LANGENSCHEIDTS

TASCHEN-WÖRTERBÜCHER

Griechisch

II

THE UNIVERSITY

OF ILLINOIS

LIBRARY

483
G98t
v. 2

Vahlen Library
1913

CLASSICS

Methode
Toussaint-Langenscheidt.

Englisch von **Prof. Dr. E. Muret.**

Teil I (Englisch-deutsch) XLII, 496 S. (71.—90. Tausend).
Teil II (Deutsch-englisch) XXXIX, 452 S. (61.—79. Tausend).

Französisch von **Prof. Dr. Césaire Villatte.**

Teil I (Französisch-deutsch) XX, 440 S. (48.—67. Tausend).
Teil II (Deutsch-französisch) XVI, 472 S. (44.—61. Tausend).

Italienisch von **Gustavo Sacerdote.**

Teil I (Italienisch-deutsch) XXXII, 476 S.
Teil II (Deutsch-italienisch) XL, 480 S.

Spanisch von **D. Antonio Paz y Mélia.**

Teil I (Spanisch-deutsch) XVI, 525 S.
Teil II (Deutsch-spanisch) XII, 490 S.

Portugiesisch von **Louise Ey.**

Teil II (Deutsch-portugiesisch) XVI, 456 S.
Teil I (Portugiesisch-deutsch) erscheint Ende 1905.

Altgriechisch von **Prof. Dr. Hermann Menge.**

Teil I (Altgriechisch-deutsch) VIII, 530 S.
Teil II (Deutsch-altgriechisch) von **Prof. Dr. Güthling**, ca. 500 S.

Lateinisch von **Prof. Dr. Hermann Menge.**

Teil I (Lateinisch-deutsch) VIII, 396 S.
Teil II (Deutsch-lateinisch) IV, 548 S.

Hebräisch-deutsch v. **Prof. Dr. Karl Feyerabend.**

VIII, 306 S.

In Vorbereitung befinden sich ferner:

Russisch von Karl Blattner.
Rumänisch von Prof. Dr. Ghiza Pop.
Ungarisch von Prof. Dr. Jos. Balassa.
Niederländisch von Dr. C. Stoffel.
Dänisch-Norwegisch von F. A. Mohr.
Schwedisch von Prof. C. G. Morén.
Neugriechisch von Prof. Mitsotakis.

Preis in elegantem Leinenband mit mehrfarbiger Prägung:
Jeder Teil einer Sprache 2 M. Beide Teile einer Sprache in einen Band gebunden 3 M. 50 Pf.

Einige fachmännische Urteile:

Herr Prof. Dr. Baumgartner im Amtl. Schulblatt des Kantons Zürich v. 1. März 1904: „Wie die größeren Werke des Langenscheidtschen Verlages heute die erste Stelle einnehmen auf dem Gebiete der internationalen Wörterbücher, verdienen auch die Taschenwörterbücher (französisch, englisch, spanisch, lateinisch, und griechisch) in erster Linie empfohlen zu werden, weil sie zuverlässiger und reichhaltiger sind als andere Wörterbücher von gleichem Umfang."

Herr Oberlehrer Dr. Engwer schreibt im Archiv für das Studium der neueren Sprachen u. Literaturen, Heft 1/2, 1904: „Mir ist kein Wörterbuch bekannt, das auf einem solchen Raume, so übersichtlich, in so klarem Druck, dazu mit einer regelmäßigen, sehr klaren Aussprachebezeichnung nach dem bekannten System, einen so reichen und zuverlässigen Inhalt gibt."

„Über Land und Meer" No. 33, 1904: „Die Langenscheidtschen Taschenwörterbücher bieten bei aller Knappheit einen erstaunlich reichen Wortschatz; sie sind Muster an Korrektheit und praktischer Einrichtung. Speziell für den Schulgebrauch bestimmt sind das Taschenwörterbuch der griechischen und deutschen Sprache und das Taschenwörterbuch der lateinischen und deutschen Sprache. Beide Wörterbücher erfüllen vortrefflich ihren Zweck, den Schülern das zum Verständnis der in unsern Gymnasien noch jetzt gelesenen Schriftsteller und Schriften erforderliche Material zuzuführen und ihnen besonders bei der Präparation für die Lektüre ersprießliche Dienste zu leisten."

Herr Prof. Dr. Suchier, Halle: „Im Vergleich zu .... stellt sich heraus, daß Ihr kleines Wörterbuch der spanischen und deutschen Sprache das empfehlenswertere ist, da es durch die knappere Fassung Zeit erspart und an reellem Gehalt das umfangreichere übertrifft. Ich werde Ihr Wörterbuch gern in den mir nahestehenden Kreisen empfehlen."

Herr Sekundarlehrer J. Furrer in Wetzikon-Zürich: „Ich habe letztes Frühjahr Ihre Wörterbücher in meiner Klasse, soweit Bedarf vorlag, eingeführt und darf Ihnen sagen, daß sich die Schüler derselben gern bedienen. Schüler und Lehrer sind des Lobes voll über den außerordentlich schönen, klaren Druck und die Übersichtlichkeit der Langenscheidtschen Wörterbücher. Statt eines .... mit seinem augenmörderischen Druck einen „Langenscheidt" zur Benutzung zu erhalten, gilt in meiner Klasse direkt als Belohnung."

Herr Prof. Dr. Leidolf in Darmstadt schreibt am 13. Juni 1905: „Ich habe Ihr italienisches Taschenwörterbuch eingehend geprüft und muß ihm volle Anerkennung zollen, da es alle mir bekannten italienischen Taschenwörterbücher an Reichhaltigkeit und Zuverlässigkeit bei weitem übertrifft. Ich zweifle nicht daran, daß es bald die größte Verbreitung finden wird, da es unbedingt empfohlen werden kann."

Langenscheidts Taschenwörterbücher

V 373

Alle Rechte vom Verleger vorbehalten

Methode Toussaint-Langenscheidt

Taschenwörterbuch

der

griechischen und deutschen Sprache

TEIL II

Deutsch-Griechisch

Zusammengestellt

von,

Professor Dr. Otto Güthling

Oberlehrer am Gymnasium zu Liegnitz.

Eingetragene Schutzmarke

BERLIN-SCHÖNEBERG

LANGENSCHEIDTSCHE VERLAGSBUCHHANDLUNG

(PROF. G. LANGENSCHEIDT)

Druck und Verlag
der Langenscheidtschen Verlagsbuchhandlung u. Buchdruckerei
(Prof. G. Langenscheidt)
Berlin-Schöneberg, Bahnstr. 29/30

483
G98t
v.2

12 No'18 A.M.E.

Meinem Freunde

Dr. Adolf Mahrenholtz

Direktor der Landwirtschaftsschule zu Liegnitz

gewidmet.

268644

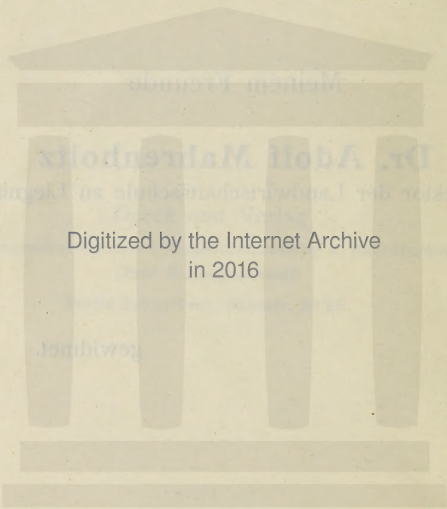

Digitized by the Internet Archive
in 2016

https://archive.org/details/taschenworterbuc00guth

Abkürzungen.

acc.	= Akkusativ.	ion.	= ionisch.
adv.	= Adverb.	j-m	= jemand(em) (Dativ).
Akt.	= Aktivum.	j-n	= jemand(en) (Akkusativ).
aor.	= Aorist.	l.	= lassen.
bsd.	= besonders.	lt.	= lateinisch.
cj.	= Konjunktion.	M.	= Medium.
comp.	= Komparativ.	m-e	= meine, ꝛc. (vgl. e-e).
conj.	= Konjunktiv.	od.	= oder.
dat.	= Dativ.	P.	= Passivum.
d-e	= deine, ꝛc. (vgl. e-e).	*part.*	= Participium.
ds	= dieses, dies.	*pf.*	= Perfektum.
e.	= ein.	*prp.*	= Präposition.
e-e	= eine.	*prs.*	= Präsens.
e-s	= eines.	s.	= siehe.
e-m	= einem.	s-e	= seine, ꝛc. (vgl. e-e).
e-n	= einen.	sn	= sein (Verb).
etw.	= etwas.	*subst.*	= Substantiv.
fut.	= Futurum.	*sup.*	= Superlativ.
gen.	= Genetiv.	*trans.*	= transitiv.
impr.	= Imperativ.	übh.	= überhaupt.
ind.	= Indikativ.	übtr.	= übertragen.
inf.	= Infinitiv.	unpers.	= unpersönlich.
insb.	= insbesondere.		
intr.	= intransitiv.		

$^{1\,2}$ ꝛc. (hochstehende Ziffern) zeigen an, daß der Artikel so oftmals da ist, als Ziffern hinter stehen.

A

A *n* 'A, ἀ, τὸ ἄλφα, indekl.
Aal *m* ἡ ἔγχελυς (υος), *pl.* ἐγχέλεις (εων); kleiner ~ τὸ ἐγχελύδιον, ἐγχέλειον, ein Stück ~ τὸ ἐγχέλειον.
aalartig ἐγχέλεσιν ὅμοιος, ὥσπερ oder καθάπερ (ἡ) ἔγχελυς.
Aalbehälter *m* ὁ ἐγχελεών(ος).
Aalfang *m* ἡ τῶν ἐγχέλεων θήρα (als Handlung); τὸ χωρίον, καθ' ὃ αἱ ἐγχέλεις θηρεύονται.
Aalfleisch *n* τὰ ἐγχέλεια.
aalglatt: er ist ein ~er Mensch δραπετεύει διὰ τῶν δακτύλων ὥσπερ ἔγχελυς.
Aalhälter *m* s. Aalbehälter.
Aalhaut *f* τὸ ἐγχέλειον δέρμα.
Aalraupe *f* ἡ μύραινα, ὁ(κωβιός.)
Aar *m* ὁ ἀετός (αἰετός).
Aas *n* τὸ πτῶμα, τὸ κενέβρειον (toter Körper e-s Tieres), ἡ βορά, τὸ ἑλώριον, τὸ κύρμα (als Nahrung für Tiere), τὸ δέλεαρ (ατος) (als Lockspeise, Köder).
Aasfliege *f* ἡ στρατιῶτις (ιδος) μυῖα.
Aasgeier *m* ὁ περκνόπτερος ἀετός, ὁ ὀρειπέλαργος, ὁ ὑπάετος.
Aasgeruch *m* ἡ ἀπὸ τῶν πτωμάτων (κενεβρείων) δυσωδία.
ab: rechtsab παρὰ τὴν δεξιάν, bergauf und bergab ἄνω καὶ κάτω τοῦ ὄρους, auf und (oder) ab πλέον καὶ (ἢ) ἔλαττον, seitab παρὰ τὴν πλευράν, stromab κατὰ τὸν ποταμόν, auf- und abgehen περιπατεῖν, ab und zu ἐνίοτε.
ab-ächzen, sich ἐκκάμνειν στενάζοντα oder ὑπὸ στεναγμῶν, τήκεσθαι, ἐκτήκεσθαι στεναγμοῖς.
ab-ackern ἀποτέμνειν.
ab-ändern μεταλλάττειν, κινεῖν, μετακινεῖν, μεθιστάναι, μετατίθεσθαι, μεταβάλλειν; seine Meinung ~ μεταγιγνώσκειν, eine Schrift ~ μεταγράφειν.
Ab-änderung *f* ἡ μετακίνησις, ἡ μετάλλαξις, ἡ μετάθεσις, ἡ μεταβολή.
ab-ängstigen ἄγχειν (*trans.*), περίφοβον τιθέναι τινά, καθιστάναι τινὰ εἰς φόβον, sich ~ περίφοβον εἶναι, ἐκθνήσκειν φόβῳ, ἀγωνιᾶν περί τινος, ἐπί τινι.
ab-arbeiten = durch Arbeit

wegſchaffen πονοῦντα ἀφαιρεῖν, eine Schuld ~ ἀπεργάζεσθαι, ἐργασίᾳ ἀποτίνειν, = ermüden καταπονεῖν, ſich ~ καταπονεῖσθαι, ἀποκάμνειν, P. πόνοις ἀπομαραίνεσθαι.

ab-ärgern, ſich κατατρίβεσθαι ἀχθόμενον.

Ab-art *f* τὸ ἐξηλλαγμένον εἶδος. [γένους.)

ab-arten ἐξίστασθαι τοῦ)

ab-äſen ſ. ab-weiden.

ab-äſten ἀποκλαδεύειν.

ab-balgen ἀποδέρειν, ἀποδερματοῦν.

ab-barbieren ἀποκείρειν, ἀποξυρεῖν, ἀποξύρειν.

ab-beißen ἀποδάκνειν, καταδάκνειν, ἀπεσθίειν.

ab-beizen ſ. weg-beizen.

ab-bekommen μεταλαμβάνειν τί τινος.

ab-berufen ἀποκαλεῖν, μεταπέμπεσθαι.

ab-beſtellen ἀπειπεῖν.

ab-betteln ἐξαιτεῖσθαί τί τινος.

ab-beugen ἀποκλίνειν, ἀποκάμπτειν, παρεκτρέπεσθαι.

ab-bezahlen ἀπο-, ἐκτίνειν.

ab-biegen ἐκκλίνειν; ſ. abbeugen.

Ab-bild *n*, **Ab-bildung** *f* ἡ εἰκών (όνος), τὸ εἴδωλον, τὸ μίμημα, τὸ ἀπείκασμα, τὸ εἰκόνισμα, τὸ πλάσμα, τὸ ἐκτύπωμα, τὸ ἀποτύπωμα.

ab-bilden μιμεῖσθαι, τυποῦσθαι, εἰκάζειν.

ab-binden λύειν, ἀποδεῖν.

Ab-binden *n* ἡ λύσις, ἡ ἀπόδεσις.

Ab-bitte *f* ἡ παραίτησις, ~ tun παραιτεῖσθαι.

ab-blühen ἀπανθεῖν.

ab-brechen ἀποκλᾶν, ἀπορρηγνύναι, καθαιρεῖν, das Lager ~ μεταστρατοπεδεύεσθαι, eine Brücke ~ γέφυραν λύειν, ein Geſpräch ~ ἀποσιωπᾶν, καταπαύειν τὸν λόγον.

Ab-brechen *n* ἡ ῥῆξις, ἡ καθαίρεσις, in der Rede ~ ἡ ἀποσιώπησις.

ab-brennen (*trans.*) κατακάειν, καταπιμπράναι (von Sachen durch das P.).

Ab-brennen *n* ἡ κατάκαυσις, ὁ ἐμπρησμός.

ab-bringen ἀποτρέπειν τινά τινος, ἀπάγειν, ἀφιστάναι τινά τινος, vom rechten Wege ~ ἀποσφάλλειν, von einer Meinung ~ μεταπείθειν τινά.

ab-bröckeln (*trans.*) ἀποῤῥαύειν, (*intr.*) durch das P.

Ab-bruch *m* ἡ καθαίρεσις, ἡ κατασκαφή, ἡ λύσις, ἡ διάλυσις (einer Brücke), ἡ ἀναίρεσις (eines Zeltes), τὸ μεταστρατοπεδεύεσθαι (e-s Lagers), ἡ μείωσις, ἡ ἐλάττωσις, ἡ βλάβη, ἡ ζημία, ~ tun ἐλαττοῦν, ἔλαττον ποιεῖν τι, ~ leiden ἔλαττον ἔχειν, βλάπτεσθαι, ~ an der Ehre διαβάλλεσθαι.

ab-bürſten ἀποκαθαίρειν.

ab-büßen ἐκτίνειν, δίκην διδόναι τινός.

Ab-büßung *f* ἡ ἀπό-, ἔκτισις (gew. Verba).

Abc *n* τὰ γράμματα, τὰ στοιχεῖα, ἡ (δ) ἀλφάβητος.

ab-dachen ἀποστεγάζειν.

Ab-dachung *f* τὸ ἀπόκλιμα.

ab-dämmen ἀποχοῦν, χώματι εἴργειν τι.

ab-danken (*trans.*) ἀποπέμπειν, διαπέμπειν, ἀφιέναι, (*intr.*) ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἀρχῆς, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν.

Ab-dankung *f* ἡ ἄφεσις, ἡ ἀπόλυσις.

ab-darben: ſich etwas ~ τῶν ἀναγκαίων τι ὑφαιροῦντα ἑαυτοῦ καρτερεῖν.

ab-decken ſ. ab-dachen; den Tiſch ~ ἀπαίρειν (ἀφαιρεῖν) τὴν τράπεζαν.

ab-dienen ἀποτίνειν διακονοῦντα.

ab-drängen ἀπωθεῖν τινος.

ab-dringen βίᾳ ἐξαιρεῖν, ἐξαναγκάζειν.

Ab-druck *m* ἡ ἀποτύπωσις, τὸ ἐκτύπωμα, ἡ εἰκών (όνος), τὸ ἐκμαγεῖον (in Wachs oder Gips), τὸ ἀποσφράγισμα (eines Siegels).

ab-drucken ἀποτυποῦν, ἐκτυποῦν (auch M.).

ab-drücken βάλλειν, ἀφιέναι.

Abend *m* ἡ ἑσπέρα, ἡ δείλη, ἡ ἡλίου δύσις, es wird ~ συσκοτάζει, am ~ ἑσπέρας οὔσης, ἑσπέριος, gegen ~ liegend ἑσπέριος.

Abendbrot *n* τὸ δειλινόν.

Abenddämmerung *f* ἡ δείλη ὀφία, τὸ κνέφας.

Abendeſſen *n* τὸ δόρπον, τὸ δεῖπνον.

Abendhimmel *m* ὁ ἑσπέριος οὐρανός.

Abendland *n* ἡ γῆ ἡ πρὸς ἡλίου δυσμάς.

abendlich ἑσπέριος.

abends ἑσπέρας οὔσης, ἑσπέρας.

Abendſonne *f* ὁ ἥλιος κατα-δυόμενος.

Abendſtern *m* ὁ ἕσπερος.

Abendſtunde *f* ἡ ἑσπέρα.

Abendwind *m* ὁ ζέφυρος.

Abendzeit *f* ἡ ἑσπέρα, ἡ ἑσπερινὴ ὥρα.

Abenteuer *n* τὸ κινδύνευμα, ὁ ἀγών (ῶνος), ein ~ beſtehen κίνδυνον κινδυνεύειν.

abenteuerlich θαυμάσιος, παράδοξος (2), τεράσιος, ἄτοπος (2).

Abenteuerlichkeit *f* ἡ ἀτοπία, ἡ παραδοξία.

aber ἀλλά (an erſter Stelle des Satzes), δέ (an zweiter Stelle des Satzes), μέντοι (nach dem betonten Worte), ~ dennoch ἀλλ' ὅμως, ὅμως δέ, ~ doch ἀλλὰ μήν, nun ~ ἀλλὰ δή, ἀλλά τοι, ~ ja (freilich) ἀλλὰ γάρ, = wiederum αὖθις, πάλιν αὖθις, αὖθις πάλιν, tauſend und ~tauſend μυρίοι, glücklich und ~glücklich τρισμακάριος (2 und 3), τρισμακάριστος (2).

Aberglaube *m* ἡ δεισιδαιμονία, ὁ θεϊασμός.

abergläubiſch δεισιδαίμων (ονος), βλεπεδαίμων (ονος).

ab-erkennen ἀποκρίνειν τινά τινος, οὐ φάναι εἶναί τι.
abermalig ὁ, ἡ, τὸ αὖθις oder πάλιν, δεύτερος.
abermals πάλιν, αὖθις, δεύτερον.
ab-ernten ἐξαμᾶν, θερίζειν.
Aberwitz *m* ἡ παράνοια, ἡ παραφροσύνη.
aberwitzig παράφρων (ονος), ~ sein παραφρονεῖν, παραληρεῖν.
ab-essen κατεσθίειν, ἀπ-, ἐξεσθίειν.
ab-fahren ἀπελαύνειν, ἐξελαύνειν, ὁρμᾶν (auch M.), zu Schiffe ἀποπλεῖν, ἀνάγεσθαι (in See stechen).
Ab-fahrt *f* ἡ ὁρμή, ἡ ἔξοδος, zu Schiffe ὁ ἀπόπλους, ἡ ἀναγωγή, ὁ ἔκπλους.
Ab-fall *m* = Ab-gang τὸ ἀπόθραυσμα, ἀπότριμμα, τὸ ἀπόξυσμα (beim Schaben), τὸ ξέσμα (beim Schnitzen), τὸ παράπρισμα (beim Sägen), von einer Partei ἡ ἀπόστασις, j-n zum ~ bringen ἀφιστάναι τινά τινος, zum ~ geneigt ἀποστατικός, zum ~ geneigt sein ἀποστατικῶς ἔχειν, νεωτερίζειν.
ab-fallen ἀποπίπτειν, καταπίπτειν, κατολισθάνειν, καταφέρεσθαι (P.), von Blättern, Federn ἀπορρεῖν, καταρρεῖν, abtrünnig werden ἀφίστασθαί (ἀπό) τινος, ἀποστατεῖν τινος.
ab-fällig ἐναντίος (von einer Meinung), ~ über etw. urteilen ἐναντίαν γνώμην ἀποφαίνεσθαι περί τινος.
ab-fangen ἀναιρεῖν.
ab-färben ἀποχρωννύναι, ἀποχραίνεσθαι.
ab-fassen: j-n ~ συλλαμβάνειν τινά, von einer Schrift συγγράφειν, συντιθέναι, συντάττεσθαι.
Ab-fassung *f* einer Person ἡ σύλληψις, einer Schrift ἡ συγγραφή, ἡ σύνταξις.
ab-faulen ἀποσήπεσθαι (P. u. *perf. II*).
Ab-faulen *n* ἡ ἀπόσηψις.
ab-fegen ἀπομάττειν, ἐκκορεῖν, (ἐκ)καθαίρειν.
ab-feilen ἀπορρινᾶν.
ab-fertigen ἀποπέμπειν, ἀποστέλλειν, = zurechtweisen ἐξελέγχειν, ἐπιστομίζειν.
Ab-fertigung *f* ἡ ἀποστολή, ἡ ἀπόπεμψις, ὁ ἔλεγχος (gew. durch Verba).
ab-feuern βάλλειν, ἀφιέναι.
ab-finden ἀπαλλάττειν τινά, sich mit j-m ~ διαλύεσθαι πρός τινα, διαλλάττεσθαί τινι oder πρός τινα.
Ab-finden *n* ἡ ὁμολογία, ἡ διαλλαγή, ἡ διάλυσις.
Ab-findungs-geld *n*, **-summe** *f* ἡ σύνταξις.
ab-fliegen ἀποπέτεσθαι.
ab-fließen ἀπορρεῖν, ἐκ-, καταρρεῖν, καταφέρεσθαι ἀπό τινος.
Ab-fluß *m* ἡ ἀπόρροια, ἡ ἀπορρή.
ab-fordern ἀπαιτεῖν τινά τι.
Ab-forderung *f* ἡ ἀπαίτησις.

ab-formen ἀποτυποῦν.

Ab-formen *n* ἡ ἀποτύπωσις.

ab-fragen ἐκπυνθάνεσθαί τινός τι, ἀν-, διερωτᾶν.

ab-freſſen κατανέμεσθαι, ἀποτρώγειν, ἀπεσθίειν, ἀποβόσκεσθαι.

ab-frieren ἀποσήπεσθαι ὑπὸ ψύχους, ἀποκάεσθαι.

ab-führen ἀπάγειν, ἀποφέρειν, ἀπο-, ἐκκομίζειν.

ab-führend: ~es Mittel τὸ ἐλατήριον, τὸ ὑπήλατον (φάρμακον).

Ab-führung *f* ἡ ἀπαγωγή, ἡ ἐκκομιδή.

ab-füllen ἀπο-, μεταχεῖν.

ab-füttern ἐμπιμπλάναι τινά τινός, = den Tieren das letzte Futter geben προσφέρειν τελευταίαν τὴν τροφὴν τινι.

Ab-gabe *f* = das Abgeben ἡ ἀπόδοσις, ἡ παράδοσις, ~ der Stimme ἡ ψήφου φορά, ἡ ψηφοφορία, (von Abgaben, Steuern usw.) ὁ φόρος, ἡ ἀποφορά, ὁ δασμός, τὰ τέλη, ~n entrichten φόρον ὑποτελεῖν τινι, δασμοφορεῖν, ἀποφέρειν, ἀποδιδόναι δασμόν, zu ~n verpflichtet ὑποτελής, δασμοφόρος (2), frei von ~n ἀτελής, Freiheit von ~n ἡ ἀτέλεια.

ab-gären παύεσθαι ζυμούμενον, von Leidenſchaften ἀποζεῖν.

Ab-gang *m* = Weggehen ἡ ἀπαλλαγή, ἡ ἀποχώρησις (gew. durch Verba), = Verminderung ἡ μείωσις, τὸ μείωμα, ἡ ἐλάττωσις.

ab-gängig = mangelnd ἐλλείπων, = abgenutzt κατατετριμμένος.

ab-geben ἀποδιδόναι, μεταδιδόναι τινί τινος, ſich mit etwas ~ μέλει μοί τινος, ἐπιμελεῖσθαί τινος, ἐπιτηδεύειν τι, ἅπτεσθαί τινος, μεταχειρίζεσθαί τινος.

Ab-geben *n* ἡ ἀπόδοσις.

ab-gebrochen ἀπότομος (2), περίρραγής.

ab-gedroſchen (übertr.) πολυπάτητος (2), τεθρυλημένος.

ab-gefeimt ἐπίτριπτος (2), πανοῦργος (2).

ab-gehen ἀπιέναι, ἀποχωρεῖν, ἀπέρχεσθαι, ἀπαλλάττεσθαι, mit Tode ~ ἀποθνήσκειν, ἀπαλλάττεσθαι τοῦ ζῆν, τοῦ βίου, τελευτᾶν, von der Meinung j-s ~ οὐχ ὁμολογεῖν τινι, διαφωνεῖν τινι, = ausgehen, fehlen ἐλλείπω τινός, ἀπολείπει μέ τι, ſich nichts ~ laſſen χαρίζεσθαι πάντα αὐτῷ, τῇ γαστρί.

ab-gekühlt περίψυκτος (2).

ab-gekürzt σύντομος (2).

ab-gelebt παρηκμακώς (τῷ σώματι, ὑπὸ γήρως).

ab-gelegen διεστώς, ἔρημος (2 u. 3), πολὺ ἀπέχων, ~ ſein ἀπέχειν τινός.

Ab-gelegenheit *f* ἡ ἐρημία.

ab-geloben ἀπεύχεσθαι.

ab-gemattet καμών, ἀπειρηκώς.

ab-gemeſſen ἔμμετρος, σύμμετρος, εὔρυθμος (2).
ab-geneigt κακόνους (2), δύσνους (2), δυσμενής, ἐχθρός, j-m ~ ſein ἀλλοτρίως ἔχειν οd. διακεῖσθαι πρός τινα, κακόνουν εἶναί τινι, δυσμενῶς ἔχειν τινί οd. πρός τινα, j-n ~ machen ἀλλοτριοῦν τινα.
Ab-geneigtheit *f* ἡ ἀλλοτριότης (ητος), ἡ κακόνοια, ἡ δυσμένεια, ἡ δύσνοια.
Ab-geordnete(r) *m* ὁ πρεσβευτής (nur im *sing.*), *pl.* οἱ πρέσβεις.
ab-geraten ἀποπλανᾶσθαι, ἀποσφάλλεσθαί τινος.
ab-geſandt ſ. Abgeordneter, ~ ſein πρεσβεύειν.
ab-geſchieden ἔρημος (2 u. 3), die A.en οἱ τεθνεῶτες, οἱ ἀποθανόντες, οἱ καμόντες.
ab-geſchmackt ἄτοπος (2), ἀνόητος (2), μῶρος, ἀπειρόκαλος (2).
Ab-geſchmacktheit *f* ἡ μωρία, τὸ ἄτοπον, ἡ ψυχρότης (ητος), ἡ ἀπειροκαλία.
ab-geſchnitten ἀπότομος (2).
ab-geſehen χωρίς τινος.
ab-geſpannt ἄτονος (2), παρειμένος, ~ ſein ἀτονεῖν.
ab-geſtorben τεθνεώς.
ab-geſtumpft ἀμβλύς.
Ab-geſtumpftheit *f* ἡ ἀμβλύτης (ητος).
ab-geſtutzt κολοβός.
ab-gewinnen πλεονεκτεῖν (πλέον ἔχειν) τινός τι, j-m ein Lächeln ~ γέλωτα ἔκ τινος ἐξάγεσθαι, einer Sache Geſchmack ~ ἀποδέχεσθαί τι, keinen Geſchmack ~ können ἀηδῶς διακεῖσθαι πρός τι, καταφρονεῖν τινος.
ab-gewöhnen παύειν τινά τινος oder τινὰ ποιοῦντά τι, ἀποτρέπειν τινά τινος, ἀποδιδάσκειν τινά τι, ſich etwas ~ παύεσθαι ποιοῦντά τι, ἀπομανθάνειν τι, ἐᾶν τι.
ab-gießen ἀποχεῖν.
Ab-glanz *m* ὁ ἀπαυγασμός, τὸ ἀπαύγασμα, ἡ ἀπόστιλψις (auch durch Verba).
ab-glänzen ἀποστίλβειν, ἀπαυγάζειν.
ab-glätten ἐκ-, ἀπολεαίνειν, ἀπο-, συγξεῖν.
ab-gleiten ἀπ-, ἐξ-, παρολισθάνειν τινός.
Ab-götterei *f* ἡ εἰδωλολατρεία, ~ treiben εἰδωλολατρεῖν.
ab-göttiſch verehren θεραπεύειν, τιμᾶν τινα ὥσπερ θεόν.
ab-graben ἀπορύττειν, ἀποσκάπτειν, = durch einen Graben ableiten ἀπ-, παροχετεύειν.
Ab-grabung *f* ἡ ἀπόρυξις.
ab-grämen, ſich ἀποτήκεσθαι λύπῃ oder ὑπὸ λύπης.
ab-graſen ἀποβόσκεσθαι, ἀπονέμεσθαι.
ab-greifen κατατρίβειν.
ab-grenzen διορίζειν.
Ab-grund *m* ὁ κρημνός, τὸ βάραθρον, ~ des Verderbens ἡ ἐξώλεια.

Ab-gunſt *f* ὁ φθόνος.
ab-günſtig φθονερός.
Ab-guß *m* ἡ ἀπόχυσις, τὸ ἀπόχυμα.
ab-halten ἀμύνεσθαι, κωλύειν τινά τινος, ἀπείργειν τινά τινος.
Ab-haltung *f* ἡ κώλυσις, τὸ κώλυμα, ἡ ἀσχολία.
ab-handeln πραγματεύεσθαι, διηγεῖσθαι, δηλοῦν.
abhanden kommen ἀφανίζεσθαι, ἀφανῆ γίγνεσθαι.
Ab-handlung *f* ὁ λόγος, ἡ συγγραφή.
Ab-hang *m* ὁ κρημνός.
ab-hangen εἶναι ὑπό τινι, ἐπί τινι, ἔχεσθαί τινος, ὑποχείριον εἶναί τινι.
ab-hängig ὑπήκοος (2), ὑποχείριος (2), ~ ſein von etw. εἶναι ἔκ τινος, j-n von ſich ~ machen ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι. [keit.)
Ab-hängigkeit *f* ſ. Untertänig-)
ab-haſpeln τολυπεύειν.
ab-hauen ἀποκόπτειν, ἀποπεριτέμνειν. [ἀποτομή.)
Abhauen *n* ἡ ἀποκοπή, ἡ)
ab-häuten ἀποδέρειν.
ab-helfen βοηθεῖν τινι, ἐπικουρεῖν, ἰᾶσθαι, z.B. einem Übel ~ κακόν.
ab-hetzen καταπονεῖν.
Ab-hilfe *f* ἡ ἐπικουρία, ἡ ἐπικούρησις, τὸ φάρμακον. [μενής.)
ab-hold κακόνους (2), δυσ-)
ab-holen ἀπάγειν, μετιέναι, ~ laſſen μεταπέμπεσθαί τινα.
Ab-holung *f* ἡ ἀπαγωγή.
ab-holzen χωρίον ἔρημοῦν τῶν δένδρων.
ab-horchen, ab-hören παρακούειν τινός τι.
ab-irren ἀποπλανᾶσθαι, ἁμαρτάνειν τινός.
ab-jagen ἁφαιρεῖσθαί τινά (τινός) τι. [τινος.)
ab-kaufen ὠνεῖσθαι παρά)
Ab-käufer *m* ὁ ὠνητής.
ab-kehren παρατρέπειν.
ab-klären διηθεῖν.
ab-knüpfen ἀπολύειν.
ab-kochen ἀφέψειν.
ab-kommen παλαιοῦσθαι (P.) = alt werden, veralten; ~ können σχολὴν ἄγειν, nicht ~ können ἀσχολίαν ἔχειν.
Ab-kommen *n* ἡ ὁμολογία, ἡ συνθήκη.
Ab-kömmling *m* ὁ ἔκγονος, ὁ ἀπόγονος. [χειν.)
ab-kühlen ψύχειν, ἀποψύ-)
Ab-kühlung *f* ἡ ψύξις, ἡ ἀναψυχή.
Ab-kunft *f* τὸ γένος.
ab-kürzen βραχύνειν, συγκόπτειν, συνελεῖν.
Ab-kürzung *f* ἡ συντομία, ἡ συγκοπή.
ab-laſſen παύεσθαι, λήγειν, παρα-, συγχωρεῖν (überlaſſen).
Ab-lauf *m* mit ~ des Jahres τελευτῶντος τοῦ ἔτους, nach ~ des Jahres ἐξεληλυθότος τοῦ ἔτους.
ab-laufen ἀπο-, καταρρεῖν, ἐξέρχεσθαι, ἀποβαίνειν.
ab-lauſchen ὑπακούσαντα μανθάνειν.

Ab-leben *n* ſ. Tod, Sterben.
ab-lecken ἀπο-, περι-, διαλείχειν.
ab-legen ἀπο-, κατατίθεσθαι, Kleider ~ ἀπο-, ἐκδύεσθαι, περιαιρεῖσθαι, e-n Eid ~ ὅρκον ἀπομνύναι.
Ab-leger *m* τὸ μόσχευμα.
Ab-legung *f* ἡ ἀπο-, κατάθεσις, ἡ ἀπό-, ἔκδυσις.
ab-lehnen ἀπο-, διακρούεσθαι, ἀπωθεῖσθαι (M.), ἀπαρνεῖσθαι, ἀρνεῖσθαι (P.). [ἡ παραίτησις.]
Ab-lehnung *f* ἡ διάκρουσις,
ab-leiten παρατρέπειν, ἀποκλίνειν, ein Wort ~ παρονομάζειν, das Geſchlecht von j-m ~ ἀναφέρειν, ἀνάγειν τὸ γένος εἴς τινα.
Ab-leitung *f* ἡ ὀχετεία, eines Wortes ἡ παρωνυμία.
Ab-leitungsgraben *m* ὁ ὀχετός, ὁ διῶρυξ (υχος).
ab-lenken ἀποτρέπειν, ἀποστρέφειν, ἀπάγειν, ἀποκλίνειν.
Ab-lenken *n*, **Ab-lenkung** *f* ἡ παρατροπή, ἡ παραγωγή (oder durch Verba).
ab-lernen μανθάνειν τι παρά τινος.
ab-leſen ἀναγιγνώσκειν.
Ab-leſen *n* ἡ ἀνάγνωσις (oder durch Verba).
ab-leugnen ἀρνεῖσθαι (P.).
Ab-leugnen *n*, **Ab-leugnung** *f* ἡ ἄρνησις.
ab-liefern παραδιδόναι, ἀποφέρειν.
Ab-lieferung *f* ἡ παράδοσις, ἡ ἀποφορά.
ab-liegen ἀπέχειν, ἀπεῖναι, διεστάναι τινός.
ab-liſten: j-m etwas ~ δόλῳ ὑφαιρεῖσθαί τί τινος.
ab-locken ἐξάγειν τινός τι.
ab-lohnen ἀποδιδόναι, ἀπο-, ἐκτίνειν τὸν μισθόν τινι.
ab-löſen λύειν, ἀπο-, ἐκλύειν, j-s Stelle übernehmen διαδέχεσθαί τινι.
Ab-löſung *f* ἡ λύσις, ἡ ἀπόλυσις, ἡ διαδοχή.
ab-machen διαπράττεσθαί τι (auch διαπράττειν), καταπράττειν, περαίνειν, etw. mit j-m ~ συντίθεσθαί τινι oder πρός τινα περί τινος.
ab-magern ἰσχναίνεσθαι, ἀπισχναίνεσθαι.
Ab-magerung *f* ἡ φθίσις.
ab-mähen τέμνειν, θερίζειν, ἐκθερίζειν.
Ab-mähen *n* ὁ θερισμός.
ab-mahnen ἀποτρέπειν τινά τινος.
Ab-mahnung *f* ἡ ἀποτροπή, ἡ παραίνεσις.
ab-malen γράφειν, ἀπεικάζειν.
Ab-malen *n* ἡ ἀπεικασία.
Ab-marſch *m* ἡ ἀποκομιδή, ἡ ἄφοδος.
ab-marſchieren ἀπιέναι (-έρχεσθαι), ἀποπορεύεσθαι (P.), ἀπάγειν, ἀποχωρεῖν.
ab-martern καταπονεῖν.
ab-matten καταπονεῖν, ſich ~ κάμνειν, abgemattet ſein πονεῖν.
Ab-mattung *f* ὁ κάματος.
ab-meißeln ἀποκολάπτειν, ἀποτέμνειν.

ab-merken αἰσθάνεσθαί τί τινος, ſ. auch ablernen.
ab-meſſen μετρεῖν, ἀνα-, ἐκ-, διαμετρεῖν.
Ab-meſſung *f* ἡ μέτρησις, ἡ ἀναμέτρησις, ἡ συμμέτρησις.
ab-mieten παρά τινος.
ab-mieten μισθοῦσθαί τι
ab-mühen: ſich ~ καταπονεῖσθαι, ταλαιπωρεῖσθαι (P.), κάμνειν, μοχθεῖν.
ab-nagen ἀπο-, κατα-, περιτρώγειν, περιεσθίειν.
Ab-nahme *f* ἡ μείωσις, ἡ ἐλάττωσις, des Körpers ἡ φθίσις, ἡ τῆξις, des Mondes ἡ ἀπό-, ἔκλειψις.
ab-nehmen καθ-, ἀφ-, περιαιρεῖν, ἀφαιρεῖσθαί τινά τι (τινός τι), ἀποστερεῖν τινά τινος, ἀποσυλᾶν τινά τι, (*intr.*) ἐλαττοῦσθαι (P.), μειοῦσθαι (P.), παύεσθαι (M.), Kleider und Rüſtung ~ ἐκδύειν, συλᾶν, es läßt ſich ~ φαίνεται, δῆλόν ἐστι.
Ab-nehmer *m* ὁ δεχόμενος,
Ab-neigung *f* ἡ κακόνοια, ἡ δυσμένεια, ~ haben δύσνουν εἶναί τινι, δυσκόλως oder ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα.
abnorm ἀλλόκοτος (2), ὁ, ἡ, τὸ παρὰ φύσιν.
Abnormität *f* τὸ ἀλλόκοτον.
ab-nötigen ſ. abzwingen.
ab-nutzen κατατρίβειν.
Ab-nutzung *f* ἡ κατατριβή.
ab-ordnen ἀποστέλλειν.
ab-pachten μισθοῦσθαί τι παρά τινος.
ab-packen ἀποσκευάζειν.
ab-paſſen τηρεῖν, ἐπιπαρατηρεῖν, φυλάττειν, ἐπιβουλεύειν τινί.
ab-peitſchen μαστιγοῦν, διαμαστιγοῦν.
ab-pfänden ἐνεχυράζειν τι
ab-pflücken δρέπειν, ἀποδρέπειν.
ab-prallen ἀφάλλεσθαί(M.)
Ab-prallen *n* ἡ ἄφαλσις.
ab-preſſen ἐκπιέζειν, j-m Geld ~ ἀργυρολογεῖν, ἐκβιάζεσθαί τινι ἀργύριον.
ab-raten ἀποτρέπειν τινά τινος.
Ab-raten *n* ἡ ἀποτροπή.
ab-räumen ἀφαιρεῖν, κενοῦν.
ab-rechnen: mit j-m ~ διαλογίζεσθαι πρός τινα.
Ab-rechnung *f* ὁ διαλογισμός.
Ab-rede *f*: in ~ ſtellen οὐ φάναι, ἀρνεῖσθαι.
ab-reden ſ. abmahnen, abraten.
ab-reiben ἀπο-, ἐκ-, περιτρίβειν.
Ab-reiſe *f* ἡ ἔξοδος, ἡ ὁρμή, ἡ ἀπαλλαγή, zur See ὁ ἔκ-, ἀπόπλους, ἡ ἀναγωγή.
ab-reiſen ἀπ-, ἐξιέναι (-έρχεσθαι), ἐκπορεύεσθαι (P.), ὁρμᾶσθαι (P.), zur See ἐκ-, ἀποπλεῖν, ἀνάγεσθαι (P. und M.).
ab-reißen ἀπο-, περιρρηγνύναι, καθαιρεῖν, ἀπο-, περισπᾶν.
Ab-reißen *n* ἡ ἀπόρρηξις, ὁ ἀποσπασμός, ἡ καθαίρεσις.

ab-richten παιδεύειν, διδάσκειν, τιθασεύειν, δαμάζειν.

Ab-richtung *f* ἡ παιδεία, ἡ παίδευσις, ἡ τιθασεία.

Ab-riß *m* ἡ γραφή, ἡ διαγραφή.

ab-rufen ἀπο-, ἐκκαλεῖν, = zurückrufen ἀνακαλεῖν.

ab-runden περιτορνεύειν.

ab-rupfen ἀποκνίζειν, ἀποτίλλειν.

ab-ſagen ἀπαγορεύειν, ἀπειπεῖν, vom Herold ἀποκηρύττειν, ein abgeſagter Feind ἔχθιστος, ἀδιάλλακτος ἐχθρός.

ab-ſägen ἀποπρίειν.

ab-ſatteln ἀποσάττειν.

Ab-ſatz *m* ἡ ἀνάπαυσις, von Waren ἡ πρᾶσις, ἡ διάπρασις, ἡ διάθεσις.

ab-ſchaben ἀποξεῖν.

ab-ſchaffen λύειν, καταλύειν, ἀναιρεῖν.

Ab-ſchaffung *f* ἡ κατάλυσις, ἡ ἀναίρεσις.

ab-ſchätzen τιμᾶν (auch M.).

Ab-ſchätzung *f* ἡ τίμησις, ἡ ἀποτίμησις.

ab-ſcheiden ἀποκρίνειν, διορίζειν, ſ. ſterben.

Ab-ſcheidung *f* ἡ ἀπόκρισις, ὁ διορισμός.

Ab-ſcheu *m* ἡ βδελυγμία, ~ vor etwas haben ſ. verabſcheuen.

ab-ſcheuern περιπλύνειν.

ab-ſcheulich αἰσχρός, βδελυρός, μιαρός.

Ab-ſcheulichkeit *f* ἡ βδελυρία, τὸ αἴσχος.

ab-ſchicken ἀποπέμπειν, ἀποστέλλειν, ἀφιέναι.

Ab-ſchickung *f* ἡ ἀποπομπή, ἡ ἀποστολή.

Ab-ſchied *m* ἡ ἀποπομπή, ἡ ἀπόπεμψις, ἡ ἀπαλλαγή, ~ nehmen von j-m ἀσπάζεσθαί τινα, den ~ geben ἀποπέμπειν τινά, den ~ nehmen ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν, ~ vom Leben ἡ τοῦ ζῆν ἀπαλλαγή.

Ab-ſchiedsrede *f* ὁ ἐξιτήριος λόγος.

ab-ſchießen ἀφιέναι, βάλλειν, ἀποτοξεύειν.

Ab-ſchießen *n* ἡ ἄφεσις, ἡ βολή.

ab-ſchiffen ἐκπλεῖν, ἀνάγεσθαι (P. und M.).

ab-ſchirren λύειν, ὑπολύειν, ἀποζευγνύναι.

ab-ſchlachten σφάττειν, ἀπο-, κατασφάττειν.

Ab-ſchlachtung *f* ἡ σφαγή.

Ab-ſchlag *m*: auf ~ bezahlen κατὰ μέρος ἀποδιδόναι τι.

ab-ſchlagen ἀπο-, περικόπτειν, die Feinde ~ ἀπωθεῖσθαι, ἀπομάχεσθαι, ἀμύνεσθαι, = verſagen ἀπαγορεύειν, ἀποφάναι, ἀρνεῖσθαι, ἀπαρνεῖσθαι (P.).

ab-ſchlägig: j-n ~ beſcheiden, eine ~e Antwort geben ἄπρακτον ἀποπέμπειν τινά, eine ~e Antwort bekommen ἀτυχεῖν παρά τινος.

Ab-ſchlagszahlung *f* ἡ προκαταβολή.

ab-ſchleudern σφενδονᾶν, ἀφιέναι.

ab-schließen κατα-, ἀπο-, συγκλείειν, = zu Ende bringen περαίνειν, διαπράττειν.

Ab-schluß *m* ἡ διάπραξις, τὸ τέλος, τὸ πέρας, ~ e-s Bündnisses αἱ σπονδαί.

ab-schmallen λύειν.

ab-schneiden ἀποτέμνειν, ἀποκόπτειν, ſ. ſcheren, j-n von etw. ~ oder j-m etw. ~ ἀπο-, διακλείειν τινά τινος.

Ab-schneiden *n* ἡ ἀποτομή, ἡ ἀφαίρεσις, ἡ ἀπόκλεισις.

ab-schnellen ἀποσφενδονᾶν, ſ. ſchießen.

Ab-schnitt *m* ἡ τομή, in der Zeit ἡ περίοδος, in der Rede τὸ κῶλον.

ab-schrecken ἐκπλήττειν, ἐκφοβεῖν, ἀπελαύνειν φόβῳ.

ab-schreckend φοβερός.

ab-schreiben ἀπογράφειν.

ab-schreiten βήμασιν ἀναμετρεῖν, βηματίζειν.

Ab-schrift *f* τὸ ἀπό-, ἀντίγραφον.

ab-schüſſig πρανής, ἀπότομος (2), ἀπόκρημνος (2), κατάντης, καταφερής, κρημνώδης.

Ab-schüſſigkeit *f* τὸ πρανές, τὸ ἀπότομον (ſ. die vorhergehenden Adjektiva).

ab-schütteln ἀπο-, ἐκ-, κατασείειν.

ab-schwächen μειοῦν, συστέλλειν.

ab-schweifen πλανᾶσθαι, ἀποπλανᾶσθαι (P.) ἀπό τινος, τινός, παρεκβαίνειν.

Ab-schweifung *f* ἡ πλάνη, ἡ ἀποπλάνησις.

ab-schwören ἀπ-, ἐξομνύναι (P. u. M.) τι od. *inf.* mit μή.

Ab-schwören *n* ἡ ἐξωμοσία.

ab-segeln ἐκπλεῖν, ἀνάγεσθαι (P. u. M.), αἴρειν, ἀπαίρειν.

Ab-segeln *n* ὁ ἀπό-, ἔκπλους, ἡ ἀναγωγή.

ab-sehen οὐκ ἔχειν λόγον τινός, παριέναι τι, ἀφίστασθαί τινος, es worauf ~ σκοπεῖν τι oder ὅπως mit *ind. fut.*, abgeſehen davon, daß χωρὶς τοῦ mit *inf.*

ab-seits ἄπωθεν.

ab-senden ἀποπέμπειν, ἀποστέλλειν, ἀφιέναι.

Ab-sendung *f* ἡ ἀποπομπή.

ab-setzen ἀπο-, κατατιθέναι, einen Beamten ~ ἀναπαύειν τινὰ τῆς ἀρχῆς, παύειν τινὰ ἄρχοντα.

Ab-setzung *f* ἡ κατάπαυσις.

Ab-sicht *f* ἡ βουλή, ἡ προαίρεσις, ἡ διάνοια, ἡ γνώμη, eine ~ haben βούλεσθαι, eine ~ erreichen διαπράττεσθαι, ἃ βούλεταί τις, in welcher ~? τί βουλόμενος oder διανοούμενος; böſe ~ ἡ ἐπιβουλή.

ab-sichtlich ἑκών, ἑκούσιος, *adv.* γνώμῃ, ἑκουσίως, ἐκ προνοίας.

ab-singen ᾄδειν.

ab-sitzen καταβαίνειν ἀφ' ἵππου, eine Strafe ~ ὑπέχειν ζημίαν.

abſolut καθ' ἑαυτόν, ἁπλοῦς, *adv.* παντελῶς, παντά-

πασιν, das Ab. τὰ ἀπολελυμένα.

ab-sonderlich ἐκπρεπής.

ab-sondern χωρίζειν, ἀφορίζειν τί τινος und ἀπό τινος, sich ~ χωρίζεσθαι (P.).

Ab-sonderung *f* ὁ χωρισμός, ὁ διαχωρισμός, ἡ ἀπόκρισις.

ab-spalten ἀποσχίζειν.

ab-spannen λύειν, ὑπολύειν, ἀποζευγνύναι, die Spannung aufheben χαλᾶν, ἀν-, παριέναι, abgespannt καταπονηθείς, καμών, ἀπειρηκώς.

Ab-spannung *f* ἡ λύσις, ἡ ὑπόλυσις, ἡ χάλασις, ἡ ἀτονία.

ab-spenstig ἀλλότριος, ~ machen ἀλλοτριοῦν τινά τινι oder τινος.

ab-sperren εἴργειν, ἀποκλείειν, φράττειν.

Ab-sperrung *f* ἡ ἀπόκλεισις.

ab-spiegeln ἀπο-, ἀποκαταφαίνειν, sich ~ ἀποκατα-, ἐμφαίνεσθαι ἔν τινι.

Ab-spiegelung *f* ἡ ἔμφασις.

ab-sprechen ἀποκρίνειν τινά τινος, οὐ φάναι εἶναί τι.

ab-sprechend αὐθάδης, θρασύς, ~es Wesen ἡ αὐθάδεια, ἡ θρασύτης.

ab-springen καταπηδᾶν, καθάλλεσθαι, z.B. ἀπό τοῦ ἵππου; ἀποπάλλεσθαι (abprallen).

ab-spülen ἀπο-, ἐκπλύνειν, ἀπο-, ὑποκλύζειν (wegspülen).

Ab-spülung *f* ἡ κατάπλυσις.

ab-stammen γεγονέναι ἀπό, ἔκ τινος, τινός.

Ab-stammung *f* τὸ γένος, ἡ γενεά.

Ab-stand *m* τὸ διάστημα, ἡ διάστασις, ἡ διαφορά.

ab-statten ἀποδιδόναι, ἀπο-, ἐκτίνειν, z.B. Dank ~ χάριν, einen Bericht ~ ἀπαγγέλλειν, einen Glückwunsch ~ συγχαίρειν oder συνήδεσθαί (P.) τινί τινος oder ἐπί τινι, einen Besuch ~ ἐντυγχάνειν τινί.

Ab-stattung *f* ἡ ἀπόδοσις, ἡ ἀπαγγελία, ἡ ἔντευξις.

ab-stechen ἀποτέμνειν, σφάττειν (schlachten); (πολὺ) διαφέρειν τινός, δια-, ἐκπρέπειν (auffallend, verschieden sein).

ab-stechend δια-, ἐκπρεπής.

ab-stecken ὁρίζειν, διορίζειν, ein Lager ~ στρατοπεδεύειν (und M.).

ab-stehen ἀπέχειν, παύεσθαι, ἀφίστασθαί τινος.

ab-steigen καταβαίνειν, in absteigender Linie κάτω τοῦ γένους.

Ab-steigen *n* ἡ κατάβασις.

Ab-steigequartier *n* ἡ καταγωγή, τὸ καταγώγιον.

ab-stellen καταλύειν, παύειν, καταπαύειν.

ab-sterben ἐκ-, ἀποθνήσκειν, μαραίνεσθαι, φθίνειν.

Ab-sterben *n* ἡ φθορά, ἡ φθίσις.

ab-stimmen ψηφίζεσθαι, τὴν

ψῆφον φέρειν, χειροτονεῖν, ~ lassen ἐπιψηφίζειν.

Ab-stimmung *f* ἡ ψηφοφορία, ἡ διαψήφησις, ἡ ψῆφος, ἡ χειροτονία.

ab-stoßen ἀπωθεῖν, ἀποκρούειν, von Schiffenden ἀπαίρειν, ἀνάγεσθαι (P. und M.).

ab-stoßend χαλεπός.

ab-strafen κολάζειν, τιμωρεῖσθαι.

Ab-strafung *f* ἡ κόλασις.

abstrakt νοητός, ~er Begriff ἡ ἰδέα.

Abstraktion *f* ἡ θεωρία.

ab-streichen ἀπομάττειν.

ab-streifen ἀποσπᾶν, περιαιρεῖσθαι.

ab-streiten διαμάχεσθαί τινι περί τινος. [ρρεῖν.]

ab-strömen ἀπο-, κατα-∫

ab-stufen διατάττειν.

ab-stumpfen ἀμβλύνειν, ἀμαυροῦν.

Ab-stumpfung *f* ἡ ἀμαύρωσις.

Ab-sturz *m* ἡ καταφορά.

ab-suchen ἀπο-, ἐκλέγειν.

absurd ∫. abgeschmackt.

Absyß *m* τὸ ἀπόστημα, τὸ φῦμα.

ab-takeln, ein Schiff τὰ ὅπλα ἐξαιρεῖσθαι ἐκ τῆς νεώς, ἐξοπλίζειν ναῦν.

ab-teilen διαιρεῖν, διαλαμβάνειν, διανέμειν.

Ab-teilung *f* ἡ διαίρεσις, ἡ διανομή, eines Heeres ἡ τάξις, ὁ λόχος.

ab-tragen ἀναιρεῖν, καθαιρεῖν, κατατρίβειν, Geld, Schulden ~ ἀποτίνειν, διαλύειν. [σις.]

Ab-tragung *f* ἡ καθαίρε-∫

ab-treiben ἀπελαύνειν, ἀπωθεῖν, καταπονεῖν (durch Treiben ermüden).

Ab-treibung *f* ἡ ἄπωσις.

ab-trennen ∫. absondern.

ab-treten παραχωρεῖν, ὑπείκειν τινί τινος, παριέναι τινί τι, j-n ~ lassen μεταστήσασθαί τινα. [σις.]

Ab-tretung *f* ἡ παραχώρη-∫

ab-trinken ἀποπίνειν, ἀπορροφεῖν.

ab-trocknen ἀπομάττειν.

ab-trünnig ἀφεστώς, ἀποστάς, ὁ ἀποστάτης, ὁ προδότης.

Ab-trünnigkeit *f* ἡ ἀπόστασις, ἡ προδοσία.

ab-tun ∫. ablegen.

ab-urteilen τὴν κρίσιν oder τὴν διαγνώμην ποιεῖσθαι περί τινος.

ab-verdienen ἀπεργάζεσθαι.

ab-verlangen ∫. abfordern.

ab-wägen ἱστάναι σταθμῷ oder ζυγῷ, sich etw. ~ lassen παραλαμβάνειν τι σταθμῷ.

Ab-wägung *f* ἡ ζυγοστασία.

ab-wälzen ἀποκυλίνδειν, ἀποκινεῖν, ἀπωθεῖσθαι, διακρούεσθαι.

Ab-wälzung *f* ἡ διάκρουσις, ἡ ἄπωσις.

ab-warten ἀνα-, περι-, ὑπομένειν, προσδοκᾶν.

ab-wärts κάτω, κατά mit *gen.* und *acc.*

Ab-wartung *f* ἡ προσδοκία.

ab-waſchen περι-, ἀπολούειν, ἀπο-, ἐκ-, καταπλύνειν.

Ab-waſchung *f* ἡ ἀπόλουσις, ἡ κατάπλυσις.

ab-wäſſern διαβρέχειν.

ab-wechſeln ἀμείβειν, ἀλλάττειν (*trans.*), ἀμείβεσθαι, ἐπαλλάττειν (*intr.*).

ab-wechſelnd ἀμοιβαῖος, *adv.* ἀμοιβαίως, ἐν-, ἐπ-, παραλλάξ, ἐν μέρει, ἀνά, κατὰ und παρὰ μέρος.

Ab-wechſelung *f* ἡ ἀμοιβή, ἡ παραλλαγή, ἡ μεταβολή.

Ab-weg *m* ἡ ἐκ-, παρεκτροπή, auf ~e bringen παραφέρειν, παράγειν, πλανᾶν, auf ~e geraten durch das P. dieſer Verba.

Ab-wehr *f* ἡ ἄμυνα.

ab-wehren ἀμύνειν, ἀπαμύνειν, ἀποτρέπειν, ἀπωθεῖν τινος, von ſich ~ ἀμύνεσθαι uſw.

ab-weichen ἐκτρέπεσθαι (P.), ἐκ-, ἀποκλίνειν, διαφέρειν τινός, in Meinung und Anſicht ~ διαφωνεῖν τινι.

Ab-weichung *f* ἡ παράλλαξις, ἡ ἔκκλισις, ἡ ἐκτροπή, ἡ διαφωνία.

ab-weiden περιβόσκεσθαι, ἐπι-, κατανέμεσθαι.

ab-weiſen ἀποπέμπειν, ἀπωθεῖσθαι.

Ab-weiſung *f* ἡ ἀπόπεμψις, ἡ ἄπωσις.

ab-welken ἀπο-, ἐκμαραίνεσθαι (P.).

ab-wenden ἀποτρέπειν, ſich ~ ἀποτρέπεσθαι.

ab-wendig machen ἀφιστάναι τινά τινος, ἀλλοτριοῦν τινα ἀπό τινος.

Ab-wendung *f* ἡ ἀποτροπή.

ab-werfen ἀπορρίπτειν, καταβάλλειν.

ab-weſend ἀπών, ἔκδημος (2), ~ ſein ἀπεῖναι, ἀποδημεῖν. [ἡ ἀποδημία.]

Ab-weſenheit *f* ἡ ἀπουσία,

ab-wickeln ἀνελίττειν.

ab-wiſchen ἀπομάττειν, ἀπομοργνύναι.

ab-würgen ἀποσφάττειν.

ab-zahlen ἀπαριθμεῖν, ἀπο-, ἐκτίνειν, διαλύειν.

ab-zählen ἀπ-, διαριθμεῖν.

Ab-zahlung *f* ἡ ἀπόδοσις, ἡ ἔκτισις, ἡ διάλυσις.

Ab-zählung *f* ἡ ἀπ-, διαρίθμησις. [νοῦν.]

ab-zännen ἀπο-, ἐκχαλι-

ab-zännen ἀπο-, περιφράττειν.

Ab-zännung *f* ἡ ἀπόφραξις.

ab-zehren μαραίνεσθαι (P.), φθίνειν.

Ab-zehrung *f* ὁ μαρασμός, ἡ φθίσις.

Ab-zeichen *n* τὸ ἐπίσημον, τὸ σημεῖον.

ab-zeichnen διαγράφειν, ἀπεικάζειν.

Ab-zeichnung *f* ἡ διαγραφή, ἡ ἀπεικασία.

ab-ziehen ἀποσπᾶν, ἀφέλκειν, ἀποτρέπειν u. ἀφιστάναι τινά τινος, *(intr.)* ἀπιέναι, ἀπελαύνειν, ἀναχωρεῖν.

ab-zielen σκοπεῖν τι, (συν-) τείνειν εἰς, ἐπί, πρός τι.
Ab-zug *m* ἡ ἀπο-, ἀναχώρησις, ἡ ἄφοδος.
ab-zwingen ἐξ-, καταναγκάζειν.
ach οἴμοι, φεῦ, ἰού.
Achſe *f* ὁ ἄξων (ονος), ~ der Erde ὁ πόλος.
Achſel *f* ἡ μασχάλη, ὁ ὦμος, j-n über die ~ anſehen καταφρονεῖν τινος.
acht[1] ὀκτώ.
Acht[2] *f* ἡ ἐπιμέλεια, ~ haben auf etw. προσέχειν (τὸν νοῦν) τινί, λόγον ποιεῖσθαί τινος, nicht ~ haben auf etwas ἀμελεῖν τινος, ſich in ~ nehmen φυλάττεσθαί τι, εὐλαβεῖσθαί τι.
Acht[3] *f* ἡ ἀτιμία (Entziehung der bürgerlichen Ehrenrechte), in die ~ erklären ſ. ächten.
achtbar τίμιος, δόκιμος (2).
achte *m* ὁ ὄγδοος.
achteckig ὀκτάγωνος (2).
Achtel *n* τὸ ὄγδοον μέρος.
achten προσέχειν (τὸν νοῦν) τινί. [προγράφειν.]
ächten ἀτιμάζειν, ἀτιμοῦν,]
Achtender *m* (vom Hirſche) ὁ ὀκτάρριζος.
achtens τὸ ὄγδοον.
achtfach, achtfältig ὀκταπλοῦς, ὀκταπλάσιος.
achtfüßig ὀκτάπους, ουν.
achthundert ὀκτακόσιοι.
achthundertſte *m* ὁ ὀκτακοσιοστός.
achtjährig ὀκταέτης.
achtlos ἀμελής.
Achtloſigkeit *f* ἡ ἀμέλεια.
achtmal ὀκτάκις.
achtmonatlich ὀκτάμηνος (2).
achtruderig ὀκτήρης.
achtſam ἐπιμελής, σπουδαῖος. [ἐπιμέλεια.]
Achtſamkeit *f* ἡ φυλακή, ἡ]
Achtserklärung *f* ἡ ἀτιμία, ἡ ἀτίμωσις, ἡ προγραφή.
achttägig ὀκταήμερος (2), ἡμερῶν ὀκτώ.
achttauſend ὀκτακισχίλιοι.
achttauſendſte *m* ὁ ὀκτακισχιλιοστός.
Achtung *f* ἡ αἰδώς, ἡ ἀξίωσις, αἱ τιμαί, ἡ δόξα, j-m ~ erweiſen θεραπεύειν τινα, τιμᾶν τινα, in ~ ſtehen εὐδοκιμεῖν, τιμᾶσθαι, in ~ ſtehend τίμιος, εὐδόκιμος (2), εὔδοξος (2).
Ächtung *f* ſ. Acht.
achtungs-voll, -würdig, -wert λόγου ἄξιος, τίμιος.
achtzehn ὀκτωκαίδεκα.
achtzehnjährig ὀκτωκαιδεκαέτης. [τος.]
achtzehnte *m* ὀκτωκαιδέκα-]
achtzig ὀγδοήκοντα.
achtzigjährig ὀγδοηκονταέτης oder -ούτης.
achtzigſte *m* ὀγδοηκοστός.
achtzigtauſend ὀκτακισμύριοι.
ächzen στενάζειν, αἰάζειν.
Ächzen *n* ὁ στεναγμός.
Acker *m* ὁ ἀγρός.
Ackerbau *m* ἡ γεωργία, ἡ τῆς γῆς ἐργασία, ~ treiben γεωργεῖν, zum ~ gehörig oder im ~ erfahren γεωργικός. [ὁ γεωργός.]
Ackerbauer, Ackersmann *m*]

Ackerland *n* ἡ ἄρουρα.
ackern ἀροῦν, ἀροτρᾶν.
Adel *m* ἡ εὐγένεια, ἡ γενναιότης, ἡ καλοκἀγαθία, ἡ ἀρετή.
ad(e)lig εὐγενής, γενναῖος.
adeln ἐγκρίνειν τινὰ ἐν τοῖς εὐπατρίδαις, ἐγγράφειν εἰς ..., übtr. κοσμεῖν.
Adelſtand *m* ſ. Adel.
Ader *f* ἡ φλέψ (βός).
adieu χαῖρε, ἔρρωσο.
Ädil *m* ὁ ἀστυνόμος, ὁ ἀγορανόμος, ~ ſein ἀστυνομεῖν, ἀγορανομεῖν.
Ädilität *f* ἡ ἀστυνομία, ἡ ἀγορανομία.
Adler *m* ὁ ἀετός (αἰετός).
Admiral *m* ὁ ναύαρχος, ~ ſein ναυαρχεῖν.
Admiralität *f* οἱ ναύαρχοι.
Admiralitätsflagge *f* ἡ φοινικὶς (ἰδος).
Admiralsſchiff *n* ἡ ναυαρχίς (ἰδος).
adoptieren τίθεσθαι oder ποιεῖσθαί τινα υἱόν.
adoptiert ποιητός, εἰσποίητος.
Adoption *f* ἡ ποίησις.
Adoptivſohn *m* ὁ ποιητὸς oder θετὸς υἱός.
Adoptivtochter *f* ἡ θετὴ θυγάτηρ. [πατήρ.]
Adoptivvater *m* ὁ ποιητὸς/
Advokat *m* ὁ παράκλητος.
Affe *m* ὁ πίθηκος, τὸ πιθήκιον (Äffchen).
Affekt *m* τὸ πάθος, ὁ θυμός.
affektieren προσποιεῖσθαι, μιμεῖσθαι.
affektiert προσποίητος (2), κατάπλαστος (2).
Agent *m* ὁ ἐπίτροπος.
ah βαβαί, ἀλλά.
aha ἰδού, οὑτωσί.
ahnden τιμωρεῖσθαι, μετεξιέναι.
Ahndung *f* ἡ τιμωρία.
ähneln ἐοικέναι.
ahnen προαισθάνεσθαι, κατεικάζειν, ὑποπτεύειν.
Ahnen *m* οἱ πρόγονοι.
Ahnfrau *f* ἡ πρόγονος, ἡ προμήτωρ.
Ahnherr *m* ὁ πρόγονος, ὁ προπάτωρ, ὁ ἀρχηγέτης.
ähnlich ὅμοιος, παραπλήσιος, ἀνάλογος (2).
Ähnlichkeit *f* ἡ ὁμοιότης.
Ahnung *f* ἡ προαίσθησις, ἡ αἴσθησις, eine ~ haben ſ. ahnen. [τική.]
Ahnungsvermögen *n* ἡ μαν-/
Ahorn *m* ἡ σφένδαμνος.
Ähre *f* ὁ στάχυς (υος).
ährenartig σταχυώδης.
Akt *m* τὸ ἔργον, ἡ πρᾶξις, τὸ ἐπεισόδιον.
Akten *fipl.* τὰ γράμματα, τὰ γραμματεῖα, τὰ ὑπομνήματα (Protokoll).
Aktenſtück *n* τὰ γράμματα.
aktiv ἐνεργός (2).
Aktivität *f* ἡ ἐνέργεια.
Alabaſter *m* ὁ ἀλάβαστρος, ὁ ἀλαβαστρίτης.
Alarm *m* ὁ θόρυβος, ~ ſchlagen κελεύειν, παραγγέλλειν εἰς (ἐπὶ) τὰ ὅπλα, in ~ ſetzen θορυβεῖν, διαθορυβεῖν.
alarmieren ſ. Alarm.

Alaun *m* ἡ στυπτηρία.
albern μῶρος, ἠλίθιος, ~ reden od. sein ληρεῖν, μωραίνειν. [λῆροι.]
Albernheit *f* ἡ μωρία, οἱ
Alkali *n* τὸ λίτρον, τὸ νίτρον. [τὰ ὅλα.]
All *n* τὸ πᾶν, τὰ πάντα,
allbekannt πᾶσι δῆλος, κοινός.
allbeliebt πᾶσι φίλος.
allberühmt περιβόητος (2).
allda, alldort ἐκεῖ.
alledem: bei, trotz ~ οὐδὲν δ' ἧττον, ὅμως.
Allee *f* ὁ ὄρχος, ὁ δρόμος.
Allegorie *f* ἡ ἀλληγορία.
allegorisch ἀλληγορικός.
allein μόνος, ἔρημος (2 u. 3), ~, lassen μονοῦν, ~ sein μονοῦσθαι, ~ kämpfen μονομαχεῖν, *adv.* μόνον, nicht ~, sondern auch οὐ μόνον, ἀλλὰ καί, *cj.* ἀλλά, μέντοι, δέ.
Alleinherrschaft *f* ἡ μοναρχία, ἡ τυραννίς.
Alleinherrscher *m* ὁ μόναρχος, ὁ τύραννος, ὁ βασιλεύς.
alleinig μόνος.
allemal ἀεί, ἀεί ποτε, ἑκάστοτε, ~ einer usw. καθ' ἕνα, κατὰ δύο usw. ein für ~ εἰσ-, καθάπαξ, συλλήβδην, διαρρήδην (= bestimmt). [(ἦν τύχῃ).]
allenfalls τάχα, εἰ τύχοι
allenthalben πανταχοῦ.
aller, alle, alles πᾶς, πᾶσα, πᾶν, ἅπας, σύμπας, alle, welche ὅσοι, alle Städte πᾶσαι αἱ πόλεις, alle beide ἑκάτερος, in allen Stücken (Punkten, Beziehungen) (τὰ) πάντα.
allerbest πάντων ἄριστος.
allerdings δή, γὲ δή, δηλονότι, in Antworten: πάνυ γε od. μὲν οὖν, καὶ μάλα, πῶς γὰρ οὐ.
allererst πάντων πρῶτος, zu ~ πρώτιστον.
all-erfahren ἐμπειρότατος.
allerhand παντοῖος, παντοδαπός, ποικίλος.
Allerheiligste *n* τὸ ἄδυτον.
allerlei ſ. allerhand.
allerletzt ὕστατος, ἔσχατος.
allerliebst χαρίεις.
allermeist πλεῖστος, am ~en πάντων μάλιστα.
allernächst ὁ, ἡ, τὸ ἐγγύτατα, am ~en ἐγγύτατα, zu ~ αὐτίκα.
allernächstens τάχιστα.
allerschönst πάντων κάλλιστος.
allerseits πανταχόθεν, alle zusammen σύμπαντες.
allerwärts ſ. allenthalben.
allesamt πάντες, ἅπαντες, ἁθρόοι.
allezeit ſ. allemal. [παρών.]
allgegenwärtig πανταχοῦ
allgemein κοινός, δημόσιος, καθολικός, παρὰ πᾶσι, ὑπὸ πάντων, ~ werden (von Sitten und Gebräuchen) ἐπικρατεῖν, im ~en τὸ ὅλον, ὅλως, τὸ σύμπαν, ἐπὶ τὸ πολύ (mit und ohne ὡς), συλλήβδην.
Allgemeinheit *f* τὸ κοινόν, ἡ κοινότης.

Allgewalt *f* τὸ κράτος, δύναμις ἡ μεγίστη.
alljährlich κατ' ἐνιαυτόν, δι' ἐνιαυτοῦ, δι' ἔτους, ἐνιαύσιος.
Allmacht *f* ſ. Allgewalt.
allmächtig πάντων (πάντα) κρατῶν. [ῥῆμα, βάδην.
allmählich κατὰ μικρόν, **allſehend** πάντα ὁρῶν.
allſeitig durch ὑπό, zB. ~ geliebt werden ὑπὸ πάντων φιλεῖσθαι, ~e Liebe ἡ παρὰ πάντων εὔνοια.
alltäglich καθ' ἡμέραν, = gewöhnlich ἀγοραῖος, κοινός, φαῦλος.
allverehrt (παρὰ) πᾶσιν ἔντιμος.
allwaltend τὰ πάντα διοικῶν. [σοφώτατος.)
allweiſe σοφώτατος, παν-)
allwiſſend πάντα εἰδώς.
allwo ὅπου, ἔνθαπερ.
allzu ἄγαν, λίαν (bei *adj.* oft durch den *comp.* auszudrücken).
allzumal ἅπαντες, σύμπαντες, πανδημεί.
Almoſen *n* τὸ δῶρον, ἡ δόσις, ἡ ἐλεημοσύνη.
Aloe *f* ἡ ἀλόη.
Alp *m*, **Alpdrücken** *n* ὁ ἐφιάλτης, ὁ πνιγαλίων (ωνος).
Alphabet *n* ſ. Abc.
Altaun *m* ὁ μανδραγόρας.
als (Zeitpartikel) ὅτε, ἡνίκα, ἐπεί, ἐπειδή, ὡς, nach einem *comp.* ἤ od. *gen. comp.*, zu ... ~ daß ἤ ὥστε mit dem *inf.*, ein anderer ~ ἄλλος ἤ, kein anderer ~ οὐδεὶς ἄλλος ἤ, von anderer Art ~ ἀλλοῖος ἤ, wer ſonſt ~ τίς ἄλλος ἤ, ~ ob, ~ wenn, gleich ~ ob uſw. ὡς, ὡς εἰ, ὥσπερ εἰ, ~ da iſt (ſind) = zum Beiſpiel οἷον, οἷον δή, ὥσπερ, ~ Knabe παῖς ὤν, nach negativen Ausdrücken und in Fragen εἰ μή, ὅτι μή, πλὴν ἤ. Beim Prädikatsnomen, bſd. bei den Ausdrücken „gelten ~ etwas, betrachtet od. angeſehen ~ etwas, ~ etwas erſcheinen" u. dgl., wird „als" nicht überſetzt.
alsbald αὐτίκα, εὐθύς.
alsdann εἶτα, ἔπειτα.
alſo οὖν, ἄρα, μέντοι, δή (nachgeſtellt), οὐκοῦν (am Anfang des Satzes), ~ nicht οὐκ ἄρα, οὐ τοίνυν, = auf dieſe Weiſe οὕτω(ς), ὧδε, ταύτῃ, τῇδε, nicht ~! μὴ οὕτως.
alt παλαιός (ſeit oder vor langer Zeit), πολυχρόνιος (2, lange dauernd), ἀρχαῖος (altertümlich und ehrwürdig), die Alten οἱ παλαιοί, „alt" von der Lebenszeit γεγονώς, zB. fünf Jahre ~ πέντε ἔτη γεγ., wie ~? πηλίκος?, ſo ~ τηλικοῦτος, älter ſein πρεσβύτερον εἶναι, ἡλικίᾳ προέχειν.
Altar *m* ὁ βωμός.
Alter *n* ἡ παλαιότης, ἡ ἀρχαιότης, τὸ πολυχρόνιον (längere Dauer), Lebensalter ἡ ἡλικία, hohes ~ τὸ γῆρας.
altern γηράσκειν, κατα-

γηράσκειν, παρηβᾶν, nicht ~d ἀγήρως, ἀγήρατος (2).

alters: von ~ her ἀπὸ oder ἐκ παλαιοῦ, ἐξ ἀρχῆς, vor ~ (τὸ) πάλαι, τὸ παλαιόν, τὸ ἀρχαῖον.

Altersgenosse *m* ὁ ἡλικιώτης. [τις (ιδος).]

Altersgenossin *f* ἡ ἡλικιῶ-]

Altersklasse *f* ἡ ἡλικία.

altersschwach γήρᾳ ἀδύνατος ὤν.

Altersschwäche *f* τὸ γῆρας.

Altersstufe *f* ἡ ἡλικία.

Altertum *n* ἡ παλαιότης, ἡ ἀρχαιότης, die Altertümer τὰ ἀρχαῖα, τὰ παλαιά, die Altertümer behandeln ἀρχαιολογεῖν.

altertümlich ἀρχαῖος, ἀρχαϊκός. [ότης).]

Altertümlichkeit *f* ἡ ἀρχαι-]

Altertumsforscher *m* ὁ ἀρχαιολογικός.

Altertums-forschung, -kunde *f* ἡ ἀρχαιολογία.

altherkömmlich ἀρχαῖος, πάτριος.

ältlich γεροντικός, πρεσβύτερος, γεραίτερος.

Altstadt *f* ἡ παλαιὰ πόλις.

altväterlich ſ. altertümlich.

Altvordern *m/pl.* οἱ πρόγονοι.

Amboß *m* ὁ ἄκμων (ονος).

Ambrosia *f* ἡ ἀμβροσία.

ambrosisch ἀμβρόσιος.

Ameise *f* ὁ μύρμηξ (ηκος).

Ameisenhaufe *m* ἡ μυρμηκία. [ἔστω.]

Amen *n* εἴρηκα, κύριον]

Amme *f* ἡ τροφός, ἡ τιθήνη, ~ sein τιθεύειν.

Ammenlohn *m* τὰ τροφεῖα.

Amnestie *f* ἡ ἄδεια.

Ampfer *m* τὸ λάπαθον.

Amphibie *f* τὸ ἀμφίβιον.

Amphitheater *n* τὸ ἀμφιθέατρον.

Amputation *f* ἡ τομή.

amputieren τέμνειν.

Amsel *f* ὁ κόττυφος, ὁ κόψιχος.

Amt *n* τὸ ἔργον, τὰ δέοντα, ἡ ἀρχή, ἡ ἐπιμέλεια, ein ~ bekleiden ἀρχὴν ἄρχειν, τιμὴν ἔχειν, ein ~ antreten εἰσιέναι oder καθίστασθαι εἰς ἀρχήν, von ~s wegen ἐκ τῶν προσηκόντων, δημοσίᾳ.

Amtsdiener *m* ὁ ὑπηρέτης.

Amtserschleichung *f* ἡ ἐριθεία.

Amtsführung *f* ἡ ἀρχή.

Amtsgeschäfte *n/pl.* τὰ τῆς ἀρχῆς, τὰ καθήκοντα.

Amtshaus *n* τὸ ἀρχεῖον, τὸ δημόσιον.

Amtspflicht *f* τὰ δέοντα, τὰ προσήκοντα.

Amtsschreiber *m* ὁ γραμματεύς. [(ητος).]

Amtstreue *f* ἡ ὁσιότης]

Amtsverhältnisse *n/pl.* τὰ περὶ τὴν ἀρχήν, τὰ τῆς ἀρχῆς.

Amtsverwaltung *f* ἡ ἀρχή.

Amtswürde *f* ἡ σεμνότης (ητος).

an, örtlich ἐπί mit *dat.* oder *gen.*, πρός mit *dat.*, ἐν mit *dat.*, κατά mit *acc.*, περί mit *acc.* Bei den Verben „sich einfinden, sich versammeln, an-

kommen" u. dgl. εἰς mit *acc.*, bei den Verben „hängen" und „haften" ἐκ mit *gen.* Zeitlich ἐν mit *dat.*, κατά mit *acc.*, auch durch den bloßen *dat.*, zB. ἡμέρᾳ am Tage. Zur Angabe des Mittels oder der Veranlassung ἀπό od. ἐκ mit *gen.*, ὑπό mit *gen.*, von ... an ἀπό od. ἐκ mit *gen.*, von Kindheit an ἐκ παιδός (παίδων), an und für sich καθ' αὑτό.

Anachronismus *m* ἡ τῶν χρόνων σύγχυσις.

analog ἀνάλογος (2).

Analogie *f* ἡ ἀναλογία.

Analyse *f* ἡ ἀνάλυσις.

analysieren διαιρεῖν.

Anarchie *f* ἡ ἀναρχία, ἡ ἀνομία.

Anatom *m* ὁ τὴν ἀνατομίαν ἀσκῶν. [(τέχνη).]

Anatomie *f* ἡ ἀνατομική[(τέχνη)]

An-bau *m* ἡ ἐργασία, ἡ κατοίκισις, ἡ κατοικία, τὸ παροικόδημα (eines Hauses).

an-bauen ἐργάζεσθαι, γεωργεῖν, κατοικίζειν, παροικοδομεῖν. [ὁ γεωργός.]

An-bauer *m* ὁ ἐργάτης,[

an-befehlen προσ-, ἐπιτάττειν τινί.

an-bei ἅμα.

an-belangen ἀνήκειν εἴς τι, was mich anbelangt ἔγωγε, τὸ κατ' ἐμέ.

an-bellen ἐφυλακτεῖν τινι, ὑλακτεῖν τινα.

an-berannen τάττειν.

an-beten προσκυνεῖν τινα, προσεύχεσθαί τινι.

an-betteln προσ-, μεταιτεῖν.

an-bieten διδόναι, παρέχειν.

an-binden δεσμεύειν, etw. an etw. ~ προσδεῖν, προσάπτειν τί τινι, δεῖν ἔκ τινος.

An-blick *m* ἡ ὄψις, τὸ θέαμα.

an-blicken προσβλέπειν.

an-bohren τρυπᾶν, τετραίνειν.

an-brechen ὑποφαίνειν, ὑποφαίνεσθαι, zB. der Tag bricht an ἡ ἡμέρα ὑποφαίνει, die Nacht bricht an ἡ νὺξ ἐπέρχεται.

an-brennen ἐμπιμπράναι.

an-bringen προστιθέναι, προσφέρειν, προσάγειν, in der Rede ~ ἐπεισάγειν τι, vor Gericht ~ εἰσαγγέλλειν, gut angebracht εὔκαιρος, εὔθετος (2), übel angebracht ἄκαιρος (2).

An-bringen *n* ἡ προσφορά, ἡ πρόσθεσις.

An-bruch *m*: bei ~ des Tages ἅμ' ἡμέρᾳ.

An-dacht *f* ἡ εὐφημία.

an-dächtig εὐφήμος (2).

an-dauern διαμένειν.

An-denken *n* ἡ μνήμη, ἡ μνεία, ἡ ἀνάμνησις, τὸ μνημεῖον, j-m ein gutes ~ bewahren μεμνῆσθαί τινος μετ' εὐνοίας, im guten ~ stehen μνήμης τυγχάνειν μετ' εὐνοίας.

andere ἄλλος, η, ο, ἕτερος (von zweien), ~ ἄλλοι, die ~n, übrigen οἱ ἄλλοι, der eine ... der ~ ὁ μέν ... ὁ δέ, unter ~m ἄλλα ... τε καί,

und ~s mehr καὶ τὰ τοιαῦτα, = verschiedenartig ἄλλος, ἀλλοῖος, διάφορος(2), etwas ~s als ἄλλοτι ἤ.

ändern ἀλλοιοῦν, μεταλλάττειν, μεταβάλλειν.

anders ἄλλῃ, ἄλλως.

anderswie ἄλλως πως, ἄλλῃ πῃ.

anderswo ἄλλοθι, ἑτέρωθι.

anderswohin ἄλλοσε, ἄλλῃ.

anderthalb εἷς καὶ ἥμισυς.

Änderung *f* ἡ μεταβολή, ἡ ἀλλοίωσις, ἡ μετάστασις, ἡ μετάλλαξις, ἡ μεταλλαγή.

anderwärts ſ. anderswo.

anderweitig ἄλλος.

an-deuten σημαίνειν, δηλοῦν, φράζειν.

An-deutung *f* τὸ σημεῖον.

an-dichten καταψεύδεσθαί τινός τι.

an-donnern ἐμβροντᾶν, ἐπιπλήττειν τινί.

An-drang *m* ἡ ἐπιφορά, ἡ ἐπιδρομή, ἡ ὁρμή.

an-drängen ὠθεῖν.

an-dringen ἐφορμᾶν τινι, ἐπι-, προσφέρεσθαί τινι, ἐπικεῖσθαί τινι.

an-drohen ἀπειλεῖν, ἐπαπειλεῖν.

An-drohung *f* ἡ ἀπειλή.

an-drücken προσπιέζειν.

an-eignen: ſich ~ προσποιεῖσθαι, περιβάλλεσθαι, οἰκειοῦσθαι.

An-eignung *f* ἡ προσποίησις, ἡ οἰκείωσις.

an-einander πρός, ἐπ' ἀλλήλοις, ἐπ' ἀλλήλων.

an-einander-hangend, -stoßend συνεχής.

Anemone *f* ἡ ἀνεμώνη.

an-empfehlen παραινεῖν.

an-erben: an-geerbt πάτριος.

An-erbieten *n*, **An-erbietung** *f* τὸ ἐπάγγελμα, ἡ ἐπαγγελία.

an-erkennen γιγνώσκειν, ὁμολογεῖν, ἐπαινεῖν.

an-erkennenswert λόγου ἄξιος.

An-erkennung *f* ὁ ἔπαινος.

an-erſchaffen ἐμφύειν, ἐντίκτειν.

an-fachen ῥιπίζειν, ἐκριπίζειν, ἐγείρειν, ζωπυρεῖν.

An-fachung *f* ἡ ῥίπισις, ἡ ἐκζωπύρησις.

an-fahren προσελαύνειν τινί oder πρός τι (zu Wagen), προσορμίζεσθαί τινι oder πρός τι, καταπλεῖν εἰς oder ἐπί τι (zu Schiffe), j-n mit Worten ~ ἐπιπλήττειν τινί, καθάπτεσθαί τινος.

An-fall *m* ἡ προσ-, ἐπιβολή, ἡ ὁρμή.

an-fallen προσβάλλειν τινί oder πρός τινα, ἐπιτίθεσθαί τινι, ἐμπίπτειν τινί, ἐφορμᾶν τινι.

An-fang *m* ἡ ἀρχή, ~ e-r Rede oder Abhandlung τὸ προοίμιον, von ~ an ἐξ, ἀπ' ἀρχῆς, von ~ bis zu Ende ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους, den ~ machen ἄρχεσθαι, ἄρχεσθαί τινος (oder mit *part.*).

an-fangen ἄρχειν und ἄρ-

χεσθαι mit *gen.* od. *inf.* od. *part.* (der *inf.*, wenn die Handlung, die man anfängt, betont wird, z.B. ἄρχομαι μανθάνειν ich fange an zu lernen, das *part.*, wenn der Anfang im Gegensatz zu Fortsetzung und Ende steht, ἄρχομαι μανθάνων ich fange an zu lernen); etw. ~ = unternehmen ἐπιχειρεῖν τινι, ἅπτεσθαί τινος. [s. Urheber.]

An-fänger *m* ὁ ἀρχόμενος,

an-fänglich, an-fangs (τὸ) πρῶτον, (τὰ) πρῶτα, ἐξ ἀρχῆς.

An-fangsgründe *m/pl.* αἱ ἀρχαί, τὰ στοιχεῖα.

An-fangspunkt *m* ἡ ἀρχή.

an-fassen ἅπτεσθαί τινος, ἐπι-, ἀντιλαμβάνεσθαί τινος.

an-fechten ἐναντιοῦσθαί τινι, προσμάχεσθαί τινι, es ficht mich etwas an παράττομαι ὑπό τινος, sich von etwas nicht ~ lassen ἀμελεῖν, ὀλιγωρεῖν, καταφρονεῖν τινος. [σις, ἡ ταραχή.]

An-fechtung *f* ἡ ἐναντίω-

an-feinden ἀπεχθῶς oder δυσμενῶς ἔχειν τινί, ἐχθαίρειν, μισεῖν, πολεμεῖν τινι.

An-feindung *f* ἡ ἔχθρα, ἡ ἀπέχθεια.

an-fertigen ποιεῖν, κατασκευάζειν, ἐργάζεσθαι.

an-feuchten δεύειν, βρέχειν.

An-feuchtung *f* ἡ βρέξις.

an-feuern ἐξορμᾶν, παροξύνειν τινά, παρακελεύεσθαί τινι.

an-flehen ἱκετεύειν, εὔχεσθαί τινι. [εὐχαι.]

An-flehung *f* ἡ ἱκετεία, αἱ

an-fliegen ἐπι-, προσπέτεσθαι.

An-forderungen machen an j-n ἀξιοῦν τι παρά τινος.

An-frage *f* τὸ ἐπερώτημα, ἡ πύστις.

an-fragen ἐρωτᾶν, ἐπερωτᾶν τινά τι, πυνθάνεσθαί τινός τι.

an-fügen προστιθέναι τινί τι, προσάπτειν, ἐφαρμόττειν.

An-fügung *f* ἡ πρόσθεσις.

an-fühlen ἅπτεσθαι, ψαύειν τινός.

an-führen ἡγεῖσθαί τινος (τινί j-m den Weg zeigen), ἡγεμονεύειν, στρατηγεῖν τινος, = aufzählen, angeben λέγειν, καταλέγειν, προφέρειν, s. täuschen.

An-führer *f* ὁ ἡγεμών (όνος), ὁ στρατηγός, ὁ ἄρχων (οντος), der Reiterei ὁ ἱππαρχος, des Fußvolks ὁ πέζαρχος, der Flotte ὁ ναύαρχος, des Chores ὁ χορηγός. [(όνος).]

An-führerin *f* ἡ ἡγεμών

An-führung *f* ἡ ἡγεμονία, ἡ στρατηγία, ἡ ἀρχή.

an-füllen πιμπλάναι, ἐμ-, ἀναπιμπλάναι τινός, (ἀνα-) πληροῦν τινος.

An-füllung *f* ἡ πλήρωσις.

An-furt *f* ὁ ὅρμος.

An-gabe *f* ὁ λόγος.

an-gaffen κεχηνέναι πρός τι, προσκεχηνέναι τινί.

an-geben λέγειν, δηλοῦν, φάναι, σημαίνειν, seine Meinung ~ ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην, = anzeigen, anklagen εἰσαγγέλλειν, κατειπεῖν, κατηγορεῖν τινος.
An-geber *m* ὁ μηνυτής, ὁ κατήγορος, ὁ συκοφάντης (falscher ~).
An-geberei *f* ἡ συκοφαντία.
An-gebinde *n* τὸ δῶρον.
an-geblich λόγῳ μέν.
an-geboren ἔμ-, σύμφυτος (2), οἰκεῖος.
an-gedeihen lassen παρέχειν, διδόναι, χαρίζεσθαι.
an-geerbt πάτριος, ἔμφυτος (2).
an-gefüllt πλήρης, ες, ἔμπλεως, ων, μεστός τινος.
an-gehen προσιέναι, δεῖσθαί τινος, es geht j-n etw. an προσήκει τινί, es geht an ἐγχωρεῖ, ἔξεστιν, ἐνδέχεται, wenn es angeht εἰ θέμις, = anfangen ἄρχεσθαι.
an-gehören εἶναί τινος, was mir angehört τὰ ἐμά.
an-gehörig ἴδιος, οἰκεῖος, die Angehörigen οἱ προσήκοντες, οἱ συγγενεῖς, οἱ οἰκεῖοι.
An-gehörigkeit *f* ἡ οἰκειό-[της (ητος).]
An-geklagte(r) *m* ὁ φεύγων, ὁ διωκόμενος, ὁ κινδυνεύων, ὁ ὑπόδικος.
Angel *f* τὸ ἄγκιστρον, an der Tür ἡ στρόφιγξ (ιγγος), ὁ στροφεύς.
an-gelangen ἀφικνεῖσθαι.
An-geld *n* ὁ ἀρραβών (ῶνος).
an-gelegen: sich etw. ~ sein lassen ἐπιμελεῖσθαί τινος, ἐπιτηδεύειν τι, μέλει μοί τινος.
An-gelegenheit *f* τὸ πρᾶγμα, die ~en der Thebaner τὰ τῶν Θηβαίων.
an-gelegentlich σπουδῇ, ἐπιμελῶς, προθύμως.
Angelfischerei *f* ἡ ἀγκιστρεία.
Angelgeräte *n/pl.* τὰ ἄγκιστρα.
angeln ἀγκιστρεύειν.
an-gelobt ἐγγυᾶσθαι, ὑπισχνεῖσθαι, ὁμολογεῖν.
Angelrute *f* ὁ κάλαμος.
Angelschnur *f* ἡ ὁρμιά.
an-gemessen ἀνάλογος, σύμμετρος (2), ~ sein ἁρμόττειν τινί, πρέπειν, προσήκειν τινί.
An-gemessenheit *f* ἡ ἀναλογία, ἡ συμμετρία.
an-genehm ἡδύς, φίλος, ἀσπαστός, χαρίεις, wenn es dir ~ ist εἴ σοι ἡδομένῳ ἐστίν, ~ machen ἡδύνειν.
Anger *m* ὁ λειμών (ῶνος).
an-gesehen ἐπιφανής, ἔνδοξος (2), εὐδόκιμος (2), περίβλεπτος (2), ~ sein τιμᾶσθαι, εὐδοκιμεῖν.
An-gesicht *n* τὸ πρόσωπον, im ~ j-s ἐναντίον τινός, ἔμπροσθέν τινος.
an-gestammt πάτριος.
an-gestrengt ἔντονος (2).
an-gewöhnen ἐθίζειν τινὰ πρός τι, sich etwas ~ ἐθίζεσθαί τι.
An-gewohnheit *f* τὸ ἔθισμα, [τὸ ἔθος.]
An-gewöhnung *f* ὁ ἐθισμός.

an-greifen ἐπιτίθεσθαί τινι, ἐφορμᾶν τινι, ἐπιχειρεῖν τινι, ἅπτεσθαί τινος (etw. unternehmen).

An-griff *m* ἡ ἐπίθεσις, ἡ ἐπιχείρησις, ἡ προσβολή, ἡ ἔφοδος, zu Schiffe ὁ ἐπίπλους. [βέλη.]

An-griffswaffen *f/pl.* τὰ ∫

Angſt *f* τὸ δέος, ὁ φόβος, ἡ ἀπορία, ἡ ἀγωνία, in ~ ſein ἀπορεῖν, ἀγωνιᾶν, in ~ ſetzen φοβεῖν, ἐκφοβεῖν τινα, φόβον ἐμβάλλειν, παρέχειν τινί.

Angſtgeſchrei *n* ἡ οἰμωγή.

ängſtigen ἄγχειν.

Angſtigung *f* ἡ ἀγωνία, ἡ ἀπορία. [φοβος (2).]

ängſtlich περιδεής, περί-∫

Angſtlichkeit *f* ἡ ἀδημονία, ἡ ἀπορία.

angſtvoll ∫. ängſtlich.

an-haben ἀμπέχεσθαι, ἐνδεδυκέναι, ἐνδεδύσθαι, ἠμφιεσμένον εἶναί τι, j., dem man nichts ~ kann ἄληπτος (2). [εἶναί τινι.]

an-haften ἐνέχεσθαι, προσ-

An-halt *m* ἡ λαβή, ἡ ἀφορμή.

an-halten ἐπ-, κατέχειν, προτρέπειν τινὰ ἐπί τι, = aufhören παύεσθαι.

An-halten *n* ἡ ἀνάπαυλα, ἡ ἐπίσχεσις.

an-haltend συνεχής, ἀδιάλειπτος (2), μόνιμος, ~ etw. tun διατελεῖν, διάγειν, διαγίγνεσθαι, διαμένειν mit dem *part.*

An-haltepunkt *m* ὁ σταθμός.

An-hang *m* ἡ προσθήκη, ∫. Anhänger.

an-hangen προσκεῖσθαι, εἶναί τινος, ἀντέχεσθαί τινος.

an-hängen ἀνακρεμαννύναι τι ἔκ τινος, ſich etwas ~ ἐξαρτᾶσθαί τι, ſich an etw. ~ κρέμασθαι ἔκ τινος, einem etwas ~ ἐπιφέρειν, περιάπτειν τινί τι.

An-hänger *m* ὁ συνών τινι, ὁ ἑταῖρος, οἱ σύν τινι, μετά τινος, περί, ἀμφί τινα, j-s ~ ſein εἶναι σύν τινι, μετά τινος.

an-hängig machen bei j-m ἀνα-, ἀποφέρειν πρός τινα, εἰσαγγέλλειν.

an-hänglich εὔνους, προσφιλής, πρόθυμος (2).

An-hänglichkeit *f* ἡ εὔνοια, ἡ προθυμία.

An-hängſel *n* ἡ προσθήκη.

an-hauchen ἐπι-, προσπνεῖν τινι.

an-hauen ἐπι-, περικόπτειν.

an-häufen ἀθροίζειν, συλλέγειν, σωρεύειν.

An-häufung *f* ὁ ἀθροισμός, ἡ σώρευσις.

an-heben ∫. anfangen.

an-heften ἐξάπτειν τί τινος oder ἔκ τινος, προσάπτειν τί τινι. [σθαί τινος.]

an-heimfallen: j-m ~ γίγνε-∫

an-heim-geben, -ſtellen ἐπιτρέπειν, ἐφιέναι τινί τι.

an-heiſchig: ſich ~ machen ἀνα-, ὑποδέχεσθαι, ὑπισχνεῖσθαι, ὑφίστασθαι, ἐπαγγέλλεσθαι.

an-hetzen ἐπαφιέναι τινά τινι.
An-höhe *f* ὁ λόφος, ὁ γήλοφος, τὸ ἄκρον.
an-hören ἀκροᾶσθαί τινος, ὑπακούειν τινός ὑπό τινί.
An-hörung *f* ἡ ἀκρόασις.
Anis *m* τὸ ἄνηθον, τὸ ἄνισον.
an-kämpfen διαμάχεσθαι, διαγωνίζεσθαί τινι oder πρός τι.
An-kauf *m* ἡ ὠνή, ἡ ἀγόρασις.
an-kaufen ὠνεῖσθαι, ἀγοράζεσθαι, sich ~ κτᾶσθαι χωρίον oder ἀγρούς.
Anker *m* ἡ ἄγκυρα, die ~ lichten αἴρεσθαι, vor ~ legen ὁρμίζειν, παρ-, προσορμίζειν, vor ~ gehen ὁρμίζεσθαι, vor ~ liegen ὁρμεῖν, ἐφορμεῖν τινι oder ἐπί τινι.
ankern s. vor Anker gehen.
Ankerplatz *m* ὁ ὅρμος, τὸ ἐπίνειον.
Ankertau *n* τὸ πεῖσμα.
an-ketten προσδεῖν τινι (πρός τι).
An-klage *f* ἡ κατηγορία, ἡ δίωξις, ἡ εἰσαγγελία, ἡ δίκη, ἡ γραφή.
an-klagen κατηγορεῖν τινός τι, διώκειν τινά τινος (*pass.* φεύγειν), γράφεσθαί τινά τινος.
An-klagepunkt *m* τὸ ἔγκλημα, τὸ κατηγόρημα.
An-kläger *m* ὁ κατήγορος, ὁ διώκων.
An-klageschrift *f* ἡ γραφή.
An-klang *m* s. Beifall.
an-kleiden ἐνδύειν, ἀμφιεννύναι τινά, sich ~ ἐνδύεσθαι, ἀμφιέννυσθαι.
an-klopfen κόπτειν, κρούειν.
an-knüpfen ἐξάπτειν τί τινος, Freundschaft ~ φιλίαν ποιεῖσθαι, Unterhandlungen ~ εἰς λόγους ἔρχεσθαί τινι.
an-kommen ἀφικνεῖσθαι, προσέρχεσθαι, παραγίγνεσθαι, παρεῖναι, ἥκειν, καταπλεῖν (zu Schiffe), es kommt auf etwas an ἔστιν ἐπί τινι, es kommt nicht darauf an οὐ διαφέρει, es kommt mir darauf an μέλει μοί τινος, soweit es auf mich ankommt ὅσον ἐπ' ἐμοί ἐστιν, es kommt mir viel darauf an περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, es kommt mir darauf nicht an οὐδὲν μέλει μοι τούτου, οὐδὲν ἀντιλέγω, auf eine Schlacht es ~ lassen ἀναρρίπτειν μάχην.
An-kömmling *m* ὁ ἐπήλυς (ὑδος), ὁ ξένος.
an-koppeln ζευγνύναι, συζευγνύναι.
an-kündigen ἀναγορεύειν, ἐπαγγέλλειν, κηρύττειν (durch einen Herold), Krieg ~ πόλεμον προειπεῖν.
An-kündigung *f* ἡ ἐπαγγελία, τὸ κήρυγμα.
An-kunft *f* ἡ ἄφιξις, ~ in der Heimat ἡ ἐπιδημία.
an-lächeln προσμειδιᾶν τινι.
an-lachen προσ-, ἐπιγελᾶν τινι.
An-lage *f* ἡ προσθήκη (Beilage), ἡ φύσις, gute ~ ἡ

eὐφυία, ſchlechte ~ ἡ κακοφυία.

an-landen ὁρμίζεσθαι, κατάγεσθαι, ὁρμίζειν τὴν ναῦν, κατάγειν τὴν ναῦν.

An-landung *f* ἡ καταγωγή.

An-laß *m* ἡ αἰτία, ἡ πρόφασις, einen ~ ſuchen ζητεῖν πρόφασιν, ~ geben zu etw. αἴτιον γίγνεσθαί τινος.

an-laſſen, ſich ἐοικέναι, [προχωρεῖν.]

An-lauf *m* ἡ ἐπιδρομή, ἡ ὁρμή, ἡ προσβολή, ἡ ἔφοδος, einen ~ zu etwas nehmen ὁρμᾶν ἐπί τι.

an-laufen ἐπιτρέχειν, ἐφορμᾶν, ἐπιφέρεσθαι τινι, ὁρόμῳ φέρεσθαι ἐπί τι.

An-laut *m* τὸ πρῶτον γράμμα.

an-legen προστιθέναι, προσφέρειν, προσβάλλειν τινί, ſich einen Ring ~ δακτύλιον περιβάλλεσθαι, Feuer ~ πῦρ ἐμβάλλειν τινί, j-m etw. ~ ἐνδύειν, ἀμφιεννύναι τινά τι, Hand ~ ἐπιχειρεῖν τινι, ἅπτεσθαί τινος, Geld ~ χρήματα διατίθεσθαι, eine Stadt ~ πόλιν κτίζειν, es auf etw. ~ βούλεσθαι.

An-legung *f* ἡ πρόσθεσις, einer Stadt ἡ κτίσις.

an-lehnen ἐπι-, προσ-, ἀνα-, ἐγκλίνειν τι πρός τι.

An-lehnen *n* ἡ ἀνάκλισις.

An-leihe *f* τὸ δάνεισμα, τὸ δάνειον.

an-leiten εἰσηγεῖσθαί τινί τι, παιδεύειν τινὰ πρός τι, καθηγεῖσθαί τινί τινος.

An-leiter *m* ὁ ὑφηγέτης, ὁ ἡγεμών.

An-leitung *f* ἡ εἰσ-, ὑφήγησις, ἡ διδασκαλία.

an-lernen καταμανθάνειν.

an-liegen: j-m mit Bitten ~ προσ-, ἐγκεῖσθαί τινι, λιπαρεῖν τινα, δεῖσθαί τινος.

An-liegen *n* ἡ δέησις, ἡ χρεία. [κειν.]

an-locken ἐπάγεσθαι, ἐφέλ-

An-lockung *f* ἡ ἐπαγωγή.

An-marſch *m* ἡ ἔφοδος, ἡ προσέλασις.

an-marſchieren ἐπ-, προσελαύνειν.

an-maßen: ſich etw. ~ προσποιεῖσθαί τι.

an-maßend ἀλαζών (όνος), αὐθάδης, ἀλαζονικός.

An-maßung *f* ἡ προσποίησις, ἡ αὐθάδεια, ἡ ὕβρις.

an-melden εἰσαγγέλλειν.

An-meldung *f* ἡ εἰσ-, ἐπαγγελία.

an-merken = bemerken an j-m od. etw. αἰσθάνεσθαι, παραισθάνεσθαί τινος, = als merkwürdig aufzeichnen σημειοῦσθαι, ἀπογράφειν.

An-merkung *f* ἡ παρασημασία. [τι πρός τι.]

an-meſſen συμμετρεῖσθαί

An-mut *f* ἡ χάρις (ιτος), ohne ~ ἄχαρις, ι.

an-mutig χαρίεις, ἡδύς, τερπνός.

an-nähen ῥάπτειν τι πρός τι, προσ-, συρράπτειν τί τινι oder πρός τι.

An-näherung *f* ὁ πλησιασμός.

An-nahme *f* ἡ λῆψις, ἡ ὑποδοχή, ἡ ὑπόθεσις (Voraussetzung).
Annalen *f/pl.* αἱ ἀναγραφαί.
Annalist *m* ὁ συγγραφεύς.
an-nehmbar ἀποδεκτός.
an-nehmen λαμβάνειν, δέχεσθαι, = genehmigen, billigen ἀποδέχεσθαι, ἐπαινεῖν, προσίεσθαι, sich einer Sache ~ ἐπιμελεῖσθαί τινος, προσέχειν τὸν νοῦν τινι, ἀντιλαμβάνεσθαί τινος, eine Gestalt ~ λαμβάνειν, περιβάλλεσθαι σχῆμα, den Schein ~ als ob προσποιεῖσθαι mit dem *inf.*, j-n an Kindes Statt ~ τίθεσθαί οδ. ποιεῖσθαι τινα τέκνον.
An-nehmlichkeit *f* ἡ ἡδονή, ἡ χάρις (ιτος).
anomal ἀνώμαλος (2).
Anomalie *f* ἡ ἀνωμαλία, τὸ ἀνώμαλον.
anonym ἀνώνυμος (2).
an-ordnen τάττειν, δια-, συντάττειν, διατιθέναι, διοικεῖν.
An-ordner *m* ὁ διοικητής.
An-ordnung *f* ἡ διάθεσις, ἡ τάξις, ἡ διά-, σύνταξις, ἡ διοίκησις.
an-packen κατα-, συλλαμβάνειν.
an-passen ἐν-, ἐφ-, προσαρμόττειν τί τινι.
an-pflanzen φυτεύειν, καταφυτεύειν.
An-pflanzung *f* ἡ φυτεία.
An-prall *m* ἡ ὁρμή, ἡ ἐπιφορά.
an-prallen συγκρούειν, προσπταίειν τινί.
an-preisen ἐπαινεῖν.
An-preisung *f* ὁ ἔπαινος.
an-raten συμβουλεύειν τινί τι, παραινεῖν, παρακελεύεσθαί τινί τι.
An-raten *n* ἡ συμβουλή, ἡ παραίνεσις.
an-rechnen λογίζεσθαι (M.), ὑπολογίζεσθαι, = auslegen ἡγεῖσθαι, νομίζειν.
An-rechnung *f* ὁ ὑπόλογος.
An-recht: ich habe ein ~ auf etwas προσήκει μοί τινος.
An-rede *f* ὁ λόγος, ἡ πρόσρησις, eine ~ halten λόγον ποιεῖσθαι.
an-reden προσαγορεύειν, προσφωνεῖν τινα.
an-regen κινεῖν, παρακινεῖν, παρορμᾶν, παροξύνειν τινὰ πρός, ἐπί τι.
An-regung *f* ἡ παρόρμησις, ἡ ὁρμή.
an-reihen συνείρειν, συνάπτειν τινί τι, sich ~ ἀκολουθεῖν, ἕπεσθαί τινι, ἔχεσθαί τινος.
an-reizen ſ. anregen.
An-reizung *f* ſ. Anregung.
an-rennen ἐπιτρέχειν τινί, ἐπί τινι, δρόμῳ φέρεσθαι ἐπί τι.
an-richten: Speisen ~ παρασκευάζειν, καταρτύειν, Unglück ~ κακῶν αἴτιον εἶναι, Schaden ~ βλάπτειν.
an-rollen ἐπι-, προσκυλίνδειν.
an-rüchig ὕποπτος (2), κακῶς ἀκούων.

an-rücken προσιέναι, προσέρχεσθαι, προσάγειν.
an-rufen καλεῖν, ἐπι-, ἀνακαλεῖν, die Götter ~ εὔχεσθαι τοῖς θεοῖς, als Zeugen ~ μαρτύρεσθαί τινα.
an-rühren ψαύειν, ἅπτεσθαι, θιγγάνειν τινος.
an-sagen προσαγορεύειν, f. angeben, ankündigen.
an-sammeln ἀθροίζειν, συναγείρειν.
An-sammlung *f* ἡ ἄθροισις, ἡ συναγωγή.
an-fässig ἐγκεκτημένος, ~ ſein ἐγκεκτῆσθαι, κατοικεῖν. [ſatz ἡ προσθήκη.]
An-ſatz *m* ἡ ὁρμή, = Zuſ-
an-ſchaffen παρασκευάζειν, ſich ~ κτᾶσθαι.
An-ſchaffung *f* ἡ κτῆσις, ἡ κατασκευή.
an-ſchauen θεᾶσθαι.
an-ſchaulich θεατός, ὁρατός, = deutlich φανερός, δῆλος.
An-ſchaulichkeit *f* ἡ ἐνάργεια, ἡ ἐμφάνεια.
An-ſchauung *f* ἡ θέα, ἡ θεωρία, ἡ σκέψις.
An-ſchauungsvermögen *n* τὸ θεωρητικόν, ἡ θεωρητικὴ δύναμις.
An-ſchein *m* ἡ δόξα, ἡ ἔμφασις, allem ~ nach ἐκ τῶν εἰκότων, κατὰ τὸ εἰκός, ὡς ἔοικεν.
an-ſcheinend δοκῶν (od. durch δοκεῖν und ἐοικέναι).
an-ſchicken: ſich zu etw. ~ παρασκευάζεσθαι πρός, ἐπί, εἴς τι. [τρώσκειν.]
an-ſchießen, z.B. ein Tier τι-
an-ſchiffen ἐπι-, προσπλεῖν.
an-ſchirren ζευγνύναι, ὑποζευγνύναι.
An-ſchlag *m* = öffentlicher ~ τὸ πρόγραμμα, ἡ προγραφή, = Taxe ἡ τίμησις, ἡ τιμή, = Plan, Vorhaben ἡ βουλή, einen ~ gegen j-n machen ἐπιβουλεύειν τινί, der ~ ἡ ἐπιβουλή.
an-ſchlagen: an etw. ~ κόπτειν, κρούειν τι, = abſchätzen τιμᾶν, λογίζεσθαι, etw. hoch ~ περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, vom Hunde κλάζειν, ἀνακλάζειν. [ἡ κλαγγή.]
An-ſchlagen *n* ἡ κρούσις,
an-ſchließen: an Ketten ~ δεσμεύειν, καταδεῖν, ſich an j-n ~ προστίθεσθαί τινι, ἕπεσθαι, ἀκολουθεῖν τινι.
An-ſchluß *m* ἡ συναφή, ἡ συνέχεια, gew. durch Verba.
an-ſchmieden συγκροτεῖν.
an-ſchmiegen: ſich an j-n ~ προσ-, συμπλέκεσθαί τινι.
an-ſchnallen ἐμ-, προσπερονᾶν.
an-ſchneiden ἐπιτέμνειν.
an-ſchreiben ἀνα-, ἀπογράφειν. [νος, ἐμβοᾶν τινι.]
an-ſchreien καταβοᾶν τι-
an-ſchuldigen αἰτιᾶσθαί τινά τινος, ἐγκαλεῖν τινί τι, angeſchuldigt werden αἰτίαν ἔχειν ὑπό τινος.
An-ſchuldigung *f* ἡ αἰτίασις, τὸ ἔγκλημα.
an-ſchüren σκαλεύειν, ὑποσκαλεύειν.
an-ſchwärzen διαβάλλειν τινὰ πρός τινα.

An-schwärzung *f* ἡ διαβολή.
an-schwellen (*intr.*) οἰδεῖν, ἐξοιδεῖν, ἐξογκοῦσθαι, πληροῦσθαι, der Fluß schwillt an ὁ ποταμὸς ῥεῖ μέγας.
An-schwellung *f* ἡ οἴδησις, ἡ πλήρωσις.
an-schwemmen προσχοῦν.
An-schwemmung *f* ἡ πρόσχωσις.
an-schwimmen προσνεῖν.
an-segeln προσ-, ἐπιπλεῖν.
an-sehen βλέπειν εἴς τινα u. τι, ἀποβλέπειν πρός u. εἴς τινα, προσβλέπειν τινά, etw. mit ~ (= gestatten, dulden) περιορᾶν mit *acc.* od. *part.* od. *inf.*, ἀνέχεσθαι mit *acc.* od. *gen.* u. *part.*, j-m etw. ~ ἐνορᾶν τινί τι, für etw. ~ νομίζειν, ἡγεῖσθαι, κρίνειν.
An-sehen *n* ἡ θέα (= Anblick), τὸ εἶδος, ἡ ἰδέα, τὸ σχῆμα (= äußeres ~), ἡ δόξα (= Anschein), τὸ ἀξίωμα, ἡ ἀξίωσις, ἡ τιμή, ἡ δόξα, ἡ εὐδοκιμία (= Würde, Achtung).
an-sehenswert ἀξιοθέατος (2), θέας ἄξιος.
an-sehnlich εὐσχήμων, εὐπρεπής (= gut aussehend), ἐλλόγιμος, ἀξιόλογος (2) (= nicht unbedeutend).
An-sehnlichkeit *f* ἡ εὐσχημοσύνη, ἡ εὐπρέπεια, τὸ ἐλλόγιμον, τὸ ἀξιόλογον.
An-sehung *f*: in ~ κατά oder εἰς mit dem *acc.*
an-setzen προστιθέναι, τάττειν, καθιστάναι, ὁρίζειν.
An-sicht *f* ἡ ὄψις, ἡ θέα, ἡ γνώμη (= Meinung).
an-sichtig werden ὁρᾶν, βλέπειν.
an-siedeln εἰσ-, κατοικίζειν εἴς τι, sich ~ κατοικίζεσθαι εἴς τι oder ἔν τινι.
An-siedler *m* ὁ ἄποικος.
an-singen ἐπᾴδειν τινί.
an-sinnen ἀξιοῦν.
An-sinnen *n* ἡ ἀξίωσις.
an-spannen ζευγνύναι (= anjochen), ἐν-, ἐπι-, δια-, συντείνειν (= straff anziehen).
An-spannung *f* ἡ ζεῦξις.
an-speien ἐμπτύειν.
an-spielen: auf etw. ~ αἰνίττεσθαί τι.
An-spielung *f* ὁ αἰνιγμός, τὸ αἴνιγμα.
an-spinnen μηχανᾶσθαι, πραγματεύεσθαι.
an-spornen κεντεῖν, κεντρίζειν, j-n ~ παρορμᾶν, παροξύνειν τινά, παρακελεύεσθαί τινι.
An-sprache *f* ὁ λόγος.
an-sprechen ſ. anreden.
an-sprengen προσελαύνειν πρός τινα, ἐπελαύνειν τινί, ἐπιφέρεσθαι, ἐφορμᾶν τινι.
an-springen ἐφ-, ἐνάλλεσθαι, ἐπιπηδᾶν τινι.
An-spruch *m* ἡ ἀξίωσις, τὸ δικαίωμα, ἡ δικαίωσις, ~ auf etwas machen προσποιεῖσθαί τινος.
an-spruchslos μέτριος (3u. 2), ἐπιεικής.
An-spruchslosigkeit *f* ἡ μετριότης, ἡ ἐπιείκεια.

an-spruchsvoll δύσκολος (2).
an-spucken ſ. anſpeien.
an-spülen προσ-, ἐπικλύζειν.
an-stacheln ſ. anſpornen.
An-stalt *f* ἡ παρασκευή, ~ treffen παρασκευάζεσθαι.
An-stand *m* τὸ σχῆμα, ἡ ἐνέδρα (= Standort bei Jägern), auf den ~ gehen ἐνεδρεύειν, λοχᾶν, ἑλλοχᾶν τὰ θήρια, ~ nehmen μέλλειν, ὀκνεῖν, = Bedenken ὁ ὄκνος.
an-ständig εὐσχήμων, εὐπρεπής.
An-ständigkeit *f* ἡ εὐσχημοσύνη, ἡ εὐπρέπεια.
an-statt ἀντί τινος.
an-staunen θαυμάζειν, ἐκπλήττεσθαι (P.) τι.
an-stecken προσάπτειν τινί τι, ſ. anzünden.
an-steckend λοιμώδης.
An-steckung *f* (von Krankheiten) τὸ μίασμα.
an-stehen πρέπει τινί τι, etw. ~ laſſen ἀναβάλλεσθαί τι, ἀναβολὴν ποιεῖσθαί τινος. [ἔχειν.]
an-steigen, von Bergen ἀν-ſ
an-steigend ἀν-, προσάντης, ὄρθιος.
an-stellen τάττειν, καθιστάναι, ſich ~ als ob προσποιεῖσθαι mit dem *inf.*, e-n Wettkampf ~ ἀγῶνα τιθέναι, eine Betrachtung, Unterſuchung u. dgl. ~ ἐξέτασιν ποιεῖσθαι.
an-stellig: ~ ſein zu etw. ἐπιτήδειον, ἱκανὸν εἶναι πρός τι oder mit dem *inf.*
An-stelligkeit *f* ἡ ἐπιτηδειότης (ητος), ἡ εὐφυΐα.
An-stellung *f* ἡ τάξις, ἡ κατάστασις.
an-stiften μηχανᾶσθαι, j-n zu etw. ~ παρασκευάζειν τινὰ ἐπί τι.
An-stifter *m* ὁ αἴτιος.
An-stiftung *f* ἡ εἰσήγησις, ἡ ὑποθήκη, auf ~ j-s κελεύσαντός τινος.
an-stimmen ἀναβάλλεσθαι, einen Geſang ~ ἐξᾴδειν.
An-stimmung *f* ἡ ἀναβολή.
An-stoß *m* ἡ ὁρμή, τὸ κώλυμα, (= Ärgernis) τὸ πρόσκρουσμα, τὸ πταῖσμα, ~ an etw. nehmen δυσχεραίνειν, ἀγανακτεῖν τι, τινι oder ἐπί τινι.
an-stoßen κινεῖν, an etw. ~ πταίειν πρός τι, προσπταίειν, προσκόπτειν τινί, ~ bei j-m ἀνιᾶν, λυπεῖν τινα, = angrenzen ἔχεσθαί τινος.
an-stößig δυσχερής, ἀπρεπής.
An-stößigkeit *f* ἡ δυσχέρεια, ἡ ἀπρέπεια, τὸ δυσχερές.
an-strahlen καταλάμπειν τινός, ἐπιλάμπειν τινί.
an-streben συντείνειν εἴς τι.
an-streichen ἀλείφειν, χρίειν, ἐπιχρίειν, (= mit e-m Strich bezeichnen) παρασημαίνεσθαι.
an-streifen παράπτεσθαι, ψαύειν τινός.
an-strengen ἐντείνειν, j-n ~ καταπονεῖν, ſich ~ διατείνεσθαι.

An-strengung *f* ἡ ἔντασις, ἡ σπουδή, ὁ πόνος.
An-strich *m* ἡ ἀλοιφή.
an-strömen ἐπιρρεῖν, ἐπιφέρεσθαι. [ἡ ἐπιρροή.]
An-strömen *n* ἡ ἐπίρροια,
An-sturm *m* ἡ ὁρμή, ἡ ἐφορμή, ἡ προσβολή.
An-suchen *n* ἡ δέησις, ἡ χρεία. [σθαι τινος.]
an-tasten ψηλαφᾶν, ἅπτε-
An-tastung *f* ἡ ψηλάφησις, ~ der Ehre ἡ διαβολή.
An-teil *m* τὸ μέρος, ἡ μερίς, ἡ μοῖρα, gleicher ~ ἡ ἰσομοιρία, gleichen ~ mit j-m haben ἰσομοιρεῖν τινί τινος, τῶν ἴσων μετέχειν τινί, ~ an etw. haben μετέχειν τινός, μέτεστί μοί τινος, κοινωνεῖν τινος, ~ nehmen od. bekommen μεταλαμβάνειν τινός, j-m ~ an etw. geben μεταδιδόναι τινί τινος.
Antilope *f* ἡ δορκάς (ἄδος).
Antlitz *n* ſ. Angeſicht.
an-traben δρόμῳ προσελαύνειν.
An-trag *m* ὁ λόγος (*a. pl.*), ἡ πρόκλησις, ἡ εἰσήγησις, τὸ εἰσήγημα, einen ~ ſtellen εἰσηγεῖσθαι.
an-tragen: auf etw. ~ εἰσηγεῖσθαί τι, auf ein Geſetz ~ εἰσφέρειν νόμον, auf e-e Strafe für j-n ~ τιμᾶσθαί τινί τινος. [ἐγγησάμενος.]
An-tragſteller *m* ὁ εἰσ-
an-treffen καταλαμβάνειν τινά, ἐν-, ἐπι-, περιτυγχάνειν τινί.
an-treiben κεντεῖν (anſtacheln), παρορμᾶν, προτρέπειν, ἐπαίρειν, παροξύνειν, παρακελεύεσθαί τινι.
an-treten: ein Amt ~ καθίστασθαι εἰς ἀρχήν, e-e Erbſchaft ~ ἐμβατεύειν εἰς κληρονομίαν, von Soldaten: ~ laſſen παραγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα, (*intr.*) ἰέναι εἰς τὰ ὅπλα, angetreten! ἄγετε εἰς τὰ ὅπλα.
An-trieb *m* ἡ ὁρμή, ἡ προθυμία, ἡ προτροπή.
an-trinken, ſich ὑποπίνειν, angetrunken ὑποπεπωκώς.
An-tritt *m* ἡ ἀρχή, ἡ ἐπιχείρησις.
An-trittsrede *f* ὁ εἰσιτήριος λόγος.
an-tun ποιεῖν τινά τι, Unrecht ~ ἀδικεῖν τινα, es iſt danach angetan τοιοῦτόν ἐστιν ὥστε mit dem *inf.*
Antwort *f* ἡ ἀπόκρισις, eines Orakels ὁ χρησμός, kurze, ſinnreiche ~ τὸ ἀπόφθεγμα, eine ~ geben = antworten.
antworten ἀποκρίνεσθαι (M.), vom Orakel χρῆν, ἀναιρεῖν. [στολή.]
Antwortſchreiben *n* ἡ ἐπι-
an-vertrauen ἐπιτρέπειν τινί τι, πιστεύειν, παρακατατίθεσθαι, mir iſt etwas anvertraut worden ἐπιτέτραμμαί τι, πεπίστευμαί τι.
an-verwandt συγγενής.
An-wachs *m* ἡ ἐπίδοσις, ἡ αὔξη.
an-wachſen αὐξάνεσθαι,

ἐπαυξάνεσθαι (P.), ἐπιδιδόναι.

An-walt *m* ὁ συνήγορος, ὁ σύνδικος, ὁ παράκλητος.

An-waltſchaft *f* ἡ συνηγορία, ἡ συνδικία. [δειν.]

an-wälzen ἐπι-, προσκυλίν-]

an-wandeln ἐπέρχεσθαί τινι.

An-wandlung *f* τὸ πάθος.

An-wartſchaft *f* αἱ ἀφορμαί, ſ. Anſpruch.

an-wedeln περι-, προσσαίνειν τινά oder τινί.

an-wehen προσπνεῖν τινι.

an-weiſen ἀπονέμειν τινί τι, einen Poſten ~ τάττειν, κατατάττειν τινά.

An-weiſung *f* ἡ ἀπονομή.

an-wendbar χρήσιμος, ἐπιτήδειος (2 und 3).

An-wendbarkeit *f* τὸ χρήσιμον, ἡ χρησιμότης, ἡ ἐπιτηδειότης.

an-wenden χρῆσθαί τινι, προσάγειν, προσφέρειν τινί τι.

An-wendung *f* ἡ χρῆσις, ἡ χρεία, es kommt etwas bei etwas zur ~ χρεία τινός ἐστιν ἔν τινι.

an-werben μισθοῦσθαι, συλλέγειν, συνάγειν (von Soldaten). [ἡ συναγωγή.]

An-werbung *f* ἡ συλλογή,]

an-weſend παρών, οὖσα, όν, ~ ſein παρεῖναι, παραγίγνεσθαι.

An-weſenheit *f* ἡ παρουσία, in meiner ~ ἐμοῦ παρόντος.

an-widern: es widert mich etw. an βδελύττομαί, μυσάττομαί (P.) τι.

an-wohnen παρ-, προσοικεῖν τινι.

An-wohner *m* ὁ πάρ-, πρόσοικος, ὁ πρόσχωρος, ~ des Meeres οἱ παρα-, ἐπιθαλάττιοι.

An-wuchs *m* ἡ πρόσφυσις, τὸ πρόσφυμα.

an-wünſchen εὔχεσθαι, ἐπεύχεσθαί (M.) τινι, κατεύχεσθαί τί τινος.

An-wünſchung *f* ἡ εὐχή, ἡ ἀρά.

an-wurzeln καταρριζοῦσθαι (P.).

An-zahl *f* ὁ ἀριθμός, τὸ πλῆθος, in großer ~ πολλοί, συχνοί, in kleiner ~ ὀλίγοι, eine ~ von 10, 100 uſw. ἡ δεκάς (άδος), ἡ ἑκατοντάς uſw.

An-zeichen *n* τὸ σημεῖον, ὁ οἰωνός (aus dem Vogelflug).

an-zeichnen κατα-, ἐπισημαίνειν, παρασημαίνεσθαι.

An-zeige *f* ἡ μήνυσις, ἡ δήλωσις, ἡ εἰσαγγελία.

an-zeigen μηνύειν, δηλοῦν, εἰσαγγέλλειν.

An-zeiger *m* ὁ μηνυτής.

an-zetteln μηχανᾶσθαι, παρασκευάζειν.

An-zettelung *f* ἡ μηχανή.

an-ziehen ἐνδύειν, ἀμφιεννύναι τινά τι, ſich ~ ἐνδύεσθαί (M.) τι, ἀμφιέννυσθαί (M.) τι.

an-ziehend χαρίεις, ἐπίχαρις (2). [γόν.]

An-ziehungskraft *f* τὸ ἀγω-]

An-zug *m* ἡ ἐσθής (ῆτος), τὸ ἀμφίεσμα, ſ. Anmarſch.

an-züglich σκωπτικός, ὑβριστικός, πικρός.
an-zünden ἅπτειν, πυρεύειν, φλέγειν, ἐμπιμπράναι.
An-zündung *f* ἡ ἔμπρησις.
an-zweifeln ſ. bezweifeln.
Apfel *m* τὸ μῆλον.
Apfelbaum *m* ἡ μηλέα.
Apfelwein *m* ὁ μηλίτης οἶνος.
Apologie *f* ἡ ἀπολογία.
Apoſtel *m* ὁ ἀπόστολος.
apoſtoliſch ἀποστολικός.
Apotheke *f* τὸ φαρμακοπώλιον.
Apotheker *m* ὁ φαρμακεύς.
Apparat *m* ἡ παρα-, κατασκευή, τὰ σκεύη.
Appell *m* blaſen od. ſchlagen τὸ συγκλητικὸν σημαίνειν.
Appellation *f* ἡ ἔφεσις.
appellieren ἐφιέναι τὴν δίκην.
Appetit *m* ἡ ὄρεξις, ἡ ſ [ἐπιθυμία.]
appetitlich ὀρεκτός, ἐπαγωγός (2).
appetitlos ἀπόσιτος (2).
Appetitloſigkeit *f* ἡ κακο-, ἀποσιτία. [ἔτους μήν.]
April *m* ὁ τέταρτος τοῦ ſ
apropos ἀλλά.
Arabeske *f* τὸ ζῳόφυτον.
Arbeit *f* ὁ πόνος, τὸ ἔργον, τὸ πρᾶγμα, ἡ ἐργασία.
arbeiten πονεῖν, ἐργάζεσθαι, σπουδάζειν περί τι, dahin ~ daß παντὶ τρόπῳ μηχανᾶσθαι ὅπως, entgegen~ ἐναντιοῦσθαι (P.), ἀντιπράττειν τινί, ſorgfältig ~ ἐπιτηδεύειν.
Arbeiten *n* ἡ ἐργασία.
Ar-beiter *m* ὁ ἐργάτης.
Arbeitgeber *m* ὁ ἐργοδότης, ~ ſein ἐργοδοτεῖν.
arbeitſam ἐργαστικός, φίλεργος (2), φιλόπονος (2), σπουδαῖος.
Arbeitſamkeit *f* ἡ φιλοπονία, ἡ φιλεργία, ἡ σπουδή.
Arbeitsanſtalt *f* τὸ ἐργαστήριον.
arbeitsfähig ἐργαστικός, ἐργατικός. [ριον.]
Arbeitshaus *n* τὸ ἐργαστή- ſ
Arbeitslohn *m* ὁ μισθός.
arbeitslos ἄπονος (2), σχολάζων. [ἡ σχολή.]
Arbeitsloſigkeit *f* ἡ ἀπονία, ſ
Arbeitsluſt *f* ἡ φιλοπονία.
arbeitsluſtig φιλόπονος (2).
arbeitsſcheu μισόπονος (2), φυγόπονος (2).
Arbeitsſcheu *f* ἡ μισοπονία, ἡ φυγοπονία. [ριον.]
Arbeitsſtätte *f* τὸ ἐργαστή- ſ
arbeitsunfähig ἀδύνατος (2).
arbeitsvoll πόνων μεστός.
Archäolog *m* ὁ ἀρχαιόλογος.
Architekt *m* ὁ ἀρχιτέκτων (ονος). [νία.]
Architektur *f* ἡ ἀρχιτεκτο- ſ
Archiv *n* τὸ γραμματοφυλάκιον.
Archont *m* ὁ ἄρχων, οντος, ~ ſein ἄρχειν.
arg κακός, πονηρός, δεινός.
Ärger *m* ἡ ἀγανάκτησις, ἡ ὀργή, ἡ ἀνία.
ärgerlich δύσθυμος (2), ἀνιαρός.
ärgern λυπεῖν, ὀργίζειν, ἀνιᾶν, ſich ~ ἄχθεσθαι,

ἀγανακτεῖν τινι oder ἐπί τινι.

Ärgernis *f* ſ. Ärger.

Argliſt *f* ἡ κακοτεχνία, ἡ πονηρία, ἡ πανουργία.

argliſtig κακότεχνος (2), πονηρός, πανοῦργος (2).

arglos ἄδολος (2), εὐήθης, ἁπλοῦς. [ἁπλότης.]

Argloſigkeit *f* ἡ εὐήθεια, ἡ

Argwohn *m* ἡ ὑποψία, ἡ ὑπόνοια, τὸ ὕποπτον, ~ erregen ὑποψίαν παρέχειν τινί. [ὑπονοεῖν.]

argwöhnen ὑποπτεύειν,

arg-wöhniſch ὕποπτος (2), ~ ſein gegen j-n ὑπόπτως ἔχειν πρός τινα.

Arie *f* ἡ ᾠδή, τὸ μέλος.

Ariſtokraten *m/pl.* οἱ δυνατοί, οἱ ὀλίγοι.

Ariſtokratie *f* ἡ ἀριστοκρατία, ἡ ὀλιγαρχία, ἡ δυναστεία.

ariſtokratiſch ἀριστοκρατικός, ὀλιγαρχικός.

Arkade *f* ἡ στοά.

arm πένης (ητος), ἐνδεής, ἄπορος (2), ἀχρήματος (2), πτωχός, ~ ſein πένεσθαι, πτωχεύειν.

Arm *m* ὁ βραχίων (ονος), ὁ ἀγκών (ῶνος) (auch e-s Fluſſes).

Armband *n* τὸ φέλλιον.

Ärmel *m* ἡ χειρίς (ῖδος).

ärmlich ἐνδεής, ταπεινός.

Ärmlichkeit *f* τὸ ἐνδεές, ἡ ταπεινότης.

armſelig ſ. arm, ärmlich.

Armſeſſel *m* ὁ κλιντήρ (ῆρος).

Armſpange *f* ſ. Armband.

Armut *f* ἡ πενία, ἡ ἔνδεια.

Arreſt *m* ἡ φυλακή.

Arreſtant *m* ὁ ἐν φυλακῇ ὤν.

arrogant αὐθάδης.

Arſenal *n* ἡ ὁπλοθήκη.

Arſenik *m u. n* τὸ ἀρσενικόν.

Art *f* τὸ γένος, τὸ φῦλον, ὁ τρόπος (~ und Weiſe), aus der ~ ſchlagen ἐξίστασθαί τινος, eine ~ von gibt man durch τίς, οἷον, ὥσπερ, auf alle oder jede ~ πάντα τρόπον, παντὶ τρόπῳ, auf dieſe ~ τοῦτον τὸν τρόπον, τούτῳ τῷ τρόπῳ, ταύτῃ, auf folgende ~ ὧδε, nach ~ κατά τινα und τι.

Arterie *f* ἡ ἀρτηρία.

artig κόσμιος, εὐπρεπής.

Artigkeit *f* ἡ εὐπρέπεια, ἡ κοσμιότης.

Arznei *f* τὸ φάρμακον.

Arzneikunde *f* ἡ φαρμακευτική, ἡ ἰατρική.

Arzneimittel *n* ſ. Arznei.

Arzt *m* ὁ ἰατρός.

ärztlich ἰατρικός.

Aſche *f* ἡ τέφρα, ἡ σποδός.

Aſchenhaufen *m* ἡ σποδιά.

Aſchenkrug *m* ἡ ὑδρία.

aſchgrau σποδοειδής.

Aſphalt *m* ἡ ἄσφαλτος.

Aſt *m* ὁ κλάδος.

Aſthma *n* τὸ ἄσθμα, ἡ δύσπνοια.

Aſtrolog *m* ὁ ἀστρολόγος.

Aſtrologie *f* ἡ ἀστρολογία.

Aſtronom *m* ὁ ἀστρονόμος.

Aſtronomie *f* ἡ ἀστρονομία.

Aſyl *n* τὸ ἄσυλον, ἡ καταφυγή.

Atem *m* τὸ πνεῦμα, ἡ ἀναπνοή, ~ holen ἀναπνεῖν, außer ~ sein τὸ πνεῦμα ἄνω ἔχειν.
Atemholen *n* ἡ ἀναπνοή.
atemlos ἄπνευστος (2).
Atemlosigkeit *f* ἡ ἀπνευστία.
Atemzug *m* ἡ ἀναπνοή.
Äther *m* ὁ αἰθήρ (ἔρος).
ätherisch αἰθέριος.
Athlet *m* ὁ ἀθλητής.
athletisch ἀθλητικός.
atmen πνεῖν, ἀναπνεῖν.
Atom *n* ἡ ἄτομος.
Attentat *n* ἡ ἐπιβουλή, τὸ ἐπιβούλευμα.
au ἰοῦ, φεῦ, παπαῖ.
auch καί, ἔτι δέ, πρὸς δέ, πρὸς δὲ τούτοις, ~ nicht οὐδέ (μηδέ), ~ wenn καὶ εἰ, κεἰ, κἄν, sowohl ... als ~ καί ... καί, τέ ... καί, nicht nur ... sondern ~ οὐ μόνον ... ἀλλά καί, wenn ~ εἰ καί, ἤν καί.
Audienz *f* ἡ ἔντευξις, ἡ προσαγωγή, j-m ~ erteilen ἀκούειν τινός, ~ bekommen τυγχάνειν λόγου.
Auditorium *n* τὸ ἀκροατήριον.
Aue *f* ὁ λειμών (ῶνος).
Auerhahn *m* ὁ (ἡ) τέτραξ (ακος und ακος).
Auerochs *m* ὁ βόνασος.
auf[1] *prp.*: räumlich u. zeitlich ἐπί mit *gen.* und *dat.*, ἐν mit *dat.*, κατά mit *acc.*; zur Angabe des Mittels u. Werkzeuges steht der bloße *dat.*, = in bezug ~, hinsichtlich der bloße *acc.*, zur Angabe der Richtung nach etw. ἐπί, ἀνά, εἰς mit dem *acc.*, zur Angabe der Ausdehnung in Raum und Zeit ἐπί, εἰς, ἀνά, πρός mit dem *acc.*, zur Angabe der Folge in Raum und Zeit ἐπί mit dem *dat.*, ἐκ mit dem *gen.*, zur Angabe der Veranlassung ἐπί mit *dat.*, ἐκ u. ἀπό mit *gen.*, διά mit *acc.*, zur Angabe der Art und Weise gewöhnlich der *dat.*
auf[2] *int.* ἄγε, ἄγετε, ἄγε δή.
auf-arbeiten κατ-, ἀπεργάζεσθαι.
auf-atmen ἀνα-, ἐξαναπνεῖν.
Auf-atmen *n* ἡ ἀναπνοή.
Auf-bau *m* ἡ οἰκοδόμησις.
auf-bellen ἀνακλάζειν.
auf-bewahren διαφυλάττειν, διασῴζειν, ἀποτίθεσθαι, τηρεῖν, διατηρεῖν.
Auf-bewahrung *f* ἡ τήρησις, ἡ διατήρησις, ἡ ἀπόθεσις.
auf-bieten συλλέγειν, συνάγειν, ἀθροίζειν, alles ~ πάντα ποιεῖν, μηχανᾶσθαι.
Auf-bietung *f* ἡ συλλογή, ἡ συναγωγή.
auf-binden ἀναδεῖν, λύειν.
Auf-bindung *f* ἡ ἀνάδεσις, ἡ λύσις.
auf-blähen φυσᾶν, sich ~ ἀναφυσᾶσθαι (M.).
Auf-blähung *f* τὸ φύσημα.
auf-blättern ἀναπτύσσειν, ἀνελίττειν.
Auf-blick *m* τὸ ἀνάβλεμμα.
auf-blicken ἀναβλέπειν.
auf-blitzen ἀστράπτειν, ἐκλάμπειν.
auf-blühen ἐξ-, ἐπανθεῖν, übertr. ἀκμάζειν.

auf-brauchen ἀναλίσκειν.
auf-brausen ἐκ-, ἀναζεῖν, ἐκφέρεσθαι.
auf-brausend ὀξὺς πρὸς ὀργήν, ὀργίλος.
auf-brechen ἀνα-, ἐκρήγνύναι (*trans.*), ἐξανθεῖν (von Blüten), = ſich in Bewegung ſetzen ὁρμᾶν, ὁρμᾶσθαι (P.).
auf-brennen ἐγκάειν.
auf-bringen συλλέγειν, συνάγειν, = reizen ἐρεθίζειν, παροξύνειν, ἐξοργίζειν, aufgebracht ſein ὀργίζεσθαι, θυμοῦσθαι (P.), ἀγανακτεῖν τινι oder ἐπί τινι.
Auf-bringung *f* ἡ συναγωγή.
Auf-bruch *m* ἡ ὁρμή, ἡ ἔξοδος.
auf-brüllen ἀναβρυχᾶσθαι.
auf-bürden ἐπιτιθέναι, ἐπιβάλλειν.
auf-decken ἐκκαλύπτειν, ἀποφαίνειν, δηλοῦν.
Auf-deckung *f* ἡ ἀνακάλυψις.
auf-drängen, auf-dringen, j-m etw. ~ βίᾳ προσάγειν, ἐπιφέρειν τινί τι, ſich ~ προσπίπτειν, ἐγκεῖσθαί τινι.
auf-dringlich ἐπαχθής.
auf-drücken ἐπισημαίνεσθαι.
Auf-einanderfolge *f* ἡ συνέχεια.
Aufenthalt *m* ἡ διατριβή, ἡ ἀποδημία (in der Fremde), ἡ ἐπιδημία (in einem Lande).
Aufenthaltsort *m* τὸ οἰκητήριον, ἡ διατριβή.
auf-erlegen ἐπιτιθέναι.
auf-erſtehen ἀναβιώσκεσθαι (ἀναβιῶναι).
Auf-erſtehung *f* ἡ ἀναβίωσις, ἡ ἀνάστασις.
auf-erwecken ἐγείρειν, ἀνεγείρειν. [ἡ ἀνέγερσις.]
Auf-erweckung *f* ἡ ἔγερσις,
auf-erziehen τρέφειν, ἀνα-, ἐκτρέφειν. [βιβρώσκειν.]
auf-eſſen κατεσθίειν, κατα-
auf-fahren ἀναφέρεσθαι (P.), ὀργίζεσθαι, θυμοῦσθαι (P.).
auf-fahrend ὀξὺς πρὸς ὀργήν, ὀργίλος.
auf-fallen ἐμ-, ἐπιπίπτειν τινί, es fällt mir auf, daß θαυμάζω ὅτι oder εἰ.
auf-fallend, auf-fällig θαυμαστός, θαυμάσιος, ἄτοπος (2), παράδοξος (2).
auf-fangen ἐκδέχεσθαι (M.), αἱρεῖν, ὑπολαμβάνειν.
Auf-fangen *f* ἡ ἐκδοχή, ἡ ὑπόληψις.
auf-faſſen μανθάνειν, καταναοεῖν.
Auf-faſſung *f* ἡ ἀνα-, κατάληψις, ἡ γνώμη.
Auf-faſſungsvermögen *n* τὸ καταληπτικόν.
auf-finden ἀν-, ἐξευρίσκειν.
Auf-findung *f* ἡ ἐξεύρεσις.
auf-flackern, auf-flammen ἐκκάεσθαι, ἐκφλέγεσθαι (P.).
auf-flattern ἀναπτεροῦσθαι (P.).
auf-fliegen ἀναπέτεσθαι.
auf-fordern παρακαλεῖν, προκαλεῖσθαι, παρακελεύεσθαι, παραγγέλλειν.
Auf-forderung *f* ἡ παρακέλευσις, τὸ παράγγελμα.

auf-freſſen ſ. aufeſſen.

auf-friſchen ἀναψύχειν.

Auf-friſchung *f* ἡ ἀναψυχή.

auf-führen κατασκευάζειν, οἰκοδομεῖν (ein Gebäude), ἄγειν, παράγειν (öffentlich vorführen), ſich ~ ἔχειν mit Adverb.

Auf-führung *f* ἡ κατασκευή, ſ. Betragen.

auf-füttern ἐκ-, ἀνατρέφειν.

Auf-gabe *f* τὸ ἔργον, τὸ προστεταγμένον, τὸ προσταχθέν, eine ~ vorlegen od. ſtellen προτιθέναι ζήτημα.

Auf-gang *m* ἡ ἀνα-, ἐπιτολή (von Geſtirnen), ἡ ἄνοδος, ἡ ἀνάβασις.

auf-geben ἀφιέναι, προίεσθαι, ἀποβάλλειν, προδιδόναι, den Geiſt ~ ἀφιέναι τὴν ψυχήν, die Hoffnung ~ ἀφιέναι τὴν ἐλπίδα, ἀπογιγνώσκειν, = auftragen, προσ-, ἐπιτάττειν.

auf-geblaſen ὑπερήφανος(2), ὀγκώδης.

Auf-geblaſenheit *f* ἡ ὑπερηφανία, ὁ ὄγκος.

Auf-gebot *n* τὸ παράγγελμα, τὸ κήρυγμα, = aufgebotene Mannſchaft οἱ ἐν ἡλικίᾳ, τὸ σύνταγμα.

auf-gebracht ſein ἀγανακτεῖν τινι, χαλεπῶς φέρειν τι.

auf-gedunſen χαῦνος.

auf-gehen ἀνα-, ἐπιτέλλειν (von Geſtirnen), ἀνίσχειν, ἀνιέναι, προφαίνεσθαι, βλάστάνειν, ἀναβλαστάνειν (v. Gewächſen), ἀνοίγεσθαι (ſich öffnen).

Auf-gehen *n* ἡ βλάστησις, ἡ ἀναβλάστησις (von Gewächſen), ſ. Aufgang.

auf-geklärt πεπαιδευμένος, σοφός.

auf-gelegt ſein διακεῖσθαι, ἔχειν mit Adverb.

auf-geräumt φαιδρός, ἱλαρός.

auf-gießen ἐπιχεῖν.

auf-greifen συλλαμβάνειν, αἱρεῖν.

auf-gürten ἀναζωννύναι.

auf-haben = etw. zu leiſten haben ἐπι-, προστετάχθαι τι od. mit *inf.*, es hat etw. auf ſich διαφέρει, πολλοῦ ἄξιόν ἐστιν.

auf-hacken ἀνασκάπτειν.

auf-halten ἔχειν, κατ-, ἐπέχειν, die Feinde ~ δέχεσθαι, ὑπομένειν, = hindern κωλύειν, = hinhalten διατρίβειν, ἐμποδίζειν, ſich ~ διάγειν, διατρίβειν, ἐπιδημεῖν (ſich in einem Lande ~).

Auf-halten *n* ἡ κώλυσις, ἡ διατριβή.

auf-hängen κρεμαννύναι, ἐκ-, ἀνακρεμαννύναι ἔκ τινος, ſich aufhängen ἀπάγχειν ἑαυτόν, ἀπάγχεσθαι.

auf-häufen σωρεύειν, ἀνασωρεύειν, νεῖν, συννεῖν, ἀθροίζειν, συνάγειν.

Auf-häufung *f* ἡ σώρευσις, ἡ ἄθροισις.

auf-heben ἀναίρειν, ſ. aufbewahren, die Hände ~ ἀνατείνειν τὰς χεῖρας, die

Augen ~ ἀναβάλλειν τοὺς ὀφθαλμούς, ein Geſetz u. dgl. ~ λύειν, διαλύειν, ἀναιρεῖν, ἀκυροῦν, die Freundſchaft ~ διαλύειν τὴν φιλίαν.

Auf-heben *n*, **Auf-hebung** *f* ἡ ἀναίρεσις, ἡ διάλυσις.

auf-heften προσράπτειν.

auf-heitern φαιδρύνειν, εὐφραίνειν, ſich ~ διαιθριάζειν.

Auf-heiterung *f* ἡ αἰθρία, des Gemüts ἡ εὐφροσύνη.

auf-helfen ἀνιστάναι, ἀνορθοῦν τινα, βοηθεῖν τινι, ὠφελεῖν τινα.

auf-hellen αἰθριάζειν, es hellt ſich auf διαιθριάζει, übtr. δηλοῦν.

auf-hetzen ἐρεθίζειν, ἐξοργίζειν, παροξύνειν.

Auf-hetzung *f* ὁ ἐρεθισμός.

auf-hiſſen: die Segel ~ αἴρεσθαι τὰ ἱστία.

auf-horchen ἀκροᾶσθαι, ὑπακούειν τινός, προσέχειν τὸν νοῦν τινι.

auf-hören παύεσθαι, λήγειν τινός oder mit *part.*

Auf-hören *n* ἡ ἀνάπαυλα, ἡ τελευτή, ohne ~ ἀδιαλείπτως.

auf-hüpfen ἀναπηδᾶν, vor Freude ~ ἀγάλλεσθαι.

auf-jagen ἀν-, ἐξανιστάναι, ἀνασοβεῖν.

auf-jammern ἀνοιμώζειν.

auf-jauchzen, auf-jubeln ἀναβρυάζειν, ἀνολολύζειν.

auf-kaufen συναγοράζειν, συνωνεῖσθαι.

auf-keimen βλαστάνειν, ἀνα-, ἐκβλαστάνειν.

Auf-keimen *n* ἡ βλάστησις, ἡ ἀνα-, ἐκβλάστησις.

auf-klaffen χάσκειν, ἀνα-, διαχάσκειν.

auf-klären διδάσκειν τινὰ περί τινος, = bilden παιδεύειν.

Auf-klärung *f* ἡ παιδεία, ἡ παίδευσις.

auf-klopfen κατα-, συγκόπτειν.

auf-kochen ἐφέψειν.

auf-kommen ἀνίστασθαι, = in gute Umſtände kommen αὐξάνεσθαι, = in Gebrauch kommen ἐπιπολάζειν, ἐπικρατεῖν, gegen j-n ~ ἀντέχειν τινί, gegen j-n nicht ~ können ἥττω εἶναί τινος.

auf-kratzen ἀναξύειν.

auf-kündigen ἀπαγορεύειν τινί τι.

Auf-kündigung *f* ἡ ἀπαίτησις.

auf-lachen ἐκ-, ἀναγελᾶν.

auf-laden ἐπιβάλλειν, ἐπιτιθέναι.

Auf-lage *f* τὸ πρόσταγμα, ὁ φόρος, ὁ δασμός.

Auf-lauerer *m* ὁ ἐπί-, κατάσκοπος.

auf-lauern ἐπιβουλεύειν, ἐφεδρεύειν.

Auf-lauern *n* ἡ ἐπιβουλή, ἡ ἐπιβούλευσις, ἡ ἐφεδρεία.

Auf-lauf *m* ὁ θόρυβος, ἡ στάσις.

auf-laufen = anwachſen αὐξάνεσθαι, ἐπαυξάνεσθαι.

auf-leben: wieder ~ ἀναβιώσκεσθαι.

Auf-leben *n* ἡ ἀναβίωσις.

auf-legen ἐπιτιθέναι, ἐπι-

βάλλειν, eine Abgabe ~ τάττειν, ἐπιβάλλειν φόρον.

Auf-legung *f* ἡ ἐπίθεσις.

auf-lehnen, ſich ἐπανίστασθαί τινι, πρός τινα, στασιάζειν πρός τινα, ἀφίστασθαί τινος.

Auf-lehnung *f* ἡ ἀπόστασις.

auf-leſen συλ-, ἀναλέγειν.

Auf-leſen *n* ἡ συλλογή.

auf-leuchten ἀνα-, ἐκλάμπειν.

auf-liegen ἐπικεῖσθαι.

auf-lockern χαυνοῦν.

Auf-lockerung *f* ἡ χαύνωσις.

auf-lodern φλέγεσθαι, ἀνα-, ἐκφλέγεσθαι (P.).

auf-löſbar λυτός, διαλυτός.

auf-löſen λύειν, ἀνα-, κατα-, διαλύειν.

Auf-löſung *f* ἡ λύσις, ἡ ἀνά-, κατά-, διάλυσις.

auf-machen = öffnen ἀνοίγειν, ſich ~ ὁρμᾶν, ὁρμᾶσθαι (P.), πορεύεσθαι (P.).

Auf-marſch *m* ἡ παραγωγή.

auf-marſchieren παρελαύνειν, παριέναι, ~ laſſen παράγειν.

auf-merken νοῦν προσέχειν τινί, ὑπακούειν τινός.

auf-merkſam προσεκτικός, ἐπιστρεφής, ἐπιμελής, j-n ~ machen ἐπιστρέφειν τινὰ εἴς τι.

Auf-merkſamkeit *f* ἡ προσοχή, ἡ ἐπιστροφή, j-m eine ~ erweiſen θεραπεύειν τινά.

auf-muntern, Auf-munterung ſ. ermuntern, Ermunterung.

Auf-nahme *f* ἡ ὑποδοχή, gute ~ (von Sachen) ὁ ἔπαινος, in ~ kommen ἀρέσκειν.

auf-nehmen ἀναλαμβάνειν, δέχεσθαι, zu ſich ~ δέχεσθαι, ὑπο-, ἀνα-, εἰσδέχεσθαι, Geld ~ δανείζεσθαι, übel ~ χαλεπῶς φέρειν, ἄχθεσθαι, gut ~ ἀγαπᾶν, ἐπαινεῖν, es mit j-m ~ διακινδυνεύειν πρός τινα, ὑφίστασθαι, ὑπομένειν τινά.

auf-opfern διαφθείρειν, προδιδόναι.

Auf-opferung *f* ἡ διαφθορά, ἡ πρόδοσις.

auf-packen ἐπιτιθέναι, ἐπιβάλλειν τινί τι.

auf-paſſen ſ. aufmerken, = auflauern ἐπιβουλεύειν.

Auf-paſſer *m* ὁ φύλαξ.

auf-pfählen ἀνασκολοπίζειν, ἀνασταυροῦν.

auf-pflanzen ἱστάναι, ἀν-, καθιστάναι.

auf-prägen ἐνσημαίνεσθαί τινί τι.

Auf-putz *m* ὁ κόσμος.

auf-putzen κοσμεῖν.

auf-raffen ἀν-, συναρπάζειν, ſich ~ ἀνορμᾶν, ἀναπηδᾶν, = wieder Mut bekommen ἀναθαρρεῖν.

auf-ragen ἀνέχειν.

auf-raſen ἐκμαίνεσθαι (P.).

auf-räumen διακοσμεῖν, διατάττειν, = wegſchaffen ἀποσκευάζειν, ἀναιρεῖν.

Auf-räumung *f* ἡ διακόσμησις, ἡ ἀναίρεσις.

auf-recht ὀρθός, ὄρθιος, ~ ſtellen ſ. aufrichten.

Auf-rechterhaltung *f* ἡ κατόρθωσις, ἡ σωτηρία.
auf-regen κινεῖν, ἀνακινεῖν, ταράττειν, διαταράττειν, παροξύνειν. [ταραχή.]
Auf-regung *f* ἡ κίνησις, ἡ
auf-reiben ἐπι-, κατατρίβειν, ἀναιρεῖν, διαφθείρειν.
Auf-reibung *f* ἡ ἐπίτριψις, ἡ διαφθορά.
auf-reißen ἀνα-, διαρρηγνύναι, διασπᾶν.
Auf-reißen *n* ἡ ῥῆξις, ἡ διάρρηξις.
auf-reizen ὀργίζειν, παροξύνειν. [ὀξυσμός.]
Auf-reizung *f* ὁ παρ-
auf-rennen προσπίπτειν, προσπταίειν τινί.
auf-richten ὀρθοῦν, ἐπανορθοῦν, = ermuntern ἐγείρειν, παραμυθεῖσθαι.
auf-richtig ἁπλοῦς, ἀληθής, ἀληθινός, χρηστός.
Auf-richtigkeit *f* ἡ ἁπλότης, ἡ ἀλήθεια, ἡ χρηστότης.
Auf-richtung *f* ἡ ὄρθωσις, ἡ ἀνόρθωσις.
auf-rollen ἀνελίττειν, ἀναπτύσσειν. [νειν.]
auf-rücken ἀνα-, ἐπαναβαί-
Auf-ruf *m* τὸ κήρυγμα, τὸ παράγγελμα.
auf-rufen καλεῖν, ἀνακαλεῖν.
Auf-ruhr *m* ἡ στάσις, ~ erregen νεωτερίζειν, im ~ sein στασιάζειν.
auf-rühren κινεῖν, ἀνατάττειν.
Auf-rührer *m* ὁ στασιώτης ὁ νεωτερίζων.
auf-rührerisch στασιωτικός, στασιαστικός, νεωτεροποιός (2).
auf-rütteln ἀνακινεῖν.
auf-sagen διιέναι, καταλέγειν, ſ. aufkündigen.
auf-sammeln συλ-, ἀναλέγειν, ἀγείρειν.
Auf-sammlung *f* ἡ συλλογή.
auf-säſſig δύσ-, κακόνους (2), ἀπεχθής.
Auf-säſſigkeit *f* ἡ δύσ-, κακόνοια, ἡ ἀπέχθεια.
Auf-ſatz *m* τὸ ἐπίθημα, ἡ ἐπιθήκη, = ſchriftliche Abhandlung τὸ σύγγραμμα.
auf-ſaugen ἀναπίνειν.
auf-ſcharren διαμᾶσθαι, διασκάλλειν.
auf-ſchaudern ἀναφρίττειν.
auf-ſchauen ἀναβλέπειν.
auf-ſcheuchen ἀνασοβεῖν.
auf-ſchichten ſ. aufhäufen.
auf-ſchieben ἀναβάλλειν (gewöhnlich M.).
Auf-ſchiebung *f* ἡ ἀναβολή.
auf-ſchimmern ἐκλάμπειν.
Auf-ſchlag *m* ἡ ἐπιτίμησις.
auf-ſchlagen = öffnen ἐκκόπτειν, διανοίγειν, die Augen ~ ἀναβλέπειν, = heftig auffallen ἐπιφέρεσθαι ἐπί τι, ein Lager ~ στρατοπεδεύεσθαι, ein Kleid ~ ἀναπτύσσειν, ~ im Preiſe ἐπιτιμᾶν.
Auf-ſchlagen *n* ἡ ἐπιτίμησις (im Preiſe), ἡ ἀναστολή, ἡ ἀνάπτυξις (eines Kleides

oder Buches), ~ des Lagers ἡ στρατοπέδευσις, ἡ κατα-φορά (heftiges Auffallen).

auf-schließen ἀνοίγειν.

auf-schluchzen ἀνοιμώζειν.

Auf-schluß *m* ἡ ἐξήγησις, ~ geben ἐξηγεῖσθαι, δηλοῦν, διδάσκειν, ἀποφαίνειν.

auf-schneiden τέμνειν, δια-[τέμνειν.]

auf-schnellen ἀναπάλλειν (*trans.*), ἀναπάλλεσθαι (P.), ἀνάλλεσθαι (*intr.*).

auf-schrecken ἐκπλήττειν, ἀναφοβεῖν.

auf-schreiben ἀνα-, ἐπιγράφειν, = niederschreiben ἀπογράφειν.

Auf-schreiben *n* ἡ ἀναγραφή.

auf-schreien ἀνα-, ἐκβοᾶν, ἀνακράζειν.

Auf-schrift *f* ἡ ἐπιγραφή, τὸ ἐπίγραμμα.

Auf-schub *m* ἡ ἀναβολή.

auf-schürzen ἀναζωννύναι, ἀναστέλλειν.

Auf-schürzung *f* ἡ ἀνα-στολή.

auf-schütteln ἀνακινεῖν, ὑπο-, διασείειν.

auf-schütten ἐγ-, ἐπιχεῖν, s. aufhäufen, einen Grabhügel ~ ἐπιχοῦν τύμβον.

auf-schwellen (*intr.*) οἰδεῖν, ἀν-, δι-, ἐξοιδεῖν, ἐξογκοῦσθαι.

Auf-schwellung *f* ἡ οἴδησις, ἡ ἀνοίδησις.

auf-schwingen ἀναπάλλειν, ἀνασείειν. [ἡ ὁρμή.]

Auf-schwung *m* ἡ ἀναφορά,

auf-sehen ἀναβλέπειν.

Auf-sehen *n* τὸ ἀνάβλεμμα, = Verwunderung τὸ θαῦμα.

Auf-seher *m* ὁ ἐπίσκοπος, ὁ ἐπιστάτης, ~ sein ἐπιστατεῖν τινι.

Auf-seherin *f* ἡ ἐπίσκοπος, ἡ ἐπιστάτις.

auf-sein ἐγρηγορέναι, ἀγρυπνεῖν (wachen), s. offen.

auf-setzen ἐπιτιθέναι, παρατιθέναι (von Speisen), schriftlich ~ συγ-, ἀπο-, διαγράφειν.

auf-seufzen ἀναστενάζειν.

Auf-sicht *f* ἡ ἐπίστασις, ἡ φυλακή, ἡ ἐπιμέλεια.

auf-sitzen ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον.

auf-spannen ἐντείνειν, ἀναπεταννύναι.

auf-sparen ἀποτίθεσθαι, διαφυλάττειν.

auf-speichern θησαυρίζειν, ἀπο-, κατατίθεσθαι.

Auf-speicherung *f* ὁ θησαυρισμός.

auf-speisen κατεσθίειν.

auf-sperren ἀναπεταννύναι, den Mund ~ χάσκειν, κεχηνέναι.

auf-spießen ἀναπείρειν.

auf-sprengen διαρρηγνύναι, ἐκκόπτειν.

auf-springen ἀναπηδᾶν, ἐξανίστασθαι, ἀναπετάννυσθαι (von Türen), διαχάσκειν (Risse bekommen).

Auf-springen *n* ἡ ἀναπήδησις, ἡ ἐξανάστασις.

auf-sprudeln ἀναβλύζειν, ἀναζεῖν. [βλυσις.]

Auf-sprudeln *n* ἡ ἀνά-

auf-spüren ἰχνεύειν, ἀν-, ἐξιχνεύειν, ἐρευνᾶν, ἀν-, ἐξερευνᾶν, von Hunden ἀνευρίσκειν τῇ ὀσμῇ.

Auf-spürung *f* ἡ ἰχνεία, ἡ ἔρευνα.

auf-stacheln ἐρεθίζειν, παρ-[οξύνειν.]

Auf-stand *m*, **auf-ständisch** s. Aufruhr, aufrührerisch.

auf-stechen τέμνειν, ἐπιτέμνειν.

auf-stehen ἀνίστασθαι, ἐγείρεσθαι (vom Schlafe).

auf-steigen ἀναβαίνειν ἐπί τι.

Auf-steigen *n* ἡ ἀνάβασις.

auf-stellen ἱστάναι, ἀνιστάναι, ἱδρύειν, von Soldaten τάττειν, sich ~ τάττεσθαι, eine Meinung ~ ἀποφαίνεσθαι γνώμην.

Auf-stellung *f* ἡ ἀνάστασις, ἡ τάξις.

auf-stemmen ἐρείδειν.

auf-stöbern ἀν-, ἐξερευνᾶν, ἐξιχνεύειν.

auf-stöhnen ἀναστενάζειν.

auf-stören ἀναταράττειν, κινεῖν.

auf-stoßen ἐκκόπτειν, von Speisen ἐπιπολάζειν, = begegnen περι-, ἐπι-, συντυγχάνειν τινί.

auf-strahlen ἀνα-, ἐκλάμπειν.

auf-strecken ἀνατείνειν.

auf-streichen ἐπιχρίειν, ἐπαλείφειν.

auf-streuen ἐπιπάσσειν.

auf-stürmen ἐκφέρεσθαι, ἐξορμᾶν.

auf-stutzen καλλωπίζειν.

auf-stützen σκήπτειν.

auf-suchen ζητεῖν, ἀνα-, ἐπιζητεῖν.

Auf-suchung *f* ἡ ζήτησις, ἡ ἀναζήτησις.

auf-takeln ὁπλίζειν, ἐξοπλίζειν.

Auf-takt *m* ἡ ἀνάκρουσις.

auf-tauchen ἀναδύεσθαι.

Auf-tauchen *n* ἡ ἀνάδυσις.

auf-tauen τήκεσθαι (P.).

Auf-trag *m* ἡ ἐντολή, τὸ πρόσταγμα.

auf-tragen προστάττειν, ἐπιτρέπειν, ἐντέλλεσθαί τινί τι, κελεύειν τινά mit dem *inf.*

auf-treiben ἀν-, ἐξανιστάναι (aufjagen), ἐκπορίζεσθαι (sich verschaffen).

auf-trennen λύειν, ἀνα-[λύειν.]

auf-treten βαίνειν ἐπί τινος, ἐπιβαίνειν τινός, φαίνεσθαι, ἀναφαίνεσθαι (zum Vorschein kommen).

Auf-treten *n* τὸ βάδισμα (Art sich zu bewegen), ἡ πάροδος (auf der Bühne oder als Redner).

Auf-tritt *m* ἡ πάροδος.

auf-tröpfeln ἐπιστάζειν.

auf-türmen σωρεύειν, ἐπισωρεύειν.

auf-wachen ἐγείρεσθαι, ἀν-, ἐξεγείρεσθαι.

auf-wachsen ἐκ-, ἀναφύεσθαι (von Pflanzen), τρέφεσθαι, ἀνατρέφεσθαι (von lebenden Wesen).

auf-wallen ἀναζεῖν.

Auf-wallung *f* ἡ ζέσις, ἡ ὀργή (des Gemüts).

Auf-wand *m* ἡ δαπάνη, ἡ ἀνάλωσις, ~ machen δαπα-

νᾶν, ἀναλίσκειν, der viel ~ macht πολυτελής.

auf-warten ὑπηρετεῖν.

Auf-wärter *m* ὁ ὑπηρέτης, ὁ διάκονος.

Auf-wärterin *f* ἡ διάκονος.

auf-wärts ἄνω, εἰς τὸ ἄνω, ~ gebogen σιμός.

Auf-wartung *f* ἡ ὑπηρεσία, ἡ θεραπεία, ἡ διακονία.

auf-wecken ἀν-, ἐπ-, ἐξεγείρειν.

Auf-wecken *n* ἡ ἔγερσις.

auf-weinen: laut ~ ἀνακλάειν, ἐκδακρύειν.

auf-weisen ἀποδεικνύναι.

auf-wenden δαπανᾶν, ἀναλίσκειν.

Auf-wendung *f* ἡ δαπάνησις, ἡ ἀνάλωσις.

auf-werfen ἀναβάλλειν, χοῦν, ἀναχοῦν.

Auf-werfung *f* ἡ ἀναβολή, ἡ χῶσις.

auf-wiegeln ἀνεγείρειν, gegen j-n ~ ἐπανιστάναι τινά τινι.

Auf-wiegelung *f* ὁ στασι-

auf-wiegen ἀντάξιον εἶναί τινος.

Auf-wiegler *m* ὁ στασιώ-

auf-wischen ἀπομάττειν.

auf-wogen κυμαίνειν.

auf-wühlen ἀνασκαλεύειν, ἀνορύττειν.

auf-zählen ἀναριθμεῖν, καταλέγειν, διηγεῖσθαι, διεξιέναι, διεξέρχεσθαι.

Auf-zählung *f* ἡ ἀπαρίθμησις, ἡ διήγησις.

auf-zäumen χαλινοῦν, ἐγχαλινοῦν.

auf-zehren κατεσθίειν.

Auf-zehrung *f* ἡ ἀνάλωσις.

auf-zeichnen κατασημαίνεσθαι, ἀναγράφειν.

Auf-zeichnung *f* ἡ ἀναγραφή.

auf-zeigen δεικνύναι, ἀνα-, ἐπι-, ἀποδεικνύναι (u. M.).

auf-ziehen ἀνασπᾶν, ἐπαίρειν, = erziehen τρέφειν, ἐκτρέφειν, παιδεύειν.

Auf-ziehung *f* ἡ παιδεία, ἡ ἐκτροφή.

Aufzug *m* ἡ πομπή (öffentlicher), τὸ ἐπεισόδιον (im Schauspiel), τὸ σχῆμα (äußere Haltung).

Augapfel *m* ἡ κόρη.

Auge *n* ὁ ὀφθαλμός, τὸ ὄμμα, ἡ ὄψις, vor ~n ἐν ὄψει, πρὸ ὀφθαλμῶν, etw. vor ~n stellen ποιεῖν τι πρὸ ὀφθαλμῶν, etwas vor ~n haben ὁρᾶν οd. ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν τι, im ~ haben σκοπεῖν, nicht aus den ~n lassen ἐν ὀφθαλμοῖς ἔχειν, aus den ~n kommen ἐξ ὀφθαλμῶν γίγνεσθαι, οὐκέτι ὁρᾶν, ein ~ auf etwas haben ἀποβλέπειν πρός τι, ἀφορᾶν εἴς τι, vor die ~n kommen ἔρχεσθαι εἰς ὀφθαλμούς τινος oder τινι, schlimme ~n haben ὀφθαλμιᾶν, mit eigenen ~n αὐτοψεί, mit unverwandten ~n ἀσκαρδαμυκτεί, mit unverwandten ~n auf etwas sehen ἀσκαρδαμυκτεῖν τι.

Augenarzt *m* ὁ τῶν ὀφθαλμῶν ἰατρός.

Augenblick *m* ἡ χρόνου στιγμή, ὁ ἀκαρὴς χρόνος, der günſtige, rechte ~ ὁ καιρός, für den ~ τὸ παραυτίκα, αὐτίκα.

augenblicklich ὁ, ἡ, τὸ αὐτίκα, *adv.* αὐτίκα, παραυτίκα, παραχρῆμα.

Augenbraue *f* ἡ ὀφρύς (ύος).

Augenentzündung *f* ἡ ὀφθαλμῶν φλόγωσις.

augenfällig ἐμ-, προφανής, ἐναργής.

Augenkrankheit *f* ἡ ὀφθαλμία.

Augenlicht *n* ἡ ὄψις.

Augenlid *n* τὸ βλέφαρον.

Augenmerk *n*: ſein ~ auf etw. richten σκοπεῖν τι, προσέχειν τινί.

Augenſchein *m* ἡ ὄψις, nach dem ~ ἀπ' ὄψεως, in ~ nehmen θεωρεῖν, θεᾶσθαι.

augenſcheinlich ſ. augenfällig.

Augenſchwäche *f* ἡ τῆς ὄψεως ἀμβλύτης, ἡ ἀμβλυωπία.

Augenſtern *m* ἡ γλήνη.

Augenweide *f* ἡ τῆς ὄψεως τέρψις.

Augenwimper *f* ἡ βλεφαρίς (ίδος).

Augenzahn *m* ὁ κυνόδους (οντος).

Augenzeuge *m* ὁ αὐτόπτης, ~ von etw. ſein αὐτόπτην εἶναί τινος.

Augur *m* ὁ οἰωνιστής, ὁ οἰωνοσκόπος.

Auguſt *m* ὁ ὄγδοος τοῦ ἔτους μήν.

aus ἐκ, ἐξ mit *gen.*, ἀπό mit *gen.*, = durch, wegen, ὑπό mit *gen.*, ἕνεκα mit *gen.*, ἐπί mit *dat.*, gew. mit *dat.* ohne *prp.* oder mit dem *part.*, zB. aus Furcht ὑπὸ φόβου, φόβῳ, φοβούμενος, ~ ſein τέλος ἔχειν, es iſt ~ mit mir ἀπόλωλα, ~ u. ein gehen bei j-m φοιτᾶν, προσφοιτᾶν τινι, nicht ~ noch ein wiſſen ἐν ἐσχάτῃ ἀπορίᾳ εἶναι, ſich nichts ~ etw. machen ὀλιγωρεῖν τινος.

aus-ackern ἐξ-, καταροῦν.

aus-arbeiten ἐξ-, ἀπεργάζεσθαι, συγγράφειν (ſchriftlich).

Aus-arbeitung *f* ἡ ἐξεργασία, τὸ μελέτημα, τὸ σύγγραμμα (ſchriftliche).

aus-arten ἐξίστασθαι τοῦ γένους, τῆς φύσεως.

Aus-artung *f* ἡ ἔκστασις τῆς φύσεως.

aus-atmen ἐκπνεῖν.

Aus-bau *m* ἡ ἐξοικοδόμησις.

aus-bauen ἐξοικοδομεῖν.

aus-bedingen: ſich etw. von j-m ~ ἀξιοῦν, διαπράττεσθαί τι παρά τινος.

aus-beſſern ἐπισκευάζειν, διορθοῦν.

Aus-beſſerung *f* ἡ ἐπισκευή, ἡ διόρθωσις.

aus-beugen ἐκκλίνειν.

Aus-beute *f* αἱ πρόσοδοι, τὸ κέρδος.

aus-beuten καρποῦσθαι, κερδαίνειν.

aus-bezahlen ἐκ-, ἀποτίνειν.

aus-biegen ſ. ausbeugen.

aus-bieten κηρύττειν, ἀνα-, προκηρύττειν.

aus-bilden πλάττειν, ἀπερ-

γάζεσθαι, geiſtig ~ παιδεύειν.
Aus-bildung *f* ἡ παιδεία, ἡ παίδευσις.
aus-bitten: ſich etw. von j-m ~ αἰτεῖσθαί τι παρά τινος.
aus-bleiben ἐλλείπειν, οὐ παραγίγνεσθαι, χρονίζειν, βραδύνειν.
aus-blühen ἀπανθεῖν.
aus-brechen = herausreißen ἐκρηγνύναι, = plötzlich entſtehen γίγνεσθαι, καθίστασθαι, = ausſpeien ἐξεμεῖν, ἐξερεύγειν, in Tränen ~ ἀνακλάειν, in Klagen ~ ἀνολολύζειν.
aus-breiten ἀνα-, ἐκπετανύναι, αὐξάνειν.
Aus-breitung *f* ἡ αὔξησις, ἡ ἐπίδοσις.
aus-brennen ἀπο-, ἐκκάειν, σβέννυσθαι (*intr.*).
Aus-bruch *m* ἡ ἀρχή.
aus-brüten ἐκλέπειν, ἐκλεπίζειν.
Aus-dauer *f* ἡ καρτερία.
aus-dauern καρτερεῖν, ὑπομένειν.
aus-dauernd καρτερός.
aus-dehnen ἐκ-, διατείνειν.
Aus-dehnung *f* ἡ ἔκτασις.
aus-denken μηχανᾶσθαι(M.), ἐπινοεῖν, εὑρίσκειν, ἐξευρίσκειν.
aus-dienen διαστρατεύεσθαι (von Soldaten), ἐξεστηκέναι τῆς ἀρχῆς, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν (von Beamten).
aus-dörren ἀποξηραίνειν, καθαυαίνειν.
aus-drehen ἐκστρέφειν.
Aus-druck *m* ὁ λόγος, τὸ ῥήλωμα.
aus-drücken ἐκ-, ἀποθλίβειν, ἐκτυποῦν (durch Druck darſtellen), ſich ~ λέγειν.
aus-drücklich ῥητός, σαφής, *adv.* διαρρήδην, ῥητῶς, σαφῶς.
aus-druckslos ἀνέμφατος(2).
ausdrucksvoll ἐμφατικός, δεινός.
Aus-drucksweiſe *f* ὁ λόγος.
aus-duften ἀποπνεῖν.
aus-dulden διακαρτερεῖν.
aus-dünſten ἐξατμίζειν.
Aus-dünſtung *f* ὁ ἀτμός.
aus-einander! διάστητε.
aus-einanderbrechen διακλᾶν. [πετανύναι.]
aus-einanderbreiten ἀνα-]
aus-einanderdehnen διατείνειν. [ρρεῖν, διαχεῖσθαι.]
aus-einanderfallen δια-]
aus-einandergehen ἀπαλλάττεσθαι ἀλλήλων, von Verſammlungen u. dgl. καταλύεσθαι.
aus-einandergelegen κεχωρισμένος.
aus-einanderhalten διείργειν, διέχειν.
aus-einanderhauen διακόπτειν. [δάννύναι.]
aus-einanderjagen διασκε-]
aus-einanderkommen χωρίζεσθαι, διασκεδάννυσθαι.
aus-einanderlaſſen διαπέμπειν, διαλύειν.
aus-einanderlaufen διαθεῖν, διατρέχειν.
aus-einanderlegen χωρίζειν, διαχωρίζειν.

aus-einanderliegen κεχωρίσθαι, διεστάναι.
aus-einandernehmen διαιρεῖν, διαλύειν, διαλαμβάνειν. [σπᾶν, διέλκειν.]
aus-einanderreißen διαἰ
aus-einanderſchlagen διακόπτειν, διατέμνειν.
aus-einanderſchneiden διατέμνειν.
aus-einanderſein διεστάναι ἀλλήλων (uneinig ſein).
aus-einanderſetzen = entwickeln, erläutern διδάσκειν, ἐξηγεῖσθαι.
Aus-einanderſetzung *f* ἡ διἐξήγησις.
aus-einanderſitzen χωρὶς (ἀλλήλων) καθῆσθαι.
aus-einanderſpalten διασχίζειν, διατέμνειν.
aus-einanderſpannen διατείνειν, διαζευγνύναι (ein Geſpann). [γειν.]
aus-einanderſperren διείρ
aus-einanderſprengen διαρρηγνύναι, διασπᾶν.
aus-einanderſtehen διεστάναι, διέχειν.
aus-einanderſtellen διιστάναι, χωρίζειν.
aus-einanderſtieben διασκεδάννυσθαι, διατρέχειν, διαδιδράσκειν.
aus-einanderſtreuen διασπείρειν, διασκεδαννύναι.
aus-einandertreiben διωθεῖν. [λύειν.]
aus-einandertrennen διαἰ
aus-einandertreten διίστασθαι. [διαχωρίζειν.]
aus-einandertun χωρίζειν,
aus-einanderwehen διαφυσᾶν. [χάζειν.]
aus-einanderweichen διαἰ
aus-einanderwerfen διαῤῥίπτειν.
aus-einanderwickeln ἀν-, δι-, ἐξελίττειν.
aus-einanderwohnen χωρὶς κατοικεῖν.
aus-einanderziehen διασπᾶν, διέλκειν.
aus-erkoren, -erleſen, -erwählt λεκτός, ἀπό-, ἔκλεκτος, ἐξαίρετος.
aus-erſehen, aus-erwählen ἀπο-, ἐκ-, ἐπιλέγειν.
aus-erzählen διεξηγεῖσθαι, διεξελθεῖν.
aus-eſſen κατεσθίειν.
aus-fahren ἐξελαύνειν, zu Schiffe ~ ἐκπλεῖν, ἀνάγεσθαι. [ἔκπλους.]
Aus-fahrt *f* ἡ ἐξέλασις, ὁ
Aus-fall *m* ἡ ἔπεξοδος, ἡ ἐκδρομή, einen ~ machen ἐκθεῖν, ἐπεξιέναι.
aus-fallen ἐκπίπτειν, ἐπεξιέναι, ἐκτρέχειν, = einen Ausgang haben ἀπο-, ἐκβαίνειν.
aus-fechten διαμάχεσθαι, διαγωνίζεσθαι.
aus-feilen ἐξεργάζεσθαι, ἀπακριβοῦν.
aus-fertigen (ſchriftlich) συντιθέναι, γράφειν, συγγράφειν.
Aus-fertigung *f* ἡ γραφή.
aus-findig machen ἐξευρίσκειν. [τεσθαι.]
aus-fliegen ἐκ-, ἀποπέ
aus-fließen ἐκρεῖν.

Aus-flucht *f* ἡ πρόφασις, Ausflüchte machen προφάσεις πλάττειν, προφάσει χρῆσθαι.

Aus-flug *m* ἡ ἀποδημία, einen ~ machen ἀποδημεῖν.

Aus-fluß *m* ἡ ἐκβολή, τὸ στόμα.

aus-forſchen ἐξετάζειν, ἀναζητεῖν, ἐξερευνᾶν.

Aus-forſchung *f* ἡ ἐξέτασις, ἡ ἀναζήτησις.

aus-fragen δι-, ἀνερωτᾶν τινά τι.

aus-freſſen ἐξεσθίειν.

Aus-fuhr *f* ἡ ἐκκομιδή, ἡ ἐξαγωγή.

aus-führbar ἀνυστός, δυνατός.

aus-führen ἐξάγειν, ἐκκομίζειν, = vollenden περαίνειν, ἀνύτειν, mit Worten ~ δι-, διεξελθεῖν, δι-, ἐξηγεῖσθαι.

aus-führlich ἀκριβής, διὰ μακροτέρων, διὰ πλειόνων.

Aus-führlichkeit *f* ἡ ἀκρίβεια, τὸ ἀκριβές.

Aus-führung *f* τὸ ἔργον, ἡ πρᾶξις, in der Rede ἡ ἐξήγησις, ἡ διέξοδος.

Aus-fuhrzoll *m* τὰ ἀπὸ τῶν ἐξαγομένων τέλη.

aus-füllen ἐκ-, ἀνα-, ἀποσυμπληροῦν, ἀπο-, ἐκπιμπλάναί τί τινος.

Aus-füllung *f* ἡ πλήρωσις, ἡ ἀναπλήρωσις.

Ausgabe *f*, von Geld ἡ δαπάνη, ἡ ἀνάλωσις, eines Buches ἔκδοσις.

Aus-gang *m* ἡ ἔξοδος, τὸ στόμα, einer Begebenheit τὸ ἀποβάν, τὸ τέλος, einen ~ nehmen ἀποβαίνειν.

Aus-gangspunkt *m*, zu einem Unternehmen ἡ ἀφορμή.

aus-geben ἐκ-, διαδιδόναι, Geld ~ δαπανᾶν, ἀναλίσκειν χρήματα, für etwas ~ λέγειν, φάναι τινὰ εἶναί τι, ſich für etwas ~ ἐπαγγέλλεσθαι, προσποιεῖσθαι.

Aus-gebot *n* ἡ ἀνακήρυξις.

Aus-geburt *f* τὸ γέννημά, τὸ ἔκγονον.

aus-gehen ἐξιέναι, ἐξέρχεσθαι, ἐκπορεύεσθαι, = verſchwinden ῥεῖν, ἀπορρεῖν, = von etwas ~ ἄρχεσθαι ἐκ, ἀπό τινος, leer ~ ἀπέρχεσθαι κενᾶς ταῖς χερσίν, οὐ μετέχειν, οὐ τυγχάνειν τινός, frei ~ ἐλεύθερον ἀπαλλάττειν, = Ausgang, Erfolg haben ἀποβαίνειν, τελευτᾶν, = mangeln ἐκ-, ἐλλείπειν, = erlöſchen σβέννυσθαι, κατασβέννυσθαι.

Aus-gehen *n* ἡ ἔξοδος, ἡ ὁρμή, ἡ ἔκλειψις.

aus-gelaſſen = übergangen παραλελειμμένος, = ungebunden ἀκόλαστος (2), ἀσελγής, ~ ſein ἀκολασταίνειν, ἀσελγαίνειν.

Aus-gelaſſenheit *f* ἡ ἀκολασία, ἡ ἀσέλγεια.

aus-gemacht ὁμολογούμενος, ὡμολογημένος, σαφής, φανερός.

aus-geſucht ſ. auserleſen.

aus-gezeichnet ἐπίσημος (2),

ἐπιφανής, ἐκ-, διαπρεπής, διαφέρων. [δαψιλής.]
aus-giebig ἄφθονος (2),
aus-gießen ἐκ-, προχεῖν, beim Opfer σπένδειν, λείβειν.
Aus-gießung *f* ἡ ἔκχυσις, beim Opfer ἡ σπονδή, ἡ λοιβή.
aus-gleichen ὁμαλίζειν, ἰσοῦν, ἀν-, ἐξισοῦν, einen Zwiſt ~ διαλλάττειν, διαλύειν.
Aus-gleichung *f* ἡ ἀν-, ἐξίσωσις, von Zwiſtigkeiten ἡ διαλλαγή, ἡ διάλυσις.
aus-gleiten ὀλισθάνειν, ἐξ-ολισθάνειν.
aus-graben ἀν-, ἐξορύττειν, ἀνασκάπτειν.
aus-grübeln ἐξευρίσκειν.
Aus-guß *m* ἡ προχοή.
aus-hacken ἐκκόπτειν.
aus-halten ἀνέχεσθαι (M.), ὑπομένειν, καρτερεῖν, den Angriff der Feinde ~ τοὺς πολεμίους δέχεσθαι, ὑπομένειν.
Aus-halten *n* ἡ ὑπομονή, ἡ καρτερία.
aus-händigen παραδιδόναι.
Aus-händigung *f* ἡ παράδοσις.
aus-hängen ἐκ-, προτιθέναι.
aus-harren δια-, ὑπομένειν, καρτερεῖν, ἀντέχειν.
aus-harrend μόνιμος, παραμόνιμος (2), καρτερός.
aus-hauchen ἐκπνεῖν, ἐκφυσᾶν. [ἡ ἔκπνευσις.]
Aus-hauchen *n* ἡ ἐκπνοή,
aus-hauen ἐκκόπτειν, in Stein ἐκκολάπτειν.
aus-heben κατα-, ἐκλέγειν.
Aus-hebung *f* ὁ κατάλογος, ἡ ἔκλεξις.
aus-heilen ἐξακεῖσθαι, ἐξιᾶσθαι (*trans.*), ἐξυγιαίνειν (*intr.*).
Aus-heilung *f* ἡ ἐξάκεσις.
aus-helfen: j-m mit etw. ~ ἐπαρκεῖν τινί τινος.
Aus-hilfe *f* ἡ ἐπικουρία, ἡ βοήθεια.
aus-höhlen κοιλαίνειν, ἐκκοιλαίνειν.
aus-holen, z. B. mit dem Schwerte ἀνατείνεσθαι τὸ ξίφος, weit ~ ἐξ ἀρχῆς εἰπεῖν.
aus-hungern λιμῷ ἀπολλύναι, eine Stadt ~ πόλιν λιμῷ αἱρεῖν oder ἐκπολιορκεῖν.
aus-huſten ἐκβήττειν.
aus-jagen ἐκβάλλειν.
aus-jäten ἐκριζοῦν.
aus-jochen λύειν.
aus-kämpfen διαπολεμεῖν.
aus-kaufen πάντα πρίασθαι, ἐξαγοράζειν.
aus-kehren κορεῖν, ἐκκορεῖν, καθαίρειν.
aus-klatſchen θορυβεῖν πρός τινα.
aus-kleiden ἐκ-, ἀποδύειν.
Aus-kleidung *f* ἡ ἀπόδυσις.
aus-klopfen ἐκτινάσσειν.
aus-kochen ἐκπέττειν.
aus-kommen = bekannt werden διαβιβόσθαι, δηλοῦσθαι, mit etwas ~ ἀρκεῖσθαι.
aus-kratzen ἐξορύττειν τοῖς ὄνυξιν.
aus-kühlen διαψύχειν.

aus-kundſchaften ἐρευνᾶν, διαπυνθάνεσθαι, κατασκοπεῖσθαι.

Aus-kundſchafter *m* ὁ ἐρευνητής, ὁ κατάσκοπος.

Aus-kunft *f* ἡ μηχανή, ἡ ὁδός, = Belehrung ὁ λόγος, ~ geben φράζειν, λέγειν, διδάσκειν.

aus-lachen καταγελᾶν τινος.

aus-laden ἐξαιρεῖν.

Aus-land *n* ἡ ξένη.

Aus-länder *m* ὁ ξένος, ὁ βάρβαρος.

Aus-länderin *f* ἡ ξένη γυνή.

aus-ländiſch ξένος, βάρβαρος (2).

aus-laſſen: ſeinen Zorn an j-m ~ ἀφιέναι, ἀποσκῆπτειν τὴν ὀργὴν εἴς τινα, ſich über etwas ~ ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην, φράζειν, δηλοῦν, λέγειν, = weglaſſen παρα-, ἐκλείπειν.

Aus-laſſung *f* ἡ παράλειψις.

aus-laufen ἐκθεῖν, ἐκτρέχειν, ὁρμᾶν, ἀνάγεσθαι, ἐκπλεῖν.

Aus-laufen *n* ἡ ὁρμή, ἡ ἀναγωγή.

Aus-läufer *m* eines Gebirges ἡ ὄρους ἀποσχίς (ίδος), einer Pflanze ἡ ἀπο-, παραφυάς (άδος).

aus-leeren κενοῦν, ἐκκενοῦν.

Aus-leerung *f* ἡ κένωσις.

aus-legen ἐκτιθέναι, = erklären ἐξηγεῖσθαι, ἑρμηνεύειν.

Aus-leger *m* ὁ ἐξηγητής, ὁ ἑρμηνεύς.

Aus-legung *f* ἡ ἐξήγησις, ἡ ἑρμηνεία.

aus-leihen δανείζειν.

Aus-leiher *m* ὁ δανειστής.

Aus-leihung *f* ὁ δανεισμός.

aus-lernen ἐκμανθάνειν.

Aus-leſe *f* ἡ ἐκλογή.

aus-leſen ἐκλέγειν.

aus-liefern ἐκ-, παραδιδόναι.

Aus-lieferung *f* ἡ ἔκ-, παράδοσις.

aus-löſchen σβεννύναι, κατασβεννύναι.

Aus-löſchung *f* ἡ σβέσις, ἡ κατάσβεσις.

aus-loſen διαλαγχάνειν, ἀπο-, διακληροῦν.

aus-löſen ἐκ-, ἀπολύειν.

Aus-loſung *f* ἡ ἀπο-, διακλήρωσις.

Aus-löſung *f* ἡ λύσις, ἡ ἀπόλυσις.

aus-machen = beſtimmen κρίνειν, διακρίνειν, diagnóstizieren, = betragen εἶναι, δύνασθαι, ſ. auslöſchen.

aus-malen ἀπεργάζεσθαι.

Aus-marſch *m* ἡ ἔξοδος, ἡ ὁρμή.

aus-marſchieren ἐκστρατεύεσθαι, ἐξιέναι.

aus-meißeln ἐκκολάπτειν, ἐγκλύφειν.

aus-merzen ἐκκρίνειν, ἐκ-βάλλειν.

aus-meſſen μετρεῖν, ἐκμετρεῖν, ἀναμετρεῖσθαι.

Aus-meſſer *m* ὁ μετρητής.

Aus-meſſung *f* ἡ ἀνα-, κατα-, διαμέτρησις.

aus-mitteln ἐξευρίσκειν.

aus-muſtern ἐκ-, ἀποκρίνειν, ἀποδοκιμάζειν.

Aus-muſterung *f* ἡ ἀποδοκιμασία.

Aus-nahme *f* ἡ ἐξαίρεσις, ohne ~ ὁμοίως, πάντως, ἐφεξῆς, alle ohne ~ πάντες ἑξῆς, mit ~ von χωρίς, πλήν τινος. [εἰωθός.]
aus-nahmsweise παρὰ τὸ
aus-nehmen ἐξαιρεῖν, ἐκκρίνειν, ausgenommen ſ. außer.
aus-nehmend ἐξαίρετος (2).
aus-pfänden ῥυσιάζειν.
aus-pfeifen συρίττειν, ἐκσυρίττειν.
Auſpizien *n/pl.* οἱ οἰωνοί, τὰ σημεῖα.
aus-plaudern ἐκλαλεῖν, ἐξαγορεύειν.
aus-plündern διαρπάζειν, ἄγειν καὶ φέρειν.
Aus-plünderung *f* ἡ διαρπαγή. [τυποῦν.]
aus-prägen χαράττειν, ἐκ
aus-preſſen ἐκ-, ἀποθλίβειν.
aus-putzen ἐκ-, διακαθαίρειν, κοσμεῖν.
aus-quetſchen ἐκθλίβειν.
aus-radieren ἐξαλείφειν.
aus-räumen ἐκκενοῦν, ἀποσκευάζειν.
aus-rechnen λογίζεσθαι.
Aus-rechnung *f* ὁ λογισμός.
Aus-rede *f* ὁ λόγος, ἡ πρόφασις.
aus-reden παύεσθαι τοῦ λόγου oder λέγοντα, j-m etw. ~ μεταπείθειν τινά.
aus-reichen ἀρκεῖν, δι-, ἐξαρκεῖν, nicht ~ ἐπιλείπειν, ἐλλείπειν.
aus-reißen ἀποσπᾶν, ἐκ-, ἀπορρηγνύναι, = ſich ſchnell davonmachen δραπετεύειν, ἀποδιδράσκειν, οἴχεσθαι φεύγοντα.
Aus-reißer *m* ὁ δραπέτης.
aus-renken ἐξαρθρεῖν, ἐξαρθροῦν, διαστρέφειν.
aus-richten διαπράττειν, κατασκευάζειν. [σκευή.]
Aus-richtung *f* ἡ κατα
aus-rotten ἐκκόπτειν, ἀναιρεῖν, ἀφανίζειν.
Aus-rottung *f* ἡ ἀναίρεσις, ἡ ἐκκοπή.
aus-rücken ἐκστρατεύεσθαι, ἐξιέναι.
Aus-ruf *m* ἡ ἀναβόησις (als Handlung), τὸ κήρυγμα (als Sache).
aus-rufen ἀναβοᾶν, κηρύττειν, ἀνακηρύττειν.
Aus-rufer *m* ὁ κῆρυξ (υκος).
aus-ruhen ἀναπαύεσθαι (M.), ἡσυχίαν ἄγειν.
aus-rupfen τίλλειν, ἀπο-, ἐκτίλλειν.
aus-rüſten παρα-, κατασκευάζειν, ὁπλίζειν, ἐξοπλίζειν (von Soldaten).
Aus-rüſtung *f* ἡ παρα-, κατασκευή, ἡ ὅπλισις, ἡ ἐξόπλισις.
aus-saat *f* ὁ σπόρος, ἡ σπορά. [σπείρειν.]
aus-säen σπείρειν, δια
Aus-sage *f* ὁ λόγος, τὸ ῥηθέν, τὸ λεχθέν, τὰ λεγόμενα, τὰ εἰρημένα, ~ e-s Zeugen ἡ μαρτυρία.
aus-sagen λέγειν, φάναι.
Aus-satz *m* ἡ λέπρα.
aus-sätzig λεπρός.
aus-saugen ἐκθηλάζειν, ἐκπίνειν.

aus-scharren ἐξ-, ἀνορύττειν.
aus-scheiden ἐκ-, ἀπο-, διακρίνειν. [κρισις.]
Aus-scheidung *f* ἡ ἔκ-, ἀπό-ʃ
aus-schelten λοιδορεῖσθαί τινι, λοιδορεῖν τινα.
aus-schicken ἐκ-, ἀποπέμπειν.
aus-schiffen (*trans.*) ἐκ-, ἀποβιβάζειν, (*intr.*) ἐκπλεῖν. [ὁ ἔκπλους.]
Aus-schiffung *f* ἡ ἀπόβασις, ʃ
aus-schlafen ἀπο-, ἐκκοιμᾶσθαι (P.).
Aus-schlag *m* ἡ ῥοπή, der Haut τὸ ἐξάνθημα, τὸ ἔκζεμα, es gibt etwas den ~ κρίνεταί τί τινι.
aus-schlagen ἐκκόπτειν, = hervorkommen ἐκβλαστάνειν, = e-n Ausgang haben ἀποβαίνειν, mit den Füßen ~ λακτίζειν.
Aus-schlagen *n* ἡ ἐκβλάστησις.
aus-schließen ἀπο-, ἐκκλείειν, εἴργειν, ἀπείργειν τινά τινος, ſich von etw. ~ φεύγειν τι.
aus-schließlich ἴδιος, κύριος, μόνος. [κλεισις.]
Aus-schließung *f* ἡ ἀπό-ʃ
aus-schmücken κοσμεῖν, διακοσμεῖν. [σις.]
Aus-schmückung *f* ἡ κόσμη-ʃ
aus-schneiden ἐκτέμνειν.
Aus-schnitt *m* ἡ ἐκτομή.
aus-schreiben = öffentlich bekannt machen προγράφειν, παραγγέλλειν, ἀνακηρύττειν.
Aus-schreibung *f* ἡ προγραφή, τὸ παράγγελμα, ἡ ἀνακήρυξις.
aus-schreiten διαβαίνειν.
Aus-schuß *m* οἱ αἱρετοί, οἱ λεκτοί.
aus-schütten ἐκ-, προχεῖν.
aus-schwatzen ἐκλαλεῖν.
aus-schweifen (*trans.*) κυρτοῦν, (*intr.*) ἐκφέρεσθαι, ἀποπλανᾶσθαι.
aus-schweifend ἀκόλαστος (2), ἀσελγής.
Aus-schweifung *f* ἡ ἀκολασία, ἡ ἀσέλγεια, ἡ ἀκράτεια. [ἀγεσθαι.]
aus-segeln ἐκπλεῖν, ἀν-ʃ
aus-sehen προορᾶν, ein A~ haben φαίνεσθαι.
Aus-sehen *n* τὸ εἶδος, ἡ ἰδέα, τὸ σχῆμα.
aus sein πεπαῦσθαι, es ist aus mit mir ἀπόλωλα, ~ sein auf etw. διώκειν τι.
außen ἔξω, ἐκτός, von ~ ἔξωθεν, nach ~ ἔξω.
aus-senden ἐκπέμπειν, ἀποστέλλειν.
Aus-sendung *f* ἡ ἐκπομπή.
Außendinge *n/pl.* τὰ ἔξω od. ἔξωθεν.
Außenseite *f* τὸ (τὰ) ἔξωθεν oder ἔξω.
außer *prp.* πλήν, ἔξω, ἐκτός, χωρίς, ἄνευ τινός, *cj.* πλήν, πλὴν ἤ, ~ wenn πλὴν εἰ μή, ~stande sein οὐχ οἷόν τε εἶναι, ἀμηχανεῖν, ~ ſich sein ἐκτὸς αὑτοῦ εἶναι oder γίγνεσθαι.
außerdem πρὸς τούτοις, πρὸς δέ, προσέτι.

äußere ὁ, ἡ, τὸ ἔξω oder ἐξωθεν.
Äußere *n* τὸ (τὰ) ἔξω, τὸ σχῆμα, τὸ εἶδος.
außerhalb ἔξω, ἐκτός, ἐξωθεν.
äußerlich ὁ, ἡ, τὸ ἔξω.
äußern δηλοῦν, τὴν γνώμην ἀποφαίνειν, ſich ~ λέγειν περί τινος.
außerordentlich διαφέρων, ἐκπρεπής, θαυμαστός, δεινός, *adv.* πάνυ, μάλιστα, διαφερόντως, θαυμαστῶς.
äußerſt ἐξώτατος, ὕστατος, ἔσχατος, *adv.* ἐσχάτως, εἰς τὰ μάλιστα.
Äußerung *f* ἡ δήλωσις, ὁ λόγος.
aus-ſetzen ἐκ-, προτιθέναι, ἀποβιβάζειν (Soldaten), ſich einer Sache ~ ὑφίστασθαι, ὑπέχειν τι, ausgeſetzt ſein κεῖσθαι, προκεῖσθαι, an j-m etwas ~ ſ. tadeln.
Aus-ſicht *f* ἡ θέα, ἡ περιωπή, = Hoffnung ἡ ἐλπίς.
aus-ſinnen μηχανᾶσθαι(M.).
aus-ſöhnen διαλλάττειν, ἐξιλάσκεσθαι (M.).
Aus-ſöhnung *f* ἡ ἐξίλασις.
aus-ſondern ἐκ-, ἀποκρίνειν, ἀπο-, ἐκλέγειν.
Aus-ſonderung *f* ἡ ἀπόκρισις, ἡ ἐκλογή.
aus-ſpähen κατοπτεύειν, ἐρευνᾶν, ἐξερευνᾶν.
Aus-ſpäher *m* ὁ κατόπτης, ὁ κατάσκοπος.
Aus-ſpähung *f* ἡ κατασκοπή.
aus-ſpannen ἐκ-, διατείνειν, = abſpannen λύειν, ὑπολύειν.
aus-ſpeien ἀπο-, ἐκπτύειν, ἐξεμεῖν.
aus-ſperren ἀποκλείειν, ἀπείργειν τινά τινος.
aus-ſprechen λέγειν, φράζειν, ἀποφαίνειν, δηλοῦν.
aus-ſprengen διαδιδόναι, διαθρυλεῖν, διαθρυλεῖν.
Aus-ſprengung *f* ἡ διάδοσις.
aus-ſpritzen (*trans.*) ἀπο-, ἐκραίνειν, (*intr.*) ἀναβλύζειν.
Aus-ſpruch *m* ὁ λόγος, ἡ γνώμη, ἡ κρίσις, eines Orakels ὁ χρησμός, τὸ μάντευμα.
aus-ſpucken ſ. ausſpeien.
aus-ſpülen κλύζειν, δια-, ἐκ-, ὑποκλύζειν.
aus-ſpüren ἀνισχνεύειν.
aus-ſtatten κοσμεῖν, eine Tochter ἐκδιδόναι (auch M.).
Aus-ſtattung *f* ἡ ἔκδοσις.
aus-ſtechen ἐξορύττειν.
aus-ſtehen ἐκκεῖσθαι, = ertragen ἀνέχεσθαι, ὑπομένειν, καρτερεῖν.
aus-ſteigen ἐκβαίνειν.
aus-ſtellen ἐκ-, προτιθέναι.
Aus-ſtellung *f* ἡ ἔκθεσις.
aus-ſterben ἐρημοῦσθαι, ἀφανίζεσθαι (P.), ἐξαποθνήσκειν.
Aus-ſteuer *f* ἡ ἔκδοσις.
aus-ſtoßen ἐκκόπτειν, ἐξωθεῖν, = vertreiben ἀπελαύνειν, ἐκβάλλειν.
Aus-ſtoßung *f* ἡ ἐκβολή.
aus-ſtrahlen ἐκλάμπειν.

Aus-strahlung *f* ἡ ἔκλαμψις. [τείνειν.]
aus-strecken ὀρέγειν, προ-
aus-streichen δι-, ἐξαλείφειν.
aus-strenen σπείρειν, κατα-, διασπείρειν.
Aus-strennung *f* ἡ διασπορά. [βάλλειν.]
aus-strömen ἐκρεῖν, ἐκ-
aus-stürmen ἀποχειμάζειν.
aus-suchen ἐκλέγειν.
Aus-suchung *f* ἡ ἐκλογή.
aus-sühnen: eine ſchwere Schuld ~ ἐλαύνειν ἄγος.
Aus-sühnung *f* ὁ καθαγισμός.
Aus-tauſch *m* ἡ ἀμοιβή, ἡ ἀνταλλαγή.
aus-teilen διανέμειν, διαδιδόναι.
Aus-teilung *f* ἡ διάδοσις.
Auſter *f* τὸ ὄστρειον (ὄστρεον). [ρεῖν.]
aus-tilgen ἀφανίζειν, ἀναι-
Aus-tilgung *f* ἡ ἀφάνισις.
aus-toben ἀποβράττειν, von Menſchen ἀπομαίνεσθαι(P.).
aus-tragen ἐκφέρειν, ἐκκομίζειν. [βάλλειν.]
aus-treiben ἐξελαύνειν, ἐκ-
Aus-treibung *f* ἡ ἐξέλασις.
aus-treten = niedertreten πατεῖν, καταπατεῖν, (*intr.*) ὑπερβαίνειν. [πίνειν.]
aus-trinken ἐκ-, κατα-
Aus-tritt *m* ἡ ἔξοδος.
aus-trocknen ἀπο-, κατα-, ἀναξηραίνειν.
aus-üben ἀσκεῖν, ἐργάζεσθαι, ἐπιτηδεύειν.
Aus-übung *f* ἡ ἄσκησις, ἡ ἐργασία.
Aus-wahl *f* ἡ ἐκλογή, ἡ ἔκλεξις. [ἐκκρίνειν.]
aus-wählen αἱρεῖσθαι(M.).
Aus-wanderer *m* ὁ ἄποικος.
Aus-wanderung *f* ἡ ἀπ-, ἐξ-, μετοίκησις.
aus-wärtig ὁ, ἡ, τὸ ἔξω.
aus-wärts ἔξω, ἐκτός, ἔξωθεν. [πλύνειν.]
aus-waſchen ἐκ-, ἀπο-
aus-wechſeln ἀνταλλάττειν τί τινος. [λαγή.]
Aus-wechſelung *f* ἡ ἀναλ-
Aus-weg *m* ἡ ἔξ-, διέξοδος, keinen ~ wiſſen ἀπορεῖν.
aus-weichen παρα-, ἐκ-, ὑπεκχωρεῖν τινι, ἐκκλίνειν.
Aus-weichung *f* ἡ παραχώρησις, ἡ ἔκκλισις.
Aus-weis *m* ἡ μαρτυρία, τὸ τεκμήριον.
aus-weiſen = vertreiben ἀπελαύνειν, ἐκβάλλειν, ſich ~ δηλοῦσθαι, φαίνεσθαι.
Aus-weiſung *f* ἡ ἐξέλασις.
aus-weiten χαλᾶν, ἐπιχαλᾶν, εὐρύνειν.
aus-wendig ἔξω.
aus-wendig lernen ἐκμανθάνειν.
aus-werfen ἐκβάλλειν, ἐκ-, ἀπορρίπτειν, Anker ~ ἀγκύρας βάλλεσθαι.
Aus-werfung *f* ἡ ἐκβολή.
aus-winden ἐκστρέφειν.
aus-wirken διαπράττεσθαι (M.).
Aus-wirkung *f* ἡ διάπραξις.
aus-wiſchen ἀποσμῆν, ἐξαλείφειν.
aus-wittern ἀνευρίσκειν τῇ ὀσμῇ.

Aus-wuchs *m* ἡ παραφυάς (ἄδος), τὸ κύρτωμα (Buckel).
aus-wühlen ἐξ-, ἀνορύττειν.
Aus-wurf *m* τὸ κάθαρμα.
aus-zahlen ἐξαριθμεῖν, ἀποτίνειν, ἀποδιδόναι.
aus-zählen διαριθμεῖν (auch M.).
Aus-zahlung *f* ἡ ἔκ-, ἀπότισις, ἡ ἀπόδοσις.
aus-zanken ἐπιτιμᾶν τινι.
aus-zehren (*intr.*) ἀπομαραίνεσθαι (P.), φθίνειν, καταφθίνειν.
Aus-zehrung *f* ἡ μάρανσις, ἡ φθίσις.
aus-zeichnen τιμᾶν, προτιμᾶν, ſich ~ διαφέρειν τινός τινι, προέχειν τινός τι, ἀριστεύειν τινὸς ἔν τινι, κρατεύειν τινός τινι, πρωτεύειν τινός τινι.
Aus-zeichnung *f* ἡ ἀξίωσις, ἡ τιμή.
aus-ziehen ἐκ-, ἀποσπᾶν, von Kleidern ἐκ-, ἀποδύειν, (*intr.*) δι-, ἐξοικίζεσθαι (ſ-e Wohnung ändern).
Aus-ziehen *n* ἡ ἔκδυσις, ἡ ἔξοδος.
Aus-zug *m* ἡ ἐπιτομή (aus einem Buche), ἡ ἀπόδυσις, ἡ ἔξοδος.
aus-zupfen ἐκ-, ἀποτίλλειν.
authentiſch πιστός, ἀξιόπιστος (2).
Autodidakt *m* αὐτοδίδακτος (2), ὁ αὐτομαθής.
Autopſie *f* ἡ αὐτοφία.
Autor *m* ὁ συγγραφεύς.
Autorität *f* τὸ ἀξίωμα.
Axiom *n* τὸ ἀξίωμα.
Axt *f* ἡ ἀξίνη, ὁ πέλεκυς (εως), ὁ σκέπαρνος.
Axtſtiel *m* τὸ στελεόν.

B

B B, β τὸ βῆτα, indekl.
Bacchant *m* ὁ βάκχος, ὁ βακχεύων.
Bacchantin *f* ἡ βάκχη, ἡ μαινάς (άδος).
bacchantiſch βάκχειος, βάκχιος.
Bach *m* τὸ ῥεῖθρον.
Bache *f* ἡ ἀγρία ὗς.
Backe *f* ἡ γνάθος, ἡ παρειά.
backen ὀπτᾶν, πέττειν.
Backenbart *m* ἡ ὑπήνη.
Backenſtreich *m* ὁ κόσσος.
Backenzahn *m* ὁ γομφίος.
Bäcker *m*, **Bäckerin** *f* ὁ, ἡ ἀρτοποιός, ὁ, ἡ ἀρτοκόπος.
Bäckerladen *m* τὸ ἀρτοπωλεῖον.
Backhaus *n* τὸ ἀρτοκοπεῖον.
Backſtein *m* ἡ πλίνθος.
Bad *n* τὸ λουτρόν, τὸ βαλανεῖον, warmes ~ τὰ θερμά.
Badeanſtalt *f* τὸ βαλανεῖον, ὁ λουτρών (ῶνος).
Bademeiſter *m* ὁ βαλανεύς.
baden λούειν, ſich ~ λοῦσθαι.
Badeſtube *f* ὁ λουτρών (ῶνος).
Badewanne *f* ὁ λουτήρ (ῆρος).
Bagage *f* τὰ σκεύη.

bähen θερμαίνειν, θάλπειν.
Bahn *f* ἡ ὁδός, von Geſtirnen ἡ περιφορά, ~ brechen ὁδοποιεῖν.
bahnen ὁδοποιεῖν.
Bahnen *n* eines Weges ἡ ὁδοποιία.
Bahre *f* τὸ φέρετρον, ἡ/ſ
Bai *f* ὁ κόλπος.
bald ταχέως, ταχύ, ἐν τάχει, διὰ τάχους, ἐν βραχεῖ, = ſogleich εὐθύς, αὐτίκα, ſo ~ als möglich ὡς (ὅτι) τάχιστα, ~ darauf μετ' ὀλίγον, μετ' οὐ πολὺν χρόνον, ~ ... ~ ... τότε μέν ... τότε δέ, ~ da, ~ dort ἄλλοτε ἄλλῃ, ~ dieſer, ~ jener ἄλλοτε ἄλλος, ἄλλος καὶ ἄλλος.
Baldachin *m* ὁ οὐρανίσκος.
baldig ταχύς.
baldigſt τὴν ταχίστην, ὡς (ὅτι) τάχιστα.
Balg *m* τὸ δέρμα, ἡ διφθέρα.
balgen: ſich mit j-m ~ εἰς χεῖρας ἐλθεῖν.
Balken *m* ἡ δοκός, ὁ ζυγός.
Balkon *m* τὰ ὀρύφακτα.
Ball *m* ἡ σφαῖρα, ~ ſpielen σφαιρίζειν, σφαίρᾳ παίζειν.
Ballaſt *m* τὸ ἔρμα.
Ballen *m* ὁ σύνδεσμος, τὸ φορτίον.
ballförmig σφαιροειδής.
Ballplatz *m* τὸ σφαιριστήριον.
Ballſpiel *n* ἡ σφαίρισις, ὁ/ſ
Balſam *m* τὸ βάλσαμον, τὸ μύρον.
balſamieren χρίειν, ἀλείφειν, eine Leiche ταριχεύειν.
balſamiſch εὐώδης, βαλσαμώδης.
Band *n* ὁ δεσμός (*pl.* δεσμοί u. δεσμά), ὁ σύνδεσμος, τὸ ἄμμα, ἡ ταινία (Kopfbinde), τὸ ἀνάδημα (Stirnband), in ~e werfen δεσμοὺς ἐμβάλλειν τινί, δεσμεύειν, in ~en liegen δεδέσθαι.
Bande *f* τὸ σύστημα, ὁ/ſ
bändigen δαμάζειν, χειροῦν (auch M.).
Bändiger *m* ὁ δαμάζων.
Bändigung *f* ἡ τιθασεία, ἡ ἡμέρωσις, ἡ χείρωσις.
Bandit *m* ὁ λῃστής.
Bandwurm *m* ἡ ἕλμις (ινθος), ἡ ταινία.
bange περίφοβος (2), περιδεής, ~ ſein δεδοικέναι (δεδιέναι), φοβεῖσθαι, j-m ~ machen φοβεῖν τινα.
Bangigkeit *f* ὁ φόβος.
Bank *f* τὸ βάθρον, ἡ κλισία, ἡ τράπεζα (der Wechſler und Kaufleute).
Bankett *n* τὸ συμπόσιον.
Bankgeſchäft *n* ὁ τραπεζιτεία.
Bankier *m* ὁ τραπεζίτης.
Bann *m* τὸ ἀνάθημα.
bannen ἀπελαύνειν, ἐκβάλλειν, φυγαδεύειν.
Banner *n* ἡ σημαία.
Bannfluch *m* ἡ κατάρα.
Bannſpruch *m* ἡ ἐπῳδή.
bar = bereit ἕτοιμος, = nackt, bloß γυμνός, Bargeld τὸ νόμισμα, τὸ ἀργύριον.

Bär *m* ὁ, ἡ ἄρκτος.
Barbar *f* ὁ βάρβαρος.
Barbarei *f* τὸ βαρβαρικόν.
barbarisch βάρβαρος (2), βαρβαρικός. [ρισμός.]
Barbarismus *m* ὁ βαρβα-]
Barbier *m* ὁ κουρεύς.
barbieren κείρειν.
Barbiermesser *n* τὸ ξυρόν.
Barbierstube *f* τὸ κουρεῖον.
Barde *m* ὁ βάρδος, ὁ ῥαψῳδός.
Bärenfell *n* ἡ ἀρκτῆ.
Bärenhüter *m* ὁ ἀρκτοφύλαξ.
Bärenklau *m u. f* ὁ ἄκανθος.
barfuß ἀνυπόδητος (2).
Bärin *f* ἡ ἄρκτος.
Barke *f* ἡ σκάφη, τὸ σκάφος.
barmherzig ἐλεήμων, ~ sein ἐλεεῖν. [πρόβλημα.]
Barrikade *f* ἡ προβολή, τὸ]
barsch τραχύς, χαλεπός, ἄγριος. [χρήματα.]
Barschaft *f* τὰ ὑπάρχοντα]
Bart *m* ὁ πώγων (ωνος), τὸ γένειον, ἡ ὑπήνη, e-n ~ bekommen γενειάσκειν, γενειᾶν.
Bärtchen *n* τὸ πωγώνιον.
bärtig πωγωνίας.
bartlos ἀγένειος (2).
Basalt *m* ὁ βασανίτης.
Base *f* ἡ ἀνεψιά.
Basilika *f* ἡ βασιλική.
Basilisk *m* ὁ βασιλίσκος.
Bassin *n* ἡ κολυμβήθρα.
Bast *m* ὁ φλοιός, ἡ φιλύρα.
Bastard *m* ὁ νόθος.
Bastei, Bastion *f* τὸ πρόβλημα.

Bau *m* ἡ οἰκοδόμησις, = Gebäude τὸ οἰκοδόμημα, ~ von Tieren ὁ φωλεός.
Bauart *f* ἡ κατασκευή.
Bauch *m* ἡ γαστήρ (τρός), ἡ κοιλία.
Bauchfell *n* τὸ περιτόναιον.
Bauchgrimmen *n* ὁ στρόφος.
bauchig γαστροειδής, γαστρώδης.
Bauchwassersucht *f* ὁ ἀσκίτης. [νόσος.]
Bauchweh *n* ἡ κωλικὴ]
bauen = bearbeiten, bestellen ἐργάζεσθαι, γεωργεῖν, = errichten οἰκοδομεῖν, κατασκευάζειν, auf j-n od. etw. ~ πιστεύειν τινι.
Bauer *m* ὁ ἀγροῖκος, ὁ γεωργός.
Bauer *n* ſ. Käfig.
bäuerisch ἀγροῖκος (2), ἀγροικικός. [ἀγρός.]
Bauerngut *n* τὸ γῆδιον, ὁ]
Bauernhof *m* τὸ ἐπαύλιον, ἡ ἔπαυλις.
Bauholz *n* τὰ ξύλα.
Baukunst *f* ἡ τεκτονική, ἡ ἀρχιτεκτονική.
Bauleute *m/pl.* οἱ τέκτονες.
Baum *m* τὸ δένδρον.
baumartig δενδροειδής.
Bäumchen *n* τὸ δενδρύφιον.
Baumeister *m* ὁ τέκτων, ὁ ἀρχιτέκτων (ονος).
bäumen, sich ὀρθὸν ἵστασθαι.
Baumgarten *m* ὁ δενδρών (ῶνος).
Baumharz *n* ἡ ῥητίνη.
Baummoos *n* τὸ βρύον.
Baumöl *n* τὸ ἔλαιον.

Baumpfahl *m* ὁ χάραξ (ακος). [δρος (2).]
baumreich πολύ-, εὔδεν-
Baumreihe *f* ὁ ὄρχος.
Baumrinde *f* ὁ φλοιός.
Baumschule *f* ſ. Baumgarten.
Baumſtamm *m* τὸ πρέμνον.
Baumwolle *f* ἡ βύσσος.
baumwollen βύσσινος.
Baumzucht *f* ἡ τῶν δένδρων φυτεία.
Bauplatz *m* τὸ οἰκόπεδον.
Bauſch *m* ὁ ὄγκος, ὁ κόλπος. [δης.]
bauſchig ὀγκώδης, κολπώ-
Bau-ſtätte, -ſtelle *f* ſ. Bauplatz.
Bauweſen *n* τὰ τεκτονικά.
be-abſichtigen ἐν νῷ ἔχειν, διανοεῖσθαι (P.), σκοπεῖν.
be-achten σκοπεῖν, λόγον ἔχειν od. ποιεῖσθαί τινος.
Be-achtung *f* ἡ ἐπιστροφή, ἡ ἐπιμέλεια.
be-ackern ἀροῦν, γεωργεῖν.
Be-amte(r) *m* ὁ ἄρχων.
Be-ängſtigung *f* τὸ δεῖμα.
be-anſpruchen ἀντιποιεῖσθαί τινος.
be-anſtanden ἀναβάλλεσθαι.
be-antworten ἀποκρίνεσθαι, ſchriftlich ~ ἀντιγράφειν, ἀντεπιστέλλειν.
Be-antwortung *f* ἡ ἀπόκρισις.
be-arbeiten ἐργάζεσθαι, σπουδάζειν περί τινος und περί τι.
Be-arbeitung *f* ἡ ἐργασία.
be-argwöhnen ὑποπτεύειν.
be-aufſichtigen ἐφορᾶν τι.
Be-aufſichtigung *f* ἡ φυλακή, ἡ ἐπιμέλεια.
be-auftragen ἐπιτρέπειν τινί τι.
be-bauen κατοικοδομεῖν, das Land ~ γεωργεῖν.
Be-bauer *m* ὁ οἰκοδόμος, ὁ γεωργός.
beben τρέμειν, τρεῖν, ἐκπλήττεσθαι (P.).
Beben *n* ὁ σεισμός (von der Erde), ὁ τρόμος.
be-brücken γεφυροῦν.
Becher *m* τὸ ἔκπωμα, τὸ ποτήριον, ἡ κύλιξ (ικος), τὸ δέπας.
becherförmig σκυφοειδής.
Becken *n* ἡ λεκάνη, ἡ σκάφη.
be-dachen στεγάζειν.
Bedacht *m*: ~ nehmen auf etw. σκοπεῖν τι, προσέχειν (τὸν νοῦν) τινί, mit ~ ἐκ προνοίας, ohne ~ ἀλόγως.
be-dächtig, be-dachtſam εὐλαβής, προμηθής, σώφρων.
Be-dächtigkeit, Be-dachtſamkeit *f* ἡ εὐλάβεια, ἡ προμήθεια, ἡ σωφροσύνη.
be-danken, ſich εὐχαριστεῖν.
Be-darf *m* τὰ ἀναγκαῖα, τὰ ἐπιτήδεια.
be-dauern οἰκτίρειν, ἐλεεῖν.
Be-dauern *n* ὁ οἶκτος, ὁ ἔλεος, ἡ μεταμέλεια (Reue).
be-dauerns-wert, -würdig οἰκτρός, ἐλεεινός.
be-decken σκεπάζειν, καλύπτειν. [λυμμένος.]
be-deckt ἐπισκεπής, κεκα-
Be-deckung *f* τὸ κάλυμμα,

= Wache, Eskorte ἡ φυλακή, ἡ φρουρά, οἱ δορυφόροι.

be-denken = nachdenken über etw. ἐννοεῖν, ἐνθυμεῖσθαι (P.), σκοπεῖν, λογίζεσθαι (M.), ſich ~ βουλεύεσθαι (M.), = unentſchloſſen ſein, Bedenken tragen ἐπέχειν, ὀκνεῖν, ἀπορεῖν, μέλλειν.

Be-denken *n* ἡ σκέψις, ὁ ὄκνος, ~ tragen ſ. bedenken.

be-denklich ἄπορος (2), ἀμήχανος (2), εὐλαβής, ὀκνηρός.

Be-denklichkeit *f* ὁ ὄκνος, ἡ ἀπορία, ἡ ἀμηχανία.

Be-denkzeit *f*: j-m ~ geben διδόναι τινὶ (z. B. einen Tag μίαν ἡμέραν) βουλεύσασθαι oder σκέψασθαι περί τινος.

be-deuten = belehren διδάσκειν, ſeine Willensmeinung zu erkennen geben κελεύειν, φράζειν, = wichtig ſein δύνασθαι, ἰσχύειν, = ein Zeichen ſein σημαίνειν.

be-deutend ἀξιόλογος (2), λόγου oder πολλοῦ ἄξιος, μέγας, δυνατός.

be-deutſam ſ. bedeutend.

Be-deutſamkeit ſ. Bedeutung.

Be-deutung *f* ὁ νοῦς, ἡ δύναμις (eines Wortes), ἡ ἀξία, τὸ ἀξίωμα (Wert, Gewicht) ein Mann von ~ ἀνὴρ δυνατός.

be-deutungslos οὐδενὸς [ἄξιος.]

be-deutungsvoll μέγιστος, πολλοῦ (πλείστου) ἄξιος.

be-dienen ὑπηρετεῖν, ὑπουργεῖν, διακονεῖν τινι, ſich ~ χρῆσθαί τινι.

Be-diente(r) *m* ὁ ὑπηρέτης.

Be-dienung *f* ἡ θεραπεία, ἡ ὑπηρεσία, ἡ ὑπουργία, ἡ διακονία.

be-dingen ὁρίζειν, διορίζειν.

be-dingt ὑποθετικός.

Be-dingung *f* ἡ ὁμολογία, ἡ συνθήκη, ἡ σύμβασις, ἡ ὑπόθεσις, eine ~ halten, erfüllen ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, nicht erfüllen λύειν τὰς ὁμολογίας, unter dieſen ~en ἐπὶ τούτοις, unter der ~, daß ... ἐφ' ᾧ, ἐφ' ᾧτε mit *inf.*

be-dingungsweiſe ἐπὶ ῥητοῖς.

be-drängen πιέζειν τινά, ἐγ-, προσ-, ἐπικεῖσθαί τινι.

Be-drängnis, Be-drängtheit *f* αἱ ἀνάγκαι, ἡ ἀπορία, ἡ ἀμηχανία, τὰ κακά.

be-drohen ἀπειλεῖν τινί τι, von widrigen Ereigniſſen ἐπικεῖσθαι, ἐπικρέμασθαι.

Be-drohung *f* ἡ ἀπειλή.

be-drücken πιέζειν, ἀδικεῖν, κακοῦν, κακῶς ποιεῖν τινα.

Be-drücker *m*, durch die *part.* der vorhergehenden Verba.

Be-drückung *f* ἡ ἀδικία, ἡ κάκωσις, ἡ ὕβρις.

be-dünken δοκεῖν.

Be-dünken *n* ἡ δόξα, ἡ γνώμη, meines ~s (ὡς) ἐμοὶ δοκεῖν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ὡς οἶμαι ἔγωγε.

be-dürfen δεῖσθαί τινος, δεῖ μοί τινος.

Be-dürfnis *n* ἡ ἔνδεια, ἡ χρεία, ein ~ nach etw. haben ſ. bedürfen.

be-dürftig ἐν-, ἐπιδεής, δεόμενος, ~ ſein ſ. bedürfen.

Be-dürftigkeit *f* ἡ ἔνδεια.

be-ehren τιμᾶν od. κοσμεῖν τινά τινι.

be-eifern, ſich σπουδάζειν περί τινος oder τι, προθυμεῖσθαι (M.), φιλοπονεῖν περί τι.

be-eilen σπεύδειν, ἐπείγειν, ſich ~ σπεύδειν, σπεύδεσθαι, ἐπείγεσθαι.

be-einträchtigen βλάπτειν τινά, ἀδικεῖν τινα.

Be-einträchtigung *f* ἡ βλάβη, ἡ ἀδικία.

be-enden, be-endigen τελευτᾶν, δια-, καταλύειν, παύειν, καταπαύειν, = vollenden τελεῖν, περαίνειν, διαπράττειν (auch M.).

Be-endigung *f* ἡ κατάπαυσις, τὸ τέλος, ἡ διάπραξις.

be-engen συστέλλειν, στε-ſ

be-erben κληρονομεῖν τινος.

be-erdigen θάπτειν.

Be-erdigung *f* ἡ ταφή.

Beere *f* ὁ κόκκος, ἡ ῥάξ (ἀγός) (Weinbeere).

beerenartig ῥαγώδης, ῥαγοειδής.

Beet *n* ἡ πρασιά, τὰ ἄν-ſ

Be-fähigung *f* ἡ δύναμις.

be-fahren ἀμαξεύειν, das Meer ~ πλεῖν τὴν θάλατταν.

be-fallen αἱρεῖν, λαμβάνειν, ἅπτεσθαί τινος, ~ werden von etwas ἁλίσκεσθαί τινι od. ὑπό τινος, περιπίπτειν τινί.

be-fangen ἄπορος (2), ἀμήχανος (2), τεταραγμένος, συγκεχυμένος (verwirrt), ~ ſein οὐχ ἑαυτοῦ εἶναι, τεταράχθαι.

be-faſſen: ſich mit etwas ~ ἅπτεσθαι, ἐφ-, ἀνθ-, προσάπτεσθαί τινος, ἐπιχειρεῖν τινι, μεταχειρίζεσθαί τινος, εἶναι περί τι.

Be-fehl *m* ἡ πρόσταξις, τὸ πρόσ-, ἐπίταγμα, τὸ παράγγελμα, ἡ παραγγελία, ἡ ἐντολή, τὸ κέλευσμα, auf ~ j-s κελεύοντος, κελεύσαντός τινος, = Kommando ἡ ἀρχή, ἡ ἡγεμονία, unter j-s ~ ἄρχοντος, ἡγουμένου τινός, unter j-s ~ ſtehen εἶναι ὑπό τινι.

be-fehlen προσ-, ἐπιτάττειν τινί τι, παραγγέλλειν, κελεύειν, σημαίνειν, ἄρχειν, ἡγεμονεύειν.

be-fehlеriſch κελευστικός.

be-fehligen ἄρχειν, ἡγεῖσθαί τινος.

Be-fehlshaber *m* ὁ ἄρχων, ὁ ἡγεμών, ὁ στρατηγός, ~ ſein ἄρχειν, ἡγεῖσθαι, ἡγεμονεύειν τινός.

Be-fehlshaberſtelle *f* ἡ ἀρχή, ἡ ἡγεμονία, ἡ στρατηγία.

be-feſtigen προσάπτειν τινί τι, ἐμπεδοῦν, einen Ort ~ τειχίζειν, περιτειχίζειν.

be-feſtigt ἐχυρός, ὀχυρός.

Be-festigung *f* ὁ τειχισμός, ὁ περιτειχισμός.
Be-festigungswerk *n* τὸ ἔρυμα, τὸ τείχισμα, τὸ τεῖχος.
be-feuchten ὑγραίνειν, βρέ-
Be-feuchtung *f* ἡ βρέξις.
be-fiedern πτεροῦν, ſich ~ πτεροφυεῖν, πτεροῦσθαι (P.).
be-fiedert ἐπτερωμένος,
Be-fiederung *f* ἡ πτέρωσις, τὸ πτέρωμα.
be-finden γιγνώσκειν, δοκεῖ μοι, ἡγεῖσθαι, = in einem Zuſtande ſein ἔχειν, διακεῖσθαι, πράττειν mit *adv.*
Be-finden *n* ἡ ἕξις, ἡ διάθεσις.
be-findlich ὤν, οὖσα, ὄν,
be-flecken μολύνειν, κηλιδοῦν, μιαίνειν.
Be-fleckung *f* ὁ μολυσμός, τὸ μίασμα.
be-fleißigen, ſich σπουδάζειν περί τι, ἀσκεῖν, μελετᾶν τι, ἔχειν ἀμφί, περί τι.
be-flügeln πτεροῦν, ἀναπτεροῦν.
be-flügelt πτερωτός, πτερυγωτός, πτηνός.
be-folgen πείθεσθαί τινι, ὑπακούειν τινός oder τινί, πειθαρχεῖν τινι.
Be-förderer *m* ὁ συνεργός.
be-fördern κομίζειν, διακομίζειν, ſ. fördern.
Be-förderung *f* ἡ διακομιδή, ἡ διαπομπή, ſ. Förderung.
Be-förderungsmittel *n* ἡ
be-frachten φορτίζειν.
be-fragen ἐρωτᾶν τινα, πυνθάνεσθαί τινος, ein Orakel ~ μαντεύεσθαι, ἐπερωτᾶν τὸν θεόν.
Be-fragung *f* ἡ ἐρώτησις.
be-freien ἐλευθεροῦν, ἀπαλλάττειν τινά τινος.
Be-freier *m* ὁ σωτήρ (ῆρος).
Be-freiung *f* ἡ ἐλευθέρωσις, ἡ ἀπαλλαγή.
be-fremden: es befremdet mich etw. θαυμαστὸν δοκεῖ μοί τι, θαυμάζω τι.
Be-fremden *n*, **Be-fremdung** *f* τὸ θαῦμα, ~ erregen θαῦμα παρέχειν.
be-fremdend, be-fremdlich θαυμαστός, θαυμάσιος, ἀλλότριος.
be-freſſen περιτρώγειν.
be-freunden: ſich j-n ~ φίλον ποιεῖσθαί τινα.
be-freundet φίλος, φίλιος, οἰκεῖος, συνήθης.
Be-freundung *f* ἡ οἰκείωσις, ἡ φιλία, ἡ οἰκειότης, ἡ συνήθεια.
be-friedigen πληροῦν, ἀποτελεῖν, χαρίζεσθαί τινι (eine Perſon), befriedigt ſein ἀγαπᾶν τι.
be-friedigend ἱκανός, ἐπι-
Be-friedigung *f* ἡ πλήρωσις, τὸ χαρίζεσθαι.
be-fruchten ἐγκύμονα, ἔγκυον ποιεῖν (Tiere u. Pflanzen), εὔκαρπον ποιεῖν (e-n Acker).
be-fruchtet ἔγκαρπος (2).
Be-fruchtung *f* ἡ πλήρωσις, ἡ γονοποιία.
Be-fugnis *f* ἡ ἐξουσία, τὸ

κράτος, ~ zu etwas haben ἐξουσίαν ἔχειν τινός, κύριον εἶναι, κυριεύειν τινός, ~ zu etw. geben κύριον ποιεῖν τινά τινος. [τινος.]

be-fugt sein κύριον εἶναι(

be-fühlen ψηλαφᾶν τι.

Be-fühlung *f* ἡ ψηλάφησις.

be-fürchten φοβεῖσθαι (P.), δεδιέναι τι, es ist zu ~ δεινόν ἐστι μή oder μὴ οὐ, κίνδυνός ἐστι μή oder μὴ οὐ.

Be-fürchtung *f* ὁ φόβος.

be-gaben δωρεῖσθαί τινά τινι, χαρίζεσθαί τινί τι, κοσμεῖν τινά τι.

be-gabt εὐφυής.

Be-gabtheit *f* ἡ εὐφυΐα.

Be-gabung *f* = Begabtheit.

be-gaffen θεᾶσθαί τι.

be-gatten: sich mit j-m ~ μείγνυσθαί τινι, συνεῖναί τινι. [συνουσία.]

Be-gattung *f* ἡ μεῖξις, ἡ(

be-geben, sich ἰέναι, ἔρχεσθαι, ὁρμᾶν, πορεύεσθαι (P.), εἰς, ἐπί, πρός τι, sich auf die Flucht ~ τρέπεσθαι εἰς φυγήν, φεύγειν, sich in eine Gefahr ~ ὑφίστασθαι κίνδυνον.

Be-gebenheit *f* τὸ πρᾶγμα, τὸ γεγονός, τὸ γενόμενον.

be-gegnen ἀπ-, συναντᾶν τινι, ἐπι-, περι-, συντυγχάνειν τινί, es begegnet mir etwas συμβαίνει μοί τι.

Be-gegnis *n* τὸ συμβάν (άντος), ἡ τύχη.

Be-gegnung *f* ἡ ἀπ-, συνάντησις.

be-gehen ἐπι-, περιιέναι (-έρχεσθαι), = feiern ἄγειν, τελεῖν, ποιεῖσθαι, = verüben ἐργάζεσθαι, πράττειν, e-n Fehler ~ ἁμαρτάνειν, πλημμελεῖν.

be-gehren ἐπιθυμεῖν, ὀρέγεσθαι (P.), ἐφίεσθαί τινος, ποθεῖν τι, = fordern αἰτεῖσθαι, ἀξιοῦν τι.

be-gehrenswert ζηλωτός.

be-gehrlich ἐπιθυμητικός.

Be-gehrlichkeit *f* ἡ ἐπιθυμία. [ἐπιθυμητικόν.]

Be-gehrungsvermögen *f* τὸ(

be-geistern ἐπιπνεῖν τινι, ἔνθεον ποιεῖν τινα, ἐκβακχεύειν τινά.

be-geistert ἔνθεος, ἐνθουσιάζων, ἐνθουσιαστικός.

Be-geisterung *f* ὁ ἐνθουσιασμός, τὸ ἔνθεον, ἡ ἐπίπνοια.

Be-gierde *f* ἡ ἐπιθυμία, ἡ ὄρεξις, ὁ ἔρως (ωτος), ὁ πόθος, ~ nach Ruhm, Ehre, Geld ἡ φιλοδοξία, ἡ φιλοτιμία, ἡ φιλαργυρία.

be-gierig ἐπιθυμῶν, ἐπιθυμητικός. [βρέχειν.]

be-gießen ἐπιχεῖν, ἄρδειν,(

Be-ginn *m*, **be-ginnen** s. Anfang, anfangen.

be-glaubigen βεβαιοῦν, πιστὸν ποιεῖν, κύριον ποιεῖν, κυροῦν.

be-glaubigt πιστός, βέβαιος, κύριος.

Be-glaubigung *f* ἡ πίστωσις, ἡ βεβαίωσις, ἡ κύρωσις.

Be-glaubigungsschreiben *n*

τὰ εἰς πίστιν δεδομένα γράμματα, ἡ πίστις.

be-gleiten ἀκολουθεῖν τινι, ἕπεσθαί τινι, εἶναι μετά τινος (σύν τινι), auf einer Reise ~ συμπορεύεσθαί τινι.

Be-gleiter *m*, **Be-gleiterin** *f* ὁ, ἡ ἀκόλουθος, ὁ περί, ἀμφί τινα, ὁ μετά τινος.

Be-gleitung *f* ἡ ἀκολουθία, ἡ πομπή, ſ. Begleiter.

be-glücken ποιεῖν, ἀποδεικνύναι, καθιστάναι τινὰ εὐδαίμονα, μακάριον.

be-glückend εὐδαιμονικός.

be-glückt εὐδαίμων, εὐτυχής, μακάριος.

be-glückwünſchen συνήδεσθαί (P.) oder συγχαίρειν τινὶ ἐπί τινι.

be-gnadigen συγγνώμην ἔχειν τινί, ἀφιέναι.

Be-gnadigung *f* ἡ συγγνώμη, ἡ ἄφεσις.

be-gnügen: ſich mit etwas ~ ἀγαπᾶν τι, ἀρκεῖ, ἐξαρκεῖ μοί τι.

be-graben θάπτειν, κρύπτειν γῇ, κατορύττειν, ἐκφέρειν.

Be-gräbnis *n* ἡ ταφή, ἡ ἐκφορά. (auch *pl.*)

Be-gräbnisplatz *m* ὁ τάφος

Be-gräbnisrede *f* ὁ ἐπιτάφιος λόγος.

be-greifen = befühlen ψηλαφᾶν, ἅπτεσθαί τινος, = einſehen, erfaſſen μανθάνειν, συνιέναι, leicht, ſchwer zu ~ εὐμαθής, δυσμαθής.

Be-greifen *n* ἡ ψηλάφησις (befühlen), ἡ μάθεσις, ἡ σύνεσις (mit dem Verſtande).

be-greiflich νοητός, ληπτός, καταληπτός.

be-grenzen ὁρίζειν.

Be-grenzung *f* ὁ ὁρισμός.

Be-griff *m* τὸ εἶδος, ἡ ἰδέα, ἡ νόησις, ἡ ἔννοια, einen ~ von etwas haben ἔννοιάν τινος ἔχειν, keinen ~ haben ἀγνοεῖν τι, οὐκ ἐννοεῖν τι, im ~ ſtehen etw. zu tun μέλλειν mit dem *inf. fut.* od. *prs.*

Be-griffsbeſtimmung *f* ὁ ὁρισμός.

Be-griffsvermögen *n* τὸ ἐννοητικόν, ὁ νοῦς.

be-gründen κτίζειν (den Grund legen), αἴτιον εἶναί τινος (veranlaſſen), βεβαιοῦν, ἐμπεδοῦν (mit Gründen beſtätigen), ἀποδεικνύναι (beweiſen).

be-gründet ὀρθός, βέβαιος, ἀληθής, πιστός.

Be-gründung *f* ἡ κτίσις, ἡ βεβαίωσις, ἡ ἀπόδειξις.

be-grüßen ἀσπάζεσθαι (M.), προσαγορεύειν.

Be-grüßung *f* ὁ ἀσπασμός, ἡ προσηγορία.

be-günſtigen χαρίζεσθαί (M.), εὐνοϊκῶς ἔχειν, εὔνουν εἶναί τινι, φρονεῖν τά τινος (von Perſonen).

Be-günſtigung *f* ἡ χάρις (ιτος), ἡ εὔνοια.

be-gutachten ἀποφαίνεσθαι γνώμην περί τινος.

be-gütert εὔπορος, εὐδαίμων, πλούσιος.

be-gütigen καταπραΰνειν.

be-haart τριχωτός, δασύς, λάσιος.

be-häbig, be-haglich ἡδύς, εὔκολος (2).

be-hacken σκάλλειν, σκαλεύειν, σκάπτειν.

be-haftet: mit etw. ~ ἔνοχός τινι, ~ ſein mit etw. ἔνοχον εἶναί τινι, ἐνέχεσθαί τινι.

be-hagen ἀρέσκειν τινί, ἀγαπᾶν τι.

Be-hagen *n* ἡ ἡδονή.

Be-haglichkeit *f* ἡ ἡδονή.

be-halten κατέχειν, ἔχειν (nicht wiederabgeben), διατηρεῖν, διασῴζειν, διαφυλάττειν (aufbewahren), für ſich ~ ſ. verſchweigen, im Gedächtnis ~ διὰ μνήμης ἔχειν, μνημονεύειν, die Oberhand ~ κρατεῖν, περιγίγνεσθαί τινος, die Oberhand nicht ~ ἡττᾶσθαί τινος.

Be-hälter *m*, **Be-hältnis** *n* ἡ θήκη, ἡ ἀποθήκη.

be-handeln μεταχειρίζεσθαι, διαχειρίζειν, ἐπιχειρεῖν τινι, ἅπτεσθαί τινος, γράφειν (ſchriftlich), j-n behandeln χρῆσθαί τινι, προσφέρεσθαί τινι oder πρός τινα, übel oder ſchlecht behandelt werden κακῶς (κακά) πάσχειν.

Be-handlung *f* ἡ μεταχείρισις (gew. durch Verba).

Be-handlungs-art, -weiſe *f* ἡ θεραπεία (Pflege), ἡ μέθοδος (eines geiſtigen Stoffes).

be-harren διαμένειν ἔν (ἐπί) τινι, ἐμμένειν τινί, προσ-, ἐγκαρτερεῖν τινι (in einer Anſtrengung).

be-harrlich λιπαρής, μόνιμός (2), βέβαιος.

Be-harrlichkeit *f* ἡ λιπαρία, ἡ διαμονή, ἡ βεβαιότης, ἡ καρτερία.

be-hauen περικόπτειν, πελεκᾶν (mit der Axt), Steine ~ κόπτειν, ξεῖν.

be-haupten κατέχειν, διασῴζειν, φυλάττειν, διαφυλάττειν (ſich im Beſitz von etwas erhalten), φάναι, φάσκειν, ἀποφαίνεσθαι (γνώμην), ἀξιοῦν (ſagen), ſich ~ ἀντέχειν.

Be-hauptung *f* ὁ λόγος, τὸ λεγόμενον, τὰ λ., τὰ εἰρημένα, ἡ γνώμη.

Be-hauſung *f* ἡ οἴκία.

be-helfen: ſich mit etwas ~ χρῆσθαί τινι, ἀγαπᾶν τι.

be-helligen ἐνοχλεῖν τινι, ἐνοχλεῖσθαί τινα, πράγματα παρέχειν τινί.

Be-helligung *f* ὁ ὄχλος, τὰ πράγματα.

be-hende εὐκίνητος (2), εὔζωνος (2), δεξιός, ἐλαφρός, ταχύς.

Be-hendigkeit *f* ἡ εὐκινησία, ἡ δεξιότης, ἡ ἐλαφρότης, ἡ ταχυτής.

be-herbergen δέχεσθαι, ὑποδέχεσθαι (τῇ οἰκίᾳ, εἰς τὴν οἰκίαν), εἰσδέχεσθαι (εἰς τὴν οἰκίαν), ξενίζειν, ξενοδοκεῖν.

Be-herbergung *f* ἡ ὑποδοχή, ἡ ξένισις, ἡ ξενοδοκία.

be-herrſchen κρατεῖν, ἐπικρατεῖν, ἄρχειν, βασιλεύειν, τυραννεύειν τινός,

ſich ſelbſt ~ κρατεῖν, ἐγκρατῆ εἶναι ἑαυτοῦ, das Meer ~ θαλαττοκρατεῖν, von Örtern, welche die Gegend ~ ὑπερέχειν.

Be-herrſcher *m* ὁ ἄρχων, ὁ βασιλεύς, ὁ τύραννος.

Be-herrſcherin *f* ἡ βασίλεια.

Be-herrſchung *f* ἡ ἀρχή, τὸ ἄρχειν, βασιλεύειν, κρατεῖν, ἡ ἐγκράτεια (von Begierden).

be-herzigen ἐνθυμεῖσθαι(P.).

be-herzigenswert λόγου ἄξιος.

Be-herzigung *f* ἡ ἐνθύμη-[σις.]

be-herzt θαρραλέος, θρασύς, ἀνδρεῖος, ἀδεής, ~ ſein θαρρεῖν, θρασύνεσθαι (P.).

Be-herztheit *f* τὸ θάρσος (θάρρος), ἡ θρασύτης, ἡ εὐτολμία.

be-hilflich: j-m ~ ſein συμπράττειν, ὑπηρετεῖν τινί τι.

Be-hinderung *f* ἡ ἀσχολία.

be-horchen ὑπακούειν τινός.

Be-hörde *f* ἡ ἀρχή, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν τέλει (ὄντες), τὰ τέλη.

Be-huf *m*: zum ~ πρός, εἰς mit *acc.*, ἐπί mit *dat.*

be-hüten φυλάττειν, διαφυλάττειν, τηρεῖν, διατηρεῖν, σῴζειν, διασῴζειν, j-n vor etwas ~ ἀπείργειν τινά τινος, Gott behüte! εὐφήμει, behüte dich Gott! χαῖρε, εὐτυχοίης, ἔρρωσο.

Be-hüter *m* ὁ φύλαξ, ὁ σωτήρ.

be-hutſam εὐλαβής, ~ ſein εὐλαβεῖσθαι (P.), φυλάττεσθαι (M.).

Be-hutſamkeit *f* ἡ εὐλάβεια, ἡ φυλακή.

bei παρά mit *dat.* (bei Perſ.), πρός und ἐπί mit *dat.*, ἐν mit *dat.*, zB.: die Schlacht ~ Marathon ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη, zeitlich, zB.: ~ Tage μεθ' ἡμέραν, ἡμέρας, ~ Nacht νυκτός, νύκτωρ, zur Angabe von Zuſtänden ἐπί u. ἐν mit *dat.*, ~m Mahle ἐπί, ἐν δείπνῳ, bei Schwüren od. Bitten πρός mit *gen.*, zB.: ~ den Göttern πρὸς θεῶν, ~ j-m ſchwören ὀμνύναι τινά, ~ j-m falſch ſchwören ἐπιορκεῖν τινα, zur Angabe von ungefähren Zahlbeſtimmungen ἀμφί, περί, εἰς mit *acc.*, ~ weitem παρὰ πολύ, neben *comp.* u. *sup.* πολλῷ, πολύ, μακρῷ.

bei-behalten διασῴζειν, διαφυλάττειν, διατηρεῖν, e-e Sitte ~ ἐμμένειν τινί.

bei-bringen προσ-, ἐπιφέρειν, προσ-, ἐπάγειν, durch Lehren ~ διδάσκειν τινά.

Bei-bringung *f* ἡ προσφορά, ἡ ἐπαγωγή, ἡ διδαχή.

beide ἀμφότεροι, ἄμφω, ἑκάτερος, einer von ~n ἕτερος, keiner von ~n οὐδέτερος (μηδ.), wer von ~n? πότερος; ὁπότερος, auf ~n Seiten ἀμφοτέρωθι, ἑκατέρωθι, nach ~n Seiten ἀμφοτέρωσε, ἑκατέρωσε, von ~n Seiten ἀμφοτέρωθεν, ἑκατέρωθεν.

beiderlei ἀμφότερος, ἑκάτερος.

beiderſeitig ὁ, ἡ, τὸ ἑκατέρων, ἀλλήλων.

beiderſeits ἀμφότεροι, ἑκάτεροι.

Bei-fall *m* ἡ ὁμολογία, ἡ συναίνεσις, ὁ κρότος, ὁ θόρυβος, ὁ ἔπαινος.

bei-fällig: ſich ~ erklären ἐπαινεῖν, ἀποδέχεσθαί τι.

Bei-falls-klatſchen *n*, **-ſturm** *m* ὁ θόρυβος, ὁ κρότος.

bei-fallswert ἐπαίνου ἄξιος, δόκιμος.

bei-fügen προστιθέναι, προσβάλλειν.

Bei-fügung *f* ἡ ἐπιβολή.

Bei-fuß ♀ *m* ἡ ἀρτεμισία, τὸ ἀβρότονον.

bei-geben ἐπιβάλλειν, προστιθέναι. [κοτος χυμός.]

Bei-geſchmack *m* ὁ ἀλλό-ſ

bei-geſellen: ſich j-m ~ προσγίγνεσθαι, προστίθεσθαί τινι.

Bei-hilfe *f* ἡ συνεργία, ἡ ἐπιβοήθεια, ohne ~ ἄνευ mit *gen.* [ἀξίνη.]

Beil *n* ὁ πέλεκυς (εως), ἡ ſ

Bei-lage *f* ἡ προσθήκη.

bei-läufig πάρεργος (2).

bei-legen προσ-, ἐπιτιθέναι, προσ-, ἐπιβάλλειν, einen Namen ~ ὄνομα ἐπιτιθέναι τινί, ἐπικαλεῖσθαι, = ſchlichten διαλύειν (auch M.), vom Richter διακρίνειν, διαιτᾶν.

Bei-leid *n* ὁ οἶκτος.

bei-liegen προσγίγνεσθαι, προσεῖναί τινι.

bei-meſſen προσνέμειν, ἐπιφέρειν, ἐγκαλεῖν (von Fehlern).

bei-miſchen προσ-, συμμειγνύναι, συγκεραννύναι.

Bei-miſchung *f* ἡ πρόσ-, σύμμειξις.

Bein *n* τὸ σκέλος, j-n auf die ~e bringen ἀνιστάναι, ὀρθοῦν, ein Heer auf die ~e bringen συλλέγειν στράτευμα.

bei-nahe σχεδόν, σχεδόν τι, παρὰ μικρόν, παρ' ὀλίγον, ~ ſchon ὅσον οὔ.

Bei-name *m* ἡ ἐπίκλησις, ἡ προσηγορία, mit ~n ἐπώνυμος, ἐπικαλούμενος, j-m einen ~n geben ἐπονομάζειν, προσαγορεύειν, ἐπικαλεῖν τινα.

Beinkleider *n/pl.* αἱ ἀναξυρίδες, οἱ θύλακοι.

Beinſchiene *f* ἡ κνημίς (ῖδος).

bei-ordnen παρα-, ἐπιτάττειν. [σθαί τινι.]

bei-pflichten συγκατατίθε-ſ

Bei-rat *m* ἡ συμβουλία.

bei-ſammen ὁμοῦ, ~ ſein ὁμοῦ εἶναι.

Bei-ſatz *m* ἡ προσθήκη.

bei-ſchreiben προσγράφειν.

Bei-ſchrift *f* ἡ παρα-, ἐπιγραφή.

Bei-ſein *n*: in j-s ~ παρόντος τινός. [ἰδίαν.]

bei-ſeite χωρίς, ἰδίᾳ, κατ' ſ

bei-ſetzen προσ-, παρατιθέναι, = begraben θάπτειν.

Bei-ſetzung *f* ἡ παράθεσις, ἡ ταφή.

bei-ſitzen παρ-, συνεδρεύειν.
Bei-ſitzer *m* ὁ πάρ-, σύνεδρος.
Bei-ſpiel *n* τὸ παράδειγμα.
bei-ſpiellos καινός, θαυμαστός.
bei-ſpielsweiſe ἐπὶ παραδείγματος.
bei-ſpringen βοηθεῖν τινι.
beißen δάκνειν.
Beißen *n* ὁ δηγμός.
beißend δηκτικός, πικρός.
Bei-ſtand *m* ἡ ἐπικουρία, ἡ βοήθεια, ~ leiſten ἐπικουρεῖν, βοηθεῖν.
bei-ſtehen βοηθεῖν, ἐπικουρεῖν τινι.
Bei-ſtener *f* ἡ συμβολή, ἡ εἰσφορά. [(M.).]
bei-ſteuern συμβάλλεσθαι
bei-ſtimmen ὁμολογεῖν, συνομολογεῖν, συμφάναι.
Bei-ſtimmung *f* ἡ ὁμολογία, ἡ συνομολογία, ἡ συγχώρησις.
Bei-trag *m* ἡ συμβολή, ἡ εἰσφορά. [(M.).]
bei-tragen συμβάλλεσθαι
bei-treiben εἰσπράττειν, Tribut ~ δασμολογεῖν.
Bei-treibung *f* ὁ σύλλογος.
bei-treten προσχωρεῖν τινι, συνίστασθαι πρός τινα, προσγίγνεσθαί τινι.
Bei-tritt *m* ἡ προσχώρησις.
bei-wohnen παρεῖναί, παραγίγνεσθαί τινι.
Bei-wort *n* τὸ ἐπίθετον.
bei-zählen τίθεσθαί τι ἔν τισι.
Beize *f* ἡ βαφή.
beizen βάπτειν, στύφειν.
be-jahen φάναι, φάσκειν, ὁμολογεῖν.
Be-jahung *f* ἡ φάσις, ἡ ὁμολογία.
be-jammern ὀλοφύρεσθαι, ὀδύρεσθαι, θρηνεῖν, οἰκτίρειν, κατοικτίζεσθαι.
Be-jammern *n* ὁ ὀλοφυρμός, ὁ οἶκτος.
be-jammernswürdig ἐλεεινός, οἰκτρός.
be-kämpfen προσπολεμεῖν τινι, διαμάχεσθαί τινι od. πρός τινα, = überwältigen περιγίγνεσθαί τινος, νικᾶν, durch Worte ~ ἀντιλέγειν τινί.
Be-kämpfung *f* ὁ ἀγών (ῶνος), ὁ πόλεμος.
be-kannt φανερός, δῆλος, ἐμ-, ἐπιφανής, γνώριμος(2), ~ machen δηλοῦν, ἀποδεικνύναι, παραγγέλλειν, ἀνακηρύττειν.
Be-kannte(r) *m* ὁ γνώριμος.
be-kanntermaßen, be-kanntlich ὡς πάντες ἴσασι, δηλονότι, δή.
Be-kanntmachung *f* ἡ ἀνάρρησις, ἡ δήλωσις, ἡ ἀνακήρυξις, τὸ παράγγελμα.
Be-kanntſchaft *f* ἡ γνώρισις, ἡ οἰκειότης.
be-kehren μεταπείθειν, ἀποτρέπειν, ſich ~ μετανοεῖν.
Be-kehrung *f* ἡ μετάνοια.
be-kennen ὁμολογεῖν, ſich zu etw. ~ ἐπαγγέλλεσθαί τι.
Be-kenntnis *n* ἡ ὁμολογία.
be-klagen οἰκτίρειν, κατοικτίρειν, οἰμώζειν, ὀδύρεσθαι, ὀλοφύρεσθαι.

be-klagenswert ἐλεεινός, ἄθλιος, οἰκτρός.
Be-klagte(r) *m* ὁ φεύγων.
be-kleiden ἀμφιεννύναι, ἐνδύειν τινά τι, ein Amt ~ ἀρχὴν ἄρχειν, τιμὴν oder τάξιν ἔχειν.
Be-kleidung *f* τὸ περίβλημα.
be-klemmen ἄγχειν, beklommen ſein ἄγχεσθαι.
Be-klemmung *f* τὸ ἄσθμα, ~ haben ἀσθμαίνειν.
be-klommen ſein ἀγωνιᾶν, ἀπορεῖν.
be-kommen λαμβάνειν, παραλαμβάνειν, γίγνεταί μοί τι, τυγχάνειν, λαγχάνειν τινός.
be-köſtigen σιτίζειν, τρέφειν.
Be-köſtigung *f* ἡ σίτησις, ἡ τροφή.
be-kräftigen βεβαιοῦν (auch M.), κυροῦν, ἐπικυροῦν, ἐμπεδοῦν.
Be-kräftigung *f* ἡ βεβαίωσις, ἡ κύρωσις, ἡ πίστωσις, ἡ πίστις.
be-kränzen στέφειν, στεφανοῦν.
Be-kränzung *f* ἡ στεφάνωσις.
be-kriegen πολεμεῖν τινι od. πρός τινα, πόλεμον ποιεῖσθαι, ἐπιστρατεύειν (auch M.).
Be-kriegung *f* ἡ ἐπιστρατεία.
be-kümmern ἀνιᾶν, λυπεῖν, ſich ~ ἀνιᾶσθαι, λυπεῖσθαι, ſich um etwas ~ ἐπιμελεῖσθαί, φροντίζειν τινός, μέλει μοί τινος, ſich nicht kümmern ἀμελεῖν τινος.
Be-kümmernis *f* ἡ ἀνία, ἡ λύπη.
be-kunden φανερόν, δῆλον ποιεῖν, δηλοῦν, μαρτυρεῖν.
be-lachen γελᾶν τι, ἐπί τινι, ἐπιγελᾶν τινι, καταγελᾶν τινος.
be-lachenswert γελοῖος, καταγέλαστος (2).
be-laden φορτίον ἐπιβάλλειν, ἐπιτιθέναι τινί, ~ ſein mit etw. μεστὸν εἶναί τινος, γέμειν τινός.
Be-lagerer *m* durch die *part.* der folgenden Verba.
be-lagern πολιορκεῖν, προσκαθέζεσθαί τινι oder τι, προσκαθῆσθαί τινι, = j-n bedrängen προσκεῖσθαί τινι.
Be-lagerung *f* ἡ πολιορκία, die ~ aufheben λύειν τὴν πολ., παύεσθαι τῆς πολ.
Be-lagerungsgeſchütz *n* ἡ μηχανή.
Be-lagerungsheer *n* οἱ πολιορκοῦντες.
Be-lagerungskrieg *m* ἡ τειχομαχία.
Be-lagerungskunſt *f* ἡ πολιορκητική (τέχνη).
Be-lagerungsmaſchine *f* ἡ μηχανή.
Be-lagerungszuſtand *m* ἡ πολιορκία, in ~ verſetzen εἰς πολιορκίαν καθιστάναι.
Belang *m*: von ~ ſein für etw. ῥοπὴν ἔχειν πρός τι.
be-langen: vor Gericht ~ καλεῖν τινα εἰς τὴν δίκην, ὑπάγειν, διώκειν τινά τινος.
be-laſten βαρύνειν, ſ. be-laden.

be-läſtigen βαρύνειν τινά, ἐνοχλεῖν τινι, πράγματα παρέχειν τινί.
be-läſtigend βαρύς, ὀχληρός.
Be-läſtigung *f* ἡ ἐνόχλησις, als Sache ὁ ὄχλος, τὰ πράγματα.
be-lauben φυλλοῦν, ſich ~ φύλλα φύειν.
be-laubt φύλλα ἔχων, φυλ-
be-lauern ἐνεδρεύειν τινά, ἐπιβουλεύειν τινί.
be-laufen: ſich ~ εἶναι ἀμφί oder περί τι.
be-lauſchen τηρεῖν, παρα-, ἐπιτηρεῖν.
be-leben ζῳοποιεῖν, ζῳογονεῖν, übtr. ἐγείρειν, παροξύνειν, παρορμᾶν.
belebt ἔμψυχος (2), ~er Ort πολυάνθρωπον χωρίον.
Be-lebung *f* ἡ ζῳογονία.
Be-leg *m* τὸ τεκμήριον, ὁ ἔλεγχος, ἡ πίστις.
be-legen στρωννύναι, = auflegen ἐπιτιθέναι τινί τι, übtr. πίστιν ποιεῖσθαι, βεβαιοῦν.
be-lehnen ἀπονέμειν τινί τι.
Be-lehnung *f* durch das Verbum.
be-lehren διδάσκειν τινά τι, ſich ~ laſſen διδάσκεσθαι, μανθάνειν.
be-lehrend νουθετητικός.
Be-lehrung *f* ἡ διδασκαλία, ἡ διδαχή, ἡ παραίνεσις.
be-leidigen ἀδικεῖν τινα, λυπεῖν τινα.
be-leidigend ἀδικητικός, ὑβριστικός.
Be-leidiger *m* durch die Verba.
Be-leidigung *f* ἡ ἀδικία, ἡ ὕβρις, eine ~ zufügen ſ. beleidigen.
be-leſen πολυγράμματος (2), πολυμαθής.
Be-leſenheit *f* ἡ πολυμαθία.
be-leuchten καταλάμπειν τινός, ἐπιλάμπειν τινί, = unterſuchen ἐξετάζειν.
Be-leuchtung *f* τὸ φῶς (ωτός), ἡ ἐξέτασις, ὁ ἔλεγχος.
belfern ὑλακτεῖν.
be-lieben βούλεσθαι, ἐθέλειν, es beliebt mir δοκεῖ μοι, nach B. ἐκ τῶν δοκούντων, ὅπως βούλεταί τις.
be-liebig: jeder ~e ὁ τυχών,
be-liebt προσφιλής, ἀρεστός, κεχαρισμένος, ἀγαπητός, ~ ſein bei j-m ἀγαπᾶσθαι ὑπό τινος, ſich ~ machen χάριν, εὔνοιαν κτᾶσθαι παρά τινος.
Be-liebtheit *f* ἡ χάρις (ιτος).
be-liſten ſ. betrügen.
bellen ὑλακτεῖν.
Bellen *n* ὁ ὑλαγμός.
be-loben ἐπαινεῖν τινα.
be-lohnen δῶρα διδόναι τινί, τιμᾶν, κοσμεῖν δώροις.
Be-lohnung *f* τὸ δῶρον, ἡ δωρεά, ἡ χάρις (ιτος), ὁ μισθός, τὸ ἄθλον, eine ~ ausſetzen ἄθλον προτιθέναι.
be-lohnungswert δώρων οd. τιμῆς ἄξιος.
be-lügen ψεύδεσθαί τινα, καταψεύδεσθαί τινος.
be-luſtigen εὐθυμίαν παρέχειν τινί, εὐφραίνειν, τέρπειν.

be-luſtigend τερπνός.
Be-luſtigung *f* ἡ τέρψις, ἡ ἡδονή.
be-mächtigen, ſich κρατεῖν τινος, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι, καταλαμβάνειν, αἱρεῖν.
be-mähnt χαίτας ἔχων.
be-malen κοσμεῖν τι γραφῇ, καταποικίλλειν.
be-mängeln μέμφεσθαι.
bemannen: ein Schiff ~ πληροῦν (auch M.) ναῦν.
be-mannt πλήρης.
Be-mannung *f* ἡ πλήρωσις.
be-mänteln κρύπτειν, ἀποκρύπτειν.
Be-mäntelung *f* τὸ πρόσχημα, ἡ πρόφασις.
bemeiſtern, ſich ſ. ſich bemächtigen.
be-merkbar αἰσθητός, ~ machen δηλοῦν, φανερὸν ποιεῖν.
be-merken αἰσθάνεσθαι, κατανοεῖν, γιγνώσκειν, etw. an j-m ~ καταμανθάνειν, καταγιγνώσκειν τινός, = bezeichnen σημαίνειν, σημειοῦν, = angeben, erwähnen λέγειν, εἰπεῖν, φάναι.
be-merkenswert ἀξιόλογος (2), μνήμης οὐ. λόγου ἄξιος.
be-merklich machen ἐπισημαίνειν.
Be-merkung *f* ἡ αἴσθησις, ἡ κατανόησις, durch Verba.
be-meſſen μετρεῖσθαι, ὁρίζειν. [ελεεῖν, οἰκτίρειν.]
be-mitleiden ἐλεεῖν, κατ-ſ
be-mitleidenswert ἐλεεινός, οἰκτρός.
be-mittelt εὔπορος (2), εὐχρήματος (2), εὐδαίμων.
be-moost βρυώδης.
be-mühen, ſich πονεῖν, σπουδάζειν, = nach etw. ſtreben ἐπιθυμεῖν τινος, ἐφίεσθαί τινος, θηρᾶν τι.
Be-mühung *f* ὁ πόνος, ἡ σπουδή, ἡ ἐπιμέλεια.
be-nachbart ὁ, ἡ γείτων, ὁ, ἡ, τὸ πλησίον, ὁ πάρ-, πρόσοικος, ὁ πρόσχωρος (2), ~ ſein παρ-, προσοικεῖν, ἔχεσθαί τινος (von Ländern).
be-nachrichtigen ἀγγέλλειν, ἀπαγγέλλειν τινί τι.
Be-nachrichtigung *f* ἡ ἀγγελία, ἡ ἀπαγγελία.
be-nachteiligen βλάπτειν, ἀδικεῖν, ζημιοῦν.
Be-nachteiligung *f* ἡ ἀδικία, ἡ βλάβη.
be-nagen τρώγειν, κατατρώγειν τινός, περιτρώγειν τι.
be-nebeln ἐπισκοτεῖν τινι, ſ. berauſchen.
be-nehmen ἀπαλλάττειν τινά τινος, παύειν τινά τινος (oder mit dem *part.*), ſ. wegnehmen, ſich ~ χρῆσθαι, ſich gut ~ καλῶς χρῆσθαί τινι.
Be-nehmen *n* ὁ τρόπος.
be-neiden φθονεῖν τινί τινος oder ἐπί τινι.
Be-neiden *n* ſ. Neid.
be-neidenswert ζηλωτός.
be-neidet ἐπίφθονος (2), ζηλωτός, beſſer ~ als beneidet κρείττων οἰκτιρμοῦ φθόνος.
be-nennen ὄνομα ἐπιτιθέναι

τινί, ἐπικαλεῖν, benannt nach etwas ἐπώνυμός τινος.

Be-nennung *f* ἡ ἐπίκλησις, ἡ προσηγορία.

be-netzen βρέχειν, ἐπιβρέχειν, ὑγραίνειν, ῥαίνειν.

Be-netzung *f* ἡ βρέξις oder durch Verba.

Bengel *m*, **bengelhaft** ἄγροικος.

be-nieſen πτάρνυσθαι πρός τι (*aor. II* πταρεῖν).

be-nötigt ſein δεῖ μοί τινος, δεῖσθαί τινος.

be-nutzen χρῆσθαί τινι, καρποῦσθαί τι, ἀπολαύειν τινός.

Be-nutzung *f* ἡ χρῆσις, ἡ ἀπόλαυσις.

be-obachten θεωρεῖν, σκοπεῖν, προσέχειν (τὸν νοῦν) τινί, Ruhe ~ ἡσυχίαν ἄγειν od. ἔχειν, Vorſicht ~ εὐλαβεῖσθαι, εὐλάβειαν ποιεῖσθαι, Geſetze ~ ἐμμένειν τοῖς νόμοις.

Be-obachter *m* ὁ κατάσκοπος, ὁ θεωρός.

Be-obachtung *f* ἡ θεωρία, ἡ σκέψις, ἡ κατασκοπή.

Be-obachtungs-gabe *f*, **-geiſt** *m* ἡ ἀγχίνοια.

be-ordern τάττειν τινὰ ἐπί τινι.

be-packen ſ. beladen.

be-panzern θωρακίζειν.

Be-panzerung *f* ὁ θωρακισμός.

be-pflanzen φυτεύειν, καταφυτεύειν, κατασπείρειν.

be-pflanzt κατάφυτος (2).

Be-pflanzung *f* ἡ κατάφυτευσις.

be-pflügen ἀροῦν.

be-quem ἐπιτήδειος (3 u. 2), καίριος, ἐπικαίριος (2), = Anſtrengung ſcheuend μαλακός, ἀργός.

be-quemen, ſich εἴκειν τινί.

Be-quemlichkeit *f* ἡ ἐπιτηδειότης, ἡ μαλακία, ἡ ἀργία.

be-raten, ſich, be-ratſchlagen βουλεύεσθαι περί τινος.

Be-rater *m* ὁ σύμβουλος.

Be-ratſchlagung *f* ἡ συμβουλή.

Be-ratung *f* ἡ σκέψις, ὁ λογισμός.

be-rauben ἀποστερεῖν τινά τινος und τινά τι, ἀφαιρεῖσθαί τινά (τινός) τι, ἀποσυλᾶν τινά τι.

Be-raubung *f* ἡ ἀποστέρησις.

be-räuſchen μεθύσκειν, ſich ~ μεθύσκεσθαι, berauſcht ſein μεθύειν.

be-rechnen λογίζεσθαι (M.), ἀναμετρεῖσθαι, σκοπεῖν (übtr.).

Be-rechnung *f* ὁ λογισμός.

be-rechtigen ἐπιτρέπειν τινί τι.

be-rechtigt: ~ ſein κύριον εἶναί τινος, ſich für ~ halten ἀξιοῦν, δικαιοῦν mit dem *inf.*

Be-rechtigung *f* ἡ ἐξουσία.

be-reden πείθειν, ἀνα-, συμπείθειν, ſich mit j-m ~ διαλέγεσθαί τινι.

Be-redſamkeit *f* ἡ ἐν τοῖς λόγοις δεινότης, ἡ πειθώ, ἡ ῥητορική.

be-redt δυνατὸς od. δεινὸς λέγειν.

Be-reich *m* u. *n* ἡ ἐπικράτεια, τὰ περὶ od. κατά τι, außer ~ ἐκτός τινος.

be-reichern πλουτίζειν, πλούσιον ποιεῖν.

σιον ποιεῖν od. τιθέναι, ſich ~ πλουτίζεσθαι (P.).

Be-reicherung *f* ἡ αὔξησις, τὸ κέρδος, ἡ πλεονεξία.

be-reifen περι-, ἐπιπορεύεσθαι, ἐπέρχεσθαι.

be-reit ἕτοιμος, πρόθυμος (2), ~ machen παρασκευάζειν, ἑτοιμάζειν, ~ ſein πρόθυμον εἶναι.

be-reiten ἑτοιμάζειν, παρασκευάζειν, πορίζεσθαι.

be-reits ἤδη.

Be-reitſchaft *f* ἡ ἑτοιμότης, in ~ ſein ἕτοιμον εἶναι.

Be-reitung *f* ἡ παρασκευή.

be-reitwillig πρόθυμος (2), ſ. bereit.

Be-reitwilligkeit *f* ἡ προθυμία, ἡ ἑτοιμότης.

be-rennen προσβάλλειν τινί oder πρός τι.

be-renen μεταμέλει μοί τι-[νος.]

be-reuenswert μεταμελείας ἄξιος.

Be-reuung *f* ἡ μεταμέλεια.

Berg *m* τὸ ὄρος.

bergab κάτω od. κατὰ τοῦ ὄρους.

bergan, berganf ἄνω τοῦ ὄρους, ἀνὰ τὸ ὄρος.

Bergbau *m* ἡ μεταλλεία.

Bergbewohner *m* ὁ τὰ ὄρη κατοικῶν.

bergen κρύπτειν, ἀπο-[κρύπτειν.]

Bergfeſtung *f* τὸ ἐν τῷ ὄρει (ἐπὶ τοῦ ὄρους) τεῖχος.

Berggegend *f* ἡ ὀρεινὴ [χώρα.]

Berggipfel *m* ἡ κορυφὴ τοῦ ὄρους, ἄκρον τὸ ὄρος.

bergig ὀρεινός.

Bergkette *f* τὰ ὄρη συνεχῆ.

Bergland *n* ſ. Berggegend.

Bergmann *m* ὁ μεταλλευτής, ὁ μεταλλεύς.

Bergrücken *m* τὰ ἄκρα τοῦ ὄρους.

Bergſchlucht *f* ἡ φάραγξ (αγγος).

Bergſpitze *f* ſ. Berggipfel.

Bergſtraße *f* ἡ ὀρεινὴ ὁδός.

Bergtal *n* ἡ νάπη, τὸ νάπος.

Bergvolk *n* οἱ ἐν τοῖς ὄρεσιν [οἰκοῦντες.]

Bergwerk *n* τὰ μέταλλα.

Be-richt *m* ἡ ἀπαγγελία, ὁ λόγος, ἡ ἐπιστολή (ſchriftlicher).

be-richten ἀπαγγέλλειν, λέγειν, διηγεῖσθαι.

Be-richterſtattung *f* ἡ ἀπαγγελία.

be-richtigen ἐπανορθοῦν, [διορθοῦν.]

Be-richtigung *f* ἡ διόρθωσις.

be-rieſeln ῥέμα ἐπικλύζειν τι oder τινί.

be-ritten ἔφιππος (2), ~ machen ἀναβιβάζειν ἐφ' ἵππους.

Bernſtein *m* τὸ ἤλεκτρον.

bernſtein-ähnlich, -artig ἠλεκτρώδης.

berſten ῥήγνυσθαι, διαρρήγνυσθαι.

be-rüchtigt δια-, περιβόητος (2), übel ~ ſein κακῶς ἀκούειν.

be-rücken ἀπατᾶν, ἐξαπατᾶν.

be-rückſichtigen λόγον ποιεῖσθαί τινος, φροντίζειν τινός, ἐπιμελεῖσθαί τινος, nicht ~ ἀμελεῖν, καταφρονεῖν, ὀλιγωρεῖν τινος.

Be-rückſichtigung *f* ὁ λόγος, ἡ ἐπιμέλεια.

Be-ruf *m* ἡ ὁρμή, ἡ ψυχή, ὁ θυμός (Neigung), τὸ ἔργον, ἡ τάξις (Wirkungskreis).

be-rufen καλεῖν, προσκαλεῖν, eine Verſammlung ~ συγκαλεῖν, συνάγειν, ſich auf etw. ~ ἀναφέρειν εἴς τι.

Be-rufs-arbeit *f*, **-geſchäfte** *n/pl.*, **-pflicht** *f* τὰ προσήκοντα, τὰ δέοντα.

Be-rufsart *f* τὸ ἐπιτήδευμα.

Be-rufung *f* ἡ κλῆσις, ἡ συναγωγή.

be-ruhen auf etw. εἶναι ἔν oder ἐπί τινι.

be-ruhigen παύειν, ἀνα-, καταπαύειν τινά, πραΰνειν, καταπραΰνειν, ſich ~ καταπαύεσθαι.

Be-ruhigung *f* ἡ κατάπαυσις. [παραμύθιον.]

Be-ruhigungsmittel *n* τὸ

be-rühmt περιβόητος (2), ὀνομαστός, ἔν-, εὔδοξος (2), εὐδόκιμος (2), εὐκλεής, ἐπιφανής, ~ ſein εὐδοκιμεῖν.

Be-rühmtheit *f* ἡ εὐκλεια, ἡ ἐπιφάνεια, ἡ εὐδοξία, ἡ δόξα.

be-rühren ἅπτεσθαι, ψαύειν, θιγγάνειν, ἐπιλαμβάνεσθαί τινος, in der Rede μνησθῆναί τινος, j-n angenehm ~ εὐφραίνειν, τέρπειν.

Be-rührung *f* ἡ ἀφή, ἡ φαῦσις, in der Rede ἡ μνήμη.

Be-rührungspunkt *m* ἡ συναφή, übtr. τὸ κοινόν.

Be-ſatzung *f* ἡ φρουρά, οἱ φρουροί, ἡ φυλακή, οἱ φύλακες. [μαίνεσθαι.]

be-ſchädigen βλάπτειν, λυ-

Be-ſchädigung *f* ἡ βλάβη, ἡ λύμη.

be-ſchaffen παρα-, κατασκευάζειν, πορίζειν (u. die M.).

be-ſchaffen: wie ~? ποῖος (indir. ὁποῖος), ſo ~ τοιοῦτος, τοιόσδε, anders ~ ἀλλοῖος, ἕτεροῖος, ~ ſein ἔχειν mit *adv.*

Be-ſchaffenheit *f* τὸ σχῆμα, ἡ φύσις, von welcher ~? uſw. ſ. das vorhergehende Wort.

Be-ſchaffung *f* ἡ παρασκευή, ὁ πορισμός.

be-ſchäftigen: j-n ~ πράγματα παρέχειν τινί, ſich mit etw. ~ εἶναι περί τι, ἀμφί τι, ἔν od. πρός τινι, διατρίβειν περί τι, σπουδάζειν περί τι.

be-ſchäftigt ἄσχολος (2), σπουδαῖος, mit vielen (und fremden) Dingen πολυπράγμων.

Be-ſchäftigung *f* ἡ ἀσχολία, τὸ ἔργον, ἡ διατριβή, ~ mit vielen (und fremden) Dingen ἡ πολυπραγμοσύνη.

be-ſchämen αἰσχύνειν, καταισχύνειν. [σχυντικός.]

be-ſchämend αἰσχρός, αἰ-

be-ſchämt αἰσχυνθείς, ἠσχυμμένος, κατηφής.

Be-ſchämung *f* ὁ ἔλεγχος (als Handlung), ἡ αἰδώς, ἡ αἰσχύνη (als Zuſtand).

be-ſchatten σκιάζειν, κατα-, συσκιάζειν. [σκιασμός.]
Be-ſchattung *f* ὁ συ-ſ
be-ſchauen θεᾶσθαι (M.), θεωρεῖν, σκοπεῖν.
be-ſchauenswert ἀξιοθέατος (2).
Be-ſchauer *m* ὁ θεωρός.
be-ſchaulich θεωρητικός.
Be-ſcheid *m* ſ. Antwort, e-n ~ geben ſ antworten.
be-ſcheiden μέτριος, σώφρων, ἐπιεικής, αἰδήμων, κόσμιος, εὔκοσμος (2).
Be-ſcheidenheit *f* ἡ αἰδώς, ἡ μετριότης, ἡ ἐπιείκεια, ἡ σωφροσύνη.
be-ſcheinen καταλάμπειν τινός, ἐπιλάμπειν τινί.
be-ſcheinigen βεβαιοῦν (τι γραφῇ), μαρτυρεῖν.
Be-ſcheinigung *f* ἡ βεβαίωσις, ἡ μαρτυρία.
be-ſchenken δωρεῖσθαί (M.) τινά τινι u. τινί τι, δῶρα διδόναι oder πέμπειν.
be-ſcheren διδόναι, δωρεῖσθαι.
Be-ſcherung *f* ἡ δόσις.
be-ſchicken ἀποστέλλειν, ſ. beſorgen.
be-ſchießen: eine Stadt ~ μηχανὰς προσ-, ἐπάγειν πόλει, j-n ~ βάλλειν, τοξεύειν.
be-ſchiffen πλεῖν.
be-ſchimpfen αἰσχύνειν, καταισχύνειν, ὀνειδίζειν.
Be-ſchimpfung *f* ἡ αἰσχύνη, τὸ ὄνειδος, ἡ ὕβρις.
be-ſchirmen σῴζειν, φυλάττειν.
Be-ſchlag *m* τὸ ἐπίβλημα, ~ auf etw. legen κατέχειν, κατεγγυᾶν, ἀποσημαίνεσθαι.
be-ſchlagen ἐπιβάλλειν, mit Gold, Silber, Eiſen ~ καταχρυσοῦν, καταργυροῦν, σιδηροῦν.
Be-ſchlag-legung, -nahme *f* ἡ ἐπίληψις.
be-ſchleichen ὑπιέναι, ὑπέρχεσθαι. [σπεύδειν, ἐπείγειν.]
be-ſchleunigen ταχύνειν, ſ
Be-ſchleunigung *f* ἡ σπουδή, ἡ ἔπειξις.
be-ſchließen = beendigen τελευτᾶν, περαίνειν, παύειν, = einen Beſchluß faſſen βουλεύεσθαι, γιγνώσκειν, δοκεῖ μοι.
Be-ſchluß *m* = Beendigung τὸ τέλος, ἡ τελευτή, = Entſchluß τὸ βούλευμα, ἡ βουλή, ἡ γνώμη, τὸ δόξαν, τὸ δόγμα, τὸ δεδογμένον, ~ einer Rede ὁ ἐπίλογος.
Be-ſchlußfaſſung *f* ἡ διαγνώμη.
be-ſchmutzen μολύνειν, ῥυπαίνειν. [ῥυπᾶν.]
be-ſchmutzt ῥυπαρός, ~ ſein ſ
be-ſchneiden περι-, συντέμνειν, κολούειν.
Be-ſchneidung *f* ἡ περιτομή. [νίφειν.]
be-ſchneien ἐπι-, κατα-ſ
be-ſchneit νιφετώδης, χιονόβλητος (2).
be-ſchönigen περιπέττειν, καλλύνειν, ſ. bemänteln.
Be-ſchönigung *f* ſ. Bemäntelung.

be-schränken ὁρίζειν, περιγράφειν (eig.), κολούειν, συστέλλειν, συντέμνειν (übtr.).

be-schränkt στενός, μικρός, βραχύς (v. Raum, Zeit u. Zahl), ἀφυής, ἀμβλύς, βραχυγνώμων (vom Verstande).

Be-schränktheit *f* ἡ στενοχωρία, ἡ στενότης, ἡ ἀφυΐα, ἡ ἀβελτερία (vom Verstande).

Be-schränkung *f* ὁ ὁρισμός, ἡ περιγραφή.

be-schreiben καταγράφειν, συγγράφειν, διηγεῖσθαι, die Erde ~ γεωγραφεῖν.

Be-schreiber *m* ὁ περιηγητής.

Be-schreibung *f* ἡ συγγραφή, ἡ διήγησις.

be-schreiten ἐπιβαίνειν τινός.

Be-schreitung *f* ἡ ἐπίβασις.

be-schuhen ὑποδεῖν.

be-schuht ὑποδεδεμένος.

be-schuldigen αἰτιᾶσθαί (M.) τινά τινος, κατηγορεῖν τινός τι, ἐγκαλεῖν τινι, ~t werden αἰτιάζεσθαι, ἐγκαλεῖσθαι.

Be-schuldigung *f* ἡ αἰτία, ἡ αἰτίασις, τὸ ἔγκλημα, ἡ κατηγορία.

be-schütten ἐπι-, καταχοῦν.

be-schützen σῴζειν, φυλάττειν.

Be-schützer *m* ὁ σωτήρ, ὁ φύλαξ.

Be-schützerin *f* ἡ φύλαξ, ἡ σώτειρα.

be-schwatzen καταπείθειν.

Be-schwerde *f* = Mühe ὁ πόνος, ὁ μόχθος, τὸ ἄχθος, = Klage τὸ ἔγκλημα, ἡ κατηγορία.

be-schweren, sich ἀγανακτεῖν τινι, καταμέμφεσθαί τινα, κατηγορεῖν τινος.

be-schwerlich βαρύς, ἐπίπονος (2), χαλεπός.

Be-schwerlichkeit *f* ἡ βαρύτης, τὸ ἄχθος, ὁ πόνος, ὁ μόχθος.

be-schwichtigen καταπραΰνειν, παραμυθεῖσθαι.

Be-schwichtigung *f* ἡ παραμυθία, τὸ παραμύθιον.

Be-schwichtigungsmittel *n*

be-schwören ὀμνύναι, ἐπομνύναι, διομνύναι, j-n ~ δια-, ἐπιμαρτύρεσθαι, ἱκετεύειν.

Be-schwörer *m* ὁ ψυχαγωγός.

Be-schwörung *f* ἡ ὑπωμοσία, ὁ ὅρκος.

Be-schwörungsformel *f* ἡ ἐπῳδή.

be-seelen ψυχοῦν, ἐμψυχοῦν

be-seelt ἔμψυχος (2).

be-segeln πλεῖν.

be-sehen θεᾶσθαι, ἐπιβλέπειν, κατασκοπεῖν.

be-sehenswert ἀξιοθέατος (2).

be-seitigen ἐκποδὼν ποιεῖσθαι, ἀφαιρεῖν, ἀφανίζειν.

Be-seitigung *f* ἡ ἀφαίρεσις.

be-seligen ποιεῖν οὐ. τιθέναι τινὰ εὐδαίμονα.

be-seligend εὐδαιμονικός, μακάριος.

be-sessen δαιμονικός.

be-setzen ἐπιτιθέναι τινί τι οὐ. ἐπί τί τι, einen Ort ~ καταλαμβάνειν, κρατεῖν τινος.

Be-fetzung *f* durch Verba.
be-feuſzen στένειν, στενάζειν.
be-ſichtigen ἐφορᾶν, ἐπισκοπεῖν, θεᾶσθαι, θεωρεῖν.
Be-ſichtigung *f* ἡ ἐπίσκεψις, ἡ κατάσκεψις, ἡ κατασκοπή, ἡ θεώρησις.
be-ſiegbar: leicht ~ εὐκαταγώνιστος (2), εὐχείρωτος (2).
be-ſiegeln σφραγίζειν, σημαίνειν.
be-ſiegen νικᾶν, κρατεῖν, beſiegt werden ἡττᾶσθαι.
Be-ſieger *m* durch die *part.*
Be-ſiegung *f* ἡ νίκη, ἡ ἧττα (das Beſiegtwerden).
be-ſingen ᾄδειν, ὑμνεῖν.
be-ſinnen: ſich auf etwas ~ μιμνήσκεσθαί τινος.
Be-ſinnen *n* ἡ ἀνάμνησις.
Be-ſinnung *f* ἡ φρόνησις, ὁ νοῦς, ~ haben εὖ φρονεῖν, zur ~ kommen ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν, j-n zur ~ bringen σωφρονίζειν τινά.
be-ſinnungslos ἔκφρων, ἄφρων, ἀπόπληκτος (2).
Be-ſinnungsloſigkeit *f* ἡ ἀφροσύνη, ἡ ἔκπληξις.
Be-ſitz *m* ἡ κτῆσις, τὸ κτῆμα (Beſitztum), in ~ nehmen καταλαμβάνειν.
be-ſitzen ἔχειν, κεκτῆσθαι, ἔστι oder ὑπάρχει μοί τι.
Be-ſitzer *m* ὁ ἔχων, ὁ κεκτημένος, ὁ δεσπότης.
Be-ſitz-ergreifung, -nahme *f* ἡ κατάληψις.
Be-ſitzerin *f* ἡ ἔχουσα, ἡ κεκτημένη, ἡ δέσποινα.
be-ſitzlos ἄκληρος (2), πένης, ἄπορος (2).
Be-ſitztum *f*, **Be-ſitztum** *n* τὸ κτῆμα.
be-ſolden μισθοδοτεῖν τινι, μισθὸν διδόναι, τελεῖν, παρέχειν.
Be-ſoldung *f* ὁ μισθός, ἡ μισθοφορά.
be-ſonderer = abgeſondert κεχωρισμένος, ἀφωρισμένος, = eigen ἴδιος, = vorzüglich διαφέρων, θαυμάσιος.
be-ſonders χωρίς, ἰδίᾳ, διαφερόντως, μάλιστα, οὐχ ἥκιστα, ganz ~ καὶ πάνυ, καὶ μάλα, εἰς τὰ μάλιστα, ~ auch ἄλλως τε καί, ~ da ἄλλως τ' ἐπειδὴ καί.
be-ſonnen φρόνιμος, σώφρων, σοφός, συνετός, ~ ſein σωφρονεῖν.
Be-ſonnenheit *f* ἡ φρόνησις, τὸ φρόνιμον, ἡ σωφροσύνη, ἡ σύνεσις.
be-ſorgen ἐπιμέλεσθαι (-εῖσθαι) τινος (P.), μέλει μοί τινος, πράττειν, διαπράττειν, = befürchten φοβεῖσθαι, δεδιέναι.
Be-ſorger *m* ὁ ἐπιμελητής.
be-ſorglich περιδεής, φοβερός.
Be-ſorglichkeit *f* ἡ φροντίς, τὸ δέος.
Be-ſorgnis *f* = Beſorglichkeit.
be-ſorgt ἐπιμελής, προνοητικός, σπουδαῖος, = bekümmert, ängſtlich περίφοβος (2), περιδεής, ~ ſein φοβεῖσθαι.

Be-forgung *f* ἡ ἐπιμέλεια.
be-fpannen χορδὰς ἐντείνειν τινί (mit Saiten), ζευγνύναι, ὑποζευγνύναι (mit Zugtieren).
be-fpeien καταπτύειν τινός.
be-fpotten, be-fpötteln σκώπτειν, ἐπισκώπτειν τινά(τι).
be-fprechen λέγειν, λόγους ποιεῖσθαι περί τινος, λόγῳ διελθεῖν τι, ſich mit j-m ~ διαλέγεσθαί τινι, πρός τινα περί τινος, εἰς λόγους ἐλθεῖν (ἰέναι) τινι.
Be-fprechung *f* οἱ λόγοι.
be-fprengen ῥαίνειν, καταῤῥαίνειν.
Be-fprengung *f* ἡ περιῤῥαν-ſσις.
be-fpritzen ſ. beſprengen.
be-fpucken ſ. beſpeien.
be-fpülen κατα-, περικλύζειν.
beſſer ἀμείνων, βελτίων, κρείττων.
beſſern δι-, ἀν-, ἐπανορθοῦν, βελτίω ποιεῖν, ſich ~ βελτίω γίγνεσθαι.
Beſſerung *f* ἡ δι-, ἐπανόρωσις (das Beſſermachen), ἡ ἐπὶ (πρὸς) τὸ βέλτιον προτροπή (moraliſche ~).
Be-ſtand *m* ἡ βεβαιότης, τὸ βέβαιον, τὸ μόνιμον, ~ haben μένειν, βέβαιον oder μόνιμον εἶναι.
be-ſtändig συνεχής, διατελής, ἀδιάλειπτος (2), ~ etw. tun διατελεῖν, διαγίγνεσθαι, διάγειν, διαμένειν ποιοῦντά τι.
Be-ſtändigkeit *f* τὸ συνεχές, τὸ μόνιμον, ἡ διαμονή, = Beharrlichkeit ἡ βεβαιότης, ἡ παραμονή.
Be-ſtandteil *m* τὸ μέρος, τὸ μόριον.
be-ſtärken ῥωννύναι, αὐξάνειν, βεβαιοῦν.
Be-ſtärkung *f* ἡ βεβαίωσις, durch Verba.
be-ſtätigen κυροῦν, κύριον ποιεῖν, πίστιν παρέχειν τινί, βεβαιοῦν, ἐμπεδοῦν.
Be-ſtätigung *f* ἡ κύρωσις, ἡ πίστωσις, ἡ πίστις, ἡ βεβαίωσις.
be-ſtatten κηδεύειν, θάπτειν, ἐκφέρειν. [ταφή.
Be-ſtattung *f* τὸ κῆδος, ἡ ſ
beſte ἄριστος, βέλτιστος, κράτιστος.
be-ſtechen διαφθείρειν, πείθειν χρήμασι oder δώροις.
be-ſtechlich δωροδόκος (2).
Be-ſtechlichkeit *f* ἡ δωροδοκία.
Be-ſtechung *f* durch Verba.
be-ſtehen ὑπομένειν, ὑπέχειν, ὑφίστασθαί τι, aus etw. ~ συγκεῖσθαι, συνεστάναι ἔκ τινος, in etwas ~ εἶναί τι, darauf ~ διαμάχεσθαι mit *inf.* [gew. durch Verba.
Be-ſtehen *n* ἡ ὑπομονή, ſ
be-ſtehlen κλέπτειν, συλᾶν.
be-ſteigen ἀναβαίνειν ἐπί τι, ἐπιβαίνειν τινός.
Be-ſteigung *f* ἡ ἀνάβασις.
be-ſtellen: j-n zu ſich ~ καλεῖν, μεταπέμπεσθαι, = j-n zu etw. ~ καθιστάναι, τάττειν, den Acker ~ ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, γεωργεῖν, es iſt übel beſtellt um j-n κακῶς oder φαύλως διάκειται.

Be-stellung *f* ἡ κλῆσις, ἡ μετάπεμψις, = erteilter Auftrag τὸ πρόσταγμα.
beſtens ἄριστα, κάλλιστα.
be-ſteuern τάττειν, ἐπιτάττειν, ἐπιτιθέναι φόρον τινί. [τάξις.]
Be-ſteuerung *f* ἡ τοῦ φόρου
beſtialiſch θηριώδης.
Beſtialität *f* τὸ θηριῶδες, ἡ θηριότης.
Beſtie *f* τὸ θήριον.
be-ſtimmen ὁρίζειν, διορίζειν, = entſcheiden κρίνειν, γιγνώσκειν, es iſt mir beſtimmt εἵμαρται oder πέπρωταί μοι, = j-n zu etw. bewegen πείθειν, ἀναπείθειν.
be-ſtimmt τακτός, τεταγμένος, ῥητός, εἰρημένος, = gewiß, zuverläſſig ἀσφαλής, ἀκριβής.
Be-ſtimmtheit *f* ἡ ἀκρίβεια, ἡ ἀσφάλεια, mit ~ ἀκριβῶς, σαφῶς.
Be-ſtimmung *f* ὁ ὁρισμός, ὁ διορισμός, ἡ τάξις, ἡ κρίσις, = Schickſalsb. τὸ εἱμαρμένον, τὸ πεπρωμένον.
be-ſtrafen ζημιοῦν, δίκην ἐπιτιθέναι τινί, κολάζειν, τιμωρεῖσθαι (M.).
Be-ſtrafung *f* ἡ ζημίωσις, ἡ τιμωρία, ἡ κόλασις (als Handlung), ἡ ζημία, ἡ δίκη (geſetzlich beſtimmte Strafe).
be-ſtrahlen καταλάμπειν τινός, ἐπιλάμπειν τινί, καταυγάζειν τινός. [λετᾶν.]
be-ſtreben σπουδάζειν, με-

Be-ſtreben *n*, **Be-ſtrebung** *f* ἡ σπουδή, ἡ μελέτη.
be-ſtreichen ἀλείφειν, χρίειν, ἐπαλείφειν, ἐπιχρίειν.
be-ſtreiten ἐναντιοῦσθαί τινι (P.), ἀντιλέγειν τινί, die Koſten ~ ὑποφέρειν, παρέχειν, ὑφίστασθαι τὰ ἀναλώματα.
Be-ſtreitung *f* ἡ ἐναντίωσις.
be-ſtrenen πάττειν.
be-ſtricken περι-, ἐμπλέκειν, περιβάλλειν.
Be-ſtrickung *f* ἡ περιπλοκή, ἡ περιβολή.
be-ſtritten ἀμφισβήτητος (2).
be-ſtürmen προσβάλλειν τινί od. πρός τι, προσμάχεσθαί, ἐγκεῖσθαί τινι, j-n ~ ταράττειν, ἐνοχλεῖν τινι.
Be-ſtürmung *f* ἡ προσβολή, durch Verba. [ράττειν.]
be-ſtürzen ἐκπλήττειν, τα-
be-ſtürzt ἐκπλαγείς.
Be-ſtürzung *f* ἡ ἔκπληξις, ἡ ταραχή.
Be-ſuch *m* ἡ εἴσ-, πρόσοδος, ~ der Schule ἡ φοίτησις, ~ des Theaters ἡ θέα, ~ e-s Kranken ἡ ἐπίσκεψις.
be-ſuchen ἐπισκοπεῖν, ἐφορᾶν τινα, die Schule ~ φοιτᾶν εἰς διδασκάλου.
Be-ſucher *m* durch Verba.
be-ſucht πολυάνθρωπος (2).
be-ſudeln μολύνειν, μιαίνειν.
Be-ſudelung *f* ἡ μόλυνσις, ἡ μίανσις. [σβύτερος.]
be-tagt γεραίτερος, πρε-
be-taſten ψηλαφᾶν τινος.
be-tätigen ἔργῳ od. φανερὸν ἀπο-, ἐπιδεικνύναι.

Be-tätigung *f* ἡ ἐπίδειξις, τὸ ἔργον.

be-täuben ἐκκωφεῖν, ἐκκωφοῦν (das Gehör), ἀμβλύνειν, τυφοῦν, durch Donner oder Blitz ἐμβροντᾶν.

Be-täubung *f* ἡ κώφωσις, ἡ ἔκπληξις.

be-teiligen: sich an etwas ~ μεταλαμβάνειν, κοινωνεῖν, μετέχειν τινός (mit j-m τινί), beteiligt sein bei etwas μέτεστί μοί τινος, μετέχειν τινός.

Be-teiligung *f* durch Verba.

beten: zu j-m ~ εὔχεσθαί (M.) τινι.

be-teuern ἀπομαρτύρεσθαί τι, ἐπιμαρτύρεσθαι mit dem *inf.* oder ὅτι.

Be-teuerung *f* ἡ ἐπιμαρτυρία, ἡ πίστις.

be-titeln ἐπιγράφειν.

be-tören ἐξαπατᾶν, παράγειν. [παραγωγή.]

Be-törung *f* ἡ ἐξαπάτη, ἡ

be-tonen τονοῦν.

Be-tonung *f* ἡ τόνωσις.

Be-tracht *m*: in ~ kommen ἀξιόλογον οδ. λόγου ἄξιον εἶναι, in ~ ziehen ſ. betrachten.

be-trachten σκοπεῖν, θεᾶσθαι (M.), ἐπισκοπεῖν, κατασκοπεῖσθαι, ἐννοεῖν, ἐννοεῖσθαι.

be-trächtlich ἀξιόλογος (2), λόγου ἄξιος, μέγας, πολύς.

Be-trächtlichkeit *f* τὸ μέγεθος, τὸ πλῆθος.

Be-trachtung *f* ἡ θέα, ἡ σκέψις, ὁ λογισμός, ἡ ἐπίσκεψις.

be-trachtungs-, be-trachtenswert ἀξιοθέατος (2), λόγου ἄξιος.

Be-trag *m* τὸ σύμπαν, ὁ ἀριθμός, τὸ πλῆθος.

be-tragen εἶναι, ſich ~ παρέχειν ἑαυτόν, εἶναι, γίγνεσθαι mit *adj.*, διακεῖσθαι oder ἔχειν mit *adv.*

Be-tragen *n* ὁ τρόπος (auch *pl.*), τὰ ἤθη.

be-trauen: j-n mit etwas ~ ἐπιτρέπειν τινί τι.

be-trauern πενθεῖν, θρηνεῖν, ὀλοφύρεσθαι.

Be-trauern *n* τὸ πένθος, ὁ θρῆνος.

be-trauernswert πένθους οδ. θρήνων ἄξιος.

Be-treff *m*: in b~, b~s περί τινος, κατά τι.

be-treffen = ertappen αἱρεῖν, καταλαμβάνειν, φωρᾶν, = Bezug auf etw. haben προσήκειν τινί, ἀνήκειν π. τείνειν εἴς οδ. πρός τι, was mich betrifft τὸ πρὸς oder κατ' ἐμέ, τό γ' ἐπ' ἐμοί, ἔγωγε.

be-treiben ἐπείγειν, σπεύδειν, πράττειν, ἐργάζεσθαι, ἐπιτηδεύειν, ἐπιμελεῖσθαί (P.) τινος.

Be-treibung *f* ἡ ἐργασία, ἡ πραγματεία, ἡ ἐπιτήδευσις, ἡ ἐπιμέλεια.

be-treten ἐπιβαίνειν τινός, ἀναβαίνειν ἐπί τι, εἰσ-, παριέναι, παραγίγνεσθαι εἴς τι.

Be-trieb *m* ἡ σπουδή.
be-triebſam ἐργαστικός, σπουδαῖος, φιλόπονος (2), φίλεργος (2). [πονία.]
Be-triebſamkeit *f* ἡ φιλο-
be-trinken, ſich μεθύσκεσθαι, οἰνοῦσθαι.
be-troffen ſ. beſtürzt.
be-trüben λυπεῖν, ἀνιᾶν τινα, ſich ~ λυπεῖσθαι, ἀνιᾶσθαι. [ἀνία.]
Be-trübnis *f* ἡ λύπη, ἡ
be-trübt περίλυπος (2), δύσθυμος (2), ἄθυμος (2), ~ ſein λυπεῖσθαι (P.), ἄχθεσθαί τινι.
Be-trug *m* ἡ ἀπάτη, ἡ ἐξαπάτη, τὸ ψεῦδος.
be-trügen ἀπατᾶν, ἐξαπατᾶν, ψεύδειν.
Be-trüger *m* ὁ ἀπατεών (ῶνος), ὁ ψεύστης.
Be-trügerei *f* ſ. Betrug.
be-trügeriſch ἀπατηλός, δόλιος, δολερός, ψευδής.
be-trüglich ἀπατηλός.
be-trunken μεθύων, μέθυσος, ~ ſein μεθύειν, ~ machen μεθύσκειν.
Be-trunkenheit *f* ἡ μέθη.
Bett *n* ἡ εὐνή, ἡ κλίνη, ἡ κοίτη, zu ~ gehen κατακλίνεσθαι, ſich zu ~ legen κοιμᾶσθαι, ~ eines Fluſſes τὸ ῥεῖθρον.
Bettdecke *f* ἡ χλαῖνα.
bettelarm πτωχός, ~ ſein πτωχεύειν.
Bettelarmut *f* ἡ πτωχεία.
Bettelei *f* ἡ προσαίτησις.
bettelhaft πτωχικός.
betteln πτωχεύειν.
Betteln *n* ἡ πτωχεία.
Bettelſtab *m* ἡ πτωχικὴ βακτηρία, an den ~ kommen εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπορίαν ἐλθεῖν.
Bettgeſtell *n* ἡ κλίνη.
bettlägerig κλινήρης, κλινοπετής.
Bettler *m* ὁ πτωχός, ὁ πτωχεύων.
Bettlerin *f* ἡ πτωχὴ γυνή.
beugen κάμπτειν, κλίνειν, ſich vor j-m ~ ὑπείκειν τινί.
Beugung *f* ἡ κάμψις, ἡ κλίσις.
Beule *f* ἡ κορδύλη.
be-unruhigen ταράττειν, ἄγχειν, λυπεῖν.
be-unruhigend ταραχώδης, ταρακτικός, ὀχληρός, ἀνιαρός. [ὁ ὄχλος.]
Be-unruhigung *f* ἡ ταραχή,
be-urkunden τεκμηριοῦν, ἐπιμαρτυρεῖν, δηλοῦν.
be-urlauben ἀφιέναι, ἀποπέμπειν.
Be-urlaubung *f* ἡ ἄφεσις, ἡ ἀπόπεμψις.
be-urteilen κρίνειν, γιγνώσκειν, διακρίνειν, κρίσιν ποιεῖσθαί τινος, etw. nach etw. ~ σκοπεῖσθαί τι ἔκ τινος, μετρεῖν τί τινι.
Be-urteiler *m* ὁ γνώμων (ονος), ὁ κριτής.
Be-urteilung *f* ἡ κρίσις, ἡ διάκρισις, ἡ γνῶσις.
Be-urteilungsgabe *f* ἡ γνώμη. [σύνεσις, ἡ γνώμη.]
Be-urteilungskraft *f* ἡ
Beute *f* ἡ λεία, ~ machen λείαν ποιεῖσθαι, λαμβά-

νειν, ἄγειν, auf der Jagd ἡ ἄγρα, τὸ ἄγρευμα.
Beutel *m* ὁ φύλακος, ὁ κώρυκος.
Beutelſchneider *m* ὁ βαλλαντιοτόμος.
Beutemachen *n* ἡ λεηλασία.
Beutezug *m* ἡ λεηλασία, ἡ λῃστεία.
be-völkern οἰκίζειν, κατ-
Be-völkerung *f* ἡ οἴκισις, ἡ κατοίκισις, ὁ οἰκισμός, ὁ κατοικισμός, = Einwohner οἱ ἐν-, κατοικοῦντες.
be-vollmächtigen κύριον ποιεῖν τινά τινος, ἐπιτρέπειν τινί τι.
Be-vollmächtigte(r) *m* ὁ κύριος, ὁ ἐπίτροπος.
Be-vollmächtigung *f* ἡ ἐπιτροπή, ἡ ἐξουσία.
bevor πρίν, πρὶν ἤ, πρὸ τοῦ mit *inf.*
be-vormunden ἐπιτροπεύειν τινά und τινός.
Be-vormundung *f* ἡ ἐπιτροπεία, ἡ ἐπιτρόπευσις.
be-vorſtehen προ-, ἐπι-, ὑποκεῖσθαι, μέλλειν.
be-vorteilen πλεονεκτεῖν τινός τι.
Be-vorteilung *f* ἡ πλεονεξία.
be-vorzugen προτιμᾶν τινά
Be-vorzugung *f* ἡ προτίμησις.
be-wachen φυλάττειν, φρουρεῖν.
be-wachſen δασύς, λάσιος.
Be-wachung *f* ἡ φυλακή, ἡ φρουρά.
be-waffnen ὁπλίζειν, ἐξ-, καθοπλίζειν.
be-waffnet ἔνοπλος od. durch die *part.* der Verba.
Be-waffnung *f* ἡ ὅπλισις, ἡ ἐξ-, καθόπλισις, τὰ ὅπλα.
be-wahren φυλάττειν, σῴζειν, τηρεῖν.
be-währen δεικνύναι, ἐπιδεικνύναι, δηλοῦν, = prüfen δοκιμάζειν, ἐξετάζειν.
be-wahrheiten ἐπαληθεύειν.
be-währt δοκιμασθείς, δόκιμος (2), γνήσιος.
be-wandert: in etw. ~ ἔμπειρος, ἐπιστήμων τινός.
be-wandt: ſo ~ οὕτως ἔχων, τοιοῦτος.
Be-wandtnis *f:* es hat ſolche ~ οὕτως ἔχει.
be-wäſſern ἄρδειν, ἐπάρδειν, ὑδρεύειν.
be-wäſſert ἔφυδρος (2), ἐπί-
Be-wäſſerung *f* ἡ ὑδρεία, ἡ ὕδρευσις.
be-wegen κινεῖν, j-n zu etw. ~ ἐπ-, προάγειν, προτρέπειν τινὰ εἴς τι, πείθειν, ἀναπείθειν.
Be-weggrund *m* ἡ αἰτία.
be-weglich, be-wegbar κινητός, εὐκίνητος (2).
Be-wegung *f* ἡ κίνησις, τὸ κίνημα, = Unruhe, Auflauf ἡ κίνησις, ὁ θόρυβος, ἡ ταραχή, ἡ στάσις.
be-wegungslos ἀκίνητος (2).
Be-wegungsloſigkeit *f* ἡ ἀκινησία, τὸ ἀκίνητον.
be-weiden νέμειν, ἐπι-, κατανέμειν (vom Hirten), M. vom Vieh.

be-weinen κλάειν, ἀπο-, κατακλάειν, θρηνεῖν, δακρύειν.

be-weinenswert δακρύων οδ. θρήνου ἄξιος. [τός.]

be-weint κλαυστός, δακρυ-∫

Be-weis *m* ἡ ἀπόδειξις, ὁ ἔλεγχος, τὸ τεκμήριον, τὸ σημεῖον, einen ~ liefern παράδειγμα διδόναι, τεκμήρια παρέχεσθαι.

be-weisen δεικνύναι, ἐπι-, ἀποδεικνύναι, δηλοῦν, ſich ~ als παρέχειν mit dopp. *acc.*

Be-weisführung *f* ſ. Beweis.

Be-weisgrund *m* τὸ τεκμήριον, τὸ σημεῖον, τὸ μαρτύριον.

Be-weiskraft *f* ἡ πίστις.

Be-weismittel *n* ſ. Beweis.

be-wenden laſſen ἐμμένειν τινί, ἀποδέχεσθαι, ἀγαπᾶν τι.

be-werben: ſich um etwas ~ σπουδάζειν περί τι oder περί τινος, um ein Amt παραγγέλλειν, μετιέναι, um eine Frau μνηστεύειν.

Be-werber *m* durch die *part.* der Verba.

Be-werbung *f* ἡ περί τι σπουδή, ἡ παραγγελία (um ein Amt), ἡ μνηστεία (um eine Frau).

be-werfen ἐπιβάλλειν τινί οδ. ἐπί τί τι.

be-werkſtelligen πράττειν, διαπράττειν (auch M.), ἐργάζεσθαι, μηχανᾶσθαι, τεχνᾶσθαι.

Be-werkſtelligung *f* ἡ διάπραξις, gew. durch Verba.

be-willigen χαρίζεσθαί, συγχωρεῖν, διδόναι τινί τι.

Be-willigung *f* ἡ συγχώρησις, mit j-s ~ συγχωρήσαντος, ἑκόντος, βουλομένου τινός, mit aller ~ συνδοκοῦν, συνδόξαν ἅπασιν.

be-willkomm(n)en δεξιοῦσθαι(M.), ἀσπάζεσθαι(M.).

Be-willkommnung *f* ἡ δεξίωσις, ὁ ἀσπασμός.

be-wirken ποιεῖν, πράττειν, διαπράττειν (auch M.), ἐργάζεσθαι.

Be-wirkung *f* durch Verba.

be-wirten ξενίζειν, ξενοδοκεῖν, ἑστιᾶν, δειπνίζειν.

be-wirtſchaften διοικεῖν, οἰκονομεῖν.

Be-wirtſchaftung *f* ἡ διοίκησις, ἡ οἰκονομία.

Be-wirtung *f* ἡ ξένισις, ἡ ξενοδοκία, ἡ ἑστίασις.

be-wohnbar οἰκήσιμος (2).

be-wohnen οἰκεῖν, κατ-, ἐνοικεῖν.

Be-wohner *m* ὁ οἰκήτωρ (ορος), ὁ οἰκητής.

Be-wohnerin *f* ἡ κατ-, ἐνοικοῦσα. [τός.]

be-wohnt οἰκούμενος, οἴκη-∫

Be-wunderer *m* ὁ θαυμαστής, ὁ ἐραστής.

be-wundern θαυμάζειν τί τινος, τινά τινος, ἐπί τινι, ἄγασθαι.

be-wunderns-wert, -würdig θαυμαστός, θαυμάσιος, ἀγαστός, ζηλωτός.

Be-wunderswürdigkeit *f* ἡ θαυμασιότης.

Be-wunderung *f* τὸ θαῦμα, ~ erregen θαῦμα ἐμβάλλειν oder παρέχειν τινί.

be-wußt: gew. durch οὗτος, ἐκεῖνος od. durch den bloßen *art.*, ſich ~ ſein συνειδέναι αὐτῷ τι, es iſt mir ~ οἶδα, οὐ λανθάνει με, οὐκ ἀγνοῶ, οὐ φεύγει με.

be-wußtlos ἄφρων, ἀναίσθητος (2).

Be-wußtloſigkeit *f* ἡ ἀφροσύνη, ἡ ἀναισθησία.

Be-wußtſein *n* = Beſinnung, Gefühl ἡ φρόνησις, ἡ αἴσθησις, ἡ σύνεσις, ὁ νοῦς, = das Sichbewußtſein einer Sache τὸ συνειδέναι, ἡ σύνεσις.

be-zahlen ἀριθμεῖν, καταβάλλειν, κατατιθέναι, ἐκ-, ἀποτίνειν, ἀποδιδόναι.

Be-zahlung *f* ἡ ἀπόδοσις, ἡ ἀπότισις. [ροῦν.]

be-zähmen δαμάζειν, ἡμε-]

Be-zähmung *f* ἡ ἡμέρωσις.

be-zaubern γοητεύειν, ἐπᾴδειν τινί, übtr. θέλγειν, κηλεῖν.

be-zaubernd ἐπαγωγός (2), θελκτήριος, κηλητήριος.

Be-zauberung *f* ἡ γοητεία, ἡ ἐπῳδή, übtr. ἡ θέλξις, ἡ κήλησις.

be-zeichnen σημειοῦν, σημαίνειν, δηλοῦν.

be-zeichnend ἴδιος.

Be-zeichnung *f* ἡ σημείωσις, ἡ δήλωσις.

be-zeigen δεικνύναι, ἐπιδεικνύναι, δηλοῦν, j-m Ehre ~ τιμᾶν τινα, ſich j-m gefällig ~ χαρίζεσθαί τινι, ſ. ſich beweiſen.

be-zeugen μαρτυρεῖν τινί τι.

Be-zeugung *f* ἡ μαρτυρία.

be-zichtigen κατηγορεῖν τινός τι, ἐγκαλεῖν τινί τι.

be-ziehen: etw. mit etw. ~ ἐντείνειν τινί τι, ἐπιτείνειν τινί τι, = bekommen λαμβάνειν, etw. auf etw. ~ ἀνα-, ἐπαναφέρειν τι εἴς, ἐπί od. πρός τι.

Be-ziehung *f* = Empfangnahme ἡ λῆψις, in ~ ſtehen mit etwas μετέχειν τινός, μέτεστί μοί τινος, προσήκει μοί τι, in ~ zu j-m ſtehen κοινωνεῖν, ὁμιλεῖν τινι.

be-ziehungsweiſe καθότι χρή, ἢν δὲ τύχῃ, εἰ δὲ τύχοι.

Be-zirk *m* ὁ κύκλος, ἡ περιβολή, ἡ περίοδος, e-s Landes ἡ χώρα, ὁ νομός.

Be-zirksgenoſſe *m* ὁ δημότης. [oder δήμους.]

be-zirksweiſe κατὰ νομούς]

Bezug *m*: ~ haben auf etw. ἀνήκειν εἴς τι, ſ. ſich beziehen, in b~ auf etw. κατά τι, εἴς τι oder bloßer *acc.*

be-zwecken σκοπεῖν τι, στοχάζεσθαί τινος.

be-zweifeln ἀμφισβητεῖν περί τινος u. περί τι od. μή mit *inf.*, ἀπιστεῖν τινι.

Be-zweifelung *f* ἡ ἀμφισβήτησις, ἡ ἀπιστία.

be-zwingbar ἁλωτός, ἁλώσιμος (2).

be-zwingen ſ. beſiegen, χει-

ροῦσθαι, βιάζεσθαι, κρατεῖν τινος.

Be-zwinger *m* durch *part.*

Be-zwingung *f* ἡ νίκη, ἡ χείρωσις.

Bibel *f* τὰ ἱερὰ γράμματα.

Biber *m* ὁ κάστωρ (ορος).

Bibergeil *n* τὸ καστόριον.

Bibliothek *f* ἡ βιβλιοθήκη.

bieder, biederherzig χρηστός, γενναῖος, καλὸς κἀγαθός.

Biederkeit *f*, **Biedersinn** *m* ἡ χρηστότης, ἡ γενναιότης, ἡ καλοκἀγαθία.

Biedermann *m* ἀνὴρ χρηστὸς od. καλὸς κἀγαθός.

biegen κάμπτειν, κλίνειν, κυρτοῦν.

biegsam καμπτός, εὔκαμπτος (2).

Biegsamkeit *f* ἡ εὐκαμψία.

Biegung *f* ἡ κάμψις, ἡ καμπή.

Biene *f* ἡ μέλιττα.

bienenartig μελιττώδης.

Bienenkönigin *f* ἡ τῶν μελιττῶν ἡγεμών.

Bienenschwarm *m* τὸ σμῆνος, ὁ ἑσμός.

Bienenstock *m* ὁ σίμβλος, τὸ σμῆνος, ἡ κυψέλη.

Bienenzucht *f* ἡ μελιττουργία.

Bier *n* ὁ und τὸ ζῦθος, ὁ κρίθινος οἶνος.

bieten διδόναι τινί τι, παρέχειν (auch M.).

Bild *n* ἡ εἰκών (όνος), τὸ εἴδωλον, τὸ ἄγαλμα.

bilden εἰκάζειν, ἀπεικάζειν, πλάττειν, μορφοῦν, τυποῦν.

bilderreich εἰκόνας πολλὰς ἔχων, εἰκόνων μεστός.

Bildersaal *m* ἡ πινακοθήκη.

Bilderschrift *f* τὰ ἱερογλυφικὰ γράμματα.

Bildersprache *f* ἡ εἰκονολογία.

Bildhauer *m* ὁ ἀγαλματοποιός, ὁ ἀνδριαντοποιός, ὁ ἑρμογλύφος.

Bildhauerei, Bildhauerkunst *f* ἡ ἀνδριαντοποιία, ἡ ἑρμογλυφία.

bildlich ἀλληγορικός.

Bildner *m* s. Bildhauer.

Bildnis *n* s. Bild.

bildsam πλαστικός, εὔπλαστος (2).

Bildsamkeit *f* τὸ εὔπλαστον.

Bildsäule *f* ἡ ἀνδριάς (άντος), ἡ εἰκών, τὸ ἄγαλμα.

bildschön πάγκαλος (2).

Bildung *f* ἡ πλάσις, in bezug auf den Geist ἡ παιδεία, ἡ παίδευσις, ἡ διδασκαλία, ἡ διδαχή.

Bildungs-anstalt, -schule *f* τὸ παιδευτήριον.

bildungsfähig παιδευτός.

Bildungsstätte *f* s. Bildungsanstalt.

Bildungsstufe *f* ἡ παιδεία.

Bildwerk *n* τὸ πλάσμα, τὸ ποίημα.

billig δίκαιος, μέτριος, ἐπιεικής, es ist ~ δίκαιον, εἰκός (ἐστιν), ἔοικεν, wie ~ ὡς, ὥσπερ εἰκός.

billigdenkend ἐπιεικής, μέτριος.

billigen ἐπαινεῖν, ἀπο-

δέχεσθαι, nicht ~ ἀποδοκιμάζειν.
billigerweiſe εἰκότως.
Billigkeit *f* τὸ δίκαιον, τὸ ἴσον, ἡ δικαιοσύνη, ἡ μετριότης.
Billigung *f* ὁ ἔπαινος.
Bilſenkraut *n* ὁ ὑοσκύαμος.
Bimsſtein *m* ἡ κίσηρις (ιδος und εως).
Binde *f* τὸ ἄμμα, ἡ ταινία.
Bindemittel *n* ὁ σύνδεσμος, ἡ σύνδεσις.
binden δεῖν, ἀναδεῖν πρός τι u. ἔκ τινος, = hemmen, aufhalten κατέχειν, καταλαμβάνειν, εἴργειν, κατείργειν τινά, = feſſeln δεῖν, δεσμεύειν. [durch Verba.]
Binden *n* ἡ δέσις, gew.
binnen ἐντός mit *gen.*, ἐν mit *dat.* oder bloßer *gen.*
Binnenland *n* ἡ μεσόγαια.
Binnenſee *m* ἡ στομαλίμνη.
Binſe *f* ὁ σχοῖνος.
binſen=ähnlich, =artig σχοινοειδής, σχοινώδης.
Biographie *f* ὁ βίος.
Birke *f* ἡ σημύδα.
Birnbaum *m* ἡ ἄπιος.
Birne *n* τὸ ἄπιον.
bis; ~ an, auf, in, nach, unter, zu μέχρι τοῦ *gen.*, bei ungefährer Zahlbeſtimmung εἰς, ἐπί, Konjunkt. ἕως, ἕστε, μέχρι, μέχρι οὗ mit *ind.* od. *conj.* mit ἄν, ſo lange ... ~ τέως ... ἕως, als ~ πρὶν ἤ.
Biſam *m* ὁ μόσχος.
Biſchof *m* ὁ ἐπίσκοπος.
bisher, bis jetzt τέως, μέχρι τοῦδε.
Biß *m* ἡ δῆξις, τὸ δῆγμα, ὁ δηγμός.
Bißchen *n* τὸ ψωμίον, τὸ ψωθίον, ein b.~ = ein wenig μικρόν, ὀλίγον.
Biſſen *m* ὁ ψωμός.
biſſig δηκτικός.
bisweilen ἐνίοτε, ἔσθ' ὅτε.
Bitte *f* ἡ δέησις, ἡ αἴτησις, τὸ δέημα, τὸ αἴτημα.
bitten δεῖσθαί τινός τι, αἰτεῖν τινά (παρά τινος) τι.
bitter πικρός, ~ machen πικραίνειν, ~er Haß δεινὸν μῖσος. [πικρόν.]
Bitterkeit *f* ἡ πικρότης, τὸ
bitterlich ὑπόπικρος (2), ~ weinen πικρῶς κλάειν.
Bitt=geſuch, =ſchreiben *n*, **=ſchrift** *f* ἡ δέησις.
Bivouac (Biwak) *n* ἡ ἀγραυλία.
bivouakieren (biwakieren) αὐλίζεσθαι.
bizarr ἀλλόκοτος (2), παράδοξος (2).
Blachfeld *f* τὸ πεδίον.
blähen ἐμφυσᾶν, ἀνεμοῦν.
Blähung *f* ἡ φῦσα, ἡ ἀνεμία.
blamieren αἰσχύνειν, καταισχύνειν, καταγέλαστον ποιεῖν. [λευκός.]
blank λαμπρός, στιλπνός,
Blaſe *f* ἡ φυσαλίς, τὸ φύσημα.
Blaſebalg *m* ἡ φῦσα.
blaſen φυσᾶν, πνεῖν, zum Angriff ~ σημαίνειν τὸ πολεμικὸν oder μάχεσθαι, zum Rückzug ~ σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν.

Blasen *n* ἡ φύσησις, τὸ φύσημα, ~ des Windes ἡ πνοή, ~ der Flöte ἡ αὔλησις.

Blasphemie *f* ἡ βλασφημία.

blaß ἄχρους, ἄχροος (2), ἄχρως, χλωρός, ὠχρός.

Bläße *f* ἡ ἀχροια, ἡ χλωρότης, ἡ ὠχρότης.

blaß-gelb, -grün χλωρός, ὑπόχλωρος (2). [(ίδος).

Bläßhuhn *f* ἡ φαλαρίς

bläßlich ὕπωχρος (2).

Blatt *n* τὸ φύλλον, ~ von Papier ὁ χάρτης, ~ von Metall ἡ λεπίς (ίδος), ~ am tierischen Körper ἡ ὠμοπλάτη. [ειδής.

blatt-artig, -ähnlich φυλλο-

Blättchen *n* τὸ φυλλάριον.

Blatter *f* τὸ ἐξάνθημα.

blätterig φυλλώδης.

blätterlos ἄφυλλος (2).

blättern: in einem Buche ~ ἀναπτύσσειν, ἀνελίττειν βιβλίον. [λύφυλλος (2).

blätterreich φυλλώδης, πο-

blattlos s. blätterlos.

blau γλαυκός, κυανοῦς.

Blau *n*, **Bläue** *f* ἡ γλαυκότης.

blauäugig γλαυκόμματος (2), γλαυκόφθαλμος (2).

bläuen πελιτνοῦν, πελιαίνειν.

Blaukehlchen *n* ὁ ὀροσπίζης.

bläulich ὑπόγλαυκος (2).

Blei *n* ὁ μόλυβδος.

bleiartig μολυβδοειδής, μολυβδώδης.

bleiben = fortdauern μένειν, δια-, ἐπιμένειν, an einem Orte ~ διατρίβειν, διάγειν, es bleibt dabei δεδογμένον ἐστίν, sich gleich ~ ἀεὶ τὸν αὐτὸν εἶναι, etw. ~ lassen ἐᾶν, παραλείπειν, = fallen πίπτειν, ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν.

bleibend μόνιμος, ἔμμονος (2), βέβαιος, ἀσφαλής.

bleich s. blaß.

bleichen: *trans.* λευκαίνειν, ἡλιοῦν, *intr.* ὠχριᾶν, λευκαίνεσθαι.

Bleichsucht *f* ἡ λευκοφλεγματία, τὸ λευκὸν φλέγμα.

bleichsüchtig λευκοφλέγματος (2), λευκοφλεγματώδης.

bleifarbig μολυβδοειδής.

bleihaltig μόλυβδον ἔχων.

Blende *f* τὸ προκάλυμμα.

blenden τυφλοῦν.

blendend ἀνταυγής.

Blendung *f* ἡ τύφλωσις.

Blendwerk *n* τὸ τέχνασμα, ἡ γοητεία.

Blick *m* ἡ ὄψις, τὸ βλέμμα, mit unverwandtem ~ ἀτενές, mit finsterm ~ σκυθρωπός (2).

blicken βλέπειν εἴς τι, προσβλέπειν τι, j-m ins Auge ~ ἀντιβλέπειν τινί, ~ lassen φαίνειν, sich ~ lassen φαίνεσθαι.

blind τυφλός, ἀμαυρός, διεφθαρμένος τοὺς ὀφθαλμούς, = töricht ἄφρων, ἀσύνετος (2), = ohne Glanz ἀμαυρός, ~er Lärm κενὸς oder μάταιος θόρυβος.

Blinddarm *m* τὸ τυφλὸν ἔντερον.

blindgeboren τυφλὸς φύσει.
Blindheit *f* ἡ τυφλότης.
blindlings εἰκῇ, προπετῶς, ἀφρόνως, ἀνοήτως.
Blindſchleiche *f* ὁ τυφλώψ (ῶπος).
blinken στίλβειν, λάμπειν.
blinzeln σκαρδαμύττειν.
Blitz *m* ἡ ἀστραπή, ὁ κεραυνός, ὁ σκηπτός, ὁ πρηστήρ, j-n mit dem ~e töten κεραυνοῦν τινα, vom ~e getötet werden κεραυνοῦσθαι, der ~ ſchlägt ein ὁ κεραυνὸς πίπτει εἴς τι, κατασκήπτει εἴς τι, vom ~e getroffen κεραυνόβλητος (2).
blitz-ähnlich, -artig ἀστραποειδής.
blitzen ἀστράπτειν.
blitzſchnell ὀξύτατος, *adv.* ἄφνω, αἰφνιδίως.
Blitzſtrahl *m* ὁ κεραυνός.
Block *m* τὸ στέλεχος, τὸ πρέμνον, τὸ ἐπίξηνον.
Blockade *f* ἡ πολιορκία, ὁ περιτειχισμός.
Blockhaus *n* τὸ περιπόλιον, τὸ σταύρωμα.
blockieren πολιορκεῖν.
Blockierung *f* ἡ πολιορκία.
blöde ἀμβλύς, κωφός, = ſchüchtern αἰδήμων.
Blödigkeit *f* ἡ ἀμβλύτης, ἡ κωφότης, ἡ αἰδώς.
Blödſinn *m* ἡ ἀμβλύτης.
blödſinnig ἀμβλύς.
bloken βληχᾶσθαι (M.).
blond ξανθός.
Blondheit *f* ἡ ξανθότης.
bloß γυμνός, ψιλός, *adv.* μόνον, οὐδὲν ἀλλ' ἤ, οὐδὲν πλήν.
Blöße *f* ἡ γυμνότης, τὸ γυμνόν, übtr. ἡ ἐρημία, ἡ ἔνδεια.
blühen ἀνθεῖν, θάλλειν, ἀκμάζειν, εὐδαιμονεῖν (bſd. von Städten).
Blühen *n* ἡ ἄνθησις, ἡ ἄνθη.
blühend ἀνθῶν, ἀνθηρός, ἀκμάζων, εὐδαίμων, ~es Ausſehen ἡ εὔχροια.
Blume *f* τὸ ἄνθος.
blumenartig ἀνθώδης.
Blumenduft *m* τὸ ἄνθοδμον.
Blumenfreund *m* ὁ φιλανθὴς ἀνήρ.
Blumenkranz *m* ὁ ἀνθέων στέφανος.
Blumenleſe *f* ἡ ἀνθολογία.
blumenreich πολυανθής.
blumig ἀνθηρός.
Blut *n* τὸ αἷμα, vergoſſenes ~ ὁ φόνος, mit ~ beflecken αἱμάττειν, αἱματοῦν.
Blutader *f* ἡ αἱματῖτις φλέψ.
blutarm ὀλίγαιμος (2).
blutartig αἱματώδης.
Blutbad *n* ὁ φόνος, ἡ σφαγή.
blutbefleckt μιαιφόνος (2).
Blutdurſt *m* ἡ φόνου oder αἵματος ἐπιθυμία.
blutdürſtig φόνου ἐπιθυμῶν, φονικός.
Blüte *f* τὸ ἄνθος, ἡ ἄνθη, ἡ ἄνθησις.
Blutegel *m* ἡ βδέλλα.
bluten αἱμορροεῖν, = ſterben σφάττεσθαι, προΐεσθαι τὴν ψυχήν.

Bluten *n* ἡ αἱμόρροια.
blutend αἱμόρρους (2).
blüten=leer, =los ἀνανθής.
blütenreich εὐ-, πολυανθής.
Blütezeit *f* ἡ ἀκμή.
blutfarbig αἱματοειδής.
Blutfink *m* ὁ πυρρούλας (ου).
Blutfluß *m* ἡ αἱμόρροια.
Blutgefäß *n* ἡ φλέψ, ἡ ἀρτηρία. [δίκη.)
Blutgericht *n* ἡ φονικὴ∫
Blutgier *f*, **blutgierig** siehe Blutdurst, blutdürstig.
blutig αἱματώδης, ἔναιμος (2), ~er Krieg ὀλέθριος πόλεμος. [ρία.)
Blutrache *f* ἡ φόνου τιμω-∫
blutreich ἔναιμος (2), πολυαίματος (2).
blutrot αἱματοειδής.
Blutschande *f* ἡ ἀνόσιος συνουσία.
Blutschuld *f* τὸ μίασμα, ὁ φόνος, τὸ ἄγος.
Blut=speien, =spucken *n* ἡ αἵματος ἀναφορά.
blutstillend ἴσχαιμος (2).
Blutsturz *m* ἡ αἱμορραγία.
blutsverwandt ὅμαιμος (2), ἀναγκαῖος.
Blutsverwandtschaft *f* ἡ ἀναγκαιότης.
Blutung *f* ἡ αἵματος ἔκχυσις oder ἐκβολή.
Blutvergießen *n* ∫. Blutbad.
Bock *m* ὁ κριός, ὁ τράγος, ὁ αἴξ.
Böckchen, Böcklein *n* ὁ ἔριφος, ὁ τραγίσκος.
Bockshorn *n* τὸ τράγειον κέρας, ins ~ jagen ∫. erschrecken.
Boden *m* ἡ γῆ, τὸ ἔδαφος, auf dem ~ χαμαί, auf den ~, zu ~ χαμᾶζε, vom ~ χαμᾶθεν, dem ~ gleichmachen κατασκάπτειν, καταβάλλειν, der unterste Teil von etwas τὸ (τὰ) κάτω, von einem Zimmer oder Schiff τὸ ἔδαφος, der Raum unterm Dache τὸ ὑπωρόφιον.
Bodenbeschaffenheit *f* ἡ τῆς γῆς φύσις.
bodenlos ἀπύθμενος (2), von Schlechtigkeit, Unheil u. dgl. ἀνήκεστος (2).
Bogen *m* ἡ καμπή, ὁ καμπτήρ, τὸ κύρτωμα, zum Schießen τὸ τόξον, e-n ~ machen κάμπτεσθαι, καμπὴν ποιεῖσθαι.
bogenförmig τοξοειδής.
Bogenschießen *f* ἡ τοξεία.
Bogenschuß *m* τὸ τόξευμα.
Bogenschütze *m* ὁ τοξότης.
Bogensehne *f* τὸ νεῦρον.
Bohle *f* ἡ σανίς.
Bohne *f* ὁ κύαμος.
bohren τρυπᾶν.
Bohrer *m* τὸ τέρετρον, τὸ τρύπανον.
Bollwerk *n* τὸ ἔρυμα, τὸ τεῖχος, ὁ τειχισμός, τὸ ὀχύρωμα, ἡ προβολή, ὁ πρόβολος. [οἰστός.)
Bolzen *m* τὸ βέλος, ὁ∫
Bombardement *n*, **bombardieren** ∫. Beschießung, beschießen.
Bombast *m* ὁ (τῶν λόγων) κόμπος, ὁ ὄγκος.
bombastisch κομπώδης.

Boot *f* τὸ σκάφος, ἡ σκάφη, ὁ λέμβος.
Bootsknecht *m* ὁ ἐρέτης, ὑπηρέτης.
Bootsmann *m* ὁ ναύτης.
Bord *m* ὁ τοῖχος, τὸ κράσπεδον, an ~ gehen ἐπιβαίνειν νεώς, εἰσβαίνειν εἰς ναῦν, über ~ werfen ἐκβάλλειν οδ. ἀπορρίπτειν ἐκ τῆς νεώς oder εἰς τὴν θάλατταν.
borgen κιχράναι οδ. διδόναι τινί τι, auf Zinsen δανείζειν τί τινι, etw. von j-m ~ κίχρασθαί τι παρά τινος.
Borgen *f* ὁ δανεισμός.
Born *m* ἡ κρήνη.
Börse *f* τὸ βαλλάντιον.
Borste *f* ἡ σμῆριγξ (ιγγος), ἡ θρίξ (τριχός).
borstig λάσιος.
Borte *f* τὸ κράσπεδον.
bösartig κακοήθης, πονηρός.
Bösartigkeit *f* ἡ κακοήθεια, ἡ κακία, ἡ πονηρία.
böse κακός, φαῦλος, πονηρός, κακοῦργος (2), ἄδικος (2), = zornig, heftig χαλεπός, ὀργίλος, ἄγριος.
Bösewicht *m* ὁ κακοῦργος.
boshaft κακόνους (2), πονηρός.
Boshaftigkeit *f*, **Bosheit** *f* ἡ κακότης, ἡ πονηρία.
böslich κακῶς, πονηρῶς.
böswillig, Böswilligkeit *f* s. boshaft, Boshaftigkeit.
Botanik *f* ἡ βοτανική.
botanisch βοτανικός.
botanisieren βοτάνας συλλέγειν, βοτανολογεῖν.
Bote *m* ὁ ἄγγελος.
Botin *f* ἡ ἄγγελος.
Botmäßigkeit *f* ἡ ἀρχή, ἡ ἐπικράτεια, unter seine ~ bringen ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι, unter j-s ~ stehen εἶναι ὑπό τινι, ὑπακούειν τινός, ὑπήκοον εἶναί τινος.
Botschaft *f* ἡ ἀγγελία, fröhliche ~ τὸ εὐαγγέλιον.
Botschafter *m* ὁ ἄγγελος, ὁ πρεσβευτής (*pl.* οἱ πρέσβεις).
Bottich *m* ὁ πίθος.
brach ἀγεώργητος (2), ἀργός, ~ liegen ἀργεῖν.
Brach-acker *m*, **-feld, -land** *n* ἡ νεός (νειός), ὁ ἀργὸς ἀγρός.
Brand *m* ἡ ἔμπρησις, ἡ πυρκαϊά, in ~ stecken ἐμπιμπράναι, πῦρ ἐμβάλλειν τινί, in ~ stehen κάεσθαι, κατακάεσθαι.
Brandfackel *f* ἡ δᾷς (δός).
Brandfleck *m* τὸ ἔγκαυμα, ἡ φῶς (φῶτός).
Brandfuchs *m* ὁ αἴθων (ωνος).
Brandmal *n* τὸ ἔγκαυμα, τὸ στίγμα.
brandmarken καυτηριάζειν, στίζειν.
Brandmarkung *f* ἡ στίξις.
Brandopfer *n* ἡ ἔμπυρος θυσία, ein ~ darbringen ὁλοκαυτεῖν (-τοῦν).
Brandpfeil *m* ὁ πυρφόρος οἰστός.
brandschatzen τέμνειν καὶ κάειν.
Brandschatzung *f* ἡ ἀργυρολογία.
Brandstifter *m* ὁ πῦρ ὑφάπτων (ὑφάψας).

Brandstiftung *f* ἡ ἔμπρησις.
Brandung *f* ἡ ῥαχία, ἡ κυματωγή (das Brechen der Wogen).
Brandzeichen *n* ſ. Brandmal.
braten ὀπτᾶν.
Braten *m* τὰ ὀπτὰ κρέα.
Bratſpieß *m* ὁ ὀβελός.
Brauch *m* ὁ νόμος, τὸ πάτριον.
brauchbar χρήσιμος, ἐπι-ſ[τήδειος.]
Brauchbarkeit *f* τὸ χρήσιμον, ἡ χρηστότης, ἡ ἐπιτηδειότης.
brauchen χρῆσθαί τινι, δεῖσθαί τινος.
brauen ἕψειν.
braun φαιός, ὄρφνινος.
Bräune (als Farbe) *f* τὸ φαιόν, τὸ ὄρφνινον, (als Krankheit) ὁ σύναγχος.
bräunen φαιὸν ποιεῖν.
bräunlich ἐπίπερκος (2), ἐπίξανθος (2).
brauſen ἠχεῖν, κτυπεῖν, θορυβεῖν.
Braut *f* ἡ νύμφη.
Brautfackel *f* ἡ γαμήλιος δᾷς (ᾱδός).
Brautführer *m* ὁ νυμφ-ſ[αγωγός.]
Brautführerin *f* ἡ νυμφαγωγός.
Brautgemach *n* ὁ θάλαμος.
Bräutigam *m* ὁ νυμφίος.
Brautlied *n* ὁ ἐπιθαλάμιος.
Brautwerber *m* ὁ νυμφαγωγός.
brav χρηστός, σπουδαῖος, ἀγαθός, καλὸς κἀγαθός, ~handeln ἀνδραγαθίζεσθαι, für ~ gelten εὐδοκιμεῖν.
Bravheit *f* ἡ χρηστότης, ἡ καλοκἀγαθία, ἡ ἀρετή.
bravo εὖγε.
Brecheiſen *n* ὁ μοχλός.
brechen ῥηγνύναι, ἀγνύναι, θραύειν, κλᾶν, ἐπι-, κατακλᾶν, e-n Vertrag ~ παραβαίνειν συνθήκην, ein Bündnis ~ λύειν τὰς σπονδάς, e-n Eid ~ παραβαίνειν ὅρκον, ſein Wort ~ (ὑποσχόμενον) ψεύδεσθαι, das Stillſchweigen ~ λύειν τὴν σιγήν, ſich ~ (von Strahlen und dgl.) ἀνακλᾶσθαι, ἄγνυσθαι, = ſich erbrechen ἐμεῖν, ἀπεμεῖν.
Brechen *n* ~ ἡ ῥῆξις, das Erbrechen ὁ ἐμετός.
Brechmittel *n* τὸ ἐμετικὸν od. ἐμετήριον (φάρμακον).
Brei *m* τὸ ἔντος, ἡ ἀθάρη.
breit εὐρύς, πλατύς, ~ machen εὐρύνειν.
Breite *f* τὸ εὖρος, τὸ πλάτος.
Bremſe *f* ὁ οἶστρος.
brennbar καύσιμος (2), καυστός, καυστικός.
Brennbarkeit *f* τὸ καύσιμον.
brennen: *trans.* κάειν, *intr.* κάεσθαι, = leuchten λάμπειν, von od. vor etwas ~ κάεσθαι, αἴθεσθαί τινι.
Brennen *n* ἡ καῦσις.
brennend κάων, καυστικός, von Leidenſchaften ὀξύς, δεινός.
Brenneſſel *f* ἡ ἀκαλήφη.
Brennholz *n* τὰ καύσιμα ξύλα, τὰ φρύγανα.
Breſche *f* τὸ παρερρηγμέ-

νον oder παρερρωγὸς τοῦ τείχους.

Brett *n* ἡ σανίς.

Brettſpiel *n* ἡ πεττεία, οἱ πεττοί. [γράμματα.]

Brief *m* ἡ ἐπιστολή, τὰ

Briefbote *m* ὁ γραμματοφόρος.

briefflich ἐπιστολιματος (2).

Briefträger *m* ſ. Briefbote.

Briefwechſel *m* τὰ γράμματα.

Brigg *f* ὁ κέλης (ητος).

brillant λαμπρός, μεγαλοπρεπής. [μας (αντος).]

Brillant *m* (Edelſtein) ὁ ἀδά-

bringen κομίζειν, ἄγειν, φέρειν, eine Nachricht ~ ἀγγέλλειν, Früchte ~ καρποὺς φέρειν, Ehre, Schande uſw. τιμήν, αἰσχύνην φέρειν, j-n dahin ~, daß προάγειν τινὰ εἴς od. ἐπί τι, an ſich ~ κτᾶσθαι, ans Licht ~ ἀποφαίνειν, ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς, j-n auf die Seite ~ ἀναιρεῖν ἐκ μέσου, j-n auf ſeine Seite ~ προσάγεσθαί τινα, auf die Beine ~ (ein Heer u. dgl.) συνάγειν, συναθροίζειν, etw. über einen ~ ἐπάγειν oder ἐπιφέρειν τινί τι, nicht übers Herz ~ ὁ θυμὸς οὐκ ἐᾷ, e-n um etw. ~ ὑφελεῖν τινά (τινός) τι, ums Leben ~ ἀποκτείνειν, φονεύειν, unter die Leute ~ διαθρυλ(λ)εῖν, διασπείρειν, etwas vor ſich ~ κτᾶσθαι, χρηματίζεσθαι, zur Welt ~ τίκτειν, γεννᾶν.

Brocken *m* ὁ ψωμός, τὸ ψώμισμα.

Brodem *m* ὁ ἀτμός.

Bromḫeere *f* τὸ βάτον.

Bronze *f* ὁ χαλκός.

bronzen χαλκοῦς.

Broſam(e) *m* u. *n* (*f*) ἡ ψίξ (ιχός).

Brot *n* ὁ ἄρτος, ἡ μᾶζα, ὁ σῖτος, ~ backen ἀρτοποιεῖν, ἀρτοκοπεῖν.

Brotbacken *n* ἡ ἀρτοποιία.

Brotbäcker *m* ὁ ἀρτοποιός, ὁ ἀρτοκόπος. [λης.]

Brothändler *m* ὁ ἀρτοπώ-

Brotherr *m* ὁ μισθοδότης.

brotlos οὐκ ἔχων βίον, ἐνδεής.

Bruch *m* τὸ ῥῆγμα, τὸ κάταγμα, τὸ σύντριμμα, ~ am Unterleib ἡ κάλη, übtr. ἡ διάλυσις, ἡ διαφορά. [μόριον.]

Bruch=ſtück *n*, **=teil** *m* τό

Brücke *f* ἡ γέφυρα, eine ~ ſchlagen γέφυραν ποιεῖν od. ζευγνύναι.

Bruder *m* ὁ ἀδελφός.

Bruderkrieg *m* ὁ ἀδελφῶν πόλεμος.

brüderlich ἀδελφός, ἀδελφικός. [(2).]

bruderliebend φιλάδελφος

bruderlos ἀνάδελφος (2).

Brudermord *m* ἡ ἀδελφοκτονία. [κτόνος.]

Brudermörder *m* ὁ ἀδελφο-

Bruders=ſohn *m*, **=tochter** *f* ὁ ἀδελφιδοῦς, ἡ ἀδελφιδῆ. [βαμμα.]

Brühe *f* ὁ ζωμός, τὸ ἔμ-

brüllen βρυχᾶσθαι (M.),

μυκᾶσθαι (M.), von Menſchen βοᾶν, μέγα φθέγγεσθαι.

Brüllen *n* ὁ μυκηθμός, τὸ μύκημα, τὸ βρύχημα.

brummen βράζειν, ὁμάζειν.

Brunnen *m* τὸ φρέαρ (ατος).

Brunnenkreſſe *f* τὸ κάρδαμον.

Brunnenwaſſer *n* τὸ φρεάτιον ὕδωρ.

Brunſt *f* ἡ πτόησις, ἡ σκύζα, ὁ ἵμερος.

Bruſt *f* τὸ στέρνον, τὸ στῆθος, ſich an die ~ ſchlagen τύπτεσθαι od. κόπτεσθαι τὸ στῆθος, die beiden Seiten der Bruſtwölbung ὁ μαζός, ὁ μαστός, ἡ μάμμα.

Bruſtbeſchwerden *f/pl.* τὸ ἄσθμα.

Bruſtbild *n* ἡ προτομή.

brüſten: ſich mit etwas ~ γαυριᾶν (auch P.), μεγαλύνεσθαί τινι und ἐπί τινι, ἀγάλλεσθαι, κομπάζειν, σεμνύνεσθαί τινι.

Bruſtharniſch *m* ὁ θώραξ.

Bruſthöhle *f* ὁ θώραξ, ἡ χέλυς (υος). [ἡ ἔπαλξις.]

Brüſtung *f*, **Bruſtwehr** *f*

Bruſtwarze *f* ὁ μαζός.

Brut *f* ἡ γονή, ὁ γόνος, ὁ τόκος.

brutal θηριώδης.

Brutalität *f* τὸ θηριῶδες, ἡ θηριότης. [τεύειν.]

brüten ἐπφάζειν, νεοτ-

Bube *m* ὁ παῖς, τὸ μειράκιον, ὁ κάκιστος (ſchändlicher Menſch).

Buben-ſtreich *m*, **-ſtück** *n*, **Büberei** *f* τὸ πονήρευμα, τὸ πανούργημα.

Buch *n* ἡ βίβλος, τὸ βιβλίον.

Buche *f* ἡ ὀξύα oder ὀξύη.

buchen *adj.* ὀξύινος.

buchen (Verb) ἀπογράφειν.

Buchenwald *m* ὁ ὀξυῶν δρυμός. [βιβλος.]

Bücherfreund *m* ὁ φιλό-

Bücher-ſaal *m*, **-ſammlung** *f* ἡ βιβλιοθήκη.

Buchfink *m* ὁ σπίνος.

Buchführer *m* ὁ γραμματεύς. [τεία.]

Buchführung *f* ἡ γραμμα-

Buchhalter *m* ὁ γραμματεύς.

Buchhändler *m* ὁ βιβλιοπώλης. [πωλεῖον.]

Buchhandlung *f* τὸ βιβλιο-

Büchlein *n* τὸ βιβλίον.

Buchsbaum *m* ἡ πύξος.

Büchſe *f* ἡ θήκη, τὸ κιβώτιον.

Buchſtabe *m* τὸ γράμμα, τὸ στοιχεῖον.

Buchſtabenſchrift *f* τὰ γράμματα.

buchſtabieren συλλαβίζειν.

buchſtäblich κατὰ τὰ γράμματα, κατὰ λέξιν.

Bucht *f* ὁ κόλπος, ὁ ὅρμος.

buchtenreich κολπώδης.

Buckel *m* τὸ κύρτωμα.

buckelig κυρτός, κυφός.

bücken, ſich κύπτειν, ἐπι-, ἐγκύπτειν.

Bude *f* ἡ σκηνή.

Büffel *m* ὁ ἄγριος βοῦς.

Bug *m* ἡ καμπή, bei Tieren ἡ ὠμοπλάτη.

Bügel *m* τὸ τόξον.

buhlen ἑταιρεῖν, πορνεύεσθαι, μοιχεύειν.

Buhler *m* ὁ μοιχός, ὁ πόρνος. [ἑταιρεία.]
Buhlerei *f* ἡ ἑταίρησις, ἡ
Buhlerin *f* ἡ ἑταίρα, ἡ ἑταιρίς.
buhlerisch ἑταιρικός, μοιχικός, πορνικός.
Bühne *f* ἡ σκηνή.
Bühnenstück *f* τὸ δρᾶμα.
Bund *m* ἡ συμμαχία.
bundbrüchig παράσπονδος (2). [σπόνδησις.]
Bundbrüchigkeit *f* ἡ παρα-
Bündel *n* ἡ δέσμη, ὁ σύνδεσμος. [μαχος.]
Bundesgenosse *m* ὁ σύμ-
Bundesgenossenschaft *f* ἡ συμμαχία. [κόν.]
Bundesheer *n* τὸ συμμαχι-
Bundesrat *m*, **Bundesversammlung** *f* τὸ συνέδριον.
Bundesvertrag *m* ἡ συμμαχία. [βής.]
bündig σύντομος (2), ἀκρι-
Bündigkeit *f* ἡ ἀκρίβεια.
Bündnis *n* αἱ συνθῆκαι, αἱ σπονδαί, ἡ συμμαχία, ἡ ἐπιμαχία, ein ~ schließen σπένδεσθαι od. σπονδάς od. συμμαχίαν ποιεῖσθαί τινι od. πρός τινα, ein ~ brechen λύειν od. παραβαίνειν τὰς σπονδάς. [(2).]
bundbrüchig παράσπονδος
bunt ποικίλος, ~e Farbe ἡ ποικιλία, ~ färben ποικίλλειν, ~ durcheinander ἀναμίξ, ἀτάκτως.
buntfarbig ποικίλος, ποικιλόχρους (2).
Buntheit *f* ἡ ποικιλία, τὸ ποικίλον.
Bürde *f* τὸ φορτίον, τὸ φόρημα, übtr. τὸ ἄχθος.
Burg *f* ἡ ἀκρόπολις, ἡ ἄκρα. [ἔγγυος.]
Bürge *m* ὁ ἐγγυητής, ὁ
bürgen: für j-n oder etw. ~ ἐγγυᾶσθαί τινα od. τι, bei j-m τινί oder πρός τινα.
Bürger *m* ὁ πολίτης, ὁ ἀστός. [ὅρκος.]
Bürgereid *m* ὁ πολιτικὸς
Bürgerfeind *m* ὁ μισόδημος.
Bürgerfreund *m* ὁ φιλόδημος, ὁ δημοτικός.
Bürgerin *f* ἡ πολῖτις (ιδος), ἡ ἀστή.
Bürgerkrieg *m* ὁ οἰκεῖος (ἐπιδήμιος, ἐμφύλιος) πόλεμος.
Bürgerkrone *f* ὁ στέφανος.
bürgerlich πολιτικός, ~e Angelegenheiten τὰ πολιτικά.
Bürgerpflicht *f* τὸ τῷ πολίτῃ προσῆκον.
Bürgerrecht *n* ἡ πολιτεία, das ~ erlangen τυγχάνειν τῆς πολιτείας, j-m das ~ geben διδόναι τινὶ τὴν πολιτείαν. [πολῖται.]
Bürgerschaft *f* ἡ πόλις, οἱ
Bürgin *f* ἡ ἔγγυος.
Bürgschaft *f* ἡ ἐγγύη, ἡ κατεγγύη, ~ leisten für j-n διεγγυᾶν τινα.
Bürgschaftsleistung *f* ἡ δι-, ἐξεγγύησις. [νίσκος.]
Bursche *m* ὁ παῖς, ὁ νεα-
Bürste *f* τὸ κάλλυντρον.
bürsten καλλύνειν, καθαίρειν.
Bürzel *m* τὸ ὀρροπύγιον.
Busch *m* ὁ θάμνος.

Büſchel *n* ἡ δέσμη, ἡ δεσμίς.
buſchig θαμνώδης, δασύς, [λάσιος.]
Buſchwerk *n* ὁ θάμνος (auch *pl.*). [μαστός (auch *pl.*).]
Buſen *m* ὁ κόλπος, ὁ
Buſen-freund *m*, **-freundin** *f* ὁ φίλτατος, ἡ φιλτάτη.
Buſenfreundſchaft *f* ἡ μεγίστη φιλία.
Buſſard *m* ὁ τριόρχης, ὁ τρίορχος.
Buße *f* ἡ δίκη, ἡ τίσις, ἡ τιμωρία, = Reue ἡ μετάνοια.
büßen δίκην διδόναι τινός, ἐκτίνειν τινός, κολάζεσθαι, ζημιοῦσθαι.
Büſte *f* ἡ εἰκών (όνος).
Butter *f* τὸ βούτυρον.

C

(Die unter **C** fehlenden Artikel ſuche man unter **K** oder **Z**.)

Chaos *n* τὸ χάος.
Charakter *m* ὁ χαρακτήρ (ῆρος), ἡ φύσις, οἱ τρόποι, = Titel, Rang ἡ τιμή, ἡ τάξις, edler, guter ~ ἡ εὐήθεια, ἡ εὐτροπία, von gutem ~ εὐήθης, εὔτροπος (2), κόσμιος τοὺς τρόπους, ſchlechter ~ ἡ κακοήθεια, ἡ κακοτροπία, von ſchlechtem ~ κακοήθης, κακότροπος (2).
Charaktereigentümlichkeit *f* τὸ φύσει ἴδιον.
charakteriſtiſch ἴδιος.
charakterlos ἀήθης.
Charakterloſigkeit *f* τὸ ἀήθες.
Chor *m* ὁ χορός, ἡ χορεία, τὸ χόρευμα (Reigen), e-n ~ anführen χορηγεῖν, der Anführer des ~es ὁ χορηγός.
Chorführer *m* ὁ χορηγός.
Chorführerin *f* ἡ χορηγίς (ίδος).
Chortanz *m* ὁ χορός, ἡ χορεία.
Chortänzer *m* ὁ χορευτής.
Chriſt *m* ὁ χριστιανός.
Chriſtentum *n* ὁ χριστιανισμός.
Chronik *f* τὰ χρονικά.
Chronikenſchreiber *m* ὁ χρονογράφος.
chroniſch χρόνιος.
Chronolog *m* ὁ χρονολόγος.
Chronologie *f* ἡ χρονολογία.
chronologiſch χρονολογικός, *adv.* κατὰ χρόνους.

D Δ, δ, τὸ δέλτα, indekl.

da *adv.* ἐνταῦθα, ἐνθάδε, αὐτοῦ, αὐτόθι, τῇδε, ταύτῃ, ἐκεῖ, von da ἐντεῦθεν, ἐνθένδε, da und dort ἔνθα καὶ ἔνθα, *cj.* der Zeit ὅτε, ὁπότε, ἡνίκα, ἐπεί, ἐπειδή, ὡς, des Grundes ἐπεί, ἐπειδή, ὡς, ὅτε, ὅπου, da ja ἐπείπερ, ἐπειδή γε, da nun ἐπεὶ ἄρα.

da-bei παρά oder πρός τινι, ἐγγύς, πλησίον τινός.

dabei-bleiben παρα-, προσμένειν.

dabei-laſſen ἐγκαταλείπειν.

dabei-liegen παρα-, προσ-, ἐπικεῖσθαι.

dabei-ſagen ἐπιλέγειν.

dabei-ſein παρεῖναι, παραγενέσθαι.

Dabei-ſein *n* ἡ παρουσία, in meinem ~ ἐμοῦ παρόντος.

dabei-ſitzen παρα-, προσκαθῆσθαι.

dabei-ſtehen παρεστάναι.

da-bleiben ἐπι-, παραμένειν.

Dach *n* ἡ στέγη, τὸ στέγασμα.

Dachs *m* ὁ τρόχος.

Dachſtuhl *m* αἱ ὀροφαί.

Dachziegel *m* ἡ κεραμίς (ίδος).

da-durch διὰ τούτου, τῇδε, ταύτῃ, οὕτως, kauſal διά mit *acc.*, ἐκ oder ἀπό mit *gen.* od. durch den bloßen *dat.* der *pron. demonstr.*

da-für ἀντὶ τούτου oder τούτων.

dafür-geben ἀντιδιδόναι τί τινος.

Dafür-halten *n* ἡ δόξα, nach meinem ~ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ oder δοκεῖν, ἐμοὶ δοκεῖν, κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν.

dafür-können αἴτιον εἶναί τινος.

dafür-ſein ἐπαινεῖν, ἀπο-

dafür-ſprechen λέγειν ὑπέρ τινος.

da-gegen ἀντὶ τούτου, als Adverſativpartikel δέ, ἀλλά.

dagegen-anführen ἀντιλέγειν.

dagegen-einkaufen ἀνταγοράζειν, ἀντωνεῖσθαι. (Bei allen mit ~ verbundenen Verben nehme man das Simplex und ſetze dieſes mit ἀντί zuſammen.)

da-heim οἴκοι.

da-her ἐντεῦθεν, ἐνθένδε, αὐτόθεν, ἐκεῖθεν, ſ. deshalb, als Folgerungspartikel οὖν, ἄρα, δή, τοίνυν, ὥστε, τοιγαροῦν, τοιγάρτοι.

daher-kommen ἐπ-, προσιέναι.

da-hin ἐκεῖσε, ἐνθάδε, αὐτόσε, ἐκεῖσε, ~ wo ἔνθα, bis ~ εἰς τοῦτο od. τοσοῦτον.

dahin-bringen προάγειν, πείθειν τινά, es ~, daß διαπράττεσθαι ὥστε mit *inf.* od. ὅπως mit *ind. fut.*

dahin-eilen οἴχεσθαι, φεύγειν.
dahin-fahren ἀπελαύνειν.
dahin-fliegen ἀποπέτεσθαι.
dahin-fliehen φεύγειν, ἐκφεύγειν.
dahin-geſtellt ſein laſſen ἐᾶν τι.
dahin-ſterben ἀποθνῄσκειν, διαφθείρεσθαι.
dahin-ſtreben, dahin-trachten τοῦτο σκοπεῖν oder πράττειν ὅπως mit *ind. fut.*
da-hinter ὄπισθε(ν), ἐξ-, κατόπισθε(ν).
dahinter(her)-ſein διώκειν.
dahinter-kommen αἰσθάνεσθαι, κατανοεῖν, μανθάνειν. [ſtecken]
dahinter-ſein, dahinter-ſ ὑπεῖναι, ὑποκεῖσθαι.
da-liegen κεῖσθαι, κατακεῖσθαι.
da-malig ὁ, ἡ, τὸ τότε.
da-mals τότε, τηνικαῦτα, κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, ~ als ὅτε, ἡνίκα.
Dame *f* ἡ γυνή.
Damhirſch *m* ἡ ἔλαφος, ἡ δορκάς (ἄδος).
da-mit *adv.* zur Bez. der Gemeinſchaft σύν, ἅμα mit *dat.*, μετά mit *gen.*, des Mittels und Werkzeuges durch den *dat.* der *pron.* τούτῳ, ταύτῃ, ᾧ, ᾗ uſw., *cj.* ἵνα, ὡς, ὅπως nach einem Haupttempus mit *conj.*, nach einem Nebentempus gew. mit *opt.*, ~ nicht ἵνα μή, ὅπως μή, ὡς μή, μή.
dämlich ὁ, ἡ βλάξ (ακός).
Damm *m* τὸ χῶμα.
dämmen χοῦν, ἀποχοῦν.
dämmerig κνεφαῖος.
dämmern: es dämmert ὄρθρος ἐστὶ βαθύς.
Dämmerung *f* ὁ ὄρθρος, τὸ κνέφας.
Dämon *m* ὁ δαίμων (ονος), von e-m ~ beſeſſen ſein δαιμονᾶν.
dämoniſch δαιμόνιος.
Dampf *m* ὁ ἀτμός, ὁ καπνός. [πνοῦσθαι.]
dampfen ἀτμίζειν, κα-ſ
dämpfen σβεννύναι, κατασβεννύναι, κατέχειν, παύειν, καταπαύειν.
dampfend, dampfig ἀτμώδης, καπνώδης.
da-nach ſ. darauf.
da-neben παρά oder πρός τούτῳ.
daneben-ſtellen παρατιθέναι und ſo in Zſſgn, zB. **daneben-ſitzen** παρακαθῆσθαι uſw.
da-nieder χαμαί.
danieder-liegen κατακεῖσθαι, ἀργεῖν.
Dank *m* ἡ χάρις (ιτος), ~ abſtatten χάριν ἀποδιδόναι, ἀπονέμειν, ~ ſagen χάριτας λέγειν, ~ wiſſen χάριν ἔχειν oder εἰδέναι.
dankbar εὐχάριστος (2), ~ ſein εὐχαριστεῖν.
Dankbarkeit *f* ἡ εὐχαριστία.
danken ſ. Dank abſtatten uſw., = einen Gruß erwidern ἀντασπάζεσθαι, ἀντιπροσαγορεύειν.
dankenswert χάριτος ἄξιος.
Dankfeſt *n* τὰ χαριστήρια.

Dankgefühl *n* τὸ εὐχάριστον.

Danklied *n* ὁ παιάν (ᾶνος), τὸ προσόδιον, ὁ ὕμνος.

Dankopfer *n* s. Dankfest.

danksagen χάριτας λέγειν.

Danksagung *f* ἡ χάριτος ὁμολογία.

dann εἶτα, ἔπειτα, μετὰ τοῦτο (ταῦτα).

dannen: von ~ ἐντεῦθεν, ἐνθένδε, πρόσω, in Zssgn ἀπό, zB. von ~ ziehen ἀπελαύνειν usw.

dar-an παρά, ἐπί, ἐν mit *dat.*, in Zssgn mit Verben παρά, πρός, ἐπί und ἐν.

daran-sein: gut oder übel ~ εὖ (καλῶς), κακῶς ἔχειν.

daran-setzen παραβάλλεσθαι.

daran-wenden ἀναλίσκειν, καταναλίσκειν, δαπανᾶν.

daran-wollen: nicht ~ ὀκνεῖν, μέλλειν.

dar-auf μετὰ τοῦτο (ταῦτα), ἐκ τούτων, ἔπειτα, **bald** ~ ὀλίγῳ οδ. οὐ πολλῷ ὕστερον, tags ~ τῇ ὑστεραίᾳ.

darauf achten ἐνθυμεῖσθαι.

darauf ausgehen τοῦτο μηχανᾶσθαι.

darauf bedacht sein ἐπινοεῖν, διανοεῖσθαι.

darauf-befinden, sich ἐπεῖναι. [dacht sein.]

darauf denken s. darauf bedarauf-fallen ἐμπίπτειν.

darauf-folgen ἕπεσθαι, ἐφέπεσθαι. [ἐπιβάλλειν.

darauf-legen ἐπιτιθέναι,

darauf-liegen ἐπικεῖσθαι.

darauf-losgehen, -stürmen ὁρμᾶν ἐπί τι, δρόμῳ φέρεσθαι ἐπί τι. [φειν.]

darauf-schreiben ἐπιγράdarauf-schwören ἐπομνύναι.

darauf sehen σκοπεῖν.

darauf-setzen s. darauf-legen.

darauf-sitzen ἐπικαθῆσθαι.

darauf-springen ἐπιπηδᾶν.

darauf-stehen ἐφεστάναι.

darauf-stellen ἐφιστάναι.

darauf-werfen ἐπιβάλλειν.

dar-aus ἐκ τούτου (τούτων), τούτῳ, ἐντεῦθεν, ~ wird nichts οὐ δυνατόν τοῦτο γενέσθαι, οὐκ ἐῶ.

darben σπανίζειν.

dar-bieten ὀρέγειν, παρέχειν, διδόναι, es bietet sich eine Gelegenheit dar ἀφορμὴ γίγνεται, καιρός ἐστιν.

dar-bringen προσ-, ἐπιφέρειν.

Dar-bringung *f* ἡ προσφορά, ἡ προσαγωγή.

dar-ein εἰς mit *acc.* der *pron. demonstr.*, in Zssgn εἰς u. ἐν, zB. ~ fallen εἰσ-, ἐμπίπτειν.

darein-ergeben, darein-finden, sich ὑπομένειν τι.

darein-reden παραφθέγγεσθαι, ὑποκρούειν.

darein-schlagen παίειν.

darein-setzen ἐντιθέναι, ἐγκαθιστάναι, seine Ehre ~ φιλοτιμεῖσθαι.

darein-willigen ἐπαινεῖν, ὁμολογεῖν.

dar-in, dar-innen ἐν mit *dat.* der *pron. demonstr.*, auch ἔνδον, ἐντός, in Zssgn ἐν,

z.B. ~ bleiben ἐμμένειν, ~ ſein ἐνεῖναι uſw.

dar-legen ἀποδεικνύναι, ἀποφαίνειν, δηλοῦν, διδάσκειν.

Dar-legung *f* ἡ ἀπόδειξις, ἡ δήλωσις.

Dar-lehen *n* τὸ δάνεισμα, τὸ δάνειον.

dar-leihen δανείζειν, κιχράναι.

Dar-leiher *m* ὁ δανειστής,

Darm *m* τὸ ἔντερον.

Darre *f* ὁ ταρσός.

dar-reichen ſ. darbieten.

dar-ſtellen ἀπο-, ἐπιδεικνύναι, δηλοῦν, vom Dichter ποιεῖν, vom Maler γράφειν.

Dar-ſteller *m* durch die *part.* der Verba.

Dar-ſtellung *f* ἡ ἐπίδειξις, ἡ γραφή, ἡ ποίησις.

dar-tun ἀποδεικνύναι, ἀποφαίνειν, δηλοῦν.

dar-über ὑπέρ und ἐπί mit *acc.* der *pron. demonstr.*, ὑπεράνω.

darüber-decken περιπεταννύναι.

darüber-gehen διαβαίνειν.

darüber-halten ὑπερέχειν.

darüber-her ὑπέρ oder κατά mit dem *gen.* der *pron. demonstr.*, ὑπερθεν, ~ hin ὑπέρ mit dem *acc.* der *pron. demonstr.*

darüber-hinaus, darüberhinweg ἐπέκεινα, ὑπέρ mit dem *acc.*

darüber-hingehen (hinweggehen) παριέναι (von ἵημι), παραλείπειν (mit Stillſchweigen).

darüber-kommen περιτυγχάνειν τινί.

darüber-liegen ὑπερ-, ἐπι-

darüber-ſetzen *trans.* ὑπερτιθέναι, übtr. ὑπερβάλλειν, διαβαίνειν, περαιοῦσθαι.

dar-um περί mit dem *acc.* der *pron. demonstr.*, = deshalb διὰ τοῦτο (ταῦτα), τούτου ἕνεκα.

dar-unter ὑπό mit dem *dat.* der *pron. demonstr.*, κάτω, ὑποκάτω.

darunter-breiten ὑποστρωννύναι.

darunter-gießen ὑποχεῖν.

darunter-legen ὑποτιθέναι, ὑποβάλλειν.

dar-zählen ἀριθμεῖν.

da-ſein παρεῖναι, παραγενέσθαι, ἥκειν.

Da-ſein *n* ἡ παρουσία, = Vorhandenſein ἡ οὐσία.

da-ſelbſt αὐτοῦ, ἐνταῦθα, ἐνθάδε, ἐκεῖ.

da-ſitzen καθῆσθαι.

daß ὅτι, ὡς od. *acc.* m. *inf.*, nach den Verben der ſinnlichen und geiſtigen Wahrnehmung und des Affekts durch d. *part.* oder ὅτι, nach den Verben des Fürchtens μή mit dem *conj.* (oder *opt.* nach einem Nebentempus), ſ. damit, ſo ~ ὥστε mit *ind.* (tatſächliche Folge), ſonſt *inf.*, o ~ doch εἴθε, εἰ γάρ, unter der Bedingung, ~ ἐφ' ᾧ, ἐφ' ᾧτε mit *inf.*

da-ſtehen ἑστάναι, καθ-, παρεστάναι, ~ als etwas φαίνεσθαι, ἐξελέγχεσθαι mit dem *part.*

Dattel *f* ἡ φοίνιξ (ικος).
Dattel-baum *m*, **-palme** *f* ἡ, ὁ φοίνιξ.
Dattelwald *m* τὸ ἄλσος φοινίκων.
Dattelwein *m* ὁ φοινίκινος [οῖνος.]
Dauer *f* ἡ βεβαιότης (ητος), ὁ χρόνος, τὸ μόνιμον.
dauerhaft ἰσχυρός, βέβαιος, μόνιμος.
Dauerhaftigkeit *f* ἡ βεβαιότης (ητος), τὸ μόνιμον.
dauern μένειν, δια-, παραμένειν, = Mitleid empfinden οἰκτίρειν, ἐλεεῖν.
dauernd μόνιμος (2), βέβαιος. [λος.]
Daumen *m* ὁ μέγας δάκτυ-
da-von ἀπό mit *gen.* od. bloßem *gen.*, ἐντεῦθεν, gew. ἀπό in Zssgn, zB. ~gehen ἀπιέναι, ~laufen ἀποδιδράσκειν.
davon-tragen ἀποφέρειν, ἀποκομίζειν, φέρεσθαι.
da-vor ἐμ-, ἐπίπροσθεν, πρό mit dem *gen.*, in Zssgn πρό u. ἐπί, zB. ~liegen προ-, ἐπικεῖσθαι.
da-zu πρὸς τούτοις, ἔτι δέ, πρός δέ, in Zssgn πρός, ἐπί, παρά, zB. ~fügen προστιθέναι u. dgl.
da-zwischen μεταξύ, εἰς μέσον, ἐν μέσῳ.
dazwischen-kommen παρα-, περιτυγχάνειν, ἐπιγίγνεσθαι.
Dazwischen-kunft *f* durch *part.* der Verba.
dazwischen-lassen διαλείπειν.
dazwischen-legen παρεντιθέναι.
dazwischen-mengen, dazwischen-mischen ἐγκαταμειγνύναι. [τιθέναι.]
dazwischen-setzen παρεν-
dazwischen-stehen ἐν μέσῳ καθεστάναι.
dazwischen-treten ἐν μέσῳ καθίστασθαι od. γίγνεσθαι.
Debatte *f* ὁ ἀγών (ῶνος), οἱ λόγοι, ἡ ἀντιλογία.
debattieren ἀγωνίζεσθαι, ἀντιλέγειν.
Decke *f* τὸ στρῶμα, τὸ κάλυμμα, ἡ περιβολή, mit j-m unter einer ~ stecken εἰς ἓν συγκεκυφέναι τινί, συμπράττειν τινί.
Deckel *m* τὸ ἐπίθημα, τὸ ἐπίβλημα.
decken, eig. σκεπάζειν, στεγάζειν, καλύπτειν, sich decken φυλάττεσθαι, εὐλαβεῖσθαί τι.
Deckmantel *m* τὸ προ-, ἐπικάλυμμα, ἡ πρόφασις.
Deckung *f* ἡ σκέπη, = Sicherung ἡ ἀσφάλεια.
Degen *m* τὸ ξίφος, τὸ ξιφίδιον.
dehnbar ὑγρός.
dehnen ἐκ-, διατείνειν, sich ~ διατείνειν ἑαυτόν.
Dehnung *f* ἡ τάσις, ἡ ἔκτασις.
Deich *m* τὸ χῶμα.
Deichsel *f* ὁ ῥυμός.
dein σός, σή, σόν.
deiner-seits, deines-teils τὸ σὸν μέρος, τὸ κατὰ σέ.
deinet-halben, deinet-wegen σοῦ γ' ἕνεκα, τό γ' ἐπὶ σοί.

deinig ὁ σός, ἡ σή, τὸ σόν.
Deklamation *f* ἡ μελέτη.
deklamieren ὑποκρίνεσθαι, ῥαψῳδεῖν.
Deklination *f* ἡ κλίσις.
deklinieren κλίνειν.
Dekoration *f* ὁ κόσμος.
dekorieren κοσμεῖν, ἐκκοσμεῖν.
Dekret *f* τὸ ψήφισμα.
Dekurio *m* ὁ δεκάδαρχος.
delikat λίχνος, δύσκολος (2).
Delphin *m* ὁ δελφίς (ῖνος).
Demagog *m* ὁ δημαγωγός.
Demagogie *f* ἡ δημαγωγία.
dem-gemäß κατὰ τοῦτο, ἐκ τούτου.
dem-nach ſ. darum.
dem-nächſt μετὰ (δὲ) τοῦτο (ταῦτα), ἐκ (δὲ) τούτου.
Demokrat *m* ὁ δημοκρατικὸς ἀνήρ.
Demokratie *f* ἡ δημοκρατία.
Demut *f* ἡ ταπεινότης (ητος).
demütig μέτριος, ταπεινός, ~ bitten ἱκετεύειν.
demütigen ταπεινοῦν, ταπεινὸν ποιεῖν.
Demütigung *f* ἡ ταπείνωσις, τὸ ταπείνωμα.
dem-zufolge ſ. demgemäß.
Denar *m* τὸ δηνάριον.
Denkart *f* τὸ φρόνημα, ἡ διάνοια, ὁ νοῦς, τὰ ἤθη, οἱ τρόποι.
denkbar νοητός, es iſt nicht ~ οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.
denken νοεῖν, φρονεῖν, νοῦν ἔχειν, ἔμφρονα εἶναι, auf etw. ~ προσέχειν (τὸν νοῦν) τινι, an etw. ~ μεμνῆσθαί τινος, = glauben νομίζειν, ἡγεῖσθαι, = im Sinne haben ἐν νῷ ἔχειν, διανοεῖσθαι, = geſinnt ſein φρονεῖν.
Denken *n* ἡ νόησις, ἡ διάνοια, ἡ φρόνησις.
Denker *m* ἀνὴρ διανοητικὸς oder λογιστικός.
Denkmal *n* τὸ μνημεῖον, ἡ στήλη, τὸ μνῆμα.
Denkſchrift *f* τὸ ὑπόμνημα.
Denkſpruch *m* τὸ ἀπόφθεγμα, ἡ γνώμη.
Denkungsart *f* ſ. Denkart.
Denkweiſe *f* ſ. Denkart.
denkwürdig μνήμης ἄξιος, ἀξιομνημόνευτος (2).
Denkwürdigkeit *f* τὸ ἀπομνημόνευμα.
Denkzeichen *n* τὸ ὑπόμνημα, τὸ μνημεῖον.
denn γάρ (an zweiter Stelle), ſo ~, nun ~ τοίνυν, ἄρα, δῆτα, auf ~ ἀλλά, ἀλλ' ἴθι, ἀλλ' ἄγε, ἄγε δή, was ~? τί δέ, τί γάρ;
dennoch ὅμως, aber ~ ἀλλ' ὅμως.
Denunziant *m* ὁ μηνυτής, ὁ συκοφάντης.
denunzieren μηνύειν, συκοφαντεῖν.
der, die, das *art.* ὁ, ἡ, τό, *pron. demonstr.* ὅδε, ἥδε, τόδε, οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *pron. rel.* ὅς, ἥ, ὅ.
derb εὐπαγής, πάχυς.
Derbheit *f* τὸ εὐπαγές, τὸ πάχυν.
der-einſt ποτέ (enkl.).
der-einſtig μέλλων.
der-geſtalt οὕτω, τοιοῦτος.

der-gleichen τοιοῦτος, und ~ καὶ τὰ τοιαῦτα.
der-jenige οὗτος, diejenigen, welche ὅσοι.
der-maßen οὕτω, τοσοῦτον.
der-selbe *pron. demonstr.* οὗτός, eben ~ ὁ αὐτός, auf dieſelbe Weiſe ὁμοίως, κατὰ ταὐτά. [τως.]
des-gleichen ὁμοίως, ὡσαύ-
des-halb διὰ τοῦτο (ταῦτα), ἐκ τούτου (τούτων).
Deſpot *m* ὁ τύραννος, ὁ δυνάστης.
Deſpotie *f* ἡ τυραννίς (ίδος), ἡ δυναστεία.
deſpotiſch τυραννικός, δυναστικός.
Deſpotismus *m* ſ. Deſpotie.
deſſen-ungeachtet ὅμως δέ, ἀλλ᾽ ὅμως, καὶ ὥς.
deſto τοσούτῳ, je ... deſto ὅσῳ ... τοσούτῳ.
des-wegen ſ. deshalb.
Deut *m* τὸ κέρμα, τὸ κερμάτιον.
Deutelei *f* ἡ λεπτολογία.
deuteln λεπτολογεῖν, σοφίζεσθαι.
deuten ἑρμηνεύειν, εἰκάζειν, συμβάλλειν.
Deuter *m* ὁ ἑρμηνεύς, ὁ ἑρμηνευτής, ὁ εἰκαστής.
deutlich σαφής, φανερός, δῆλος. [ἡ ἐνάργεια.]
Deutlichkeit *f* ἡ σαφήνεια,
Deutung *f* ἡ ἑρμηνεία.
Dezemvir *m* ὁ δέκαρχος, die ~n οἱ δέκα.
Dezemvirat *n* ἡ δεκαρχία.
Diadem *n* τὸ διάδημα.
Diagnoſe *f* ἡ διάγνωσις.
diagonal διαγώνιος (2).
Diagonale *f* ἡ διαγώνιος.
Dialekt *m* ἡ διάλεκτος, ἡ γλῶττα.
Dialektik *f* ἡ διαλεκτική.
Dialektiker *m* ὁ διαλεκτικός.
dialektiſch διαλεκτικός.
Dialog *m* ὁ διάλογος.
Diamant *m* ὁ ἀδάμας (αντος).
diamanten ἀδαμάντινος.
Diät *f* ἡ δίαιτα.
Diäten *fpl.* τὰ ἐφόδια.
dicht πυκνός, εὐπαγής, ἁθρόος.
dichtbevölkert πολυάνθρωπος (2), συχνός.
dichten ποιεῖν.
Dichter *m* ὁ ποιητής.
Dichterin *f* ἡ ποιήτρια.
dichteriſch ποιητικός.
Dichtheit *f*, **Dichtigkeit** *f* ἡ πυκνότης (ητος), τὸ εὐπαγές. [ποιητική.]
Dichtkunſt *f* ἡ ποίησις, ἡ
Dichtung *f* τὸ ποίημα.
dick παχύς, πολύ-, εὐσαρκος (2).
Dicke *f* τὸ πάχος, ἡ πολυ-, εὐσαρκία.
Dickicht *f* τὸ δάσος.
Dieb *m* ὁ κλέπτης, ὁ κλώψ (ωπός), ὁ φώρ (ωρός). [κλοπή.]
Dieberei *f* ἡ κλωπεία, ἡ
Diebin *f* ἡ κλέπτις (ιδος).
diebiſch κλεπτικός, κλωπικός.
Diebſtahl *m* ſ. Dieberei.
Diele *f* ἡ σανίς (ίδος).
dienen διακονεῖν τινι, θεραπεύειν τινά, ὑπηρετεῖν u.

ὑπουργεῖν τινι, δουλεύειν τινί, λατρεύειν τινί, zu etwas ~ oder brauchbar sein χρήσιμον εἶναι πρός τι, λυσιτελεῖν τινι, wozu dient das? τί δὲ τούτου ὄφελος; zum Beispiel ~ παράδειγμα εἶναι, zum Gelächter ~ γέλωτα παρέχειν.

Diener *m* ὁ διάκονος, ὁ θεράπων (οντος), ὁ ὑπηρέτης, ὁ δοῦλος.

Dienerin *f* ἡ διάκονος, ἡ θεράπαινα, ἡ δούλη.

Dienerschaft *f* οἱ θεράποντες, οἱ δοῦλοι, οἱ οἰκέται.

dienlich χρήσιμος (2), ὠφέλιμος (2), ἐπιτήδειος, ἀγαθός.

Dienst *m* ἡ διακονία, ἡ ὑπηρεσία, ἡ δουλεία, bei j-m in ~ sein, ~ verrichten s. j-m dienen, = Dienstleistung ἡ θεραπεία, τὸ θεράπευμα, j-m e-n ~ erweisen χαρίζεσθαί τινι, zu ~en stehen παρεῖναι, = der Umfang aller Dienstleistungen τὰ ἔργα, τὰ προσήκοντα.

dienstbar ὑπήκοος (2), ὑποχείριος (2).

Dienstbarkeit *f* ἡ δουλεία.

dienst-beflissen, -eifrig, -fertig πρόθυμος (2), σπουδαῖος.

Dienst-beflissenheit *f*, **-eifer** *m*, **-fertigkeit** *f* ἡ προθυμία, ἡ σπουδή.

Diensterweisung *f* ἡ χάρις, ἡ προθυμία.

dienstfähig ἡλικίαν ἔχων, ὁ ἐν ἡλικίᾳ.

dienstwillig πρόθυμος (2).

Dienstwilligkeit *f* ἡ προθυμία.

dieser, diese, dieses οὗτος, αὕτη, τοῦτο auf das Vorhergehende, ὅδε, ἥδε, τόδε auf das Folgende hinweisend, ~ da οὑτοσί, ὅδι, ~ dort ἐκεῖνος, dieser ... jener ὁ μέν ... ὁ δέ.

diesjährig ὁ, ἡ, τὸ τῆτες, τούτου τοῦ ἔτους.

diesmal νῦν μέν, τὸ νῦν.

diesseitig ὁ, ἡ, τὸ ἐπὶ τάδε.

diesseits ἐπὶ τάδε, εἴσω, ἐντός.

Differenz *f* τὸ διαφέρον.

Diktator *m* ὁ δικτάτωρ (ορος).

Diktatur *f* ἡ δικτατορία.

diktieren ὑπαγορεύειν, ὑποβάλλειν.

Diktion *f* ἡ λέξις.

Dill *m* τὸ ἄνηθον.

Dimension *f* ἡ διά-, ἀπόστασις.

Ding *n* τὸ χρῆμα, τὸ πρᾶγμα, in allen ~en ἐν παντὶ πράγματι, vor allen ~en πάντων μάλιστα, guter ~e sein θαρρεῖν, εὐθυμεῖν, = Wesen ἡ οὐσία, die ~e τὰ ὄντα.

dingen μισθοῦσθαι (M.).

Dinkel *m* ἡ ζειά, ζεά.

direkt εὐθύς, *adv.* εὐθύ.

Dispensation *f* ἡ ἄφεσις.

dispensieren ἀφιέναι.

Disputation *f* ἡ διάλεξις.

disputieren διαλέγεσθαί (P.) τινι περί τινος.

Distel *f* ἡ ἄκανθα.

Distelfink *m* ἡ ἀκανθίς, ἡ ἀκανθυλλίς (ἴδος).
Disziplin *f* ἡ παιδεία, ὁ κόσμος, gute ~ ἡ εὐταξία, ἡ πειθαρχία.
doch ἀλλά, μέντοι, δέ, und ~ καίτοι, zur Verstärkung e-r Frage, Verneinung, Aufforderung u. dgl. δή, δῆτα, γέ (enkl.), δήπου, δήπουθεν, beim *impr.* ἀλλά.
Docht *m* (und *n*) ἡ θρυαλλίς
Docks *n/pl.* οἱ νεώσοικοι.
Dogge *f* ὁ Βρεττανικὸς ὀδ. Μολοττὸς κύων.
Dogma *n* τὸ δόγμα.
Dohle *f* ὁ κολοιός.
Dohne *f* ἡ λαιμοπέδη.
Dolch *m* τὸ ἐγχειρίδιον, τὸ ξιφίδιον.
dolmetschen ἑρμηνεύειν.
Dolmetscher *m* ὁ ἑρμηνεύς.
Dolmetschung *f* ἡ ἑρμηνεία.
Donner *m* ἡ βροντή, ὁ κεραυνός, vom ~ getroffen κεραυνοβλής (ῆτος), wie vom ~ getroffen ἐμβρόντητος (2).
donnern βροντᾶν.
Donnern *n* ἡ βροντή.
Doppelaxt *f* ὁ πέλεκυς (εως), ἡ ἀξίνη.
Doppelbecher *m* τὸ ἀμφικύπελλον.
Doppelnatur *f* ἡ διπλῆ φύσις.
doppelschneidig ἀμφήκης.
Doppelsinn *m* ἡ ἀμφιβολία.
doppelsinnig ἀμφίλογος (2).
doppelt διπλοῦς, ᾶ, οῦν.
Doppel-tor *n*, **-tür** *f* τὸ δίπυλον.
doppelzüngig ἀμφίγλωττος
Doppelzüngigkeit *f* τὸ ἀμφίγλωττον.
Dorf *m* ἡ κώμη.
Dorfbewohner *m* ὁ κωμήτης.
Dorfschulze *m* ὁ κωμάρχης.
Dorn *m* ἡ ἄκανθα.
Dorn-busch *m*, **-strauch** *m* ἡ ἄκανθα, ὁ u. ἡ βάτος.
dornig ἀκανθώδης.
dörren αὐαίνειν, ξηραίνειν.
dort ἐκεῖ, αὐτοῦ, αὐτόθι.
dorther ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ἐντεῦθεν.
dorthin ἐκεῖσε, αὐτόσε, ἐνθάδε.
dortig ὁ, ἡ, τὸ ἐκεῖ.
Dose *f* ἡ πυξίς (ἴδος).
Dotter *m* ἡ λέκιθος.
Drache *m* ὁ δράκων (οντος).
drachenartig δρακοντοειδής.
Drachme *f* ἡ δραχμή.
Draht *m* τὸ ἔλασμα.
Drama *n* τὸ δρᾶμα.
dramatisch δραματικός.
Drang *m* ἡ ἀνάγκη (Notwendigkeit), ἡ ὁρμή, ὁ θυμός (innerer Trieb).
drängen ὠθεῖν, πιέζειν, = antreiben ἐπείγειν, καταπεύδειν, ἀναγκάζειν.
Drängen *n* ὁ ὠθισμός.
Drangsal *f* τὰ κακά, ὁ μόχθος, τὸ πάθος, ~ erdulden κακοπαθεῖν, ταλαιπωρεῖν.
draußen ἔξω, ἐκτός.
drechseln τορνεύειν.
Drechsler *m* ὁ τορνευτής.
drehbar στρεπτός, εὔστροφος (2).
drehen στρέφειν, δινεύειν, περιφέρειν, κυκλεῖν.

Drehung *f* ἡ στρέψις, ἡ στροφή.
drei τρεῖς, τρία. [(οδος).]
dreibeinig τρίπους, ουν]
Dreiblatt *n* τὸ τρίφυλλον.
dreiblätterig τρίφυλλος (2).
Dreieck *n* τὸ τριγώνιον.
dreieckig τρίγωνος (2).
dreierlei τρεῖς, τρία, τριττός.
dreifach τριπλοῦς, ᾶ, οῦν, τριττός, τριπλάσιος.
dreifarbig τρίχρως (ωτος).
Dreifuß *m* ὁ τρίπους (οδος).
dreifüßig τρίπους (ουν).
Dreigespann *n* τὸ τρίιππον.
dreigliederig τρίκωλος (2).
Dreiheit *f* ἡ τριάς (άδος).
dreihundert τριακόσιοι, der ~ste ὁ τριακοσιοστός, ~mal τριακοσιάκις. [(2).]
dreijährig τριετής, τρίενος]
dreiköpfig τρικέφαλος (2).
dreimal τρίς.
dreimalig τρὶς γενόμενος.
dreimonatlich τριμηνιαῖος, τρίμηνος (2), τριῶν μηνῶν.
Dreirunderer *m* ἡ τριήρης (ους).
dreirund(e)rig τριήρης (2).
dreischneidig τρίστομος (2).
dreiseitig τρίπλευρος (2).
dreißig τριάκοντα, der ~ste τριακοστός, ~mal τριακοντάκις.
dreißigjährig τριακονταέτης, τριακοντούτης.
dreißigtausend τρισμύριοι.
dreist τολμηρός, θαρραλέος, ἀδεής, θρασύς.
Dreistigkeit *f* ἡ τόλμα, τὸ θάρρος, ἡ θρασύτης (ητος).
dreitägig τριήμερος (2), τριῶν ἡμερῶν.
Dreiweg *m* ἡ τρίοδος.
Dreizack *m* ἡ τρίαινα.
Dreizahl *f* ἡ τριάς (άδος).
dreizehn τρισκαίδεκα, der ~te τρισκαιδέκατος.
dreizehnmal τρισκαιδεκάκις.
Drellbohrer *m* τὸ τρύπανον.
dreschen ἀλοᾶν.
Dreschen *n* ἡ ἀλόησις.
Drescher *m* ὁ ἀλοῶν.
drillen συγκροτεῖν.
Drillinge *m/pl.* οἱ τρίδυμοι παῖδες.
dringen: in etw. ~ εἰσιέναι, εἰσβάλλειν, εἰσπίπτειν εἴς τι, auf etw. ~ κατεπείγειν, σπεύδειν τι, ἀξιοῦν.
dringend, dringlich ἀναγκαῖος.
Dringlichkeit *f* τὸ ἐπεῖγον, τὸ κατεπεῖγον (οντος).
drinnen ἔνδον.
Dritte *m* ὁ τρίτος.
drittens (τὸ) τρίτον.
droben ἄνω.
drohen ἀπειλεῖν, (von bevorstehenden Dingen) μέλλειν, ἐπικεῖσθαι, ἐπικρέμασθαι.
drohend ἀπειλητικός, = bevorstehend μέλλων, ἐνεστώς.
Drohne *f* ὁ κηφήν (ῆνος).
dröhnen κτυπεῖν.
Droh-reden *f/pl.*, **-worte** *n/pl.* αἱ ἀπειλαί.
Drohung *f* ἡ ἀπειλή.
drollig γελοῖος, χαρίεις.
Dromedar *n* ἡ δρομὰς κάμηλος.
Drossel *f* ἡ κίχλη.

Druck *m* ἡ θλῖψις, τὸ βάρος, übtr. ἡ ἀνάγκη, ἡ βία.
drüben πέραν.
drücken θλίβειν, πιέζειν, βαρύνειν, übtr. δάκνειν.
drückend βαρύς, χαλεπός, δεινός, ἀνιαρός.
drunten κάτω.
Drüse *f* ὁ ἀδήν (ένος).
du σύ, du da οὗτος, ὦ οὗτος.
ducken, ſich κύπτειν, ἐγκύπτειν.
Duft *m* ὁ ἀτμός, ἡ ὀσμή.
duften: nach etwas ~ ὄζειν, ἀπόζειν τινός.
dulden φέρειν, ὑπομένειν, ἀνέχεσθαι, πάσχειν, = erlauben, geſtatten ἐᾶν, περιορᾶν (mit *part.*).
Dulden *n* durch Verba, auch ἡ καρτερία.
Dulder *m* ὁ πολλῶν κακῶν ἔμπειρος.
Duldſamkeit *f* ἡ καρτερία, ἡ ἐπιείκεια (übtr.).
dumm μῶρος, ἀνόητος (2), ~ ſein μωραίνειν.
Dummheit *f* ἡ μωρία, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀσυνεσία.
dumpf φαιός, σαθρός, = dumpfig πνιγηρός, πνιγώδης.
Düne *f* ὁ, ἡ θίς (ινός).
düngen κοπρίζειν.
Dünger *m* ὁ κόπρος.
dunkel σκοτεινός, σκοταῖος, es wird ~ σκότος ἐπέρχεται, νὺξ ἐπιγίγνεται, = undeutlich, ungewiß ἀφανής, ἄδηλος (2).
Dunkel *n*, **Dunkelheit** *f* ὁ (τὸ) σκότος, übtr. τὸ σκότος, ἡ ἀφάνεια, τὸ ἄδηλον.
Dünkel *m* τὸ φρόνημα, τὸ αὔχημα, ὁ τῦφος.
dunkelblau κυανοῦς, κυανοειδής.
dünkelhaft αὐθάδης.
dunkeln συσκοτάζειν.
dunkelrot πορφυροῦς, φοινικοῦς.
dünken δοκεῖ μοι, δοκῶ.
dünn λεπτός, ἰσχνός.
Dünne *n*, **Dünnheit** *f* ἡ λεπτότης, ἡ ἰσχνότης (ητος).
Dunſt *m* ὁ ἀτμός, ἡ ἀτμίς.
dunſten ἀτμίζειν.
dunſtig ἀτμιδώδης, ἀτμώ-[δης.]
durch: von Raum und Zeit διά mit *gen.*, mit Angabe des Mittels bloßer *dat.*, bei Perſonen διά mit *gen.*, kauſal διά mit *acc.*, ἐκ oder πρός mit *gen.*, ὑπό mit *gen.*, *adv.* διαμπερές, διαμπάξ.
durch-arbeiten ἐκ-, διαπονεῖν, ἐξεργάζεσθαι, ſich ~ δια-, διεκδύεσθαι διά τινος.
durch-aus διὰ παντός, παντελῶς, παντάπασι, τὰ πάντα.
durch-beben δια-, συνταράττειν.
durch-beißen διαδάκνειν, διατρώγειν. [δεύειν.]
durch-bilden δια-, ἐκπαι-[δεύειν.]
durch-blicken διορᾶν, = durch etwas ſichtbar werden δια-, ἐκλάμπειν, δια-, ὑποφαίνεσθαι.
durch-blinken, -blitzen ἐκ-, διαλάμπειν.

durch-bohren διατρυπᾶν, διατετραίνειν, übtr. διαπείρειν, διατιτρώσκειν.

durch-brechen διαρρηγνύναι, διακόπτειν (z. B. die Feinde τοὺς πολεμίους).

Durch-brechen *n*, **Durchbruch** *m* ἡ διάρρηξις, ἡ διακοπή.

durch-brennen δια-, ἐκκάειν.

durch-denken ἀναλογίζεσθαι.

durch-drängen, ſich δι-ωθεῖσθαι.

durch-dringen (*trans.*) κατέχειν, ἀνα-, ἐμπιμπλάναι, (*intr.*) διαδύεσθαι διά τινος, διικνεῖσθαι, διέρχεσθαι.

durch-dringend ὀξύς, δριμύς, πικρός.

durch-eilen διατρέχειν.

durch-einander ἀναμίξ, οὐδενὶ κόσμῳ.

durch-fahren διελαύνειν.

Durch-fahrt *f* ἡ διέλασις.

Durch-fall *m* ἡ διάρροια.

durch-fallen δια-, ἐκ-, διεκπίπτειν, (von Perſonen) ἀποτυγχάνειν, διαμαρτάνειν, σφάλλεσθαι.

durch-fechten διαμάχεσθαι, διαγωνίζεσθαι.

durch-feilen διαρρινεῖν.

durch-flechten διαπλέκειν.

durch-fliegen διαπέτεσθαι.

durch-fließen διαρρεῖν.

durch-forſchen δι-, ἐξερευνᾶν, ἀνα-, δια-, ἐκζητεῖν.

durch-fragen διερωτᾶν.

durch-freſſen διατρώγειν.

Durch-fuhr *f* ἡ διαγωγή, ἡ διακομιδή.

durch-führen διάγειν, διακομίζειν, übtr. διαπράττεσθαι.

durch-gehen διαβαίνειν, διεξιέναι, διαπορεύεσθαι, übtr. δι-, διεξέρχεσθαι, διηγεῖσθαι.

durch-gehends ἑξῆς, ἐφεξῆς.

durch-gießen διαχεῖν.

durch-gleiten διολισθάνειν.

durch-graben ἀνα-, διασκάπτειν, διορύττειν.

durch-greifend σύντονος (2), ὀξύς, ἐρρωμένος.

durch-hallen διηχεῖν.

durch-hauen διακόπτειν, διατέμνειν.

durch-helfen διαπορεύειν, διεξάγειν.

durch-jagen δρόμῳ φέρεσθαι διά τινος.

durch-kämpfen διαγωνίζεσθαι.

durch-kommen δι-, διεξιέναι (-έρχεσθαι), διαπερᾶν, διαδύεσθαι, = entkommen διαφεύγειν, διασῴζεσθαι.

durch-kreuzen: von Schiffen περιπλεῖν.

durch-kriechen διέρπειν.

durch-laſſen δι-, παριέναι (*v.* ἵημι), δια-, παραπέμπειν.

durch-laufen διαθεῖν, διατρέχειν.

durch-leben διαζῆν.

durch-leiten διοχετεύειν.

durch-leſen ἐξαναγιγνώσκειν.

durch-leuchten δια-, ἐκλάμπειν.

durch-machen διεξ-, ἐπεξιέναι (-έρχεσθαι).

Durch-marſch *m* ἡ δι-, διέξοδος, ἡ πάροδος.

durch-marſchieren δι-, διεξελαύνειν, διαπορεύεσθαι, διάγειν.
durch-mengen, -miſchen δια-, ἀναμειγνύναι.
durch-meſſen ἀνα-, δια-, ἐκμετρεῖν.
Durch-meſſer *m* ἡ διάμετρος.
durch-muſtern ἐξετάζειν.
Durch-muſterung *f* ἡ ἐξέτασις.
durch-näßt διάβροχος (2).
durch-peitſchen μαστιγοῦν.
durch-prüfen διαδοκιμάζειν.
durch-regnen κατομβρεῖν.
durch-regnet δί-, κάτομβρος (2).
Durch-reiſe *f* ἡ δίοδος.
durch-reiſen διαπορεύεσθαι.
durch-reiten δι-, διεξελαύνειν.
durch-rühren ἀνασείειν, δια-, συνταράττειν.
durch-ſchallen διηχεῖν.
durch-ſchauen διορᾶν, διαβλέπειν, γιγνώσκειν.
durch-ſcheinen διαλάμπειν.
durch-ſchießen διακοντίζειν.
durch-ſchiffen διαπλεῖν, διαπερᾶν.
Durch-ſchiffung *f* ὁ διάπλους.
durch-ſchimmern διαστίλβειν.
durch-ſchlagen διακρούειν, διακόπτειν, ſich ~ διεκ-, διαπίπτειν.
durch-ſchleichen διέρπειν.
durch-ſchlüpfen δια-, ὑπεκφεύγειν.
durch-ſchneiden δια-, κατα-τέμνειν.
Durch-ſchnitt *m* ἡ διατομή.
durch-ſchnittlich καθόλου.
durch-ſchreiten διαβαδίζειν.
durch-ſchütteln διασείειν.
durch-ſchwärmen βακχεύειν.
durch-ſchweifen δια-, περιπλανᾶσθαι.
durch-ſchwimmen διανεῖν, διανήχεσθαι.
durch-ſegeln διαπλεῖν.
durch-ſehen διορᾶν, übtr. διοράθειν.
durch-ſein πέραν εἶναί τινος.
durch-ſetzen διαβαίνειν, etw. ~ διαπράττεσθαί τι παρά τινος und τινι.
durch-ſichtig διαφανής.
Durch-ſichtigkeit *f* ἡ διαφάνεια.
durch-ſinken διαπίπτειν.
durch-ſpähen διασκοπεῖν, διερευνᾶν.
durch-ſpießen διαπείρειν.
durch-ſprechen δι-, διεξελθεῖν λόγῳ.
durch-ſpringen διαπηδᾶν, διάλλεσθαι.
durch-ſtechen διαπείρειν, e-n Damm ~ διορύττειν oder διασκάπτειν χῶμα.
Durch-ſtecherei *f* ἡ βλαίσωσις.
durch-ſtehlen, ſich ὑπεκφεύγειν.
durch-ſteigen διαβαίνειν.
durch-ſteuern διακυβερνᾶν.
Durch-ſtich *m* ἡ διωρυχή.
durch-ſtoßen διωθεῖν, διελαύνειν.
durch-ſtrahlen διαλάμπειν.
durch-ſtreichen διαγράφειν.
durch-ſtreifen δια-, ἐπιπορεύεσθαι, περιπλανᾶσθαι.
durch-ſtrömen διαρρεῖν.

durch-ſtudieren δια-, ἐκμελετᾶν. [ἐξερευνᾶν.]
durch-ſuchen διαζητεῖν, δι-,
Durch-ſuchung *f* ἡ ἔρευνα, ἡ ἐξέτασις.
durch-tönen διηχεῖν.
durch-tragen διακομίζειν.
durch-treiben δι-, παρελαύνειν.
durch-treten διαπατεῖν.
durch-trieben ἐπίτριπτος (2), πανοῦργος.
durch-wachen διανυκτερεύειν, διαγρυπνεῖν.
durch-wachſen διαφύεσθαι, διαβλαστάνειν.
durch-wallen, -wandeln, -wandern ἐπι-, περιπορεύεσθαι. [Verba.]
Durch-wanderung *f* durch
durch-wärmen δια-, ἐκθερμαίνειν.
durch-wäſſern διάρδειν.
durch-wäſſert διάρ-, κατάρρυτος (2).
durch-waten διαβαίνειν, διαβαδίζειν.
durch-weben διυφαίνειν, διαπλέκειν.
Durch-weg *m* ἡ δίοδος.
durch-weg *adv.* διὰ παντός, πανταχῇ. [φυσᾶν.]
durch-wehen διαπνεῖν, δια-
durch-werfen διαβάλλειν, διέναι (*v.* ἵημι).
durch-winden διαπλέκειν, ſich ~ διασῴζεσθαι ἔκ τινος.
durch-wintern διαχειμάζειν.
durch-wühlen δι-, ὑπορύττειν. [ἀριθμεῖν.]
durch-zählen ἐξ-, δι-, κατ-
durch-ziehen διέρχεσθαι, διελαύνειν.
Durchzug *m* ἡ δίοδος.
durch-zwängen διαναγκάζειν, ſich ~ βιαζόμενον διέρχεσθαι.
dürfen ἔξεστί μοι, ἔστιν, δεῖ mit *acc. c. inf.*
dürftig ἄπορος (2), ἐν-, καταδεής, πένης.
Dürftigkeit *f* ἡ ἀπορία, ἡ ἔνδεια, ἡ πενία.
dürr ξηρός, αὐος, ~ machen ξηραίνειν, = mager ἰσχνός, λεπτός.
Dürre *f* ἡ ξηρότης, ἡ ἰσχνότης, ἡ λεπτότης (ητος).
Durſt *m* ἡ δίψα, τὸ δίψος, ~ haben nach etwas διψῆν τινος.
dürſten διψῆν, nach etwas διψῆν τινός.
düſter σκοτεινός, übtr. σκυθρωπός.
Düſterheit, Düſterkeit *f* τὸ σκοτεινόν, übtr. τὸ σκυθρωπόν.
Dutzend *n* ἡ δωδεκάς (άδος), οἱ, αἱ, τὰ δώδεκα.
Dynaſtie *f* τὸ βασιλικὸν γένος, οἱ βασιλεῖς, ἡ δυναστεία.

E E, ε, τὸ ἒ ψιλόν (kurzes e), H, η, τὸ ἦτα indefl. (langes e).
Ebbe *f* ἡ ἀνάρροια, ~ und Flut ἡ παλίρροια.
eben *adj.* ὁμαλής, ὁμαλός, πεδινός.
eben *adv.* ἄρτι, ~ jetzt ἄρτι νῦν, ~ſo ὁμοίως, ὡσαύτως, κατὰ ταὐτά, τὸν αὐτὸν τρόπον, ~ſowohl ... als ὁμοίως ... καί, ~ſo wie ὥσπερ, ~ſoeben ... als οὔτε ... οὔτε (μήτε ... μήτε), ~derſelbe ὁ αὐτός, ~daher αὐτόθεν, ~dahin αὐτόσε, ~dort αὐτοῦ, αὐτόθι, ~ nicht οὐ πάνυ.
Ebenbild *n* ἡ εἰκών (όνος).
ebenbürtig γνήσιος, ὅμοιος.
Ebenbürtigkeit *f* τὸ γνήσιον, ἡ γνησιότης (ητος).
ebendaher ſ. eben.
Ebene *f* τὸ πεδίον, ἡ πεδιάς (άδος), τὸ ὁμαλόν.
ebenfalls ὁμοίως.
Ebenheit *f* ἡ ὁμαλότης (ητος), τὸ ὁμαλόν.
Ebenholz *n* ἡ ἔβενος.
Ebenmaß *n* ἡ συμ-, ἐμμετρία, τὸ σύμ-, ἔμμετρον, ohne ~ ἄρρυθμος (2), ἀσύμμετρος (2).
Eber *m* ὁ κάπρος, ὁ σῦς.
ebnen ὁμαλίζειν, ὁμαλὸν ποιεῖν.
Echo *n* ἡ ἠχώ (οῦς).
echt γνήσιος, εἰλικρινής, ἀκίβδηλος (2), ἀληθινός, ἄκρατος (2).
Echtheit *f* τὸ γνήσιον.
Ecke *f* ἡ γωνία, in allen ~n πανταχοῦ.
eckig γωνιαῖος.
Eckſtein *m* ὁ γωνιαῖος λίθος.
Eckzahn *m* ὁ κυνόδους (οντος).
edel εὐγενής, γενναῖος, καλὸς κἀγαθός, ~e Abkunft ἡ εὐγένεια, ~es Roß γενναῖος ἵππος, ~ handeln ἀνδραγαθίζεσθαι.
edeldenkend γενναῖος.
edelgeboren εὐγενής, γενναῖος.
Edel=mut *m*, **=ſinn** *m* ἡ γενναιότης (ητος), ἡ καλοκἀγαθία.
edel=mütig, =ſinnig γενναῖος τὴν ψυχήν, ἐλευθέριος, εὐγνώμων.
Edelſtein *m* ἡ λίθος.
Edeltanne *f* ἡ ἐλάτη.
Edeltat *f* ἡ καλὴ πρᾶξις, τὸ καλὸν πρᾶγμα oder ἔργον.
Edikt *n* τὸ παράγγελμα, τὸ πρόγραμμα, ἡ προγραφή, ein ~ erlaſſen προγράφειν, προαγορεύειν, παραγγέλλειν.
Efeu *m* ὁ κιττός, von ~ κιττοειδής.
efeuartig
Efeukranz *m* ὁ κιττοῦ oder κίττινος στέφανος.

Egge *f* τὸ βωλοκόπον ὄργανον.
eggen βωλοκοπεῖν.
Egoismus *m* ἡ πλεονεξία.
egoistisch πλεονέκτης.
Ehe *f* ὁ γάμος, ἡ συνοίκησις, eine ~ ſchließen γάμους ποιεῖσθαι, zur ~ geben ἐκδιδόναι (ἐπὶ γάμῳ).
ehe (als) πρίν (bei poſitivem Hauptſatze mit *inf.*, bei negativem Hauptſatze zur Bezeichnung einer Tatſache mit *ind.*, ſonſt durch *conj.* mit ἄν od. durch den bloßen *opt.*, je nachdem ein Haupt- oder Nebentempus im Hauptſatze ſteht).
ehebrechen μοιχεύειν (vom Manne), μοιχεύεσθαι (vom Weibe).
Ehebrecher *m* ὁ μοιχός.
Ehebrecherin *f* ἡ μοιχεύτρια.
ehebrecheriſch μοιχικός.
Ehebruch *m* ἡ μοιχεία.
ehedem τὸ πρίν, πρὸ τοῦ, πρότερον, (τὸ) πάλαι.
Ehefrau *f*, **Ehegattin** *f* ἡ γυνή. [ὁ ἀνήρ.]
Ehegatte *m*, **Ehemann** *m*] **Ehegemahl** *m*, **Ehegenoſſe** *m*, **Ehegenoſſin** *f* ſ. die vorhergehenden Wörter.
ehegeſtern πρῴην.
ehelich γαμικός.
ehelos ἄγαμος (2, vom Manne), ἄνανδρος (2, von der Frau). [ἡ ἀγαμία.]
Eheloſigkeit *f* ἡ μοναυλία,]
ehemalig ὁ, ἡ, τὸ πρίν, πάλαι, πρὸ τοῦ, παλαιός, ἀρχαῖος.
Ehepaar *n* ἀνὴρ καὶ γυνή.
eher πρότερον (πρότερος), πρίν, πρὶν ἤ, oft φθάνειν mit *part.*
ehern χαλκοῦς, ~es Gefäß τὸ χαλκεῖον.
Eheſcheidung *f* ἡ τοῦ γάμου διάλυσις.
Eheſtand *m* ſ. Ehe.
eheſtens αὐτίκα μάλα, τὴν ταχίστην.
Eheſtifterin *f* ἡ προμνήστρια, ἡ προμνηστρίς (ίδος). [ἡ γαμοποιία.]
Eheſtiftung *f* ἡ σύζευξις,]
ehrbar σεμνός, αἰδοῖος, τιμητός.
Ehrbarkeit *f* ἡ σεμνότης (ητος), τὸ σεμνόν, ἡ καλοκἀγαθία.
Ehrbegierde *f* ἡ φιλοδοξία, ~ haben φιλοδοξεῖν, φιλοτιμεῖσθαι.
ehrbegierig φιλόδοξος (2), φιλότιμος (2).
Ehre *f* ἡ τιμή, ὁ κόσμος, j-m ~ erweiſen τιμᾶς ἀπονέμειν, ἀποτίνειν, j-m die letzten ~n erweiſen τὰ νομιζόμενα ποιεῖν τινι, in ~n ſtehen ἐν τιμῇ εἶναι, ἔντιμον εἶναι, ἐντίμως ἔχειν παρά τινι, ſeine ~ worein ſetzen φιλοτιμεῖσθαι ἐπί od. ἔν τινι, in ~n halten τιμᾶν, ἐντίμως oder διὰ τιμῆς ἄγειν od. ἔχειν, = guter Name, Ruf ἡ ἀξία, ἡ ἀξίωσις, τὸ ἀξίωμα, ἡ εὐδοξία, = Ehrgefühl ἡ αἰδώς (οῦς), ἡ αἰσχύνη.
ehren τιμᾶν, κοσμεῖν, περι

πολλοῦ ποιεῖσθαι, σέβεσθαι, αἰδεῖσθαι.

Ehrenbezeigung *f* ἡ τιμή, ἡ θεράπεια.

ehrenfest καλὸς κἀγαθός.

Ehrengabe *f* τὸ γέρας.

Ehrenmann *m* ὁ καλὸς κἀγαθὸς ἀνήρ.

Ehrenname *m* τὸ σεμνὸν ὄνομα.

Ehrenplatz *m* ἡ προεδρία.

Ehrenpreis *m* τὸ ἀριστεῖον.

Ehrenretter *m* ὁ τιμωρός.

Ehrenrettung *f* ἡ τιμωρία.

Ehrenrichter *m* ὁ διαιτητής.

ehrenrührig αἰσχρός, ἄτιμος (2).

Ehrenschänder *m* ὁ ὑβριστής.

Ehrenschändung *f* ἡ ὕβρις, ἡ αἰσχύνη.

ehrenvoll ἔντιμος (2), ἔνδοξος (2), εὐκλεής.

ehrenwert ἀξιότιμος (2), ἀξιόλογος (2), σεμνός.

Ehrenwort *n* ἡ πίστις, τὰ πιστά.

Ehrfurcht *f* ἡ αἰδώς, ἡ εὐσέβεια.

ehrfurchtsvoll εὐσεβής.

Ehrgefühl *n* ἡ αἰδώς, ἡ αἰσχύνη, ἡ φιλοτιμία.

Ehrgeiz *m* ἡ φιλοτιμία, τὸ φιλότιμον, ἡ φιλονικία.

ehrgeizig φιλότιμος (2), φιλόδοξος (2), φιλόνικος (2).

ehrlich ἁπλοῦς, ἀληθής, ἀψευδής, πιστός, δίκαιος.

Ehrlichkeit *f* ἡ ἁπλότης (ητος), ἡ ἀψεύδεια, ἡ δικαιοσύνη.

Ehrliebe *f* ἡ φιλοτιμία.

ehrliebend φιλότιμος (2).

ehrlos ἄτιμος (2), ἄδοξος (2).

Ehrlosigkeit *f* ἡ ἀτιμία.

ehrwidrig αἰσχρός.

ehrwürdig σεμνός, αἰδοῖος.

Ehrwürdigkeit *f* ἡ σεμνότης (ητος), ἡ αἰδώς.

ei! αἴ.

Ei *n* τὸ ᾠόν, ~er legen ᾠὰ τίκτειν.

Eiche *f*, **Eichenbaum** *m* ἡ δρῦς (ός).

Eichel *f* ἡ βάλανος, ἡ δρυοβάλανος.

Eichhorn *n*, **Eichhörnchen** *n* ὁ σκίουρος.

Eid *m* ὁ ὅρκος, falscher ~ ὁ ψευδὴς ὅρκος, ἡ ἐπιορκία, ~ bei den Göttern ὅρκος θεῶν, den ~ brechen παραβαίνειν oder λύειν ὅρκον.

Eidbruch *m* ἡ ἐπιορκία.

eidbrüchig ἐπίορκος (2).

Eidbrüchigkeit *f* ἡ ἐπιορκία.

Eidechse *f* ἡ σαύρα, ὁ σαῦρος.

Eidesleistung *f* ὁ ὅρκος.

eidlich ἐνόρκως, σὺν ὅρκῳ, μεθ' ὅρκου.

Eifer *m* ἡ σπουδή, ἡ προθυμία, ὁ ζῆλος, ἡ ἐπιμέλεια.

Eiferer *m* ὁ ζηλωτής.

eifern: für etw. ~ ζηλοῦν τι.

Eifersucht *f* ὁ ζῆλος, ἡ ζηλοτυπία, ὁ φθόνος.

eifersüchtig ζηλότυπος (2), φιλότιμος (2).

eifrig σπουδαῖος, πρόθυμος (2), ἐπιμελής.

eigen ἴδιος, οἰκεῖος m. *gen.*, gew. mit ἐμαυτοῦ usw.

eigenhändig αὐτόχειρ.

Eigenheit *f* ἡ ἰδιότης (ητος), τὸ ἴδιον.
Eigenliebe *f.* ἡ φιλαυτία.
Eigenlob *n* ὁ ἑαυτοῦ ἔπαινος. [αὐτογνώμων.]
eigenmächtig αὐθάδης,
Eigennutz *m* ἡ πλεονεξία.
eigennützig πλεονέκτης.
Eigenschaft *f* τὸ ἴδιον, τὸ οἰκεῖον, ἡ φύσις.
Eigensinn *m* ἡ δυστραπελία, ἡ αὐθάδεια.
eigensinnig δυστράπελος (2), αὐθάδης, δύσπειστος (2).
eigentlich ἴδιος, οἰκεῖος, *adv.* τῷ ὄντι, ἀτεχνῶς.
Eigentum *n* τὸ κτῆμα, ἡ κτῆσις, es ist mein ~ ἐμόν oder ἐμαυτοῦ ἐστιν.
Eigentümer *m* ὁ κύριος, ὁ δεσπότης.
eigentümlich s. eigen.
Eigenwille *m* ἡ αὐθάδεια.
eigenwillig αὐτογνώμων, αὐθάδης.
Eiland *n* ἡ νῆσος.
Eilbote *m* ὁ ἡμεροδρόμος.
Eile *f* τὸ τάχος, ἡ σπουδή.
eilen ὄρμᾶν, ὁρμᾶσθαι (P.), σπεύδειν, eile mit Weile σπεῦδε βραδέως.
eilfertig ταχύς, σπουδαῖος.
eilig s. das vorhergehende Wort.
Eilmarsch *m* ὁ δρόμος.
Eimer *m* ὁ ἀμφορεύς, ὁ κάδος.
ein (Zahlwort) εἷς, μία, ἕν, der eine ... der andere ὁ μέν ... ὁ δέ (unbestimmter Artikel bleibt unübersetzt).
ein-ander ἀλλήλων und (seltener) ἀλλήλοιν.
ein-äschern πυρπολεῖν, κατακάειν, καταφλέγειν.
ein-atmen εἰσπνεῖν.
ein-atmend εἴσπνους.
ein-äugig μονόφθαλμος (2).
ein-balsamieren ταριχεύειν.
Ein-balsamierung *f* ἡ ταρίχεια, ἡ ταρίχευσις.
ein-begreifen καταλαμβάνειν ἔν τινι.
ein-berufen συγκαλεῖν.
ein-biegen κάμπτειν, ἐπι-, ἐγκάμπτειν, eingebogen ἐπικαμπτής, mit eingebogener Nase σιμὸς τὴν ῥῖνα, (*intr.*) ἐπιστρέφειν.
Ein-biegung *f* ἡ κάμψις, ἡ ἐπικαμπή.
ein-bilden, sich οἴεσθαι, μέγα φρονεῖν ἐπί τινι, ἐπαίρεσθαί τινί, σεμνύνεσθαί τινι. [οἴησις.]
Ein-bildung *f* ἡ δόξα, ἡ
Ein-bildungskraft *f* ἡ φαντασία.
ein-blasen ἐμπνεῖν.
ein-brechen ῥήγνυσθαι, = feindlich einfallen ἐμ-, εἰσβάλλειν.
ein-brennen ἐγκάειν τινί τι.
ein-bringen εἰσφέρειν, κομίζεσθαι, einen Gesetzesvorschlag ~ νόμον γράφειν, vor Gericht ~ ἀναφέρειν εἰς τοὺς δικαστάς, Einkommen, Gewinn ~ προσ-, ἀποφέρειν.
Ein-bruch *m* ἡ ῥῆξις, ἡ ἐμ-, εἰσβολή.
Ein-buße *f* ἡ ἀποβολή, ἡ βλάβη.
ein-büßen ἀποβάλλειν, ἀποστερεῖσθαί τινος.

ein-dämmen καθ-, περιειργνύναι, περιφράττειν.
Ein-dämmung *f* ἡ χῶσις.
ein-drängen, ſich εἰσβιβάζεσθαι oder εἰσωθεῖσθαι εἴς τι.
ein-dringen ſ. ein-brechen.
ein-dringend δριμύς, ὀξύς, συνετός.
ein-dringlich δεινός.
Ein-druck *m* ἡ δύναμις, e-n ~ machen δύνασθαι, keinen ~ machen οὐκ ἔχειν δύναμιν, einen ~ auf j-n machen αἴσθησιν παρέχειν τινί.
ein-drücken συνθλίβειν, ἐνθλᾶν.
ein-engen εἰργνύναι, καθειργνύναι, συστέλλειν.
einerlei ὁ αὐτός, ἴσος, ὅμοιος, es iſt ~ ὅμοιόν ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει, auf ~ Art ὁμοίως, τὸν αὐτὸν τρόπον. [ποῦσθαι.]
ein-ernten θερίζειν, καρ-
Ein-ernten *n* ἡ θέρισις.
einerſeits ... andrerſeits τοῦτο μέν ... τοῦτο δέ, ἅμα μέν ... ἅμα δέ, τὰ μέν ... τὰ δέ.
ein-fach ἁπλοῦς. [(ητος).]
Ein-fachheit *f* ἡ ἁπλότης)
ein-fahren εἰσκομίζειν, εἰσάγειν, κατάγεσθαι (von Schiffen). [ἡ εἰσαγωγή.]
Ein-fahren *n* ἡ εἰσκομιδή,)
Ein-fahrt *f* ſ. ein-fahren, (als Ort) ἡ εἴσοδος.
Ein-fall *m* ἡ εἰσβολή, = Gedanke ἡ ἐπίνοια.
ein-fallen συμπίπτειν, ſ. einbrechen.
Ein-falt *f*, **Ein-fältigkeit** *f* ἡ ἁπλότης (Einfachheit), = Torheit ἡ μωρία, ἡ εὐήθεια.
ein-fältig ἁπλοῦς, μῶρος, εὐήθης.
ein-fangen αἱρεῖν, συλλαμβάνειν. [τι.]
ein-faſſen περιβάλλειν τινί)
Ein-faſſung *f* ἡ περιβολή.
ein-finden, ſich παρεῖναι, παραγίγνεσθαι.
ein-flechten ἐμ-, ἀναπλέκειν.
ein-fliegen εἰσπέτεσθαι.
ein-fließen εἰσρεῖν, ~ laſſen παρεμ-, ὑποβάλλειν.
ein-flößen ἐμποιεῖν, ἐμβάλλειν τινί τι.
Ein-fluß *m* ἡ εἰσ-, ἐμβολή, ὁ εἴσρους, (übtr.) ἡ δύναμις, τὸ ἀξίωμα, ~ haben δύνασθαι, δυνατὸν εἶναι, ἰσχύειν. [δυνάμενος.]
ein-flußreich δυνατός, μέγα)
ein-flüſtern ψιθυρίζειν, ἐντρυλίζειν τινί τι εἰς τὸ οὖς.
ein-fordern πράττειν (a. M.) τινά τι oder παρά τινος, ἐκ-, εἰσπράττειν (auch M.) τινά τι.
ein-förmig μονοειδής, ἁπλοῦς, μονότονος (2).
Ein-förmigkeit *f* τὸ μονοειδές, τὸ ἁπλοῦν, ἡ μονοτονία.
ein-friedigen φράττειν, περιφράττειν.
Ein-friedigung *f* ἡ περίφραξις.
ein-frieren πήγνυσθαι.
ein-fügen ἐναρμόττειν, ἐμβάλλειν, ἐντιθέναι.

Ein-fügung *f* ἡ ἐμβολή, ἡ ἔνθεσις. [εἰσκομιδή.]
Ein-fuhr *f* ἡ εἰσαγωγή, ἡ
ein-führen εἰσκομίζειν, εἰσάγειν, εἰσφέρειν (letztere beiden auch übtr.: in Gebrauch bringen).
Ein-führung *f* ἡ εἰσαγωγή.
ein-füllen ἐγχεῖν.
ein-füßig μονόπους, πουν (οδος).
Ein-gabe *f* ἡ ἀπογραφή.
Ein-gang *m* ἡ εἴσοδος, = Anfang einer Rede od. Schrift τὸ προοίμιον, ὁ πρόλογος, ἡ ἀρχή.
ein-geben παρέχειν, διδόναι, προσφέρειν, = in den Sinn geben ὑποβάλλειν, ὑποτιθέναι.
ein-gebildet αὐθάδης, ὑπερήφανος (2).
ein-gedenk μνήμων.
ein-gehen εἰσιέναι, εἰσ-, ἐμβαίνειν, auf etw. ~ δέχεσθαι, προσίεσθαι, ὁμολογεῖν, = untersuchen ἐξετάζειν, βασανίζειν, = zugrunde gehen ἀφανίζεσθαι, καταλύεσθαι.
ein-gehend ἀκριβής.
ein-gestandenermaßen ὁμολογουμένως.
Ein-geständnis *n* ἡ ὁμολογία.
ein-gestehen ὁμολογεῖν.
Ein-geweide *n/pl.* τὰ ἔντερα, τὰ σπλάγχνα.
ein-gezogen ἔρημος.
Ein-gezogenheit *f* ἡ ἐρημία.
ein-gießen ἐγχεῖν.
ein-graben κατορύττειν, καλύπτειν γῇ, mit dem Meißel u. dgl. ἐγκολάπτειν, ἐγγλύφειν, ἐγγράφειν.
ein-greifen ἐναρμόττειν, = Hand anlegen ἐπι-, ἀντιλαμβάνεσθαί τινος, in j-s Rechte ~ προσποιεῖσθαι τά τινος. [κία.]
Ein-griff *m* ἡ βία, ἡ ἀδι-
Ein-halt *m*: ~ tun κατ-, ἐπέχειν, κωλύειν, παύειν, κατα-, ἀποπαύειν.
ein-halten s. das Vorhergehende.
Ein-halten *n* ἡ ἐπίσχεσις.
ein-händigen ἐγχειρίζειν, παραδιδόναι.
Ein-händigung *f* ἡ παράδοσις. [φυσᾶν.]
ein-hauchen ἐμπνεῖν, ἐμ-
ein-hauen s. eingraben.
ein-heften προσράπτειν τινί τι. [οἰκεῖος.]
ein-heimisch ἐγχώριος (2),
Ein-heit *f* ἡ ἑνότης (ητος), ἡ μονάς.
ein-helfen ὑποβάλλειν, ὑπομιμνήσκειν. [ὁμόνους.]
ein-hellig σύμφωνος (2),
Ein-helligkeit *f* ἡ ὁμόνοια.
ein-herfahren φέρεσθαι.
ein-herfliegen πέτεσθαι.
ein-her-gehen, -schreiten βαδίζειν. [βρενθύεσθαι.]
ein-herstolzieren σοβεῖν,
ein-herziehen ἐλαύνειν, χωρεῖν, φέρεσθαι.
ein-holen καταλαμβάνειν, προπέμπειν τινά (begleiten).
ein-hüllen καλύπτειν, περι-, ἐγκαλύπτειν. [καλυφή.]
Ein-hüllung *f* ἡ περι-
ein-jährig ἔτειος, ἐνιαύσιος.

einig ὁμογνώμων, ὁμόφρων, ὁμόνους. [ἔσθ' ὅτε.]
einigemal ἐνίοτε, ἔστιν οὗ.]
einigen: sich über etwas ~ διαλλάττεσθαι (P.) περί τινος.
einiger, einige, einiges τίς, τί (enkl.), einige ἔνιοι.
einigermaßen πή, πώς (enkl.).
Einigkeit *f* ἡ ὁμόνοια, ἡ συμφωνία.
Einigung *f* ἡ διαλλαγή.
ein-impfen ἐνοφθαλμίζειν.
ein-kassieren εἰσπράττειν.
Ein-kauf *m* ἡ ἀγόρασις, ἡ ὠνή, ἡ ὤνησις, ἡ ἐμπολή.
Ein-käufer *m* ὁ ὠνητής.
Ein-kehr *f* ἡ κατάλυσις, ἡ καταγωγή.
ein-keilen ἐνσφηνοῦν.
ein-kerben ἐπιχαράττειν, χηλοῦν. [ἐμβάλλειν.]
ein-kerkern εἰς φυλακὴν]
Ein-kerkerung *f* ἡ εἰς φυλακὴν παράδοσις.
ein-klammern περιγράφειν.
Ein-klang *m* ἡ ἁρμονία, ἡ συμφωνία.
ein-kleiden: in Worte ~ περιβάλλειν τινὶ λόγον.
ein-kommen: schriftlich ~ αἰτεῖσθαί τι διὰ γραμμάτων, von Geldern γίγνεσθαι, εἰσ-, προσιέναι.
Ein-künfte *f/pl.* αἱ πρόσοδοι, τὰ προσιόντα.
ein-laden ἐν-, εἰστιθέναι, ἐμβάλλειν, j-n ~ παρακαλεῖν τινα. [κλησις.]
Ein-ladung *f* ἡ παρα-]
Ein-laß *m* ἡ προσαγωγή.
ein-lassen παριέναι, εἰσπέμπειν, ἐᾶν εἰσελθεῖν, sich auf etw. ~ τρέπεσθαι ἐπί τι, ἅπτεσθαί τινος, sich mit j-m ~ συνίστασθαί τινι.
Ein-lassung *f* s. Einlaß.
ein-laufen καταπλεῖν, κατάγεσθαι. [ἡ καταγωγή.]
Ein-laufen *n* ὁ εἴσπλους,]
ein-legen ἐν-, εἰστιθέναι, Ehre ~ ἔπαινον κτᾶσθαι.
ein-leiten εἰσηγεῖσθαι.
Ein-leitung *f* ἡ εἰσήγησις.
ein-lenken ἐπικάμπτειν.
Ein-lenkung *f* ἡ ἐπικαμπή.
ein-lernen μελετᾶν.
ein-leuchten δῆλον, φανερὸν εἶναι, φαίνεσθαι.
ein-liefern εἰσάγειν, εἰσφέρειν, ἀπο-, παραδιδόναι.
Ein-lieferung *f* ἡ εἰσαγωγή, ἡ εἰσφορά, ἡ ἀπό-, παράδοσις.
ein-lösen λύεσθαι.
Ein-lösung *f* ἡ λύσις.
ein-mal ἅπαξ, nicht ~ οὐδ' ἅπαξ, noch ~ αὖθις, τὸ δεύτερον, ~ ... ein andermal ἄλλοτε μέν ... ἄλλοτε δέ, τότε μέν ... τότε δέ, Zeitadverb ποτέ (enkl.), endlich ~ ἤδη ποτέ, nicht ~ οὐδέ (μηδέ).
ein-malig ἅπαξ.
Ein-marsch *m* ἡ εἴσοδος.
ein-marschieren εἰσελαύνειν.
ein-meißeln ἐγκολάπτειν.
ein-mengen ἀναμειγνύναι.
ein-messen μετρεῖν.
ein-mischen s. einmengen.
ein-münden ἐμ-, εἰσβάλλειν, εἰσρεῖν.
ein-mütig ὁμόνους, ὁμόφρων.

Ein-mütigkeit *f* ἡ ὁμόνοια.
Ein-nahme *f* ἡ ἅλωσις, von Geldern ἡ ἐκ-, συλλογή.
ein-nehmbar αἱρετός, ἁλώσιμος (2).
ein-nehmen = in ſich aufnehmen δέχεσθαι, προσίεσθαι, = in ſein Haus aufnehmen δέχεσθαι, εἰσ-, προσδέχεσθαι, = in Beſitz nehmen λαμβάνειν, καταλαμβάνειν, αἱρεῖν, = e-n Raum ausfüllen ἐπ-, κατέχειν, = in Empfang nehmen λαμβάνειν, δέχεσθαι, j-n für ſich ~ κατακληλεῖν, θέλγειν τινά, ſich ~ laſſen πείθεσθαι.
ein-nehmend ἐπίχαρις, ἡδύς.
Ein-nehmer *m* ὁ ἀποδεκτήρ, ὁ ἀποδέκτης.
Einöde *f* ἡ ἐρημία, ἡ ἔρημος χώρα.
ein-packen ἐν-, κατατιθέναι.
ein-paſſen ἐφ-, ἐναρμόττειν.
ein-pfählen χαρακοῦν.
ein-pflanzen ἐμφυτεύειν.
Ein-pflanzung *f* ἡ ἐμφυτεία.
ein-prägen ἐγχαράττειν, ἐντυποῦν, (übtr.) ἐντιθέναι, ἐμποιεῖν.
ein-preſſen ἐν-, συνθλίβειν.
ein-pumpen εἰσαντλεῖν.
ein-quartieren καταστρατοπεδεύειν. [Verba.]
Ein-quartierung *f* durch
ein-räumen συγχωρεῖν, συμφάναι, ὁμολογεῖν.
Ein-rede *f* ἡ ἀντιλογία.
ein-reden ἀντιλέγειν.
ein-reiben ἐν-, προστρίβειν.
Ein-reibung *f* ἡ ἔντριψις.
ein-reichen: eine Klage ~ ἀποφέρειν γραφήν.
Ein-reichung *f* ἡ παράδοσις.
ein-reihen ἐντάττειν.
ein-reißen καθαιρεῖν, κατασκάπτειν.
ein-renken καταρτίζειν.
Ein-renkung *f* ὁ καταρτισμός.
ein-richten τάττειν, διατάττειν, διατιθέναι, διοικεῖν, διακοσμεῖν, κατα-, παρασκευάζειν.
Ein-richtung *f* ἡ διάταξις, ἡ διάθεσις, ἡ διοίκησις, ἡ διακόσμησις, ἡ κατα-, παρασκευή.
ein-rollen ἐνελίττειν.
ein-rücken εἰσελαύνειν, εἰσβάλλειν. [εἰσβολή.]
Ein-rücken *n* ἡ εἴσοδος, ἡ
ein-rudern μονήρης.
ein-ſäen ἐνσπείρειν.
ein-ſägen καταπρίειν.
ein-ſalben χρίειν, ἐγ-, καταχρίειν, ἀλείφειν.
Ein-ſalbung *f* ἡ χρῖσις, ἡ ἔγ-, κατάχρισις, ἡ ἀλοιφή.
ein-ſam ἔρημος, μόνος, ~er Ort ἡ ἐρημία.
Ein-ſamkeit *f* ἡ ἐρημία.
ein-ſammeln συλλέγειν, ἀγείρειν, ἀθροίζειν.
Ein-ſamm(e)lung *f* ἡ συλλογή.
Ein-ſammler *m* durch Verba
ein-ſchalten ἐμ-, παρεμβάλλειν.
Ein-ſchaltung *f* ἡ παρεμβολή.

ein-schärfen ἐπισκήπτειν od. ἐντέλλεσθαί τινι mit *inf.*
ein-scharren κατορύττειν.
ein-schenken ἐγχεῖν.
ein-schicken εἰσπέμπειν.
ein-schieben s. einschalten.
ein-schiffen (*trans.*) ἐμ-, εἰσβιβάζειν, sich ~ ἐμ-, εἰσβαίνειν.
Ein-schiffung *f* durch Verba.
ein-schlafen καταδαρθάνειν, κοιμᾶσθαι.
ein-schläfern κοιμᾶν, κατακοιμᾶν.
ein-schlagen ἐγκόπτειν, καταπηγνύναι, einen Weg ~ ἰέναι ὁδόν, vom Blitze ἐν-, κατα-, ἐπισκήπτειν, vom Handschlag δεξιὰν διδόναι, von gutem Erfolg καλῶς προχωρεῖν.
ein-schleichen, sich ὑποδύεσθαι, λανθάνειν εἰσιόντα.
ein-schleppen εἰσ-, παρεισάγειν.
ein-schließen κατακλείειν, εἰργνύναι, = umgeben περικλείειν, περιλαμβάνειν, = mit unter etw. begreifen περι-, καταλαμβάνειν ἔν τινι.
Ein-schließung *f* ἡ κάθειρξις, ἡ πολιορκία.
ein-schlummern s. einschlafen.
ein-schlürfen, ein-schlucken καταπίνειν, καταρροφεῖν.
ein-schmeicheln: sich bei j-m ~ ἀρεσκεύεσθαί τινα.
ein-schmeichelnd αἰμύλος, ἐπίχαρις.
ein-schmelzen ἐν-, κατάτηκειν.
ein-schmieren ἐπι-, ἐν-, καταχρίειν, ὑπαλείφειν.
ein-schmuggeln παρεισάγειν.
ein-schneiden ἐν-, ἐπιτέμνειν.
Ein-schnitt *m* ἡ τομή.
ein-schöpfen ἐγχεῖν.
ein-schränken περιορίζειν, συντέμνειν, sich ~ συστέλλειν τὴν δίαιταν.
ein-schreiben ἐγ-, εἰσγράφειν.
Ein-schreibung *f* ἡ ἐγγραφή.
ein-schreiten: gegen j-n ~ ἀνθίστασθαί τινι, κωλύειν oder οὐκ ἐᾶν τινα.
ein-schüchtern ἐκ-, καταπλήττειν τινά, φόβον ἐμβάλλειν oder ἐμποιεῖν τινι.
Ein-schüchterung *f* ἡ ἔκ-, κατάπληξις.
ein-schütten ἐγχεῖν.
ein-sehen ἐν-, κατανοεῖν, γιγνώσκειν.
ein-seitig μονόπλευρος (2), (übtr.) ἰδιωτικός.
ein-senden εἰσπέμπειν.
ein-senken καθιέναι, καταβάλλειν.
ein-setzen καθιστάναι, = aufs Spiel setzen παραβάλλεσθαι.
Ein-setzung *f* ἡ κατάστασις.
Ein-sicht *f* ἡ γνώμη, ὁ νοῦς, ἡ φρόνησις, ἡ σύνεσις.
ein-sichtig, ein-sichtsvoll συνετός, φρόνιμος (2).
ein-sichtslos ἀσύνετος (2), ἄφρων.
Ein-siedelei *f* ἡ ἐρημία.
Ein-siedler *m* ὁ ἐρημίτης.
ein-sinken συμπίπτειν.
ein-spannen ζευγνύναι, ὑποζευγνύναι.

ein-sperren εἰργνύναι, καθειργνύναι.
Ein-sprache *f*: ~ tun ἀνθίστασθαί τινι.
ein-sprechen: j-m Mut ~ παρακελεύεσθαί τινι.
ein-sprengen (*trans.*) καταβρέχειν, καταρραίνειν, (*intr.*) ὁρμῷ εἰσελαύνειν.
ein-spritzen ἐνιέναι (von ἵημι).
Ein-spritzung *f* ἡ ἔνεσις.
Ein-spruch *m* ἡ ἀντιλογία.
einst ποτέ (enkl.), πάλαι, ὕστερον (von der Zukunft).
ein-stecken κρύπτειν, καλύπτειν, = sich etwas gefallen lassen ἀνέχεσθαί τι.
ein-stehen: für etwas ~ ἐγγυᾶν τι.
ein-steigen ἐμ-, εἰσβαίνειν εἴς τι, ἐπιβαίνειν τινός.
ein-stellen παύειν, καταπαύειν τι, τινά τινος oder *part.* (aufhören machen), παύεσθαι, καταπαύεσθαι (aufhören), παρεῖναι, παραγίγνεσθαι (sich einstellen).
einstig ὁ, ἡ, τὸ πάλαι.
ein-stimmen συμφωνεῖν, συνᾴδειν, ὁμολογεῖν (übereinstimmen).
ein-stimmig σύμφωνος (2), *adv.* μιᾷ γνώμῃ, ὁμογνωμόνως.
Ein-stimmigkeit *f* ἡ συμ-[φωνία.]
einstmals ποτέ (enkl.).
ein-stoßen εἰσωθεῖν, ἐκ-, συγκόπτειν, συντρίβειν.
ein-streuen ἐνσπείρειν.
ein-strömen εἰσρεῖν.
ein-stürmen: auf j-n ~ ὁρμῇ φέρεσθαι ἐπί τινα, ἐπιφέρεσθαί τινι.
Ein-sturz *m* ἡ πτῶσις, τὸ [πτῶμα.]
ein-stürzen (*trans.*) καταβάλλειν, καθαιρεῖν, (*intr.*) πίπτειν, κατα-, συμπίπτειν.
einstweilen μεταξύ, ἐν τοσούτῳ.
ein-tägig ἐφήμερος (2).
ein-tauchen βάπτειν.
ein-tauschen ἀλλάττεσθαι, ἀνταλλάττεσθαί τί τινος oder ἀντί τινος.
ein-teilen διαμερίζειν, διαιρεῖν, διαλαμβάνειν.
Ein-teilung *f* ὁ μερισμός, ἡ διαίρεσις.
ein-tönig μονότονος (2).
Ein-tönigkeit *f* ἡ μονοτονία.
Ein-tracht *f* ἡ ὁμόνοια.
ein-trächtig ὁμονοητικός, ὁμόνους, ὁμόφρων.
Ein-trag *m* ἡ βλάβη, ἡ ζημία, ~ tun βλάπτειν.
ein-tragen εἰσφέρειν, κομίζεσθαι, = einschreiben ἀνα-, ἐγγράφειν.
Ein-tragen *n*, **Ein-tragung** *f* ἡ εἰσφορά, ἡ ἐγ-, καταγραφή.
ein-träglich προσόδους παρέχων, ~ sein συμφέρειν, λυσιτελεῖν, κέρδος φέρειν.
Ein-träglichkeit *f* τὸ σύμφορον, ἡ εὐκαρπία.
ein-treffen ἥκειν, παρεῖναι, παραγίγνεσθαι.
Ein-treffen *n* ἡ ἄφιξις.
ein-treiben εἰσελαύνειν, εἰσάγειν, ſ. einfordern.
ein-treten εἰσιέναι, εἰσέρχεσθαι, εἰσβαίνειν, προσ-

τέναι, in ein Amt ~ καθίστασθαι εἰς ἀρχήν.
Ein-tritt *m* ἡ εἴσοδος, in ein Amt ~ ἡ εἰς ἀρχὴν κατάστασις.
ein-trocknen ξηραίνεσθαι.
ein-tröpfeln ἐνστάζειν.
ein-üben ἀσκεῖν, γυμνάζειν.
Ein-übung *f* ἡ ἄσκησις, ἡ μελέτη.
ein-verleiben συνιστάναι, συμμειγνύναι, ἐν-, προστιθέναι.
Ein-verleibung *f* durch Verba.
ein-verſtanden ſein: mit j-m ~ ὁμογνωμονεῖν, ὁμονοεῖν, ὁμοφρονεῖν τινι.
Ein-verſtändnis *n* ἡ ὁμόνοια, ἡ συμφωνία.
ein-wachſen ἐμφύεσθαί τινι.
Ein-wand *m* ἡ ἀντιλογία.
Ein-wanderer *m* ὁ ἐπήλυς (υδος).
ein-wandern ἐπ-, εἰσοικεῖν, εἰσοικίζεσθαι.
Ein-wanderung *f* ἡ εἰσοίκησις, ἡ μετοίκησις, ἡ μετανάστασις.
einwärts εἴσω, εἰς τὸ εἴσω.
ein-weben ἐνυφαίνειν.
ein-wechſeln ſ. eintauſchen.
Ein-wechſelung *f* ἡ ἀλλαγή, ἡ ἀντ-, ἀντικαταλλαγή.
ein-weichen βρέχειν, ἐμβρέχειν.
ein-weihen καθ-, ἀφιεροῦν, καθοσιοῦν.
Ein-weihung *f* ἡ καθ-, ἀφιέρωσις.
ein-wenden ἀντιλέγειν (ἀντειπεῖν), ὑποβάλλειν.
Ein-wendung *f* ἡ ἀντιλογία.
ein-werfen καταβάλλειν, καθαιρεῖν.
ein-wickeln ἐνελίττειν τί τινι oder εἴς τι, περιελίττειν τί τινι.
ein-willigen συν-, ἐπαινεῖν τι, ὁμολογεῖν.
Ein-willigung *f* ἡ συναίνεσις, ἡ ὁμολογία.
ein-wirken ἐνυφαίνειν, auf j-n ~ διατιθέναι τινά.
Ein-wirkung *f* ἡ δύναμις, ἡ ῥοπή.
ein-wohnen ἐν-, παρεῖναι τινι.
Ein-wohner *m* ὁ οἰκήτωρ (ορος), ὁ οἰκητής, ὁ κάτ-, ἔνοικος, ὁ κατοικῶν.
Ein-wohnerin *f* ἡ κατ-, ἐνοικοῦσα.
ein-wühlen, ſich ὑποδύεσθαι εἴς τι.
Ein-wurf *f* ſ. Einwendung.
ein-wurzeln ῥιζοῦσθαι, καταρριζοῦσθαι, übtr. ἐγχρονίζεσθαι.
ein-zäunen περιφράττειν.
Ein-zäunung *f* ἡ περίφραξις.
ein-zeichnen ἐγ-, καταγράφειν.
Ein-zeichnung *f* ἡ ἐγ-, καταγραφή.
Einzelheiten *f/pl.* τὰ καθ' ἕκαστα, τὰ μέρη.
einzeln εἷς, μία, ἕν, μόνος, *adv.* χωρίς, ἰδίᾳ.
Einzelweſen *n* τὸ καθ' αὐτό.
ein-ziehen ἐντείνειν (v. ἵημι), ἐνείρειν, ſ. einfordern, = konfiſzieren δημεύειν.
Ein-ziehung *f* ἡ ἐμβολή, ἡ ἔνερσις, ſ. Konfiſkation.
einzig μόνος, εἷς ὤν, = vorzüglich ἐξαίρετος (2), διαφέρων.

Ein-zug *m* ἡ εἴσοδος, feierlicher ~ ἡ πομπή. [ζειν.]
ein-zwängen καταναγκά-
Eis *n* ὁ κρύσταλλος.
Eisdecke *f* ὁ κρύσταλλος.
Eisen *n* ὁ σίδηρος.
Eisenarbeit *f* ἡ σιδηρεία.
Eisenarbeiter *m* ὁ σιδηρεύς, ὁ σιδηρουργός.
eisern σιδηροῦς, ᾶ, οῦν.
eisig, eiskalt κρυώδης, παγετώδης. [παγετός.]
Eiskälte *f* τὸ κρύος, ὁ
Eisvogel *m* ἡ ἀλκυών (όνος).
eitel κενός, μάταιος, ~ sein φιλοτιμεῖσθαι, ἀλαζονεύεσθαι. [ματαιότης (ητος).]
Eitelkeit *f* ἡ κενότης, ἡ
Eiter *m* τὸ πύον (πῦον).
eiterartig, eiterig πυώδης.
Eiterbeule *f* τὸ ἀπόστημα.
eitern πυορροεῖν, πυοῦσθαι.
Eitern *n*, **Eiterung** *f* ἡ πύη, ἡ πύησις.
Ekel *m* ἡ ἄση, ὁ κόρος (Übersättigung), ~ erregen ἄσην παρέχειν τινί, ~ haben vor j-m ἀηδεῖν τινα.
ekelhaft ἀηδής.
ekeln s. Ekel.
eklatant περιφανής, ἐπίσημος (2).
Elefant *m* ὁ ἐλέφας (αντος).
Elegie *f* τὰ ἐλεγεῖα, ἡ ἐλεγεία, ὁ ἔλεγος.
Element *n*: die ~e αἱ ἀρχαί, τὰ στοιχεῖα.
elend κακός, πονηρός, μοχθηρός, ἄθλιος, ταλαίπωρος (2), ἀ-, δυστυχής, ἀσθενής.
Elend *n* τὰ κακά, ἡ ταλαιπωρία, ἡ ἀθλιότης (ητος), ἡ δυστυχία.
Elentier *n* ἡ ἄλκη.
elf ἕνδεκα.
Elfenbein *n* ὁ ἐλέφας (αντος), von ~ ἐλεφάντινος.
elfenbeinern ἐλεφάντινος.
elfjährig ἑνδεκαετής.
elfmal ἑνδεκάκις.
elftägig ἕνδεκα ἡμερῶν.
elftens τὸ ἑνδέκατον.
Elle *f* ὁ πῆχυς (εως).
Ellenbogen *m* ὁ ἀγκών (ῶνος).
Elster *f* ἡ κίττα.
Eltern, die οἱ γονεῖς, οἱ τοκεῖς.
elternlos ἔρημος γονέων, ὀρφανός.
Empfang *m* ἡ λῆψις, ἡ παράληψις, freundlicher ~ ὁ ἀσπασμός, gew. durch Verba.
empfangen λαμβάνειν, παραλαμβάνειν, δέχεσθαι.
Empfänger *m* durch *part.*
empfänglich: für etwas ~ εὐπαθὴς εἴς oder πρός τι, ~ sein für etwas ἀποδέχεσθαί τι.
Empfänglichkeit *f* τὸ δεκτικόν, ἡ προθυμία.
empfehlen ἐπιτρέπειν τινί τι, sich ~ ἀσπάζεσθαι (M.), χαρίζεσθαί (M.) τινι.
empfehlend ἐπί-, εὐχαρις, χαρίεις.
empfehlenswert ἐπαίνου ἄξιος, ἐπαινετός.
Empfehlung *f* ὁ ἔπαινος, = Gruß ὁ ἀσπασμός.
empfindbar αἰσθητός.

empfinden αἰσθάνεσθαι, empfunden werden αἴσθησιν παρέχειν oder ἔχειν, von j-m τινί, Freude ~ χαίρειν, Schmerz ~ λυπεῖσθαι.
empfindlich αἰσθητικός, (im böſen Sinne) ἀγανακτητικός, ὀξύρροπος (2), χαλεπός, ὀργίλος.
Empfindlichkeit *f* τὸ αἰσθητικόν, ἡ αἴσθησις, ἡ ὀξύτης, ἡ χαλεπότης (ητος).
empfindſam μαλακός.
Empfindſamkeit *f* ἡ μαλακία.
Empfindung *f* ἡ αἴσθησις, τὸ πάθος, τὸ πάθημα.
empfindungsfähig αἰσθητικός, παθητικός.
empfindungslos ἀναίσθητός (2) τινος, ἀπαθὴς πρός τι.
Empfindungsloſigkeit *f* ἡ ἀναισθησία, ἡ ἀπάθεια.
Empfindungsvermögen *n* τὸ αἰσθητικόν, ἡ αἴσθησις.
Emphaſe *f* ἡ ἔμφασις.
emphatiſch ἐμφατικός.
empor ἄνω.
emporarbeiten, ſich αὐξάνεσθαι.
emporblicken ἄνω βλέπειν, ἀναβλέπειν.
emporbringen αἴρειν, ἐπαίρειν, übtr. αὐξάνειν, ὠφελεῖν.
empören ſ. aufwiegeln, ſich ~ στασιάζειν, στάσιν ποιεῖσθαι.
empörend ἀγανακτητός, δεινός.
Empörer *m* ὁ στασιώτης.
emporfliegen ἀναπέτεσθαι.
emporführen ἀνάγειν, ἀναφέρειν.
emporhalten αἴρειν, ἀνέχειν.
emporheben αἴρειν, ἐπαίρειν.
emporklimmen ἀναρριχᾶσθαι.
emporkommen ἐκ-, ἐξαναδύεσθαι, übtr. αὐξάνεσθαι, ἐπιδιδόναι.
emporragen ὑπερέχειν τινός.
emporrichten ἀνορθοῦν.
emporſchwingen, ſich αὐξάνεσθαι.
emporſpringen ἀναπηδᾶν.
emporſteigen ἀναφέρεσθαι.
emporſtreben ἄνω τείνειν, übtr. μειζόνων ἐφίεσθαι.
emporſtrecken ἀνατείνειν.
emportauchen ἀναδύεσθαι.
emportreiben ἀνιέναι (v. ἵημι), ἀναπέμπειν.
Empörung *f* ἡ στάσις, ἡ ἀπόστασις.
emſig σπουδαῖος, πρόθυμος (2), ἐπιμελής, φιλόπονος (2), ~ ſein φιλοπονεῖν.
Emſigkeit *f* ἡ σπουδή, ἡ προθυμία, ἡ ἐπιμέλεια.
Ende *n* τὸ τέλος, ἡ τελευτή, τὸ ἄκρον, ἡ ἄκρα (= Spitze), an allen Orten und ~n πανταχοῦ τῆς γῆς, von allen Ecken und ~n πανταχόθεν, zu dem ~e ἐπὶ τούτῳ, τούτου ἕνεκα.
enden τελευτᾶν, λήγειν, καταλήγειν, παύεσθαι.
endgültig κύριος.
endigen ſ. enden.
Endivie *f* ἡ πικρίς (ίδος).
endlich πέρας ἔχων, περίγραπτος (2), *adv.* τέλος, τὸ τελευταῖον, oft durch τε-

λευτῶν, ~ einmal χρόνῳ ποτέ, nun ~ ἤδη δή.
Endlichkeit *f* τὸ ἐξίτηλον, ἡ θνητὴ φύσις.
endlos ἄπειρος (2), ἀπέραντος (2).
Endloſigkeit *f* τὸ ἄπειρον, τὸ ἀπέραντον.
Endpunkt *m* τὸ τέρμα.
Endung *f* ἡ κατάληξις.
Endurſache *f* ἡ πρώτη αἰτία.
Endurteil *n* ἡ κρίσις, ἡ διαγνώμη.
Endziel *n* τὸ πέρας (ατος), τὸ τέρμα.
Endzweck *m* τὸ τέλος, ὁ σκοπός, ἡ γνώμη.
Energie *f* ἡ ἐνέργεια.
energiſch ἐνεργός.
eng, enge στενός, στενόχωρος (2), ~ machen στενοῦν.
engbrüſtig στενὸν τὸ στῆθος ἔχων, ἀσθματικός.
Engbrüſtigkeit *f* τὸ ἄσθμα.
Enge *f* ἡ στενότης (ητος), ἡ στενοχωρία, in die ~ treiben συνελαύνειν εἰς στενόν.
Engel *m* ὁ δαίμων, ὁ ἄγγελος.
engherzig μικρόψυχος (2), ἀνελεύθερος (2).
Engherzigkeit *f* ἡ μικροψυχία, τὸ ἀνελεύθερον.
Engpaß *m* τὰ στενά oder στενόπορα, ὁ στενωπός.
Enkel *m* ὁ ἀπό-, ἔκγονος.
Enkelin *f* ἡ ἔγγονος.
ent-arten χείρω γίγνεσθαι, διαφθείρεσθαι.
Ent-artung *f* ἡ διαφθορά.
ent-äußern: ſich einer Sache ~ ἀφίεσθαί τινος, προΐεσθαί τι.
Ent-äußerung *f* ἡ ἄφεσις.
ent-behren δεῖσθαι, ἐνδεῖσθαί τινος, ἀπορεῖν, σπανίζειν τινός.
ent-behrlich οὐκ ἀναγκαῖος, περιττός.
Ent-behrung *f* ἡ ἔνδεια, ἡ ἀπορία.
ent-bieten παραγγέλλειν, ἐπιτάττειν τινί τι, zu ſich ~ μεταπέμπεσθαί τινα.
ent-binden λύειν, ἀπολύειν, ἐλευθεροῦν.
ent-blättern, ſich φυλλορροεῖν, φυλλοβολεῖν.
ent-blättert γυμνὸς οὐ. ἔρημος φύλλων.
ent-blöden: ſich nicht ~ τολμᾶν, οὐκ αἰδεῖσθαι oder αἰσχύνεσθαι, οὐκ ὀκνεῖν.
ent-blößen γυμνοῦν, ἀπογυμνοῦν, von etw. τινός.
ent-blößt γυμνός, ἔρημος.
Ent-blößung *f* ἡ γύμνωσις, ἡ ἀπογύμνωσις.
ent-brennen ἐκκάεσθαι, φλέγεσθαι.
ent-decken εὑρίσκειν, ἀν-, ἐξευρίσκειν.
Ent-decker *m* ὁ εὑρετής οὐ. durch *part.*
Ent-deckung *f* ἡ εὕρεσις.
Ente *f* ἡ νῆττα.
ent-ehren ἀτιμάζειν, ἄτιμον ποιεῖν, αἰσχύνειν.
ent-ehrend αἰσχρός.
ent-ehrt ἄτιμος (2).
Ent-ehrung *f* ἡ ἀτιμία, ἡ αἰσχύνη.
ent-eilen φεύγειν, ἐκ-, δια-, ἀποφεύγειν, ἀποδιδράσκειν.

ent-erben ἄκληρον ποιεῖν, ἀποκηρύττειν.
ent-erbt ἀποκήρυκτος (2).
Enterhaken *m* ὁ κόραξ (ακος). [νηί.]
entern κόρακα ἐμβάλλειν ſ
ent-fahren ἐκπίπτειν.
ent-fallen ἐκπίπτειν, παραρρεῖν, aus dem Gedächtnis ~ ἐκπίπτειν τῆς μνήμης.
ent-falten ἀνα-, διαπτύσσειν, ἀναπεταννύναι.
Ent-faltung *f* ἡ ἀνάπτυξις.
ent-fernen ἀφιστάναι, ἀφιέναι, ſich ~ ἀπιέναι, ἀποχωρεῖν.
ent-fernt πόρρω ὤν, ἀπών, ἀπέχων, ~ ſein von etwas ἀπέχειν τινός, ſich von etw. ~ halten ἀπέχεσθαί τινος, weit ~ ... daß ... ſo ... vielmehr τοσούτου δέω mit *inf.*, ich bin weit ~ πολλοῦ δέω mit *inf.*, weit ~! πολλοῦ γε δεῖ, nicht im entfernteſten οὐδ' ἐγγύς.
Ent-fernung *f* ὁ χωρισμός, ἡ ἀπαλλαγή, als Zuſtand ἡ ἀπό-, διάστασις, τὸ διάστημα.
ent-feſſeln λύειν τινά.
Ent-feſſelung *f* ἡ λύσις.
ent-flammen: j-n ~ παροξύνειν.
ent-fliegen ἀποπέτεσθαι.
ent-fliehen φεύγειν, ἀπο-, ἐκ-, διαφεύγειν, ἀποδιδράσκειν.
Ent-fliehen *n* ἡ φυγή.
ent-fließen ἀπορρεῖν, ἐκρεῖν.
ent-fremden ἀλλοτριοῦν τινά τινος.
Ent-fremdung *f* ἡ ἀλλοτριότης (ητος).
ent-führen ἁρπάζειν, ἀπάγειν, ἐκκλέπτειν.
Ent-führung *f* ἡ ἁρπαγή.
entgegen ἐναντίον, ἐναντία, in Zſgn mit Verben gew. ἀντί.
entgegenarbeiten ἐναντιοῦσθαί τινι.
entgegengehen ἀπ-, ὑπαντᾶν, ἀντίον ἰέναι.
entgegengeſetzt ἐναντίος, ἀντικείμενος.
entgegenhalten προτείνειν, προβάλλειν.
entgegenkommen ἀντίον ἔρχεσθαι, ſ. entgegengehen.
entgegenſein ἐναντιοῦσθαι.
entgegenſetzen ἀντιτάττειν, ἀντιτιθέναι, ſich ~ ἀνθίστασθαι, ἀντιτείνειν.
ent-gegnen, Ent-gegnung *f* ſ. antworten, Antwort.
ent-gehen ſ. entfliehen, es entgeht mir etw. λανθάνει μέ τι, διαφεύγει μέ τι.
Ent-gelt *n*: ohne ~ ἀμισθί, προῖκα.
ent-gelten δίκην διδόναι τινός, j-n etwas ~ laſſen τιμωρεῖσθαί τινα ὑπέρ τινος.
Ent-geltung *f* ~ ἡ τιμωρία.
ent-gleiten ἐξολισθάνειν.
ent-glimmen, ent-glühen ἐκκάεσθαι.
ent-halten χωρεῖν, ἔχειν, περιέχειν, ſich ~ ἀπέχεσθαι, ἀφίστασθαί τινος.
ent-haltſam ἐγκρατής, καρτερικός, μέτριος.
Ent-haltſamkeit, Ent-hal-

tung *f* ἡ ἐγκράτεια, ἡ μετριότης (ητος), ἡ καρτερία.
ent-haupten ἀποτέμνειν τινὸς τὴν κεφαλήν.
Ent-hauptung *f* ἡ ἀποτομὴ οd. ἀποκοπὴ τῆς κεφαλῆς.
ent-heben ἀπαλλάττειν τινά τινος.
Ent-hebung *f* ἡ ἀπαλλαγή.
ent-heiligen μολύνειν, μιαίνειν, αἰσχύνειν.
Ent-heiligung *f* durch Verba.
ent-hüllen ἀνα-, ἐκ-, ἀποκαλύπτειν, δηλοῦν.
Ent-hüllung *f* ἡ ἀποκάλυψις, ἡ δήλωσις.
Enthusiasmus *m* ὁ ἐνθουσιασμός, ἡ ἐνθουσίασις.
enthusiastisch ἐνθουσιαστικός, ἔνθεος (2).
ent-kleiden ἐκ-, ἀποδύειν [τινά τι.]
ent-kleidet γυμνός.
ent-kommen ſ. entfliehen.
ent-kräften παρα-, ἐκλύειν, ἀσθενῆ ποιεῖν, μαραίνειν.
ent-kräftet ἀσθενής.
Ent-kräftung *f* ἡ ἀσθένεια, ἡ ἀρρωστία.
ent-laden ἀπογεμίζειν, ἀποφορτίζεσθαι.
Ent-ladung *f* durch Verba.
ent-lang παρά mit *acc.*
ent-larven ἐλέγχειν, ἐξελέγχειν.
Ent-larvung *f* ὁ ἔλεγχος.
ent-laſſen ἀφιέναι, ἀπαλλάττειν, ἀποπέμπειν.
Ent-laſſung *f* ἡ ἄφεσις, ἡ ἀπόπεμψις.
ent-laſten ſ. entladen.
ent-laufen ἀπο-, διαδιδράσκειν τινά, δραπετεύειν τινά und παρά τινος.
ent-ledigen λύειν, ἀπολύειν, ἀπαλλάττειν τινά τινος, ſich einer Sache ~ ἀπαλλάττεσθαί τινος.
Ent-ledigung *f* ἡ ἀπαλλαγή, ἡ λύσις, ἡ ἀπόλυσις.
ent-leeren ἐκκενοῦν.
Ent-leerung *f* ἡ κένωσις.
ent-legen ἔρημος.
Ent-legenheit *f* ἡ ἐρημία.
ent-lehnen δανείζεσθαι, παραλαμβάνειν, κίχρασθαί τι παρά τινος.
ent-leiben ἀποκτείνειν, σφάττειν, φονεύειν, ſich ~ ἀποκτείνειν uſw. ἑαυτόν.
Ent-leibung *f* ὁ φόνος, ἡ σφαγή. [τινος.]
ent-locken ἐξάγεσθαί τι ἔκ
ent-menſcht ἀπάνθρωπος (2).
ent-mutigen δειλὸν οd. εἰς ἀθυμίαν καθιστάναι, ἀθυμίαν παρέχειν τινί.
ent-mutigt ἄθυμος (2), ~ ſein ἐν ἀθυμίᾳ εἶναι, ἀθυμεῖν.
Ent-mutigung *f* ἡ ἀθυμία.
ent-nehmen παραλαμβάνειν τι παρά τινος.
ent-nerven übtr. ἐκλύειν, διαθρύπτειν.
Ent-nervung *f* ἡ ἔκλυσις.
ent-raffen ἀν-, ἀφ-, ἐξαρπάζειν. [μοί τινος.]
ent-raten δεῖσθαί τινος, δεῖ
ent-rätſeln σαφηνίζειν, ἐκδιηγεῖσθαι.
ent-reißen ἀφ-, ἐξαιρεῖσθαί τινά τι, ἀφ-, ἐξαρπάζειν τινός τι oder τινί τι.

ent-richten ἀποφέρειν, τελεῖν, ἀποτελεῖν.
Ent-richtung *f* durch Verba.
ent-rinnen ſ. entfliehen.
ent-rollen ἀνελίττειν, ἀναπτύσσειν, ἀναπεταννύναι.
ent-rücken ἐξ-, ἀναρπάζειν.
Ent-rückung *f* ἡ ἀναρπαγή.
ent-rüſten, ſich ὀργίζεσθαι (P.).
Ent-rüſtung *f* ἡ ὀργή.
ent-ſagen προΐεσθαί τι, ἐξίστασθαί τινος, ἀπογιγνώσκειν τινός.
Ent-ſagung *f* durch Verba.
Ent-ſatz *m* ἡ ἐπικουρία, ἡ βοήθεια.
ent-ſchädigen τὴν βλάβην ἐκτίνειν τινί, j-n für etw. ~ ἐπανορθοῦν τινι τὴν ἔκ οd. ἀπό τινος βλάβην, mit etw. ~ διδόναι τινί τι ἀντί τινος.
Ent-ſchädigung *f* ἡ παραμυθία, τὸ παραμύθιον.
ent-ſcheiden κρίνειν, διακρίνειν τι, γιγνώσκειν, διαγιγνώσκειν, δικάζειν, ſich für etw. ~ αἱρεῖσθαί τι.
ent-ſcheidend κύριος, ~er Punkt oder Augenblick ὁ καιρός, ἡ ῥοπή, ἡ ἀκμή.
Ent-ſcheidung *f* ἡ κρίσις, ἡ διάκρισις, ἡ γνώμη, ἡ διάγνωσις.
Ent-ſcheidungsgrund *m* τὸ τεκμήριον, τὸ κριτήριον.
Ent-ſcheidungskampf *m*: e-n ~ führen διαμάχεσθαι, διαγωνίζεσθαι.
Ent-ſcheidungspunkt *m* ſiehe entſcheidend.
Ent-ſchiedenheit *f* τὸ θάρρος.
ent-ſchlafen = ſterben ἀποθνήσκειν.
ent-ſchlagen: ſich einer Sache ~ ἐξίστασθαί τινος.
ent-ſchleichen ἐκκλέπτειν ἑαυτόν, ὑπεκδύεσθαι.
ent-ſchleiern ἀνακαλύπτειν.
ent-ſchließen, ſich γιγνώσκειν, διαγιγνώσκειν, αἱρεῖσθαι, προαιρεῖσθαι, βουλεύεσθαι, ich bin entſchloſſen δέδοκταί μοι, ſich nicht ~ können οὐ τολμᾶν, οὐκ ἐθέλειν, ἐν ἀπορίᾳ εἶναι, ὀκνεῖν, μέλλειν.
Ent-ſchließung *f* ſ. Entſchluß.
Ent-ſchloſſenheit *f* ἡ προθυμία, ἡ τόλμα.
ent-ſchlüpfen ἐκ-, ὑπεκδύεσθαι, ἐκ- διαφεύγειν.
Ent-ſchluß *m* ἡ γνώμη, ἡ προαίρεσις, τὸ βούλευμα, ſeinen ~ ändern μεταγιγνώσκειν, einen ~ faſſen γνώμην ποιεῖσθαι, bei ſeinem ~ bleiben ἐμμένειν τῇ γνώμῃ.
ent-ſchuldigen ἀπολογεῖσθαι ὑπέρ τινος, παραιτεῖσθαι περί τινος, ſich ~ αἰτεῖσθαι συγγνώμην παρά τινος.
Ent-ſchuldigung *f* ἡ ἀπολογία, ἡ πρόφασις.
Ent-ſchuldigungsgrund *m* ἡ πρόφασις.
ent-ſchwinden ἀφανίζεσθαι (P.), οἴχεσθαι, dem (aus dem) Gedächtnis ~ ἀποφεύγειν τὴν μνήμην.
ent-ſeelt ἄψυχος (2), τεθνεώς.

ent-senden ἐκ-, ἀποπέμπειν, ἀποστέλλειν, ἀφιέναι.
ent-setzen ἐπικουρεῖν, προσβοηθεῖν τινι, ſ. abſetzen, ſich ~ ἐκ-, καταπλήττεσθαι (P.). [ὁ φόβος.]
Ent-ſetzen *n* ἡ ἔκπληξις,
ent-ſetzlich δεινός, φοβερός.
Ent-ſetzung *f* durch Verba.
ent-ſinken ἐκπίπτειν.
ent-ſinnen, ſich μιμνήσκεσθαί τινος.
ent-ſittlichen διαφθείρειν.
Ent-ſittlichung *f* ἡ διαφθορά.
ent-ſpinnen, ſich ſ. entſtehen.
ent-ſprechen ἁρμόττειν πρός τι, προσήκειν, πρέπειν τινί.
ent-ſprechend προσήκων, πρέπων, ἄξιος, ἐοικώς, ἐπιτήδειος.
ent-ſprießen ἀνα-, ἐκβλαστάνειν, übtr. γίγνεσθαι.
ent-ſpringen ſ. entlaufen, entfliehen, ἀνατέλλειν, ἀνίσχειν ἔκ τινος.
ent-ſtammen γένος ἔχειν, γεγονέναι ἀπό (ἔκ) τινος.
ent-ſtehen γίγνεσθαι, φύεσθαι. [durch Verba.]
Ent-ſtehung *f* ἡ γένεσις od.
ent-ſteigen ἀναφέρεσθαι, ἀναπέμπεσθαι ἔκ τινος.
ent-ſtellen διαφθείρειν, λυμαίνεσθαι, καταισχύνειν.
ent-ſtellt ἄ-, δύσμορφος (2), διεφθαρμένος.
Ent-ſtellung *f* ἡ διαφθορά.
ent-ſtrömen ἐκ-, προρρεῖν.
ent-ſtürzen προ-, διεκπίπτειν, ἐξορμᾶσθαι.
ent-ſühnen, ent-ſündigen ἀφοσιοῦν, ἁγνίζειν, καθαίρειν.
Ent-ſühnung, Ent-ſündigung *f* ἡ ἀφοσίωσις, ἡ κάθαρσις.
ent-thronen ἐκβάλλειν τινὰ τῆς ἀρχῆς, παύειν τινὰ τῆς ἀρχῆς oder ἄρχοντα.
Ent-thronung *f* durch Verba.
ent-völkern ἐρημοῦν, ἔρημον ποιεῖν.
ent-völkert ἔρημος, ἀνάστατος (2).
Ent-völkerung *f* ἡ ἀνάστασις.
ent-waffnen τὰ ὅπλα ἀφαιρεῖσθαι oder ἐκδύειν τινά, im Wortſtreit ~ ἐλέγχειν, ἐξελέγχειν.
entweder ... oder ἤ ... ἤ (aut ... aut, vel ... vel), εἴτε ... εἴτε (sive ... sive).
ent-weichen ſ. entfliehen, entlaufen.
ent-weihen, Ent-weihung ſ. entheiligen, Entheiligung.
ent-wenden ἀφαιρεῖσθαί τινά (τινός) τι, ἀποστερεῖν τινά τινος.
Ent-wendung *f* ἡ στέρησις, ἡ ἀποστέρησις, ἡ κλοπή.
ent-werfen διαγράφειν, ἀπεργάζεσθαι, einen Plan ~ διανοεῖσθαι, βουλεύεσθαι.
ent-wickeln, eig. δια-, ἀναπτύσσειν, ἐξελίττειν, übtr. δι-, διεξηγεῖσθαι, δηλοῦν.
Ent-wickelung *f* ἡ ἀνά-, διάπτυξις, übtr. ἡ ἐξήγησις. [τινος.]
ent-winden βίᾳ ἐξαιρεῖν τί
ent-wirren ἀναλύειν.

ent-wiſchen ſ. entfliehen, entlaufen.

ent-wöhnen ἀπεθίζειν (τινὰ μή mit *inf.*), ſich ~ von etw. ἀπομανθάνειν τι.

ent-wölken αἰθριάζειν, ἀπαιθριάζειν. [αἴθριος.]

ent-wölkt ἀνέφελος (2),

ent-würdigen ἀτιμάζειν, αἰσχύνειν, καταισχύνειν τινά. [ἡ αἰσχύνη.]

Ent-würdigung *f* ἡ ἀτιμία,

Ent-wurf *m* ὁ τύπος, ἡ ὑπο-, διαγραφή.

ent-wurzeln ἐκ-, ἀπορριζοῦν.

ent-ziehen ἀφαιρεῖσθαί τινά (τινός) τι, ἀποστερεῖν τινά τινος, ſich einer Sache ~ φεύγειν τι, ἀφίεσθαί τινος.

Ent-ziehung *f* ἡ ἀφαίρεσις, ἡ στέρησις, ἡ ἀποστέρησις.

ent-ziffern διασαφηνίζειν.

Ent-zifferung *f* durch die Verba.

ent-zücken κηλεῖν, θέλγειν, εὐφραίνειν.

Ent-zücken *n* ἡ κήλησις, ἡ θέλξις, ἡ εὐφροσύνη.

ent-zückend κηλητήριος, θελκτήριος, ἥδιστος.

ent-zückt φαιδρὸς τὴν ψυχήν, ἐνθουσιάζων.

ent-zündbar εὔφλεκτος (2).

ent-zünden ſ. anzünden, übtr. Geſchwulſt oder Hitze verurſachen φλεγμαίνειν.

Ent-zündung *f* ἡ φλεγμονή.

ent-zwei δίχα, ~ gehen ῥήγνυσθαι.

ent-zweien διιστάναι, ſich ~ διίστασθαι, διαφέρεσθαί τινι.

Ent-zweiung *f* ἡ διάστασις, ἡ διαφορά. [ἐφορεύειν.]

Ephor *m* ὁ ἔφορος, ~ ſein

Epidemie *f* ἡ ἔνδημος oder ἐπιδήμιος νόσος, auch ὁ λοιμός. [δήμιος (2).]

epidemiſch ἔνδημος (2), ἐπι-

Epigramm *n* τὸ ἐπίγραμμα.

Epigrammendichter *m* ὁ ἐπιγραμματοποιός.

Epilepſie *f* ἡ ἐπιληψία, ἡ ἐπίληψις. [ἐπίληπτος (2).]

epileptiſch ἐπιληπτικός,

Epilog *m* ὁ ἐπίλογος.

epiſch ἐπικός, ~er Dichter ὁ ἐποποιός, ~es Gedicht τὸ ἔπος. [ἐμβόλιον.]

Epiſode *f* τὸ ἐπεισόδιον, τὸ

Eppich *m* τὸ σέλινον, τὸ ἄπιον.

er, ſie, es αὐτός, οὗτος, ἐκεῖνος, ~ aber ὁ δέ.

er-achten ἡγεῖσθαι, νομίζειν, δοκεῖ μοι, meines Erachtens ἔμοιγε δοκεῖν.

er-arbeiten ἐργάζεσθαι.

Erbanteil *m* ὁ κλῆρος.

er-barmen, ſich ἐλεεῖν, οἰκτίρειν, οἰκτίζειν.

Er-barmen *n* ὁ ἔλεος, ὁ οἶκτος.

er-barmenswert, er-bärmlich ἐλεεινός, οἰκτρός, ταλαίπωρος (2).

Er-bärmlichkeit *f* ἡ φαυλότης, ἡ κακότης (ητος), ἡ πονηρία.

er-barmungslos ἀνηλεής.

er-barmungsvoll ἐλεήμων.

er-bauen οἰκοδομεῖν, κατασκευάζειν, ἱδρύειν.

Er-bauer *m* ὁ οἰκοδόμος.

Er-bauung *f* ἡ οἰκοδομία.
Erbe *m* ὁ κληρονόμος, ὁ διάδοχος, das ~ ἡ κληρονομία. [(P.).]
er-beben τρέμειν, σείεσθαι.
erbeigen πατρῷος.
Erbeigentum *n* τὸ πατρῷον κτῆμα.
erben: etwas ~ κληρονομεῖν τινός oder τί.
er-betteln ἐπ-, ἐξαιτεῖν.
er-beuten αἱρεῖν, λεηλατεῖν.
er-beutet αἰχμάλωτος (2).
Er-beutung *f* ἡ λεηλασία.
Erbfeind *m* ὁ πατρικὸς ἐχθρός.
Erbfolge *f* ἡ διαδοχή.
Erbgut *n* ſ. das Erbe.
er-bieten ἐπαγγέλλεσθαί τι, ὑπισχνεῖσθαι.
er-bitten αἰτεῖσθαί τινά τι od. τι παρά τινος, j-n ~ πείθειν, ſich ~ laſſen πείθεσθαι.
er-bittern ἐξ-, παροργίζειν, παροξύνειν, πικραίνειν.
Er-bitterung *f* ὁ παροξυσμός, ἡ ὀργή. [ἄν.]
er-blaſſen, er-bleichen ὠχριᾶν.
erblich πατρῷος, ἔμφυτος (2, = angeboren).
er-blicken ὁρᾶν, καθορᾶν.
er-blinden τυφλοῦσθαι, ἐκτυφλοῦσθαι.
er-blöden ſ. entblöden.
erblos ἄκληρος (2), ohne Erben παίδων ἔρημος, ἄπαις.
er-blühen ἐξανθεῖν. [μος.]
erblötig πρόθυμος (2), ἕτοι-
er-brechen ἐκκόπτειν, ἀναρρηγνύναι, ſich ~ ἐμεῖν.
Erbſchaft *f* ἡ κληρονομία, ὁ κλῆρος.
Erbſe *f* ὁ πίσος.
Erbſtück *n* ὁ κλῆρος.
Erbteil *n* ὁ κλῆρος.
Erdball *m* ἡ σφαῖρα.
Erdbeben *n* ὁ (τῆς γῆς) σεισμός.
Erdbeere *f* τὸ χαμοκέρασον (neugriechiſch).
Erdbeſchreiber *m* ὁ γεωγράφος. [γραφία.]
Erdbeſchreibung *f* ἡ γεω-
Erdboden *m*, **Erde** *f* ἡ γῆ.
er-denken μηχανᾶσθαι, ἐπινοεῖν.
er-denklich: durch πᾶς, πᾶσα, πᾶν, zB. er wendete alle ~e Mühe an ἐμηχανήσατο πάσας μηχανάς.
Erderſchütterung *f* ſ. Erdbeben.
Erdharz *n* ἡ ἄσφαλτος.
Erdhügel *m* ὁ γήλοφος, ὁ γεώλοφος. [σθαι.]
er-dichten πλάττειν, ψεύδε-
er-dichtet πλαστός, ψευδής.
Er-dichtung *f* τὸ ψεῦδος, ἡ πρόφασις.
erdig γεώδης, γήινος.
Erdkluft *f* τὸ χάσμα γῆς, τὸ βάραθρον.
Erdkörper *m* ἡ γῆ.
Erdkunde *f* ſ. Erdbeſchreibung.
Erdoberfläche *f* ἡ γῆ.
er-dolchen τῷ ἐγχειριδίῳ κατασφάττειν.
Erdpech *n* ſ. Erdharz.
Erdpol *m* ὁ πόλος.
Erdreich *n* ἡ γῆ.
er-dreiſten, ſich τολμᾶν.
er-dröhnen κτυπεῖν.

er-drosseln ἀπάγχειν, ἀποπνίγειν.
Er-drosselung *f* ἡ ἀγχόνη.
er-drücken πνίγειν, ἀποπνίγειν.
Erdscholle *f* ἡ βῶλος.
Erdstoß *m* ſ. Erdbeben.
Erdstrich *m* ἡ ζώνη, ἡ χώρα.
Erdteil *m* τὸ γῆς μέρος.
er-dulden πάσχειν, ἀνέχεσθαι, ὑπομένειν, καρτερεῖν.
Erd-umſchiffung, -umſegelung *f* ὁ τῆς γῆς περίπλους.
Erd-wall *m* τὸ χῶμα.
Erd-zunge *f* ὁ ἰσθμός.
er-eifern, ſich θυμοῦσθαι, ὀργίζεσθαι (P.).
er-eignen, ſich γίγνεσθαι, συμβαίνειν.
Er-eignis *n* τὸ πρᾶγμα, τὸ ἔργον, τὸ συμβάν.
er-eilen (δρόμῳ) καταλαμβάνειν, αἱρεῖν.
er-erben ſ. erben.
er-fahren πυνθάνεσθαι oder ἀκούειν τί τινος, παρά τινος, μανθάνειν τι παρά τινος.
er-fahren ἔμπειρος (2), ἐπιστήμων.
Er-fahrenheit *f* ἡ ἐμπειρία, ἡ σοφία.
Er-fahrung *f* ἡ ἐμπειρία, ἡ ἐπιστήμη, etwas aus ~ kennen πεῖραν ἔχειν oder εἰληφέναι τινός, nach m-r ~ ἐξ ὧν ἐγὼ πέπονθα, durch ~ klug werden παθόντα γνῶναι, die tägliche ~ τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν συμβαίνοντα.
er-fahrungsmäßig κατ' ἐμπειρίαν, ἐκ πείρας.
er-faſſen καταλαμβάνειν, ſ. begreifen.
er-fechten: einen Sieg ~ νίκην νικᾶν, νικᾶν μάχην oder μάχῃ.
er-finden εὑρίσκειν, ἐξευρίσκειν, ἐπινοεῖν, τεχνᾶσθαι.
Er-finder *m* ὁ εὑρετής.
er-finderiſch, er-findſam εὑρετικός, ἐπινοητικός.
Er-findſamkeit *f* ἡ εὐμηχανία.
Er-findung *f* ἡ εὕρεσις.
Er-findungs-gabe *f*, **-geiſt** *m* ἡ ἀγχίνοια.
er-flehen παραιτεῖσθαι (M.).
Er-folg *m* τὸ ἀπο-, συμβάν, τὸ ἔργον, τὸ τέλος, ἡ ἔκβασις, ohne ~ μάταιος, ἄπρακτος (2), *adv.* μάτην, keinen ~ haben μάταιον εἶναι, οὐδὲν δύνασθαι.
er-folgen γίγνεσθαι, ἀπο-, συμβαίνειν ἔκ τινος.
er-folglos μάταιος, *adv.* μάτην.
er-folgreich ἀνύσιμος (2), οὐ μάταιος.
er-forderlich ἀναγκαῖος, ἐπιτήδειος, es iſt ~ δεῖ mit *acc.* u. *inf.*, ἀνάγκη (ἐστίν) mit *acc.* und *inf.*
er-fordern δεῖσθαί τινος, δεῖ τινος, auch εἶναί τινος.
Er-fordernis *n* τὸ δέον, τὸ προσῆκον.

er-forſchen ἐρευνᾶν, ἐξερευνᾶν, ἀναζητεῖν.
Er-forſcher *m* ὁ ἐρευνητής.
Er-forſchung *f* ἡ ἔρευνα, ἡ εὕρεσις.
er-fragen πυνθάνεσθαί τί τινος od. παρά τινος, ἀνερωτᾶν τινά τι.
er-frechen, ſich τολμᾶν, οὐκ αἰσχύνεσθαι.
er-freuen εὐφραίνειν, τέρπειν, ſich ~ an etw. ἥδεσθαί (P.), εὐφραίνεσθαί (P.), χαίρειν τινί.
er-freulich καλός, ἡδύς, ἀσπαστός, κεχαρισμένος.
er-frieren ἀποθνήσκειν od. ἀπόλλυσθαι ῥίγει, ὑπὸ ψύχους, mir ſind die Zehen erfroren ἀποσέσηπα τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν.
er-friſchen ἀνα-, διαψύχειν.
er-friſchend ἀναψυκτικός.
Er-friſchung *f* ἡ ἀναψυχή.
er-füllen πληροῦν, πιμπλάναι, ἐμπιμπλάναι, = vollbringen τελεῖν, πράττειν, διαπράττειν, ποιεῖν, (z. B. Befehle ~ ποιεῖν τὰ προσταχθέντα).
er-füllt ἐπιτελής, τέλειος.
Er-füllung *f* durch Verba; in ~ gehen ἀποβαίνειν, γίγνεσθαι. [πλάναι.]
er-gänzen πληροῦν, ἐκπιμ-]
Er-gänzung *f* ἡ πλήρωσις, ἡ ἀνα-, ἐκπλήρωσις.
er-geben, ſich παραδιδόναι ἑαυτόν, ſich in etwas ~ ἀγαπᾶν τινι oder τι, ὑπομένειν τι, = zur Wirklichkeit oder zum Vorſchein kommen γίγνεσθαι, ὑπάρχειν, φαίνεσθαι, ſich aus etw. ~ συμβαίνειν ἔκ τινος.
er-geben (*adj.*) εὔνους, πιστός, j-m ~ ſein εὐνοϊῶς, ἔχειν τινί, πιστὸν εἶναί τινι.
Er-gebenheit *f* ἡ εὔνοια, τὸ πιστόν, ἡ θεραπεία.
Er-gebniß *n* τὸ ἀποβαῖνον, τὸ γιγνόμενον (reſp. *part. aor.* oder *fut.*), τὸ τέλος.
Er-gebung *f* durch Verba.
er-gehen = bekanntgemacht werden προ-, ἀναγορεύεσθαι, = es ergeht mir ἔχω, διάκειμαι mit *adv.*, = etw. über ſich ~ laſſen φέρειν, ὑπομένειν τι, = ſich ~ περιπατεῖν.
er-giebig εὔφορος, εὖ-, πολύκαρπος, ἄφθονος (ſämtlich 2), εὐδαίμων.
Er-giebigkeit *f* ἡ εὐφορία, ἡ εὖ-, πολυκαρπία, ἡ ἀφθονία.
er-gießen ἐμ-, εἰσβάλλειν, ἐξιέναι, ἐκδιδόναι (τὸ ὕδωρ) εἰς.
Er-gießung *f* ἡ ἐκβολή.
er-glänzen ἐκ-, διαλάμπειν.
er-glühen δια-, ἐκ-, περικάεσθαι.
er-götzen εὐφραίνειν, τέρπειν. [ἡ τέρψις.]
Er-götzen *n*, **Er-götzung** *f*]
er-götzlich τερπνός, ἡδύς, χαρίεις.
Er-götzlichkeit *f* τὸ τερπνόν, ἡ ἡδονή.
er-grauen πολιοῦσθαι, γηράσκειν.
er-greifen αἱρεῖν, λαμβά-

νειν, συλλαμβάνειν, = plötzlich befallen λαμβάνειν, αἱρεῖν, εἰσιέναι τινά, das Wort ~ ὑπολαμβάνειν, die Flucht ~ τρέπεσθαι εἰς φυγήν.

er-greifend δεινός.

er-grimmen θυμοῦσθαι (P.).

er-gründen ἐξετάζειν, ἐξευρίσκειν, ἀνερευνᾶν, nicht zu ~ ἀνεξεύρετος (2).

Er-gründen *n* ἡ ἐξέτασις, ἡ ἐξεύρεσις.

er-haben, eig. ὑψηλός, ἐξέχων, übtr. θεῖος, σεμνός, λαμπρός.

Er-habenheit *f* ἡ ἐξοχή, übtr. ἡ σεμνότης, ἡ λαμπρότης (ητος), ἡ εὐγένεια, ~ der Seele ἡ μεγαλόψυχία.

er-halten φυλάττειν, τηρεῖν, διασῴζειν, von j-m etwas ~ λαμβάνειν, δέχεσθαί τι παρά τινος, = ernähren τρέφειν, = erlangen τυγχάνειν τινός.

Er-halter *m* ὁ σωτήρ.

Er-haltung *f* ἡ σωτηρία.

er-handeln ἐμπολᾶν, ὠνεῖσθαι.

er-hängen, sich ἀπάγχεσθαι.

er-härten βεβαιοῦσθαι.

er-heben αἴρειν, ἀνέχειν, ἀνάγειν, sich gegen j-n ~ ἀνίστασθαι πρός τινα, = rühmen μεγαλύνειν, ἐπαίρειν λόγοις, Geld ~ χρήματα εἰσπράττειν, von Kriegen, Empörungen u. dgl. γίνεσθαι.

er-heblich λόγου ἄξιος, ἀξιόλογος (2).

Er-heblichkeit *f* τὸ ἀξιόλογον.

Er-hebung *f* durch Verba.

er-heischen δεῖσθαί τινος, ἀπαιτεῖν τι.

er-heitern εὐφραίνειν.

Er-heiterung *f* ἡ εὐφροσύνη, ἡ εὐθυμία.

er-hellen φαίνεσθαι, φανερόν oder δῆλον εἶναι.

er-heucheln προσποιεῖσθαι, πλάττεσθαι.

er-hitzen θερμαίνειν.

er-hitzt θερμός.

Er-hitzung *f* ἡ θερμασία, ἡ διάκαυσις.

er-höhen αἴρειν, ἐπαίρειν, übtr. αὐξάνειν.

Er-höhung *f* ἡ ἄρσις, ἡ αὔξησις.

er-holen, sich ἀναπνεῖν, ἀνα-παύεσθαι.

Er-holung *f* ἡ ἀναπνοή, ἡ ἀνάπαυλα, ἡ ἀνάπαυσις.

er-hören ἐπακούειν τινός, nicht erhört werden ἀποτυγχάνειν, ἀτυχεῖν τινος.

Er-hörung *f* durch Verba.

er-jagen θηρᾶν, θηρεύειν.

er-innern ἀνα-, ὑπομιμνήσκειν τινά τι oder τινος, sich ~ ἀνα-, ὑπομιμνήσκεσθαι, μεμνῆσθαί τινος.

Er-innerung *f* ἡ ἀνά-, ὑπόμνησις, ἡ μνήμη, ἡ μνεία, etwas in ~ bringen ἀνα-, ὑπομιμνήσκειν, μνημονεύειν.

Er-innerungs-kraft *f*, **-vermögen** *n* ἡ μνεία, ἡ μνήμη.

er-kalten ψύχεσθαι, ἀπο-, κατα-ψύχεσθαι.

er-kälten, sich κατα-ψύχεσθαι.

er-kältet κατάψυκτος (2).

Er-kältung *f* ἡ ψῦξις, ἡ κατάψυξις.
er-kämpfen κρατεῖν τινος, einen Sieg ~ νίκην νικᾶν.
er-kaufen ὠνεῖσθαι, von j-m παρά τινος, s. kaufen.
er-kauft ὠνητός.
er-kennbar αἰσθητός, νοητός, γνωστός.
er-kennen αἰσθάνεσθαι, μανθάνειν, γιγνώσκειν, γνωρίζειν, vom Richter γιγνώσκειν, κρίνειν, δικάζειν.
er-kenntlich εὔγνωστος (2), εὐχάριστος (2). [ριστία.]
Er-kenntlichkeit *f* ἡ εὐχα-
Er-kenntnis *f* ἡ γνῶσις, ἡ διάγνωσις, ἡ νόησις, ἡ σύνεσις, ἡ κρίσις, zur ~ kommen γιγνώσκειν, καταμανθάνειν τὸ ἀληθές, j-n zur ~ bringen διδάσκειν, ἐκδιδάσκειν, σωφρονίζειν.
Er-kenntnis *n* ἡ κρίσις, ἡ γνῶσις.
Er-kenntnisgrund *m* τὸ τεκμήριον, τὸ γνώρισμα.
Er-kenntnisvermögen *n* ἡ γνώμη, ἡ γνωστική.
Er-kennungszeichen *n* τὸ γνώρισμα, τὸ σύμβολον.
er-klärbar ῥᾴδιος διασαφεῖν.
er-klären σαφηνίζειν, δηλοῦν, διεξηγεῖσθαι, = aussprechen λέγειν, φράζειν, φάναι, offen und laut ~ ἐξαγγέλλειν, sich ~ ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην, j-n zu oder für etw. ~ κρίνειν, ἀπο-, ἐπιδεικνύναι.
Er-klärer *m* ὁ ἐξηγητής.
er-klärlich s. erklären.
Er-klärung *f* ἡ δήλωσις, ἡ ἐξήγησις, ὁ λόγος, ἡ γνώμη.
er-klecklich ἀξιόλογος (2).
er-klettern, er-klimmen ἀναρριχᾶσθαι πρός τι.
er-klingen φθέγγεσθαι, ἠχεῖν.
er-koren αἱρετός, λεκτός.
er-kranken περιπίπτειν νόσῳ, νοσεῖν, κάμνειν.
Erkrankung *f* durch Verba.
er-kühnen, sich τολμᾶν.
er-kunden s. erforschen.
er-kundigen, sich πυνθάνεσθαί τί τινος οὐ. παρά τινός, ἐρωτᾶν, ἀνερέσθαι.
Er-kundigung *f* ἡ πύστις, ἡ ἐρώτησις.
er-künsteln τεχνᾶσθαι, μηχανᾶσθαι, σοφίζεσθαι.
er-künstelt προσποιητός, πλαστός. [νός.]
er-laben, sich ἀπολαύειν τι-
er-lahmen χωλοῦσθαι, πηροῦσθαι.
Er-lahmung *f* ἡ χώλωσις, ἡ πήρωσις.
er-langen κτᾶσθαι, λαμβάνειν, καταλαμβάνειν, τυγχάνειν τινός, λαγχάνειν τινός, nicht ~ ἀτυχεῖν, ἀποτυγχάνειν, ἁμαρτάνειν, διαμαρτάνειν τινός, = durchsetzen, bewirken πράττειν, διαπράττειν (auch M.), es nicht von sich ~ können οὐ τολμᾶν mit *inf.*
Er-langung *f* durch Verba.
Er-laß *m* ἡ ἄνεσις, ἡ ἄφεσις, ἡ ἀπόλυσις, = Bekanntmachung ἡ προγραφή,

ἡ παραγγελία, το παράγγελμα.
er-lassen ἀν-, ἀφιέναι τινί τι, ἀπολύειν τινά τινος.
Er-lassung *f* ſ. Erlaß.
er-lauben συγχωρεῖν, ἐπιτρέπειν, ἐφιέναι, -διδόναι.
Er-laubnis *f* ἡ συγχώρησις, ἡ ἔφεσις, ἡ ἐξουσία.
er-laubt θεμιστός, νόμιμος, ὅσιος.
er-laucht ἐπιφανής, λαμπρός.
er-lauſchen ἐπακούειν τινός.
er-läutern ſ. erklären.
Er-läuterung *f* ſ. Erklärung.
Erle *f* ἡ κλήθρα, ἡ κλῆθρος.
er-leben ἐφορᾶν, = erfahren
Er-lebnis *n* durch Verba.
er-ledigen κατα-, διαπράττειν (auch M.), erledigt ſein τέλος ἔχειν.
Er-ledigung *f* durch Verba.
er-legen = töten καταβάλλειν, ἀποκτείνειν, ἀναιρεῖν, = bezahlen τελεῖν.
Er-legung *f* durch Verba.
er-leichtern κουφίζειν, ῥαστώνην παρέχειν τινί.
Er-leichterung *f* ἡ κούφισις.
er-leiden ὑπομένειν, ἀνέχεσθαι, πάσχειν, e-e Niederlage ~ ἡττᾶσθαι, Unglück ~ κακὰ πάσχειν, κακοπαθεῖν, Unrecht ~ ἀδικεῖσθαι.
er-lernen μανθάνειν, κατα-
er-leſen αἱρεῖσθαι. (2).
er-leſen αἱρετός, ἔκλεκτος
er-leuchten ἐπιλάμπειν τινί, καταλάμπειν τινός, den Verſtand ~ παιδεύειν τὸν νοῦν.
Er-leuchtung *f* ὁ κατ-
er-liegen: unter etwas ~ κάμνειν ὑπό τινος, φθείρεσθαι ὑπό τινος.
er-logen ψευδής, ἐψευσμένος, πλαστός.
Er-lös *m* τὰ γενόμενα χρήματα ἀπό τινος.
er-löſchen σβέννυσθαι, κατασβέννυσθαι.
er-löſen ἐλευθεροῦν τινά τινος, λύειν, ἀπολύειν τινά τινος.
er-lügen ψεύδεσθαι, πλάτ-
er-mächtigen: j-n zu etw. ~ ἐπιτρέπειν τινί τι, ἐξουσίαν διδόναι τινὶ ποιεῖν τι, ermächtigt ſein zu etwas κύριον εἶναί τινος.
er-mahnen παραινεῖν τινί τι, παρακαλεῖν τινα ἐπί τι, παρακελεύεσθαί τινι od. κελεύειν mit *acc.* u. *inf.*
er-mangeln ἐκ-, ἐλλείπειν, es ermangelt mir etw. ἐνδεῶς ἔχω τινός, ἐνδεής εἰμί τινος, ἀπορῶ τινος.
Er-mangelung *f* ἡ ἔκ-, ἔλλειψις, ἡ ἀπορία, in ~ *part. prs.* oder *aor.*
er-mannen, ſich ἀναθαρρεῖν.
er-mäßigen μειοῦν, ἐλαττοῦν, συστέλλειν τι.
er-matten κάμνειν, ἀποκάμνειν.
Er-mattung *f* ὁ κάματος,
er-meſſen λογίζεσθαι, τεκμαίρεσθαι, κρίνειν, meines Ermeſſens ἐκ τῆς ἐμῆς γνώμης, ἐμοὶ δοκεῖν.

Er-meſſen *n* ἡ γνώμη, ἡ κρίσις, ὁ λογισμός.
er-morden φονεύειν, ἀποκτείνειν, ἀναιρεῖν, σφάττειν.
Er-mordung *f* ὁ φόνος, ἡ ἀναίρεσις, ἡ σφαγή.
er-müden (*intr.*) κάμνειν, ἀποκάμνειν, (*trans.*) καταπονεῖν, καματοῦν.
er-müdet καμών, ἀπειρηκώς.
Er-müdung *f* ὁ κάματος, ὁ κόπος.
er-muntern διακελεύεσθαί τινι, προτρέπειν τινὰ ἐπί τι, παρορμᾶν, παροξύνειν, κελεύειν.
er-munternd προτρεπτικός.
Er-munterung *f* ἡ προτροπή, ἡ παράκλησις, ἡ παραίνεσις.
er-mutigen παραθαρρύνειν, ſich ~ ἀναθαρρεῖν.
Er-mutigung *f* ὁ παρακελευσμός.
er-nähren τρέφειν, ἀνατρέφειν, ſich ~ von etwas βίον ἔχειν ἀπό τινος.
Er-nährer *m* ὁ τροφεύς.
Er-nährung *f* ἡ τροφή.
er-nennen ἀποδεικνύναι, ἀποφαίνειν, καθιστάναι, αἱρεῖν.
Er-nennung *f* ἡ ἀπόδειξις, gew. durch Verba.
er-neuern καινοῦν, ἀνακαινίζειν.
Er-neuerung *f* ἡ ἀνακαίνεσις, ὁ ἀνακαινισμός, ἡ ἀνα-, ἐπισκευή.
er-niedrigen ταπεινοῦν, ταπεινὸν ποιεῖν.
Er-niedrigung *f* ἡ ταπείνωσις, ἡ ταπεινότης (ητος).
Ernſt *m* ἡ σπουδή, ἡ σεμνότης (ητος), ἡ ἀκρίβεια, ἡ αὐστηρότης (ητος).
ernſt σπουδαῖος, σεμνός.
ernſthaft ſ. ernſt.
Ernſthaftigkeit *f* ἡ σπουδαιότης, ἡ σεμνότης (ητος).
ernſtlich σπουδαῖος, ἐπιμελής.
Ernte *f* ὁ θερισμός, ἡ θέρισις, übtr. ὁ καρπός, τὸ κέρδος.
ernten θερίζειν.
Er-oberer *m* durch Verba.
er-obern αἱρεῖν, λαμβάνειν, ἐκπολιορκεῖν.
Er-oberung *f* ἡ αἵρεσις, ἡ ἅλωσις.
er-öffnen ἀνοίγειν, ἐξανοίγειν, = bekannt machen δηλοῦν, ἐξαγγέλλειν.
Er-öffnung *f* ἡ ἀνοιξις, ἡ δήλωσις.
er-örtern ἐλέγχειν, = erklären διεξιέναι, διέρχεσθαι, ἐξ-, διεξηγεῖσθαι.
Er-örterung *f* ὁ ἔλεγχος, ἡ ἐξήγησις.
er-picht: ~ ſein auf etwas ἐπιθυμεῖν, ἐρᾶν τινος.
er-preſſen ἐξαιρεῖν, ἐκβιάζεσθαι.
Er-preſſung *f* durch Verba.
er-proben δοκιμάζειν, πεῖραν ποιεῖσθαι oder λαμβάνειν τινός.
er-quicken ἀνα-, καταψύχειν, = ergötzen κηλεῖν, εὐφραίνειν.
er-quickend γλυκύς, τερπνός.

Er-quickung *f* ἡ τέρψις.
er-raten εἰκάζειν, συμβάλλεσθαι.
Er-ratung *f* ἡ εἰκασία.
er-regen κινεῖν, ἐγείρειν, einen Aufruhr ~ ταράττειν, Lachen ~ γέλωτα ποιεῖν.
Er-regung *f* ἡ κίνησις, ἡ ἔγερσις.
er-reichbar ἐφικτός, αἱρε-τός.
er-reichen ἐξικνεῖσθαί τινος, ἐφικνεῖσθαί τινος, καταλαμβάνειν τι, τυγχάνειν τινός, διαπράττειν, nicht ~ ἀποτυγχάνειν, ἀτυχεῖν, ἁμαρτάνειν τινός.
er-retten σῴζειν, διασῴζειν, ῥύεσθαι.
Er-retter *m* ὁ σωτήρ (ῆρος).
Er-rettung *f* ἡ σωτηρία.
er-richten ἱδρύειν, κτίζειν.
Er-richtung *f* durch Verba.
er-ringen καταλαμβάνειν, τυγχάνειν τινός, einen Sieg ~ νίκην νικᾶν.
er-röten ἐρυθριᾶν, ἐρυθραίνεσθαι.
Er-satz *m* ἡ ἀντικατάστα-σις.
er-saufen πνίγεσθαι.
er-säufen πνίγειν ὕδατι, καταβυθίζειν.
er-schaffen ποιεῖν, κτίζειν.
Er-schaffer *m* ὁ κτιστής, ὁ δημιουργός.
Er-schaffung *f* ἡ κτίσις, ~ der Welt ἡ τῶν ὅλων σύνταξις.
er-schallen φθέγγεσθαι, ἠχεῖν.
er-scheinen φαίνεσθαι, φανερὸν γίγνεσθαι, παραγίγνεσθαι (sich einstellen).
Er-scheinung *f*: eine ~ τὸ φάντασμα, τὸ εἶδος, τὸ εἴδωλον, ἡ ὄψις.
er-schießen κατατοξεύειν.
er-schlaffen (*trans.*) χαλᾶν, ἀνιέναι, (*intr.*) κάμνειν, μαλακίζεσθαι.
er-schlafft κάμνων, κεκμηκώς, κατάπονος (2).
Er-schlaffung *f* ἡ χάλασις, ἡ ἄνεσις, ὁ κάματος.
er-schlagen φονεύειν, ἀποκτείνειν, ἀναιρεῖν.
er-schleichen κλέπτειν, ὑπέρχεσθαί τι.
er-schöpfen καταπονεῖν τινα (*v.* die Kräfte), erschöpft sein ἀπειρηκέναι, καμεῖν.
Er-schöpfung *f* ὁ κάματος, ἡ ταλαιπωρία.
er-schrecken: vor etw. ~ ἐκπλήττεσθαι, φοβεῖσθαί τι, (*trans.*) ἐκπλήττειν τινά, φοβεῖν τινα.
er-schrecklich φοβερός, δεινός.
er-schrocken ἐκπλαγής, περίφοβος (2).
Er-schrockenheit *f* ἡ ἔκπληξις, ὁ φόβος.
er-schüttern σείειν, σφάλλειν.
Er-schütterung *f* ὁ σεισμός.
er-schweren χαλεπὸν ποιεῖν.
er-schwingen πορίζειν, ἐκπορίζειν (auch M.).
er-sehen τηρεῖν, σκοπεῖν, = auswählen ἐκλέγειν, προκρίνειν.
er-sehnen ποθεῖν, ἐπιποθεῖν.
er-setzen ἐκπληροῦν, ἀκεῖσθαι, ἐπανορθοῦν.
Er-setzung *f* durch Verba.

er-ſichtlich: es iſt ~ ἔστιν ἰδεῖν, δῆλόν, φανερόν ἐστιν.
er-ſinnen ἐπινοεῖν, εὑρίσκειν. [σκοπεῖν.]
er-ſpähen σκοπεῖν, κατα-]
er-ſparen περιποιεῖν (a. M.).
Er-ſparnis *f* ἡ περιουσία.
er-ſprießlich ὀνήσιμος, ὠφέλιμος, χρήσιμος, συμφέρων, σύμφορος (2).
erſt πρῶτον, eben ~ ἄρτι, ἀρτίως.
er-ſtarken κρατύνεσθαι.
er-ſtarren ναρκᾶν, vor Kälte ~ ῥιγῶν, πήγνυσθαι.
er-ſtarrt ναρκώδης, vor Schrecken ~ ἐκπλαγείς.
Er-ſtarrung *f* ἡ νάρκη, ἡ νάρκωσις.
er-ſtatten ἀνταποδιδόναι, ἐκ-, ἀποτίνειν, Bericht ~ ἀπαγγέλλειν.
er-ſtaunen θαμβεῖν, θαυμάζειν τι, ἄγασθαί τινος.
Er-ſtaunen *n* τὸ θάμβος, ἡ ἔκπληξις, in ~ ſetzen ἐκπλήττειν τινά. [μαστός.]
er-ſtaunlich δεινός, θαυ-]
erſte πρῶτος, der ~ ſein πρωτεύειν, der ~ beſte ὁ τυχών. [σφάττειν.]
er-ſtechen ἀποκεντεῖν,]
er-ſtehen ὠνεῖσθαι, = auferſtehen ἐγείρεσθαι, ἀναβιώσκεσθαι.
er-ſteigen ἀναβαίνειν ἐπί τι, ἐπιβαίνειν τινός.
erſtens, erſtlich τὸ πρῶτον, τὰ πρῶτα.
er-ſterben ἐκθνήσκειν, ἀπο-, ἐκπνεῖν.
er-ſticken (*trans.*) πνίγειν, (*intr.*) πνίγεσθαι, = unterdrücken κατέχειν, συνείργειν. [πνῖγμα.]
Er-ſticken *n* ὁ πνιγμός, τὸ]
er-ſtreben ἐφίεσθαί τινος.
er-ſtrecken, ſich τείνειν, διατείνειν, καθήκειν εἴς (ἐπί, πρός) τι.
er-ſtürmen κατὰ κράτος αἱρεῖν.
Er-ſtürmung *f* ἡ ἅλωσις, ἡ ἐκπολιόρκησις.
er-ſuchen: einen um etw. ~ αἰτεῖν (auch M.) τινά τι, δεῖσθαί τινος.
er-tappen ἐγκαταλαμβάνειν, φωρᾶν, καταφωρᾶν.
er-teilen διδόναι, νέμειν, ἀπονέμειν τινί τι, μεταδιδόναι τινί τινος, Antwort ~ ἀποκρίνεσθαι.
er-tönen ἠχεῖν, φθέγγεσθαι.
Er-trag *m* ὁ καρπός, τὸ κέρδος, αἱ πρόσοδοι.
er-tragen ἀνέχεσθαι, φέρειν, πάσχειν, ὑπομένειν, καρτερεῖν.
er-träglich ἀνεκτός.
er-tränken ſ. erſäufen.
er-trinken πνίγεσθαι, ἀποπνίγεσθαι (mit und ohne ὕδατι).
er-trotzen βίᾳ ἐξαιρεῖν.
er-übrigen περιποιεῖν, κερδαίνειν.
er-wachen ἐγείρεσθαι.
Er-wachen *n* ἡ ἔγερσις.
er-wachſen αὐξάνεσθαι, ἠβάσκειν, es erwächſt mir τυγχάνω τινός.
er-wachſen ὡραῖος, ὁ ἐν

ἡλικίᾳ, ὁ ἡλικίαν ἔχων, ὁ ἔφηβος.

er-wägen ἐνθυμεῖσθαι, σκοπεῖν, λογίζεσθαι.

Er-wägung *f* ἡ ἐνθύμησις, ὁ λογισμός.

er-wählen αἱρεῖσθαι, ἐκλέγειν, κρίνειν.

er-wähnen μνημονεύειν τι, μνήμην oder μνείαν ποιεῖσθαί τινος. [μνεία.]

Er-wähnung *f* ἡ μνήμη, ἡ

er-wärmen θερμαίνειν, θάλπειν. [ἡ θέρμανσις.]

Er-wärmung *f* ἡ θαλπωρή,

er-warten: j-n ~ μένειν, ἀνα-, ἐπι-, περιμένειν τινά, etwas ~ ἐλπίζειν, προσδοκᾶν.

Er-wartung *f* ἡ ἐλπίς, ἡ προσδοκία, wider ~ παρ' ἐλπίδα, παρὰ γνώμην, παρὰ δόξαν, über ~ ὑπὲρ τὴν ἐλπίδα. [δοκῶν.]

er-wartungsvoll καραδ-

er-wecken ἐγείρειν, ἀν-, διεγείρειν (eigentlich u. übtr.).

Er-weckung *f* ἡ ἔγερσις.

er-wehren: sich j-s od. einer Sache ~ ἀπείργειν τι, ἀντέχειν, ἀνθίστασθαί τινι.

er-weichen μαλάττειν, j-n durch Bitten ~ πείθειν, παραπείθειν τινά.

er-weisen: einem Gutes, Böses ~ εὖ, κακά, κακῶς, ἀγαθά usw. ποιεῖν τινα, εὐεργετεῖν τινα, = beweisen δεικνύναι, ἀποδεικνύναι, ἀποφαίνειν, ἐλέγχειν.

er-weitern εὐρύνειν, πλατύνειν, αὐξάνειν.

Er-weiterung *f* ἡ αὔξησις, ἡ ἐπίδοσις.

Er-werb *m* ἡ ἐργασία, τὸ κέρδος, ὁ χρηματισμός (durch Handel).

er-widern ἀμείβεσθαι, ἀντιαποδιδόναι, = antworten ἀποκρίνεσθαι.

Er-widerung *f* ἡ ἀπόκρισις.

er-wischen καταλαμβάνειν.

er-wünscht ποθεινός, ἀσπαστός.

er-würgen ἀποπνίγειν, ἄγχειν, ἀπάγχειν, σφάττειν.

Erz *n* τὸ μέταλλον.

er-zählbar διηγητός.

er-zählen λέγειν, φράζειν, διεξιέναι, διεξέρχεσθαι.

er-zeigen s. erweisen.

er-zeugen γεννᾶν, τίκτειν, φύειν (von der Natur), φέρειν (vom Lande). [πατήρ.]

Er-zeuger *m* ὁ γεννητής, ὁ

Er-zeugerin *f* ἡ γενέτειρα, ἡ μήτηρ. [τὸ ἔργον.]

Er-zeugnis *n* τὸ γέννημα,

Er-zeugung *f* ἡ γένεσις, ἡ γέννησις.

er-ziehen τρέφειν, παιδεύειν, παιδαγωγεῖν.

Er-zieher *m* ὁ παιδαγωγός.

Er-ziehung *f* ἡ τροφή, ἡ παιδεία, ἡ παιδαγωγία.

er-zittern σείεσθαι, τρέμειν, φρίττειν.

er-zürnen ὀργίζειν, ἀγριαίνειν, παροξύνειν, erzürnt sein χαλεπαίνειν, ὀργίζεσθαι.

er-zürnt durch Verba.

er-zwingen παραναγκάζειν, ἐξαιρεῖν βίᾳ.

Eſche *f* ἡ μελία.
Eſel *m* ὁ ὄνος.
eßbar ἐδώδιμος(2), ἐδεστός.
Eſſe *f* ἡ κάμινος.
eſſen ἐσθίειν, σιτεῖσθαι, σιτίζεσθαι.
Eſſen *n* τὸ ἐσθίειν.
Eſſig *m* τὸ ὄξος.
Eſtrich *m* τὸ ἔδαφος.
etliche ἔνιοι, τινές (enkl.).
etwa πού (enkl.), δήπου, ἴσως.
etwaig τυχών.
etwas τί (enkl.), = ein wenig μικρόν τι, ὀλίγον τι.
euer ὑμέτερος, euretwegen ὑμῶν ἕνεκα, δι' ὑμᾶς.
Eule *f* ἡ γλαῦξ (κός).
eurig ὑμέτερος.
Euter *n* τὸ οὖθαρ (ατος), ὁ μαστός.
ewig αἰώνιος, ἀΐδιος (2).
Ewigkeit *f* ἡ ἀϊδιότης(ητος), ὁ ἀΐδιος χρόνος, = das Jenſeits ὁ αἰώνιος βίος.
Exil *n* ἡ φυγή.

F

Fabel *f* ὁ λόγος, ὁ μῦθος.
Fabrik *f* ἡ ἐργασία, ἡ κατασκευή. | ὁ σηκός.)
Fach *n* τὸ χωρίον, ἡ θήκη,
fächeln ῥιπίζειν, ψύχειν.
Fackel *f* ἡ λαμπάς, ἡ δᾷς (δός).
fackeln φλέγειν, ἀστράπτειν.
fade μῶρος, ψυχρός.
Faden *m* τὸ λίνον.
fähig ἱκανός, δυνατός, ἐπιτήδειος (2), οἷος.
Fähigkeit *f* ἡ φύσις, ἡ ἕξις, gute ~ ἡ εὐφυΐα, ἡ ἀγαθοφυΐα, ſchlechte ~ ἡ κακοφυΐα.
fahl ὠχρός, πελιτνός, κιρρός.
Fahne *f* τὸ σημεῖον.
fahrbar ἁμάξαις πορεύσιμος, πλώιμος (von der Waſſerſtraße).
Fähre *f* τὸ πορθμεῖον.
fahren (*intr.*) φέρεσθαι, χωρεῖν, dahin ~ οἴχεσθαι, ~ laſſen ἀφ-, μεθ'-, προ-ϊέναι, zu Schiffe ~ πλεῖν, (*trans.*) ἄγειν, κομίζειν.
fahrläſſig μεθήμων, ἀμελής, ῥᾴθυμος.
Fahrläſſigkeit *f* ἡ μεθημοσύνη, ἡ ἀμέλεια, ἡ ῥᾳθυμία.
Fährlichkeit *f* ὁ κίνδυνος.
Fährmann *m* ὁ πορθμεύς.
Fahrſtraße *f* ſ. Fahrweg.
Fahrt *f* ἡ πορεία (zu Lande), ὁ πλοῦς (zu Waſſer).
Fährte *f* ὁ στίβος.
Fahrweg *m* ἡ ἁμαξήλατος, ἡ ἁμαξιτός.
Fahrwind *m* ὁ οὖρος.
Fahrzeug *n* τὸ πλοῖον.
Falke *m* ὁ ἱέραξ, ὁ κίρκος.
Fall *m* ἡ πτῶσις, τὸ πτῶμα, τὸ πταῖσμα, = Begebenheit, Umſtand τὸ σύμπτωμα, τὸ συμβάν.
Falle *f* ἡ πάγη, ἡ παγίς.
fallen πίπτειν, ἀποθνήσκειν (in der Schlacht), = abnehmen

geringer werden ἐλαττοῦσθαι, μειοῦσθαι.

fällen κόπτειν, κατακόπτειν, ein Urteil ~ κρίνειν, γιγνώσκειν.

fällig δέων.

Fallsucht *f* ἡ ἐπιληψία.

falsch ψευδής, πλαστός, = treulos ἄπιστος (2), = unecht ὑποβολιμαῖος, προσποίητος (2).

Falte *f* ἡ πτύξ, ἡ πτυχή, ἡ πτύξις, = Runzel ἡ ῥυπίς.

Familie *f* ὁ οἶκος, ἡ οἰκία, τὸ γένος.

Fang *m* ἡ θήρα.

fangen (Tiere) ἀγρεύειν, θηρεύειν, = ergreifen αἱρεῖν, λαμβάνειν, gefangen werden ἁλίσκεσθαι.

Farbe *f* τὸ χρῶμα.

färben βάπτειν, καταβάπτειν.

Färber *m* ὁ βαφεύς.

farbig ποικίλος.

farblos ἄχρους.

Farblosigkeit *f* ἡ ἀχροια.

Farre *m* ὁ ταῦρος.

Färse *f* ἡ δάμαλις.

Fasan *m* ὁ φασιανός.

Fasanerie *f* τὸ φασιανοτροφεῖον.

Faselei *f* ὁ λῆρος, ἡ φλυαρία.

faseln ληρεῖν, φλυαρεῖν.

Faser *f* ἡ κροκίς, ὁ τίλος.

faserig ἰνώδης.

Faß *n* ὁ πίθος, τὸ ἄγγος.

fassen λαμβάνειν (bei etwas τινός), ἀντιλαμβάνεσθαί τινος, ἐπιχειρεῖν τινι, = einsehen νοεῖν, μανθάνειν, sich ~ ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.

faßlich εὐμαθής, σαφής, δῆλος.

Faßlichkeit *f* ἡ εὐμάθεια.

Fassung *f* ὁ σύλλογος, ἡ συλλογή (τῆς ψυχῆς), außer ~ kommen παράττεσθαι, ἐκπλήττεσθαι, außer ~ sein ἐκπλαγῆναι, ἐκπεπλῆχθαι.

fast σχεδόν, παρὰ μικρόν, παρ' ὀλίγον, ὀλίγου δεῖν.

fasten νηστεύειν, ἀσιτεῖν.

faul σαπρός, σαθρός, ~ werden σήπεσθαι, = träge ἀργός (2).

Fäule, Fäulnis *f* ἡ σαπρότης (ητος), ἡ σαπρία.

faulen σήπεσθαι, ~ lassen σήπειν.

Faulheit *f* ἡ ἀργία.

Faust *f* ἡ πυγμή.

Faustkampf *m* ἡ πυγμή, ἡ πυγμαχία.

Faustkämpfer *m* ὁ πύκτης, ὁ πυγμάχος.

Februar *m* ὁ δεύτερος μήν.

fechten μάχεσθαι, ἀγωνίζεσθαι.

Feder *f* τὸ πτερόν, ἡ πτέρυξ, = Schreibfeder ὁ κάλαμος.

Federvieh *n* οἱ ὄρνιθες, τὰ ὄρνεα.

Fee *f* ἡ νύμφη.

fegen καθαίρειν, καλλύνειν.

Fehde *f* ὁ ἀγών, ἡ ἔρις.

Fehlbitte *f* ἡ ἀπότευξις.

fehlen = nicht treffen ἁμαρτάνειν τινός, = e-n Fehler begehen ἁμαρτάνειν, πλημμελεῖν, = mangeln ἀπεῖναι, λείπειν, ἐπιλείπειν.

Fehler *m* τὸ ἁμάρτημα, ἡ ἁμαρτία, τὸ σφάλμα.

fehlerhaft πλημμελής.

Fehlerhaftigkeit *f* ἡ πλημμέλεια, ἡ φαυλότης (ητος).
fehlgreifen ἁμαρτάνειν λαβόντα, παρακρούειν.
Fehlgriff *m* τὸ ἁμάρτημα, τὸ σφάλμα.
fehlschießen ἁμαρτάνειν τοξεύοντα oder βάλλοντα.
Fehlschluß *m* τὸ σφάλμα.
Feier *f* ἡ τελετή, ὁ ἑορτασμός.
feierlich = festlich ἑορτώδης, = erhaben, ernst σεμνός.
Feierlichkeit *f* s. Fest.
feiern = ruhen ἀναπαύεσθαι, ἡσυχίαν od. σχολὴν ἔχειν, = ein Fest ~ ἑορτάζειν, = ehren σεμνύνειν.
feig δειλός, κακός, ἀνανδρος (2).
Feige *f* τὸ σῦκον.
Feigheit *f* ἡ δειλία, ἡ κακία, ἡ ἀνανδρία.
feil ὤνιος, ὠνητός.
Feile *f* ἡ ῥίνη.
feilen ῥινεῖν, ῥινίζειν.
fein λεπτός, ἁβρός, μαλακός, = geläutert ἀκέραιος (2), = kostbar πολυτελής.
Feind *m* ἐχθρός, δυσμενής, im Kriege ὁ πολέμιος.
Feindheit *f* ἡ λεπτότης (ητος), ἡ ἁβροσύνη.
feist πίων.
Feld *n* ὁ ἀγρός, zu ~e ziehen στρατεύειν (auch M.).
Feldarbeit *f* τὰ ἔργα, ἡ γεωργία, ἡ γεωπονία.
Feldfrucht *f* ὁ τῆς γῆς καρπός.
Feldherr *m* ὁ στρατηγός, ὁ ἡγεμών, ὁ ἄρχων, ~ sein στρατηγεῖν, ἄρχειν, ἡγεμονεύειν τινός.
Feldhuhn *n* ὁ, ἡ πέρδιξ.
Feldzug *m* ἡ στρατεία, ἡ ἔξοδος, ὁ στόλος.
Fell *n* τὸ δέρμα, ἡ δορά, ἡ διφθέρα, ἡ βύρσα.
Fels *m* ἡ πέτρα, ὁ πέτρος, ὁ σκόπελος.
felsenartig πετρώδης.
Felsenschlucht *f* ἡ φάραγξ.
Fenchel *m* τὸ μάραθρον (auch μάραθον).
Fenster *n* ἡ θυρίς.
Ferkel *n* ὁ, ἡ δέλφαξ, τὸ συΐδιον.
fern μακράν, πόρρω, ἑκάς, *adj.* ἀφ-, διεστώς, ἀπέχων, ~ sein ἀπεῖναι, ἀπέχειν τινός.
Ferne *f* ἡ διάστασις, τὸ διάστημα, in der ~ τηλοῦ, πόρρω.
ferner μετέπειτα, μετὰ ταῦτα, ὕστερον, = außerdem εἶτα, ἔπειτα, ἔτι δέ, πρὸς τούτοις.
fernerhin τὸ λοιπόν, τοῦ λοιποῦ, τὸ τοῦδε.
Ferse *f* ἡ πτέρνα.
fertig = gerüstet παρεσκευασμένος, sich ~ machen παρασκευάζεσθαι, = bereit ἕτοιμος, πρόθυμος (2), = vollendet τέλειος.
Fertigkeit *f* ἡ δεξιότης (ητος), ἡ ἐμπειρία.
Fessel *f* ὁ δεσμός, ἡ πέδη.
fesseln δεῖν, δεσμεύειν.
fest ἀσφαλής, βέβαιος, ἔμπεδος (2), ἰσχυρός, = dicht

στερεός, = befeſtigt ὀχυρός, ἐχυρός. [ἑορτάζειν.]
Feſt *n* ἡ ἑορτή, ein ~ feiern] ἑορτάζειν.
Feſte *f* τὸ ἔρυμα, τὸ ὀχύρωμα.
feſthalten κατέχειν τι.
Feſtigkeit *f* ἡ ἀσφάλεια, ἡ βεβαιότης (ητος).
feſtlich ἑορτώδης, πανηγυρικός. [ἡ πομπή.]
Feſtlichkeit *f* ἡ πανήγυρις,]
feſtſetzen τάττειν, καθιστάναι.
Feſtung *f* ſ. Feſte.
fett πίων, πιμελής [(ατος).]
Fett *n* ἡ πιμελή, τὸ στέαρ]
fettig πιμελώδης, σιαλώδης.
Fetzen *m* ἡ λακίς, τὸ ῥάκος. [ὑγραίνειν.]
feucht ὑγρός, ~ machen]
Feuchtigkeit *f* ἡ ὑγρότης (ητος).
Feuer *n* τὸ πῦρ (*pl.* τὰ πυρά, 2. Dekt., die Wachtfeuer), = Eifer ὁ θυμός, ἡ ὁρμή.
Feuerbrand *m* ὁ δαλός.
Feuerflamme *f* ἡ φλόξ (ογός).
Feuerglut *f* τὸ καῦμα.
Feuerholz *n* τὰ ξύλα, τὰ φρύγανα.
feuern πῦρ κάειν.
feuerrot πυρρός.
Feuersbrunſt *f* ἡ πυρκαϊά.
Feuerſtein *m* ὁ πυρίτης.
Feuerſtrom *m* ὁ ῥύαξ (κος).
feurig πυροειδής, ἔμπυρος (2), = lebhaft γοργός, ὀξύς.
Fichte *f* ἡ πίτυς.
fichten πιτύϊνος.
Fieber *n* ὁ πυρετός.
fieberhaft πυρεκτικός.
Fieberhitze *f* τὸ καῦμα, ὁ πυρετός.
Figur *f* τὸ σχῆμα, τὸ εἶδος, ἡ ἰδέα.
Filz *m* ὁ πῖλος, τὸ πίλημα, = Geizhals ὁ γνίφων, ὁ κίμβιξ. [λόγος (2).]
filzig γλισχρός, μικρο-]
finden εὑρίσκειν.
Finger *m* ὁ δάκτυλος.
Fingerring *m* ὁ δακτύλιος.
Fink *m* ἡ σπίζα.
finſter σκοτεινός, vom Blicke στυγνός, σκυθρωπός, ~ ausſehen σκυθρωπάζειν.
Finſternis *f* ὁ und τὸ σκότος.
Firmament *n* ὁ αἰθήρ, ὁ οὐρανός.
Fiſch *m* ὁ ἰχθύς.
Fiſchadler *m* ὁ ἁλιάετος (ἁλιαίετος).
fiſchen ἁλιεύεσθαι.
Fiſcher *m* ὁ ἁλιεύς.
Fiſchernetz *n* ἡ σαγήνη, τὸ ἀμφίβληστρον.
Fiſchfang *m* ἡ ἁλιεία.
Fiſchotter *f* ἡ ἐνυδρίς (ἔνυδρις).
Fiſchweiher *m* ὁ ἐρωδιός.
Fittich *m* τὸ πτερόν, ἡ πτέρυξ.
flach πεδινός, ὁμαλός.
Fläche *f* τὸ πεδίον, ἡ πεδιάς.
Flachs *m* τὸ λίνον.
flackern σπινθηρίζειν.
Flagge *f* τὸ σημεῖον.
Flamme *f* ἡ φλόξ (ογός), τὸ αἴθος, ὁ πυρσός.
flammen αἴθειν, φλέγειν.
flammend φλογώδης, φλογοειδής.

Flanke *f* τὰ πλάγια, τὸ κέρας, in der ~ ἐκ πλαγίου.
Flasche *f* ἡ λάγηνος (λάγυνος). [κοῦφος.]
flatterhaft ἀβέβαιος (2),
Flatterhaftigkeit *f* ἡ κουφότης (ητος), ἡ κουφόνοια.
flattern πτερύττεσθαι.
Flechse *f* ὁ τένων, τὸ νεῦρον.
Flechte *f* ἡ πλοκή, τὸ πλέγμα, = Haarflechte ὁ ταρσός, ὁ πλόκαμος, auf der Haut ὁ λειχήν.
Flechtwerk *n* τὸ πλέγμα.
Fleck *m* = Stelle τὸ χωρίον, ὁ τόπος, = Lappen τὸ ἐπίβλημα.
flecken *m*: auf der Haut ἡ ποικιλία, = kleiner Ort τὸ πολισμάτιον.
fleckenlos ὅσιος, ἁγνός, ἄμεμπτος (2), ἀκέραιος (2).
fleckig ποικίλος.
Fledermaus *f* ἡ νυκτερίς.
Flegel *m* τὰ τρίβολα, (als Schelтwort) ἄγροικος ἄνθρωπος.
flehen εὔχεσθαί τινι, λίσσεσθαί τινα, ἱκετεύειν.
Flehen *f* ἡ ἱκεσία, ἡ ἱκετεία, τὸ ἱκέτευμα.
flehentlich ἱκετευτικός.
Fleisch *n* τὸ κρέας (als Speise), ἡ σάρξ (am Körper).
Fleischer *m* ὁ κρεουργός, ὁ κρεωπώλης.
fleischig σάρκινος, σαρκώδης, εὔσαρκος (2).
fleischlich σωματικός.
Fleiß *m* ἡ φιλοπονία, ἡ σπουδή. [δαῖος.]
fleißig φιλόπονος (2), σπου-
flicken ἀκεῖσθαι, ῥάπτειν.
Flieder *m* ἡ ἀκτῆ.
Fliege *f* ἡ μυῖα.
fliegen πέτεσθαι.
fliehen φεύγειν, ἀποφεύγειν, οἴχεσθαι φεύγοντα.
fließen ῥεῖν.
flimmern μαρμαίρειν.
flink ἐλαφρός, εὔζωνος (2).
Flitter *m* τὸ πέταλον.
Flocke *f* ἡ κροκίς, ὁ τίλος, vom Schnee ἡ νιφάς.
Floh *m* ἡ ψύλλα, ὁ ψύλλος.
Flor *m* = Blüte τὸ ἄνθος, übtr. ἡ εὐδαιμονία, ἡ εὐπραγία.
Floß *n* ἡ σχεδία.
Flöte *f* ὁ αὐλός, die ~ blasen αὐλεῖν.
Flötenspieler *m* ὁ αὐλητής.
flott = herrlich πολυτελής, δαψιλής, ~ sein κινεῖσθαι.
Flotte *f* τὸ ναυτικόν, αἱ νῆες.
Fluch *m* ἡ κατάρα, ἡ ἀρά, lästerlicher ~ ἡ βλασφημία.
fluchen βλασφημεῖν.
Flucht *f* ἡ φυγή.
flüchten φεύγειν, καταφεύγειν, ἀποδιδράσκειν.
flüchtig φεύγων, φυγάς, = behend ἐλαφρός, ταχύς, ὠκύς, = vergänglich ἐξίτηλος (2), = leichtsinnig κοῦφος, ἀμελής, = oberflächlich ἐπιπόλαιος (2).
Flüchtling *m* ὁ, ἡ φυγάς.
Flug *m* ἡ πτῆσις, τὸ πτῆμα.
Flügel *m* τὸ πτερόν, ἡ πτέρυξ (υγος), eines Heeres τὸ κέρας.
flügge ἐκπετήσιμος (2).

flugs εὐθύς, παραχρῆμα.
Flur *f* ἡ ἄρουρα, ὁ ἀγρός.
Fluß *m* ὁ ποταμός, τὸ ῥεῦμα.
Flußbett *n* τὸ ῥεῖθρον.
Flut *f* τὸ κῦμα, Ebbe und ~ ἡ διαρροὴ τοῦ ὠκεανοῦ.
fluten κυμαίνειν.
Fohlen *n* ὁ πῶλος.
Folge *f* ἡ ἀκολουθία, = Erfolg ἡ ἀπόβασις, τὸ ἀποβάν, = Schlußfolge τὸ ἀκολούθημα, = Gehorsam τὸ πείθεσθαι, ἡ ὑπακοή.
folgen ἕπεσθαι, ἀκολουθεῖν, auf j-n ~ διαδέχεσθαί τινα, = gehorchen πείθεσθαι.
folgern συλλογίζεσθαι.
Folgerung *f* ὁ συλλογισμός.
Folgezeit *f* ὁ ὕστερον (μέλλων) χρόνος.
folglich οὖν, ἄρα, οὐκοῦν.
folgsam εὐπειθής, πειθαρχος (2), ὑπήκοος (2).
Folter *f* ἡ βάσανος.
foltern βασανίζειν, στρεβλοῦν.
foppen ἐπισκώπτειν τινά.
förderlich ὠφέλιμος, ὀνήσιμος (2).
fordern αἰτεῖν τινά τι oder παρά τινός τι, ἀπαιτεῖν.
fördern ἀνύτειν, ὠφελεῖν.
Forderung *f* ἡ αἴτησις, ἡ ἀξίωσις.
Form *f* τὸ σχῆμα, ἡ μορφή, τὸ εἶδος.
formen σχηματίζειν, μορφοῦν, πλάττειν.
Former *m* ὁ πλάστης.
förmlich νόμιμος.
forschen ζητεῖν, ἐρευνᾶν, ἐρωτᾶν, πυνθάνεσθαι.
Forscher *m* ὁ ἐρευνητής.
Forschung *f* ἡ ἔρευνα, ἡ μελέτη.
Forst *m* u. *f* ἡ ὕλη, ὁ δρυμός.
Fort *f* τὸ φρούριον, τὸ ἔρυμα.
fort *adv.* πρόσω, in einem ~ συνεχῶς, fort! ἄπαγε.
fortan ἀπὸ τοῦ νῦν, τὸ ἀπὸ τοῦδε.
Fortdauer *f* ἡ διαμονή, = ewige ~ ἡ ἀϊδιότης (ητος).
forteilen οἴχεσθαι, φεύγειν.
fortfahren (*intr.*) ἀπελαύνειν, ἀποπλεῖν, (*trans.*) κομίζειν, προάγειν.
Fortgang *m*: j-s ~ ἡ ἀποχώρησις, ἡ ἀπαλλαγή, ~ einer Sache ἡ προχώρησις, ἡ προκοπή, ἡ ἐπίδοσις.
fortgehen ἀπιέναι.
fortjagen ἀποσοβεῖν, ἀπελαύνειν, ἀπωθεῖσθαι.
fortkommen = vorwärts kommen προχωρεῖν, προβαίνειν, = entkommen ἐκφεύγειν, = zunehmen αὐξάνεσθαι, = seinen Unterhalt finden εὑρίσκεσθαι τὸν βίον.
Fortkommen *n* τὰ ἀναγκαῖα, τὰ ἐπιτήδεια, ὁ βίος.
fortlassen ἀφιέναι.
fortschaffen ἀποκομίζειν, = fortjagen (s. d.).
forttragen ἀποφέρειν, ἀποκομίζειν.
forttreiben s. fortjagen.
fortwähren μένειν, διαμένειν.
fortwährend συνεχής, ἀδιά-

λειπτος (2), *adv.* ἀεί, συνεχῶς.

fortziehen (aus einer Wohnung) μετοικεῖν, μετοικίζεσθαι.

Fracht *f* ὁ φόρτος, τὸ φορτίον. [γὸν πλοῖον.]

Frachtſchiff *n* τὸ φορταγω-ʃ

Frage *f* τὸ ἐρώτημα, ἡ ἐρώτησις, τὸ πρόβλημα.

fragen ἐρωτᾶν, ἐπερωτᾶν, ἐρέσθαι τινά τι.

Fraß *m* ἡ βορά.

Fratze *f* τὸ δυσειδέστατον πρόσωπον. [γραῦς (ός).]

Frau *f* ἡ γυνή, alte ~ ἡ ʃ

Fräulein *n* ἡ νύμφη.

frech θρασύς, ἀναίσχυντος (2), ἀναιδής, ὑβριστικός, ὑβριστός.

Frechheit *f* ἡ θρασύτης (ητος), ἡ ἀναισχυντία, ἡ ἀναίδεια.

frei ἐλεύθερος, αὐτόνομος (2).

Freibeuter *m* ὁ ληστής.

Freibeuterei *f* ἡ ληστεία.

freien μνᾶσθαι, μνηστεύεσθαι.

freigebig ἐλευθέριος, φιλόδωρος (2), εὐεργετητικός.

Freigebigkeit *f* ἡ φιλοδωρία, ἡ φιλοδοσία.

freigeboren ἐλεύθερος.

Freigelaſſene(r) *m* ὁ ἀπελεύθερος.

Freiheit *f* ἡ ἐλευθερία, ἡ αὐτονομία, = Dreiſtheit, Dreiſtigkeit ἡ αὐθάδεια.

freilaſſen ἀφιέναι.

Freilaſſung *f* ἡ ἄφεσις.

freilich δή, δηλαδή, πάνυ γε.

freiliegend καταφανής.

freimütig ἐλευθέριος (2), ~ reden παρρησιάζεσθαι.

Freimütigkeit *f* ἡ παρρησία.

freiſprechen ἀπολύειν, ἀφιέναι. [λυσις, ἡ ἄφεσις.]

Freiſprechung *f* ἡ ἀπό-ʃ

Freiſtaat *m* ἡ δημοκρατία, ὁ δῆμος. [τὸ ἄσυλον.]

Freiſtätte *f* ἡ καταφυγή, ʃ

freiſtehen ἔξ-, πάρεστι, es ſteht mir frei παρ' οὐ. ἐπ' ἐμοί ἐστι.

freiwillig ἑκών, ἑκούσιος, ἐθελούσιος, ἐθελοντής.

fremd ξένος, ἔκδημος (2), βάρβαρος (2), = anderen gehörend ἀλλότριος.

fremdartig ἀλλότριος.

Fremde *f* ἡ ἀλλοτρία, Reiſe in die ~ ἡ ἐκ-, ἀποδημία.

Fremdling *m* ὁ ξένος, ὁ ἀλλοδαπός.

freſſen βιβρώσκειν, καταβιβρώσκειν, τρώγειν, ἐσθίειν, νέμεσθαι.

Freſſen *n* ἡ βορά.

Freſſer *m* ὁ πολυφάγος.

Frettchen *n* ἡ ἀγρία γαλῆ.

Freude *f* ἡ χαρά, ἡ χαρμονή, ἡ εὐθυμία, ἡ ἡδονή.

freudig χαίρων, εὔθυμος (2), περιχαρής.

Freudigkeit *f* ἡ εὐθυμία.

freuen, ſich χαίρειν, ἥδεσθαι, εὐφραίνεσθαί τινι oder ἐπί τινι.

Freund *m* ὁ φίλος, ὁ ἑταῖρος.

freundlich εὐμενής, εὔνους, φιλόφρων, = umgänglich ὁμιλητικός.

Freundlichkeit *f* ἡ φιλο-

φροσύνη, ἡ εὐμένεια, ἡ εὔνοια, ἡ φιλανθρωπία.

Freundschaft *f* ἡ φιλία, ἡ οἰκειότης (ητος).

freundschaftlich φιλικός, φίλιος, εὐμενής.

Frevel *m* ἡ ὕβρις, ἡ ἀδικία.

frevelhaft ἀσεβής, ἀνόσιος (2), ἄδικος (2).

freveln ὑβρίζειν τινά, ἀδικεῖν τινα.

Freveltat *f* τὸ ἀσέβημα, τὸ κακούργημα.

freventlich *adv.* ὑβριστικῶς.

Friede *m* ἡ εἰρήνη, = Eintracht ἡ ὁμόνοια, = Seelenruhe ἡ εὐθυμία, ~n schließen εἰρήνην ποιεῖσθαι.

Friedensbündnis *n* αἱ σπονδαί.

friedfertig πραΰς, ἐπιεικής, εὐμενής.

friedlich, friedliebend εἰρηνικός.

frieren: ich friere, es friert μοι ῥίγῳ.

frisch = kühl ψυχρός, = neu, jung νέος, = munter νεαρός, ~ auf! ἄγε δή! ἴθι!

Frische *f* s. Kälte, = Munterkeit τὸ νεαρόν.

Frist *f* ὁ χρόνος.

froh εὔφρων, εὐθυμος (2), χαίρων, περιχαρής.

fröhlich φαιδρός, ἱλαρός, εὐθυμος (2).

frohlocken ἀγάλλεσθαί τινι oder ἐπί τινι, ὑπερχαίρειν τινί.

Frohsinn *m* ἡ εὐφροσύνη, ἡ εὐθυμία.

fromm εὐσεβής, θεοσεβής.

frommen ὠφελεῖν τινα, λυσιτελεῖν τινι.

Frömmigkeit *f* ἡ εὐσέβεια, ἡ θεοσέβεια.

frönen δουλεύειν, ὑπηρετεῖν τινι.

Front(e) *f* τὸ στόμα, τὸ μέτωπον.

Frosch *m* ὁ βάτραχος.

Frost *m* τὸ κρύος, ὁ κρυμός, ὁ παγετός, τὸ ψῦχος.

frostig ψυχρός.

Frucht *f* ὁ καρπός, = Getreide ὁ σῖτος, = Nutzen τὸ ὄφελος, τὸ κέρδος.

fruchtbar εὔκαρπος, πολύκαρπος, καρποφόρος, εὔφορος (sämtlich 2).

Fruchtbarkeit *f* ἡ καρποφορία, ἡ εὐφορία, ἡ πολυκαρπία.

fruchtbringend s. fruchtbar.

fruchten δύνασθαι, ὠφέλιμον εἶναι, es fruchtet nichts οὐδὲν ὄφελος.

fruchtlos μάταιος, *adv.* μάτην.

Fruchtmangel *m* ἡ τοῦ σίτου ἀπορία oder σπάνις.

fruchttragend καρποφόρος (2).

früh πρωΐ, πρῴ, ~ am Morgen ἔωθεν.

Frühe *f* ὁ ὄρθρος.

früher πρότερος, *adv.* πρότερον.

Frühling *m*, **Frühjahr** *n* τὸ ἔαρ (ῆρ), mit Eintritt des ~s ἅμα τῷ ἔαρι (ῆρι).

Frühstück *n* τὸ ἄριστον.

frühstücken ἀριστᾶν, ἀριστοποιεῖσθαι.

frühzeitig πρώιμος (2), πρωινός, προώριος (2), ein ~er Tod ἄωρος θάνατος.

Fuchs *m* ἡ ἀλώπηξ (εκος), von Pferden ὁ ξανθός.

Fuder *n* τὸ φορτίον.

Fug *m*: mit ~ und Recht δικαίως.

Fuge *f* ἡ ἁρμογή, ὁ ἁρ-[μός.]

fügen συνδεῖν, es fügt sich συμβαίνει, sich in etwas ~ εἴκειν τινί, ὑποφέρειν, ὑπομένειν τι.

füglich προσήκων, πρέπων, *adv.* εὖ, καλῶς.

fügsam εὐπειθής, ἐπιεικής.

Fügsamkeit *f* ἡ πειθαρχία, ἡ ἐπιείκεια.

Fügung *f*: ~ Gottes ἡ θεία τύχη oder μοῖρα.

fühlbar αἰσθητός.

Fühlbarkeit *f* ἡ αἴσθησις.

fühlen ἐπιψηλαφᾶν τι, προσψαύειν τι, = empfinden αἰσθάνεσθαι, = sich bewußt sein γιγνώσκειν, συνειδέναι ἑαυτῷ mit *part.*

Fühlhorn *n* ἡ κεραία.

fühllos ἀναίσθητος (2).

Fühllosigkeit *f* ἡ ἀναισθησία.

Fuhre *f* = Fuder τὸ φορτίον, = Fuhrwerk τὸ ζεῦγος.

führen ἄγειν, = fortschaffen κομίζειν, = anführen ἡγεῖσθαί τινι oder τινός, mit sich ~ ἔχειν μεθ' ἑαυτοῦ, mit sich ~ = bewirken αἴτιον εἶναί τινος, die Regierung ~ ἄρχειν, ἐν ἀρχῇ εἶναι, ein Leben ~ βίον ζῆν, Krieg ~ πολεμεῖν, Waffen ~ ὅπλοις χρῆσθαι, einen Namen ~ ὄνομα ἔχειν.

Führer *m* ὁ ἡγεμών, ὁ ἡγούμενος.

Fuhrmann *m* ὁ ἁρματηλάτης.

Führung *f* = Verwaltung ἡ διοίκησις, ſ. führen.

Fuhrwerk *n* τὸ ὄχημα, τὸ ζεῦγος.

Fülle *f* τὸ πλῆθος, = Überfluß ἡ ἀφθονία, ἡ εὐπορία.

füllen πληροῦν, ἐμπιμπλάναι τινός.

Füllen *n* ſ. Fohlen.

Fund *m* τὸ ἕρμαιον, τὸ κέρδος.

Fundament *n* τὸ θεμέλιον, ἡ βάσις, τὸ ὑπόθημα.

fünf πέντε. [πλάσιος.]

fünffach, fünffältig πενταπλάσιος.

fünfhundert πεντακόσιοι.

fünfjährig πέντε ἐτῶν.

fünfmal πεντάκις.

fünftausend πεντακισχίλιοι.

fünftens (τὸ) πέμπτον.

fünfzehn πεντεκαίδεκα.

Funke *m* ὁ σπινθήρ.

funkeln στίλβειν, μαρμαρύττειν, λάμπειν.

funkelnd στιλπνός.

für = anstatt, ἀντί, ὑπέρ mit *gen.*, = zum Besten j-s ὑπέρ, πρός mit *gen.*, = in bezug auf, gegen, πρός mit *acc.*, εἰς mit *acc.*, περί mit *gen.* und *acc.*, = nach Verhältnis, in Betracht ἀπό u. ἐκ mit *gen.*, κατά mit *acc.* Bei den Verben kaufen, verkaufen usw. für etw. steht der *gen. pretii*; der bloße *dat.* steht als *dat. comm.*, zB. es ist gut für mich καλόν ἐστί μοι.

Furage *f* ὁ χιλός.

furagieren προνομὴν ποιεῖσθαι.

Fürbitte *f* ἡ παραίτησις.

Furche *f* ἡ αὖλαξ, ~n ziehen αὐλακίζειν.

Furcht *f* ὁ φόβος, τὸ δέος, ἡ ὀρρωδία, τὸ δεῖμα.

furchtbar φοβερός, δεινός.

Furchtbarkeit *f* τὸ φοβερόν, τὸ δεινόν.

fürchten, sich φοβεῖσθαι, δε-

fürchterlich φοβερός, δεινός.

furchtlos ἄφοβος (2), ἀδεής.

Furchtlosigkeit *f* ἡ ἄδεια, ἡ ἀφοβία.

furchtsam δειλός, = mutlos ἀθαρσής, = schüchtern ὀκνηρός, = vorsichtig εὐλαβής.

Furchtsamkeit *f* ἡ δειλία.

Furie *f* ἡ Ἐρινύς (ύος), die ~n αἱ Εὐμενίδες.

Fürsorge *f* ἡ πρόνοια, ~ für j-n tragen προνοεῖν τινος.

Fürsprache *f* ἡ προηγορία, ~ für j-n einlegen προηγορεῖν τινος.

Fürsprecher *m* ὁ προήγορος, ὁ σύνδικος (vor Gericht).

Fürst *m* ὁ ἄρχων (allg.), ὁ βασιλεύς (König), ὁ τύραννος (Alleinherrscher).

Fürstengeschlecht *n* τὸ βασιλικὸν γένος.

Fürstentum *n* ἡ ἀρχή, ἡ βασιλεία.

Fürstin *f* ἡ βασίλεια, ἡ βασίλισσα.

fürstlich βασιλικός.

Furt *f* ὁ πόρος, ἡ διάβασις.

fürwahr νὴ (τὸν) Δία, ναὶ μὰ τὸν Δία, ἦ μήν.

Fürwort *n* ἡ ὑπερέντευξις, ein ~ für j-n einlegen ὑπερεντυγχάνειν τινός.

Fuß *m* ὁ πούς (ποδός), ~ des Berges ἡ ὑπώρεια, vor den Füßen ἐμποδών, vor den Füßen weg ἐκποδών.

Fußangel *f* ἡ ποσίστρα.

Fußbank *f* τὸ ὑποπόδιον.

Fußboden *m* τὸ δάπεδον, τὸ ἔδαφος.

Füßchen *n* τὸ ποδάριον, τὸ

Fußeisen *n* ἡ πέδη.

fußen βαδίζειν ἐπί τινι, ἐφίστασθαί τινι.

Fußfall *m* ἡ ἱκεσία, ἡ ἱκετεία, τὸ προσκύνημα, einen ~ tun vor j-m προσπίπτειν πρὸς τὰ γόνατά τινος.

fußfällig προσπίπτων πρὸς τὰ γόνατα, ~ bitten προσπεσόντα δεῖσθαι.

Fußgänger *m* ὁ πεζός.

Fußgestell *n* τὸ ὑπόβαθρον.

Fußgicht *f* ἡ ποδάγρα.

Fußschemel *m* τὸ ὑπόβαθρον, τὸ ὑποπόδιον.

Fußsoldat *m* ὁ πεζός, ὁ στρατιώτης.

Fußsteig *m* ἡ ἀτραπός, ἡ τρίβος.

Fußtapfe *f* τὸ ἴχνος, ὁ στίβος.

Fußtritt *m* τὸ πάτημα.

Fußvolk *n* τὸ πεζικόν, τὸ πεζόν, ὁ πεζὸς στρατός, οἱ πεζοί.

Futter *n* (eines Kleides) τὸ ὑπόβλημα, = Nahrung ἡ τροφή, (für Tiere) ὁ χόρτος, ὁ χιλός.

Futteral *n* ἡ θήκη.

füttern τρέφειν, τροφὴν παρέχειν τινί, σιτίζειν, χορτάζειν.

Futter *n* ἡ τροφή, ὁ χόρτος, τὸ χόρτασμα.

G

G Γ, γ, τὸ γάμμα indekl.
Gabe *f* τὸ δῶρον, ἡ δωρεά, ἡ δόσις.
Gabel *f* ἡ κρεάγρα, = Heugabel τὸ δίκρανον.
gackern κακκάζειν, κλάζειν, βοᾶν.
gaffen χαίνειν.
Gaffer *m* ὁ κεχηνώς.
gähnen χαίνειν, χασμᾶσθαι.
Galgen *m* ὁ σταυρός, an den ~ kommen ἀνασκολοπίζεσθαι.
Galgenſtrick *m* οὐδενὸς ἄξιος.
Gallapfel *m* ἡ κηκίς, τὸ κηκίδιον.
Galle *f* ἡ χολή.
galle(n)bitter χολώδης, πικρότατος.
Galopp *m* ὁ δρόμος ἐκτενής oder ἐκτεταμένος.
Gang *m* = das Gehen ἡ βάδισις, ὁ βαδισμός, τὸ βάδισμα, = Bewegung ἡ κίνησις, ἡ φορά, = Weg ἡ ὁδός, = Verlauf der Dinge ἡ ἀπόβασις, ἡ προχώρησις.
gang (gäng) und gäbe ſein φοιτᾶν, χωρεῖν.
gangbar πορεύσιμος (2), ὁδεύσιμος (2), βατός, βάσιμος (2).
Gans *f* ὁ χήν (χηνός).
ganz = unverſehrt ἀκέραιος (2), ὅλος, = völlig πᾶς, ἅπας, σύμπας, *adv.* πάνυ.
gänzlich τέλειος, τέλεος, *adv.* ὅλως, πάντως.
gar πέπειρος, διεφθος (2), ~ machen πεπαίνειν, = völlig πάνυ, λίαν, ὅλως.
Garaus *m*: j-m den ~ machen καθανύτειν τινά.
Garbe *f* ὁ σταχύων φάκελλος.
gären ζυμοῦσθαι.
Gärung *f* = Unruhe ἡ ταραχή.
Garn *n* τὸ λίνον, der Jäger und Fiſcher τὸ δίκτυον, ἡ πάγη.
garſtig αἰσχρός, ἄμορφος (2), ἀθλιος.
Garten *m* ὁ κῆπος.
Gärtner *m* ὁ κηπεύς, ὁ κηπευτής.
Gaſſe *f* ἡ ἀγυιά, ἡ ὁδός, ἡ πλατεῖα.
Gaſt *m* ὁ σύνδειπνος, ὁ δαιτυμών (bei Tiſch), ὁ ξένος (ein Fremder).
Gaſterei *f* ἡ εὐωχία, τὸ συμπόσιον.
gaſtfrei φιλόξενος (2), εὔξενος (2).
Gaſtfreund *m* ὁ ξένος.
Gaſtfreundſchaft *f* ἡ ξενία, ἡ φιλοξενία.
Gaſtgeber *m* ὁ ἑστιάτωρ.
Gaſt-hof *m*, **-haus** *n* τὸ πανδοχεῖον, τὸ καπηλεῖον.
Gaſtmahl *n* τὸ δεῖπνον.
Gaſtwirt *m* ὁ κάπηλος.
Gatte *m* ὁ ἀνήρ.
Gatter *n* ἡ κιγκλίς.
Gattin *n* ἡ γυνή.
Gattung *f* τὸ γένος.

Gau *m* ὁ νομός.
Gaukelei *f* ἡ γοητεία, ἡ ἀγυρτεία.
gaukeln θαυματοποιεῖν, τερατεύεσθαι. [ματοποιός.]
Gaukler *m* ὁ γόης, ὁ θαυ-]
Gaul *m* ὁ ἵππος.
Gaumen *m* ὁ οὐρανίσκος, ἡ ὑπερῴα.
Gauner *m* ὁ πανοῦργος.
Gazelle *f* ἡ δορκάς (άδος).
ge-achtet τίμιος, ἔντιμος (2), περίβλεπτος (2).
ge-ahnt λεῖος, ὁμαλός.
Ge-bälk *n* αἱ δοκοί.
ge-bändigt ἥμερος (2).
Ge-bärde *f* τὸ σχῆμα.
ge-bären τίκτειν, γεννᾶν, geboren werden γίγνεσθαι, γεννηθῆναι.
Ge-bäude *n* τὸ οἰκοδόμημα, ἡ οἰκοδομή.
Ge-beine *n/pl.* τὰ ὀστᾶ.
Ge-bell *n* ἡ ὑλακή, ὁ ὑλαγμός.
geben διδόναι, es gibt ἔστι, ὑπάρχει, γίγνεται, was gibt es? τί ἔστι;
Geber *m* ὁ δοτήρ, beſſer durch die *part.* der Verba.
Ge-bet *n* ἡ εὐχή, ἡ προσευχή.
Ge-biet *n* ἡ χώρα, ἡ ἀρχή.
ge-bieten ἐπι-, προστάττειν, προαγορεύειν, παραγγέλλειν. [ἄρχων.]
Ge-bieter *m* ὁ δεσπότης, ὁ]
Ge-bieterin *f* ἡ δέσποινα.
ge-bieterisch ἀρχικός.
ge-bildet παιδευτός.
Ge-birge *n* τὸ ὄρος.
ge-birgig ὀρεινός.
Ge-biß *n* τὸ ψάλιον, τὸ στόμιον, = Zähne οἱ ὀδόντες.
Ge-blöke *n* ἡ βληχή.
Ge-blüt *n* τὸ αἷμα.
ge-bogen καμπτός, στρεβλός.
ge-borſten διαρρώξ.
Ge-bot *n* = Befehl τὸ πρόσ-, ἐπίταγμα, ἡ ἐντολή, τὸ παράγγελμα, = Angebot ἡ ἀντώνησις.
ge-braten ὀπτός, ὀπτητός.
Ge-brauch *m* ἡ χρεία, ἡ χρῆσις, τὸ χρῆσθαι, ~ von etw. machen χρῆσθαί τινί, = Sitte, Herkommen ὁ νόμος, τὸ νομιζόμενον, τὸ ἔθος, = Art zu handeln ὁ τρόπος. [νομιζόμενος.]
ge-bräuchlich νόμιμος (2),]
ge-brechen: es gebricht an etwas δεῖ τινος.
Ge-brechen *n* τὸ ἐλάττωμα, ἡ ἐλάττωσις, τὸ ἐνδεές.
ge-brechlich ἀνά-, κατάπηρος (2), ἀσθενής.
Ge-brechlichkeit *f* ἡ πήρωσις, ἡ ἀναπηρία.
Ge-brüder *m/pl.* οἱ ἀδελφοί.
Ge-brüll *n* τὸ μύκημα, ὁ βρυχηθμός.
Ge-bühr *f* ἡ ἀξία, τὸ προσῆκον, τὸ δέον, τὸ πρέπον, nach ~ προσηκόντως, über ~ ὑπερβαλλόντως, es gebührt προσήκει, πρέπει, = ſchicklich πρέπων, προσήκων.
Ge-bund *n* ὁ σύνδεσμος.
Ge-burt *f* = das Gebären ὁ τόκος, τὸ τίκτειν, =

das Geborenwerden ἡ γενεά, ἡ γένεσις, = Geſchlecht, Stamm τὸ γένος, ἡ γενεά.

ge-bürtig durch den *acc.* τὴν πατρίδα, τὸ γένος.

Ge-burtsadel *m* ἡ εὐγένεια.

Ge-burtsfeier *f*, **-feſt** *n* τὰ γενέθλια.

Geburtsort *m* ἡ πατρίς.

Ge-burtstag *m* ſ. Geburtsfeier.

Ge-büſch *f* ὁ θάμνος.

Geck *m* ὁ μῶρος, ὁ ἠλίθιος.

Ge-dächtnis *n* ἡ μνήμη, ἡ μνημοσύνη, = Andenken ἡ μνεία, τὸ μνημόνευμα, = Denkmal τὸ μνημεῖον.

Ge-dächtnisrede *f* ὁ λόγος ἐπιτάφιος.

Ge-danke *m* ἡ ἔννοια, ἡ διάνοια, τὸ νόημα, τὸ ἐνθύμημα.

Ge-dankenloſigkeit *f* ἡ ἀλογιστία, ἡ ἄνοια.

Ge-därme *n/pl.* τὰ ἔγκατα, τὰ ἔντερα.

ge-deihen αὐξάνεσθαι, ἐπιδιδόναι, ἐπίδοσιν λαμβάνειν.

Ge-deihen *n* ἡ αὔξησις, ἡ προκοπή, = glücklicher Zuſtand ὁ ὄλβος, ἡ εὐδαιμονία.

gedeihlich ἐπιτήδειος, ὠφέλιμος, ὀνήσιμος (2).

ge-denken μνημονεύειν τινός oder τί, μεμνῆσθαί τινος, = erwähnen μνήμην ποιεῖσθαί τινος oder περί τι, = geſonnen ſein διανοεῖσθαι, ἐπινοεῖν, = erwarten ἐλπίζειν.

Ge-dicht *f* τὸ ποίημα, τὸ μέλος, τὸ ᾄσμα, ἡ ᾠδή, τὰ ἔπη.

ge-diegen καθαρός, χρηστός.

Ge-diegenheit *f* ἡ χρηστότης (ητος).

Ge-dränge *n* ὁ ὠθισμός, ὁ ὄχλος, τὸ πλῆθος.

ge-drängt πυκνός, ἄθρόος.

Ge-drängtheit *f* ἡ πυκνότης (ητος).

ge-drungen στιφρός.

Ge-duld *f* ἡ ὑπομονή, ἡ ἀνοχή, ἡ μακροθυμία, ~ mit etw. haben ἀνέχεσθαι, ὑπομένειν, φέρειν τι.

ge-dulden, ſich ἀναμένειν.

ge-duldig καρτερικός, μακρόθυμος (2).

ge-ehrt τίμιος, ἔντιμος (2), ἔνδοξος (2), περίβλεπτος (2).

ge-eignet ἐπιτήδειος, ἱκανός.

ge-erbt πατρῷος.

Ge-fahr *f* ὁ κίνδυνος, eine ~ beſtehen κίνδυνον κινδυνεύειν, διακινδυνεύειν, ſich einer ~ ausſetzen κίνδυνον ὑφίστασθαι, ~ laufen κινδυνεύειν.

ge-fähren: j-n ~ ἐμβάλλειν τινὰ εἰς κινδύνους.

ge-fährlich ἐπικίνδυνος (2), σφαλερός.

ge-fahrlos ἀκίνδυνος (2), ἀσφαλής.

Ge-fährte *m* ὁ φίλος, ὁ ἑταῖρος.

ge-fahrvoll ſ. gefährlich.

Ge-fälle *n* ἡ καταφορά.

ge-fallen ἀρέσκειν, ich laſſe mir etw. ~ ἀνέχομαί τι.

Ge-fallen *m* ἡ χάρις, j-m einen ~ tun χαρίζεσθαί

τινι, zu ~ πρὸς χάριν, χάριν.

ge-fällig = angenehm χαρίεις, ἐπίχαρις, = bemüht, anderen zu helfen θεραπευτικός, ὑπηρετικός, ist es dir ~? βούλει; wenn es dir ~ ist εἰ σοὶ βουλομένῳ ἐστίν, εἰ σοὶ φίλον.

Ge-fälligkeit *f* ἡ χάρις.

Ge-fallsucht *f* ἡ ἀρεσκεία.

ge-fallsüchtig ἀρεσκευτικός.

ge-fangen ἁλούς, ἡρημένος, αἰχμάλωτος, ~ nehmen συλλαμβάνειν, ζωγρεῖν.

Ge-fangenschaft *f* ἡ φυλακή, οἱ δεσμοί.

Ge-fängnis *f* τὸ δεσμωτήριον, ἡ φυλακή, ἡ εἱρκτή, οἱ δεσμοί. [ἄγγος.]

Ge-fäß *f* τὸ σκεῦος, τὸ

ge-faßt ἕτοιμος, ~ sein auf etw. προσδοκᾶν τι.

Ge-fecht *f* ἡ μάχη, ὁ ἀγών.

Ge-fieder *n* τὰ πτερά, ἡ πτέρωσις, τὸ πτέρωμα.

ge-fiedert πτερωτός.

Ge-filde *n* τὸ πεδίον.

Ge-flecht *n* ἡ πλοκή, τὸ πλέγμα. [*adv.* ἐπίτηδες.]

ge-flissentlich σπουδαῖος,

Ge-flügel *n* οἱ ὄρνιθες, τὰ ὄρνεα. [πτερος (2).]

ge-flügelt πτερωτός, ὑπό-

Ge-flüster *n* τὸ ψιθύρισμα, ὁ ψιθυρισμός.

Ge-folge *n* ἡ θεραπεία, ἡ ἀκολουθία.

ge-fräßig πολυφάγος (2), φαγεῖν δεινός.

Ge-fräßigkeit *f* ἡ πολυφαγία.

ge-frieren πήγνυσθαι ὑπὸ ψύχους. [χους.]

ge-froren πηκτὸς ὑπὸ ψύ-

Ge-fühl *n* ἡ αἴσθησις.

ge-fühllos ἀναίσθητος (2), ἀπαθής.

Ge-fühllosigkeit *f* ἡ ἀναισθησία, ἡ ἀπάθεια.

ge-fühlvoll αἰσθητικός, ἐμ-, εὐπαθής.

gegen πρός, ἐπί, εἰς mit *acc.*, zur Bestimmung der Zeit ἀμφί, περί mit *acc.*, = zuwider παρά, ὑπέρ mit *acc.*, = wider κατά mit *gen.*, ἐπί mit *acc.*, = in bezug auf περί, πρός mit *acc.*, = für, anstatt ἀντί mit *gen.*

Gegend *f* ὁ τόπος, ἡ χώρα.

Gegen-rede *f* ἡ ἀντιλογία.

Gegen-satz *m* ἡ ἀντίδοσις, ἡ ἀνταπόδοσις.

gegen-seitig ἀμοιβαῖος, gew. durch das *pron. recipr.* ἀλλήλων. [τὸ πρᾶγμα.]

Gegen-stand *m* τὸ χρῆμα,

Gegen-teil *n* τὸ ἐναντίον, im ~ ἔμπαλιν, αὖ, τοὐναντίον.

gegen-über ἐναντίον, ἐξ ἐναντίας, ἀντικρύ, καταντικρύ mit *gen.*

Gegen-wart *f* = Anwesenheit ἡ παρουσία, = die jetzige Zeit ὁ νῦν χρόνος.

gegen-wärtig παρών, παραγενόμενος, = jetzig ὁ, ἡ, τὸ νῦν.

Gegen-wehr *f* ἡ ἄμυνα.

Gegner *m* ὁ ἐναντίος, ὁ ἀντίπαλος, ὁ ἀνταγωνιστής.

Ge-halt *m* u. *n* = Wesen ἡ οὐσία, = Wert ἡ ἀξία, ἡ τιμή, τὸ τίμημα, = Besoldung ὁ μισθός.
ge-harnischt θωρακισθείς, θωρακοφόρος (2).
ge-häſſig ἀπεχθής, ἀπεχθήμων, δυσμενής.
Ge-häſſigkeit *f* ἡ δυσμένεια, ἡ ἀπέχθεια, ὁ φθόνος, τὸ μῖσος.
Ge-hänſe *n* ἡ κιβωτός, τὸ κιβώτιον.
Ge-hege *f* ἡ εἰρκτή, τὸ ἕρκος, ὁ φραγμός, τὸ δρύφακτον.
ge-heim = verborgen κρυπτός, ἄδηλος (2), λαθραῖος, κρυφαῖος, was man nicht aussprechen darf ἀπόρρητος (2).
Ge-heimnis *n* τὸ ἀπόρρητον.
Ge-heiß *n* τὸ κέλευσμα, gew. durch κελεύω.
gehen βαδίζειν, χωρεῖν, ἰέναι, ἔρχεσθαι, βαίνειν, = reisen πορεύεσθαι, = weggehen ἀπιέναι, = sich bewegen κινεῖσθαι, φέρεσθαι.
Gehen *n* ἡ βάδισις, ὁ βαδισμός, τὸ βάδισμα, ἡ πορεία, ὀδυρμός.
Ge-heul *n* ἡ ὀλολυγή, ὁ δ
Ge-hilfe *m* ὁ συνεργός, ὁ κοινωνός.
Ge-hilfin *f* ἡ συνεργός.
Ge-hirn *n* ὁ ἐγκέφαλος.
Ge-höft *n* ἡ ἔπαυλις, τὸ ἐπαύλιον.
Ge-hölz *n* ἡ ὕλη.
Ge-hör *n* ἡ ἀκοή, = Audienz ἡ ἀκρόασις.
ge-horchen πείθεσθαί τινι, ἀκούειν τινός, ὑπακούειν τινός od. τινί, πειθαρχεῖν.
ge-hören εἶναι mit *gen.*, es gehört sich πρέπει, προσήκει.
ge-hörig = eigen ἴδιος, = geziemend πρέπων, προσήκων, δίκαιος.
ge-hörlos ἀνήκοος (2), ἀνήκουστος (2).
Ge-hörn *n* τὰ κέρατα (κέρα).
ge-horſam εὐπειθής, ὑπήκοος (2), κατήκοος (2).
Ge-horſam *m* ἡ εὐπείθεια, ἡ πειθώ, ἡ πειθαρχία.
Geier *m* ὁ γύψ (πός).
Geifer *m* τὸ σίαλον.
geifern σιαλίζειν.
geil ἀσελγής, ἀκόλαστος (2).
Geiſel *f* ὁ ὅμηρος (Unterpfand), ἡ μάστιξ (Peitsche).
Geiſt *m* τὸ πνεῦμα, ἡ ψυχή, = Charakter, Denkart τὸ ἦθος, αἱ γνῶμαι, = überirdisches Wesen ὁ δαίμων, τὸ δαιμόνιον.
Geiſtesabweſenheit *f* ἡ ἔκστασις τῶν λογισμῶν.
Geiſtesanlagen *f/pl.* ἡ φύσις.
Geiſtesbildung *f* ἡ παιδεία.
Geiſtes-gaben *f/pl.* s. -anlagen.
Geiſteskraft *f* ἡ τῆς ψυχῆς ῥώμη.
geiſteskrank νοσῶν τὴν ψυχήν.
Geiſteskrankheit *f* ἡ τῆς ψυχῆς νόσος.
geiſtesſchwach ἀσθενῆς τὴν ψυχήν.
Geiſtesſchwäche *f* ἡ περὶ τὴν ψυχὴν ἀσθένεια.

Geistesstärke *f* ἡ τῆς ψυχῆς ῥώμη.
Geistestätigkeit *f* ἡ τῆς ψυχῆς ἐνέργεια.
Geistesverwirrung *f* ἡ παράνοια.
geistig πνευματικός, ψυχικός.
geistlich ἱερός, ἅγιος.
geistlos ἀψυής.
Geistlosigkeit *f* ἡ ἀφυΐα.
geistreich εὐφυής.
Geiz *m* ἡ φιλαργυρία, ἡ πλεονεξία.
geizen φιλαργυρεῖν.
Geizhals *m* ὁ φιλάργυρος, ὁ φιλοχρήματος.
geizig φιλάργυρος (2), φιλοχρήματος (2).
Ge-klirr *n* ὁ ψόφος.
Ge-kreisch *n* ἡ κραυγή.
Ge-kröse *n* τὸ μεσεντέριον.
ge-krümmt καμπτός, κυρτός.
Ge-lächter *n* ὁ γέλως (ωτος).
Ge-lage *n* τὸ συμπόσιον.
ge-langen ἀφ-, ἐξικνεῖσθαι εἴς, πρός τι, παραγίγνεσθαι, ἥκειν εἴς τι.
Ge-laß *n* ἡ εὐρυχωρία.
ge-lassen πραΰς, ἥσυχος (2), μέτριος, ἀπαθής.
Ge-lassenheit *f* ἡ πραότης (ητος) ἡ ἡσυχία, ἡ ἀπάθεια.
ge-läufig εὐπετής, ἕτοιμος.
Ge-läufigkeit *f* τὸ εὐπετές.
Ge-läute *n* ὁ ἦχος.
gelb ξανθός, πυρρός.
gelbgrün χλωρός.
gelblich ὑπόξανθος (2).
Gelbsucht *f* ὁ ἴκτερος, die ~ haben ἰκτεριᾶν.
Geld *n* τὸ ἀργύριον, τὸ χρυσίον, τὸ νόμισμα, τὰ χρήματα, ἡ τιμή, ~ prägen κόπτειν νόμισμα.
Geldangelegenheiten *f/pl.* τὰ τῶν χρημάτων.
Geldarmut *f* ἡ ἀχρηματία.
Geldausgabe *f* ἡ δαπάνη.
geldbedürftig χρημάτων ἐνδεής.
Geldbegierde *f* ἡ φιλαργυρία, ἡ χρημάτων ἐπιθυμία.
geldbegierig φιλάργυρος (2), φιλοχρήματος (2).
Geldbeutel *m* τὸ βαλάντιον.
Geldbuße *f* τὸ τίμημα.
Gelderwerb *m* ὁ χρηματισμός.
Geldgeiz *m* ſ. Geldbegierde.
geldgierig ſ. geldbegierig.
Geldmangel *m* ἡ ἀχρηματία, ἡ χρημάτων ἔνδεια.
Geldstrafe *f* ἡ τιμή, τὸ τίμημα.
Geldstück *n* τὸ νόμισμα.
Geldverlegenheit *f* ἡ χρημάτων ἀπορία od. ἔνδεια.
Geldverlust *m* ἡ ἀργυρίου ἀποβολή.
Geldwechsel *m* ὁ κόλλυβος, ἡ τραπεζιτική. [ζίτης.]
Geldwechsler *m* ὁ τραπε-ſ
ge-legen κείμενος, ~ sein κεῖσθαι, = günstig καίριος, ~e Zeit ὁ καιρός.
Ge-legenheit zu etwas ἡ ἀφορμή, ἡ λαβή, ὁ καιρός, ἡ εὐκαιρία, bei dieſer ~ ἐν τούτῳ.
ge-legentlich τυχών, παρατυχών, *adv.* ὅταν τύχῃ.
ge-lehrig εὐμαθής. [-θία.]
Ge-lehrigkeit *f* ἡ εὐμάθεια,ſ

Ge-lehrſamkeit *f* ἡ πολυμαθία, gelehrte Wiſſenſchaft τὰ γράμματα.
ge-lehrt πολυμαθής, σοφός, ἐπιστήμων.
Ge-leiſe (**Gleiſ**) *n* ἡ τροχία.
Ge-leit *n* ἡ παρα-, προπομπή.
ge-leiten προ-, παραπέμπειν.
Ge-lenk *n* ὁ ἁρμός, ἡ ἁρμογή, am Körper τὸ ἄρθρον.
ge-lenkig εὐκίνητος (2).
Ge-lenkigkeit *f* ἡ εὐκινησία.
ge-liebt ἀγαπητός, ἐρώμενος, φίλος.
Ge-liebte *m* ὁ ἐρώμενος, ὁ ἐραστής.
Ge-liebte *f* ἡ ἐρωμένη, ἡ ἐρωτίς.
ge-linde πρᾶος.
Ge-lindigkeit *f* ἡ πραότης (ητος).
ge-lingen: gut, ſchlecht ~ εὖ (καλῶς), κακῶς ἀποβαίνειν, προχωρεῖν, es gelingt mir etwas τυγχάνω τινός, es gelingt nicht ἀτυχῶ und ἀποτυγχάνω τινός.
Ge-lingen *n* ἡ εὐπραγία.
Ge-liſpel *n* τὸ ψιθύρισμα, ὁ ψιθυρισμός.
gellen ἠχεῖν, βομβεῖν.
ge-loben ὑπισχνεῖσθαι, ὁμολογεῖν, πίστιν παρέχειν.
Ge-löbnis *n* ἡ ὑπόσχεσις, ἡ εὐχή.
gelten (vom Gelde) χωρεῖν, (v. Meinungen, Geſetzen u. dgl.) κύριον εἶναι, etwas ~ laſſen δοκιμάζειν, αἰνεῖν, ~d machen ἀντι-, μεταποιεῖσθαί τινος, = wert ſein δύνασθαι, ἄξιον εἶναι, = Einfluß haben δύνασθαι, = gehalten werden νομίζεσθαί τι.
Ge-lübde *n* ἡ εὐχή, ἡ
ge-lüſten: es gelüſtet mich nach etwas ἐπιθυμεῖν, ἐφίεσθαί τινος, ſich ~ laſſen τολμᾶν, ὑποδέχεσθαι.
ge-mach *adv.* σχολῇ.
Ge-mach *n* τὸ οἴκημα, ὁ θάλαμος.
ge-mächlich σχολαῖος, βραδύς.
Ge-mächlichkeit *f* ἡ σχολή, ἡ σχολαιότης (ητος).
Ge-mahl *m* ὁ ἀνήρ.
Ge-mahlin *f* ἡ γυνή.
Ge-mälde *n* ἡ γραφή.
ge-mäß κατά mit *acc.*, ἀπό u. ἐκ mit *gen.*, in Gemäßheit ἐκ u. ἀπό mit *gen.*, κατά mit *acc.*
ge-mäßigt μέτριος, εὐκρατος (2).
ge-mein = gemeinſchaftlich κοινός, = gewöhnlich κοινός, νομιζόμενος, = von niedrigem Stande δημοτικός, δημώδης, ἀγοραῖος.
Ge-meinde *f* τὸ κοινόν.
Ge-meinheit *f* ἡ κοινότης (ητος), τὸ κοινόν, übtr. ἡ ἀγροικία.
ge-meiniglich τὰ πολλά, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
ge-meinſam κοινός, *adv.*
Ge-meinwohl *n* τὸ κοινὸν ἀγαθόν.
Ge-menge *n* τὸ φύρμα, τὸ σύμμειγμα.
ge-meſſen = beſtimmt ὡρισμένος, ἀκριβής.
Ge-metzel *n* ὁ φόνος, ἡ σφαγή.

Ge-miſch *n* ἡ σύμμειξις, τὸ σύμμειγμα. [γος.]
Gemsbock *m* ὁ ἄγριος τράγος.
Gemſe *f* ἡ δορκάς (άδος).
Ge-murmel *n* ἡ γόγγυσις, ὁ γογγυσμός. [ὄφον.]
Ge-müſe *f* τὸ ὀφώνιον, τὸ
Ge-müſebau *m* ἡ λαχανεία.
Ge-müſegarten *m* ἡ λαχανία. [χανοπώλης.]
Ge-müſehändler *m* ὁ λα-
Ge-müſemarkt *m* τὰ λάχανα.
ge-müßigt: ſich ~ ſehen ἀναγκάζεσθαι.
Ge-müt *n* ὁ θυμός, ἡ ψυχή, ~ habend εὐήθης.
Ge-mütlichkeit *f* ἡ εὐήθεια.
Ge-mütsart *f* ὁ τρόπος, οἱ τρόποι, τὸ ἦθος, ἡ φύσις.
Ge-mütsbeſchaffenheit *f* ἡ διάθεσις τῆς ψυχῆς.
Ge-mütsbewegung *f* τὸ πάθος.
ge-mütskrank δύσθυμος (2).
Ge-mütskrankheit *f* ἡ δυσθυμία.
Ge-mütsruhe *f* ἡ εὐθυμία, ἡ ἀταραξία, ἡ ἀπάθεια.
Ge-mütsſtimmung *f* ἡ διάθεσις τῆς ψυχῆς.
Ge-mütszuſtand *m* ἡ ἕξις τῆς ψυχῆς.
gen εἰς, πρός, ἐπί mit *acc.*
genau ἀκριβής, ἐπιμελής, = geizig φειδωλός.
Genauigkeit *f* ἡ ἀκρίβεια, ἡ ἐπιμέλεια, ἡ φειδωλή (-λία).
Genealogie *f* ἡ γενεαλογία.
ge-nehmigen ἀποδέχεσθαι, συνδοκεῖ μοι, nicht ~ ἀπογιγνώσκειν, ἀποψηφίζεσθαι, οὐκ ἀποδέχεσθαι.
Ge-nehmigung *f* ἡ ἀποδοχή.
Ge-neigt πρόθυμος (2), ~ ſein προθυμεῖσθαι, = wohlwollend εὔνους, εὐνοϊκός, εὐμενής.
Ge-neigtheit *f* ἡ προθυμία, ἡ εὔνοια, ἡ εὐμένεια.
General *m* ſ. Feldherr.
Generation *f* ἡ γενεά.
ge-neſen ῥᾳΐζειν, ἀναρρᾳΐζειν, ἀναρρώννυσθαι.
Ge-neſung *f* ἡ ῥαΐα, ἡ ἀνάρρωσις.
genial ſ. geiſtreich.
Genick *n* ὁ αὐχήν, ὁ τράχηλος.
Genie *n* ἡ φύσις.
genieren, ſich ὀφίεσθαι, ὀκνεῖν.
ge-nießen ἀπολαύειν τινός, καρποῦσθαί τι, γεύεσθαί τινος, Ehre ~ τιμᾶσθαι, Freude ~ εὐφραίνεσθαι.
Genius *m* ὁ δαίμων, τὸ δαιμόνιον.
Genoſſe *m* ὁ φίλος, ὁ ἑταῖρος, bei Geſchäften ὁ συνεργός.
Ge-noſſenſchaft *f* ἡ ἑταιρία, ἡ κοινωνία.
Ge-noſſin *f* ἡ φίλη, ἡ ἑταίρα, ἡ κοινωνός, ἡ συνεργός.
genug ἅλις, ἱκανῶς, ἀρκούντως, ἀφθόνως, *adj.* ἄφθονος (2), ἱκανός.
Ge-nüge *n* ὁ κόρος, ἡ πλησμονή, ἡ ἀφθονία, ~ leiſten ἐξαρκεῖν τινι.

ge-nügen ἀρκεῖν, ἐξαρκεῖν, ἱκανὸν εἶναι.

ge-nügsam ἱκανός, ἐξ-, ἐπαρκής, *adv.* ἄλις, ἀρκούντως.

ge-nügsam μέτριος, σώφρων, ~ sein αὐταρκεῖν.

ge-nugtun πλήροφορεῖν τι, πληροῦν τι.

Ge-nugtuung *f* ἡ δίκη, ἡ τιμωρία, j-m ~ geben δίκην διδόναι oder ὑπέχειν τινί.

Ge-nuß *m* ἡ ἀπόλαυσις, = Vergnügen ἡ ἡδονή, ἡ εὐπάθεια, = Benutzung ἡ καρπεία, ἡ κάρπωσις.

Geograph *m* ὁ γεωγράφος.

Geographie *f* ἡ γεωγραφία.

geographisch γεωγραφικός.

Geometer *m* ὁ γεωμέτρης.

Geometrie *f* ἡ γεωμετρία.

geometrisch γεωμετρικός, γραμμικός.

ge-paart ζευκτός.

Ge-päck *n* τὰ σκεύη, ~ tragen σκευοφορεῖν.

Ge-plänkel *n* ὁ ἀκροβολισμός, ἡ ἀψιμαχία.

Ge-plapper *n* ἡ φλεδονεία.

Ge-plärr *n* ἡ ὀλολυγή, ἡ κραυγή.

Ge-plätscher *n* ὁ πάταγος.

Ge-plauder *n* ἡ λαλιά.

Ge-polter *n* ὁ θόρυβος.

Ge-präge *n* τὸ χάραγμα, ὁ τύπος, τὸ σχῆμα, τὸ εἶδος.

Ge-pränge *n* ἡ πομπεία, ἡ μεγαλοπρέπεια.

Ge-prassel *n* ὁ σφάραγος, ὁ κτύπος.

ge-putzt κομψός, κεκοσμημένος.

ge-rade εὐθύς, ὀρθός, = eben ὁμαλός, = aufrichtig ἁπλοῦς, *adv.* εὐθύ, ὀρθῶς, = genau, völlig ἀκριβῶς.

Ge-radheit *f* ἡ ἁπλότης (ητος).

Ge-rassel *n* ὁ ἀραγμός, ὁ πάταγος.

Ge-rät *n* τὸ σκεῦος.

ge-raten = gelingen ἀποβαίνειν, γίγνεσθαι, = wohin kommen ἀφικνεῖσθαι.

Ge-ratewohl *n*: aufs ~ εἰκῇ.

Ge-rätschaften *f/pl.* τὰ σκεύη.

ge-raum: ~e Zeit πολύν χρόνον.

ge-räumig εὐρύς, εὐρύχωρος (2).

Ge-räusch *n* ὁ ψόφος, ὁ θόρυβος.

gerben βυρσεύειν, βυρσοδεψεῖν.

Gerber *m* ὁ βυρσεύς, ὁ βυρσοδέψης.

Gerberei *f* τὸ βυρσοδέψιον.

ge-recht δίκαιος.

Ge-rechtsame *f* τὰ δίκαια.

Ge-rede *n* = Gerücht ἡ φήμη.

ge-reichen: j-m zu etw. ~ εἶναί τινι πρός τι oder ἐν τινι.

ge-reuen μεταμέλει μοί τινος.

Ge-richt *n* (von Speisen) τὸ ἔδεσμα.

Ge-richt *n* ἡ κρίσις, Ort des ~s τὸ δικαστήριον, = Strafe ἡ δίκη, ἡ τιμωρία, Gottes ~ ἡ παρὰ θεοῦ τιμωρία.

ge-richtlich δικανικός.

Ge-richtsbarkeit *f* ἡ δικαιοδοσία.

Ge-richtsdiener *m* ὁ δημόσιος.

Ge-richtshof *m* τὸ δικαστήριον. [πρυτανεῖα.]
Ge-richtskoſten, die τὰ
Ge-richts-ſtelle *f*, **-ſtätte** *f* τὸ δικαστήριον.
Ge-richtstag *m* ἡ δικάσιμος ἡμέρα.
gering ὀλίγος, μικρός, βραχύς, = niedrig ταπεινός, ἀγεννής.
ge-ringfügig οὐδενὸς ἄξιος.
Ge-ringfügigkeit *f* ἡ φαυλότης (ητος).
ge-ringhaltig φαῦλος.
ge-ringſchätzig καταφρονητικός.
Ge-ringſchätzigkeit *f* ἡ καταφρόνησις, τὸ καταφρόνημα.
Ge-ringſchätzung *f* ἡ ὀλιγωρία, ἡ ἀμέλεια.
ge-rinnen πήγνυσθαι.
Ge-rippe *n* τὰ ὀστᾶ.
gern ἡδέως, = willig προθύμως, ἀσμένως.
Gerſte *f* ἡ κριθή.
Gerſtenbier *n* ὁ κρίθινος οἶνος.
Gerſtenbrot *n* ἡ μᾶζα.
Gerſtenmehl *n* τὰ ἄλφιτα.
Gerte *f* ἡ ῥάβδος.
Ge-ruch *m* = Geruchsſinn ἡ ὄσφρησις, ἡ ὀσμή, = riechende Ausdünſtung ἡ ὀσμή, ἡ ὀδμή.
ge-ruchlos ἄνοσμος (2).
Ge-ruchswerkzeuge *n/pl.* τὰ ὄργανα τῆς ὀσφρήσεως.
Ge-rücht *n* ἡ φήμη, ὁ λόγος, es geht das ~ διέρχεται λόγος, λόγος διαδίδοται.
ge-ruhen βούλεσθαι, δοκεῖ μοι.
ge-rührt ἐμπαθής.
Ge-rüſt *n* ἡ μηχανή.
ge-ſalzen ἁλιστός.
ge-ſamt σύμπας, ἅπας, ὅλος, die Geſamtheit τὸ σύμπαν, οἱ σύμπαντες.
Ge-ſandte *m* ὁ ἀπόστολος, ὁ ἄγγελος, ὁ πρεσβευτής (*pl.* οἱ πρέσβεις), ~ ſein πρεσβεύεσθαι. [ᾠδία.]
Ge-ſang *m* ἡ ᾠδή, ἡ μελ-
Ge-ſangsweiſe *f* ἡ μελῳδία.
Ge-ſäß *n* ἡ ἕδρα.
Ge-ſäuſel *n* τὸ ψιθύρισμα, ὁ ψιθυρισμός.
Ge-ſchäft *f* ἡ πρᾶξις, τὸ πρᾶγμα, τὸ ἔργον, τὸ ἐπιτήδευμα, ἡ ἐπιτήδευσις.
ge-ſchäftig σπουδαῖος, πολυπράγμων, ~ tun προσποιεῖσθαι σπουδήν.
Ge-ſchäftigkeit *f* ἡ σπουδή, ἡ πολυπραγμοσύνη.
Ge-ſchäftsführer *m* ὁ ἐπίτροπος. [ματεία.]
Ge-ſchäftsgang *m* ἡ πραγ-
Ge-ſchäftskreis *m* τὰ προσήκοντα ἔργα.
ge-ſchäftslos ἀπράγμων.
Ge-ſchäftsloſigkeit *f* ἡ ἀπραγμοσύνη, ἡ σχολή.
Ge-ſchäftsmann *m* ὁ πραγματευτής.
Ge-ſchäftsreiſe *f* ὁ κατὰ πρᾶξίν τινα πορεία.
Ge-ſchäftsträger *m* ὁ ἐπίτροπος, ὁ πρόξενος.
ge-ſchehen γίγνεσθαι, συμβαίνειν, = widerfahren συμβαίνει μοί τι, πάσχω τι, es

ist um mich ~ ὄλωλα, ἀπόλωλα.

ge-scheit σώφρων, φρόνιμος (2), συνετός, σοφός, ἐπιστάμενος, ἐπιστήμων.

Ge-schenk *n* τὸ δῶρον, ἡ δωρεά, τὸ δώρημα.

Ge-schichte *f* τὸ γενόμενον, τὸ συμβάν, τὸ πρᾶγμα, = Erzählung ὁ λόγος, ἡ διήγησις, ἡ ἱστορία.

ge-schichtlich ἱστορικός.

Ge-schichtschreiber *m* ὁ λογοποιός, ὁ συγγραφεύς, ὁ ἱστοριογράφος, ὁ ἱστορικός.

Ge-schichtsforscher *m* ὁ ἱστορικός.

Ge-schichtsforschung *f* ἡ ἱστορία.

Ge-schichtskunde *f* s. das vorhergehende Wort.

Ge-schick *n* ἡ μοῖρα, ἡ τύχη, τὸ εἱμαρμένον, = Geschicklichkeit ἡ ἐπιτηδειότης (ητος), ἡ ἐμπειρία.

Ge-schicklichkeit *f* s. das vorhergehende Wort.

ge-schickt ἐπιτήδειος (2), ἱκανός, χρηστός, δεξιός, ἔμπειρος (2), ἐπιστήμων.

Ge-schirr *n* τὸ σκεῦος, τὰ ἀγγεῖα, an Pferden τὸ σχῆμα.

Ge-schlecht *f* τὸ γένος, ἡ γενεά, τὸ φῦλον, ἡ φυλή.

Ge-schmack *m* ἡ γεῦσις, τὸ γεῦμα, = Schönheitsgeschmack ἡ αἴσθησις, = Wohlgefallen ἡ ἐπιθυμία.

ge-schmacklos, eigentlich ἀχύμωτος (2), uneigentlich von Personen ἀπειρόκαλος (2), μῶρος.

Ge-schmacklosigkeit *f* ἡ ἀπειροκαλία.

ge-schmackvoll (von Personen) αἰσθητικός, (von Sachen) χαρίεις, ἐπίχαρις.

Ge-schmeide *n* τὰ κοσμήματα.

ge-schmeidig ὑγρός, (von Personen) εὐπειθής.

Ge-schmeidigkeit *f* ἡ ὑγρότης (ητος).

ge-schmückt κοσμητός, κομψός.

Ge-schnatter *n* ἡ λαλαγή.

Ge-schöpf *n* τὸ ζῷον.

Ge-schoß *n* τὸ βέλος, τὸ τόξευμα, [κραυγή.

Ge-schrei *n* ἡ βοή, ἡ

Ge-schütz *n* αἱ μηχαναί, τὰ μηχανήματα.

Ge-schwader *n* ἡ τάξις.

Ge-schwätz *n* ἡ λαλιά, ὁ λῆρος, ἡ φλυαρία (auch *pl.*).

ge-schwätzig λάλος.

ge-schwätzigkeit *f* ἡ λαλιά.

ge-schweige denn oder **daß** μὴ ὅτι, μὴ ὅτι δή. [ἐῶ.

ge-schweigen: zu ~ μὴ λέγω,

ge-schwind ταχύς, ἐλαφρός, ὠκύς.

Ge-schwindigkeit *n* ἡ ταχύτης (ητος), τὸ τάχος, ἡ ἐλαφρότης (ητος).

Ge-schwister, die οἱ ἀδελφοί, αἱ ἀδελφαί.

Ge-schwisterkind *f* ὁ ἀνεψιός, ἡ ἀνεψιά.

ge-schwisterlich ἀδελφικός.

Ge-schwisterliebe *f* ἡ φιλαδελφία.

Ge-schwulst *f* ὁ ὄγκος, τὸ οἴδημα, ἡ οἴδησις.

Ge-ſchwür *n* τὸ ἕλκος, ἡ ἕλκωσις.
ge-ſegnet ὄλβιος, εὐδαίμων.
Ge-ſelle *m* ὁ συνεργός.
ge-ſellen: ſich zu j-m ~ συνίστασθαί τινι, προσομιλεῖν τινι.
ge-ſellig κοινωνικός, ὁμιλητικός. [(ητος), ἡ ὁμιλία.]
Ge-ſelligkeit *f* ἡ κοινότης/
Ge-ſellſchaft *f* ἡ κοινωνία, ἡ συνουσία, ἡ ὁμιλία.
Ge-ſellſchafter *m* ὁ ἑταῖρος, ὁ κοινωνός, ὁ ὁμιλητής.
Ge-ſetz *n* ὁ νόμος, göttliches ~ ὁ θεσμός, ~e geben νομοθετεῖν, νόμους τιθέναι oder γράφειν, die ~e halten ἐμμένειν τοῖς νόμοις, dem ~ gemäß κατὰ τὸν νόμον, ἔννομος (2), νόμιμος (2), gegen das ~ παρὰ τὸν νόμον, παράνομος (2).
Ge-ſetzbuch *n* ἡ τῶν νόμων συγγραφή. [νομοθετικός.]
ge-ſetz-gebend, -geberiſch/
Ge-ſetzgeber *m* ὁ νομοθέτης. [θεσία.]
Ge-ſetzgebung *f* ἡ νομο-/
ge-ſetzlich νόμιμος (2), κατὰ τὸν νόμον, ἔννομος (2).
Ge-ſetzlichkeit *f* τὸ νόμιμον, ἡ εὐνομία.
ge-ſetzlos ἄνομος (2), ἄθεσμος (2), ~er Zuſtand ἡ ἀνομία, ἡ ἀναρχία.
Ge-ſetzloſigkeit *f* ἡ ἀνομία, ἡ ἀναρχία. [θέσμιος.]
ge-ſetzmäßig νόμιμος (2),/
ge-ſetzt = ernſt κόσμιος, σπουδαῖος, σεμνός, ~es Alter ἡ καθεστηκυῖα ἡλικία, ~ daß ποιῶμεν mit *acc.* und *inf.*
Ge-ſetztafeln *f/pl.* οἱ ἄξονες.
Ge-ſetztheit *f* ἡ κοσμία, ἡ σπουδαιότης (ητος), ἡ σεμνότης (ητος). [φισμα.]
Ge-ſetzvorſchlag *m* τὸ ψήφ-/
ge-ſetzwidrig παράνομος, ἄνομος, ἄθεσμος (ſämtlich 2), ~ handeln παρανομεῖν.
Ge-ſetzwidrigkeit *f* ἡ παρανομία, ἡ ἀνομία.
Ge-ſicht (als Sinn) ἡ ὄψις, ἡ ὅρασις, = der Anblick ἡ ὄψις, τὸ βλέμμα, = Antlitz τὸ πρόσωπον, = Erſcheinung τὸ ὅραμα, τὸ φάντασμα, τὸ εἶδος.
Ge-ſichtsbildung *f* τὸ πρόσωπον.
Ge-ſichtsfarbe *f* τὸ χρῶμα.
Ge-ſichtskreis *m* ἡ ἔποψις.
Ge-ſichtspunkt *m* ἡ σύνοψις.
Ge-ſichtszug *m* τὸ πρόσωπον, Geſichtszüge τὰ τοῦ προσώπου σχήματα.
Ge-ſims *n* ὁ θριγκός.
Ge-ſinde *n* οἱ οἰκέται, οἱ θεράποντες.
Ge-ſindel *n* τὸ πλῆθος, ſchlechtes ~ κακῶν πλῆθος.
ge-ſinnt φρονῶν, gut ~ εὔφρων, εὔνους, χρηστός, ſchlecht ~ κακόφρων, κακόνους.
Ge-ſinnung *f* ὁ νοῦς, ἡ γνώμη, ἡ διάνοια, gute ~ ἡ χρηστότης (ητος), ſchlechte ~ ἡ κακόνοια, edle ~ ἡ μεγαλοψυχία, die ~ ändern μετανοεῖν.
ge-ſittet κόσμιος.

ge-ſonnen ſein διανοεῖσθαι, βούλεσθαι.
Ge-ſpann *n* τὸ ζεῦγος.
ge-ſpannt = angeſtrengt ἐκτενής, = in Erwartung ὀρθός, μετέωρος (2), ~ ſein μετὰ πόθου προσδοκᾶν.
Ge-ſpenſt *n* τὸ φάσμα, τὸ φάντασμα.
Ge-ſpiele *m* ὁ ἡλικιώτης.
Ge-ſpielin *f* ἡ ἡλικιῶτις.
Ge-ſpinſt *n* τὸ νῆμα.
Ge-ſpött(e) *n* τὸ σκῶμμα, zum ~ werden καταγέλαστον γίγνεσθαι, καταγελᾶσθαι.
Ge-ſpräch *n* ὁ λόγος (auch *pl.*), ἡ διάλεξις, ein ~ mit j-m führen διαλέγεσθαί τινι od. πρός τινα, es geht das ~ λέγουσιν, λόγος ἐστίν.
ge-ſprächig πολυλόγος (2).
Ge-ſprächigkeit *f* ἡ πολυλογία.
ge-ſprächsweiſe *adv.* καταλογάδην.
ge-ſprenkelt ποικίλος.
Ge-ſtade *n* ὁ αἰγιαλός, ἡ παραλία, ἡ ἀκτή.
Ge-ſtalt *f* ἡ μορφή, = Beſchaffenheit τὸ σχῆμα, τὸ εἶδος.
ge-ſtalten μορφοῦν, σχηματίζειν, πλάττειν, τυποῦν, ſich ~ γίγνεσθαι, ἀποβαίνειν, ſchön geſtaltet εὔμορφος (2), εὐφυής.
ge-ſtaltlos ἄμορφος (2).
Ge-ſtaltloſigkeit *f* τὸ ἄμορφον.
Ge-ſtaltung *f* ἡ μόρφωσις, ἡ πλάσις.
ge-ſtändig ſein ſ. geſtehen.
Ge-ſtändnis *n* ἡ ὁμολογία. ein ~ ablegen ὁμολογεῖν.
Ge-ſtank *m* ἡ δυσωδία, ἡ δυσοσμία.
ge-ſtatten διδόναι, παρέχειν, ἐπιτρέπειν, ἐφιέναι, συγχωρεῖν, es iſt geſtattet ἔξεστι.
ge-ſtehen ὁμολογεῖν.
Ge-ſtein *n* ἡ πέτρα.
Ge-ſtell *n* τὸ ὑπόθημα, ἡ βάσις.
geſtern χθές. [κιλμένος.
ge-ſtickt ποικίλος, πεποι-
ge-ſtimmt ſein διατεθῆναι τὴν ψυχήν, διακεῖσθαι.
Ge-ſtirn *n* τὸ ἄστρον, ὁ ἀστήρ. [άστερος (2).
ge-ſtirnt ἀστέρειος, κατ-
Ge-ſträuch *n* ὁ θάμνος.
ge-ſtreift ῥαβδωτός.
ge-ſtreng αὐστηρός.
geſtrig ὁ, ἡ, τὸ χθές, χθιζός.
Ge-ſtrüpp *n* ἡ ῥώψ.
Ge-ſtüt *n* ἡ πωλοτροφία, τὸ ἱπποτροφεῖον.
Ge-ſuch *n* ἡ δέησις, τὸ δέημα.
ge-ſund ὑγιής, ὑγιεινός, εὔρωστος (2), ~ ſein ὑγιαίνειν. [εὐρωστία.
Ge-ſundheit *f* ἡ ὑγίεια, ἡ
Ge-täfel *n* τὰ σανιδώματα.
Ge-tön *n* ὁ ἦχος, τὸ ἤχημα.
Ge-töſe *n* ὁ ψόφος, ὁ πάταγος, ὁ θόρυβος.
Ge-tränk *n* τὸ ποτόν, τὸ πόμα.
ge-trauen, ſich θαρρεῖν, τολμᾶν.

Ge-treide *n* ὁ σῖτός.
Ge-treidebau *m* ἡ γεωργία.
Ge-treidefeld *n* ὁ σιτών.
ge-treidereich πολύσιτος (2).
ge-treu ἀληθινός, πιστός, εὔνους.
ge-treulich *adv.* ἀκριβῶς.
ge-troſt θαρραλέος, εὐθαρσής, ~ ſein θαρρεῖν.
ge-tröſten, ſich θαρρεῖν.
Ge-tümmel *n* ὁ θόρυβος, ὁ ὄχλος.
ge-übt ἔμπειρος (2), ἐπιστήμων τινός. [φύτευμα.]
Ge-wächs *n* τὸ φυτόν, τὸ
ge-wachſen: einer Sache ~ ἱκανός, ἐπιτήδειος (2) πρός τι, j-m ~ ſein ἀντίπαλον εἶναι, ἀρκεῖν, ἀνταρκεῖν τινι.
ge-wahr werden αἰσθάνεσθαι, μανθάνειν, καθορᾶν.
Ge-währ *f* ἡ πίστις, τὸ πιστόν, ~ leiſten für etwas ἐγγυᾶσθαί τι. [έχειν.]
ge-währen διδόναι, παρ-
Ge-währleiſtung *f* ἡ πίστις, ἡ ἐγγύη.
Ge-wahrſam *m* ἡ φυλακή.
Ge-währsmann *m* ὁ μάρτυς (υρος).
Ge-walt *f* = Stärke ἡ ἰσχύς, ἡ ῥώμη, = Macht τὸ κράτος, ἡ ἀρχή, = Gewalttätigkeit ἡ βία, mit ~ βίᾳ, βιαίως, ἀνὰ κράτος, κατὰ κράτος, unter ſeine ~ bringen χειροῦσθαι, καταστρέφεσθαι, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι. [ὁ δυνάστης.]
Ge-walthaber *m* ὁ κύριος,
Ge-waltherrſchaft *f* ἡ τυραννίς.
ge-waltig = ſtark ἰσχυρός, κρατερός, = mächtig δυνατός, = viel πολύς, δεινός, ~ ſein πολὺ δύνασθαι.
ge-waltſam βίαιος.
Ge-waltſamkeit *f* ἡ βία.
Ge-waltſtreich *m* ἡ βία.
Ge-walttat *f* τὸ ὕβρισμα, τὸ ἀδίκημα.
ge-walttätig βίαιος.
Ge-walttätigkeit *f* ἡ βία, ἡ ὕβρις, ἡ ἀδικία.
Ge-wand *n* ἡ ἐσθής (ῆτος), ἡ περιβολή, τὸ ἱμάτιον, ὁ πέπλος.
ge-wandt δεξιός, ἐλαφρός.
Ge-wandtheit *f* ἡ δεξιότης (ητος), ἡ ἐλαφρία.
ge-wärtig ſein: einer Sache ~ προσδοκᾶν τι. [ὑφή.]
Ge-webe *n* τὸ ὕφασμα, ἡ
Ge-wehr *n* τὸ ὅπλον.
Ge-weih *n* τὰ κέρατα.
ge-weiht ἅγιος, ἱερός.
Ge-werbe *n* τὸ ἔργον, ἡ τέχνη, ἡ ἐργασία, τὸ ἐπιτήδευμα.
Ge-wicht *n* τὸ βάρος, ὁ σταθμός, = Gewichtsmaß τὸ σταθμίον, = Wichtigkeit ἡ ἀξία, ἡ δύναμις, ~ haben δύνασθαι.
ge-wichtig βαρύς.
ge-wiegt ἱκανός, δυνατός.
ge-willt ſein διανοεῖσθαι, βούλεσθαι. [ὁ ὄχλος.]
Ge-wimmel *n* τὸ πλῆθος,
Ge-winde *n* ἡ ἕλιξ (κος).
Ge-winn *m* τὸ κέρδος, ~ bringen κέρδος φέρειν, ~

aus etw. ziehen κερδαίνειν ἀπό τινος.
ge-winnen κερδαίνειν, κτᾶσθαι, j-n ~ πείθειν τινά, = bekommen λαμβάνειν.
ge-winnreich κερδαλέος.
Ge-winnſucht *f* ἡ πλεονεξία, ἡ φιλοκέρδεια.
ge-winnſüchtig κερδαλέος, πλεονέκτης.
Ge-winſel *n* ὁ κνυζηθμός, ὁ ὀλοφυρμός.
Ge-winſt *m* τὸ κέρδος, τὸ ἔρμαιον.
Ge-wirr *n* τὸ τάραγμα, ὁ ταραγμός.
ge-wiß = zuverläſſig ἀσφαλής, βέβαιος, πιστός, = offenbar δῆλος, σαφής, φανερός, = feſtgeſetzt ὡρισμένος, etwas ~ wiſſen σαφῶς εἰδέναι τι, einer Sache ~ ſein ἀκριβῶς εἰδέναι τι, ein gewiſſer = irgendeiner τις, τί (enkl.), *adv.* ἀσφαλῶς, βεβαίως, σαφῶς, δή, γέ (enkl.), ganz ~ πάντως, ~ nicht οὐ μέντοι, οὐ μή mit *conj.*
Ge-wiſſen *n* ἡ συνείδεσις, ein gutes ~ ἡ εὐσυνειδεσία.
ge-wiſſenhaft εὐσεβής, ὅσιος.
Ge-wiſſenhaftigkeit *f* ἡ εὐσέβεια, τὸ ὅσιον.
ge-wiſſenlos ἀσεβής, ἀνόσιος (2).
Ge-wiſſenloſigkeit *f* ἡ ἀσέβεια.
Ge-wiſſensangſt *f* ἡ κακὴ συνείδεσις.
Ge-wiſſensbiß *m* ἡ δῆξις.
Ge-wiſſenspflicht *f* τὸ εὐσεβὲς καὶ ὅσιον.
Ge-wiſſensruhe *f* ἡ εἰρήνη τῆς ψυχῆς.
Ge-wiſſensſache *f* τὸ ἐνθύμιον.
ge-wiſſermaßen τρόπον τινά, πώς (enkl.).
Ge-wißheit *f* ἡ ἀσφάλεια, ἡ βεβαιότης (ητος), ἡ ἀκρίβεια.
Gewitter *n* βρονταὶ καὶ κεραυνοί.
ge-wogen εὔνους, εὐνοϊκός, εὐμενής, j-m ~ ſein εὐνοϊκῶς ἔχειν πρός τινα.
Ge-wogenheit *f* ἡ εὔνοια, ἡ εὐμένεια.
ge-wöhnen ἐθίζειν τινά τι, ſich ~ ἐθίζεσθαι mit *inf.*
Ge-wohnheit *f* τὸ ἔθος, τὸ ἔθισμα, ἡ συνήθεια, die ~ haben εἰωθέναι, νόμον ἔχειν.
ge-wöhnlich εἰθισμένος, νομιζόμενος, εἰωθώς, συνήθης, *adv.* ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, = alltäglich τυχών, κοινός.
ge-wohnt εἰθισμένος, συνήθης, ~ ſein εἰωθέναι.
Ge-wöhnung *f* ὁ ἐθισμός.
Ge-wölbe *n* τὸ καμάρωμα, ἡ ἀποθήκη.
Gewölk *n* τὸ νέφος, αἱ νεφέλαι.
Gewühl *n* ὁ ὄχλος.
Gewürm *n* τὰ σκωλήκια.
Gewürz *n* τὸ ἄρωμα, τὸ ἡδυσμα.
ge-würzt ἡδυντός.
Ge-zänk *n* ἡ ἔρις, ἡ φιλονικία.
ge-ziemen πρέπειν, προσήκειν.
ge-ziert κεκοσμημένος, κο-

σμητός, = affektiert θρυπτικός. [συρισμός.]

Ge-zisch *n* ὁ συριγμός, ὁ

Ge-zwitscher *n* ὁ τερετισμός.

ge-zwungen ἄκων, ἀκούσιος, βίαιος, = nicht natürlich πεπλασμένος, προσποίητος (2).

Gicht *f* ἡ ἀρθρῖτις, ἡ χειράγρα (an den Händen), ἡ ποδάγρα (an den Füßen).

Giebel *m* τὸ ἀέτωμα, ἡ κορυφή. [ὁ ζῆλος.]

Gier *f* ἡ ὁρμή, ἡ ὄρεξις,

gierig ὁρμητικός.

Gießbach *m* ὁ χείμαρρος.

gießen χεῖν, εἰσχεῖν εἴς τι, = formen χωνεύειν.

Gift *n* ὁ ἰός, τὸ φάρμακον.

Giftbecher *m* τὸ κώνειον.

giftig φαρμακώδης.

Giftmischer *m* ὁ φαρμακεύς.

Giftzahn *m* ὁ χαλινός.

Gigant *m* ὁ γίγας (αντος).

gigantisch γιγανταῖος.

Gimpel *m* ὁ πυρρούλας.

Gipfel *m* τὸ ἄκρον, ἡ κορυφή oder mit dem *adj.* ἄκρος.

Gips *m* ἡ γύψος.

Giraffe *f* ἡ καμηλοπάρδαλις. [ζᾶσθαι.]

girren μινυρίζειν, κνυ-

Gitter *n* τὸ περίφραγμα.

Gladiator *m* ὁ ἀθλητής.

Glanz *m* ἡ λαμπρότης (ητος, a. übtr.), ἡ στίλβη.

glänzen λάμπειν, στίλβειν, übtr. ἐκπρέπειν, λαμπρύνεσθαι, διαφέρειν.

glänzend λαμπρός, μεγαλοπρεπής, ἐκπρεπής.

glanzlos ἀλαμπής, ἀμαυρός. [glänzend.]

glanzvoll durch den *sup.* von

Glas *n* ἡ ὕαλος, von ~ ὑάλινος.

gläsern ὑάλινος, ὑαλοῦς.

glatt λεῖος, ὁμαλής, ξεστός, ξυστός, = schlüpfrig ὀλισθηρός. [τὸ ὀλισθηρόν.]

Glätte *f* ἡ λειότης (ητος),

Glatteis *n* ὁ πάγος, ὁ παγετός.

glätten λεαίνειν, ἀποξεῖν.

Glatze *f* τὸ φαλάκρωμα, ἡ φαλάκρα.

Glatzkopf *m* ὁ φαλακρός.

Glaube *m* ἡ πίστις, = Meinung ἡ δόξα.

glauben νομίζειν, = für wahr halten πιστεύειν, πείθεσθαι, = überzeugt sein ἡγεῖσθαι, ἀξιοῦν, = meinen δοκεῖν, = vermuten ὑπολαμβάνειν, οἴεσθαι.

glaubhaft πιστός, πιθανός.

gläubig πιστός, εὔπιστος (2), εὐσεβής.

Gläubiger *m* ὁ δανειστής, ὁ χρήστης (*gen.pl.* χρήστων).

glaublich πιθανός, πιστός.

Glaublichkeit *f* ἡ πιθανότης (ητος). [πιστος (2).]

glaubwürdig πιστός, ἀξιό-

Glaubwürdigkeit *f* ἡ ἀξιοπιστία.

gleich = gerade, eben ὁμαλός, ὁμαλής, ~ machen ὁμαλίζειν, von ~er Beschaffenheit ἴσος, ὅμοιος, ὁ αὐτός, ~ machen ἰσοῦν, *adv.* ἐξ ἴσου, ὁμοίως, ἴσως, = sogleich εὐθύς, παραχρῆμα,

= als ὥσπερ, = nahe πλησίον od. ἐγγύς τινος, ~ darauf ἐκ τούτων.

gleichalt ὁμῆλιξ.

gleichartig ὅμοιος, ὁμοειδής,

Gleichartigkeit *f* τὸ ὅμοιον, τὸ ὁμοειδές. [μος (2).]

gleichbedeutend συνώνυ-]

gleichbleibend ἀεὶ ὁ αὐτός.

gleichen ὅμοιον εἶναί τινι, ἐοικέναι τινί.

gleichermaßen ὡσαύτως, ὁμοίως.

gleichfalls ὁμοίως, αὖ, oft durch καὶ αὐτός usw.

gleichfarbig ὁμόχρους.

Gleichfarbigkeit *f* ἡ ὁμόχροια. [λογος (2).]

gleichförmig ὅμοιος, ἀνά-]

Gleichförmigkeit *f* ἡ ὁμοιότης (ητος), ἡ ἀναλογία.

gleichgeltend ἰσάξιος (2).

gleichgesinnt ὁμόνους, ὁμογνώμων, ~ sein mit j-m ὁμονοεῖν τινι.

Gleichgewicht *n* ἡ ἰσορροπία, j-m das ~ halten ἰσόπαλον εἶναί τινι.

gleichgültig ἀδιάφορος (2), = unachtsam ἀμελής, = kalt ψυχρός.

Gleichgültigkeit *f* ἡ ἀδιαφορία, ἡ ἀμέλεια, ἡ ψυχρότης (ητος).

Gleichheit *f* ἡ ἰσότης (ητος), ἡ ὁμοιότης (ητος).

gleichkommen ὅμοιον γίγνεσθαι, ὁμοιοῦσθαι.

gleichlaufend παράλληλός (2) τινι. [φωνία.]

Gleichlaut *m* ἡ ὁμο-, συμ-]

gleichlautend σύμφωνος (2).

Gleichmaß *n* ἡ συμμετρία, ἡ ἀναλογία, ἡ εὐρυθμία.

gleichmäßig ἴσος, ὅμοιος, σύμμετρος (2), εὔρυθμος (2), *adv.* ἐξ ἴσου.

Gleichmäßigkeit *f* ἡ ὁμαλότης (ητος), ἡ συμμετρία.

Gleichmut *m* ἡ ἀπάθεια, ἡ μετριότης (ητος).

gleichmütig ἀπαθής.

gleichnamig ὁμώνυμος (2), ἰσώνυμος (2). [ἰσωνυμία.]

Gleichnamigkeit *f* ἡ ὁμ-,]

Gleichnis *n* ἡ παραβολή.

gleichsam οἷον, ὡς, ὥσπερ, ὡσεί, ~ als ob καθαπερεί.

gleichschenklig ἰσοσκελής.

gleichseitig ἰσόπλευρος (2).

Gleichseitigkeit *f* τὸ ἰσόπλευρον.

gleichstellen ἰσοῦν, ὁμοιοῦν.

gleichtun: es j-m ~ ἀντίπαλον εἶναί τινι.

gleichviel ἴσος τὸ πλῆθος, ἰσοπληθής.

gleichweit ἐξ ἴσου εὐρύς, = ebenso entfernt ἴσον ἀπέχων.

gleichwie ὡς, ὥσπερ, οἷον.

gleichwohl ὅμως, ἀλλ' ὅμως.

gleichzeitig ὁμόχρονος (2), ὁμοῦ ὤν. [χρονισμός.]

Gleichzeitigkeit *f* ὁ συγ-]

Gleis *n* ἡ τροχιά.

gleißen στίλβειν.

gleißend στιλπνός.

Gleißner *m* ὁ ὑποκριτής.

Gleißnerei *f* ἡ ὑπόκρισις.

gleißnerisch ὑποκριτικός.

gleiten ὀλισθάνειν.

Glied *n* τὸ μέλος, τὸ κῶλον, = Gelenk τὸ ἄρθρον, = Reihe Soldaten ἡ τάξις.

Gliedmaßen, die τὰ μέλη.
glimmen ὑπεκκάεσθαι.
Glimpf *m* ἡ πραότης(ητος), ἡ ἐπιείκεια.
glimpflich πρᾶος, μέτριος, ἐπιεικής.
Globus *m* ἡ σφαῖρα.
Glocke *f* ὁ κώδων.
glorreich εὐκλεής, περιφανής, ἔνδοξος (2).
Glück *n* = Zufall ἡ τύχη, = glücklicher Zustand ἡ εὐδαιμονία, ~ zu! ἀγαθῇ τύχῃ.
glücken καλῶς (εὖ) προχωρεῖν, συμβαίνειν.
glücklich εὐτυχής, εὐδαίμων.
glückselig μακάριος, εὐδαίμων.
Glückseligkeit *f* ἡ μακαριότης (ητος), ἡ εὐδαιμονία.
Glückwunsch *m* ἡ εὐφημία, τὸ σύγχαρμα.
glühen κάεσθαι.
Glut *f* τὸ καῦμα.
Gnade *f* = Wohlwollen ἡ χάρις, ἡ εὐμένεια, ἡ εὔνοια, = Verzeihung ἡ συγγνώμη, = Wohltat ἡ εὐεργεσία.
gnädig = wohlwollend εὐμενής, = verzeihend συγγνώμων, = gelind μέτριος.
Gold *n* ὁ χρυσός, τὸ χρυσίον.
Goldadler *f* ὁ χρυσάετος.
Goldammer *f* ὁ χλωρίων.
Gold=arbeiter, =schmied *m* ὁ χρυσοτέκτων, ὁ χρυσοποιός.
golden χρυσοῦς.
Goldschmied *m* s. Goldarbeiter.
Goldstück *n* τὸ χρυσοῦν νόμισμα.
Gondel *f* ὁ λέμβος.
gönnen: j-m etw. ~ οὐ φθονεῖν τινί τινος.
Gönner *m* ὁ εὔνους, ὁ σπουδαστής.
Gott *m* ὁ θεός, ὁ δαίμων, bei ~ πρὸς θεῶν, νὴ τοὺς θεούς, bei ~ nicht οὐ μὰ τοὺς θεούς, mit ~ σὺν θεῷ.
gottbegeistert ἔνθεος (2).
Götterbild *n* τὸ θεοῦ ἄγαλμα.
Götterspruch *m* ὁ χρησμός, τὸ θέσφατον, τὸ μάντευμα.
Gottesacker *m* τὸ πολυάνδριον.
Gottesdienst *m* ἡ λατρεία.
Gottesfurcht *f* ἡ θεοσέβεια.
gottesfürchtig θεοσεβής.
Gottesgelehrte(r) *m* ὁ θεολόγος.
Gottesgelehrtheit *f* ἡ θεολογία.
Gotteshaus *n* τὸ ἱερόν.
Gotteslästerer *m* ὁ ἀσεβής, βλάσφημος.
Gotteslästerung *f* ἡ βλασφημία.
Gottesleugner *m* ὁ ἄθεος.
gottgleich ἰσόθεος (2).
Gottheit *f* τὸ θεῖον, ὁ θεός, ὁ δαίμων.
Göttin *f* ἡ θεά, ἡ θεός.
göttlich θεῖος, δαιμόνιος.
gottlos ἀσεβής, ἄθεος (2).
gottselig εὐσεβής, θεοσεβής.
Götze *m*, **Götzenbild** *n* τὸ εἴδωλον.
Götzendiener *m* ὁ εἰδωλολάτρης.
Götzendienst *m* ἡ εἰδωλολατρία.
Grab *n* ἡ ταφή, ὁ τάφος, ὁ τύμβος.

graben ὀρύττειν, σκάπτειν.
Graben *m* τὸ ὄρυγμα, ἡ τάφρος.
Grabhügel *m* ὁ τύμβος.
Grablied *n* τὸ ἐπιτάφιον μέλος.
Grabmal *n* τὸ μνῆμα, τὸ σῆμα.
Grabrede *f* ὁ λόγος ἐπιτάφιος.
Grabschrift *f* τὸ ἐπίγραμμα.
Grabstätte *f* ἡ θήκη, ἡ ταφή.
Grabstein *m* ἡ στήλη.
Grad *m* Maß der Beſchaffenheit ἡ ποσότης, ἡ ποιότης (ητος), in hohem ~e μάλα, ἐπὶ πολύ, im höchſten ~e μάλιστα.
Gram *m* ἡ λύπη, τὸ ἄλγος.
gram *adj.* ἀπεχθής.
grämen, ſich λυπεῖσθαι.
grämlich λυπηρός, χαλεπός, στυγνός.
gramlos ἄλυπος (2).
gramvoll περίλυπος (2).
Granatapfel *m* ἡ ῥόα, ἡ ῥοιά.
Granit *n* ἡ πέτρα.
Gras *n* ἡ πόα, ἡ βοτάνη, ὁ χιλός (als Futter).
grasgrün χλωρός.
Grashalm *m* ἡ βοτάνης καλάμη.
grasreich πώδης.
gräßlich δεινός, φοβερός.
Gräte *f* ὁ σκόλοψ.
grau πολιός.
grauen: der Tag graut ἡ ἡμέρα ὑποφαίνει.
grauen: es graut mir vor etw. ὀκνῶ τι, φοβοῦμαί τι.
Graupe *f* ὁ χόνδρος.
graus δεινός, φοβερός.
grauſam ὠμός, ἄγριος.
Grauſamkeit *f* ἡ ὠμότης, ἡ ἀγριότης (ητος).
Grauſen *n* ἡ φρίκη.
gravitätiſch σεμνός.
Greif *m* ὁ γρύψ.
greifen λαμβάνειν τι, ἐπιλαμβάνειν τινός, zu den Waffen ~ ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα, um ſich ~ ἔρπειν, αὐξάνεσθαι.
greis γηραιός (γεραιός), der G~ ὁ γέρων.
grell ὀξύς, λαμπρός.
Grenze *f* ὁ ὅρος, τὸ ὅριον, τὸ πέρας.
grenzen: an etw. ~ πρόσορον oder ὅμορον εἶναί τινι, ἔχεσθαί τινος.
grenzenlos ἀπέραντος (2), ἄπειρος (2).
Grenzfeſtung *f* τὸ φρούριον.
Grenznachbar *m* ὁ ὅμορος, ὁ πρόσχωρος.
Grenzpunkt *m* τὸ τέρμα.
Grenzſtein *m* ὁ ὅρος, ἡ στήλη.
Greuel *m* τὸ μῖσος, τὸ μίασμα.
Greueltat *f* τὸ ἀσέβημα.
Grieß *m* ἡ πτισάνη.
Grießgram *m* ὁ σκυθρωπός.
Griff *m* ἡ ἀφή, ἡ λαβή.
Griffel *m* τὸ γραφεῖον, ὁ στῦλος.
Grille *f* ὁ τέττιξ (γος).
Grimaſſe *f* τὸ σχῆμα.
Grimm *m* ὁ θυμός, ἡ ὀργή.
grimmig ἄγριος, χαλεπός, δεινός.
grinſen σαίρειν.

grob ἁδρός, übtr. ἄγροικος (2), ἀπαίδευτος (2).
Grobheit *f* ἡ ἀγροικία.
Grobian *m* ὁ ἄγροικος ἄνθρωπος.
gröblich δεινός.
Grobſchmied *m* ὁ σιδηροτέκτων.
Groll *m* τὸ μῖσος, ὁ φθόνος.
groß μέγας, μεγάλη, μέγα, ſo ~ wie τοσοῦτος, ὅσος, wie ~ πόσος, ~ werden αὐξάνεσθαι, ~ ziehen τρέφειν.
großartig μεγαλοπρεπής.
Größe *f* τὸ μέγεθος.
Großeltern, die ὁ πάππος καὶ ἡ τήθη.
Großhandel *m* ἡ ἐμπορία.
Großhändler *m* ὁ ἔμπορος.
großherzig μεγαλόψυχος (2).
großmächtig μεγαλοκρατής, δυνατώτατος.
Großmut *f* ἡ μεγαλοψυχία.
großmütig μεγαλόψυχος (2).
Großmutter *f* ἡ τοῦ πατρὸς (bzw. τῆς μητρὸς) μήτηρ.
groß=prahlen, =ſprechen, =tun ἀλαζονεύεσθαι, μεγαληγορεῖν, μεγαλύνεσθαι.
Groß=prahler *m*, **=ſprecher** *m*, **=tuer** *m* ὁ ἀλαζών, ὁ μεγαλήγορος.
Groß=prahlerei *f*, **=ſprecherei** *f*, **=tuerei** *f* ἡ ἀλαζονεία, ἡ μεγαληγορία.
groß=prahleriſch, =ſprecheriſch, =tueriſch μεγαλήγορος (2), ἀλαζών, ἀλαζονικός.
Großtaten *f/pl.* τὰ μεγάλα ἔργα.
größtenteils τὸ πολύ, τὰ πολλά.
Großvater *m* ὁ πάππος.
Grotte *f* τὸ ἄντρον.
Grube *f* ὁ λάκκος, ὁ βόθρος, τὸ ὄρυγμα.
Grübelei *f* ἡ φροντίς.
grübeln φροντίζειν.
Gruft *f* ὁ τάφος, ἡ ταφή, ἡ θήκη.
grün χλωρός.
Grund *m*, eig. ὁ βυσσός, τὸ βάθος, zugrunde richten ἀναιρεῖν, διαφθείρειν, ἀπολλύναι, zugrunde gehen ἀπόλλυσθαι, = Grundlage τὸ θεμέλιον, ἡ ὑπόθεσις, = erſter Anfang ἡ ἀρχή, = Urſache ἡ αἰτία, aus dieſem ~e διὰ τοῦτο (ταῦτα), = Beweisgrund τὸ τεκμήριον, ~ und Boden ὁ ἀγρός.
Grundbegriff *m* ἡ ἀρχή.
Grundbeſitz *m* ὁ κλῆρος.
Grundeigentum *n* οἱ ἀγροί.
Grund=eigentümer *m*, **=beſitzer** *m* ὁ ἀγροὺς κεκτημένος.
gründen κτίζειν, ἱδρύειν, ſich auf etw. ~ σκήπτεσθαί τινι.
Grundfläche *f* ἡ βάσις.
Grundſatz *f* ἡ ὑπόθεσις.
gründlich ἀκριβής.
Gründlichkeit *f* ἡ ἀκρίβεια.
grundlos ἄβυσσος (2), = unbewieſen ψευδής, ἀβέβαιος (2), = ohne Grund μάταιος, κενός.
Grundloſigkeit *f* τὸ ψευδές, τὸ κενόν.
Grundmauer *f* τὸ κάτω ὑποκείμενον τεῖχος.

Grundpfeiler *m* ἡ βάσις.
Grundriß *m* ἡ ὑπογραφή, τὸ διάγραμμα.
Grundſatz *m* τὸ ἀξίωμα (wiſſenſchaftlich), ἡ γνώμη (moraliſch).
Grundſtein *m* ὁ θεμέλιος (λίθος). [ἡ ἀρχή.]
Grundſtoff *m* τὰ στοιχεῖα,
Grundſtück *n* ὁ ἀγρός.
Gründung *f* ἡ κτίσις.
Grundurſache *f* ἡ ἀρχή.
Grundzug *m* ὁ τύπος.
grünen θάλλειν, ἀκμάζειν.
grünend θαλερός, ἀκμάζων.
grüngelb χλωρός.
grünlich ὑπόχλωρος (2).
Grünling *m* ὁ χλωρίων.
Grünſpan *m* ὁ ἰός.
Grünſpecht *m* ὁ κολιός.
grunzen γρύζειν.
Gruppe *f* τὸ σύστημα, ἡ σύστασις. [ἀσπασμός.]
Gruß *m* ἡ προσηγορία, ὁ
grüßen προσαγορεύειν, προσειπεῖν, ἀσπάζεσθαι.
gültig νόμιμος, δόκιμος (2), κύριος, ~ ſein κύριον εἶναι.
Gültigkeit *f* τὸ νόμιμον, τὸ δόκιμον, τὸ κῦρος.
Gunſt *f* ἡ εὔνοια, ἡ χάρις, ἡ φιλοφροσύνη.
günſtig εὔνους, φίλος, φιλόφρων, = erwünſcht ἐπιτήδειος (2), καίριος, ~e Gelegenheit ὁ καιρός.
Günſtling *m* ὁ φίλος, ὁ προσφιλής.
Gurgel *f* ὁ λάρυγξ (γγος).
gurgeln, ſich ἀνακογχυλιάζειν.
Gurke *f* ὁ σίκυος (σικυός).
Gurt *m* ὁ ἱμάς. [στήρ.]
Gürtel *m* ἡ ζώνη, ὁ ζω-
Guß *m* ἡ χύσις.
gut = moraliſch ~ ἀγαθός, καλὸς κἀγαθός, = trefflich ἀγαθός, χρηστός, = brauchbar καλός, ἐπιτήδειος (2), = wohlwollend εὔνους, φίλος, gut! εἶεν.
Gut *n* τὸ ἀγαθόν, = Landgut ὁ ἀγρός, = Vermögen τὰ χρήματα.
Gutachten *n* ἡ γνώμη.
gutartig χρηστός, ἀγαθός.
Gut-dünken *n*, **-befinden** *n* ἡ δόξα, ἡ γνώμη, meinem ~ nach ἐμοὶ δοκεῖν.
Güte *f* ἡ χρηστότης (ητος), ἡ ἀρετή, = Milde ἡ ἀγαθοσύνη, ἡ εὐμένεια, ἡ εὔνοια.
gutheißen ἐπαινεῖν.
gutherzig εὐήθης, ἁπλοῦς.
gütig εὔνους, εὐμενής, = wohltätig εὐεργετικός, = ſanft πρᾶος, = gnädig ἵλεως.
gütlich φιλικῶς, ein ~er Vergleich ἡ ὁμολογία, etwas ~ beilegen διαλύειν.
gutmütig εὐγνώμων.
Gutmütigkeit *f* ἡ εὐήθεια.
Guttat *f* τὸ εὐεργέτημα.
gutwillig ἑκών, ἑκούσιος, = gutmütig εὐήθης, εὔνους. [προθυμία.]
Gutwilligkeit *f* ἡ εὔνοια, ἡ
Gymnaſium *n* τὸ διδασκαλεῖον.
Gymnaſtik *f* ἡ γυμναστική, gymnaſtiſche Übungen machen γυμνάζεσθαι.

ha! βαβαί! ὦ! φεῦ!
Haar *n* ἡ θρίξ (τριχός), ἡ χαίτη (borstiges), ἡ κόμη.
Haar=band *n*, **=binde** *f* ἡ μίτρα, ἡ ταινία.
haaren, ſich τριχορροεῖν.
haarfein τριχώδης.
Haarflechte *f* ὁ πλόκαμος.
haarig τριχωτός, δασύς.
haarklein σαφέστατα, ἀκριβέστατα.
haarſcharf ſ. das vorherg. Wort.
Habe *f* τὰ χρήματα, ἡ οὐσία, Hab und Gut πάντα τὰ ὑπάρχοντα.
haben ἔχειν, ἔστι μοί τι, γίγνεταί μοί τι.
Habgier *f* ἡ πλεονεξία, ἡ αἰσχροκέρδεια.
habgierig πλεονέκτης.
habhaft werden κατέχειν τι, κρατεῖν τινος.
Habicht *m* ὁ ἱέραξ, ὁ κίρκος.
Habſeligkeiten *f/pl.* τὰ ὑπάρχοντα, τὰ χρήματα.
Habſucht *f* ſ. Habgier.
Hacke *f* ἡ σκαλίς.
hacken σκάλλειν, σχίζειν.
Hader *m* ἡ ἔρις, ἡ διάστασις.
Hafen *m* ὁ λιμήν (ένος), ὁ ὅρμος.
Hafer *m* ὁ βρόμος.
Haft *f* ἡ φυλακή.
haften ἐνέχεσθαί τινι, für etwas ~ ἀναδέχεσθαί τι, ἐγγυᾶσθαί τι.
Hagel *m* ἡ χάλαζα.
hageln χαλαζᾶν.
Hagel=ſchlag *m*, **=wetter** *n* ἡ χάλαζα.
hager ἰσχνός, λεπτός.
Hagerkeit *f* ἡ ἰσχνότης (ητος).
Hageſtolz *m* ὁ μισόγαμος.
Hahn *m* ὁ ἀλεκτρυών (όνος).
Hai *m*, **Haifiſch** *m* ἡ πρίστις, τὸ κῆτος.
Hain *m* τὸ ἄλσος.
Haken *m* τὸ ἄγκιστρον, ὁ λύκος.
halb ἥμισυς, noch ~ ſo viel (groß) ἡμιόλιος.
Halbbruder *m* ὁ ὁμοπάτριος (ὁμομήτριος) ἀδελφός.
Halbdunkel *n* τὸ κνέφας.
Halbgott *m* ὁ ἥρως, ὁ ἡμίθεος.
halbjährig ἑξαμηνιαῖος.
halbjährlich ἑξάμηνος (2).
Halbinſel *f* ἡ χερσόνησος (χερρόνησος).
halbieren δίχα διαιρεῖν, διχοτομεῖν.
Halbierung *f* ἡ διχοτομία.
Halbkreis *m* τὸ ἡμικύκλιον, ὁ ἡμίκυκλος.
Halbkugel *f* τὸ ἡμισφαίριον.
Halbmenſch *m* ὁ ἡμιάνθρωπος.
Halbmeſſer *m* ἡ ἡμίσεια διάμετρος.
Halbmond *m* ἡ μηνοειδὴς σελήνη.
halbnackt ἡμίγυμνος (2).

Halbschwester *f* ἡ ὁμοπάτριος (ὁμομήτριος) ἀδελφή.

halbtot ἡμιθανής.

Hälfte *f* τὸ ἥμισυ, ἡ ἡμίσεια.

Halfter *m* ἡ φορβέα, ἡ φορβία.

Halle *f* ἡ κρύπτη, ἡ στοά.

Halm *m* ἡ καλάμη, ὁ κάλαμος.

Hals *m* ὁ τράχηλος, ὁ αὐχήν (ένος), = Kehle ἡ φάρυγξ (γγος), ὁ λαιμός, den ~ abschneiden τραχηλοκοπεῖν, αὐχενίζειν, j-m den ~ brechen ἀποτραχηλίζειν τινά, sich vom ~e schaffen ἀποσκευάζειν (auch M.) τινά.

Halsband *n* τὸ δέραιον, ὁ ὅρμος, ὁ κλοιός (für Hunde).

Halsbinde *f* τὸ ἐπίσθμιον.

halsbrechend ἐπικίνδυνος (2), σφαλερός. [ὅρμος.

Halskette *f* ὁ στρεπτός, ὁ

Halsschmuck *m* ὁ περὶ τὸν τράχηλον κόσμος.

halsstarrig ἄ-, ἀμετά-, δύσπειστος (2). [τρεφία.

Halsstarrigkeit *f* ἡ ἀδιά-

Halt *m* ἡ στερρότης, ἡ βεβαιότης (ητος), ~ machen ἵστασθαι, ἐφίστασθαι, halt! ἐπίσχου! [στερρός.

haltbar ὀχυρός, ἐχυρός,

Haltbarkeit *f* τὸ ὀχυρόν.

halten ἔχειν, κατέχειν, sich an etw. ~ ἔχεσθαί τινος, sich nicht ~ können οὐκ ἀνέχεσθαι, = unterhalten τρέφειν, eine Rede ~ λόγους ποιεῖσθαι, = beobachten φυλάττειν, τηρεῖν, ἐμμένειν τινί, = meinen, dafürhalten νομίζειν, ἡγεῖσθαι, τιθέναι, j-n für etw. ~ νομίζειν τινά τι, = von Dauer sein ἐνέχεσθαι, = stehen bleiben s. Halt machen.

Halter *m* ὁ κατοχεύς.

Haltung *f* ἡ ἕξις, τὸ σχῆμα.

hämisch κακοῦργος, κακότροπος (2).

Hammel *m* ὁ τομίας.

Hammer *m* ἡ σφῦρα.

hämmern σφυροῦν.

Hand *f* ἡ χείρ (ρός), j-m die rechte ~ reichen τὴν δεξιὰν διδόναι τινί, j-m die ~ reichen προτείνειν τινὶ τὴν χεῖρα, an die ~ geben ὑποβάλλειν, ὑποτίθεσθαι, ~ an j-n legen ἐπιβάλλειν τὰς χεῖράς τινι, etw. unter der ~ haben μετὰ χεῖρας ἔχειν τι, ~ an etwas legen ἐπιχειρεῖν τινι, ἅπτεσθαί τινος, auf eigene ~ ἰδίᾳ, mit eigener ~ αὐτοχειρί.

Handarbeit *f* ἡ χειρουργία.

handbreit παλαιστιαῖος.

Händchen *n* τὸ χερύδριον.

Händeklatschen *n* ὁ κρότος.

Handel *m* ἡ ἐμπορία, ὁ χρηματισμός, ~ treiben ἐμπορεύεσθαι, χρηματίζειν.

handeln s. Handel treiben, = unterhandeln λόγους ποιεῖσθαί τινι od. πρός τινα, = sich betragen ποιεῖν, πράττειν.

Handelsangelegenheiten *f/pl.* τὰ περὶ τὴν ἐμπορίαν.

Handelsartikel *m* τὸ ὤνιον.

Handelsfreiheit *f* ἡ ἐπιμιξία (ἐπιμειξία).
Handelsgenoſſe *m* ὁ κοινωνός.
Handelsgeſchäft *n* ἡ πραγματεία.
Handelsgeſellſchaft *f* ἡ ἑταιρεία.
Handelsplatz *m* τὸ ἐμπόριον.
Handelsſchiff *n* ἡ ἔμπορος ναῦς.
Handelsſtadt *f* τὸ ἐμπόριον.
Handelsvertrag *m* τὰ σύμβολα.
Handfeſſel *f* ἡ χειροπέδη.
handfeſt καρτερός.
Handgeld *n* τὸ προτίμιον.
handgemein werden mit j-m εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τινι.
Handgemenge *n* αἱ χεῖρες, ins ~ kommen εἰς χεῖρας συνέρχεσθαι.
handgreiflich ἐναργής, σαφής.
Handgriff *m* ἡ λαβή.
Handhabe *f* ἡ λαβή, τὸ οὖς.
handhaben διὰ χειρὸς ἔχειν, μεταχειρίζειν (auch M.).
Handlanger *m* ὁ ὑπουργός.
Händler *m* ὁ ἔμπορος.
Handlohn *m* τὸ χειροδόσιον.
Handlung *f* ἡ ἐμπορία, = Kaufladen τὸ πωλητήριον, = Tat τὸ ἔργον, ἡ πρᾶξις, τὸ πρᾶγμα.
Handlungsweiſe *f* ὁ τρόπος.
Handreichung *f* ἡ βοήθεια, ἡ συνεργία.
Handſchlag *m* ἡ δεξιά, ~ geben δεξιὰν διδόναι.
Handſchrift *f* τὸ αὐτόγραφον, = Schuldſchein τὸ χειρόγραφον.
Handſchuh *m* ἡ χειρίς.
Handtuch *n* τὸ χειρόμακτρον.
Handvoll *f* ὀλίγον τι.
Handwerk *n* ἡ τέχνη, ἡ ἐργασία, ein ~ treiben ἐργάζεσθαι τέχνην τινά.
Handwerker *m* ὁ χειροτέχνης.
Handwerkszeug *n* τὰ ἐργαλεῖα.
Hanf *m* ἡ κάνναβις.
Hang *m* ἡ ἐπιθυμία, ὁ ἔρως (ωτος), ~ zu etwas haben ἐπιθυμεῖν τινος.
hängen κρέμασθαι, an etw. ~ ἔκ τινος, an j-m ~ ἔχεσθαί τινος, etw. an etw. ~ ἀναρτᾶν, κρεμαννύναι τι ἔκ τινος, j-n ~ ἀνάγχειν, sich an etw. ~ ἐνέχεσθαί τινι.
häufeln ἐξηπεροπεύειν.
Härchen *n* τὸ τρίχιον.
hären *adj.* τρίχινος.
hären, ſich τριχορροεῖν.
Harfe *f* τὸ ψαλτήριον, τὸ βάρβιτον.
Harfenmädchen *n* ἡ ψάλτρια.
Harfenſpieler *m* ὁ ψάλτης.
Harke *f* ἡ ἁρπάγη.
Harm *m* ἡ λύπη, ἡ δυσθυμία.
härmen, ſich ἀνιᾶσθαι, λυπεῖσθαι.
Harmonie *f* ἡ ἁρμονία, ἡ συμφωνία, ἡ εὐρυθμία, = Eintracht ἡ ὁμόνοια.
harmonieren συμφωνεῖν, ὁμονοεῖν.
harmonierend σύμφωνος (2).
harmoniſch ἁρμόνιος.
Harniſch *m* ὁ θώραξ, in ~ geraten ἐξοργίζεσθαι.

harren ἐπι-, ἀνα-, περιμένειν τι. προσδοκᾶν.
hart στερεός, σκληρός (abgehärtet), = grausam ὠμός, = schmerzlich πικρός, δεινός.
Härte *f* ἡ σκληρότης (ητος), = Starrsinn ἡ ἀπείθεια, = Grausamkeit ἡ ὠμότης.
härten σκληροῦν, στερροῦν.
hartherzig σκληρός, ἀπαθής.
Hartherzigkeit *f* ἡ σκληρότης (ητος).
hartnäckig ἀδιάτρεπτος (2), ἄπειστος (2).
Hartnäckigkeit *f* ἡ ἀδιατρεψία, τὸ ἄπειστον.
Hartriegel *m* τὸ κράνον, ἡ κράνος, ἡ κρανεία.
Harz *n* ἡ ῥητίνη.
harzig ῥητινώδης.
haschen συλλαμβάνειν, αἱρεῖν. nach etw. ~ θηρᾶν τι.
Häscher *m* ὁ ῥαβδοφόρος.
Hase *m* ὁ λαγώς.
Haselhuhn *n* ὁ ἀτταγήν (ῆνος).
Haselnuß *f* τὸ Ποντικὸν κάρυον.
Hasenjagd *f* ἡ τῶν λαγὼν θήρα, auf die ~ gehen λαγοθηρεῖν.
Haspel *f* ἡ τροχαλία.
Haß *m* τὸ μῖσος, ἡ ἀπέχθεια, ἡ δυσμένεια.
hassen μισεῖν.
hassenswert μισητός.
häßlich αἰσχρός, φαῦλος.
Häßlichkeit *f* τὸ αἶσχος, ἡ φαυλότης (ητος).
Hast *f* ἡ σπουδή.
hastig σπουδαῖος.
Haube *f* ἡ μίτρα.
Haubenlerche *f* ὁ und ἡ κόρυδος.
Hauch *m* τὸ πνεῦμα, ἡ πνοή.
hauchen πνεῖν, φυσᾶν.
hauen παίειν, τύπτειν, πλήττειν, Holz ~ σχίζειν, τέμνειν ξύλα.
Haufe *m* ὁ σωρός, τὸ σώρευμα, = Menge τὸ πλῆθος, = Getümmel ὁ ὄχλος, der große ~ οἱ πολλοί, τὸ πλῆθος.
häufen σωρεύειν, ἐπισωρεύειν.
haufenweise σωρηδόν.
häufig συχνός, πολύς, = oft geschehend συνεχής, *adv.* συχνῶς, συχνόν, πολλάκις.
Haupt *n* ἡ κεφαλή, = Oberhaupt ὁ ἄρχων.
Hauptabschnitt *m* τὸ κεφάλαιον. [τρίχες.
Hauptthaar *n* ἡ κόμη, αἱ
Hauptinhalt *m* τὸ κεφάλαιον.
Hauptmann *m* ὁ λοχαγός, ὁ ταξίαρχος.
Hauptsache *f* τὸ κεφάλαιον.
hauptsächlich μέγιστος, *adv.* μάλιστα.
Hauptsatz *m* ἡ ὑπόθεσις.
Hauptsorge *f* ἡ μεγίστη φροντίς.
Hauptstraße *f* ἡ στειβὸς μένη ὁδός.
Hauptteil *m* τὸ μέγιστον μέρος.
Hauptübel *n* τὸ μέγιστον κακόν.
Hauptwache *f* τὸ φυλακτήριον.
Hauptzweck *m* ὁ πρῶτος σκοπός, das ist mein ~ τοῦτο μάλιστα σκοπῶ.

Haus *n* ἡ οἰκία, ὁ οἶκος, zu ~e οἶκοι, nach ~e οἶκαδε, im ~e ἔνδον, außer dem ~e ἔξω.

Hausaltar *m* ἡ ἑστία.

Hausbesitzer *m* ὁ οἴκου δεσπότης.

Häuschen *n* τὸ οἰκίδιον.

Hausflur *m* ἡ αὐλή.

Hausfrau *f* ἡ δέσποινα.

Hausfreund *m* ὁ οἰκεῖος.

Hausgenosse *m* ὁ σύνοικος.

Hausgesinde *n* οἱ οἰκέται.

Haushälter *m* ὁ οἰκονόμος.

haushälterisch οἰκονομικός, εὐτελής, φειδωλός.

Haushaltung *f* ἡ οἰκονομία.

Haushaltungskunst *f* ἡ οἰκονομική. [οἰκουρικός.]

häuslich = still, eingezogen

Häuslichkeit *f* ἡ οἰκουρία.

Haustier *n* τὸ σύντροφον (οἰκεῖον) ζῷον.

Haustür *f* ἡ θύρα, αἱ πύλαι. [δεσπότης.]

Hausvater *m* ὁ οἰκο-

Hausverwalter *m* ὁ ταμίας.

Hauswesen *n* τὰ οἰκεῖα.

Hauswirtschaft *f* ἡ οἰκονομία.

Haut *f* ἡ χρώς (ωτός), ἡ χρόα (von Menschen), τὸ δέρμα (von Tieren), ἡ δορά, ἡ βύρσα (abgezogene ~), sich s-r ~ wehren ἀμύνεσθαι.

häuten δέρειν, ἀποδέρειν, ἀποδερματοῦν, sich ~ ἀποδερματοῦσθαι.

Hebamme *f* ἡ μαῖα, ἡ μαιεύτρια. [ευτική.]

Hebammenkunst *f* ἡ μαι-

Hebel *m* ὁ μοχλός.

heben αἴρειν, ἐπαίρειν, ἀναφέρειν, = beseitigen λύειν, παύειν, ἀφανίζειν, = befördern αὐξάνειν, προάγειν.

Hecht *m* ὁ λύκος (ἰχθύς).

Hecke *f* ἡ βάτος, ὁ θάμνος, von Vögeln ὁ τόκος.

hecken τίκτειν, νεοττεύειν.

heda! ὦ οὗτος.

Heer *n* ἡ στρατιά, ὁ στρατός, τὸ στράτευμα.

Heerbann *m* τὸ ἐπίταγμα.

Heeresmacht *f* ἡ δύναμις.

Heereszug *m* ὁ στόλος, ἡ στρατεία.

heerflüchtig λιπόστρατος (2).

Heerführer *m* ὁ ἡγεμών, ὁ στρατηγός, ~ sein στρατηγεῖν.

Heerhaufen *m* ὁ λόχος.

Heerlager *n* τὸ στρατόπεδον.

Heerschau *f* ἡ ἐξέτασις, ~ halten ἐξέτασιν ποιεῖσθαι.

Heerstraße *f* ἡ λεωφόρος.

Hefe *f* ἡ τρύξ (γός).

Heft *n* ἡ λαβή, am Degen ἡ κώπη.

heften ῥάπτειν, = anfügen ἅπτειν, προσάπτειν.

heftig δεινός, ὀξύς, σφοδρός, ἰσχυρός, *adv.* σφόδρα, λίαν, zu ~ ἄγαν.

Heftigkeit *f* ἡ δεινότης, ἡ ὀξύτης, ἡ σφοδρότης (ητος).

Heftnadel *f* ἡ περόνη, ἡ πόρπη.

hegen: Wild ~ φείδεσθαι τῶν θηρίων, = bei sich unterhalten τρέφειν, Vertrauen ~ πιστεύειν.

Hehl *n*: kein ~ aus etwas machen οὐ κρύπτειν τι.
Hehler *m* durch κρύπτειν.
hehr σεμνός, ἅγιος.
Heide *m* ὁ ἐθνικός.
Heide *f* (als Gegend) τὸ ἔρημον πεδίον.
Heidekraut *n* ἡ ἐρείκη.
heil σῶς, σῶος. [χαῖρε.]
Heil *n* ἡ σωτηρία, ~ dir! ⌋
heilbar ἰατός, ἀκεστός.
heilen ἰᾶσθαι, ἀκεῖσθαι, (*intr.*) ὑγιάζεσθαι.
heilig ἱερός (sacer), ἅγιος, ὅσιος (sanctus), = ehrwürdig ἱεροπρεπής, = fromm εὐσεβής, ἁγνός.
Heiligthaltung *f* ἡ ἁγιστεία.
Heiligkeit *f* ἡ ἁγιότης, ἡ ἁγνότης, ἡ ὁσιότης (ητος), = Unverletzlichkeit τὸ ἄθικτον, ἡ ἀσυλία.
Heiligthum *n* τὸ ἱερόν.
Heilkraft *f* ἡ θεραπευτικὴ δύναμις.
Heilkraut *n* τὸ θεραπευτικὸν φάρμακον.
Heilkunde *f* ἡ ἰατρική, ἡ ἰατρεία.
heillos = sehr groß δεινός, heilloses Unglück ἀνήκεστον κακόν. [ἄκεσμα.]
Heilmittel *n* τὸ ἴαμα, τὸ ⌋
heilsam καλός, χρηστός.
Heilung *f* ἡ θεραπεία, ἡ ἴασις.
heim οἴκαδε.
Heimat *f* ἡ πατρίς.
heimfallen: j-m ~ περιελθεῖν εἴς τινα.
heimführen οἴκαδε ἀπάγειν oder προπέμπειν.
heimkehren ἐπανιέναι, ἐπανέρχεσθαι.
heimlich κρυπτός, κρυφαῖος, λαθραῖος, ἀφανής, *adv.* κρύφα, κρύβδην, λάθρα, gew. durch λανθάνειν mit dem *part.*
Heimlichkeit *f* τὸ κρυπτόν.
Heimreise *f* ἡ ἄνοδος, ἡ οἴκαδε ὁδός.
heimsuchen = besuchen ἐπισκοπεῖν, ἐπισκέπτεσθαι, = strafen μετέρχεσθαί τινα.
Heimsuchung *f* ἡ ἐπίσκεψις, τὸ μετελθεῖν.
Heimtücke *f* ἡ κακουργία, ἡ ἐπιβουλή.
heimtückisch ἐπίβουλος (2), κακοῦργος (2).
heimwärts οἴκαδε.
Heimweg *m* ἡ ἐπάνοδος, ἡ οἴκαδε ὁδός.
Heimweh *n* ὁ τῆς πατρίδος πόθος.
Heirat *f* ὁ γάμος.
heiraten: vom Manne γαμεῖν, vom Weibe γαμεῖσθαί τινι.
heischen ἐθέλειν.
heiser βραγχαλέος, ~ sein βραγχιᾶν.
heiß θερμός, ζεστός.
heißen ὀνομάζειν, καλεῖν, etw. gut~ ἐπαινεῖν, = befehlen κελεύειν, ἐπιτάττειν, (*intr.*) ὀνομάζεσθαι, ὄνομα ἔχειν, καλεῖσθαι, ἐπικαλεῖσθαι, das heißt τοῦτ' ἔστι, es heißt λέγεται, φασίν, λέγουσιν.
Heißhunger *m* ἡ βουλιμία, ~ haben βουλιμιᾶν.

heiter εὔδιος (2), φαιδρός, ἱλαρός, εὔθυμος (2), ~es Wetter ἡ εὐδία, ~er Himmel ἡ αἰθρία, ~ ſein εὐθυμεῖσθαι, φαιδρύνεσθαι.

Heiterkeit *f* ἡ εὐδία, τὸ φαιδρόν, ἡ εὐθυμία.

heizen θερμαίνειν, θάλπειν.

Heizung *f* ἡ θέρμανσις.

Held *m* ὁ ἥρως.

Heldengeiſt *m* ἡ ἀνδραγαθία. [θία, ἡ ἀρετή.]

Heldenmut *m* ἡ ἀνδραγα-

heldenmütig ἀνδρειότατος, ἡρωικός. [ψυχία.]

Heldenſinn *m* ἡ μεγαλο-

Heldentat *f* ἡ ἀριστεία.

Heldentod *m* ὁ ἀγαθοῦ ἀνδρὸς θάνατος.

Heldentugend *m* ἡ λαμπρὰ ἀρετή.

Heldenvolk *n* τὸ ἔθνος διαφέρον ἀνδρείᾳ.

Heldin *f* ἡ ἡρωίνη.

helfen ἐπικουρεῖν, βοηθεῖν, ἀρήγειν, ὑπουργεῖν, ὑπηρετεῖν τινι, = nützen ὠφελεῖν τινα, es hilft nichts οὐδὲν ὄφελος τοῦτο, was hilft mir das? ἐμοὶ τί τόδ' ὄφελος; ſich nicht zu ~ wiſſen ἀπορεῖν, ἀμηχανεῖν.

Helfer *m* ὁ βοηθός, ὁ ἀρηγός, im Kriege ὁ σύμμαχος, = Gehilfe ὁ συνεργός.

Helfershelfer *m* ὁ συνεργός, ὁ ὑπηρέτης.

hell λαμπρός, φανερός, vom Tone λιγυρός, = deutlich, klar σαφής.

hellblau γλαυκός.

hellbraun φαιός.

Helle, Helligkeit *f* ἡ λαμπρότης (ητος).

hellenchtend περιφανής.

hellgelb ὑπόξανθος (2).

hellgrün ὑπόχλωρος (2).

hellklingend ὀξύς, λιγυρός.

hellſehend ὀξυδερκής.

helltönend λιγύφθογγος (2).

Helm *m* ἡ κόρυς (υθος), τὸ κράνος. [λόφος.]

Helm=buſch, =ſchmuck *m* ὁ

Helmſpitze *f* ὁ κῶνος.

Hemd *n* τὸ χιτώνιον.

hemmen ἱστάναι, ἐπ-, κατέχειν, κωλύειν, παύειν.

Hengſt *m* ὁ ἄρρην ἵππος.

Henkel *m* τὸ οὖς, ἡ λαβή.

Henker *m* ὁ δημόσιος, ὁ δήμιος, geh zum ~ ἄπαγε, ἔρρε εἰς κόρακας.

Henne *f* ἡ ὄρνις (ιθος).

herab κατά mit *gen.*

herab=bengen, =biegen κατακλίνειν.

herabbewegen, ſich καταφέρεσθαι.

herabblicken κατα-, ἀποβλέπειν. [κατακομίζειν.]

herabbringen κατάγειν,

herabdrängen ἀπωθεῖν.

herabeilen δρόμῳ καταφέρεσθαι.

herabfahren (*trans.*) κατακομίζειν, (*intr.*) καταβαίνειν.

herabfallen καταπίπτειν.

herabfliegen καταπέτεσθαι.

herabfließen καταρρεῖν.

herabführen κατάγειν.

herabgehen καταβαίνειν, κατιέναι, κατέρχεσθαι.

herabgießen καταχεῖν.

herabhängen κρέμασθαι ἔκ τινος, ἀποκρέμασθαι ἔκ τινος.
herabholen καθαιρεῖν.
herabkommen καταβαίνειν.
herablassen καθ-, ὑφιέναι, sich zu etwas ~ συγκαταβαίνειν εἴς τι.
herablassend φιλόφρων, εὐπροσήγορος (2).
Herablassung *f* ἡ εὐπροσηγορία.
herablaufen κατατρέχειν.
herabnehmen ἀποκινεῖν, περιαιρεῖν.
herabneigen, sich κατανεύειν.
herabreißen κατα-, ἀποσπᾶν.
herabrennen δρόμῳ κατα-φέρεσθαι.
herabrinnen καταλείβεσθαι.
herabschauen καθεᾶσθαι, προορᾶν.
herabsenden καθιέναι, καταπέμπειν, καταστέλλειν.
herabsetzen καταβιβάζειν, = verkleinern ἀτιμᾶν; = verleumden διαβάλλειν.
Herabsetzung *f* ἡ ἀτιμία, ἡ διαβολή.
herabsinken καταπίπτειν.
herabspringen ἀπο-, κατα-πηδᾶν.
herabsteigen καταβαίνειν, κατέρχεσθαι.
herabstoßen κατ-, ἀπωθεῖν.
herabströmen καταφέρεσθαι.
herabstürzen (*trans.*) καταβάλλειν, (*intr.*) καταφέρεσθαι.
herabtragen κατακομίζειν.
herabtreiben κατάγειν.
herabwallen lassen καθιέναι.
herabwälzen κατακυλινδεῖν.
herabwerfen καταβάλλειν.
herabwürdigen ἀπαξιοῦν, ἀτιμοῦν, ἀτιμάζειν.
herabziehen καθέλκειν, κατασπᾶν.
heranbringen προσκομίζειν, προσάγειν.
heranfliegen προσ-, ἐπι-πέτεσθαι.
heranführen προσάγειν.
herangehen προσιέναι, προσέρχεσθαι.
herankommen προσ-, ἐπέρχεσθαι, παραγίγνεσθαι.
heranlassen προσιέναι (*v.* ἵημι).
herannahen ἐπέρχεσθαι.
heranrücken (*intr.*) ἐπ-, παρέρχεσθαι.
heranschleichen προσέρπειν.
heransegeln προσπλεῖν.
heransprengen προσελαύνειν δρόμῳ.
heranspringen προσπηδᾶν.
heranströmen προσρεῖν.
heranstürmen ἐπιφέρεσθαι.
herantreten προσέρχεσθαι.
heranwachsen αὐξάνεσθαι.
heranf ἀνά mit *acc.*
heranfbringen προσ-, ἐπι-, ἀναφέρειν, ἀναβιβάζειν.
heranffahren ἀνακομίζειν, (*intr.*) ἐλαύνειν ἄνω.
heranfführen ἀνάγειν, ἀναβιβάζειν.
heranfgehen ἀναβαίνειν, ἀνέρχεσθαι, ἀνιέναι.
heranfholen ἀναφέρειν.
heranfkommen ἀνέρχεσθαι.
heranflaufen ἀνατρέχειν.
heranfleiten ἀνάγειν.
heranfsteigen ἀναβαίνειν.

heraufziehen ἀνέλκειν.
heraus ἔξω.
herausbekommen = herausbringen ἐκβασανίζειν.
herausbrechen ἐξορμᾶσθαι, ἐκπίπτειν.
herausbringen ἐκκομίζειν, durch Nachdenken ~ κατανοεῖν, εὑρίσκειν, ἐκλογίζεσθαι.
herausdrängen ἐξωθεῖν.
herausdringen ἐκπίπτειν.
herausfallen ἐκπίπτειν.
herausfinden ἐξευρίσκειν.
herausfliegen ἐκπέτεσθαι.
herausfordern: j-n ~ προκαλεῖσθαι.
Herausforderung *f* ἡ πρόκλησις.
herausführen ἐξ-, προάγειν.
Herausgabe *f*: ~ eines Buches ἡ ἔκδοσις, = Zurückgabe ἡ ἀπόδοσις.
herausgeben ἐκδιδόναι.
Herausgeber *m* ὁ ἐκδότης.
herausgehen ἐξέρχεσθαι, ἐξιέναι, ἐκβαίνειν.
herausgraben ἐξορύττειν.
heraushauen ἐκκόπτειν, ἐκτέμνειν.
heraushelfen βοηθεῖν, ἐπικουρεῖν τινι.
herausholen προκομίζειν, προφέρειν, ἐκκαλεῖν, ἐξάγειν.
herausjagen ἐξωθεῖν, ἐκβάλλειν, ἐξελαύνειν.
herauskommen ἐξ-, προέρχεσθαι, = bekannt werden δηλοῦσθαι, διαδίδοσθαι.
herauskriechen ἐξ-, προέρπειν.
herauslassen προ-, ἐξιέναι.
herauslaufen ἐκτρέχειν.
herauslegen ἐκτιθέναι.
herauslocken ἐξάγειν.
herausnehmen ἐξαιρεῖν, = auswählen ἐκλέγειν.
herausrecken προτείνειν.
herausreden, sich προφασιζόμενον διεκδύεσθαι.
herausreißen ἐξαιρεῖν, ἀνασπᾶν.
herausrufen ἐκ-, προκαλεῖν.
herausſagen ἐξ-, κατειπεῖν.
herausſchaffen ἐξάγειν, ἐκκομίζειν.
herausſcharren ἐξορύττειν.
herausſchicken ἐκπέμπειν.
herausſchiffen ἐκπλεῖν.
herausſchlagen ἐκκόπτειν.
herausſchneiden ἐκτέμνειν.
herausſpringen ἐκπηδᾶν, ἐξάλλεσθαι.
herausſtoßen ἐξωθεῖν.
herausſtrömen ἐκρεῖν.
herausſtürzen ἐκπίπτειν, ἐκφέρεσθαι.
herausſtragen ἐκκομίζειν,
herausſtreiben ἐξ-, ἀπελαύνειν, ἐξωθεῖν, ἐκβάλλειν.
herausſtreten ἐξ-, προέρχεσθαι.
herauswagen, ſich προτέναι.
herauswaſchen ἀποπέμπειν.
herauswerfen ἐκβάλλειν.
herauswinden βίᾳ ἐξαιρεῖν.
herauswühlen ἐξορύττειν.
herausziehen ἐκ-, ἀποσπᾶν, ἐξ-, ἀφέλκειν, ſich aus e-r Sache ἐκδιαδῦναι ἔκ τινος, ἀπαλλάττεσθαί τινος.

herb στυφνός, πικρός, übtr. πικρός, δεινός, ἀλγεινός.
herbei δεῦρο.
Herberge *f* τὸ καταγώγιον, ἡ καταγωγή.
herbestellen κελεύειν τινὰ παρεῖναι.
herbeten übtr. εἰπεῖν ἀπὸ στόματος.
herblicken προσβλέπειν.
herbringen φέρειν, προσφέρειν, ἄγειν, ἐπάγειν.
Herbst *m* τὸ φθινόπωρον.
Herbstfrüchte *f/pl.* ἡ ὀπώρα.
herbstlich φθινοπωρινός, μετοπωρινός.
Herd *m* ἡ ἐσχάρα, ἡ ἑστία.
Herde *f* ἡ ἀγέλη, ἡ ποίμνη.
herdeklamieren ἀπορραψῳδεῖν.
herein! εἴσελθε!
hereinbrechen εἰσπίπτειν, ἐπισκήπτειν εἴς τι, von der Nacht ἐπιγίγνεσθαι.
hereinbringen εἰσκομίζειν, εἰσφέρειν, εἰσάγειν.
hereindringen εἰσδῦναι, εἰσβάλλειν (vom Feinde).
hereinfallen εἰσπίπτειν.
hereinführen εἰσάγειν.
hereingehen εἰσιέναι, εἰσέρχεσθαι.
hereinholen εἰσάγειν.
hereinlassen εἴσω πέμπειν.
hereinrufen εἴσω καλεῖν, εἰσκαλεῖν.
hereinstürzen εἰσπίπτειν, εἰσφέρεσθαι.
hereinziehen εἴσω ἐπισπᾶν, (*intr.*) εἰσελαύνειν.
hererzählen καταλέγειν.
herfallen: über j-n ~ ἐπιφέρεσθαί τινι od. ἐπί τινα, = verleumden διαβάλλειν τινά.
herführen προσ-, ἐπάγειν.
Hergang *m* τὸ πρᾶγμα, ἡ πρᾶξις, τὸ γενόμενον.
hergeben παραδιδόναι, παρέχειν. καθεστώς.
hergebracht νομιζόμενος,
herhalten προτείνειν, παρέχειν. ἄγειν.
herholen κομίζειν, προσ-
Hering *m* ἡ μαίνη, ἡ μαινίς.
herkommen: ~ lassen μεταπέμπεσθαί τινα, = herrühren γίγνεσθαι ἀπό oder ἔκ τινος.
Herkommen *n* = Abstammung τὸ γένος, ἡ γενεά, = Gebrauch ὁ νόμος, τὸ ἔθος.
herkömmlich νομιζόμενος, πάτριος.
Herkunft *f* s. Herkommen.
Herling *m* ἡ ὄμφαξ (ακος).
hermachen: sich über etw. ~ ἐπιχειρεῖν τινι.
hernach ὕστερον, ἔπειτα, μετὰ ταῦτα.
hernieder κάτω.
heroisch ἡρωικός, ἡρῷος, ἄριστος. θία.
Heroismus *m* ἡ ἀνδραγα-
Herr *m* ὁ κύριος, ὁ δεσπότης, ~ von etwas sein κρατεῖν, ἄρχειν τινός.
Herrin *f* ἡ δέσποινα.
herrisch ἀρχικός, ~es Wesen ἡ αὐθάδεια.
herrlich λαμπρός, μεγαλοπρεπής, = trefflich καλός, ἐκπρεπής.
Herrlichkeit *f* ἡ λαμπρότης, (ητος), ἡ μεγαλοπρέπεια.

Herrschaft *f* ἡ βασιλεία, ἡ ἀρχή, unumschränkte ~ ἡ τυραννίς, ἡ δεσποτεία, = Gebiet ἡ ἀρχή.
herrschen βασιλεύειν, ἄρχειν τινός, zur See ~ θαλαττοκρατεῖν, von Sitten u. dgl. ἐπικρατεῖν, von Zuständen ὑπάρχειν, κατέχειν.
Herrscher *m* ὁ βασιλεύς, ὁ ἄρχων, ὁ δεσπότης, ὁ τύραννος.
Herrscherin *f* ἡ βασίλεια, ἡ δέσποινα.
Herrschsucht *f* τὸ ἀρχικόν, ἡ φιλαρχία.
herrschsüchtig ἀρχικός, φιλάρχος (2).
herrufen καλεῖν, προσκαλεῖν.
herrühren γίγνεσθαι ἀπό τινος.
hersagen καταλέγειν.
herschaffen προσάγειν.
herschauen, hersehen προσβλέπειν.
hersein γεγονέναι ἔκ τινος.
herstammen s. das vorh. Wort.
herstellen κατασκευάζειν, wiederherstellen ἀποκαθιστάναι.
herum πέριξ, κύκλῳ.
herumblicken περιβλέπειν.
herumfahren (*trans.*) περιάγειν, (*intr.*) περιελαύνειν.
herumführen περιάγειν, περιηγεῖσθαι.
herumgehen περιπατεῖν.
herumirren πλανᾶσθαι, περιπλανᾶσθαι.
herumkommen περιέρχεσθαι.
herum-schiffen, -segeln περιπλεῖν.
herumschweifen s. herumirren.
herumtragen περιφέρειν.
herumtreiben, sich s. herumirren.
herumziehen (*intr.*) περιπορεύεσθαι, περιέρχεσθαι, περιπλανᾶσθαι.
herunter κάτω.
herunterfallen καταπίπτειν, κάτω φέρεσθαι.
heruntergehen καταβαίνειν, κατέρχεσθαι, κατιέναι.
herunterhängen ἐκκρέμασθαι ἔκ τινος.
herunterkommen κατέρχεσθαι, καταβαίνειν.
herunterlassen καθιέναι.
herunterlaufen κατατρέχειν, von Flüssigkeiten καταλείβεσθαι.
heruntermachen = schelten ἐπιπλήττειν τινί, = verleumden διαβάλλειν.
herunternehmen ἀφαιρεῖν.
herunterreißen καθαρπάζειν, ἀποσπᾶν.
herunterschlagen ἀποκόπτειν.
herunterschütten καταχεῖν.
herunterspringen καταπηδᾶν.
heruntersteigen καταβαίνειν.
hervorarbeiten, sich διαδύνειν πονοῦντα.
hervorbringen φύειν, φέρειν, ἀναδιδόναι.
hervorholen ἐξαιρεῖν.
hervorkommen προ-, ἐξέρχεσθαι.
hervorleuchten ἐκλάμπειν, (übertr.) διά-, ἐκπρέπειν.
hervorragen προ-, ὑπερέχειν.
hervorragend προβλής (ῆτος), ἐξέχων.

hervorſuchen ἐκζητεῖν.
hervortun, ſich διαφέρειν, ἀριστεύειν.
hervorziehen ἀνασπᾶν.
Herz *n* ἡ καρδία, = Gemüt ἡ ψυχή, von ~en ἐκ τῆς ψυχῆς, nach dem ~en πρὸς θυμοῦ, ein gutes ~ ἡ εὐγνωμοσύνη, etw. zu ~en nehmen ἐνθυμεῖσθαι.
herzählen δι-, ἐξαριθμεῖν, καταλέγειν.
Herzeleid *n* ἡ ταλαιπωρία, ἡ λύπη.
herzen φιλεῖν.
Herzensangſt *f* ἡ ἀθημονία, ἡ λύπη.
Herzensfreude *f* ἡ εὐθυμία.
Herzensgüte *f* ἡ εὐήθεια, ἡ φιλανθρωπία.
Herzenswunſch *m* ὁ πόθος.
herzerfreuend κεχαρισμένος.
herzerquickend τερπνός.
herzhaft εὐθαρσής, θαρραλέος, εὔψυχος (2), τολμηρός.
Herzhaftigkeit *f* ἡ εὐθαρσεία, ἡ εὐψυχία, ἡ ἀνδρεία.
herzkränkend θυμαλγής, θυμοφθόρος (2).
herzlich ἁπλοῦς.
Herzlichkeit *f* τὸ ἁπλοῦν.
herzlos ἀπάνθρωπος (2).
Herzloſigkeit *f* ἡ ἀπανθρωπία.
Herzog *m* ὁ ἡγεμών, ὁ ἄρχων.
herzu δεῦρο.
herzubringen προσάγειν, προσκομίζειν, προσφέρειν.
herzueilen ἐπισπεύδειν, προστρέχειν.
herzukommen προσ-, ἐπέρχεσθαι, παραγίγνεσθαι.
herzulaufen προσθεῖν.
Hetze *f* ἡ δίωξις, ἡ θήρα.
hetzen διώκειν, θηρᾶν.
Heu *n* ὁ χόρτος.
Heuchelei *f* ἡ ὑπόκρισις, ἡ προσποίησις.
heucheln ὑποκρίνεσθαι.
Heuchler *m* ὁ ὑποκριτής.
heuchleriſch ὑποκριτικός, πλαστός.
heulen ὠρύεσθαι (von Tieren), κωκύειν, ὀλολύζειν (von Menſchen), παταγεῖν (vom Winde).
Heuſchrecke *f* ἡ ἀκρίς.
heute τήμερον.
Hexe *f* ἡ φαρμακεύτρια, ἡ φαρμακίς.
Hieb *m* ἡ πληγή.
hienieden ἐνθάδε, ἐν ἀνθρώποις.
hier ἐνθάδε, τῇδε, ἐνταῦθα, ~ und da ἐνθα καὶ ἐνθα.
hierauf εἶτα, ἔπειτα, μετὰ ταῦτα, ἐκ τούτου, ἐκ τούτων.
hieraus ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου, ἐκ τούτων.
hierdurch ἐκ τούτων.
hierher δεῦρο.
hierhin ἐνταῦθα.
hierſelbſt αὐτόθι, αὐτοῦ.
hierzu πρὸς τοῦτο.
Hilfe, Hilfeleiſtung *f* ἡ βοήθεια, ἡ ἐπικουρία, = Unterſtützung ἡ ὠφέλεια, j-m ~ leiſten ὑπηρετεῖν, ὑπουργεῖν τινι.
hilflos ἄπορος (2), ἔρημος.
Hilfloſigkeit *f* ἡ ἀπορία.

hilfreich ὑπηρετικός.
hilfsbedürftig ἄπορος (2).
Hilfsbedürftigkeit *f* ἡ ἀπορία. [ρημα.]
Hilfsmittel *n* τὸ ἐπικού-
Hilfstruppen *f/pl.* οἱ σύμμαχοι.
Himbeere *f* τὸ Ἰδαῖον βάτον. [αἰθήρ.]
Himmel *m* ὁ οὐρανός, ὁ
himmelblau ἀέρινος, κυάνεος. [τῶν οὐρανῶν.]
Himmelreich *n* ἡ βασιλεία
Himmelsachse *f* ὁ τοῦ οὐρανοῦ πόλος.
himmelschreiend ἀσεβέστατος, μιαρός.
Himmelsstrich *m* τὸ κλίμα.
himmlisch οὐράνιος, θεῖος.
hinab κάτω, alle Zſſgn mit κατά, zB. ~fallen καταπίπτειν.
hinauf ἄνω, alle Zſſgn mit ἀνά, zB. ~gehen ἀναβαίνειν.
hinaus ἔξω ſ. heraus u. die Zſſgn mit „heraus".
hinausblicken προορᾶν.
hinausgehen ἐξιέναι, ἐξέρχεσθαι.
Hinblick *m* ἡ πρόσοψις.
hin-bringen κομίζειν, διακομίζειν. [ἐναντίος.]
hinderlich ἐμπόδιος (2),
hindern κωλύειν.
Hindernis *n* τὸ κώλυμα, ἡ κώλυσις.
Hinderung *f* ἡ κώλυσις.
hindeuten: auf etw. ~ σημαίνειν, ἐπισημαίνειν τι.
Hindin *f* ἡ ἔλαφος.
hin-durch διά mit *gen.*, in Zſſgn δια- und διεκ-, zB. hindurchwerfen διαβάλλειν, διεκβάλλειν.
hin-ein εἴσω, in Zſſgn mit εἰς u. ἐν, zB. ~bringen εἰσκομίζειν, εἰσφέρειν, ~fallen ἐμπίπτειν.
hin-fahren = entſchwinden οἴχεσθαι, φέρεσθαι, von Sterbenden ἀποίχεσθαι.
hin-fallen πίπτειν.
hin-fällig φθαρτός, θνητός, ἀσθενής. [λοιποῦ.]
hin-fort τὸ ἀπὸ τοῦδε, τοῦ
hin-geben παρέχειν, διδόναι, ſich ~ ἐνδιδόναι τινί oder πρός τι, = weggeben ἀποδιδόναι, ἀφιέναι.
hin-gegen ἀλλά, δέ.
hin-gehen ἀπέρχεσθαι, ἀπιέναι, etwas ~ laſſen ἐᾶν, περιορᾶν τι.
hin-gelangen ἐξ-, ἀφικνεῖσθαι εἴς τι.
hin-halten προτείνειν.
hin-horchen ὑπακούειν.
hinken σκάζειν, χωλεύειν.
hin-kommen ἐξικνεῖσθαι.
hin-länglich ἀρκῶν, ἱκανός.
hin-nehmen λαμβάνειν.
hinnen: von ~ ἐντεῦθεν.
hin-raffen ἁρπάζειν.
hin-recken προτείνειν, ὀρέγειν.
hin-reichen ſ. das vorh. Wort.
Hin-reiſe *f* ἡ ἄνοδος.
hin-reißen: ſich ~ laſſen von etw. ἐπισπᾶσθαι ὑπό τινος.
hin-richten θανατοῦν.
Hin-richtung *f* ἡ θανάτωσις, ὁ θάνατος.
hin-ſchaffen προσκομίζειν, προσάγειν.

hin-ſcheiden ἀπαλλάττεσθαι τοῦ ζῆν. [ἀποπέμπειν.]
hin-ſchicken ἀποστέλλειν,
hin-ſchlachten κατασφάττειν. [τήκεσθαι.]
hin-ſchmachten κατα-, ἐκ-
hin-ſchwinden οἴχεσθαι, φθίνειν.
hin-ſetzen ἱστάναι, καθιστάναι, ſich ~ καθίζεσθαι.
Hin-ſicht *f*: in ~ auf etwas κατά τι, εἴς τι, πρός τι.
hin-ſtellen τιθέναι.
hin-ſterben ἀποθνήσκειν.
hinſtrecken καταβάλλειν, ſich ~ κατακλίνεσθαι.
hin-ſtürzen πίπτειν, καταπίπτειν, = hineilen ἐφορμᾶν τινι.
hintanſetzen ὕστερον ποιεῖσθαι οδ. ἡγεῖσθαι, παραμελεῖν τινος.
Hintanſetzung *f* ἡ ἀμέλεια, ἡ καταφρόνησις.
hintanſtehen λείπεσθαί τινος, εἶκειν τινί, ἧττω εἶναί τινος.
hinten ὄπισω, ὄπισθεν.
hinter ὄπισθε mit *gen.*, μετά mit *acc.*, ἐπί mit *dat.*, ὑπό mit *dat.*, ~einander ἑξῆς, ἐφεξῆς, ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ.
hinter-bringen ἀπαγγέλλειν, μηνύειν. [ἀπατᾶν.]
hinter-gehen ἀπατᾶν, ἐξ-
Hinter-grund *m* τὰ ὀπίσω.
Hinter-halt *m* ἡ ἐνέδρα, einen ~ legen ἐνέδραν ποιεῖσθαι, im ~ liegen ἐνεδρεύειν τινά, ἐπιβουλεύειν τινί. [ταῦτα.]
hinter-her ὕστερον, μετά
hinter-laſſen κατα-, ἀπο-, παραλείπειν.
Hinter-liſt *f* ἡ ἐπιβουλή, ἡ ἐνέδρα, ὁ δόλος.
hinter-liſtig ἐπίβουλος (2), δολερός.
hinter-rücks ὀπίσω.
Hinter-ſeite *f* τὰ ὀπίσθια.
hinterſte: der, die, das ~ ἔσχατος, ὕστατος.
Hinter-teil *n* des Schiffes ἡ πρύμνα. [θύρα.]
Hinter-tür *f* ἡ ὀπισθία
Hinter-treffen *n* ἡ οὐρά, οἱ ὀπισθοφύλακες.
hinter-treiben κωλύειν τι.
hinter-wärts ὀπίσω.
hin-tragen κομίζειν.
hin-treiben ἀπελαύνειν, ἀπάγειν. [ἱστασθαι.]
hin-treten ἵστασθαι, καθ-
Hin-tritt *m* = Tod ἡ τελευτή, ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ βίου.
hin-über πέραν u. ὑπέρ mit *gen.*, in Zſſgn δια-, ὑπερ-, μετα-.
hin-überbringen διακομίζειν, διαβιβάζειν.
hin-überfahren περαιοῦν.
hin-übergehen διαβαίνειν.
hin-überkommen διέρχεσθαι.
hin-überſchaffen περαιοῦν, διακομίζειν.
hin-überſchreiten διαβαίνειν.
hin-überſetzen περαιοῦν, διαβιβάζειν.
hin-unter κάτω, εἰς τὸ κάτω, κατά mit *gen.* Alle Zſſgn mit κατα- oder ὑπο-, z. B. hinunterfallen καταπίπτειν, hinunterſteigen καταβαίνειν, hinunterkriechen

ὑποδῦναι, s. auch die Zsſgn mit „hinab" und „herunter".
Hin-weg *m* ἡ ἔφοδος.
hin-weg ἔρρε, ἄπαγε, die Zsſgn mit ἀπο-, z.B. hinweggehen ἀπιέναι, ἀπέρχεσθαι, hinwegtreiben ἀπελαύνειν.
hin-weisen: auf etw. ~ δεικνύναι τι.
hin-welken ἀπομαραίνεσθαι (P.).
hin-wenden ἐπιστρέφειν, ich weiß nicht, wo ich mich ~ ſoll ἀπορῶ τί ποιήσω.
hin-werfen ἀπο-, καταβάλλειν.
hin-wieder αὖ, αὖθις, πάλιν.
hin-wollen βούλεσθαι ἰέναι εἴς τι.
hin-würgen σφάττειν, κατασφάττειν.
hin-zubekommen προσλαμβάνειν.
hin-zufügen προσ-, ἐπιτιθέναι.
hin-zugehen προσιέναι, προσέρχεσθαι.
hin-zukommen s. das vorhergehende Wort.
hin-zulegen s. hinzufügen.
hin-zunehmen προσλαμβάνειν.
Hippe *f* τὸ δρέπανον.
Hirn *n* s. Gehirn.
Hirngeſpinſt *n* ὁ λῆρος, τὸ πλάσμα, τὸ φάντασμα.
Hirſch *m* ὁ ἔλαφος.
Hirſchgeweih *n* τὰ ἐλάφεια κέρα.
Hirſchkalb *n* ὁ νεβρός.
Hirſchkuh *f* ἡ ἔλαφος.
Hirſe *f* ὁ κέγχρος, ἡ μελίνη.
Hirt *m* ὁ ποιμήν, ὁ νομεύς.
Hirtenflöte *f* ἡ σῦριγξ.
Hirtengedicht *n* τὸ εἰδύλλιον, ἡ ἐκλογή.
Hirtenlied *n* s. das vorh. Wort.
Hirtin *f* ἡ βότειρα.
Hiſtorie *f* ἡ ἱστορία.
hiſtoriſch ἱστορικός.
Hitze *f* τὸ θάλπος (*pl.* große Hitze), ἡ θέρμη, τὸ καῦμα, ὁ πυρετός (Fieberhitze), = Leidenſchaftlichkeit ἡ ὁρμή, ὁ θυμός, ἡ ὀργιλότης (ητος).
hitzig θερμός, ὀξύς, = zum Zorn geneigt ὀξύς.
Hitzkopf *m* ὁ ὀξύχολος.
Hobel *m* τὸ ξύστρον, τὸ λίστρον.
hobeln ξεῖν, ἀποξεῖν.
hoch ὑψηλός, ~ſchätzen περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, die hohe See ὁ πόντος, die hohe Zeit ὁ καιρός, ἡ ὥρα, = erhaben μέγας, λαμπρός.
hochachtbar ἔντιμος (2).
hochachten τιμᾶν, θεραπεύειν, αἰδεῖσθαι.
Hochachtung *f* ἡ τιμή, ἡ αἰδώς (οῦς), ~ gegen j-n haben αἰδεῖσθαί τινα.
hochachtungswert αἰδέσιμος (2), αἰδεστός, σεβαστός.
Hochaltar *m* ὁ βωμός.
hochbegabt κράτιστος τῇ φύσει.
hochbeglückt ὄλβιος, μακάριος.
hochberühmt λαμπρότατος, ἐνδοξότατος.
hochbetagt βαθυγήρως.

Hochebene *f* τὸ ὁμαλὸν τοῦ ὄρους. [περιχαρής.]
hocherfreut ὑπερχαίρων,] **hocherhaben** ὑψηλότατος.
hochfahrend σοβαρός.
hochgeehrt πολυτίμητος (2).
Hochgefühl *n* τὸ φρόνημα.
hochgelegen μετέωρος (2).
hochheilig *sup.* von ἱερός.
hochherzig μεγαλόθυμος (2), μεγαλόψυχος (2).
Hochherzigkeit *f* ἡ μεγαλοψυχία.
höchlich πάνυ, σφόδρα.
Hochmut *m* ἡ ὕβρις, ἡ αὐθάδεια.
hochmütig αὐθάδης, ~ sein μέγα φρονεῖν, μεγαλοφρονεῖν.
hochschätzen περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, τιμᾶν, θαυμάζειν. [μεγαλοψυχία.]
Hochsinn *m* τὸ φρόνημα, ἡ] **hochsinnig** μέγα φρονῶν, μεγαλόψυχος (2).
höchstens τὰ μάλιστα, εἰς τὰ μάλιστα.
hochtrabend (von Personen) στόμφος, σοβαρός, (von Worten) τραγικός.
hochverdient πολλοῦ oder πλείστου ἄξιος.
Hochverrat *m* ἡ τῆς πατρίδος προδοσία.
Hochverräter *m* ὁ τῆς πατρίδος προδότης.
Hochzeit *f* ὁ γάμος, ~ machen γάμον ποιεῖσθαι, ~ feiern γάμους συντελεῖν.
Hochzeitsfackel *f* ἡ γαμήλιος δᾷς (ᾰδός). [γαμικά.]
Hochzeits-feier *f*, **-fest** *n* τὰ] **Hochzeitslied** *n* ὁ ἐπιθαλάμιος, ὁ ὑμέναιος.
Hochzeits-mahl *n*, **schmaus** *m* τὸ γαμήλιον δεῖπνον.
hochzuverehrend αἰδεστός.
Höcker *m* τὸ κύρτωμα.
höckerig κυρτός.
Hof *m* ἡ αὐλή, eines Fürsten τὰ βασίλεια. [ὁ τῦφος.]
Hoffart *f* ἡ μεγαλαυχία,] **hoffärtig** μεγαλαυχής, ~ sein μεγαλαυχεῖν.
hoffen ἐλπίζειν, προσδοκᾶν.
Hoffnung *f* ἡ ἐλπίς, ἡ προσδοκία, ~ haben ἐλπίδα ἔχειν, ἐν ἐλπίδι εἶναι, ~ auf etw. setzen τὴν ἐλπίδα ἔχειν ἔν τινι od. ἐπί τινι.
hoffnungslos ἄνελπις.
Hoffnungslosigkeit *f* ἡ ἀνελπιστία.
hoffnungsvoll εὔελπις.
höflich κομψός, κόσμιος, ~ sein κομψεύεσθαι.
Höflichkeit *f* ἡ κομψεία.
Höflichkeitsbezeigung *f* ἡ θεραπεία.
Höfling *m* ὁ αὐλικός.
Hofmeister *m* ὁ παιδαγωγός. [ὁ αὐλικός.]
Hofnarr *m* ὁ γελωτοποιός,] **Höhe** *f* τὸ ὕψος, ἡ ὑψηλότης (ητος), = Spitze τὸ ἄκρον, in die ~ heben αἴρειν, ~ des Geistes τὸ τῆς ψυχῆς μέγεθος.
Hoheit *f* τὸ μέγεθος, ἡ μεγαλειότης (ητος).
Hohepriester *m* ὁ ἀρχιερεύς.
hohl κοῖλος, = leer κενός.
Höhle *f* τὸ σπήλαιον.

höhlen κοιλαίνειν.
Höhlung *f* τὸ κοίλωμα.
Hohlweg *m* τὰ στενά, ἡ στενὴ ὁδός, ἡ χαράδρα.
Hohn *m* ἡ ὕβρις, τὸ σκῶμμα. [ἐπισκώπτειν τινά.]
höhnen καταγελᾶν τινος,
Hohngelächter *n* ὁ κατάγελως. [σκωπτικός.]
höhnisch καταγελαστικός,
hohnlachen καταγελᾶν τινος.
hohnſprechen ὑβρίζειν εἴς τινα.
Höker *m* ὁ κάπηλος.
hold εὐμενής, εὔνους, = lieblich χαρίεις, γλυκύς.
holdſelig χαρίεις, εὔχαρις.
Holdſeligkeit *f* ἡ χάρις, τὸ εὔχαρι.
holen κομίζειν, φέρειν, ἄγειν, j-n ~ laſſen μεταπέμπεσθαί τινα. [ᾄδης.]
Hölle *f* ὁ τάρταρος, ὁ
hölliſch = ſchrecklich *sup.* von φοβερός, δεινός.
Holunder *m* ἡ ἀκτῆ.
Holz *n* τὸ ξύλον, = Wald ἡ ὕλη, ὁ δρυμός.
Holzapfel *m* τὸ ἄγριον μῆλον.
holzen ξυλεύεσθαι.
hölzern ξυλικός, ξύλινος.
Honig *m* τὸ μέλι (ιτος).
honigartig μελιειδής.
Honigbiene *f* ἡ μέλιττα.
Honigſeim *m* τὸ μέλι.
Hopfen *m* τὸ βρύον. [(2).]
hörbar ἀκουστός, ἐπήκοος
horchen ἀκροᾶσθαι, ὑπακούειν.
hören ἀκούειν, auf etwas ~ ἀκούειν τινός, προσέχειν (νοῦν) τινί, ἀκροᾶσθαί τινος, von j-m etwas ~ ἀκούειν, πυνθάνεσθαί τί τινος oder παρά τινος, = gehorchen ὑπακούειν τινός oder τινί, πείθεσθαί τινι.
Hörenſagen *n* ἡ ἀκοή, durch ~ wiſſen ἀκοῇ εἰδέναι τι.
Hörer *m* ὁ ἀκροατής.
Horizont *m* ὁ ὁρίζων, ὁ ὁριστής.
horizontal ὁμαλός.
Horn *n* τὸ κέρας, das ~ blaſen τῷ κέρατι αὐλεῖν.
Hornbläſer *m* ὁ κεραύλης.
Hörnchen *n* τὸ κεράτιον.
Horniſſe *f* ἡ ἀνθρήνη.
Hornvieh *n* τὰ βοσκήματα.
Hörſaal *m* τὸ ἀκροατήριον.
horſten νεοττεύειν.
Hoſen *f/pl.* αἱ περισκελίδες, αἱ βράκαι. [(2), καλός.]
hübſch εὐειδής, εὐπρόσωπος
Huf *m* ἡ ὁπλή.
Hufe *f* (Maß) τὸ πλέθρον.
Hüfte *f* τὸ μηρίον, τὸ ἰσχίον. [λώνη.]
Hügel *m* ὁ λόφος, ἡ κο-
Huhn *n* ἡ ἀλεκτορίς, ἡ ὄρνις. [ἡ εὔνοια.]
Huld *f* ἡ χάρις, ἡ εὐμένεια,
huldigen: e-r Perſon ~ θεραπεύειν τινά, einer Sache ~ χαρίζεσθαί τινι.
Huldigung *f* ἡ θεράπεια.
huldreich εὐμενής, εὔνους.
Hülle *f* τὸ κάλυμμα, τὸ περικάλυμμα.
hüllen: ſich in etw. ~ περικαλύπτεσθαί τι.
Hülſe *f* τὸ λέπος.
Hülſenfrucht *f* τὸ ὄσπριον.

human φιλάνθρωπος (2).
Humor *m* ἡ εὐτραπελία.
Hund *m* ὁ, ἡ κύων (υνός), junger ~ ὁ σκύλαξ (ακος).
Hündchen *n* τὸ κυνάριον.
hundert ἑκατόν.
hundertfach, hundertfältig ἑκατονταπλάσιος.
hundertste ἑκατοστός.
hunderttausend δεκακισμύριοι, δέκα μυριάδες.
Hündin *f* ἡ κύων (υνός).
hündisch κυνικός.
Hundsstern *m* ὁ Σείριος.
Hundstage *m/pl.* ἡ ὀπώρα.
Hundswut *f* ἡ λύττα.
Hunger *m* ἡ πεῖνα, ~ haben πεινῆν, nach etwas hungern πεινῆν τινος.
hungern πεινῆν.
Hungersnot *f* ὁ λιμός.
hungrig πεινῶν, πειναλέος.
hüpfen σκιρτᾶν. [αὔλιον.
Hürde *f* ἡ εἱρκτή, τὸ
Hure *f* ἡ πόρνη, ἡ ἑταίρα.
Hurer *m* ὁ πόρνος, ὁ μοιχός. [μοιχεία.
Hurerei *f* ἡ πορνεία, ἡ
hurtig ἑλαφρός, ταχύς.
Hurtigkeit *f* ἡ ἑλαφρότης (ητος), ἡ ταχυτής (ῆτος).
husten βήττειν.
Husten *m* ὁ βήξ (χός).
Hut *m* ὁ πῖλος. [σις.
Hut *f* ἡ φυλακή, ἡ τήρη-
hüten φυλάττειν, τηρεῖν, s. weiden. [σκηνή.
Hütte *f* ἡ καλύβη, ἡ
Hyäne *f* ἡ ὕαινα.
Hyazinthe *f* τὸ ὑακίνθινον ἄνθος.
Hyder, Hydra *f* ἡ ὕδρα, ὁ
Hymne *f* ὁ ὕμνος, ἡ ᾠδή.
Hypothese *f* ἡ ὑπόθεσις.

I

I ’I, ἰ, τὸ ἰῶτα indekl. (ist stets als Vokal auszusprechen).
Iambus *m* ὁ ἴαμβος.
iambisch ἰαμβικός.
ich ἐγώ, ich für meine Person ἔγωγε.
Ideal *n* ἡ ἰδέα, ἡ εἰκών.
Idee *f* ἡ ἰδέα, ἡ γνώμη, ἡ ἔννοια.
Idylle *f* τὸ εἰδύλλιον.
Igel *m* ὁ ἐχῖνος.
ihm αὐτῷ, ἑαυτῷ.
ihn αὐτόν.
ihnen αὐτοῖς.
ihr *dat.* von **sie** αὐτῇ, ἑαυτῇ, *nom. pl.* des *pron. pers.* ὑμεῖς, *pron. poss.* αὐτῆς, ἑαυτῆς.
ihret-halben, -wegen αὐτῆς (αὐτῶν) ἕνεκα oder χάριν.
ihrig ὁ, ἡ, τὸ αὐτῆς (αὐτῶν).
Iltis *m* ἡ ἰκτίς (ῖνος).
Imbiß *m* τὸ ἄριστον, einen ~ nehmen ἀριστᾶν.
immer ἀεί (αἰεί), für, auf ~ εἰς ἀεί.
immerdar ἀεί ποτε.
immerfließend ἀέν(ν)αος (2).
immerfort ἀεί ποτε, ~ etw. tun διατελεῖν, διαγίγνεσθαι, διάγειν, διαμένειν mit *part.*

immergrün ἀειφυλλος (2).
immerhin δή, δῆτα, πέρ (enkl.). [(2), ἀΐδιος (2).]
immerwährend ἀειχρόνιος]
immerzu ſ. immerfort, (auffordernd) ἄγε. [φυτεύειν.]
impfen ἐνοφθαλμίζειν, ἐμ-]
in auf die Frage wo? ἐν mit *dat.*, κατά mit *acc.*, περί mit *acc.*, zur Bezeichnung der Ausdehnung εἰς, ἀνά mit *acc.*, bei Zuſtänden ἐν mit *dat.* und διά mit *gen.*, zB. in Furcht ſein ἐν φόβῳ, διὰ φόβου εἶναι, auf die Frage wohin? εἰς, κατά, ἐπί, πρός mit *acc.*, auf die Frage wann? ἐν mit *dat.*, κατά mit *acc.*, bei Zeitbeſtimmungen oft der bloße *gen.*, in der Nacht νυκτός.
In-begriff *m* τὸ σύμπαν.
In-brunſt *f* ἡ ἐμπάθεια.
in-brünſtig ἐμπαθής.
indem ἐν ᾧ, ὅτε, gew. durch das *part.*
in-deß, in-deſſen ἐν τούτῳ, μεταξύ, = jedoch ἀλλά, ἀλλά τοι, ἀλλὰ μήν, μέντοι. [κατάρατος (2).]
infam ἄτιμος (2), = verwünſcht]
Infanterie *f* τὸ πεζικόν, οἱ πεζοί, ἡ πεζὴ στρατιά.
in-gleichen ὡσαύτως, ἔτι δέ.
In-grimm *m* ὁ κότος.
Ingwer *m* ὁ ζιγγίβερις.
In-haber *m* ὁ ἔχων, ὁ κεκτημένος.
In-halt *m* ἡ περιοχή, τὰ ἐνόντα, von Schriften τὰ ἐγγεγραμμένα.
in-human σκληρός.
In-lage *f* τὸ ἐνόν (όντος).
In-länder *m*, **in-ländiſch** ἐγ-, ἐπιχώριος (2).
innehaben ἔχειν, κεκτῆσθαι, = wiſſen εἰδέναι, ἐπίστασθαι. [ἔσθαι.]
innehalten ἐπέχειν, παύ-]
innewerden μανθάνειν, συνιέναι, γιγνώσκειν.
innen ἔνδον, ἐντός.
Innere *n* ὁ, ἡ, τὸ εἴσω.
innerhalb εἴσω mit *gen.*, ἐντός mit *gen.*
innerlich ſ. Innere.
innig οἰκεῖος, = eifrig πρόθυμος (2), σπουδαῖος.
Innigkeit *f* ἡ προθυμία, ἡ σπουδή.
Innung *f* ἡ σύστασις.
In-ſaſſe *m* ὁ μέτοικος.
ins-beſondere μάλιστα, οὐχ ἥκιστα.
In-ſchrift *f* τὸ ἐπίγραμμα, ἡ ἐπιγραφή.
Inſekt *n* τὸ ἔντομον.
Inſel *f* ἡ νῆσος.
Inſelbewohner *m* ὁ νησιώτης.
ins-gemein ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
ins-geſamt ἅπαντες, σύμπαντες, ἅθρόοι, *adv.* κοινῇ, πανδημεί. [(ῖδος).]
In-ſiegel *n* ἡ σφραγίς]
in-ſofern ὅσον.
in-ſonderheit ſ. insbeſondere.
Inſtrument *n* τὸ ὄργανον, ἡ μηχανή.
Intelligenz *f* ἡ σύνεσις.
intereſſant ἀξιόλογος (2), θαυμαστός.
Intereſſe *n* τὸ συμφέρον.
in-wendig εἴσω, ἐντός, ἔνδον.
in-wiefern ἐφ' ὅσον.

in-wohnen ἐγγίγνεσθαι, ἐν-, προσ-, ὑπεῖναι.
in-zwiſchen ſ. indeſſen.
irden κεραμοῦς, κεράμειος, ~es Gefäß τὸ ὄστρακον, τὸ κέραμον.
irdiſch ἐπίγειος (2).
irgendeiner, irgend jemand τίς (enkl.), ὁ τυχών.
Irre *f* ἡ πλάνη.
irreführen πλανᾶν, παράγειν, ἀπατᾶν.
irregehen πλανᾶσθαι.
irreleiten ſ. irreführen.
irren πλανᾶσθαι, ſich ~ ἁμαρτάνειν, σφάλλεσθαι, ψεύδεσθαι.
irrereden παραλέγειν.
irreſein παραφρονεῖν.
irrewerden διαταράττεσθαι τὴν γνώμην.
Irrfahrt *f* ἡ πλάνη, τὸ πλάνημα.
irrig ψευδής, μάταιος, κε-
Irrtum *m* ἡ πλάνη, τὸ πλάνημα, = Unwiſſenheit ἡ ἄγνοια, = Fehler τὸ ἁμάρτημα, τὸ σφάλμα, = Vergehen ἡ ἁμαρτία.
Irrwahn *m* ἡ κενοδοξία.
Irrweg *m* τὸ πλάνημα.

J (Jod)

ja ναί, ναιχί, φημί, ἔστι ταῦτα, οὕτως, πάνυ γε, μάλιστα, in der Regel aber wird das Verbum des Fragenden wiederholt, zB. Haſt du das geſagt? σὺ οὖν ἔλεξας ταῦτα; ~ ἔλεξα, jawohl δήπου.
Jacht *f*, **Jachtſchiff** *n* ὁ
Jacke *f* τὸ χλαμύδιον.
Jagd *f* ἡ θήρα, ἡ κυνηγεσία, auf die ~ gehen ἰέναι, ἐξιέναι ἐπὶ τὴν θήραν.
Jagd-freund, -gefährte *m* ὁ σύνθηρος.
Jagdgerät *n* τὰ θήρατρα.
Jagdhund *m* ἡ θηρατικὴ κύων (νός).
Jagdnetz *n* τὸ θήρατρον.
Jagdſpieß *m* τὸ προβόλιον.
jagen θηρᾶν, κυνηγετεῖν, = treiben, ſcheuchen, verfolgen διώκειν.
Jäger *m* ὁ θηρατής, ὁ θηρευτής, ὁ κυνηγέτης.
Jägerei *f* ἡ κυνηγετική.
Jägergarn *n* ſ. Jagdneß.
Jägerſpieß *m* ſ. Jagdſpieß.
jäh = ſteil καντάντης, κρημνώδης, ἀπότομος (2), = haſtig προπετής, = plötzlich αἰφνίδιος.
jählings προπετῶς, αἰφνιδίως.
Jahr *n* τὸ ἔτος, ὁ ἐνιαυτός, jahraus, jahrein κατ' ἐνιαυτόν.
Jahrbücher *n/pl.* τὰ χρονικά.
Jahresfeſt *n* ἡ ἐνιαύσιος ἑορτή.
Jahresfriſt *f* ὁ ἐνιαύσιος χρόνος.
Jahreslauf *m* ὁ ἐνιαυτός.
Jahreszeit *f* ἡ ὥρα.

Jahrhundert *n* ἡ ἑκατονταετηρίς.
jährig ἐνιαύσιος (2).
jährlich ἐπέτειος (2), ἐτήσιος.
Jähzorn *m* ἡ ἀκροχολία, ἡ ὀργιλότης (ητος), jähzornig sein ὀργίλως ἔχειν.
Jammer *m* ἡ οἰμωγή, ὁ θρῆνος, = Elend ἡ ταλαιπωρία, = Mitleid ὁ ἔλεος.
Jammergeschrei *n* τὸ οἴμωγμα.
jämmerlich ἐλεεινός, οἰκτρός, = unglücklich ταλαίπωρος (2), ein ~er Mensch κάκιστος ἄνθρωπος.
Jämmerlichkeit *f* ἡ ταλαιπωρία, ἡ κακία.
jammern οἰμώζειν, ὀδύρεσθαι. [πωρος (2).]
jammervoll οἰκτρός, ταλαί-
Januar *m* ὁ πρῶτος μήν.
Jaspis *m* ἡ ἴασπις.
jäten βοτανίζειν, ποάζειν.
Jauche *f* ὁ ἰχώρ (ῶρος).
jauchzen ἀγάλλεσθαι, ἐκβοᾶν.
Jawort *n* ἡ ὁμολογία, das ~ geben ὁμολογεῖν.
je = jemals ποτέ (enkl.), πώποτε, je ... desto ... ὅσῳ ... τοσούτῳ, bei Zahlen κατά, εἰς mit *acc.*
jedenfalls πάντως.
jeder ἕκαστος, πᾶς, ~ von beiden ἑκάτερος, ~, welcher ὅστις, ~, der will ὁ βουλόμενος.
jedermann πᾶς τις, πάντες.
jederzeit ἑκάστοτε, διὰ παντὸς (χρόνου).
jedesmal ἑκάστοτε, bei Zahlen κατά mit *acc.*
jedoch μέντοι, ἀλλά, πλήν, πλὴν ἀλλά, ἀλλά τοι.
jedweder εἷς ἕκαστος, πᾶς τις, ἕκαστός τις.
jeglicher s. das vorherg. Wort.
jemals s. je.
jemand τις (enkl.).
jener ἐκεῖνος, dieser ... ~ ὁ μέν ... ὁ δέ.
jenseitig περαῖος. [mit *gen.*]
jenseits ἐπ' ἐκεῖνα, ὑπέρ]
jetzig ὁ, ἡ, τὸ νῦν.
jetzt νῦν, erst ~ νῦν δή, bis ~ μέχρι τοῦδε, μέχρι νῦν, für ~ νῦν μέν, von ~ an ἀπὸ τοῦδε, ἀπὸ τοῦ νῦν, ἐντεῦθεν.
Joch *n* τὸ ζυγόν, τὸ ζεῦγος (Gespann), = Bedrückung ἡ δουλεία. [χαρά.]
Jubel *m* ἡ ἀγαλλίασις, ἡ]
Jubelgeschrei *n* ἡ ἀλαλαγή.
Jubellied *n* ὁ ὕμνος, ὁ παιάν. ζειν.]
jubeln ἀγάλλεσθαι, παιανί-]
jucken κνίζειν, κνήθειν.
Judenpech *n* ἡ ἄσφαλτος.
Jugend *f* ἡ νεότης (ητος), ἡ ἥβη, ἡ ἡλικία, von ~ auf ἐκ παιδός, ἐκ παίδων.
Jugendblüte *f* ἡ ὥρα, in der ~ stehen ἀκμάζειν.
Jugendfeuer *n* ἡ νεανικὴ ὁρμή. [(κος).]
Jugendfreund *m* ὁ ἡλιξ]
Jugendgefährte *m* ὁ ὁμῆλιξ (κος).
Jugendjahre *n/pl.* ἡ ἥβη.
Jugendkraft *f* ἡ νεανικὴ ῥώμη.

jugendlich νεαρός, νεανικός, ~es Alter ἡ νεότης (ητος).
Jugendzeit *f* ἡ ἡλικία.
Juli *m* ὁ ἕβδομος μήν.
jung νέος, νεαρός.
Junge *m* ὁ παῖς, τὸ παιδάριον.
Junge *n* τὸ βρέφος, τὸ τέκνον.
jungenhaft παιδιώδης.
Jünger *m* ὁ μαθητής.
Jungfer, Jungfrau *f* ἡ παρθένος, ἡ παῖς, θενία.
Jungfrauſchaft *f* ἡ παρθενία.
Junggeſell *m* ὁ ἠθεος.
Jüngling *m* ὁ νέος, ὁ νεανίας, ὁ νεανίσκος.
Jünglings-alter *n*, **-jahre** *n/pl.* ἡ νεότης (ητος).
jüngſt νεωστί, ἄρτι.
Juni *m* ὁ ἕκτος μήν.
Junker *m* ὁ εὐγενὴς παῖς.
Juwel *n* ἡ πολυτελὴς λίθος.
Juwelenſchmuck *m* αἱ πολυτελεῖς λίθοι.
Juwelier *m* ὁ λιθοπώλης.

K

K K, κ, τὸ κάππα, indekl.
Kabale *f* ἡ μηχανή.
Kabel, Kabeltau *n* ὁ κάλως, τὸ σχοινίον.
Kabeljau *m* ὁ γάδος, ὁ μαζίνης.
Kabinett *n* τὸ οἴκημα, τὸ δωμάτιον.
Kachel *f* ὁ κέραμος, τὸ ὄστρακον.
Käfer *m* ὁ κάνθαρος.
Käfig *m* ἡ εἰρκτή, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον.
Kaftan *m* ὁ κάνδυς.
kahl ψιλός, ἔρημος (vom Lande), φαλακρός (vom Kopfe).
Kahlheit *f* ἡ ψιλότης (ητος), ἡ φαλάκρα.
Kahl-kopf *m*, **kahlköpfig** *adj.* φαλακρός.
Kahn *m* ἡ σκάφη, τὸ σκάφος, ἡ κύμβη.
Kaiſer *m* ὁ βασιλεύς, ὁ ἄρχων.
Kaiſerin *f* ἡ βασίλεια.
Kaiſertum *n* ἡ βασιλεία.
Kajüte *f* ἡ στέγη.
Kalb *n* ὁ μόσχος, vom Hirſche ὁ νεβρός.
Kalbe *f* ἡ δαμάλη, ἡ δάμαλις. κρέα.
Kalbfleiſch *n* τὰ μόσχεια
Kalender *m* τὸ ἡμερολόγιον.
Kalk *m* ἡ τίτανος.
Kalkbruch *m* τὰ μέταλλα τιτάνου.
Kalkſtein *m* ὁ, ἡ χάλιξ (κος).
Kalligraph *m* ὁ καλλιγράφος. γραφία.
Kalligraphie *f* ἡ καλλι-
Kalmus *m* ἡ ἄκορος.
kalt ψυχρός, κρυερός (eiskalt), von der Geſinnung ἀμβλύς, ~ gegen etwas ſein ἀμελεῖν τινος. ρακτος (2).
kaltblütig ἤσυχος (2), ἀτά-
Kaltblütigkeit *f* τὸ θάρρος, ἡ ἡσυχία, ἡ ἀταραξία.
Kälte *f* τὸ ψῦχος, τὸ κρύος, τὸ ῥῖγος, übtr. ἡ ψυχρότης (ητος).

Kamel *n* ὁ, ἡ κάμηλος.
Kamerad *m* ὁ ἑταῖρος, ὁ συστρατιώτης, ὁ σύσκηνος.
Kameradſchaft *f* ἡ ἑταιρεία.
kameradſchaftlich φιλικός.
Kamille *f* ἡ ἀνθεμίς.
Kamin *m* ἡ κάμινος.
Kamm *m* ἡ κτείς (ενός), ὁ λόφος (des Geflügels), ἡ ὀφρὺς ὀρεινή (eines Gebirges).
kämmen κτενίζειν.
Kammer *f* τὸ οἴκημα, τὸ δωμάτιον. [πων.]
Kammerdiener *m* ὁ θερά-
Kammerdienerin, -frau *f* ἡ θεράπαινα.
Kampf *m* ὁ ἀγών, ἡ μάχη, ὁ ἆθλος (Preiskampf), ἡ πάλη, τὸ πάλαισμα (Ringkampf), ἡ πυγμή (Faustkampf).
kämpfen μάχεσθαι, ἀγωνίζεσθαί τινι.
Kämpfer *m* ἀγωνιστής, = Fechter, Ringer ὁ ἀθλητής, ὁ παλαιστής, ὁ πύκτης.
Kampfgenoſſe *m* ὁ σύμμαχος. [μάχης.]
Kampfluſt *f* ἡ ἐπιθυμία
Kampfplatz *m* ἡ μάχη.
Kampfpreis *m* τὸ ἆθλον, einen ~ ausſetzen ἆθλον προτιθέναι. [θέτης.]
Kampfrichter *m* ὁ ἀγωνο-
kampfunfähig ἀπόμαχος (2).
Kanal *m* ἡ διῶρυξ (υχος), ὁ ὀχετός. [τὸ λαγύδιον.]
Kaninchen *n* ὁ κόνικλος,
Kanne *f* ἡ κάλπις.
Kanon *m* ὁ κανών (όνος).
Kante *f* τὸ κράσπεδον.
Kanton *m* ὁ δῆμος, ὁ νομός.
Kanzel *f* τὸ ἀνάβαθρον, τὸ βῆμα.
Kap *n* τὸ ἀκρωτήριον, ἡ ἄκρα. [τέμενος.]
Kapelle *f* ὁ σηκός, τὸ
Kapaun *m* ὁ κάπων.
Kaper *m* ἡ καππαρις, τὸ καππάριον.
Kaperei *f* ἡ πειρατεία.
kapern πειρατεύειν, ληστεύειν.
Kaperſchiff *n* ἡ ληστικὴ ναῦς. [δάνεισμα.]
Kapital *n* τὸ χρέος, τὸ
Kapitel *n* τὸ κεφάλαιον.
Kapitulation *f* ἡ ὁμολογία, αἱ σπονδαί. [τινι.]
kapitulieren προσχωρεῖν
Kappe *f* ἡ καλύπτρα.
kappen περι-, ἐκτέμνειν.
Kapſel *f* ἡ θήκη, τὸ κιβώτιον.
Karbatſche *f* ἡ μάστιξ (γος).
karbatſchen μαστιγοῦν.
Karfunkel *m* ὁ ἄνθραξ (κος).
karg γλίσχρος, μικρολόγος (2), ἀκριβής.
kargen μικρολογεῖσθαι.
kärglich γλίσχρος, σπάνιος.
Karotte *f* τὸ καρωτόν.
Karpfen *m* ὁ κυπρῖνος.
Karre *f*, **Karren** *m* ἡ ἅμαξα, ἡ ἀπήνη.
Karree *n* τὸ πλαίσιον, ein ~ formieren πλαίσιον τῶν ὅπλων ποεῖσθαι.
karren ἁμαξεύειν.
Karſt *m* ἡ δίκελλα.
Karte *f* ὁ χάρτης.
Käſe *m* ὁ τυρός.
Kaſerne *f* τὸ στρατόπεδον.
Kaſſation *f* ἡ ἀκύρωσις, ἡ κατάλυσις, ἡ ἀναίρεσις.

Kaſſe *f* ἡ κιβωτός, τὸ κιβώτιον, = Geld τὰ χρήματα.

kaſſieren ἀκυροῦν, κατα-[λύειν.

Kaſſierer *m* ὁ εἰσπράττων od. συλλέγων τὰ χρήματα.

Kaſtanie *f*, **Kaſtanienbaum** *m* ἡ καστανέα, -νεία, ἡ κάστανος, als Frucht τὸ κάστανον.

Käſtchen *n* τὸ κιβώτιον.

Kaſte *f* τὸ γένος, ἡ φυλή.

kaſteien, ſich ταλαιπωρεῖν.

Kaſtell *n* τὸ φρούριον, τὸ τεῖχος.

Kaſtellan *m* ὁ ταμίας.

Kaſten *m* ἡ κιβωτός, ἡ κίστη.

Katalog *m* ὁ κατάλογος.

Katapulte *f* ὁ καταπέλτης.

Katarrh *m* ὁ κατάρρους.

Kater *m* ὁ αἴλουρος.

Katze *f* ἡ αἴλουρος.

kauderwelſch βάρβαρος (2).

kauen μασᾶσθαι, τρώγειν.

kauern ὀκλάζειν, ὑποπτήσσειν.

Kauf *m* ἡ ὠνή, ἡ ὄνησις, ἡ ἐμπορία (Einkauf).

kaufbar ὤνιος, ὠνητός.

kaufen ὠνεῖσθαι, πρίασθαι, ἀγοράζειν, ἐμπολᾶν (vom Kaufmann).

Käufer *m* ὁ ὠνητής oder durch die *part.* der vorhergehenden Verba.

käuflich ὤνιος, ὠνητός.

Kauffahrer *m* ὁ ἔμπορος, ὁ ναύκληρος.

Kauffahrteiſchiff *n* τὸ στρογγύλον πλοῖον.

Kaufgeld *n* τὸ τίμημα, ἡ [ὠνή.

Kaufgut *n* τὰ ὤνια.

Kaufherr *m* ὁ ἔμπορος, ὁ ναύκληρος.

Kaufmann *m* ὁ ἔμπορος.

kaufmänniſch ἐμπορευτικός, ἐμπορικός. [ἡ ἀγορά.

Kaufplatz *m* τὸ ἐμπόριον,

Kauf-preis *m*, **-ſumme** *f* τὸ τίμημα, ἡ ὠνή.

kaum μόλις, μόγις, χαλεπῶς, ~ ... als ἅμα τε ... καί.

Kaution *f* ἡ ἐγγύη, τὸ ἀποτίμημα, ~ ſtellen ἐγγυᾶσθαι, χρήματα καταβάλλεσθαι.

Kauz *m* ὁ σκώψ (ωπός), ein wunderlicher ~ θαυμάσιος ἄνθρωπος.

Käuzchen *n* ἡ γλαῦξ (κός).

keck θρασύς, τολμηρός, θαρραλέος.

Keckheit *f* ἡ θρασύτης (ητος), τὸ θάρρος.

Kegel *m* ὁ κῶνος, e-s Berges ὁ μαστός.

kegelförmig κωνοειδής.

Kehle *f* ὁ λάρυγξ, ὁ, ἡ φάρυγξ (γγος).

Kehlkopf *m* ὁ λάρυγξ.

kehren ſ. fegen, στρέφειν, ἀναστρέφειν, ſich an j-n ~ λόγον ποιεῖσθαί τινος, ſich nicht an etw. ~ ἀμελεῖν τινος.

Kehricht *m* τὸ κάθαρμα, τὸ κόρημα.

Kehrſeite *f* ἡ ἐναντία oder ἑτέρα πλευρά.

kehrt machen στρέφεσθαι, ἀναστρέφειν.

Keil *m* ὁ σφήν (ηνός), τὸ ἔμβολον, ὁ ἔμβολος.

Keiler *m* ὁ ἄγριος σῦς, ὁ σύαγρος.
keilförmig: ~e Schlachtordnung ὁ ἔμβολος, τὸ ἔμβολον.
Keim *m* ἡ βλάστη, τὸ βλάστημα.
keimen βλαστάνειν, ἀναβλαστάνειν.
keiner, keine, keines οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν (μηδείς, μία, μηδέν).
keinerlei οὐδείς, μηδείς.
keineswegs ἥκιστα, οὐδέν τι, οὐδαμῶς.
keinmal οὐδ' (μηδ') ἅπαξ.
Kelch *m* ἡ κύλιξ (κος).
Kelle (Schöpf- u. Maurerkelle) *f* ἡ τορύνη.
Keller *m* ὁ λάκος, τὸ ταμιεῖον, ἡ θήκη.
Kelter *f* ὁ ληνός.
keltern θλίβειν, ἀποθλίβειν.
kennen εἰδέναι, ἐπίστασθαι, γιγνώσκειν, etwas nicht ~ ἀγνοεῖν, sich selbst nicht ~ ἑαυτοῦ ἐπιλελῆσθαι, j-n ~ lernen γνωρίζειν τινά.
kennenswert ἄξιος γνῶναι.
Kenner *m* ὁ γνώμων, ὁ ἐπιστήμων.
Kenner-auge *n*, **-blick** *m* ἡ
kenntlich γνώριμος, δῆλος, φανερός.
Kenntnis *f* ἡ γνῶσις, ἡ αἴσθησις, ἡ ἐπιστήμη, ἡ σοφία, ἡ ἐμπειρία.
kenntnisreich ἐπιστήμων, ἐπιστάμενος, πολυμαθής.
Kennzeichen *n* τὸ σημεῖον, τὸ σύμβολον, τὸ σῆμα, τὸ τεκμήριον.
kennzeichnen τεκμηριοῦν.
kentern ἀνα-,περιτρέπεσθαι.
Kerker *m* τὸ δεσμωτήριον, ἡ φυλακή.
Kerkermeister *m* ὁ δεσμοφύλαξ.
Kern *m* τὸ ἐγκάρδιον, ὁ κόκκος, ~ der Truppen τὸ κράτιστον τοῦ στρατοῦ, οἱ ἐπίλεκτοι τῶν στρατιωτῶν.
Kernbeißer *m* ὁ κοκκοφράύστης.
kern-fest, -haft, kernig ἁδρός, καρτερός, ἐρρωμένος.
Kernholz *n* τὰ ἁδρὰ ξύλα.
Kernspruch *m* τὸ ἀπόφθεγμα.
Kerntruppen *f/pl.* s. Kern.
Kerze *f* ἡ κηρίων (ωνος).
Kessel *m* ὁ λέβης (ητος).
Kette *f* ὁ δεσμός, in ~n legen δεῖν, καταδεῖν, als Schmuckgegenstand ἡ ἅλυσις.
keuchen πνευστιᾶν, ἀσθμαίνειν.
Keule *f* τὸ ῥόπαλον, ἡ κορύνη, beim Tiere ἡ κωλῆ, τὸ μηρίον.
keulenartig ῥοπαλοειδής.
keusch ἁγνός, καθαρός, ~ sein ἁγνεύειν.
Keuschheit *f* ἡ ἁγνεία, ἡ καθαρότης (ητος).
Kichererbse *f* ὁ ἐρέβινθος.
kichern κιχλίζειν.
Kiebitz *m* ἡ οἰνάνθη.
Kiefer *m* ἡ γένυς, ἡ γνάθος.
Kiefer (Baum) *f* ἡ πεύκη, ἡ πίτυς.
kiefern πεύκινος.
Kiel *m* ὁ κάλαμος, am Schiffe ἡ τρόπις.
Kielbalken *m* ἡ τροπίδεια.
Kiemen *f/pl.* τὰ βράγχια.

Kien *m* ἡ δᾷς (ᾰδός).
Kienfackel *f* ἡ δᾷς, ἡ πεύκη.
Kienholz *n* ſ. Kien.
kienicht δαδώδης.
Kies *m* ἡ ψάμμος, ὁ κόχλαξ (ακος).
Kieſel, Kieſelſtein *m* ὁ κόχλαξ (ακος).
kieſig ψαμμώδης.
Kind *n* ὁ παῖς (δός), τὸ τέκνον, τὸ παιδίον, τὸ παιδάριον, τὸ βρέφος.
Kinderei *f* ἡ παιδιά.
Kindererziehung *f* ἡ παιδεία, ἡ παιδο-, τεκνοτροφία, ἡ παιδαγωγία.
Kinderfrau *f* ἡ τροφός.
Kinderjahre *n/pl.* ἡ παιδικὴ ἡλικία, ἡ νεότης (ητος).
Kinderkrankheit *f* ἡ παιδικὴ νόσος.
Kinderlehrer *m* ὁ παιδαγωγός. [κνων ἔρως.]
Kinderliebe *f* ὁ τῶν τέ-
kinderlos ἄπαις (αιδος).
Kinderloſigkeit *f* ἡ ἀπαιδία.
Kindermädchen *n* ſ. Kinderfrau.
kinderreich πολύτεκνος (2).
Kinder-reichtum, -ſegen *m* ἡ πολυτεκνία.
Kinderſpiel *n* ἡ παιδιά.
Kinderwärterin *f* ſ. Kinderfrau.
Kindesalter *n* ſ. Kinderjahre.
Kindesliebe *n* ἡ φιλοστοργία.
Kindheit *f* ſ. Kinderjahre.
kindiſch παιδικός, παιδαριώδης.
Kindlein *n* τὸ παιδάριον.
kindlich παιδικός.
Kinn *n* τὸ γένειον.
Kinn-backen *m*, **-lade** *f* ἡ γνάθος, ἡ γένυς.
Kirche *f* ἡ ἐκκλησία.
Kirchhof *m* τὸ τέμενος.
kirchlich ἱερός.
kirre ἥμερος (2).
kirren δελεάζειν.
Kirſchbaum *m* ὁ κέρασος.
Kirſche *f* τὸ κεράσιον.
Kiſſen *n* τὸ στρῶμα.
Kiſte *f* ἡ κίστη, ἡ θήκη, ἡ κιβωτός.
Kittel *m* ὁ τρίβων (ωνος).
kitten κολλᾶν.
Kitzel *m* ὁ γάργαλος.
kitzeln γαργαλίζειν.
kitzlig δυσγάργαλις.
klaffen χάσκειν.
Klafter *f* ἡ ὀργυά (ὀργυιά).
klagbar: ~ gegen j-n werden λαγχάνειν δίκην τινί.
Klage *f* ὁ θρῆνος, ὁ ὀδυρμός, ὁ ὀλοφυρμός, = Beſchwerde τὸ ἔγκλημα, ἡ αἰτία, vor Gericht ἡ γραφή, ἡ εἰσαγγελία, ~ gegen j-n κατά τινος, ſ. anklagen.
Klage-geſang *m*, **-lied** *n* οἱ θρῆνοι. [οἰμώζειν.]
klagen θρηνεῖν, ὀδύρεσθαι,
kläglich ἐλεεινός, οἰκτρός.
Klammer *f* ὁ σύνδεσμος.
Klang *m* ὁ φθόγγος, ὁ ψόφος.
klanglos ἄφθογγος (2).
Klappe *f* τὸ ἐπιστόμιον.
Klapper *f* τὸ κρόταλον.
klappern κροτεῖν, πλαταγεῖν.

klar καθαρός, διαφανής, ſ. deutlich.

Klarheit *f* ἡ καθαρότης (ητος), ἡ διαφάνεια, ſ. Deutlichkeit.

Klaſſe *f* ἡ τάξις, ἡ φυλή, τὸ φῦλον, in eine ~ ſetzen εἰς τάξιν τίθεσθαί τινα.

klatſchen ſ. klappern, Beifall ~ κροτεῖν od. ἀνα-, συγκροτεῖν τῶ χεῖρε.

klauben: an etw. ~ περιτρώγειν τι.

Klaue *f* ὁ ὄνυξ (υχος).

Klauenſeuche *f* ἡ ποδάγρα.

Klauſel *f* ἡ προσθήκη.

kleben: etwas an etwas ~ προσκολλᾶν τινί τι, *intr.* προσκολλῆσθαι, ἐνέχεσθαί τινι.

klebrig γλίσχρος, κολλώδης.

Kleckſ *m* ἡ κηλίς (ῖδος).

Klee *m* τὸ τρίφυλλον.

Kleeblatt *n* τὸ τρίφυλλον.

Kleid *n* ἡ ἐσθής (ῆτος), τὸ ἱμάτιον, ἡ περιβολή, für Männer ἡ χλαῖνα, ἡ χλαμύς, für Frauen ὁ πέπλος.

Kleidchen *n* τὸ ἱματίδιον.

kleiden ἐνδύειν τινά τι, ἀμφιεννύναι τινά τι, ſich mit etw. ~ ἐνδύεσθαι, ἀμφιέννυσθαί τι.

Kleidung *f* ἡ ἐσθής (ῆτος), ἡ στολή, ἡ σκευή, τὰ ἱμάτια.

Kleidungsſtück *n* τὸ ἔσθημα, τὸ ἱμάτιον.

Kleie *f* τὸ πίτυρον.

klein μικρός, βραχύς (ταχ), ὀλίγος (gering), ταπεινός (niedrig), ~er machen ἐλαττοῦν, μειοῦν, ~er werden ἐλαττοῦσθαι, μειοῦσθαι, ~ beigeben μετρίως ἀποκρίνεσθαι. [λος (2).]

kleinblätt(e)rig μικρόφυλ-ſ

kleindenkend μικρὰ φρονῶν.

Kleingeiſt *m* ὁ μικρόψυχος.

kleingläubig δυσπειθής, δύσπειστος (2). [πείθεια.]

Kleingläubigkeit *f* ἡ δυσ-ſ

Kleinhandel *m* ἡ καπηλεία, ~ treiben καπηλεύειν.

Kleinhändler *m* ὁ κάπηλος.

Kleinheit *f* ἡ μικρότης, ἡ ὀλιγότης, ἡ ταπεινότης (ητος).

kleinherzig μικρόθυμος (2).

Kleinigkeit *f* τὸ μικρόν, τὸ ὀλίγον, τὸ φαῦλον.

Kleinigkeitskrämer *m* ὁ μικρολόγος.

Kleinigkeitskrämerei *f* ἡ μικρολογία.

klein-laut, -mütig μικρόψυχος (2), δύσθυμος (2), ταπεινός.

kleinlich μικρόψυχος (2), μικρολόγος (2), = gering φαῦλος, ταπεινός.

Kleinlichkeit *f* ἡ μικροψυχία, ἡ μικρολογία.

Kleinmut *m* ἡ μικροψυχία, ἡ δυσθυμία.

kleinmütig μικρόψυχος (2), ἀ-, δύσθυμος (2), ταπεινός. [τὸ ἄγαλμα.]

Kleinod *n* τὸ κειμήλιον,

Kleinſtädter *m* ὁ μικροπολίτης. [πολιτικόν.]

Kleinſtädterei *f* τὸ μικρο-ſ

Kleiſter *m* ἡ κόλλα.

kleist(e)rig κολλώδης.
kleistern κολλᾶν.
Klemme *f* = Verlegenheit ἡ ἀπορία.
klemmen θλίβειν.
Klempner *m* ὁ πεταλοποιός.
Klepper *m* τὸ ἱππάριον.
Klette *f* τὸ ξάνθιον.
klettern ἀναρριχᾶσθαι.
Klient *m* ὁ πελάτης.
Klima *n* τὸ κλίμα, ὁ ἀήρ (ἐρος), ἡ ὥρα.
Klinge *f* τὸ ξίφος.
Klingel *f* τὸ κρόταλον, ὁ κώδων (ωνος). ‖θωνίζειν.‖
klingeln κροταλίζειν, κω-‖
klingen φθέγγεσθαι, φο-φεῖν, ἠχεῖν.
klingend ἠχώδης.
Klippe *f* ἡ πέτρα, ὁ σκό-πελος, ἡ σπιλάς.
klippenreich σπιλώδης.
klirren ψοφεῖν.
Kloben *m* τὸ ξύλον.
klopfen (*trans.*) κρούειν, κόπτειν, an die Tür ~ τὰς θύρας, etw. ~ παίειν, τρί-βειν, (*intr.*) πάλλεσθαι, vom Herzen πηδᾶν.
Klopffechter *m* ὁ πύκτης, ὁ ἀθλητής.
Klöppel *m* ἡ τυπίς.
Kloß (Erdenkloß) *m* ἡ βῶλος.
Klotz *m* τὸ στέλεχος (auch von einem Menschen).
Klub *m* ἡ ἑταιρεία.
Kluft *f* τὸ χάσμα, τὸ ῥῆγμα, ἡ χαράδρα.
klug σοφός, φρόνιμος (2), συνετός, σώφρων, ~ sein εὖ φρονεῖν, νοῦν ἔχειν.
Klügelei *f* ἡ σοφιστεία.
Klugheit *f* ἡ σοφία, ἡ σωφροσύνη, ἡ φρόνησις, ἡ σύνεσις.
Klugheitsregel *f* ἡ καλὴ βουλή. ‖πλῆθος.‖
Klumpen *m* ὁ ὄγκος, τὸ‖
knabbern τρώγειν.
Knabe *m* ὁ παῖς (αιδός).
Knabenalter *n* s. Kinderjahre.
Knabenart *f* ὁ παιδικὸς τρόπος.
knabenhaft παιδικός.
Knabenjahre *n/pl.* s. Kinder-jahre.
knabenmäßig s. knabenhaft.
Knabenstreich *m* ἡ παιδιά.
Knabenzeit *f* s. Kinderjahre.
Knäblein *f* τὸ παιδίον, τὸ παιδάριον.
knacken καταγνύναι.
Knall *m* ὁ πάταγος, ὁ ψόφος.
knallen παταγεῖν, ψοφεῖν.
knapp εὐάρμοστος (2), — sparsam ἀκριβής.
Knappe *m* ὁ ὑπασπιστής.
knarren ψοφεῖν.
Knäuel *n* ἡ τολύπη.
Knauser *m* ὁ μικρολόγος.
Knauserei *f* ἡ μικρολογία.
knauserig μικρολόγος (2).
knausern μικρολογεῖσθαι.
Knebel *m* ὁ πάτταλος.
knebeln συνδεῖν. ‖οἰκέτης.‖
Knecht *m* ὁ δοῦλος, ὁ‖
knechten δουλοῦν, κατα-δουλοῦν (auch M.).
knechtisch δουλικός.
Knechtschaft *f* ἡ δουλεία.
Knechtung *f* ἡ δούλωσις, ἡ καταδούλωσις, ὁ ἀνδρα-ποδισμός.

kneifen κνίζειν. [δέφειν.)
kneten μάττειν, φυρᾶν,
knicken κλᾶν, θραύειν.
Knicker *m* ſ. Knauſer.
Knie *n* τὸ γόνυ (ατος), auf die ~ fallen πίπτειν ἐπὶ γόνατα.
Kniekehle *f* ἡ ἰγνύα.
knien καταπίπτειν εἰς τὰ γόνατα, vor j-m ~ προσπίπτειν πρὸς τὰ γονατά τινος oder bloß τινί.
Kniefcheibe *f* ἡ κόγχη, ἡ μύλη.
Kniff *m* ἡ μηχανή, τὸ μηχάνημα, τὸ τέχνημα, τὸ κλέμμα.
knirſchen φοφεῖν, τρίζειν, mit den Zähnen ~ πρίειν.
knirſtern φοφεῖν, τρίζειν.
knittern φοφεῖν.
Knoblauch *m* τὸ σκόροδον.
Knöchel *m* ὁ ἀστράγαλος, τὸ σφυρόν, τὸ ἄρθρον.
Knochen *m* τὸ ὀστοῦν.
Knochengelenk *n* ὁ κόνδυλος.
knochenlos ἀνόστεος (2).
Knollen *m* ὁ ὄγκος.
Knopf *m* ἡ πόρπη, ἡ περόνη.
knöpfen πορπᾶν, περονᾶν.
Knorpel *m* ὁ χόνδρος.
knorpelig χονδρός.
knorrig γογγρώδης.
Knoſpe *f* ἡ κάλυξ (κος).
Knoten *m* τὸ ἄμμα.
knotig γονατώδης.
knüpfen ἅπτειν, δεῖν, Freundſchaft ~ φιλίαν συνάπτειν.
Knüppel *m* τὸ ῥόπαλον, τὸ ξύλον.
knurren κνυζᾶσθαι.
knurrig δύσκολος (2).
Knute *f* ἡ μάστιξ (ιγος).
Knüttel *m* τὸ ῥόπαλον.
Kobold *m* ὁ κόβαλος.
Koch *m* ὁ μάγειρος, ὁ ὀψοποιός.
kochen ἕψειν, ὀπτᾶν.
Köcher *m* ἡ φαρέτρα.
Köchin *f* ἡ μαγείραινα.
Kochkunſt *f* ἡ μαγειρική, ἡ ὀψοποιία.
Kochtopf *m* ἡ χύτρα.
Köder *m* τὸ δέλεαρ (ατος), τὸ δελέασμα.
ködern δελεάζειν, übertr. προσάγεσθαι.
Koffer *m* ἡ κίστη, ἡ κιβωτός.
Kohl *m* ἡ κράμβη.
Kohle *f* ὁ ἄνθραξ (ακος).
Köhler *m* ὁ ἀνθρακεύς.
Kohlrübe *f* ἡ γογγύλη, ἡ γογγυλίς.
Kohorte *f* ἡ σπεῖρα.
Kokos-baum *m*, **-palme** *f* τὸ κουκιοφόρον δένδρον.
Kokosnuß *f* τὸ Ἰνδικὸν κάρυον.
Koller[1] *m* ἡ σπολάς.
Koller[2] (Pferdekrankheit) *m* ἡ λύττα.
Kolonie *f* ἡ ἀποικία.
koloniſieren οἰκίζειν, κατοικίζειν.
Koloniſt *m* ὁ ἄποικος.
Kolonne *f* τὸ τοῦ στρατοῦ μέρος, in ~n ἐπὶ κέρως, κατὰ κέρας.
Koloß *m* ὁ κολοσσός.
koloſſal ὑπερμεγέθης.
Komet *m* ὁ κομήτης.

Komiker *m* ὁ κωμῳδοποιός, ὁ κωμικός.
komiſch κωμικός.
Komitien *n/pl.* ἡ ἐκκλησία.
Kommandant *m* ὁ φρούραρχος.
kommandieren ἄρχειν τινός.
Kommando *n* ἡ ἀρχή.
kommen ἰέναι, ἔρχεσθαι, παριέναι, παραγίγνεσθαι, gekommen ſein ἥκειν, παρεῖναι, zu ſpät ~ ὑστερεῖν, ὑστερίζειν, hinter etwas ~ αἰσθάνεσθαι, κατανοεῖν, in etwas ~ περιτυγχάνειν, ἐμπίπτειν τινί, von etwas her~ εἶναι oder γίγνεσθαι ἔκ τινος, zu etw. ~ τυγχάνειν τινός, etwas ~ laſſen μεταπέμπεσθαί τι.
Kommen *n* ἡ ἄφιξις.
kommunal κοινός.
Komödie *f* ἡ κωμῳδία.
Komödiendichter *m* ſ. Komiker.
Kompagnie *f* ὁ λόχος.
Kompagnon *m* ὁ κοινωνός, ὁ μετέχων.
kompetent κύριος, ἐπιτήδειος.
Kompetenz *f* τὸ κύριον.
Kompliment *n* ὁ ἀσπασμός, ὁ ἔπαινος.
Komplott *n* ἡ σύστασις, ἡ συνωμοσία.
komponieren συντιθέναι.
Kompoſition *f* ἡ σύνθεσις, ἡ μελοποιία.
Konfiskation *f* ἡ δήμευσις.
konfiszieren δημεύειν, δημοσιοῦν, ἀποσημαίνεσθαι.
Kongreß *m* ὁ σύλλογος, ἡ σύνοδος, τὸ συνέδριον.
König *m* ὁ βασιλεύς.
Königin *f* ἡ βασίλεια, ἡ βασίλισσα.
königlich βασίλειος (2), βασιλικός.
Königreich *n* ἡ βασιλεία.
Königsburg *f* τὰ βασίλεια.
Königskrone *f* τὸ βασιλικὸν διάδημα.
Königsmacht *f* ἡ τοῦ βασιλέως δύναμις.
Königspalaſt *m* τὰ βασίλεια.
Königsthron *m* ὁ βασιλικὸς θρόνος.
Königswürde *f* ἡ βασιλεία.
Königtum *n* ἡ βασιλεία.
konkav κοῖλος.
konkret ἴδιος.
können: ich kann οἷός τ' εἰμί, ἔξεστί μοι, ὑπάρχει μοι, = Kräfte haben δύνασθαι, ἰσχύειν, = berechtigt ſein δίκαιον εἶναι, = verſtehen ἐπίστασθαι, εἰδέναι, μεμαθηκέναι, auswendig ~ ἐξεπίστασθαι.
Konſole *f* ἡ ὠτίς (ίδος).
Konſul *m* ὁ ὕπατος.
Konſulat *n* ἡ ὑπατεία.
Kontinent *m* ἡ ἤπειρος.
Kontingent *n* ἡ σύνταξις, τὸ σύνταγμα.
Kontrakt *m* ἡ συνθήκη, ἡ συγγραφή.
Kontraſt *m* τὸ ἐναντίον.
konvex κυρτός.
Konzept *n* ἡ ὑπογραφή.
Kopf *m* ἡ κεφαλή, ἡ ψυχή (Leben), ὁ νοῦς, ἡ γνώμη (Sinn und Gedanken), ἡ φύσις (geiſtige Fähigkeiten), ἡ μνήμη (Gedächtnis).
Kopf-band *n*, **-binde** *f* ἡ ταινία, ἡ μίτρα.

Kopfbedeckung *f* ἡ κεφαλίς.
köpfen ἀποτέμνειν τὴν κεφαλήν.
kopflos ἀκέφαλος (2), übtr. ἄνους, ἄφρων.
Kopflosigkeit *f* ἡ ἄνοια, ἡ ἀφροσύνη.
Kopfnicken *n* τὸ νεῦμα.
Kopf-putz, -schmuck *m* ὁ περὶ τὴν κεφαλὴν κόσμος.
Kopfschmerz *m* ἡ κεφαλαλγία, ~ haben ἀλγεῖν τὴν κεφαλήν.
kopfüber ἐπὶ κεφαλήν, κατὰ κεφαλῆς, πρανής.
Kopfweh *n* ſ. Kopfſchmerz.
Kopie *f* τὸ ἀπόγραφον.
kopieren ἀπογράφειν.
Koppel *f* ὁ σύνδεσμος.
koppeln ζευγνύναι, συνδεῖν.
Koralle *f* τὸ κοράλλιον.
Korb *m* ὁ κόφινος, ὁ, ἡ ἄρριχος, τὸ κανοῦν.
Korbwagen *m* τὸ κάναθρον.
Koriander *m* τὸ κορίαννον.
Kork *m* ὁ φελλός.
Kork-baum *m*, **-eiche** *f* ὁ φελλός, ἡ φελλόδρυς.
Korn *n* ὁ χόνδρος, ὁ σῖτος (Getreide).
Kornähre *f* ὁ στάχυς.
Kornblume *f* ἡ κύανος.
Körnchen *n* ἡ ψεκάς (ψακάς).
Kornelkirschbaum *m* ἡ κράνεια (κρανία), τὸ κράνον.
Kornelkirſche *f* ὁ τῆς κρανείας καρπός.
Kornwurm *m* ὁ κίς (τός).
Körper *m* τὸ σῶμα, toter ~ ὁ νεκρός.
Körperbau *m* ἡ φύσις.
Körperbildung *f* ἡ τοῦ σώματος φύσις.
Körperhaltung *f* τὸ σχῆμα, ἡ ἕξις.
körperlich σωματικός, σῶμα ἔχων.
körperlos ἀσώματος (2).
Körperſchaft *f* τὸ σύστημα, τὸ σύνταγμα, ἡ ἑταιρεία.
Körperſchönheit *f* τὸ τοῦ σώματος κάλλος.
körperſchwach ἀσθενής, ἄρρωστος (2).
Korps (militäriſches) *n* ἡ τάξις, τὸ τάγμα, τὸ σύνταγμα. [στωμύλλειν).]
koſen στωμύλλεσθαι (auch)
Koſt *f* τὰ σιτία, = Lebensunterhalt ἡ τροφή, ἡ δίαιτα, ὁ σῖτος, ὁ βίος.
koſtbar πολλοῦ ἄξιος, μεγαλοπρεπής.
Koſtbarkeit *f* ἡ λαμπρότης (ητος), ἡ μεγαλοπρέπεια.
Koſten, die ἡ δαπάνη, τὸ δαπάνημα, τὸ ἀνάλωμα, die ~ für etwas τὰ εἴς τι ἀναλώματα οὐ ἀνηλωμένα.
koſten[1] εἶναι mit *gen.*, viel ~ πολλοῦ εἶναι, es koſtet viel Mühe πολλοῦ πόνου ἐστίν.
koſten[2] (*trans.*) γεύεσθαί τινος.
koſtenfrei ἄνευ δαπάνης.
Koſtgänger *m* ὁ σύνδειπνος.
Koſtgeld *n* τὰ τροφεῖα.
köſtlich, Köſtlichkeit *f* ſ. koſtbar, Koſtbarkeit.
Kot *m* ὁ πηλός.
Kothurn *m* ὁ κόθορνος.
kotig πηλώδης.

Krach *m*, **Krachen** *n* ὁ πάταγος, ὁ φόφος.
krachen παταγεῖν, φοφεῖν.
krächzen κράζειν.
Kraft *f* ἡ δύναμις, ἡ ἰσχύς (Stärke), ἡ ῥώμη (Körperkraft), ἡ βία (Gewalt), aus allen Kräften ἀνὰ oder κατὰ κράτος, παντὶ σθένει, bei ~ sein δύνασθαι, ἰσχύειν, ἀκμάζειν, ~ haben ἰσχύειν. [acc.]
kraft ἐκ mit *gen.*, κατά mit[
Kraftanstrengung *f* ἡ συντονία.
Kraftaufwand *m* ἡ ῥώμη.
Kraftäußerung *f* ἡ ἐνέργεια.
Kraftfülle *f* ἡ τῆς ἡλικίας ἀκμή.
Kraftgefühl *f* τὸ φρόνημα.
kräftig ἐρρωμένος, εὔρωστος (2), δυνατός, ἰσχυρός, ~ sein ἰσχύειν, ἀκμάζειν, = wirksam ἐνεργός, ἰσχυρός, δεινός. [οῦν.]
kräftigen ῥωννύναι, βεβαι-[
Kräftigkeit *f* ἡ ἰσχύς, ἡ ἐνέργεια.
kraftlos ἀσθενής, ἄρρωστος (2), ἀδύνατος (2), = ungültig ἄκυρος (2).
Kraftlosigkeit *f* ἡ ἀσθένεια, ἡ ἀρρωστία.
kraftvoll ſ. kräftig.
Kragen *m*: j-n beim ~ nehmen συλλαμβάνειν τινά.
Krähe *f* ἡ κορώνη.
krähen κοκκύζειν.
Kralle *f* ὁ ὄνυξ (υχος).
Kram *m* ἡ καπηλεία, τὰ ὤνια.
Krämer *m* ὁ κάπηλος.
Kramladen *m* τὸ καπηλεῖον.
Krammetsvogel *m* ἡ τριχάς (άδος). [σπάσμα.]
Krampf *m* ὁ σπασμός, τὸ[
Krampfader *f* ὁ κιρσός, ἡ ἰξία.
krampfhaft σπασμώδης.
Kran *m* ἡ κεραία, ἡ γέρανος.
Kranich *m* ἡ γέρανος.
krank νοσῶν, νοσερός (νοσηρός), ἀσθενής, ~ sein νοσεῖν, ἀρρωστεῖν, ἀσθενεῖν, κάμνειν.
kränkeln νοσεῖν, ἀσθενεῖν.
kränken: j-n ~ λυπεῖν, ἀνιᾶν τινα, sich ~ ἄχθεσθαι, ἀγανακτεῖν.
Kranken-bett, -lager *n* ἡ κλίνη. [νιον.]
Krankenhaus *n* τὸ παιω-[
Krankenpflege *f* ἡ τῶν νοσούντων θεραπεία.
krankhaft νοσώδης, ἐπίνοσος (2).
Krankheit *f* ἡ νόσος, τὸ νόσημα, ἡ ἀρρωστία, ἡ ἀσθένεια, ~ der Seele τὸ τῆς ψυχῆς κακόν, eine ~ bekommen περιπίπτειν νόσῳ, an einer ~ sterben ἀποθνήσκειν oder τελευτᾶν νόσῳ.
kränklich ἀσθενής, νοσώδης.
Kränklichkeit *f* ἡ ἀσθένεια, ἡ ἀρρωστία.
Kränkung *f* ἡ ὕβρις, ἡ ἀδικία, τὸ ἀδίκημα.
Kranz *m* ὁ στέφανος.
kranz-artig, -förmig στεφανώδης.
Krater *m* ὁ κρατήρ.
Krätze *f* τὸ ὄξος.

krauen ψῆν, κνῆν.
kräuſeln βοστρυχίζειν.
kraushaarig οὐλότριχος (2).
Kraut *n* ἡ πόα, ἡ βοτάνη.
Krawall *m* ἡ ταραχή, ἡ στάσις.
Kreatur *f* τὸ ζῷον.
Krebs *m* ὁ ἀστακός, als Krankheit ὁ καρκίνος, τὸ καρκίνωμα.
krebsartig καρκινοειδής, καρκινώδης.
Kredit *m* ἡ πίστις, = Ruf ἡ δόξα.
Kreide *f* ἡ λευκὴ γῆ, ἡ γύψος.
Kreis *m* ὁ κύκλος, = Bezirk ὁ νομός, = Verein ἡ σύστασις, ἡ ὁμιλία.
kreiſchen ἀναβοᾶν, κλάζειν.
Kreiſel *m* ὁ ῥόμβος.
kreiſen κύκλῳ φέρεσθαι.
kreisförmig κύκλιος.
Kreislauf *m* ἡ κύκλησις.
kreisrund κύκλιος.
kreißen ὠδίνειν.
Kreisumfang *m* ἡ περιφέρεια.
Kreſſe *f* τὸ κάρδαμον.
Kreuz *n* τὸ χίασμα, ὁ σταυρός (zum Hinrichten), ἡ ὀσφύς (ὑος) (am Körper), ἡ ταλαιπωρία (Elend).
Kreuzdorn *m* ἡ ῥάμνος.
kreuzen: von Wegen σχίζεσθαι, von Schiffen περιπλεῖν.
Kreuzestod *m*: den ~ ſterben ἀνασταυρωθέντα ἀποθνήσκειν.
kreuzigen ἀνασταυροῦν, ἀνασκολοπίζειν.
Kreuzigung *f* ἡ ἀνασταύρωσις, ἡ ἀνασκολόπισις.
kreuzlahm ἰσχιορρωγικός.
Kreuzſpinne *f* τὸ φαλάγγιον.
Kreuzweg *m* ἡ τρίοδος.
kreuzweiſe ἐν-, ἐπαλλάξ.
Kreuzwurz *f* ὁ ἠριγέρων (οντος).
kriechen ἕρπειν, in, unter etwas ~ ἐν-, εἰς-, ὑποδύεσθαι εἴς τι.
kriechend ἕρπων.
Kriecher *m* ὁ κόλαξ (ακος).
Krieg *m* ὁ πόλεμος, ~ anfangen πόλεμον ἐκφέρειν πρός τινα, ~ erklären προαγορεύειν πόλεμον, ~ führen πολεμεῖν, πόλεμον ποιεῖσθαί τινι oder πρός τινα, in den ~ ziehen στρατεύειν, στρατεύεσθαι, στρατείαν ποιεῖσθαι.
Krieger *m* ὁ στρατιώτης.
kriegeriſch πολεμικός, μάχιμος (2).
Kriegführung *f* τὸ πολεμεῖν.
Kriegsangelegenheiten *f/pl.* τὰ τοῦ πολέμου, τὰ πολεμικά.
Kriegsbrauch *m* ὁ τοῦ πολέμου νόμος.
Kriegsdienſt *m* ἡ στρατεία, ~ tun στρατεύεσθαι.
kriegserfahren ſ. kriegsgeübt.
Kriegserfahrung *f* ἡ τῶν πολεμικῶν ἐμπειρία.
Kriegserklärung *f* ἡ τοῦ πολέμου προαγόρευσις.
Kriegsgefährte *m* ὁ συστρατιώτης.
kriegsgefangen αἰχμάλωτος (2).

Kriegsgesang *m* ὁ παιάν (ᾶνος).
Kriegsgeschrei *n* ὁ ἀλαλαγμός.
kriegs-erfahren, -geübt ὁ τοῦ πολέμου οὐ. τῶν πολεμικῶν ἔμπειρος.
Kriegsheer *n* ſ. Heer.
Kriegskamerad *m* ſ. Kriegsgefährte.
Kriegskenntnis *f* ἡ πολεμικὴ ἐμπειρία.
kriegskundig ἐπιστήμων οὐ. ἔμπειρος τῶν πολεμικῶν.
Kriegskunst *f* τὰ πολεμικά.
Kriegslied *n* ſ. Kriegsgesang.
Kriegslist *f* τὸ στρατήγημα, τὸ κλέμμα.
Kriegsluft *f* τὸ φιλοπόλεμον.
kriegsluftig φιλοπόλεμος (2).
Kriegsmacht *f* ἡ δύναμις.
Kriegsmantel *m* ἡ χλαμύς (ύδος).
Kriegsrat *m* ὁ τῶν στρατηγῶν σύλλογος.
Kriegsrüstung *f* ἡ εἰς τὸν πόλεμον παρασκευή.
Kriegsschiff *n* ἡ μακρὰ ναῦς.
kriegstüchtig στρατεύσιμος (2), = tüchtig im Kriege πολεμικός.
Kriegswesen *n* τὰ πολεμικά, τὰ τοῦ πολέμου.
Kriegswissenschaft *f* τὰ τακτικά, ἡ πολεμική.
Kriegszucht *f* ἡ τῶν στρατιωτῶν πειθαρχία, gute, ſchlechte ~ ἡ εὐ-, ἀταξία.
Kriminal-klage *f*, **-prozeß** *m* ἡ γραφή.
Krippe *f* ἡ φάτνη.
Krisis *f* ἡ κρίσις, ἡ ῥοπή.
Kristall *m* u. *n* ὁ κρύσταλλος.
kristallartig κρυσταλλοειδής.
Kriterium *n* τὸ κριτήριον, τὸ τεκμήριον.
Kritik *f* ἡ κριτικὴ ἐπιστήμη.
kritisch κριτικός, = bedenklich ἄπορος (2), σφαλερός.
kritisieren κρίνειν περί τινος.
Krittelei *f* ἡ μικρολογία.
kritteln μικρολογεῖσθαι.
Krittler *m* ὁ μικρολόγος.
Kritzelei *f* ὁ σκαριφισμός.
kritzeln σκαριφᾶσθαι.
Krokodil *n* ὁ κροκόδειλος.
Krone *f* ὁ στέφανος, τὸ διάδημα (eines Fürſten), zur ~ gelangen καθίστασθαι εἰς τὴν ἀρχήν.
krönen στεφανοῦν, =ſchmücken, ehren κοσμεῖν, τιμᾶν.
Kronerbe *m* ὁ διάδοχος.
Kronprätendent *m* ὁ τῆς ἀρχῆς ἀντιποιούμενος.
Krönung *f* ἡ τοῦ ἄρχοντος κατάστασις.
Kropf *m*: als Krankheit ἡ γογγρώνη, der Vögel ὁ πρόλοβος.
Kröte *f* ὁ φρῦνος, ἡ φρύνη.
Krücke *f* ἡ βακτηρία.
Krug *m* ὁ κάδος, ὁ ἀμφορεύς.
Krume *f* ἡ ψίξ (ιχός).
krumm καμπύλος, ἀγκύλος, κυρτός.
krümmen κάμπτειν, ἀγκυλοῦν, κυρτοῦν.
Krummholz *n* ὁ γύης (ητος).
Krummſtab *m* ἡ καμπύλη.
Krümmung *f* ἡ κάμψις, als Gegenſtand ἡ καμπή, τὸ κύρτωμα.

Krüppel *m* ὁ ἀδύνατος.
Kruste *f* ἡ λεπίς, τὸ λέπος.
Kübel *m* ἡ λεκάνη, τὸ ἀγγεῖον.
Küche *f* τὸ μαγειρεῖον.
Kuchen *m* ὁ πλακοῦς (οῦντος), τὸ πέμμα.
Küchen-gerät, -geschirr *n* τὰ μαγειρικὰ σκεύη.
Küchenherd *m* ἡ ἐσχάρα.
Küchlein *n* τὸ νεόττιον, ὁ νεοττός.
Kuckuck *m* ὁ κόκκυξ (υγος).
Kufe *f* ὁ πίθος.
Kugel *f* ἡ σφαῖρα.
kugel-artig, -förmig σφαιροειδής. [σφαιροειδές.]
Kugel-form, -gestalt *f* τὸ
kugeln κυλίνδειν.
kugelrund s. kugelartig.
Kuh *f* ἡ βοῦς.
Kuhhirt *m* ὁ βουκόλος.
kühl ψυχρός.
Kühle *f* τὸ ψῦχος.
kühlen ψύχειν.
Kühlung *f* ἡ ψῦξις.
kühn τολμηρός, εὔτολμος (2), θρασός, θαρραλέος, ~sein τολμᾶν, θρασύνεσθαι.
Kühnheit *f* ἡ τόλμα, ἡ εὐτολμία, ἡ θρασύτης (ητος).
kultivieren ἡμεροῦν, den Boden ~ ἐργάζεσθαι.
Kultur *f* ἡ ἡμέρωσις, ἡ ἐργασία, = Bildung ἡ παιδεία, ἡ παίδευσις.
Kultus *m* ἡ θεραπεία, τὰ ἱερά.
Kümmel *m* τὸ κύμινον.
Kummer *m* ἡ λύπη, ἡ ἀνία, ~ haben λυπεῖσθαι, ἀνιᾶσθαι, sich um etw. ~machen φροντίζειν, ἐπιμελεῖσθαί τινος.
kummer-frei, -los ἄλυπος (2).
kümmerlich = selten, gering σπάνιος.
Kummerlosigkeit *f* ἡ ἀλυπία.
Kümmernis *f* s. Kummer.
kummervoll περίλυπος (2).
kund δῆλος, φανερός, ~machen δηλοῦν, ἀποφαίνειν, ἀγγέλλειν.
Kunde *f* ἡ φήμη, ὁ λόγος, ἡ ἀγγελία. [**kund.**]
kundgeben s. kundmachen unter
Kundgebung *f* ἡ δήλωσις.
kundig ἔμπειρος (2), ἐπιστήμων.
Kundschaft *f* ἡ ἀγγελία.
Kundschafter *m* ὁ σκοπός, ὁ κατάσκοπος. [**kund.**]
kundtun s. kundmachen unter
künftig μέλλων, ἐσόμενος, *adv.* ὕστερον, τοῦ λοιποῦ.
Kunst *f* ἡ τέχνη, eine ~ treiben τέχνην ἐργάζεσθαι, ἀσκεῖν oder ἐπιτηδεύειν.
Kunstarbeit *f* τὸ τέχνημα.
Künstelei *f* ἡ κακοτεχνία.
künsteln τεχνιτεύειν, σοφίζεσθαι. [τεχνος (2).]
kunst-erfahren, -fertig ἔν-
Kunsterzeugnis *n* s. Kunstarbeit. [ἡ εὐτεχνία.]
Kunstfertigkeit *f* ἡ τέχνη.
Kunstfleiß *m* ἡ φιλοτεχνία.
Kunstfreund *m* ὁ φιλότεχνος.
Kunstgebilde *n* s. Kunstarbeit.
kunst-gemäß, -gerecht ἔντέχνος (2).
Kunstgriff *m* ἡ τέχνη, τὸ τέχνημα, τὸ μηχάνημα.

Kunstleistung *f* s. Kunstarbeit.
Künstler *m* ὁ τεχνίτης.
künstlerisch τεχνικός. ‖(2).‖
künstlich τεχνικός, ἔντεχνος‖
Künstlichkeit *f* ἡ τέχνη.
kunstliebend, Kunstliebhaber *m* φιλότεχνος (2).
kunstlos ἄτεχνος (2).
Kunstlosigkeit *f* ἡ ἀτεχνία.
kunstmäßig s. kunstgemäß.
kunstreich τεχνικός.
Kunstsinn *m* τὸ φιλότεχνον.
kunstsinnig τεχνικός.
Kunststück *n* ἡ τέχνη, τὸ τέχνημα, von Tieren τὸ μάθημα.
kunstverständig ἐπιστήμων, τεχνικός. ‖τεχνος (2).‖
kunstvoll τεχνικός, ἔν-‖
Kunstwerk *n* s. Kunstarbeit.
Kupfer *n* ὁ χαλκός.
Kupferbergwerk *n* τὰ χαλκοῦ μέταλλα. ‖λίθος.‖
Kupfererz *n* ὁ χαλκίτης‖
kupferfarbig χαλκοειδής.
Kupfer-gefäß, -geschirr *n* τὸ χαλκίον, τὸ χάλκωμα.
Kupfer-geld *n*, **-münze** *f* τὸ χαλκοῦν νόμισμα.
kupferhaltig ὑπόχαλκος (2).
kupfern χαλκοῦς.
kupferrot s. kupferfarbig.
Kupferschmied *m* ὁ χαλκεύς.
Kuppe *f* ἡ κορυφή, τὸ ἄκρον.
Kuppel *f*, **Kuppel-bau** *m*, **-dach** *n* ὁ θόλος. ‖ειδής.‖
kuppel-artig, -förmig θολο-‖
Kuppelei *f* ἡ προαγωγεία, ἡ μαστροπεία.
kuppeln προαγωγεύειν, μαστροπεύειν.
Kuppler *m*, **Kupplerin** *f* ὁ, ἡ προαγωγός, μαστροπός.
Kur *f* ἡ θεραπεία.
Kurart *f* ἡ θεραπεία.
Kurbel *f* ἡ κώπη.
Kürbis *m* ἡ κολοκύντη.
Kurie *f* ἡ φρατρία, als Gebäude τὸ βουλευτήριον, τὸ συνέδριον.
kurz βραχύς, σύντομος (2), den kürzeren ziehen ἐλαττοῦσθαι, μεῖον ἔχειν, μειονεκτεῖν, etwas ~ behandeln ἐπιτρέχειν τι, ~ und gut ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, ἁπλῶς δέ, in ~er Zeit ἐν βραχεῖ, seit kurzem ἐξ ὀλίγου, ~ darauf οὐ πολὺ ὕστερον, μετ' ὀλίγον, ~ vorher ὀλίγῳ πρότερον.
kurzatmig βραχύπνους, ἀσθμαίνων.
Kurzatmigkeit *f* ἡ βραχύπνοια, τὸ ἄσθμα. ‖(2).‖
kurzdauernd ὀλιγοχρόνιος‖
Kürze *f* ἡ βραχύτης (ητος), τὸ βραχύ, ~ der Zeit ἡ χρόνου ὀλιγότης.
kürzen συντέμνειν, συστέλλειν.
kurzhaarig μικρότριχος (2).
kürzlich ἄρτι, ἀρτίως, νεωστί.
kurzsichtig ἀμβλὺς τὴν ὄψιν, μυώψ (ῶπος), ~ sein βραχὺ ὁρᾶν.
Kurzsichtigkeit *f* ἡ μυωπία.
kurzum s. kurz und gut.
kurzweg ἁπλῶς.
Kurzweil *f* ἡ διατριβή, ἡ παιδιά, ~ treiben παίζειν.

kurzweilig παιδιώδης.
Kuß *m* τὸ φίλημα.
küssen φιλεῖν.
küssenswert ἀξιοφίλητος (2).
Küste *f* ἡ παραλία, ὁ αἰγιαλός, ἡ ἠιών (όνος).
Küstenbewohner *m* ὁ ἐπι-, παραθαλάττιος.
Küstenfahrer *m* ὁ παραπλέων.
Küsten=gegend *f*, **=land** *n* τὰ ἐπι-, παραθαλάττια.
Küstenplatz *m* τὸ ἐπι-, παραθαλάττιον χωρίον.
Küstenstadt *f* ἡ παράλιος πόλις.
Küstenstrich *m* ſ. Küſten=ſgegend.
Kutſche *f* ἡ ἁρμάμαξα.
kutſchieren ἁρμαμηλατεῖν.
Kutſchpferde *n/pl.* τὸ ἵππων ζεῦγος, ἵπποι καὶ ἅρμα.
Kutte *f* ἡ χλαῖνα.
Kutter *m* ὁ λέμβος, τὸ κελήτιον.

L

L Λ, λ, τὸ λάμβδα, indekl.
Lab *n* ἡ πυτία.
laben τέρπειν, ἀναψύχειν, ſich an etwas ~ ἥδεσθαί, τέρπεσθαί τινι.
Labetrunk *m* τὸ ἥδιστον ποτόν.
Laboratorium *n* τὸ ἐργαστήριον, τὸ φαρμακεῖον.
Labſal *n* ἡ τέρψις, ἡ ἀνάψυξις.
Labung *f* ἡ τέρψις.
Labyrinth *n* ἡ λαβύρινθος.
labyrinthiſch λαβυρίνθειος, λαβυρινθώδης.
Lache *f* τὸ τέλμα.
lächeln μειδιᾶν, ὑπογελᾶν.
lachen γελᾶν, über j-n ἐπί τινι, laut ~ ἀναγελᾶν.
Lachen *n* ὁ γέλως (ωτος).
lächerlich γελοῖος, γελαστός, ſich ~ machen καταγέλαστον ποιεῖν ἑαυτόν.
lachluſtig φιλόγελως.
Lachs *m* ὁ ἀττακεύς.
Lack *m* τὸ κρόκεον ἴον, = Firnis τὸ γάνωμα.
lackieren γανοῦν.
Lade *f* ἡ κίστη, ἡ λάρναξ (ακος), ἡ θήκη.
Laden *m* = Kaufladen τὸ καπηλεῖον.
laden σάττειν, ἐπισάττειν τινά τι, ἐπιβάλλειν τινί τι, = einladen καλεῖν, zum Mahle ἐπί, πρὸς δεῖπνον.
Ladung *f* ὁ φόρτος, τὸ φορτίον.
Laffe *m* ὁ μῶρος.
Lage *f* ἡ θέσις, = Zuſtand ἡ κατάστασις, ἡ ἕξις, τὸ περί τι, τά τινος, in einer ~ ſein ἔχειν, διακεῖσθαι.
Lager *n* für Menſchen ἡ κλίνη, ἡ εὐνή (letzteres auch für Tiere), = Kriegslager τὸ στρατόπεδον, ein ~ beziehen στρατοπεδεύειν (auch M.).
lagern, ſich κατακλίνεσθαι, von Soldaten στρατοπεδεύεσθαι, κατασκηνοῦν.

Lager-statt, -stätte *f* ἡ εὐνή, ἡ κοίτη.
lahm χωλός, πηρός.
lähmen χωλοῦν.
Lähmung *f* ἡ χώλωσις.
Laich *m* τὸ σπέρμα.
Laie *m* ὁ ἰδιώτης, ~ in etw. sein ἄπειρον εἶναί τινος, οὐκ ἐπίστασθαί τι.
Lakai *m* ὁ ἀκόλουθος, ὁ θεράπων.
lallen λαλαγεῖν.
Lamm *n* ὁ ἀμνός, ὁ ἀρήν (*gen.* ἀρνός, *dat.* ἀρνί usw.).
Lämmchen *n* τὸ ἀρνίον.
Lampe *f* ὁ λύχνος.
Land *n* ἡ γῆ, ἡ ἤπειρος, ἡ χώρα, ὁ ἀγρός, οἱ ἀγροί.
Landarbeit *f* τὰ ἐν ἀγροῖς ἔργα.
Landarmee *f* ὁ πεζὸς στρατός.
Landbau *m* ἡ γεωργία, ἡ γεωπονία, ἡ ἐργασία τῆς γῆς, den ~ treiben γεωργεῖν.
Landbauer *m* ὁ γεωργός.
Landbewohner *m* ὁ ἐν ἀγροῖς οἰκῶν.
Ländchen *n* ἡ μικρὰ χώρα.
landeinwärts ἄνω, εἰς τὰ ἄνω, ~ gehen ἀναβαίνειν.
landen ὁρμίζεσθαι, κατάγεσθαι, ἀποβαίνειν, ἐκβαίνειν.
Landenge *f* ὁ ἰσθμός.
Ländereien *f/pl.* οἱ ἀγροί.
Landesart *f* = Art des Bodens ἡ φύσις τῆς γῆς, = Landessitte ὁ καθεστὼς τρόπος.
Landesfürst *m* ὁ βασιλεύς.
Landesgebrauch *m* ὁ καθεστὼς τρόπος.
Landesgrenze *f* οἱ τῆς γῆς ὅροι.
Landesherr *m* s. Landesfürst.
Landessitte *f* ὁ πάτριος νόμος.
Landessprache *f* ἡ διάλεκτος.
Landesverfassung *f* ἡ πολιτεία.
Landesverweisung *f* ἡ φυγή.
Landesverwiesene(r) *m* ὁ φυγών, ὁ φυγάς.
landflüchtig ὁ φυγών, ὁ φυγάς.
Landgut *n* τὸ χωρίον, ὁ ἀγρός.
Landhaus *n* τὸ ἐπαύλιον.
Landkarte *f* ὁ πίναξ (ακος), ἡ γεωγραφία.
Landkrieg *m* ὁ κατὰ γῆν πόλεμος.
Landleben *n* ὁ ἐν τοῖς ἀγροῖς βίος.
Landleute, die οἱ ἀγροῖκοι.
ländlich ἀγροικος (2).
Landmacht *f* ὁ πεζὸς στρατός.
Landmann *m* ὁ γεωργός.
Landmesser *m* ὁ γεωμέτρης.
Landschaft *f* ἡ χώρα.
Landschlacht *f* ἡ πεζομαχία.
Landsmann *m* ὁ πολίτης, ὁ ὁμόφυλος.
Landspitze *f* τὸ ἄκρον.
Landstadt *f* τὸ πόλισμα.
Landstraße *f* ἡ λεωφόρος.
Landstreicher *m* ὁ ἀλήτης, ὁ πλάνης.
Landstrich *m* τὸ χωρίον, ἡ χώρα.
Landtreffen *n* ἡ πεζομαχία.
Landtruppen *f/pl.* τὸ πεζικόν, τὸ πεζόν.
Landung *f* ἡ ἀπόβασις.
Landungsplatz *m* ἡ προσβολή.

Landvolk *n* οἱ ἀγροῖκοι.
Landweg *m* ἡ πεζὴ ὁδός.
Landwirt *m* ὁ γεωργός.
Landwirtschaft *f* ἡ γεωργία.
Landzunge *f* ὁ ἰσθμός.
lang μακρός, μέγας, seit ~er Zeit ἐκ παλαιοῦ, nach ~er Zeit διὰ πολλοῦ, = hindurch διά mit *gen.*, ~e dauern χρονίζεσθαι, μηκύνεσθαι, nicht lange darauf οὐ πολλῷ ὕστερον, μετ' ὀλίγον (οὐ πολὺν) χρόνον.
Länge *f* τὸ μῆκος, ἡ μακρότης (ητος), in die ~e ziehen μηκύνειν, sich in die ~ ziehen χρονίζεσθαι.
langen = sich erstrecken τείνειν, ἥκειν, καθήκειν εἴς τι, = hinreichen ἀρκεῖν, ἱκανὸν εἶναι.
Längenmaß *n* τὸ μέτρον.
Langeweile *f* ὁ ἄλυς (υος), ~ haben ἀλύειν.
langhaarig μακρὰς τρίχας ἔχων.
länglich ἐπιμήκης.
Langmut *f* ἡ μακροθυμία, ἡ πραότης (ητος).
langmütig μακρόθυμος (2), ~ sein μακροθυμεῖν.
längs παρά, ἀνά mit *acc.*
langsam βραδύς, σχολαῖος.
Langsamkeit *f* ἡ βραδυτής (ῆτος), ἡ σχολαιότης (ητος).
längst πάλαι, πολὺν χρόνον.
längstens ἐπὶ πλεῖστον.
langweilen ἀνιᾶν.
langweilig ἀνιαρός.
langwierig χρόνιος.
Langwierigkeit *f* ἡ χρονιότης (ητος).
Lanze *f* τὸ δόρυ (ατος), τὸ παλτόν, ἡ λόγχη.
Lanzenspitze *f* ἡ λόγχη.
Lanzenträger *m* ὁ δορυφόρος.
Lappalie *f* ὁ λῆρος.
Lappen *m* τὸ ῥάκος, am Ohre ὁ λοβός.
läppisch ληρώδης, ἄτοπος(2).
Lärm *m* ὁ θόρυβος, ὁ ψόφος.
lärmen θορυβεῖν.
Larve *f* τὸ πρόσωπον.
lassen ἐᾶν, οὐ κωλύειν, = machen, daß etw. getan wird ποιεῖν, διδόναι (oft durch den *aor.* M. ausgedrückt, zB. er ließ sich machen ἐποιήσατο), = darstellen ἀποφαίνειν, ἀποδεικνύναι, = gestatten ἐᾶν, ἐφιέναι, ἐπιτρέπειν, = verlassen λείπειν, ἀπολείπειν, = unterlassen παύεσθαί τινος.
lässig ἀνειμένος, ἀργός, ῥᾴθυμος (2).
Lässigkeit *f* ἡ ἄνεσις, ἡ ἀργία, ἡ ῥᾳθυμία.
Last *f* τὸ βάρος, = Ladung ὁ φόρτος, τὸ φορτίον, = Beschwerlichkeit τὸ ἄχθος, ὁ μόχθος.
lasten: auf j-m ~ ὑπέχει τίς τι.
lastend βαρύς.
Laster *n* ἡ κακία, ἡ πονηρία.
Lästerer *m* ὁ βλάσφημος.
lasterfrei ἄκακος (2).
lasterhaft πονηρός, μοχθηρός.
Lasterhaftigkeit *f* ἡ μοχθηρία, ἡ πονηρία, ἡ κακία, ἡ κακότης (ητος).

lästerlich βλάσφημος, λοίδορος (2). [ἡ λοιδορία.]
Lästerung *f* ἡ βλασφημία,
Lästerwort *n* ὁ βλάσφημος λόγος. [γλῶττα.]
Lästerzunge *f* ἡ βλάσφημος
lästig βαρύς, ἐπαχθής.
Lästigkeit *f* ἡ ἐπάχθεια.
Lastschiff *n* ἡ φορταγωγὸς ναῦς, ἡ ὁλκάς (ἄδος).
Lasttier *n* τὸ ὑποζύγιον.
Lastträger *m* ὁ φορτοφόρος.
Lastwagen *m* ἡ φορταγωγὸς ἅμαξα.
Laterne *f* ὁ λύχνος.
Latte *f* ἡ κάμαξ (ακος).
Lattich *m* ἡ θρῖδαξ (ακος).
Latz *m* τὸ παταγεῖον. [τριος.]
lau ὑπόθερμος (2), übtr. μέ-
Laub *n* τὰ φύλλα.
Laube *f* ἡ σκηνή.
Laubfrosch *m* ὁ μάντις.
Laubholz *n* τὰ φυλλοφόρα δένδρα.
laubig φυλλοφόρος (2).
laubreich φυλλώδης.
Lauch *m* τὸ πράσον.
lauchartig πρασοειδής.
Lauer *f* ἡ σκοπή, ἡ κατασκοπή, auf der ~ sein oder stehen κατασκοπεύειν.
Lau(e)rer *m* ὁ σκοπός, ὁ κατάσκοπος, ὁ ἐπιβουλεύων.
lauern τηρεῖν, παρατηρεῖν, im Hinterhalte ~ λοχᾶν, ἐνεδρεύειν τινά.
Lauf *m* ὁ δρόμος, von Gewässern ὁ ῥοῦς, τὸ ῥεῦμα, von Schiffen ὁ πλοῦς, = Umlauf ἡ περιφορά, = Fortgang ἡ προχώρησις, ἡ προκοπή, der ~ der Welt τὰ ἐν ἀνθρώποις γιγνόμενα, ~ des Wildes ὁ πούς.
Laufbahn *f* τὸ στάδιον (*pl.* auch οἱ στάδιοι), ὁ δρόμος, = Lebenszeit ὁ βίος, ὁ αἰών.
laufen τρέχειν, θεῖν, davon: ἀποδιδράσκειν, δραπετεύειν, von leblosen Dingen φέρεσθαι, von Flüssen ῥεῖν.
Läufer *m* ὁ δρομεύς.
Lauffeuer *n*: sich wie ein ~ verbreiten τάχιστα διὰ πάντων χωρεῖν.
Laufgraben *m* ἡ τάφρος.
Lauge *f* ἡ κονία.
laulich s. lau.
Laune *f* ἡ τῆς ψυχῆς διάθεσις, gute ~ ἡ εὐφροσύνη, ἡ εὐθυμία, schlechte ~ ἡ ἀηδία, ἡ δυσκολία.
launenhaft, launisch δύσκολος (2), ἀηδής, ἀβέβαιος (2), = launig εὔκολος (2), εὔθυμος (2, im guten Sinne), εὐτράπελος (2), εὔχαρις, χαρίεις (witzig, humorvoll).
Laus *f* ὁ φθείρ (ειρός), Läuse haben φθειριᾶν.
lauschen ὠτακουστεῖν, τηρεῖν, παρατηρεῖν.
Lauscher *m* ὁ ὠτακουστής.
Läusekrankheit *f* ἡ φθειρίασις.
laut ὀξύς, λαμπρός, = deutlich φανερός, σαφής, ~ rufen βοᾶν, ἀναβοᾶν, ~ werden lassen φανερὸν ποιεῖσθαι.
Laut *m* ἡ φωνή, ὁ φθόγγος, einen ~ von sich geben φθέγγεσθαι. [mit *acc.*]
laut = kraft ἐκ mit *gen.*, κατά

lautbar ſ. kund.

Laute *f* ἡ βάρβιτος (τὸ βάρβιτον), ἡ φόρμιγξ (γγος), ἡ λύρα, ἡ κιθάρα, die ~ ſpielen βαρβιτίζειν, κιθαρίζειν.

lauten: gut, ſchlecht ~ καλόν, χαλεπὸν εἶναι, der Brief lautet ſo ἡ ἐπιστολὴ λέγει διὰ γραμμάτων τάδε.

läuten κωδωνίζειν.

Lautenſchläger *m* ὁ κιθαριστής, ὁ ψάλτης.

lauter εἰλικρινής, καθαρός, ἀκέραιος (2), ἀκήρατος (2), ἄκρατος (2), *adv.* πάντα, πάντως, παντελῶς.

Lauterkeit *f* ἡ εἰλικρίνεια, ἡ καθαρότης, ἡ ἀκεραιότης (ητος), ~ der Geſinnung ἡ χρηστότης (ητος).

läutern καθαίρειν, Metalle ~ ἐκτήκειν.

Läuterung *f* ἡ κάθαρσις.

lautlos ἄφωνος (2), ἄφθογγος (2).

lauwarm ὑπόθερμος (2).

Lava *f*, **Lavaſtrom** *m* ὁ ῥύαξ (ακος).

Lavendel *m* ἡ στοιχάς.

lavieren πλαγιάζειν πρὸς ἀντίους τοὺς ἀνέμους.

Lazarett *n* τὸ νοσοκομεῖον.

Lebehoch *n*: j-m ein ~ bringen εὐτυχίαν ἐπεύχεσθαί τινι.

leben ζῆν (nur *prs.* u. *impf.*), βιῶναι, lebe wohl! χαῖρε! ὑγίαινε! = Lebensunterhalt haben ἔχειν βίον oder τὰ ἐπιτήδεια, = ſich aufhalten διατρίβειν, ποιεῖσθαι τὴν δίαιταν.

Leben *n* ἡ ζωή, τὸ ζῆν, ὁ βίος, ἡ ψυχή, ἡ δίαιτα, im ~ κατὰ τὸν βίον, j-m das ~ nehmen ἀφαιρεῖσθαί τινα τὴν ψυχήν, ums ~ kommen ἀποβάλλειν τὴν ψυχήν, das ~ daranſetzen παραβάλλεσθαι τὴν ψυχήν, auf ~ u. Tod kämpfen ἀγωνίζεσθαι περὶ ψυχῆς, ſich das ~ nehmen διεργάζεσθαι ἑαυτόν, noch am ~ ſein περιεῖναι, περιγενέσθαι.

lebend, lebendig ζωός, ἔμψυχος (2), ~es Geſchöpf τὸ ζῷον, j-n ~ machen ἀναβιοῦν, ζωπυρεῖν.

Lebensalter *n* ἡ ἡλικία.

Lebensart *f* ἡ δίαιτα, ὁ βίος, = Betragen ὁ τρόπος, ἡ ἕξις, ein Mann von ~ ἀστεῖος ἀνήρ.

Lebensbahn *f* ἡ τοῦ βίου ὁδός, ὁ βίος.

Lebensbedürfniſſe *n/pl.* τὰ εἰς od. πρὸς τὸν βίον.

Lebensbeſchreiber *m* ὁ βιογράφος.

Lebensbeſchreibung *f* ὁ βίος.

Lebensdauer *f* ὁ αἰών.

Lebensende *n* ἡ (τοῦ βίου) τελευτή.

Lebensgefahr *f* ὁ περὶ τοῦ βίου (τῆς ψυχῆς) κίνδυνος.

Lebensgefährte *m* ὁ ἡλικιώτης.

Lebensgeiſt *m* τὸ πνεῦμα.

Lebensgeiſter *m/pl.* ἡ ψυχή.

Lebensgeſchichte *f* ſ. Lebensbeſchreibung.

Lebensglück *n* τὰ κατὰ τὸν βίον ἀγαθά.

Lebenshauch *m* τὸ πνεῦμα.
Lebensjahr *n* τὸ τοῦ βίου ἔτος.
Lebenskraft *f* ἡ ψυχή.
lebenslang διὰ βίου, δι' αἰῶνος.
Lebenslauf *m* ὁ βίος.
Lebensluft *f* ſ. Frohſinn, = Genüſſe im Leben αἱ ἐν τῷ βίῳ ἡδοναί.
lebensluſtig φιλόζωος (2).
Lebensmittel *n/pl.* τὰ ἐπιτήδεια, ὁ σῖτος, ὁ βίος, ὁ βίοτος.
Lebenspfad *m* ἡ τοῦ ζῆν ὁδός.
Lebensquelle *f* ἡ κρήνη.
Lebensregel *f* ἡ δίαιτα.
lebens-müde, -ſatt καμών, κεκμηκώς.
Lebensſtrafe *f* ἡ θανάτου ζημία.
Lebenstage *m/pl.* ὁ τοῦ βίου χρόνος.
Lebensüberdruß *m* ἡ τοῦ ζῆν ἀηδία.
Lebensumſtände *m/pl.* ἡ τοῦ βίου τύχη.
Lebensunterhalt *m* ὁ βίος, ἡ τροφή.
Lebenswandel *m* ὁ βίος.
Lebensweg *m* ſ. Lebenspfad.
Lebensweiſe *f* ἡ δίαιτα, ὁ βίος.
Lebenszeit *f* ὁ αἰών (ῶνος), ὁ βίος.
Lebensziel *n* τὸ τοῦ βίου τέρμα.
Leber *f* τὸ ἧπαρ (ατος).
lebhaft ἐνεργής, σπουδαῖος, = frequent συχνός, πολύς.
Lebhaftigkeit *f* ἡ ἐνέργεια, ἡ σπουδή.
leblos ἄζωος, ἄψυχος (2).
Lebloſigkeit *f* τὸ ἄψυχον.
Lebzeit *f*: bei j-s ~en *gen. abs.* oder κατά mit *acc.* der Perſon.
lechzen ἀφαύεσθαι, nach etw. ~ διψῆν τινος.
leck διάβροχος (2).
Leck *n* τὸ ῥῆγμα.
lecken λείχειν, λιχμᾶσθαι.
lecker ἁβρός, τρυφερός.
leckerhaft λίχνος.
Leckerhaftigkeit *n* ἡ λιχνεία.
Leckermaul *n* ὁ λίχνος.
Leder *n* τὸ σκῦτος, ἡ βύρσα.
ledig ἔρημος, γυμνός, = unverheiratet ἄγαμος (2), ἄζευκτος (2).
lediglich μόνον.
leer κενός, ἔρημος, = nichtig κενός, μάταιος.
Leere *f* ἡ κενότης (ητος), ἡ ἐρημία.
leeren κενοῦν, ἐρημοῦν, den Becher ~ ἐκπίνειν.
Leerung *f* ἡ κένωσις.
Lefze *f* τὸ χεῖλος.
Legat *n* ἡ δωρεά, ἡ δόσις.
legen, eigtl. τιθέναι, ἱστάναι, καθιστάναι, auf etw. ~ ἐπιτιθέναι, ἐπιβάλλειν τινί τι, unter etw. ~ ὑποτιθέναι, ὑποβάλλειν τινί τι, ſich auf etwas ~ τρέπεσθαι πρός (ἐπί, εἰς) τί, ἐπιτηδεύειν, μελετᾶν τι, ſich ~ παύεσθαι, λήγειν, von Schmerzen λωφᾶν.
Legen *n* ἡ θέσις oder durch Verba.
Legende *f* ὁ μῦθος.
Legion *f* ἡ τάξις, τὸ τάγμα, = Menge τὸ πλῆθος.
legitim γνήσιος, νόμιμος (2).

Legitimation *f* ἡ πίστις, τὸ σύμβολον.
legitimieren πιστοῦν, sich ~ πιστὰ παρέχειν.
Legitimität *f* ἡ γνησιότης (ητος); τὸ γνήσιον, τὸ νόμιμον.
Lehen *n* ὁ κλῆρος.
Lehm *m* ὁ πηλός.
lehmartig, lehmig πηλώδης.
Lehmboden *m* τὰ πηλώδη.
Lehmziegel *m* ἡ γήϊνος πλίνθος.
Lehne *f* τὸ πρόσ-, ἐπί-κλιντρον.
lehnen κλίνειν.
Lehngut *n* ſ. Lehen.
Lehnſtuhl *m* ὁ κλιντήρ (ῆρος), ὁ θρόνος.
Lehramt *n* τὸ τοῦ διδάσκειν ἔργον.
Lehranſtalt *f* τὸ διδασκα-λεῖον.
Lehre *f* ἡ διδασκαλία, ἡ διδαχή, ἡ παιδεία, = Belehrung τὸ δίδαγμα, ἡ παραίνεσις, = Lehrmeinung τὸ δόγμα.
lehren διδάσκειν, παιδεύειν.
Lehrer *m* ὁ διδάσκαλος.
Lehrerin *f* ἡ διδάσκαλος.
Lehrgabe *f* ἡ ἐξήγησις, ἡ δίδαξις.
Lehr-herr, -meiſter *m* ὁ διδάσκαλος.
Lehrling *m* ὁ μαθητής.
Leib *m* τὸ σῶμα, = Bauch ἡ γαστήρ (στρός), ἡ κοιλία.
leibeigen δούλειος.
Leibeigenſchaft *f* ἡ δουλεία.
Leibesbeſchaffenheit *f* ἡ τοῦ σώματος ἕξις.
Leibesgeſtalt *f* τὸ τοῦ σώματος σχῆμα.
Leibesgröße *f* τὸ τοῦ σώματος μέγεθος.
Leibeskraft *f* ἡ ῥώμη.
Leibesſtrafe *f* ἡ κόλασις, αἱ πληγαί.
Leibesübung *f* ἡ τοῦ σώματος ἄσκησις, ~en treiben, anſtellen γυμνάζεσθαι.
Leibgürtel *m* ὁ ζωστήρ (ῆρος).
leib-haft, -haftig ἐναργής, ἀληθινός, auch αὐτός.
leiblich σωματικός, ~er Bruder ὁ αὐτάδελφος, ~e Schweſter ἡ αὐτάδελφος.
Leibrente *f* τὸ ἀποτίμημα.
Leibrock *m* ὁ χιτών (ῶνος).
Leibwache *f* οἱ σωματοφύλακες, οἱ δορυφόροι.
Leibwächter *m* ὁ σωματοφύλαξ, ὁ δορυφόρος.
Leiche *f*, **Leichnam** *m* ὁ νεκρός.
Leichen-begängnis *n*, **-beſtattung** *f* ἡ ταφή, ὁ τάφος, ἡ ἐκφορά.
leichenblaß πελιός, πελιτνός.
Leichenfackel *f* ἡ ἐντάφιος δᾷς (δός).
Leichengedicht *n* ἡ ἐπι-τάφιος ᾠδή.
Leichengeſang *m* τὸ ἐπιτάφιον μέλος.
Leichenhügel *m* τὸ σῆμα.
Leichen-mahl *n*, **-ſchmaus** *m* τὸ περίδειπνον.
Leichenrede *f* ὁ ἐπιτάφιος λόγος.
leicht (von Gewicht) κοῦφος, (~ zu tun) ῥᾴδιος, = behend ἐλαφρός, ὠκύς.
leichtfertig ῥᾳδιουργός.
Leichtfertigkeit *f* ἡ ῥᾳδιουργία.

leichtgläubig εὐπειθής.
Leichtgläubigkeit *f* ἡ εὐπείθεια.
leichthin κούφως, ἐλαφρῶς.
leichtlich τάχα, τάχ' ἄν.
Leichtſinn *m* ἡ ῥᾳδιουργία.
Leid *n* ἡ λύπη, τὸ πάθος, j-m ein ~ zufügen λυπεῖν, ἀδικεῖν, κακουργεῖν τινα, ~ um einen Verſtorbenen τὸ πένθος.
leiden (*intr.*) κακῶς πάσχειν, νοσεῖν, = ertragen πάσχειν, φέρειν, ἀνέχεσθαι, Mangel, Not ~ ἀπορεῖν, Strafe ~ δίκην διδόναι, = Nachteil haben ἐλαττοῦσθαι, μεῖον ἔχειν, μειονεκτεῖν, ~ können φέρειν, = geſchehen laſſen ἐᾶν, περιορᾶν.
Leiden *n* τὸ πάθος, = Ertragung ἡ ἀνοχή, ἡ καρτερία, = Unglück τὸ κακόν.
leidend κακῶς πάσχων, ἄθλιος, ταλαίπωρος (2).
leidenfrei ἀπαθής.
Leidenſchaft *f* τὸ πάθημα, ἡ ἐπιθυμία, = Zorn ἡ ὀργή, ὁ θυμός, die ~en beherrſchen κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν.
leidenſchaftlich ἐμπαθής, δεινός.
Leidenſchaftlichkeit *f* ἡ ἐμπάθεια, ἡ ὀργή.
leidenſchaftslos ἀπαθής, σώφρων.
Leidenſchaftsloſigkeit *f* ἡ ἀπάθεια, ἡ σωφροσύνη.
Leidensgefährte *m* ὁ συμπάσχων (συμπαθών).
Leidensgenoſſe *m* ſ. das vorhergehende Wort. [ἑοικεν.]
leider φεῦ, ἀλλά, δή, ὡς]
leidig ἀνιαρός, λυπηρός, = elend ἄθλιος.
leidlich μέτριος, ἀνεκτός, ἐπιεικής.
Leidlichkeit *f* ἡ μετριότης (ητος), τὸ μέτριον.
leidtragend πένθος ἔχων.
Leidweſen *n* τὸ πένθος.
Leier *f* ἡ λύρα, τὸ βάρβιτον. [ᾠδεῖν.]
leiern κιθαρίζειν, κιθαρ-]
leihen κιχράναι τινί τι.
Leim *m* ἡ κόλλα.
Lein *m* τὸ λίνον.
Leine *f* ὁ σχοῖνος.
leinen λινοῦς.
leiſe ἥσυχος (2), ἠρεμαῖος, *adv.* ἠρέμα(ς), ἡσύχως.
Leiſte *f* τὸ κράσπεδον.
leiſten τελεῖν, ἐπι-, ἀποτελεῖν, πράττειν, ἀνύτειν, Gehorſam leiſten πειθαρχεῖν, Dienſte ~ χαρίζεσθαι, Folge ~ ὑπακούειν, Hilfe ~ ἐπικουρεῖν, βοηθεῖν τινι, Widerſtand ~ ἀντέχειν, Zahlung ~ καταβάλλειν ἀργύριον.
Leiſtenbruch *m* ἡ βουβωνοκήλη.
Leiſtung *f* τὸ ἔργον.
leiten ἡγεῖσθαί τινι, ἄγειν τινά, ἐπιστατεῖν τινος (als Vorſteher), ſich von j-m ~ laſſen πείθεσθαι, ἕπεσθαί τινι.
Leiter *f* ἡ κλῖμαξ, *m* = Vorſteher ὁ προ-, ἐπιστάτης.
Leithammel *m* ὁ κριὸς ἡγεμών.

Leitung *f* ἡ ἀγωγή, = Oberleitung ἡ ἡγεμονία, = Verwaltung ἡ διοίκησις.
Lektion *f* ἡ διδασκαλία, = Aufgabe τὸ μάθημα.
Lektüre *f* ἡ ἀνάγνωσις (als Handlung), τὰ γράμματα (als Sache).
Lende *f* ἡ ἰξύς, τὸ ἰσχίον.
lenkbar εὐάγωγος (2).
lenken ἄγειν, ein Schiff ~ κυβερνᾶν, Pferde ~ ἡνιοχεύειν, einen Staat ~ πόλεως ἡγεῖσθαι, sich ~ lassen s. leiten.
Lenker *m* ὁ ἡγεμών.
lenksam ἀγώγιμος (2).
Lenksamkeit *f* ἡ εὐαγωγία.
Lenkseil *n* τὸ ἡνίον.
Lenkung *f* ἡ ἀγωγή, ἡ ἡγεμονία.
Lenz *m* τὸ ἔαρ (ἦρ), ἡ ὥρα.
Leopard *m* ὁ λεόπαρδος.
Lerche *f* ἡ κορυδαλλίς, ὁ κορυδαλός.
lernbar μαθητός.
Lernbegierde *f* ἡ φιλομαθία.
lernbegierig φιλομαθής.
lernen μανθάνειν, παιδεύεσθαι.
Lesart *f* ἡ γραφή.
lesbar εὐκρινής, ἐπίσημος (2).
lesen ἀναγιγνώσκειν, = sammeln συλλέγειν.
Leser *m* ὁ ἀναγνώστης.
leserlich s. lesbar.
Letter *f* τὸ γράμμα.
letzte *m* ὁ ἔσχατος, zum letzten Male τὸ ὕστατον.
letzthin νεωστί, ἄρτι.
Leu *m* s. Löwe.
Leuchte *f* ὁ λύχνος, ὁ φανός.
leuchten λάμπειν, φωτίζειν.
Leuchtturm *m* ὁ φάρος.
leugnen ἀρνεῖσθαι, ἐξ-, ἀπαρνεῖσθαι, ἀποφάναι τι.
Leugnen *n* ἡ ἄρνησις, ἡ ἐξάρνησις.
Leumund *m* ἡ φήμη, ἡ δόξα.
Leute, die οἱ ἄνθρωποι, τὸ πλῆθος, = Gesinde, Diener οἱ οἰκέται, unter die ~ kommen ἐξελθεῖν εἰς τοὺς ἀνθρώπους.
leutselig φιλάνθρωπος (2).
Leutseligkeit *f* ἡ φιλανθρωπία.
Levkoie (oder **Levkoje**) *f* τὸ λευκόν ἴον.
Lexikon *n* τὸ λεξικόν.
Libation *f* αἱ σπονδαί.
liberal ἐλευθέριος (2).
Liberalität *f* ἡ ἐλευθεριότης (ητος).
Licht *n* τὸ φῶς (ωτός), τὸ σέλας, ἡ αὐγή, das ~ der Welt erblicken γίγνεσθαι, ans ~ bringen φαίνειν, φανερὸν ποιεῖν, ans ~ kommen φαίνεσθαι, δηλοῦσθαι, = Leuchte, Leuchter ὁ λύχνος.
licht *adj.* λαμπρός, φωτεινός.
lichtbringend φωσφόρος (2).
lichten: die Anker ~ αἴρειν τὰς ἀγκύρας, αἴρεσθαι.
lichterloh brennen φλέγεσθαι, ἐκφλέγεσθαι.
Lichtglanz *m* τὸ σέλας.
lichtvoll φωτεινός.
lieb φίλος, προσφιλής, ἀγαπητός, ἀσπαστός, κεχαρισμένος, τίμιος, ~ haben φιλεῖν, ἀγαπᾶν, etwas ~er

wollen προαιρεῖσθαί τί τινος.

liebängeln θρύπτεσθαι, διαθρύπτεσθαι. [ἐρωτίς.]

Liebchen *n* τὸ ἐρώμενον, ἡ]

Liebe *f* ὁ ἔρως (ωτος), = Freundschaft ἡ φιλία, ἡ ἀγάπη.

lieben φιλεῖν, ἀγαπᾶν, ἐρᾶν und ἐρᾶσθαί τινος, στέργειν. [ἐραστός.]

liebenswürdig ἀγαπητός,]

Liebenswürdigkeit *f* ἡ χάρις.

Liebesdienst *m* τὸ εὐεργέτημα.

liebevoll φιλόφρων.

Liebhaber *m* ὁ ἐραστής, ~ von etwas sein ἐπιθυμεῖν τινος, ἐρᾶν τινος, φιλεῖν.

Liebhaberei *f* ἡ ἐπιθυμία.

liebkosen ἀσπάζεσθαι, θωπεύειν.

Liebkosung *f* τὸ ἄσπασμα.

lieblich χαρίεις, ἐπίχαρις.

Liebling *m* ὁ ἐρώμενος, ἡ ἐρωμένη.

Lieblingsbeschäftigung *f* τὸ κεχαρισμένον ἔργον.

Lieblingsstudium *n* s. das vorhergehende Wort.

lieblos ἄστοργος (2), ἀπάνθρωπος (2).

Lieblosigkeit *f* ἡ ἀστοργία.

liebreich φιλάνθρωπος (2), φιλόφρων, ~es Wesen ἡ φιλανθρωπία.

Liebreiz *m* ἡ χάρις.

Liebschaft *f* ὁ ἔρως.

Liebste *m* u. *f* ὁ ἐρώμενος, ἡ ἐρωμένη.

Lied *n* τὸ μέλος, ἡ ᾠδή, geistliches ~ ὁ ὕμνος.

liederlich ἄκοσμος (2), τρυφερός, ἀσελγής.

Liederlichkeit *f* ἡ ἀκοσμία, ἡ ἀσέλγεια.

Liedersänger *m* ὁ ὑμνῳδός.

Lieferant *m* ὁ πορίζων, ὁ πωλητής.

liefern διδόναι, πορίζειν, παρέχειν (auch M.), eine Schlacht ~ μάχην συνάπτειν oder ποιεῖσθαι.

Lieferung *f* ἡ ἀποφορά.

liegen κεῖσθαι, dabei ~ ἐπι-, παρακεῖσθαί τινι, auf etw. ~ ἐπικεῖσθαί τινι, über etw. ~ ἐπανακεῖσθαί τινι, unter etwas ~ ὑποκεῖσθαί τινι, in etw. ~ ἐγκεῖσθαί τινι, von Ländern κεῖσθαι, = sich aufhalten εἶναι, διατρίβειν, von Soldaten σκηνεῖν, = ruhen κεῖσθαι, etwas ~ lassen ἀφιέναι, es liegt am Tage φανερόν ἐστιν, es liegt mir etw. am Herzen μέλει μοί τινος, ἐπιμελοῦμαί τινος, in etw. ~ (= einer Sache eigen sein) παρ-, προσεῖναί τινι, es liegt daran διαφέρει.

Liegen *n* ἡ κατάκλισις.

liegend κείμενος, ~e Gründe τὰ φανερὰ κτήματα.

Linde *f* ἡ φιλύρα.

lindern πραΰνειν, durch Tröstung ~ παρηγορεῖν, παραμυθεῖσθαι.

Linderung *f* ἡ παρηγορία, ἡ παραμυθία.

Linderungsmittel *n* τὸ παραμύθιον.

Lineal *n* ἡ στάθμη.

Linie *f* ἡ γραμμή, von e-m Heere ἡ τάξις, ἡ φάλαγξ.
linkisch: ~es Wesen ἡ σκαιότης (ητος).
links ἀριστερός.
linnen s. leinen.
Linse *f* ὁ φακός, ἡ φακή.
Lippe *f* τὸ χεῖλος.
lispeln τραυλίζειν oder ψελλίζειν τὴν φωνήν.
Lispeln *n* ὁ τραυλισμός, ὁ ψελλισμός.
lispelnd τραυλός, ψελλός.
List *f* ὁ δόλος, ἡ τέχνη, τὸ τέχνημα, ἡ μηχανή, ~en ersinnen μηχανᾶσθαι μηχανάς.
Liste *f* ὁ κατάλογος.
listig δολερός, πολυμήχανος (2).
Listigkeit *f* ἡ δολιότης (ητος).
literarisch μαθηματικός, γραμματικός.
Literatur *f* τὰ γράμματα.
Lithograph *m* ὁ λιθογράφος.
Lithographie *f* ἡ λιθογραφία.
Lob *n* ὁ ἔπαινος, ἡ εὐλογία.
Lobbegierde *f* ἡ δόξης ἐπιθυμία.
lobbegierig ἐπαίνου ἐπιθυμῶν.
loben ἐπαινεῖν, εὐλογεῖν, = etwas gut finden ἀποδέχεσθαι.
lobens=wert, =würdig ἐπαίνου ἄξιος, ἀξιέπαινος (2).
Lobeserhebung *f* ὁ ἔπαινος, τὸ ἐγκώμιον.
Lob=gedicht *n*, **=gesang** *m* ὁ ὕμνος.
löblich ἐπαινετός.
Loblied *n* ὁ ὕμνος, ὁ παιάν, ein ~ singen ὑμνῳδεῖν.
lobpreisen ἐγκωμιάζειν.
Lobpreisung *f* τὸ ἐγκώμιον.
Lobrede *f* ὁ ἔπαινος, τὸ ἐγκώμιον.
Lobredner *m* ὁ ἐγκωμιαστής, ὁ ἐπαινέτης.
lobsingen ὑμνεῖν.
Lobspruch *m* ὁ ἔπαινος, τὸ ἐγκώμιον.
Loch *n* τὸ τρῆμα, ἡ ὀπή.
löcherig τρηματόεις.
Locke *f* ὁ βόστρυχ (υχος), ἡ πλοκαμίς.
locken δελεάζειν, übtr. ἐπ-, ὑπάγειν (a. M.), ἐφέλκειν.
locker χαλαρός, = unordentlich ῥᾴθυμος, τρυφερός, ἀνειμένος.
Lockerheit *f* (übtr.) ἡ ῥᾳθι-[ουργία.]
lockern χαλᾶν, ἀνιέναι.
lockig οὔλος.
Lockspeise *f* τὸ δέλεαρ (ατος).
Lockung *f* ἡ ἐπαγωγή.
lodern αἴθεσθαι, φλέγεσθαι, ἐκφλέγεσθαι, λάμπειν.
Löffel *m* τὸ μύστρον, τὸ λίστρον.
Löffelgans *f* ὁ πελεκᾶς [(ᾶντος).]
löffeln μυστιλᾶσθαι.
Löffelreiher *m* ὁ λευκερωδιός.
Logik *f* ἡ λογική, ἡ διαλεκτική.
logisch λογικός, διαλεκτικός.
Lohe *f* ἡ φλόξ (γός).
Lohn *m* ὁ μισθός, ἡ μισθοφορά, ~ geben μισθὸν διδόναι, μισθοδοτεῖν, für ~ μισθοῦ, = Strafe ἡ τιμή, ἡ δίκη.
Lohn=arbeiter, =diener *m* ὁ μισθοφόρος, ὁ μισθωτός.
Lohndienst *m* ἡ μισθοφορία.

lohnen μισθὸν διδόναι τινί, μισθοδοτεῖν τινα, es lohnt ſich der Mühe ἄξιόν ἐστιν.
Lohnherr *m* ὁ μισθο-, ἐργοδότης.
Löhnung *f* ſ. Lohn, Sold.
Loich *m* ἡ αἶρα.
Lorbeer *m* ἡ δάφνη, übtr. ἡ δόξα.
lorbeer-ähnlich, -artig δαφνοειδής.
Lorbeerbaum *m* ἡ δάφνη.
Lorbeere *f* ἡ δαφνίς.
Lorbeerkranz *m* ὁ δάφνινος στέφανος.
Lorbeerzweig *m* ὁ δάφνινος κλών (ωνός).
Los *n* ὁ κλῆρος, = Schickſal ἡ τύχη, ἡ μοῖρα, etwas durchs ~ bekommen λαγχάνειν τινός.
los! ἄγε, ἴθι δή.
losarbeiten, ſich βίᾳ ἀπαλλάττεσθαι.
lösbar λυτός.
losbekommen λύειν, ἀποſ
losbitten ἐξ-, παραιτεῖσθαι.
losbrechen (übtr.) ὁρμᾶσθαι.
löſchen σβεννύναι, κατασβεννύναι.
losdonnern ἀνα-, ἐκβροντᾶν.
loſe ſ. locker, = mutwillig ὑβριστικός.
Löſegeld *n* τὰ λύτρα.
löſen κληροῦν, um etwas ~ λαγχάνειν περί τινος.
löſen λύειν, ἀπολύειν.
losfahren: auf j-n ~ ἐφορμᾶν τινι, φέρεσθαι ἐπί τινα.
losgeben λυτροῦν, ἀποſ
Losgebung *f* ἡ ἐλευθέρωσις.
losgehen: auf j-n ~ ſ. losfahren.
loskaufen λυτροῦσθαι, ἀπολυτροῦσθαι.
loskommen λύεσθαι, ἀπολύεσθαι, von etwas ~ ἀπαλλάττεσθαί τινος.
loslaſſen ἀφιέναι, ἀποπέμπειν.
losmachen ſ. löſen.
losreißen: ſich von etwas ~ ἀπαλλάττεσθαί τινος.
losſagen: ſich von etwas ~ ἀποκηρύττειν τι, ἀπειπεῖν τι.
losſchießen τοξεύειν, βάλ-ſ
losſchlagen = verkaufen ἀποδιδόναι.
losſchneiden ἀποτέμνειν.
losſein: von etw. ~ ἐλεύθερον εἶναί τινος, ἀπηλλάχθαι τινός.
losſpannen λύειν, ἀποζευγνύναι.
losſprechen ἀπολύειν, ἀφιέναι, ἀποδικάζειν, ἀπογιγνώσκειν τινά τινος.
losſteuern: auf etwas ~ προσπλεῖν τινι.
los-ſtürmen, -ſtürzen: auf j-n ~ ſ. losfahren.
lostrennen λύειν, ἀπολύειν.
Loſung *f* τὸ σύνθημα, τὸ σύμβολον.
Löſung *f* ἡ λύσις.
loswerden ἀπαλλάττεσθαί τινος, Verkaufsgegenſtände ~ ἀποδίδοσθαι.
loszieben: auf j-n ~ κακῶς λέγειν τινά.
Lot *n* τὸ ἡμιούγγιον.
löten στεγνοῦν, κολλᾶν.

Lotos *m*, **Lotosblume** *f* ὁ λωτός.
lotrecht πρὸς στάθμην.
Lotſe *m* ὁ τοῦ πλοῦ ἡγεμών.
Lotterbube *m* οὐδενὸς ἄξιος, ὁ ὄλεθρος.
Löwe *m* ὁ λέων.
Löwen=fell *n*, **=haut** *f* ἡ λεοντῆ.
Löwin *f* ἡ λέαινα.
loyal νόμιμος (2), δίκαιος.
Loyalität *f* τὸ ἔννομον, ἡ δικαιοσύνη.
Luchs *m* ὁ λύγξ (υγκός).
Lücke *f* τὸ διάλειμμα, τὸ διάστημα, τὸ διέχον.
lückenhaft ἐνδεής, ἐλλιπής.
Leiche *n* τὸ πτῶμα, τὸ νεκρὸν σῶμα.
Luft *f* ὁ ἀήρ (untere ~), ὁ αἰθήρ (obere ~), ἡ αὔρα (kühle ~), ~ ſchöpfen ἀναπνεῖν.
luftartig ἀεροειδής.
Lüftchen *n* ἡ αὔρα.
lüften ἀνα-, διαφύχειν, den Schleier von etwas ~ ἀποκαλύπτειν τι.
Luftericheinung *f* τὸ οὐράνιον σημεῖον.
Lufthauch *m* ἡ αὔρα, τὸ πνεῦμα.
luftig ἀέριος, αἰθέριος.
Luftzug *m* ſ. Lufthauch.
Lug *m*: ohne ~ und Trug ἀψευδὴς καὶ ἄδολος (2).
Lüge *f* τὸ ψεῦδος, τὸ ψεῦσμα, j-n ~n ſtrafen ἐξελέγχειν τινὰ ψευδόμενον (ψευσάμενον).
lügen ψεύδεσθαι.
lügenhaft ψευδής.
Lügenhaftigkeit *f* ἡ φιλοψευδία.
Lügenmaul *n*: ὁ φιλοψευδής.
Lügner *m* ὁ ψεύστης, ὁ ψευδολόγος.
lügneriſch ſ. lügenhaft.
Luke *f* ἡ ὀπή.
Lümmel *m* ὁ φορτικός, ὁ ἄγροικος.
Lump, Lumpenhund *m* τὸ ῥάκος.
Lumpen *m* τὸ ῥάκος, τὸ ῥάκιον.
Lumpen=geſindel, =pack *n* τὰ καθάρματα.
Lumperei *f* ὁ λῆρος.
Lunge *f* ὁ πνεύμων (ονος).
Lupine *f* ὁ θέρμος.
Luſt *f* ἡ ἐπιθυμία, ὁ πόθος, ἡ προθυμία, ~ zu etwas haben ἐπιθυμεῖν, ἐφίεσθαι, ὀρέγεσθαί τινος, ~, Verlangen nach etw. haben βούλεσθαι, ἐθέλειν, = Vergnügen ἡ ἡδονή, ἡ χαρά, ἡ τέρψις, ἡ εὐφροσύνη, ſeine ~ an etwas haben ἥδεσθαι, χαίρειν, εὐφραίνεσθαί τινι oder ἐπί τινι.
Luſtbarkeit *f* ἡ τέρψις, ἡ ἡδονή.
lüſtern ἐπιθυμητικός, ~ nach etwas ſein ἐπιθυμεῖν, ἐφίεσθαι, ὀρέγεσθαί τινος.
Lüſternheit *f* ἡ ἐπιθυμία, ἡ ὄρεξις.
Luſtgarten *m* ὁ παράδεισος.
Luſtgelage *n* ὁ κῶμος.
luſtig ἱλαρός, φαιδρός, εὔθυμος (2), ſich über j-n ~ machen καταγελᾶν τινος, = ſpaßhaft γελοῖος.

Luſtigkeit *f* ἡ εὐθυμία, ἡ εὐφροσύνη.
Luſtigmacher *m* ὁ γελωτοποιός.
Luſtſpiel *n* ἡ κωμῳδία.
Luſtſpieldichter *m* ὁ κωμῳδοποιός.
luſtwandeln περιπατεῖν.
luxuriös τρυφερός.
Luxus *m* ἡ τρυφή, ἡ ἀσέλγεια.
Lyriker *m* ὁ μελῳδός, ὁ μελικός, ὁ λυρικός.
lyriſch μελικός, λυρικός.

M

M M, μ, τὸ μῦ, indekl.
machen ποιεῖν, δρᾶν, πράττειν, = bringen ποιεῖν, κατασκευάζειν, ἀποδεικνύναι, j-n oder etw. zu etw. ~ ἀποδεικνύναι, καθιστάναι, ποιεῖν, τιθέναι, ἀποφαίνειν mit doppeltem *acc.*, = ſich darſtellen als etwas παρέχειν ἑαυτόν, = ſich an etwas ~ ἐπι-, ἐγχειρεῖν τινι, ἅπτεσθαί τινος, was iſt zu ~? τί δεῖ ποιεῖν; mache, daß du fortkommſt! ἀλλ' ἄγε, ἐγκόνει!, was ſoll ich damit ~? τί χρήσομαί τούτῳ; es wird viel, wenig aus etwas gemacht πολὺς (μικρὸς) λόγος ἐστί τινος, ſich etw. od. viel aus etw. ~ περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαί τι, ſich nichts aus etw. ~ οὐδένα λόγον ποιεῖσθαί τινος, etw. aus ſich ~ δοκεῖν εἶναί τι.
Macht *f* ἡ δύναμις, ἡ ἰσχύς, τὸ κράτος, ἡ ῥώμη, mit ~ κατὰ oder ἀνὰ κράτος, = Befugnis ἡ ἐξουσία, es ſteht in meiner ~ ἐπ' ἐμοί ἐστιν, = Herrſchaft ἡ ἀρχή, ἡ ἐπικράτεια, = Heer ἡ δύναμις.
Machthaber *m* ὁ δυνάστης, ὁ δεσπότης, ὁ κύριος.
mächtig δυνατός, μέγα δυνάμενος, κρατῶν, κρατερός, ἰσχύων, ~ ſein δυνατὸν εἶναι, ſeiner ſelbſt ~ ſein κρατεῖν ἑαυτοῦ, e-r Sache ~ ſein ἐπίστασθαί τι.
machtlos ἀσθενής, ἀδύνατος (2).
Machtſpruch *m* τὸ κῦρος.
Machtwort *n* ἡ κυρία γνώμη.
Machwerk *n* τὸ ἔργον.
Made *f* ἡ εὐλή.
Mädchen *n* ἡ παῖς, ἡ κόρη, ἡ παρθένος, = Geliebte ἡ ἑταίρα.
mädchenhaft παρθένιος.
Magazin *n* ἡ ἀποθήκη.
Magd *f* ἡ θεράπαινα.
Magen *m* ὁ στόμαχος, ἡ γαστήρ (στρός).
magenkrank στομαχικός.
mager ἰσχνός, λεπτός, ἄσαρκος (2).
Magerkeit *f* ἡ ἰσχνότης, ἡ λεπτότης (ητος), ἡ ἀσαρκία.

Magie *f* ἡ μαγεία.
Magier *m* ὁ μάγος.
magiſch μαγικός.
Magiſter *m* ὁ τῆς φιλοσοφίας διδάσκαλος, magister equitum ὁ ἵππαρχος.
Magiſtrat *m* οἱ ἐν τέλει, τὰ τέλη.
Magnet *m* ἡ Ἡρακλεῶτις [λίθος.]
mähen θερίζειν, τέμνειν.
Mäher *m* ὁ θεριστής.
Mahl *n*, **Mahlzeit** *f* τὸ συμπόσιον, τὸ δεῖπνον, ἡ εὐωχία, τὸ δόρπον.
mahlen ἀλεῖν. [μύλος.]
Mahlmühle *f* ἡ μύλη, ὁ
Mähne *f* ἡ χαίτη, ἡ λοφιά.
mahnen ἀπαιτεῖν οd. πράττειν τινά τι.
Mahner *m* durch die vorhergehenden Verba.
Mahnung *f* ἡ ἀπαίτησις.
Mähre *f* ὁ γίννος.
Mai *m* ὁ πέμπτος μήν.
Maiblume *f* τὸ πολυγόνατον.
Maid *f* ἡ μεῖραξ (ακος).
Mais *m* ὁ βόσμορος.
Majeſtät *f* τὸ βασιλικὸν σχῆμα (äußerlich), ἡ σεμνότης (ητος) (im Weſen).
majeſtätiſch βασιλικός, σεμνός.
Majoran *m* ὁ ἀμάρακος.
majorem ἡλικίαν ἔχων.
Majorennität *f* ἡ ἡλικία.
Majorität *f* οἱ πλείους, οἱ πολλοί, τὸ πλῆθος.
Makel *m* τὸ κακόν, τὸ ἔγκλημα, τὸ ὄνειδος, ἡ αἰσχύνη. [ἔγκλητος (2).]
makellos ἄμεμπτος, ἀν-

mäkeln: an etwas ~ ὑφαιρεῖσθαί τινος.
Makrele *f* ὁ σκόμβρος.
Makrone *f* ὁ ἀμυγδάλινος πλακοῦς (οῦντος).
Mal *n* τὸ σημεῖον, τὸ σύμβολον.
malen γράφειν, ζωγραφεῖν.
Maler *m* ὁ γραφεύς, ὁ ζωγράφος.
Malerei *f* ἡ γραφή, ἡ ζωγραφία.
maleriſch γραφικός.
Malerkunſt *f* ἡ γραφική.
Malſtein *m* (= Denkſtein) τὸ σῆμα, ἡ στήλη.
Malve *f* ἡ μαλάχη.
Malz *n* αἱ κάχρυες.
Malzeichen *n* ſ. Mal, Malſtein.
Mammon *m* ὁ πλοῦτος.
man τὶς, τὶ enkl., gew. umſchrieben durch die 3. Perſ. *pl. act.* od. die 3. Perſ. *sg. pass.*, zB. ~ ſagt λέγουσι, λέγεται.
mancher τὶς, τὶ enkl., ἔνιοι, ἔνιοί τινες, ἔστιν ὅς, ἥ, ὅ.
mancherlei παντοῖος, παντοδαπός.
manchmal ἐνίοτε, ἔστιν (ἔσθ') ὅτε.
Mandat *n* τὸ ἐπίταγμα.
Mandel *f* πεντεκαίδεκα.
Mandel (Frucht) *f* τὸ ἀμύγδαλον.
Mandel *f*, **Mandeln** *f/pl.* τὰ παρίσθμια.
Mandelbaum *m* ἡ ἀμυγδαλῆ.
Manen *m/pl.* οἱ δαίμονες.
Mangel *m* ἡ ἔνδεια, ἡ ἀπορία, ἡ ἐρημία, ~ haben an etwas ἐνδεῶς ἔχειν, δεῖσθαι, ἀπορεῖν τινος, =

Fehler τὸ ἔλλειμμα, τὸ ἐνδεές, τὸ κακόν.

mangelhaft ἐνδεής, ἐλλιπής

Mangelhaftigkeit *f* ἡ ἔνδεια. τὸ ἐνδεές, τὸ ἐλλιπές.

mangeln ἐλ-, ἐπιλείπειν, es mangelt an etw. δεῖ τινος, es mangelt mir an etw. ἀπολείπει μέ τι.

Mangold *m* τὸ τεῦτλον, τὸ τευτλίον.

Manier *f* ὁ τρόπος (a. *pl.*), ein Mann von guten ~en κόσμιος, ἀστεῖος ἀνήρ.

manierlich κόσμιος, ἀστεῖος.

Manierlichkeit *f* ἡ κοσμιότης (ητος), ἡ εὐκοσμία, ἡ ἀστειότης (ητος).

Manifest *n* ἡ προγραφή, τὸ πρόγραμμα.

Mann *m* ὁ ἀνήρ, ὁ ἄνθρωπος, ~ für ~ καθ' ἕκαστον, κατ' ἄνδρα, sich als ~ zeigen ἀνδρίζεσθαι, als tapferen ~ ἀνδραγαθίζεσθαι, = Soldat ὁ στρατιώτης, = Ehegatte ὁ ἀνήρ, ὁ γαμέτης.

mannbar ἔφηβος, ἀκμάζων, das ~e Alter ἡ ἡλικία, ἡ ἥβη, ~ sein ἡβᾶν.

Mannbarkeit *f* s. das vorhergehende Wort.

Männchen *n* τὸ ἀνδρίον, τὸ ἀνθρώπιον, ὁ ἀνθρωπίσκος.

Männerart *f* ὁ ἀνδρὸς τρόπος.

Männermord *m* ὁ ἀνδρῶν φόνος.

Männerwürde *f* τὸ ἀνδρῶν ἀξίωμα.

Mannesalter *n* ἡ καθεστηκυῖα (καθεστῶσα) ἡλικία.

Manneskraft *f* τὸ ἀνδρεῖον.

Mannestat *f* τὸ ἀνδρὸς ἔργον.

Mannestugend *f* ἡ ἀνδρ-

Manneswort *n* τὸ τοῦ ἀνδρὸς πιστόν.

mannhaft ἀνδρεῖος, ἀνδρικός, καλὸς κἀγαθός.

Mannhaftigkeit *f* ἡ ἀνδρεία, ἡ ἀνδριότης (ητος).

mannig-fach, -faltig παντοῖος, παντοδαπός.

Mannigfaltigkeit *f* ἡ ποικιλία.

männiglich ἕκαστός τις, πάντες ἐφεξῆς.

Männlein *n* s. Männchen.

männlich ἄρρην, εν, s. mannhaft.

Männlichkeit *f* ἡ ἀνδρεία, ἡ ἀρετή.

Mannschaft *f* οἱ ἄνδρες, οἱ στρατιῶται.

Mannsgestalt *f* τὸ ἀνδρὸς εἶδος.

manns-hoch, -lang ἀνδρομήκης.

Mannszucht *f* ἡ εὐταξία, ἡ πειθαρχία.

Manöver *n* αἱ τακτικαὶ διέξοδοι.

manövrieren γυμνάζεσθαι ἐν τοῖς ὅπλοις.

Mantel *m* τὸ ἱμάτιον, ἡ χλαμύς.

Manuskript *n* ἡ συγγραφή, τὸ σύγγραμμα.

Marder *m* ἡ γαλῆ.

Marine *f* τὸ ναυτικόν (auch *pl.*).

Mark *n* ὁ μυελός.

Marke *f* τὸ σύμβολον, τὸ σημεῖον.

markig μυελώδης.

Markſtein *m* ὁ ὁριαῖος λίθος, ἡ στήλη.
Markt *m* ἡ ἀγορά. [τιον.]
Marktflecken *m* τὸ πολισμά-
Marktplatz *m* ἡ ἀγορά.
Marmor *m* ὁ μάρμαρος.
marmorartig μαρμαρώδης.
Marmorbild *n* ἡ μαρμάρου εἰκών, τὸ μαρμάρινον ἄγαλμα.
Marmorſäule *f* ἡ μαρμαρίνη στήλη.
marode καμών, κεκμηκώς, ἀπειρηκώς.
Marodeur *m* ὁ λῃστής.
marodieren λῃστεύειν, λεηλατεῖν, λείαν ἄγειν.
Marſch *m* ἡ πορεία, ἡ ὁδός, einen ~ machen ὁδὸν ποιεῖσθαι.
marſchfertig ἕτοιμος πορεύεσθαι oder πρὸς τὸ πορεύεσθαι.
marſchieren πορεύεσθαι.
Marſchland *n* τὰ ἕλη.
Marſchroute *f* ἡ ὁδός.
Marſtall *m* τὸ ἱπποτροφεῖον.
Marter *f* ἡ αἰκία, ἡ τιμωρία, ἡ βάσανος.
martern αἰκίζεσθαι, βασανίζειν, στρεβλοῦν.
martervoll ἀλγεινός.
März *m* ὁ τρίτος μήν.
Maſche *f* ἡ συμπλοκή, ὁ βρόχος. [μηχάνημα.]
Maſchine *f* ἡ μηχανή, τὸ
Maske *f* τὸ πρόσωπον, = Verſtellung τὸ προσποίημα.
Maß *n* τὸ μέτρον, ~ halten μετριάζειν, ἐγκρατῆ εἶναι, gewiſſermaßen πώς, πή (enkl.), folgendermaßen ὧδε, in dem ~e wie ὥσπερ, καθάπερ.
Maſſe *f* ἡ ὕλη, = Menge τὸ πλῆθος.
Maßgabe *f*: nach ~ κατά mit *acc.*, ἐκ mit *gen.*
mäßig μέτριος, ἐπιεικής, = enthaltſam σώφρων, ἐγκρατής, ~ ſein σωφρονεῖν, ~ in etw. ἐγκρατῆ εἶναί τινος, *adv.* μετρίως, σωφρόνως.
mäßigen, ſich μετριάζειν, ſich in etw. ~ κρατεῖν τινος, φείδεσθαί τινος, ſich nicht ~ können ἀκρατῆ εἶναι ἑαυτοῦ.
Mäßigkeit *f* ἡ μετριότης (ητος), ἡ ἐγκράτεια, ἡ σωφροσύνη. [συστολή.]
Mäßigung *f* ἡ κόλασις, ἡ
maſſiv λίθινος, = grob ἄγροικος. [τής.]
maßlos ἄμετρος (2), ἀκρα-
Maßloſigkeit *f* ἡ ἀκράτεια, ἡ ἀκολασία.
Maßregel *f* ἡ βουλή, ἡ γνώμη, eine ~ treffen, ergreifen βουλεύεσθαι.
Maßſtab *m* τὸ μέτρον.
Maſt, Maſtbaum *m* ὁ ἱστός.
Maſt *f* = das Mäſten ἡ σιτεία, ἡ χορτασία, = Futter τὸ χόρτασμα.
Maſtdarm *m* τὸ κῶλον.
mäſten πιαίνειν, χορτάζειν.
Maſtkorb *m* τὸ θωράκιον.
Maſtvieh *n* τὰ σιτευτὰ κτήνη.
Materialien *n/pl.* τὰ στοιχεῖα, ἡ ὕλη.
Materie *f* τὸ στοιχεῖον, τὸ σῶμα.

Mathematik *f* ἡ μαθηματική, τὰ μαθήματα.
Matratze *f* τὸ στρῶμα.
Matrone *f* ἡ γεραιτέρα γυνή. [ναύτης.]
Matrose *m* ὁ ἐρέτης, ὁ
matt ἀσθενής, ἄρρωστος (2), = müde καμών, κεκμηκώς, ἀπειρηκώς, ~ sein ἀσθενεῖν, ἄρρωστεῖν, = müde sein κάμνειν, ἀπειρηκέναι. [ρίπος.]
Matte *f* ὁ φορμός, τὸ
Mattigkeit *f* ἡ ἀσθένεια, ἡ ἄρρωστία, ὁ κάματος.
Mauer *f* τὸ τεῖχος, mit e-r ~ umgeben περιτειχίζειν.
mauern (*intr.*) συντιθέναι oder συνδεῖν λίθους, (*trans.*) οἰκοδομεῖν λίθοις.
Mauer-stein, -ziegel *m* ὁ, ἡ χάλιξ, ἡ πλίνθος.
Maul *n* τὸ στόμα, ein loses ~ ἡ κακογλωττία, ein loses ~ haben οὐ κατέχειν τὴν γλῶτταν, οὐ κρατεῖν γλώττης, das ~ halten σιωπᾶν, σιγὴν ἄγειν.
Maulaffe *m* ὁ κεχηνώς.
Maulbeerbaum *m* ἡ μορέα.
Maulbeere *f* τὸ μόρον.
Mäulchen *n* τὸ στόμιον, τὸ στομάτιον (auch Kuß).
Maulesel *m* ὁ, ἡ ἡμίονος, ὁ ὀρεύς.
Maulschelle *f* ὁ κόλαφος, j-m eine ~ geben ἐντρίβειν οd. ἐντείνειν κόλαφόν τινι.
Maultier *n* ſ. Maulesel.
Maulwurf *m* ὁ σκάλοψ, ὁ σπάλαξ.
Maurer *m* ὁ λιθοδόμος.
Maus *f* ὁ μῦς.
mausen μυοθηρεῖν, = stehlen κλέπτειν.
mausern, ſich πτεροῤῥυεῖν.
mausſtill, mäuschenſtill σιγηλός, *adv.* ἠρέμα, ἠρέμας. [ἀξίωμα.]
Maxime *f* ἡ γνώμη, τὸ
Mechanik *f* ἡ μηχανική.
mechaniſch ἄνευ γνώμης.
Mechanismus *m* ἡ μηχανή.
meckern μηκάζειν, μηκᾶσθαι. [κον, τὸ πόμα.]
Medikament *n* τὸ φάρμα-
Meditation *f* ἡ μελέτη, τὸ μελέτημα. [νοεῖσθαι.]
meditieren μελετᾶν, διά-
Meer *n* ἡ θάλαττα.
Meeradler *m* ὁ ἁλιαίετος.
Meerbuſen *m* ὁ κόλπος.
Meerenge *f* ὁ πορθμός, ὁ βόσπορος.
Meeresfläche *f* τὸ πέλαγος.
Meeresflut *f* ὁ κλύδων.
Meeresküſte *f* τὰ παραθαλάττια.
Meeresſtille *f* ἡ γαλήνη.
Meeresſtrand *m* ὁ αἰγιαλός, ἡ ἀκτή.
Meereswelle *f* τὸ (τῆς θαλάττης) κῦμα.
Meereswoge *f* ſ. das vorhergehende Wort.
meerfarbig κυανέος.
Meerungeheuer *n* τὸ κῆτος.
Mehl *n* τὸ ἄλφιτον, τὸ ἄλευρον.
mehr πλείων, πλέον, *adv.* πλέον, μᾶλλον, = wieder αὖθις, und was ~ iſt τὸ δὲ μέγιστον, ~ oder weniger πλέον, ἔλαττον, ~ und ~

ἐπὶ πλέον, nicht ~ οὐκέτι, μηκέτι, um nichts ~ οὐδὲν μᾶλλον, je ~ ... desto ... τοσούτῳ μᾶλλον ... ὅσῳ.

mehren αὔξάνειν, sich ~ αὐξάνεσθαι.

Mehrer *m* durch das Verb.

mehrfach πολλαπλάσιος.

Mehrheit *f* τὸ πολύ, οἱ πλείους, τὸ πλῆθος.

mehrmalig συχνός.

mehrmals πολλάκις.

Mehrung *f* ἡ αὔξησις.

Mehrzahl *f* s. Mehrheit.

meiden φεύγειν, ἀφίστασθαί τινος, εὐλαβεῖσθαί τι.

Meierhof *m* ἡ ἔπαυλις, ὁ ἀγρός.

Meile *f* τὸ μίλιον.

mein ἐμός, μοῦ (enkl.), ~ Vater ὁ ἐμὸς πατήρ oder ὁ πατήρ μου, gew. ὁ πατήρ.

Meineid *m* ἡ ἐπιορκία.

meineidig ἐπίορκος (2).

meinen νομίζειν, οἴεσθαι, ἡγεῖσθαι, δοκεῖ μοι, = sagen λέγειν.

meiner, meine, meines ἐμοῦ, μοῦ (enkl.).

meinet-halben, -wegen ἐμοῦ γε ἕνεκα, εἰ βούλει.

Meinige, der, die, das ὁ ἐμός, ἡ, ὁν.

Meinung *f* ἡ δόξα, ἡ γνώμη, eine ~ haben δοξάζειν, eine ~ äußern ἀποφαίνεσθαι γνώμην, seine ~ ändern μεταγιγνώσκειν, μετανοεῖν, ich bin einer ~ δοκῶ, δοκεῖ μοι, = Gesinnung ἡ διάνοια.

meist, meistens, meistenteils ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, μάλιστα, τὰ πολλά, τὰ πλεῖστα, die meisten οἱ πολλοί, οἱ πλείους, οἱ πλεῖστοι.

Meister *m* = Handwerksmeister ὁ τεχνίτης, = Lehrer ὁ διδάσκαλος, = erfahrener Mann δεινὸς τέχνην τινά, = der Stärkere ὁ κρείττων, sich zum ~ von etw. machen ἐπικρατεῖν τινος, ~ sein von etw. κρατεῖν τινος, ~ sein von πρωτεύειν, seiner selbst nicht ~ sein οὐ κρατεῖν ἑαυτοῦ.

meisterhaft ἄριστος, δεινός.

meistern μέμφεσθαι, ψέγειν.

Meisterschaft *f* ἡ δεινότης (ητος), ἡ ἀρετή.

Meisterstück *n* τὸ ἐπίδειγμα.

Melancholie *f* ἡ μελαγχολία, ἡ δυσθυμία.

melancholisch μελαγχολικός, δύσθυμος (2).

melden ἀγγέλλειν, ἀπαγγέλλειν, = sagen λέγειν, sich zu einem Amte ~ μνηστεύεσθαι ἀρχήν.

Meldung *f* ἡ ἀγγελία.

melken ἀμέλγειν.

Melkgefäß *n* ὁ ἀμολγεύς.

Melodie *f* τὸ μέλος, ἡ μελῳδία.

Memme *f* δειλός, κακός, **memmenhaft** ἄνανδρος (2).

Memoiren, die τὰ ὑπομνηματικά, τὰ ἀπομνημονεύματα.

memorieren ἐκμανθάνειν.

Menge *f* τὸ πλῆθος, ἡ εὐπορία, ἡ ἀφθονία, die

große ~ οἱ πολλοί, in ~ πολύς.

mengen μειγνύναι, συμμειγνύναι. sich in etwas ~ ἅπτεσθαί τινος.

Mennig *m*, **Mennige** *f* ἡ μίλτος.

Mensch *m* ὁ ἄνθρωπος.

menschenähnlich ἀνθρωποειδής. [γενεά.]

Menschenalter *n* ὁ αἰών, ἡ

Menschenart *f* τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, = Menschensitte ὁ ἀνθρώπινος τρόπος.

Menschenblut *n* τὸ ἀνθρώπειον αἷμα. [ἄνθρωπος.]

Menschenfeind *m* ὁ μισ-

menschenfeindlich μισάνθρωπος (2). [ἄνθρωπος.]

Menschenfreund *m* ὁ φιλ-

menschenfreundlich φιλάνθρωπος (2).

Menschenfreundlichkeit *f* ἡ φιλανθρωπία.

Menschengebot *n* ὁ ἀνθρώπων νόμος.

Menschengedenken *n*: seit ~ ἐφ' ὅσον ἀνθρώπων μνήμη ἀφικνεῖται. [ἀνθρωπία.]

Menschengefühl *n* ἡ φιλ-

Menschengesicht *n* τὸ ἀνθρώπου πρόσωπον.

Menschengestalt *f* τὸ ἀνθρώπου(ἀνθρώπινον) εἶδος oder σχῆμα.

Menschengewühl *n* ὁ ὄχλος.

Menschenglück *n* τὰ ἐν ἀνθρώποις ἀγαθά.

Menschengröße *f* τὸ ἀνθρώπου μέγεθος, in sittlicher Beziehung ἡ ἀνθρώπου ἀρετή.

Menschenhandel *m* ὁ ἀνδραποδισμός. [πων μῖσος.]

Menschenhaß *m* τὸ ἀνθρώ-

Menschenhasser *m* ὁ μισάνθρωπος. [θρώπου βίος.]

Menschenleben *n* ὁ ἀν-

menschenleer ἀνθρώπων ἔρημος, ὀλιγάνθρωπος (2).

Menschenliebe *f* ἡ φιλανθρωπία.

menschenmöglich ὅσον ἀνθρώπῳ δυνατόν ἐστιν.

Menschenmord *m* ἡ ἀνθρωποκτονία.

Menschenopfer *n* ἡ ἀνθροποθυσία, ~ darbringen ἀνθροποθυτεῖν.

Menschenpflicht *f* τὰ τοῦ ἀνθρώπου. [ποδισμός.]

Menschenraub *m* ὁ ἀνδρα-

Menschenrecht *n* τὰ ἐν ἀνθρώποις δίκαια.

Menschensatzung *f* ὁ ἀνθρώπων νόμος.

menschenscheu μισάνθρωπος (2), die M. ~ ἡ μισανθρωπία.

Menschenverstand *m* ἡ ἀνθρωπίνη γνώμη, ohne ~ ἀνόητος (2).

Menschenwerk *n* τὸ ἀνθρώπινον ἔργον.

Menschenwohl *n* ἡ τῶν ἀνθρώπων σωτηρία.

Menschenwürde *f* ἡ ἀνθρώπου ἀρετή.

Menschheit *f* οἱ ἄνθρωποι, τὸ ἀνθρώπειον γένος.

menschlich ἀνθρώπειος, = den Menschen gehörig ἀνθρώπινος, ~e Dinge τὰ ἀνθρώπινα. = menschenfreundlich φιλάνθρωπος (2).

Menſchlichkeit *f* ἡ φιλανθρωπία.
Menſur *f* τὸ μέτρον.
Meridian *m* ὁ μεσημβρινὸς κύκλος.
merkbar αἰσθητός, νοητός.
merken αἰσθάνεσθαι, γιγνώσκειν, νοεῖν, = vermuten ὑποπτεύειν, etwas ~ laſſen φανερὸν ποιεῖν, δηλοῦν, nicht ~ laſſen οὐ δηλοῦν, = aufmerkſam ſein προσέχειν (τὸν νοῦν) τινί, ſich etw. ~ τηρεῖν, εἰδέναι, merke wohl εὖ ἴσθι.
merklich αἰσθητός, νοητός, = beträchtlich ἀξιόλογος (2), ἱκανός.
Merkmal *n* τὸ σημεῖον, τὸ σύμβολον.
merkwürdig ἀξιόλογος (2), μνήμης ἄξιος.
Merkwürdigkeit *f* τὸ ἀπομνημόνευμα.
Merkzeichen *n* ſ. Merkmal.
meſſen μετρεῖν, etwas nach etwas ~ μετρεῖν οd. ὁρίζειν τι εἴς τι, ſich mit j-m ~ διαγωνίζεσθαί τινι.
Meſſer *n* ἡ κοπίς, ἡ μάχαιρα.
Meſſing *n* ὁ ἐρυθρὸς χαλκός, ὁ ὀρείχαλκος.
Meßkette *f* ὁ σχοῖνος.
Meßkunſt *f* ἡ γεωμετρία.
Meſſung *f* ἡ μέτρησις, ἡ διαμέτρησις.
Met *m* τὸ οἰνόμελι.
Metall *n* τὸ μέταλλον.
Meteor *n* τὸ οὐράνιον φῶς.
Metrik *f* ἡ μετρική.
metriſch μετρικός.
Metze *f* τὸ ἡμιμέδιμνον, = liederliches Frauenzimmer ἡ πόρνη.
Metzelei *f* ἡ σφαγή.
Metzger *m* ὁ κρεωπώλης.
Meuchelmord *m* ἡ δολοφονία, ὁ φόνος, einen ~ begehen δολοφονεῖν, φονεύειν τινά.
Meuchelmörder *m* ὁ δολοφόνος.
meuchelmörderiſch φονικός.
meuchlings ἐξ ἐπιβουλῆς.
Mieder *n* τὸ στρόφιον.
Miene *f* τὸ πρόσωπον, ἡ ὄψις, ~ machen (etw. zu tun) μέλλειν.
Mienenſpiel *n* ἡ ὄψις.
Miete *f* ὁ μισθός, τὸ μίσθωμα.
mieten μισθοῦν (auch M.).
Milbe *f* τὸ ἄκαρι.
Milch *f* τὸ γάλα (ακτος).
milchfarbig γαλακτόχρους (2).
Milchgefäß *n* τὸ γαλακτοδόχον.
mild ἐπιεικής, πρᾶος, εὐεργετικός.
Milde *f* ἡ ἐπιείκεια, ἡ πραότης (ητος), ἡ εὐεργεσία.
mildern πραΰνειν, durch Troſt ~ παρηγορεῖν, παραμυθεῖσθαι.
Milderung *f* ἡ πραΰνσις, ἡ παρηγορία, ἡ παραμυθία.
mildherzig ἐλεήμων.
mildtätig εὐεργετικός.
Mildtätigkeit *f* ἡ εὐεργεσία.
Militär *n* οἱ στρατιῶται.

militärisch στρατιωτικός, πολεμικός.
Million *f* ἑκατοντακισμύριοι, ἑκατὸν μυριάδες.
Milz *f* ὁ σπλήν (ηνός).
Mimik *f* ἡ μιμική.
Mimiker *m* ὁ μῖμος.
minder μεῖον, ἧττον, nicht ~ οὐχ ἧττον.
minderjährig ἄνηβος (2).
Minderjährigkeit *f* ἡ ἄνηβος ἡλικία.
mindern μειοῦν, ἐλαττοῦν, συστέλλειν.
Minderung *f* ἡ μείωσις, ἡ ἐλάττωσις, ἡ συστολή.
mindeſt ἐλάχιστος, ὀλίγιστος, am ~en ἥκιστα, nicht im ~en οὐδ' ὁπωστιοῦν, παντελῶς οὔ.
mindeſtens τοὐλάχιστον.
Mine (Gewicht und Münze) *f* ἡ μνᾶ.
Mine (unterirdiſche) *f* ὁ ὑπόνομος, ~n anlegen ὑπονομεύειν.
Mineral *n* τὸ μέταλλον.
minieren ὑπονομεύειν, μεταλλεύειν.
Miniſter *m* ὁ γραμματεύς.
Minne *f* ὁ ἔρως (ωτος).
Minute *f* τὸ ἑξηκοστὸν τῆς ὥρας μέρος, = kurze Zeit τὸ τοῦ χρόνου ἀκαρές.
Minze *f* ἡ μίνθη.
miſchen μειγνύναι, κεραννύναι, ſich in etw. ~ μεταλαμβάνεσθαί τινος, ſich in alles ~ πολυπραγμονεῖν.
Miſchen *n*, **Miſchung** *f* ἡ μεῖξις, ἡ κρᾶσις.
Miſch-gefäß *n*, **-krug** *m* ὁ κρατήρ.
Miſpel *f* τὸ μέσπιλον.
mißachten καταφρονεῖν τινος.
Mißbehagen *n* ἡ δυσκολία.
Mißbildung *f* ἡ δυσμορφία.
mißbilligen ἀποδοκιμάζειν, ἀπογιγνώσκειν, μέμφεσθαι.
Mißbilligung *f* ἡ ἀποδοκιμασία.
Mißbrauch *m* ἡ ἀπόχρησις.
mißbrauchen ἀποχρῆσθαί τινι.
mißdeuten παρεκδέχεσθαι.
miſſen δεῖσθαι, ἀπορεῖν τινος.
Mißernte *f* ἡ ἀκαρπία.
Miſſetat *f* τὸ κακούργημα, τὸ κακὸν ἔργον, τὸ ἀδίκημα.
Miſſetäter *m* ὁ κακοῦργος.
mißfallen ἀπαρέσκειν τινί.
Mißfallen *n* ἡ ἀποδοκιμασία.
mißfällig ἀπάρεστος, δυσάρεστος (2).
Mißgeburt *f* τὸ τέρας.
Mißgeſchick *n* ἡ κακὴ τύχη, ἡ ἀ-, δυστυχία.
Mißgeſtalt *f* ἡ δυσείδεια, ἡ ἀμορφία.
mißglücken: es mißglückt mir etwas ἀποτυγχάνω. ἀτυχῶ τινος.
mißgönnen φθονεῖν τινί.
Mißgriff *m* τὸ ἁμάρτημα, ἡ πλημμέλεια, e-n ~ tun in etw. ἁμαρτάνειν τινός.
Mißgunſt *f* ὁ φθόνος.
mißgünſtig φθονερός.
mißhandeln κακοῦν, κακῶς ποιεῖν, ὑβρίζειν τινά.
Mißhandlung *f* ἡ κάκωσις, ἡ ὕβρις (*akt.*), ἡ κακο-

πάθεια, τὸ ὕβρισμα, τὸ ἀδίκημα (*pass.*).

Mißheirat *f* ἡ δυσγαμία.

mißhellig διάφορος (2).

Mißhelligkeit *f* ἡ διαφορά.

mißkennen ἀγνοεῖν.

Mißklang *m* ἡ διαφωνία.

mißklingen διαφωνεῖν.

Mißkredit *m* ἡ κακὴ δόξα, ἡ ἀδοξία.

mißlaunig δύσθυμος (2).

Mißlaut *m* ἡ διαφωνία, ἡ διαφώνησις.

mißlich ἄπορος (2), ἀμήχα-[νος (2).

Mißlichkeit *f* ἡ ἀπορία.

mißlingen οὐκ ἀποβαίνειν, es mißlingt mir etw. ἀποτυγχάνω, ἀτυχῶ, διαμαρτάνω, σφάλλομαί τινος.

Mißlingen *n* ἡ ἀτυχία.

Mißmut *m* ἡ δυσθυμία.

mißmutig δύσθυμος (2), δύσκολος (2).

mißraten κακῶς ἀποβαίνειν, es mißlingt mir etwas s. mißlingen. [ἡ διαφωνία.

Mißton *m* ἡ διαφώνησις,

mißtönend διάφωνος (2).

mißtrauen ἀπιστεῖν τινι.

Mißtrauen *n* ἡ ἀπιστία.

mißtrauisch ἄπιστος (2), ~ sein ὑποπτεύειν.

mißvergnügt δυσάρεστος, δύσθυμος, δύσκολος (sämtlich 2). [ωμαλία.

Mißverhältnis *n* ἡ ἀν-

Mißverstand *m* ἡ παρακοή, = Mißverständnis τὸ παράκουσμα, = Mißhelligkeit ἡ διαφορά.

Mißwachs *m* ἡ ἀκαρπία.

Mist *m* ἡ κόπρος.

misten χέζειν, κακκᾶν, = düngen κοπρίζειν, κοπνεῖν.

Mistgabel *f* τὸ κοπρικὸν δίκρανον.

mit σύν (ξύν) mit *dat.*, μετά mit *gen.*, zugleich mit ἅμα mit *dat.*, oft durch die *part.* ἔχων, ἄγων, φέρων, λαβών mit *acc.*, = vermittelst μετά mit *gen.*, σύν mit *dat.*, διά mit *gen.*, gew. der bloße *dat. instrum.*

Mit-arbeiter *m* ὁ συνεργός.

mit-begleiten συμπαρέπεσθαι. [ἑαυτοῦ.

mit-bringen ἄγειν μεθ'

Mit-bürger *m* ὁ πολίτης, ὁ δημόφυλος.

mit-einander ὁμοῦ, κοινῇ, μετ' ἀλλήλων.

Mit-erbe *m* ὁ τῆς κληρονομίας κοινωνός oder μετέχων.

mit-fahren συνοχεῖσθαι.

mit-folgen συμπαρέπεσθαι.

mit-führen ἄγειν μεθ' ἑαυτοῦ.

Mit-gabe *f* τὸ δῶρον.

mit-geben συμπέμπειν.

Mit-gefühl *n* ἡ συμπάθεια, ὁ οἶκτος.

mit-gehen συμπορεύεσθαι, ἕπεσθαι, ἀκολουθεῖν.

Mit-gift *f* ἡ προῖξ (οἰκός), ἡ φερνή. [ἑταῖρος.

Mit-glied *n* ὁ κοινωνός, ὁ

mit-hin οὖν, ἄρα, τοίνυν, οὐκοῦν, διὰ τοῦτο, ἐκ τούτων.

mit-kommen συμπαραγίγνεσθαι, συμπαρέπεσθαι.

Mit-leid(en) *n* ὁ ἔλεος, ἡ ἐλεημοσύνη, ὁ οἶκτος, ~ mit j-m haben ἐλεεῖν, οἰκτίρειν τινά.
mit-leiden συμπάσχειν τινί.
mit-leidig ἐλεήμων, οἰκτίρμων.
mit-machen συλλαμβάνεσθαί oder μετέχειν τινός.
Mit-menſch *m* ὁ πλησίον.
mit-nehmen ἄγειν μεθ' ἑαυτοῦ, ἀπάγειν (auch M.).
mitnichten οὐδαμῶς.
Mit-regent *m* ὁ συμβασιλεύων.
mit-reiſen συμπορεύεσθαι.
mit-ſchuldig μεταίτιός (2) τινος.
Mit-ſchüler *m* ὁ συμμαθητής, ὁ συμφοιτητής.
mit-ſegeln συμπλεῖν.
mit-ſingen συνᾴδειν.
mit-ſpielen συμπαίζειν.
mit-ſterben συναποθνήσκειν.
mit-ſtreiten συμμαχεῖν, συμπολεμεῖν.
Mittag *m* ἡ μεσημβρία, ἡ μέση ἡμέρα, = Süden ἡ μεσημβρία, ὁ νότος, um ~ μεσημβρινός, = ſüdlich μεσημβρινός, νότιος. [ημβρίαν.]
mittags κατὰ τὴν μεσ-
Mittag(s)eſſen *n* τὸ ἄριστον, τὸ δεῖπνον, das ~ einnehmen ἀριστᾶν, δειπνοποιεῖσθαι. [της (ητος).]
Mitte *f* τὸ μέσον, ἡ μεσό-
mit-teilen μεταδιδόναι τινί τινος, λέγειν, ἀνακοινοῦν (auch M.) τινί τι.
Mitteilung *f* ἡ μετάδοσις, ὁ λόγος, ἡ ἀνακοίνωσις.
Mittel *n* zu einem Zweck ὁ πόρος, ἡ μηχανή, τὸ μηχάνημα, ~ anwenden, erſinnen μηχανᾶσθαι, alle ~ anwenden ἐπὶ πᾶν ἔρχεσθαι. = Vermögen τὰ χρήματα, αἱ ἀφορμαί.
Mittelalter *n* ἡ μέση γενεά.
mittelbar διὰ συνεργείας τινός.
Mittelding *n* τὸ μέσον.
Mittelfinger *m* ὁ μέσος δάκτυλος.
Mittelland *n* ἡ μεσόγαια.
mittelländiſch μεσόγαιος.
mittellos ἄπορος (2).
Mittelloſigkeit *f* ἡ ἀπορία.
mittelmäßig μέτριος.
Mittelmäßigkeit *f* τὸ μέτριον, ἡ μετριότης (ητος).
Mittelpunkt *m* τὸ μέσον.
Mittelſchlag *m* ἡ μεσότης (ητος), vom ~ μέτριος.
Mittelsperſon *f* ὁ διαιτητής. [bloße *dat.*]
mittelſt διά mit *gen.*, auch der
Mittelſtand *m* ὁ δῆμος.
Mittelſte, der, die, das ~ μέσος.
Mittel-ſtraße *f*, **-weg** *m* ἡ μέση ὁδός, die ~ (den ~) halten μετρίων ἐπιθυμεῖν.
mitten ἐν μέσῳ, μέσος.
Mitternacht *f* αἱ μέσαι νύκτες. [μεσονύκτιος (2).]
mitter-nächtig, -nächtlich
Mittler *m* ὁ μεσίτης, ὁ εἰρηνοποιός.
Mittleramt *n* ἡ μεσιτεία.
Mittlere, der, die, das ~ μέσος.
mittlerweile μεταξύ.

mit-unter ἐνίοτε.
Mit-verbannte(r) *m* ὁ συμφεύγων, ὁ συμφυγών.
Mit-verſchworene(r) *m* ὁ συνωμότης.
Mit-welt *f* οἱ νῦν ἄνθρωποι.
mit-wirken συνεργάζεσθαι, συμπράττειν.
Mit-wirkung *f* ἡ συν-ſ. [ἐργασία.]
mit-wiſſen συνειδέναι.
Mit-wiſſen *n* ἡ συνείδησις.
Mit-wiſſer *m* ὁ συνειδώς.
mit-ziehen ἕπεσθαι, ἀκολουθεῖν, in den Krieg ~ συστρατεύειν (auch M.).
Mixtur *f* ſ. Miſchung.
Mode *f* τὸ ἔθος, ὁ τρόπος, ~ ſein ἐν ἔθει εἶναι.
Modell *n* τὸ πρωτότυπον, τὸ παράδειγμα.
modellieren πλάττειν, τυποῦν.
Moder *m* ἡ σαπρότης (ητος).
moderig σαπρός.
modern σήπεσθαι, ἀποσήπεσθαι.
modernd μυδαλέος.
modulieren μελεάζειν.
mögen βούλεσθαι, ἐθέλειν, ich möchte wohl βουλοίμην ἄν, etwas haben ~ ἐπιθυμεῖν τινος, ich mag nicht ſagen ἐῶ λέγειν, mag nun ... oder εἴτε ... εἴτε.
möglich δυνατός, es iſt ~ δυνατόν ἐστι, οἷόν τέ ἐστι, es iſt nicht ~ οὐκ ἔστι, auf alle ~e Weiſe πάσῃ μηχανῇ.
Möglichkeit *f* τὸ δυνατόν, nach ~ εἰς τὸ δυνατόν, ἐκ τῶν δυνατῶν.
möglichſt: ſein ~es tun ἐπὶ πᾶν ἔρχεσθαι, beim *sup.* ὡς, z.B. ~ gut ὡς βέλτιστα.
Mohn *m* ἡ μηκωνίς.
Mohr *m* ὁ μέλας ἄνθρωπος.
Möhre *f* τὸ καρωτόν.
Molch *m* ὁ ἀσκάλαβος, ἡ σαλαμάνδρα.
Molke *f* ὁ ὀρρός.
Moment *m* und *n* ἡ ῥοπή, ὁ καιρός. [μόναρχος.]
Monarch *m* ὁ μονάρχης, ὁ
Monarchie *f* ἡ μοναρχία.
monarchiſch μοναρχικός.
Monat *m* ὁ μήν (ηνός).
monatlich μηνιαῖος, *adv.* κατὰ μῆνα.
Mond *m* ἡ σελήνη.
Mondfinſternis *f* ἡ σελήνης ἔκλειψις.
mondförmig σεληνοειδής.
Mondlicht *n* τὸ σελήνης φῶς (ωτός).
mondlos ἀσέληνος (2).
Mondſchein *m* ἡ σελήνη.
Mondſucht *f* ἡ σεληνιακὴ νόσος. [(2).]
mondſüchtig σεληνόβλητος
Mondwechſel *m* ἡ ἕνη καὶ νέα.
Monolog *m* ἡ μονολογία.
Moor *n* ἡ ἰλυώδης γῆ.
Moos *n* τὸ βρύον.
mooſig βρυώδης, βρυόεις.
Moral *f* ἡ ἠθικὴ ἐπιστήμη.
moraliſch ἠθικός, ~ gut καλὸς κἀγαθός.
Moralität *f* τὸ ἦθος.
Moraſt *m* τὸ ἕλος.
moraſtig ἰλυώδης, πηλώδης.

Mord *m* ὁ φόνος, ἡ σφαγή, mit ~ befleckt μιαίφονος.
Mordanſchlag *m* ἡ ἐπιβουλή. [ἐπιθυμία.]
Mordbegierde *f* ἡ φόνου∫
mordbegierig φόνου ἐπιθυμῶν. [κακεύς.]
Mordbrenner *m* ὁ πυρ-∫
morden φονεύειν, σφάττειν, ἀποκτείνειν.
Morden *n* ἡ σφαγή, ὁ φόνος. [σφαγεύς.]
Mörder *m* ὁ φονεύς, ὁ∫
mörderiſch φονικός, φόνιος.
Mordgeſchrei *n* ἡ δεινὴ κραυγή. [θυμία.]
Mordluſt *f* ἡ φόνου ἐπι-∫
Mordtat *f* ὁ φόνος.
morgen *adv.* αὔριον.
Morgen *m* ὁ ὄρθρος, ἡ ἕως, früher ~ ὄρθρος βαθύς, es wird ~ ἡ ἡμέρα ὑπολάμπει. [πλέθρον.]
Morgen *m*: ein ~ Land τὸ∫
morgend ὁ, ἡ, τὸ αὔριον.
Morgendämmerung *f* ἡ πρώτη ἕως, in der ~ ἅμα τῇ ἕῳ.
morgendlich ἑῳθινός.
Morgenland *n* αἱ ἀνατολαί.
morgenländiſch ἀνατολικός.
Morgenröte *f* ἡ ἕως, mit der ~ ἅμα τῇ ἕῳ.
morgens ἕωθεν, πρωί.
Morgenſonne *f* ὁ ἀνατέλλων (ἀνίσχων) ἥλιος, ὁ ἑῳθινὸς ἥλιος.
Morgenſtern *m* ὁ φωσφόρος.
Morgenſtrahl *m* ἡ ἡλίου ἀκτίς (ἴνος). [ὥρα.]
Morgenſtunde *f* ἡ ἑῳθινὴ∫
Morgentau *m* ἡ ἑῳθινὴ δρόσος. [~ ἕωθεν.]
Morgenzeit *f* ἡ πρωία, zur∫
morſch σαθρός, σαπρός.
Morſchheit *f* τὸ σαπρόν.
Mörſer *m* ὁ ὅλμος, ἡ θυεία. [ψάμμος.]
Mörtel *m* ἡ κονία, ἡ∫
Moſchus *m* ὁ μόσχος.
Moſt *m* τὸ γλεῦκος.
Motte *f* ὁ σής (σητός, σεός). [γνώμη.]
Motto *n* τὸ σύμβολον, ἡ∫
Mücke *f* ὁ, ἡ κώνωψ, ἡ ἐμπίς.
mucken γρύζειν.
müde κατάπονος (2), καμών, κεκμηκώς, ἀπειρηκώς, ~ werden κάμνειν, ~ ſein κεκμηκέναι, e-r Sache ~ ſein ἐκκάμνειν τι.
Müdigkeit *f* ὁ κάματος.
Mühe *f* ὁ πόνος, ὁ μόχθος, ohne ~ ἄπονος (2), mit vieler ~ χαλεπῶς, ſich ~ mit etw. geben σπουδάζειν περί τινος oder περί τι, ἐπιμελεῖσθαί τινος, es koſtet ~ ἔργον ἐστίν, es iſt der ~ wert λόγου ἄξιόν ἐστιν.
mühelos ἄπονος, ἀμοχθος (2).
mühen, ſich πονεῖν, μοχθεῖν.
mühevoll πολύπονος, πολύμοχθος (2).
Mühle *f* ἡ μύλη. [χός.]
Mühlrad *n* ὁ μυλικὸς τρο-∫
Mühlſtein *m* ὁ μύλος, ὁ μύλαξ, ὁ ὄνος (ἀλέτης).
Muhme *f* ἡ θεία, ἡ συγγενής. [πραγματώδης.]
mühſam ἐπίπονος (2),∫

Mühſamkeit *f* τὸ ἐπίπονον.
mühſelig μοχθηρός, = elend ἄθλιος, ταλαίπωρος (2).
Mühſeligkeit *f* ὁ μόχθος, ἡ μοχθηρία, ἡ ἀθλιότης (ητος), ~en οἱ πόνοι.
Mulde *f* ἡ κάρδοπος.
Müller *m* ὁ μυλεύς.
Mumie *f* τὸ σκελετὸν σῶμα.
Mund *m* τὸ στόμα, den ~ auftun ἀνοίγειν τὸ στόμα.
Mundart *f* ἡ γλῶττα, ἡ διάλεκτος.
Mündchen *n* τὸ στόμιον.
Mündel *m* und *n* ὁ ὀρφανός, ἡ ὀρφανή.
münden εἰσβάλλειν.
mündig ἡλικίαν ἔχων, ~ ſein ἡλικίαν ἔχειν.
mündlich διὰ τοῦ στόματος, ἀπὸ γλώττης.
Mundſchenk *m* ὁ οἰνοχόος.
Mündung *f* τὸ στόμα, ἡ ἐκ-, εἰσβολή.
Mundvorrat *m* ὁ σῖτος.
Munition *f* τὰ πρὸς τὸν πόλεμον, ἡ παρασκευή.
munkeln μύζειν.
munter = wach ἐγρηγορώς, ἄγρυπνος (2), = lebhaft ἀκμαῖος, = heiter ἱλαρός, φαιδρός.
Munterkeit *f* ἡ ἀγρυπνία, τὸ φαιδρόν.
Münze *f* τὸ νόμισμα.
münzen κόπτειν νομίσματα.
mürbe πέπων, μαλακός (von Früchten), = morſch σαθρός, j-n ~ machen καταπονεῖν τινα.
murmeln ψιθυρίζειν (vom Waſſer), θορυβεῖν (von Menſchen).
Murmeln *n* ὁ ψιθυρισμός, ὁ γογγυσμός.
murren θορυβεῖν, μέμφεσθαι.
Murren *n* ὁ θόρυβος.
mürriſch σκυθρός, σκυθρωπός (2), ~ ſein δυσκολαίνειν.
Mus *n* ὁ πόλτος.
Muſchel *f* ἡ κόγχη, ὁ κόγχος. [κογχοειδής.]
muſchel = artig, = förmig ſ
Muſe *f* ἡ μοῦσα.
Muſeum *n* τὸ μουσεῖον.
Muſik *f* ἡ μουσική, ἡ συμφωνία.
muſikaliſch μουσικός.
Muſikant *m* ὁ αὐλητής, ὁ ψάλτης.
Muſikus *m* ſ. das vorh. Wort.
muſizieren μουσίζειν.
Muskel *m* und *f* ὁ μῦς (υός).
Muskelkraft *f* ἡ ῥώμη.
muskulös μυώδης.
Muße *f* ἡ σχολή, ἡ εὐσχολία, ἡ ἀπραξία, ~ haben σχολάζειν, σχολὴν ἄγειν oder ἔχειν.
Mußeſtunde *f* ἡ σχολή.
müſſen δεῖ, ἀνάγκη ἐστί od. χρή mit *acc.* u. *inf.*, oft durch Verbaladj. auf τέος, es müßte denn ἢν μή mit *conj.*
müßig σχολαῖος, ἀπράγμων, ~ ſein σχολάζειν, ἀπραγεῖν.
Müßiggang *m* ἡ ἀργία, ἡ ἀπραγία, ~ iſt aller Laſter Anfang ἀρχὴ παντὸς κακοῦ ἡ ἀργία.

Müßiggänger *m* ὁ ἀργός, ὁ ἀπράγμων.

Muſter *n* τὸ παράδειγμα, τὸ πρωτότυπον, τὸ ἀρχέτυπον, ſich etw. zum ~ nehmen παραδείγματι χρῆσθαί τινι.

muſterhaft ἐντελής, ἐκπρεπής, δόκιμος (2).

muſtern κρίνειν, διακρίνειν, Soldaten ~ ἐξετάζειν, ἐξέτασιν ποιεῖσθαι.

Muſterung *f* ἡ ἐξέτασις.

Mut *m* ὁ θυμός, ἡ ψυχή (Gemüt), = Kühnheit u. dgl. τὸ θάρρος, ἡ τόλμα, ἡ εὐτολμία, ἡ ἀνδρία, = froher ~ ἡ εὐθυμία, ἡ εὐφροσύνη, guten ~es θαρρῶν, θαρραλέος, ~ faſſen θαρρεῖν, den ~ ſinken laſſen ἀθυμεῖν, mir iſt zumute διανοοῦμαι.

mutig εὐθαρσής, εὔθυμος (2), θαρραλέος, εὐτολμος (2), ἀνδρεῖος.

mutlos ἄθυμος (2), ~ ſein ἀθύμως ἔχειν.

mutmaßen εἰκάζειν, ὑποτοπεῖν, ὑπολαμβάνειν, ὑποπτεύειν, = meinen, glauben δοξάζειν, νομίζειν.

mutmaßlich εἰκαστός, δοκῶν, *adv.* δοκούντως.

Mutmaßung *f* ἡ εἰκασία, ἡ ὑπόληψις, ἡ ὑποψία.

Mutter *f* ἡ μήτηρ.

Mutterbruder *m* ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφός.

Mütterchen *n* τὸ μητρίδιον, altes ~ τὸ γραΐδιον.

Mutterland *n* ἡ μητρόπολις, ἡ πατρίς.

mütterlich μήτριος, μητρικός, von ~er Seite ἀπὸ μητρός, μητρόθεν.

Mutterliebe *f* ἡ στοργή.

mutterlos ἀμήτωρ.

Muttermord *m* ἡ μητροκτονία, -φονία.

Mutterſchweſter *f* ἡ τῆς μητρὸς ἀδελφή.

Mutterſtadt *f* ἡ μητρόπολις, ἡ πατρίς.

mutvoll εὐθαρσής, ἀνδρεῖος.

Mutwille *m* ἡ ὕβρις, ἡ ἀκολασία, ~n treiben ἀκολασταίνειν.

mutwillig ἀκόλαστος (2), ὑβριστής, ~e Behandlung ἡ ὕβρις, τὸ ὕβρισμά.

Mütze *f* ἡ μίτρα, ἡ κυνῆ.

Myriade *f* ἡ μυριάς.

Myrrhe *f* ἡ μύρρα.

Myrte *f* ἡ μυρρίνη.

Myrten-hain, -wald *m* ὁ μυρρινών, ὁ μυρτεών.

Myrtenkranz *m* ὁ μύρρινος στέφανος.

Myſterien *n/pl.* αἱ τελεταί, τὰ μυστήρια, in die ~ einweihen μυστηριάζειν.

myſtiſch μυστηριώδης, μυστικός.

Mythe *f*, **Mythos** *m* ὁ μῦθος.

Mythologie *f* ἡ μυθολογία, οἱ μῦθοι.

N N, ν, τὸ νῦ, indekl.

Nabe *f* ἡ σῠριγξ (γγος), τὸ συρίγγιον.

Nabel *m* ὁ ὀμφαλός.

nabel-förmig, -rund ὀμφαλώδης.

nach: auf die Frage wohin? ἐπί mit *acc.* und *gen.*, εἰς, πρός mit *acc.*, zur Angabe des Zwecks κατά, ἐπί mit *acc.*, zur Bezeichnung e-r Folge im Raume u. in der Zeit μετά mit *acc.*, unmittelbar nach ἐκ, ἀπό mit *gen.*, = gemäß κατά mit *acc.*, = hinsichtlich, in Ansehung gew. der bloße *acc.* oder κατά mit *acc.*

Nach-achtung *f* ἡ τήρησις.

nach-äffen ζηλοῦν.

Nach-äffung *f* ἡ ζηλοτυπία, ἡ κακοζηλία.

nach-ahmen μιμεῖσθαι, ζηλοῦν τινα.

Nach-ahmer *m*, **~in** *f* durch *part.* der vorhergeh. Verba.

Nach-ahmung *f* ἡ μίμησις.

nach-ahmungs-wert, -würdig μιμητός, ζηλωτός.

Nachbar *m* ὁ πλησίον, ὁ γείτων, ὁ πάροικος, ὁ ὅμορος, j-s ~ sein γειτονεῖν τινι.

Nachbarin *f* ἡ γείτων.

Nachbarland *n* ἡ ὅμορος γῆ oder χώρα.

nachbarlich γειτνιάζων, ὁ, ἡ, τὸ πλησίον.

Nachbarschaft *f* ἡ γειτονία.

Nachbarstaat *m* ἡ γείτων πόλις.

nach-bekommen προσλαμβάνειν.

nach-bellen ἀνθυλακτεῖν.

nach-bessern ἐπισκευάζειν.

nach-bezahlen ἐπικαταβάλλειν, ἐπεκτίνειν.

Nach-bild *n* τὸ μίμημα, τὸ ἀπείκασμα.

nach-bilden ἀπομιμεῖσθαι, ἀπεικάζειν.

Nach-bildung *f* ἡ ἀπομίμησις, ἡ ἀπεικασία.

nach-bleiben ὑπομένειν, λείπεσθαι.

nach-bringen μετάγειν.

nach-dem ἐπεί, ἐπειδή mit *ind.*, ἐπειδάν, ἐπάν mit *conj.*, gew. Partizipialkonstr., je ~ ὡς δή, καθάπερ.

nach-denken σκοπεῖν, σκέπτεσθαί τι, λογίζεσθαί τι, φροντίζειν περί τινος.

Nach-denken *n.* ἡ σκέψις, ὁ λογισμός, ἡ φροντίς.

nach-denklich φροντιστικός.

nach-drängen ἐπικεῖσθαι.

nach-dringen ἐπακολουθεῖν.

Nach-druck *m* ἡ ἐνέργεια, mit ~ δεινῶς, ~ haben δύναμιν ἔχειν.

nach-drücken ἐπι-, ἐγκεῖσθαι.

nach-drücklich, -drucksvoll ἐνεργής, ἐνεργός, δεινός.

Nach-eiferer *m* ὁ ζηλωτής.

nach-eifern ζηλοῦν τινα.

Nach-eiferung *f* ἡ ζήλωσις, ὁ ζῆλος, ἡ φιλοτιμία.

nach-eilen διώκειν, καταδιώκειν τινά.

nach-einander ἐφεξῆς, συνεχῶς, ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ.

nach-empfinden: j-m etw. ~ συναισθάνεσθαί τινί τι.

Nach-empfindung *f* ἡ συναίσθησις.

Nachen *m* ἡ σκάφη, ἡ κύμβη, ὁ φάσηλος.

Nach-ernte *f* ἡ σταχυολογία.

nach-erzählen ἐπιδιηγεῖσθαι.

Nach-erzählung *f* ἡ ἐπιδιήγησις.

nach-fahren κομίζειν μετά.

nach-fallen ἐπικαταπίπτειν.

Nach-feier *f* τὰ δεύτερα ἱερά.

Nach-folge *f* ἡ ἀκολουθία, in einem Amte ἡ διάδεξις, ἡ διαδοχή.

nach-folgen ἕπεσθαι, ἐφέπεσθαι, ἀκολουθεῖν τινι, διώκειν τινά, im Amte ~ διαδέχεσθαί τινα.

Nach-folger *m* ὁ διάδοχος.

Nach-folgerin *f* ἡ διάδοχος.

nach-fordern προσαιτεῖν (auch M.).

nach-formen ἀπεικάζειν.

nach-forschen ἐρευνᾶν, ἐξετάζειν, πυνθάνεσθαι.

Nach-forscher *m* ὁ ἐρευνητής, ὁ ἐξεταστής.

Nach-forschung *f* ἡ ἔρευνα, ἡ ἐξέτασις.

Nach-frage *f* ἡ ἐρώτησις, τὸ ἐρώτημα.

nach-fragen ἐρωτᾶν, πυνθάνεσθαί τινά τι od. παρά τινός τι.

nach-füllen ἐπεγχεῖν, ἀναπληροῦν.

nach-geben εἴκειν, ὑφίεσθαι, ἐνδιδόναι, j-m ~ συγχωρεῖν, χαρίζεσθαί τινι, seinem ~ in etwas οὐδενὸς ἧττω εἶναί τι.

Nach-geben *n* ἡ ὕφεσις, ἡ ἔνδοσις.

nach-geboren ὀψίγονος (2), ἐπιγενόμενος.

nach-gehen ἕπεσθαι, ἀκολουθεῖν.

Nach-gericht *n* τὰ τραγήματα.

nach-giebig ὑπεικτικός, ἐπιεικής, ~ sein εἴκειν.

Nach-giebigkeit *f* ἡ ἐπιείκεια.

nach-gießen ἐπεγχεῖν.

nach-graben ἐξορύττειν.

nach-grübeln φροντίζειν, ἐκλογίζεσθαι.

Nach-hall *m* ἡ ἠχώ (οῦς).

nach-hallen ἠχεῖν.

nach-hängen: einer Sache ~ διδόναι ἑαυτόν τινι.

nach-helfen βοηθεῖν, συνεργεῖν.

nach-her ὕστερον, ἔπειτα, μετὰ ταῦτα, kurz ~ ὀλίγον ὕστερον, viele Tage ~ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον.

nach-herig ὁ, ἡ, τὸ ὕστερος.

Nach-hilfe *f* ἡ βοήθεια.

nach-holen προσεπάγειν, übtr. ἐπανορθοῦν.

Nach-hut *f* οἱ ὀπισθοφύλακες, ἡ οὐρά.

nach-jagen διώκειν, θηρᾶν τι.

Nach-klang *m* ἡ ἀπήχησις, τὸ ἀπήχημα.

nach-klingen ἀπηχεῖν.

Nach-komme, -kömmling *m*

ὁ ἔκ-, ἀπό-, ἔγγονος, die ~n, die ~e οἱ ἐπιγιγνόμενοι.

nach-kommen ἀκολουθεῖν, ἕπεσθαί τινι, j-n ~ lassen μεταπέμπεσθαί τινα.

Nach-kommenschaft *f* ſ. die Nachkommen.

Nach-laß *m* τὰ καταλειφθέντα χρήματα.

nach-lassen καταλείπειν, = lockern χαλᾶν, ὑφιέναι, = erlassen ὑφιέναι, συγχωρεῖν, ἐνδιδόναι, *intr.* ὑφίεσθαι, λωφᾶν, παύεσθαι, in etw. ~ ὑφίεσθαί τινος.

nach-lässig μεθήμων, ἀμελής, ῥᾴθυμος (2).

Nach-lässigkeit *f* ἡ μεθημοσύνη, ἡ ἀμέλεια, ἡ ῥᾳθυμία.

nach-laufen διώκειν, κατα-

Nach-läufer *m* ὁ ἀκόλουθος.

nach-leben: einer Vorschrift u. dgl. ~ πείθεσθαι, πειθαρχεῖν τινι, die Nachlebenden οἱ περιγιγνόμενοι.

Nach-lese *f* ἡ σταχυολογία.

nach-lesen ἀναγιγνώσκειν.

nach-liefern ὕστερον πορίζειν.

nach-machen ſ. nachahmen, = verfälſchen παρασχηματίζειν, ὑποβάλλειν, nachgemacht ὑποβολιμαῖος, κίβδηλος (2).

nach-malen ἀπομιμεῖσθαι, ἀπογράφειν.

nach-malig ὁ, ἡ, τὸ ὕστερον, ὁ ἐπιγιγνόμενος.

nach-mals ὕστερον, μετὰ ταῦτα, ἔπειτα.

nach-marſchieren ἕπεσθαι, ἀκολουθεῖν.

nach-meſſen ἀναμετρεῖν (a. M.).

Nach-mittag *m* ἡ δείλη.

nach-mittägig δειλινός.

nach-mittags ἀμφὶ οὐ. περὶ δείλην.

Nach-mittagsſtunde *f* ἡ δειλινὴ ὥρα.

Nach-mittagszeit *f* ὁ δειλινὸς χρόνος.

nach-pflanzen ἐπι-, μεταφυτεύειν.

nach-prägen παρακόπτειν.

nach-rechnen ἀναλογίζεσθαι.

Nach-rede *f* = Ruf ἡ φήμη, ἡ δόξα, üble ~ ἡ ἀδοξία, ἡ διαβολή, j-n in üble ~ bringen διαβάλλειν τινά, in übler ~ ſein κακῶς ἀκούειν, ἀδοξεῖν.

nach-reiſen ἕπεσθαί τινι πορευομένῳ.

nach-rennen μετατρέχειν, μεθορμᾶσθαι.

Nach-richt *f* ἡ ἀγγελία, e-e ~ bringen ἀπαγγέλλειν.

nach-rücken ἕπεσθαί τινι.

Nach-ruf *m* ἡ ὑστεροφημία, τὸ ἐπιφώνημα.

nach-rufen ἐπιβοᾶν, ἐπιφωνεῖν.

Nach-ruhm *m* ἡ καταλελειμμένη δόξα.

nach-rühmen ἐπαινεῖν τινός τι.

nach-ſäen ἐπισπείρειν.

nach-ſagen λέγειν περί τινός τι.

Nach-ſatz *m* ἡ ἀπόδοσις.

nach-ſchallen ἀπ-, ἀντηχεῖν.

nach-ſchauen ἀνα-, ἀποβλέπειν πρός τι.

nach-schicken μεταπέμπειν, προσαποστέλλειν.
nach-schieben ἐπ-, προωθεῖν.
nach-schlagen: in einem Buche ~ ἀνελίττειν.
nach-schleichen ὑφέρπειν κατά τι. [ἐφέλκειν.]
nach-schleppen ἐπισύρειν,
Nach-schlüssel *m* τὸ ἀντίκλειθρον.
nach-schreiben ἀπο-, ὑπογράφειν.
nach-schreien ἐπιβοᾶν.
Nach-schrift *f* ὁ ἐπίλογος.
nach-schütten ἐπεγχεῖν.
nach-segeln ἐπι-, συμπλεῖν.
nach-sehen s. nachschauen, = prüfen, untersuchen σκοπεῖν, ἐξετάζειν, = verzeihen περιοᾶν, συγχωρεῖν, συγγνώμην ἔχειν.
nach-senden s. nachschicken.
nach-setzen διώκειν τινά, ἐπικεῖσθαί τινι, einen dem Range u. dgl. ~ δεύτερα διδόναι oder νέμειν τινί τινος.
Nach-setzen *n* ἡ δίωξις.
Nach-setzung *f* ἡ καταφρόνησις, ἡ ὀλιγωρία.
Nach-sicht *f* ἡ συγγνώμη, ἡ συγχώρησις, ~ mit j-m haben συγγνώμην ἔχειν τινί.
nach-sichtig συγγνώμων, ἐπιεικής, ~ sein εὐγνωμονεῖν.
nach-singen συνᾴδειν.
nach-sinnen σκέπτεσθαι, διανοεῖσθαι, φροντίζειν.
Nach-sinnen *n* ἡ φροντίς.
Nach-sommer *m* τὸ ὄψιμον θέρος.
nach-spähen ἐξιχνεύειν.
Nach-spiel *n* τὸ ἐξόδιον.
nach-springen μεταπηδᾶν, μεθάλλεσθαι, διώκειν δρόμῳ τινά (nacheilen). [νᾶν.]
nach-spülen ἰχνεύειν, ἐρευ-
Nach-spürung *f* ἡ ἔρευνα, ἡ ἰχνεία.
nächst πλησίον oder ἐγγύς mit *gen.*, πρός und ἐπί mit *dat.* (Rang und Folge), μετά mit *acc.* [τούτων.]
nächstdem μετὰ ταῦτα, ἐκ
nächste ὁ, ἡ, τὸ πλησίον od. πέλας.
nach-stehen: j-m in etwas ~ λείπεσθαι, ἀπολείπεσθαι, ἥττω εἶναι, ἡττᾶσθαί τινός τι, δεύτερον εἶναί τινός τι.
nach-stellen ἐπιβουλεύειν τινί, im Hinterhalt ἐνεδρεύειν, ἐλλοχᾶν τινα.
Nach-stellung *f* ἡ ἐπιβουλή, ἡ ἐνέδρα.
Nächstenliebe *f* ἡ φιλανθρωπία.
nächstens ἐν βραχεῖ.
nächstfolgend ὁ, ἡ, τὸ ἑφεξῆς.
nach-stoßen προωθεῖν.
nach-streben ἐφίεσθαί τινος, ἐπιθυμεῖν τινος, j-m ~ ζηλοῦν τινα.
Nach-strebung *f* ἡ ἐπιθυμία, ὁ ζῆλος.
nach-stürzen: j-m ~ ἐπικεῖσθαί τινι.
nach-suchen ζητεῖν, ἐρευνᾶν, ἐξετάζειν. [ἡ ἐξέτασις.]
Nach-suchung *f* ἡ ἔρευνα,
Nacht *f* ἡ νύξ (νυκτός), nachts νυκτός, νύκτωρ, tiefe

~ βαθεῖα νύξ, die ~ bricht an ἡ νὺξ ἐπέρχεται.

Nachtarbeit *f* τὸ νυκτερινὸν ἔργον.

Nachterscheinung *f* τὸ ἐν νυκτὶ φάντασμα.

Nachtessen *n* τὸ δόρπον.

Nachteule *f* ἡ γλαύξ (κός), ἡ κικκάβη.

Nachtfeier *f* ἡ παννυχίς.

Nachtfrost *m* ὁ νυκτερινὸς παγετός.

Nachtgesicht *n* τὸ νυκτερινὸν εἴδωλον.

Nachtgleiche *f* ἡ ἰσημερία.

Nach-teil *m* ἡ βλάβη, ἡ ζημία, ~ haben ἐλαττοῦσθαι, ζημιοῦσθαι, j-m ~ bringen βλάπτειν τινά.

nach-teilig βλαβερός, ἐπιβλαβής, ἐπιζήμιος (2).

Nachtherberge *f* τὸ καταγώγιον.

Nachtigall *f* ἡ ἀηδών (όνος), ἡ φιλομήλα (*gen.* ας).

Nachtkälte *f* τὰ κατὰ τὴν νύκτα ψύχη.

Nachtlager *n* ἡ κοίτη.

nächtlich νυκτερινός.

Nachtmarsch *m* ἡ νυκτοπορία.

Nachtposten *m* ὁ νυκτοφύλαξ.

Nachtquartier *n* τὸ νυκτέρευμα.

Nach-trab *m* ſ. Nachhut.

nach-trachten θηρᾶν τι, ἐφίεσθαί τινος.

Nach-trag *m* ἡ προσθήκη, ἡ ἐπιβολή.

nach-tragen προστιθέναι, ἐπιβάλλειν, προσαναγράφειν, = Zorn hegen μνησικακεῖν τινί τινος.

Nach-tragen *n* ἡ μνησικακία. [(2).

nach-tragend μνησίκακος

nach-treiben ὄπισθεν ἐλαύνειν.

Nachtreise *f* ἡ νυκτοπορία.

nach-trinken ἐπιπίνειν.

Nachtruhe *f* ἡ διὰ τῆς νυκτὸς ἀνάπαυσις.

Nachtrunde *f* ἡ ἐφοδεία.

nachts νυκτός, νύκτωρ.

Nachtschwärmer *m* ὁ κωμαστής. [μασία.

Nachtschwärmerei *f* ἡ κω-

Nachtstille *f* ἡ τῆς νυκτὸς σιγή. [ῶρα.

Nachtstunde *f* ἡ νυκτὸς

Nachttau *m* ἡ διὰ τῆς νυκτὸς δρόσος. [μάχη.

Nachttreffen *n* ἡ ἐν νυκτὶ

nachtun = nachahmen μιμεῖσθαί τινα. [φυλακία.

Nachtwache *f* ἡ νυκτο-

Nachtwächter *m* ὁ νυκτοφύλαξ. [ῶρα.

Nachtzeit *f* ἡ νυκτερινὴ

nach-wachsen ὑπεκβλαστάνειν, ἐπιγίγνεσθαι. [σθαι.

nach-wägen ἀναστα θμᾶ-

nachwandeln ἀκολουθεῖν τινι, μιμεῖσθαί τινα.

nach-weisen δεικνύναι, ἀποδεικνύναι, ἀποφαίνειν.

Nach-welt *f* οἱ ἐπιγιγνόμενοι, οἱ ὕστερον γιγνόμενοι. [νί τι.

nach-werfen ἐπιρρίπτειν τι-

nach-wiegen ſ. nachwägen.

Nach-winter *m* ὁ ὄψιος χειμών (ῶνος).

nach-wirken ὕστερον τὴν δύναμιν ἀποφαίνεσθαι.

nach-wollen βούλεσθαι ἔπεσθαι.

Nach-wuchs *m* ἡ ὑπόφυσις (das Nachwachsen), τὰ ἔκγονα, τὸ γένος (das Nachwachsende).

nach-zahlen προσκαταβάλλειν.

nachzählen ἀναριθμεῖν.

Nach-zahlung *f* ἡ προσκαταβολή.

nach-zeichnen γραφῇ ἀπεικάζειν.

nach-ziehen ἐφέλκειν, *intr.* ἕπεσθαι, ἀκολουθεῖν.

Nach-zügler *m* οἱ ὑστεροῦντες ἀπὸ τοῦ στρατεύματος.

Nacken *m* ὁ αὐχήν (ένος), ὁ τράχηλος, (bei Tieren) ὁ λόφος.

nackt γυμνός, ψιλός.

Nacktheit *f* ἡ γυμνότης, ἡ ψιλότης (ητος).

Nadel *f* ἡ βελόνη, ἡ ῥαφίς (ersteres auch von Fichten- und Kiefernadeln).

Nadelgeld *n* τὰ εἰς ζώνην δεδομένα χρήματα.

Nagel (am Finger u. Zehen) *m* ὁ ὄνυξ, (von Holz) ὁ πάτταλος, (von Eisen) ὁ ἧλίσκος.

nageln ἥλοῦν, γομφοῦν, πατταλεύειν.

nagen τρώγειν, an etwas ~ περιτρώγειν τι, von Sorgen und Kummer δάκνειν, τήκειν.

nahe ἐγγύς, πλησίον mit *gen.*, ~ sein πλησίον εἶναι, ~ daran sein παρὰ μικρὸν ἔρχεσθαι, ~ an bei Zahlbestimmungen εἰς mit *acc.*, ὡς.

Nähe *f* ἡ ἐγγύτης (ητος), in der ~ s. nahe.

nähen ῥάπτειν.

nähern, sich πλησιάζειν τινί, προσέρχεσθαι, προσιέναι τινί.

nähren τρέφειν, σιτίζειν (füttern).

nährend τρόφιμος.

nahrhaft τρόφιμος, θρεπτικός.

Nahrhaftigkeit *f* ἡ τροφιμότης (ητος).

Nahrung *f* ἡ τροφή, ὁ σῖτος, ὁ βίος, ὁ βιότος, j-m ~ geben τροφὴν παρέχειν τινί.

Nahrungsmangel *m* ἡ τῶν ἀναγκαίων ἀπορία.

Nahrungsmittel *n/pl.*, τὰ ἐπιτήδεια.

Naht *f* ἡ ῥαφή.

naiv ἀφελής, ἁπλοῦς, αὐτοφυής.

Naivität *f* ἡ ἀφέλεια, ἡ ἁπλότης (ητος).

Name *m* τὸ ὄνομα, ἡ προσηγορία, = Beiname ἡ προσ-, ἐπωνυμία, mit ~n ὄνομα, j-m einen ~ geben τιθέναι (auch M.) ὄνομά τινι, προσαγορεύειν, ἐπονομάζειν τινά, dem ~n, dem Vorgeben nach λόγῳ, = Ruf ἡ φήμη, ἡ δόξα, guter ~ ἡ εὐδοξία, einen guten ~n haben εὐδοκιμεῖν.

namenlos ἀνώνυμος (2), = unaussprechlich ἄρρητος (2), = ruhmlos ἄδοξος (2).

Namensvetter *m* ὁ ὁμώνυμος.

namentlich ὀνομαστί, = beſonders μάλιστα, οὖχ ἥκιστα.

namhaft ὀνομαστί, = anſehnlich ὀνομαστός, ἐπίσημος (2), j-n ~ machen ὀνομάζειν. [δηλονότι.]

nämlich γάρ, δή, δῆτα,

Napf *m* τὸ τρυβλίον.

Narbe *f* ἡ οὐλή, ἡ ὠτειλή.

Narde *f* ἡ νάρδος.

Narr *m* ὁ μῶρος, ὁ ἠλίθιος, ὁ ἄφρων.

narrenhaft μῶρος.

Narrheit *f* ἡ μωρία.

närriſch μῶρος, ἄτοπος (2), παράδοξος (2).

Narziſſe *f* ὁ, ἡ νάρκισσος.

naſchen λιχνεύειν (auch M.).

naſchhaft λίχνος.

Naſchhaftigkeit *f* ἡ λιχνεία.

Naſchwerk *n* τὸ λίχνευμα, τὰ πέμματα.

Naſe *f* ἡ ῥίς, gew. αἱ ῥῖνες, die ~ rümpfen μυκτηρίζειν, j-n an der ~ herumführen ἐξαπατᾶν τινα, die ~ hochtragen ἐπαίρεσθαι, μέγα φρονεῖν.

naſeweis προπετής, ἰταμός.

Naſhorn *n* ὁ ῥινόκερως.

naß ὑγρός, δι-, κάθ-, ἔνυγρος (2), ~ machen βρέχειν, ὑγραίνειν, ~ werden διαβρέχεσθαι, καθυγραίνεσθαι.

Naß *n* τὸ ὑγρόν.

näſſen ὑγράζειν.

Nation *f* τὸ ἔθνος, τὸ φῦλον, von ~ τὸ γένος.

national ἐθνικός.

Natrium *n* τὸ νίτρον.

Natter *f* ἡ ἔχιδνα, ὁ ἔχις.

Natur *f* ἡ φύσις, von ~ φύσει, nach der ~ κατὰ φύσιν, gegen die ~ παρὰ φύσιν, ich bin von ~ πέφυκα, gute ~ ἡ εὐφυΐα, ſchlechte ~ ἡ δυσφυΐα.

Naturalabgabe *f* ἡ ἀποφορά.

Naturell *n* ἡ φύσις.

natürlich φυσικός, αὐτοφυής, = naturgemäß ἀναγκαῖος, = einfach ἁπλοῦς, es iſt ~ εἰκός ἐστι, ἔοικε.

Natürlichkeit *f* ἡ ἁπλότης (ητος). [σιν.]

naturwidrig παρὰ τὴν φύ-

Naturwiſſenſchaft *f* ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη. [δμίχλη.]

Nebel *m* ἡ νεφέλη, ἡ

nebelig ὁμιχλώδης.

nebeln: es nebelt ὁμίχλη ἐστίν.

neben πρός, παρά mit *acc.*, auf die Frage wo mit *dat.*

nebenan πλησίον.

Nebenarbeit *f* τὸ πάρεργον.

nebenbei παρέργως, ἐκ παρόδου.

Nebenbuhler *m* ὁ ἀντεραστής (in der Liebe), ὁ ἀντίτεχνος (in der Kunſt), ὁ ἀνταγωνιστής (Gegner).

Nebenbuhlerin *f* ἡ ἀντεράστρια.

nebenher ſ. nebenbei.

Nebenmann *m* ὁ παραστάτης.

Nebenmenſch *m* ὁ πλησίον.

Nebenſache *f* τὸ πάρεργον.

nebſt ἅμα, ὁμοῦ, σύν mit *dat.*

necken ἐρεθίζειν, ἐπισκώπτειν.
Neckerei *f* ὁ ἐρεθισμός, ἡ ἐπίσκωψις.
Neffe *m* ὁ ἀδελφιδοῦς, ὁ υἱδοῦς.
nehmen λαμβάνειν, αἱρεῖν, = annehmen δέχεσθαι, ἀποδέχεσθαι, = entreißen ἁρπάζειν, = empfangen δέχεσθαι, παραλαμβάνειν, = übernehmen ὑπέχειν, ὑφίστασθαι, = mitnehmen ἄγειν μεθ' ἑαυτοῦ, = gefangen ~ συλλαμβάνειν (P. ἁλίσκεσθαι), = für etwas halten νομίζειν.
Neid *m* ὁ φθόνος, ὁ ζῆλος, aus ~ φθόνῳ.
neiden s. beneiden.
neidisch φθονερός, ~es Wesen ἡ φθονερία, ~ sein φθονεῖν. [καταφέρεσθαι.]
Neige *f*: auf die ~ gehen
neigen κλίνειν, κατακλίνειν, sich ~ κύπτειν (von Personen), der Tag neigt sich ἡ ἡμέρα κλίνει.
Neigung *f* ἡ κλίσις, ἡ ἔγκλισις, ἡ ῥοπή, = Gemütsneigung ἡ προ-, ἐπιθυμία, ἡ σπουδή, ~ zu etw. haben προθυμεῖσθαί τι.
nein οὐδαμῶς, ~ sagen οὐ φάναι.
Nektar *m* τὸ νέκταρ (αρος).
Nelke *f* τὸ καρυόφυλλον.
nennbar ῥητός, ὀνομαστός.
nennen ὀνομάζειν, καλεῖν, προσαγορεύειν.
Nerv *m* τὸ νεῦρον.
nervenartig νευροειδής.
Nervenfieber *n* ἡ τῶν νεύρων πυρετώδης νόσος.
Nervenlähmung *f* ἡ παράλυσις. [λογία.]
Nervenlehre *f* ἡ νευρο-
nervenschwach ἄτονος (2) τὰ νεῦρα.
Nervenschwäche *f* ἡ τῶν νεύρων ἀτονία.
nervig νευρώδης.
Nessel *f* ἡ κνίδη, ἡ κνίζα.
Nest *n* ἡ καλιά, ἡ νεοττία.
Nestel *f* ἡ περόνη.
nett κομφός, κόσμιος, καλός, εὐπρεπής.
Nettigkeit *f* ἡ κομψεία, ἡ κοσμιότης (ητος).
Netz *n* τὸ δίκτυον, τὸ ἀμφίβληστρον, ἡ σαγήνη, ἡ ἄρκυς, ins ~ geraten δικτύοις περιπίπτειν, ἐμπίπτειν εἰς δίκτυον.
netzen βρέχειν, ὑγραίνειν.
netzförmig δικτυοειδής.
Netzhaut *f* τὸ ἐπίπλοον.
neu νέος, καινός, νεαρός, von neuem πάλιν, αὖθις, was gibt's Neues? τί νεώτερον γέγονε;
neuerdings, neulich νεωστί, ἄρτι. [ὁ νεωτερίζων.]
Neuerer *m* ὁ νεωτεριστής,
Neuerung *f* ἡ καίνωσις, im Staatswesen ὁ νεωτερισμός, ~en machen νεωτερίζειν. [τερισμός.]
Neuerungssucht *f* ὁ νεω-
neuerungssüchtig νεωτεροποιός (2).
neugeboren νεόγονος.
Neugier *f* ἡ περιέργεια, ἡ πολυπραγμοσύνη.

neugierig περίεργος (2), πολυπράγμων, ~ sein πολυπραγμονεῖν.

Neuheit *f* ἡ καινότης (ητος), τὸ καινόν. [νεώτερον.]

Neuigkeit *f* τὸ νέον, τὸ

Neujahr *n* τὸ νέον ἔτος, ἡ τοῦ ἔτους ἀρχή.

Neujahrsfest *n* τὰ εἰσιτήρια.

neulich νεωστί, ἄρτι.

Neuling *m* ὁ ξένος, ὁ ἄπειρος.

Neumond *m* ἡ νεομηνία.

neun ἐννέα.

Neunauge *n* ἡ βδέλλα.

neunerlei ἐννέα, ἐννεαπλάσιος.

neunfach ἐννεαπλάσιος.

neunhundert ἐνακόσιοι.

neunhundertste ἐνακοσιοστός. [ἔννατος (2).]

neunjährig ἐννέα ἐτῶν,

neuntausend ἐνακισχίλιοι.

neuntausendste ἐνακισχιλιοστός.

neunte ἔνατος.

neuntens τὸ ἔνατον.

neunundzwanzig εἴκοσιν ἐννέα, ἐννέα καὶ εἴκοσι.

neunzehn ἐννεακαίδεκα.

neunzehnte ἐννεακαιδέκατος.

neunzig ἐνενήκοντα.

neunzigste ἐνενηκοστός.

neutral μέσος, πολέμου οὐ μετέχων.

Neutralität *f* ἡ ἡσυχία.

neuverlobt νεόνυμφος (2).

neuvermählt νεόγαμος (2).

nicht οὐ vor Konsonanten, οὐκ vor Vokalen mit spir. len., οὐχ vor Vokalen mit spir. asp., μή, und ~, auch ~ οὐδέ, μηδέ, ~ mehr οὐκέτι, ~ nur ... sondern auch οὐ μόνον ... ἀλλὰ καί, aber ~ οὐδέ, gewiß ~ οὐ μήν, οὐ μέντοι, ja ~ οὐ μή, also ~ οὔκουν, οὐκ ἄρα, ἆρα μή, noch ~ οὔπω, οὐδέπω, ganz und gar ~ οὔπως, οὐδαμῶς, μηδαμῶς, ~ wahr? ἦ γάρ; οὔκουν; ~ einmal οὐδέ, μηδέ, daß, damit ~ μή, ἵνα μή, ὅπως μή, ὡς μή, zunichte machen ἀναιρεῖν, ἀπολλύναι, διαφθείρειν.

Nichtachtung *f* ἡ ἀμέλεια, ἡ ὀλιγωρία.

Nichte *f* ἡ ἀδελφιδῆ.

nichtig μάταιος, κενός, οὐδενός ἄξιος, = vergänglich φθαρτός.

Nichtigkeit *f* ἡ κενότης, ἡ ματαιότης (ητος), τὸ φθαρτόν.

Nichtkenner *m* ἀνεπιστήμων.

nichts οὐδέν, μηδέν, ~destoweniger οὐδὲν ἧττον, ~ als οὐδὲν εἰ μή.

nichtsbedeutend οὐδενός ἄξιος, οὐδείς.

Nichtsein *n* τὸ οὐκ (μή) εἶναι.

nichtsnutzig ἄχρηστος (2), οὐδενός ἄξιος.

nichtswürdig οὐδενὸς ἄξιος, οὐδείς, κάκιστος.

Nichtswürdigkeit *f* ἡ ἀναξία.

Nichtwissen *n* ἡ ἄγνοια, τὸ οὐκ (μή) εἰδέναι.

nicken νεύειν.

nie οὔποτε (μήποτε), οὐδέποτε, noch ~ οὐπώποτε.

nieder κάτω, auf und ~ ἄνω καὶ κάτω.

nieder-beugen κατακάμπτειν, κατακλίνειν, ſich ~ κύπτειν, j-n ~ ταπεινοῦν, καταπλήττειν, niedergebeugt ſein ταπεινὸν εἶναι, καταπεπλῆχθαι.

nieder-beugend βαρύς, ταπεινωτικός.

Nieder-beugung *f* ἡ κατάκαμψις, ἡ ταπείνωσις.

nieder-blicken καθορᾶν, κάτω βλέπειν.

nieder-brechen καθαιρεῖν, καταβάλλειν, κατασκάπτειν.

nieder-brennen *trans.* κατακάειν, καταφλέγειν, *intr.* κατακάεσθαι, καταφλέγεσθαι.

nieder-bücken, ſich κατα-[κύπτειν.)

nieder-drücken καταπιέζειν, κρατεῖν τινος, niedergedrückt ſein συγκεκλάσθαι τὴν ψυχήν.

nieder-drückend ἀνιαρός, ταπεινωτικός.

Niedere *s.* ὁ, ἡ, τὸ κάτω.

nieder-fahren καταβαίνειν, καταφέρεσθαι.

Nieder-fahrt *f* ἡ κατάβασις.

nieder-fallen καταπίπτειν, καταφέρεσθαι, vor j-m ~ προσκυνεῖν τινα, προπίπτειν πρὸς τὰ γόνατά τινος. [δυσμαί.)

Nieder-gang *m* ἡ δύσις, αἱ

nieder-geſchlagen ἄθυμος (2), κατηφής, ταπεινός, ~ ſein ἀθυμεῖν.

Nieder-geſchlagenheit *f* ἡ ἀθυμία, ἡ ταπεινότης (ητος).

nieder-halten καθιέναι, κατέχειν.

nieder-hauen κατα-, συγκόπτειν, καταβάλλειν, σφάττειν, ἀποκτείνειν.

nieder-kauern ὑποπτήσσειν, κατακύπτειν.

nieder-knien προπίπτειν εἰς τὰ γόνατα, προσκυνεῖν τινα.

nieder-kommen τίκτειν παῖδα.

Nieder-kunft *f* ὁ τόκος.

Nieder-lage *f* ἡ ἧττα, τὸ πάθος, ἡ συμφορά, eine ~ erleiden μάχῃ ἡττᾶσθαι.

nieder-laſſen καθιέναι, ſich ~ καθίζεσθαι.

Nieder-laſſung *f* = Kolonie ἡ κατοικία.

nieder-legen κατα-, ἀποτιθέναι, ſich ~ κατακλίνεσθαι, κατακεῖσθαι, zu Bett κοιμᾶσθαι, ein Amt ~ ἀποκηρύττειν oder ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν.

Nieder-legung *f* ἡ κατά-, ἀπόθεσις.

nieder-liegen κατακεῖσθαι.

nieder-machen κατακόπτειν, σφάττειν, κατασφάττειν.

nieder-metzeln κατα-, ἀποσφάττειν.

Nieder-metzeln *n*, **-metzelung** *f* ἡ σφαγή, ἡ κατακοπή.

nieder-reißen καθαιρεῖν, κατασκάπτειν.

Nieder-reißung *f* ἡ καθαίρεσις, ἡ κατασκαφή.

nieder-reiten τῷ ἵππῳ καταπατεῖν τινα.
nieder-rennen καταβάλλειν.
nieder-säbeln κατασφάττειν τῷ ξίφει.
Nieder-schlag *m* τὸ ἀφύλισμα, τὸ ἀπόστημα.
nieder-schlagen κατακόπτειν, καταβάλλειν, die Augen ~ κάτω βλέπειν, = ungültig machen κατα-, διαλύειν.
Nieder-schlagung *f* ἡ διά-[λυσις.]
nieder-schreiben ἀνα-, καταγράφειν.
nieder-senken καθιέναι.
Nieder-senkung *f* ἡ κάθεσις.
nieder-setzen κατα-, ἀποτιθέναι, sich ~ καθίζεσθαι, καθῆσθαι.
nieder-sinken κατα-, συμπίπτειν.
nieder-stechen διαπείρειν, σφάττειν.
nieder-steigen καταβαίνειν τινός, κατά τινος, ἀπό τινος.
nieder-stoßen κατασφάττειν, ἀποκτείνειν.
nieder-strecken καταβάλλειν.
nieder-stürzen καταπίπτειν, *trans.* καθαιρεῖν.
nieder-tauchen καταδύεσθαι, καταδῦναι.
nieder-trächtig κακοήθης, πονηρός.
Nieder-trächtigkeit *f* ἡ κακία, ἡ κακότης (ητος).
nieder-treten καταπατεῖν.
Niederung *f* τὰ κάτω.
nieder-werfen καταβάλλειν, καθαιρεῖν, sich ~ ſ. nieder-knien.
nieder-ziehen καθέλκειν.
niedlich κομψός, καλός, λεπτός, χαρίεις, ἐπίχαρις.
Niedlichkeit *f* ἡ κομψότης (ητος), ἡ χάρις.
niedrig χθαμαλός, übertr. ταπεινός, ἀνελεύθερος (2), ~ gesinnt ταπεινόφρων, ein Mann von ~em Stande ἀνὴρ δημότης.
Niedrigkeit *f* ἡ χθαμαλότης, ἡ ταπεινότης (ητος), ἡ ἀγένεια, ~ der Gesinnung ἡ ταπεινοφροσύνη, ἡ ἀνελευθερία.
niemals ſ. nie.
niemand οὐδείς, μηδείς.
Niere *f* ὁ νεφρός.
Nierenkrankheit *f* ἡ νεφρί-[τις.]
Nierenstein *m* ὁ νεφριτικὸς λίθος.
niesen πταίρειν, πτάρ-[νυσθαι.]
Niesen *n* ὁ πταρμός.
Nießbrauch *m* ἡ κάρπωσις, ἡ καρπεία, den ~ von etw. haben καρποῦσθαί τι, ἀπολαύειν τινός.
Nieswurz *f* ὁ ἑλλέβορος.
Niete *f* τὸ κέντρον.
nieten καθηλοῦν.
Nilpferd *n* ὁ ἱπποπόταμος.
nimmer οὔποτε, οὐδέποτε, μήποτε, μηδέποτε.
nimmermehr οὐδέποτε, οὐδαμῶς (μηδ. usw.).
nippen γεύεσθαί τινος.
nirgend(s) οὐδαμοῦ, οὐδαμῇ, ~hin οὐδαμόσε, ~her οὐδαμόθεν (μηδαμοῦ usw.).
Nische *f* τὸ θύρωμα.

niſten νεοττεύειν.
Nixe *f* ἡ νύμφη.
noch ἔτι. ~ immer ἔτι καὶ νῦν, ~ nicht οὔπω, οὐδέπω (μήπω), ~ keiner οὐδείς πω, ~ mehr ἔτι δέ, ~ einmal αὖ, αὖθις, πάλιν, weder ... noch οὔτε ... οὔτε (μήτε).
nochmalig ὁ, ἡ, τὸ πάλιν.
nochmals πάλιν, αὖ, αὖθις.
Nomade *m* ὁ νομάς (άδος).
nomadiſch νομαδικός.
Nord *m* τὰ πρὸς ἄρκτον.
nördlich ἀρκτικός, βόρειος.
Nordoſtwind *m* ὁ καικίας.
Nordpol *m* ὁ ἀρκτικὸς πόλος, ὁ ἄρκτος (auch *pl.*).
Nordſtern *m* ὁ, ἡ ἄρκτος.
Nordwind *m* ὁ βορέας, ὁ βορρᾶς.
Norm *f* ὁ κανών (όνος).
Not *f* ἡ ἀνάγκη, ἡ ἀπορία, ἡ ταλαιπωρία (Bedrängniß), ~ leiden ἀπορεῖν, ~ haben πράγματα ἔχειν, zur ~ μετρίως, mit genauer ~ μόγις.
Notdurft *f* τὰ ἀναγκαῖα, ἡ χρεία.
notdürftig ἐνδεής, ἄπορος (2). σχόλιον.
Note *f* τὸ ὑπόμνημα, τὸ
Notfall *m* ἡ ἀνάγκη, im ~ ἤν τι δέῃ, εἴ τι δέοι.
notgedrungen ἀνάγκῃ, ἀναγκαίως.
Nothelfer *m* ὁ βοηθός.
Nothilfe *f* ἡ βοήθεια.
nötig ἀναγκαῖος, προσήκων, es iſt ~ δεῖ, χρή, ἀναγκαῖόν ἐστι, ἀνάγκη ἐστί mit *acc.* und *inf.*, ich habe ~ δεῖ μοί τινος, δέομαί τινος, ἐνδεής εἰμί τινος.
nötigen ἀναγκάζειν, ich bin, ſehe mich genötigt ἀναγκάζομαι.
Nötigung *f* ἡ ἀνάγκη.
notleidend ἐνδεής, ἄπορος (2), ἄθλιος.
Notlüge *f* ἡ πρόφασις, τὸ παρακάλυμμα.
Notſache *f* ἡ ἀνάγκη.
Notſtand *m* αἱ ἀπορίαι.
Notwehr *f* ἡ ἄμυνα.
notwendig ſ. nötig.
Notwendigkeit *f* ἡ ἀνάγκη, τὸ χρεών, in die ~ verſetzen ἀναγκάζειν τινά.
Notzucht *f* ὁ βιασμός.
notzüchtigen βιάζεσθαι.
November *m* ὁ ἑνδέκατος μήν.
Nu *n*: im ~ ἐξαίφνης.
nüchtern ἄσιτος (2), = nicht berauſcht νήφων, νηφάλιος, = beſonnen σώφρων.
Nüchternheit *f* ἡ ἀσιτία, ὁ νηφαλισμός, ἡ σωφροσύνη, ἡ ἐγκράτεια.
Nudel *f* τὸ ψώμιον.
Null *f* τὸ οὐδέν, eine ~ ſein ἐν οὐδενὸς μέρει εἶναι.
Nummer *f* ὁ ἀριθμός.
nun νῦν, ἤδη, von ~ an ἀπὸ τοῦ νῦν, τὸ ἀπὸ τοῦδε, ~ endlich ἤδη ποτέ, ~ und nimmermehr οὐδέποτε οὐ, = alſo οὖν, ~ aber τοίνυν, ἀλλὰ μήν, ἀλλὰ γάρ.
nunmehr νῦν, τὸ νῦν, ἤδη.
nunmehrig ὁ, ἡ, τὸ νῦν.
nur μόνον, bei *subst.* und

pron. μόνος, nicht ~ ... ſondern auch οὐ μόνον ... ἀλλὰ καί, ~ nicht ὅσον οὐ, οὐ μέντοι, ~ eben ἄρτι, wer auch ~ ὅστις ἄν, ὁστισοῦν.

Nuß *f* τὸ κάρυον.

Nußbaum *m* ἡ καρύα.

Nußkern *m* τὸ κάρυον.

Nutz *m*: ſich etw. zunutze machen χρῆσθαί τινι, ἀποχρῆσθαί τινι, καρποῦσθαί τι.

Nutzanwendung *f* ἡ χρῆσις, ἡ χρεία.

nutzbar χρήσιμος, χρηστός, ὠφέλιμος (2), λυσιτελής.

Nutzbarkeit *f* τὸ χρήσιμον, ἡ χρηστότης (ητος), τὸ ὄφελος.

Nutzen *m* ἡ ὠφέλεια, τὸ ὄφελος, ὁ καρπός, τὸ συμφέρον, τὸ κέρδος, ~ haben ὠφελεῖσθαι ἔκ τινος oder ἀπό τινος.

nützen ὠφελεῖν τινα, λυσιτελεῖν τινι.

nützlich χρήσιμος, χρηστός, ὠφέλιμος, λυσιτελής, ſ.-m ~ ſein ſ. nützen.

Nützlichkeit *f* ἡ χρηστότης (ητος), τὸ ὠφέλιμον, τὸ συμφέρον.

nutzlos ἄχρηστος (2), ἀνωφελής, ἀσύμφορος (2).

Nutzloſigkeit *f* τὸ ἄχρηστον, τὸ ἀνωφελές.

Nutznießung *f* ἡ καρπωσις, ἡ καρπεία.

Nutzung *f* ἡ χρῆσις, ἡ χρεία, ἡ κάρπωσις.

Nymphe *f* ἡ νύμφη, die ~n der Bäume αἱ ὀρυάδες, αἱ ἁμαδρυάδες, der Berge ὀρειάδες, der Gewäſſer ναΐδες, des Ozeans ὠκεανίδες.

O

O, o kurzes O, o (ὂ μικρόν), langes Ω, ω (ὦ μέγα) τό, indekl.

o! beim Vokal ὦ, φεῦ, αἴ, o weh! αἴ αἴ, οἴμοι, o ich Unglücklicher οἴμοι, ὦ τάλας ἐγώ.

Oaſe *f* ἡ ὄασις.

ob εἰ, ob. nicht εἰ μή, ob etwa εἴ ἄρα, gleich als ob ὡς, ὥσπερ mit *part.*, ob ... oder πότερον (πότερα) ... ἤ.

Ob-acht *f* ἡ τήρησις, ἡ ἐπιμέλεια.

Ob-dach *n* ἡ στέγη.

ob-dachlos ἄοικος (2).

Obduktion *f* ἡ ἀνατομή.

Obelisk *m* ὁ ὀβελίσκος.

Obelos *m* ὁ ὀβελός.

oben ἄνω, ~ auf etw. ἐπί τινος, von ~ herab ἄνωθεν, ~genannt εἰρημένος, προειρημένος.

oben-an πρῶτος, ἐν τοῖς πρώτοις.

oben-auf ἐπιπολῆς (*adv.*).

oben-drauf ἐπάνω.

oben-her ἄνωθεν.

oben-hin ἐπιπολῆς, übtr. ἐπιπολαίως, παρέργως, ἐκ παρόδου.

Ober-admiral *m* ὁ ναύαρχος.
Ober-arm *m* ὁ βραχίων (ονος).
Ober-aufſeher *m* ὁ προ-, ἐπιστάτης, ~ ſein προστατεῖν τινος, ἐπιστατεῖν τινος ober τινι.
Ober-aufſicht *f* ἡ προστασία, ἡ ἡγεμονία.
Ober-befehl *m* ἡ ἀρχή, ἡ στρατηγία, ἡ ἡγεμονία, den ~ haben ἄρχειν, στρατηγεῖν, ἡγεῖσθαί τινος.
Ober-befehlshaber *m* ὁ ἄρχων, ὁ στρατηγός, ὁ ἡγεμών.
Obere *s.* ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, von Rang und Stellung ὁ προέχων.
Ober-feldherr *m* ſ. Oberbefehlshaber.
Ober-fläche *f* τὸ (τὰ) ἐπιπολῆς, auf der ~ ἐπιπολῆς (*adv.*), ἐπιπόλαιος (2).
ober-flächlich ἐπιπόλαιος (2), *adv.* ἐπιπολαίως.
Ober-flächlichkeit *f* τὸ ἐπιπόλαιον. [ἡ ἐξουσία.]
Ober-gewalt *f* ἡ ἡγεμονία, ſ
ober-halb ἄνω, ἄνωθεν, ὑπέρ mit *gen.*
Ober-hand *f* τὸ κράτος, ἡ ἐπικράτεια, die ~ haben κρατεῖν, ἐπικρατεῖν τινος, die ~ bekommen ἐπικρατεῖν, περιγίγνεσθαί τινος.
Ober-haupt *n* ὁ ἄρχων, ὁ ἡγεμών. [βασιλεύς.]
Ober-herr *m* ὁ ἄρχων, ὁ ſ
ober-herrlich βασιλικός.
Ober-herrſchaft *f* ἡ ἀρχή, ἡ ἡγεμονία, τὸ κράτος, ἡ ἐπικράτεια. [χλαῖνα.]
Ober-kleid *n* τὸ ἱμάτιον, ἡ ſ
Ober-kommando *n* ſ. Oberbefehl.
Ober-land *n* ἡ ἄνω χώρα.
Ober-leiter *m* ὁ ἄρχων, ὁ ἡγεμών.
Ober-leitung *f* ἡ ἀρχή, ἡ ἡγεμονία.
Ober-lippe *f* τὸ ἄνω χεῖλος.
Ober-prieſter *m* ὁ ἀρχιερεύς. [ἀρχιερωσύνη.]
Ober-prieſterwürde *f* ἡ ſ
Ober-rock *m* ſ. Oberkleid.
Ober-ſchenkel *m* ὁ μηρός.
oberſt ἄκρος, πρῶτος.
Oberſt *m* ὁ ταξίαρχος.
Ober-ſtadt *f* ἡ ἄνω πόλις.
Ober-teil *n* τὸ ἄνω μέρος, τὸ ἄκρον.
ober-wärts εἰς τὰ ἄνω.
Ober-welt *f* τὰ ὑπὲρ γῆς, auch bloß ἡ γῆ, τὸ φῶς.
ob-gleich καίπερ mit *part.*, εἰ καί mit *ind.*
Ob-hut *f* ἡ φυλακή, ἡ ἐπιμέλεια, etw. in ſeine ~ nehmen φυλάττειν τι.
obig εἰρημένος, προειρημένος.
ob-liegen μελετᾶν τι, σπουδάζειν περί τι, es liegt mir etwas ob μέλει μοί τινος, προσήκει μοι, δεῖ οὐ. χρή mit *acc.* und *inf.*
Ob-liegenheit *f* τὸ προσῆκον, τὸ δέον.
Ob-macht *f* τὸ κράτος, ἡ ἐπικράτεια.
Obolus *m* ὁ ὀβολός.
Obrigkeit *f* αἱ ἀρχαί, οἱ

ἄρχοντες, τὰ τέλη, οἱ ἐν τέλει.

obrigkeitlich οἱ ἐν τέλει, ~es Amt ἡ ἀρχή.

ob-ſchon ſ. obgleich.

ob-ſiegen κρατεῖν τινος.

Obſt *n* ἡ ὀπώρα.

Obſtbaum *m* τὸ καρποφόρον δένδρον.

obſtbringend ὀπώριμος.

Obſternte *f* ὁ ὀπωρισμός.

Obſtgarten *m* ὁ μηλών (ῶνος).

obſttragend ὀπωροφόρος (2).

ob-walten παρεῖναι, ὑπάρχειν, εἶναι, unter den ~den Umſtänden ἐκ τῶν παρόντων.

ob-wohl ſ. obgleich.

Ochſe *m* ὁ βοῦς, ὁ ταῦρος.

Ochſenfell *n* τὸ βόειον δέρμα.

Ochſengeſpann *n* τὸ βοεικὸν ζεῦγος.

Ochſenherde *f* τὸ βουκόλιον.

Ochſenhirt *m* ὁ βουκόλος.

Ochſentreiber *m* ὁ βοηλάτης.

Ochſenziemer *m* ἡ ταυρεία.

ochſig βόειος.

Ode *f* ἡ ᾠδή, ὁ ὕμνος.

öde ἔρημος.

Öde *f* ἡ ἐρημία, ἡ ἔρημος.

Odem *m* ſ. Atem.

Odendichter *m* ὁ ὑμνοποιός.

oder ἤ, entweder ... ~ ἤ ... ἤ, εἴτε ... εἴτε.

Ofen *m* ὁ ἰπνός, ἡ κάμινος.

offen ἀνεῳγμένος, χάσκων, κεχηνώς, = unbefeſtigt ἀτείχιστος, ἄφρακτος (2), = unbeſetzt ἔρημος, = offenbar φανερός, δῆλος, = von gutem Faſſungsvermögen εὐφυής, ein ~er Kopf εὐφυὴς ἀνήρ, = aufrichtig ἁπλοῦς.

offenbar φανερός, δῆλος, σαφής, ἐπιφανής, ἐναργής, es iſt ~ φανερός und δῆλος in perſönl. Konſtr. mit dem *part.*, ~ machen δηλοῦν, ἀποφαίνειν, ~ werden φαίνεσθαι.

offenbaren δηλοῦν, ἀποφαίνειν, ἀποκαλύπτειν.

Offenbarung *f* ἡ δήλωσις, ἡ ἀποκάλυψις.

Offenheit *f* ἡ ἁπλότης, ἡ χρηστότης (ητος).

offenherzig ἁπλοῦς, χρηστός.

Offenherzigkeit *f* ſ. Offenheit.

offenkundig δῆλος, περιφανής.

Offenkundigkeit *f* ἡ περιφάνεια.

Offenſivbündnis *n* ἡ συμμαχία.

öffentlich φανερός, ἐμφανής, ~ auftreten προέρχεσθαι εἰς τὸ φανερόν, = den Staat betreffend κοινός, δημόσιος, das ~e Wohl τὸ κοινόν, auf ~e Koſten δημοσίᾳ, ἀπὸ κοινοῦ.

Öffentlichkeit *f* τὸ φανερόν.

Offizier *m* ὁ λοχαγός.

öffnen ἀνοιγνύναι (-οίγειν), χαλᾶν, λύειν.

Öffnung *f* ἡ ἄνοιξις oder durch Verba, = das Geöffnetſein τὸ ἀνεῷχθαι.

oft, öfters, oftmals πολλάκις, θαμά, συχνόν, συχνά, ὄfter πλεονάκις,

sehr oft πλειστάκις, τὰ πολλά, τὰ πλεῖστα, wie oft? ποσάκις; so oft als möglich ὡς πλειστάκις.

öfter, oftmalig πολύς, συχνός.

Oheim *m* ὁ θεῖος, ὁ τοῦ πατρὸς oder τῆς μητρὸς ἀδελφός, ὁ πατρ-, μητρ-άδελφος.

ohne ἄνευ, χωρίς mit *gen.*, oft durch α privativum, z.B. ~ Furcht ἀδεής, ~ Gefahr ἀκίνδυνος (2), ~ Bildung ἀπαίδευτος (2), ~ Mühe ἄπονος (2), durch οὐδείς (μηδείς), z.B. ~ Ordnung οὐδενὶ κόσμῳ, durch *part.* oder Bedingungssätze mit der Negation, z.B. ~ deine Hilfe σοῦ μὴ βοηθήσαντος oder εἰ μὴ ἐβοήθησας, ~ zu, ~ daß ἄνευ τοῦ mit *inf.* oder durch ein *part.* mit Negation.

ohnedem, ohnedies, ohnehin ἄλλως.

Ohnmacht *f* ἡ ἀσθένεια, ἡ ἀδυνασία, ἡ ἀρρωστία, als Krankheit ἡ λιποψυχία, ἡ ἀψυχία, in ~ fallen λιποψυχεῖν, ἀψυχεῖν, ἐκλείπειν.

ohnmächtig ἀσθενής, ἀδύνατος, ἄρρωστος (2), λιπόψυχος, λιπόθυμος (2).

Ohr *n* τὸ οὖς (ὠτός), ~ für etwas haben ἀκούειν, ἀκροᾶσθαί τινος, die ~en hängen lassen καθιέναι τὰ ὦτα, j-m sein ~ leihen τὰ ὦτα παρέχειν τινί.

Öhr *n* ἡ ὀπή, ἡ λαβή (Griff).

Öhrchen *n* τὸ ὠτάριον.

Ohrenbläser *m* ὁ ψιθυριστής, ὁ διάβολος.

Ohrenbläserei *f* ἡ διαβολή.

Ohren-brausen, -sausen *n* ὁ τῶν ὤτων βόμβος.

Ohrenschmerz *m* ἡ ὠταλγία.

Ohrenzeuge *m* ὁ αὐτήκοος.

Ohrenle *f* ὁ ὠτός oder ὦτος.

Ohrfeige *f* ὁ κόνδυλος, j-m eine ~ geben κόνδυλον ἐπιτρίβειν τινί.

ohrförmig ὠτοειδής.

Ohrgehänge *n* τὰ ἐνώτια.

Ohrläppchen *n* ὁ λοβός.

Ohrlöffel *m* ἡ ὠτογλυφίς.

Ökonom *m* ὁ οἰκονόμος.

Ökonomie *f* ἡ οἰκονομία.

ökonomisch οἰκονομικός.

Oktober *m* ὁ δέκατος μήν.

okulieren ἐνοφθαλμίζειν.

Öl *n* τὸ ἔλαιον, τὸ χρῖσμα (Salböl), τὸ μύρον (wohlriechendes Öl).

ölartig ἐλαιώδης.

Ölbaum *m* ἡ ἐλάα (ἐλαία).

Ölberg *m*, **Ölpflanzung** *f* ὁ ἐλαιών (ῶνος), τὸ ἐλαιόφυτον.

Ölblatt *n* τὸ ἐλάας φύλλον.

Oleander *m* ἡ ῥοδοδάχνη, τὸ ῥοδόδενδρον.

ölen ἐλαιοῦν. [χρῶμα.]

Ölfarbe *f* τὸ ἐλαιωτὸν

Ölfaß *n* ὁ ἐλαίου πίθος.

Ölflasche *f*, **Ölfläschchen** *n* ὁ λήκυθος.

Ölgefäß *n* τὸ ἐλαιοδόκον ἀγγεῖον.

Ölhändler *m* ὁ ἐλαιοπώλης.

ölig ἐλαιηρός, ἐλαιώδης.

Oligarch *m* εἷς τῶν ὀλίγων, die ~en οἱ ὀλίγοι.
Oligarchie *f* ἡ ὀλιγαρχία, ἡ ὀλιγαρχικὴ πολιτεία.
oligarchisch ὀλιγαρχικός.
Olive *f* ἡ ἐλάα (ἐλαία).
olivenartig ἐλαιοειδής.
Oliven=garten, =hain *m* ſ. Ölberg.
Olivenholz *n* τὰ ἐλάας [ξύλα.]
Olivenöl *n* τὸ ἔλαιον.
Olivenzweig *m* ὁ ἐλάας κλάδος. [(άδος).]
Olympiade *f* ἡ ὀλυμπιάς
Omen *n* ὁ οἰωνός.
Onkel *m* ſ. Oheim.
Onyx *m* ὁ ὄνυξ (υχος).
Operation *f* τὸ ἐπιχείρημα, chirurgiſche ~ ὁ χειρισμός.
Operationsbaſis *f* ἡ ἀφορμή.
operieren στρατηγεῖν, chirurgiſch χειρίζειν, χειρουργεῖν.
Opfer *n* ἡ θυσία, τὰ ἱερά, τὸ θῦμα, ~ für glückliche Landung τὰ ἀπο-, ἐκβατήρια, für Rettung τὰ σωτήρια, Dankesopfer τὰ χαριστήρια, ein ~ darbringen ſ. opfern.
Opferaltar *m* ὁ βωμός.
Opferbecken *n* τὸ σφαγεῖον.
Opferbeil *n* ὁ πέλεκυς (εως). [σκόπος.]
Opferbeſchauer *m* ὁ ἱερο-
Opferbinde *f* ἡ ταινία.
Opferdiener *m* ὁ ὑπηρέτης.
Opferfeſt *n* αἱ θυσίαι, τὰ ἱερά, ein ~ feiern θυσίαν θύειν oder ποιεῖσθαι.
Opfergebrauch *m* ἡ θυσία.
Opfergefäß *n* τὸ ἱερὸν σκεῦος.
Opfergeräte *n/pl.* τὰ ἱερὰ σκεύη.
Opfer=gewand, =kleid *n* ἡ ἱερὰ στολή.
Opferherd *m* ἡ πυρά.
Opfermahl *n* τὸ ἱερὸν δεῖπνον.
Opfermeſſer *n* ἡ σφαγίς.
opfern θύειν, θυσίαν θύειν oder ποιεῖσθαι, σφαγιάζειν (gew. M.), σφάττειν, glücklich ~ καλλιερεῖν, = etwas hingeben ἀναλίσκειν, προΐεσθαι, ſein Leben ~ προδιδόναι τὴν ψυχήν. [ἱερεύς.]
Opferprieſter *m* ὁ θύτης, ὁ
Opferſchale *f* ἡ φιάλη.
Opferſchau *f* ἡ ἱεροσκοπία.
Opferſchmaus *m* τὸ ἱερὸν δεῖπνον.
Opferſpende *f* ἡ σπονδή.
Opfertier *n* τὸ ἱερεῖον, τὸ σφάγιον. [θάνατος.]
Opfertod *m* ὁ ἑκούσιος
Opferung *f* ἡ θυσία.
Opfervieh *n* τὰ ἱερεῖα, τὰ σφάγια.
opferwillig πρόθυμος (2).
Opferzeit *f* ἡ θυσία.
Opium *n* τὸ μηκώνιον.
opponieren ἐναντιοῦσθαι, ἀνταγωνίζεσθαι, ἀντιλέγειν τινί.
Oppoſition *f* ἡ ἐναντίωσις.
Optik *f* ἡ ὀπτική.
Optimaten *m/pl.* οἱ ὀλίγοι.
optiſch ὀπτικός.
Orakel *n* τὸ χρηστήριον, ὁ χρησμός, τὸ μαντεῖον, ἡ μαντεία, das ~ befragen ἐρωτᾶν τὸν θεόν, μαντεύεσθαι, χρῆσθαι τῷ θεῷ.

Orakel=priester *m*, **=priesterin** *f* ὁ, ἡ χρησμολόγος, ὁ προφήτης, ἡ προφῆτις.
Orakelsitz *m* τὸ μαντεῖον, τὸ χρηστήριον.
Orakel=verkünder, =verkündiger *m* ὁ μάντις, ὁ προφήτης.
Orange *f* τὸ κεδρόμηλον.
oratorisch ῥητορικός.
Orchester *n* ἡ ὀρχήστρα.
ordentlich εὔτακτος (2), κόσμιος, δίκαιος, μέτριος, σπουδαῖος, = gesetzmäßig ἔννομος (2), νόμιμος (2).
Order *f* τὸ παράγγελμα.
ordnen τάττειν, δια-, συντάττειν, κοσμεῖν, διατιθέναι, gut ~ εὐθετίζειν.
Ordner *m* durch das *part.* der vorhergehenden Verba.
Ordnung *f* ἡ τάξις, ὁ κόσμος, ὁ νόμος, gute ~ ἡ εὐταξία, ἡ εὐκοσμία, schlechte ~ ἡ ἀταξία, ἡ ἀκοσμία.
Ordnungsliebe *f*, **=sinn** *m* ἡ εὐταξία.
ordnungsliebend εὔτακτος (2).
ordnungsmäßig νόμιμος, ἔννομος (2), δίκαιος.
Ordnungsstrafe *f* ἡ ἐπιβολή.
ordnungswidrig παράνομος (2). [παρανομία.
Ordnungswidrigkeit *f* ἡ
Organ *n* τὸ ὄργανον, der Stimme ἡ φωνή, τὸ στόμα.
Organisation, Organisierung *f* ἡ κατασκευή, ἡ διάθεσις, ἡ σύνταξις.
organisch ὄργανα ἔχων.
organisieren κατασκευάζειν, συντάττειν, διατιθέναι.
Organismus *m* ἡ κατασκευή, ἡ διάθεσις.
Orgien *f/pl.* τὰ ὄργια, die ~ feiern ὀργιάζειν.
Orient *m* αἱ ἀνατολαί.
orientalisch ἀνατολικός.
orientieren: sich in etwas ~ πεῖράν τινος λαμβάνειν, εἰς πεῖράν τινος ἔρχεσθαι.
Original *n* τὸ ἀρχέτυπον, von einem Schreiben τὸ αὐτόγραφον, von e-m Menschen ἴδιος ἄνθρωπος.
originell οἰκεῖος, ἴδιος.
Orkan *m* ἡ θύελλα.
Orkus *m* ὁ Ἅιδης.
Ornat *m* ὁ κόσμος.
Ort *m* ὁ τόπος, ὁ χῶρος, ἡ χώρα, an allen ~en πανταχοῦ, an vielen ~en πολλαχοῦ, an jenem ~e ἐκεῖ, an ~ und Stelle αὐτοῦ, αὐτόθι, am rechten ~e ἐν καιρῷ, καλῶς, ὀρθῶς, fester ~ τὸ τείχισμα, τὸ ἔρυμα, τὸ φρούριον.
Örtchen *n* τὸ μικρὸν χωρίον.
Orthographie *f* ἡ ὀρθογραφία.
orthographisch ὀρθός.
örtlich τοπικός.
Örtlichkeit *f* ὁ τόπος.
Ortsbeschaffenheit *f* ἡ τῆς χώρας φύσις, τὰ τοῦ τόπου.
Ortsbeschreibung *f* ἡ τοπογραφία.
Ortschaft *f* τὸ χωρίον, ἡ κώμη.
Orts=kenntnis, =kunde *f* ἡ τῆς χώρας ἐμπειρία.

ortskundig τῆς χώρας ἔμπειρος (2).
Orts-veränderung *f*, **-wechsel** *m* ἡ μετάστασις.
Öse *f* ἡ ὀπή.
Osten *m* ἡ ἕως, αἱ ἀνατολαί, ὁ ἀνατέλλων ἥλιος.
Osterfest, Ostern *n* τὸ πάσχα.
östlich ἑῷος, *adv.* πρὸς ἕω, πρὸς τὸν ἥλιον ἀνίσχοντα.
Ostrazismus *m* ὁ ὀστρακισμός.
ostwärts s. östlich.
Ostwind *m* ὁ ἀπηλιώτης (ἄνεμος).
Otter *f* ἡ ἔχιδνα.
oval ᾠοειδής.
Ozean *m* ὁ ὠκεανός.

P

P Π, π, τὸ πῖ, indekl.
Päan *m* ὁ παιάν (ᾶνος), den ~ erheben, singen παιανίζειν.
Paar *n* τὸ ζεῦγος, ἡ συζυγία, auch δύο, zu ~en treiben συστέλλειν, κολάζειν, ein paar ἔνιοι, ὀλίγοι, τινές (enkl.).
paaren, sich συμμείγνυσθαι [τινι.]
paarmal: ein ~ ἐνίοτε.
Paarung *f* ἡ ζεῦξις, ἡ σύμμειξις.
paarweise κατὰ δύο, σύνδυο.
Pacht *f* ἡ μίσθωσις, in ~ geben μισθοῦν, ἀπομισθοῦν τινί τι, in ~ nehmen μισθοῦσθαί τι.
pachten μισθοῦσθαι.
Pächter *m* ὁ μισθωτής.
Pachtgeld *n* τὸ μίσθωμα, ὁ μισθός, ~ bezahlen ἀποδιδόναι oder ἐκτίνειν τὸν μισθόν. [χωρίον.]
Pachtgut *n* τὸ μισθωτὸν
Pachtkontrakt *m* ἡ συνθήκη.
Pack *n* = Gesindel ὁ σύρφαξ.
packen συσκευάζειν, ἐπισάττειν τι ἐπί τι, ἐπιβάλλειν, ἐπιτιθέναι τινί τι, = anpacken συλλαμβάνειν, αἱρεῖν, packe dich ἄπαγε, ἔρρε.
Packer *m* durch das *part.* der vorhergehenden Verba.
Packesel *m* ὁ σκευοφόρος ὄνος, ὁ κανθήλιος.
Packgerät *n* τὰ σκεύη.
Packhof *m* τὸ ἐμπόριον.
Packpferd *n* ὁ φορτηγὸς ἵππος.
Packsattel *m* ἡ ἀστράβη, τὸ σάγμα.
Packtier *n* τὸ ὑποζύγιον.
Packvieh *n* τὰ ὑποζύγια.
Packwagen *m* τὸ σκευοφόρον ἅρμα.
Pädagoge *m* ὁ παιδαγωγός.
Pädagogik *f* ἡ παιδαγωγική.
pädagogisch παιδαγωγικός.
Page *m* ὁ παῖς.
Paket *n* ὁ φάκελλος.
Palast *m* τὰ βασίλεια.
Palisade *f* ὁ, ἡ χάραξ, ὁ σταυρός.
Pallasch *m* τὸ ξίφος.

Palmbaum *m* ὁ φοίνιξ (ικος). [φύλλον.]
Palmblatt *n* τὸ φοινίκινον
Palme *f* ὁ φοίνιξ (ικος).
Palmen=hain, =wald *m* ὁ φοινικών (ῶνος).
Palmkohl *m* ὁ τοῦ φοίνικος ἐγκέφαλος.
Palmzweig *m* ὁ τοῦ φοίνικος κλάδος.
Panier *n* τὸ σημεῖον.
paniſcher Schrecken τὸ πανικὸν δεῖμα.
Pankratiaſt *m* ὁ παγκρατιαστής.
Pankration *f* τὸ παγκράτιον.
Pantheon *n* τὸ πάνθειον.
Panther *m* ἡ πάρδαλις, ὁ πάρδος.
Pantoffel *m* ἡ βλαύτη, ἡ κρηπίς (ῖδος), τὸ σάνδαλον.
Pantomime *f* ἡ ὄρχησις, τὸ ὄρχημα. [ὀρχηστής.]
Pantomimenſpieler *m* ὁ
pantomimiſch ὀρχηστός.
Panzer *m* ὁ θώραξ.
panzerartig θωρακοειδής.
Panzerhemd *n* ὁ ἁλυσιδωτὸς θώραξ. [ποιός.]
Panzermacher *m* ὁ θωρακο-
panzern θωρακίζειν, ſich ~ περιβάλλεσθαι oder ἐνδύεσθαι τὸν θώρακα.
Panzerträger *m* ὁ θωρακοφόρος.
Papagei *m* ὁ ψιττακός.
Papier *n* ὁ, ἡ πάπυρος, ἡ χάρτη, ἡ βύβλος, etwas zu ~ bringen ἀνα-, ἀπογράφειν.
papieren βύβλινος.
Papierſtaude *f* ὁ, ἡ πάπυρος, ἡ βύβλος.
Pappe *f* ὁ σύγκολλος χάρτης.
Pappel *f* ἡ αἴγειρος.
Pappelwald *m* ὁ αἰγειρών (ῶνος).
Papſt *m* ὁ ἱεράρχης.
päpſtlich ἱεραρχικός.
Papſttum *n* ἡ ἱεραρχία.
Parabel *f* ἡ παραβολή.
paraboliſch παραβολικός.
Parade *f* ἡ ἐπίδειξις, ἡ πομπή. [κλίνη.]
Paradebett *n* ἡ ἐπιτάφιος
Parademarſch *m* ὁ ἐνόπλιος ῥυθμός.
Paradies *n* ὁ παράδεισος.
paradox παράδοξος (2).
Paragraph *m*, **Paragraphenzeichen** *n* ἡ παραγραφή.
parallel παράλληλος (2).
Parallele, Parallellinie *f* ἡ παράλληλος.
paralyſieren παραλύειν.
paralytiſch παραλυτικός.
Paraſit *m* ὁ παράσιτος.
Pardon *m* ἡ συγγνώμη, ~ geben συγγνώμην ἔχειν οd. διδόναι τινί.
Parentheſe *f* ἡ παρενθήκη, ἡ παρένθεσις.
Parfüm *n* τὸ μύρον, ἡ ὀσμή. [ειν.]
parfümieren μυρίζειν, χρί-
parfümiert κεχρισμένος.
parieren δια-, ἀποκρούεσθαι, ſ. gehorchen.
Park *m* ὁ παράδεισος.
Parlament *n* ἡ βουλή, τὸ συνέδριον.

Parlamentär *m* ὁ κῆρυξ.
Parodie *f* ἡ παρῳδία.
parodieren παρῳδεῖν.
Parole *f* τὸ σύμβολον.
Partei *f* ἡ ἑταιρεία, ἡ στάσις, auf (od. von) j-s ~ sein εἶναι μετά τινος (σύν τινι), στῆναι μετά τινος, j-s ~ ergreifen αἱρεῖσθαι τά τινος oder τινά, in ~en geteilt sein διαστῆναι, στασιάζειν πρὸς ἀλλήλους.
Parteieifer *m* ὁ ζῆλος.
Partei-führer *m*, **-haupt** *n* ὁ στασιάρχης.
Parteigänger *m* ὁ στασιώ-της.
parteiisch οὐ δίκαιος, οὐκ ὀρθός, ~ urteilen οὐκ ὀρθῶς κρίνειν od. δικάζειν.
Parteikampf *m* ἡ στάσις.
Parteilichkeit *f* ἡ οὐ δικαία γνώμη.
parteilos δίκαιος, ὀρθός.
Parteimann *m* ὁ στασιώτης.
Parteistreit *m* ἡ στάσις.
Parteisucht *f* ἡ στασιωτεία.
parteisüchtig στασιωτικός.
Parteiung *f* ἡ στάσις.
Parteizwecke *m/pl.* τὰ τῆς στάσεως.
Partie *f* τὸ πλῆθος.
Partikel *f* τὸ μόριον, ἡ προσθήκη.
Parze *f* ἡ Μοῖρα.
paschen παρεισκομίζειν.
Paß *m* ἡ πάροδος, ἡ διάβασις, ὁ πόρος, ein enger ~ ὁ στενόπορος.
Passage *f* ἡ διάβασις.
Passagier *m* ὁ ὁδοιπόρος, ὁ ἐπιβάτης.
Passatwinde *m/pl.* οἱ ἐτησίαι (*gen. pl.* ῶν).
passen = angemessen sein ἁρμόττειν, ἐφαρμόττειν ἐπί, εἴς τι, es paßt sich πρέπει.
passend ἐπιτήδειος, πρέπων, οἰκεῖος, καλός.
passieren *intr.* πορεύεσθαι, *trans.* διαβαίνειν, ὑπερβάλλειν, leicht zu ~ εὔπορος (2), εὐδιάβατος (2), schwer zu ~ δύσπορος, δύσβατος (2), etwas ~ lassen ἐᾶν, ἀποδέχεσθαί τι.
passiv ἡσυχος, sich ~ verhalten ἡσυχάζειν.
Pastete *f* τὸ ἀρτόκρεας.
Pate *m* und *f* ὁ, ἡ ἀνάδοχος.
Patent *n* ἡ προγραφή.
pathetisch παθητικός, ἐμπαθής.
Pathologie *f* ἡ παθολογική.
Patient *m* ὁ θεραπευόμενος.
Patriarch *m* ὁ πατριάρχης.
patriarchalisch πατριαρχικός.
Patriot *m* ὁ φιλόπολις, ὁ φιλόπατρις.
Patriotismus *m* ὁ τῆς πατρίδος ἔρως.
Patrizier *m* ὁ εὐπατρίδης.
Patriziergeschlecht *n* τὸ τῶν εὐπατριδῶν γένος.
patrizisch εὐπατρίδης.
Patron *m* ὁ προστάτης, ὁ κηδεμών (όνος).
Patronat *n* ἡ προστασία.
Patrouille *f* οἱ περίπολοι, ἡ ἐφοδεία.
patrouillieren περιιέναι, περιοδεύειν.
patzig σοβαρός, αὐθάδης.

Pauke *f* τὸ τύμπανον.
pauken τυμπανίζειν.
Pauken *n* ὁ τυμπανισμός.
Paukenfell *n* τὸ ῥόπτρον.
Pauken-schall, -schlag *m* ὁ τυμπάνου (auch τυμπάνων) ψόφος.
Paukenschläger, Pauker *m* ὁ τυμπανιστής.
Pause *f* ἡ παῦλα, ἡ ἀνάπαυλα, eine ~ machen ἀναπαύεσθαι.
pausieren s. e-e Pause machen.
Pavian *m* ὁ κυνοκέφαλος.
Pavillon *m* ἡ σκιάς (ἄδος), ἡ θόλος.
Pech *n* ἡ πίττα.
Pechfackel *f* ἡ πεύκη.
Pechfichte *f* ἡ πεύκη.
pechschwarz πιττώδης τὴν χρόαν.
Pedant *m* ὁ μικρολόγος [ἀνήρ.]
Pedanterie *f* ἡ μικρολογία.
pedantisch μικρολόγος.
Pein *f* τὸ ἄλγος, ἡ ἀλγηδών (όνος), ἡ βάσανος.
peinigen βασανίζειν, ἀνιᾶν.
Peiniger *m* ὁ βασανιστής.
peinlich ἀλγεινός, ἀνιαρός, πικρός, χαλεπός, βαρύς, in einer ~en Lage sein ἀγωνιᾶν, ~es Gericht ἡ περὶ θανάτου κρίσις, es ist mir ~ ἄγχει μέ τι.
Peinlichkeit *f* τὸ ἀλγεινόν usw. (s. die vorhergehenden Wörter), s. Pedanterie.
Peitsche *f* ἡ μάστιξ (ιγος).
peitschen μαστιγοῦν.
Peitschen *n* ἡ μαστίγωσις.
Peitschenhieb *m* ἡ μάστιγος πληγή, τὸ μάστιγμα.
Peitschenknall *m* ὁ μάστιγος ψόφος. [(ἄντος).]
Pelikan *m* ὁ πελεκᾶς
Pelz *m* τὸ δέρμα, ἡ διφθέρα.
Pelzkleid *n* ἡ διφθέρα.
Pelzmantel *m* τὸ διφθέρινον ἱμάτιον.
Pelzwerk *n* τὰ δέρματα.
Penaten *m pl.* οἱ πατρῷοι (πάτριοι) θεοί.
Pension *f* ὁ μισθός.
Pensionär *m* ὁ ἔμμισθος.
Pergament *n* ἡ περγαμηνή.
Periode *f* ἡ περίοδος.
periodisch περιοδικός.
Peripatetiker *m* ὁ περιπατητικός.
Peripherie *f* ἡ περιφέρεια, ὁ κύκλος.
Perle *f* ὁ μαργαρίτης, τὸ μάργαρον.
perlen πομφολύζειν.
Perlen-schmuck *m*, **-schnur** *f* ὁ μαργαριτῶν κόσμος od. ὅρμος. [(ίδος).]
Perlhuhn *n* ἡ μελεαγρίς
Perlmuschel *f* ὁ μάργαρος.
Perlmutter *f* τὸ ὄστρακον.
Persiflage *f* ὁ διασυρμός.
persiflieren διασύρειν.
Person *f* τὸ σῶμα, τὸ εἶδος, ἡ φύσις, im Schauspiel τὸ πρόσωπον, die menschliche ~ ὁ ἄνθρωπος, in eigener ~ αὐτός, ich für meine ~ ἔγωγε.
Personensteuer *f* τὸ ἐπικεφάλιον.
Personifikation *f* ἡ προσωποποιία. [ποιεῖν.]
personifizieren προσωπο
persönlich αὐτός, παρών.

Perſönlichkeit *f* ἡ οὐσία, ſ. Perſon.
Perücke *f* αἱ πρόσθετοι κόμαι, ἡ φενάκη.
Peſt *f* ὁ λοιμός, ἡ λοιμώδης νόσος.
peſtartig λοιμώδης.
Peſtilenz *f* ſ. Peſt.
peſtilenzialiſch λοιμώδης, λοιμικός. [(ἰδος).]
Petſchaft *n* ἡ σφραγίς
Pfad *m* ἡ ὁδός, ἡ τρίβος, ἡ ἀτραπός. [(2).]
pfadlos ἄβατος(2), ἄπορος
Pfahl *m* ὁ σκόλοψ (οπος), ὁ σταυρός, Pfähle einſchlagen σταυροῦν, an einen ~ ſtecken ἀνασκολοπίζειν.
Pfand *n* ἡ ὑποθήκη, τὸ ἐνέχυρον, ~ der Treue τὰ πιστά, ſeinen Kopf zum ~ ſetzen περὶ τῆς κεφαλῆς περιδίδοσθαι. [τι.]
pfänden ἐνεχυράζειν τινός
Pfandbürge *m* ὁ ἔμηρος.
Pfandrecht *n* τὰ σῦλα, αἱ σῦλαι.
Pfändung *f* ἡ ἐνεχυρασία.
Pfanne *f* τὸ τήγανον.
Pfannkuchen *m* ὁ τηγανίτης.
Pfau *m* ὁ ταώς (ὼ).
Pfeffer *m* τὸ πέπερι (εως und ιδος). [(ἴδος).]
Pfefferbaum *m* ἡ πεπερίς
Pfeife *f* ἡ σῦριγξ (ιγγος), ὁ αὐλός.
pfeifen συρίττειν, συρίζειν, αὐλεῖν, von Vögeln ᾄδειν.
Pfeifen *n* ὁ συριγμός, ἡ αὔλησις.
Pfeil *m* τὸ τόξευμα, τὸ βέλος, ὁ οἰστός, ~e abſchießen τοξεύειν, βέλη ἀφιέναι.
Pfeilbehälter *m* ἡ φαρέτρα.
Pfeiler *m* ἡ στήλη.
Pfeilregen *m* τὸ βελῶν πλῆθος. χιστος.]
pfeilſchnell ὀξύτατος, τά-
Pfeilſchuß *m* τὸ τόξευμα.
Pfeilſchütze *m* ὁ τοξότης.
Pferd *n* ὁ, ἡ ἵππος, junges ~ ὁ, ἡ πῶλος, ~e halten ἵππους τρέφειν, j-n aufs ~ helfen ἀναβιβάζειν οd. ἀναβάλλειν τινὰ ἐπὶ τὸν ἵππον, zu ~e dienen ἱππεύειν, zu ~e kämpfen ἱππομαχεῖν.
Pferdchen *n* τὸ ἱππάριον.
pferde-ähnlich), -artig ἱππώδης.
Pferdebohne *f* ὁ φάσηλος.
Pferdebändiger *m* ὁ πωλοδάμνης. [πούς.]
Pferdefuß *m* ὁ τοῦ ἵππου
Pferdehalten *n* ἡ ἱπποτροφία, ἡ ἱπποφορβία.
Pferdehalter *m* ὁ ἱπποφορβός. [φόρβιον.]
Pferdeherde *f* τὸ ἱππο-
Pferdehirt *m* ὁ ἱπποφορβός.
Pferdekenner *m* ὁ τῶν ἵππων ἔμπειρος. [κόμος.]
Pferdeknecht *m* ὁ ἱππο-
Pferdeliebhaber *m* ὁ φίλιππος. [ιππία.]
Pferdeliebhaberei *f* ἡ φιλ-
Pferdemähne *f* ἡ χαίτη.
Pferdemarkt *m* ἡ ἵππων ἀγορά.
Pferderennen *n* ἡ ἱπποδρομία, als Ort ὁ ἱππόδρομος.
Pferdeſchmuck *m* τὰ φάλαρα.

Pferdeſtall *m* ὁ ἱππών (ῶνος).
Pferdezucht *f* ἡ ἱπποτροφία, ἡ ἱπποφορβία.
Pferdezüchter *m* ſ. Pferdehalter. [συριγμός.]
Pfiff *m* τὸ σύριγμα, δ∫
pfiffig πανοῦργος (2), κερδαλέος.
Pfiffigkeit *f* ἡ πανουργία, ὁ δόλος.
Pfingſten *n* ἡ πεντηκοστή.
Pfirſich *m* τὸ Περσικὸν μῆλον.
Pflanze *f* τὸ φυτόν, τὸ φύτευμα, ἡ βοτάνη.
Pflänzchen *n* τὸ φυτάριον.
pflanzen φυτεύειν, be-, gepflanzt φυτευτός.
pflanzenartig φυτικός, φυτοειδής.
Pflanzenbeet *n* ἡ φυταλία.
Pflanzenbeſchreibung *f* τὰ βοτανικά.
Pflanzenkenner *m* ὁ τῶν φυτῶν ἐμπείρως ἔχων.
Pflanzenkenntnis *f* ἡ τῶν φυτῶν ἐμπειρία.
Pflanzenkunde *f* ἡ βοτανική.
Pflanzenreich *n* τὰ φυτά.
Pflanzenwelt *f* τὰ φυτά, τὰ τῶν φυτῶν. [γία.]
Pflanzenzucht *f* ἡ φυτουρ-∫
Pflanzer *m* ὁ φυτευτής, = Koloniſt ὁ ἄποικος.
Pflanzſchule *f* τὸ φυτευτήριον.
Pflanzſtadt *f* ἡ ἀποικία.
Pflanzung *f* ἡ φύτευσις.
Pflaſter *n* τὸ ἔμπλαστρον, auf Straßen τὸ λιθόστρωτον.
pflaſtern στρώννυναι λίθοις, gepflaſtert στρωτός, λιθόστρωτος (2).
Pflaſterſtein *m* ὁ λίθος.
Pflaſtertreter *m* ὁ ἀγοραῖος.
Pflaume *f* τὸ κοκκύμηλον.
Pflaumenbaum *m* ἡ κοκκυμηλέα.
Pflege *f* ἡ θεραπεία, ἡ κηδεμονία, ἡ ἐπιμέλεια.
Pflegeeltern, die οἱ τροφοί.
Pflegekind *n* ὁ, ἡ τρόφιμος παῖς.
Pflegemutter *f* ἡ τροφός.
pflegen θεραπεύειν τινά, ἐπιμελεῖσθαί τινος, κήδεσθαί τινος, = gewohnt ſein εἰωθέναι, εἴθίσθαι, ἔθος ἔχειν, φιλεῖν, der Ruhe ~ ἀπολαύειν σχολῆς, Rat ~ βουλεύεσθαι.
Pfleger *m* ὁ θεραπευτής, ὁ τροφός, ὁ τροφεύς.
Pflegerin *f* ἡ τροφός.
Pflege-ſohn *m*, **-tochter** *f* ὁ, ἡ τρόφιμος παῖς.
Pflegevater *m* ὁ τροφός, ὁ τροφεύς.
Pflegling *m* ſ. Pflegekind.
pflegloſ ἀθεράπευτος (2), ἀμελούμενος.
Pflegung *f* ἡ θεραπεία.
Pflicht *f* τὸ δέον, τὸ προσῆκον, τὸ ἔργον, es iſt die ~ j-s durch εἶναι mit *gen.*, es iſt deine ~ σόν ἐστιν, ſeine ~ tun, erfüllen τὰ δέοντα, τὰ προσήκοντα ποιεῖν, ſeine ~ nicht tun ἐλλείπειν τοῦ δέοντος.
Pflichteifer *m* ἡ προθυμία, ἡ ἐπιμέλεια.

Pflichterfüllung *f* ἡ δικαιοσύνη. [θερος.]
pflichtfrei ἀτελής, ἐλεύ-
Pflichtgefühl *n* ἡ ὁσιότης (ητος), ἡ εὐσέβεια.
pflichtgemäß προσήκων.
pflichtlos ἀνόσιος, ἄδικος (2), ἀσεβής.
pflicht=mäßig, =schuldig ὅσιος, δίκαιος, εὐσεβής.
Pflichtmäßigkeit *f* ἡ ὁσιότης (ητος), ἡ εὐσέβεια.
Pflichtteil *m* und *n* ἡ νόμιμος μερίς.
pflichttreu ὅσιος, δίκαιος, εὐσεβής.
Pflichttreue *f* ἡ ὁσιότης (ητος), ἡ δικαιοσύνη, ἡ εὐσέβεια.
pflichtvergessen ἀμελής, ἀνόσιος (2), ἀσεβής.
Pflichtvergessenheit *f* ἡ ἀμέλεια, ἡ ἀνοσιότης (ητος), ἡ ἀσέβεια.
Pflicht=verletzung, =versäumnis *f* ἡ ἀμέλεια, τὸ ἀσέβημα, τὸ ἁμάρτημα.
pflichtwidrig ἀνόσιος, ἄδικος (2), ἀσεβής, παράνομος (2).
Pflichtwidrigkeit *f* ἡ ἀδικία, ἡ ἀσέβεια. [γόμφος.]
Pflock *m* ὁ πάτταλος, ὁ
pflücken δρέπειν (aucb M.).
Pflug *m* τὸ ἄροτρον.
pflügbar ἀρόσιμος (2), ἀροτός.
pflügen ἀροῦν, ἀροτριᾶν.
Pflüger *m* ὁ ἀρότης, ὁ ἀροτρεύς.
Pflugland *n* ἡ ἄρουρα, ἡ ἀρόσιμος γῆ.
Pflug=ochse, =stier *m* ὁ γεωργὸς βοῦς. [εως).]
Pflugschar *f* ἡ ὖνις (ὕννις,
Pflugsterz *m* ἡ ἐχέτλη.
Pförtchen *n* ἡ πυλίς (ίδος).
Pforte *f* ἡ πύλη, ἡ θύρα.
Pförtner *m* ὁ θυρωρός, ὁ πυλωρός.
Pfosten *m* ὁ σταθμός.
Pfote *f* ὁ πούς (ποδός).
pfropfen ἐγκεντρίζειν, ἐμφυτεύειν. [ἔμβολον.]
Pfropfen *m* τὸ βύσμα, τὸ
Pfropfreis *n* τὸ ἔνθεμα.
Pfuhl *m* τὸ ἕλος.
Pfühl *m* und *n* τὸ στρῶμα.
pfui φεῦ, βαβαί.
Pfund *n* ἡ λίτρα.
pfuschen αὐτοσχεδιάζειν.
Pfuscher *m* ὁ αὐτοσχεδιαστής. [διασμός.]
Pfuscherei *f* ὁ αὐτοσχε-
Pfütze *f* τὸ τέλμα.
Phalanx *f* ἡ φάλαγξ (γγος), eine ~ bilden ἐπὶ φάλαγγος καθίστασθαι oder τάττεσθαι.
Phänomen *n* τὸ φαινόμενον, τὸ φάσμα.
Phantasie *f* ἡ φαντασία.
phantasieren ληρεῖν, μαίνεσθαι.
Phantast *m* ὁ ἐνθουσιαστής, ὁ μαινόμενος.
phantastisch ἐνθουσιάζων, ἐνθουσιαστικός, ληρώδης.
Phantom *n* τὸ φάσμα, τὸ φάντασμα.
Phase *f* ἡ φάσις.
Philister *m* ὁ βάναυσος.
philisterhaft βάναυσος (2), βαναυσικός.

Philoſoph *m* ὁ φιλόσοφος, ὁ σοφός.
Philoſophie *f* ἡ φιλοσοφία.
philoſophiſch φιλόσοφος (2).
Phlegma *n* ἡ βραδυτής (ῆτος).
phlegmatiſch βραδύς.
Phönix *m* ὁ φοίνιξ (ικος).
Phraſe *f* ἡ λέξις.
Phyſik *f* ἡ φυσική.
phyſikaliſch φυσικός.
Phyſiker *m* ὁ φυσικός.
Phyſiognomie *f* τὸ πρόσωπον, ἡ ὄψις.
Phyſiolog *m* ὁ φυσιολόγος.
Phyſiologie *f* ἡ φυσιολογία.
phyſiologiſch φυσιολογικός.
phyſiſch φυσικός.
pichen πιττοῦν.
picken κολάπτειν.
Pick(e)nick *n* ὁ ἔρανος, τὸ συναγώγιον. [βάσις.]
Piedeſtal *n* τὸ βάθρον, ἡ
piepen πιππίζειν.
Pietät *f* ἡ εὐσέβεια.
pietätlos ἀσεβής.
pietätvoll εὐσεβής.
pikant δριμύς.
Pike *f* ἡ λόγχη, τὸ δόρυ (ατος). [φόρος.]
Pikenträger *m* ὁ δορυ-
Pilger, Pilgrim *m* ὁ ὁδοιπόρος.
Pille *f* ὁ τροχίσκος.
Pilz *m* ὁ μύκης (ητος οδ. ου).
Pinie *f*, **Pinienbaum** *m* ἡ πίτυς (υος).
Pinſel *m* τὸ γραφεῖον, ἡ γραφίς (ίδος).
Pirat *m* ὁ πειρατής.
Pirol *m* ὁ χλωρίων (ωνος).
Plage *f* τὸ κακόν, ἡ συμφορά, ἡ λύπη, ὁ πόνος, ὁ μόχθος.
Plagegeiſt *m* ὁ κακοδαίμων (ονος), ὁ ἀλάστωρ (ορος).
plagen κακοῦν, ταλαιπωρεῖν, ſich ~ πονεῖν, μοχθεῖν, κακοῦσθαι.
Plakat *n* τὸ πρόγραμμα.
Plan *m* ἡ διάνοια, ἡ βουλή, ἡ γνώμη, den ~ haben διανοεῖσθαι, βούλεσθαι, γνώμην ἔχειν, einen ~ faſſen βουλεύεσθαι, ἐπινοεῖν.
plan = eben ὁμαλός.
planen ſ. einen Plan haben.
Planet *m* ὁ πλανήτης ἀστήρ, τὸ πλανώμενον ἄστρον. [λοῦν.]
planieren ὁμαλίζειν, ὁμα-
planiert ὁμαλός.
Planke *f* τὸ φράγμα.
Plänkelei *f* ὁ ἀκροβολισμός, ἡ ἀκροβόλισις.
plänkeln ἀκροβολίζεσθαι.
Plänkler *m* ὁ ἀκροβολιστής.
planlos ἄβουλος, ἄλογος (2), ἄνευ γνώμης.
Planloſigkeit *f* ἡ ἀβουλία.
planmäßig βεβουλευμένος, εὔβουλος (2).
plappern λαλεῖν, ληρεῖν.
Plaſtik *f* ἡ πλαστική.
plaſtiſch πλαστικός.
Platane *f* ἡ πλάτανος.
platanenartig πλατανώδης.
Plateau *n* τὸ κατὰ τὰ ὄρη ὁμαλόν.
plätſchern καχλάζειν, ῥοθιάζειν.
plätſchernd ῥόθιος.

platt ὁμαλής, ὁμαλός, ἰσόπεδος (2), ~es Land τὰ πεδία, οἱ ἀγροί.

Platte *f* ἡ πλάξ (κός).

Plattfuß *m* ὁ πλατύπους (οδος).

Platz *m* ὁ τόπος, ἡ χώρα, τὸ χωρίον, ὁ χῶρος, öffentlicher ~ ἡ ἀγορά, bewohnter Ort τὸ χωρίον, = Sitz ἡ ἕδρα, ὁ θᾶκος, = Stelle, Posten ἡ τάξις.

Plätzchen *n* τὸ μικρὸν χωρίον.

platzen ῥήγνυσθαι, διαῥ.

Platzen *n* ἡ ῥῆξις.

Platzkommandant *m* ὁ φρούραρχος.

Platzregen *m* ὁ ὄμβρος.

plaudern λαλεῖν, ſ. ſchwatzen, Schwatzhaftigkeit usw. durch Verba.

plauſibel πιθανός, j-m etw. ~ machen πείθειν τινά.

Plebejer *m* ὁ δημότης.

plebejiſch δημοτικός.

Plebs *f* ὁ δῆμος.

Plektron *n* τὸ πλῆκτρον.

Plethron *n* τὸ πλέθρον, ein ~ groß, lang, breit πλεθριαῖος.

plötzlich αἰφνίδιος, ἐξαπιναῖος, *adv.* ἐξαίφνης, ἐξαπίνης, ἄφνω.

Plötzlichkeit *f* τὸ αἰφνίδιον, ἡ ὀξύτης (ητος).

plump παχύς, βραδύς, ἄγροικος, ἀπαίδευτος (2).

Plumpheit *f* ἡ ἀγροικία.

Plunder *m* τὸ ῥάκος, τὸ ῥάκιον, = unbedeutende Sache χρῆμα οὐδενὸς ἄξιον.

Plünderer *m* ὁ λῃστής od. durch Verba, eines Tempels ὁ ἱερόσυλος.

plündern λῃστεύειν, λῃζεσθαι, λεηλατεῖν, ἄγειν καὶ φέρειν, διαρπάζειν.

Plünderung *f* ἡ ἁρπαγή, ἡ διαρπαγή, ἡ λεηλασία.

Pöbel *m* τὸ πλῆθος, οἱ πολλοί, ὁ ὄχλος.

pöbelhaft ἄγροικος (2), φορτικός.

Pöbelhaufe *m* ὁ ὄχλος.

Pöbelherrſchaft *f* ἡ ὀχλοκρατία.

pochen κρούειν, κόπτειν, auf etwas ~ μέγα φρονεῖν ἐπί τινι, θρασύνεσθαί τινι.

Pochen *n* durch Verba.

Podagra *n* ἡ ποδάγρα.

Poeſie *f* ἡ ποίησις, ἡ ποιητική.

Poet *m* ὁ ποιητής.

Poetin *f* ἡ ποιήτρια.

poetiſch ποιητικός.

Pokal *m* τὸ ποτήριον, τὸ ἔκπωμα.

Pol *m* ὁ πόλος.

Polarkreis *m* ὁ ἀρκτικὸς κύκλος.

Polarſtern *m* ὁ ἀρκτοῦρος.

Polemik *f* ἡ διαφορά, ἡ ἔρις.

polemiſch διάφορος (2).

polemiſieren ἐρίζειν τινί.

polieren ξεῖν, ξύειν, λεαίνειν.

poliert ξεστός.

Politik *f* τὰ πολιτικά, τὰ περὶ τὴν πόλιν.

Politiker *m* ὁ πολιτικὸς ἀνήρ.

politiſch πολιτικός.

Politur *f* ἡ λαμπρότης, ἡ λειότης (ητος).
Polizei *f* ἡ ἀστυνομία.
Polizeibeamte(r), Polizift *m* ὁ ἀστυνόμος.
Polizeiweſen *n* τὰ περὶ τὴν ἀστυνομίαν.
Polſter *n* τὸ στρῶμα.
polſtern στρωννύναι.
poltern θορυβεῖν, κτυπεῖν.
Poltern *n* ὁ θόρυβος, ὁ κτύπος.
Polyp *m* ὁ πολύπους (οδος).
polypenartig πολυποδώδης.
Pomeranze *f* τὸ Μηδικὸν μῆλον.
Pomp *m* ἡ πομπή, ἡ πολυτέλεια.
pomphaft μεγαλοπρεπής, πολυτελής, μεγαλεῖος.
Pontifex *m* ὁ ἀρχιερεύς.
populär δημοτικός, τοῖς πολλοῖς κεχαρισμένος.
Popularität *f* τὸ δημοτικόν, ἡ χάρις.
Poren *f/pl.* οἱ πόροι, vom Schwamm αἱ σήραγγες.
porös σηραγγώδης.
Porosität *f* τὸ σηραγγῶδες.
Portal *n* τὰ θυρώματα.
Portier *m* ſ. Pförtner.
Portion *f* ἡ μερίς (ίδος).
Porträt *n* ἡ εἰκών (όνος).
Porträtmaler *m* ὁ εἰκονογράφος.
Porträtmalerei *f* ἡ εἰκονογραφία.
Poſaune *f* ἡ σάλπιγξ (γγος).
poſaunen σαλπίζειν.
Poſſe *f* ἡ παιδιά, ἡ παιγνία, ~n ἡ φλυαρία, ὁ λῆρος, ~n treiben παίζειν, φλυαρεῖν, ληρεῖν.
Poſſen-macher, -reißer *m* ὁ γελωτοποιός.
Poſſenreißerei *f* ἡ γελωτοποιία.
poſſierlich γελοῖος, χαρίεις.
Poſtament *n* ἡ βάσις, τὸ βάθρον.
Poſten *m* = Amt ἡ τάξις, = Wachtpoſten ἡ φυλακή, ἡ φρουρά, auf ~ ſtehen φυλάττειν, ~ ausſtellen φύλακας καθιστάναι, = eine Summe τὰ χρήματα, τὸ ἀργύριον.
poſtieren καθιστάναι.
Poſto faſſen χώραν λαμβάνειν, καθίζεσθαι.
Potentat *m* ὁ βασιλεύς.
Pracht *f* ἡ μεγαλοπρέπεια, ἡ πολυτέλεια, ἡ λαμπρότης (ητος).
Prachtaufzug *m* ἡ πομπή.
prächtig μεγαλοπρεπής, πολυτελής, λαμπρός, μεγαλεῖος.
Prachtliebe *f* ἡ μεγαλοπρέπεια, ἡ πολυτέλεια.
prachtliebend μεγαλοπρεπής, πολυτελής.
prachtlos εὐτελής, ἁπλοῦς.
prachtvoll ſ. prächtig.
Prachtwerk *n* τὸ μεγαλοπρεπέστατον oder πολυτελέστατον ἔργον.
Präfekt *m* ὁ ἔπαρχος τῆς πόλεως.
Präfektur *f* ἡ ἐπαρχία.
prägen κόπτειν.
Prägung *f* ἡ κοπή.
prahlen ἀλαζονεύεσθαι περί τινος, κομπάζειν, καυχᾶσθαι, καλλωπίζεσθαι ἐπί τινι.

Prahlen *n* ἡ ἀλαζονεία, ὁ κόμπος, ὁ καλλωπισμός.
prahlend, prahlerisch ἀλαζών, ἀλαζονικός, κομπώδης.
Prahler, Prahlhans *m* ὁ ἀλαζών (όνος).
Prahlerei *f* ſ. Prahlen.
prahlſüchtig ἀλαζονικός.
praktiſch πρακτικός, ~er Arzt ſein ἀσκεῖν oder ἐπιτηδεύειν τὴν ἰατρικήν.
Prämie *f* τὸ ἆθλον, ὁ στέφανος.
prangen λάμπειν, mit etw. ~ ἐπιδείκνυσθαί τι.
Prangen *n* ἡ ἐπίδειξις.
Pranger *m* ἡ στήλη, j-n an den ~ ſtellen καταστηλιτεύειν.
praſſeln παταγεῖν, κροτεῖν, ψοφεῖν. [ψόφος.]
Praſſeln *n* ὁ πάταγος, ὁ
praſſen ἀσελγαίνειν, ἀσωτεύεσθαι.
Praſſen *n* ἡ ἀσέλγεια.
Praſſer *m* ὁ ἀσελγής, ὁ ἄσωτος. [στρατηγός.]
Prätor *m* ὁ ἄρχων, ὁ
Prätur *f* ἡ στρατηγία.
Praxis *f* ἡ πεῖρα, ἡ ἐμπειρία, ἡ ἄσκησις, ἡ ἐπιτήδευσις.
Preis *m* τὸ ἆθλον, τὸ ἀριστεῖον, τὸ γέρας, = Lob, Ruhm ὁ ἔπαινος, τὸ ἐγκώμιον, = Wert ἡ τιμή.
Preisaufgabe *f* τὸ ἀγώνισμα.
Preisbewerbung *f* ὁ ἀγών (ῶνος), τὸ ἀγώνισμα.
preiſen εὐλογεῖν, ὑμνεῖν, ἐπαινεῖν, ἐγκωμιάζειν, glücklich ~ μακαρίζειν, εὐδαιμονίζειν.
Preisfrage *f* τὸ ἀγώνισμα.
preisgeben προΐεσθαι, προδιδόναι, καταπροδιδόναι.
Preisgebung *f* ἡ πρόεσις, ἡ προδοσία.
Preisgeſang *m* ὁ ὕμνος.
Preis-richter, -verteiler *m* ὁ βραβεύς, ὁ βραβευτής, ὁ ἀγωνοθέτης.
Preisverteilung *f* ἡ ἀγωνοθεσία.
preiswürdig ἐπαίνου ἄξιος, ἀξιέπαινος (2), ἀγαστός.
prellen: j-n ~ ἐξαπατᾶν τινα.
Prellerei *f* ἡ ἀπάτη.
Preſſe *f* τὸ πιεστήριον, τὸ πίεστρον.
preſſen πιέζειν, θλίβειν.
Prieſter *m* ὁ ἱερεύς.
Prieſteramt *n* ἡ ἱερωσύνη, ἡ ἱερατική.
Prieſterin *f* ἡ ἱέρεια.
prieſterlich ἱερατικός.
Prieſterrock *m* ἡ ἱερὰ στολή.
Prieſterſchaft *f* οἱ ἱερεῖς.
Prieſterſtand *m* ἡ τῶν ἱερέων τάξις.
Prieſtertum *n* ἡ ἱερωσύνη, ἡ ἱερατική.
Prieſterwürde *f* ſ. das vorhergehende Wort.
Prinz *m* ὁ τοῦ βασιλέως παῖς, ὁ βασιλεύς.
Prinzeſſin *f* ἡ τοῦ βασιλέως παῖς. [θεσις.]
Prinzip *n* ἡ ἀρχή, ἡ ὑπό-
Prinzipal *m* ὁ δεσπότης, ὁ ἐπιστάτης.
Prinzipalin *f* ἡ δέσποινα.

Prinzipat *n* ἡ ἡγεμονία.
prinzlich βασιλικός, βασίλειος (2).
Prior *m* ὁ προστάτης.
Pritſche (zum Liegen) *f* ἡ χαμεύνη.
privat ἴδιος, οἰκεῖος, *adv.* [ἰδίᾳ.]
Privatangelegenheit *f* τὸ ἴδιον πρᾶγμα, *pl.* τὰ ἴδια, τὰ οἰκεῖα, meine ~en τὰ ἐμά oder ἐμαυτοῦ.
Privateigentum *n* τὸ ἴδιον, τὰ ἴδια, τὰ ἰδιωτικά.
Privatfeind *m* ὁ ἐχθρός.
Privatfeindſchaft *f* ἡ ἔχθρα.
Privatgeſpräch *n* οἱ ἰδίᾳ γιγνόμενοι λόγοι.
Privathaus *n* ἡ ἰδία οἰκία.
privatim ἰδίᾳ, κατ' ἰδίαν.
Privatintereſſe *n* ἡ ἰδία ὠφέλεια, τὰ ἴδια oder οἰκεῖα.
privatiſieren ἰδιωτεύειν.
Privatklage *f* ἡ δίκη.
Privatleben *n* ἡ ἰδιωτεία, ὁ ἴδιος βίος.
Privatleute, die οἱ ἰδιῶται, οἱ ἰδιωτεύοντες.
Privat-mann *m*, **-perſon** *f* ὁ ἰδιώτης, ὁ δημότης.
Privatnutzen *m* ſ. Privatintereſſe.
Privatprozeß *m* ἡ ἰδία δίκη.
Privatſache *f* τὸ ἴδιον πρᾶγμα. [διαφορά.]
Privatſtreitigkeit *f* ἡ ἰδία
Privatvermögen *n* τὰ ἴδια χρήματα, ἡ ἰδία οὐσία, τὰ οἰκεῖα.
Privatweg *m* ἡ ἰδία ὁδός.
Privatwohnung *f* ſ. Privathaus.
Privilegium *n* ἡ προνομία.
Probe *f* ἡ πεῖρα, ἡ ἀπό-, διάπειρα, ἡ ἐπίδειξις, ἡ βάσανος, eine ~ von etwas ablegen ἐπίδειξιν ποιεῖσθαί τινος, j-n auf die ~ ſtellen πειρᾶσθαί τινος.
Probearbeit *f* τὸ ἐπίδειγμα, ἡ ἐπίδειξις.
probehaltig δόκιμος (2).
Probeſtück *n* ſ. Probearbeit.
probieren πειρᾶσθαί τινος, δοκιμάζειν, ἐξετάζειν, = koſten γεύεσθαί τινος.
Probierſtein *m* ἡ βάσανος.
Problem *n* τὸ πρόβλημα, ἡ ἀπορία, ein ~ löſen ἀπορίαν λύειν.
problematiſch προβληματικός, ἄθηλος (2).
Produkt *n* τὸ γενόμενον ἔκ od. ἀπό τινος, ὁ καρπός. [ἡ γένεσις.]
Produktion *f* ἡ γέννησις,
produktiv γόνιμος (2), γεννητικός.
produzieren: von der Natur φύειν, φέρειν, = zeugen γεννᾶν, = künſtlich arbeiten ἐργάζεσθαι, ἐπιδεικνύναι.
profan βέβηλος (2), ἀσεβής.
profanieren βεβηλοῦν.
Profanation, Profanierung *f* ἡ βεβήλωσις.
Profeſſion *f* ἡ τέχνη, τὸ ἔργον, ſich zu einer ~ bekennen ἐπαγγέλλεσθαι od. αἱρεῖσθαι τέχνην.
Profeſſioniſt *m* ὁ χειροτέχνης, ὁ δημιουργός.
Profeſſor *m* ὁ διδάσκαλος, ὁ σοφιστής.

Profil *n* ἡ καταγραφή.
Profit *m* τὸ κέρδος.
profitabel κερδαλέος.
Profitchen *n* τὸ κερδάριον.
profitieren: von etwas ~ ὠνίνασθαί τινος, κερδαίνειν ἔκ τινος.
Prognoſe *f* ἡ πρόγνωσις.
Programm *n* τὸ πρόγραμμα, ἡ προγραφή.
Projekt *n* ἡ βουλή, ſ. Plan.
Proklamation *f* ἡ πρόκλησις, τὸ κήρυγμα.
proklamieren ἀνακηρύττειν.
Prokonſul *m* ὁ ἀνθύπατος, ὁ ἔπαρχος.
prokonſulariſch ἀνθυπατικός.
Prokonſulat *n* ἡ ἀνθυπατεία, ἡ ἐπαρχία.
Prokurator *m* ὁ ἐπίτροπος, ὁ διοικητής.
Proletarier *m/pl.* οἱ παράζυγες.
Prolog *m* ὁ πρόλογος.
Prophet *m* ὁ μάντις, ὁ προφήτης.
prophetiſch μαντικός.
prophezeien μαντεύεσθαι.
Proportion *f* ὁ λόγος, ἡ ἀναλογία.
proportional ἀνάλογος (2).
proportioniert ἔμ-, σύμμετρος (2), gut, ſchlecht ~ εὖ-, ἄρρυθμος (2).
Proprätor *m* ὁ ἀντιστράτηγος.
Proſa *f* ὁ πεζὸς λόγος, in ~ ἐν λόγῳ, καταλογάδην.
Proſaiker, Proſaiſt *m* ὁ συγγραφεύς, ὁ λοχαγός.
proſaiſch πεζός.
proſkribieren προγράφειν.
Proſkription *f* ἡ προγραφή.
Proteſt *m* ἡ ἀποδοκιμασία.
proteſtieren ἐναντιοῦσθαί τινι.
Protokoll *n* ἡ ἀναγραφή, τὰ ὑπομνήματα.
protokollieren ἀναγράφειν.
Proviant *m* τὰ ἐπιτήδεια, τὰ σιτία, ~ zuführen σιτηγεῖν, ἀγορὰν παρέχειν.
Proviantmeiſter *m* ὁ σιτώνης.
Proviantſchiff *n* τὸ σιταγωγὸν πλοῖον.
Proviantwagen *m* τὸ σιταγωγὸν ἅρμα.
Proviantweſen *n* τὰ περὶ τὸν σῖτον.
Proviantzufuhr *f* ἡ σιταγωγία.
Provinz *f* ἡ χώρα, ἡ ἐπαρχία, ὁ νομός, bei den Perſern ἡ σατραπεία.
Provinzialismus *m* ἡ γλῶττα.
Prozent *n* ἡ ἑκατοστή.
Prozeß *m* ἡ δίκη, ὁ ἀγών, Kriminalprozeß ἡ γραφή, Injurienprozeß ἡ ὕβρεως δίκη, einen ~ mit j-m anfangen διαδικάζεσθαί τινι οὐ. πρός τινα, einen ~ gegen j-n erheben καθιστάναι τινὰ εἰς δίκην (allgemein), γράφεσθαί τινα (in Kriminalſachen), den ~ gewinnen δίκην νικᾶν, verlieren δίκην ἡττᾶσθαι.
Prozeßfeind *m* ὁ μισόδικος.
Prozeßführung *f* ἡ δίκη, ἡ συνηγορία, ἡ συνδικία.
Prozeßgang *m* τὰ περὶ τὴν δίκην.
prozeſſieren: gegen j-n ~ ἀντιδικεῖν τινι.

Prozession *f* ἡ πομπή, ἡ πομπεία.
Prozeßkosten, die τὸ δικα-
Prozeßsache *f* τὸ δικαστικὸν πρᾶγμα, ἡ δίκη.
Prozeßsucht *f* ἡ φιλοδικία.
prozeßsüchtig φιλόδικος (2).
Prozeßverhandlung *f* ἡ δίκη.
prüfen ἐξετάζειν, δοκιμάζειν, βασανίζειν, πειρᾶσθαί τινος.
Prüfstein *m* ἡ βάσανος.
Prüfung *f* ἡ ἐξέτασις, ἡ δοκιμασία.
Prügel *m* τὸ ῥόπαλον, τὸ ξύλον, *pl.* = Schläge αἱ πληγαί.
Prügelei *f* αἱ πληγαί.
prügeln παίειν, πλήττειν.
Prunk *m* ἡ μεγαλοπρέπεια, ἡ παρασκευή.
prunken λάμπειν, mit etwas ~ καλλωπίζεσθαι, καλλύνεσθαι, λαμπρύνεσθαί τινι.
prunkend ἐπιδεικτικός.
Prunkliebe *f* ἡ μεγαλοπρέπεια.
prunkliebend μεγαλοπρε-
Prunkrede *f* ὁ ἐπιδεικτικὸς λόγος.
Prunkstück *n* τὸ ἀγώνισμα.
Prunktisch *m* ὁ ἄβαξ (κος).
prunkvoll λαμπρός.
Prytane *m* ὁ πρύτανις (εως).
Prytaneion *n* τὸ πρυτανεῖον.
Prytanie *f* ἡ πρυτανεία.
Psalm *m* ὁ ψαλμός, ὁ ὕμνος, ἡ ᾠδή.
Psalmdichter *m* ὁ ψαλμογράφος.
Psalter *m* ὁ ψαλτήρ (ῆρος).
Psychologie *f* ἡ περὶ τῆς ψυχῆς ἱστορία.
Publikum *n* ὁ δῆμος, τὸ πλῆθος, οἱ ἄνθρωποι, οἱ πολλοί, οἱ θεαταί (Zuſchauer), οἱ ἀκροαταί (Zuhörer), ſich vor dem ~ zeigen ἐξιέναι εἰς τὸ φανερόν oder εἰς τοὺς ἀνθρώπους, vor den Augen des ~s ἐν τῷ φανερῷ.
publizieren ἀνακηρύττειν.
Puder *m* ἡ παιπάλη.
Puls *m* ὁ σφυγμός, der regelmäßige Gang des Pulſes ἡ εὐσφυξία, das Ausſetzen des Pulſes ἡ ἀσφυξία.
Pulsader *f* ἡ ἀρτηρία.
pulsieren σφύζειν, πάλλεσθαι.
Pulsschlag *m* ὁ σφυγμός, ἡ σφύξις, ὁ παλμός.
Pult *n* τὸ βῆμα.
Pumpe *f* τὸ κηλώνειον.
pumpen ἀντλεῖν, ἐξαντλεῖν.
Punkt *m* τὸ στίγμα, ἡ στιγμή, e-n ~ auf etw. machen στίζειν τι, = kleiner Teil τὸ ἀκρές, ich ſtehe auf dem ~e etwas zu tun μέλλω ποιεῖν τι, ~ für ~ καθ' ἕκαστα, καθ' ἓν ἕκαστον, in dieſem ~e ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις, in allen ~en κατὰ πάντα, der wichtigſte ~ τὸ κεφάλαιον, der ſtreitige ~ τὸ διάφορον.
punktieren στίζειν, ἐπι-
pünktlich ἀκριβής, ἐπιμελής, = zur beſtimmten Zeit ἐν καιρῷ, εἰς καιρόν.
Pünktlichkeit *f* ἡ ἀκρίβεια, ἡ ἐπιμέλεια.

punktweiſe καθ' ἓν ἕκαστον.
Pupille *f* ἡ κόρη, ἡ γλήνη.
Puppe *f* der Schmetterlinge ἡ χρυσαλλίς (ίδος).
Purpur *m* ἡ πορφύρα.
purpurähnlich πορφυροειδής.
Purpurdecke *f* ἡ πορφυρίς (ίδος).
Purpurfarbe *f* ἡ πορφύρα.
Purpurfärber *m* ὁ πορφυρεύς.
purpurfarbig, purpurn, purpurrot πορφυροῦς.
Purpurhandel *m* ἡ πορφυροπωλική.
Purpurhändler *m* ὁ πορφυροπώλης.
Purpurkleid *n*, **-mantel** *m* ἡ πορφυρίς (ίδος).
Purpurſchnecke *f* ἡ πορφύρα.
puſten πνεῖν, φυσᾶν.
Putz *m* ὁ κόσμος.
putzen κοσμεῖν.
Putzen *n* ἡ κόσμησις.
Putzſucht *f* ἡ φιλοκοσμία.
putzſüchtig φιλόκοσμος (2).
Pyramide *f* ἡ πυραμίς (ίδος).
pyramidenförmig πυραμοειδής.

Q

Quackſalber *m* ὁ φαρμακεύς.
Quackſalberei *f* ἡ φαρμακεία.
quackſalbern φαρμακεύειν.
Quader *m u. f*, **Quaderſtein** *m* ὁ τετράπεδος λίθος.
Quadrat *n* τὸ ὀρθογώνιον τετράγωνον.
quadratiſch τετράγωνος (2).
quadrieren τετραγωνίζειν.
Quai *m* ἡ τοῦ λιμένος κρηπίς (ῖδος).
quaken κεκραγέναι.
quäken κνυζᾶν.
Qual *f* ἡ ταλαιπωρία, ὁ μόχθος, ὁ πόνος, ~ leiden ταλαιπωρεῖν, μοχθεῖν.
quälen τρύχειν, καταπρύχειν, ἀνιᾶν, ταλαιπωρεῖν, ſich ~ πόνον ἔχειν, πονεῖν, mit etw. ~ μοχθεῖν περί τι.
Quälen *n*, **Quälerei** *f* ὁ βασανισμός, ἡ κάκωσις.
Quälgeiſt *m* ὁ ἀλάστωρ (ορος).
Qualifikation *f* ἡ ἐπιτηδειότης (ητος), zu etw. πρός τι.
Qualität *f* ἡ φύσις, ſ. Beſchaffenheit, beſchaffen.
Qualm *m* ὁ τῦφος, ὁ ἀτμός.
qualmen τύφεσθαι, ἀτμίζειν.
qualvoll ἀλγεινός, ἀνιαρός, μοχθηρός, ταλαίπωρος (2).
Quantität *f* τὸ πλῆθος, ὁ ἀριθμός.
Quantum *n* ſ. Quantität.
Quark *m* τὸ ὀξύγαλα (ακτος).
Quart *n* ἡ τετάρτη.
Quartal *n* ἡ τρίμηνος.
Quartier *n* ἡ κώμη, als Wohnung ἡ οἴκησις, τὸ οἴκημα, ἡ σκηνή, ἡ στέγη,

für Soldaten ὁ σταθμός, τὸ σκήνωμα, im ~ liegen σκηνεῖν, σκηνᾶν.
Quartiermeiſter *m* ὁ ἐπίσταθμος.
Quaſte *f* ὁ θύσανος.
Quäſtor *m* ὁ ταμίας, ~ ſein ταμιεύειν.
Quäſtur *f* ἡ ταμιεία.
Quecke *f* ἡ ἄγρωστις (εως).
Queckſilber *n* ὁ ὑδράργυρος.
Quell *m*, **Quelle** *f* ἡ πηγή, ἡ κρήνη, übtr. ἡ ἀρχή, ἡ αἰτία.
quellartig, quellenreich ναματώδης.
Quellennymphe *f* ἡ κρηναία νύμφη.
Quellwaſſer *n* τὸ πηγαῖον (κρηναῖον) ὕδωρ.
Quendel *m* ὁ, ἡ ἔρπυλλος.
quer πλάγιος, ~ durch διὰ μέσου.
Querbalken *m* ἡ μεσόδμη, ἡ διαδοκίς (ίδος).
Quere *f* τὸ πλάγιον, ἡ λοξότης (ητος).
querfeldein πλαγίως.
Quergang *m* ἡ πλαγία ὁδός.
Quergraben *m* ἡ διὰ μέσου τάφρος.
Querholz *n* τὸ ζυγόν, τὸ διάξυλον.
Quermauer *f* τὸ διὰ μέσου τεῖχος.
Querſtrich *m* ἡ πλαγία γραμμή.
querüber ἐκ πλαγίου.
Querwand *f* ὁ πλάγιος τοῖχος.
Querweg *m* ἡ πλαγία ὁδός.
quetſchen θλᾶν, θλίβειν.
Quetſchung *f* ἡ θλάσις.
quieken τρίζειν.
Quinteſſenz *f* τὸ κράτιστον, ἡ ἀκμή.
Quirl *m* ἡ σπάθη.
quirlen σπαθίζειν.
quitt: mit j-m ~ ſein διαλελύσθαι πρός τινα.
Quitte *f* τὸ κυδώνιον μῆλον.
quittieren ἀποχὴν διδόναι τινί τινος, etw. ~ ἀφιέναι, προΐεσθαί τι.
Quittung *f* ἡ ἀποχή.
Quote *f* τὸ μέρος.

R

R ῥ, τό, indekl.
Rabe *m* ὁ κόραξ (κος).
rabenartig κορακώδης.
Rabengeſchrei *n* ὁ κρωγμός.
rabenſchwarz κορά κινος.
Rache *f* ἡ τιμωρία, ἡ τίσις, ~ an j-m nehmen τιμωρεῖσθαί τινα.
Rachegeiſt *m* ὁ ἀλάστωρ (ορος).
Rachegöttin *f* ἡ Ἐρινύς (ύος).
Rachen *m* τὸ στόμα.
rächen: j-n ~ τιμωρεῖν τινι, ſich an j-m ~ τιμωρεῖσθαί τινα.
Rächer *m*, **Rächerin** *f* ὁ, ἡ τιμωρός.
Rach=gier, =ſucht *f* ἡ μνησικακία.
rach=gierig, =ſüchtig μνησίκακος (2).

Rad *n* ὁ τροχός, ὁ κύκλος.
Radachſe *f* ὁ ἄξων (ονος).
radartig τροχοειδής.
Rädelsführer *m* ὁ ἡγεμών (όνος), ὁ ἀρχηγός.
rädern τροχίζειν.
Räderwerk *n* οἱ τροχοί.
Radfelge *f* ἡ ἁψίς (ῖδος).
radieren ξεῖν, ξύειν, Geſchriebenes ~ ἐξαλείφειν.
Radieschen *n* τὸ ῥαφανίδιον.
Radſpeiche *f* ἡ κνήμη.
raſſen: an ſich ~ συναρπάζειν.
Raffinement *n* τὸ σόφισμα, τὸ μηχάνημα.
raffiniert σοφιστικός, μηχανικός.
Rahe *f* ἡ κεραία, τὸ κέρας.
Rahm *m* τὸ παχὺ τοῦ γάλακτος.
Rahmen *m* τὸ κράσπεδον, ἡ περιβολή.
Rain *m* τὰ μεθόρια.
Raiſonnement *n* ὁ λογισμός.
raiſonnieren λογίζεσθαι, διαλέγεσθαι.
Ramme *f* ἡ ἔμβολή.
Rampe *f* τὸ ἀνάκλιμα.
Rand *m* τὸ κράσπεδον, τὸ χεῖλος.
Randbemerkung *f* ἡ παραγραφή, τὰ παραγεγραμμένα.
Rang *m* ἡ τάξις, ἡ τιμή, τὸ ἀξίωμα, ἡ ἀξίωσις, der erſte, zweite ~ τὰ πρωτεῖα, τὰ δευτερεῖα, den erſten ~ haben πρωτεύειν τῇ τιμῇ, gleicher ~ ἡ ἰσοτιμία, j-m den ~ ablaufen νικᾶν τινα, περιγίγνεσθαί τινος, j-m den ~ ſtreitig machen ἀμφισβητεῖν τινι τῆς τιμῆς.
Rangordnung *f* ἡ τάξις.
Rank *m* (im Deutſchen gew. *pl.*) ἡ μηχανή, τὸ μηχάνημα, ὁ δόλος, Ränke ſchmieden μηχανᾶσθαι, τεχνάζειν.
Ranke *f* ἡ ἕλιξ (κος).
ranken, ſich ἑλίττεσθαι.
Ränkeſchmied *m* ὁ κακοπράγμων (ονος).
ränkevoll κακοπράγμων, πανοῦργος (2).
Ränzel *n* τὸ πηρίδιον.
Ranzen *m* ἡ πήρα.
ranzig σαπρός.
Rappe *m* ὁ μέλας ἵππος.
raſch ταχύς, ἐλαφρός.
Raſchheit *f* ἡ ταχύτης (ητος).
Raſen[1] *m* ἡ πόα.
Raſen[2] *n* ἡ μανία.
raſen μαίνεσθαι, παραφρονεῖν.
raſend μαινόμενος, μανείς, παράφρων, j-n ~ machen ἐκμαίνειν τινά, ~ werden μανῆναι.
Raſenplatz *m* ὁ λειμών (ῶνος).
Raſerei *f* ἡ μανία.
raſieren ξυρεῖν, κείρειν.
Raſiermeſſer *n* τὸ ξυρόν.
Raſpel *f* ἡ ῥίνη.
raſpeln ῥινᾶν.
Raſſe *f* τὸ γένος.
raſſeln ψοφεῖν, παταγεῖν.
Raſſeln *n* ὁ ψόφος, ὁ πάταγος.
Raſt *f* ἡ παῦλα, ἡ ἀνάπαυλα, ἡ σχολή, ~ machen ἀναπαύεσθαι, σχολὴν ἄγειν.

raſten ἀναπαύεσθαι, σχολάζειν, nicht ruhen und nicht ~ οὐκ ἀνιέναι οὐδὲ λωφᾶν.
raſtlos ἄσχολος, ἄπαυστος (2).
Raſtloſigkeit *f* ἡ ἀσχολία.
Raſttag *m* ἡ ἡσυχία, ~ halten ἡσυχάζειν, ἡσυχίαν ἄγειν oder ἔχειν.
Rat *m* = Beratung ἡ συμβουλία, mit ſich zu ~e gehen βουλεύεσθαι, ἐνθυμεῖσθαι, j-m einen ~ geben συμβουλεύειν τινί, j-n um ~ fragen συμβουλεύεσθαί τινι, =Ratsverſammlung ἡ βουλή, ἡ γερουσία, τὸ συνέδριον.
raten συμβουλεύειν τινί, παραινεῖν τινι, ὑποτίθεσθαί τινί τι, ſich nicht ~ laſſen οὐ πείθεσθαι, ſich nicht zu ~ wiſſen ἀπορεῖν.
Raten *n* ἡ συμβούλευσις, ἡ συμβουλία.
Rat=geber *m*, **=geberin** *f* ὁ, ἡ σύμβουλος.
Rathaus *n* τὸ βουλευτήριον, τὸ συνέδριον.
Ratifikation *f* ἡ κύρωσις.
ratifizieren κυροῦν.
Ration *f* ἡ μερίς (ἴδος), ἡ μοῖρα.
rational ῥητός.
rationell λογικός, νοητός.
rätlich χρήσιμος, ἐπιτήδειος (2).
ratlos ἄβουλος, ἄπορος, ἀμήχανος (ſämtlich 2), ~ ſein ἀπορεῖν, ἀμηχανεῖν.
Ratloſigkeit *f* ἡ ἀβουλία, ἡ ἀπορία, ἡ ἀμηχανία.
ratſam χρήσιμος, ἐπιτήδειος, σύμφορος (ſämtlich 2), es iſt ~ συμφέρει.
ratsbedürftig βουλῆς ἐνδεής.
Ratsbeiſitzer *m* ὁ σύνεδρος.
Ratsbeſchluß *m* τὸ βούλευμα, τὸ ψήφισμα.
Ratſchlag *m* ſ. Rat.
ratſchlagen ſ. ſich beraten.
Ratſchluß *m* ἡ βουλή, τὸ βούλευμα, τὸ ψήφισμα.
Ratsdiener *m* ὁ τῆς βουλῆς ὑπηρέτης.
Rätſel *n* τὸ αἴνιγμα, in ~n ſprechen αἰνίττεσθαι.
rätſelhaft αἰνιγματώδης, ἀφανής.
Ratsherr *m* ὁ βουλευτής, ὁ σύνεδρος.
Ratsherren=ſtelle, =würde *f* ἡ βουλεία.
Ratskollegium *n* ἡ βουλή, τὸ συνέδριον.
Rats=mann, =mitglied *m* ὁ συμβουλευτής.
Ratsſitzung *f* τὸ συνέδριον, ~ halten συνεδρεύειν.
Ratsverſammlung *f* τὸ συνέδριον.
Ratte *f* ὁ μέγας μῦς (υός).
Raub *m* ἡ ἁρπαγή, ἡ λῃστεία.
Raubbegierde, Raubgier *f* τὸ ἁρπακτικόν.
raubbegierig, raubgierig ἁρπακτικός.
rauben ἁρπάζειν, λῃστεύειν, λεηλατεῖν.
Rauben *n* ſ. Raub.
Räuber *m* ὁ λῃστής.
Räuberart *f* τὸ λῃστικόν, nach ~ λῃστικῶς.

Räuberbande *f* τὸ λῃστικόν, οἱ λῃσταί.
Räuberei *f* ἡ λῃστεία, ἡ ἁρπαγή.
Räuberhauptmann *m* ὁ λῃστάρχης, ὁ λήσταρχος.
Räuberhöhle *f* τὸ λῃστικὸν ἄντρον.
räuberiſch ἅρπαξ (γος), λῃστικός.
Räuberleben *n* ὁ λῃστικὸς βίος.
Raubgeſindel *n* τὸ λῃστικόν. πλοῖον.
Raubſchiff *n* τὸ λῃστικὸν
Raubſucht *f* ſ. Raubbegierde.
Raubtier *n* τὸ ἄγριον θηρίον.
Raubvogel *m* ὁ οἰωνός.
Raubzug *m* ἡ ἐπὶ λῃστείᾳ ἐπιδρομή.
Rauch *m* ὁ καπνός, in ~ aufgehen εἰς καπνὸν διαλύεσθαι.
rauchähnlich, rauchartig καπνώδης.
Rauchaltar *m* ἡ θυμέλη.
rauchen καπνοῦσθαι.
räucherig καπνώδης.
räuchern (*trans.*) καπνίζειν, (*intr.*) θυμιᾶν, θύειν.
Räucherwerk *n* τὸ θυμίαμα.
Rauchfang *m* ἡ καπνοδόκη, ἡ κάπνη.
rauchig καπνώδης.
Rauchwolke *f* ἡ κάπνου νεφέλη.
Räude *f* ἡ ψώρα, ἡ ψωρίασις, die ~ haben ψωριᾶν.
räudig ψωραλέος.
Raufbold *m* ὁ ἀψίμαχος.
raufen τίλλειν, ſich mit j-m ~ διαγωνίζεσθαί τινι.
Rauferei *f* ἡ ἀψιμαχία, αἱ χεῖρες.
rauh τραχύς, σκληρός, von Menſchen ὠμός, χαλεπός, ἄγροικος (2), χαλεπός.
Rauheit, Rauhigkeit *f* ἡ τραχύτης, ἡ σκληρότης (ητος), ἡ ἀγροικία, ἡ χαλεπότης (ητος).
Raum *m* ὁ τόπος, ἡ χώρα, τὸ χωρίον, j-m ~ geben εἴκειν, ὑπείκειν, παραχωρεῖν τινι, den Neigungen ~ geben παραδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἐπιθυμίαις, j-s Bitten ~ geben δέχεσθαι τὰς δεήσεις τινός, dem Zorne ~ geben χαρίζεσθαι τῇ ὀργῇ.
räumen ἀπαίρειν, ἀποκινεῖν, = weggehen von e-m Orte ἀποχωρεῖν, ἀπιέναι, j-n aus dem Wege ~ ἐκποδὼν ποιεῖσθαι.
Räumlichkeit *f* ὁ τόπος, τὸ χωρίον.
Räumung *f* gew. durch Verba, = Weggang ἡ ἀνα-, ἀποχώρησις.
raunen: j-m etw. ins Ohr ~ ψιθυρίζειν τινί τι εἰς τὸ οὖς.
Raupe *f* ἡ κάμπη.
Rauſch *m* ἡ μέθη, ἡ κραιπάλη, ἡ μέθυσις.
rauſchen ψοφεῖν, θορυβεῖν, ῥοθιάζειν, κυμαίνειν.
Rauſchen *n* ὁ ψόφος, ὁ θόρυβος, ὁ ῥόθος.
rauſchend durch *part.* der vorhergehenden Verba, ~er Beifall ὁ θόρυβος.

räuſpern, ſich χρέμπτεσθαι.
Räuſpern *n* ἡ χρέμψις.
Raute *f* τὸ πήγανον.
Reaktion *f* τὸ ἐναντίωμα, τὸ ἀντίτυπον.
Rebe *f* τὸ κλῆμα.
Rebell *m* ὁ στασιάζων.
rebellieren στασιάζειν, ἀφίστασθαι.
Rebellion *f* ἡ στάσις.
Rebenſaft *m* ὁ οἶνος.
Rebenſtock *m* ἡ ἄμπελος.
Rebenzucht *f* ἡ ἀμπελουργία.
Rebhuhn *n* ὁ, ἡ πέρδιξ (κος).
Rechen *m* ἡ ἄμη.
Rechenkunſt *f* ἡ ἀριθμητική.
Rechenſchaft *f* ὁ λόγος, ~ ablegen ἀπολογίζεσθαι, ~ geben über (von) etw. λόγον διδόναι τινός, ~ fordern λόγον ἀπολαμβάνειν τινός, εὐθύνας λαμβάνειν παρά τινος ὑπέρ τινος.
Rechenſchaftsablegung *f* ὁ ἀπολογισμός, αἱ εὔθυναι.
rechnen λογίζεσθαι, ἀριθμεῖν, etwas für nichts ~ οὐδένα λόγον ποιεῖσθαί τινος, etw. ſich zur Ehre ~ φιλοτιμεῖσθαι ἐπί τινι, j-n unter eine Klaſſe ~ καταλογίζεσθαί τινα ἔν τισιν, auf etw. ~ πιστεύειν τινί.
Rechnen *n* ὁ λογισμός.
Rechner *m* ὁ λογιστής.
Rechnung *f* ὁ λογισμός, ὁ λόγος, ſ. Rechenſchaft, ſeine ~ bei etw. finden κερδαίνειν, ~ führen ἀπολογίζεσθαι, etwas auf j-s ~ ſetzen νέμειν, ἐπάγειν τινί τι, auf eigene ~ ἰδίᾳ.
Rechnungsart *f* ὁ λογισμός.
Rechnungs-beamte(r) *m*, **-behörde** *f* ὁ λογιστής, οἱ λογισταί.
Rechnungsbuch *n* ὁ κατάλογος, τὸ γραμματεῖον.
Rechnungsweſen *n* τὸ λογιστικόν.
recht δεξιός, der ~e Flügel τὸ δεξιὸν κέρας, die ~e Hand ἡ δεξιά (χείρ), = gerade ὀρθός, = paſſend, geeignet ἐπιτήδειος, οἰκεῖος, πρέπων, προσήκων, = erwünſcht ἀρέσκων, φίλος, es iſt mir etwas ~ ἔστι μοι βουλομένῳ oder ἡδομένῳ oder ἀσμένῳ, wenn es dir ~ iſt εἰ βούλει, es j-m ~ machen ἀρέσκειν τινί, = dem Rechte gemäß δίκαιος, ὅσιος, = richtig ὀρθός, ~ ſein ὀρθῶς ἔχειν, = der Wahrheit gemäß ἀληθής, ἀληθινός, = völlig, ganz τέλειος, oft durch den *sup.*, zB. ~ ſchön κάλλιστος.
Recht *n* = Befugnis τὸ δίκαιον, ἡ ἐξουσία, das ~ haben etw. zu tun δίκαιον εἶναι oder ἐξουσίαν ἔχειν ποιεῖν τι, = geſetzliche Befugnis τὸ δίκαιον, ἡ δίκη, gegen das ~ παρὰ τὴν δίκην, ~ ſprechen δικάζειν, ſich ~ ſprechen laſſen δικάζεσθαι, = geſetzliche Beſtimmungen οἱ νόμοι, τὰ νόμιμα, = übereinſtimmend mit der Wahrheit, zB. ~

haben εὖ oder ἀληθῆ λέγειν, er hat ~ ἀληθές, ἀληθῆ λέγει, j-m ~ geben ὁμολογεῖν, συμφάναι τινί.

rechten δικάζεσθαι, ἐρίζειν τινί. [νόμος ἐστίν.]

Rechtens: es ist ~ θέμις οb.

rechtfertigen ἀπολύειν τινά τινος, sich ~ ἀπολογεῖσθαι.

Rechtfertigung *f* ὁ ἀπολογισμός, ἡ ἀπολογία.

Rechtfertigungsgrund *m* τὸ ἀπολόγημα.

Rechthaberei *f* ἡ φιλονικία.

rechthaberisch φιλόνικος (2), ~ sein φιλονικεῖν.

rechtlich δίκαιος, ἔννομος (2), s. gerichtlich.

Rechtlichkeit, Rechtschaffenheit *f* ἡ χρηστότης (ητος), ἡ δικαιοσύνη, ἡ καλοκἀγαθία. [ἄδικος (sämtlich 2).]

rechtlos ἄ- , παράνομος,

Rechtlosigkeit *f* ἡ ἀ-, παρανομία, ἡ ἀδικία.

rechtmäßig δίκαιος, ἔννομος (2), νόμιμος (2), ~e Forderung ἡ δικαίωσις, etw. ~ fordern δικαιοῦν τι.

Rechtmäßigkeit *f* τὸ ἔννομον, τὸ δίκαιον, τὸ νόμιμον.

rechts s. recht.

Rechtsanspruch *m* τὸ δικαίωμα, ἡ δικαίωσις.

Rechtsanwalt *m* ὁ συνήγορος.

Rechtsbefugnis *f* τὸ δίκαιον, ἡ ἐξουσία.

Rechtsbescheid *m* ἡ τῶν δικαστῶν κρίσις οb. διάγνωσις.

Rechtsbestimmung *f* τὸ δίκαιον.

rechtschaffen χρηστός, δίκαιος, καλὸς κἀγαθός.

Rechtschaffenheit *f* s. Rechtlichkeit. [γραφία.]

Rechtschreibung *f* ἡ ὀρθο-

rechtserfahren, rechtsgelehrt ἔμπειρος τῶν νόμων.

Rechtserklärung *f* ἡ τῆς δίκης ἐξήγησις.

Rechts-fall *m*, **-frage** *f* ἡ δίκη.

Rechtsgang *m* ἡ δίκη.

Rechtsgelehrsamkeit *f* ἡ τῶν νόμων ἐμπειρία.

Rechtshandel *m* ἡ δίκη, s. Prozeß. [δεξιά.]

rechtshin ἐπὶ τὰ δεξιά, εἰς

Rechtskraft *f* τὸ κῦρος, τὸ τέλος, ~ bekommen κυροῦσθαι, ~ haben κύριον εἶναι, τέλος ἔχειν.

rechtskräftig κύριος, ~ machen κυροῦν.

Rechtskunde *f* s. Rechtsgelehrsamkeit.

rechtskundig ἔμπειρος (2) τῶν νόμων.

Rechtslehre *f* ἡ περὶ τοὺς νόμους διδασκαλία.

Rechtslehrer *m* ὁ τῶν νόμων ἐξηγητής.

Rechtsmittel *n* τὸ δίκαιον, ἡ δίκη. [δίκας.]

Rechtspflege *f* τὰ περὶ τὰς

Recht sprechen s. unter **Recht.**

Rechtsprechung *f* τὸ δικάζειν, = richtige Aussprache ἡ ὀρθοέπεια.

Rechtsspruch *m* ἡ κρίσις, s. auch Rechtsbescheid.

Rechtsſtreit *m* ὁ ἀγών (ῶνος), ἡ δίκη.
rechtsum ἐπὶ (τὰ) δεξιά.
Rechtsverhandlung *f* ἡ δίκη (gew. *pl.*). [νομία.]
Rechtsverletzung *f* ἡ παρα-]
Rechtsweg *m* ἡ δίκη, den ~ betreten δίκῃ χρῆσθαι, gegen j-n διὰ δίκης ἰέναι τινί.
rechtswidrig παράνομος (2).
Rechtswidrigkeit *f* ἡ παρανομία, τὸ παράνομον.
Rechtswiſſenſchaft *f* ſ. Rechtsgelehrſamkeit.
rechtzeitig καίριος, εὔκαιρος (2), ἐν καιρῷ.
recken διατείνειν, ſich ~ σκορδινᾶσθαι.
Rede *f* = Stimme, Sprache ἡ φωνή, ἡ γλῶττα, im allg. ὁ λόγος (auch *pl.*), τὰ λεχθέντα, τὰ ῥηθέντα, es iſt der ~ nicht wert λόγου οὐκ ἄξιόν ἐστιν, die ~ kommt (fällt) auf ehv. λόγος γίγνεται περί τινος oder περί τι, = Gerede, Gerücht ὁ λόγος, ἡ φήμη, es geht das Gerede λέγεται, λόγος ἔχει, = Vortrag ὁ λόγος, vor dem Volke ἡ δημηγορία, eine ~ ausarbeiten συντίθέναι od. ἐξεργάζεσθαι λόγον, eine ~ halten λέγειν, λόγους ποιεῖσθαι, vor j-m πρός oder εἰς τινα, j-n zur ~ ſtellen ἀνακρίνειν τινά, j-m ~ ſtehen ἀποκρίνεσθαί τινι, ~ und Antwort geben λόγον διδόναι περί τινος.
Redefähigkeit *f* ἡ τοῦ λέγειν δύναμις.
Redefertigkeit *f* ἡ τοῦ λέγειν δεινότης (ητος).
Redefigur *f* τὸ σχῆμα, ὁ τρόπος. [εὔροια.]
Redefluß *m* ἡ τοῦ λόγου]
Redefreiheit *f* ἡ παρρησία.
Redegabe *f* ſ. Rede-fähigkeit, -fertigkeit.
Redekunſt *f* ἡ ῥητορική.
Redeluſt *f* ἡ πολυλογία.
redeluſtig πολυλόγος (2).
reden = Sprache haben φωνεῖν, φθέγγεσθαι, λαλεῖν, = durch Worte ausdrücken λέγειν, φράζειν, mit j-m ~ διαλέγεσθαί τινι od. πρός τινα, ἐλθεῖν εἰς λόγους τινί, Gutes von j-m ~ εὖ λέγειν τινά, εὐλογεῖν τινα, Schlechtes von j-m ~ κακῶς oder κακὰ λέγειν τινά, κακολογεῖν τινα, freimütig ~ παρρησιάζεσθαι, unnütze Dinge ~ φλυαρεῖν, ληρεῖν, aus dem Stegreif ~ αὐτοσχεδιάζειν, j-n ins Gewiſſen ~ νουθετεῖν τινα, = eine Rede halten λέγειν, λόγους ποιεῖσθαι.
Reden *n* τὸ λέγειν, οἱ λόγοι. [φράσις.]
Redensart *f* ἡ λέξις, ἡ]
Redeſchluß *m* ὁ ἐπίλογος.
Redeſchmuck *m* ὁ τῶν λόγων κόσμος.
Redeſtoff *m* ἡ ὑπόθεσις.
Redeübung *f* ἡ λόγων ἄσκησις oder μελέτη.
Redeweiſe *f* ὁ τῶν λόγων τρόπος.

redlich χρηστός, δίκαιος, ἁπλοῦς, καλὸς κἀγαθός.
Redlichkeit *f* ἡ χρηστότης, ἡ ἁπλότης (ητος), ἡ δικαιοσύνη.
Redner *m* ὁ ῥήτωρ (ορος), vor dem Volke ὁ δημηγόρος.
Rednerbühne *f* τὸ βῆμα.
rednerisch ῥητορικός.
Rednerschule *f* τὸ ῥητορικὸν διδασκαλεῖον.
Rednertalent *n* ἡ τοῦ λόγου δεινότης (ητος).
Rednerweise *f* ὁ ῥητόρων τρόπος.
redselig λάλος, στωμύλος (2).
Redseligkeit *f* ἡ στωμυλία, ἡ πολυλογία.
reduzieren ἐπανάγειν.
Reede *f* ὁ ὅρμος, τὸ ἐπίνειον, auf der ~ liegen ὁρμεῖν, ἐξορμεῖν.
Reeder *m* ὁ ναύκληρος.
Reederei *f* ἡ ναυκληρία.
reell ἀληθής, ἀληθινός, πιστός, ἀσφαλής, βέβαιος.
Referat *n* τὸ ἀπάγγελμα, ἡ εἰσήγησις.
referieren ἀπαγγέλλειν, εἰσηγεῖσθαι.
reflektieren ἀνταποδιδόναι, ἀποστίλβειν, = nachdenken προσέχειν τὸν νοῦν τινι, ἐνθυμεῖσθαί τι.
Reflexion *f* ἡ μελέτη.
Reform, Reformation *f* ἡ ἐπανόρθωσις.
Reformator *m* ὁ ἐπανορθωτής.
reformieren ἐπανορθοῦν.
Refrain *m* ἡ ἐπῳδός.
Regal *n* τὸ πῆγμα.
rege ἐνεργός, ~ sein ἐνεργεῖν, ~ machen κινεῖν, ἐξεγείρειν, παρορμᾶν, ~ werden ἐγείρεσθαι.
Regel *f* ὁ κανών (όνος), ὁ νόμος, eine ~ beobachten τηρεῖν od. φυλάττειν νόμον, in der ~ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, nach den ~n der Kunst τεχνικῶς.
regellos ἄτακτος, ἄνομος ἄτεχνος (sämtlich 2).
Regellosigkeit *f* ἡ ἀταξία, τὸ ἄτακτον, ἡ ἀνομία.
regelmäßig ἔμ-, σύμμετρος (2), νόμιμος (2).
Regelmäßigkeit *f* ἡ ἐμ-, συμμετρία, τὸ νόμιμον, ἡ εὐταξία.
regeln τάττειν, διατάττειν, διατιθέναι.
regelrecht ἔννομος (2), εὔτακτος (2). [διοίκησις.]
Regelung *f* ἡ διάταξις, ἡ]
regen κινεῖν, sich ~ κινεῖσθαι, sich nicht ~ ἡσυχίαν ἄγειν oder ἔχειν, ἀτρεμίζειν.
Regen *m* τὸ ἐξ οὐρανοῦ ὕδωρ (ατος), ὁ ὄμβρος, ὁ ὑετός.
Regenbogen *m* ἡ ἶρις (ιδος).
regenbringend ὀμβροφόρος (2). [ζάλη.]
Regenguß *m* ὁ ὄμβρος, ἡ]
regenlos ἄνομβρος (2).
Regenmangel *m* ἡ ἀνομβρία.
Regenschauer *m* τὸ ὄσμα.
Regent *m* ὁ ἄρχων.
Regentenpflicht *f* τὸ (τὰ) τοῦ ἄρχοντος.

Regentschaft *f* ἡ ἀρχή, = Vormundschaft ἡ ἐπιτροπεία.
Regenwetter *n* ὁ ὄμβρος.
Regenwolke *f* τὸ ὄμβριον νέφος. [(ἐνθος).
Regenwurm *m* ἡ ἕλμινς
regieren ἄρχειν, βασιλεύειν, ἡγεῖσθαί τινος. [ὧν.
regierend ἄρχων, ἐν ἀρχῇ
Regierung *f* ἡ ἀρχή, ἡ βασιλεία, die ~ antreten παραλαμβάνειν τὴν ἀρχήν, καθίστασθαι εἰς τὴν ἀρχήν, die ~ niederlegen ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν, ἐξίστασθαι τῆς ἀρχῆς, unter der ~ des Xerxes (ἐπὶ) Ξέρξου βασιλεύοντος, ἐπὶ Ξέρξου.
Regierungsantritt *m* ἡ εἰς τὴν ἀρχὴν κατάστασις.
Regierungsbehörde *f* οἱ ἐν τέλει. [τεία, ἡ ἀρχή.
Regierungsform *f* ἡ πολι-
Regierungsgebäude *n* τὸ ἀρχεῖον.
Regierungs-geschäfte *n/pl.*, **-sachen** *f/pl.* τὰ πολιτικά.
Regiment *n* ſ. Regierung, = Abteilung von Soldaten ἡ τάξις, τὸ τάγμα.
Region *f* ὁ τόπος, ἡ χώρα.
Register *n* ὁ κατάλογος.
registrieren ἀπογράφειν, καταλέγειν.
Reglement *n* ἡ προγραφή, τὸ παράγγελμα.
regnen ὗειν, ~ lassen πέμπειν ὄμβρον.
regnerisch ἐπόμβριος (2).
Regreß *m* ἡ ἀναγωγή, ἡ ἀναφορά.
regsam ſ. rege.
Regsamkeit *f* ἡ ἐνέργεια.
regulieren κανονίζειν.
Regung *f* ἡ κίνησις, des Gemütes ἡ ὁρμή, τὸ πάθος, e-e ~ fühlen κινεῖσθαι, πάσχειν.
regungslos ἀκίνητος (2), ἡσυχος (2).
Regungslosigkeit *f* ἡ ἀκινησία, τὸ ἀκίνητον, ἡ ἡσυχία.
Reh *n* ἡ δορκάς (άδος).
Rehbock *m* ὁ δόρκος.
Rehfleisch *n* τὰ δορκάδεια.
Reh-kalb, -kitzchen *n* τὸ δορκάδιον.
Reibeisen *n* τὸ κνῆστρον.
reiben τρίβειν, σμῆν.
Reiben *n* ἡ τρῖψις.
Reiberei *f*: mit j-m ~ haben προσκρούειν τινί.
reich πλούσιος, πλουτῶν, von Örtern und Gegenden εὐδαίμων, ~ sein πλουτεῖν, χρήματα ἔχειν, ~ machen πλουτίζειν, ~ werden πλουτίζεσθαι, ~ sein an etwas εὐπορεῖν τινος. [λεία.
Reich *n* ἡ ἀρχή, ἡ βασι-
reichen ὀρέγειν, προτείνειν, παρέχειν, διδόναι, j-m die Hand ~ προτείνειν τὴν δεξιάν τινι, δεξιοῦσθαί τινα, Nahrung ~ παρέχειν τροφήν, = sich erstrecken ἐξικνεῖσθαι, καθήκειν ἐπί oder πρός τι. [δαψιλής.
reichhaltig ἄφθονος (2),
Reichhaltigkeit *f* ἡ ἀφθονία, ἡ δαψίλεια.
reichlich ἄφθονος (2), δαψιλής, πολύς, συχνός.

Reichlichkeit *f* ἡ ἀφθονία, ἡ δαψίλεια, ἡ εὐπορία.
Reichsfeind *m* ὁ πολέμιος.
Reichs-haupt, -oberhaupt *n* ὁ ἄρχων, ὁ βασιλεύς.
Reichstag *m* τὸ κοινὸν συνέδριον.
Reichsverwaltung *f* ἡ τῆς ἀρχῆς διοίκησις.
Reichsverweſer *m* ὁ μεσοβασιλεύς.
Reichthum *m* ὁ πλοῦτος, τὰ χρήματα, ἡ εὐπορία, ἡ δαψίλεια, ἡ εὐδαιμονία, ἡ περιουσία, ~ aufhäufen συνάγειν oder ἀθροίζειν πλοῦτον od. χρήματα, ſich ~ erwerben πλουτίζεσθαι.
reif πέπων, ὡραῖος, ἀκμάζων, ἀκμαῖος, τέλειος, das ~e Mannesalter ἡ καθεστηκυῖα ἡλικία, im ~en Mannesalter ſtehen ἀκμάζειν τῇ ἡλικίᾳ, ~ machen πεπαίνειν, ~ werden πεπαίνεσθαι, ~ an Erfahrung ἐμπειρότατος, πολλῶν ἔμπειρος.
Reif[1] (Ring) *m* ὁ κρίκος.
Reif[2] (gefrorener Thau) *m* ἡ πάχνη, ὁ παγετός, ὁ πάγος.
Reife *f* ἡ πεπειρότης, ἡ ὡραιότης (ητος), Zeit der ~ ἡ ὥρα, ~ der Erfahrung πολλὴ ἐμπειρία, zur ~ bringen τελεσιουργεῖν.
reifen πεπαίνειν, πέττειν, ἐκπέττειν, = reif werden πεπαίνεσθαι, πέπειρον oder ὡραῖον γίγνεσθαι.
Reifen *n* ἡ πέπανσις.
reifen: es reift πάχνη, πάγος od. παγετὸς γίγνεται.
Reigen *m* ἡ χορεία, einen ~ aufführen χορεύειν, einen ~ anführen χορηγεῖν.
Reigentanz *m* ὁ χορός.
Reihe *f* ὁ στοῖχος, ὁ στίχος, ἡ τάξις (letztere beiden von Soldaten), die ~ kommt an mich καθήκει εἰς ἐμέ, außer der ~ παρὰ τὸ μέρος, in der ~ ἑξῆς, συνεχῶς, nach der ~ ἑξῆς, κατά oder ἀνὰ μέρος, ἐν μέρει, in Reih' und Glied ſtehen συν-, παρατετάχθαι, in Reih' und Glied ſtellen τάττειν, συν-, παρατάττειν, in geſchloſſener ~ ἀθρόος.
reihen στοιχίζειν, συνείρειν, ζευγνύναι, συνάπτειν.
Reihenfolge *f* ἡ τάξις, ἡ διαδοχή. [στοιχηδόν.]
reihenweiſe κατὰ στοῖχον,
Reiher *m* ὁ ἐρωδιός.
Reiherbeize *f* ἡ τῶν ἐρωδιῶν θήρα.
Reim *m* τὸ ὁμοιοτέλευτον.
reimen στίχους ὁμοιοτελεύτους ποιεῖν, ſich ~ ἁρμόττειν τινί, ſich nicht ~ ἀπεοικέναι.
rein καθαρός, = frei von Vergehen u. dgl. καθαρός, ἁγνός, ἀδιάφθορος (2), ein ~es Gewiſſen haben οὐδὲν κακὸν ἑαυτῷ συνειδέναι, ~ ſein von etwas καθαρὸν εἶναί τινος, ~er Wein ἄκρατος οἶνος, ~er Gewinn ἀτελὲς κέρδος, ~er Himmel, ~e Luft ἡ εὐδία.
Reinheit *f* ἡ καθαρότης (ητος), moraliſche ~ ἡ ἁγνεία.

reinigen καθαίρειν, ἐκκαθαίρειν, καθαρὸν ποιεῖν, (in moralischem Sinne) καθαίρειν, ἁγνεύειν.
reinigend καθαρτικός, übtr. καθάρσιος.
Reinigung *f* ἡ κάθαρσις, ὁ καθαρμός, ἡ ἁγνεία.
Reinigungsmittel *n* τὸ καθαρτικόν, τὸ καθαρτήριον, ὁ ἁγνισμός.
Reinigungsopfer *n* ὁ καθαρμός, τὸ κάθαρσιον.
reinlich καθάρειος (2), κομψός.
Reinlichkeit *f* ἡ καθαρειότης, ἡ κομψότης (ητος).
Reis[1] *m* ἡ ὄρυζα, τὸ ὄρυζον.
Reis[2] (Schößling) *n* ὁ κλάδος, = Reisigholz τὰ φρύγανα, ~ sammeln φρυγανίζεσθαι.
Reisbündel *n* ὁ φρυγάνων φάκελος.
Reise *f* ἡ πορεία, ἡ ὁδός, ἡ ὁδοιπορία, ἡ ἀπο-, ἐκδημία, ~ zu Wasser ὁ πλοῦς, ~ zu Fuß ἡ πεζὴ πορεία, eine ~ machen πορείαν πορεύεσθαι, auf ~n gehen ἀποδημεῖν.
Reise=bedarf *m*, **=bedürfnisse** *n/pl.* τὰ ἐφόδια.
Reise=begleiter, =gefährte, =genosse *m* ὁ συνοδοιπόρος, ὁ συναπόδημος.
Reisebeschreibung *f* ἡ περὶ τῆς ἀποδημίας συγγραφή.
Reisebündel *n* ἡ πήρα.
reisefertig ἕτοιμος πορεύεσθαι, παρεσκευασμένος ὡς ἐπὶ τὴν πορείαν.
Reisegeld *n* τὰ ἐφόδια.
Reisegesellschaft *f* οἱ συνοδοιπόροι, οἱ συνοδοιποροῦντες.
Reisehut *m* ὁ πῖλος, ἡ καυσία.
Reisekleid *n* ἡ στολή.
Reisekoffer *m* ὁ βίσκος.
Reisekosten, die τὰ ἐφόδια.
Reiselust *f* τὸ φιλαπόδημον.
reiselustig φιλαπόδημος (2).
reisen πορεύεσθαι (P.), πορείαν ποιεῖσθαι, ὁδοιπορεῖν, ins Ausland ἀπο-, ἐκδημεῖν.
Reisen *n* ἡ πορεία.
Reisende(r) *m* ὁ ὁδοιπόρος.
Reiseronte *f* ἡ ὁδός.
Reisesack *m* ἡ πήρα.
Reise=stab, =stock *m* ἡ βακτηρία.
Reisetasche *f* ἡ πήρα.
Reisevorrat *m* τὰ ἐφόδια.
Reisewagen *m* ἡ ἁρμάμαξα.
Reisezehrung *f* τὰ ἐφόδια.
Reisholz, Reisig *n* ſ. Reis[2].
Reisigbündel *n* ſ. Reisbündel.
Reisige(r) *m* ὁ ἱππεύς.
reißen ῥηγνύναι, διαρρηγνύναι, = an sich ~ ἁρπάζειν, ἀφαρπάζειν, Possen ~ γελωτοποιεῖν.
Reißen *n*: ~ in den Gliedern τὰ σπάσματα.
reißend βίαιος, ὀξύς, σφοδρός, (von Tieren) ἄγριος.
Reitbahn *f* ὁ ἱππόδρομος.
reitbar ἱππάσιμος (2).
reiten ἱππεύειν, ἱππάζεσθαι, ἱππηλατεῖν, ἐλαύνειν (ἵππον).
Reiten *n* ἡ ἱππεία, ἡ ἱππασία, im ~ geübt ἱππικός.

Reiter *m* ὁ ἱππεύς, ὁ ἐπι-, ἀναβάτης.
Reiterabteilung *f* ἡ ἱππικὴ τάξις, ἡ ἴλη.
Reiteranführer *m* ὁ ἰλάρχης.
Reiterangriff *m* ἡ ἐπέλασις.
Reiterdienst *m* τὰ ἱππικά, ἡ ἱππεία.
Reiterei *f* οἱ ἱππεῖς, τὸ ἱππικόν, ἡ ἵππος.
Reiterführer *m* ὁ ἵππαρχος, ὁ ἰλάρχης.
Reiter-gefecht *n*, **-kampf** *m* ἡ ἱππομαχία.
Reitermantel *m* ἡ χλαμύς (ύδος).
Reiterregiment *n* ἡ ἱππέων τάξις.
Reitersieg *m* ἡ ἱπποκρατία.
Reitertreffen *n* s. Reitergefecht.
Reitgurt *m* ὁ δεσμός.
Reitknecht *m* ὁ ἱπποκόμος.
Reitkunst *f* ἡ ἱππική.
Reitpferd *n* ὁ ἱππαστὸς ἵππος, ὁ κέλης (ητος).
Reitplatz *m* ὁ ἱππόδρομος.
Reitschule *f* ὁ ἱππόδρομος.
Reitübung *f* ἡ ἱππασία.
Reitzeug *n* ἡ ἱππικὴ παρασκευή, τὰ ἱππικὰ σκεύη.
Reiz *m* ἡ χάρις (ιτος), ἡ τέρψις, ἡ ἡδονή, die ~e in der Natur τὰ ἐν τῇ φύσει καλά, für j-n ~ haben τέρπειν τινά, = heftige Empfindung ἡ ἐπιθυμία, ἡ ὁρμή, τὸ πάθος.
reizbar εὐπαρόρμητος (2), παθητικός.
Reizbarkeit *f* τὸ πάθος, τὸ ὀξύρροπον.
reizen παροξύνειν, j-n zu etw. ~ παρορμᾶν τινα εἴς, ἐπί, πρός τι, j-n zum Zorne ~ ἐρεθίζειν, παροξύνειν τινά, j-n zum Aufruhr ~ στασιάζειν.
reizend χαρίεις, τερπνός, καλός, ἡδύς.
reizlos ἄχαρις, ψυχρός.
Reizlosigkeit *f* τὸ ἄχαρι (ιτος), ἡ ψυχρότης (ητος).
Reizmittel *n* τὸ ἐρέθισμα, ὁ ἐρεθισμός.
Reizung *f* τὸ ἐρέθισμα, ὁ ἐρεθισμός, ὁ παροξυσμός.
reizvoll κάλλιστος, ἥδιστος.
Reklamation *f* ἡ ἀπ-, ἐξαίτησις.
reklamieren ἀπ-, ἐξαιτεῖν.
rekognoszieren προ-, κατασκοπεῖν.
Rekognoszierung *f* ἡ προ-, κατασκοπή.
Rekonvaleszent *m* ὁ ῥᾳΐζων.
Rekrut *m* ὁ νέος στρατιώτης.
rekrutieren συλλέγειν.
Rektor *m* ὁ ἐπιστάτης.
Rektorat *n* ἡ ἐπίστασις.
Relief *n* τὸ ἐκτύπωμα.
Religion *f* τὰ θεῖα, τὰ ἱερά, als Lehre ἡ θεολογία, = Frömmigkeit ἡ εὐσέβεια, ἡ θεοσέβεια.
Religionseifer *m* ὁ θειασμός.
Religionsgebräuche *m/pl.* τὰ ἱερά.
Religionshandlung *f* τὸ ἱερὸν ἔργον.
Religionskrieg *m* ὁ ἱερὸς πόλεμος.
Religionsstreitigkeit *f* ἡ περὶ τῶν θείων διαφορά.
Religionsübung *f* τὰ ἱερά.

religiös εὐσεβής, θεοσεβής, ὅσιος.
Religiosität *f* ἡ εὐσέβεια, ἡ θεοσέβεια, ἡ ὁσιότης (ητος).
Remise *f* ἡ ἀποθήκη.
Rendant *m* ὁ ταμίας.
Renegat *m* ὁ ἀποστάτης.
Rennbahn *f* τὸ στάδιον, ὁ δρόμος, ὁ ἱππόδρομος.
rennen τρέχειν, θεῖν, δρόμῳ φέρεσθαι, an etw. ~ προσπταίειν τινί, auf j-n los~ ἐπιφέρεσθαί τινι.
Rennen *n* ὁ δρόμος.
Renner *m* ὁ δρομεύς.
Rennpferd *n* ὁ κέλης (ητος).
Renntier *n* ὁ τάρανδρος.
Renommee *n* ἡ εὐδοκιμία.
renommieren θρασύνεσθαι ἐπί τινι.
renommiert εὐδόκιμος (2).
Rentamt *n* ἡ ταμιεία, τὸ ταμιεῖον, τὸ δημόσιον.
Rente *f* ἡ μισθοφορία, αἱ πρόσοδοι.
Rentkammer *f* s. Rentamt.
Rentmeister *m* ὁ ταμίας.
Reorganisation *f* ἡ παλιγγενεσία.
reorganisieren μεταρρυθμίζειν.
Reparatur *f* ἡ ἐπισκεύασις.
reparieren ἐπισκευάζειν.
Repertorium *n* ὁ κατάλογος.
Repositorium *n* ἡ θήκη.
repräsentieren εἶναι ἀντί τινος.
Reproduktion *f* ἡ ἀνάπλασις.
reproduzieren ἀναπλάττειν.
Republik *f* ὁ δῆμος, ἡ δημοκρατία.
Republikaner *m* ὁ δημοκρατικὸς ἀνήρ.
republikanisch δημοκρατικός, s. Verfassung s. Republik.
requirieren ἀπαιτεῖν τινά τι.
Requisition *f* ἡ αἴτησις.
Reserve *f* οἱ ἐπίτακτοι, οἱ ἐπιτεταγμένοι.
Reservevorkorps *n* s. Reserve.
Residenz *f* τὰ βασίλεια.
residieren οἰκεῖν.
Resignation *f* ἡ ἡσυχία, ἡ ὑπομονή.
Resonanz *f* ἡ ἀντήχησις.
Resonanzboden *m* τὸ ἠχεῖον.
Respekt *m* ἡ τιμή, ἡ εὐδοκιμία, τὸ ἀξίωμα, ~ vor j-m haben αἰδεῖσθαί τινα, τιμᾶν τινα, in ~ stehen bei j-m εὐδοκιμεῖν παρά τινι, j-m ~ vor sich einflößen αἰδῶ ἑαυτοῦ ἐμποιεῖν τινι.
respektabel εὐδόκιμος (2), ἀξιόλογος (2).
respektieren αἰδεῖσθαι, τιμᾶν, θεραπεύειν.
Rest *m* τὸ λοιπόν, τὸ λείψανον, τὸ ἐλλεῖπον, oft durch *adj.* λοιπός, ἐπί-, ὑπόλοιπος.
Resultat *n* τὸ κεφάλαιον, ἡ ἔξοδος.
retten σῴζειν, διασῴζειν τινὰ ἔκ τινος, ἀπαλλάττειν, ἐλευθεροῦν, ἀπολύειν τινά τινος, sich ~ σῴζεσθαι, sich aus einer Gefahr ~ ἀποφεύγειν κίνδυνον, sich wohin ~ καταφεύγειν.
Retter *m* ὁ σωτήρ (ῆρος).
Retterin *f* ἡ σώτειρα.

Rettig *m* ἡ ῥαφανίς (ίδος).
Rettung *f* ἡ σωτηρία, ἡ ἐλευθέρωσις, ἡ ἀπόλυσις.
Rettungsluhn *m* τὰ σῶστρα.
rettungslos ἀνήκεστος (2).
Rettungsmittel *n* ἡ σωτηρία, τὸ σωτήριον, τὸ ἐπικούρημα, τὸ φάρμακον.
Rettungsopfer *n* τὰ σωτήρια.
Reue *f* ἡ μεταμέλεια, ἡ μετάνοια, ~ über etw. haben μεταμέλει μοί τινος, μεταμέλεσθαι, μετανοεῖν, μεταγιγνώσκειν τι.
reuen μεταμέλει μοί τινος.
reuevoll, reuig μεταμελόμενος.
revidieren ἐξετάζειν.
Revier *n* ὁ νομός.
Revision *f* ἡ ἐξέτασις, ὁ ἐξετασμός.
Revisor *m* ὁ ἐξεταστής.
Revolution *f* ἡ στάσις, eine ~ erregen στάσιν ποιεῖσθαι, νεωτερίζειν.
revolutionär στασιαστικός.
Revue *f* ἡ ὁπλοσκοπία.
Rezenſent *m* ὁ κριτής.
rezenſieren κρίνειν.
Rezenſion *f* ἡ κρίσις.
rezitieren καταλέγειν, διεξιέναι.
Rhabarber *m* τὸ ῥᾶ, τὸ ῥῆον.
Rhapſode *m* ὁ ῥαψῳδός, ~ ſein ῥαψῳδεῖν, die Kunſt des ~n ἡ ῥαψῳδική.
Rhapſodie *f* ἡ ῥαψῳδία.
Rhetor *m* ὁ ῥήτωρ (ορος).
Rhetorik *f* ἡ ῥητορική.
rhetoriſch ῥητορικός.
Rheuma *n*, **Rheumatismus** *m* τὸ ῥεῦμα, ὁ ῥευματισμός, an ~ leiden ῥευματίζεσθαι.
rheumatiſch ῥευματικός.
Rhinozeros *n* ὁ ῥινόκερως (ωτος).
Rhombus *m* ὁ ῥόμβος.
rhythmiſch ῥυθμικός, ἔνρυθμος (2).
Rhythmus *m* ὁ ῥυθμός, guter ~ ἡ εὐρυθμία.
richten, allg. τείνειν, τρέπειν, στρέφειν, ſeine Aufmerkſamkeit auf etwas ~ προσέχειν τὸν νοῦν τινι, ſich nach j-m ~ ἐπακολουθεῖν, πείθεσθαί τινι, nach etw. gerichtet ſein βλέπειν εἰς oder πρός τι, gerade ~ εὐθύνειν, ὀρθοῦν, = ein Urteil fällen κρίνειν, δικάζειν, γιγνώσκειν, τὴν ψῆφον τίθεσθαι, recht ~ ὀρθῶς κρίνειν.
Richter *m* ὁ κριτής, ὁ δικαστής, j-n zum ~ einſetzen καθιστάναι τινὰ δικαστήν.
Richteramt *n* τὰ τοῦ δικαστοῦ oder κριτοῦ.
richterlich δικαστικός.
Richterſold *m* τὸ ἡλιαστικόν.
Richterſpruch *m* ἡ κρίσις, einen ~ fällen δικάζειν, γιγνώσκειν.
Richterſtuhl *m* τὸ δικαστήριον, τὸ βῆμα.
richtig ὀρθός, δίκαιος, νόμιμος (2), ἀκριβής, ἀληθής, ~e Zeit ὁ καιρός, deine Behauptung iſt ~ ὀρθῶς od. ἀληθῆ λέγεις,

in die ~e Ordnung bringen ὀρθῶς διατιθέναι.

Richtigkeit *f* ἡ ὀρθότης (ητος), τὸ δίκαιον, τὸ νόμιμον, ἡ ἀλήθεια, ἡ ἀκρίβεια.

Richtmaß *n* ὁ κανών (όνος).

Richt-platz *m*, **-stätte** *f* ὁ τῆς θανατώσεως τόπος.

Richtſcheit *n* ἡ στάθμη, ὁ κανών (όνος).

Richtſchnur *f* ὁ κανών (όνος).

Richtung *f* = Weg ἡ ὁδός, = Beſtimmung nach einem Punkte hin τὸ τέλος, ὁ σκοπός, = ~ des Gemüts auf etwas ἡ ὁρμή, ἡ ἐπιστροφή, die gerade ~ ἡ ὀρθότης (ητος), in gerader ~ εὐθύ, die ~ wohin ἐπί od. πρός τι, eine gerade ~ geben εὐθύνειν τι, in dieſer, jener ~ ταύτῃ (τῇδε), ἐκείνῃ.

Richtweg *m* ἡ σύντομος (ὁδός).

riechbar ὀσφραντός.

riechen *trans.* ὀσφραίνεσθαί τινος, nach etwas ~ ὄζειν τινός. [*intr.* ἡ ὀσμή.]

Riechen *n trans.* ἡ ὄσφρησις.

riechend ὀσμώδης.

Ried *n* ἡ λιμνώδης χώρα.

Riedgras *n* τὸ κύπειρον.

Riegel *m* ὁ μοχλός, τὸ κλεῖθρον, τὸ ἔμβολον, den ~ vorſchieben τὸν μοχλὸν ἐπιτιθέναι od. ἐμβάλλειν, j-m einen ~ vorſchieben ἐμποδὼν γίγνεσθαί τινι, mit einem ~ verſchließen μοχλοῦν.

Riemen *m* ὁ ἱμάς (άντος).

Riemer *m* ὁ ἡνιοποιός.

Rieſe *m* ὁ γίγας (αντος).

rieſeln ῥοθιάζειν, καχλάζειν.

rieſen-ähnlich, -artig γιγαντώδης, γιγάντειος.

Rieſenarbeit *f* τὸ μέγα ἔργον.

rieſengroß ὑπερμεγέθης.

Rieſengröße *f* τὸ γιγάντειον μέγεθος, τὸ δεινὸν μέγεθος. [ähnlich.]

rieſen-haft, -mäßig ſ. rieſen-

Rieſenkörper *m* τὸ ὑπερμέγεθες σῶμα.

Rieſen-kraft, -ſtärke *f* ἡ ὑπερφυὴς οd. ἡ δεινὴ τοῦ σώματος ῥώμη.

Rieſenſchritt *m* τὸ γιγάντειον βάδισμα. [φωνή.]

Rieſenſtimme *f* ἡ μεγίστη

rieſig ſ. rieſenähnlich.

Rieſin *f* ἡ ὑπερμεγέθης γυνή (αικός).

Riff *n* αἱ χοιράδες, ἡ ῥαχάς (άδος).

Rind *n* ὁ, ἡ βοῦς (οός).

Rinde *f* τὸ λέπος, ἡ λεπίς, ὁ φλοιός.

rinden-ähnlich, -artig φλοιώδης. [ταυρεία.]

Rinderhaut *f* ἡ βοεία, ἡ

Rinderherde *f* τὸ βουκόλιον.

Rinderhirt *m* ὁ βουκόλος.

Rinderhorn *n* τὸ βόειον κέρας.

Rinderopfer *n* ἡ βουθυσία.

Rinderſtall *m* τὸ βουστάσιον.

Rindfleiſch *n* τὰ βόεια κρέα.

Rindshaut *f* ſ. Rinderhaut.

Rindsleder *n* τὸ βόειον δέρμα.

rindsledern ὠμοβόειος.

Rindvieh *n* οἱ βόες.
Ring *m* ὁ κύκλος, am Finger ὁ δακτύλιος, an der Tür ἡ κορώνη, ſich einen ~ anſtecken δακτύλιον περιτίθεσθαι, den ~ abziehen δ. περιαιρεῖσθαι.
Ringel *m* ἡ ἕλιξ (ικος).
Ringelblume *f* τὸ κλύμενον.
ringeln ἑλίττειν. [χορός.]
Ringeltanz *m* ὁ ἐγκύκλιος ſ
Ringeltaube *f* ἡ φάττα.
ringen παλαίειν, ἀγωνίζεσθαι, mit j-m τινί, die Hände ~ κόπτεσθαι, = ſich anſtrengen πονεῖν, μοχθεῖν, mit dem Tode ~ ἀγωνιᾶν περὶ τοῦ βίου, δυσθανατεῖν, nach etwas ~ διαγωνίζεσθαι περί τινος, διώκειν τι.
Ringen *n* ἡ πάλη, übtr. ὁ ἀγωνισμός, ἡ ἀγωνία.
Ringer *m* ὁ παλαιστής, ὁ ἀγωνιστής, ὁ ἀθλητής, ~ im Fauſtkampf ὁ παγκρατιαστής. [κλώδης.]
ringförmig κυκλοειδής, κυ- ſ
Ringkampf *m* ἡ πάλη.
Ringkunſt *f* ἡ παλαιστική.
Ringmauer *f* ὁ περίβολος, ὁ κύκλος.
Ringplatz *m* ἡ παλαίστρα.
ringsherum, ringsum κύκλῳ, πέριξ.
Ringſchule *f* ſ. Ringplatz.
Rinne *f* ὁ ὀχετός.
rinnen ῥεῖν, λείβεσθαι.
Rippe *f* ἡ πλευρά, Schiffsrippe τὰ ἐγκοίλια.
Rippenfell *n* ὁ τῶν πλευρῶν ὑμήν (ένος).
Rippenfellentzündung *f* ἡ πλευρῖτις (ιδος).
Riſiko *n* ὁ κίνδυνος.
riskant ἐπικίνδυνος (2).
riskieren κινδυνεύειν.
Riß *m* τὸ ῥῆγμα, ἡ διαρραγή, τὸ σχίσμα, einen ~ bekommen ῥήγνυσθαι, διαρρήγνυσθαι, σχίζεσθαι, = Umriß ἡ δια-, ὑπογραφή.
riſſig ῥηγματώδης, ἀμυχώδης. [σις, ἡ ἑλασία.]
Ritt *m* ἡ ἱππασία, ἡ ἔλα- ſ
Ritter *m* ὁ ἱππεύς, ~ ſein ἱππεύειν.
Ritterdienſt *m* τὰ ἱππικά.
ritterlich ἱππικός.
Ritterſchaft *f* οἱ ἱππεῖς.
Ritterſpiel *n* ὁ ἱππικὸς ἀγών.
Ritterſtand *m* ſ. Ritterſchaft.
rittlings ἱππηδόν.
Rittmeiſter *m* ὁ ἴλαρχος.
Ritual *n* τὰ ἱερά.
Ritze *f* τὸ ῥῆγμα.
ritzen ἐπιτέμνειν, σχάζειν, νίζειν.
Ritzen *n* ἡ σχάσις.
Robbe *f* ἡ φώκη.
Roche *m* ἡ βατίς (ίδος).
röcheln ἀσθμαίνειν.
Röcheln *n* τὸ ἄσθμα.
Rock *m* ὁ χιτών (ῶνος), τὸ ἱμάτιον.
Röckchen *n* τὸ χιτώνιον, ὁ χιτωνίσκος.
roden ἐκπρεμνίζειν.
Roggen *m* ἡ βρίζα.
roh ὠμός, αὐτοφυής, ἀπαίδευτος (2), ἄγροικος (2), ἄμουσος (2), ἀμαθής, ἄγριος.

Roheit *f* ἡ ὠμότης (ητος), ἡ ἀπαιδευσία, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀγροικία.
Rohr *n* ὁ κάλαμος, ὁ δόναξ (ακος).
rohrartig καλαμώδης.
Röhrchen *n* ὁ καλαμίσκος.
Rohrdach *n* ἡ καλαμίνη στέγη.
Rohrdecke *f* ὁ φορμός.
Rohrdommel *f* ὁ ὀκνός.
Röhre *f* ὁ σωλήν (ῆνος), ὁ αὐλός, ἡ σῦριγξ (γγος).
röhren=artig, =förmig σωληνοειδής, συριγγώδης.
Rohrflöte *f* ὁ αὐλός, ἡ σῦριγξ (γγος).
Rohrgebüſch, Röhricht *n* ὁ καλαμών (ῶνος).
Rohrgeflecht *n* ὁ, ἡ ῥίψ (πός).
Rohrgras *n* ἡ καλαμάγρωστις (εως).
Rohrhalm *m* ὁ κάλαμος, ἡ καλάμη.
Rohrpfeife *f* ſ. Rohrflöte.
Rohr=ſänger, =ſpatz, =ſperling *m* ὁ καλαμοδύτης.
Rohrſtuhl *m* ἡ καλαμίνη ἕδρα.
Rolle *f*, eig. ὁ κύλινδρος, vom Schauſpieler τὸ πρόσωπον, eine ~ ſpielen ὑποκρίνεσθαι πρόσωπον, die erſte, zweite uſw. ~ ſpielen τὰ πρῶτα, δεύτερα ὑποκρίνεσθαι od. πρωτ-, δευτεραγωνιστεῖν, j-m eine ~ geben περιτιθέναι τινὶ πρόσωπον, μέρος νέμειν τινί, eine ~ im Staate ſpielen πράττειν τὰ τῆς πόλεως, die ~ e-s Herrn ſpielen πράττειν τὰ δεσπότου. [λινδεῖσθαι.]
rollen κυλινδεῖν, *intr.* κυ-ſ
Rollſtein *m* ὁ ὀλότριχος.
Roman *m* ὁ λόγος, ὁ μῦθος. [μυθοποιός.]
Romandichter *m* ὁ λογο-,ſ
Romandichtung *f* ὁ λογο-, μυθοποιία.
romanhaft μυθώδης.
romantiſch χαρίεις, ἐπίχαρις.
Ronde *f* οἱ περίπολοι, ἡ ἐφοδεία.
Röschen *n* ἡ ῥόδαξ (ακος).
Roſe *f* τὸ ῥόδον, als Krankheit τὸ ἐρυσίπελας (ατος).
roſenartig ῥοδοειδής.
Roſenbeet *n* ἡ ῥοδωνία.
roſenfarben, =farbig ῥοδοειδής.
Roſengarten *m*, **=gebüſch** *n*, **=hecke** *f* ἡ ῥοδωνία.
Roſenkranz *m* ὁ ῥόδινος στέφανος.
Roſenöl *n* τὸ ῥόδινον ἔλαιον.
roſenrot ῥόδειος.
Roſenſtock, Roſenſtrauch *m* ἡ ῥοδῆ. [δέσμη.]
Roſenſtrauß *m* ἡ ῥόδων ſ
Roſenwangen *f/pl.* αἱ ἐρυθραὶ παρειαί.
roſenwangig ῥοδωπός (2) τὴν χρόαν.
Roſenwaſſer *n* τὸ ῥόδινον φάρμακον.
roſig ῥόδειος.
Roſine *f* ἡ ἀσταφίς (ίδος).
Roſmarin *m* ἡ βιβανωτίς (ίδος).
Roß *n* ὁ ἵππος.
Roßarzt *m* ὁ ἱππίατρος.

Roßhaar *n* ἡ ἵππεια θρίξ (τριχός).
Roßhändler *m* ὁ ἱπποπώλης.
Roßschweif *m* ἡ ἵππου οὐρά.
Roſt *m* ὁ ἰός, Geſtell zum Röſten ἡ ἐσχάρα.
roſten ἰοῦσθαι.
röſten φρύγειν, ὀπτᾶν.
Röſten *n* ἡ ὄπτησις.
roſtig ἰώδης.
Röſtofen *m* ὁ φρυγεύς.
rot ἐρυθρός, φοινικοῦς, ~ machen ἐρυθραίνειν, ~ werden ἐρυθραίνεσθαι, vor Scham ἐρυθριᾶν, ~er Wein ὁ μέλας οἶνος.
Rot *n* τὸ ἐρύθημα.
Rotbart *m* ὁ χαλκοπώγων (ωνος).
rotbärtig ἐρυθρὸς τὰς παρειάς.
rotbraun πυρρός.
Rotbuche *f* ἡ ὀξύα.
Röte *f* τὸ ἐρύθημα.
röten ἐρυθραίνειν, ſich ~ ἐρυθραίνεσθαι.
rotfarbig ἐρυθρόχρους.
Rotfuchs *m* ὁ πυρρὸς ἵππος.
rotgelb πυρρός.
rothaarig ἐρυθρόκομος (2).
rötlich ὑπέρυθρος (2).
Rotſchwänzchen *n* ὁ φοινίκουρος.
Rottanne *f* ἡ ἄρρην ἐλάτη.
Rotte *f* ὁ ὄχλος, ὁ ὅμιλος.
Rottenführer *m* ὁ λοχαγός.
rottenweiſe κατ' ἴλας.
Rotunde *f* ἡ θόλος.
Rotwein *m* ὁ μέλας οἶνος.
Rotwild *n* οἱ ἔλαφοι.
Rotz *m* ἡ βλέννα.
Route *f* ἡ ὁδός.
Rübe *f* ἡ γογγυλίς (ίδος), ἡ γογγύλη.
Rubin *m* ὁ λυχνίτης.
Rubrik *f* ἡ τάξις, ἡ σύνταξις.
ruchbar δια-, περιβόητος (2), ~ werden διαθρυλεῖσθαι, διαβοᾶσθαι.
ruchlos ἀνόσιος (2), ἀσεβής, πονηρός.
Ruchloſigkeit *f* ἡ ἀνοσιότης (ητος), ἡ ἀσέβεια.
Ruck *m* ἡ ὁρμή.
Rückblick *m*: einen ~ auf etwas tun ἀποβλέπειν, ἀφορᾶν εἴς τι.
rücken *trans.* κινεῖν, ἄγειν, *intr.* κινεῖσθαι, παραχωρεῖν, ins Feld ~ ἐκστρατεύεσθαι, = befördert werden προάγεσθαι εἰς τιμάς, αὐξάνεσθαι τιμαῖς.
Rücken *m* τὸ νῶτον, hinter j-s ~ etwas tun λάθρᾳ οd. κρύφα τινὸς ποιεῖν τι, λανθάνειν τινὰ ποιοῦντά τι, im ~ κατὰ νώτου, ὄπισθεν, j-m in den ~ fallen ὄπισθεν ἐπιγίγνεσθαι oder ἐπιτίθεσθαί τινι, j-m in den ~ kommen ὄπισθεν γίγνεσθαί τινος.
Rückenmark *n* ὁ νωτιαῖος μυελός.
Rückenwirbel *m* ἡ ἄκανθα.
Rückfahrt *f* ἡ ἀνα-, ἀποκομιδή.
Rückfall *m* ἡ ὑποστροφή, es tritt ein ~ bei einer Krankheit ein παλιγκοτεῖ ἡ νόσος.
Rückgang *m* ἡ ἐπάνοδος.

rückgängig machen ἄκυρον ποιεῖν, διαλύειν.
Rückgrat *n* ἡ ῥάχις (εως).
Rückhalt *m*: ohne ~ ἁπλῶς, φανερῶς. [(2).]
rückhaltlos ἀπροφάσιστος.
Rückkehr, -kunft *f* ἡ ἐπάνοδος, ἡ ὑποστροφή, von Verbannten ἡ κάθοδος.
rücklings ὕπτιος, ὀπίσω, ὄπισθεν, ἐξ ὑπτίας.
Rückmarsch *m* ἡ ἐπάνοδος, ἡ ἀναχώρησις.
Rückreise *f* s. Rückkehr.
Rückschritt *m* übtr. ἡ ἐλάττωσις, ἡ μείωσις, ~e machen ἐλαττοῦσθαι, μειοῦσθαι.
Rückseite *f* τὰ ὄπισθεν.
Rücksicht *f* ὁ λόγος, ~ nehmen auf λόγον ἔχειν τινός, ἐπιμελεῖσθαί, κήδεσθαί τινος, αἰδεῖσθαί τινα, keine ~ nehmen auf οὐδένα λόγον ποιεῖσθαί τινος, ἀμελεῖν, καταφρονεῖν τινος, in ~ auf entweder der bloße *acc.* oder κατά τι.
rücksichtlich s. das vorherg. Wort.
rücksichtslos ἀμελής.
Rücksichtslosigkeit *f* ἡ ἀμέλεια.
rücksichtsvoll εὐγνώμων.
Rücksitz *m* ἡ ἐξ ἐναντίας ἕδρα.
Rücksprache *f* ἡ κοινολογία, ἡ ἀνακοίνωσις, ~ mit j-m nehmen συμβουλεύεσθαί τινι περί τινος.
Rückstand *m* τὸ ἔλλειμμα, im ~ mit etwas sein λείπειν oder ἐλλείπειν τι.
rückständig ἐπί-, ὑπόλοιπος (2).
Rückströmung *f* ἡ ἀντίρροια.
rückwärts ὀπίσω, εἰς τοὐπίσω, ~ gehen ἀναχωρεῖν εἰς τοὐπίσω.
Rückweg *m* ἡ ἐπάνοδος, den ~ antreten ὑποστρέφειν, ἐπανέρχεσθαι.
Rückzug *m* ἡ ἀναχώρησις den ~ antreten τρέπεσθαι, ἀνα-, ἐπαναχωρεῖν.
Rudel *n* τὸ κυνηγέσιον, auch ὁ ὄμιλος.
Ruder *n* ἡ κώπη.
Ruderbank *f* τὸ ζυγόν.
Ruderblatt *n* ὁ ταρρός.
Ruderdienst *m* ἡ ὑπηρεσία.
Ruderer, Ruderknecht *m* ὁ ἐρέτης, ὁ ὑπηρέτης.
Rudergriff *m* ἡ κώπη.
Ruderkunst *f* ἡ ἐρετική.
Rudermannschaft *f* αἱ ὑπηρεσίαι, τὸ ἐρετικόν.
rudern ἐρέττειν, ὑπηρετεῖν, ἐλαύνειν τὴν ναῦν.
Rudern *n* ἡ εἰρεσία.
Ruderpflock *m* ὁ σκαλμός.
Ruderschiff *n* τὸ ὑπηρετικὸν πλοῖον.
Ruderschlag *m* τὸ ἀπὸ τῶν κωπῶν ψόφος.
Ruderstange *f* ὁ κοντός.
Ruderwerk *n* οἱ ταρροί.
Ruf *m* = Laut ἡ φωνή, ἡ φθογγή, ἡ βοή, = das Rufen ἡ κλῆσις, = Gerücht ἡ φήμη, ὁ λόγος, = guter Ruf ἡ δόξα, ἡ εὐδοξία, = schlechter ~ ἡ κακοδοξία, in gutem ~e stehen εὐδοξεῖν, εὐδοκιμεῖν, in schlechtem ~e

ſtehen ἀ-, κακοδοξεῖν, in gutem, ſchlechtem ~e ſtehend ἐν-, εὐδοξος (2), ἄ-, κακόδοξος (2).

rufen καλεῖν, j-n ~ laſſen μεταπέμπεσθαί τινα.

Rufen *n* ἡ κλῆσις, ἡ βοή.

Rüge *f* ἡ μέμψις, ὁ ψόγος, ἡ ἐπιτίμησις.

rügen μέμφεσθαι, ψέγειν.

Ruhe *f* ἡ ἡσυχία, = Erholung ἡ παῦλα, ἡ ἀνάπαυσις, = Muße ἡ σχολή, = innere ~ ἡ ἀταραξία, ἡ ἀπάθεια, ~ haben ἡσυχίαν ἄγειν, j-n zur ~ bringen ἀναπαύειν τινά, ſich zur ~ begeben κατακοιμᾶσθαι, in ~ καθ' ἡσυχίαν, ἡσυχῇ.

Ruhe=bank *f*, **=bett** *n* ἡ κλίνη.

ruhelos ἄπαυστος (2).

Ruheloſigkeit *f* τὸ ἄπαυστον.

ruhen ἡσυχίαν ἄγειν oder ἔχειν, ἡσυχάζειν, παύεσθαι, ἀναπαύεσθαί τινος, = ſchlafen καθεύδειν, κοιμᾶσθαι, nicht eher ~ als bis οὐ πρότερον παύεσθαι πρίν.

Ruheplatz *m* ἡ ἀνάπαυλα, τὸ ἀναπαυτήριον.

Ruhepunkt *m* ἡ παῦλα, ἡ ἀνάπαυλα.

Ruheſtand *m* ἡ σχολή, ὁ ἀπράγμων βίος.

Ruheſtätte *f* τὸ ἀνάπαυμα.

Ruheſtörer *m* ὁ στασιαστικὸς ἀνήρ, ὁ νεωτεροποιός.

Ruheſtörung *f* ἡ ταραχή, ἡ στάσις.

Ruheſtunde *f* ἡ παῦλα, ἡ ἀνάπαυλα, ἡ σχολή.

Ruhetag *m* ἡ ἄπρακτος ἡμέρα.

Ruhezeit *f* ſ. Ruheſtunde.

ruhig ἡσυχος (2), ἀτάρακτος (2), ἀπαθής, σώφρων, ~ ſein ἡσυχίαν ἄγειν oder ἔχειν.

Ruhm *m* ἡ δόξα, ἡ εὐδοξία, τὸ κλέος, τὸ ὄνομα.

Ruhmbegierde *f* ἡ δόξης ἐπιθυμία.

ruhmbegierig φιλόδοξος (2), φιλότιμος (2).

rühmen ἐγκωμιάζειν, ἐπαινεῖν, εὐλογεῖν, ὑμνεῖν, ſich ~ mit etw. ἐπαίρεσθαί τινι oder ἐπί τινι.

Rühmen *n* ὁ ἔπαινος, von ſich ſelbſt ἡ ἀλαζονεία, ἡ μεγαλαυχία.

rühmenswert ἀξιέπαινος (2), ἐπαίνου ἄξιος.

Ruhmesglanz *m* ἡ τῆς δόξης λαμπρότης (ητος).

rühmlich ſ. rühmenswert.

Rühmlichkeit *f* τὸ καλόν, τὸ ἀξίωμα.

rühmlos ἄδοξος (2), ἀνώνυμος (2).

Ruhmloſigkeit *f* ἡ ἀδοξία.

ruhmredig μεγαληγόρος (2), ἀλαζών (όνος), ~ ſein ἀλαζονεύεσθαι.

Ruhmredigkeit *f* ἡ ἀλαζονεία.

Ruhmſucht *f* ſ. Ruhmbegierde.

ruhmſüchtig ſ. ruhmbegierig.

ruhmvoll εὐκλεής, ἔνδοξος (2), εὐδόκιμος (2), λαμπρός.

ruhmwürdig ſ. rühmenswert.

Ruhmwürdigkeit *f* ἡ λαμπρότης (ητος), τὸ θαυμαστόν.

Ruhr *f* ἡ δυσεντερία, die ~ haben δυσεντεριᾶν.

rühren κινεῖν, ſich nicht ~ ἡσυχίαν ἄγειν oder ἔχειν, untereinander ~ μειγνύναι, κεραννύναι, vom Blitze gerührt werden κεραυνοῦσθαι, j-n ~ κινεῖν τινα, j-n zu Tränen ~ εἰς δάκρυα προάγειν τινά.

rührend κινητικός, ἐλεεινός.

rührig ἐργατικός, ἐνεργός, ἐλαφρός.

Rührigkeit *f* ἡ ἐνέργεια, ἡ ἐλαφρότης (ητος).

Rühr=kelle *f*, **=löffel** *m* ἡ τορύνη.

Rührung *f* τὸ πάθος, ἡ συμπάθεια, ~ empfinden περιπαθῶς διατίθεσθαι.

Ruin *m* ὁ ὄλεθρος.

Ruine *f* τὰ ἐρείπια, τὰ λείψανα.

ruinieren διαφθείρειν, ἀπολλύναι.

rülpſen ἐρυγγάνειν.

Rumpf *m* ὁ θώραξ (κος), τὸ σῶμα.

rümpfen: die Naſe ~ μυκτηρίζειν.

rund στρογγύλος, κυκλοτερής, κυκλοειδής, ~ machen στρογγυλεύειν.

Runde *f* ſ. Ronde.

runden στρογγυλοῦν.

Rundgeſang *m* τὸ σκόλιον.

rundlich στρογγυλοειδής.

Rundreiſe *f* ἡ περίοδος.

Rundſchau *f* ἡ περιήγησις.

Rundung *f* ἡ στρογγυλότης (ητος), ἡ στρογγύλωσις.

Rungen (am Wagen) *f/pl.* αἱ μετῆλαι.

Runkelrübe *f* τὸ τεῦτλον.

Runzel *f* ἡ ῥυτίς (ίδος).

runzeln ῥυτιδοῦν.

runzlig ῥυτιδώδης.

rupfen τίλλειν, παρατίλλειν.

ruppig αὐχμηρός, ῥυπαρός.

Ruppigkeit *f* τὸ αὐχμηρόν, τὸ ῥυπαρόν.

Ruß *m* ὁ αἰθαλος.

Rüſſel *m* τὸ ῥύγχος.

rußig αἰθαλώδης.

rüſten ἑτοιμάζειν, para-, κατασκευάζειν, Soldaten ~ ὁπλίζειν, ἐξοπλίζειν στρατιώτας, ſich zu etwas ~ παρασκευάζεσθαι πρός οὐ. ἐπί τι.

Rüſter *f* ἡ πτελέα.

Rüſt=haus *n*, **=kammer** *f* ἡ ὁπλοθήκη.

rüſtig ἐρρωμένος, ῥωμαλέος, ἐλαφρός, εὔζωνος (2).

Rüſtigkeit *f* ἡ ῥώμη, ἡ ἐλαφρότης (ητος).

Rüſtung *f* ἡ παρα-, κατασκευή, mit Waffen ἡ ὅπλισις, = Waffen τὰ ὅπλα.

Rüſtzeug *n* τὰ σκεύη.

Rute *f* ἡ ῥάβδος.

Rutenbündel *n* αἱ ῥάβδοι.

Ruten=ſchlag, =ſtreich *m* τὸ ῥάπισμα.

rutſchen ὀλισθάνειν.

rütteln σείειν, ταράττειν τι.

Rütteln *n* ἡ κίνησις.

S

S Σ, σ, am Ende eines Wortes ς, τὸ σίγμα, indekl.

Saal *m* τὸ ἀνώγεων (ω).

Saat *f* ἡ σπορά (das Säen), τὸ σπέρμα (Same), aufgewachsene ~ τὸ λήιον, ὁ σῖτος. [λήιον.)

Saatfeld *n* ἡ ἄρουρα, τὸ

Saatkrähe *f* ἡ σπερμολόγος.

Saatland *n* s. Saatfeld.

Sabbat *m* τὸ σάββατον.

Säbel *m* ἡ μάχαιρα, ἡ κοπίς (ίδος).

Säbelbeine *n/pl.* τὰ ῥαιβὰ σκέλη.

säbelbeinig ῥοικός.

Säbelhieb *m* ἡ ἀπὸ τῆς μαχαίρας πληγή.

Säbelklinge *f* ἡ μάχαιρα.

Säbelscheide *f* ὁ κολεός.

Sache *f* τὸ χρῆμα, τὸ πρᾶγμα, τὸ ἔργον, = Besitztum τὸ κτῆμα, ἡ κτῆσις, meine ~ τὰ ἐμά, = Begebenheit, Ereignis τὸ πρᾶγμα, τὸ πραττόμενον (πραχθέν), τὸ γιγνόμενον (γενόμενον, γεγενημένον), τὸ συμβαῖνον (συμβάν), = Gegenstand des Sprechens u. Handelns τὸ πρᾶγμα, τὸ ἔργον, ἡ ὑπόθεσις, = Angelegenheit, Geschäft τὸ πρᾶγμα, τὸ ἔργον, die ~n des Staates τὰ τῆς πόλεως, es ist die ~ j-s εἶναι mit dem *gen.*, es ist meine ~ ἐμόν ἐστι, m-e Sachen stehen gut καλῶς ἔχει τὰ ἐμά, seiner ~ gewiß sein ἀκριβῶς ἐπίστασθαί τι, unverrichteter ~ weggehen ἄπρακτον ἀπιέναι, die ~ läuft gut ab τὸ πρᾶγμα καλῶς ἀποβαίνει, = Rechtssache ἡ δίκη.

sachgemäß ἐπιτήδειος.

Sach-kenner, -kundige(r) *m* ὁ ἐπιστάμενος, ὁ εἰδώς.

Sachkenntnis *f* ἡ ἐμπειρία.

Sachlage *f* τὸ πρᾶγμα (auch *pl.*), τὰ πράγματα οἷά ἐστιν.

sächlich οὐδέτερος.

sachte ἠρέμα, σιγῇ, βάδην, πράως.

sachverständig s. Sachkenner.

Sachwalter *m* ὁ σύνδικος.

Sack *m* ὁ σάκ(κ)ος, ὁ θύλακος, ἡ πήρα.

sackartig θυλακοειδής.

Säckchen *n* τὸ σακίον, τὸ θυλάκιον.

sacken: voll ~ ἀναπιμπλάναι.

Sackpfeife *f* ὁ βόμβυξ (κος).

Sackpfeifer *m* ὁ ἀσκαύλης.

Sä(e)mann *m* ὁ σπορεύς.

säen σπείρειν, φυτεύειν.

Safran *m* ὁ κρόκος.

Safranfarbe *f* τὸ κρόκιον χρῶμα.

safran-farbig, -gelb κρόκινος, κρόκιος, κροκόεις.

Saft *m* τὸ ὑγρόν, ὁ ὀπός, ὁ χυλός, ὁ χυμός, den ~ ausdrücken ἐκχυλίζειν, ohne ~ und Kraft ψυχρός.

ſaftig, ſaftreich, ſaftvoll χυλώδης, ἔγχυλος (2).
ſaftlos ἄχυλος (2), ἄχυμος (2).
Sage *f* ὁ λόγος, ἡ φήμη, ὁ μῦθος.
Säge *f* ὁ πρίων (ονος).
ſägeförmig πριονοειδής, πριονώδης.
ſagen λέγειν, φάναι, φράζειν, ἀποφαίνειν, ἀποφαίνεσθαι, = befehlen λέγειν, παραινεῖν, κελεύειν mit *acc.* u. *inf.*, die Wahrheit ~ ἀληθῆ λέγειν, ἀληθεύειν, Dank ~ χάριτας λέγειν τινί, ich habe mir ~ laſſen ἐπυθόμην, das hat was zu ~ μέγα ἔργον ἐστὶ τοῦτο, man ſagt λέγεται, λέγουσι, ſozuſagen ὡς ἔπος εἰπεῖν, geſagt, getan ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον, was will das ~? τί τοῦτο θέλει; das will nichts ~ πρᾶγμα οὐδέν, ſich etw. geſagt ſein laſſen πείθεσθαί τινι, für j-n gut~ ἐγγυᾶν τινα.
Sagendichter *m* ὁ μυθοποιός.
Sagendichtung *f* ἡ μυθολογία.
ſagenreich μυθώδης.
Sahne *f* ἡ πιμελή.
Saite *f* ἡ χορδή, τὸ νεῦρον, ἡ νευρά.
Saiteninſtrument *n* τὸ ψαλτήριον. [ποιός.]
Saitenmacher *m* ὁ χορδο-
Saiten=ſpieler *m*, **=ſpielerin** *f* ὁ ψάλτης, ἡ ψάλτρια.
Sakrament *n* τὸ μυστήριον.
Salamander *m* ἡ σαλαμάνδρα.
Salat *m* ἡ θριδαξ (ακος).
ſalatartig θριδάκινος.
Salbader *m* ὁ ἀδολέσχης.
ſalbadern ἀδολεσχεῖν.
Salbe *f* τὸ μύρον, τὸ χρῖμα, τὸ ἄλειμμα, ἡ ἀλοιφή, für Wunden τὸ κατάπλασμα.
ſalben χρίειν, ἀλείφειν.
Salben *n*, **Salbung** *f* ἡ ἄλειψις, ἡ χρῖσις.
ſalbenartig μυρώδης.
Salbenbereitung *f* ἡ μυρεψία.
Salben=büchſe *f*, **=fläſchchen** *n* ἡ μυροθήκη, ὁ νάρθηξ (ηκος), ὁ, ἡ ἀλάβαστρος.
Salbenhändler *m* ὁ μυροπώλης. [πωλεῖον.]
Salbenhandlung *f* τὸ μυρο-
Salböl *n* τὸ ἔλαιον, τὸ ἄλειμμα, τὸ χρῖμα.
Saline *f* αἱ ἁλυκίδες.
Salmiak *m* τὸ ἀμμωνιακόν.
Salpeter *m* τὸ λίτρον, τὸ νίτρον.
ſalutieren ἀσπάζεσθαι.
Salz *n* ὁ ἅλς (ἁλός).
ſalzartig ἁλμυρώδης.
ſalzen ἁλίζειν.
Salzflut *f* τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ, ἡ θάλαττα.
Salzgeſchmack *m* τὸ ἁλμυρόν.
ſalzig ἁλμυρός.
Salzmagazin *n* ἡ ἁλῶν ἀποθήκη.
Salzquelle *f* ἡ ἁλυκίς (ίδος).
Salzſee *m* ἡ ἁλμυρὰ λίμνη.
Salzſieder *m* ὁ ἁλοπηγός.

Salzverkauf *m* ἡ ἁλατοπωλία.
Salzwaſſer *n* ἡ ἅλμη.
Salzwerk *n* οἱ ἅλες.
Sä(e)mann *m* ὁ σπορεύς.
Same *m* τὸ σπέρμα, von lebendigen Geſchöpfen τὸ σπέρμα, ὁ γόνος, ἡ γονή, übtr. ἡ αἰτία, ἡ ἀρχή.
ſamenartig σπερματώδης.
ſamenhaltig ἔνσπερμος (2).
Samenkorn *n* τὸ σπέρμα, τὸ σπερμάτιον.
ſamenreich πολύσπερμος (2).
Sämerei *f* τὰ σπέρματα.
ſammeln συλλέγειν, ἀθροίζειν, ἀγείρειν, συναγείρειν, συνάγειν.
Sammeln *n* ἡ συλλογή, ὁ ἀθροισμός, ἡ ἄθροισις.
Sammelplatz *m* ἡ συναγωγή. [durch Verba.]
Sammler *m*, **Sammlerin** *f*] ſ. das Sammeln.
Sammlung *f* ſ. das Sammeln.
ſamt σύν (ξύν), ἅμα mit *dat.*, oft durch αὐτός, zB. die Schiffe ~ der Mannſchaft αἱ νῆες αὐτοῖς ἀνδράσιν.
ſämtlich πάντες, ἅπαντες, σύμπαντες, ἁθρόοι, *adv.* πανδημεί.
Sand *m* ἡ ψάμμος, ἡ ἄμμος, j-m ~ in die Augen ſtreuen φενακίζειν τινά.
Sandale *f* τὸ σανδάλιον, τὸ ὑπόδημα.
ſandartig ψαμμώδης.
Sandbank *f* ἡ σύρτις (εως).
Sandgrube *f* ὁ ψαμαθών (ῶνος).
Sandhauſe(n) *m* ὁ ψάμμου σωρός.
Sandhügel *m* ὁ ψαμμώδης λόφος.
ſandig ψαμμώδης, ἀμμώδης.
Sandkorn *n* τὸ ψαμμίον.
Sandläufer *m* ὁ κίγκλος.
ſandreich πολύψαμμος (2).
Sandſtein *m* ὁ ἀμμίτης, ὁ ψάμμινος λίθος.
Sandwüſte *f* ἡ ἄνυδρος.
ſanft πρᾶος, ἥμερος (2), ἥσυχος (2), μαλακός, ἤπιος. [κλίνη.]
Sänfte *f* τὸ φορεῖον, ἡ
Sänftenträger *m* ὁ φορεύς.
Sanftheit *f* ἡ πραότης, ἡ ἡμερότης, ἡ μαλακότης (ητος).
Sanft=mut, =mütigkeit *f* ἡ πραότης, ἡ ἠπιότης (ητος), ἡ φιλανθρωπία.
ſanftmütig πρᾶος, ἤπιος, φιλάνθρωπος (2).
Sänger *m* ὁ ᾠδός, ὁ κιθαρῳδός.
Sängerin *f* ἡ ᾠδός.
Saphir *m* ἡ σάπφειρος, ἡ ὑάκινθος.
Sardelle *f* ἡ ἀφύη (*gen. pl.* -ύων), ἡ σαρδίνη.
Sardonyx *m* ὁ σαρδόνυξ (υχος).
Sarg *m* ἡ σορός, ἡ νεκροθήκη, ἡ πύελος.
Satire *f* τὸ σκωπτικὸν ποίημα.
ſatiriſch σκωπτικός, σατυρικός.
Satrap *m* ὁ σατράπης.
Satrapie *f* ἡ σατραπεία.
ſatt ἐμπεπλησμένος, κορεστός, διακορής, etwas ~ haben ἄχθεσθαί τινι, etw.

~ bekommen μεστὸν γίγνεσθαί τινος, ſich ~ lachen εἰς κόρον γελᾶν.

Sattel *m* ἡ σάγη, τὸ ἐφίππιον.

ſattelfeſt ἔποχος (2).

Sattelgurt *m* ὁ ζωστήρ (ῆρος).

ſatteln ἐπισάττειν.

Sattelzeug *n* τὰ σκεύη.

Sattheit *f* ἡ πλησμονή, ὁ κόρος.

ſättigen ἐμπιμπλάναι, κορεννύναι, übtr. z.B. Begierden ἐκπληροῦν, ἐκπιμπλάναι.

Sättigung *f* ὁ κόρος.

Sattler *m* ὁ ἡνιοποιός.

ſattſam ἱκανός, ἐπαρκής, *adv.* ἅλις, ἄδην.

Saturnalien, die τὰ Κρόνια.

Satyr *m* ὁ σάτυρος.

ſatyrähnlich σατυρώδης.

ſatyrhaft σατυρικός.

Satyrſpiel *n* τὸ σατυρικὸν δρᾶμα.

Satz *m* τὸ πήδημα, = Gedanke ὁ λόγος, ἡ γνώμη, ἡ θέσις, τὸ δόγμα.

Satzung *f* ὁ θεσμός, τὸ δόγμα.

Sau *f* ἡ σῦς (υός).

ſauber καθαρός, κομψός, κόσμιος.

Sauberkeit *f* ἡ καθαρότης, ἡ κομψότης, ἡ κοσμιότης (ητος).

ſäuberlich ſ. ſauber.

ſäubern καθαίρειν.

Saubohne *f* ὁ κύαμος.

ſauer ὀξύς, πικρός, = beſchwerlich χαλεπός, βαρύς, es ſich ~ werden laſſen κάμνειν, πονεῖσθαι, = mürriſch αὐστηρός, χαλεπός, δύσκολος (2).

Sauerampfer *m* ἡ ὀξαλίς (ίδος).

ſäuerlich ὑποξυς, ὀξώδης.

ſäuern ζυμοῦν.

Sauerteig *m* ἡ ζύμη, τὸ ζύμωμα.

ſaufen (von Tieren) πίνειν, ῥοφεῖν, (von Menſchen) φιλο-, πολυποτεῖν.

Saufen *n* ἡ πόσις, ἡ ῥόφησις, ἡ φιλο-, πολυποσία.

Säufer *m* ὁ φιλο-, πολυπότης, ὁ μεθυστής.

ſaugen μύζειν, βδάλλειν.

ſäugen θηλάζειν, τιτθεύειν.

Säugetier *n* τὸ γάλακτι τρέφον ζῷον.

Saugferkel *n* ὁ θηλαζόμενος χοῖρος.

Säugling *m* ὁ θηλαζόμενος, ὁ τιτθευόμενος.

Saugwarze *f* ἡ θηλή.

Sauhirt *m* ὁ συβώτης.

ſäuiſch ὑϊκός, ὑηνός.

Säule *f* ἡ στήλη, ὁ κίων (ονος).

ſäulen=artig, =förmig στηλοειδής, κιονοειδής.

Säulengang *m* τὸ περίστυλον.

Säulenhalle *f* ἡ στοά.

Säulen=knauf, =kopf *m* τὸ κιονόκρανον.

Säulenſchaft *m* ὁ στῦλος.

Saum *m* τὸ κράσπεδον.

ſäumen κρασπεδοῦν.

ſäumen = zögern ὀκνεῖν, βραδύνειν.

ſäumig ὀκνηρός, βραδύς.

Säumnis *n* ὁ ὄκνος, ἡ βραδυτής (ῆτος).
Saumpferd *n* ὁ σκευοφόρος ἵππος.
saumselig s. säumig.
Saumseligkeit *f* ὁ ὄκνος, ἡ βραδυτής(ῆτος),ἡ βλακεία, ἡ ἀμέλεια.
Saumtier *n* τὸ ὑποζύγιον.
Säure *f* ἡ ὀξύτης, ἡ πικρότης (ητος).
Saurüssel *m* τὸ ῥύγχος.
Saus *m*: in ~ und Braus leben ἀσωτεύεσθαι.
sausen ῥοιζεῖν.
Sausen *n* ὁ ῥοῖζος.
sausend ῥοιζώδης.
Schabe *f* ἡ σίλφη.
Schabeisen *n* τὸ ξύστρον.
Schabemesser *n* ἡ ξυήλη.
schaben κνᾶν, ξεῖν, ξύειν.
Schaben *n* ἡ κνᾶσις, ἡ ξέσις.
schäbig κατατετριμμένος.
Schacher *m* ἡ καπηλεία.
schachern mit etwas καπηλεύειν τι.
Schacht *m* ἡ σῆραγξ (αγγος).
Schachtel *f* ἡ θήκη, ἡ κιβωτός.
schade! φεῦ! um den Menschen τοῦ ἀνθρώπου.
Schade, Schaden *m* ἡ βλάβη, τὸ κακόν, ~ leiden βλάπτεσθαι, s. zufügen und schaden.
Schädel *m* τὸ κρανίον.
schaden βλάπτειν, κακῶς ποιεῖν τινα.
Schadenersatz *m* ἡ τῆς βλάβης ἔκτισις.
Schadenfreude *f* ἡ χαιρεκακία, ~ empfinden über etwas ἐπιχαίρειν, ἐφήδεσθαί τινι.
schadhaft σαθρός, ἐνδεής, κακός, φαῦλος.
Schadhaftigkeit *f* τὸ σαθρόν.
schädigen s. schaden.
Schädigung *f* ἡ βλάβη.
schädlich βλαβερός, ἐπιζήμιος (2).
Schädlichkeit *f* τὸ βλαβερόν.
schadlos ἀβλαβής, ἀζήμιος (2), sich ~ halten ἀκεῖσθαι τὴν βλάβην.
Schaf *n* τὸ πρόβατον, ὁ, ἡ οἷς (οἰός).
Schafbock *m* ὁ κριός.
Schäfer *m* ὁ ποιμήν (ένος).
Schäferei *f* ἡ ἔπαυλις (εως).
Schäfergedicht *n* τὸ εἰδύλλιον.
Schaffell *n* τὸ κώδιον.
schaffen = hervorbringen φύειν, γεννᾶν, ποιεῖν, = besorgen πορίζειν, παρα-, κατασκευάζειν, παρέχειν, = tätig sein ἐργάζεσθαι.
Schaffen *n*, **Schaffung** *f* durch die vorhergehenden Verba.
Schaffner *m* ὁ ταμίας.
Schaffnerin *f* ἡ ταμία.
Schafherde *f* ἡ οἰῶν (προβάτων) ἀγέλη.
Schafhirt *m* s. Schäfer.
Schafhürde *f* ἡ προβάτων εἰρκτή.
Schaflamm *n* ὁ, ἡ ἀμνός.
Schafleder *n* τὸ ἀπὸ τῶν οἰῶν χόριον.
Schafmilch *f* τὸ προβάτειον γάλα (ακτος).
Schafmist *m* αἱ σφοράδες.
Schafott *n* τὸ πῆγμα.

Schafpelz *m* τὸ κώδιον.
Schafſcherer *m* ὁ τὰ πρόβατα κείρων.
Schafſchur *f* ἡ τῶν προβάτων κουρά.
Schafskopf *m* ὁ βλάξ (κός).
Schafſtall *m* ὁ προβατῶν (ῶνος). [ράβδος.]
Schaft *m* τὸ ξυστόν, ἡ ῥ
Schaf-trift, -weide *f* ἡ μηλόβοτος χώρα.
Schafvieh *n* τὰ πρόβατα.
Schafwolle *f* τὰ προβάτεια ἔρια.
Schafzucht *f* ἡ προβατεία.
Schakal *m* ὁ θώς (ός).
Schäfer *m* ὁ σκωπτικός.
Schäferei *f* τὸ σκῶμμα, ἡ παιδιά.
ſchäfern σκώπτειν, παίζειν.
ſchal ἔωλος (2).
Schale *f*: als Gefäß ἡ φιάλη, ἡ λεκάνη, von Hülſenfrüchten ἡ λεπίς (ίδος), τὸ κέλυφος.
ſchälen λέπειν, ἀπολέπειν, φλοΐζειν.
Schalk *m* ὁ πανοῦργος.
ſchalkhaft πανοῦργος (2).
Schalkheit *f* ἡ πανουργία.
Schalksknecht *m* ſ. Schalk.
Schall *m* ἡ ἠχή, ὁ φόφος, ὁ φθόγγος.
ſchallen ἠχεῖν, φοφεῖν, φθέγγεσθαι.
Schalmei *f* ἡ σῦριγξ (γγος).
ſchalten: mit etw. ~ διοικεῖν τι, χρῆσθαί τινι, κύριον εἶναί τινος.
Schaltiere *n/pl.* τὰ ὀστράκηρά. [ἐνιαυτός.]
Schaltjahr *n* ὁ ἐμβόλιμος
Schaltmonat *m* ὁ ἐμβόλιμος μήν. [ἡμέρα.]
Schalttag *m* ἡ ἐμβόλιμος
Schaluppe *f* τὸ πλοιάριον.
Scham *f* ἡ αἰσχύνη, ἡ αἰδώς (οῦς), ~ haben vor j-m αἰσχύνεσθαι, αἰδεῖσθαί τινα. [αἰδεῖσθαι.]
ſchämen, ſich αἰσχύνεσθαι,
Schamgefühl *n* ἡ αἰδώς (οῦς).
Schamglied *n* τὸ αἰδοῖον.
ſchamhaft αἰδήμων, αἰδοῖος.
Schamhaftigkeit *f* ἡ αἰδώς (οῦς), τὸ αἰσχυντηλόν.
ſchamlos ἀναιδής, ἀναίσχυντος (2).
Schamloſigkeit *f* ἡ ἀναίδεια, ἡ ἀναισχυντία.
ſchamrot ἐρυθριῶν, ~ werden ἐρυθραίνεσθαι, ἐρυθριᾶν.
Schamröte *f* ἡ ἐρύθρασις, τὸ ἐρύθημα.
Schamteile *m/pl.* τὰ αἰδοῖα.
ſchandbar αἰσχρός.
Schandbarkeit *f* τὸ αἰσχρόν.
Schandbube *m* ὁ μιαρός, τὸ κάθαρμα.
Schande *f* ἡ αἰσχύνη, τὸ ὄνειδος, ἡ λύμη, ἡ λώβη, ἡ ἀτιμία, j-m ~ antun αἰσχύνειν, καταισχύνειν τινά, λυμαίνεσθαί τινα oder tini, zuſchanden machen φθείρειν, διαφθείρειν, ἀπολλύναι.
ſchänden αἰσχύνειν, καταισχύνειν, = entehren ἀτιμάζειν, = verunſtalten διαφθείρειν, = ſchändlich behandeln λυμαίνεσθαί τινα od. τι, = mißhandeln αἰκίζεσθαι.

Schandfleck *m* τὸ αἰσχρόν, ἡ αἰσχύνη, τὸ ὄνειδος, τὸ μίασμα.

Schandgeld *n* τὸ αἰσχρὸν κέρδος.

ſchändlich αἰσχρός, μιαρός, πονηρός, ἀνόσιος (2), ~e Behandlung ἡ λώβη, ἡ αἰκία, ἡ ὕβρις.

Schändlichkeit *f* τὸ αἶσχος, ἡ ἀνοσιότης (ητος), ἡ πονηρία.

Schandmal *n* τὸ στίγμα.

Schandmaul *n* ἡ δύσφημος γλῶττα. [στήλη.]

Schand-pfahl *m*, **-ſäule** *f* ἡ ſ

Schandrede *f* ὁ αἰσχρὸς λόγος, ἡ βλασφημία.

Schandtat *f* τὸ αἰσχρὸν οd. ἀνόσιον ἔργον, τὸ κακούργημα, τὸ ἀσέβημα.

Schändung *f* ἡ ἀτιμία, ἡ αἰσχύνη. [mal.]

Schandzeichen *n* ſ. Schand-ſ

Schanzarbeit *f* ἡ ταφρεία, ἡ χαράκωσις.

Schanze *f* τὸ χαράκωμα, τὸ χῶμα, τὸ ἔρυμα, τὸ περιτείχισμα, eine ~ um etwas aufwerfen περιτειχίζειν τι.

Schanzen *n* ἡ χαράκωσις, ὁ περιτειχισμός.

Schar *f* ἡ ἀγέλη, τὸ πλῆθος, ὁ ὄχλος, ὁ ὅμιλος, von Soldaten ἡ τάξις.

Scharbaum *m* τὸ ἔλυμα.

ſcharen: ſich um j-n ~ ἀθροίζεσθαι περί τινα.

ſcharenweiſe ἀγεληδόν, ἀθρόος.

ſcharf ὀξύς, δριμύς, πικρός, δεινός, vom Verſtande ἀγχίνους.

Scharfblick *m* ἡ ἀγχίνοια.

Schärfe *f* ἡ ὀξύτης, ἡ δριμύτης (ητος).

ſchärfen ὀξύνειν, θήγειν, ἀκονᾶν, den Mut ~ ἀκονᾶν τὴν ψυχήν oder τὸν θυμόν, den Verſtand ~ ἀσκεῖν τὴν διάνοιαν.

Scharfrichter *m* ὁ δημόσιος, ὁ δήμιος.

Scharfſchütze *m* ὁ τοξότης.

ſcharfſichtig ὀξυδερκής, ~ ſein ὀξυδερκεῖν. [ωπία.]

Scharfſichtigkeit *f* ἡ ὀξυ-ſ

Scharf-ſinn *m*, **-ſinnigkeit** *f* ἡ ἀγχίνοια, ἡ εὐσυνεσία, ἡ σύνεσις, ἡ ἀκρίβεια.

ſcharfſinnig ἀγχίνους, εὐσύνετος (2), ἀκριβής.

Schärfung *f* durch Verba.

Scharlach *m* ὁ κόκκος.

Scharlachfarbe *f* τὸ κόκκινον χρῶμα. [κινος.]

ſcharlach-farbig, -rot κόκ-ſ

Scharlach-gewand *n*, **-kleid** *n*, **-mantel** *m* τὸ κόκκινον ἱμάτιον.

Scharmützel *n* ἡ ἀκροβόλισις, ὁ ἀκροβολισμός.

Schärpe *f* ἡ ζώνη.

ſcharren ξεῖν, ξύειν, von Vögeln σκάλλειν, σκαλεύειν.

Scharte *f* ἡ διπλόη, eine ~ auswetzen ἐπανορθοῦν σφάλμα.

Schatten *m* ἡ σκιά, in der Unterwelt τὸ εἴδωλον, ~ geben σκιὰν παρέχειν, j-n in den ~ ſtellen ἐπισκοτεῖν τινι.

ſchattenartig σκιοειδής.

Schattenbild *n* τὸ εἴδωλον, τὸ εἶδος. [ἄσκιος (2).]
schattenlos ἀσκίαστος,
Schattenreich *n* ὁ Ἅιδης.
schattenreich εὔ-, πολύσκιος (2). [übtr. τὸ κακόν.]
Schattenseite / τὰ σκοτεινά,
Schattenwerfen *n* ὁ ἀποσκιασμός.
schattieren σκιαγραφεῖν, ὑπογράφεσθαι. [γραφία.]
Schattierung *f* ἡ σκια-
schattig σκιερός, ἐπίσκιος (2).
Schatulle / ἡ κιβωτός, ἡ θήκη.
Schatz *m* ὁ θησαυρός, τὰ χρήματα, öffentlicher ~ τὰ δημόσια χρήματα, Schätze sammeln συλλέγειν (auch M.), συναγείρειν, ἀθροίζειν θησαυρούς.
schätzbar τιμητός, πολυτίμητος (2), πολλοῦ ἄξιος, ἀξιόλογος (2).
Schätzbarkeit *f* τὸ τίμιον, τὸ ἀξίωμα.
schätzen = abschätzen τιμᾶν, = beurteilen ὁρίζεσθαι, κρίνειν, δοκιμάζειν, = ehren τιμᾶν, θεραπεύειν, sich etw. zur Ehre ~ φιλοτιμεῖσθαι (P.), hoch~ περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, gering~ ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιεῖσθαι, nicht ~ ὀλιγωρεῖν, καταφρονεῖν τινος.
schätzenswert τίμιος.
Schätzer *m* durch Verba.
Schatz-graben *n*, **-gräberei** *f* ἡ θησαυρῶν ὄρυξις oder ἀναπομπή.
Schatzkammer *f* ὁ θησαυρός, τὸ ταμιεῖον.
Schatzmeister *m* ὁ τῶν χρημάτων ταμίας.
Schätzung *f* ἡ τιμή, ἡ θεραπεία.
Schau *f* ἡ θέα, ἡ θεωρία, zur ~ stellen ἐπιδεικνύναι (auch M.), προτίθεσθαι, etwas zur ~ tragen ἐπιδείκνυσθαί τι.
Schaubühne *f* ἡ σκηνή.
Schauder, Schauer *m* ἡ φρίκη, τὸ ῥῖγος, ~ empfinden φρίττειν, ~ erregend φρικοποιός. [δης.]
schauder-haft, -voll φρικώ-
schaudern φρίττειν, vor etw. ὀρρωδεῖν, ὀκνεῖν τι.
schauen θεᾶσθαι, θεωρεῖν.
Schauen *n* ἡ θέα, ἡ θεωρία.
schauer-lich, -voll, schaurig s. schauderhaft. [κελλα.]
Schaufel *f* ἡ ἄμη, ἡ μά-
Schaugepränge *n* ἡ πρόστασις, ἡ πομπή.
Schaugerüst *n* ἡ σκηνή.
Schaukel *f* ἡ αἰώρα.
schaukeln αἰωρεῖν, σαλεύειν, *intr.* αἰωρεῖσθαι.
Schaulust *f* τὸ φιλοθέωρον.
schaulustig φιλοθέωρος (2).
Schaum *m* ὁ ἀφρός.
schaum-ähnlich, -artig ἀφρώδης.
schäumen ἀφρίζειν.
schäumend ἀφρίζων, ἀφρώδης.
schaumig ἀφρώδης.
Schauplatz *m* τὸ θέατρον, vom ~ abtreten ἐκ μέσου γίγνεσθαι, ἀφανίζεσθαι ἐξ ἀνθρώπων, auch ἀπαλλάττεσθαι.

Schauſpiel *n* τὸ θέαμα, ἡ θέα, τὸ δρᾶμα. [ματοποιός.]
Schauſpieldichter *m* ὁ δρα-]
Schauſpieler *m* ὁ ὑποκριτής, ὁ μῖμος.
Schauſpielerkunſt *f* ἡ ὑποκριτική. [τικός.]
ſchauſpielermäßig ὑποκρι-]
Schauſpielertruppe *f* ἡ τῶν ὑποκριτῶν ἑταιρεία.
Schauſpielhaus *n* τὸ θέατρον. [δειξις.]
Schauſtellung *f* ἡ ἐπί-]
Schauſtück *n* τὸ ἐπίδειγμα, ἡ ἐπίδειξις.
Scheche *f* ὁ ποικίλος ἵππος.
ſcheckig ποικίλος.
ſcheel = ſchielend ἰλλός, ἰλλώδης, στραβός, = neidiſch φθονερός, j-n ~ anſehen ὑποβλέπειν τινά.
Scheelſucht *f* ὁ φθόνος.
ſcheelſüchtig φθονερός.
Scheffel *m* ὁ μέδιμνος.
Scheibe *f* ὁ κύκλος.
ſcheibenförmig κυκλοειδής.
Scheide *f* ὁ κολεός.
Scheide-mauer, -wand *f* τὸ διάφραγμα.
Scheidemünze *f* τὸ κέρμα, τὸ κερμάτιον.
ſcheiden ὁρίζειν, χωρίζειν, διαχωρίζειν, διακρίνειν, ſich von der Frau ~ ἀποπέμπειν τὴν γυναῖκα, ſich vom Manne ~ ἀπολείπειν τὸν ἄνδρα, ſich von j-m ~ ἀπιέναι ἀπό τινος, aus dem Leben ~ ἀπαλλάττεσθαι τοῦ ζῆν, ἀπιέναι ἐκ τοῦ βίου. [δδός.]
Scheideweg *m* ἡ σχιστὴ]
Scheidung *f* ὁ χωρισμός, ἡ διάκρισις, ~ der Ehe ἡ τοῦ γάμου διάλυσις, = Weggehen ἡ ἀπαλλαγή.
Schein *m* = Glanz u. dgl. ἡ αὐγή, τὸ φῶς (ωτός), = die äußere Erſcheinung ἡ ὄψις, ἡ ἰδέα, τὸ εἶδος, dem ~e nach ὡς δοκεῖ, ὡς ἔοικεν, ſich den ~ geben, als ob προσποιεῖσθαι mit *inf.*
ſcheinbar προσποίητος (2), πλαστός. [(ότος).]
Scheinbarkeit *f* τὸ εἰκός]
Scheinbild *n* τὸ κενὸν εἴδωλον, τὸ φάντασμα.
ſcheinen, eigentlich λάμπειν, φέγγειν, φαίνειν, = wahrſcheinlich ſein φαίνεσθαι (P. *aor. II*), ἐοικέναι, δοκεῖν, wie es ~ ὡς δοκεῖ, κατὰ τὸ εἰκός, ὡς ἔοικεν, es ſcheint, daß oder als ob wird wie im Lateiniſchen durch perſönliche Konſtruktion wiedergegeben.
Scheingrund *m* ἡ πρόφασις.
ſcheinheilig προσποιούμενος χρηστότητά oder χρηστὸς εἶναι.
Scheinheiligkeit *f* ἡ προσποίητος χρηστότης (ητος).
ſcheinklug κενόσοφος (2), δοξόσοφος (2).
Scheinklugheit *f* ἡ κενοσοφία, ἡ δοξοσοφία.
Scheintod *m* ἡ λιποψυχία.
ſcheintot λιπόψυχος (2), ~ ſein λιποψυχεῖν, νεκρῷ ἐοικέναι. [ἀρετή.]
Scheintugend *f* ἡ ψευδὴς]
ſcheinweiſe ſ. ſcheinklug.

Scheinweisheit *f* ſ. Scheinklugheit.
Scheit *n* ἡ σχίζα.
Scheitel *m* ἡ κορυφή, τὸ τῆς κεφαλῆς ἄκρον.
Scheiterhaufen *m* ἡ πυρά, e-n ~ errichten πυρὰν νεῖν, συννεῖν.
ſcheitern ναυαγεῖν, an etw. ~ ἐποκέλλειν εἴς τι, es ſcheitert mir etw. σφάλλομαί (P.) τινος, ἀποτυγχάνω οδ. ἀτυχῶ τινος, etw. ~ laſſen σφάλλειν τι.
Scheitholz *n* τὰ σχιστὰ ξύλα.
Schelle *f* ὁ κώδων (ωνος).
ſchellen κωδωνίζειν.
Schellfiſch *m* ὁ ἤπατος.
Schelm *m* ὁ πανοῦργος, ὁ κακοῦργος.
Schelmen-ſtreich *m*, **-ſtück** *n* τὸ κακούργημα, ἡ πανουργία.
Schelmerei *f* ἡ κακουργία.
ſchelmiſch δολερός, κακοῦργος, ἀπατηλός.
ſchelten λοιδορεῖν τινα, λοιδορεῖσθαί τινι, κακίζειν τινά, ψέγειν, μέμφεσθαι, ἐγκαλεῖν, ὀνειδίζειν, ἐπιτιμᾶν τινι.
Schelten *n* ἡ λοιδορία, ὁ ψόγος, ἡ ἐπιτίμησις.
Schelt-rede *f*, **-wort** *n* τὸ λοιδόρημα, τὸ ὄνειδος.
Schemel *m* τὸ ὑπόβαθρον.
Schenk *m* ὁ οἰνοχόος.
Schenke *f* τὸ καπηλεῖον.
Schenkel *m* τὸ σκέλος, ὁ μηρός.
Schenkelbein *n* τὸ σκέλος.
Schenkelknochen *m* τὸ τοῦ σκέλους ὀστοῦν.
ſchenken δωρεῖσθαι, διδόναι, = Getränke verkaufen καπηλεύειν.
Schenker *m* durch Verba.
Schenk-kanne *f*, **-krug** *m* ἡ πρόχους.
Schenktiſch *m* τὸ κυλικεῖον.
Schenkung *f* ἡ δωρεά, τὸ δώρημα.
Schenkwirt *m* ὁ κάπηλος.
Schenkwirtſchaft *f* τὸ καπηλεῖον, als Gewerbe ἡ καπηλεία.
Scherbe *f*, **Scherben** *m* τὸ ὄστρακον.
ſcherbenartig ὀστρακώδης.
Scherbengericht *n* ὁ ὀστρακισμός, durch das ~ verbannen ὀστρακίζειν, ἐξοστρακίζειν.
Schere *f* ἡ ψαλίς (ίδος).
ſcheren κείρειν, ἀποκείρειν, ξυρεῖν.
Scheren *n* ἡ κουρά.
Scherer *m* ὁ κουρεύς.
Scherflein *n* τὸ κερμάτιον.
Scherge *m* ὁ δημόσιος.
Scherz *m* ἡ παιδιά, ἡ παιγνιά, einen ~ machen παίζειν, aus, im ~ μετὰ παιδιᾶς, παίζων.
ſcherzen παίζειν, σκώπτειν.
Scherzen *n* ἡ παιδιά.
Scherzgedicht *n* τὸ παίγνιον.
ſcherzhaft παιγνιώδης, σκωπτικός, γελοῖος.
Scherzhaftigkeit *f* τὸ παιγνιῶδες, τὸ παίγνιον.
Scherz-rede *f*, **-wort** *n* τὸ σκῶμμα.

ſcheu εὐλαβής, φοβερός, δειλός, ~ werden ταράττεσθαι, ~ ſein ὑποπτήσσειν, εὐλαβεῖσθαι.

Scheu *f* ὁ φόβος, ὁ ὄκνος, ἡ εὐλάβεια, ſittliche ~ ἡ αἰδώς (οῦς), ἡ αἰσχύνη.

ſcheuchen φοβεῖν, σοβεῖν.

ſcheuen: j-n oder etwas ~ φοβεῖσθαι, δεδοικέναι (δεδιέναι), ὀρρωδεῖν τινα od. τι, ſich ~ αἰδεῖσθαι, αἰσχύνεσθαί τινα oder τι, Gott ~ αἰδεῖσθαι, σέβεσθαι θεόν.

Scheuer *f* τὸ σιτοβολεῖον.

ſcheuern καθαίρειν, ἀποκαθαίρειν.

Scheune *f* τὸ ὠρεῖον.

Scheuſal *n* τὸ τέρας (ατος), τὸ μίασμα, τὸ κάθαρμα.

ſcheußlich αἰσχρός, βδελυρός.

Scheußlichkeit *f* τὸ αἶσχος, ἡ βδελυρία.

Schicht *f* ἡ πτυχή.

ſchichten πτύσσειν, νεῖν.

ſchicken πέμπειν, ἀποπέμπειν, στέλλειν, ἀποστέλλειν, nach j-m ~ μεταπέμπεσθαί τινα, = verhängen, fügen νέμειν, διδόναι, der Zufall ſchickt es συμβαίνει m. *inf.*, es ſchickt ſich πρέπει, προσήκει, ſich in etwas ~ συγχωρεῖν oder εἴκειν τινί.

Schicken *n* ἡ πέμψις, ἡ ἀποστολή.

ſchicklich πρέπων, προσήκων, εὐπρεπής, κόσμιος.

Schicklichkeit *f* τὸ δέον, τὸ προσῆκον, τὸ πρέπον, ἡ κοσμιότης (ητος).

Schickſal *n* ἡ τύχη, ἡ μοῖρα, τὸ εἱμαρμένον, τὸ πεπρωμένον, gutes ~ ἡ εὐτυχία, unglückliches ~ ἡ δυστυχία, die ~e der Menſchen τὰ τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἀνθρώπινα.

Schickſalsbeſtimmung *f* ἡ ἀνάγκη, τὸ εἱμαρμένον, ἡ θεία μοῖρα.

Schickſalsſchlag *m* ἡ συμφορά, τὸ πάθος.

Schickung *f* ἡ μοῖρα, ἡ τύχη.

ſchieben κινεῖν, ὠθεῖν.

Schieds-mann, -richter *m* ὁ διαιτητής, ὁ βραβευτής, ~ ſein διαιτᾶν.

Schieds-richteramt, -gericht *n* ἡ δίαιτα, ἡ βραβεία.

Schiedsrichterſpruch *m* ἡ δίαιτα.

ſchief σκολιός, πλάγιος, = verkehrt σκαιός, ἄτοπος (2), eine ~e Anſicht ἄτοπος γνώμη, ~ ablaufen οὐκ ὀρθῶς, παρ' ἐλπίδα ἀποβαίνειν.

Schiefe *f* τὸ πλάγιον, ἡ ἔγκλισις.

Schiefer, -ſtein *m* ὁ σχιστὸς λίθος.

Schiefertafel *f* ὁ πίναξ (ακος).

ſchielen διαστρέφεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς, παραβλέπειν, ἰλλαίνειν.

Schielen *n* ἡ ἴλλωσις.

ſchielend ἰλλός, ἰλλώδης.

Schienbein *n* ἡ κνήμη.

Schiene *f* ἡ κνημίς (ῖδος).

ſchier σχεδόν, παρὰ μικρόν.

Schierling *m* τὸ κώνειον.

Schierlingsbecher *m*: den ~ trinken πίνειν τὸ κώνειον.

schießen βάλλειν, τοξεύειν, ἀκοντίζειν, ein Geschoß abſenden βέλος ἀφιέναι, = ſich ſchnell bewegen φέρεσθαι, die Zügel ~ laſſen χαλᾶν τοὺς χαλινούς, ins Laub ~ τραγᾶν.

Schießen *n* ἡ βολή, ἡ ἀκόντισις, ὁ ἀκοντισμός.

Schiff *n* ἡ ναῦς (νεώς), τὸ πλοῖον, Kriegsſchiff ἡ μακρὰ ναῦς, Handelsſchiff τὸ στρογγύλον πλοῖον, ~ des Feldherrn ἡ στρατηγίς, ~ des Admirals ἡ ναυαρχίς, ~e bauen ναυπηγεῖν, κατασκευάζειν ναῦς, ~e ausrüſten παρασκευάζεσθαι ναῦς, bemannen πληροῦν, ein ~ ans Land ziehen ἀναβιβάζειν, ἀνέλκειν ναῦν, ins Meer ziehen κατάγειν, καθέλκειν, ein ~ auslaufen laſſen ἀνάγειν ναῦν, in das ~ ſteigen ἐπιβαίνειν τῆς νεώς, aus dem ~e ſteigen ἀποβαίνειν ἐκ τῆς νεώς, zu ~e reiſen ναυτίλλεσθαι, ναυστολεῖν (auch M.), das ~ des Webers ἡ κερκίς.

Schiffahrer *m* ὁ ναύτης.

Schiffahrt *f* ὁ πλοῦς, ἡ ναυτιλία.

ſchiffbar πλώιμος.

Schiffbau *m* ἡ ναυπηγία.

Schiffbauer *m* ὁ ναυπηγός.

Schiffbauholz *n* τὰ ναυπηγήσιμα ξύλα.

Schiffbaukunſt *f* ἡ ναυπηγία.

Schiffbruch *m* ἡ ναυαγία, ~ leiden ναυαγεῖν.

ſchiffbrüchig ναυαγός (2).

Schiffbrücke *f* γέφυρα πλοίοις ἐζευγμένη, eine ~ über e-n Fluß ſchlagen γεφυροῦν ποταμὸν πλοίοις.

ſchiffen πλεῖν, πλοῦν ποιεῖσθαι.

Schiffen *n* ὁ πλοῦς.

Schiffer *m* ὁ ναύτης.

Schiffsbau *m* ſ. Schiffbau.

Schiffsbauch *m* τὸ κοῖλον τῆς νεώς.

Schiffs-befehlshaber, -kapitän *m* ὁ ναύ-, τριήραρχος.

Schiffsboden *m* ἡ τρόπις (εως). [τοῖχος.]

Schiffsbord *m* ὁ τῆς νεὼς ∫

Schiffsſchnabel *m* ὁ τῆς νεὼς ἔμβολος.

Schiffseigentümer *m* ὁ ναύκληρος.

Schiffs-fracht *f*, **-gut** *n*, **-ladung, -laſt** *f* ὁ γόμος, ὁ φόρτος, τὰ ἀγώγιμα.

Schiffs-gefährte, -genoſſe *m* ὁ σύμπλους, ὁ συμπλέων.

Schiffsherr *m* ὁ ναύαρχος, ὁ ναύκληρος.

Schiffshinterteil *n* ἡ πρύμνα.

Schiffskiel *m* ἡ τρόπις (εως).

Schiffslager *n* τὸ ναυτικὸν στρατόπεδον.

Schiffsleiter *m* ἡ ἀποβάθρα.

Schiffs-leute, die, -mannſchaft *f*, **-ſoldaten** *m/pl.*, **-volk** *n* οἱ ναῦται, τὸ ναυτικόν, οἱ ἐπιβάται.

Schiffsraum *m* ſ. Schiffsbauch.

Schiffsrippen *f/pl.* τὰ ἐγκοίλια.

Schiffsrumpf *m* τὸ σκάφος.
Schiffstau *n* ὁ κάλως (ω).
Schiffstrümmer *m/pl.* τὰ ναυάγια. [στρωμα.]
Schiffsverdeck *n* τὸ κατά-
Schiffsvorderteil *n* ἡ πρῷρα.
Schiffswerft *f* τὸ ναυπήγιον, τὰ νεώρια.
Schiffswesen *n* τὰ ναυτικά.
Schiffszoll *m* τὸ ἑλλιμένιον.
Schild *m u. n* ἡ ἀσπίς (ίδος), ἡ πέλτη, τὸ γέρρον, ~ zum Aushängen τὸ σημεῖον, etwas im ~e führen μηχανᾶσθαι. [ειδής.]
schild-artig, -förmig ἀσπιδο-
schildern διηγεῖσθαι, δι-, διεξιέναι (-έρχεσθαι), δηλοῦν, ἀποφαίνειν, λέγειν.
Schilderung *f* ἡ διήγησις, ὁ λόγος (besser οἱ λόγοι).
Schild-knappe, -träger *m* ὁ ὑπασπιστής, ὁ ὁπλοφόρος.
Schildkröte *f* ἡ χελώνη, ἡ ἐμύς (ύδος).
Schildkrötenschale *f*, **Schildpatt** *n* τὸ χελώνιον, τὸ κύτος.
Schildrand *m* ἡ ἴτυς (υος).
Schildwache *f* ὁ φύλαξ, ἡ φυλακή, ἡ φρουρά, ~ stehen φυλακὴν φυλάττειν, φρουρεῖν.
Schilf, Schilfrohr *n* ὁ κάλαμος. [μώδης.]
schilfartig, schilfig καλα-
schillern ἀλλοιοῦσθαι.
schillernd ποικίλος.
Schimmel[1] *m* = weißes Pferd ὁ λευκὸς ἵππος.
Schimmel[2] *m* = Moder ὁ εὐρώς (ῶτος).
schimm(e)lig σαπρός.
schimmeln εὐρωτιᾶν, σαπρίζεσθαι.
Schimmer *m* ἡ αὐγή, τὸ φέγγος, ein ~ von Hoffnung ist vorhanden ἐλπίς τις ὑποφαίνεται.
schimmern αὐγάζειν, λάμπειν, ἀστράπτειν.
schimmernd λαμπρός, στιλπνός.
Schimpf *m* τὸ ὄνειδος, ἡ λοιδορία, = schimpfliche Behandlung ἡ ὕβρις, = Schande ἡ αἰσχύνη, ἡ ἀτιμία.
schimpfen λοιδορεῖν τινα, λοιδορεῖσθαί τινι.
Schimpfen *n* ἡ λοιδορία.
schimpflich αἰσχρός, j-n ~ behandeln ὑβρίζειν τινά, ~e Behandlung ſ. Schimpf.
Schimpfname *m* ἡ αἰσχρὰ ἐπωνυμία.
Schimpf-rede *f*, **-wort** *n* τὸ λοιδόρημα, ἡ λοιδορία.
Schindel *f* ὁ σχινδαλμός.
schinden δέρειν, ἀπο-, ἐκδέρειν, sich ~ = sich quälen ταλαιπωρεῖν, πονεῖν, μοχθεῖν.
Schinder *m* = Henker ὁ δημόσιος, ὁ δήμιος.
Schinderei *f* = Quälerei ἡ ταλαιπωρία, ὁ πόνος, ὁ μόχθος.
Schinken *m* ἡ πέρνα, ἡ σχελίς (ίδος).
Schippe (Schüppe) *f* ἡ ἄμη.
Schirm *m* ἡ σκέπη, τὸ σκέπασμα.
Schirmdach *n* ἡ σκιάς (άδος), = Schutzdach ἡ χελώνη.

ſchirmen σκεπάζειν, j-n ~ ἀμύνειν τινί.
Schirmer *m* ὁ σωτήρ (ἥρος).
Schirmherr *m* ὁ προστάτης.
Schlacht *f* ἡ μάχη, ὁ ἀγών (ῶνος), ~ zu Lande ἡ πεζομαχία, zu Waſſer ἡ ναυμαχία, eine ~ liefern μάχεσθαι, μάχην ποιεῖσθαι, eine ~ beginnen μάχην συνάπτειν, ὁρμᾶν εἰς μάχην, eine ~ gewinnen μάχην νικᾶν, eine ~ verlieren ἡττᾶσθαι μάχην od. μάχῃ, in der ~ bleiben ἀποθνήσκειν ἐν μάχῃ.
Schlachtbank *f* ἡ σφαγή.
Schlachtbeil *n* ἡ σφαγίς (ίδος).
ſchlachten σφάττειν, Opfer~ ~ σφαγιάζειν.
Schlachten *n* ἡ σφαγή, ὁ σφαγιασμός.
Schlächter *m* ὁ σφαγεύς.
Schlachtfeld *n* ἡ μάχη, τὸ πεδίον.
Schlacht=geſang *m*, **=geſchrei** *n* ὁ παιάν (ᾶνος), den ~, das ~ anſtimmen παιανίζειν, ἀλαλάζειν.
Schlacht=getümmel, =gewühl *n* ὁ τῶν μαχομένων θόρυβος, auch bloß ἡ μάχη.
Schlachtlied *n* ſ. Schlacht=geſang.
Schlachtlinie *f* ἡ τάξις.
Schlachtmeſſer *n* ἡ σφαγίς (ίδος), ἡ μάχαιρα.
Schlachtopfer *n* τὸ σφάγιον.
Schlachtordnung *f* ἡ τάξις, das Heer in ~ aufſtellen τάττειν τὸ στράτευμα, τάττειν, δια-, συντάττειν τοὺς στρατιώτας ὡς εἰς μάχην, in ~ marſchieren συντεταγμένους πορεύεσθαι. [φάλαγξ (αγγος).]
Schlachtreihe *f* ἡ τάξις, ἡ
Schlachtruf *m* ἡ ἀλαλά (*gen.* -ᾶς).
Schlachtſchwert *n* ὁ σφαγεύς.
Schlachtſignal *n* τὸ πολεμικόν. [τὰ ἱερεῖα.]
Schlachtvieh *n* τὰ σφάγια,
Schlacke *f* ἡ σκωρία.
Schlaf *m* ὁ ὕπνος, tiefer ~ βαθὺς ὕπνος, im ~e ἐν ὕπνῳ, καθ' ὕπνον, j-n in ~ bringen κατακοιμᾶν τινα, = Schläfe οἱ κρόταφοι.
ſchlafbringend ὑπνικός, ὑπνωτικός.
Schläfchen *n* ὁ νυσταγμός.
ſchlafen καθεύδειν, κοιμᾶσθαι (P.), καταβαρθάνειν, ~ gehen, ſich ~ legen κοιμᾶσθαι, κατακοιμᾶσθαι, κατακλίνεσθαι (P.), nicht ~ können ἀγρυπνεῖν.
Schlafen *n* ἡ κοίμησις, ὁ ὕπνος.
Schlafengehen *n* ἡ κοίτη.
Schlafenszeit *f* ἡ ὕπνου ὥρα.
Schläfer *m* durch Verba.
ſchläfern: es ſchläfert mich ὑπνώττω.
ſchlaff χαλαρός, ἄτονος, ἄνετος (2), ἀνειμένος, übtr. ἀμβλύς, μαλακός, ~ ſein μαλακιᾶν, ἀτονεῖν.
Schlaffheit *f* ἡ χαλαρότης (ητος), ἡ ἀτονία, übtr. ἡ ἀμβλύτης (ητος), ἡ μαλακία.

Schlaf=gemach *n*, **=kammer** *f*, **=zimmer** *n* τὸ δωμάτιον, τὸ κοιμητήριον.
ſchlaflos ἄυπνος (2), ἀγρυπνος (2), ~ ſein ἀγρυπνεῖν.
Schlafloſigkeit *f* ἡ ἀυπνία, ἡ ἀγρυπνία.
Schlafmittel *n* τὸ ὑπνωτικὸν φάρμακον.
Schlafmütze *f* ὁ, ἡ βλάξ (ακός) (als Schimpfwort).
ſchläfrig ὑπνώδης, ~ ſein ὑπνώττειν, übtr. βραδύς, ὁ, ἡ βλάξ (ακός).
Schläfrigkeit *f* ἡ ὑπνωδία, übtr. ἡ βραδυτής (ῆτος), ἡ βλακεία.
Schlaf=ſtätte, =ſtelle *f* ἡ κοίτη, ἡ εὐνή.
Schlafſucht *f* ἡ ληθαργία.
ſchlafſüchtig ληθαργικός.
Schlaftrunk *m* ſ. Schlafmittel.
ſchlaftrunken ἡμίυπνος (2), ~ ſein ὑπνώττειν.
Schlafzeit *f* ſ. Schlafenszeit.
Schlag *m* ἡ πληγή, Schläge bekommen πληγὰς λαμβάνειν, j-m einen ~ geben παίειν τινά, Schläge geben πληγὰς ἐντείνειν, ἐμβάλλειν τινί, einen ~ an etwas tun κρούειν, κόπτειν τι, ~ des Blitzes ὁ κεραυνός, ὁ σκηπτός, mit einem ~e μιᾷ ὁρμῇ, ~ des Schickſals ἡ συμφορά, ~ der Glocke ὁ φόφος, ~ der Vögel ἡ φωνή, ἡ ᾠδή, von gleichem, von ſolchem ~e ὁμοιο-, τοιουτότροπος (2).
Schlagader *f* ἡ ἀρτηρία.
Schlag=anfall, =fluß *m* ἡ ἀποπληξία, ἡ ἀπόπληξις, einen ~ bekommen ἀποπλήττεσθαι.
ſchlagbar: ~es Holz τὰ τμητὰ ξύλα. [τὸ ἔμβολον.]
Schlagbaum *m* ὁ μοχλός,
ſchlagen παίειν, τύπτειν, κόπτειν, πλήττειν, zu Boden ~ καταβάλλειν, ans Kreuz ~ σταυροῦν, ἀνασκολοπίζειν, Lärm ~ θόρυβον κινεῖν, eine Brücke ~ γέφυραν πηγνύναι, ein Lager ~ στρατοπεδεύειν, ſich an die Bruſt, an den Kopf ~ κόπτεσθαι τὸ στῆθος, τὴν κεφαλήν, = beſiegen νικᾶν τινα, κρατεῖν τινος, geſchlagen werden νικᾶσθαι, ἡττᾶσθαι, j-n in die Flucht ~ τρέπειν εἰς φυγήν τινα, die Augen zur Erde ~ κατακύπτειν εἰς τὴν γῆν, die Augen in die Höhe ~ ἐπαίρειν τοὺς ὀφθαλμούς, ſich zu j-m ~ προστίθεσθαί τινι, ἑλέσθαι τά τινος, etw. in die Schanze ~ προΐεσθαί τι, ὀλιγωρεῖν τινος, j-n breit ~ πείθειν τινά, ſich etw. aus dem Sinne ~ ἐπιλανθάνεσθαί τινος.
Schlagen *n* ἡ μαστίγωσις, ὁ αἰκισμός, der Pferde ὁ λακτισμός, der Glocke ὁ κρότος, des Herzens und des Pulſes ὁ παλμός.
ſchlagend = treffend ἐναργής, ~es Beiſpiel ἐναργὲς παράδειγμα, ~er Beweis μέγα τεκμήριον.
Schläger *m* ὁ πύκτης, ὁ ἀθλητής.

Schlägerei *f* αἱ χεῖρες.
ſchlagfertig ἕτοιμος συμβαλεῖν, παρεσκευασμένος ὡς εἰς τὴν μάχην, übtr. παρεσκευασμένος.
Schlagfertigkeit *f* ἡ ἑτοιμία.
Schlagfluß *m* ſ. Schlaganfall.
Schlamm *m* ὁ πηλός, ἡ ἰλύς (ύος).
ſchlammig πηλώδης, ἰλυώδης.
Schlange *f* ὁ ὄφις (εως), ὁ δράκων (οντος), ἡ ἔχιδνα.
ſchlängeln, ſich ἑλίττεσθαι, κολποῦσθαι.
Schlangenart *f* τὸ ὄφεων εἶδος.
ſchlangenartig ὀφεώδης.
Schlangenbiß *m* τὸ ὄφεως δῆγμα.
ſchlangenförmig ſ. ſchlangenartig.
Schlangengift *n* ὁ τῶν ὄφεων ἰός.
Schlangenkopf *m* ἡ ὄφεως κεφαλή.
Schlangenkraut *n* τὸ δρακόντιον.
Schlangen-linie, -windung *f* ἡ ἕλιξ (ικος). [μήκης.
ſchlank λεπτός, ἰσχνός, εὐ-
Schlankheit *f* ἡ λεπτότης, ἡ ἰσχνότης (ητος).
ſchlapp χαλαρός, ſ. ſchlaff.
Schlappe *f* ἡ βλάβη, ἡ ἧττα, eine ~ erleiden ἡττᾶσθαι.
ſchlau σοφός, συνετός, ἀγχίνους.
Schlauch *m* ὁ ἀσκός.
Schlauheit *f* ἡ σοφία, ἡ ἀγχίνοια.
Schlaukopf *m* ὁ πανοῦργος, ἡ ἀλώπηξ (εκος).
ſchlecht κακός, πονηρός, φαῦλος, ~e Geſinnung ἡ δύσνοια, ~ machen φαυλίζειν, es geht mir ~ κακῶς πάσχω, πράττω (πέπραγα) od. ἔχω, etw. geht ~ κακῶς φέρεται, etw. läuft ~ ab κακῶς ἀποβαίνει τι, ~ und recht ἁπλοῦς καὶ δίκαιος, ~ von j-m reden κακολογεῖν τινα, j-n ~ behandeln κακῶς ποιεῖν, κακουργεῖν, ὑβρίζειν τινά.
ſchlechterdings παντελῶς, παντάπασιν.
ſchlechthin ἁπλῶς.
Schlechtigkeit *f* ἡ κακία, ἡ πονηρία, ἡ φαυλότης (ητος), als Handlung τὸ κακὸν ἔργον, τὸ κακούργημα.
ſchlechtweg ſ. ſchlechthin.
Schlehe *f* τὸ ἄγριον κοκκύμελον.
Schleh(en)dorn *m* ἡ ἀγρία κοκκυμηλέα.
ſchleichen ἕρπειν, ἑρπύζειν.
ſchleichend ἑρπετός, ἑρπυστικός, βραδύς, (v. Charakter) ἐπίβουλος (2).
Schleicher *m* ὁ κρυφίνους.
Schleichhandel *m* ἡ κλοπαία ἐμπορία, ~ treiben παρεμπολᾶν, παρεισκομίζειν. [δός.
Schleichweg *m* ἡ κρυπτὴ ὁ
Schlei(e) *f* ὁ τίλων (ωνος).
Schleier *m* τὸ κάλυμμα, ἡ καλύπτρα, etw. mit dem ~ bedecken (übtr.) καλύπτειν τι.
Schleierеule *f* ἡ γλαῦξ (κός), ὁ σκώψ (ωπός).
Schleife *f* ὁ βρόχος.
ſchleifen = ſchleppen ἕλκειν, = zerſtören κατασκάπτειν,

καθαιρεῖν, = schärfen θήγειν, = glätten ξεῖν.
Schleifen *n* ἡ ἔλξις, ἡ κατασκαφή, ἡ καθαίρεσις, ἡ θῆξις, ἡ ξέσις.
Schleifstein *m* ἡ θηγάνη.
Schleifung *f* s. Schleifen.
Schleim *m* τὸ φλέγμα, ἡ μύξα, ἡ κόρυζα.
schleimig φλεγματώδης, μυξώδης, κορυζώδης.
schleißen σχίζειν.
schlemmen ἀσελγαίνειν, ἀσωτεύεσθαι.
Schlemmer *m* ὁ ἄσωτος, ὁ ἀσελγής.
Schlemmerei *f* ἡ ἀσωτία, ἡ ἀσέλγεια.
schlendern περιπατεῖν.
Schleppe *f* τὸ σύρμα.
schleppen ἕλκειν, σύρειν, *intr.* ἕλκεσθαι, σύρεσθαι, ~ lassen σύρειν, ἐπισύρειν.
schleppend ὀλκός (2), übtr. ψυχρός.
Schlepptau *n* τὸ ῥῦμα, ein Schiff ins ~ nehmen ῥυμουλκεῖν ναῦν.
Schleuder *f* ἡ σφενδόνη, mit der ~ werfen σφενδονᾶν.
Schleuderer *m* ὁ σφενδονήτης.
Schleudermaschine *f* ὁ καταπέλτης.
schleudern σφενδονᾶν, βάλλειν, ἀκοντίζειν.
Schleudern *n* ἡ σφενδόνησις.
Schleuderstein *m* ἡ σφενδόνη.
schleunig ταχύς, ὠκύς, ὀξύς.
Schleunigkeit *f* ἡ ταχυτής (ῆτος).
Schleuse *f* ἡ ὑδρορρόα.
Schleusentor *n* ὁ καταρράκτης.
Schlich *m* ὁ δόλος, τὸ μηχάνημα, ἡ μηχανή, auf j-s ~e kommen καταλαμβάνειν τινὰ μηχανώμενόν τι.
schlicht ἁπλοῦς, εὐτελής, ἄκομψος (2), φαῦλος.
schlichten λεαίνειν, einen Streit ~ παύειν oder διαλύειν διαφοράν.
Schlichtheit *f* ἡ ἁπλότης (ητος), ἡ εὐτέλεια, ἡ φαυλότης (ητος).
Schlichtung *f* ἡ διάλυσις.
schließen κλείειν, συγ-, κατακλείειν, = fesseln δεῖν, δεσμοῦν, = folgern συλλογίζεσθαι, *intr.* = genau passen ἁρμόττειν, e-n Vertrag ~ συντίθεσθαί τινι, ein Bündnis ~ σπένδεσθαί τινι, σπονδὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, Frieden ~ εἰρήνην ποιεῖσθαι πρός τινα, die Augen ~ μύειν τοὺς ὀφθαλμούς, einen Kreis ~ κύκλον ποιεῖσθαι, κυκλοῦσθαι.
schließlich τέλος, τελευτῶν.
Schließung *f* ἡ κλεῖσις, besser durch Verba.
schlimm κακός, πονηρός, φαῦλος, = mißlich ἄπορος (2), in einer ~en Lage sein ἐν ἀπόροις oder δεινοῖς εἶναι, es geht mir ~ κακῶς πάσχω.
Schlinge *f* ἡ πάγη, ἡ παγίς (ίδος), ~n legen παγίδας ἱστάναι, j-m ἐπι-

βουλεύειν τινί, in die ~ gehen ἐμπίπτειν τῇ πάγῃ, übtr. ἐξαπατᾶσθαι.

Schlingel *m* ὁ ἄγροικος.

ſchlingen πλέκειν, die Arme um j-n ~ περιβάλλειν οd. περιλαμβάνειν τινά, = ſchlucken βροχθίζειν.

Schlitz *m* τὸ σχίσμα.

ſchlitzen σχίζειν, διασχίζειν, διατέμνειν.

Schloß *n* τὸ κλεῖθρον, (als Wohnort) τὰ βασίλεια.

Schloße *f* ἡ χάλαζα.

ſchloßen: es ſchloßt χάλαζα καταφέρεται.

Schloſſer *m* ὁ χαλκεύς.

Schlot *m* ἡ καπνοδόκη.

ſchlotterig χαλαρός, ἀνειμένος.

ſchlottern ἀνειμένως ἔχειν, die Knie ~ τὰ γόνατα σφάλλεται.

Schlucht *f* τὸ ἄγκος, ἡ χαράδρα, τὸ νάπος, ἡ νάπη.

ſchluchzen λύζειν, στενάζειν.

Schluchzen *n* ὁ στεναγμός.

Schluck *m* τὸ ἔγκαφος.

ſchlucken ſ. ſchlingen.

Schlucken *n* ὁ λύγξ (γγός), ὁ λυγμός.

Schlummer *m* ὁ ὕπνος.

ſchlummern νυστάζειν, καθεύδειν.

Schlund *m* = Kehle ὁ λάρυγξ (γγος), ~ e-r Höhle τὸ στόμα, τὸ χάσμα.

ſchlüpfen ὀλισθάνειν, in etw. ~ ὑποδύεσθαι εἴς τι.

ſchlüpfrig ὀλισθηρός, γλισχρός, übtr. σφαλερός, ~e Reden αἰσχροὶ λόγοι.

Schlüpfrigkeit *f* ἡ γλισχρότης (ητος), übtr. τὸ σφαλερόν.

Schlupfwinkel *m* ἡ καταφυγή, ἡ ἀποκρυφή.

ſchlürfen ῥοφεῖν, καταρροφεῖν.

Schlürfen *n* ἡ ῥόφησις.

Schluß *m* ἡ τελευτή, τὸ τέλος, ~ e-r Rede, e-r Abhandlung u. dgl. ὁ ἐπίλογος, ἡ ἔξοδος, oft durch τελευτᾶν ausgedrückt, z.B. am ~ des Jahres τελευτῶντος τοῦ ἔτους, = Folgerung ὁ συλλογισμός, ὁ λογισμός.

Schlußchor *m* τὸ ἔξόδιον.

Schlüſſel *m* ἡ κλείς (δός), ἡ βαλανάγρα, = Erklärungsmittel τὸ τεκμήριον.

Schlüſſelbein *n* τὸ κλειδίον.

Schlüſſelloch *n* ἡ κλειθρία.

Schlußfigur *f* τὸ σχῆμα.

Schlußfolge *f* ἡ ἀκολουθία, τὸ ἐπιχείρημα.

Schlußfolgerung *f* ἡ ἐπιχείρησις. [τὸ ἔξόδιον.]

Schluß-geſang *m*, **-lied** *n*) **ſchlüſſig werden** γιγνώσκειν, διανοεῖσθαι.

Schluß-rede *f*, **-ſatz** *m* ὁ ἐπίλογος.

Schlußſtein *m* ὁ κολοφών (ῶνος), ὁ φρυγμός.

Schlußwort *n* ὁ τελευταῖος λόγος, ὁ ἐπίλογος.

Schmach *f* ἡ αἰκία, ἡ λώβη, τὸ ὄνειδος, j-m ~ antun αἰκίζεσθαι, ὑβρίζειν, λυμαίνεσθαί τινα, etwas für eine ~ halten αἰσχρὸν τι ἡγεῖσθαι.

ſchmachten ἀφαύεσθαι δίψῃ, nach etw. ~ διψῆν, πεινῆν τινος, übtr. ποθεῖν τι, ἐφίεσθαί τινος.
ſchmachtend διψηρός, (vom Auge) ὑγρός, μαλακός.
ſchmächtig ἰσχνός, λεπτός.
Schmächtigkeit *f* ἡ ἰσχνότης, ἡ λεπτότης (ητος).
ſchmachvoll ὑβριστικός, ἀεικής, ~ behandeln ὑβρίζειν τινά, ~e Behandlung ἡ ὕβρις, ἡ λώβη.
ſchmackhaft εὔχυμος, εὔχυλος (2), ἡδύς, γλυκύς, etw. ~ finden ἥδεσθαί τινι, ~ machen ἡδύνειν.
Schmackhaftigkeit *f* ἡ εὐχυμία, ἡ εὐχυλία.
ſchmähen λοιδορεῖν τινα, λοιδορεῖσθαί τινι, κακῶς λέγειν, κακολογεῖν τινα.
Schmähen *n* ἡ λοιδορία, ἡ κακολογία.
Schmäher *m* ὁ λοίδορος, ὁ κακολόγος.
Schmähgedicht *n* τὸ αἰσχρὸν ᾄσμα.
ſchmählich ſ. ſchmachvoll.
Schmährede *f* ἡ λοιδορία, τὸ λοιδόρημα, ἡ κακολογία, ἡ βλασφημία, ~n gegen j-n ausſtoßen ſ. ſchmähen.
Schmähſucht *f* ἡ φιλολοιδορία, ἡ κακολογία.
ſchmähſüchtig φιλολοίδορος, κακολόγος, βλάσφημος (ſämtlich 2).
Schmähung *f* ſ. Schmähen.
Schmähwort *n* ſ. Schmährede.
ſchmal λεπτός, στενός, ἰσχνός.
ſchmälern μειοῦν, ἐλαττοῦν, συστέλλειν, βλάπτειν.
Schmälerung *f* ἡ μείωσις, ἡ ἐλάττωσις, ἡ συστολή, ἡ βλάβη.
Schmalz *n* ἡ πιμελή.
Schmarotzer *m* ὁ παράσιτος, ὁ κόλαξ (κος).
ſchmarotzeriſch παρασιτικός.
Schmaus *m* ἡ εὐωχία, τὸ συμπόσιον, ἡ εἰλαπίνη.
ſchmauſen εὐωχεῖσθαι (P.).
Schmauſer *m* ὁ συμπότης.
Schmauſerei *f* ἡ εὐωχία, ſ. Schmaus.
ſchmeckbar γευστός.
ſchmecken γεύεσθαί τινος, nach etw. ~ ὄζειν τινός.
Schmecken *n* ἡ γεῦσις.
Schmeichelei *f* ἡ κολακεία, τὸ κολάκευμα, ἡ θωπεία.
ſchmeichelhaft κολακευτικός, ἡδύς.
ſchmeicheln κολακεύειν τινά, θεραπεύειν τινά, θωπεύειν τινά, vom Hunde σαίνειν, ſich mit Hoffnungen ~ ἐλπίσι τρέφεσθαι, ſich mit etwas ~ ἐλπίζειν.
Schmeicheln *n* ſ. Schmeichelei.
ſchmeichelnd ſ. ſchmeichleriſch.
Schmeichelrede *f* τὸ κολάκευμα, τὸ θώπευμα.
Schmeichler *m* ὁ κόλαξ (κος).
Schmeichlerin *f* ἡ κολακίς (ίδος).
ſchmeichleriſch κολακευτικός, θωπευτικός, (von Hunden) σκυλακώδης.
ſchmelzbar τηκτός, χωνευτός.
ſchmelzen *trans.* τήκειν,

χωνεύειν, *intr.* τήκεσθαι, διαλύεσθαι.

Schmelzen *n* ἡ τῆξις, ἡ χωνεία, ἡ διάλυσις.

Schmelzer *m* ὁ χωνευτής.

Schmelzgrube *f* ὁ χόανος.

Schmelzkunst *f* ἡ χωνευτικὴ.

Schmelzofen *m* ὁ χόανος, ἡ κάμινος.

Schmelztiegel *m* ἡ χώνη.

Schmerz *m* ἡ ἀλγηδών (όνος), ἡ λύπη, ἡ ὀδύνη, ~ haben, empfinden ἀλγεῖν, ἀλγύνεσθαι, λυπεῖσθαι.

schmerzen ἀλγεῖν, λυπεῖσθαι.

schmerzensfrei, schmerzlos ἀπαθής, ἄλυπος (2).

schmerzerfüllt περιαλγής.

Schmerzgefühl *n* s. Schmerz.

schmerzhaft, schmerzlich ἀλγεινός, ὀδυνηρός, λυπηρός, πικρός.

Schmerzlichkeit *f* τὸ ἀλγεινόν, ἡ πικρότης (ητος).

Schmerzlosigkeit *f* ἡ ἀλυπία, ἡ ἀνωδυνία, ἡ ἀπάθεια.

schmerzstillend ἀνώδυνος (2).

schmerzvoll ἀλγεινότατος, ἄλγιστος, πικρότατος.

Schmetterling *m* ἡ ψυχή.

schmettern *trans.* ῥίπτειν, *intr.* φοφεῖν, φθέγγεσθαι.

Schmettern *n* ὁ φόφος, ὁ φθόγγος.

Schmied *m* ὁ χαλκεύς, ὁ σιδηρεύς.

Schmiede *f* τὸ χαλκεῖον, τὸ σιδηρεῖον.

Schmiede-handwerk *n*, **-kunst** *f* ἡ χαλκευτική.

schmieden χαλκεύειν, σιδηρεύειν, Lügen ~ πλάττειν ψεῦδη, Märchen ~ πλάττειν λόγους.

Schmiedeofen *m* ἡ κάμινος.

Schmiedewerkstatt *f* ἡ χαλκεία.

schmiegen, sich προσφύεσθαί τινι, = nachgeben ὑπείκειν, ὑποπτήσσειν.

schmiegsam ὑγρός, ἄρεσκος.

Schmiegsamkeit *f* τὸ ὑγρόν, ἡ ἀρεσκεία.

Schmiere *f* τὸ χρῖμα, ἡ ἀλοιφή.

schmieren χρίειν, ἀλείφειν.

Schmieren *n* ἡ χρῖσις, ἡ ἄλειψις.

schmierig γλίσχρος.

Schminke *f* τὸ φάρμακον, τὸ χρῶμα.

schminken ἐντρίβειν, φυκοῦν.

Schminkkästchen *n* ὁ νάρθηξ (κος), τὸ ναρθήκιον.

Schmirgel *m* ἡ σμύρις (ιδος).

schmollen ἀγανακτεῖν τινι.

Schmollen *n* ἡ ἀγανάκτησις.

schmoren πνίγειν.

Schmoren *n* ἡ πνῖξις.

Schmuck *m* ὁ κόσμος.

schmuck κομψός.

schmücken κοσμεῖν, καλλωπίζειν.

Schmücken *n* ἡ κόσμησις, ὁ καλλωπισμός.

Schmuckkästchen *n* ὁ νάρθηξ (κος).

schmucklos ἄκοσμος, ἀκόσμητος (2), ἁπλοῦς.

Schmucklosigkeit *f* die Neutra der vorhergehenden Adjektiva.

schmuckvoll μεγαλοπρεπής, μεγαλεῖος.

ſchmuggeln παρεισάγειν, παρεμπολᾶν, παρεισκομίζειν.
Schmuggler *m* durch Verba.
ſchmunzeln μειδιᾶν.
Schmunzeln *n* τὸ μειδίαμα.
Schmutz *m* ὁ ῥύπος, ὁ πηλός.
ſchmutzig ῥυπαρός, πηλώδης, ~ machen ῥυπαίνειν, ~ werden ῥυπαίνεσθαι (P.), ~ ſein ῥυπᾶν, übtr. αἰσχρός, ~e Reden αἰσχροὶ λόγοι.
Schnabel *m* τὸ στόμα, τὸ ῥάμφος, τὸ ῥύγχος.
ſchnabel=artig, =förmig ῥαμφώδης.
ſchnäbeln, ſich καταγλωττίζειν ἀλλήλους, κυνεῖν.
Schnake *f* ὁ σέρφος.
Schnalle *f* ἡ περόνη, ἡ πόρπη.
ſchnallen περονᾶν, πορπᾶν.
ſchnalzen κλώζειν.
ſchnappen χάσκειν, nach etw. ~ ἐγχάσκειν τινί.
ſchnarchen ῥέγκειν.
Schnarchen *n* ἡ ῥέγξις.
ſchnarren τρίζειν, τρύζειν, τραυλίζειν.
Schnarren *n* ὁ τρισμός, ὁ τραυλισμός.
ſchnarrend τραυλός.
ſchnattern κλάζειν.
Schnattern *n* ἡ κλαγγή.
ſchnauben φυσᾶν, πνεῖν, aus Unwillen μύζειν.
Schnauben *n* τὸ φύσημα.
ſchnaufen ἀσθμαίνειν.
Schnauzbart *m* ὁ μύσταξ (κος).
Schnauze *f* τὸ στόμα, τὸ ῥύγχος.
Schnecke *f* ὁ κοχλίας, ὁ κόχλος.
ſchneckenförmig κοχλιώδης.
Schneckengang *m* ὁ ἕλιγμός, = Langſamkeit ἡ βραδυτής (ῆτος).
Schneckenhaus *n* ὁ κόχλος.
Schnee *m* ἡ χιών (όνος), ὁ νιφετός, ἡ νιφάς (άδος).
ſchneeartig χιονώδης.
Schneeflocke *f* ἡ νιφάς (άδος).
Schneegeſtöber *n* αἱ νιφάδες.
Schneeglöckchen *n* τὸ λευκόϊον.
Schneehuhn *n* ὁ λαγώπους (οδος).
ſchneeig χιονώδης, νιφετώδης.
Schneemaſſe *f* αἱ χιόνες.
ſchneereich χιονώδης.
ſchneeweiß λευκότερος τῆς χιόνος.
Schneewetter *n* ſ. Schnee=geſtöber.
Schneide *f* ἡ ἀκμή.
ſchneiden τέμνειν, κόπτειν, in Stein ~ ἐγγλύφειν, ἐγκολάπτειν λίθῳ.
Schneiden *n* ἡ τομή, ἡ τμῆσις.
ſchneidend ὀξύς, = empfindlich πικρός, δριμύς.
Schneider *m* ὁ ἱματιουργός.
Schneiderhandwerk *n* ἡ ἱματιουργική.
ſchneidern ἱμάτια ποιεῖν od. ἐργάζεσθαι.
Schneidezahn *m* ὁ δικαστήρ (ῆρος), ὁ γελαστῖνος ὀδούς (όντος).
ſchneien νίφειν.
Schneien *n* ὁ νιφετός.
ſchnell ταχύς, ὀξύς, ἐλαφρός,

ſchnell! ἄγε δή, ἀλλ' ἄγε, ſo ~ als möglich ὡς τάχιστα, τὴν ταχίστην.
ſchnellaufend δρομικός.
Schnelläufer *m* ὁ δρομικός.
ſchnellen πάλλειν, (*intr.*) πάλλεσθαι (P.), πηδᾶν, in die Höhe ~ ἀναπηδᾶν.
Schnellen *n* ὁ παλμός, ἡ πήδησις.
ſchnellfüßig ποδώκης.
Schnellfüßigkeit *f* ἡ ποδωκία.
Schnelligkeit *f* τὸ τάχος, ἡ ταχυτής (ῆτος), ἡ ἐλαφρότης (ητος).
Schnellſchritt *m* ὁ δρόμος, im ~ δρόμῳ, βάδην ταχύ.
ſchnellſegelnd ταχυναυτῶν.
Schnellſegler *m* ὁ κέλης (ητος).
Schnepfe *f* ὁ σκολόπαξ(κος).
ſchneuzen ἀπομύττειν τὰς ῥῖνας, ſich ~ ἀπομύττεσθαι.
Schnitt *m* ἡ τμῆσις, ἡ τομή.
Schnitter *m* ὁ θεριστής.
Schnitterin *f* ἡ θερίστρια.
Schnittfläche *f* ἡ τομή.
Schnittlauch *m* τὸ πράσον.
Schnitzarbeit *f* ἡ γλυφή.
ſchnitzen γλύφειν, ξεῖν, ξύειν.
Schnitzer *m* ὁ γλυφεύς.
Schnitzkunſt *f* ἡ γλυπτική.
ſchnöde καταφρονητικός, ὑβριστικός, θρασύς.
Schnödigkeit *f* ἡ ὕβρις, ἡ θρασύτης (ητος).
ſchnüffeln ἀνασιμοῦν.
Schnupfen *m* ἡ κόρυζα, den ~ haben κορυζᾶν.
Schnur *f* τὸ σχοινίον, ὁ βρόχος, ἡ σεῖρα.
ſchnüren σφίγγειν, ſein Bündel ~ συσκευάζεσθαι.
ſchnurgerade εὐθύτατος, πρὸς στάθμην πεποιημένος oder κατεσκευασμένος.
Schnurrbart *m* ὁ μύσταξ (κος).
Schober *m* ὁ θωμός.
Schock *n* ἑξήκοντα.
Scholle *f* ἡ βῶλος.
ſchollen=artig, =förmig, ſchollig βωλοειδής.
ſchon ἤδη, ~ lange ἤδη ἐκ πολλοῦ, πολὺν ἤδη χρόνον, ~ längſt πάλαι ἤδη, beinahe ~ ὅσον οὐ.
ſchön καλός, ὡραῖος (jugendſchön), εὐειδής (ſchöne Geſtalt), κομψός (nett), χαρίεις, εὖ-, ἐπίχαρις (anmutig), ~ machen καλλύνειν, ~ tun καλλωπίζεσθαι, ~ tun mit j-m θεραπεύειν τινά, κολακεύειν, θωπεύειν, ſchön! (als Antwort) εὖ oder καλῶς λέγεις.
ſchonen φείδεσθαί τινος, ἀπέχεσθαί τινος, ſein Leben ~ φιλοψυχεῖν.
ſchonend μέτριος, ἐπιεικής.
Schöngeiſt *m* ὁ φιλόκαλος ἀνήρ.
Schönheit *f* τὸ κάλλος, ἡ εὐμορφία, ἡ ὡραιότης (ητος), ἡ χάρις.
Schönheits=gefühl *n*, **=ſinn** *m* ἡ φιλοκαλία.
Schönheitsmittel *n* τὸ φάρμακον.
Schonung *f* ἡ φειδώ (οῦς),

ἡ φειδωλία, ἡ μετριότης (ητος), ἡ ἐπιείκεια, ἡ πραότης (ητος), ohne ~ ἀφειδῶς.

ſchonungslos ἀφειδής, δεινός, χαλεπός.

Schonungsloſigkeit *f* ἡ χαλεπότης (ητος).

ſchöpfen ἀντλεῖν, Waſſer ~ ὑδρεύειν, Hoffnung ~ ἐλπίδα λαμβάνειν, Mut ~ ἀναθαρρεῖν, Verdacht ~ ὑποπτεύειν.

Schöpfer *m* ὁ δημιουργός, ὁ πατήρ, ὁ εὑρετής.

ſchöpferiſch ποιητικός, εὑρετικός.

Schöpfung *f* ἡ δημιουργία, ἡ ποίησις, = das Erſchaffene τὰ ὅλα, ὁ κόσμος.

Schoppen *m* ἡ κοτύλη.

Schöps *m* ὁ τομίας.

Schorf *m* τὸ πίτυρον.

Schoß[1] *m* ſ. Schößling.

Schoß[2] *m* τὰ γόνατα, ὁ κόλπος (bſd. Mutterſchoß), die Hände in den ~ legen καθῆσθαι οὐδὲν ποιοῦντα, σχολὴν ἄγειν.

ſchoſſen βλαστάνειν, ἐκβλαστάνειν.

Schößling *m* ὁ κλάδος, ὁ μόσχος, τὸ βλάστημα.

Schote[1] *f* ὁ λοβός.

Schote[2] *f* = Tau, Seil ὁ ποῦς (οδός).

ſchräg πλάγιος, λοξός.

Schrägheit *f* ἡ πλαγιότης (ητος).

Schramme *f* ἡ οὐλή.

Schrank *m* ἡ κιβωτός, ἡ κίστη.

Schranke *f* ἡ εἱρκτή, ὁ φραγμός, τὸ τέρμα, für j-n in die ~n treten ἀμύνεσθαι ὑπέρ τινος, in ~n halten εἴργειν, κατέχειν, κωλύειν, einer Sache ~n ſetzen περιγράφειν, συστέλλειν τι.

ſchrankenlos ἄμετρος (2), ὑπερβάλλων.

Schrankenloſigkeit *f* τὸ ἄμετρον.

Schranz(e) *m* ſ. Schmarotzer.

Schraube *f* ὁ κοχλίας.

ſchrauben στρέφειν τὸν κοχλίαν.

Schraubengang *m* ἡ ἕλιξ (κος).

Schraubſtock *m* τὸ ἔχμα.

Schreck *m* ὁ φόβος, τὸ δεῖμα, τὸ δέος.

Schreckbild *n* τὸ δεῖμα, τὸ φόβητρον.

ſchrecken φοβεῖν, ἐκ-, καταπλήττειν, φόβον ἐμποιεῖν τινι.

Schrecken *m* ſ. Schreck.

Schreckensnachricht *f* ἡ δεινὴ ἀγγελία.

Schreckgeſtalt *f* ſ. Schreckbild.

ſchreckhaft φοβερός, δεινός, ἔμ-, περίφοβος (2).

ſchrecklich φοβερός, δεινός.

Schrecklichkeit *f* τὸ φοβερόν, τὸ δεινόν.

Schreckmittel *n* ὁ φόβος.

Schrecknis *n* τὸ δεῖμα.

Schreckwort *n* τὸ δεινὸν ἔπος, ἡ ἀπειλή.

Schrei *m* ἡ κραυγή, ἡ βοή.

Schreibart *f* ἡ γραφή.

ſchreiben γράφειν, ἐγγράφειν τινί, ἐπιγράφειν εἴς τι, es ſteht geſchrieben

γέγραπται, εἴρηται, = ſchriftlich darſtellen συγγράφειν, einen Brief an j-n ~ γράφειν τινί, λέγειν τινὶ δι' ἐπιστολῆς.

Schreiben *n* ἡ γραφή, τὸ γράφειν, τὰ γράμματα, ἡ ἐπιστολή..

Schreiber *m* ὁ γραφεύς, ὁ γραμματεύς.

Schreiberei *f* ἡ γραφή.

Schreibfeder *f* ὁ κάλαμος.

Schreibfehler *m* τὸ γραφικὸν ἁμάρτημα.

ſchreibfelig πολυγράφος (2).

Schreibtafel *f* ἡ δέλτος, ὁ πίναξ (κος).

ſchreien βοᾶν, κεκραγέναι (*pf. II* von dem ſeltenen *prs.* κράζω), laut ~ ἀναβοᾶν, μέγα βοᾶν, nach etwas ~ βοᾶν τι.

Schreien *n* ἡ βοή, ἡ κραυγή.

ſchreiend: ~e Ungerechtigkeit ἔργον περιφανῶς ἄδικον.

Schreier *m* ὁ βοητής oder durch Partizipien.

Schrein *m* ſ. Schrank.

ſchreiten βαίνειν, βαδίζειν, zu etwas ~ ἰέναι ἐπί τι, τρέπεσθαι ἐπί, εἴς, πρός τι.

Schreiten *n* ἡ βάσις, ἡ βάδισις.

Schrift *f* ἡ γραφή, τὰ γράμματα, = das Geſchriebene ἡ συγγραφή, τὸ βιβλίον.

Schriftchen *n* τὸ γραμμάτιον.

Schriftführer *m* ὁ γραμματεύς.

Schriftgelehrte(r) *m* ὁ θεολόγος.

ſchriftlich γεγραμμένος, ~ abfaſſen συγγράφειν, ~e Abfaſſung ἡ συγγραφή.

Schriftſteller *m* ὁ συγγραφεύς.

Schriftſtellerei *f* ἡ συγγραφή.

ſchriftſtelleriſch συγγραφικός.

Schriftwerk *n* ἡ συγγραφή.

Schriftzeichen *n* τὸ σημεῖον, τὸ γράμμα.

Schriftzüge *m/pl.* τὰ γράμματα.

ſchrillen τρίζειν.

ſchrillend ὀξύς.

Schritt *m* τὸ βῆμα, ἡ βάσις, τὸ βάδισμα, im ~ βάδην, e-n ~ tun ποιεῖν, πράττειν τι, den erſten ~ zu etw. tun ὑπάρχειν τινός.

ſchrittweiſe βάδην.

ſchroff ἀνάντης, ὄρθιος, ἀπότομος (2), = rauh, ſtreng χαλεπός, τραχύς.

Schroffheit *f* das Neutrum der vorhergehenden Adjektiva.

ſchröpfen σχάζειν.

Schröpfen *n* ἡ σχάσις.

Schrot *m* u. *n* τὸ κρίμνον, τὰ ἄλφιτα.

ſchroten ἐρείκειν.

Schrotmehl *n* τὰ ἄλφιτα.

ſchrumpfen = einſchrumpfen ῥικνοῦσθαι, μαραίνεσθαι.

Schub *m* ὁ ὠθισμός.

Schubfach *m* τὸ θυλάκιον.

ſchüchtern εὐλαβής.

Schüchternheit *f* ἡ εὐλάβεια.

Schuft *m* τὸ κάθαρμα.

Schuh *m* τὸ ὑπόδημα, ἡ ὑπόδεσις, ἡ κρηπίς (ῖδος), die ~e anziehen ὑποδεῖσθαι, ausziehen ὑπολύεσθαι.

Schuhmacher, Schuster *m* ὁ σκυτεύς, ὁ σκυτοτόμος.
Schuhmacherhandwerk *n* ἡ σκυτοτομία, ἡ σκυτική.
Schuhriemen *m* ὁ ζυγός, τὸ ζυγόν.
Schuhsohle *f* τὸ κάττυμα.
Schuhwerk *n* τὰ ὑποδήματα.
Schulamt *n* τὸ διδασκαλικὸν ἔργον.
Schulaufseher *m* ὁ σχολ-[ἀρχης.)
Schulbank *f* τὸ βάθρον.
Schuld *f* ἡ αἰτία, τὸ ἔγκλημα, τὸ ἁμάρτημα, schuld an etw. sein αἴτιον εἶναί τινος, keine ~ an etw. haben ἀναίτιον εἶναί τινος, die ~ liegt nicht an mir οὐκ ἔγωγε αἴτιος, j-n von der ~ lossprechen ἀφιέναι τινὰ τῆς αἰτίας, sich etwas zuschulden kommen lassen ἀδικεῖν τι, = Geldschulden τὸ χρέος, τὸ ὀφείλημα, ~en bezahlen ἀποδιδόναι od. διαλύειν τὸ χρέος, ἐκτίνειν τὸ ὀφείλημα, ~en machen δανείζεσθαι ἀργύριον, = Strafe ἡ ζημία.
schuldbefleckt μιαρός.
schuldbewußt κακόν τι ἑαυτῷ συνειδὼς ποιήσας oder ποιήσαντι.
Schuldbewußtsein *n* ἡ συνείδησις.
Schuld-brief *m*, **-buch** *n*, **-schein** *m*, **-verschreibung** *f* τὸ γραμματεῖον, τὸ συμβόλαιον.
schulden ὀφείλειν. [(2).)
schuldenfrei οὐχ ὑπόχρεως
Schulden-last, -masse *f* πολὺ τὸ χρέος, τὸ χρεῶν πλῆθος.
Schuldforderung *f* τὸ δάνεισμα, τὸ χρέος.
Schuldherr *m* ὁ χρήστης (*gen. pl.* χρήστων).
schuldig αἴτιος, ὑπαίτιός (2) τινος, ἔνοχός (2) τινι, ὑπόδικός (2) τινος, eines Vergehens ~ sein ἐνέχεσθαι ἀδικήματι, sich e-r Sache ~ machen ὀφλισκάνειν τι, j-n für ~ erkennen καταγιγνώσκειν τινός, etw. ~ bleiben οὐκ ἀποδιδόναι, der ~e Dank ἡ ἀξία χάρις, die ~e Strafe ἡ ἀξία δίκη.
Schuldigkeit *f* τὸ προσῆκον, τὸ δέον (auch *pl.* τὰ δέοντα), es ist meine ~ ἐμόν ἐστι mit *inf.*, χρή oder δεῖ mit *acc. c. inf.*, δίκαιός εἰμι mit *inf.*, seine ~ tun τὰ προσήκοντα πράττειν.
schuldlos ἀναίτιος (2), ἀναμάρτητος (2).
Schuldlosigkeit *f* τὸ ἀναίτιον.
Schuldner *m* ὁ ὀφειλέτης.
Schule *f* τὸ διδασκαλεῖον, τὸ παιδαγωγεῖον, in die ~ gehen φοιτᾶν εἰς τὸ διδασκαλεῖον oder εἰς διδασκάλου (διδασκάλων), die ~ verlassen ἀπαλλάττεσθαι (P.) ἐκ διδασκάλου (διδασκάλων).
schulen παιδεύειν, διδάσκειν.
Schüler *m* ὁ μαθητής, ὁ συνών τινι, j-s ~ sein συνεῖναί τινι.

Schülerin *f* ἡ συνοῦσά τινι.
Schulgeld *n* ὁ τῆς παιδεύσεως μισθός, τὰ διδασκάλια. ‖γεῖον.‖
Schulhaus *n* τὸ παιδαγωγ-‖
Schul-lehrer,-mann,-meister *m* ὁ διδάσκαλος. ‖ριον.‖
Schulstube *f* τὸ ἀκροατή-‖
Schulter *f* ὁ ὦμος, auf die ~n nehmen αἴρεσθαι ἐπ' ὤμων. ‖(ίδος).‖
Schulterbein *n* ἡ ἐπωμίς‖
Schulterblatt *n* ἡ πλάτη, ἡ ὠμοπλάτη.
Schultheiß *m* ὁ κωμάρχης.
Schulvorsteher *m* ὁ τοῦ διδασκαλείου ἐπιστάτης.
Schulwesen *n* τὰ περὶ τὰ μαθήματα.
Schulwissenschaft *f* ἡ ἐγκύκλιος παιδεία.
Schulze *m* ſ. Schultheiß.
Schund *m* τὸ κάθαρμα.
Schuppe *f* ἡ λεπίς (ίδος), ἡ φολίς (ίδος).
Schuppen *m* ἡ σκευοθήκη.
ſchuppen-artig,-förmig λεπιδοειδής, φολιδοειδής.
Schuppenpanzer *m* ὁ λεπιδωτὸς θώραξ (κος).
ſchuppig λεπιδωτός, **φολιδωτός.**
Schur *f* ἡ κουρά.
Schurke *m* ὁ κακοῦργος, ὁ ὄλεθρος.
Schurkenſtreich *m*, **Schurkerei** *f* ἡ πανουργία, ἡ κακουργία, ἡ πονηρία.
ſchurkiſch κακοῦργος (2), πονηρός, μιαρός.
Schurz *m*, **Schürze** *f* τὸ περίζωμα.
ſchürzen περιζωννύναι.
Schurzfell *n* ſ. Schurz.
Schuß *m* ἡ βολή, τὸ τόξευμα, e-n ~ tun βάλλειν, τοξεύειν, e-n ~ bekommen βάλλεσθαι, τοξεύεσθαι.
Schüſſel *f* ἡ λεκάνη, ἡ κυλίχνη.
ſchußfertig διατεινάμενος, ἐπιβεβλημένος, ſich ~ machen διατείνεσθαι, ἐπιβάλλεσθαι.
Schußweite *f*: außer ~ ἔξω βέλους (βελῶν), in ~ ſein ἐντὸς τοξεύματος γίγνεσθαι, außer ~ ſein ἔξω βέλους γίγνεσθαι.
Schuſter *m* ſ. Schuhmacher.
ſchuſtern σκυτεύειν, σκυτοτομεῖν.
Schutt *m* τὸ χῶμα, = Trümmer τὰ ἐρείπια.
ſchütteln σείειν, σαλεύειν, den Kopf ~ κινεῖν τὴν κεφαλήν.
Schütteln *n* ἡ σεῖσις.
ſchütten χεῖν.
Schütten *n* ἡ χύσις.
Schutthaufen *m* τὸ χῶμα.
Schutz *m* τὸ πρόβλημα, ἡ φυλακή, ἡ βοήθεια, ἡ ἄμυνα, j-n in ſ-n ~ nehmen δέχεσθαι, ὑποδέχεσθαί τινα, unter j-s ~ ſtehen εἶναι ἐπί τινι, bei j-m ~ ſuchen καταφεύγειν πρός τινα.
Schutzbefohlene(r) *m* ὁ ἱκέτης, ὁ πελάτης.
Schutzbündnis *n* ἡ ἐπιμαχία, ein ~ mit j-m ſchließen ἐπιμαχίαν ποιεῖσθαί τινι oder πρός τινα.

Schutzbürger *m* ὁ μέτοικος, ~ ſein μετοικεῖν.
Schutzdach *n* τὸ ἀποστέγασμα, bei Belagerungen ἡ χελώνη, ἡ ἄμπελος.
Schutzdecke *f* ἡ σκέπη.
Schütze *m* ὁ τοξότης (auch als Sternbild).
ſchützen φυλάττειν, διαφυλάττειν, βοηθεῖν, ἐπικουρεῖν, ἀμύνειν, σῴζειν, διασῴζειν, = befeſtigen τειχίζειν, ὀχυροῦν.
Schutz-engel, -geiſt *m* ὁ ἀγαθὸς δαίμων.
Schützer *m* ὁ φύλαξ (κος), ὁ σωτήρ (ῆρος).
Schutzflehen *n* ἡ ἱκετεία, ἡ ſ. [ἱκεσία.]
Schutzflehende(r) *m* ὁ ἱκέτης, *fem.* ἡ ἱκέτις (ιδος).
Schutzgeld *n* τὸ μετοίκιον.
Schutzgenoſſe *m* ὁ μέτοικος.
Schutzgenoſſenſchaft *f* ἡ μετοικία. [θεός.]
Schutzgott *m* ὁ πατρῷος ſ
Schutzherr *m* ὁ προστάτης, j-s ~ ſein προστατεῖν τινος.
Schutzherrſchaft *f* ἡ προστατεία. [befohlene(r).]
Schützling *m* ſ. Schutz-ſ
ſchutzlos ἀφύλακτος, ἀφρούρητος, ἄφρουρος (ſämtlich 2).
Schutzloſigkeit *f* das Neutrum der vorhergehenden Adjektiva.
Schutzmauer *f* τὸ πρόβλημα.
Schutzmittel *n* τὸ ἐπικούρημα, τὸ ἀλεξιφάρμακον. [τὸ ἄσυλον.]
Schutzort *m* ἡ καταφυγή, ſ
Schutzpatron *m* ſ. Schutzgott und Schutzherr.
Schutzrede *f* ἡ ἀπολογία.
Schutzſchrift *f* ἡ ἀπολογία.
Schutzverwandte(r) *m* ὁ μέτοικος. [ἡ φρουρά.]
Schutzwache *f* ἡ φυλακή, ſ
Schutzwaffen *f/pl.* τὰ (ἀμυντήρια) ὅπλα.
Schutzwehr *f* τὸ πρόβλημα. τὸ ἔρυμα.
ſchwach ἀσθενής, ἄρρωστος (2), ἀδύνατος (2), ~es Geſicht ἀμαυρὰ ὄψις, ~e Hoffnung ὀλίγη ἐλπίς, ~e Stimme λεπτὴ φωνή.
Schwäche *f* ἡ ἀσθένεια, ἡ ἀρρωστία, ἡ ἀδυνασία.
ſchwächen ἀσθενοῦν, ἐλαττοῦν, μειοῦν, συστέλλειν, παραλύειν.
Schwächen *n* ἡ ἐλάττωσις, ἡ μείωσις.
Schwachheit *f* ſ. Schwäche.
ſchwachherzig δειλός, ἄψυχος (2).
ſchwächlich ſ. ſchwach.
Schwächlichkeit *f* ſ. Schwäche.
Schwachſinn *m* ἡ ἀμβλύτης (ητος). [βλύς.]
ſchwachſinnig ἀσθενής, ἀμ-ſ
Schwadron *f* ἡ ἴλη, ~
ſchwadronenweiſe κατ' ἴλας.
Schwager *m* ὁ κηδεστής, ὁ γαμβρός.
Schwägerin *f* ἡ κηδέστρια.
Schwägerſchaft *f* ἡ κηδεία.
Schwalbe *f* ἡ χελιδών (όνος).
Schwall *m* ὁ ὄγκος, τὸ πλῆθος. [σπογγιά.]
Schwamm *m* ὁ σπόγγος, ἡ ſ
ſchwammartig σπογγοειδής.
ſchwammig ἀραιός, χαῦνος, ὑγρός.

Schwan *m* ὁ κύκνος.
Schwanengesang *m* τὸ κύκνειον μέλος, den ~ singen ᾄδειν τὸ κύκνειον.
Schwang *m*: in ~ bringen (von Gerüchten) διαδιδόναι, διασπείρειν, im ~e sein ἐπικρατεῖν.
schwanger ἔγκυος (2), ~ sein κύειν (κυεῖν), ~ werden κυίσκεσθαι.
schwängern ἔγκυον ποιεῖν, κυίσκειν, πληροῦν.
Schwangerschaft *f* ἡ κύησις.
Schwängerung *f* ἡ πλήρωσις, gew. durch Verba.
Schwank *m* τὸ παίγνιον.
schwanken σείεσθαι (P.), ἀβέβαιον εἶναι, σαλεύειν, in Entschlüssen ἀμφισβητεῖν, ἀπορεῖν.
Schwanken *n* ἡ ἀμφισβήτησις, ἡ ἀπορία.
schwankend (übtr.) ἀβέβαιος (2), σφαλερός.
Schwanz *m* ἡ οὐρά, ἡ κέρκος. [κεύειν τινά.]
schwänzeln: um j-n ~ κολα-
schwanzlos ἄκερκος (2).
schwären ἑλοῦσθαι.
Schwären *n* ἡ ἕλκωσις.
Schwarm *m* ὁ ὄχλος, τὸ πλῆθος, von Bienen ὁ ἑσμός.
schwärmen ἐκ-, περιπέτεσθαι, = sich Vergnügungen hingeben ἡδυπαθεῖν, τρυφᾶν, κωμάζειν, = verkehrte Vorstellungen haben μαίνεσθαι (P.), βακχεύειν.
Schwärmen *n* ἡ τρυφή, ὁ κῶμος.
Schwärmer *m* ὁ κωμαστής, = der Begeisterte ὁ ἐνθουσιαστής, ὁ μανείς, ὁ μανικός.
Schwärmerei *f* ὁ ἐνθουσιασμός, ἡ μανία.
schwärmerisch ἐνθουσιαστικός, μανικός.
Schwarte *f* ἡ φορίνη.
schwarz μέλας, αινα, αν, ~ sein μελανεῖν, ~ werden μελαίνεσθαι (P.), ~ machen j. schwärzen, es wird mir ~ vor den Augen σκοτοῦμαι.
schwarzblau περκνός, κυανοῦς. [ρος (2).]
schwarzbraun μελάγχλω-
Schwarzdrossel *f* ὁ κόττυφος.
Schwärze *f* τὸ μέλαν, ἡ μελανία.
schwärzen μελαίνειν. [(2).]
schwarzfarbig μελάγχρους
schwarzgekleidet μέλαν ἱμάτιον ἠμφιεσμένος.
schwarzgrau φαιός.
Schwarzkünstler *m* ὁ μάγος, ὁ φαρμακεύς.
schwärzlich ὑπομέλας, αινα, αν. [ρος.]
Schwarzpappel *f* ἡ αἴγει-
Schwarzwild *n* οἱ κάπροι.
schwatzen λαλεῖν, ἀδολεσχεῖν, φλυαρεῖν.
Schwätzer *m* ὁ λάλος, ὁ ἀδολέσχης, ὁ φλύαρος.
Schwätzerei *f* ἡ λαλιά, ἡ φλυαρία (auch *pl.*).
schwatzhaft λάλος, ἀδολέσχης.
Schwatzhaftigkeit *f* ἡ λαλιά, ἡ ἀδολεσχία.

Schwebe *f* ἡ αἰώρα, ἡ αἰώρησις.

ſchweben αἰωρεῖσθαι (P.), κρέμασθαι, μετέωρον εἶναι, vor den Augen ~ ἐν ὀφθαλμοῖς εἶναι, in Furcht ~ διὰ φόβου εἶναι, in Gefahr ~ ἐν κινδύνῳ εἶναι, zwiſchen Furcht und Hoffnung ~ μετέωρον εἶναι.

ſchwebend αἰωρούμενος, μετέωρος (2).

Schwefel *m* τὸ θεῖον.

ſchwefel-artig, -farbig, -gelb, ſchweflig θειώδης.

Schweif *m* ἡ οὐρά.

ſchweifen = umherſchweifen πλανᾶσθαι, περιπλανᾶσθαι.

ſchweigen σιωπᾶν, σιγᾶν, σιγὴν ἔχειν, ἡσυχάζειν, j-n zum ~ bringen κατασιωπᾶν τινα, παύειν τινὰ λέγοντα.

ſchweigend σιγῇ, διὰ (μετὰ) σιγῆς.

ſchweigſam σιωπηλός, σιω-[πηρός.]

Schweigſamkeit *f* ἡ σιωπή.

Schwein *n* ὁ, ἡ σῦς (υός), ein Ferkel ὁ δέλφαξ (ακος), wildes ~ ὁ κάπρος, ὁ ἄγριος σῦς.

ſchweineartig, ſchweiniſch συώδης.

Schweineherde *f* τὸ συο-[φόρβιον.]

Schweiß *m* ὁ ἱδρώς (ῶτος), ~ vergießen ἱδρῶτα ἀφιέναι, von ~ triefen ἱδρῶτι ῥεῖν, ohne ~ ἀνιδρωτί.

ſchweißig ἱδρωτικός, ἱδρώ-[δης.]

Schweißtropfen *m* ὁ ἱδρῶτος σταλαγμός.

Schweißtuch *n* τὸ καψιθρῶτιον.

ſchwelgen τρυφᾶν, ἡδυπαθεῖν, ἀσελγαίνειν.

Schwelger *m* durch die *part.* der vorh. Verba.

Schwelgerei *f* ἡ τρυφή, ἡ ἡδυπάθεια, ἡ ἀσέλγεια.

ſchwelgeriſch τρυφῶν, τρυφερός, ἀσελγής.

Schwelle *f* ὁ βαθμός, j-s ~ betreten προσφοιτᾶν τινι, εἰσέρχεσθαι πρός (παρά) τινα.

ſchwellen αὐξάνειν, *intr.* αὐξάνεσθαι, = anſchwellen οἰδαίνειν.

Schwemme *f* ἡ κυλίστρα.

ſchwemmen ῥοΐζειν.

Schwengel *m* ὁ κήλων (ωνος).

ſchwenken πάλλειν, δονεῖν, (in der Militärſprache) ſich ~ στρέφεσθαι (P.), ἐπιστρέφεσθαι, ἐπικάμπτειν, rechts (links) ~ ἐπ' ἀσπίδα (ἐπὶ δόρυ) ἐπιστρέφειν, = kehrt machen ἀναστρέφεσθαι.

Schwenkung *f* ἡ ἐπι-, ἀναστροφή.

ſchwer: von Gewicht βαρύς, = mühevoll χαλεπός, δεινός, ἐπίπονος (2), = beſchwerlich ἀχθεινός, πικρός, ~ zu ... wird durch die *adj.* mit δυσ- wiedergegeben, ~ zu erobern δυσάλωτος (2), ~ zu finden δυσεύρετος (2), ~ zu lernen δυσμαθής, ~ zu erkennen δύσγνωστος (2), ~ zugänglich δύσβατος (2), ~e Rüſtung τὰ ὅπλα, ~er Wein

ἄκρατος (2) οἶνος, ~e Krankheit δεινὴ νόσος, ~e Strafe μεγάλη τιμωρία, es fällt mir etwas ~ ἄχθομαί τινι oder ἐπί τινι.

ſchwer-atmend, -atmig δύσπνους (2).

ſchwerbewaffnet ὁ ὁπλίτης.

Schwere *f* τὸ βάρος, ἡ βαρύτης (ητος), τὸ ἄχθος, τὸ βρῖθος.

ſchwerfällig βραδύς, vom Geiſte ἀναίσθητος (2).

Schwerfälligkeit *f* ἡ βραδυτής (ῆτος), ἡ ἀναισθησία.

ſchwerhörig βαρυήκοος (2).

Schwerhörigkeit *f* ἡ βαρυηκοΐα.

Schwerkraft *f* ἡ ῥοπή.

ſchwerlich σχολῇ, μόλις, οὐκ ἄν mit *opt.*, οὔ μή mit *conj.* oder *ind. fut.*

Schwermut *f* ἡ δυσθυμία, ἡ μελαγχολία.

ſchwermütig δύσθυμος (2), μελαγχολικός.

Schwerpunkt *m* ἡ ῥοπή.

Schwert *n* τὸ ξίφος, das ~ ziehen γυμνοῦν od. σπᾶσθαι τὸ ξίφος.

ſchwertförmig ξιφοειδής.

Schwertlilie *f* ἡ ἶρις (ιδος).

Schwertſcheide *f* ὁ κολεός.

Schwertſtreich *m* ἡ ξίφους πληγή, ohne ~ ἀμαχεί, ἀμαχητί.

Schwertträger *m* ὁ ξιφηφόρος.

Schweſter *f* ἡ ἀδελφή.

ſchweſterlich ἀδελφικός.

Schweſterliebe *f* ἡ φιλαδελφία.

Schweſtermann *m* ſ. Schwager.

Schweſtermord *m* ἡ ἀδελφοκτονία. [ἀδελφοκτόνος.]

Schweſtermörder *m* ὁ

Schwibbogen *m* τὸ ψαλίδωμα.

Schwiegereltern, die ὁ πενθερὸς καὶ ἡ πενθερά.

Schwiegermutter *f* ἡ πενθερά, ἡ ἑκυρά. [βρός.]

Schwiegerſohn *m* ὁ γαμ-

Schwiegertochter *f* ἡ τοῦ υἱοῦ γυνή (αικός).

Schwiegervater *m* ὁ πενθερός.

Schwiele *f* ἡ τύλη, ὁ τύλος, ~n machen τυλοῦν, ~n bekommen τυλοῦσθαι (P.).

ſchwielenartig, ſchwielig τυλώδης.

ſchwierig χαλεπός, ἐπίπονος (2), ἄπορος (2).

Schwierigkeit *f* ἡ χαλεπότης (ητος), ἡ ἀπορία, ἡ ἀμηχανία, τὸ ἄπορον, j-m ~en machen πράγματα παρέχειν τινί.

ſchwimmen νεῖν, von Blut ~ αἵματι ῥεῖν, in Tränen ~ δακρυρροεῖν.

ſchwimmend νέων.

Schwimmer *m* ὁ κολυμβητής.

Schwimmhaut *f* ἡ ἐπιδερμίς (ίδος). [βητική.]

Schwimmkunſt *f* ἡ κολυμ-ſ

Schwindel *m* ὁ ἴλιγγος, ὁ σκότος, übtr. ſ. Betrug.

Schwindelei *f* ſ. Betrug.

Schwindelgeiſt *m* ἡ μανία.

ſchwinden φθίνειν, μαραίνεσθαι (P.), τήκεσθαι (P.).

Schwinden *n* ἡ φθίσις, ἡ μάρανσις.
ſchwindlig σκοτώδης, ~ werden σκοτοῦσθαι (P.).
Schwindſucht *f* ἡ φθίσις, die ~ haben φθισιᾶν.
ſchwindſüchtig φθισικός.
Schwinge *f* ſ. Flügel.
ſchwingen πάλλειν, ſich auf etwas ~ ἀναπηδᾶν ἐπί τι, ſich in die Höhe ~ ἀναπέτεσθαι.
Schwingen *n* ὁ παλμός.
Schwingung *f* ἡ πάλσις.
ſchwirren τρίζειν, βομβεῖν.
Schwirren *n* ὁ τριγμός, ὁ βόμβος.
ſchwitzen ἱδροῦν, ἰδίειν.
Schwitzen *n* ἡ ἴδσις.
ſchwören ὀμνύναι, διομνύναι, bei den Göttern ~ ὀμνύναι τοὺς θεούς, falſch ~ (meineidig ſein) ἐπιορκεῖν.
ſchwül καυματώδης, καυσώδης.
Schwüle *f* τὸ καῦμα.
Schwulſt *m* ὁ τῶν λόγων ὄγκος.
ſchwülſtig ὀγκώδης.
Schwung *m* ἡ φορά, ἡ ῥύμη, ἡ ὁρμή, ἡ ῥοπή, übtr. ἡ δεινότης (ητος).
Schwungfeder *f* τὸ πτερόν, ἡ πτέρυξ (γος).
Schwungkraft *f* ἡ τάσις, übtr. ἡ ὁρμή.
ſchwungvoll δεινός, μεγαλοπρεπής.
Schwur *m* ſ. Eid.
ſechs ἕξ.
Sechseck *n* τὸ ἑξάγωνον.
ſechseckig ἑξάγωνος (2).
ſechs-fach, -fältig ἑξαπλοῦς, ἑξαπλάσιος.
ſechsfüßig ἑξάπους (οδος).
ſechshundert ἑξακόσιοι.
Sechshundertſte *m* ἑξακοσιοστός.
ſechsjährig ἑξαετής, ἑξέτης.
ſechsmal ἑξάκις.
ſechsmonatlich ἑξάμηνος (2).
ſechsruderig ἑξήρης.
ſechsſeitig ἑξάπλευρος (2).
ſechsſtündig (δι') ἓξ ὡρῶν.
ſechstägig ἑξαήμερος (2).
ſechstauſend ἑξακισχίλιοι.
Sechstauſendſte *m* ἑξακισχιλιοστός.
Sechſte *m* ὁ ἕκτος.
ſechſtens τὸ ἕκτον.
ſechzehn ἑκκαίδεκα.
ſechzehnjährig ἑκκαιδεκαέτης.
ſechzehntauſend ἑξακισχίλιοι καὶ μύριοι.
Sechzehnte *m* ὁ ἑκκαιδέκατος, ὁ δέκατος ἕκτος.
ſechzig ἑξήκοντα.
ſechzigmal ἑξηκοντάκις.
Sechzigſte *m* ὁ ἑξηκοστός.
ſechzigtauſend ἑξακισμύριοι.
See[1] *m* ἡ λίμνη.
See[2] *f* ſ. Meer.
Seeadler *m* ὁ ἀλιάετος, ὁ ἁλιαίετος.
Seebad *n* τὸ θαλάττιον λουτρόν, ein ~ nehmen λοῦσθαι ἐν τῇ θαλάττῃ.
Seebär *m* ὁ θαλάττιος ἄρκτος.
Seedienſt *m* τὰ ναυτικὰ ἔργα.
Seeexpedition *f* ὁ ναυτικὸς στόλος.
Seefahrer *m* ὁ ναύτης.

Seefahrt *f* ἡ ναυτιλία, ὁ πλοῦς. [ἰχθύς (ύος).]
Seefisch *m* ὁ θαλάττιος
Seegefecht *n* ἡ ναυμαχία, ein ~ liefern ναυμαχεῖν τινι oder πρός τινα, ein ~ gewinnen νικᾶν ναυμαχίαν oder ναυμαχίᾳ.
Seegras *n* τὸ φῦκος, τὸ φυκίον. [ὁ ὅρμος.]
Seehafen *m* ὁ λιμήν (ένος),
Seehandel *m* ἡ ναυκληρία, ἡ ἐμπορία. [κρατία.]
Seeherrschaft *f* ἡ θαλαττο-
Seehund *m* ἡ φώκη.
Seekampf *m* ſ. Seegefecht.
Seekrankheit *f* ἡ ναυτία, die ~ haben ναυτιᾶν.
Seekrieg *m* ὁ κατὰ θάλατταν πόλεμος.
Seeküſte *f* ἡ παραλία.
Seele *f* ἡ ψυχή, mit ganzer ~ παντὶ τῷ θυμῷ, ein Herz und eine ~ ſein μίαν ψυχὴν εἶναι, von Grund der ~ ἐκ τῆς ψυχῆς.
Seelenadel *m* ἡ γενναιότης (ητος). [ἀθημονία.]
Seelenangſt *f* ἡ ἀγωνία, ἡ
Seelenfriede *m* ἡ εὐθυμία.
Seelengröße *f* ἡ μεγαλοψυχία, ἡ μεγαλοφροσύνη.
Seelenheil *n* ἡ τῆς ψυχῆς σωτηρία.
Seelenkräfte *f/pl.* αἱ ψυχικαὶ δυνάμεις. [ψυχήν.]
ſeelenkrank ſein νοσεῖν τὴν
ſeelenlos ἄψυχος (2).
Seelenruhe *f* ſ. Seelenfriede.
Seelenſchmerz *m* ἡ (τῆς ψυχῆς) λύπη. [ῥώμη.]
Seelenſtärke *f* ἡ τῆς ψυχῆς
Seelenſtimmung *f* ἡ τῆς ψυχῆς διάθεσις.
Seelenvermögen *n* ἡ τῆς ψυχῆς δύναμις.
Seelenwanderung *f* ἡ μετεμψύχωσις.
Seelenzuſtand *m* ἡ τῆς ψυχῆς ἕξις.
Seelente, die οἱ ναῦται, οἱ ἐπιβάται.
Seemacht *f* τὸ ναυτικόν, ἡ ναυτικὴ δύναμις.
Seemann *m* ὁ ναύτης, ὁ ναυτικός. [σύνταξις.]
Seemanöver *n* ἡ ναυτικὴ
Seemöwe *f* ὁ λάρος.
Seemuſchel *f* τὸ ὄστρεον (ὄστρειον).
Seeplatz *m* τὸ (κατὰ θάλατταν) ἐμπόριον.
Seeräuber *m* ὁ λῃστής, ὁ πειρατής.
Seeräuberei *f* ἡ λῃστεία, ἡ πειρατεία.
ſeeräuberiſch λῃστικός.
Seereiſe *f* ἡ κατὰ θάλατταν πορεία, ὁ πλοῦς.
Seeſchiff *n* τὸ θαλάττιον πλοῖον.
Seeſchlacht *f* ſ. Seegefecht.
Seeſeite *f* τὰ πρὸς τὴν θάλατταν, auf der ~ πρὸς τῆς θαλάττης.
Seeſieg *m* ἡ ναυκρατία.
Seeſoldat *m* ὁ ναύτης, ὁ ἐπιβάτης.
See-ſtaat *m*, **-ſtadt** *f* ἡ ἐπιθαλάττιος πόλις.
Seeſtern *m* ὁ ἀστήρ (έρος).
Seeſtrand *m* ἡ ἀκτή, ὁ αἰγιαλός.
Seeſturm *m* ὁ θαλάττιος

oder κατὰ θάλατταν χειμών (ῶνος).
Seetang *m* ſ. Seegras.
Seetruppen *f/pl.* οἱ ναυτικοὶ στρατιῶται.
ſeetüchtig πλώιμος (2).
Seeungeheuer *n* τὸ κῆτος.
Seewaſſer *n* ἡ ἅλμη.
Seeweſen *n* τὸ ναυτικόν (auch *pl.*).
Seewind *m* ὁ θαλάττιος ἄνεμος.
Segel *n* τὸ ἱστίον, die ~ aufziehen αἴρειν oder ἐπαίρεσθαι τὰ ἱστία, die ~ einziehen χαλᾶν τὰ ἱστία, unter ~ gehen ἀνάγεσθαι (M.), mit vollen ~n fahren ἱστιοδρομεῖν.
ſegelfertig ἕτοιμος πλεῖν.
ſegellos ἱστίων ἔρημος.
ſegeln πλεῖν, ναυτίλλεσθαι.
Segeln *n* ὁ πλοῦς. (2).
ſegelſchwellend πλησίστιος.
Segeltuch *n* ἡ ὀθόνη.
Segen *m* ἡ θεία μοῖρα, mit göttlichem ~ σὺν θεῷ, es bringt ~ συμφέρει, συμφέρον ἐστίν, es bringt keinen ~ ἀσύμφορόν ἐστιν, = glücklicher Zuſtand ἡ ἀφθονία. βιος.
ſegensreich εὐδαίμων, ὄλ-
Segenswunſch *m* ἡ ἐπευχή, ἡ εὐφημία.
Segler *m* ὁ ναύτης.
ſegnen εὐδαίμονα ποιεῖν τινα, Gott ſegne dich δοίη ὁ θεός σοι εὐτυχεῖν, geſegnet ſein mit etw. ἄφθονον ἔχειν τι.
ſehen ὁρᾶν, βλέπειν, θεᾶσθαι, αἰσθάνεσθαι, etwas gern ~ φιλεῖν, ἀγαπᾶν τι, χαίρειν, ἥδεσθαι (P.) mit *part.*, etw. ~ laſſen δεικνύναι, δηλοῦν, gut ~ ὀξὺ βλέπειν, ſchlecht ~ παραβλέπειν, darauf ~, daß ἐπιμελεῖσθαι mit ὅπως u. *ind. fut.*, zur Erde ~ βλέπειν κάτω.
Sehen *n* ἡ ὄψις, ἡ ὅρασις, gew. durch Verba.
ſehens=wert, =würdig ἀξιοθέατος (2), θέας ἄξιος.
Sehenswürdigkeit *f* τὸ ἀξιοθέατον.
Seher *m* ὁ μάντις.
Seherblick *m* ἡ ἀγχίνοια.
Seher=gabe, =kunſt *f* ἡ μαντική.
Seherin *f* ἡ μάντις.
Sehkraft *f* τὸ ὁρατικόν.
Sehne *f* ὁ τένων (οντος), τὸ νεῦρον (auch am Bogen).
ſehnen, ſich ποθεῖν τι, ἐπιποθεῖν τινα oder τι, ἐπιθυμεῖν τινος.
Sehnen *n.* **Sehnſucht** *f* ὁ πόθος, ἡ ἐπιθυμία, ~ nach etwas haben ſ. ſich ſehnen.
ſehnig νευρώδης.
ſehnlich, ſehnſüchtig δεινός, σφοδρός, *adv.* δεινῶς, μάλα, σφόδρα.
ſehr μάλα, πάνυ, σφόδρα, in Verbindung mit *adj.* gewöhnlich der *sup.*, gar ~ καὶ μάλα, καὶ σφόδρα, πάνυ γε, zu ~ ἄγαν, λίαν, ſo ~ τοσοῦτον, οὕτω(ς), ſo ~, daß τοσοῦτον ὥστε oder ὅσον mit *inf.* oder *ind.* κόν.
Sehvermögen *n* τὸ ὁρατι-

Sehweite *f* τὸ ὄψεως μῆκος, auf (aus) ~ ἐξ ὄψεως μήκους. [τέναγος.]
ſeicht βαθατός, ~e Stelle τὸ
Seichtigkeit *f* τὸ ἀβαθές.
Seide *f* ἡ βόμβυξ (υκος).
ſeiden σηρικός.
Seidenraupe *f* ὁ βόμβυξ (υκος). [ρικά.]
Seidenwaren *f/pl.* τὰ ση-
Seidenzeug *n* τὸ σηρικόν.
Seife *f* τὸ σμῆγμα.
ſeifen σμῆν, σμήχειν.
ſeifen ἡθεῖν, ὑλίζειν.
Seil *n* ὁ σχοῖνος, τὸ σχοινίον, ἡ σπεῖρα.
Seiler *m* ὁ σχοινοπλόκος, ὁ σχοινοστρόφος. [της.]
Seiltänzer *m* ὁ σχοινοβά-
Seim *m* ὁ χυμός.
ſein[1]; nicht reflexiv αὐτοῦ, ῆς, οῦ (dem *subst.* nachgeſtellt), reflexiv ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ (zwiſchen *art.* u. *subst.*); iſt es unbetont, dann genügt der bloße Artikel.
ſein[2] εἶναι, γενέσθαι, γεγονέναι, ὑπάρχειν (vorhanden ſein), τυγχάνειν mit *part.*, πεφυκέναι, φῦναι (von Natur ſein), oft ἔχειν mit *adv.*, zB. es iſt ſchön καλῶς ἔχει, fortwährend, immer ~ διατελεῖν, διαγίγνεσθαι, διάγειν, διαμένειν mit *part.*, ſei es ... ſei es εἴτε ... εἴτε (ἐάν τε ... ἐάν τε), außer ſich ~ ἔξω ἑαυτοῦ εἶναι, bei ſich ~ ἐν ἑαυτῷ εἶναι, für etwas ~ συναινεῖν τι, gegen etw. ~ ἀνθίστασθαί τινι.
Sein[3] *n* ἡ οὐσία.
ſeinerſeits, ſeinesteils τὸ κατ' αὐτόν (ἑαυτόν).
ſeinesgleichen ὅμοιος αὐτῷ (ἑαυτῷ).
ſeinige *s.* ὁ, ἡ, τὸ αὐτοῦ (ἑαυτοῦ).
ſeit ἐκ (ἔξ), ἀπό mit *gen.*, ~ langer Zeit ἐκ πολλοῦ, διὰ πολλοῦ χρόνου, ~ alter Zeit ἐκ (ἀπὸ) τοῦ παλαιοῦ.
ſeitab liegen ἀποκεῖσθαι.
ſeitdem ἐκ τούτου, ἐξ oder ἀφ' οὗ.
Seite *f* ἡ πλευρά, τὸ πλευρόν, etwas auf die ~ bringen κλέπτειν, ὑφαιρεῖσθαί τι, j-n zur ~ haben συνεργὸν ἔχειν τινά, j-m zur ~ ſtehen βοηθεῖν τινι, = Teil τὸ μέρος, die vordere ~ τὰ πρόσθεν, die hintere ~ τὰ ὄπισθεν, die rechte ~ τὰ δεξιά, die linke ~ τὰ ἀριστερά, von allen ~n her πανταχόθεν, nach allen ~n hin πανταχόσε, auf allen ~n πανταχῇ, auf der einen ~ ... auf der anderen ~ ἔνθα μέν ... ἔνθα δέ, = Partei τὰ τινος, auf j-s ~ ſein εἶναι oder γίγνεσθαι μετά τινος, φρονεῖν τά τινος, auf j-s ~ treten ἑλεῖν τά τινος, von ſeiten j-s ἀπό (παρά) τινος, auf der e-n ~ ... auf der anderen ~ τὰ μέν ... τὰ δέ.
Seitenbewegung *f* ἡ παραγωγή (in militäriſchem Sinne).
Seitenbiegung *f* ἡ ἐκ πλαγίου κλίσις.

Seitenblick *m* τὸ ἐκ πλαγίου βλέμμα.
Seitenfläche *f* ἡ πλευρά.
Seitengang *m* ἡ ἐκ πλαγίου στοά.
Seitengebäude *n* τὸ παροικοδόμημα.
Seitenhieb *m* ἡ ἐκ πλαγίου πληγή.
Seiten·schmerzen *m/pl.*, **-stechen** *n* ἡ πλευρῖτις (ιδος).
Seitenschwenkung *f* ἡ παραγωγή.
Seitenstück *n* τὸ πλευρόν.
Seitentür *f* ἡ παράθυρος.
Seitenwand *f* ὁ τοῖχος.
Seitenweg *m* ἡ ἐκτροπή.
seither μέχρι τοῦ νῦν.
seitherig ὁ, ἡ, τὸ μέχρι τοῦ νῦν.
seitwärts πλάγιος, ἐκ πλαγίου, εἰς τὰ πλάγια, ~ wenden ἀποκάμπτειν, ἀποστρέφειν, sich ~ wenden ἐκ-, ἀποτρέπεσθαι (P. u. M.).
Sekretär *m* ὁ γραμματεύς.
Sekte *f* ἡ αἵρεσις, ἡ ἑταιρεία.
Sektion *f* ἡ ἀνατομή, = Abteilung ἡ τάξις.
Sekunde *f* τὸ ἀκαρὲς τοῦ χρόνου.
selbst αὐτός, ἡ, ὁ, reflexiv ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ.
selbständig ἐλεύθερος, αὐτοκράτωρ (ορος), οὐδενὸς ὑπήκοος (2).
Selbständigkeit *f* ἡ ἐλευθερία, ἡ αὐτοκράτεια.
Selbstbeherrschung *f* ἡ ἐγκράτεια, ἡ σωφροσύνη.
Selbstbetrug *m* τὸ ἐξαπατᾶν ἑαυτόν.
Selbstbewunderung *f* τὸ ἄγασθαι ἑαυτόν.
Selbstbewußtsein *n* τὸ συνειδέναι, ἡ συνείδησις.
Selbsterkenntnis *f* τὸ γνῶναι ἑαυτόν.
Selbsterniedrigung *f* ἡ ἰδία ταπείνωσις.
selbsterwählt αὐθαίρετος (2).
selbsterworben αὐτόκτητος (2).
selbstgefällig αὐθάδης.
Selbstgefälligkeit *f* ἡ αὐθάδεια.
Selbstgefühl *n* τὸ φρόνημα.
selbstgenügend αὐτάρκης.
Selbstgenügsamkeit *f* ἡ αὐτάρκεια.
Selbstgespräch *n* ὁ πρὸς ἑαυτὸν διάλογος, ein ~ halten διαλέγεσθαι ἑαυτῷ.
Selbstherrschaft *f* ἡ αὐτοκράτεια.
selbstherrschend αὐτοκρατής.
Selbstherrscher *m* ὁ αὐτοκράτωρ (ορος).
Selbstherrscherin *f* ἡ αὐτοκράτωρ.
Selbsthilfe *f* ἡ τιμωρία.
Selbstmord *m* ἡ αὐτοχειρία, ὁ αὐθαίρετος θάνατος.
Selbstmörder *m* ὁ αὐτόχειρ (ειρος), ὁ αὐθέντης.
Selbstprüfung *f* ἡ ἑαυτοῦ ἐξέτασις.
selbstredend αὐθομολογούμενος.
Selbstsucht *f* ἡ αὐθάδεια.
selbstsüchtig φίλαυτος (2).
selbsttätig αὐτουργός (2).
Selbsttätigkeit *f* ἡ αὐτουργία.
Selbsttäuschung *f* ἡ. Selbstbetrug.

ſelbſttönend αὐτόφωνος (2).
Selbſtüberwindung *f* ἡ ἐγκράτεια.
Selbſtverleugnung *f* ἡ τῶν ἰδίων συμφερόντων ὀλιγωρία. [τος (2).]
ſelbſtverſchuldet αὐθαίρε-/
ſelbſtverſtändlich ſ. ſelbſtredend. [ἀμύνεσθαι.]
Selbſtverteidigung *f* τὸ/
Selbſtvertrauen *n* τὸ φρόνημα.
ſelbſtwachſend αὐτοφυής, αὐτόφυτος (2).
ſelbſtzufrieden αὐτάρκης.
Selbſtzufriedenheit *f* ἡ αὐτάρκεια.
ſelig μακάριος, εὐδαίμων, j-n ~ preiſen wegen etwas μακαρίζειν, εὐδαιμονίζειν τινά τινος.
Seligkeit *f* ἡ μακαρία, ἡ εὐδαιμονία.
Seligpreiſung *f* ὁ μακαρισμός, ὁ εὐδαιμονισμός.
Sellerie *m* τὸ σέλινον.
ſelten σπάνιος, *adv.* σπανίως, ~ ſein σπανίζειν, = ausgezeichnet διαφέρων, θαυμαστός, ἐκπρεπής.
Seltenheit *f* ἡ σπάνις, ἡ σπανιότης (ητος), = ſeltener Gegenſtand τὸ θέαμα, τὸ θαῦμα. [(2).]
ſeltſam θαυμάσιος, ἄτοπος/
Seltſamkeit *f* ἡ ἀτοπία, τὸ θαῦμα. [χρόνος.]
Semeſter *n* ὁ ἔκμηνος/
Senat *m* ἡ βουλή (bei den Athenern), ἡ γερουσία (bei den Spartanern), ἡ σύγκλητος (bei den Römern).
Senator *m* ὁ βουλευτής, ὁ σύνεδρος, ὁ γερουσιαστής.
Senatsbeſchluß *m* τὸ βούλευμα.
ſenden ſ. ſchicken.
Sendſchreiben *n* ἡ ἐπιστολή.
Sendung *f* ἡ πέμψις, = geſendete Gegenſtände ἡ κομιδή.
Senf *m* τὸ νᾶπυ (υος).
ſengen κάειν, ~ und brennen τέμνειν καὶ κάειν, κόπτειν καὶ κάειν (in e-m Lande χώραν).
ſengend καυστικός.
ſenken καθιέναι, καταβάλλειν, ſich ~ καθίεσθαι, καθίζεσθαι, mit geſenktem Kopfe κάτω νενευκώς, mit geſenktem Blick κάτω βλέπων.
Senker *m*, **Senkreis** *n* τὸ μόσχευμα, τὸ φύτευμα, τὸ φυτευτήριον.
ſenkrecht ὀρθός, ~ ſtehen ὀρθὸν ἑστάναι, ~e Stellung ἡ ὀρθότης (ητος).
Senkung *f* ἡ κάθεσις, τὸ ἵζημα.
Senſe *f* ἡ ἄρπη.
Sentenz *f* ἡ γνώμη, τὸ ἀπόφθεγμα. [θητικός.]
ſentimental ἐμπαθής, πα-/
Sentimentalität *f* τὸ ἐμπαθές, τὸ παθητικόν.
Separat-frieden, -vertrag *m* αἱ ἴδιαι σπονδαί.
September *m* ὁ ἔνατος τοῦ ἔτους μήν. [(ιδος).]
Serail *n* ἡ γυναικωνῖτις/
ſervil ἀνελεύθερος (2), ταπεινός.

Servilismus *m* ἡ ἀνελευθερία, ἡ ταπεινότης (ητος).
Sesam *m* ὁ σήσαμος, τὸ σήσαμον.
Sessel *m* ἡ ἕδρα.
setzen καθίζειν, ἱδρύειν, τιθέναι, sich ~ καθίζεσθαι, j-n auf den Thron ~ καθιστάναι τινὰ βασιλεύοντα oder βασιλέα, sich auf den Thron ~ ἐλέσθαι τὴν ἀρχήν, in eine Lage, Zustand u. dgl. ~ τιθέναι, ἱστάναι, ἱδρύειν, gesetzt sein κεῖσθαι, j-n über etw. ~ τάττειν οδ. καθιστάναι τινὰ ἐπί τινι, über etw. gesetzt sein ἐπιστατεῖν τινος oder τινι, ἄρχειν τινός, in Bewegung ~ κινεῖν, in Furcht ~ φοβεῖν, seine Hoffnung auf etwas ~ πεποιθέναι τινί, seine Ehre in etwas ~ φιλοτιμεῖσθαι ἐπί τινι, sich zur Wehr ~ ἀντέχειν, ἀμύνεσθαι, j-n über den Fluß ~ περαιοῦν τινα τὸν ποταμόν, etwas aufs Spiel ~ κινδυνεύειν περί τινος, j-n in Freiheit ~ ἐλεύθερον ἀφιέναι τινά, etwas aus den Augen ~ ἀμελεῖν τινος, οὐδένα λόγον ποιεῖσθαί τινος, = gebären (von Tieren) τίκτειν, über etwas ~ ὑπερπηδᾶν, über e-n Fluß ~ διαβαίνειν ποταμόν.
Setzen *n* durch Verba.
Setzzeit *f* ὁ τοκετός (von Tieren).
Seuche *f* ὁ λοιμός.
seuchenartig λοιμώδης.
seufzen στενάζειν, στένειν.
Seufzen *n* ὁ στεναγμός.
Seufzer *m* ὁ στεναγμός, ὁ στόνος, ~ ausstoßen ἱέναι στεναγμούς.
sezieren* ἀνατέμνειν.
sich: durch ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, oft durch *depon. pass.* oder *med.*, bei ~ sein ἐν ἑαυτῷ εἶναι.
Sichel *f* τὸ δρέπανον.
sichelförmig δρεπανώδης.
Sichelwagen *m* τὸ δρεπαν-ηφόρον ἅρμα.
sicher = gefahrlos ἀσφαλής, ἀκίνδυνος (2), = fest ἐχυρός, ὀχυρός, sich ~ stellen φυλάττεσθαι (M.), εὐλαβεῖσθαι (P.), ~ sein wegen etw. θαρρεῖν τι, = gewiß, zuverlässig βέβαιος, πιστός, = furchtlos ἀδεής, θαρρῶν, θαρραλέος.
Sicherheit *f* ἡ ἀσφάλεια, τὸ ἀκίνδυνον, τὸ βέβαιον, τὸ πιστόν, in ~ sein ἐν ἀσφαλεῖ εἶναι, j-n in ~ bringen ἀσφάλειαν παρέχειν τινί, auf seine ~ bedacht sein φροντίζειν τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας.
Sicherstehen *n* ἡ ἀσφάλεια.
Sicherstellung, Sicherung *f* ἡ ἀσφάλεια, gew. durch Verba.
Sicht *f*: in ~ sein φανερὸν εἶναι, φαίνεσθαι.
sichtbar ὁρατός, φανερός, δῆλος, σαφής, ~ werden φανερὸν γίγνεσθαι, ὁρᾶσθαι, φαίνεσθαι, ~ machen ἐμφανίζειν.
Sichtbarkeit *f* τὸ φανερόν.

ſichten δια-, ἀποκρίνειν.
Sichtung *f* ἡ ἔκ-, ἀπόκρισις.
ſie αὐτή, αὖτη, ἐκείνη, αἵδε *pl.* αὐτοί usw.
Sieb *n* τὸ κόσκινον.
ſiebartig κοσκινοειδής.
ſieben[1] κοσκινεύειν.
ſieben[2] ἑπτά.
Siebeneck *n* τὸ ἑπτάγωνον.
ſiebeneckig ἑπτάγωνος (2).
ſieben=fach, =fältig ἑπταπλοῦς, ἑπταπλάσιος.
ſiebenfüßig ἑπτάπους (οδος).
Siebengeſtirn *n* αἱ πλειάδες.
ſiebenhundert ἑπτακόσιοι.
ſiebenhundertmal ἑπτακοσιοπλασιάκις.
Siebenhundertſte *m* ὁ ἑπτακοσιοστός.
ſiebenjährig ἑπταετής, -έτης, ἑπτέτης.
ſiebenmal ἑπτάκις.
ſiebenmonatlich ἑπταμηνιαῖος, ἑπτὰ μηνῶν.
Siebenſchläfer *m* ὁ ἐλειός.
ſiebentägig ἑφθήμερος (2), ἑπτὰ ἡμερῶν.
ſiebentauſend ἑπτακισχίλιοι.
Sieb(en)te *m* ὁ ἕβδομος.
ſiebentorig ἑπτάπυλος (2).
ſieb(en)zehn ἑπτακαίδεκα.
ſieb(en)zehnjährig ἑπτακαίδεκα ἐτῶν, ἑπτακαιδεκέτης.
ſieb(en)zehnmal ἑπτακαι-ſ
ſieb(en)zehntauſend ἑπτακισχίλιοι καὶ μύριοι.
Sieb(en)zehnte *m* ὁ ἑπτακαιδέκατος, ἕβδομος καὶ δέκατος.
ſieb(en)zig ἑβδομήκοντα.
Sieb(en)ziger *m* ὁ ἑβδομηκοντούτης.
ſieb(en)zigjährig ſ. Siebziger.
ſieb(en)zigmal ἑβδομηκοντάκις.
Sieb(en)zigſte *m* ὁ ἑβδομηκοστός.
ſieb(en)zigtauſend ἑπτακισμύριοι, ἑπτὰ μυριάδες.
ſiebförmig ſ. ſiebartig.
Siebmacher *m* ὁ κοσκινοποιός.
ſiech νοσῶν, νοσερός, ἀσθενής, ἄρρωστος (2).
Siechtum *n* ἡ νόσος, ἡ ἀσθένεια, ἡ ἀρρωστία.
ſieden (*trans.*) ἕψειν, (*intr.*) ζεῖν, ἕψεσθαι.
Sieden *n* ἡ ἕψησις, ἡ ζέσις.
ſiedend ζεστός.
Sieg *m* ἡ νίκη, einen ~ erringen νίκην νικᾶν, νίκης τυγχάνειν, νίκη γίγνεταί μοι, den ~ benutzen χρῆσθαι τῇ νίκῃ.
Siegel *n* ἡ σφραγίς (ῖδος), τὸ σφράγισμα.
ſiegeln σφραγίζειν, τὴν σφραγῖδα ἐπιβάλλειν τινί.
ſiegen νικᾶν τινα, κρατεῖν τινα (auch τινος), περιγίγνεσθαί τινος, in einer Schlacht ~ νικᾶν μάχην od. μάχῃ, in den olympiſchen Spielen ~ Ὀλύμπια νικᾶν.
Siegen *n* τὸ νικᾶν, ἡ νίκη.
Sieger *m*, **Siegerin** *f* durch *part.*
Siegerkranz *m* ὁ στέφανος.
Sieges=bericht *m*, **=botſchaft** *f* ἡ περὶ τῆς νίκης ἀγγελία.
Siegesbeute *f* τὰ λάφυρα.

Siegesbote *m* ὁ τῆς νίκης ἄγγελος.
Sieges-feier *f*, **-feſt** *n* τὰ ἐπινίκια, τὰ νικητήρια.
Sieges-geſang *m*, **-lied** *n* ὁ ἐπινίκιος ὕμνος.
Siegesgeſchrei *n* ἡ ἀλαλά (*gen.* -ᾶς), ὁ ἀλαλαγμός.
Siegesgöttin *f* ἡ Νίκη.
Siegeskranz *m* ſ. Siegerkranz.
Siegesopfer *n* ἡ νικητήριος [θυσία.
Siegespalme *f* ὁ στέφανος.
Siegespreis *m* τὸ νικητήριον, τὸ ἆθλον.
Siegeswagen *m* τὸ ἐπινίκιον ἅρμα.
Siegeszeichen *n* τὸ τρόπαιον (τροπαῖον), ein ~ errichten τρόπαιον ἱστάναι (auch M.) οd. ἀνιστάναι.
ſiegreich νικητικός, νικηφόρος (2).
ſiehe ἰδού.
Signal *n* τὸ σημεῖον.
Signalfeuer *n* οἱ φρυκτοί.
Signalhorn *n* τὸ κέρας (ατος).
ſignaliſieren σημαίνειν.
Silbe *f* ἡ συλλαβή.
Silbenmaß *n* τὸ μέτρον.
ſilbenweiſe κατὰ συλλαβάς.
Silber *n* ὁ ἄργυρος, ohne ~ ἀνάργυρος (2), verarbeitetes ~ τὸ ἀργύριον.
Silberader *f* ἡ ἀργυρώδης φλέψ (βός).
Silberarbeit *f* τὸ ἀργυροῦν ἔργον. [κόπος.
Silberarbeiter *m* ὁ ἀργυρο-
ſilberartig ἀργυροειδής, ἀργυρώδης.
Silberbergwerk *n* τὰ ἀργύρου μέταλλα, τὰ ἀργυρεῖα. [χρόα.
Silberfarbe *f* ἡ ἀργύρου
ſilberfarbig ſ. ſilberartig.
Silbergeld *n* τὸ ἀργύριον.
Silber-gerät, -geſchirr *n* τὰ ἀργυρώματα.
Silberglanz *m* ἡ τοῦ ἀργύρου λαμπρότης (ητος).
ſilberhaltig ἀργυρώδης, ὑπάργυρος (2).
Silberling *m* ὁ ἀργυροῦς.
Silbermine *f* ἡ ἀργύρου μυᾶ, ſ. Silberbergwerk.
Silbermünze *f* τὸ ἀργυροῦν νόμισμα.
ſilbern ἀργυροῦς.
Silberpappel *f* ἡ λεύκη.
ſilberreich πολυάργυρος (2).
Silberzeug *n* ſ. Silbergerät.
ſimpel ἁπλοῦς.
Simſ *m* ὁ θριγκός.
ſimſartig θριγκώδης.
Singdroſſel *f* ἡ τριχάς (άδος).
ſingen ᾄδειν, ein Lied ~ μελῳδεῖν, ein Siegeslied ~ παιανίζειν, zur Zither ~ κιθαρῳδεῖν. [ῳδία.
Singen *n* ἡ ᾠδή, ἡ μελ-
Singkunſt *f* ἡ μουσική.
ſingluſtig φιλῳδός (2).
Singrün *n* ἡ κλῆματίς (ίδος).
Singſpiel *n* τὸ μελικὸν δρᾶμα.
Singſtück *n* τὸ μέλος.
Singvogel *m* ὁ ᾄδων ὄρνις (ιθος).
ſinken πίπτειν, καταπίπτειν, = untergehen δύεσθαι, καταδύεσθαι, = ſich ſenken καθ-

ἵζεσθαι, ἱζάνειν, = gleiten ὀλισθάνειν, = ~ lassen καθιέναι, übtr. χείρω γίγνεσθαι, διαφθείρεσθαι, ἐλαττοῦσθαι, den Mut ~ lassen τὸν θυμὸν ἀποβάλλειν.

Sinken *n* durch Verba.

Sinn *m* = Empfindungsvermögen ἡ αἴσθησις, ~ für etwas haben αἰσθάνεσθαί τινος, = Sinneswerkzeug τὸ αἰσθητήριον, ~ des Gesichts ἡ ὄψις, ~ des Gehörs ἡ ἀκοή, = Verstand, Bewußtsein ὁ νοῦς, τὸ φρονεῖν, ἡ γνώμη, bei ~en sein εὖ φρονεῖν, ἔμφρονα εἶναι, nicht bei ~en oder von ~en sein ἄφρονεῖν, ἄφρονα εἶναι, es kommt mir in den ~ ἐνθυμοῦμαι, ἔννοια ἐγγίγνεταί μοι, etwas im ~ haben ἐν νῷ ἔχειν, ἐπινοεῖν τι, seinen ~ auf etw. richten προσέχειν τὸν νοῦν τινι, = Lust, Wille ὁ θυμός, ἡ γνώμη, ἡ διάνοια, hoher ~ ἡ μεγαλοψυχία, männlicher ~ ἡ ἀνδρεία, hohen ~ haben μέγα φρονεῖν, fröhlicher ~ ἡ εὐφροσύνη, sich etw. aus dem ~ schlagen ἐᾶν χαίρειν τι, e-s ~es sein mit j-m ὁμονοεῖν τινι, viel Köpfe, viel ~e ἕκαστος τις αἱρεῖται τὸ αὐτῷ δόξαν, nach dem ~e πρὸς θυμοῦ, κατὰ θυμόν, nicht nach dem ~e παρὰ γνώμην, = Bedeutung ὁ νοῦς.

Sinnbild *n* τὸ σύμβολον.

sinnbildlich συμβολικός, *adv.* δι' εἰκόνος.

sinnen μελετᾶν, φροντίζειν, λογίζεσθαι, auf etwas ~ μηχανᾶσθαι, ἐπινοεῖν, βουλεύειν τι, darauf ~, daß τοῦτο σκοπεῖν, φροντίζειν mit ὅπως und *ind. fut.*

Sinnen *n* ἡ μελέτη, ἡ σκέψις, ἡ φροντίς (ίδος).

sinnend σύννους (2).

Sinnengenuß *m* ἡ ἡδονή.

Sinnenlust *f* αἱ σωματικαὶ oder περὶ τὸ σῶμα ἡδοναί.

Sinnesänderung *f* ἡ μετάνοια, ὁ μετάγνωσις.

Sinnesart *f* οἱ τρόποι, τὸ ἦθος, τὸ φρόνημα, ἡ γνώμη.

Sinnestäuschung *f* ἡ ψευδὴς αἴσθησις.

Sinneswahrnehmung *f* ἡ αἴσθησις.

Sinneswerkzeug *n* τὸ αἰσθητήριον.

Sinngedicht *n* τὸ ἐπίγραμμα.

sinnig συνετός.

sinnlich αἰσθητός, ~e Wahrnehmung ἡ αἴσθησις, = den Lüsten u. dgl. ergeben ἡδυπαθής, ῥᾳθυμος, τρυφερός, ſ. Lüste, Sinnenlust.

Sinnlichkeit *f* ἡ ἡδυπάθεια, ἡ ῥᾳθυμία, im Zusammenhange auch bloß αἱ ἡδοναί.

sinnlos ἀναίσθητος (2), = ohne Verstand ἄφρων.

Sinnlosigkeit *f* ἡ ἀφροσύνη.

sinn-reich, -voll ἀγχίνους (2), ἀστεῖος, κομψός.

Sinnspruch *m* τὸ ἀπόφθεγμα, ἡ γνώμη.

Sinnſpruchſammlung *f* ἡ γνωμολογία.
ſinnverwandt τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχων.
ſintemal ſ. da und weil.
Sippſchaft *f* ἡ συγγένεια, τὸ φῦλον.
Sirene *f* ἡ σειρήν (ῆνος).
ſirenenartig σειρήνιος.
Sirenengeſang *m* ἡ σειρήνων ᾠδή.
Sirenenſtimme *f* ἡ σειρήνων φωνή.
Sirius *m* ὁ σείριος.
Sitte *f* τὸ ἔθος, τὸ ἦθος, ὁ τρόπος, ὁ νόμος, es iſt ~ ἔθος oder ἐν ἔθει ἐστίν, νομίζεται, νομίζουσιν, es iſt j-s ~ ἐστί τινος.
Sittengemälde *n* ἡ ἠθολογία.
Sittengeſetz *n* ὁ θεῖος νόμος.
Sittenlehre *f* τὰ ἠθικά.
ſittenlos ἄγριος, ἀπαίδευτος (2), ἀσελγής.
Sittenloſigkeit *f* ἡ ἀγριότης (ητος), ἡ ἀπαιδευσία, ἡ ἀσέλγεια.
ſittenrein ἁγνός.
Sittenreinheit *f* ἡ ἁγνεία.
Sittenrichter *m* ὁ σωφρονιστής.
Sittenſpruch *m* ἡ γνώμη, τὸ ἀπόφθεγμα.
ſittenſtreng σεμνός.
Sittenſtrenge *f* ἡ σεμνότης (ητος).
Sittenverderbnis *f* οἱ κακοὶ oder πονηροὶ τρόποι, ἡ πονηρία.
ſittig εὐσχήμων.
ſittlich χρηστός, καλὸς κἀγαθός.
Sittlichkeit *f* ἡ χρηστότης (ητος), ἡ καλοκἀγαθία.
ſittſam κόσμιος, εὐσχήμων, σώφρων. [ἡ αἰδώς (οῦς).]
Sittſamkeit *f* ἡ σωφροσύνη, ſ
Sitz *m* ἡ ἕδρα, ἡ καθέδρα, ὁ θρόνος, = Aufenthaltsort ἡ διατριβή, ἡ δίαιτα, j-n ~ wo nehmen κατοικεῖν ἔν τινι, j-n aus ſeinem ~e vertreiben ἀν-, ἐξανιστάναι τινά.
ſitzen καθῆσθαι, καθέζεσθαι, ſtill ~ καθῆσθαι, ἡσυχάζειν, ἡσυχίαν ἄγειν oder ἔχειν, ~ bleiben = verlaſſen werden ἀπο-, καταλείπεσθαι, j-n ~ laſſen ἀπο-, καταλείπειν τινά, etw. auf ſich nicht ~ laſſen ἀπωθεῖσθαί τι. [ἕδρα.]
Sitzen *n* ἡ ἕδρα, ἡ καθ-ſ
ſitzend καθήμενος.
Sitzplatz *m* ſ. Sitz.
Sitzung *f* ἡ ἕδρα, ἡ συνεδρία, eine ~ halten συνεδρεύειν. [έδριον.]
Sitzungsſaal *m* τὸ συν-ſ
Skelett *n* τὰ ὀστᾶ.
Skepſis *f* ἡ σκέψις.
Skeptiker *m* ὁ σκεπτικός.
ſkeptiſch σκεπτικός.
Skizze *f* ἡ δια-, ὑπογραφή.
ſkizzieren δια-, ὑπογράφειν.
Sklave *m* ὁ δοῦλος, ὁ οἰκέτης, ὁ παῖς, τὸ ἀνδράποδον, ~ ſein δουλεύειν, zum ~n machen καταδουλοῦν (auch M.), ἀνδραποδίζειν.

Sklavenarbeit *f* τὸ δούλου ἔργον.
Sklavenaufstand *m* ἡ τῶν δούλων ἀπόστασις.
Sklavendienst *m* ἡ δουλεία.
Sklavenhandel *m* ἡ ἀνδραπόδισις.
Sklavenhändler *m* ὁ ἀνδραποδοκάπηλος, ὁ ἀνδραποδιστής.
Sklavenjoch *n* τὸ δούλου od. δούλειον ζυγόν.
Sklavenkrieg *m* ὁ πρὸς τοὺς δούλους πόλεμος.
Sklavenmarkt *m* ἡ δούλων ἀγορά.
Sklavenseele *f* ὁ ἀνδραποδώδης ἄνθρωπος.
Sklavensinn *m* ἡ δουλοπρέπεια, ἡ ἀνελευθερία.
Sklavenstand *m* ἡ δουλεία.
Sklaverei *f* ἡ δουλεία, in die ~ bringen ſ. Sklave.
Sklavin *f* ἡ δούλη, ἡ οἰκέτις, ἡ παῖς.
sklavisch δούλειος, ἀνδραποδώδης, von ~er Geſinnung ἀνελεύθερος (2).
Skorbut *m* ἡ στομακάκη.
skorbutisch πλαδαρός.
Skorpion *m* ὁ σκορπίος.
skorpionähnlich σκορπιοειδής.
Skrofeln *f/pl.* αἱ χοιράδες.
skrofulös χοιραδώδης.
Skrupel *m* ὁ ὄκνος, ἡ ἀπορία, ἡ ἀμηχανία.
skrupulös ἀπορητικός (2).
Skulptur *f* ἡ γλυφή.
Smaragd *m* ἡ σμάραγδος.
smaragdartig, smaragden, smaragdgrün σμαραγδώδης, σμαράγδινος.
so οὕτω vor Konſonanten, οὕτως vor Vokalen (auf Vorhergehendes hinweiſend), ὧδε (auf Folgendes hinweiſend), verſtärkt οὕτωσί, ὧδί, oft giebt man es auch durch das *pron. dem.*, ſo ſprach er ταῦτα εἶπεν, ſo iſt er τοιοῦτός ἐστι, ſo iſt es ταῦτα οὕτως ἔχει, bei *adj.* u. *adv.* häufig durch den *sup.*, im Nachſatze wird es gewöhnlich nicht überſetzt, ſo beſchaffen τοιοῦτος, τοιόσδε, ſo viel, ſo groß τοσοῦτος, τοσόσδε, ſo etwa οὕτω πως, ὧδέ πως, und ſo denn auch καὶ γάρ τοι, καὶ δή καί, nicht ſo ganz οὐ πάνυ, οὐ μάλα, ſo ſchon καὶ ἄλλως, ſo ... wie οὕτως ... ὡς, ſozuſagen ὡς (ἔπος) εἰπεῖν.
sobald als ἐπεί, ἐπειδή, ὡς πρῶτον, ~ möglich ὡς τάχιστα, τὴν ταχίστην.
Socke *f* τὸ ποδεῖον.
Sockel *m* ἡ κρηπίς (ῖδος), ἡ βάσις.
sodann εἶτα, ἔπειτα.
Sodbrennen *n* ἡ καρδιαλγία.
soeben ἄρτι.
Sofa *n* ἡ κλίνη.
sofern ὅσον, καθ', ἐφ' ὅσον, καθότι, = wenn εἰ, εἰ δή.
sofort αὐτίκα, εὐθύς.
sofortig ἕτοιμος.
sogar καί, ja ~ καὶ δὴ καί, und ~ καὶ μάλα, ~ nicht οὐδέ (μηδέ).
sogenannt καλούμενος, λεγόμενος.
sogleich ſ. ſofort.

Sohle *f* τὸ πέλμα, ἡ κρηπίς (τῖδος).

Sohlenleder *n* τὸ κάττυμα.

Sohn *m* ὁ υἱός (ὑός), ὁ παῖς, bei Angabe des Namens des Vaters od. der Mutter bleibt es gewöhnlich unübersetzt, zB. Kimon, der Sohn des Miltiades Κίμων ὁ Μιλτιάδου.

Söhnchen *n* τὸ παιδίον, ὁ παιδίσκος.

ſo lange, ſolange *demonstr.* τοσοῦτον (χρόνον), *relat.* ἕως, ἔστε, ~ als ὅσον χρόνον od. bloß ὅσον.

ſolcher τοιοῦτος, τοιόσδε.

Sold *m* ὁ μισθός, in ~ nehmen μισθοῦσθαι, μισθῷ πείθειν, um ~ dienen μισθοφορεῖν τινι oder παρά τινι, μισθοῦ oder ἐπὶ μισθῷ στρατεύεσθαι.

Soldat *m* ὁ στρατιώτης, Soldaten! ὦ ἄνδρες στρατιῶται, ~ ſein, als ~ dienen στρατεύειν (auch M.).

Soldatenalter *n* ἡ ἡλικία.

Soldatenart *f* ὁ στρατιωτικὸς τρόπος.

Soldaten-aufruhr, -aufſtand *m* ἡ τῶν στρατιωτῶν στάσις oder ἀπόστασις.

Soldatendienſt *m* ἡ στρατεία.

Soldateneid *m* ὁ στρατιωτικὸς ὅρκος.

Soldatenleben *n* ὁ στρατιωτικὸς βίος.

Soldatenmantel *m* ἡ χλαμύς (ύδος).

Soldatenſtand *m* ἡ τῶν στρατιωτῶν τάξις.

Soldatenweſen *n* τὰ στρατιωτικά.

Soldatenzelt *n* ἡ στρατιωτικὴ σκηνή. [κόν.)

Soldateska *f* τὸ στρατιωτι-

ſoldatiſch στρατιωτικός.

Soldgeber *m* ὁ μισθοδότης.

Soldheer, Söldnerheer *n* τὸ ξενικόν.

Söldner *m* ὁ ξένος, ὁ μισθοφόρος. [φορία.)

Söldnerdienſt *m* ἡ μισθο-

Söldner-heer *n*, **-truppen, Soldtruppen** *f/pl.* τὸ ξενικόν, τὸ μισθοφορικόν, οἱ ξένοι, οἱ μισθοφόροι.

Sole *f* ἡ ἅλμη.

ſolenn σεμνός.

ſolide στερεός, übtr. χρηστός, ἀγαθός.

Solidität *f* ἡ στερεότης, ἡ χρηστότης (ητος).

ſollen δεῖ, χρή mit *acc. c. inf.*, es ſoll ..., man ſagt λέγουσι, φασί (enkl.) mit *acc. c. inf.* (dicunt), λέγεται mit *nom. c. inf.* (dicitur), zur Bezeichnung eines Befehles ſteht der *imp.*, zB. du ſollſt wiſſen εὖ ἴσθι, oder das *fut.*, zB. niemand ſoll ſagen οὐδεὶς ἐρεῖ, od. κελεύειν und βούλεσθαι, zB. was ſoll ich tun? τί κελεύεις; τι βούλει; = bevorſtehen, werden μέλλειν mit dem *inf. fut.* oder *prs.*

Söller *m* τὸ ὑπερῷον.

ſomit οὕτω(ς), ταύτῃ, οὕτω δή.

Sommer *m* τὸ θέρος, im ~ τοῦ θέρους, ἐν θέρει, κατὰ τὸ θέρος.

Sommeraufenthalt *m* τὸ θέρετρον. [ἄνθος.]
Sommerblume *f* τὸ θερινόν]
sommerhaft, sommerlich θερινός. [καῦμα.]
Sommerhitze *f* τὸ θερινὸν]
Sommernacht *f* ἡ θερινὴ νύξ.
Sommersaat *f* ἡ θερινὴ σπορά.
Sommersitz *m* τὸ θέρετρον.
Sommersprosse *f* ἡ ἔφηλις (ιδος und εως).
Sommertag *m* ἡ θερινὴ ἡμέρα.
Sommerwärme *f* τὰ θερινὰ θάλπη. [τροπαί.]
Sommerwende *f* αἱ ἡλίου]
Sommerwetter *n* ἡ εὐδία, τὸ θέρος. [(τούτων).]
sonach οὖν, ἄρα, ἐκ τούτου]
Sonde *f* ἡ μήλη.
sonder ἄνευ mit *gen.*
sonderbar θαυμαστός, θαυμάσιος, ἄτοπος (2), παράδοξος (2).
Sonderbarkeit *f* ἡ ἀτοπία oder das *neutr.* der vorh. *adj.*
Sonderinteressen *n/pl.* τὰ ἴδια συμφέροντα.
sonderlich διαφέρων, nicht ~ *adv.* οὐ πάνυ, οὐ μάλα, μετρίως. [ἄνθρωπος.]
Sonderling *m* ὁ ἄτοπος]
sondern[1] ἀλλά, δέ, nicht nur ... ~ auch οὐ μόνον ... ἀλλὰ καί.
sondern[2] s. absondern.
Sonderung *f* s. Absonderung.
sondieren μηλοῦν, = untersuchen, prüfen ἐξετάζειν.
Sondierung *f* ἡ μήλωσις, ἡ ἐξέτασις.
Sonnabend *m* τὸ σάββατον.
Sonne *f* ὁ ἥλιος, die ~ scheint ὁ ἥλιος λάμπει, etw. an die ~ bringen προάγειν τι εἰς τὸ φῶς.
sonnen ἡλιάζειν, sich ~ ἡλιάζεσθαι, ἡλιοῦσθαι.
Sonnen *n* ἡ ἡλίωσις.
Sonnenanbeter *m* ὁ τὸν ἥλιον σέβων.
sonnenartig ἡλιώδης.
Sonnenaufgang *m* ἡ τοῦ ἡλίου ἀνατολή, αἱ τοῦ ἡλίου ἀνατολαί, bei, mit ~ ἀνίσχοντος oder ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου, ἅμ' ἡλίῳ ἀνίσχοντι oder ἀνατέλλοντι, ἅμ' ἡμέρᾳ, ἅμ' ἕῳ.
Sonnenbahn *f* ἡ τοῦ ἡλίου περιφορά.
Sonnenbewohner *m* ὁ ἡλιώτης. [τρόπιον.]
Sonnenblume *f* τὸ ἡλιο-]
Sonnenfinsternis *f* ἡ τοῦ ἡλίου ἔκλειψις.
Sonnenfleck *m* ἡ τοῦ ἡλίου κηλίς (ῖδος).
Sonnengott *m* ὁ Ἥλιος.
sonnenhell λαμπρότατος.
sonnenklar εὖ-, κατάδηλος (2), σαφέστατος.
Sonnenlauf *m* ὁ τοῦ ἡλίου δρόμος.
Sonnenlicht *n* τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, auch bloß ὁ Ἥλιος.
sonnenlos ἀνήλιος (2).
Sonnenpferde *n/pl.* οἱ Ἡλίου ἵπποι.
Sonnenschein *m* ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή, ὁ Ἥλιος.
Sonnenstich *m* ἡ ἀστρο-

βολία, ἡ σειρίασις, am ~ leiden σειριᾶν.

Sonnenſtrahl *m* ἡ ἀκτίς (τῖνος). ‖(ονος).‖

Sonnenuhr *f* ὁ γνώμων.

Sonnenuntergang *m* ἡ τοῦ ἡλίου δύσις, αἱ τοῦ ἡλίου δυσμαί, mit ~ ἅμα τῷ ἡλίῳ δυομένῳ oder δύοντι, gegen ~ ἀμφὶ oder περὶ ἡλίου δυσμάς, nach ~ μεθ' ἥλιον δύντα, vor ~ πρὶν δῦναι τὸν ἥλιον.

ſonnenverbrannt ἡλιωμένος.

Sonnenwagen *m* τὸ Ἡλίου τέθριππον.

Sonnenwärme *f* τὸ τοῦ ἡλίου καῦμα.

Sonnenwende *f* αἱ τοῦ ἡλίου τροπαί.

ſonnig εὐ-, προσήλιος (2).

Sonntag *m* ἡ κυριακή.

ſonſt ἔτι, τὰ ἄλλα, τἄλλα, ἄλλως, = außerdem πρὸς τούτοις, ~ jemand ἄλλος τις, ~ etwas ἄλλο τι, = auf eine andere Weiſe εἰ δὲ μή, ἐὰν δὲ μή, = früher (τὸ) πρότερον, πάλαι.

ſonſtig ἄλλος, ὁ, ἡ, τὸ πάλαι, παλαιός, ὁ, ἡ, τὸ πρίν oder πρότερον.

ſo oft, ſooft τοσαυτάκις, ſooft als ὅταν, ὁπόταν mit *conj.*, ὅτε, ὁπότε mit *opt.*

Sophiſt *m* ὁ σοφιστής.

Sophiſterei *f* ἡ σοφιστεία, τὸ σόφισμα.

Sophiſtik *f* ἡ σοφιστική.

ſophiſtiſch σοφιστικός.

Sorge *f* ἡ φροντίς, ἡ λύπη, in ~ ſein ἐν φροντίδι εἶναι περί τινος, in großen ~en ſein πολλὰ μεριμνᾶν, ſei ohne ~ θάρρει, = Sorgfalt ἡ ἐπιμέλεια.

ſorgen φροντίζειν, μεριμνᾶν, λυπεῖσθαι, ἐπιμελεῖσθαί τινος, dafür ~, daß ἐπιμελεῖσθαι, προνοεῖν mit ὅπως und *ind. fut.*

Sorgen *n* ἡ φροντίς, ἡ ἐπιμέλεια.

ſorgen=frei, =los ἀφρόντιστος (2), ἄλυπος (2), ~ ſein ἀφροντιστεῖν.

ſorgenvoll πολυμέριμνος (2), λυπηρός, περιδεής.

Sorgfalt *f* ἡ ἐπιμέλεια, ἡ σπουδή, ἡ ἀκρίβεια, ἡ φροντίς.

ſorgfältig ἐπιμελής, σπουδαῖος, ἀκριβής.

ſorglos ſ. ſorgenfrei, ἀμελής, ῥᾴθυμος, ῥᾳδιουργός (2), ~ ſein ἀμελεῖν, ὀλιγωρεῖν, ῥᾳθυμεῖν, ῥᾳδιουργεῖν.

Sorgloſigkeit *f* ἡ ἀμέλεια, ἡ ῥᾳθυμία, ἡ ῥᾳδιουργία.

ſorgſam ἐπιμελής.

Sorgſamkeit *f.* ἡ ἐπιμέλεια, ἡ σπουδή.

Sorte *f* τὸ γένος.

ſortieren διευκρινεῖν.

ſo ſehr, ſoſehr οὕτω(ς), τοσοῦτον, ~ als ὅσον.

ſo viel, ſoviel τοσοῦτος, τοσόσδε, ~ als τοσοῦτον ὅσον, ſo viele als τοσοῦτοι ὅσοι, ~ an mir liegt τό γε ἐπ' ἐμοί, τὸ ἐμὸν μέρος, ~ ich kann ὅσον ἐν ἐμοί, ~ ich höre ἐξ ὧν ἔγωγε ἀκούω, ~ ich weiß ὅσον γ'

ἐμὲ εἰδέναι, ~ auch) immer οἵ, ὅσοι mit *conj.* und ἄν von Gegenwart u. Zukunft, mit *opt.* von der Vergangenheit.

ſowahr οὕτω(ς) mit *opt.*

ſo weit, ſoweit εἰς τοῦτο, εἰς τοσοῦτον, μέχρι τούτου (τούτων), μέχρι ἐνταῦθα, *relat.* μέχρι οὗ, ~ als τοσοῦτον ὅσον, in~ als ἐφ' oder καθ' ὅσον.

ſo wie, ſowie ὡς, ὥσπερ.

ſowieſo καὶ ἄλλως, καὶ ὥς.

ſowohl ... als auch καί ... καί, τέ (enkl.) ... καί, nicht ~ ... als οὐχ οὕτως ... ὡς, nicht ~ ... als vielmehr οὐ τοσοῦτον ... ὅσον.

ſpähen σκοπεῖν, κατασκοπεῖν.

Spähen *n* ἡ σκοπή, ἡ κατασκοπή.

Späher *m* ὁ σκοπός, ὁ κατάσκοπος.

Spalier *n* τὸ χαράκωμα.

Spalt *m*, **Spalte** *f* ἡ ῥωγμή, τὸ ῥῆγμα, τὸ σχίσμα, ~en bekommen ῥήγνυσθαι, σχίζεσθαι.

ſpalten σχίζειν, διατέμνειν.

Spalten *n* ἡ σχίσις, ἡ διατομή, ἡ διαίρεσις.

Spaltung *f* ἡ σχίσις, τὸ σχίσμα.

Span (Holzſpan) *m* ἡ σχίζα.

Spanferkel *n* ὁ, ἡ δέλφαξ (κος).

Spange *f* ἡ πόρπη, ἡ

Spanne *f* ἡ σπιθαμή, eine kurze ~ Zeit οὐ πολὺς χρόνος.

ſpannen τείνειν, ἐν-, συντείνειν, j-n auf die Folter ~ στρεβλοῦν τινα, geſpannt σύντονος (2), μετέωρος (2), ὀρθός.

Spannkraft *f* ἡ εὐ-, συντονία, ἡ τάσις.

Spannung *f* ἡ τάσις, ὁ τόνος, in ~ ſein αἰωρεῖσθαι (P.).

ſparen ἀποτίθεσθαι, φυλάττειν, φείδεσθαί τινος.

Sparen *n* ἡ ἀπόθεσις, ἡ φειδώ (οῦς).

Spargel *m* ὁ ἀσπάραγος.

ſpärlich σπάνιος, ὀλίγος, μικρός.

Spärlichkeit *f* ἡ σπάνις, ἡ εὐτέλεια.

Sparren *m* ὁ στρωτήρ

ſparſam φειδόμενος, φειδωλός, ἀκριβής.

Sparſamkeit *f* ἡ φειδώ (οῦς), ἡ φειδωλία, ἡ ἀκρίβεια.

Spaß *m* ἡ παιδιά, zum ~ μετὰ παιδιᾶς, παίζων, ἡ ἡδονή, es macht mir ~ ἡδομένῳ μοί ἐστιν.

ſpaßen παίζειν.

ſpaßhaft παιδιώδης, γελοῖος.

Spaßmacher *m* ὁ γελωτοποιός.

ſpät ὄψιος, χρόνιος, *adv.* ὀψέ (auch = zu ~), am ~en Tage ὀψὲ τῆς ἡμέρας, ~ in der Nacht πόρρω τῆς νυκτός, ~ kommen ὀψίζειν, zu ~ kommen ὑστερεῖν, ὑστερίζειν, ~er ὀψιαίτερος, *adv.* ὕστερον.

Spatel *m* ἡ σπάθη.

Spaten *m* ἡ σκαπάνη, τὸ σκαφεῖον.

ſpäterhin ὕστερον.
Spätherbſt *m* τελευτῶν τὸ φθινόπωρον.
Spätling *m* ὄψιος.
Spätſommer *m* ἡ ὀπώρα.
Spatz *m* ſ. Sperling.
ſpazieren gehen περιπατεῖν, διαβαδίζειν.
Spazierfahrt *f* ἡ περιέλα-ſις.
Spaziergang *m* ὁ περίπατος.
Spaziergänger *m* ὁ περι-ſ
Spazierweg *m* ὁ περίπατος.
Specht *m* ὁ δρυοκολάπτης.
Spechtmeiſe *f* ἡ σίττη.
Speck *m* τὸ στέαρ (ατος), τὸ λίπος.
ſpeckig στεατώδης, λιπώδης.
Speckſtein *m* ὁ μόροχθος.
ſpedieren διαπέμπειν.
Spediteur *m* ὁ τὰ ὦνια διαπέμπων.
Spedition *f* ἡ διαπομπή.
Speer *m* ἡ λόγχη, τὸ δόρυ (ατος), τὸ παλτόν, τὸ ξυστόν, τὸ ἀκόντιον.
Speerkampf *m* ἡ δοράτων μάχη.
Speerträger *m* ὁ δορυφόρος.
Speerwerfer *m* ὁ ἀκοντιστής.
Speerwurf *m* τὸ ἀκόντισμα.
Speiche *f* ἡ κνήμη, ἡ σκυτάλη.
Speichel *m* τὸ σίαλον, τὸ πτύαλον.
Speicheldrüſe *f* ὁ, ἡ σιαλοχόος ἀδήν (ένος).
Speichelfluß *m* ὁ σιαλισμός, ὁ πτυαλισμός.
Speichellecker *m* ὁ κόλαξ (κος).
Speichelleckerei *f* ἡ κολακεία.
Speicher *m* ἡ ἀποθήκη.
ſpeien (*trans.*) ἐμεῖν, ἐρυγγάνειν, ἐξερεύγειν, (*intr.*) πτύειν, ἐκπτύειν, Blut ~ αἷμα ἀναφέρειν.
Speien *n* ἡ ἔμεσις, ὁ ἐμετός, ἡ πτύσις, ὁ πτυσμός.
Speiſe *f* τὸ ἔδεσμα, τὸ ὄψον, ὁ σῖτος, ἡ τροφή, τὸ βρῶμα, ἡ ἐδωδή, ~ und Trank σιτία καὶ ποτά, ~ zu ſich nehmen σιτοποιεῖσθαι, σίτου γεύεσθαι, keine ~ zu ſich nehmen σίτου ἀπέχεσθαι.
Speiſeeiche *f* ἡ φηγός.
Speiſekammer *f* τὸ ταμιεῖον.
ſpeiſen δειπνεῖν, ἐσθίειν, j-n ~ δειπνίζειν, ἑστιᾶν, σιτίζειν, bei j-m ~ ἑστιᾶσθαι παρά τινι.
Speiſen *n* ἡ ἑστίασις, τὸ δεῖπνον, gew. durch Verba.
Speiſeröhre *f* ἡ φάρυγξ (γγος).
Speiſeſaal *m* τὸ ἑστιατόριον, ὁ ἀνδρών (ῶνος).
Speiſewirt *m* ὁ κάπηλος, ὁ ὀψοπώλης.
Speiſezimmer *n* ſ. Speiſeſaal.
Speiſung *f* ἡ σίτησις.
Spektakel *m* ὁ θόρυβος, ἡ κραυγή.
Spekulant *m* ὁ χρημα-ſτιστής.
Spekulation *f* ἡ σκέψις (wiſſenſchaftliche), ὁ χρηματισμός (kaufmänniſche).
ſpekulieren σκοπεῖν, φροντίζειν, χρηματίζεσθαι.

Spelt *m* ἡ ζειά.
Spende *f* ἡ δόσις, τὸ δῶρον.
ſpenden διδόναι, δωρεῖσθαι.
Spender *m* durch die *part.* der vorherg. Verba.
ſpendieren δωρεῖσθαι, χαρίζεσθαι.
Sperber *m* ὁ σπιζίας.
Sperling *m* ὁ στρουθός (στρουθος).
ſperren κλείειν, ἀπο-, κατακλείειν, = hemmen κωλύειν, ἐπ-, κατέχειν.
Sperren *n*, **Sperrung** *f* ἡ ἀπόκλεισις, ἡ κώλυσις.
Speſen, die αἱ δαπάναι.
Spezerei *f* τὸ θυμίαμα, τὸ ἄρωμα.
ſpeziell ἴδιος, τὸ καθ' ἑαυτόν, ἤν, ό.
Spezies *f* τὸ εἶδος.
Spezifikation *f* ἡ ἀπόφανσις.
ſpezifiſch οἰκεῖος.
ſpezifizieren καθ' ἓν ἕκαστον ἀποφαίνειν.
ſpicken στίζειν στέατι.
Spiegel *m* τὸ κάτοπτρον.
Spiegelbild *n* ἡ ἔμφασις.
Spiegelfechterei *f* ἡ σκιαμαχία, οἱ κενοὶ λόγοι.
ſpiegelglatt λειότατος.
ſpiegelhell κατοπτροειδής.
ſpiegeln ἀποστίλβειν, ἀστράπτειν, ſich ~ κατοπτρίζεσθαι.
Spiel *n*: von Inſtrumenten τὸ μέλος, der Flöte ἡ αὔλησις, τὸ αὔλημα, auf der Zither ὁ κιθαρισμός, = Zeitvertreib τὸ παίγνιον, ſein ~ mit j-m treiben παίζειν πρός τινα, = Glücksſpiel ἡ κυβεία, mein Leben ſteht auf dem ~e κινδυνεύω περὶ τοῦ βίου, = öffentliche Wettkämpfe οἱ ἀγῶνες, οἱ ἆθλοι.
Spielball *m* ἡ σφαῖρα, ein ~ von etw. ſein κτῆμα καὶ παιδιὰν εἶναί τινος.
Spielbrett *n* τὸ ἀβάκιον.
Spielchen *n* τὸ παίγνιον.
ſpielen auf Inſtrumenten κρούειν, ψάλλειν, αὐλεῖν (Flöte), κιθαρίζειν (Zither), = ſich Zeitvertreib machen παίζειν.
Spielen *n* ἡ παιδιά.
ſpielend παίζων.
Spieler *m* durch Verba.
Spielerei *f* ἡ παιδιά.
Spiel-genoſſe, -geſelle *m* ὁ συμπαίζων, ὁ συμπαίκτωρ.
Spiel-haus *n*, **-hölle** *f* τὸ κυβεῖον.
Spielleute, die οἱ μουσικοί.
Spielmann *m* ὁ μουσικός.
Spielplatz *m* τὸ γυμνάσιον, ἡ παλαίστρα.
Spielraum *m* ὁ χῶρος, j-m freien ~ laſſen οὐ κωλύειν τινά.
Spielſachen *f/pl.* τὰ παίγνια.
Spiel-ſucht, -wut *f* τὸ φιλόκυβον (2).
ſpielſüchtig φιλόκυβος (2).
Spieltiſch *m* ὁ ἄβαξ (κος).
Spielzeug *n* ſ. Spielſachen.
Spieß *m* τὸ δόρυ (ατος), τὸ ἀκόντιον.
Spießbürger *m* ὁ δημότης, ὁ ἰδιώτης.

spießbürgerlich δημοτικός, ἰδιωτικός.
spießen διαπείρειν, an einen Pfahl ~ ἀνασκολοπίζειν, σταυροῦν.
Spießer, Spießhirsch *m* ὁ πατταλίας.
Spießgeselle *m* ὁ συνεστώς τινι.
Spießrute *f* ἡ ῥάβδος, ~n laufen ῥαβδίζεσθαι.
Spießträger *m* ὁ δορυφόρος.
Spinat *m* ἡ ἀτράφαξις (εως).
Spindel *f* ἡ ἠλακάτη.
Spinne *f* ἡ ἀράχνη.
spinnen νεῖν, νήθειν, κλώθειν.
Spinnen *n* ἡ νῆσις.
spinnenartig ἀραχνώδης.
Spinn(en)gewebe *n* τὸ ἀράχνιον.
Spinner *m* durch die *part.* der Verba.
Spinnkunst *f* ἡ νηστική.
Spinnrad *n* ὁ ῥόμβος.
Spinnrocken *m* ἡ ἠλακάτη.
Spion *m* ὁ σκοπός, ὁ κατά-, πρόσκοπος.
spionieren προ-, κατασκοπεῖν.
Spionieren *n* ἡ προ-, κατασκοπή.
Spirale, Spirallinie *f* ἡ ἕλιξ (κος).
Spiritus *m* τὸ πνεῦμα.
Spital *n* τὸ παιώνιον.
spitz, spitzig ὀξύς, ἄκρος, ~ machen ὀξύνειν.
Spitzbube *m* ὁ κλώψ (ωπός).
Spitzbubenstreich *m* ἡ πανουργία, τὸ πανούργημα.
spitzbübisch κλεπτικός, κακοῦργος (2).
Spitze *f*: e-s Berges u. dgl. τὸ ἄκρον, ἡ ἄκρα, eines Spießes u. dgl. ἡ ἀκίς (ίδος), Landspitze τὸ ἀκρωτήριον, Bergspitze ἄκρον τὸ ὄρος, an der ~ eines Heeres stehen ἡγεῖσθαι στρατεύματος, sich an die ~ von etwas stellen προΐστασθαί τινος, j-m die ~ bieten ἀνθίστασθαί τινι, ἀντέχειν πρός τινα.
spitzen ἀκονᾶν, ὀξύνειν.
Spitzen *f/pl.* τὰ δικτυωτὰ ὑφάσματα.
spitzfindig σοφιστικός, λεπτός, ἀκριβής.
Spitzfindigkeit *f* ἡ λεπτότης (ητος).
spitzköpfig φοξὸς τὴν κεφαλήν.
Spitzmaus *f* ἡ μυγαλῆ.
Spitzname *m* ἡ ἐπωνυμία.
Spitzsäule *f* ὁ ὀβελός, ὁ ὀβελίσκος.
spitzwink(e)lig ὀξυγώνιος (2).
Splitter *m* τὸ κλάσμα.
splittern σχίζειν, διασχίζειν, *intr.* durch das P.
Splitterrichter *m* ὁ μικρολόγος.
splittrig ψαθυρός.
Sporn *m* τὸ κέντρον, τὸ πλῆκτρον (von Vögeln), ἡ ἐγκεντρίς (ίδος) (von Reitern), die Sporen geben κεντρίζειν.
spornen κεντρίζειν, (übertr.) παρορμᾶν, παροξύνειν.
spornstreichs ὡς τάχιστα, τὴν ταχίστην.
Spott *m* τὸ σκῶμμα, ἡ σκῶψις, ὁ χλευασμός, bitterer ~ ὁ σαρκασμός, j-n dem ~ preisgeben γέλωτα

ποιεῖν τινα, zum ~ werden καταγελᾶσθαι.

ſpötteln χλευάζειν.

ſpotten σκώπτειν, ἐπισκώπτειν τινά, χλευάζειν, καταγελᾶν τινος.

Spötter *m* ὁ σκώπτης, ὁ χλευαστής.

Spötterei *f* ſ. Spott.

Spottgedicht *n* τὸ γελοῖον ᾆσμα, οἱ ἴαμβοι.

Spottgeld *n* τὸ ἐλάχιστον τίμημα.

ſpöttiſch σκωπτικός, χλευ-[αστικός.]

Spottname *m* ἡ αἰσχρὰ ἐπωνυμία.

Spottpreis *m* ἡ ἐλαχίστη [τιμή.]

Spottrede(n) *f* (*pl.*) τὰ σκώμματα.

Spottſchrift *f* τὸ σκωπτικὸν γράμμα.

ſpottſüchtig φιλοσκώμμων.

Spracharmut *f* ἡ τῶν λόγων ἀπορία.

Sprache *f* ἡ φωνή, ἡ γλῶττα, = Sprachweiſe ἡ διάλεκτος, ἡ γλῶττα, = Sprechweiſe ὁ λόγος, ἡ λέξις.

Sprach-eigenheit, -eigentümlichkeit *f* ἡ τῆς λέξεως ἰδιότης (ητος).

Sprachfähigkeit *f* ἡ φωνή.

Sprachfehler *m* ὁ βαρβαρισμός. [γλωττία.]

Sprachfertigkeit *f* ἡ εὐ-[αστικής.]

Sprachforſcher *m* ὁ γραμ-[ματική.]

Sprachforſchung *f* ἡ γραμ-

Sprachgebrauch *m* ὁ καθεστὼς oder κοινὸς τρόπος τῆς λέξεως.

Sprach-gelehrte(r), -kenner *m* ὁ γραμματικός.

ſprachkundig γραμματικός.

Sprachlehre *f* ἡ γραμματική.

Sprachlehrer *m* ὁ γραμματιστής, ὁ γραμματοδιδάσκαλος.

ſprachlich γραμματικός.

ſprachlos ἄφωνος (2).

Sprachloſigkeit *f* ἡ ἀφωνία.

Sprachorgan *n* ἡ γλῶττα.

Sprachunterricht *m* ἡ γραμματική.

ſprachwidrig βάρβαρος (2).

Sprachwiſſenſchaft *f* ἡ γραμματική.

Sprechart *f* ἡ λέξις, ἡ διάλεκτος.

ſprechen φωνεῖν, φθέγγεσθαι, lallen λαλεῖν, griechiſch ~ ἑλληνίζειν τῇ φωνῇ, = mitteilen λέγειν, εἰπεῖν, φάναι, φράζειν, mit j-m über etw. ~ ἀνακοινοῦν od. κοινολογεῖσθαί τινι περί τινος, mit j-m ~ διαλέγεσθαί τινι oder πρός τινα, freimütig ~ παρρησιάζεσθαι, = urteilen ἀποφαίνεσθαι, j-n frei ~ von etw. ἀπολύειν oder ἀφιέναι τινά τινος, ein Urteil ~ τίθεσθαι ψῆφον, ἀποφαίνεσθαι γνώμην, j-m Recht ~ δικάζειν τινί.

Sprechen *n* τὸ διαλέγεσθαι, οἱ λόγοι.

ſprechend φωνήεις, übertr. σαφής, ἐναργής.

Sprecher *m* ὁ λέγων, ὁ ῥήτωρ (ορος).

Sprechfreiheit *f* ἡ παρρησία.
Sprechweise *f* ſ. Sprechart.
Sprechweite *f* τὸ ἐπήκοον.
ſpreizen διατείνειν, die Beine ~ διαβαίνειν.
ſprengen ῥηγνύναι, διακόπτειν, διαιρεῖν, σχίζειν, = ausſtreuen ῥαίνειν, χεῖν, σπείρειν, *intr.* ὁρμᾶσθαι, δρόμῳ φέρεσθαι.
Sprengen *n* gew. durch Verba.
ſprenkeln ποικίλλειν, στίζειν.
Spreu *f* τὰ ἄχυρα.
ſpreuartig ἀχυρώδης.
Sprichwort *n* ἡ παροιμία, τὸ λεγόμενον, zum ~ werden παροιμιάζεσθαι, nach dem ~ κατὰ τὴν παροιμίαν.
ſprichwörtlich κατὰ τὴν παροιμίαν.
ſprießen βλαστάνειν.
Springbrunnen *m* ὁ κρουνός.
ſpringen ἅλλεσθαι (M.), πηδᾶν, σκιρτᾶν, = einen Sprung bekommen ῥήγνυσθαι, σχίζεσθαι, j-n über die Klinge ~ laſſen κατακόπτειν, κατασφάττειν τινά, in die Augen ~ ἐμφανῆ, κατάδηλον εἶναι od. γίγνεσθαι.
Springen *n* ἡ ἅλσις, ἡ πήδησις, ἡ σκίρτησις.
Springer *m* durch die *part.* der Verba. [brunnen.]
Springquelle *f* ſ. Spring-
Spritze *f* ὁ σίφων (ωνος).
ſpritzen ῥαίνειν, *intr.* προχεῖσθαι.
ſpröde σκληρός, κραῦρος, ~ tun ὑβρίζεσθαι, von Weibern ἀκκίζεσθαι.
Sprödigkeit *f* ἡ σκληρότης (ητος), τὸ ὑβριστικόν.
Sproſſe *m* ſ. Sprößling, = Leiterſproſſe ὁ κλιμακτήρ (ῆρος). [βλαστάνειν.]
ſproſſen βλαστάνειν, ἐκ-
Sproſſen *n* ἡ βλάστησις.
Sprößling *m* von Pflanzen τὸ βλάστημα, ὁ κλάδος, ὁ μόσχος, übtr. ὁ παῖς, ὁ ἔκγονος.
Spruch *m* ὁ λόγος, ἡ γνώμη, τὸ ἀπόφθεγμα, der ~ des Sophokles τὸ τοῦ Σοφοκλέους, einen ~ tun (vom Richter) τὴν κρίσιν ποιεῖσθαι. [λογία.]
Spruchbuch *n* ἡ γνωμο-
ſpruchreich γνωμικός.
Sprudel *m* ὁ κρουνός.
ſprudeln κρουνίζεσθαι, προχεῖσθαι.
ſprühen *trans.* διασπείρειν, Funken ~ σπινθηρίζειν, *intr.* διασπείρεσθαι (P.).
Sprühregen *m* ὁ ψακάς (άδος).
Sprung *m* ἡ ἅλσις, ἡ πήδησις, ἡ σκίρτησις, auf dem ~e ſtehen μέλλειν mit *inf. fut.* od. *prs.*, = Riß τὸ ῥῆγμα.
Spucke *f* τὸ πτύαλον.
ſpucken πτύειν.
Spucken *n* ἡ πτύσις, ὁ πτυσμός.
Spuk *m* τὸ φάσμα, τὸ φάντασμα, τὸ εἴδωλον.
ſpuken: es ſpukt φάσματα περιέρχεται.

Spule *f* ὁ τοῦ πτεροῦ καυλός, zum Spinnen τὸ πηνίον.

spülen *trans.* πλύνειν, *intr.* προσκλύζειν τινί.

Spulwurm *m* ἡ στρογγύλη ἕλμινς (ινθος).

Spund *m* τὸ βύσμα, τὸ ἔμβολον.

Spundloch *n* τὸ στόμα.

Spur *f* τὸ ἴχνος, ὁ στίβος, vom Wild ἡ αἴσθησις, e-r Sache auf die ~ kommen εἰς ἴχνη τινὸς ἐέναι, auch nicht eine ~ οὐδ' ὁπωστιοῦν.

spüren ἰχνεύειν, ἐρευνᾶν, = etwas merken αἰσθάνεσθαί τινος oder τι, ὑποπτεύειν.

Spüren *n* ἡ ἰχνεία, ἡ ἴχνευσις, ἡ ἔρευνα, ἡ αἴσθησις, (durch den Geruch) ἡ ὄσφρησις.

spürend: gut ~ εὔριν (ινος).

Spürer *m* ὁ ἰχνευτής.

Spürhund *m* ὁ ἰχνευτικὸς κύων (κυνός).

Spürkraft *f* ἡ ἰχνευτικὴ δύναμις.

spurlos ἄσημος (2), ~ verschwinden ὅλως ἀφανίζεσθαι.

sputen, sich σπεύδειν.

Staat *m* ἡ πόλις, ἡ πολιτεία, τὰ κοινά, im ~e leben πολιτεύεσθαι, dem ~e gehörig δημόσιος, κοινός, = Gepränge ἡ μεγαλοπρέπεια.

Staatenbund *m* αἱ συμμαχίδες πόλεις.

Staatsamt *n* ἡ ἀρχή, ἡ τιμή, ein ~ bekleiden ἀρχὴν ἄρχειν.

Staatsangelegenheiten *f/pl.* τὰ τῆς πόλεως, τὰ περὶ τὴν πόλιν, τὰ πολιτικά.

Staatsanleihe *f* τὰ δημόσια δεδανεισμένα χρήματα.

Staatsanwalt *m* ὁ σύνδικος.

Staatsarchiv *n* τὸ δημόσιον, τὸ μητρῷον.

Staatsbeamte(r) *m* ὁ ἄρχων.

Staatsbehörde *f* ἡ ἀρχή, οἱ ἄρχοντες.

Staatsbeschluß *m* τὸ ψήφισμα, τὸ δόγμα.

Staatsbürger *m* ὁ πολίτης.

staatsbürgerlich πολιτικός.

Staatseigentum *n* τὰ κοινά.

Staatseinkünfte, die οἱ πόροι.

Staatseinrichtung *f* ἡ τῆς πόλεως κατάστασις.

Staatsform *f* ἡ ἀρχή, ἡ πολιτεία.

Staatsgefängnis *n* τὸ δημόσιον δεσμωτήριον.

Staatsgelder *n/pl.* τὰ δημόσια χρήματα.

Staatsgeschäfte *n/pl.* ſ. Staatsangelegenheiten.

Staatshaushaltung *f* ἡ τῆς πόλεως οἰκονομία, auch ἡ πολιτεία.

Staatsinteresse *n* τὸ κοινὸν ſ. [ἀγαθόν.]

Staatskasse *f* τὸ δημόσιον.

staatsklug πολιτικός.

Staatsklugheit *f* ἡ πολιτική, τὸ πολιτικόν.

Staatskörper *m* ἡ πόλις.

Staatskosten, die τὰ κοινὰ ἀναλώματα, auf ~ δημοσίᾳ.

Staats=kunde, =kunſt *f* ἡ πολιτική.
Staatsleben *n* ἡ πολιτεία.
Staatslehre *f* ἡ πολιτική.
Staatsleiſtung *f* ἡ λειτουργία.
Staatsmann *m* ὁ πολιτικὸς ἀνήρ, ὁ τὰ κοινὰ πράττων.
ſtaatsmänniſch πολιτικός.
Staatsmittel *n/pl.* τὰ κοινὰ χρήματα.
Staatsordnung *f* ἡ πολιτικὴ τάξις.
Staatsprozeß *m* ὁ δημόσιος ἀγών.
Staatsrat *m* ἡ βουλή.
Staatsredner *m* ὁ δημηγόρος.
Staatsreform *f* ἡ τῆς πολιτείας μεταβολή.
Staatsrevolution *f* ὁ νεωτερισμός.
Staatsſchatz *m* ſ. Staats=kaſſe, Staatsmittel.
Staatsſchuld *f* τὸ δημόσιον χρέος.
Staatsſiegel *n* τὸ δημόσιον σημεῖον.
Staats=ſtreich *m*, **=umwälzung** *f* ὁ νεωτερισμός.
Staatsurkunden *f/pl.* τὰ δημόσια γράμματα.
Staatsverband *m* ἡ πολιτεία.
Staatsverbrechen *n* τὸ περὶ τὴν πόλιν ἀδίκημα.
Staatsverbrecher *m* ὁ τὴν πόλιν ἀδικῶν.
Staatsverfaſſung *f* ἡ πολιτεία. πολιτικά.
Staatsverhältniſſe *n/pl.* τὰ
Staatsvermögen *n* τὰ κοινὰ χρήματα.
Staatsverwaltung *f* ἡ τῆς πόλεως διοίκησις, ἡ πολιτεία.
Staatswirtſchaft *f* ἡ τῆς πόλεως οἰκονομία.
Staatswiſſenſchaft *f* ἡ πολιτική. ἀγαθόν.
Staatswohl *n* τὸ κοινὸν
Staatswürde *f* ἡ τιμή.
Stab *m* ἡ ῥάβδος, ἡ βακτηρία, τὸ σκῆπτρον, den ~ über j-n brechen καταγιγνώσκειν oder καταψηφίζεσθαί τινος θάνατον, Stabsoffiziere οἱ περὶ τὸν στρατηγόν.
Stäbchen *n* τὸ ῥαβδίον, τὸ σκυτάλιον.
Stachel *m* τὸ κέντρον.
Stachelbeerſtrauch *m* ὁ οἶσος.
ſtachellos ἄκεντρος (2).
ſtacheln κεντρεῖν, κεντρίζειν. ὕστριξ (χος).
Stachelſchwein *n* ὁ (ἡ)
ſtachlig κεντητικός, κεντρήεις, ἀκανθώδης.
Stadium *n* τὸ στάδιον (als Längenmaß = 600 griechiſche od. 625 römiſche Fuß = 192 m = 120 Schritt, der vierzigſte Teil einer geographiſchen Meile), *pl.* οἱ στάδιοι.
Stadt *f* ἡ πόλις, τὸ ἄστυ, τὸ πόλισμα.
Stadtangelegenheiten *f/pl.* τὰ τῆς πόλεως, τὰ περὶ τὴν πόλιν, τὰ κοινά.
Stadtbehörde *f* ἡ ἀστικὴ ἀρχή.
Stadtbewohner *m* ὁ ἀστός.
Städtchen *n* τὸ πολίχνιον, ἡ πολίχνη.

Städtebund *m* αἱ συμμαχίδες πόλεις.
Städter *m* ὁ ἀστός.
Städterin *f* ἡ ἀστή.
Stadt-flur *f*, **-gebiet** *n* τὰ περὶ τὴν πόλιν.
Stadtgespräch *n* ὁ κατὰ τὴν πόλιν διατεθρυλημένος λόγος, zum ~ werden διαθρυλεῖσθαι.
Stadthaus *n* τὸ ἀρχεῖον, τὸ πρυτανεῖον.
städtisch ἀστικός.
Stadtkommandant *m* ὁ πολίαρχος.
stadtkundig πολυθρύλητος (2), περιβόητος (2).
Stadtmauer *f* ὁ περίβολος.
Stadtneuigkeit *f* τὸ ἐν τῇ πόλει θρυλούμενον.
Stadtobrigkeit *f* οἱ τῆς πόλεως ἄρχοντες.
Stadtpolizei *f* οἱ ἀστυνόμοι.
Stadtrat *m* ἡ βουλή.
Stadtschreiber *m* ὁ γραμματεύς.
Stadtsoldaten *m/pl.* οἱ φρουροί.
Stadt-teil *m*, **-viertel** *n* ἡ κώμη.
Stadtwache *f* ἡ τῆς πόλεως φρουρά.
Stadtwappen *n* τὸ τῆς πόλεως παράσημον.
Staffel *f* τὸ πῆγμα.
Staffelei *f* (der Maler) ὁ ὀκρίβας (αντος).
stagnieren λιμνάζειν.
Stahl *m* ὁ ἀδάμας (αντος), ὁ σίδηρος.
stahlblau κυανοῦς.
stählen βάπτειν σίδηρον, den Körper ~ στερεοῦν τὸ σῶμα, den Mut ~ ἐπιρρωννύναι τὸν θυμόν.
stählern ἀδαμάντινος, σιδηροῦς.
Stall *m* ὁ σταθμός, ὁ σηκός.
Stallknecht *m* ὁ ἱπποκόμος.
Stallmeister *m* ὁ ἀναβολεύς.
Stallung *f* οἱ σταθμοί.
Stamm *m*: vom Baume τὸ στέλεχος, von Menschen τὸ γένος, ἡ γενεά, von Völkern τὸ φῦλον, τὸ ἔθνος.
Stammbaum *m* ἡ γενεαλογία.
stammeln ψελλίζεσθαι, τραυλίζειν.
Stammeln *n* ὁ ψελλισμός, ὁ τραυλισμός.
stammelnd ψελλός, τραυλός.
Stammeltern, die οἱ πρόγονοι, οἱ προπάτορες.
stammen = abstammen γεγονέναι τινός.
Stammgenosse *m* ὁ ὁμό-, σύμφυλος.
Stammgenossenschaft *f* τὸ ὁμόφυλον.
Stammgott *m* ὁ πατρῷος θεός.
Stammhalter *m* ὁ διασῴζων τὸ γένος.
Stammholz *n* τὰ ἁδρὰ ξύλα.
stämmig ἁδρός, ῥωμαλέος, ἰσχυρός, παχύς.
Stammland *n* ἡ πατρίς.
Stammler *m* ὁ ψελλός.
Stammliste *f* ὁ κατάλογος.
Stammutter *f* ἡ προμήτωρ (ορος), ἡ πρόγονος.
Stammvater *m* ὁ προπάτωρ (ορος), ὁ πρόγονος.

ſtammverwandt ὁμό-, σύμφυλος (2).
Stammverwandtſchaft *f* τὸ ὁμόφυλον, ἡ ὁμοφυλία.
ſtampfen συγκόπτειν, συντρίβειν, συνθλίβειν, mit den Füßen ~ καταπατεῖν, auf die Erde ~ κρούειν τὴν γῆν τοῖς ποσίν.
Stand *m* = Stellung ἡ στάσις, ſtandhalten μένειν, ἐμμένειν τῇ τάξει, nicht ſtandhalten λείπειν τὴν τάξιν, den Feinden ſtandhalten δέχεσθαι τοὺς πολεμίους, zuſtande kommen τελεῖσθαι, περαίνεσθαι, = Zuſtand ἡ κατάστασις, imſtande ſein οἷόν τε oder ἱκανὸν oder δυνατὸν εἶναι, δύνασθαι, nicht imſtande, außerſtande ſein ἀδυνατεῖν, ἀδύνατον εἶναι, vornehmer ~ ἡ εὐγένεια, von vornehmem ~e εὐγενής, ἔντιμος (2), von geringem ~e ἐκ δήμου.
Standarte *f* τὸ σημεῖον.
Standbild *n* ὁ ἀνδριάς (άντος).
Ständer *m* ὁ στῦλος.
ſtandes-gemäß, -mäßig πρέπων, προσήκων, ἄξιος.
Standesgenoſſe *m* ὁ ὁμό-, ἰσότιμος.
Standesherr *m* ὁ δυνάστης.
Standesperſon *f* ὁ γνώριμος, ὁ ἔντιμος.
ſtandfeſt βέβαιος, ἰσχυρός.
ſtandhaft καρτερός, ~ bleiben (ſein) καρτερεῖν (bei etwas ἔν τινι), ~ aushalten ἀντέχειν, etw. ~ ertragen διακαρτερεῖν τι.
Standhaftigkeit *f* ἡ καρτερία.
ſtandhalten ſ. Stand.
Standort *m* ὁ τόπος, ἡ τάξις.
Standpunkt *m* ἡ χώρα, ἡ τάξις.
Standquartier *n* ὁ σταθμός, τὸ στρατόπεδον.
Standrecht *n* ἡ στρατιωτικὴ δίκη.
Stange *f* ἡ κάμαξ (κος), j-m die ~ halten παρεῖναί τινι.
Stapel *m* τὸ ναυπήγιον, ein Schiff vom ~ laſſen καθέλκειν oder κατασπᾶν ναῦν.
Stapelplatz *m* τὸ ἐμπόριον.
Star *m* ὁ ψάρ (ρός), als Augenkrankheit τὸ γλαύκωμα.
ſtark παχύς, μέγας, (an Zahl und Menge) πολύς, συχνός, (an Kraft) ἐρρωμένος, ῥωμαλέος, ἰσχυρός, καρτερός, = gewaltig δεινός, σφοδρός, ~ ſein ἰσχύειν, ~ ſein in etw. δεινὸν εἶναί τι od. mit *inf.*
ſtarkbevölkert πολυάνθρωπος (2).
Stärke *f* τὸ πάχος, τὸ πλῆθος, = Kraft ἡ ῥώμη, ἡ ἰσχύς, ἡ δύναμις, τὸ κράτος.
ſtärken ῥωννύναι.
Stärken *n*, **Stärkung** *f* ἡ ῥῶσις.
ſtarr στερεός, στερρός, σκληρός, ἀκίνητος (2), ~ machen πηγνύναι, ~ ſein πήγνυσθαι.

ſtarren ῥιγῶν, vor Schrecken ἐκπεπλῆχθαι.
Starrheit *f* ἡ στερεότης, ἡ στερρότης, ἡ σκληρότης (ητος), ἡ ἀκινησία, τὸ ῥῖγος.
Starr=kopf *m*, **ſtarrköpfig, =ſinnig** στερρός, ἄ-, δύσπειστος (2), δυσπειθής.
Starrkrampf *m* ὁ τέτανος.
Starrſinn *m* τὸ ἄπειστον.
Starrſucht *f* ἡ κατάληψις.
Station *f* ὁ σταθμός.
ſtationiert ſein τετάχθαι.
ſtatt ἀντί mit *gen.*, ~ daß, ~ zu ἀντὶ τοῦ mit *inf.*
Statt *f* = Stätte ὁ τόπος, ἡ χώρα, τὸ χωρίον, von=ſtatten gehen χωρεῖν, προχωρεῖν, ſtattgeben χαρίζεσθαί τινί τι, ſtattfinden, ſtatthaben γίγνεσθαι, συμβαίνειν.
Stätte *f* ſ. das vorh. Wort.
ſtatthaft πρέπων, καίριος, ἐπίκαιρος (2), νόμιμος (2), δίκαιος, es iſt ~ ἔξεστιν.
Statthaftigkeit *f* durch das *neutr.* der vorhergehenden *adj.*
Statthalter *m* ὁ σατράπης, ὁ ἔπ-, ὕπαρχος.
Statt=halterei, =halterſchaft *f* ἡ ἐπαρχία, ἡ σατραπία.
ſtattlich ἄξιος, σεμνός, λαμπρός, καλός, μεγαλοπρεπής.
Statthlichkeit *f* ἡ σεμνότης, ἡ λαμπρότης (ητος), ἡ μεγαλοπρέπεια.
Statue *f* ὁ ἀνδριάς (άντος), ἡ εἰκών (όνος), τὸ ἄγαλμα.
Statur *f* τὸ εἶδος, τὸ σχῆμα, von kleiner ~ μικρὸς τὸ σῶμα.
Statuten *n/pl.* οἱ νόμοι.
Staub *m* ἡ κόνις, ὁ κονιορτός, ſich aus dem ~e machen ἀποδιδράσκειν, ἀπο-, ἐκφεύγειν, οἴχεσθαι φεύγοντα oder ἀπιόντα.
ſtauben κονίειν.
ſtaubig κονιορτώδης.
Staude *f* ὁ θάμνος.
ſtaudenartig θαμνοειδής.
ſtauen στοιβάζειν.
ſtaunen θαυμάζειν, θαμβεῖν.
Staunen *n* τὸ θαῦμα, τὸ θάμβος.
ſtechen κεντεῖν, κεντρίζειν, κεντοῦν, (von Inſekten) δάκνειν.
Stechen *n* ἡ κέντησις.
Stechmücke *f* ἡ ἐμπίς (ίδος).
Stechpalme *f* ἡ (ὁ) πρῖνος.
ſtecken: in etw. ~ ἐμπήγνυσθαί τινι, = verborgen ſein κρύπτεσθαι, in Not ~ ἀπορίᾳ ἐνέχεσθαι, ἐν ἀπορίᾳ εἶναι, ~ bleiben ἐνέχεσθαί τινι, *trans.* πηγνύναι τι ἔν τινι, das Schwert in die Scheide ~ κρύπτειν τὸ ξίφος τῷ κολεῷ, in Brand ~ ἐμπιμπράναι, in der Rede ~ bleiben ταράττεσθαι μεταξὺ λέγοντα, ein Ziel ~ ἐπιτιθέναι τέρμα.
Stecken *m* ſ. Stab.
Stecknadel *f* ἡ περόνη, ἡ βελόνη.
Steg *m* ἡ διάβασις.
Stegreif *m*: aus dem ~ reden αὐτοσχεδιάζειν.

ſtehen ἱστασθαι, στῆναι, ἑστηκέναι, ~ bleiben μένειν, ὑποστῆναι, etwas ~ laſſen ἐᾶν τι, ἀπέχεσθαί τινος, im Felde ~ στρατεύεσθαι, Poſten ~ φυλακὴν φυλάττειν, es ſteht geſchrieben γέγραπται, λέλεκται, εἴρηται, zurück~ εἴκειν, ὑπείκειν τινί, hinter j-m ~ μειονεκτεῖν od. ἧττω εἶναί τινος, es ſteht bei mir ἐν ἐμοί ἔστι, es ſteht frei ἔξεστι, in gutem Rufe ~ καλῶς ἀκούειν, εὐδοκιμεῖν, es ſteht zu hoffen ἔξεστιν ἐλπίζειν, die Sachen ~ gut τὰ πράγματα καλῶς ἔχει, wie ſteht es mit dir? πῶς ἔχεις; πῶς πράττεις; mit j-m auf vertrautem Fuße ~ οἰκείως διακεῖσθαι πρός τινα, die Haare ~ j-m zu Berge ὀρθιαι ἱστανται τινι αἱ τρίχες, unter j-m ~ ὑπακούειν τινί, unter etw. ~ εἶναι ὑπό τινι, j-m zu Dienſten ~ ὑπάρχειν τινί, über j-m ~ ἐφεστηκέναι τινί, im Wege ~ ἐμποδὼν εἶναι. [durch Verba.]

Stehen *n* ἡ στάσις, gew.]

ſtehend ἑστηκώς, ἑστώς, ~es Waſſer στάσιμον ὕδωρ, ἡ λίμνη, τὸ ἕλος, ~en Fußes παραυτίκα, παραχρῆμα, εὐθύς, ~es Heer ἡ συνεστηκυῖα δύναμις.

ſtehlen κλέπτειν, κλωπεύειν, ὑφαιρεῖσθαι.

Stehlen *n* ἡ κλοπή, ἡ κλωπεία.

ſteif στερεός, στερρός, ἀκαμπής, ἄκαμπτος (2), τραχύς.

Steife *n*, **Steifheit** *f* ἡ στερεότης, ἡ στερρότης (ητος), τὸ ἀκαμπές, τὸ ἄκαμπτον. [νειν.]

ſteifen στερεοῦν, σκληρύ-

Steig *m* ἡ ἀτραπός.

ſteigen βαίνειν, übtr. αἴρεσθαι, αὐξάνεσθαι, ἐπίδοσιν λαμβάνειν, in ein Schiff ~ εἰσβαίνειν εἰς ναῦν, auf ein Pferd ~ ἀναβαίνειν ἐπὶ ἵππον, das Waſſer ſteigt τὸ ὕδωρ ἐπιδίδωσιν εἰς ὕψος, der Fluß ſteigt ὁ ποταμὸς πληθύει, im Preiſe ~ ἐπιτιμᾶσθαι, im Range ~ τιμαῖς αὐξάνεσθαι.

Steigen *n* ἡ ἀνάβασις, ἡ ἄνοδος, ἡ αὔξη, ἡ αὔξησις, das ~ und Fallen ἡ ἀλλαγή. [νειν.]

ſteigern αὐξάνειν, ἐπαυξά-

Steigerung *f* ἡ αὔξησις, ἡ ἐπαύξησις.

ſteil ἀπότομος (2), ἀπόκρημνος (2).

Steilheit *f* durch das Neutrum der vorhergehenden Adjektiva.

Stein *m* ὁ λίθος (ἡ λίθος Edelſtein), ἡ πέτρα, (in Früchten) τὸ ὀστοῦν, (als Krankheit) ἡ λιθίασις, den ~ haben λιθιᾶν, ~e bearbeiten λιθουργεῖν, mit ~en werfen λιθοβολεῖν.

Steinadler *m* ὁ χρυσαίετος.

ſteinalt πολυετής.

Steinarbeiter *m* ὁ λιθουργός.

Steinart *f* τὸ λίθων εἶδος.
steinartig λιθώδης.
Steinbock *m* ὁ αἰγοκέρως (ω und ωτος).
Steinbruch *m* ἡ λιθοτομία, ἡ λατομία.
Steinchen *n* τὸ λιθίδιον, τό
Steineiche *f* ἡ δρῦς (υός).
steinern, steinhart λίθινος, λιθώδης.
steinig πετρώδης, τραχύς.
steinigen καταλεύειν, καταπετροῦν.
Steinigung *f* durch Verba.
Steinklee *m* ὁ μελίλωτος.
Steinkohle *f* ὁ γεώδης ἄνθραξ (κος).
Stein=krankheit *f*, **=ſchmerzen** *m/pl.* ἡ λιθίασις, ὁ λίθος.
Steinlinde *f* ἡ φιλυρέα.
ſteinlos ἄλιθος (2).
Steinmarder *m* ἡ ἴκτις (ιδος).
Steinmauer *f* τὸ λίθινον τεῖχος.
Steinmetz *m* ὁ λιθουργός, ὁ λιθοτόμος.
Steinöl *n* ἡ νάφθα, ἡ ἄσφαλτος.
ſteinreich ὑπερπλούσιος (2).
Steinſchleifer *m* ὁ τρίβων λίθους.
Steinſchneider *m* ὁ λιθογλύφος.
Steinweg *m* ἡ λιθόστρωτος (ὁδός).
Steinwurf *m* ἡ λίθου βολή.
Steiß *m* ἡ πυγή.
Stelle *f* ὁ τόπος, ἡ χώρα, τὸ χωρίον, an dieſer ~ ταύτῃ, ἐνταῦθα, an manchen ~en ἔστιν οὗ, an welcher ~? ποῦ; *rel.* ἧ, ὅπου, an Ort und ~ κατὰ χώραν, ~ in einem Buche τὸ χωρίον, ὁ τόπος, = Poſten ἡ τάξις.
ſtellen ἱστάναι, τιθέναι, ἱδρύειν, τάττειν, in etw. ~ ἐντιθέναι τινί, auf etw. ~ ἐπιτιθέναι τινί, unter etw. ~ ὑποτιθέναι τινί, in Ordnung ~ διατιθέναι, διατάττειν, j-n zur Rede ~ λόγον λαμβάνειν παρά τινος, j-n auf die Probe ~ πειρᾶσθαί τινος, πεῖραν λαμβάνειν τινός, etw. vor Augen ~ ποιεῖν τι πρὸ ὀφθαλμῶν, etw. dahingeſtellt ſein laſſen ἐᾶν τι, Fallen ~ ἱστάναι πλαγίδας, Truppen, Schiffe ~ παρέχειν στρατώτας, ναῦς, Zeugen ~ μάρτυρας παρέχεσθαι, ſich ~ = kommen, erſcheinen παραγίγνεσθαι, = den Schein annehmen προσποιεῖσθαι, der Hund ſtellt den Hirſch ὁ κύων ἵστησι τὴν ἔλαφον.
Stellnetz *n* ἡ ἄρκυς (υος), τὸ δίκτυον.
Stellung *f* ἡ στάσις, ἡ θέσις, ἡ ἵδρυσις, gew. durch Verba.
Stellvertreter *m* ὁ ἀντί τινος τεταγμένος oder ὤν, ~ des Feldherrn ὁ ἀντιστράτηγος.
ſtemmen ἐρείδειν τι εἴς τι, ἐπερείδειν τινί τι.
Stempel *m* τὸ σημεῖον, τὸ ἐπίσημον.
ſtempeln σημαίνειν, σημειοῦν.
Stengel *m* ὁ καυλός.
ſtengelartig καυλώδης.

Steppe *f* τὸ ἔρημον πεδίον.
ſteppen ποικίλλειν.
Sterbebett *n*: auf dem ~ liegen μέλλειν ἀποθανεῖσθαι.
Sterbefall *m* ὁ θάνατος.
Sterbekleid *n* τὸ ἐντάφιον.
Sterbelied *n* ὁ θρῆνος.
ſterben ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν (τὸν βίον), ἀπαλλάττεσθαι (P.) τοῦ ζῆν, geſtorben ſein τεθνάναι.
Sterben *n* ὁ θάνατος.
ſterbenskrank ἐπιθάνατος(2).
Sterbeſtunde *f* ἡ τοῦ θανάτου ὥρα.
Sterbetag *m* ἡ τοῦ θάνατου ἡμέρα.
ſterblich θνητός.
Sterblichkeit *f* ἡ θνητὴ φύσις, τὸ θνητόν, = das Hinſterben ἡ φθορά.
Stern *m* ὁ ἀστήρ (ἕρος), τὸ ἄστρον, ~ im Auge ἡ γλήνη, ἡ κόρη, guter ~ ἡ ἀγαθὴ τύχη, böſer ~ ἡ κακὴ τύχη.
ſternartig ἀστεροειδής, ἀστροειδής.
Sternbild *n* τὸ ἄστρον.
Sternchen *n* ὁ ἀστερίσκος.
Sterndeuter *m* ὁ ἀστρολόγος.
Sterndeuterei, -deutung *f* ἡ ἀστρολογία.
Sternenbahn *f* ἡ τῶν ἄστρων περιφορά.
Sternenhimmel *m* τὰ κατ' οὐρανὸν ἄστρα.
ſternförmig ſ. ſternartig.
ſternhell φωτεινὸς ἄστρων ἀναφανέντων.
Sternkunde *f* ἡ ἀστρονομία, ἡ ἀστρολογία.
ſternkundig ἀστρονόμος (2), ἀστρολόγος (2).
Sternſchnuppe *f* ὁ ἀστέρος ἀκοντισμός.
Sternſeher *m* ὁ ἀστρονόμος.
Sternwarte *f* ἡ ἀστρονομικὴ σκοπή.
Sterz *m* ἡ οὐρά.
Sterze *f* (am Pfluge) ἡ ἐχέτλη.
ſtet, ſtetig στάσιμος, βέβαιος, μόνιμος (2), συνεχής, ἀδιάλειπτος (2).
Stetigkeit *f* τὸ στάσιμον, ἡ συνέχεια.
ſtets ἀεί.
Steuer[1] *n* τὸ πηδάλιον (Steuerruder).
Steuer[2] *f* ὁ φόρος, ὁ δασμός, ἡ ἀποφορά (Abgabe, Zoll).
Steueramt *n* τὸ τελωνεῖον.
ſteuerbar ὑποτελής.
Steuereinnahme *f* ἡ τελωνεία.
Steuereinnehmer *m* ὁ φορολόγος, ὁ δασμολόγος, ὁ τελώνης.
Steuererlaß *m* ἡ φόρων ἄνεσις.
ſteuerfrei ἀτελής.
Steuerfreiheit *f* ἡ ἀτέλεια.
Steuerklaſſe *f* τὸ τίμημα.
Steuerliſte *f* ὁ κατάλογος.
Steuermann *m* ὁ κυβερνήτης.
ſteuern κυβερνᾶν, εὐθύνειν, einer Sache ~ κατέχειν, κωλύειν, παύειν τι.
Steuern *n* ἡ κυβέρνησις.

steuerpflichtig ὑποτελής, δασμοφόρος (2).
Steuerruder *n* τὸ πηδάλιον.
Stich *m* ὁ δηγμός, ἡ δῆξις, τὸ δῆγμα, ἡ πληγή, einen ~ bekommen δάκνεσθαι, παίεσθαι, ~ halten μένειν, ἀντέχειν, im ~e lassen προδιδόναι, ἐγκαταλείπειν.
Stichelei *f* ἡ χλεύη, τὸ σκῶμμα.
sticheln σκώπτειν, χλευάζειν τινά, αἰνίττεσθαι εἴς τινα.
stichhaltig εὔλογος (2).
Stichling *m* ὁ φυκήν (ῆνος).
Stichwunde *f* ἡ πληγή.
sticken ποικίλλειν, διαποικίλλειν.
Sticken *n* ἡ ποίκιλσις.
stickend: ~ heiß πνιγηρός.
Stickerei *f* ἡ ποικιλία.
stickig s. stickend.
Stickstoff *m* τὸ πνιγῶδες.
stieben: auseinander~ διαδιδράσκειν.
Stiefbruder *m* ὁ οὐ κατὰ φύσιν ἀδελφός.
Stiefel *m* ἡ ἐνδρομίς (ίδος).
Stiefeltern, die οἱ οὐ γνήσιοι γονεῖς.
Stiefgeschwister, die οἱ οὐχ ὁμοπάτριοι (ὁμομήτριοι) παῖδες.
Stiefkind *n* ὁ, ἡ πρόγονος.
Stiefmutter *f* ἡ μητρυιά.
stiefmütterlich μητρυιώδης.
Stiefschwester *f* ἡ οὐχ ὁμομήτριος (ὁμοπάτριος) ἀδελφή.
Stief-sohn *m*, **-tochter** *f* ὁ, ἡ πρόγονος.
Stiefvater *m* ὁ μητρυιός.
Stiege *f* ἡ κλῖμαξ (κος).
Stieglitz *m* ἡ ἀκανθίς, ἡ ἀκανθαλίς (ίδος).
Stiel *m* τὸ στελεόν, ἡ λαβή.
Stier *m* ὁ ταῦρος, ὁ βοῦς (βοός).
stier ἀτενής, ~ blicken ταυρηδὸν βλέπειν.
stierartig ταυροειδής, *adv.* ταυρηδόν.
Stiergefecht *n* ἡ ταυρομαχία.
Stierhaut *f* ἡ ταυρῆ.
Stierkampf *m* s. Stiergefecht.
Stift *m* ὁ σκόλοψ (πος), ὁ γόμφος, ὁ ἧλος.
stiften κτίζειν, οἰκίζειν, ἱδρύειν, ποιεῖν, κατασκευάζειν, Ruhe ~ ἡσυχίαν ποιεῖν.
Stifter *m* ὁ κτίστης, gew. durch Verba.
Stiftung *f* ἡ κτίσις, gew. durch Verba.
Stil *m* ἡ λέξις, blühender ~ ἡ ἀνθηρὰ λέξις, einfacher ~ ἡ ἁπλῆ λ., eleganter ~ ἡ γλαφυρὰ λ., schwülstiger ~ ἡ ὀγκώδης λ.
stilisieren συντιθέναι
Stilist *m* ὁ λογογράφος.
Stilistik *f* ἡ περὶ τῆς λέξεως τέχνη.
still ἥσυχος (2), ἡσυχαῖος, ἄφωνος (2), σιγῶν, *adv.* ἡσύχως, ἡσυχῇ, σιγῇ, ~= liegen ἡσυχάζειν, ~ sein ἡσυχίαν ἄγειν oder ἔχειν, ~sitzen ἠρεμεῖν, ἀτρεμεῖν.
Stille *f* ἡ ἡσυχία, ἡ ἀτρεμία, ἡ σιγή, ἡ σιωπή, ~ des Meeres ἡ γαλήνη, ~ der Luft ἡ εὐδία, in der ~ καθ' ἡσυχίαν, s. still *adv.*

ſtillen παύειν, καταπαύειν, κωλύειν, den Durſt, den Hunger ~ τὴν δίψαν, τὴν πεῖναν ἐμπιμπλάναι.

Stillſchweigen *n* ἡ σιωπή, ἡ σιγή, ~ gebieten σιωπὴν ποιεῖσθαι, etw. mit ~ übergehen παραλείπειν, σιωπᾶν τι.

ſtillſchweigend σιωπῶν, *adv.* σιωπῇ.

Stillſitzen *n* τὸ καθῆσθαι, ἡ ἡσυχία.

Stillſtand *m* ἡ ἐπίστασις, ἡ παῦλα, ἡ ἀνάπαυσις, zum ~ bringen ἐπέχειν, παύειν, καταπαύειν.

Stillung *f* ἡ παῦσις, ἡ κατάπαυσις, ἡ ἐπίστασις, ἡ ἐπίσχεσις.

Stimme *f* ὁ φθόγγος, τὸ φθέγμα, ἡ φωνή, die ~ abgeben τὴν γνώμην ἀποφαίνεσθαι, τὴν ψῆφον τίθεσθαι, laute ~ ἡ μεγάλη φωνή, ſchwache ~ ἡ λεπτὴ φωνή, tiefe ~ ἡ βαθεῖα φωνή, darüber herrſcht nur eine Stimme τοῦτο παρὰ πάντων ὁμολόγηται.

ſtimmen ſ. die Stimme abgeben unter Stimme; j-n ~ διατιθέναι mit *adv.*, = übereinſtimmend ſein ὁμονοεῖν, ὁμοφρονεῖν, ein Inſtrument ~ ἁρμόττειν.

Stimmengleichheit *f* ἴσαι αἱ ψῆφοι.

Stimmenmehrheit *f* αἱ πλεῖσται ψῆφοι, durch ~ beſchließen ψηφίζεσθαι, ἐπιχειροτονεῖν.

Stimmenzahl *f* ὁ τῶν ψήφων ἀριθμός. ‖(ἴδος).‖

Stimmritze *f* ἡ γλωττίς.

Stimmſtein *m* ἡ ψῆφος.

Stimm-tafel *f*, **-täfelchen** *n* ἡ ψῆφος.

Stimmung *f* ἡ τῆς ψυχῆς διάθεσις, in welcher ~ biſt du? τίνα ψυχὴν ἔχεις;

Stimmurne *f* ἡ ὑδρία.

ſtinken κακῶς ὄζειν.

ſtinkend, ſtinkig δυσώδης, δύσοσμος (2).

Stirn *f* τὸ μέτωπον, die ~ runzeln τὸ μέτωπον ἀνασπᾶν, ſich vor die ~ ſchlagen παίεσθαι τὴν κεφαλήν.

Stirn-band *n*, **-binde** *f*, **-ſchmuck** *m* ἡ ταινία, ἡ μίτρα, τὸ ἀνάδημα.

ſtöbern: in etw. ~ σκευωρεῖσθαί τι.

ſtochern στίζειν.

Stock *m* ἡ βακτηρία, ſ. Stab.

Stöckchen *n* τὸ βακτήριον, τὸ ῥαβδίον.

ſtockblind ἐσχάτως τυφλός.

ſtocken ἴσχεσθαι, οὐ προχωρεῖν, κωλύεσθαι.

Stocken *n* durch Verba, ins ~ geraten ſ. das vorh. Wort.

ſtockfinſter σκοτεινότατος.

Stockſchnupfen *m* ἡ βουκόρυζα.

Stockung *f* ſ. Stocken.

Stockwerk *n* τὸ οἴκημα.

Stoff *m* ἡ ὕλη, ἡ ὑπόστασις (philoſ.), ἡ ὑπόθεσις (einer Rede od. Schrift).

ſtofflich ὑλικός.

ſtofflos ἀναφής.

ſtöhnen στενάζειν.

Stöhnen *n* ὁ στόνος.
Stollen *m* im Bergwerk ὁ ὑπόνομος.
stolpern προσπταίειν, προσκρούειν τινί, σφάλλεσθαι (P.).
stolz μεγαλόφρων, μέγα φρονῶν, ~ ſein auf etwas μέγα φρονεῖν ἐπί τινι, ~ tun μεγαλοφρονεῖν, (von Sachen) μεγαλοπρεπής, χαῦνος.
Stolz *m* ἡ μεγαλοφροσύνη, τὸ φρόνημα, ſ-n ~ in etw. ſetzen φιλοτιμεῖσθαι ἐπί οὗ. ἔν τινι.
ſtopfen ἐπιπληροῦν, ἐμπιμπλάναι, = flicken συρράπτειν, j-m den Mund ~ ἐπιστομίζειν τινά.
Stopfen *n* durch Verba.
Stoppel *f* ἡ καλάμη, τὸ κάρφος, ~n leſen καρφολογεῖν.
Stöpſel *m* τὸ ἔμβολον.
Stör *m* ὁ ἀνταναῖος.
Storch *m* ὁ πελαργός.
Storchſchnabel *m* τὸ γεράνειον (Pflanze).
ſtören ταράττειν, θορυβεῖν, ἐνοχλεῖν τινι, ἐμποδὼν εἶναι oder γίγνεσθαί τινι, πράγματα παρέχειν τινί.
Störenfried, Störer *m* durch Verba.
ſtörrig δυσπειθής.
Störrigkeit *f* ἡ δυσπείθεια.
Störung *f* ἡ ταραχή, ἡ ἐνόχλησις.
Stoß *m* ἡ πληγή, mit dem Fuße τὸ λάκτισμα, j-m e-n ~ geben ἐμβάλλειν πληγήν τινι, e-r Sache e-n ~ geben βλάπτειν, διαφθείρειν τι, = Hauſe ὁ σωρός.
ſtoßen ὠθεῖν, κινεῖν, κρούειν, παίειν, τύπτειν, κόπτειν, zu j-m ~ προστίθεσθαί τινι, beiſeite ~ παρωθεῖν, vom Throne ~ ἐκβάλλειν τινὰ τῆς ἀρχῆς, j-n vor den Kopf ~ προσκρούειν τινί, ſich an etw. ~ προσπταίειν τινί, vom Lande ~ ἀνάγεσθαι (M.), auf j-n ~ (= j-n treffen, antreffen) ἐν-, περι-, ἐπιτυγχάνειν τινί, ἐμπίπτειν εἴς τινα, von ſich ~ ἀπωθεῖσθαι.
Stoßen *n* durch Verba.
Stößer *m* ὁ κίρκος (Raub-vogel).
ſtößig κυρίττων.
Stotterer *m* ὁ ψελλιστής.
ſtottern ψελλίζειν.
Stottern *n* ὁ ψελλισμός.
ſtracks εὐθύς. [τήριον.]
Strafanſtalt *f* τὸ δικαιω-]
Strafantrag *m* τὸ τίμημα.
ſtrafbar ἐπιζήμιος (2).
Strafbarkeit *f* τὸ ἐπιζήμιον.
Strafbeſtimmung *f* ἡ τίμησις.
Strafe *f* ἡ ζημία, ἡ τιμωρία, ἡ κόλασις, ἡ δίκη, ἡ τιμή, ~ bezahlen δίκην διδόναι, j-m eine ~ auferlegen ζημίαν oder δίκην ἐπι-, προστιθέναι τινί, ~ leiden ζημιοῦσθαι, δίκην τίνειν, ~ verwirken δίκην ὀφλισκάνειν, e-r ~ verfallen ſein ἔνοχον εἶναι δίκῃ.
ſtrafen δίκην ἐπιτιθέναι τινί, κολάζειν, für etwas

gestraft sein δίκην ἔχειν τινός.
Strafen *n* ſ. Strafe.
ſtraff ἐπιστρεφής, σύν-, εὔτονος (2).
Straffheit *f* ἡ συν-, εὐτονία.
Strafgeld *n* τὸ τίμημα.
Strafgerechtigkeit *f* ἡ νέμεσις.
Strafgericht *n* ἡ τιμωρία.
ſträflich ζημίας ἄξιος, μεμπτός.
Sträfling *m* ὁ εἰς φυλακὴν παραδεδομένος. ‖(2).
ſtraflos ἀζήμιος (2), ἀθῷος
Straflоſigkeit *f* τὸ ἀζήμιον, ἡ ἄδεια.
Strafmittel *n* ἡ δίκη, τὸ κολαστήριον.
Strafrecht *n* ἡ κόλασις.
Straffatz *m* τὸ τίμημα.
Straffumme *f* ſ. Strafgeld.
Strafurteil *n* ἡ καταδίκη.
Strafverfahren *n* ἡ κόλασις.
ſtrafwürdig ζημίας ἄξιος.
Strahl *m* ἡ ἀκτίς (ῖνος), ἡ αὐγή, ~en werfen βάλλειν ἀκτῖνας.
ſtrahlen λάμπειν, στίλβειν, vor Freude ~ γάνυσθαι.
ſtrahlenartig ἀκτινοειδής.
ſtrahlend λαμπρός, στιλπνός.
ſtramm ſ. ſtraff. ‖πόδε.
ſtrampeln διαρρίπτειν τὼ
Strand *m* ἡ ἀκτή, ὁ αἰγιαλός, ein Schiff auf den ~ laufen laſſen ὀκέλλειν ναῦν.
ſtranden ναυαγεῖν (Schiffbruch leiden).
Strandläufer *m* ὁ τροχίλος.
Strandung *f* ἡ ναυαγία.
Strang *m* ἡ σειρά, ἡ ἀγχόνη, j-n zum ~ verurteilen καταγιγνώσκειν τινὸς ἀγχόνην.
Strangulation *f*, **Strangulieren** *n* ἡ ἀγχόνη.
ſtrangulieren ἀπάγχειν.
Strapaze *f* ὁ πόνος, ὁ κάματος, ὁ μόχθος, ἡ ταλαιπωρία, ~n aushalten, ertragen πόνους ὑποφέρειν.
ſtrapazieren καταπονεῖν, ταλαιπωρεῖν.
Straße *f* ἡ ὁδός, ἡ λεωφόρος, ἡ ἀγυιά, ἡ πλατεῖα.
Straßenbau *m* ἡ ὁδοποιία.
Straßenräuber *m* ὁ λῃστής.
ſtraßenräuberiſch λῃστικός, λῃστρικός.
ſträuben ἀναχαιτίζειν (von den Haaren der Tiere), ſich ~ = widerſtreben ἀντιτείνειν, ἀντέχειν, ἀνθίστασθαι, ἐναντιοῦσθαι (P.) τινι.
Strauch *m* ὁ θάμνος, ἡ λόχμη.
ſtrauchartig θαμνώδης.
ſtraucheln σφάλλεσθαι (P.), ὀλισθάνειν.
Straucheln *n* τὸ σφάλμα, ἡ ὀλίσθησις.
Strauchwerk *n* οἱ θάμνοι, τὰ ὑλήματα.
Strauß *m* ἡ δέσμη ἀνθῶν (von Blumen), ὁ λόφος (auf dem Kopfe von Vögeln), ὁ μέγας στρουθός (der bekannte Vogel).
Straußenei *n* ὁ τοῦ μεγάλου στρουθοῦ ᾠόν.

Straußenfeder *f* ὁ τοῦ μεγάλου στρουθοῦ πτερόν. **Strebe** *f*, **Strebe-holz** *n*, **-pfeiler** *m* τὸ ἔρεισμα. **ſtreben** ἐπιθυμεῖν, ἐφίεσθαι, ὀρέγεσθαί τινος, σπουδάζειν περί τι, διώκειν, θηρεύειν, θηρᾶν τι. **Streben** *n* ἡ σπουδή, ἡ ἐπιθυμία. **ſtrebſam** σπουδαῖος. **ſtrecken** τείνειν, ἀποτείνειν, die Hände in die Höhe ~ ἀνατείνειν τὰς χεῖρας (τὸ χεῖρε), ſich auf etwas hin~ κατακλίνεσθαι εἴς οὐ. ἐπί τι, die Waffen ~ παραδιδόναι τὰ ὅπλα. **Streich** *m* ἡ πλυγή, kluger ~ τὸ σόφισμα, ſchelmiſcher ~ ἡ πανουργία, τὸ μηχάνημα, j-m einen ~ ſpielen πράγματα παρέχειν τινί. **ſtreicheln** ψήχειν, ψηλαφᾶν. **ſtreichen** σμῆν, ψήχειν, ψηλαφᾶν, an etwas hin~ ἅπτεσθαί τινος. **Streif, Streifen** *m* ἡ ῥάβδος. **ſtreifen** ἅπτεσθαι, ψαύειν τινός, (von Soldaten) διά-, περιτρέχειν, herum~ περιπλανᾶσθαι. **Streiferei** *f* ἡ ἐκδρομή. **Streifkorps** *n* οἱ ἔκδρομοι. **Streit** *m* ἡ διαφορά, τὸ νεῖκος, ἡ ἔρις (ιδος), ὁ ἀγών, ~ mit j-m anfangen συνάπτειν νεῖκος πρός τινα, in ~ mit j-m leben διαφορὰν ἔχειν πρός τινα, einen ~ ſchlichten διαλύειν διαφοράν. **Streitaxt** *f* ὁ πέλεκυς (εως). **ſtreitbar** μάχιμος (2), φιλοπόλεμος (2), πολεμικός. **ſtreiten** διαφέρεσθαι, ἐρίζειν, ἀντιλέγειν τινί, ἀγωνίζεσθαι, μάχεσθαί τινι, vor Gericht ~ δικάζεσθαι. **Streiter** *m* ὁ ἐριστής, gew. *part.* **Streitfrage** *f* τὸ ζήτημα, τὸ πρόβλημα. **Streitgenoſſe** *m* ὁ σύμμαχος. **ſtreitig** ἀμφισβήτητος (2), ἀμφίλογος (2), j-m etw. ~ machen ἀμφισβητεῖν, διαμάχεσθαί τινι. **Streitigkeit** *f* ἡ ἔρις (ιδος). **Streit-kräfte** *f/pl.*, **-macht** *f* ἡ δύναμις. **ſtreit-liebend, -ſüchtig** ἐριστικός, φιλόνικος (2), ~ ſein φιλονικεῖν. **Streit-punkt** *m*, **-ſache** *f* τὸ διάφορον. **Streitſchrift** *f* τὸ ἀντιλογικὸν σύγγραμμα, ἡ ἀντιλογία. **Streitſucht** *f* ἡ φιλονικία, ἡ ἔρις (ιδος). **Streitwagen** *m* τὸ πολεμικὸν ἅρμα. **ſtreng** χαλεπός, τραχύς, σκληρός, αὐστηρός, δεινός, = pünktlich, genau σπουδαῖος, ἀκριβής. **Strenge** *f* ἡ χαλεπότης, ἡ τραχύτης, ἡ σκληρότης, ἡ αὐστηρότης, ἡ δεινότης, ἡ σπουδαιότης (ητος), ἡ ἀκρίβεια. **Streu** *f* τὸ ὑπόστρωμα, ἡ στιβάς (άδος).

ſtreuen σπείρειν, διαχεῖν, πάπτειν, βάλλειν.
Strich *m* = das Streichen ἡ καταφορά, = Linie ἡ γραμμή, e-n ~ durch etw. machen ἐξαλείφειν τι, = Strecke Landes τὸ χωρίον, der ~ der Vögel ἡ τῶν ὀρνίθων ὁδός.
ſtrichweiſe σποράδην, ἐνιαχοῦ, ἔσθ' ὅπου.
Strick *m* ὁ βρόχος, ἡ σειρά, (als Schimpfwort) ὁ μαστιγίας.
ſtricken πλέκειν, χηλεύειν.
Stricknadel *f* ἡ χηλή, τὸ χήλευμα.
ſtriegeln ψήχειν, ἀποτρίβειν.
Striegeln *n* ἡ ψῆξις.
Strieme *f* ὁ μώλωψ (ωπος).
Stroh *n* τὸ κάρφος.
Strohblume *f* ὁ ἀμάραντος.
Strohdach *n* ἡ ἐκ καλάμων πεποιημένη στέγη.
Strohdecke *f* ὁ φορμός.
Strohfarbe *f* τὸ κιρρόν.
ſtrohgelb κιρρός.
Strohhalm *m* ἡ καλάμη, ὁ κάλαμος.
Strohmatte *f* ὁ φορμός.
Strohſack *m* ἡ ψιάθος.
Strohſeil *n* τὸ σχοινίον.
Strom *m* ὁ ῥοῦς, τὸ ῥεῦμα, ἡ ῥοή, ὁ ποταμός, ~ von Tränen δάκρυα πολλά, ~ von Menſchen τὸ πλῆθος ἀνθρώπων.
ſtrom=ab, =abwärts κατὰ τὸν ποταμόν.
ſtrom=auf, =aufwärts ἀνὰ τὸν ποταμόν. [ὁρμᾶν.]
ſtrömen ῥεῖν, φέρεσθαι (P.),
Strömung *f* ὁ ῥοῦς.
ſtromweiſe ῥύδην.
Strophe *f* ἡ στροφή.
ſtrotzen σπαργᾶν, βρύειν, von Kraft ~ ὀργᾶν.
ſtrotzend λιπαρός.
Strudel *m* ἡ δίνη, ὁ δῖνος.
ſtrudeln δινεῖσθαι.
Strunk *m* τὸ στέλεχος.
ſtruppig αὐχμηρός, ~es Ausſehen ὁ αὐχμός.
Stube *f* τὸ οἴκημα, ἡ στέγη, ὁ θάλαμος.
Stubentür *f* ἡ θύρα.
Stuck *m* τὸ κονίαμα.
Stück *n* τὸ μέρος, τὸ μόριον, ἡ μερίς (ίδος), ὁ τόμος, τὸ θρᾶμα (Bühnenſtück), in allen ~en (τὰ) πάντα, πάντη, in vielen ~en ἐπὶ πολλῶν, κατὰ πολλά, aus freien ~ αὐτόματος (2), αὐτοκέλευστος (2), ἑκών, ἑκούσιος, ἀφ' ἑαυτοῦ, große ~e auf j-n halten περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαί τινα.
Stückfatur *f* αἱ ποικιλίαι.
Stückchen *n* τὸ μικρὸν μέρος, ὀλίγον τι.
ſtückweiſe καθ' ἓν ἕκαστον, κατὰ μέρος (μέρη).
Stückwerk *n* τὸ ἀτελὲς ἔργον.
Student *m* ὁ περὶ τὰ γράμματα σπουδάζων.
Studien, die τὰ γράμματα.
ſtudieren σπουδάζειν περί τι, ἀσκεῖν, ἐπιτηδεύειν, μελετᾶν, = über etw. nachdenken φροντίζειν τι.
Studieren, Studium *n* ἡ μελέτη.

Studier-ſtube *f*, **-zimmer** *n* τὸ μουσεῖον.

Stufe *f* τὸ βάθρον, ὁ βαθμός, ἡ κλῖμαξ (ακος), die ~n des Lebensalters αἱ τῆς ἡλικίας ἀκμαί, auf einer niedrigen ~ ſtehen ταπεινῶς ἔχειν, auf gleicher ~ mit j-m ſtehen ἴσα ἔχειν τινί.

Stufenfolge *f* ἡ συνέχεια.

Stufengang *m* ἡ ἀκολουθία.

Stufenleiter *f* ἡ κλῖμαξ (ακος).

ſtufenweiſe βαθμηδόν, κλιμακηδόν.

Stuhl *m* ἡ ἕδρα, ἡ καθέδρα, ὁ θρόνος.

Stühlchen *n* τὸ διφρίον.

Stuhlgang *m* ἡ κοιλιολυσία, ἡ διαχώρησις.

Stuhllehne *f* τὸ ἐπίκλιντρον.

Stuhlleiſte *f* ἡ κνημία.

ſtülpen πτύσσειν.

ſtumm ἄφωνος (2), κωφός, ἐνεός.

Stummheit *f* ἡ ἀφωνία, ἡ κωφότης, ἡ ἐνεότης (ητος).

Stümper *m* ὁ ἰδιώτης.

Stümperei *f* ἡ ἀπειρία, ἡ ἀμαθία, (als Sache) τὸ φαῦλον ἔργον.

ſtümperhaft ἰδιωτικός, φαῦλος.

ſtümpern ἰδιώτην εἶναί τινος, ἄπειρον εἶναί τινος.

ſtumpf ἀμβλύς, ἀναίσθητος (2), ~ machen ἀμβλύνειν.

Stumpf *m* ὁ κορμός, mit ~ und Stiel ausrotten παντελῶς διαφθείρειν.

Stumpfheit *f* ἡ ἀμβλύτης (ητος), ἡ ἀναισθησία.

Stumpfnaſe *f* ἡ σιμὴ ῥίς (ινός).

ſtumpfnaſig σιμός, ῥινό-σιμος (2).

Stumpfnaſigkeit *f* ἡ σιμότης (ητος).

ſtumpfſichtig ἀμβλύς.

Stumpfſichtigkeit *f* ἡ ἀμβλυωπία.

Stumpfſinn *m* ἡ βραδυτής (ῆτος), ἡ ἀναισθησία, ἡ νωθεία.

ſtumpfſinnig ἀμβλύς, βραδύς, ἀναίσθητος (2), νωθής.

Stunde *f* ἡ ὥρα, Freiſtunde ἡ σχολή, die rechte ~ ὁ καιρός, ἡ εὐκαιρία, zur rechten ~ ἐν καιρῷ, ἐν καλῷ, εἰς καλόν, bis auf dieſe ~ μέχρι τοῦ νῦν οd. τοῦδε.

Stundenuhr *f* τὸ ὡρολόγιον.

ſtundenweiſe καθ' ὥρας.

ſtündlich καθ' ἑκάστην τὴν ὥραν.

Stundung *f* ἡ ἀναβολή.

Sturm *m* ὁ χειμών (ῶνος), ἡ θύελλα, = Angriff ἡ προσβολή, ἡ ἐπιδρομή, mit ~ κατὰ οd. ἀνὰ κράτος, ~ laufen δρόμῳ φέρεσθαι ἐπί τι, = Lärm, Unruhe ὁ θόρυβος.

Sturmbock *m* ὁ κριός.

Sturmdach *n* ἡ χελώνη.

ſtürmen = es ſtürmt χειμάζει, (übtr.) δρμᾶσθαι (P.), φέρεσθαι (P.), eine Stadt ~ προσβάλλειν πόλει oder πρός πόλιν.

Stürmen *n*: des Windes ἡ

καταφορά, eines Ortes ἡ προσβολή, gew. durch Verba.
Sturmflut *f* ἡ θαλαττία ζέσις.
Sturmhaube *f* ἡ κόρυς (υθος).
Sturmhut *m* τὸ ἀκόνιτον (giftige Pflanze).
ſtürmiſch χειμέριος, ~es Wetter ὁ χειμών (ῶνος), (von Perſonen) ὀξύς, βίαιος.
Sturm-lauf, -ſchritt *m* ὁ δρόμος, im ~ ἀνrücken δρόμῳ προσιέναι.
Sturmleiter *f* ἡ ἐπιβάθρα.
Sturmwind *m* ἡ θύελλα.
Sturz *m* = Erniedrigung ἡ ταπείνωσις, *intr.* τὸ πτῶμα, gew. durch Verba.
ſtürzen *trans.* ῥίπτειν, βάλλειν, ſich ~ ῥίπτειν ἑαυτόν, ſich in Gefahren ~ ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς κινδύνους, ſich in den Kampf ~ ὁρμᾶσθαι εἰς μάχην, ſich j-m zu Füßen ~ προσπίπτειν τοῖς γόνασί τινος, j-n ~ (übtr.) διαφθείρειν, ἀπολλύναι τινά, = ſich ſchnell fortbewegen φέρεσθαι, ὁρμᾶσθαι.
Stürzen *n* ſ. Sturz.
Stute *f* ἡ ἵππος.
Stutenfüllen *n* ἡ πῶλος.
Stütze *f* τὸ ἔρεισμα, τὸ ὑπέρεισμα, übtr. ἡ ἐπικουρία, ἡ παραμυθία.
ſtutzen κολούειν, κολοβοῦν, *intr.* ἐκπλήττεσθαι, θαυμάζειν.
Stutzen *n* ἡ κόλουσις, ἡ κολόβωσις, *intr.* ἡ ἔκπληξις, ὁ ὄκνος.
ſtützen στηρίζειν, ἐρείδειν, ſich auf etw. ~ ἐρείδεσθαί τινι.
Stutzer *m* ὁ καλλωπιστής.
ſtutzerhaft καλλωπιστικός.
ſtutzig ἐκπεπληγμένος, θαυμάζων (über etw. ἐπί τινι), j-n ~ machen ἐκπλήττειν τινά.
Stützpunkt *m* ἡ βάσις, τὸ ἔρμα.
ſubaltern ὑποτεταγμένος.
Subjekt *n* τὸ ὑποκείμενον, = Menſch ὁ ἄνθρωπος.
ſubjektiv ἴδιος.
Subordination *f* ἡ εὐταξία, ἡ πειθαρχία.
ſubordinieren τάττειν τι ὑπό τι.
Subſtanz *f* ἡ οὐσία, τὸ ὄν.
ſubtil ἀκριβής.
Subtilität *f* ἡ ἀκρίβεια.
ſubtrahieren ἀφαιρεῖν τινος.
ſuchen ζητεῖν, ἐπιζητεῖν, ἐρευνᾶν, ἰχνεύειν, = etw. zu erlangen ~ διώκειν, θηρᾶν, ἐπιθυμεῖν τινος, j-e Ehre in etwas ~ φιλοτιμεῖσθαι ἔν τινι; oft wird „ſuchen" durch das *impf. de conatu* ausgedrückt, zB. er ſuchte zu überreden ἔπειθεν.
Suchen *n* ἡ ζήτησις, gew. durch Verba.
Sucher *m* ὁ ζητητής, gew. durch *part.*
Sucht *f* ἡ ἐπιθυμία, ὁ ἔρως (ωτος), ὁ πόθος (nach etw. τινός).
Sudelei *f* ὁ σχεδιασμός.
ſudeln σχεδιάζειν.
Süden *m* ἡ μεσημβρία, ὁ νότος, gegen ~ πρός μεσημβρίαν.

ſüdlich μεσημβρινός. νότιος, τὸ πρὸς μεσημβρίαν.
Südoſtwind *m* ὁ εὖρος.
Südpol *m* ὁ νότιος πόλος.
Südſee *f* ἡ νοτία θάλαττα.
ſüdwärts πρὸς νότον.
Südwind *m* ὁ νότος.
Sühne, Sühnung *f* ἡ κάθαρσις, τὸ καθαρτήριον.
ſühnen ἱλάσκεσθαι, ἁγνίζειν, καθαίρειν.
Sühnopfer *n* ὁ καθαρμός, τὰ μειλίχια.
ſummariſch σύντομος (2), κεφαλαιώδης, *adv.* ἐν κεφαλαίῳ, συλλήβδην.
Summe *f* ὁ ἀριθμός, τὸ κεφάλαιον.
ſummen βομβεῖν.
ſummieren συλλογίζεσθαι (M.), συγκεφαλαιοῦν.
Sumpf *m* τὸ ἕλος, ἡ λίμνη.
ſumpfartig ἑλώδης.
Sumpfbinſe *f* ὁ ἕλειος σχοῖνος.
Sumpfgegend *f* τὰ ἕλη.
Sumpfgras *n* ἡ λιμναία πόα.
ſumpfig ἕλειος, ἑλώδης, λιμνώδης.
Sumpfmeiſe *f* ὁ μελαγκόρυφος.
Sumpfpflanze *f* τὸ λιμναῖον φυτόν.
Sumpfvogel *m* ὁ λιμναῖος ὄρνις (ιθος).
Sund *m* ὁ πορθμός.
Sünde *f* τὸ ἁμάρτημα, ἡ ἁμαρτία, ἡ ἀδικία, ἡ ἀσέβεια.
Sündenfall *m* ἡ ἀπὸ θεοῦ ἀπόστασις.
Sündenſchuld *f* τὸ ἄγος.
Sünder *m* ὁ ἄδικος, κακοῦργος oder ἀσεβὴς ἄνθρωπος (ἀνήρ).
Sünderin *f* ἡ ἀσεβὴς γυνή.
ſündhaft, ſündig ἀσεβής, ἀνόσιος (2).
Sündhaftigkeit *f* ἡ ἀσέβεια, ἡ ἀνοσιότης (ητος).
ſündigen ἁμαρτάνειν, ἀδικεῖν, ἀσεβεῖν, ἀνόσια ποιεῖν.
ſündlich ſ. ſündhaft.
ſündlos ἀναμάρτητος (2), ἁγνός.
Sündloſigkeit *f* τὸ ἀναμάρτητον, ἡ ἁγνότης (ητος).
Suppe *f* ὁ ζωμός.
ſüß γλυκύς, ἡδύς, ~ machen γλυκαίνειν, ἡδύνειν.
Süße *n*, **Süßigkeit** *f* τὸ γλυκύ, ἡ γλυκύτης, ἡ ἡδύτης (ητος).
Süßklee *m* τὸ ἡδύσαρον.
ſüßlich ὑπόγλυκυς, übertr. ἁβρός, ~ tun ἁβρύνεσθαι.
Syenit *m* ὁ Συηνίτης λίθος.
Sykophant *m* ὁ συκοφάντης, ein ~ ſein συκοφαντεῖν.
Sykophantenart *f* τὸ συκοφαντικόν.
ſykophantenartig συκοφαντώδης. φαντία.
Sykophantentum *n* ἡ συκο-
ſykophantiſch συκοφαντικός.
Symbol *n* τὸ σύμβολον.
ſymboliſch συμβολικός.
Symmetrie *f* ἡ συμμετρία.
ſymmetriſch σύμμετρος (2).
Sympathie *f* ἡ συμ-, ὁμοιοπάθεια.
Symptom *n* τὸ σημεῖον, τὸ τεκμήριον.

Synagoge *f* ἡ συναγωγή.
Syndikus *m* ὁ σύνδικος.
Synode *f* ἡ σύνοδος.
Synthese *f* ἡ σύνθεσις.
System *n* τὸ σύστημα.
systematisch συστηματικός.
Szene *n* ἡ σκηνή, = Vorgang τὸ δρᾶμα, τὸ θέαμα.
szenisch σκηνικός, δραματικός.

T

T T, τ, τὸ ταῦ, indekl.
Tabelle *f* ὁ πίναξ (ακος), ὁ κατάλογος.
Tadel *m* ἡ μέμψις, ὁ ψόγος, ~ verdienen μέμψεως ἄξιον εἶναι, sich ~ zuziehen μέμψιν od. ψόγον ὑπέχειν.
tadel-frei, -los ἄμεμπτος, ἀνεπίληπτος, ἀνέγκλητος (sämtlich 2).
tadelhaft μεμπτός, ψεκτός.
Tadelhaftigkeit *f* τὸ μεμπτόν, τὸ ψεκτόν.
Tadellosigkeit *f* τὸ ἄμεμπτον.
tadeln μέμφεσθαι, φέγειν τινά, etw. an j-m τινός τι.
tadelnswert s. tadelhaft.
Tadelsucht *f* τὸ φιλόψογον.
tadelsüchtig φιλόψογος (2).
Tadler *m* ὁ ψέκτης, gew. durch *part.*
Tadlerin *f* durch *part.*
Tafel *f* ἡ πλάξ (ακός), ὁ πίναξ (ακος), ~ Speisen ἡ τράπεζα, = Mahlzeit τὸ δεῖπνον, die ~ aufheben ἀποδειπνεῖν, j-n zur ~ ziehen σύνδειπνον ποιεῖσθαί τινα.
Täfelchen *n* τὸ πινάκιον, = Stimmtäfelchen ἡ ψῆφος.
Tafelgemälde *n* ὁ πίναξ (ακος).
tafeln δειπνεῖν, δειπνοποιεῖσθαι.
täfeln σανιδοῦν, φατνοῦν.
Tag *m* ἡ ἡμέρα, der ~ bricht an ἡ ἡμέρα ὑποφαίνει, mit Tagesanbruch ἅμα τῇ ἡμέρᾳ oder ἕῳ, bei ~e μεθ' ἡμέραν, ἡμέρας, an den ~ kommen φαίνεσθαι, φανερὸν γίγνεσθαι, an den ~ bringen ἀποφαίνειν, δηλοῦν, ~ für ~ καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν, von ~ zu ~ εἰς ἡμέραν, den ~ bei j-m zubringen διημερεύειν μετά τινος, gute ~e haben od. erleben εὖ od. καλῶς πράττειν, heutzutage ἐν τῷ νῦν χρόνῳ, seine ~e beschließen τελευτᾶν τὸν βίον, guten ~ χαῖρε.
Tagearbeit *f* ἡ ἐργασία.
Tage-arbeiter, -löhner *m* ὁ θής (ητός), ὁ ἔριθος.
Tagebuch *n* αἱ ἐφημερίδες.
Tagedieb *m* ὁ ἀργὸς ἄνθρωπος.
tagelang διὰ πολλῶν ἡμερῶν.
Tagelohn *m* ὁ τῆς θητείας μισθός.
Tagemarsch *m* ἡ πορεία, (als Längenmaß) ὁ σταθμός.
tagen s. der Tag bricht an unter Tag.
Tagereise *f* ἡ ἡμέρας ὁδός.

Tages=anbruch, =anfang *m* ὁ ὄρθρος, ἡ ἕως, τὸ φῶς (ωτός), mit ~ u. dgl. ſ. Tag.
Tagesbefehl *m* τὸ παράγγελμα, ἡ παράγγελσις.
Tageslicht *n* τὸ φῶς (ωτός), ans ~ kommen ἥκειν εἰς τὸ φανερόν.
Tagesordnung *f* in e-r Verſammlung τὰ προκείμενα.
Tageszeit *f* ἡ ὥρα, ἡ ἡμέρα.
Tagewerk *n* ἡ ἐργασία.
tagtäglich, täglich ἐ, ἡ, τὸ καθ' (ἑκάστην) τὴν ἡμέραν, *adv.* καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν, ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν.
tagweiſe καθ' ἡμέραν.
Taille *f* ἡ φυή. [ἔπλα.]
Takelwerk *n* τὰ τῆς νεὼς
Takt *m* ὁ ῥυθμός, ἡ βάσις, aus dem ~e bringen ταράττειν, feiner ~ ἡ εὐρυθμία, ἡ εὐταξία, Mangel an ~ ἡ ἀπειροκαλία.
taktfeſt εὔρυθμος (2), = geſund εὔρωστος (2).
Taktik *f* ἡ τακτική, τὰ τακτικά, ἡ στρατηγία.
Taktiker *m* ὁ τακτικός.
taktiſch τακτικός.
taktlos ἄρρυθμος (2), übtr. ἀπειρόκαλος (2).
Taktloſigkeit *f* ἡ ἀρρυθμία, übtr. ἡ ἀπειροκαλία.
taktmäßig ῥυθμικός, εὔρυθμος (2). [ἀστεῖος.]
taktvoll εὔρυθμος (2), übtr.
Tal *n* τὸ κοῖλον, ἡ νάπη.
Talar *m* ὁ ποδήρης χιτών (ῶνος).
Talent *n* τὸ τάλαντον (als Gewicht $26^1/_5$ kg, als Geldſumme 4715 Mk.), = Naturanlage ἡ φύσις, ἡ δύναμις, großes ~ ἡ εὐφυΐα.
talentlos ἀφυής.
Talentloſigkeit *f* ἡ ἀφυΐα.
talentvoll εὐφυής.
Talg *m* τὸ στέαρ (ατος), ὁ δημός.
talgartig, talgig στεατώδης.
Talgrund *m* ἡ νάπη, τὸ νάπος.
Talisman *m* τὸ βασκάνιον.
Talkeſſel *m* ἡ συνάγκεια.
Talſchlucht *f* ἡ χαράδρα.
Tamariske *f* ἡ μυρίκη.
Tambour *m* ὁ τυμπανιστής.
Tand *m* ὁ λῆρος, ὁ ῥῶπος.
Tändelei *f* ἡ παιδιά, τὸ παίγνιον.
tändelhaft, tändelnd παιδιώδης.
tändeln παίζειν, ληρεῖν.
Tang *m* τὸ φῦκος, τὸ φυκίον.
Tanne *f* ἡ ἐλάτη.
tannen ἐλάτινος.
Tannen=hain, =wald *m* τὸ ἐλατῶν ἄλσος oder ὕλη.
Tannenholz *n* τὸ ἐλάτινον ξύλον. [λος.]
Tannenzapfen *m* ὁ στρόβι-
Tante *f* ἡ θεία.
Tanz *m* ἡ ὄρχησις, ἡ χορεία, τὸ χόρευμα.
tanzen ὀρχεῖσθαι (M.), χορεύειν.
Tanzen *n* ſ. Tanz.
Tänzer *m* ὁ ὀρχηστής, ὁ χορευτής. [(ίδος).]
Tänzerin *f* ἡ ὀρχηστρίς

Tanzkunſt *f* ἡ ὀρχηστική.
Tanz=lehrer, =meiſter *m* ὁ ὀρχηστοδιδάσκαλος.
tanzluſtig φιλορχήμων.
Tanz=platz, =ſaal *m* ὁ ὀρχηστικὸς τόπος.
Tapete *f* ὁ τάπης (ητος), ἡ τάπις (ιδος).
tapezieren στρωννύναι, κοσμεῖν ταπίσιν.
tapfer ἀνδρεῖος, ἀγαθός, εὔψυχος (2), ~ ſein, ſich ~ zeigen ἀνδραγαθίζεσθαι (M.), ἀνδρεῖον παρέχειν ἑαυτόν, ἄνδρα ἀγαθὸν γίγνεσθαι, der Tapferſte ſein ἀριστεύειν.
Tapferkeit *f* ἡ ἀνδρεία, ἡ ἀρετή, ἡ εὐψυχία.
tappen πλανᾶσθαι (P.), im Finſtern ἐν σκότῳ.
täppiſch σκαιός.
Tarantel *f* τὸ φαλάγγιον.
Tartſche *f* ἡ ἀσπίς (ιδος).
Taſche *f* ἡ πήρα, ἡ διφθέρα.
Taſchenbuch *n* τὸ δελτίον, τὸ ἐγχειρίδιον.
Taſchenſpieler *m* ὁ ψηφοπαίκτης.
Taſchen=ſpielerei, =ſpieler=kunſt *f* ἡ γοητεία.
Taſſe *f* ἡ φιάλη, τὸ ἔκπωμα.
taſten ψηλαφᾶν.
Taſtſinn *m* ἡ ἁφή.
Tat *f* τὸ πρᾶγμα, ἡ πρᾶξις, τὸ ἔργον, eine ~ vollbringen ἔργον ἐργάζεσθαι oder ἀποδείκνυσθαι, auf friſcher ~ ertappen καταφωρᾶν, in der ~ ἔργῳ, τῷ ὄντι, ὄντως, j-m mit Rat und ~ beiſtehen συμβουλεύειν καὶ συμπράττειν τινί.
Taten=drang, =durſt *m* ἡ φιλοπραγμοσύνη.
tatenlos ἀπράγμων, ἀργός.
Tatenloſigkeit *f* ἡ ἀπραγμοσύνη, ἡ ἀργία.
Täter *m*, **Täterin** *f* durch *part.*
tätig ἐνεργός, ἐργαστικός, ſpoudaῖος, etw. ~ betreiben σπεύδειν τι.
Tätigkeit *f* ἡ ἐνέργεια, ἡ ἐργασία, ἡ πρᾶξις, ἡ σπουδή, ἡ σπουδαιότης (ητος), ~ des Geiſtes ἡ διάνοια.
Tatkraft *f* ἡ ἐνέργεια.
tatkräftig ἐνεργός.
tätlich, tatſächlich ἔργῳ, τῷ ὄντι, ὄντως, = gewaltſam βίαιος.
Tätlichkeit *f* ἡ βία.
tätowieren στίζειν.
Tatſache *f* τὸ πρᾶγμα, τὸ ἔργον.
Tatze *f* ὁ ὄνυξ (χος), (von einem Bären) ἡ χείρ (ρός).
Tau[1] *n* ὁ κάλως (ω), τὸ πεῖσμα, τὸ σχοινίον.
Tau[2] *m* ὁ δρόσος.
tauartig δροσώδης.
taub κωφός, ~ ſein gegen etw. οὐκ ὑπακούειν τινός, ~en Ohren predigen κωφῷ λέγειν.
Täubchen *n* τὸ φάττιον.
Taube *f* ἡ περιστερά (zahme ~), ἡ πελειάς (Feldtaube), ἡ φάττα (Ringel- oder Holztaube).
taubenartig περιστεροειδής.

Tauben-haus *n*, **-ſchlag** *m* ὁ περιστερεών (ῶνος).
Taubenneſt *n* ἡ περιστερᾶς καλιά.
Taubenſtößer *m* ὁ φαττοφόνος (Raubvogel).
Tauber, Täuberich *m* ὁ περιστερός. [(ητος).]
Taubheit *f* ἡ κωφότης)
taubſtumm ἐνεός.
tauchen *trans.* δύειν, βάπτειν, βαπτίζειν, *intr.* δύεσθαι, κολυμβᾶν.
Taucher *m* ὁ κολυμβητής (von Menſchen), ἡ κολυμβίς (ίδος), ἡ αἴθυια (Waſſervogel).
tauen: es taut δρόσος γίγνεται.
Taufe *f* ὁ βαπτισμός.
taufen βαπτίζειν.
Täufer *m* ὁ βαπτιστής.
taugen zu etwas χρήσιμον, ἐπιτήδειον od. ἱκανὸν εἶναι πρός τι.
Taugenichts *m* ὁ μαστιγίας, ὁ ὄλεθρος.
tauglich χρήσιμος, ἐπιτήδειος, ἱκανός, χρηστός.
Tauglichkeit *f* ἡ χρησιμότης, ἡ ἐπιτηδειότης, ἡ ἱκανότης, ἡ χρηστότης (ητος).
Taumel *m* ὁ ἴλιγγος, (infolge Trunkenheit) ἡ κραιπάλη, ἡ μέθη.
taumelig παράφρονος (2).
taumeln σφάλλεσθαι (P.), κραιπαλᾶν, μεθύειν.
Tauſch *m* ἡ ἀλλαγή, ἡ ἀμοιβή.
tauſchen ἀλλάττειν τι ἀντί τινος.
täuſchen ἀπατᾶν, ἐξαπατᾶν, ὑπάγειν, ψεύδειν, ſich ~ σφάλλεσθαι (P.), ψεύδεσθαι (P.), in etwas τινός.
täuſchend ἀπατηλός, ψευδής, σφαλερός.
Tauſchhandel *m* ἡ ἀλλαγή, ἡ τῶν φορτίων ἀμοιβή.
tauſchweiſe δι' ἀλλαγῆς.
Täuſchung *f* ἡ ἀπάτη, ἡ ἐξαπάτη, τὸ ψεῦδος, = Irrtum τὸ σφάλμα, τὸ ἁμάρτημα.
tauſend χίλιοι, (zur Bezeichnung einer großen Zahl) μύριοι, ~ Dank ſagen μεγίστην oder πλείστην χάριν λέγειν.
tauſenderlei μύριοι.
tauſend-fach, -fältig χιλιοπλάσιος.
tauſendjährig χιλίων ἐτῶν, χιλιέτης.
Tauſendkünſtler *m* ὁ θαυματοποιός.
tauſendmal χιλιάκις.
Tauſendſte *m* ὁ χιλιοστός.
Tauwerk *n* τὰ τῆς νεὼς ὅπλα.
Tauwetter *n*: es tritt ~ ein τήκεται ἡ χιών.
Taxe *f* ἡ τιμή, τὸ τίμημα.
taxieren τιμᾶν.
Taxus, -baum *m* ἡ σμῖλαξ (κος). [ἡ τέχνη.]
Technik *f* τὰ τῆς τέχνης,)
techniſch τεχνικός.
Teer *m* ἡ πίττα.
teeren πιττοῦν.
teerig πιττώδης.
Teich *m* ἡ λίμνη.
teichartig λιμνώδης.
Teig *m* τὸ φύραμα, ἡ μᾶζα.
teigig κολλώδης.

Teil *m* und *n* τὸ μέρος, ἡ μερίς (ίδος), ἡ μοῖρα, meiſtenteils ἐπὶ τὸ πολύ, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, τὸ πλεῖστον, der größere ~ οἱ πολλοί, zum ~ ... zum ~ τὸ μέν ... τὸ δέ, οἱ μέν ... οἱ δέ, ich für meinen ~ ἔγωγε, an etwas teilhaben μετέχειν τινός, an etwas teilnehmen κοινωνεῖν τινος, ἀντιλαμβάνεσθαί τινος, j-n an etwas teilnehmen laſſen μεταδιδόναι τινί τινος, an j-s Freude teilnehmen συνήδεσθαί (P.) τινι, an j-s Leid teilnehmen συμπάσχειν τινί, es wird mir etwas zuteil γίγνεταί μοί τι, τυγχάνω τινός.

teilbar μεριστός, διαιρετός.

Teilbarkeit *f* τὸ μεριστόν.

Teilchen *n* τὸ μικρὸν μέρος.

teilen μερίζειν, διαλαμβάνειν, διαιρεῖν, νέμειν, διανέμειν.

Teilen *n* ὁ μερισμός, ἡ διαίρεσις, ἡ νομή, ἡ διανομή. [Verba.]

Teiler *m* durch das *part.* der

teilhaben ſ. unter Teil.

Teil-haber, -nehmer *m* ὁ κοινωνός, ὁ μέτοχος.

teilhaftig μετέχων, μέτοχος, κοινωνός, κοινωνῶν, einer Sache ~ ſein κοινωνεῖν, μετέχειν τινός, μέτεστί μοί τινος.

Teilnahme *f* ἡ μετοχή, ἡ κοινωνία, = Mitleid ὁ ἔλεος.

teilnahmlos ἀνελεήμων (ohne Mitgefühl), ἀναίσθητος (2, ſtumpfſinnig).

Teilnahmloſigkeit *f* ἡ ἀναισθησία.

teilnehmen ſ. unter Teil.

teilnehmend μετέχων, μέτοχος, übtr. ἐλεήμων, συμπαθής.

Teil-nehmer *m*, **-nehmerin** *f* ὁ, ἡ κοινωνός, ὁ, ἡ μέτοχος.

teils ... teils τὸ (τὰ) μέν ... τὸ (τὰ) δέ, ἅμα μέν ... ἅμα δέ, καί ... καί, τοῦτο μέν ... τοῦτο δέ, (von Perſonen) οἱ μέν ... οἱ δέ.

Teilung *f* ſ. Teilen.

teilweiſe μέρος τι, κατὰ μέρος (μέρη). [χρόα.]

Teint *m* ὁ χρώς (ωτός), ἡ

Teller *m* ὁ πίναξ (κος).

Tempel *m* ὁ νεώς, τὸ ἱερόν.

Tempelaufſeher *m* ὁ νεωκόρος.

Tempelbezirk *m* τὸ τέμενος.

Tempel-diener *m*, **-dienerin** *f* ὁ, ἡ ἱερόδουλος.

Tempelhüter *m* ſ. Tempelaufſeher.

Tempelraub *m* ἡ ἱεροσυλία.

Tempelräuber *m* ὁ ἱερόσυλος. [aufſeher.]

Tempelwärter *m* ſ. Tempel-

Temperament *n* ἡ ὀργή, ἡ φύσις. [κρᾶσις.]

Temperatur *f* ἡ (τοῦ ἀέρος)

temperieren μέτριον ποιεῖν.

Tempo *n* ἡ ἀγωγή.

Tendenz *f* ἡ περιβολή, ἡ γνώμη.

Tenne *f* ἡ ἄλως (ω).

Teppich *m* ὁ τάπης (ητος), τὸ στρῶμα.

Termin *m* ἡ ἡμέρα, e-n ~

anſetzen, beſtimmen τάττειν (auch M.) ἡμέραν.
terminweiſe κατὰ τακτοὺς χρόνους.
Terpentin *m* ἡ τερμενθίνη, ἡ τερεβινθίνη.
Terpentinbaum *m* ἡ τέρμινθος, ἡ τερέβινθος.
Terpentinöl *n* τὸ τερμίνθινον ἔλαιον.
Terrain *n* ἡ χώρα, ὁ τόπος, günſtiges ~ ἡ ἐπιτήδειος χώρα, ungünſtiges ~ ἡ δυσχωρία.
Terraſſe *f* τὸ ὑπερῷον.
Terrine *f* ὁ κρατήρ (ῆρος).
Teſtament *n* ἡ διαθήκη (beſſer αἱ διαθῆκαι), ein ~ machen διαθήκας γράφειν, das ~ eröffnen τὰς διαθήκας ἀνοίγειν.
teſtamentariſch ἐκ διαθήκης.
teuer τίμιος, πολυτελής, ~ kaufen, verkaufen πολλοῦ πρίασθαι, ἀποδίδοσθαι, wie ~? πόσου; = lieb, wert φίλος, προσφιλής, mein Teurer ὦ φίλτατε.
Teuerung *f* ἡ σιτοδεία, ἡ σπανοσιτία.
Teufel *m* ὁ κακὸς δαίμων, ὁ διάβολος, hol dich der ~! κάκιστ' ἀπόλοιο!
teuf(e)liſch δαιμονικός, διαβολικός.
Text *m* οἱ λόγοι.
Theater *n* τὸ θέατρον.
theater=artig, =förmig θεατροειδής.
theatermäßig σκηνικός.
Theaterſitz *m* ἡ θέα.
Theaterſtück *n* τὸ δρᾶμα.
Theatervorhang *m* ἡ αὐλαία.
Theaterweſen *n* τὰ περὶ τὴν σκηνήν.
Thema *n* ἡ ὑπόθεσις, τὸ [θέμα.]
Theologe *m* ὁ θεολόγος.
Theologie *f* ἡ θεολογία.
theologiſch θεολογικός.
Theoretiker *m* ὁ θεωρητικός.
theoretiſch θεωρητικός, λογικός.
Theorie *f* ἡ θεωρία.
Theſe *f* ἡ θέσις, eine ~ aufſtellen θέσιν προτιθέναι.
Thron *m* ὁ θρόνος, = Herrſchaft ἡ βασιλεία, ἡ ἀρχή, den ~ beſteigen καθίστασθαι εἰς τὴν βασιλείαν oder ἀρχήν, j-n auf den ~ ſetzen καθιστάναι τινὰ εἰς τὴν ἀρχήν, j-n vom ~e ſtoßen ἐκβάλλειν τινὰ τῆς ἀρχῆς. [Verba.]
Thronbeſteigung *f* durch**thronen** καθῆσθαι ἐπὶ θρόνου.
Thronerbe *m* ὁ διάδοχος.
Thronfolge *f* ἡ διαδοχή.
Thronfolger *m* ſ. Thronerbe.
Thronſeſſel *m* ὁ θρόνος.
Thunfiſch *m* ὁ θύννος.
Thymian *m* τὸ θύμον, ὁ θύμος.
tief βαθύς, ~er Schnee πολλὴ χιών, ~er Schmerz δεινὸν ἄλγος, ~es Stillſchweigen πολλὴ σιωπή, ~e Trauer μέγα πένθος, (von der Stimme und vom Tone) βαρύς.
tiefatmend μακρόπνους (2).
Tiefe *f* τὸ βάθος, τὸ βαθύ, ~ der Stimme und des Tons ἡ βαρύτης (ητος).

tiefgebeugt μέγα λυπούμενος.
tiefliegend κοῖλος.
Tiefſinn *m* ἡ μελαγχολία.
tiefſinnig μελαγχολικός.
Tiegel *m* τὸ τάγηνον, ἡ λοπάς (άδος).
Tier *n* τὸ ζῷον, τὸ θηρίον, ὁ θήρ (ηρός), zum ~ werden θηριοῦσθαι (P.).
Tierart *f* τὸ θηρίων γένος.
tierartig θηριώδης.
Tierbild *n* τὸ ζῴδιον.
Tierchen *n* τὸ ζῴδιον, τὸ θηρίδιον.
Tier=garten, =park *m* ὁ παράδεισος.
Tier=gefecht *n*, **=kampf** *m* ἡ θηριομαχία.
Tierheit *f* ἡ θηριότης (ητος), τὸ θηριῶδες.
Tierhetze *f* ſ. Tiergefecht.
tieriſch θηριώδης, ἄγριος.
Tierkreis *m* ὁ ζῳδιακός.
Tiernatur *f* ἡ θήρειος φύσις.
Tieropfer *n* ἡ ζωοθυσία.
Tierreich *n* τὰ τῶν ζῴων γένη.
Tierwelt *f* τὰ ζῷα.
Tiger *m* ὁ, ἡ τίγρις (εως und ιος).
tigerartig τιγροειδής.
Tigerhund *m* ὁ τιγροειδὴς κύων (υνός).
tilgen διαφθείρειν, ἀναιρεῖν, παύειν, καταλύειν.
Tilgung *f* durch Verba.
Tinktur *f* τὸ φάρμακον.
Tiſch *m* ἡ τράπεζα, ὁ ἄβαξ (κος), zu ~ gehen ἐέναι ἐπὶ τὸ δεῖπνον.
Tiſchchen *n* τὸ τραπέζιον.
tiſchförmig τραπεζοειδής.
Tiſchfreund *m* ὁ παράσιτος.
Tiſchgenoſſe *m* ὁ σύνδειπνος, ὁ σύσσιτος.
Tiſchgerät *n* τὰ ἐπιτραπέζια σκεύη.
Tiſchgeſellſchaft *f* ἡ συσσιτία, οἱ σύνδειπνοι.
Tiſchler *m* ὁ ξυλουργός.
Tiſchlied *n* τὸ σκόλιον.
Tiſchnachbar *m* ὁ παρακλίτης.
Titel *m* ἡ ἐπιγραφή (eines Buches), ἡ ἐπωνυμία, ἡ προσηγορία (einer Perſon), einen ~ führen προσαγορεύεσθαι (P.).
titulieren προσαγορεύειν τινά mit *acc.*
Toaſt *m* ἡ φιλοτησία.
toben ἀγανακτεῖν, μαίνεσθαι, θορυβεῖν.
Toben *n* ἡ ἀγανάκτησις, ἡ μανία, ὁ θόρυβος.
tobend θορυβώδης.
Tobſucht *f* ἡ λύττα.
Tochter *f* ἡ θυγάτηρ (ατρός), ἡ παῖς (αιδός).
Töchterchen *n* τὸ θυγάτριον, ἡ παιδίσκη.
Tochterkind *n* ὁ, ἡ τῆς θυγατρὸς παῖς.
Tochtermann *m* ὁ γαμβρός, ὁ τῆς θυγατρὸς ἀνήρ.
Tod *m* ὁ θάνατος, ἡ (τοῦ βίου) τελευτή, den ~ erleiden ὑπομένειν τὸν θάνατον, eines frühzeitigen ~es ſterben πρὸ τῆς ὥρας ἀποθνήσκειν, ich bin des ~es ἀπόλωλα, dem ~e nahe ἐπιθάνατος (2), j-n auf ~ und Leben anklagen ὑπάγειν

τινὰ θανάτου, mit dem ~e bestrafen ζημιοῦν θανάτῳ, j-n zum ~e verurteilen καταγιγνώσκειν, καταδικάζειν, κατακρίνειν oder καταψηφίζεσθαί τινος θάνατον.

todbringend θανάσιμος (2).

Todesangst *f* ἡ ἀγωνία, in ~ sein ἀγωνιᾶν.

Todesart *f* ὁ θάνατος.

Todesengel *m* ἡ Μοῖρα.

Todesfall *m* ὁ θάνατος.

Todesfurcht *f* ὁ τοῦ θανάτου φόβος.

Todesgefahr *f* ὁ περὶ τῆς ψυχῆς κίνδυνος.

Todes-kampf *m*, **not** *f* ἡ ἀγωνία.

Todeslos *n* ἡ μοῖρα.

Todesqual *f* ἡ ἀγωνία.

Todesschlaf *m* ὁ ἀΐδιος ὕπνος.

Todesstille *f* ἡ βαθεῖα σιγή.

Todes-stoß, -streich *m* ἡ καιρία (πλήγη).

Todesstrafe *f* ἡ θανάτου ζημία, es steht ~ auf etw. θάνατος ἐπίκειταί τινι, die ~ auf etw. setzen θάνατον ὁρίζειν ἐπί τινι, die ~ verwirkt haben θανάτου ἄξιον εἶναι.

Todesstunde *f* ἡ θανάτου ⌊ὥρα.⌋

Todesurteil *n* ἡ θανάτου κρίσις, das ~ über j-n aussprechen s. j-n zum Tode verurteilen, mit dem Tode bestrafen.

Todesverachtung *f* ἡ τοῦ θανάτου καταφρόνησις.

Todeszeichen *n* τὸ τοῦ θανάτου σημεῖον.

todfeind ἔχθιστος.

Todfeind *m* ὁ ἔχθιστος.

todkrank ἐπιθάνατος (2).

tödlich θανάσιμος, ἐπιθάνατος, θανατηφόρος (sämtlich 2).

Tödlichkeit *f* τὸ θανάσιμον.

todmüde ἀπειρηκώς.

Toga *f* ἡ τήβεννα, ἡ τήβεννος, = toga praetexta ἡ περιπόρφυρος, = toga virilis τὸ ἀνδρεῖον ἱμάτιον.

toll ἐμμανής, μανικός, μαινόμενος, μανείς, ~ sein λυττᾶν, μαίνεσθαι (P.), ~ werden μανῆναι.

Tollheit *f* ἡ μανία, ἡ ἄνοια.

Tollkirsche *f* ὁ μανδραγόρας.

Tollkopf *m* ὁ μανικὸς ἄνθρωπος.

tollkühn τολμηρός, θρασύς.

Tollkühnheit *f* ἡ τόλμη, τὸ θράσος.

Tollwut *f* ἡ λύττα, die ~ haben λυττᾶν.

tollwütig λυττώδης.

Tölpel *m*, **tölpelhaft, tölpisch** σκαιός, ἄγροικος (2).

Tölpelei, Tölpelhaftigkeit *f* ἡ σκαιότης (ητος), ἡ ἀγροικία.

Ton[1] *m* (Töpferton) ὁ πηλός, ὁ κέραμος.

Ton[2] *m* ἡ ἠχή, ἡ κλαγγή, ὁ φόφος, ὁ φθόγγος, ἡ φωνή, e-n ~ von sich geben ἀφιέναι φωνήν, der gute ~ ἡ ἀστειότης (ητος), den ~ in etwas angeben ἡγεῖσθαι, προηγεῖσθαί τινος.

Tonangeber *m* ὁ ἡγεμών, ὁ ὑφηγητής.

Tonart *f* ὁ νόμος, ὁ τρόπος.
tönen ἠχεῖν, κλάζειν, ψοφεῖν, φθέγγεσθαι.
Tönen *n* ἡ ἠχή (ſ. Ton²).
tönend ἠχώδης.
Tonfall *m* ὁ ῥυθμός.
Tonkunſt *f* ἡ μουσική.
Tonkünſtler *m* ὁ μουσικός.
tonlos ἄφθογγος (2), ἄφωνος (2).
Tonne *f* ὁ πίθος.
tonreich φωνήεις.
Tonſtück *n* τὸ μέλος.
Tonzeichen *n* ὁ τόνος, ἡ προσῳδία.
Topas *m* τὸ τοπάζιον.
Topf *m* ἡ χύτρα, ἡ χυτρίς (ίδος).
topfartig χυτροειδής.
Töpfer *m* ὁ κεραμεύς.
Töpferei, Töpferwerkſtätte *f* ἡ κεραμευτική.
Töpfererde *f*, **Töpferton** *m* ſ. Ton¹.
Topik *f* ἡ τοπική.
topp! εἶεν.
Torniſter *m* ἡ πήρα.
toſen ἠχεῖν, κτυπεῖν.
tot νεκρός, τεθνηκώς, ἀποθανών, ~ ſein τεθνάναι, die Toten οἱ τεθνεῶτες, οἱ καμόντες, der Tote ὁ νεκρός.
total ἅπας, σύμπας, ſ. ganz, gänzlich.
töten ἀποκτείνειν, κατακαίνειν (*aor. II.* ἀπ-, κατέκανον), φονεύειν, getötet werden ἀποθνῄσκειν, ſich ſelbſt ~ ἀποθνῄσκειν ὑφ' ἑαυτοῦ.
totenähnlich νεκρώδης.
Totenbahre *f* ἡ κλίνη.
Totenbeſchwörer *m* ὁ νεκρόμαντις.
Totenbeſchwörung *f* ἡ νεκρομαντεία.
toten-blaß, -bleich πελιτνός, πελιός.
Totenfeier *f* τὰ θανατούσια, ὁ τάφος.
Totengräber *m* ὁ νεκροτάφος, ὁ νεκροθάπτης.
Totenklage *f* ὁ θρῆνος.
Totenkleid *n* τὸ ἐνταφιον.
Totenmahl *n* τὸ ἐπιτάφιον δεῖπνον.
Totenopfer *n* τὸ ἐνάγισμα, ein ~ darbringen ἐναγίζειν.
Totenurne *f* ἡ ὐδρία.
Totſchlag *m* ὁ φόνος.
Totſchläger *m* ὁ φονεύς.
Tötung *f* ὁ φόνος, ἡ σφαγή.
Tour *f* ἡ πορεία.
Trabant *m* ὁ δορυφόρος.
traben διατροχάζειν.
Tracht *f* = Laſt ὁ φόρτος, τὸ φορτίον, = Kleidertracht ἡ στολή, eine ~ Prügel πληγαὶ πολλαί.
trachten ἐπιθυμεῖν, ἐφίεσθαι, ὀρέγεσθαί τινος, διώκειν, θηρᾶν, θηρεύειν, διώκειν, μετιέναι τι, j-m nach dem Leben ~ ἐπιβουλεύειν τινί.
Trachten *n* ἡ ἐπιθυμία.
trächtig ἔγκυος (2), ἐγκύμων.
Tragbahre *f* τὸ φέρετρον, ſ. Totenbahre.
tragbar βαστακτός, = fruchtbar καρποφόρος (2), εὔκαρπος (2).
Tragbarkeit *f* ἡ εὐκαρπία.

träge ἀργός, βλάξ (ακός). ~ sein ἀργεῖν.

tragen φέρειν, βαστάζειν, κομίζειν, zu Grabe ~ ἐκφέρειν, etw. bei (mit) ſich ~ φέρεσθαί τι, = hervorbringen φέρειν, φύειν, Kleider u. dgl. ~ φορεῖν, ἔχειν, die Schuld von etw. ~ αἴτιον εἶναί τινος, Ausdrücke wie Bedenken, Sorge ~ uſw. ſiehe unter Bedenken, Sorge uſw.

Tragen *n* ἡ φορά.

tragend ſ. trächtig.

Träger *m* = Stütze ὁ ῥῶσταξ (κος).

Trägheit *f* ἡ ἀργία.

Tragiker *m* ὁ τραγῳδοποιός. = tragiſcher Schauſpieler ὁ τραγῳδός.

tragiſch τραγικός.

Tragödie *f* ἡ τραγῳδία, eine ~ aufführen τραγῳδεῖν.

Train *m* τὰ ὑποζύγια.

Trank *m* τὸ ποτόν, τὸ πῶμα.

Tränke *f* ἡ πίστρα.

tränken ποτίζειν.

Trankopfer *n* αἱ σπονδαί, αἱ λοιβαί, ein ~ darbringen σπονδὰς ποιεῖσθαι.

tranſpirieren διαπνεῖν.

Tranſport *m* ἡ κομιδή, ἡ διακομιδή.

tranſportieren κομίζειν, διακομίζειν.

Tranſportſchiff *n* τὸ φορτηγὸν πλοῖον.

Tranſportwagen *m* ἡ ἅμαξα.

Trappe *f* ἡ ὠτίς (ίδος).

Traube *f* ὁ βότρυς (υος).

traubenartig βοτρυώδης.

traubenförmig βοτρυώδης, *adv.* βοτρυδόν.

Traubenwein *m* ὁ ἀμπέλινος οἶνος.

traubenweiſe βοτρυδόν.

trauen πιστεύειν, πεποιθέναι τινί.

Trauer *f* τὸ πένθος, ἡ λύπη, ~ haben πένθος ἄγειν.

Trauerbotſchaft *f* ἡ κακὴ ἀγγελία.

Trauerfall *m* ἡ συμφορά.

Trauer=geſang *m*, **=lied** *n* ὁ θρῆνος, ἡ θρηνῳδία.

Trauer=gewand, **=kleid** *n*, **=kleidung** *f* τὸ μέλαν ἱμάτιον.

trauern πένθος ποιεῖσθαι, über, um j-n ~ πενθεῖν τινα.

Trauern *n* τὸ πένθος.

Trauerrede *f* ὁ ἐπιτάφιος λόγος.

Trauerſpiel *n* ſ. Tragödie.

Traufe *f* ἡ ὑδρορρόα.

träufeln στάζειν (*trans.* u. *intr.*).

Träufeln *n* ἡ στάξις.

traulich προσφιλής, οἰκεῖος.

Traulichkeit *f* τὸ προσφιλές, ἡ οἰκειότης (ητος).

Traum *m* ὁ ὄνειρος, τὸ ἐνύπνιον, im ~ ὄναρ, e-n ~ haben ὁρᾶν ὄναρ.

traumartig ἐνυπνιώδης.

Traum=bild *n*, **=erſcheinung** *f*, **=geſicht** *n* ἡ ὄψις, τὸ ἐνύπνιον, τὸ φάντασμα.

Traumdeuter *m* ὁ ὀνειρόμαντις.

träumen ὁρᾶν (ἰδεῖν) ὄναρ, ἐνυπνιάζειν, es träumt mir, daß δοκεῖ μοι mit *inf.*

Träumer *m* durch *part.*
träumerisch ὀνειρώδης, übtr. βλακώδης.
Traumgott *m* ὁ Ὄνειρος.
traun! ἦ μήν, θῆτα.
traurig περίλυπος (2), λυπηρός, ~ sein über etwas λυπεῖσθαί, ἀνιᾶσθαί τινι, ~ aussehen σκυθρωπίζειν.
Traurigkeit *f* ἡ λύπη, ἡ ἀνία.
traut φίλος, προσφιλής.
Trauung, Trauungs-feier *f*, **-fest** *n* τὰ γαμήλια.
treffen = erreichen ἅπτεσθαί τινος, βάλλειν, παίειν, das Ziel ~ ἐπιτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ, etwas nicht ~ ἁμαρτάνειν, ἀποτυγχάνειν τινός, = erraten, ausfindig machen εἰκάζειν, j-n an~ ἐν-, περι-, ἐπι-, συντυγχάνειν τινί, es trifft mich Unglück περιπίπτω συμφορᾷ, = veranstalten ποιεῖσθαι, Anstalten zu etw. ~ παρασκευάζειν τι, es trifft sich συμβαίνει mit *inf.*, wie es sich trifft ἐκ τοῦ τυχόντος.
Treffen *n* ἡ μάχη, ὁ ἀγών (ῶνος), ein ~ liefern μάχην ποιεῖσθαι, ein ~ beginnen μάχην συνάπτειν, = Teil e-r Schlachtordnung ἡ τάξις.
treffend εὔστοχος (2), nicht ~ ἄστοχος (2).
Treffer *m* ἡ εὐστοχία.
trefflich ἀγαθός, καλός, χρηστός.
Trefflichkeit *f* ἡ ἀρετή, ἡ χρηστότης (ητος).
treiben ἐλαύνειν, ἄγειν, ὠθεῖν, j-n aus der Stadt ~ ἐκβάλλειν τινὰ ἐκ τῆς πόλεως, Wurzeln ~ ἄγειν ῥίζας, = antreiben παρορμᾶν, παροξύνειν, παρακελεύεσθαί τινι, = betreiben ἀσκεῖν, πράττειν, ἐργάζεσθαι, ἐπιτηδεύειν, Possen ~ φλυαρεῖν, etwas weit ~ πόρρω γίγνεσθαί τινος, (von Gewächsen) αὐξάνεσθαι (P.), ἀναβλαστάνειν.
Treiben *n* ἡ ἔλασις, ἡ ἄσκησις, ἡ ἐργασία, ἡ ἐπιτήδευσις.
Treiber *m* durch *part.*
Treibjagd *f* ἡ θήρα καθ' ἣν συνελαύνεται τὰ θήρια.
trennbar διαιρετός, χωριστός.
trennen χωρίζειν, διαχωρίζειν, διαιρεῖν, λύειν, ἀναλύειν, διακρίνειν, sich voneinander ~ ἀπαλλάττεσθαι ἀλλήλων, sich vom Weibe ~ ἀποπέμπειν γυναῖκα, sich vom Manne ~ ἀπολείπειν τὸν ἄνδρα.
Trennung *f* ὁ χωρισμός, ἡ χώρισις, ἡ διαίρεσις, ἡ διάλυσις, ἡ ἀπαλλαγή, ~ vom Leben ἡ τοῦ ζῆν ἀπαλλαγή.
Trense *f* ἡ ὑποχαλινίδια.
Treppe *f* ἡ κλῖμαξ (κος).
treppenartig κλιμακώδης.
Treppenstufe *f* ὁ κλιμακτήρ (ῆρος).
Tresse *f* τὸ κράσπεδον.
treten = gehen ἔρχεσθαι,

εἶναι, βαίνειν, = ſich ſtellen ἵστασθαι, στῆναι, auf etw. ~ καταστῆναι ἐπί τινος. auf die Seite ~ ὑποχωρεῖν, ὑπείκειν. auf j-s Seite ~ προσχωρεῖν τινι, ἑλέσθαι τά τινος, j-m zu nahe ~ ἀδικεῖν τινα, in das Jüngſtingsalter ~ ἐξέρχεσθαι εἰς τοὺς ἐφήβους. etwas entzwei ~ καταπατεῖν τι, etwas mit Füßen ~ λάξ πατεῖν, etwas in den Staub ~ καταφρονεῖν τινος.

Treten *n* ἡ πάτησις.

treu πιστός, βέβαιος, εὐσεβής, ὅσιος, μόνιμος (2), ſich ~ bleiben ἀεὶ τὸν αὐτὸν εἶναι, j-m ~ bleiben παραμένειν τινί, ἐς ~ mit j-m meinen ἀδόλως προσφέρεσθαί τινι.

Treu=bruch *m*, **=brüchigkeit** *f* ἡ ἐπιορκία, ἡ ἀπιστία.

treubrüchig ἄπιστος (2), ἐπίορκος (2).

Treue *f* ἡ πίστις, ἡ πιστότης, τὸ πιστόν, ἡ εὐσέβεια, ἡ ὁσιότης (ητος), ſich gegenſeitig die ~ zuſichern πιστὰ oder δεξιὰν διδόναι καὶ λαμβάνειν, den Eid der ~ halten ἐμμένειν τῷ ὅρκῳ.

treugeſinnt πιστός.

treuherzig ἁπλοῦς, χρηστός.

Treuherzigkeit *f* ἡ ἁπλότης, ἡ χρηστότης (ητος).

treulich πιστῶς, χρηστῶς, ἀδόλως, ἁπλῶς.

treulos ἄπιστος (2), ἀσεβής.

Treuloſigkeit *f* ἡ ἀπιστία.

Treuwort *n* ἡ πίστις.

Tribun *m* ὁ δήμαρχος (tribunus plebis), ὁ φύλαρχος (tribunus militum).

Tribunal *n* τὸ δικαστήριον.

Tribunat *n* ἡ δημαρχία, ἡ φυλαρχία.

Tribüne *f* τὸ βῆμα.

tribunizijch δημαρχικός.

Tribus *f* ἡ φυλή.

Tribut *m* ὁ φόρος, ὁ δασμός, ἡ ἀποφορά, ~ zahlen φόρον διδόναι, τελεῖν, ὑποτελεῖν, δασμὸν φέρειν, ἀποδιδόναι, ἀπάγειν, ~ auferlegen τάττειν, ἐπιτιθέναι φόρον.

tributpflichtig ὑποτελής, δασμοφόρος, ~ ſein δασμοφορεῖν.

Trichter *m* ἡ χώνη.

Trieb *m* ἡ ὁρμή, ἡ ἐπιθυμία, ὁ ἔρως (ωτος), e-n ~ zu etwas haben ὁρμᾶν, ὁρμᾶσθαι πρός (ἐπί, εἰς) τι, ἐπιθυμεῖν, ὀρέγεσθαι, ἐφίεσθαί τινος, aus eigenem ~e ἀφ' ἑαυτοῦ.

Triebfeder *f* ἡ ὁρμή, ἡ αἰτία.

Triebkraft *f* τὸ κινοῦν (οῦντος).

Triebwerk *n* ἡ μηχανή.

Triefaugen *n/pl.* οἱ γλαμυροὶ ὀφθαλμοί.

triefäugig γλαμυρός, ~ ſein λημᾶν, ὀφθαλμιᾶν.

Triefäugigkeit *f* ἡ λημία, ἡ ὀφθαλμία.

triefen στάζειν, λείβεσθαι.

Triefen *n* ἡ στάξις, ~ der Augen ſ. Triefäugigkeit.

Trierarch *m* ὁ τριήραρχος.

Trierarchie *f* ἡ τριηραρχία.

Trift *f* ἡ νομή.
triftig ἱκανός, δίκαιος, ὀρθός, ~er Grund ἡ ἀξιόχρεως αἰτία.
Triftigkeit *f* durch das Neutrum der vorhergehenden Adjektiva.
Triller *m* τὸ τερέτισμα.
trillern τερετίζειν.
trinkbar ποτός, πότιμος.
trinken πίνειν τινός und τι, ῥοφεῖν (schlürfen), sich voll ~ ἐμπίνειν.
Trinken *n* ὁ πότος, ἡ πόσις.
Trinker *m* ὁ πότης, starker ~ ὁ φιλοπότης.
Trinkgefäß *n* τὸ ποτήριον, τὸ ἔκπωμα.
Trinkgelage *n* τὸ συμπόσιον, ὁ πότος.
Trinkgeschirr *n* τὸ ποτήριον, τὸ ἔκπωμα.
Trinkgesellschaft *f* οἱ συμπόται.
Trinklied *n* τὸ ποτικὸν [μέλος.]
Trinklust *f* ἡ φιλοποσία.
trinklustig φιλοπότης.
Trinkschale *f* ἡ φιάλη.
Trinkspruch *m* s. Toast.
Trinkwasser *n* τὸ πότιμον ὕδωρ (ατος).
trippeln βραχέα βαίνειν.
Tritt *m* ἡ βάσις, τὸ βῆμα.
Triumph *m* ὁ θρίαμβος, ἡ πομπή, ἡ πομπεία, einen ~ halten θριαμβεύειν, πομπεύειν, πομπὴν ἄγειν.
Triumphator *m* ὁ θριαμβευτής.
Triumphbogen *m* ἡ θριαμβικὴ πύλη.
triumphieren θριαμβεύειν, über j-n ἐπί τινι, ἀπό οὐ. κατά τινος, πομπεύειν, πομπὴν ἄγειν. [ὕμνος.]
Triumphlied *n* ὁ ἐπινίκιος
Triumphwagen *m* τὸ θριαμβικὸν ἅρμα.
Triumphzug *m* ἡ πομπή.
trivial ἀγοραῖος, δημοτικός.
trocken ξηρός, αὐος, ~ werden ξηραίνεσθαι, ~ machen s. trocknen, j-n aufs ~e setzen ἐπὶ ξηροῖς καθίζειν τινά, (von der Rede, vom Geiste u. dgl.) ἰσχνός, ψυχρός.
Trockenheit *f* ἡ ξηρότης (ητος), ἡ ξηρασία, ἡ ψυχρότης (ητος).
trocknen ξηραίνειν.
Troddel *f* ὁ κροσσός, ὁ βύσανος.
troddelartig βυσανώδης.
Trödler *m* ὁ παντοπώλης.
Trog *m* ἡ σκάφη, ἡ πύελος.
trogartig πυελώδης.
trollen, sich ἔρρειν.
Trommel *f* τὸ τύμπανον.
trommeln τυμπανίζειν.
Trommelschlag *m* ὁ τυμπανισμός, unter ~ ὑπὸ τυμπάνων. [πανιστής.]
Trommelschläger *m* ὁ τυμ-
Trompete *f* ἡ σάλπιγξ (γγος), die ~ tönt ἡ σάλπιγξ φθέγγεται.
trompeten σαλπίζειν.
Trompetenschall *m* ἡ σάλπιγγος (σαλπίγγων) ἠχή, unter ~ ὑπὸ σάλπιγγος (σαλπίγγων). [κτής.]
Trompeter *m* ὁ σαλπιγ-
Tropenländer *n/pl.* αἱ ὑπὸ τῷ τροπικῷ κύκλῳ κείμεναι χῶραι.

Tropf *m* ὁ ταλαίπωρος.
tropfen, tröpfeln στάζειν.
Tröpfeln *n* ἡ στάξις.
Tropfen *m* ἡ σταγών (όνος).
tropfenweise στάγδην.
Tropfstein *m* ὁ πῶρος.
Trophäe *f* τὸ τρόπαιον (τροπαῖον).
Troß *m* ὁ ὄχλος, οἱ σκευοφόροι, τὰ ὑποζύγια.
Troß=bube, =knecht *m* ὁ σκευοφόρος, ὁ ὑπηρέτης.
Trost *m* ἡ παραμυθία, ἡ παρηγορία, j-m ~ zuſprechen παραμυθεῖσθαι (M.) τινα, j-m etw. zum ~e ſagen παραμυθούμενον λέγειν τινί τι.
tröſten παραμυθεῖσθαι, παρηγορεῖν, ſich mit etwas ~ παραμυθίαν ἔχειν ἔκ τινος.
Tröſter *m* durch *part.*
Troſtgrund *m* τὸ παραμύθιον, ἡ παραμυθία, ἡ παρηγορία.
tröſtlich παραμυθητικός, παρηγορικός.
Troſtlied *n* τὸ παραμυθητικὸν μέλος.
troſtlos ἀπαραμύθητος (2, nur von Perſonen), (von Sachen und Zuſtänden) ἄπορος, ἀμήχανος (2).
Troſtloſigkeit *f* τὸ ἀπαραμύθητον, ἡ ἀμηχανία.
Troſt=rede, =ſchrift *f* ὁ παραμυθητικὸς λόγος.
troſt=reich, =voll παραμυθητικός.
Tröſtung *f* ἡ παραμυθία, ἡ παρηγορία.
Troſtwort *n* ἡ παραμυθία.
Trotz *m* ἡ αὐθάδεια, τὸ θράσος, ἡ ἀπείθεια, ~ bieten ſ. trotzen.
trotz καίπερ mit *part.*
trotzdem ὅμως, ἀλλὰ καὶ ὥς, οὐδὲν δ' ἧττον, ~ daß καίπερ mit *part.*
trotzen αὐθαδίζεσθαι, ἀπειθεῖν, j-m ~ ἀπειθεῖν τινι, einer Sache ~ καταφρονεῖν τινος.
trotzig αὐθάδης, θρασύς, ἀπειθής.
Trotzkopf *m* ὁ αὐθάδης od. ἀπειθὴς ἄνθρωπος.
trübe θολερός, θολώδης (von Flüſſigkeiten), συννεφής, συννέφελος (2), ἐπινέφελος (2), νεφελώδης (von Luft, Wetter u. dgl.), ~ Augen ἀμαυροὶ ὀφθαλμοί, ~ Zeiten χαλεποὶ καιροί.
Trubel *m* ὁ θόρυβος, ὁ ὄχλος.
trüben θολοῦν, συννεφεῖν.
Trübſal *f* ἡ ταλαιπωρία, ἡ δυστυχία, τὰ κακά, ~ haben ταλαιπωρεῖν (auch P.), j-n in ~ bringen ταλαιπωρεῖν τινα.
trübſelig δυστυχής, ταλαίπωρος (2).
Trübſinn *m* ἡ λύπη, ἡ ἀνία (Betrübnis), ἡ δυσθυμία (Verzagtheit), ἡ μελαγχολία (Schwermut).
trübſinnig περίλυπος (2), δύσθυμος (2), μελαγχολικός, ~ ſein δυσθυμεῖν, μελαγχολᾶν.
Trübung *f* ἡ θόλωσις.
Trüffel *f* τὸ ὕδνον.
Trug *m* ἡ ἀπάτη, ὁ δόλος.

Trug=bild *n*, **=gestalt** *f* τὸ φάντασμα. [ἐξαπατᾶν.]
trügen ψεύδειν, ἀπατᾶν,
trügerisch, trüglich δολερός, ἀπατηλός, σφαλερός, ἄπιστος (2).
truglos ἄδολος (2), ἀψευδής, πιστός.
Truglosigkeit *f* ἡ ἀψεύδεια, ἡ πιστότης (ητος).
Trugschluß *m* ὁ παραλογισμός, τὸ σόφισμα, einen ~ machen παραλογίζεσθαι.
Truhe *f* ἡ κιβωτός.
Trümmer *m/pl.* τὰ λείψανα, τὰ ἐρείπια, eines Schiffes τὰ ναυάγια.
Trunk *m* ὁ πότος, einen ~ tun πίνειν.
trunken μεθύων, μέθυσος, πάροινος (2), j-n ~ machen μεθύσκειν τινά, ~ werden μεθύσκεσθαι (P.), ~ sein μεθύειν, etwas ~ machen ὑποπεπωκώς, ὑποβεβρεγμένος.
Trunkenbold *m* ὁ μεθυστής, ὁ φιλοπότης.
Trunkenheit *f* ἡ μέθη.
Trupp *m* τὸ πλῆθος, ὁ ὄχλος, (von Soldaten) ἡ τάξις, τὸ στίφος, ἡ ἴλη.
Truppen *f/pl.* οἱ στρατιῶται, ἡ δύναμις.
Truppenschau *f* ἡ τῶν στρατιωτῶν ἐξέτασις.
truppweise κατ' ἴλας.
Trutzbündnis *n* ἡ συμμαχία, Trutz= und Schutzbündnis ἡ ἐπιμαχία.
Trutzwaffen *f/pl.* τὰ ὅπλα.
Tuch *n* τὸ ὕφασμα.
Tuchlappen *m* τὸ ῥάκος.
Tuchmacher *m* ὁ ἐριουργός, ὁ ὑφάντης.
tüchtig παχύς, μέγας, ἱκανός, δεινός, χρηστός, *adv.* εὖ, καλῶς, ~ in etw. δεινός τι oder *inf.*
Tüchtigkeit *f* ἡ ἀρετή, ἡ χρηστότης, ἡ δεινότης (ητος). [ουργία.]
Tücke *f* ἡ κακία, ἡ πανο-
tückisch κακοῦργος, πανοῦργος (2).
Tugend *f* ἡ ἀρετή, ἡ χρηστότης (ητος), ἡ καλοκἀγαθία, τὸ καλόν, τὸ ἀγαθόν.
tugend=haft, =reich καλός, ἀγαθός, καλὸς καὶ ἀγαθός, ὅσιος, χρηστός.
Tugendpfad *m* ἡ δι' ἀρετῆς ὁδός.
tugendsam κόσμιος.
tummeln περιάγειν oder δαμνάζειν ἵππους, sich ~ σπεύδειν, ἐγκονεῖν.
Tummelplatz *m* ἡ παλαίστρα.
Tümpel *m* τὸ τέλμα.
Tumult *m* ὁ θόρυβος, ἡ ταραχή.
tumultuarisch θορυβώδης, ταραχώδης.
Tünche *f* ἡ κονία, ἡ τίτανος.
tünchen κονιᾶν, τιτανοῦν, περιαλείφειν.
Tunke *f* τὸ ἔμβαμμα.
tunken: etw. in etw. ~ ἐμβάπτειν τι εἴς τι.
Turban *m* ἡ τιάρα.
Turm *m* ὁ πύργος.
turmartig πυργοειδής.

Turmbau *m* ἡ πύργου οἰκοδομία. **Türmchen** *n* τὸ πυργίον, τὸ πυργίδιον. **türmen** πυργοῦν. **Türmer** *m* ὁ πυργοφύλαξ (κος). **Turmfalke** *m* ἡ κεγχρίς (ίδος). **turmhoch** ὑψηλότατος. **Turmſpitze** *f* ἄκρα ἡ τύρρις. **Turn-anſtalt, -halle** *f* τὸ γυμνάσιον, ἡ παλαίστρα. **turnen** γυμνάζεσθαι, ἀσκεῖν τὸ σῶμα. **Turner** *m* durch *part.* **Turnlehrer** *m* ὁ γυμναστής. **Turnplatz** *m* ἡ παλαίστρα. **Turnſchule** *f* ſ. Turnanſtalt. **Turnübung** *f* ἡ γυμνασία. **Turnweſen** *n* τὰ γυμναστικά.

Turteltaube *f* ἡ τρυγών (όνος). **Tyrann** *m* ὁ τύραννος (= Alleinherrſcher), (im modernen Sinne) ὁ ἄδικος δεσπότης, als ~ herrſchen über etwas τυραννεύειν τινός, von ~en beherrſcht werden τυραννεύεσθαι. **Tyrannei, Tyrannenherrſchaft** *f* ἡ τυραννίς (ίδος). **Tyrannenmord** *m* ἡ τυραννοκτονία, einen ~ begehen τυραννοκτονεῖν. **Tyrannenmörder** *m* ὁ τυραννοκτόνος. **tyranniſch** τυραννικός. **tyranniſieren** τυραννεύειν τινός, ὡς δούλῳ χρῆσθαί τινι.

U

übel κακός, φαῦλος, πονηρός, oft durch Zuſſgn mit δυσ- und κακο-, z.B. übler Geruch ἡ δυσωδία, ~riechend δύσοσμος (2), üble Lage ἡ κακοπραγία, in einer ~en Lage ſein κακῶς ἔχειν od. διακεῖσθαι, ~ geſinnt ſein δυσμενῶς ἔχειν πρός τινα, es geht mir ~ κακῶς ἔχω oder πράττω, ~ reden κακῶς λέγειν, ~kakologeῖν τινα, einem Übles zufügen κακὰ oder κακῶς ποιεῖν, κακοποιεῖν, κακουργεῖν τινα, etw. ~nehmen βαρέως oder χαλεπῶς φέρειν τι, ἀγανακτεῖν τι oder ἐπί τινι, etw. ~ auslegen λαμβάνειν τι ἐπὶ τὸ κακόν, ~ davonkommen κακῶς ἀπαλλάττεσθαι, das ſoll ihm ~ bekommen οἰμώξεται, κλαύσεται. **Übel** *n* τὸ κακόν, τὸ δεινόν, ἡ συμφορά. **Übelbefinden** *n* ἡ κακεξία, ἡ κακὴ διάθεσις. **übelberüchtigt** κακόδοξος (2), διαβόητος (2), ~ ſein κακῶς ἀκούειν, κακοδοξεῖν. **übelgelaunt** δύσκολος (2), ~ ſein δυσκόλως ἔχειν. **übelgeſinnt** κακό-, δύσνους (2), δυσμενής.

Übelkeit *f* ἡ ναυτία.
Übelklang *m* ἡ κακο-, δυσφωνία. [φωνος (2).]
übelklingend κακο-, δύσ-]
übelnehmen ſ. übel.
Übelſtand *m* ἡ δυσχέρεια, ἡ βλάβη.
Übeltat *f* τὸ κακούργημα.
Übeltäter *m*, **-täterin** *f* ὁ, ἡ κακοῦργος.
Übelwollen *n* ἡ κακό-, δύσνοια.
üben ἀσκεῖν, μελετᾶν, ἐπιτηδεύειν, ἐργάζεσθαι.
Üben *n* ἡ ἄσκησις.
über (örtlich) ὑπέρ mit *gen.*, zur Bezeichnung einer Beſchäftigung mit etwas ἐν, πρός mit *dat.*, ἀμφί oder περί mit *acc.*, zB. mit etw. beſchäftigt ſein εἶναι ἔν, πρός τινι od. ἀμφί, περί τι, = jenſeits πέραν mit *gen.*, zur Bezeichnung eines Vorzuges ὑπέρ mit *acc.*, ~ etwas hin ὑπέρ mit *acc.*, διά mit *gen.*, = nach, zB. ~s Jahr μετ' ἐνιαυτόν, = mehr als ὑπέρ mit *acc.*, πλέον ἤ, zB. ~ zehn Jahre ὑπὲρ τὰ δέκα ἔτη, πλέον ἢ δέκα ἔτη, zur Bezeichnung e-r Ausdehnung über etw. ἀνά mit *acc.*, διά mit *gen.*, zur Bezeichnung der Urſache einer Gemütsbewegung der bloße *dat.* oder ἐπί mit *dat.*, zB. ſich ~ etw. freuen χαίρειν τινί oder ἐπί τινι, ~ etwas ſprechen, reden, handeln u. dgl. περί mit *gen.*, = ~ ... her περί und ἀμφί mit *acc.*, = ~ ... hinaus ὑπέρ mit *acc.*, πέραν mit *gen.*, ἔξω, ἐκτός mit *gen.*, bei den Verben des Herrſchens, Regierens uſw. ſteht der bloße *gen.*, ~ und ~ (*adv.*) παντελῶς, παντάπασιν.
über-ackern καταροῦν.
über-all πανταχοῦ, πανταχῇ, ~ auf der Welt πανταχοῦ τῆς γῆς, ~ hin πανταχόσε, ~ her πανταχόθεν, ~ wo, ~ wohin ὅπου, ὅποι ἄν mit *conj.*, nach hiſt. *temp.* mit dem bloßen *opt.*
über-antworten παραδιδόναι.
über-arbeiten διασκευάζειν, ἐξεργάζεσθαι, ſich ~ ὑπερπονεῖν. [σκευή.]
Über-arbeitung *f* ἡ διά-]
über-aus μάλιστα, διαφερόντως, gew. durch den *sup.*, zB. ~ glücklich εὐτυχέστατος, in Verbindung mit Verben ὑπερ-, zB. ſich ~ freuen ὑπερχαίρειν.
Über-bein *n* τὸ γάγγλιον.
über-beugen, -biegen ἐπικάμπτειν, ſich ~ ὑπερκύπτειν τινός, ἐπικύπτειν τινί. [τινά.]
über-bieten ὑπερβάλλειν]
über-binden ἐπιδεῖν τινι.
Über-bleibſel *n* τὰ λείψανα, τὸ λεῖμμα.
Über-blick *m* ἡ σύνοψις.
über-blicken καθορᾶν.
über-breiten ἐπιστρωννύναι.
über-bringen κομίζειν, φέρειν, παραδιδόναι, ἀποφέρειν, eine Nachricht ~ ἀπαγγέλλειν.

Über-bringer *m* durch *part.*
über-brücken γεφυροῦν, γεφύρᾳ ζευγνύναι.
über-bürdet ὑπέρπονος (2).
über-dachen καταστεγάζειν.
über-decken ἐπικαλύπτειν.
über-dem, über-dies πρὸς τούτοις, πρὸς δέ, ἔτι δέ, προσέτι.
über-denken σκοπεῖν, λογίζεσθαι (M.), ἐνθυμεῖσθαι (P.).
Über-druß *m* ὁ κόρος, ἡ πλησμονή, zum ~ ἅδην.
über-drüssig διακορής, μεστός, einer Sache ~ sein ἅδην ἔχειν τινός.
über-eilen προπετῶς πράττειν τι, sich ~ πλημμελεῖν, ἀλογίστως ὁρμᾶν ἐπί τι.
über-eilt προπετής, ἀλόγιστος (2).
Über-eilung *f* ἡ προπέτεια, ἡ ἀλογιστία.
über-einander ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ, ἐπ' ἀλλήλοις.
über-einkommen ὁμολογεῖν τινι, συμβαίνειν τινί, συντίθεσθαί τινι.
Über-einkommen *n*, **Über-einkunft** *f* ἡ ὁμολογία, ἡ σύμβασις, ἡ συνθήκη.
über-einstimmen ὁμολογεῖν, συνομολογεῖν, συμφωνεῖν, ὁμονοεῖν, ὁμογνωμονεῖν, ὁμοφρονεῖν, προστίθεσθαί τινι.
über-einstimmend σύμφωνος (2), ὁμόνους (2), ὁμογνώμων.
Über-einstimmung *f* ἡ ὁμολογία, ἡ συμφωνία.
über-eintreffen s. übereinstimmen.
über-essen, sich ὑπερπίμπλασθαι.
über-fahren διακομίζειν, *intr.* διαβαίνειν, j-n ~ ἐλαύνοντα καταβάλλειν.
Über-fahrt *f* ἡ διάβασις, ὁ πορθμός.
Über-fall *m* ἡ προσβολή, ἡ ἐπίθεσις.
über-fallen ἐπιχειρεῖν, ἐπιτίθεσθαί τινι.
über-fliegen = flüchtig ansehen, durchnehmen ἐπι-, παρατρέχειν τι.
über-fließen ὑπερπολάζειν, περιρρεῖν.
über-flügeln s. übertreffen.
Über-fluß *m* ἡ ἀφθονία, ἡ περιουσία, ἡ εὐπορία, ~ an etwas haben εὐπορεῖν τινος, ἄφθονον ἔχειν τι, ἀφθονίαν ἔχειν τινός, im ~ leben ἐν ἀφθόνοις βιοτεύειν.
über-flüssig ἄφθονος (2), δαψιλής, = unnötig περιττός.
über-fluten κατα-, ἐπικλύζειν.
ü'ber-führen διαβιβάζειν, διακομίζειν.
über-fü'hren ἐλέγχειν, ἐξελέγχειν, αἱρεῖν τινά τινος oder *part.*
Ü'ber-führung *f* ἡ διακομιδή.
Über-fü'hrung *f* ὁ ἔλεγχος.
Über-fülle *f* ἡ ἀφθονία.
über-füllen ὑπερπιμπλάναι, ὑπερπληροῦν.
Über-füllung *f* ἡ πλησμονή.

Über-gabe *f* ἡ παρά-, ἔκδοσις.
Über-gang, Über-gangspunkt *m* ἡ διάβασις, ἡ δίοδος, ὁ πόρος, ἡ ὑπερβολή.
übergeben παραδιδόναι, ἐγχειρίζειν, παρεγγυᾶν.
ü'ber-gehen διαβαίνειν, ὑπερβάλλειν, = einen Zustand u. dgl. ändern μεταβαίνειν, μεταβάλλειν εἴς τι, (von Überläufern) αὐτομολεῖν, zu einer andern Partei ~ μεθίστασθαι πρός τινα, zu den Feinden ~ προσχωρεῖν τοῖς πολεμίοις, zu einer andern Meinung ~ μεταβάλλεσθαι.
über-ge'hen ἐᾶν, παρέρχεσθαί τι, παραλείπειν.
Ü'ber-gehen *n* ſ. Übergang.
Über-ge'hen *n* ἡ παράλειψις.
Über-gewicht *n* τὸ ὑπερβάλλον, übtr. τὸ κράτος, ἡ ἐπικράτεια, das ~ über j-n haben κρείττω εἶναί τινος, κρατεῖν, ἐπικρατεῖν τινος, περιγίγνεσθαί τινος.
über-gießen καταχεῖν τινος, ἐπιχεῖν τινι.
über-glücklich ὑπερευδαίμων oder der *sup.* von εὐδαίμων, εὐτυχής u. dgl.
Über-griff *m* ἡ ἀδικία.
über-groß ὑπέρμεγας, ὑπερμεγέθης, δεινός.
Über-guß *m* ἡ ἐπίχυσις.
überhandnehmen πολὺν γίγνεσθαι, ἐπικρατεῖν.
über-hangen ὑπερκρέμασθαι.
über-hängen περιβάλλειν τινί τι, ſich etwas ~ περιβάλλεσθαί τι.
über-häufen ἄφθονον παρέχειν τινί τι, j-n mit Wohltaten ~ πολλὰ εὐεργετεῖν τινα.
Über-häufung *f* ἡ ἀφθονία.
über-haupt ὅλως, τὸ σύνολον, σύμπαν.
über-heben: j-n einer Sache ~ ἀπαλλάττειν oder ἀπολύειν τινά τινος, ſich ~ ἐπαίρεσθαί (P.) τινι.
Überhebung *f* ἡ ἀπαλλαγή, ἡ ἀπόλυσις, ſ. Stolz, Übermut.
über-holen φθάνειν τινά, παρατρέχειν τινά.
Über-holung *f* durch Verba.
über-hören παρακούειν, j-n ~ ἀνακρίνειν, ἐξετάζειν τινά.
überirdiſch οὐράνιος, θεῖος.
über-irdiſch ὑπέργειος (2),
über-kippen προπίπτειν.
über-kleben ἐπικολλᾶν τινί τι.
Über-kleid *n* ἡ περιβόλαιον.
über-kleiden χλαῖνα, τὸ περιστέλλειν τινί τι.
über-klug ὑπέρσοφος (2).
über-kommen παραλαμβάνειν τι παρά τινος, es überkommt mich etw. καταλαμβάνει μέ τι.
über-laden ὑπεργεμίζειν, den Magen ~ ὑπερεμπίμπλασθαι, ὑπερπλησθῆναι τινος, ~er Ausdruck oder Stil ἡ περιττολογία.
Über-ladenheit, -ladung *f* ἡ πλησμονή.
über-lang ὑπερμήκης.

über-lassen παραχωρεῖν τινί τινος, ἐφιέναι, ἐπιτρέπειν, συγχωρεῖν τινί τι, sich einer Neigung u. dgl. ~ διδόναι und ἐπιδιδόναι ἑαυτόν τινι.
Über-lassung *f* ἡ παραχώρησις, gew. Verba.
über-lasten s. überladen.
über-lästig ἐπαχθής.
über-laufen s. überfließen, zu den Feinden ~ αὐτομολεῖν.
über-lau'fen s. überholen, = j-n belästigen ἐγκεῖσθαί τινι, ἐνοχλεῖν τινι, ἐνοχλεῖσθαί τινα.
Über-läufer *m* ὁ αὐτόμολος.
über-laut μεγάλῃ τῇ φωνῇ.
über-leben περιεῖναι, περιγίγνεσθαί τινος.
über-legen[1]: etw. über etw. ~ ἐπιτιθέναι, ἐπιβάλλειν τινί τι, = erwägen λογίζεσθαι (M.), σκοπεῖν, ἐνοεῖσθαι (P.).
über-legen[2] κρείττων, ~ sein κρείττω εἶναι, περιεῖναι, περιγίγνεσθαι, ὑπερέχειν, πλεονεκτεῖν τινος, in etw. τινί.
über-legend συνετός, σώφρων, φρόνιμος (2).
Über-legenheit *f* τὸ κράτος, ἡ ἐπικράτεια, ἡ πλεονεξία.
über-legt s. überlegend.
Über-legung *f* ἡ σκέψις, ἡ γνώμη, ἡ σύννοια, ὁ λογισμός.
Über-legungskraft *f* ἡ σύνεσις, τὸ λογιστικόν.
über-liefern παραδιδόναι.
Über-lieferung *f* ἡ παράδοσις.
über-listen ἐξαπατᾶν, περιέρχεσθαι, παραλογίζεσθαι.
Über-listung *f* ἡ ἀπάτη, ὁ παραλογισμός.
Über-macht *f* τὸ κράτος.
über-mächtig δυνάμει ὑπερβάλλων.
über-mannen περιγίγνεσθαί τινος.
Über-maß *n* ἡ ὑπερβολή, τὸ περιττόν, im ~ s. das folgende Wort.
über-mäßig ὑπερβάλλων, περιττός, ἐξαίσιος, δεινός, häufig durch Zssgn mit der *prp.* ὑπέρ, z.B. sich ~ freuen ὑπερχαίρειν, ~ groß ὑπερμεγέθης usw., bei *adj.* steht auch oft der *sup.*
über-menschlich ὁ, ἡ, τὸ ὑπὲρ ἄνθρωπον, δεινός.
über-messen ἀναμετρεῖσθαι (M.). [ἡμέραν.]
über-morgen εἰς τρίτην
Über-mut *m* ἡ ὕβρις, τὸ φρόνημα.
über-mütig ὑβριστικός, ~ sein μέγα φρονεῖν.
über-nachten διάγειν τὴν νύκτα, διανυκτερεύειν.
über-nächtig ἕωλος (2).
Über-nahme *f* ἡ παράληψις, gew. durch Verba.
über-natürlich ὑπερφυής, θεῖος, δαιμόνιος.
über-nehmen δέχεσθαι, παραδέχεσθαι (M.), παραλαμβάνειν, = etw. auf sich nehmen ὑποδέχεσθαι, ἀναλαμβάνειν, ὑφίστασθαι (ὑποστῆναι).

Über-nehmer *m* durch *part.*
über-ragen ὑπερέχειν τινός, περιέχειν τι.
über-raſchen καταλαμβάνειν τινά, ἐκπλήττειν τινά.
über-raſchend ἀπροσδόκητος (2), θαυμαστός, παράδοξος (2).
Über-raſchung *f* ἡ ἔκπληξις, τὸ ἀπροσδόκητον.
über-rechnen λογίζεσθαι, συλλογίζεσθαι (M.).
Über-rechnung *f* ὁ λογισμός.
über-reden πείθειν, ἀναπείθειν, ſich von j-m ~ laſſen πείθεσθαι ὑπό τινος, leicht zu ~ εὐπειθής, εὔπειστος (2), ſchwer zu ~ δυσπειθής, δύσπειστος (2).
Über=redung *f* ἡ πειθώ (οῦς) oder durch Verba.
Über-redungs=gabe, =kunſt *f* ἡ πειθώ (οῦς).
über-reich ὑπερπλούσιος (2).
über-reichen παραδιδόναι.
über-reichlich ἄφθονος (2), δαψιλής.
Über-reichung *f* ἡ παράδοσις.
über-reif ὑπέρωρος (2).
über-reiten ἱππεύοντα ἀνατρέπειν τινά.
Über-reſt *m* τὸ κατάλειμμα.
Über-rock *m* τὸ ἱμάτιον, τὸ περιβόλαιον, ἡ χλαῖνα.
über-rumpeln ἐξαίφνης od. αἰφνιδίως καταλαμβάνειν.
Über-rumpelung *f* durch Verba.
über-ſäen κατασπείρειν.
über=ſatt, =ſättigt ὑπερεμπλησθείς, ὑπέρκορος (2).
Über-ſättigung *f* ἡ πλησμονή, ὁ κόρος.
über-ſchatten ἐπισκιάζειν [τινί.)
über-ſchätzen ὑπερτιμᾶν, ὑπεράγασθαι (P.).
Über-ſchätzung *f* durch Verba.
über-ſchauen καθορᾶν.
über-ſchäumen ὑπεραφρίζειν.
über-ſchiffen διαπλεῖν.
Über-ſchlag *m* ὁ λογισμός, ὁ συλλογισμός.
über-ſchlagen: ſich ~ ἀνατρέπεσθαι (P.).
über-ſchla'gen: beim Leſen ~ παραλείπειν τι, = überrechnen λογίζεσθαι (M.).
über-ſchreiben ἐπιγράφειν.
über-ſchreien κατα-, ὑπερβοᾶν.
über-ſchreiten διαβαίνειν, ὑπερβαίνειν, ὑπερβάλλειν, παραβαίνειν (ein Geſetz u. dgl.).
Über-ſchreitung *f* durch Verba.
Über-ſchrift *f* ἡ ἐπιγραφή.
Über-ſchuß *m* ἡ περιουσία, τὸ περιττόν.
über-ſchütten καταχεῖν τινός τι, περιχεῖν τινί τι.
über-ſchwemmen κατα-, ἐπικλύζειν.
Über-ſchwemmung *f* ὁ κατακλυσμός, ἡ ἐπίκλυσις.
über-ſchwenglich ὑπερβάλλων, περιττός, ἄπλετος (2).
Über-ſchwenglichkeit *f* τὸ ὑπερβάλλον, ἡ ὑπερβολή, τὸ περιττόν.
über-ſchwimmen διανεῖν, διανήχεσθαι.
über-ſeeiſch διαπόντιος (2).
über-ſegeln διαπλεῖν.

über-sehbar ἄπ-, κάτοπτος (2).

über-sehen καθ-, συνορᾶν, = nicht bemerken παροράν, παραλείπειν.

über-senden διαπέμπειν.

ü'ber-setzen *trans.* περαιοῦν, διαβιβάζειν, διακομίζειν, *intr.* περᾶν, διαβαίνειν.

über-se'tzen μεταγράφειν, ἑρμηνεύειν.

Ü'ber-setzung *f* ἡ περαίωσις, ἡ διάβασις.

Über-se'tzung *f* ἡ μετάφρασις, ἡ ἑρμηνεία.

Über-se'tzer *m* ὁ μεταφραστής, beſſer *part.*

Über-ſicht *f* ἡ σύνοψις.

über-ſichtlich εὐσύνοπτος (2).

über-ſiedeln μετοικίζεσθαι (P.), μετοικεῖν.

Über-ſiedelung *f* ἡ μετοίκισις, ἡ μετοικία.

über-ſinnlich θεῖος, δαιμόνιος.

über-ſpannen περιτείνειν τινί τι, zu ſehr ~ ἐπιτείνειν, λίαν τείνειν.

über-ſpannt ὑπερβάλλων, ἄμετρος (2), übtr. σφοδρός, μανικός.

Über-ſpanntheit *f* ἡ ὑπερβολή, ἡ σφοδρότης (ητος), ἡ μανία.

ü'ber-ſpringen διαπηδᾶν ἔκ τινος ἐπί τι.

über-ſpri'ngen ὑπερπηδᾶν, ὑπεράλλεσθαι, übtr. j-n ~ ἀπολείπειν τινά.

über-ſprudeln ὑπερζεῖν, ὑπερκαχλάζειν.

über-ſtehen ἀπαλλάττεσθαί τινος, σῴζεσθαι ἔκ τινος, διαφεύγειν τι.

über-ſteigbar ὑπερβατός.

ü'ber-ſteigen μεταβαίνειν ἀπό τινος εἴς τι, ~ laſſen μεταβιβάζειν.

über-ſtei'gen ὑπερβαίνειν, ὑπερβάλλειν.

über-ſtimmen νικᾶν τινα ταῖς ψήφοις.

über-ſtrahlen ὑπεραυγάζειν.

über-ſtreichen ἐπιχρίειν.

über-ſtreuen καταπάσσειν.

über-ſtrömen ἐπι-, κατακλύζειν, *intr.* πλημμυρεῖν.

ü'ber-ſtürzen καταπίπτειν, καταφέρεσθαι (P.).

über-ſtü'rzen: etw. ~ προπετῶς πράττειν τι.

über-täuben ἐκκωφοῦν, ἐκκωφεῖν.

über-teuern πλειστηριάζειν.

über-tönen ὑπερηχεῖν, ὑπερφθέγγεσθαι.

ü'ber-tragen μεταφέρειν, μετακομίζειν.

über-tra'gen μεταγράφειν (= überſe'tzen), j-m etwas ~ ἐπιτρέπειν, ἐπι-, προστάττειν.

Über-tragung *f* durch Verba.

über-treffen διαφέρειν τινός τινι, προέχειν τινός τινι, περιγίγνεσθαι, περιεῖναί τινός τινι, ὑπερβάλλειν τινά τινι, κρείττω εἶναί τινός τι, ὑπερέχειν, ὑπερφέρειν τινός τινι, übertroffen werden ἡττᾶσθαί (P.) τινος, νικᾶσθαι (P.) ὑπό τινος.

über-treiben ὑπερβάλλειν,

πλεονάζειν, im Reden ὑπερβολὰς λέγειν.

Über-treibung *f* ἡ ὑπερβολή.

ü'ber-treten: vom Waſſer ὑπερβαίνειν, zu einer andern Partei προστίθεσθαί τινι, αἱρεῖσθαι (M.) τά τινος.

über-tre'ten παραβαίνειν.

Über-treter *m* durch *part.*

Über-tretung *f* ἡ παράβασις, beſſer durch Verba.

über-trieben ὑπερβάλλων, ἄμετρος (2), *adv.* ἄγαν, λίαν.

Über-tritt *m* ἡ ἀπόστασις πρός τινα.

über-tünchen κονιᾶν, κατακονιᾶν.

über-tüncht κονιατός.

über-voll κατάπλεως (2), ~ ſein ὑπερεμπεπλῆσθαι, ὑπεργέμειν.

über-vorteilen πλεονεκτεῖν τινος, βλάπτειν τινά.

Über-vorteilung *f* ἡ πλεονεξία.

über-wachen παραφυλάττειν, ἐπισκοπεῖν. [τι.]

über-wachſen ὑπερφύεσθαί

über-wallen ὑπερζεῖν.

über-wältigen κρατεῖν τινος oder τινα, περιγίγνεσθαι, κρείττω γίγνεσθαί τινος, νικᾶν τινα, überwältigt werden ἡττᾶσθαι, νικᾶσθαι ὑπό τινος.

Über-wältigung *f* ἡ ἐπικράτησις oder durch Verba.

über-weiſe ὑπέρσοφος (2).

über-weiſen: j-m etwas ~ ἐπιτρέπειν τινί τι, = überführen ἐλέγχειν τινά mit *part.*, = übergeben παραδιδόναι τινί τι.

Über-weiſung *f* ἡ ἐπιτροπή, ὁ ἔλεγχος, ἡ παράδοσις.

ü'ber-werfen περιβάλλειν, ſich ein Gewand ~ περιβάλλεσθαι ἱμάτιον.

über-we'rfen: ſich mit j-m ~ διαφέρεσθαί (P.) τινι.

über-wiegen ὑπερβάλλειν, μείζω oder πλείω εἶναί τινος. [μείζων.]

über-wiegend ὑπερβάλλων,

über-winden ſ. überwältigen, den Zorn ~ κατέχειν τὴν ὀργήν, Hinderniſſe, Schwierigkeiten ~ ὑπεξαιρεῖν τὰ ἐμποδών, ſich ~ können (etw. zu tun) τολμᾶν mit *inf.*, ἀνέχεσθαι mit *part.*

Über-winder *m* ὁ νικῶν od. durch andere *part.*

Über-windung *f* ἡ ἐπικράτεια, ἡ χείρωσις.

über-wintern χειμάζειν, διαχειμάζειν, τὸν χειμῶνα διάγειν. [μασία.]

über-winterung *f* ἡ χει-

über-wogen ἐκκυμαίνειν.

Über-wurf *m* ἡ περιβολή, τὸ περιβόλαιον.

Über-zahl *f* τὸ ὑπερβάλλον πλῆθος.

über-zählen λογίζεσθαι.

über-zählig περιττός, πλεονάζων, ~ ſein περιττεύειν, πλεονάζειν. [τόν.]

Über-zähligkeit *f* τὸ περιτ-

über-zeugen πείθειν, ἀναπείθειν, ἐλέγχειν, ἐξελέγχειν, überzeugt ſein

πιστεύειν. πεποιθέναι, πεπεῖσθαι, εὖ εἰδέναι, sei überzeugt εὖ ἴσθι.

über-zeugend πιθανός, πιστός.

Über-zeugung *f* ἡ πίστις, ἡ γνώμη, die ~ haben = überzeugt sein, s. überzeugen, das ist meine ~ οὕτως ἔγωγε γιγνώσκω, seine ~ ändern μεταγιγνώσκειν.

Über-zeugungsgabe *f* ἡ πειθώ (οῦς).

Über-zeugungsgrund *m* τὸ πιστόν.

Über-zeugungskraft *f* ἡ πίστις.

über-ziehen περιβάλλεσθαι, ἐνδύεσθαι, j-m eine ~ πληγὰς ἐντείνειν τινί.

über-zie'hen καλύπτειν τινί τι, περιτείνειν τινί τι, περιχεῖν τινί τι.

Über-zug *m* τὸ ἐπι-, περικάλυμμα.

üblich νομιζόμενος, ~ sein νομίζεσθαι.

übrig λοιπός, ἐπί-, περί-, ὑπόλοιπος (2), der, die, das ~e ἄλλος, η, ο, ~ lassen λείπειν, περι-, ὑπολείπειν, ~ bleiben durch das P.

übrigens τὰ ἄλλα (τάλλα), τὸ λοιπόν, = indessen ἀλλά.

Übung *f* ἡ γυμνασία, ἡ ἄσκησις, ἡ μελέτη, eine ~ anstellen ἀσκεῖν, μελετᾶν, ἐπιτηδεύειν τι.

Übungsplatz *m* τὸ γυμνάσιον.

Ufer *n* ἡ ὄχθη, vom Meere ἡ ἀκτή, ὁ αἰγιαλός.

Uhr *f* τὸ ὡρολόγιον.

Uhu *m* ὁ βύας (ου), ἡ βύζα.

Ulme *f* ἡ πτελέα.

ulmenartig πτελεώδης.

um: örtlich und zeitlich περί und ἀμφί mit *acc.*, zur Bezeichnung einer Abwechselung od. Folge παρά mit *acc.*, μετά mit *acc.*, ἐπί mit *dat.*, διά mit *gen.*, z.B. einer um den andern ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ, ἄλλος μετ' ἄλλον, ἄλλος δι' ἄλλου, zur Angabe von Maßen παρά mit *acc.*, διά mit *gen.*, z.B. um vieles παρὰ πολύ, um fünf Stadien (entfernt) διὰ πέντε σταδίων, um ein Bedeutendes διὰ πολλοῦ, = für ἐπί mit *dat.*, ἀντί, ὑπέρ mit *gen.*, z.B. um Lohn arbeiten ἐπὶ μισθῷ ἐργάζεσθαι, um viel Geld ἀντὶ πολλῶν χρημάτων, kämpfen um, für etwas μάχεσθαι ὑπέρ τινος, j-n um etw. bringen ἀποστερεῖν τινά τινος, es ist um mich geschehen ὄλωλα, ἀπόλωλα, es steht gut, schlecht um mich εὖ, κακῶς ἔχει τὰ ἐμοῦ oder τὰ περὶ ἐμέ, um zu (*conj.*) ἵνα, ὅπως mit *conj.* oder *opt.*, häufiger durch das *part. fut.* mit und ohne ὡς, um ... willen ἕνεκα (nachgestellt) mit *gen.*, διά mit *acc.*, um (*adv.*), umsein = verflossen sein διεληλυθέναι, um und um κύκλῳ, πέριξ, πανταχόθεν.

um-ackern ἀροῦν, ἀροτριᾶν.

um-ändern μεταβάλλειν, μεταλλάττειν.

Um-änderung *f* ἡ μεταβολή.

um-arbeiten μεταποιεῖν,

μεταπλάττειν, eine Schrift ἐπιδιασκευάζειν.

Um-arbeitung *f* ἡ μετα-ποίησις.

um-armen περιβάλλειν τὰς χεῖράς τινι, περιπλέκεσθαί (P.) τινι. [ἡ περιπλοκή.]

Um-armung *f* ἡ περιβολή,

u'm-bauen μετοικοδομεῖν.

um-bau'en περιοικοδομεῖν.

um-biegen *trans.* κάμπτειν, ἐπικάμπτειν, *intr.* ἀνακάμπτειν.

Um-biegung *f* ἡ ἐπικαμπή, ἡ ἀνάκαμψις.

um-bilden μεταπλάττειν, μεταποιεῖν, μεταμορφοῦν.

Um-bildung *f* ἡ μεταμόρφωσις.

um-binden περιδεῖν τινί τι.

um-blicken περιβλέπειν.

um-brauſen περιηχεῖν.

um-brechen *trans.* ἀνακλᾶν, *intr.* ἀνατρέπεσθαι (P.).

um-bringen ἀποκτείνειν, ἀποσφάττειν, φονεύειν, κατεργάζεσθαι (M.).

Um-bringung *f* ὁ φόνος, ἡ σφαγή. [τι.]

um-donnern βροντᾶν περί

um-drängen περιστῆναι, ἐπικεῖσθαί τινι.

um-drehen μεταστρέφειν, ſich ~ μεταστρέφεσθαι (P.).

Um-drehung *f* ἡ μεταστροφή.

um-dunkeln συσκιάζειν τι, ἐπισκοτεῖν τινι.

u'm-fahren *trans.* ἐλαύνοντα καταβάλλειν, *intr.* ἐλαύνοντα ἁμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ.

um-fa'hren περιελαύνειν, περιπλεῖν. [συμπίπτειν.]

um-fallen πίπτειν, κατα-,

Um-fallen *n* ἡ σύμπτωσις.

Um-fang *m* ἡ περίοδος, ἡ περίμετρος, ἡ περιβολή.

um-fangen περιβάλλειν, περιλαμβάνειν, περιέχειν, ſ. umarmen.

um-fangreich ἐπὶ πολὺ διήκων, μέγας.

um-faſſen ſ. umfangen.

um-flattern, um-fliegen περιπέτεσθαι.

um-fließen περιρρεῖν τι.

um-floſſen περίρρυτος (2).

um-fluten περικυμαίνειν.

um-formen μεταπλάττειν.

Um-formung *f* ἡ μετάπλασις.

Um-frage *f*: ~ **halten, um-fragen** bei j-m διερωτᾶν τινά τι.

um-fried(ig)en περιφράττειν.

Um-fried(ig)ung *f* ἡ περίφραξις.

Um-gang *m* ἡ περίοδος, feierlicher ~ ἡ πομπή, = Verkehr ἡ ὁμιλία, ἡ συνουσία, ~ mit j-m haben ſ. umgehen.

um-gänglich ὁμιλητικός, φιλάνθρωπος (2).

Um-gänglichkeit *f* ἡ φιλανθρωπία.

um-garnen περιστοιχίζειν.

um-geben περιβάλλειν τινί τι, mit einem Graben ~ περιταφρεύειν, mit Mauern ~ περιτειχίζειν, = ſich um j-m befinden εἶναι περί οὐ. ἀμφί τινα, εἶναι σύν τινι.

Um-gebung *f* durch Verba, von Personen, die j-ñ ~ bilden οἱ περί oder ἀμφί τινα, οἱ σύν τινι, οἱ μετά τινος, οἱ συνόντες τινί.

Um-gegend *f* τὰ πέριξ, τὰ περικείμενα.

u'm-gehen = herumgehen περιφέρεσθαι, = mit j-m verkehren ὁμιλεῖν τινι, συνεῖναί τινι, χρῆσθαί τινι, ἐπιμειγνύναι (auch P.) τινί, πρός τινα, = sich mit etw. beschäftigen εἶναι ἔν τινι, πράττειν, ἐπιτηδεύειν τι, = etwas im Sinne haben βούλεσθαι, ἐπινοεῖν τι.

um-ge'hen = ausweichen φεύγειν, διαφεύγειν, die Feinde ~ κυκλοῦσθαι, περικυκλοῦσθαι τοὺς πολεμίους, = übertreten παραβαίνειν, παρέρχεσθαι.

um-gehend ὡς τάχιστα.

Um-gehung *f* durch Verba.

um-gekehrt *adv.* τοὐναντίον, τἀναντία.

um-gestalten μεταπλάττειν, μεταμορφοῦν.

um-gittern περιφράττειν.

um-glänzen περιλάμπειν.

um-graben σκάπτειν, ἀνα-, περισκάπτειν.

Um-graben *n* ἡ περίσκαψις.

um-grenzen περιορίζειν.

Um-grenzung *f* ὁ περιορισμός, οἱ ὅροι.

um-gürten περι-, ὑποζωννύναι.

um-haben ἠμφιέσθαι, ἀμπέχεσθαι, ἐνδεδυκέναι.

um-hallen περιηχεῖν.

Um-hang *m* ἡ περιβολή, τὸ περιβόλαιον.

um-hängen: j-m etwas ~ περιβάλλειν τινί τι, ἀμφιεννύναι τινά τι.

um-hauen κόπτειν, ἐκ-, κατακόπτειν.

um-hegen περιφράττειν.

Um-hegung *f* ὁ φραγμός.

um-her: in Zssgn ſ. herum.

um-hin: ich kann nicht ~ οὐκ ἔσθ' oder οὐκ ἔχω ὅπως οὐ mit *ind. fut.*

um-hüllen περι-, καταλύπτειν.

Um-hüllung *f* ἡ περικαλυφή (als Handlung), τὸ περικάλυμμα (als Sache).

um-hüpfen περισκιρτᾶν τι.

Um-kehr *f* ἡ ἀνα-, μεταστροφή.

um-kehren ἀναστρέφειν, sich ~ στρέφεσθαι, ἀναστρέφεσθαι.

Um-kehrung *f* ἡ ἀνα-, ἐπι-ſ στροφή.

um-klammern συμ-, περιπλέκεσθαί τινι.

u'm-kleiden μεταμφιεννύναι, sich ~ durch das M.

um-klei'den ἀμφιεννύναι.

Um-kleidung *f* durch Verba.

um-knicken περικλᾶν.

um-kommen ἀπόλλυσθαι, διαφθείρεσθαι (P.), ἀποθνῄσκειν.

um-kränzen στεφανοῦν.

Um-kreis *m* ἡ περίοδος, ὁ κύκλος, im ~ κύκλῳ.

um-kreisen κυκλοῦσθαι, περικυκλοῦσθαι.

um-kriechen περιέρπειν.

um-laden μετατιθέναι.

um-lagern περιστρατοπεδεύεσθαι (M.), περικαθῆσθαι.

Um-lagerung *f* ἡ περι-[κύκλωσις.]

um-lärmen περιφοφεῖν.

Um-lauf *m* ἡ περιφορά, ἡ περίοδος, etw. in ~ bringen διαδιδόναι, διασπείρειν.

um-laufen περιτρέχειν, von Gerüchten διαδίδοσθαι, διασπείρεσθαι, διαθρυλεῖσθαι (P.).

um-legen μετατιθέναι, ſ. umhängen.

um-lenken ἀνα-, ὑποκάμ-[πτειν.]

um-leuchten περιλάμπειν.

um-liegend περικείμενος, ὁ, ἡ, τὸ πέριξ.

um-mauern περιτειχίζειν τι, τεῖχος περιβάλλειν τινί.

Um-mauerung *f* ἡ περιτείχισις.

um-nebeln ἐπισκοτεῖν.

um-packen μετατιθέναι, μετασκευάζειν.

um-panzern θωρακίζειν.

um-pfählen περισταυροῦν.

Um-pfählung *f* ἡ σταύρωσις.

um-pflanzen μεταφυτεύειν.

um-pflanzen περιφυτεύειν.

um-pflügen ἀροῦν.

um-quartieren, ſich μεταστρατοπεδεύεσθαι.

um-ranken περιελίττεσθαι.

um-rauſchen περιφοφεῖν, περιηχεῖν.

um-reißen καθαιρεῖν, κατασκάπτειν, καταβάλλειν.

um-ringen κυκλοῦσθαι, περικυκλοῦσθαι, περικλείειν.

Um-ringung *f* ἡ κύκλωσις, ἡ περικύκλωσις.

Um-riß *m* ἡ γραφή, ἡ περι-, διαγραφή, τὸ διάγραμμα, im ~ τύπῳ, im ~ etwas darſtellen περι-, διαγράφειν.

um-rühren κυκᾶν, συγκυκᾶν.

um-rütteln συσσείειν, διαταράττειν.

Um-ſatz *m* ἡ μεταβολή, ἡ μεταλλαγή.

um-ſäuſeln περιψιθυρίζειν.

um-ſauſen περιψοφεῖν, περιβομβεῖν.

um-ſchaffen μεταπλάττειν.

um-ſchallen περιηχεῖν.

um-ſchanzen περισταυροῦν, περιχαρακοῦν.

Um-ſchanzung *f* ἡ περιτείχισις.

um-ſchatten περισκιάζειν.

um-ſchattet ἐπίσκιος (2).

um-ſchauen, ſich περιβλέπειν.

um-ſchiffen περιπλεῖν.

Um-ſchiffung *f* ὁ περίπλους.

Um-ſchlag *m* ἡ τροπή, ἡ μεταβολή, = Hülle τὸ κάλυμμα, τὸ περικάλυμμα, = ~ auf wunde, kranke Körperteile τὸ ἐπίθεμα, τὸ κατάπλασμα.

um-ſchlagen *trans.* ſ. umhauen, *intr.* ἀνατρέπεσθαι (P.), καταπίπτειν.

um-ſchleichen περιέρπειν.

um-ſchleiern περι-, κατακαλύπτειν.

um-ſchließen περικλείειν.

Um-ſchließung *f* ἡ περικύκλωσις.

um-ſchmelzen ἀναχωνεύειν.

um-schnallen περιζώννυσθαι (M.), περιπορπᾶσθαι (M.).
um-schneiden περιτέμνειν.
um-schnüren περισφίγγειν.
um-schränken περιορίζειν, περιγράφειν.
Um-schränkung *f* ὁ περιορισμός, ἡ περιγραφή.
u'm-schreiben μεταγράφειν.
um-schrei'ben περιγράφειν, μετα-, περιφράζειν.
Um-schreibung *f* ἡ μετά-, περίφρασις.
Um-schrift *f* τὰ περιγε-[γραμμένα.]
um-schürzen: sich etwas ~ περιζώννυσθαί τι.
um-schütteln διա-, ἀνασείειν.
u'm-schütten μετα-, μετεγχεῖν.
um-schü'tten περιχωννύναι.
um-schwärmen περιπέτεσθαι, von Menschen περικωμάζειν.
um-schweben περιπέτεσθαι.
Um-schweife *m/pl.* ἡ μακρολογία, ~ machen μακρολογεῖν.
um-schwenken περιστρέφειν.
um-schwingen περιδινεῖν.
um-schwirren περιβομβεῖν.
Um-schwung *m* ἡ περιφορά.
um-segeln περιπλεῖν.
Um-segelung *f* ὁ περίπλους.
um-sehen, sich περιβλέπειν, ἐπι-, μεταστρέφεσθαι (P.).
um-setzen μετατιθέναι, μεθιστάναι, μετατάττειν.
Um-setzung *f* ἡ μετάθεσις.
Um-sich-greifen *n* ἡ αὔξησις.
Um-sicht *f* ἡ σύνεσις, ἡ εὐβουλία, ἡ πρόνοια.
um-siedeln μετοικίζεσθαι (P.).
Um-siedelung *f* ὁ μετοι-[κισμός.]
um-sinken καταπίπτειν.
um-sonst μάτην, προῖκα.
u'm-spannen μεταζευγνύναι.
um-spa'nnen περιλαμβάνειν.
u'm-springen μεθίστασθαι, der Wind springt um ὁ ἄνεμος λαμβάνει τροπάς, mit j-m ~ χρῆσθαί τινι.
um-spri'ngen περισκιρτᾶν τι.
um-spülen περικλύζειν.
Um-stand *m* τὸ πρᾶγμα, τὸ συμβάν, τὸ γεγονός, = Zustand, Verhältnis ἡ ἕξις, ἡ κατάστασις, die gegenwärtigen Umstände τὰ παρόντα, j-s Umstände τά τινος, unter diesen Umständen οὕτως (ὧδε) ἐχόντων τῶν πραγμάτων, in guten Umständen sein εὐτυχεῖν, εὐπορεῖν, in schlechten Umständen sein δυστυχεῖν, κακῶς ἔχειν, Umstände machen περιεργάζεσθαι, προφασίζεσθαι, ohne Umstände προθύμως, ἀσκόνως (2), ἀόκνως, = ohne Weitläufigkeit συντόμως.
um-ständlich ἀκριβής = weitschweifig περίεργος (2), περιττός.
Um-ständlichkeit *f* ἡ ἀκρίβεια.
um-stehen περίστασθαι, die Umstehenden οἱ περιεστῶτες.
u'm-stellen μετατιθέναι, μεθιστάναι, μετακινεῖν.
um-ste'llen περιστάναι, ſ. umringeln, umzingeln.
Um-stellung *f* durch Verba.

um-stimmen μεθαρμόττειν (z.B. ein Instrument),]-n μετα-, ἀναπείθειν.

Um-stimmung *f* durch Verba.

um-stoßen ἀνατρέπειν, καταβάλλειν, ein Gesetz, eine Verordnung u. dgl. καθαιρεῖν, καταλύειν.

Um-stoßung *f* durch Verba.

um-strahlen περιλάμπειν.

um-streichen περιχρίειν.

um-stricken περιπλέκειν, περιβάλλειν τινί τι, übertr. περιστοιχίζειν. [πλοκή.]

Um-strickung *f* ἡ περι-]

um-strömen περιρρεῖν.

um-stürmen περιμάχεσθαι.

Um-sturz *m* ἡ ἀνατροπή, übtr. ἡ καθαίρεσις, ἡ κατάλυσις, ~ der Verfassung ἡ τῆς πολιτείας κατάλυσις.

um-stürzen *trans.* ſ. um-stoßen, *intr.* ἀνατρέπεσθαι (P.), καταπίπτειν.

Um-stürzung *f* ſ. Umſturz.

um-summen περιβομβεῖν.

Um-tausch *m* ἡ ἀμοιβή, ἡ μεταλλαγή, ἡ ἀντίδοσις.

um-tauschen ἀλλάττειν, μεταλλάττειν.

um-toben θορυβεῖν περί τι.

um-tönen περιηχεῖν.

um-tosen περιψοφεῖν.

Um-trieb *m* ὁ νεωτερισμός (politiſche ~e, auch *pl.*), ~e machen νεωτερίζειν, νεώτερόν τι ποιεῖν.

um-tun περιβάλλειν, ſich nach etwas ~ ζητεῖν, μετιέναι, διώκειν τι.

um-wachſen περιφύεσθαί τινι.

um-wälzen περικυλινδεῖν, übertr. καταλύειν.

Um-wälzung *f* ἡ κατάλυσις, z.B. der Staatsverfaſſung ἡ τῆς πολιτείας κατάλυσις.

um-wandeln, -wandern περιπορεύεσθαι (P.), περινοστεῖν. [λοίωσις.]

Um-wandelung *f* ἡ ἀλ-]

um-wechſeln ἀμείβεσθαι (M.).

Um-weg *m* ἡ περίοδος, ὁ περίδρομος.

um-wehen περιπνεῖν.

um-weht περίπνους (2).

um-wenden ἀνα-, μετατρέπειν, einen Wagen ~ κάμπτειν, ἐπιστρέφειν ἅρμα, ſich ~ ὀποστρέφεσθαι.

um-werfen ἀνατρέπειν, καθαιρεῖν.

um-wickeln, -winden περιελίττειν, περιπλέκειν.

Um-wickelung, -windung *f* durch Verba.

um-wogen περικυμαίνειν, περικλύζειν. [οικοι.]

Um-wohner *m/pl.* οἱ περί-]

um-wölken συννεφεῖν, νεφέλαις κρύπτειν.

Um-wölkung *f* ἡ ἐπίνεφις.

um-wühlen διορύττειν.

Um-wurf *m* ἡ περιβολή.

umzäunen περιφράττειν.

um-zäunt περίφρακτος (2).

Um-zäunung *f* ἡ περίφραξις, = das Umzäunte τὸ φράγμα, ὁ φραγμός, ὁ περίβολος.

u'mziehen ſ. umkleiden, = ſeinen Wohnſitz ändern μετοικίζεσθαι (P.), μετοικεῖν.

um-zie'hen περιτείνειν τινί τι, περιβάλλειν τινί τι.

Um-ziehen *n* durch Verba.

um-zingeln περικυκλοῦν (auch M.).

Um-zingelung *f* ἡ κύκλωσις, ἡ περικύκλωσις.

um-zwitſchern ἀμφιτιττύ-βίζειν.

un-abänderlich ἀμετάθετος, ἀμετάβλητος, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος (ſämtlich 2), ἀεὶ ὁ αὐτός.

Un-abänderlichkeit *f* τὸ ἀμετακίνητον, τὸ βέβαιον.

un-abgenutzt ἀκέραιος (2), ἀτριβής.

un-abgerichtet ἀπαίδευτος (2), ἀτιθάσσευτος (2), ἄγριος.

un-abgeſondert ἀχώριστος, ἀδιαχώριστος, ἄκριτος (ſämtlich 2).

un-abgeteilt ἀδιαίρετος (2).

un-abhängig ἐλεύθερος, αὐτόνομος (2).

Un-abhängigkeit *f* ἡ ἐλευθερία, ἡ αὐτονομία.

un-abläſſig ἀδιάλειπτος (2), ἀκατάπαυστος (2), συνεχής, *adv.* ἀεί, συνεχῶς.

un-abſehbar ἀπέραντος (2), ἄπειρος (2).

un-abſichtlich ἀπροβούλευτος (2), ἀκούσιος, ἄκων.

Un-abſichtlichkeit *f* τὸ ἀπροβούλευτον.

unabweisbar ἀναγκαῖος.

un-abwendbar ἄτροπος, ἀπαράτρεπτος, ἄφευκτος (ſämtlich 2).

un-achtſam ἀμελής, ὀλίγωρος (2), ἀφύλακτος (2), ~ auf etw. ſein ἀμελεῖν, ὀλιγωρεῖν τινος, οὐ προσέχειν (τὸν νοῦν) τινι.

Un-achtſamkeit *f* ἡ ἀμέλεια, ἡ ὀλιγωρία.

un-adelig ἀγεννής.

un-ähnlich ἀνόμοιος (2), ~ ſein ἀπεοικέναι.

Un-ähnlichkeit *f* ἡ ἀνομοιότης (ητος), τὸ ἀνόμοιον.

un-anfechtbar ἀναμφισβήτητος (2).

un-angefochten ἀπαθής, ἀτάρακτος (2), ἄμεμπτος (2), ſ-n ~ laſſen ἐᾶν τινα.

un-angeklagt ἀκατηγόρητος (2).

un-angekleidet ἀνένδυτος (2), γυμνός.

un-angekündigt ἀναπάγγελτος, ἀκατάγγελτος, ἀκήρυκτος (ſämtlich 2).

un-angemeldet αὐτεπάγγελτος (2).

un-angemeſſen ἀνεπιτήδειος (2), ἄτοπος (2), ἀπρεπής.

Un-angemeſſenheit *f* τὸ ἀνεπιτήδειον, ἡ ἀτοπία, ἡ ἀπρέπεια.

un-angenehm ἀηδής, ἄχαρις, ἀτερπής, βαρύς, ἀνιαρός, λυπηρός, πικρός, etw. ~ finden βαρέως φέρειν, es iſt mir etw. ~ ἄχθομαί τινι.

un-angerührt ἄψαυστος (2), ἄθικτος (2).

un-angeſagt ἀναπάγγελτος (2).

un-angeſehen ἄτιμος, ἄδοξος, ἀδόκιμος (ſämtlich 2).

un-angetaſtet ἄθικτος (2), ἄμεμπτος (2).

un-annehmlich ἀπρόσδεκτος (2), ſ. unangenehm.

Un-annehmlichkeit *f* ἡ ἀτερψία, τὸ ἄχθος.
un-ansehnlich ταπεινός, μικρός, φαῦλος.
Un-ansehnlichkeit *f* ἡ ταπεινότης, ἡ μικρότης, ἡ φαυλότης (ητος).
un-anständig ἀπρεπής, ἀσχήμων, αἰσχρός, ἀπειρόκαλος (2), sich ~ betragen ἀσχημονεῖν.
Un-anständigkeit *f* ἡ ἀσχημοσύνη, ἡ ἀπρέπεια, ἡ ἀπειροκαλία, τὸ αἰσχρόν.
un-anstößig ἀνεπίληπτος (2), ἄμεμπτος (2).
un-antastbar ἄψαυστος (2), ἄθικτος (2). [κτον.]
Un-antastbarkeit *f* τὸ ἄθι-]
un-anwendbar ἀνεπιτήδειος (2), ἄχρηστος (2), ἀνωφελής.
Un-anwendbarkeit *f* ἡ ἀχρηστία, τὸ ἄχρηστον.
Un-art *f* ἡ κακοτροπία, ἡ ἀσχημοσύνη.
un-artig ἀπαίδευτος (2), ἀσχήμων, ἄγροικος (2), ~ sein ἀσχημονεῖν.
Un-artigkeit *f* ἡ ἀπαιδευσία, ἡ ἀσχημοσύνη.
un-artikuliert ἄναρθρος (2).
un-aufgefordert αὐτεπάγγελτος (2), ἀνεπίτακτος (2), ἀφ' ἑαυτοῦ.
un-aufgeklärt ἄδηλος (2), ἀσαφής, von Pers. ἀπαίδευτος (2).
un-aufgelöst ἀδιάλυτος (2).
un-aufhaltbar, ~haltsam ἀκατάσχετος (2), ἀκώλυτος (2).
un-aufhörlich ἀδιάλειπτος, ἀκατάπαυστος, ἄληκτος (sämtlich 2), συνεχής, ~ etw. tun διατελεῖν ποιοῦντά τι.
un-auflöslich ἀδιάλυτος (2).
Un-auflöslichkeit *f* τὸ ἀδιάλυτον. [εκτος (2).]
un-aufmerksam ἀπρόσ-]
Un-aufmerksamkeit *f* ἡ ἀπροσεξία.
un-aufschiebbar ἀμέλλητος (2).
un-ausbleiblich ἀναγκαῖος, πεπρωμένος.
un-ausdenkbar οὐχ αἱρετέος ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ.
un-ausführbar ἀτέλεστος (2), ἀμήχανος (2).
Un-ausführbarkeit *f* ἡ ἀμηχανία, τὸ ἀμήχανον.
un-ausgearbeitet ἀδιέργαστος (2).
un-ausgebildet ἀτελής, ἀδιάπλαστος (2).
un-ausgeführt ἀτέλεστος (2), ἄπρακτος (2).
un-ausgelöscht ἀνεξάλειπτος (2). [(2).]
un-ausgelöst ἀναπόλυτος]
un-ausgemacht ἄδηλος (2), ἀσαφής, es ist noch ~ ἐν ἀσαφεῖ ἔτι κεῖται.
un-ausgesetzt ἀδιάλειπτος (2), συνεχής.
un-ausgesöhnt ἀδιάλλακτος (2), ἀκατάλλακτος (2).
un-ausgestaltet ἀνέκδοτος (2). [ἀνεξάλειπτος (2).]
un-ausgetilgt ἄσβεστος (2),]
un-auslöschlich ἄσβεστος (2), ~er Durst ἄπαυστος δίψα, ~er Haß ἄσπειστον μῖσος.

un-aussprechlich ἄρρητος, ἀμύθητος, ἀδιήγητος (sämtlich 2).

un-ausstehlich δυσάνεκτος (2), ἐπαχθής. ‖ ἐχθεια.

Un-ausstehlichkeit *f* ἡ ἀπ-/

un-austilgbar ἀδιάφθαρτος (2), ἀνεξάλειπτος (2).

un-ausweislich ἄφυκτος (2).

un-bändig ἀδάμαστος (2), ἀτιθάσσευτος (2, von Tieren), ἄγριος, ὠμός, ἀκρατής (von Menschen), ἀκόλαστος (2, von Leidenschaften).

Un-bändigkeit *f* ἡ ἀγριότης (ητος), ἡ ἀκράτεια, ἡ ἀκολασία.

un-barbiert ἀξυρής, ἄξυρος (2). ‖ ἀσυμπαθής.)

un-barmherzig ἀνελεήμων, /

Un-barmherzigkeit *f* ἡ ἀνελεημοσύνη, ἡ ἀσυμπάθεια.

un-bärtig ἀγένειος (2).

un-beabsichtigt ἀκούσιος.

un-beachtet ἀνεπίσκεπτος (2), ἀμελής, etw. ~ lassen ἀμελεῖν τινος.

un-beantwortet ἀναπόκριτος (2).

un-bearbeitet ἀκατασκεύαστος (2), ἀδιέργαστος (2).

un-beaufsichtigt ἀφύλακτος (2), ἀμελούμενος.

un-beauftragt ἀνεπίτακτος (2), αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ.

un-bedacht = ohne Dach, ἀστέγαστος (2), = unbedachtsam, unbedächtig ἀπροβούλευτος (2), ἀλόγιστος (2), ἀμελής.

Un-bedachtsamkeit *f* ἡ ἀλογιστιά, ἡ ἀμέλεια.

un-bedauert ἄκλαυστος (2), ἀνελέητος (2).

un-bedeckt ἀκάλυπτος (2), γυμνός, ψιλός, = ohne Dach ἀστέγαστος (2).

un-bedenklich ἄοκνος, ἀναμφίβολος, ἀπροφάσιστος (sämtlich 2).

un-bedeutend οὐκ ἀξιόλογος (2), οὐδενὸς (μικροῦ) ἄξιος, μικρός, ὀλίγος, φαῦλος.

Un-bedeutendheit *f* ἡ μικρότης, ἡ φαυλότης (ητος).

un-bedingt ἀναγκαῖος, ἁπλοῦς.

un-beeidigt ἀνώμοτος (2).

un-beendigt ἀτέλευτος (2).

un-beerdigt ἄταφος (2).

un-befahren ἀστιβής, ἀναμάξευτος (2), vom Meere ἄπλευστος (2).

un-befangen ἁπλοῦς, ἐλεύθερος, ἐλευθέριος.

Un-befangenheit *f* τὸ ἐλεύθέριον, ἡ ἐλευθερία.

un-befestigt ἀτείχιστος (2).

un-befiedert, ~flügelt ἄπτερος (2).

un-befleckt ἀμίαντος (2), ἀκέραιος (2), ἁγνός.

Un-befleckheit *f* ἡ ἁγνεία.

un-befohlen ἀνεπίτακτος(2).

un-befolgt ἄπρακτος, etw. ~ lassen οὐχ ὑπακούειν τινός.

un-befragt οὐκ ἐρωτηθείς.

un-befriedigend οὐχ ἱκανός.

un-befriedigt ἀνεκπλήρωτος (2).

un-befruchtet ἀκάρπωτος(2).

un-befugt ἄνομος (2), ἀδικος (2).

un-befugterweiſe ἀδίκως.
un-begabt ἄκληρος, ἐνδεής, mit etw. τινός.
un-begehrt ἀζήλωτος (2).
un-beglaubigt ἀτέκμαρτος (2), ἀβέβαιος (2).
un-begleitet μόνος.
un-begraben ἄταφος (2), ἄτυμβος (2).
un-begreiflich ἀδιανόητος (2), θαυμαστός.
Un-begreiflichkeit *f* das *neutr.* der vorh. *adj.*
un-begrenzt ἄπειρος, ἀπέραντος, ἀόριστος, ἄμετρος (sämtlich 2). [der vorh. *adj.*]
Un-begrenztheit *f* das *neutr.*
un-begründet ἀτέκμαρτος (2), ἀβέβαιος (2).
un-begütert ἄκληρος (2).
un-behaart ψιλὸς τριχῶν.
un-behaglich ἀτερπής, δυσχερής.
Un-behaglichkeit *f* ἡ ἀτερψία, ἡ δυσχέρεια.
un-behangen ἀκάλυπτος (2).
un-behauen ἀπελέκητος, ἄξεστος (2). [(2).]
un-behelligt ἀνενόχλητος]
un-beherrſcht ἀβασίλευτος (2), ἄναρκτος (2).
un-beherzigt ἀμελούμενος, ~ bleiben ἀμελεῖσθαι, ὀλιγωρεῖσθαι, etwas ~ laſſen οὐκ ἐνθυμεῖσθαί τινος.
unbeherzt ἄνανδρος (2), δειλός. [δρία, ἡ δειλία.]
Un-beherztheit *f* ἡ ἀνανδ-]
un-behilflich, un-beholfen ἀφυής, ἀδέξιος, ἄπορος, ἀμήχανος (sämtlich 2).
Un-behilflichkeit, Un-beholfenheit *f* ἡ ἀφυΐα, ἡ σκαιότης (ητος).
un-behütet ἀφύλακτος (2).
un-behutſam ἀφύλακτος (2), ἀνευλαβής, προπετής.
Un-behutſamkeit *f* ἡ ἀφυλαξία, ἡ προπέτεια.
un-bekannt ἄγνωστος, ἄπυστος, = unberühmt ἄδοξος, = unkundig ἀμαθής, ἄπειρός (sämtlich 2) τινος.
Un-bekanntheit *f* ἡ ἀφάνεια, ἡ ἀδοξία.
Un-bekanntſchaft *f* ἡ ἄγνοια, ἡ ἀπειρία.
un-bekehrt ἀμετάπειστος (2).
un-beklagt ἀνολμωκτος, ἀνελέητος, ἄκλαυστος (sämtlich 2).
un-bekleidet γυμνός.
un-bekümmert ἀμελής, ὀλίγωρος (2), ἀφρόντιστος (2), ~ ſein um etwas ἀμελεῖν τινος, ὀλιγωρεῖν τινος.
Un-bekümmertheit *f* ἡ ἀμέλεια, ἡ ὀλιγωρία.
un-beladen φόρτου ἔρημος.
un-belagert ἀπολιόρκητος (2). [(2), ἄλυπος (2).]
un-beläſtigt ἀνενόχλητος]
un-belaubt ἄφυλλος (2).
un-belauſcht ἀπαρατήρητος (2).
un-belebt ἄψυχος (2), von Gegenden ἀνθρώπων ἔρημος.
Un-belebtheit *f* τὸ ἄψυχον, ἡ ἐρημία.
un-belehrt ἀπαίδευτος (2), ἀδίδακτος (2), ἀμαθής.
un-beleſen ἀγράμματος (2).
Un-beleſenheit *f* ἡ ἀγραμματία.

un-beleuchtet ἀφώτιστος (2).
un-beliebt ἄχαρις.
Un-beliebtheit *f* τὸ ἄχαρι.
un-belohnt ἀχάριστος (2), ἄμισθος (2).
un-bemerkbar, ~merklich ἄσημος (2), ἀναίσθητος (2).
un-bemerkt ἀφανής, ἄδηλος (2), ~ bleiben λανθάνειν, ~ etw. tun λανθάνειν ποιοῦντά τι.
un-bemittelt ἄπορος (2), ἀχρήματος (2), ~ ſein ἀπορεῖν χρημάτων.
un-benannt ἀνώνυμος (2).
un-beneidet ἀζήλωτος (2).
un-beneigt ἄτεγκτος (2).
un-benommen ἀκώλυτος, es iſt mir ~ ἔξεστί μοι.
un-benutzt ἄχρηστος (2), etwas ~ laſſen οὐ χρῆσθαί τινι.
un-beobachtet ἀφύλακτος (2).
un-beordert ἀνεπίτακτος (2).
un-bepanzert ἀθωράκιστος (2).
un-bepflanzt ἀφύτευτος (2).
un-bequem ἀνεπιτήδειος (2), ἄκαιρος (2).
Un-bequemlichkeit *f* τὸ ἀνεπιτήδειον, ἡ ἀκαιρία.
un-beraten ἄπορος (2), ἄβουλος (2). [ἡ ἀβουλία.]
Un-beratenheit *f* ἡ ἀπορία,
un-beraubt ἄσυλος (2).
un-berauſcht ἀμέθυστος (2).
un-berechenbar ἀσυλλόγιστος (2).
un-berechtigt οὐ δίκαιος.
un-beredt λόγων ἄπειρος (2).
un-bereichert οὐ πλούσιος γενόμενος.
un-bereitet ἀπαρασκεύαστος (2). [(2).]
un-bereut ἀμεταμέλητος
un-berichtet ἀμαθής, ἄπειρος (2). [(2).]
un-berichtigt ἀδιόρθωτος
un-beritten ἄνιππος (2).
un-berückſichtigt: etw. ~ laſſen ἀμελεῖν τινος.
un-berufen ἀκέλευστος (2).
un-beruhigt ἀπαραμύθητος (2). [ἀφανής.]
un-berühmt ἄδοξος (2),
Un-berühmtheit *f* ἡ ἀδοξία, ἡ ἀφάνεια.
un-berührbar, ~rührt ἀθιγής, ἄθικτος (2), etwas ~ laſſen παραλείπειν τι.
un-beſät ἄσπαρτος (2), ἄσπορος (2).
un-beſchadet ἄνευ βλάβης, ~ der Ehre οὐκ αἰσχρῶς.
un-beſchädigt ἀβλαβής.
un-beſchäftigt ἀπράγμων, σχολαῖος, ~ ſein σχολάζειν, σχολὴν ἄγειν.
un-beſchattet ἀσκίαστος (2).
un-beſcheiden ἀναιδής, ἀκόλαστος (2), ἄκοσμος (2), προπετής.
Un-beſcheidenheit *f* ἡ ἀκοσμία, ἡ προπέτεια.
un-beſchenkt ἄδωρος (2), ἀδώρητος (2).
un-beſchiffbar ἄπλους (2).
un-beſchifft ἄπλευστος (2).
un-beſchimpft ἀνύβριστος (2).
un-beſcholten ἄμεμπτος, ἀνεπίληπτος, ἀνέγκλητος (sämtlich 2).
Un-beſcholtenheit *f* ἡ ἀμεμφεία, τὸ ἄμεμπτον.

un-beſchoren ἀκούρευτος (2), ἄξυρος (2).
un-beſchränkt ἄπειρος (2), in der Macht ἐλεύθερος, αὐτόνομος (2).
Un-beſchränktheit *f* τὸ ἄμετρον, ἡ αὐτονομία.
un-beſchreiblich ἄρρητος, ἀδιήγητος, ἄφραστος, = groß oder viel ἀμήχανος (sämtlich 2).
un-beſchrieben ἄγραφος (2), = nicht geſchildert ἀδιήγητος (2).
un-beſchuht ἀνυπόδητος (2).
un-beſchuldigt ἀνέγκλητος (2), ἀναίτιος (2).
un-beſchützt ἀφύλακτος (2).
un-beſchwerlich ἄλυπος (2), ἄπονος (2).
un-beſchwert ἀβαρής.
un-beſchwichtigt ἀπαραμύθητος (2).
un-beſchworen ἀνώμοτος (2).
un-beſeelt ἄψυχος (2).
un-beſehen ἀνεπίσκεπτος (2).
un-beſetzt κενός, ψιλός.
un-beſichtigt ἀνεπίσκεπτος (2).
un-beſiegbar, ~ſiegt ἀήττητος (2), ἀνίκητος (2).
un-beſoldet ἄμισθος (2).
un-beſonnen ἀλόγιστος (2), ἄφρων, ἄβουλος (2), προπετής.
Un-beſonnenheit *f* ἡ ἀλογιστία, ἡ ἀφροσύνη, ἡ ἀβουλία.
un-beſorgt ἀμελής, ~ ſein θαρρεῖν, = nicht ausgeführt ἄπρακτος (2).
Un-beſtand *m*, **Un-beſtändigkeit** *f* τὸ ἀβέβαιον.
un-beſtändig ἀβέβαιος (2).
un-beſtätigt ἀμάρτυρος (2).
un-beſtattet ἄταφος (2).
un-beſtechlich ἀδιάφθαρτος (2), ἀδιάφθορος (2).
Un-beſtechlichkeit *f* ἡ ἀδιαφθαρσία (2).
un-beſteiglich ἀνεπίβατος (2).
un-beſtellt ἄπρακτος (2), ~es Land ἀγεώργητος γῆ.
un-beſteuert οὐχ ὑποτελής.
un-beſtiegen ἄβατος (2), ἀνεπίβατος (2).
un-beſtimmt ἀόριστος (2), = ungewiß ἀσαφής, ἄδηλος (2), ἀβέβαιος (2).
Un-beſtimmtheit *f* das *neutr.* der vorh. *adj.*
un-beſtochen ἄδωρος (2), ἀδώρητος (2).
un-beſtraft ἀζήμιος (2).
un-beſtreitbar, ~ſtritten ἀναμφισβήτητος (2), ὁμολογημένος.
un-beteiligt ἄμοιρός τινος.
un-betont ἄτονος (2).
un-beträchtlich μικρός, φαῦλος, ὀλίγος.
un-betrauert ἄκλαυστος (2).
un-betreten ἄβατος (2), ἀστιβής.
un-betrübt ἄλυπος (2).
un-betrüglich ἀνεξαπάτητος (2).
un-beugſam, unbiegſam ἀκαμπής, ἄκαμπτος (2), von Perſonen ἄπειστος (2).
un-bewachſen ψιλός.
un-bewacht ἀφύλακτος (2).

un-bewaffnet ἄ-, ἄνοπλος (2), γυμνός.
un-bewährt ἀδόκιμος (2), ἀβέβαιος (2).
un-bewandert ἄπειρος (2), in etwas τινός.
un-beweglich ἀκίνητος (2).
Un-beweglichkeit *f* τὸ ἀκίνητον.
un-bewehrt ἄ-, ἄνοπλος (2).
un-beweint ἀδάκρυτος (2), ἄκλαυστος (2).
un-beweisbar, -lich ἀτέκμαρτος (2). [κτος (2).]
un-bewiesen ἀναπόδει-]
un-bewohnbar ἀοίκητος (2).
Un-bewohnbarkeit *f* τὸ ἀοίκητον.
un-bewohnt ἀοίκητος (2).
un-bewölkt εὔδιος (2).
un-bewußt ἀκούσιος (2), es ist mir etwas ~ λανθάνει oder φεύγει μέ τι, οὐ σύνοιδα ἐμαυτῷ.
un-bezahlt ἀδιάλυτος (2).
un-bezähmbar, -zähmt ἀδάμαστος (2).
un-bezeichnet ἀσήμαντος (2).
un-bezeugt ἀμάρτυρος (2).
un-bezweifelt ἀναμφίλογος (2), ἀναμφισβήτητος (2), ὁμολογημένος.
un-bezwinglich, -zwungen ἀχείρωτος (2), ἀήττητος (2).
Un-biegsamkeit *f* ἡ ἀκαμψία. [τὸ ἀδίκημα.]
Un-bilde, Un-bill *f* ἡ αἰκία.]
un-bildsam ἄπλαστος (2), (von Personen) ἀμαθής, ἀπαίδευτος (2). [κος (2).]
un-billig ἀνεπιεικής, ἄδι-]
Un-billigkeit *f* τὸ ἀδίκημα.
un-blutig ἀναίμων, *adv.* ἀναιμακτί.
un-brauchbar ἀχρεῖος (2), ἄχρηστος (2). [στία.]
Un-brauchbarkeit *f* ἡ ἀχρη-]
un-brüderlich οὐχ ὥσπερ ἀδελφός. [(2).]
un-bußfertig ἀμετανόητος]
un-christlich ἀσεβής, ἀνόσιος (2).
und καί, τέ ... τέ (enkl.), μέν ... δέ, ~ auch καὶ δή, ~ doch καὶ ὅμως, ἀλλ' ὅμως, ~ nicht οὐδέ, μηδέ.
Un-dank *m* ἡ ἀχαριστία, ~ ist der Welt Lohn ἀχάριστοι οἱ πολλοί.
un-dankbar ἀχάριστος (2), ~ sein ἀχαριστεῖν.
Un-dankbarkeit *f* ἡ ἀχαριστία. [ἀδύνατος (2).]
un-denkbar ἀμήχανος (2),]
un-denklich: seit ~en Zeiten ἐξ αἰῶνος. [λος (2).]
un-deutlich ἀφανής, ἄδη-]
Un-deutlichkeit *f* ἡ ἀφάνεια, τὸ ἄδηλον.
un-dienlich ἀνεπιτήδειος (2), ἄχρηστος (2), ἀνωφελής, φαῦλος.
Un-dienlichkeit *f* ἡ ἀχρηστία, ἡ φαυλότης (ητος).
un-dienstfertig ἀπρόθυμος (2). [πρόθυμον.]
Un-dienstfertigkeit *f* τὸ]
Un-ding *n* τὸ οὐδέν, τὸ μηδέν.
un-duldsam ἀνεπιεικής.
Un-duldsamkeit *f* ἡ ἀνεπιείκεια.
un-durchdringlich ἀπέρατος (2), ἀδιάβατος (2).

Un-durchdringlichkeit *f* das *neutr.* der vorh. *adj.*
un-durchsichtig ἀδιαφανής.
un-eben ἀνώμαλος (2), ἀνωμαλής.
Un-ebenheit *f* ἡ ἀνωμαλία.
un-echt κίβδηλος (2), ἀδόκιμος (2).
Un-echtheit *f* ἡ κιβδηλία.
un-edel ἀγενής, ἀνελεύθερος (2), ~e Abkunft ἡ ἀγένεια (auch ~e Gesinnung).
un-ehelich νόθος (2).
un-ehrbar αἰσχρός, ἄτιμος (2). [ἡ ἀτιμία.]
Un-ehrbarkeit *f* τὸ αἰσχος,
Un-ehre *f* ἡ ἀτιμία, ἡ αἰσχύνη.
un-ehrerbietig ἀναιδήμων.
Un-ehrerbietigkeit *f* ἡ ἀναίδεια.
un-ehrlich ἄτιμος (2), κακός, αἰσχρός, ἄπιστος (2).
Un-ehrlichkeit *f* ἡ ἀτιμία, τὸ αἶσχος, ἡ ἀπιστία.
un-eigennützig ἐλευθέριος (2), δίκαιος.
Un-eigennützigkeit *f* ἡ ἐλευθεριότης (ητος), ἡ δικαιοσύνη.
un-eigentlich ἄκυρος (2), μεταφορικός.
un-eingedenk ἀμνήμων, ~ sein ἀμνημονεῖν.
un-eingeladen ἄκλητος (2).
un-eingeschränkt ἀπερίγραπτος (2).
un-eingeweiht ἀμύητος (2), ἀτέλεστος (2).
un-einig, un-eins διάφορος (2), ~ sein mit j-m διαφέρεσθαι πρός τινα.
Un-einigkeit *f* ἡ διαφορά, τὸ νεῖκος. [(2).]
un-einnehmbar ἀνάλωτος
un-empfänglich ἀναίσθητος (2), ἀπαθής.
Un-empfänglichkeit *f* ἡ ἀναισθησία.
un-empfindlich ἀναίσθητος (2), ἀπαθής.
un-empfindlichkeit *f* ἡ ἀναισθησία, ἡ ἀπάθεια.
un-endlich ἄπειρος, ἀπέραντος, ἄμετρος (sämtlich 2).
Un-endlichkeit *f* τὸ ἄπειρον.
un-entbehrlich ἀναγκαῖος.
Un-entbehrlichkeit *f* ἡ ἀνάγκη.
un-entdeckt ἀνεξεύρετος (2).
un-entfliehbar ἄφυκτος (2), ἄφευκτος (2).
un-entgeltlich ἄμισθος (2), *adv.* ἀμισθί.
un-enthaltsam ἀκρατής.
un-entrinnbar s. unentfliehbar.
un-entschieden ἀδιάκριτος, ἀμφισβητήσιμος, ἀμφίβολος, ἄδηλος (sämtlich 2), ἀσαφής.
Un-entschiedenheit *f* das *neutr.* der vorh. *adj.*
un-entschlossen ἄβουλος (2), ἄπορος (2), ~ sein ἀπορεῖν.
Un-entschlossenheit *f* ἡ ἀπορία.
un-entschuldigt ἀναπολόγητος (2).
un-entstellt ἀδιάφθαρτος (2).
un-entweiht ἀβέβηλος (2).
un-entwickelt ἄλυτος (2), (von Personen) ἀπαίδευτος (2).
un-erbaulich ψυχρός, φαῦλος.

un-erbaut ἀνοικοδόμητος (2), (vom Hörer) ἀκήλητος (2).
un-erbittlich ἀπαραίτητος (2), ἀκαμπής.
un-erfahren ἄπειρος (2), ἀνεπιστήμων, ἀμαθής.
Un-erfahrenheit *f* ἡ ἀπειρία, ἡ ἀμαθία.
un-erfindlich ἀνεξεύρετος (2).
un-erforschlich ἀνεξερεύνητος (2), ἀνεξέλεγκτος (2).
Un-erforschlichkeit *f* τὸ ἀνεξέλεγκτον.
un-erforscht ἀνεξέταστος (2).
un-erfreulich ἄχαρις, ἀνιαρός.
un-erfüllt ἄπρακτος (2), ~ bleiben οὐκ ἀποβαίνειν.
un-ergiebig ἄφορος (2), ἀνωφελής, ἄκαρπος (2).
Un-ergiebigkeit *f* ἡ ἀκαρπία.
un-ergötzlich ἀτερπής.
un-ergründet ἀνερεύνητος (2).
un-ergründlich ἄβυσσος (2), übtr. ἀνεξερεύνητος (2).
Un-ergründlichkeit *f* das *neutr.* der vorh. *adj.*
un-erheblich μικρός.
Un-erheblichkeit *f* ἡ μικρότης (ητος).
un-erhört μάταιος, übertr. ἀνήκουστος (2), δεινός.
un-erkannt ἄγνωστος (2).
un-erkennbar ἄγνωστος (2).
un-erkenntlich ἀγνώμων, ἀχάριστος (2), ~ sein ἀγνωμονεῖν.
Un-erkenntlichkeit *f* ἡ ἀχαριστία.
un-erklärbar, -klärlich ἀδιήγητος (2), ἄλυτος (2).
un-erklärt ἀσαφής.
un-erläßlich ἀναγκαῖος.
un-erlaubt ἀθέμι(σ)τος (2), οὐ δίκαιος.
un-ermeßlich ἄμετρος (2), ἄπειρος (2).
Un-ermeßlichkeit *f* das *neutr.* der vorh. *adj.*
un-ermüdet, -müdlich ἀκάματος (2). [κλεισμένος.
un-eröffnet ἄλυτος (2), κε-
un-erörtert ἀσαφής.
un-erprobt ἀπείρατος (2).
un-erquicklich ἀτερπής.
un-erreichbar ἀνέφικτος (2), ἀκατάληπτος (2).
un-erreicht ἀτελής.
un-ersättlich ἄπληστος (2).
Un-ersättlichkeit *f* ἡ ἀπληστία.
un-erschaffen ἀγέννητος (2).
un-erschöpflich ἀνεξάντλητος (2). [θαρρῶν.
un-erschrocken ἄφοβος (2),
Un-erschrockenheit *f* ἡ ἀφοβία.
un-erschütterlich, -schüttert ἀκίνητος (2), ἀτάρακτος (2).
Un-erschütterlichkeit *f* ἡ ἀταραξία. [(2).
un-erschwinglich ἀμήχανος
un-ersetzlich ἀνεπισκεύαστος (2), ἀνήκεστος (2).
un-ersprießlich ἀσύμφορος (2), ἀνωφελής. [(2).
un-ersteiglich ἀνεπίβατος
un-erträglich ἄφορητος (2), ἐπαχθής, ~ es Leben ὁ βίος ἀβίωτος.
Un-erträglichkeit *f* τὸ ἀχθος.
un-erwähnt ἀμνημόνευτος (2),

un-erwartet ἀπροσδόκητος (2), παράδοξος (2), *adv.* ἀπροσδοκήτως, ἐξ ἀπροσδοκήτου.

un-erweichlich ἄτεγκτος (2), ἀπαραίτητος (2).

un-erweislich, -wiesen ἀναπόδεικτος (2).

un-erwidert ἀναπόκριτος (2), = unvergolten οὐκ ἀντιδεδομένος. [(2).]

un-erwogen ἀπερίσκεπτος] **un-erwünscht** ἄνευκτος (2).

un-erzogen ἀπαίδευτος (2).

un-erzwungen ἑκούσιος.

un-eßbar οὐκ ἐδώδιμος (2).

un-fähig ἀδύνατος, ἀνεπιτήδειος, ἄπορος (sämtlich 2), = ohne Anlagen ἀφυής, ἀμαθής.

Un-fähigkeit *f* ἡ ἀδυνασία, ἡ ἀφυΐα, ἡ ἀμαθία.

Un-fall *m* ἡ συμφορά, τὸ κακόν, τὸ ἀτύχημα.

un-fehlbar ἀναμάρτητος (2), = unausbleiblich ἀναγκαῖος, βέβαιος. [mit *gen.*]

un-fern πλησίον, οὐ πόρρω] **Un-flat** *m* τὸ ῥύπος.

un-flätig ῥυπαρός.

Un-flätigkeit *f* ἡ ῥυπαρία, ἡ ἀκαθαρσία.

Un-fleiß *m* ἡ ἀργία.

un-fleißig ἀργός.

un-folgsam ἀπειθής, δυσπειθής, ἀνήκοος (2).

Un-folgsamkeit *f* ἡ ἀπείθεια, ἡ δυσπείθεια.

un-förmlich ἄμορφος (2), δύσμορφος (2).

Un-förmlichkeit *f* ἡ ἀμορφία.

un-frei ἀνελεύθερος (2).

un-freigebig ἀνελεύθερος(2)

un-freiwillig ἄκων.

un-freundlich χαλεπός, δύσκολος (2), σκυθρωπός (2), αὐστηρός.

Un-freundlichkeit *f* ἡ χαλεπότης (ητος), ἡ δυσκολία, ἡ αὐστηρότης (ητος).

un-freundschaftlich δύσνους (2), δυσμενής.

Un-friede *m* ἡ διάστασις, ἡ διαφορά.

un-fruchtbar ἄκαρπος (2), ἄφορος (2), = nutzlos ἀλυσιτελής, μάταιος, (von Gefchöpfen) ἄτοκος (2).

Un-fruchtbarkeit *f* ἡ ἀκαρπία, ἡ ἀφορία.

Un-fug *m* ἡ ἀπειροκαλία, ἡ ἀταξία. [πειθής.]

un-fügsam ἀπειθής, δυσ-] **Un-fügsamkeit** *f* ἡ ἀπείθεια, ἡ δυσπείθεια.

un-fühlbar ἀναίσθητος (2).

un-gangbar ἄβατος (2).

un-gastlich ἄξενος (2).

un-geachtet[1] ἄτιμος (2), ἄδοξος (2).

un-geachtet[2] εἰ καί, καίπερ mit *part.*, deſſen, dem ὅμως, ἀλλ' ὅμως.

un-geahndet ἀτιμώρητος (2), ἀζήμιος (2).

un-geahnt ἀνέλπιστος (2).

un-geändert ἀκίνητος (2), ὁ, ἡ, τὸ αὐτός.

un-gebahnt ἀτριβής, ἀστιβής. [(2).]

un-gebändigt ἀδάμαστος] **un-gebärdig** ἀσχήμων.

un-gebaut ἀγεώργητος (2).

un-gebeſſert ἀδιόρθωτος (2).

un-gebeten ἄκλητος (2).
un-gebeugt ἄκαμπτος (2).
un-gebildet ἀπαίδευτος (2), ἀμαθής, ἀγράμματος (2), ἄμουσος (2).
Un-gebildetheit *f* ἡ ἀπαιδευσία, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀμουσία.
un-gebogen ἄκαμπτος (2).
un-geboren ἀγέννητος (2).
un-gebrannt ὠμός.
un-gebraten οὐκ ὀπτητός.
un-gebräuchlich ἀήθης.
un-gebraucht καινός.
un-gebrochen ἄρρηκτος (2), ἄκλαστος (2).
Un-gebühr *f* ἡ ἀπρέπεια.
un-gebührlich ἀπρεπής, αἰσχρός, ἄκαιρος (2).
un-gebunden ἄδετος (2), ἐλεύθερος, = zügellos ἀκόλαστος (2), ἀσελγής.
Un-gebundenheit *f* ἡ ἀκολασία, ἡ ἀσέλγεια.
un-gedeihlich ἀσύμφορος (2), ἀλυσιτελής.
Un-geduld *f* ἡ ὀρμή, τὸ ὁρμητικόν.
un-geduldig ὁρμητικός.
un-geeignet ἀνωμαλής, ἀνώμαλος (2). [ἄτιμος (2).]
un-geehrt ἀτίμητος (2),
un-geeignet ἀνεπιτήδειος (2), οὐ προσήκων.
un-geendigt ἀτελεύτητος (2), ἀτέλεστος (2).
Un-gefähr *n* ἡ τύχη, von ~ ἀπὸ τύχης, ἀπὸ ταὐτομάτου.
un-gefähr σχεδόν, σχεδόν τι, πού, πώς (enkl.), bei Zahlen περί mit *acc.* oder ὡς, z.B. ~ zweihundert Mann στρατιῶται περὶ τοὺς διακοσίους oder ὡς διακόσιοι.
un-gefährdet ἀδεής, ἀσφαλής.
un-gefährlich ἀκίνδυνος (2).
un-gefällig ἄχαρις, ἀπειρόκαλος (2).
Un-gefälligkeit *f* τὸ ἄχαρι, ἡ ἀπειροκαλία.
un-gefälscht εἰλικρινής.
un-gefärbt ἄχρωστος (2), ἄβαφος (2).
un-gefesselt ἄδετος (2).
un-gefiedert, -flügelt ἄπτερος (2). [(2), ἑκών.]
un-gefordert ἀκέλευστος
un-geformt ἄπλαστος (2).
un-gefragt οὐκ ἐρωτηθείς.
un-gefügig δυσχερής.
Un-gefügigkeit *f* ἡ δυσχέρεια.
un-gefühlt ἀναίσθητος (2).
un-gegessen ἄβρωτος (2), = der nicht gegessen hat ἄσιτος, ἀνάριστος, ἄδειπνος (sämtlich 2).
un-gegründet ἀτέκμαρτος (2). [τος (2).]
un-gegrüßt ἀπροσηγόρη-
un-gehalten θυμούμενος, χαλεπός, *adv.* θυμῷ, ὀργῇ, ~ sein über etwas βαρέως φέρειν τι, ἀγανακτεῖν τινι.
un-geheilt ἀνίατος (2).
un-geheißen αὐτοκέλευστος (2), ἀνεπίτακτος (2).
un-geheuchelt ἀνυπόκριτος (2), ἁπλοῦς.
un-geheuer ὑπερφυής, δεινός. [(ατος).]
Un-geheuer *n* τὸ τέρας

un-gehindert ἀκώλυτος (2).
un-gehofft ἀνέλπιστος (2).
un-gehörig ἄκαιρος (2), ἄτοπος (2).
un-gehorſam ἀπειθής, ~ ſein ἀπειθεῖν.
Un-gehorſam *m* ἡ ἀπείθεια.
un-gehört ἀνήκουστος (2).
un-gehütet ἀφύλακτος (2).
un-gekannt ἄγνωστος (2).
un-gekleidet γυμνός.
un-gekünſtelt ἄτεχνος (2).
un-geladen ἄκλητος (2).
un-geläufig βραδύς, ἀνοίκειος (2).
un-geläutert ἀκάθαρτος (2).
un-gelegen ἄκαιρος (2).
Ungelegenheit *f* ἡ δυσχέρεια, j-m ~en machen πράγματα παρέχειν τινί.
un-gelehrig δυσμαθής.
Un-gelehrigkeit *f* ἡ δυσμάθεια.
un-gelehrt ἀμαθής, ἀπαίδευτος (2).
Un-gelehrtheit *f* ἡ ἀμαθία, ἡ ἀπαιδευσία.
un-gelenk βραδύς, δυσκίνητος (2).
Un-gelenkigkeit *f* ἡ βραδυτής (ῆτος), ἡ δυσκινησία.
un-geleſen: etwas ~ laſſen οὐκ ἀναγιγνώσκειν τι.
un-geliebt ἀφίλητος (2).
un-gelöſcht ἄσβεστος (2).
un-gelöſt ἄλυτος (2).
Un-gemach *n* τὸ κακόν, τὸ πάθος, ἡ ταλαιπωρία, ~ leiden ταλαιπωρεῖσθαι.
un-gemacht ἀποίητος (2), ἀπαρασκεύαστος (2).
un-gemahnt οὐκ ἀπαιτηθείς.
un-gemein διαφέρων, δεινός, σφοδρός. [(2).]
un-gemeldet ἀνεπάγγελτος
un-gemeſſen ἄμετρος (2), ἀμέτρητος (2).
un-gemiſcht ἄκρατος (2).
un-gemünzt ἄσημος (2).
un-genannt ἀνώνυμος (2).
un-genau οὐκ ἀκριβής.
un-geneigt ἀπρόθυμος (2), δύσνους (2), δυσμενής.
Un-geneigtheit *f* ἡ δυσμένεια. [στος (2).]
un-genießbar ἀναπόλαυ-
un-genoſſen ἄγευστος (2).
un-genötigt ἀκέλευστος (2).
un-genügend οὐχ ἱκανός.
un-genügſam ἀκρατής.
Un-genügſamkeit *f* ἡ ἀκράτεια.
un-genützt ἄχρηστος (2).
un-geöffnet οὐκ ἀνεῳγμένος, κεκλεισμένος.
un-geordnet ἄτακτος (2).
un-gepflanzt ἀφύτευτος (2).
un-gepflegt ἀθεράπευτος (2).
un-gepflügt ἀνήροτος (2).
un-geprägt ἄσημος (2).
un-gerächt ἀτιμώρητος (2).
un-gerade ἀνώμαλος (2), ἀνωμαλής, (von Zahlen) ἀνάρτιος (2).
un-geraten κακός, πονηρός.
un-gerecht ἄδικος (2).
Un-gerechtigkeit *f* ἡ ἀδικία.
un-geregelt ἄκοσμος (2).
un-gereimt ἄτοπος (2), ἄλογος (2). [ἡ ἀλογία.]
Un-gereimtheit *f* ἡ ἀτοπία,
un-gereinigt ἀκάθαρτος (2).
un-gern ἄκων, ἀκούσιος (2), ἀπρόθυμος (2).

un-gerufen ἄκλητος (2).
un-gerügt ἀνεξέλεγκτος (2).
un-gerührt ἀκίνητος (2), ἄκαμπτος (2).
un-gerüſtet ἀπαρασκεύαστος (2), = ohne Waffen ἄνοπλος (2).
un-geſagt ἄρρητος (2).
un-geſät ἄσπαρτος (2), ἄσπορος (2).
un-geſattelt ἄστρωτος (2).
un-geſättigt ἀκόρεστος (2).
un-geſäubert ἀκάθαρτος (2).
un-geſäuert ἄζυμος (2).
un-geſäumt = nicht zögernd ἀμέλλητος (2), οὐ μέλλων, πρόθυμος (2), *adv.* ἀμελλητί.
un-geſchaffen ἀγέννητος (2).
un-geſchätzt ἀτίμητος (2), ἀμελούμενος.
un-geſchehen ἀγένητος (2), ἄπρακτος (2).
un-geſchent ἄοκνος (2), ἄφοβος (2), θρασύς, = ſchamlos ἀναιδής, ἀναίσχυντος (2).
Un-ge-ſchicklichkeit, -ſchicktheit *f* ἡ ἀφυΐα, ἡ σκαιοσύνη, ἡ ἀπειρία, ἡ ἀμαθία.
un-geſchickt = unbehilflich ἀφυής, σκαιός, = ungelehrt ἀμαθής, ἄπειρος (2), = unpaſſend ἄκαιρος (2), ἄτοπος (2).
un-geſchlacht ἄγριος.
Un-geſchlachtheit *f* ἡ ἀγριότης (ητος), ἡ ἀγροικία.
un-geſchliffen ἄθηκτος (2), übertr. ἀπειρόκαλος (2), ἄγροικος (2).
Un-geſchliffenheit *f* ἡ ἀπειροκαλία, ἡ ἀγροικία.
un-geſchmäht ἀλοιδόρητος (2). ‖ (2), ἐντελής.‖
un-geſchmälert ἀκέραιος‖
un-geſchmeichelt ἀκολάκευτος (2).
un-geſchmeidig σκληρός, übertr. δύσκολος (2), δυστράπελος (2).
Un-geſchmeidigkeit *f* ἡ σκληρότης, ἡ τραχύτης (ητος), übertr. ἡ δυσκολία.
un-geſchminkt ἀνεπίπλαστος (2), übertr. ἄπλαστος (2), ἁπλοῦς.
un-geſchmückt ἄκοσμος (2), ἀκόσμητος (2).
un-geſcholten ἀνέγκλητος (2), ἄμεμπτος (2).
un-geſchoren ἄκουρος (2), j-n ~ laſſen ἐᾶν τινα.
un-geſchrieben ἄγραφος (2), ἄγραπτος (2).
un-geſchult ἀπαίδευτος (2).
un-geſchürzt ἄζωνος (2).
un-geſchützt ἄφρακτος (2).
un-geſchwächt ἀκήρατος (2), ἄθραυστος (2).
un-geſehen ἀθέατος (2), ἀνόρατος (2), ἀφανής.
un-geſellig ἀνομίλητος (2), ἀπροσόμιλος (2).
un-geſetzlich ἄνομος (2), παράνομος (2).
un-geſichtet ἀδιάκριτος (2).
un-geſittet ἀπειρόκαλος, ἀπαίδευτος, ἄγροικος (sämtlich 2).
un-geſtaltet ἄμορφος (2), δύσμορφος (2).
un-geſtattet ἀθέμι(σ)τος (2).

un-gestört ἀτάρακτος (2), ~es Glück συνεχὴς εὐδαιμονία.
un-gestraft ἀζήμιος (2), ἀτιμώρητος (2).
un-gestüm σφοδρός, δεινός, (vom Meere) κυμαίνων.
Un-gestüm *n* ἡ σφοδρότης, ἡ δεινότης (ητος), ἡ ὁρμή.
un-gesucht ἀζήτητος (2), = ungekünstelt ἀνεπιτήδευτος (2).
un-gesund νοσηρός, νοσώδης (auch = der Gesundheit schädlich), ἄρρωστος (2), ἀσθενής.
Un-gesundheit *f* ἡ ἀρρωστία, ἡ ἀσθένεια.
un-getadelt ἄμεμπτος (2).
un-getan ἄπρακτος (2).
un-geteilt ἀμέριστος (2).
un-getreu ἄπιστος (2).
un-getrübt ἀτάρακτος (2).
Un-getüm *n* τὸ τέρας (ατος).
un-geübt ἀγύμναστος, ἀνάσκητος, ἄπειρος (sämtlich 2).
un-gewaffnet ἄοπλος (2), ἄνοπλος (2).
un-gewandt ἀδέξιος (2), σκαιός.
Un-gewandtheit *f* ἡ σκαιότης (ητος).
un-gewarnt οὐ νουθετικός.
un-gewaschen ἄλουτος (2).
un-gewässert ἀνάρδευτος (2).
un-geweiht ἀνίερος (2).
un-gewiß ἀβέβαιος (2), σφαλερός, = unzuverlässig ἄπιστος (2), = nicht ausgemacht ἀσαφής, ἄδηλος (2), ἀφανής.
Un-gewißheit *f* ἡ ἀφάνεια, τὸ ἄδηλον, ἡ ἀμφισβήτησις, ἡ ἀπορία, in ~ sein ἀπορεῖν.
un-gewogen δύσνους (2), κακόνους (2), δυσμενής, j-m ~ sein κακονοεῖν τινι.
Un-gewogenheit *f* ἡ κακόνοια.
un-gewöhnlich οὐκ εἰωθώς, θαυμάσιος, ἄτοπος (2), = vorzüglich διαφέρων, ἐκπρεπής.
Un-gewöhnlichkeit *f* ἡ καινότης (ητος).
un-gewohnt ἀήθης, e-r Sache ~ sein ἀπείρως ἔχειν τινός.
un-gezählt ἀνάριθμος (2), ἀναρίθμητος (2).
un-gezähmt ἀδάμαστος (2), ἄγριος.
un-gezeichnet ἄσημος (2).
un-gezeigt ἀναπόδεικτος (2).
Un-geziefer *n* τὰ κνώδαλα, nagendes ~ (Raupen u. dgl.) ἡ τρωξαλλίς (ίδος).
un-geziemend ἀπρεπής, ἀνάξιος (2).
un-geziert ἀφελής.
un-gezogen ἀπαίδευτος, ἄγροικος, ἀπειρόκαλος (sämtlich 2).
Un-gezogenheit *f* ἡ ἀπαιδευσία, ἡ ἀγροικία, ἡ ἀπειροκαλία.
un-gezüchtigt ἀκόλαστος (2).
un-gezügelt ἀχαλίνωτος (2), übertr. ἀκόλαστος (2), ἀκρατής.
un-gezwungen ἀβίαστος (2), ἀνανάγκαστος (2), ἑκών, ἑκούσιος, = einfach ἁπλοῦς.
Un-gezwungenheit *f* τὸ ἑκούσιον, ἡ ἁπλότης (ητος).

Un-glaube *m* ἡ ἀπιστία.
un-gläubig ἄπιστος (2), ἀπίθανος (2), ~ sein ἀπιστεῖν.
un-glaublich ἄπιστος (2).
Un-glaublichkeit *f* ἡ ἀπιστία.
un-glaubwürdig ἄπιστος (2), οὐκ ἀξιόπιστος (2).
un-gleich ἀνώμαλος (2), ἀνωμαλής, = von verſchiedener Art, Beſchaffenheit ἀνόμοιος (2), ἄνισος (2).
un-gleichartig ἀνομογενής, ἀνομοειδής. [ωμαλία.]
Un-gleichartigkeit *f* ἡ ἀν-
un-gleichförmig ἀνόμοιος (2).
Un-gleichförmigkeit *f* τὸ ἀνόμοιον. [τὸ ἄνισον.]
Un-gleichheit *f* ἡ ἀνωμαλία,
Un-glimpf *m* ἡ ἀνεπιείκεια, ἡ αἰκία, ἡ ὕβρις.
un-glimpflich ἀνεπιεικής, χαλεπός.
Un-glück *n* ἡ ἀ-, δυστυχία, ἡ κακοτυχία, ἡ συμφορά, τὸ πάθος, ἡ κακοδαιμονία, ~ in etwas haben κακοπραγεῖν, σφάλλεσθαι (P.), in ~ geraten περιπίπτειν συμφορᾷ, ~ haben bei (in) etw. ἀποτυγχάνειν τινός, σφάλλεσθαί τινος, im ~ ſein κακὰ ἔχειν, ταλαιπωρεῖν, zu meinem ~ τῇ ἐμῇ δυστυχίᾳ, wenn mir ein ~ zuſtoßen ſollte εἴ τι πάθοιμι, ἤν τι πάθω.
un-glücklich ἀ-, δυστυχής, κακοδαίμων, ἄθλιος, ~ ſein κακοδαιμονεῖν, ταλαιπωρεῖν, κακῶς φέρεσθαι.
Un-glücksbote *m* ὁ κακάγγελος. [κακαγγελία.]
Un-glücksbotſchaft *f* ἡ
un-glückſelig κακοδαίμων, ἄθλιος, ἀνόλβιος (2).
Un-glückſeligkeit *f* ἡ κακο-, δυσδαιμονία, ἡ ἀθλιότης (τητος).
Un-glücksfall *m* τὸ ἀ-, δυστύχημα, ἡ συμφορά.
Un-glücks-gefährte, -genoſſe *m* ὁ τῶν κακῶν μετέχων.
Un-glückskind *n* ὁ ἀθλιώτατος, ὁ δυστυχέστατος.
Un-glücksprophet *m* ὁ κακόμαντις (εως).
Un-glückstag *m* ἡ δυσημερία. [ποιός.]
Un-glückſtifter *m* ὁ κακο-
Un-glücksvogel *m* ὁ κακὸς οἰωνός, übertr. ὁ κακοδαίμων ἄνθρωπος.
Un-gnade *f* ἡ ὀργή, ἡ δυσμένεια, bei j-m in ~ fallen δι' ὀργῆς γίγνεσθαί τινι.
un-gnädig ἀπηνής, δυσμενής, χαλεπός, αὐστηρός.
un-griechiſch ἀνέλλην, βάρβαρος (2), βαρβαρικός.
Un-grund *m* τὸ ψεῦδος, τὸ ἀνάληθες, τὸ ἄλογον.
un-gründlich ἐπιπόλαιος (2), οὐκ ἀκριβής. [πόλαιον.]
Un-gründlichkeit *f* τὸ ἐπι-
un-gültig ἄκυρος (2), ἀδόκιμος (2), ~ machen ἀκυροῦν.
Un-gültigkeit *f* ἡ ἀκυρία.
Un-gunſt *f* ἡ κακόνοια, ἡ δυσμένεια.
un-günſtig = unvorteilhaft ἀνεπιτήδειος (2), οὐ κα-

λός, = abgeneigt δύσνους (2), κακόνους (2), δυσμενής.
un-gut: nichts für ~ ἀλλὰ σύγγνωθι.
un-gütig δυσμενής.
un-haltbar ἀβέβαιος (2).
Un-haltbarkeit *f* τὸ ἀβέβαιον.
un-harmonisch ἄρρυθμος (2).
Un-heil *n* τὸ κακόν, ἡ συμφορά, ~ stiften κακὰ ποιεῖν oder ἐργάζεσθαι.
un-heilbar ἀνήκεστος (2), ἀνίατος (2).
Un-heilbarkeit *f* τὸ ἀνήκεστον.
un-heilig ἀνόσιος (2), ἀνίερος (2).
Un-heiligkeit *f* τὸ ἀνόσιον, ἡ ἀσέβεια.
un-heilsam ἀσύμφορος (2), ἀλυσιτελής.
un-heilvoll βλαβερός, ὀλέθριος.
un-heimlich ξένος.
un-höflich ἀπαίδευτος, ἀπειρόκαλος, ἄγροικος (sämtlich 2).
Un-höflichkeit *f* ἡ ἀπαιδευσία, ἡ ἀπειροκαλία, ἡ ἀγροικία.
un-hold δυσμενής.
Un-hold *m* ὁ κακὸς δαίμων, ὁ κακοδαίμων.
un-hörbar ἀνήκουστος (2).
un-interessant ἀηδής, ἀτερπής.
universal καθολικός.
Universal-erbe *m*, **-erbin** *f* ὁ (ἡ) κληρονόμος πάσης τῆς οὐσίας.
Universalgeschichte *f* ἡ τῶν καθόλου πραγμάτων σύνταξις.
Universalmittel *n* ἡ πανάκεια.
Universität *f* ἡ ἀκαδήμεια, ἡ ἀκαδημία.
un-kenntlich ἀδιάγνωστος (2), δύσγνωστος (2).
Un-kenntnis *f* ἡ ἄγνοια, ἡ ἀπειρία.
un-keusch ἄναγνος (2), μάχλος (2).
Un-keuschheit *f* ἡ μαχλοσύνη.
un-kindlich ἀστεργής, ἄστοργος (2).
un-klar ἀσαφής.
un-klug ἄφρων, μῶρος.
Un-klugheit *f* ἡ ἀφροσύνη, ἡ μωρία.
un-körperlich ἀσώματος (2), ἄσωμος (2).
Un-kosten, die ἡ δαπάνη, τὸ ἀνάλωμα.
un-kräftig ἀδύνατος (2), ἀσθενής, ἄρρωστος (2).
Un-kraut *n* τὸ ζιζάνιον.
un-kriegerisch ἀπόλεμος (2), οὐ πολεμικός.
Un-kunde *f* ἡ ἀπειρία, ἡ ἀμαθία, ἡ ἄγνοια.
un-kundig ἄπειρος (2), ἀμαθής, ἀγνοῶν.
un-künstlich ἄτεχνος (2).
un-längst νεωστί, ἄρτι.
un-lateinisch σόλοικος (2).
un-lauter οὐκ εἰλικρινής, κακός.
Un-lauterkeit *f* ἡ κακία.
un-leidlich ἀνύποιστος (2), (von Personen) δύσκολος (2).
Un-leidlichkeit *f* ἡ δυσκολία.
un-lenksam ἀπειθής, δυσχερής.
Un-lenksamkeit *f* ἡ ἀπείθεια, ἡ δυσχέρεια.
un-leserlich δυσανάγνωστος (2).

un-leugbar ἀναμφίλογος (2), ἀναμφισβήτητος (2), ἔναργής. (2).

un-leutſelig μισάνθρωπος.

Un-leutſeligkeit *f* ἡ μισανθρωπία. χαλεπός.

un-lieb, un-liebſam βαρύς.

un-lieblich ἄχαρις.

un-löblich αἰσχρός.

un-logiſch ἄλογος (2).

un-lösbar ἄλυτος (2).

Un-luſt *f* ἡ ἀηδία.

un-luſtig ἀηδής, δύσκολος (2). ἀσθενής.

un-mächtig ἀδύνατος (2).

un-manierlich ἀπειρόκαλος (2), ἄγροικος (2).

Un-manierlichkeit *f* ἡ ἀπειροκαλία, ἡ ἀγροικία.

un-mannbar ἄνηβος (2).

Un-mannbarkeit *f* ἡ ἄνηβος ἡλικία.

un-männlich ἄνανδρος (2), μαλακός, δειλός.

Un-männlichkeit *f* ἡ ἀνανδρία (-δρεία), ἡ μαλακία, ἡ δειλία. πλῆθος.

Un-maſſe *f* τὸ ἄμετρον.

un-maßgeblich μέτριος, nach meiner ~en Meinung ὡς ἐγῷμαι, ἔμοιγε δοκεῖν.

un-mäßig ἀκρατής, ἀκόλαστος (2), (von Sachen) ἄμετρος (2), ὑπερβάλλων.

Un-mäßigkeit *f* ἡ ἀκράτεια, ἡ ἀκρασία, ἡ ἀκολασία.

un-melodiſch ἄρρυθμος (2).

Un-menſch *m* ὁ ἀπάνθρωπος. (2), θηριώδης.

un-menſchlich ἀπάνθρωπος.

un-merklich ἀφανής, δύσγνωστος (2).

un-mittelbar ἄμεσος (2), gew. durch αὐτός ausgedrückt, z. B. ~ am Fluſſe πρὸς αὐτῷ τῷ ποταμῷ.

un-modiſch ἀρχαιότροπος (2).

un-möglich ἀδύνατος (2).

Un-möglichkeit *f* ἡ ἀδυνασία. ἀσθενής.

un-moraliſch ἀνόσιος (2).

un-mündig ἄνηβος (2).

Un-mündigkeit *f* ἡ ἄνηβος ἡλικία.

Un-mut *m* ἡ ἀθυμία.

un-mutig ἄθυμος (2), ~ ſein ἀθυμεῖν. ἄστοργος (2).

un-mütterlich ἀστεργής.

un-nachahmlich ἀμίμητος (2).

un-nachgiebig ἀνεπιεικής.

Un-nachgiebigkeit *f* ἡ ἀνεπιείκεια.

un-natürlich οὐ κατὰ τὴν φύσιν, ὁ, ἡ, τὸ παρὰ τὴν φύσιν. φύσιν.

Un-natürlichkeit *f* τὸ παρὰ

un-nennbar ἀνωνόμαστος (2), ἀνέκφραστος (2).

un-nötig οὐκ ἀναγκαῖος, περιττός.

un-nütz ἄχρηστος (2), ἀχρεῖος (2), ἀνωφελής, ἀλυσιτελής.

un-ordentlich ἄτακτος (2), ἀνειμένος, μεθήμων.

Un-ordnung *f* ἡ ἀταξία, ἡ ῥαθυμία, etwas in ~ bringen ταράττειν.

un-parteiiſch μέσος, διὰ μέσου ὤν, = gerecht δίκαιος.

Un-parteilichkeit *f* ἡ δικαιοσύνη.

un-paß, un-päßlich ἐπίνοσος (2), ἀσθενής.
un-paſſend ἀνεπιτήδειος (2), ἀπρεπής.
Un-päßlichkeit *f* ἡ ἀσθένεια.
un-poliert ἄξεστος (2).
un-praktiſch οὐ πρακτικός.
Un-rat *m* τὰ σκύβαλα, ἡ σκωρία, ὁ πηλός.
un-ratſam ἀσύμφορος (2), ἀχρήσιμος (2).
un-recht οὐκ ὀρθός, κακός, zur ~en Zeit οὐκ ἐν καιρῷ, οὐκ εἰς καλόν, ~ tun παρανομεῖν, j-m ~ tun ἀδικεῖν τινα, ~ leiden ἀδικεῖσθαι.
Un-recht *n* ἡ ἀδικία, τὸ ἀδίκημα, mit ~ οὐκ ὀρθῶς, οὐκ εἰκότως.
un-rechtmäßig ἄ-, παράνομος (2), ἄδικος (2).
un-rechtmäßigerweiſe οὐκ ὀρθῶς, βίᾳ.
Un-rechtmäßigkeit *f* ἡ ἀνομία, τὸ παράνομον.
un-redlich ἄπιστος (2), κακός.
Un-redlichkeit *f* ἡ ἀπιστία.
un-regelmäßig ἄτακτος (2), ἄνομος (2).
Un-regelmäßigkeit *f* ἡ ἀταξία, ἡ ἀνομία.
un-reif ἄωρος (2).
Un-reife *f* ἡ ἀωρία.
un-rein ἀκάθαρτος (2, auch in moraliſchem Sinne), οὐ καθαρός, ῥυπαρός.
Un-reinheit, Un-reinlichkeit *f* ἡ ἀκαθαρσία.
un-reinlich ῥυπαρός, αὐχμηρός.
un-rettbar ἀβοήθητος (2), ἀνήκεστος (2).
un-richtig οὐκ ἀληθής, ψευδής.
Un-richtigkeit *f* τὸ ψεῦδος, ἡ ἁμαρτία, τὸ ἁμάρτημα.
Un-ruhe *f* ἡ ταραχή, ὁ θόρυβος, = Sorge ἡ φροντίς (ἰδος), ἡ μέριμνα, im Staate ἡ τῶν πολιτῶν στάσις.
un-ruhig ταραχώδης, θορυβώδης, ein ~er Kopf ὁ νεωτεροποιός.
un-rühmlich ἄδοξος (2), αἰσχρός.
Un-rühmlichkeit *f* ἡ ἀδοξία, τὸ αἰσχος.
un-ſäglich ἄρρητος (2), ἀνέκφραστος (2).
un-ſanft οὐ πρᾶος, χαλεπός, βαρύς.
un-ſauber ſ. unrein, unreinlich.
Un-ſauberkeit *f* ſ. Unreinheit.
un-ſchadhaft ἀκέραιος (2), ἀβλαβής.
un-ſchädlich ἀβλαβής, j-n ~ machen ἐκποδὼν ποιεῖσθαί τινα.
Un-ſchädlichkeit *f* ἡ ἀβλάβεια.
un-ſchätzbar ὑπερτίμιος (2), πολυτίμητος (2), πλείστου ἄξιος.
Un-ſchätzbarkeit *f* τὸ πολυτίμητον.
un-ſcheinbar ἀφανής, ἀμαυρός.
Un-ſcheinbarkeit *f* ἡ ἀφάνεια.
un-ſchicklich ἀπρεπής, οὐ πρέπων, ἀσχήμων.
Un-ſchicklichkeit *f* ἡ ἀπρέπεια, ἡ ἀσχημοσύνη.
un-ſchiffbar ἄπλους (2).

un-ſchlüſſig ἄπορος (2), ~ ſein ἀπορεῖν.
Un-ſchlüſſigkeit *f* ἡ ἀπορία.
un-ſchmackhaft ἀηδής.
Un-ſchmackhaftigkeit *f* τὸ ἀηδές.
un-ſchön ἀκαλλής.
Un-ſchuld *f* τὸ ἀναίτιον, τὸ ἀνέγκλητον, = Keuſchheit ἡ ἁγνεία.
un-ſchuldig ἀναίτιος (2), ἀνέγκλητος (2), ἁγνός, καθαρός. [δίος.]
un-ſchwer οὐ χαλεπός, ῥᾴ-
Un-ſegen *m* ἡ ἀ-, δυστυχία, ἡ κακοπραγία.
un-ſelig ἄνολβος (2), ἄθλιος.
unſer, *gen.* von **wir** ἡμῶν, *pron. poss.* ἡμέτερος, ἡμῶν, der unſere, unſrige ὁ ἡμέτερος, unſert-halben, -wegen, um unſertwillen ἡμῶν χάριν, ἡμῶν ἕνεκα, τὸ καθ' ἡμᾶς, unſerſeits τὸ καθ' ἡμᾶς αὐτούς.
un-ſicher σφαλερός, ἐπισφαλής, ἀβέβαιος (2), ἄπιστος (2, unzuverläſſig), ἄδηλος (2, nicht ausgemacht).
Un-ſicherheit *f* τὸ σφαλερόν, τὸ ἀβέβαιον, ἡ ἀπιστία, τὸ ἄδηλον.
un-ſichtbar ἀθέατος (2), ἀόρατος (2), ἀφανής, ἄδηλος (2).
Un-ſichtbarkeit *f* ἡ ἀφάνεια.
Un-ſinn *m* ἡ ἀφροσύνη, ἡ ἄνοια, τὸ ἄλογον.
un-ſinnig ἄφρων, ἔκ-, παράφρων.
un-ſittlich, un-ſittſam ἄκοσμος (2), ἀπαίδευτος (2).
Un-ſittlichkeit, Un-ſittſamkeit *f* ἡ ἀκοσμία, ἡ ἀπαιδευσία.
un-ſorgſam ἀμελής, ὀλίγωρος (2), ῥᾳδιουργός (2).
un-ſparſam ἀφειδής.
un-ſtandhaft οὐ μόνιμος (2), ἀβέβαιος (2, von Perſonen und Sachen).
un-ſtatthaft ἀνεγχώρητος (2), παράνομος (2).
un-ſterblich ἀθάνατος (2).
Un-ſterblichkeit *f* ἡ ἀθανασία.
un-ſtern *m* ἡ κακὴ τύχη.
un-ſtet ἀβέβαιος (2), ταραχώδης.
un-ſtrafbar ἀζήμιος (2), ἀναίτιος (2).
un-ſträflich ἀγνός, ἀνέγκλητος (2), ἄμεμπτος (2), δίκαιος, ὅσιος.
Un-ſträflichkeit *f* ἡ ἁγνεία, τὸ ἄμεμπτον.
un-ſtreitig ἀναμφίλογος (2), ἀναμφισβήτητος (2).
un-ſtudiert (von Perſonen) ἀδίδακτος (2), ἀγράμματος (2), (von Sachen) ἀνεπιτήδευτος (2), αὐτοσχέδιος (2).
Un-ſumme *f* τὸ ἀμήχανον πλῆθος. [καιος.]
un-ſündlich ὅσιος καὶ δί-
un-tadelhaft, un-tadelig ἄμεμπτος (2), ἀνεπίληπτος (2), ἀψεγής.
Un-tat *f* τὸ ἀνόσιον ἔργον.
un-tätig ἀργός, ἄπονος (2), ~ ſein ἀργεῖν.
Un-tätigkeit *f* ἡ ἀργία, ἡ ἀπονία.

un-tauglich ἄχρηστος (2), φαῦλος.

Un-tauglichkeit *f* ἡ ἀχρηστία, ἡ φαυλότης (ητος).

unten κάτω, weiter ~ κατωτέρω, ganz ~ κατωτάτω, nach ~ εἰς τὰ κάτω, von ~ κάτωθεν, ~ und oben ἄνω καὶ κάτω.

unter: auf die Frage wo? ὑπό mit *gen.* und *dat.*, zur Bezeichnung der Unterwürfigkeit ὑπό oder ἐπί mit *dat.*, ~ j-m sein εἶναι ὑπό, ἐπί τινι, = j-m nachstehen δεύτερον εἶναί τινος, bei Zahlangaben ἐντός mit *gen.* oder ἔλαττον ἤ, ~ fünf Jahren ἐντὸς πέντε ἐτῶν, ein Mann ~ vierzig Jahren ἀνὴρ ἔλαττόν τι ἢ τετταράκοντα ἔτη γεγονώς, zur Bezeichnung der Art, wie etw. geschieht, ἐπί mit *dat.*, ὑπό mit *gen.* oder *dat.*, gewöhnlich durch das *part.*, ~ dem Vorwande ἐπὶ τῇ προφάσει oder προφασιζόμενος, ~ Tränen δακρύων, zur Bezeichnung eines Zustandes ἐν mit *dat.*, ~ den Waffen sein ἐν ὅπλοις εἶναι, = dem lateinischen inter ἐν mit *dat.*, ἐκ mit *gen.*, häufig durch den *gen. partit.* wiederzugeben, e-r ~ euch εἷς ὑμῶν, = während ἐν mit *dat.*, παρά mit *acc.*, ~ dem Essen ἐν δείπνῳ, ~ dem Trinken παρὰ πότον, auch ὑπό mit *gen.* od. *dat.* ~ Gesang ὑπό μέλους oder μέλει; auch dieses unter kann häufig durch *part.* ausgedrückt werden, auf die Frage wohin? ὑπό mit *acc.*, κατά mit *gen.*, ~ die Menschen gehen ἐξιέναι εἰς ἀνθρώπους, ~ seine Gewalt bringen ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι. διαίρεσις.

Unter-abteilung *f* ἡ ὑποδιαίρεσις.

unter-ackern καταροῦν.

Unter-admiral *m* ὁ ἐπιστολεύς.

Unter-arm *m* ὁ πῆχυς (εως), ἡ χείρ (ειρός), ὁ καρπός.

Unter-bau *m* ἡ ὑποσκευή, τὸ θεμέλιον.

unter-bauen ὑποικοδομεῖν.

Unter-befehlshaber *m* ὁ ὑποστράτηγος.

unter-binden ὑποδεῖν.

unter-bi'nden δια-, ἀποδεῖν.

unter-bleiben παραλείπεσθαι, παύεσθαι.

unter-brechen διαλύειν, κωλύειν, ἐπέχειν, j-n im Reden ~ ἐπέχειν τινὰ λέγοντα, παρενοχλεῖν τινι λέγοντι.

Unter-brechung *f* ἡ διάλυσις, τὸ κώλυμα, ἡ ἐποχή.

unter-breiten ὑποστρωνύναι.

unter-brei'ten ὑποτείνεσθαι, προτιθέναι.

unter-bringen τιθέναι, διατιθέναι, j-n ~ προνοεῖσθαί τινος.

unter-brochen οὐ συνεχής.

unter-dessen ἐν τούτῳ, μεταξύ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.

unter-drücken κατέχειν, ἐπέχειν, κρατεῖν τινος, παύειν, j-n ~ χειροῦσθαι, δουλοῦν, καταδουλοῦν, κατα-

στρέφεσθαι, ὑποχείριον ποιεῖν.

Unter-drücker *m* durch die *part.* der vorhergehenden Verba, auch ὁ τύραννος.

Unter-drückung *f* ἡ χείρωσις, ἡ δούλωσις, ἡ καταδούλωσις, ἡ καταστροφή.

Untere *subst.* ὁ, ἡ, τὸ κάτω.

unter-einander durch ἀλλήλων usw.

unter-fangen, ſich τολμᾶν.

Unter-feldherr *m* ὁ ὑποστράτηγος.

Unter-fläche *f* ἡ βάσις.

Unter-gang *m* (von Geſtirnen) ἡ δυσμή, ἡ δύσις, = Verderben ἡ διαφθορά, ἡ καθαίρεσις, ὁ ὄλεθρος.

Unter-gebene(r) *m* ὁ ὑπήκοος.

unter-gehen (von Geſtirnen) δύεσθαι, καταδύεσθαι, = zugrunde gehen ἀπόλλυσθαι, διαφθείρεσθαι.

unter-graben ὑπ-, διορύττειν (letzteres auch übertr.).

Unter-grabung *f* durch Verba.

unter-halb κάτω, κάτωθεν mit *gen.*, ὑπό mit *gen.* und *acc.*

Unter-halt *m* ἡ τροφή, ὁ βίος, τὰ ἐπιτήδεια.

unter-halten ὑπέχειν, προσκινεῖν.

unter-halten τρέφειν, = ſich unterreden διαλέγεσθαί (P.) τινι oder πρός τινα.

unter-haltend ἐπίχαρις (2), χαρίεις.

Unter-haltung *f* durch ὑπέχειν.

Unter-haltung *f* ἡ τροφή, = Unterredung ὁ διάλογος.

unter-handeln λόγους ποιεῖσθαι πρός τινα.

Unter-händler *m* ὁ διάγγελος.

Unter-handlung *f* οἱ λόγοι, ~en mit j-m anknüpfen λόγους προσφέρειν τινί, ſich mit j-m in ~en einlaſſen συμβαίνειν oder συνελθεῖν εἰς λόγους τινί.

Unter-hemd *n* ὁ χιτωνίσκος, τὸ χιτώνιον.

unter-höhlen ὑπορύττειν.

unter-irdiſch κατα-, ὑπόγειος (2), χθόνιος, κατα-, ὑποχθόνιος (2).

unter-jochen δουλοῦν, καταδουλοῦν (auch M.).

Unter-jochung *f* ἡ δούλωσις, ἡ καταδούλωσις.

Unter-kehle *f*, **-kinn** *n* τὸ ὑπὸ τοῦ γενείου.

Unter-kiefer *m* ἡ κάτω γνάθος.

Unter-kleid *n* ὁ χιτών (ῶνος).

unter-kommen: in einer Herberge ~ τυγχάνειν ξενίας.

Unter-kommen *n* = Obdach ἡ ὑποδοχή, = Verſorgung ὁ βίος, ein ~ finden βίον εὑρίσκεσθαι.

unter-kriechen ὑποδύεσθαι

Unter-lage *f* ἡ ὑπόθεσις, ἡ βάσις.

Unter-laß *m*: ohne ~ ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.

unter-laſſen παρα-, διαλείπειν, παριέναι, ἐᾶν, ich kann nicht ~ zu οὐ δύναμαι μὴ οὐ mit *inf.*

Unter-laſſung *f* durch Verba.
unter-laufen: mitu'nterlaufen παρεμπίπτειν, mit Blut unterlau'fen πελιτνοῦσθαι, als *adj.* πελιτνός, ὕφαιμος (2). [ὑποβάλλειν.]
unter-legen ὑποτιθέναι,]
Unter-leib *m* τὸ ὑπογάστριον, ἡ κοιλία, τὸ ἧτρον.
unter-liegen ἡττᾶσθαί τινος od. ὑπό τινος, ἥττω εἶναί τινος, κρατεῖσθαι, νικᾶσθαι. [χεῖλος.]
Unter-lippe *f* τὸ κάτω]
unter-malen ὑπογράφειν.
unter-mauern ὑποτειχίζειν.
unter-mengen, -miſchen ἀνα-, ἐγκαταμειγνύναι τί τινι.
unter-minieren ὑπορύττειν.
unter-nehmen ἐπιχειρεῖν, ἐγχειρεῖν τινι, ὁρμᾶσθαι (P.) πρός τι, einen Krieg ~ στρατείαν ποεῖσθαι, αἱρεσθαι πόλεμον, eine Reiſe ~ ὁρμᾶσθαι πρὸς πορείαν.
unter-nehmend θραστήριος, εὔτολμος (2), θρασύς.
Unter-nehmer *m* durch *part.*
Unter-nehmung *f* τὸ ἔργον, τὸ πρᾶγμα, τὸ ἐπιχείρημα, kriegeriſche ~ ἡ στρατεία, ὁ στόλος. [τόλμα.]
Unter-nehmungsgeiſt *m* ἡ]
unter-ordnen ὑποτάττειν.
Unter-ordnung *f* ἡ ὑπόταξις.
Unter-pfand *n* τὸ ἐνέχυρον, τὸ ὅμηρον, ἡ ὑποθήκη, ~ der Treue τὸ πιστόν, ſich gegenſeitig das ~ der Treue geben πιστὰ διδόναι καὶ λαμβάνειν.
unter-reden: ſich mit j-m ~ διαλέγεσθαί (P.) τινι oder πρός τινα. [οἱ λόγοι.]
Unter-redung *f* ὁ διάλογος,]
Unter-richt *m* ἡ παιδεία, ἡ παίδευσις, ἡ διδασκαλία, j-m ~ erteilen διδασκαλίαν ποιεῖσθαί τινί τινος, διδάσκειν τινά τι, ~ bei j-m nehmen φοιτᾶν πρός oder παρά τινα.
unter-richten διδάσκειν τινά τι, παιδεύειν τινά τι, j-n von etw. ~ φράζειν, δηλοῦν τινί τι, unterrichtet ſein von etwas εἰδέναι τι, nicht ~ ſein ἀγνοεῖν τι.
Unter-richtsgegenſtand *m* τὸ μάθημα, τὸ παίδευμα.
Unter-richtsweſen *n* τὰ περὶ τὴν παιδείαν.
Unter-rock *m* ὁ χιτών (ῶνος).
unter-ſagen ἀπαγορεύειν od. ἀπειπεῖν τινι μὴ ποιεῖν τι.
Unter-ſatz *m* ἡ ὑπόθεσις.
unter-ſcheiden διακρίνειν, διαγιγνώσκειν τι ἀπό τινος, ſich von j-m ~ διαφέρειν τινός τι, εἴς τι od. ἔν τινι.
Unter-ſcheidung *f* ἡ διάκρισις, ἡ διάγνωσις.
Unter-ſchenkel *m* ἡ κνήμη.
unter-ſchieben ὑποτιθέναι, ὑποβάλλειν.
Unter-ſchiebung *f* durch Verba.
Unter-ſchied *m* ἡ διαφορά, τὸ διάφορον, ohne ~ ἀδιαφόρως, es iſt kein ~ οὐδὲν διαφέρει.
unter-ſchieden διάφορος (2), ἀνόμοιος (2).

unter-ſchlagen κλέπτειν, ὑφαιρεῖσθαι, σφετερίζεσθαι.

Unter-ſchlagung *f* ἡ κλοπή, ἡ ὑφαίρεσις, ὁ σφετερισμός. [ſchlagung.]

Unter-ſchleif *m* ſ. Unter-

unter-ſchreiben ὑπογράφειν, ὑποσημαίνειν. [γραμμα.]

Unter-ſchrift *f* τὸ ὑπό-

Unter-ſchwelle *f* τὸ ὑπόθυρον, ὁ ὀδός.

Unter-ſeite *f* τὰ κάτω.

unter-ſetzen ὑποτιθέναι, ὑφιστάναι.

unter-ſetzt εὔσαρκος (2), παχὺς καὶ ἰσχυρός.

unter-ſiegeln ἐπι-, κατασφραγίζειν τι, ἐπιβάλλειν σφραγῖδά τινι.

unter-ſinken δύεσθαι, ὑπο-, καταδύεσθαι.

unter-ſpülen ὑποκλύζειν.

unterſt: zu ~ κατωτάτω, ἔσχατος, τελευταῖος.

Unter-ſtadt *f* ἡ κάτω πόλις.

Unter-ſtatthalter *m* ὁ ὕπαρχος.

Unterſte *subst.* ὁ, ἡ, τὸ κατωτάτω, ἔσχατος, τελευταῖος.

unterſtehen, ſich τολμᾶν.

unter-ſtellen ὑφιστάναι, ὑποτιθέναι, ὑποβάλλειν.

unter-ſtreichen ὑπογράφειν.

unter-ſtreuen ὑποπάττειν, ὑποστρωννύναι.

unter-ſtützen βοηθεῖν, ἐπικουρεῖν τινι.

Unter-ſtützung *f* ἡ βοήθεια, ἡ ἐπικουρία.

unter-ſuchen ἐξετάζειν, ἐρευνᾶν, ζητεῖν, σκοπεῖν, vom Richter ἀνακρίνειν.

Unter-ſucher *m* durch Verba.

Unter-ſuchung *f* ἡ ἐξέτασις, ἡ ἔρευνα, ἡ ζήτησις, ἡ σκέψις, gerichtliche ~ ἡ κρίσις, ἡ δίκη.

unter-tan: j-m ~ ὑπήκοός τινος, ὁ ἀρχόμενος (beide auch *subst.*).

unter-tänig ſ. untertan.

Unter-tänigkeit *f* ἡ πειθαρχία.

unter-tauchen *trans.* βάπτειν, βαπτίζειν τι εἴς τι od. ἔν τινι, *intr.* κατα-, ὑποδύεσθαι. [κάτω.]

unter-wärts κάτω, εἰς τὰ

unter-wegs κατὰ τὴν ὁδόν oder πορείαν, ἐν τῇ ὁδῷ.

unter-weiſen ſ. unterrichten.

Unter-weiſung *f* ſ. Unterricht.

unter-werfen καταστρέφεσθαι, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι, χειροῦσθαι, παρίστασθαι, δουλοῦσθαι, καταδουλοῦσθαι.

Unter-werfung *f* ἡ χείρωσις, ἡ δούλωσις, durch Verba.

unter-winden, ſich τολμᾶν.

unter-wühlen ὑπορύττειν.

unter-würfig ὑπήκοος (2), ὑποχείριος (2), ὑποτεταγμένος. [ταξις.]

Unter-würfigkeit *f* ἡ ὑπό-

unter-zeichnen ὑπογράφειν.

Unter-zeichnung *f* ἡ ὑπογραφή.

unter-ziehen: ſich einer Sache ὑφίστασθαι, ὑπομένειν, ὑπέχειν τι.

Un-tiefe *f* τὸ τέναγος.
Un-tier *n* τὸ τέρας (ατος).
un-trennbar ἀχώριστος (2), ἀδιαίρετος (2).
un-treu ἄπιστος (2), j-m ~ werden προδιδόναι τινά, seiner Pflicht ~ werden ἀμελεῖν τῶν δεόντων, seinem Worte ~ werden ψεύδεσθαι τὴν πίστιν.
Un-treue *f* ἡ ἀπιστία.
un-trinkbar οὐ πότιμος (2).
un-tröstlich ἀπαραμύθητος (2). [ψευστος (2).]
un-trüglich ἀψευδής, ἀδιά-]
Un-trüglichkeit *f* τὸ ἀψευδές.
un-tüchtig ἀνεπιτήδειος, ἄχρηστος, ἀδύνατος (sämtlich 2).
Un-tüchtigkeit *f* ἡ ἀχρηστία.
Un-tugend *f* ἡ κακία, ἡ πονηρία. [νηρός.]
un-tugendhaft κακός, πο-]
un-tunlich ἀμήχανος, ἀδύνατος, ἄπορος (sämtlich 2).
Un-tunlichkeit *f* ἡ ἀμηχανία, ἡ ἀπορία.
un-überlegt ἀπερί-, ἀπρό-, ἄσκεπτος, ἀπροβούλευτος, ἄβουλος (sämtlich 2), ~ handeln ἀγνωμονεῖν.
Un-überlegtheit *f* ἡ ἀβουλία, ἡ ἀπρομήθεια. [(2).]
un-übersehbar ἀπέραντος]
un-übersteiglich ἀδιάβατος (2). [τος (2).]
un-übertrefflich ἀνυπέρβλη-]
un-über-windlich, -wunden ἀήττητος, ἀνίκητος, ἄμαχος (sämtlich 2).
Un-überwindlichkeit *f* das *neutr.* der vorh. *adj.*
un-umgänglich = ungesellig ἀπρόσμεικτος (2), ἀπροσήγορος (2), = unvermeidlich ἄφυκτος (2), ἀναγκαῖος, es ist ~ nötig πᾶσα ἀνάγκη ἐστίν, παντελῶς δεῖ.
Un-umgänglichkeit *f* ἡ ἀπροσηγορία, ἡ ἀνάγκη.
un-umschränkt αὐτόνομος (2), ἐλεύθερος, ~er Herrscher αὐτοκράτωρ (ορος), ὁ δεσπότης, ~e Herrschaft ἡ αὐτοκρατορία, ἡ δεσποτεία, ~er Herrscher sein αὐτοκρατορεύειν, δεσποτεύειν.
un-umstößlich ἀν-, ἀνεξέλεγκτος (2), βεβαιότατος, σαφέστατος.
un-umwunden ἁπλοῦς, ἀπροκάλυπτος (2).
un-unterbrochen ἀδιάλειπτος (2), συνεχής.
un-unterrichtet ἀπαίδευτος (2), ἀμαθής.
un-untersucht ἀνεξέταστος, ἄκριτος, ἀνέλεγκτος (sämtlich 2).
un-väterlich οὐ πατρικός, ἄστοργος (2).
un-verächtlich ἀκαταφρόνητος (2).
un-veränderlich ἀ-, ἀμετακίνητος (2), ἀμετάβλητος (2).
Un-veränderlichkeit *f* durch das *neutr.* der vorh. *adj.*
un-verändert ἀεί ὁ, ἡ, τὸ αὐτός, ἀεὶ ὅμοιος.
un-verantwortlich ἀναπολόγητος (2), ἀπαραίτητος (2).
un-verarbeitet ἀκατέργαστος (2).

un-veräußerlich ἀναπόδοτος (2), ἄπρατος (2).
un-verbesserlich = fehlerfrei τέλειος, = nicht zu bessern ἀδιόρθωτος(2),ἀνίατος(2).
un-verbessert ἀδιόρθωτος (2).
un-verblümt ἁπλοῦς. [(2).]
un-verborgen οὐκ ἄδηλος
un-verboten οὐκ ἀπόρρητος (2).
un-verbrannt ἄφλεκτος(2), ἄκαυστος (2).
un-verbraucht ἀδαπάνητος (2), οὐκ ἀναλωθείς oder ἀνηλωμένος. [(2).]
un-verbrennlich ἄκαυστος
un-verbrüchlich ἔμπεδος (2), βεβαιότατος.
un-verbunden ἀνεπίδετος (2), ἀσύνδετος (2).
un-verbürgt ἀνεχέγγυος(2).
un-verdächtig ἀνύποπτος(2).
Un-verdächtigkeit *f* τὸ ἀνύποπτον.
un-verdammt οὐ καταδικασθείς, ἀκατάκριτος (2).
un-verdaulich, un-verdaut ἄπεπτος (2), ὠμός.
Un-verdaulichkeit *f* ἡ ἀπεψία. [κάλυπτος (2).]
un-verdeckt ἀ-, ἀπρο-
un-verderblich, un-verderbt ἄφθαρτος, ἀδιάφθαρτος, ἀδιάφθορος (sämtlich 2).
Un-verderbtheit *f* ἡ ἀφθαρσία, ἡ ἀδιαφθαρσία.
un-verdorben, Un-verdorbenheit *f* s. die vorh. Wörter.
un-verdrossen ἄοκνος (2), πρόθυμος (2).
Un-verdrossenheit *f* ἡ προθυμία. [(2).]
un-verdunten ἀμίσθωτος
un-verdünnt ἄκρατος (2).
un-verehelicht ἄγαμος (2).
un-vereidet ἀνώμοτος (2), οὐχ ὁρκωτός.
un-vereinbar ἀσύστατος(2), ἀνάρμοστος (2).
Un-vereinbarkeit *f* ἡ ἀσυστασία.
un-verfälscht ἀκέραιος (2), ἄκρατος (2), (in sittlicher Beziehung) ἀδιάφθαρτος(2).
un-verfänglich ἄδολος (2), ἁπλοῦς.
un-vergänglich ἄφθαρτος, ἀθάνατος, ἀΐδιος (sämtlich 2).
Un-vergänglichkeit *f* ἡ ἀφθαρσία, ἡ ἀθανασία.
un-vergeßlich ἀείμνηστος(2).
Un-vergeßlichkeit *f* τὸ ἀείμνηστον.
un-vergleichlich ἀπαράβλητος (2), ἀνυπέρβλητος (2).
un-vergolten ἀναπόδοτος (2), ἄμισθος (2).
un-verhältnismäßig παράλογος (2), ἄμετρος (2), πλέων τοῦ δέοντος.
un-verhalten, un-verhehlt, un-verhohlen ἀπροκάλυπτος (2).
un-verharscht οὐκ ἀπουλωμένος.
un-verheert ἀδήωτος (2), ἀπόρθητος (2).
un-verheiratet ἄγαμος (2).
un-verhindert ἀκώλυτος(2).
un-verhofft ἀνέλπιστος (2), ἀπροσδόκητος (2).

un-verhöhnt ἀνύβριστος (2), ἀκαταγέλαστος (2).
un-verhört ἀνήκουστος (2), ἄκριτος (2).
un-verhüllt ἀκάλυπτος (2).
un-verkäuflich, un-verkauft ἄπρατος (2).
un-verkennbar ἐμφανής, οὐκ ἀφανής.
un-verkürzt ἀμείωτος (2), ἐντελής.
un-verletz-bar, -lich ἄσυλος (2), ὅσιος.
Un-verletzbarkeit *f* ἡ ἀσυλία.
un-verletzt ἀβλαβής, ἀπαθής, σῶς (2), σῶος.
un-verlobt ἀνέγγυος (2).
un-verloren σῶς (2), σῶος.
un-verlost ἀκλήρωτος (2).
un-vermählt ἄνυμφος (2), ἀνύμφευτος (2).
un-vermeidlich ἄφυκτος (2), ἀναγκαῖος.
Un-vermeidlichkeit *f* ἡ ἀνάγκη.
un-vermerkt ἀφανής, ἀναίσθητος (2), gew. durch λανθάνειν mit *part.*, er kam ~ ἔλαθεν ἐλθών.
un-vermietet ἀμίσθωτος (2).
un-vermischt ἄκρατος (2).
un-vermittelt ἀμεσίτευτος (2).
Un-vermögen *n* ἡ ἀδυναμία, ἡ ἀδυνασία, ἡ ἀσθένεια.
un-vermögend ἀδύνατος (2), ἀσθενής, ~ sein ἀδυνατεῖν, ἀσθενεῖν.
un-vermutet ἀπροσδόκητος (2), αἰφνίδιος (2).
un-vernarbt s. unverharscht.
un-vernehmlich ἀσαφής.
Un-vernunft *f* ἡ ἄνοια, ἡ ἀλογία, ἡ ἀφροσύνη.
un-vernünftig ἄλογος (2), ἀσύνετος (2), (von Personen) ἄνους, ἄφρων.
un-verpachtet ἀμίσθωτος (2).
un-verrichtet ἄπρακτος (2), ἀποίητος (2) ~er Sache abziehen ἄπρακτον ἀπέρχεσθαι, j-n ~er Sache gehen lassen ἄπρακτον ἀποπέμπειν τινά.
un-verriegelt ἄκλειστος (2).
un-verrückt ἀ-, ἀμετακίνητος (2).
un-verschämt ἀναιδής, ἀναίσχυντος (2), ἰταμός.
Un-verschämtheit *f* ἡ ἀναίδεια, ἡ ἀναισχυντία.
un-verschanzt ἀχαράκωτος (2), ἀτείχιστος (2), ἀπερίφρακτος (2).
un-verschlossen ἄκλειστος (2), ἀδιάκλειστος (2).
un-verschont οὐκ ἀβλαβής, j-n ~ lassen ἀπέχεσθαί τινος.
un-verschuldet ἀνάξιος (2), = ohne Schulden οὐχ ὑπόχρεως.
un-verschwiegen ἀσίγητος (2).
Un-verschwiegenheit *f* ἡ ἀσιγησία.
un-versehens ἐξ ἀπροσδοκήτου, αἰφνιδίως, ἄφνω, ἐξαίφνης.
un-versehrt ἀκέραιος (2), σῶς (2), σῶος, ἀβλαβής.
Un-versehrtheit *f* ἡ ἀβλάβεια.
un-versiegbar ἀέναος (2).

un-versiegelt ἀσήμαντος (2), ἀσφράγιστος (2).
un-versöhnlich ἀδι-, ἀκατάλλακτος (2).
Un-versöhnlichkeit *f* durch das *neutr.* der vorhergehenden *adj.*
un-versöhnt ἀνεξίλαστος (2).
un-versorgt ἄκληρος (2), (von Töchtern) ἀνέκδοτος (2).
Un-verstand *m* ἡ ἄνοια, ἡ ἀφροσύνη, ἡ ἀσυνεσία.
un-verständig ἀσύνετος (2), ἄφρων.
un-verständlich ἄσημος (2), ἀφανής, ἀσαφής, ἄδηλος (2).
Un-verständlichkeit *f* ἡ ἀφάνεια, ἡ ἀσάφεια.
un-versteckt ἄκρυπτος (2), φανερός, ἐμφανής.
un-verstellt ἄπλαστος (2), ἁπλοῦς.
un-verstümmelt ἄπηρος (2), ἀπήρωτος (2).
un-versucht ἀπείρατος (2), nichts ~ lassen ἐπὶ πᾶν ἐλθεῖν, πάσας μηχανὰς μηχανᾶσθαι.
un-verteidigt ἀναπολόγητος (2, mit Worten), ἀφρούρητος (2, von Plätzen u. dgl.).
un-vertilgbar ἀνεξάλειπτος (2), ἀδιάφθαρτος (2).
un-verträglich φιλόνικος (2), ἀκοινώνητος (2), (von Sachen) ἀλλότριος, ἀνάρμοστος (2).
Un-verträglichkeit *f* ἡ φιλονικία, ἡ ἀκοινωνία.
un-verurteilt ἄκριτος (2), ἀδίκαστος (2).
un-verwahrt ἄφρακτος (2), ἀφύλακτος (2).
un-verwandelt ἀμετάβλητος (2).
un-verwandt ἄ-, ἀδιάστροφος (2), ἀτενής, mit ~em Blick ἀτενές, mit ~em Blick j-n ansehen ἀτενίζειν εἴς oder πρός τινα.
un-verwehrt ἀκώλυτος (2), es ist ~ ἔξεστιν.
un-verweilt ἀμέλλητος (2), ἀπροφάσιστος (2).
un-verwelklich ἀμάραντος (2).
un-verwerflich ἄμεμπτος (2).
un-verweslich ἀδιάφθορος (2), ἀδιάφθαρτος (2).
un-verworren ἀτάρακτος (2).
un-verwundbar, un-verwundet ἄτρωτος (2).
Un-verwundbarkeit *f* ἡ ἀτρωσία.
un-verwüstet ἀδήωτος (2), ἀπόρθητος (2).
un-verwüstlich ἀναπότριπτος (2), ἀδιάφθαρτος (2).
un-verzagt ἄφοβος (2), ἀδεής, ἄοκνος (2).
un-verzäunt ἄφρακτος (2).
un-verzeihlich οὐ συγγνωστός (2).
un-verziert ἄκοσμος (2), ἀκόσμητος (2).
un-verzinslich, un-verzinst ἄτοκος (2).
un-verzüglich ἀμέλλητος (2), πρόθυμος (2), *adv.* εὐθύς.
un-vollendet ἀτελής, ἀτέλεστος (2).
un-vollkommen ἀτελής, ἐνδεής, ἐλλιπής.
Un-vollkommenheit *f* ἡ ἀτέλεια, τὸ ἐνδεές.

un-vollständig ἀτελής, οὐ τέλειος, ἐνδεής.
Un-vollständigkeit *f* durch das *neutr.* der vorherg. *adj.*
un-vollzählig οὐχ ἱκανός, ἐνδεής.
un-vollzogen ἄπρακτος (2), ἀτέλεστος (2).
un-vorbereitet ἀπαρασκεύαστος (2), ἀμελέτητος (2).
un-vorhergesehen ἀπρόοπτος, ἀπρονόητος, ἀπροσδόκητος, ἀνέλπιστος (sämtlich 2).
un-vorsichtig ἀπερίσκεπτος (2), ἀπρονόητος (2), ἀμελής.
Un-vorsichtigkeit *f* ἡ ἀμέλεια, das *neutr.* der vorh. *adj.*
un-vorteilhaft ἀσύμφορος (2), ἀνωφελής.
un-wahr οὐκ ἀληθής, ψευδής.
un-wahrhaft ψευδής, ἄπιστος (2).
Un-wahrhaftigkeit, Unwahrheit *f* τὸ ψεῦδος, τὸ πλαστόν.
un-wahrscheinlich ἀπίθανος (2), ἀπεικώς, *adv.* ἀπεικότως.
Un-wahrscheinlichkeit *f* ἡ ἀπιθανότης (ητος), τὸ ἀπεικός.
un-wandelbar ἄτροπος, ἀμετάβλητος (in der Gesinnung), ἀμετάπειστος (sämtlich 2).
Un-wandelbarkeit *f* durch das *neutr.* der vorherg. *adj.*
un-wegsam ἄβατος (2), ἀστιβής.
Un-wegsamkeit *f* τὸ ἄβατον.
un-weiblich οὐ πρέπων γυναικί.
un-weigerlich ἀπροφάσιστος (2). [ἄφρων.]
un-weise ἄσοφος (2),
un-weit οὐ πόρρω, ἐγγύς mit *gen.*
un-wert ἀνάξιος (2), = nichts wert φαῦλος.
Un-wesen *n* ὁ θόρυβος.
un-wesentlich περιττός, ἀχρεῖος (2).
un-wichtig οὐκ ἀξιόλογος (2), κοῦφος, μικρός.
Un-wichtigkeit *f* ἡ μικρότης, ἡ λεπτότης (ητος).
un-wider-leglich, -legt ἀν-, ἀνεξέλεγκτος (2).
un-widerruflich ἀμετάκλητος (2).
un-widerstehlich ἀκατάσχετος (2).
un-wiederbringlich ἀνεπισκεύαστος (2).
Un-wille *m* ἡ ἀγανάκτησις, ἡ ὀργή, ἡ δυσθυμία, aus ~n ἀχθόμενος, ἀγανακτῶν.
un-willfährig ἀπρόθυμος (2).
un-willig ἀγανακτῶν, ὀργιζόμενος, ~ sein ἀγανακτεῖν τινι oder ἐπί τινι, = ungern ἄκων.
un-willkommen δυσάρεστος (2), δυσχερής.
un-willkürlich ἀκούσιος (2), αὐτόματος (2).
un-wirksam μάταιος, ἀσθενής.
un-wirt-bar, -lich ἄξενος (2).
Un-wirt-barkeit, -lichkeit *f* τὸ ἄξενον.
un-wirtschaftlich οὐκ οἰκονομικός, δαπανηρός.

Un-wirtſchaftlichkeit *f* τὸ δαπανηρόν, ἡ τρυφή.
un-wiſſend ἀγνοῶν, οὐκ εἰδώς, = unerfahren ἀνεπιστήμων, ἄπειρος (2), = dumm ἀμαθής, ἀπαίδευτος (2).
Un-wiſſenheit *f* ἡ ἄγνοια, ἡ ἀπειρία, ἡ ἀμαθία.
un-wiſſenſchaftlich ἄτεχνος (2), ἀνεπιστήμων.
un-wiſſentlich ἀκούσιος (2), οὐχ ἑκών. [ψυχρός.]
un-witzig ἄκομψος (2), ſ
un-wohl ἄρρωστος (2), ~ ſein ἀρρωστεῖν.
un-würdig ἀνάξιος (2).
Un-zahl *f* τὸ ἄπειρον πλῆθος, ἡ μυριάς (ἄδος).
un-zählbar ἀναρίθμητος (2), ἀνάριθμος (2), μυρίος.
Un-zählbarkeit *f* τὸ ἀμήχανον πλῆθος oder durch das *neutr.* der vorherg. *adj.*
un-zählig ſ. unzählbar, ~e Male ἀπειράκις.
un-zähmbar ἀ-, δυστιθάσευτος (2).
un-zart ἀνεπιεικής.
Unze *f* ἡ οὐγκία.
Un-zeit *f* ἡ ἀκαιρία, ἡ ἀωρία, zur ~ ἄκαιρος (2).
un-zeitig ἄκαιρος (2), παρα-, ἀποκαίριος (2), = unreif ἄωρος (2).
un-zerbrechlich ἄρρηκτος (2), ἀρραγής.
Un-zerbrechlichkeit *f* τὸ ἄρρηκτον. [(2).]
un-zerbrochen ἄθραυστος ſ
un-zerſtörbar ἀκαθαίρετος (2), ἄφθαρτος (2).
Un-zerſtörbarkeit *f* ἡ ἀφθορία.
un-zerteilbar ἀδιαίρετος (2).
Un-zerteilbarkeit *f* τὸ ἀδιαίρετον. [(2).]
un-zertrennlich ἀχώριστος ſ
un-ziemlich ἀπρεπής, οὐ προσήκων. [πεια.]
Un-ziemlichkeit *f* ἡ ἀπρέ-ſ
Un-zier, Un-zierde *f* τὸ ἄκοσμον, τὸ ἀκομψον.
un-zierlich ἀπρεπής, ἄκομψος (2), ἄκοσμος (2).
Un-zierlichkeit *f* ἡ ἀκοσμία.
un-zinsbar ἀτελής.
Un-zinsbarkeit *f* ἡ ἀτέλεια.
Un-zucht *f* ἡ ἀσέλγεια, ἡ ἀκρασία, ἡ πορνεία, ἡ μοιχεία, ~ treiben μοιχεύεσθαι, πορνεύεσθαι.
un-züchtig ἀσελγής, μοιχικός, ~e Handlung τὸ κιναίδισμα.
Un-züchtigkeit *f* ἡ πορνεία.
un-zufrieden δύσκολος (2), δυσάρεστος (2), ~ mit ſ-m Schickſal μεμψίμοιρος (2), ~ ſein mit oder über etwas δυσκολαίνειν τι, δυσχεραίνειν τι. [κολία.]
Un-zufriedenheit *f* ἡ δυσ-ſ
un-zugänglich ἄβατος (2).
Un-zugänglichkeit *f* τὸ ἄβατον. [ἐνδεής, ἐλλιπής.]
un-zulänglich οὐκ ἱκανός, ſ
Un-zulänglichkeit *f* τὸ ἐλλιπές.
un-zuläſſig ἀνεγχώρητος, ἀθέμιστος, παράνομος (sämtlich 2).
Un-zuläſſigkeit *f* durch das *neutr.* der vorh. *adj.*

un-zureichend ſ. unzulänglich.
un-zuträglich ἀσύμφορος(2).
un-zuverläſſig ἄπιστος (2), ἀβέβαιος (2).
Un-zuverläſſigkeit *f* ἡ ἀπιστία.
un-zweckmäßig ἀνεπιτήδειος (2), ἄτοπος (2).
un-zweideutig ἀναμφίβολος (2), σαφής.
un-zweifelhaft ἀναμφίβολος, ἀναμφίλογος, ἀναμφισβήτητος (ſämtlich 2).
Un-zweifelhaftigkeit *f* τὸ ἀναμφίβολον.
üppig τρυφερός, ἁβρός, ἀσελγής, ~ ſein ἐκτρυφᾶν.
Üppigkeit *f* ἡ τρυφή, ἡ ἀσωτία, ἡ ἀσέλγεια.
Ur-ahn, Ur-ahnherr *m* ὁ προπάτωρ (ορος), ὁ τοῦ γένους ἀρχηγέτης.
ur-alt ἀρχαῖος, πολυχρόνιος (2), πολυετής.
Ur-anfang *m* ἡ ἀρχή.
ur-bar ἐργάσιμος, ἐνεργός, γεωργήσιμος (ſämtlich 2), ~ machen ἡμεροῦν, γεωργεῖν.
Ur-beginn *m* ἡ ἀρχή.
Ur-beſtandteil *m* τὸ πρῶτον στοιχεῖον.
Ur-bewohner *m* ὁ αὐτόχθων (ονος).
Ur-bild *n* τὸ ἀρχέτυπον, τὸ πρωτότυπον.
Ur-eltern, die οἱ πρόγονοι, οἱ προπάτορες.
Ur-enkel *m*, **-enkelin** *f* ὁ, ἡ ἀπέγγονος. [τηθή.)
Ur-großmutter *f* ἡ ἐπι-ſ
Ur-großvater *m* ὁ πρόπαππος.
Ur-heber *m* ὁ αἴτιος, ὁ ἀρχηγός.
Ur-heberin *f* ἡ αἰτία.
Ur-kraft *f* ἡ ἐξ ἀρχῆς δύναμις.
Ur-kunde *f* ἡ συγγραφή, τὸ σύγγραμμα, τὸ μαρτύριον.
Ur-laub *m* ἡ ἄδεια, τὸ συγχώρημα.
Urne *f* ἡ ὑδρία (für die Überreſte der Toten), ὁ κάδος, ὁ ἀμφορεύς (für Stimmtäfelchen).
ur-plötzlich ἐξαίφνης, ἐξαπίνης.
Ur-ſache *f* ἡ αἰτία, τὸ αἴτιον, ἡ ἀρχή, aus vielen ~n ὑπὸ oder ἀπὸ πολλῶν, ohne ~ μάτην, κενός.
ur-ſächlich αἴτιος.
Ur-ſchrift *f* τὸ αὐτόγραφον.
Ur-ſprung *m* ἡ ἀρχή, ἡ αἰτία, ἡ γένεσις, von ~ an ἐξ ἀρχῆς.
ur-ſprünglich ὁ, ἡ, τὸ κατ' ἀρχήν oder ἐξ ἀρχῆς, *adv.* ἐξ ἀρχῆς, κατ' ἀρχήν, τὴν ἀρχήν.
Ur-ſtoff *m* τὸ στοιχεῖον.
Ur-teil *n* ἡ γνώμη, ἡ γνῶσις, ἡ διάγνωσις, ἡ κρίσις, das ~ fällen τὴν ψῆφον τίθεσθαι, ein ~ fällen über etw. γιγνώσκειν περί τινος, κρίσιν ποιεῖσθαι περί τινος, ein ~ fällen über (gegen) j-n καταγιγνώσκειν τινός, nach meinem ~ ὥσπερ ἐγὼ γιγνώσκω, ἐμοὶ δοκεῖν.
ur-teilen κρίνειν, γιγνώσκειν, als Richter δικάζειν,

τὴν ψῆφον τίθεσθαι, unrichtig ~ οὐκ ὀρθῶς γιγνώσκειν, παραγιγνώσκειν, über etwas ~ κρίσιν ποιεῖσθαί τινος oder περί τινος. [συνετός.)

ur-teilsfähig γνωμονικός,

Ur-teilsfähigkeit *f* ἡ σύνεσις.

Ur-teilskraft *f* ἡ σύνεσις, ἡ γνώμη, ἡ διάνοια.

ur-teilslos ἀγνώμων, ἄκριτος (2).

Ur-teilsspruch *m* ἡ κρίσις, ἡ διαγνώμη, ἡ διάγνωσις.

Ur-text *m* τὸ ἀρχέτυπον.

Ur-übel *n* τὸ πρώταρχον κακόν, ἡ τῶν κακῶν ἀρχή. [παππος.)

Ur-urgroßvater *m* ὁ ἀπό-

Ur-vater *m* ὁ πατριάρχης, ὁ προπάτωρ (ορος), ὁ τοῦ γένους ἀρχηγέτης.

Ur-volk *n* οἱ αὐτόχθονες.

Ur-wald *m* ἡ αὐτοφυὴς ὕλη.

Ur-welt *f* ὁ ἐξ ἀρχῆς κόσμος.

Ur-wesen *n* τὸ ὄν (ὄντος), τὸ πάμπρωτον ὄν, ἡ ἐξ ἀρχῆς οὐσία. [χρόνος.)

Ur-zeit *f* ὁ κατ' ἀρχὴν

usurpator *m* ὁ τύραννος (in einem Freistaate), ὁ σφετερισάμενος od. παρεξελόμενος τὴν ἀρχήν, ὁ βίᾳ καταστὰς ἐπὶ τὴν βασιλείαν (in einer Monarchie).

usurpieren ἑλέσθαι βίᾳ.

Utensilien, die τὰ σκεύη.

V

Vagabund *m* ὁ ἀλήτης, ὁ πλάνης (ητος).

vakant κενός, ἔρημος.

Vakanz *f* ἡ κενότης (ητος), ἡ ἐρημία.

Vasall *m* ὁ πελάτης, ὁ ὑποτεταγμένος.

Vasallen-schaft *f*, **-tum** *n* ἡ πελατεία.

Vase *f* ὁ ἀμφορεύς.

Vater *m* ὁ πατήρ (πατρός), ohne ~ ἀπάτωρ (ορος), von seiten des ~s πρὸς πατρός, πατρόθεν.

Väterchen *n* τὸ πατρίδιον.

Vaterglück *n* ἡ εὐπαιδία, ἡ εὐτεκνία.

Vater-güte, -huld *f* ἡ φιλοστοργία.

Vaterland *n* ἡ πατρίς (ίδος), ohne ~ ἄπολις (ιδος).

vaterländisch πάτριος, ἐγ-, ἐπιχώριος.

Vaterlandsfreund *m* ὁ φιλόπολις (εως und ιδος).

Vaterlandsliebe *f* ἡ φιλοπατρία.

vaterlandslos ἄπολις (ιδος).

Vaterlandsverräter *m* ὁ τῆς πατρίδος προδότης.

väterlich πατρῷος, das ~e Vermögen τὰ πατρῷα, πάτριος (von Sitten und Gebräuchen), ~er Brauch τὸ πάτριον (auch *pl.*).

väterlicherseits: s. von seiten des Vaters unter Vater.

Vaterliebe *f* ἡ φιλοστοργία.

vaterlos ἀπάτωρ (ορος).
Vatermord *m* ὁ τοῦ πατρὸς φόνος.
Vater=mörder *m*, **=mörderin** *f* ὁ, ἡ πατροκτόνος.
Vatersbruder *m* ὁ πάτρως (ωος und ω), ὁ πατράδελφος.
Vaterſchweſter *f* ἡ τοῦ πατρὸς ἀδελφή.
Vaterſtadt *f* ſ. Vaterland, auch ἡ πόλις.
Vaterteil *n* τὰ πατρῷα.
Vegetabilien, die τὰ φυτά.
Vegetation *f* τὰ περὶ τὰ φυτά.
Veilchen *n* τὸ ἴον.
Veilchenbeet *n* ἡ ἰωνιά.
veilchen=blau, =farbig ἰώδης.
ver-abfolgen παραδιδόναι.
Ver-abfolgung *f* ἡ παράδοσις.
ver-abreden συντίθεσθαί τί τινι oder πρός τινα, κοινολογεῖσθαί τινι oder πρός τινα περί τινος.
ver-abredet συγκείμενος.
ver-abredetermaßen ἀπὸ od. ἐκ συνθήκης.
Ver-abredung *f* ἡ συνθήκη, τὸ σύνθημα, ἡ ὁμολογία.
ver-abreichen παραδιδόναι.
ver-abſäumen ἀμελεῖν, ὀλιγωρεῖν τινος.
Ver-abſäumung *f* ἡ ἀμέλεια.
ver-abſcheuen δια-, ἀποπτύειν, μισεῖν, βδελύττεσθαι (P.).
ver-abſcheuens=wert, =würdig κατάπτυστος (2).
ver-abſcheut βδελυκτός, κατάπτυστος (2).
Ver-abſcheuung *f* ἡ βδελυγμία.
ver-abſchieden ἀποπέμπειν, ἀφιέναι.
Ver-abſchiedung *f* ἡ ἀποπομπή, ἡ ἀπόπεμψις, ἡ ἄφεσις.
ver-achten καταφρονεῖν τινος, ὑπερφρονεῖν τινος, ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιεῖσθαί τινα.
Ver-ächter *m* durch *part.*
ver-achtet καταφρονητός, ἄτιμος (2), ἄδοξος (2).
ver-ächtlich εὐκαταφρόνητος (2), φαῦλος, ἄτιμος (2), ἄδοξος (2), = verachtend καταφρονητικός.
Ver-ächtlichkeit *f* ἡ ἀτιμία, ἡ ἀδοξία.
Ver-achtung *f* ἡ καταφρόνησις, τὸ καταφρόνημα, (als Zuſtand) ἡ ἀτιμία, ἡ ἀδοξία.
ver-achtungs=wert, =würdig ſ. verächtlich.
ver-allgemeinern κοινὸν ποιεῖν τι.
ver-alten παλαιοῦσθαι (P.), ἐγχρονίζεσθαι (P.), ἀπαρχαιοῦσθαι (P.), ~ laſſen παλαιοῦν.
ver-altet ἀπηρχαιωμένος.
ver-änderlich εὐμετάβολος (2), εὐμετάβλητος (2).
Ver-änderlichkeit *f* durch das *neutr.* der vorh. *adj.*
ver-ändern μεταβάλλειν, μεθιστάναι, μεταλλάττειν.
Ver-änderung *f* ἡ μεταβολή, ἡ μετάστασις.

ver-anlaſſen αἴτιον εἶναί οδ. γίγνεσθαί τινος, j-n zu etw. ~ παρορμᾶν τινα ἐπί oder εἴς τι, ἐπάγειν τινὰ ἐπί τι.
Ver-anlaſſer *m* ὁ αἴτιος.
Ver-anlaſſung *f* ἡ αἰτία, ἡ ἀρχή, ἡ ἀφορμή, auf j-s ~ κελεύσαντός τινος, aus folgender ~ ἀπὸ τοῦδε, aus welcher ~ ἐξ οὗ.
ver-anſchaulichen τίθεσθαί τι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν.
ver-anſchlagen τιμᾶσθαι, auf etwas τινός.
Ver-anſchlagung *f* ἡ τίμησις.
ver-anſtalten ποιεῖν, παρα-, κατασκευάζειν, μηχανᾶσθαι. [κατασκευή.]
Ver-anſtaltung *f* ἡ παρα-,
ver-antworten λόγον διδόναι τινός, ſich ~ ἀπολογεῖσθαι (M.), = j-m Rechenſchaft geben λόγον διδόναι τινί.
ver-antwortlich ὑπεύθυνος (2), ὑπαίτιος (2), j-m ~ ſein ὑπεύθυνον oder ὑπαίτιον εἶναί τινι, für etw. τινός.
Ver-antwortung *f* ἡ ἀπολογία, j-n zur ~ ziehen λαμβάνειν λόγον παρά τινος ὑπέρ τινος, ἀνακρίνειν τινὰ περί τινος, auf eigene ~ ἀφ' ἑαυτοῦ.
ver-arbeiten ἐργάζεσθαι, κατ-, ἐξεργάζεσθαι (M.).
Ver-arbeitung *f* durch Verba.
ver-argen μέμφεσθαί (M.) τινί τι, ἐγκαλεῖν τινί τι.
ver-armen πένητα γίγνεσθαι, εἰς πενίαν καταστῆναι.
Ver-armung *f* durch Verba.
ver-auktionieren ἀποκηρύττειν. [κήρυξις.]
Ver-auktionierung *f* ἡ ἀπο-
ver-äußern ἀλλοτριοῦν, ἀπαλλοτριοῦν, ſ. verkaufen.
Ver-äußerung *f* ἡ ἀλλοτρίωσις, ἡ ἀπαλλοτρίωσις, ſ. Verkauf.
Ver-band *m* ὁ ἐπί-, κατάδεσμος, einen ~ anlegen ἐπιδεῖν, καταδεῖν.
ver-bannen φυγαδεύειν, ὀστρακίζειν, ἐξοστρακίζειν, ἐκβάλλειν, verbannt werden ἐκπίπτειν, verbannt ſein φεύγειν.
Ver-bannte(r) *m* ὁ φυγάς (ἄδος), ὁ φεύγων.
Ver-bannung *f* ἡ ἐξέλασις, ὁ ὀστρακισμός, ὁ ἐξοστρακισμός (als Handlung), ἡ φυγή (als Zuſtand), in die ~ gehen, in der ~ ſein φεύγειν, aus der ~ heimkehren κατιέναι, κατέρχεσθαι.
ver-barrikadieren ἀποφράττειν, ἀποικοδομεῖν.
ver-bauen ἀπ-, διοικοδομεῖν.
ver-bauern ἄγροικον γίγνεσθαι.
ver-bergen κρύπτειν, ἀποκρύπτειν τινά τι, verborgen ſein vor j-m λανθάνειν τινά.
Ver-bergung *f* ἡ κρύψις.
Ver-beſſerer *m* ὁ δι-, ἐπανορθωτής oder durch *part.*
ver-beſſern δι-, ἐπανορθοῦν, βελτίω ποιεῖν, ſich ~ βελτίω γίγνεσθαι.
Ver-beſſerung *f* ἡ δι-, ἐπανόρθωσις.

ver-beugen, ſich κύπτειν, προκύπτειν.
Ver-beugung *f* ἡ προσκύνησις.
ver-biegen κυρτοῦν.
Ver-biegung *f* ἡ κύρτωσις.
ver-bieten ἀπαγορεύειν (ἀπειπεῖν), κωλύειν, οὐκ ἐᾶν.
Ver-bieten *n* ἡ ἀπαγόρευσις, ἡ ἀπόρρησις.
ver-binden ἐπι-, καταδεῖν, = vereinigen συνάπτειν, συνάγειν, συντιθέναι, ſich ~ ὁμοῦ γίγνεσθαι, ſich gegen j-n ~ συνίστασθαι ἐπί τινα, ſich mit j-m ~ γίγνεσθαι μετά τινος, j-m zu Dank verbunden ſein χάριν ὀφείλειν τινί, verbunden συνεχής, συναφής, durch Verwandtſchaft mit j-m verbunden ſein συγγενῆ εἶναί τινι.
ver-bindlich κύριος, = einnehmend ἐπί-, εὔχαρις, κεχαρισμένος.
Ver-bindlichkeit *f* τὸ κύριον, τὸ κράτος, = Verpflichtung τὸ προσῆκον, τὸ δέον.
Ver-bindung *f* ἡ σύνδεσις, ἡ συναγωγή, ἡ σύνθεσις, mit etw. in ~ ſtehen ἔχεσθαί τινος, ἐξηρτῆσθαί τινος oder ἔκ τινος, mit j-m in ~ ſtehen κοινωνεῖν od. ὁμιλεῖν τινι, mit j-m in ~ treten συνίστασθαί τινι, geſellige ~ ἡ κοινωνία, politiſche ~ ἡ ἑταιρεία. [σύνδεσμος.]
Ver-bindungsmittel *n* τὸ
ver-biſſen πικρὸς τὸ ἦθος.
Ver-biſſenheit *f* ἡ πικρία.
ver-bitten: ſich etwas ~ παραιτεῖσθαί τι.
ver-bittern ἐμπικραίνειν, j-m etwas ~ λυμαίνεσθαί τινί τι, gegen j-n verbittert werden ἐμπικραίνεσθαί τινι.
Ver-bitterung *f* ἡ λύμη.
ver-blaſſen ὠχριᾶν.
ver-bleiben δια-, ἐπι-, ἐμμένειν. [ſ. ſterben.]
ver-bleichen ἀφανίζεσθαι,
ver-blenden ἀπατᾶν, ἐξαπατᾶν, παράγειν.
Ver-blendung *f* ἡ ἀπάτη.
ver-blichen ὠχρός, ἀμαυρός.
ver-blüffen ἐκπλήττειν, διαταράττειν.
ver-blüfft ἔκπληκτος (2) od. die *part. perf.* od. *aor.* P. der vorh. Verba. [πληξις.]
Ver-blüffung *f* ἡ ἔκ-
ver-blühen ἀπανθεῖν, παρακμάζειν, μαραίνεσθαι (P.).
Ver-blühen *n* ἡ ἀπάνθησις.
ver-blümt ποικίλος.
ver-bluten λειφαιμεῖν.
Ver-blutung *f* ἡ αἵματος πρόχυσις, ἡ αἱμορραγία.
ver-borgen[1] = ausleihen, verleihen δανείζειν.
ver-borgen[2] κρυπτός, ἀποκεκρυμμένος, ἀφανής, ἄδηλος (2), *adv.* κρύφα, κρυφῇ, λάθρα, ~ ſein λανθάνειν, j-m τινά, im Verborgenen etw. tun λανθάνειν ποιοῦντά τι.
Ver-borgenheit *f* durch das *neutr.* der vorherg. *adj.*
Ver-bot *n* ἡ ἀπαγόρευσις, ἡ ἀπόρρησις.

ver-boten ἀπόρρητος (2), οὐχ ὅσιος, οὐ δίκαιος, es ist ~ οὐκ ἔξεστιν.
ver-brämen παρυφαίνειν.
Ver-brämung *f* ἡ παρυφή.
Ver-brauch *m* ἡ δαπάνη, ἡ ἀνάλωσις.
ver-brauchen δαπανᾶν, ἀναλίσκειν, διαχρῆσθαι.
ver-brechen ἁμαρτάνειν, κακουργεῖν, ἀδικεῖν.
Ver-brechen *n* τὸ ἁμάρτημα, τὸ κακούργημα, τὸ ἀδίκημα, ein ~ begehen ſ. verbrechen.
Ver-brecher *m*, **-in** *f* ὁ, ἡ κακοῦργος.
ver-brecherisch κακοῦργος (2), ἀνόσιος (2).
ver-breiten διαδιδόναι, διασπείρειν, ſich ~ διέρχεσθαι.
Ver-breitung *f* ἡ διάδοσις.
ver-brennbar καύσιμος (2), καυστός.
ver-brennen κάειν, κατακάειν, ἐμ-,καταπιμπράναι, *intr.* κατακάεσθαι (P.), ἐμπίμπρασθαι (P.).
Ver-brennung *f* ἡ καῦσις.
ver-bringen διάγειν, = auf-wenden ἀναλίσκειν.
ver-brüdert ἀδελφός.
Ver-brüderung *f* ἡ ἑταιρία.
ver-brühen ἐπικάειν ζεστῷ ὕδατι.
ver-buhlt ἐρωτικός.
ver-bünden: ſich mit j-m ~ συμμαχίαν ποιεῖσθαί τινι oder πρός τινα.
ver-bündet σύμμαχος (2).
ver-bürgen ἐγγυᾶσθαί τι, ſich für j-n ~ ἐγγυητήν τινος γίγνεσθαι, πίστιν παρέχειν ὑπέρ τινος.
ver-bürgt ἐξέγγυος (2).
Ver-bürgung *f* ἡ διεγγύησις.
Ver-dacht *m* ἡ ὑποψία, ἡ ὑπόνοια, ~ gegen j-n haben ὑποπτεύειν τινά, in ~ kommen ὕποπτον γίγνεσθαι, ἐμπίπτειν εἰς ὑποψίαν.
ver-dächtig ὕποπτος (2).
ver-dächtigen διαβάλλειν.
Ver-dächtigung *f* ἡ διαβολή.
ver-dachtlos ἀνύποπτος (2).
ver-dammen καταγιγνώσκειν τινός τι, κατα-δικάζειν, κατακρίνειν τινός τι.
ver-dammenswert καταγνώσεως ἄξιος.
Ver-dammnis *f* ἡ κατα-δίκη.
ver-dammt κατάκριτος (2). = verflucht κατάρατος (2).
Ver-dammung *f* ἡ κατάγνωσις, ἡ καταδίκη.
Ver-dammungsurteil *n* ἡ κατάκρισις, ἡ καταδίκη.
ver-dammungswürdig καταγνωστός (2).
ver-dampfen ἐξ-, διατμίζεσθαι (P.).
ver-danken ὀφείλειν τινί τι, j-m viel zu ~ haben πολλὴν χάριν ὀφείλειν τινί.
ver-dauen πέττειν, διαπέττειν, κατεργάζεσθαι (M.).
ver-daulich εὔπεπτος (2).
Ver-daulichkeit *f* ἡ εὐστομαχία.
Ver-dauung *f* ἡ πέψις, schlechte ~ ἡ ἀπεψία.

Ver-dauungsbeſchwerden *f/pl.* ἡ ἀ-, δυσπεψία.
Ver-deck *n* τὸ κατάστρωμα, τὸ σανίδωμα.
ver-decken σκεπάζειν, καλύπτειν, ἐπι-, προκαλύπτειν. vorh. Verba.
ver-deckt *n* durch die *part.* der
Ver-deckung *f* ἡ κρύψις, ἡ ἐπίκρυψις.
ver-denken ſ. verargen.
Ver-derb *m* ἡ διαφθορά.
ver-derben διαφθείρειν, λυμαίνεσθαι, ἀπολλύναι, *intr.* διαφθείρεσθαι, ἀπόλλυσθαι.
Ver-derben *n* ἡ διαφθορά, ὁ ὄλεθρος, j-n ins ~ ſtürzen ſ. verderben.
Ver-derber *m* durch *part.*
ver-derblich κακός, βλαβερός, ὀλέθριος (2).
Ver-derblichkeit *f* ἡ κακία, ἡ πονηρία.
Ver-derbnis *f* ἡ φθορά.
ver-derbt διεφθαρμένος, πονηρός, κακός.
Ver-derbtheit *f* ἡ πονηρία, ἡ κακία.
ver-deutlichen σαφηνίζειν, διασαφηνίζειν, δηλοῦν.
Ver-deutlichung *f* ὁ σαφηνισμός.
ver-dichten πυκνοῦν.
ver-dichtet πυκνός.
Ver-dichtung *f* ἡ πύκνωσις.
ver-dicken πηγνύναι, παχύνειν.
Ver-dickung *f* ἡ πῆξις.
ver-dienen κτᾶσθαι (M.), πορίζεσθαι, περιποιεῖσθαι, κερδαίνειν, = ſich e-r Sache würdig machen ἄξιον εἶναί τινος, etwas nicht ~ ἀνάξιον εἶναί τινος.
Ver-dienſt *m* ἡ ἐργασία, ὁ μισθός, τὸ κέρδος, das ~ ἡ ἀξία, nach ~ κατ' ἀξίαν, ἀξίως.
ver-dienſt-lich, -voll χρηστός, καλός, πολλοῦ ἄξιος.
Ver-dienſtlichkeit *f* τὸ χρηστόν, τὸ καλόν.
ver-dient ἄξιος, προσήκων (*pass.*), χρηστός, πολλοῦ ἄξιος (*akt.*), ſich um j-n ~ machen χάριν κατατίθεσθαί τινι.
ver-dienter-maßen, -weiſe ἀξίως, δικαίως.
ver-dingen μισθοῦν, ἐκδιδόναι. ἡ ἔκδοσις.
Ver-dingung *f* ἡ μίσθωσις,
ver-dolmetſchen ἑρμηνεύειν, ἐξηγεῖσθαι.
Ver-dolmetſchung *f* ἡ ἑρμηνεία, ἡ ἐξήγησις.
ver-doppeln διπλοῦν, ἀναδιπλοῦν, διπλασιάζειν.
Ver-doppelung *f* ὁ διπλασιασμός, ἡ ἀναδίπλωσις. κακός, πονηρός.
ver-dorben διεφθαρμένος,
Ver-dorbenheit *f* ἡ κακία, ἡ πονηρία.
ver-dorren ξηραίνεσθαι, αὐαίνεσθαι (P.).
Ver-dorrung *f* ἡ ξηρασία, ὁ ξηρασμός.
ver-drängen ἀπ-, ἐξωθεῖν, ἐκβάλλειν, ἀπελαύνειν.
Ver-drängung *f* durch Verba.
ver-drehen στρέφειν, διαστρέφειν, στρεβλοῦν, die

Augen ~ διαστρέφειν τὸ ὀφθαλμώ.

Ver-drehung *f* durch Verba.

ver-dreifachen τριπλασιάζειν.

Ver-dreifachung *f* ὁ τριπλασιασμός.

ver-drießen: es verdrießt mich etw. λυπεῖ oder ἀνιᾷ μέ τι, χαλεπῶς οd. βαρέως φέρω τι, ἀγανακτῶ τινι, ἄχθομαι τινι.

ver-drießlich δύσκολος (2), ἀνιαρός, δύσθυμος (2), ~ über etwas sein ſ. verdrießen.

Ver-drießlichkeit *f* ἡ δυσκολία, ἡ δυσθυμία, ἡ ἀγανάκτησις, ~en haben πράγματα ἔχειν.

ver-drossen ἄ-, δύσθυμος (2), ἀπρόθυμος (2), ~ sein ἀθυμεῖν, ἀθύμως ἔχειν.

Ver-drossenheit *f* ἡ ἀ-, δυσθυμία.

Ver-druß *m* ἡ ἀνία, ἡ λύπη, ἡ ἀγανάκτησις, ~ haben ἀνιᾶσθαι, λυπεῖσθαι (P.), j-m ~ machen πράγματα παρέχειν τινί.

ver-duften διαπνεῖν, διατμίζειν. (P.).

ver-dummen μωραίνεσθαι

ver-dungen μισθωτός, ἔκδοτος (2).

ver-dunkeln ἐπισκοτεῖν τινι, σκοτοῦν, ἀμαυροῦν, übtr. ταπεινοῦν.

Ver-dunkelung *f* durch Verba.

ver-dünnen ὕδωρ ἐπιχεῖν τινι, = vermindern συστέλλειν. ἡ συστολή.

Ver-dünnung *f* ἡ κρᾶσις,

ver-dunsten διαπνεῖν, διατμίζειν.

ver-dursten ἀπόλλυσθαι δίψῃ.

ver-düstern ἐπισκιάζειν.

ver-dutzt ſ. verblüfft.

ver-edeln βελτίω ποιεῖν, (von Gewächsen) ἡμεροῦν, ἐξημεροῦν.

ver-edelt ἥμερος (2).

Ver-edelung *f* ἡ παιδεία, ἡ ἥμέρωσις.

ver-ehren σέβειν, σέβεσθαι, αἰδεῖσθαι, τιμᾶν, θεραπεύειν.

Ver-ehrer *m* durch *part.*

Ver-ehrung *f* ἡ τιμή, ἡ θεράπεια, ἡ αἰδώς (οῦς).

ver-ehrungswürdig σεμνός, ἁγνός, αἰδεστός.

ver-eiden, ver-eidigen ὁρκοῦν, ὁρκίζειν, λαμβάνειν ὅρκον παρά τινος.

Ver-eidigung *f* ἡ ἐξόρκωσις.

Ver-ein *m* ἡ σύστασις, ἡ σύνοδος, ἡ κοινωνία, ἡ ἑταιρία, im ~ mit j-m μετά τινος, σύν τινι.

ver-einbar ὅμοιος, ἁρμόττων, ~ sein mit etw. συναρμόττειν τινί.

Ver-einbarung *f* ſ. Verabredung.

ver-einfachen συντέμνειν.

Ver-einfachung *f* durch Verba

ver-einigen συνάγειν, συνάπτειν, sich ~ ὁμοῦ γίγνεσθαι, εἰς ταὐτὸν συνελθεῖν, sich mit j-m ~ ὁμοῦ γίγνεσθαί τινι.

ver-einigt, ver-eint ἁθρόος.

ver-einzeln μονοῦν, διαχωρίζειν.
ver-einzelt σποράς (άδος).
Ver-einzelung *f* ἡ μόνωσις.
ver-eiteln μάταιον ποιεῖν, διαλύειν, eine Hoffnung ~ σφάλλειν ἐλπίδα, vereitelt werden ἄπρακτον oder ἀτέλεστον γίγνεσθαι.
Ver-eitelung *f* ἡ διάλυσις.
ver-eitern ἐμπυοῦσθαι, ἑλκοῦσθαι (P.).
Ver-eiterung *f* ἡ ἕλκωσις.
ver-enden τελευτᾶν.
ver-engen στενοῦν, συστέλλειν, συνάγειν.
Ver-engung *f* durch Verba.
ver-erben παραδιδόναι τινί τι.
ver-ewigen ἀΐδιον ποιεῖν.
ver-fahren πράττειν, mit j-m oder gegen j-n ~ χρῆσθαί τινι und *adv.*
Ver-fahren *n* ἡ πρᾶξις, τὸ ἐπιτήδευμα, ὁ τρόπος, ἡ μέθοδος.
Ver-fall *m* ἡ διαφθορά, in ~ bringen διαφθείρειν, in ~ kommen διαφθείρεσθαι.
ver-fallen διαφθείρεσθαι, μαραίνεσθαι, τήκεσθαι (P.), in etwas ~ περιτυγχάνειν, περιπίπτειν τινί, einer Sache ~ sein ἔνοχον εἶναί τινι, = zusammenfallen συμ-, καταπίπτειν.
ver-fälschen διαφθείρειν, κιβδηλεύειν.
ver-fälscht διεφθαρμένος, κίβδηλος (2).
Ver-fälschung *f* ἡ διαφθορά, ἡ κιβδηλεία.
ver-fangen: sich in etwas ~ ἐνέχεσθαί τινι.
ver-fänglich ἀπατηλός, σοφιστικός.
Ver-fänglichkeit *f* durch die *neutr.* der vorh. *adj.*
ver-fassen συγγράφειν, συντιθέναι.
Ver-fasser *m* ὁ συγγραφεύς.
Ver-fassung *f* ἡ συγγραφή, = Zustand ἡ κατάστασις, ἡ διάθεσις, in einer ~ sein διακεῖσθαι mit *adv.*, = Staatsverfassung ἡ πολιτεία.
ver-fassungsmäßig νόμιμος, ἔννομος (2).
ver-fassungswidrig παράνομος (2).
ver-faulen σήπεσθαι, κατασήπεσθαι (P.).
ver-fechten διαμάχεσθαι περί τινος, ἀπολογεῖσθαι ὑπέρ τινος, ἀντέχεσθαί τινος.
Ver-fechter *m* durch Verba.
Ver-fechtung *f* ὁ ὑπέρ τινος ἀγών oder durch Verba.
ver-fehlen ἁμαρτάνειν, ἀποτυγχάνειν, ἀτυχεῖν τινος.
ver-feinden ἐχθροὺς καθιστάναι τινάς, sich mit j-m ~ διίστασθαι πρός τινα, προσκρούειν τινί.
ver-feindet ἐχθρός.
Ver-feindung *f* ἡ πρόσκρουσις, (als Zustand) ἡ ἀπέχθεια.
ver-feinern ἐξεργάζεσθαι, [κοσμεῖν.]
Ver-feinerung *f* ἡ ἐξεργασία, ἡ διακόσμησις.
ver-fertigen ποιεῖν, ἐργάζεσθαι, ἀποδείκνυσθαι.

Ver-fertiger *m* ὁ ποιητής oder durch Verba.
Ver-fertigung *f* ἡ ποίησις, ἡ ἐργασία.
ver-finstern ἐπισκοτεῖν τινι.
Ver-finsterung *f* ἡ ἐπισκότησις, (von Sonne und Mond) ἡ ἔκλειψις.
ver-flechten ἐμ-, συμπλέκειν τινί τι.
Ver-flechtung *f* ἡ συμπλοκή.
ver-fliegen διαπέτεσθαι, (von der Zeit) παροίχεσθαι.
ver-fließen (von der Zeit) παρ-, διέρχεσθαι, verfloſſen sein ἐξήκειν, παροίχεσθαι.
ver-fluchen καταρᾶσθαί (M.) τινι, verflucht werden von j-m ἐπάρατον γίγνεσθαι ὑπό τινος.
ver-flucht κατ-, ἐπάρατος (2), ich will ~ sein, wenn κακῶς ἀπολοίμην εἰ.
ver-flüchtigen ἐξαεροῦν, sich ~ ἐξαεροῦσθαι.
Ver-fluchung *f* ἡ ἀρά, ἡ κατάρα.
ver-folgen διώκειν, θηρᾶν, θηρεύειν, ἐπικεῖσθαί τινι, gerichtlich ~ διώκειν.
Ver-folger *m* durch *part.*
ver-früht ἄκαιρος (2), ἄωρος (2), *adv.* πρὸ καιροῦ. [ἄρχων.]
ver-fügbar ἕτοιμος, ὑπ-ſ
ver-fügen ἐπιτάττειν, über etwas ~ γιγνώσκειν περί τινος.
Ver-fügung *f* τὸ ἐπίταγμα, ich habe, es steht mir etwas zur ~ πάρεστί, ὑπάρχει μοί τι.
ver-führen παράγειν, ἀπατᾶν, διαφθείρειν.
Ver-führer *m* durch *part.*
ver-führerisch ἐπαγωγός (2), ἀπατηλός.
Ver-führung *f* ἡ παραγωγή, ἡ ἀπάτη, ἡ διαφθορά.
ver-gangen παρελθών, παρεληλυθώς, παροιχόμενος, παρῳχημένος.
Ver-gangenheit *f* ὁ παρελθών (usw. ſ. vergangen) χρόνος. [τός.]
ver-gänglich φθαρτός, θνη-ſ
Ver-gänglichkeit *f* durch das *neutr.* der vorherg. *adj.*
ver-geben διδόναι, προδιδόναι, προῖεσθαι, = verzeihen συγγιγνώσκειν.
ver-gebens μάτην, εἰκῆ.
ver-geblich μάταιος, εἰκαῖος, κενός, *adv.* ſ. vergebens.
Ver-geblichkeit *f* ἡ κενότης (ητος), τὸ μάταιον.
Ver-gebung *f* ἡ συγγνώμη.
ver-gegenwärtigen παριστάναι τινί τι, sich etwas ~ μιμνήσκεσθαί τινος.
ver-gehen *intr.* φθείρεσθαι, διαφθείρεσθαι, ἀπόλλυσθαι, (von der Zeit) παρέρχεσθαι, sich ~ ἁμαρτάνειν, πλημμελεῖν, παρανομεῖν εἴς oder περί τινα, ἀδικεῖν τινα, vor Schmerz ~ ὑπὸ λύπης ἀπόλλυσθαι, sich gegen das Geſetz ~ παρανομεῖν.
Vergehen *n* ἡ ἁμαρτία, τὸ ἁμάρτημα, ἡ ἀδικία, ἡ κακουργία, ἡ παρανομία, = Untergehen ἡ φθορά.

Ver-gehung *f* s. das vorh. Wort.
ver-gelten ἀντιποιεῖν, ἀμείβεσθαι (M.), ἀνταμείβεσθαί τινα ἀντί τινος, ἀνταποδιδόναι τινί τι, Böſes mit Böſem ~ ἀντιποιεῖν κακά, j-m Gleiches mit Gleichem ~ ἀμείβεσθαί τινα ὁμοίοις.
Ver-geltung *f* ἡ ἀμοιβή, ἡ ἀντιδωρεά.
Ver-geltungsrecht *n*: das ~ ausüben μνησικακεῖν.
ver-geſſen ἐπι-, ἐκλανθάνεσθαί (M.) τινος.
Ver-geſſenheit *f* ἡ λήθη, ἡ ἀμνηστία, in ~ kommen od. geraten ἀμνηστεῖσθαι, ἀμελεῖσθαι, etwas in ~ bringen λήθην ποιεῖσθαί τινος.
ver-geßlich ἐπιλήσμων, s. ἀμνήμων.
Vergeßlichkeit *f* ἡ λήθη, ἡ ἐπιλησμοσύνη.
ver-genden καταναλίσκειν.
ver-gewaltigen βιάζεσθαί τινα.
ver-gewiſſern πίστιν παρέχειν τινί, ſich ~ λαμβάνειν πίστιν.
ver-gießen προ-, ἐκχεῖν, Tränen ~ δακρύειν, κλάειν.
ver-giften φάρμακον προσφέρειν τινί, ſich ~ φαρμακοποτεῖν.
Ver-giftung *f* ἡ φαρμακεία (eines anderen), ἡ φαρμακοποσία (Vergiftung der eigenen Perſon).
Ver-gleich *m* ἡ παραβολή, ἡ σύγκρισις, im ~ zu j-m παρά τινα, ὡς πρός τινα, = Übereinkunft ἡ ὁμολογία, ἡ συνθήκη. ‖ ἐοικώς.
ver-gleichbar παραβλητός, s.
ver-gleichen συμ-, παραβάλλειν τί τινι, συγκρίνειν τι πρός τι, παρατιθέναι, εἰκάζειν τι πρός τι, ſich mit j-m ~ διαλλάττεσθαι (M.) πρός τινα.
Ver-gleichung *f* ἡ παραβολή, ἡ σύγκρισις.
ver-gleichungsweiſe ἐκ παραβολῆς.
ver-glichen παραβλητός, σύγκριτος (2). ‖ (P.).
ver-glimmen ἐκτυφοῦσθαι, s.
ver-gnügen: j-n ~ τέρπειν, εὐφραίνειν, ſich ~ εὐπαθεῖν, ἥδεσθαι (P.) und χαίρειν τινί, τέρπεσθαί (P.) τινι, εὐφραίνεσθαί (P.) τινι.
Ver-gnügen *n* ἡ ἡδονή, ἡ τέρψις, ἡ εὐπάθεια, mit ~ ἡδέως, ἄσμενος, ~ an etw. finden durch die vorhergehenden Verba; es gereicht mir etw. zum ~ ἡδομένῳ ἐστί μοί τι.
ver-gnüglich τερπνός, ἡδύς, χαρίεις.
ver-gnügt εὔθυμος (2), ἱλαρός, φαιδρός, ~ ſein s. vergnügen.
ver-gnügungs-luſtig, -ſüchtig ἡδυπαθής, ῥάθυμος (2).
Ver-gnügungsort *m* τὸ ἐνηβητήριον. ‖ θεωρία.
Ver-gnügungsreiſe *f* ἡ, s.
ver-golden χρυσοῦν, κατακρυσοῦν.
Ver-golder *m* ὁ χρυσωτής.

Ver-goldung *f* ἡ χρύσωσις.
ver-gönnen συγχωρεῖν τινί τι, es ist mir vergönnt ἔξεστί οder ὑπάρχει μοι.
ver-göttern ἀπαθανατίζειν, ἀποθεοῦν. [θέωσις.]
Ver-götterung *f* ἡ ἀπο-]
ver-graben κατορύττειν.
Ver-grabung *f* ἡ κατ-όρυξις.
ver-greifen: sich an etw. ~ ἅπτεσθαί τινος, ἀδικεῖν τι, sich an fremdem Eigentum ~ σφετερίζεσθαι, κλέπτειν. [αὐξάνειν.]
ver-größern αὐξάνειν, ἐπ-]
ver-größernd αὐξητικός.
Ver-größerung *f* ἡ αὔξησις, ἡ ἐπίδοσις.
ver-günstigen: j-m etwas ~ χαρίζεσθαί τινί τι.
Ver-günstigung *f* ἡ χάρις, ἡ δωρεά. [διδόναι.]
ver-güten ἀντι-, ἀνταπο-]
Ver-gütung *f* ἡ ἀντί-, ἀνταπόδοσις.
Ver-haft *m* ἡ φυλακή, j-n in ~ nehmen συλλαμβάνειν τινά.
ver-haften συλλαμβάνειν, ἄγειν oder ἀπάγειν εἰς φυλακήν.
Ver-haftung *f* ἡ σύλληψις.
ver-hallen ἀπηχεῖν.
ver-halten: sich ~ (von Sachen) εἶναι, ἔχειν mit *adv.*, es verhält sich so οὕτως ἔχει, (von Personen) διακεῖσθαί τινι oder πρός τινα mit *adv.*, sich ruhig ~ ἡσυχίαν ἄγειν oder ἔχειν.
Ver-halten *n* ὁ τρόπος.
Ver-hältnis *n* ἡ ἀναλογία, ὁ λόγος, nach ~ κατὰ λόγον, oft durch den Artikel wiedergegeben, z.B. die Verhältnisse der Menschen τὰ τῶν ἀνθρώπων, in freundschaftlichem ~ zu j-m stehen φιλικῶς διακεῖσθαι πρός τινα.
ver-hältnismäßig ἀνάλογος (2).
Ver-haltungsbefehl *m* τὸ παράγγελμα.
Ver-haltungsmaßregel *f* ἡ ὑποθήκη.
ver-handeln διαπράττειν, λόγους ποιεῖσθαι περί τινος.
Ver-handlung *f* οἱ λόγοι.
ver-hängen προκαλύπτειν, etwas über j-n ~ ἐπιβάλλειν τινί τι.
Ver-hängnis *n* ἡ μοῖρα, ἡ εἱμαρμένη, ἡ πεπρωμένη.
ver-hängnisvoll δεινός, ἄθλιος.
ver-hängt εἱμαρμένος.
ver-harren διαμένειν ἔν οd. ἐπί τινι, ἐμ-, παραμένειν τινί.
ver-härten σκληρύνειν, ἀποσκληρύνειν. [ρυσμός.]
Ver-härtung *f* ὁ σκλη-]
ver-haßt ἐχθρός, ἀπεχθής, μισητός, ~ werden ἀπεχθάνεσθαι.
ver-hätscheln θρύπτειν, διαθρύπτειν.
Ver-hätschelung *f* ἡ θρύψις.
Ver-hau *m* ἡ δένδρων ἐκκοπή.
ver-hauchen ἐκπνεῖν.

ver-hauen ἀποφράττειν.
ver-heeren διαπορθεῖν, δῃοῦν.
Ver-heerung *f* ἡ δῄωσις.
ver-hehlen ἀποκρύπτειν τινά τι. [Verbum.)
Ver-hehlung *f* durch das
ver-heimlichen ſ. verhehlen.
Ver-heimlichung *f* durch das Verbum.
ver-heiraten ἐκδιδόναι τὴν θυγατέρα τινί, ſich ~ γαμεῖν τινα (vom Manne), γαμεῖσθαι τινι (vom Weibe).
Ver-heiratung *f* ἡ ἔκδοσις, ὁ γάμος.
ver-heißen ἐπαγγέλλεσθαι (M.), ὑπισχνεῖσθαι (M.).
Ver-heißung *f* ἡ ἐπαγγελία, ἡ ὑπόσχεσις.
ver-helfen: j-m zu etwas ~ συμπράττειν oder συλλαμβάνειν τινί τι.
ver-herrlichen λαμπρύνειν, κοσμεῖν, ἐπικοσμεῖν.
Ver-herrlichung *f* durch Verba.
ver-hetzen συγκρούειν τινά τινι.
Ver-hetzung *f* ὁ ἐρεθισμός.
ver-hexen βασκαίνειν.
Ver-hinderer *m* ὁ διακωλυτής.
ver-hindern κωλύειν, ἀποκωλύειν τινά τινος, ἀπείργειν τινά τινος oder μή mit *inf.* [τὸ κώλυμα.)
Ver-hinderung *f* ἡ κώλυσις,
ver-höhnen καταγελᾶν τινος, χλευάζειν, σκώπτειν.
Ver-höhnung *f* ὁ καταγέλως (ωτος), ἡ χλευασία, ἡ σκῶψις.
Ver-hör *n* ἡ ἀνάκρισις, ἡ ζήτησις, ἡ βάσανος.
ver-hören ἀνακρίνειν τινά, = falſch hören παρακούειν τινός.
ver-hüllen καλύπτειν, κρύπτειν, ſich ~ συγ-, ἐγκαλύπτεσθαι. [κάλυψις.)
Ver-hüllung *f* ἡ ἐπι-
ver-hungern διαφθείρεσθαι od. ἀπόλλυσθαι λιμῷ od. ὑπὸ λιμοῦ.
ver-hungert ἔκλιμος (2).
ver-hunzen διαφθείρειν, λυμαίνεσθαι.
ver-hüten ἀπείργειν, ἀποτρέπειν, was Gott verhüte! ὃ μὴ γένοιτο.
Ver-hütung *f* ἡ φυλακή.
ver-irren, ſich ἁμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ, πλανᾶσθαι (P.) ἀπὸ τῆς ὁδοῦ.
Ver-irrung *f* ἡ πλάνη, ἡ πλάνησις, = Fehler τὸ ἁμάρτημα.
ver-jagen ἀπελαύνειν, ἐκβάλλειν, verjagt werden ἐκπίπτειν.
ver-jähren παλαιοῦσθαι(P.).
Ver-jährung *f* ἡ παλαίωσις.
ver-jüngen ἀνανεάζειν, ἀνανεοῦσθαι, ſich ~ ἀνηβᾶν.
Ver-jüngung *f* ἡ ἀνανέωσις.
Ver-kauf *m* ἡ πρᾶσις, ἡ πωλή, ἡ πώλησις.
ver-kaufen πιπράσκειν, πωλεῖν, ἀποδίδοσθαι.
Ver-käufer *m* ὁ πρατήρ (ῆρος), ὁ ἔμπορος, ὁ κάπηλος oder durch *part.*
Ver-käuferin *f* ἡ πωλήτρια, gewöhnlich durch *part.*

ver-käuflich ὤνιος, πράσιμος (2), ὠνητός.
Ver-kehr *m* ἡ ὁμιλία, ἡ κοινωνία, ἡ χρεία, mit j-m in ~ ſtehen ſ. verkehren.
ver-kehren ὁμιλεῖν τινι, ἐπιμείγνυσθαί τινι.
ver-kehrt οὐκ ὀρθός, ἄτοπος (2), (moraliſch) πονηρός.
ver-kehrterweiſe οὐκ ὀρθῶς.
Ver-kehrtheit *f* ἡ ἀτοπία, (moraliſche) ἡ πονηρία, (als Sache) ἡ πλημμέλεια.
ver-kennen ἀγνοεῖν, οὐκ ὀρθῶς γιγνώσκειν.
Ver-kennung *f* ἡ ἄγνοια.
ver-ketten συνδεῖν, συνάπτειν, συμπλέκειν.
Ver-kettung *f* ἡ συμπλοκή, ἡ συναφή.
ver-klagen κατηγορεῖν τινός τι, γράφεσθαι (M.), διώκειν, verklagt werden φεύγειν.
Ver-klagung *f* ἡ κατηγορία, ἡ γραφή.
ver-klammern συνδεῖν.
Ver-klammerung *f* ἡ σύνδεσις, ὁ σύνδεσμος.
ver-klatſchen διαβάλλειν.
ver-kleinern ἐλαττοῦν, μειοῦν, ἀμαυροῦν.
Ver-kleinerung *f* ἡ ἐλάττωσις, ἡ μείωσις.
Ver-kleinerungsſucht *f* ἡ βασκανία, ὁ φθόνος.
ver-knüpfen συνάπτειν, συνδεῖν, συμπλέκειν, συναρμόττειν τί τινι.
Ver-knüpfung *f* ἡ συναφή, ἡ σύνδεσις, ἡ συμπλοκή.
ver-kohlen ἀπανθρακοῦσθαι (P.), ἀνθρακίζεσθαι (P.).
ver-kommen διαφθείρεσθαι, ἀπόλλυσθαι. [(P.).]
ver-körpern σωματοῦσθαι
ver-körpert ἐνσώματος (2).
Ver-körperung *f* ἡ σωμάτωσις.
ver-kriechen, ſich ἀναδύεσθαι, ὑπο-, καταπτήσσειν. [κυλοῦν.]
ver-krümmen κυρτοῦν, ἀγ-
Ver-krümmung *f* ἡ κύρτωσις, ἡ ἀγκύλωσις.
ver-krüppeln πηροῦσθαι, ἀναπηροῦσθαι (P.).
ver-krüppelt πηρός, ἀνάπηρος (2).
Ver-krüppelung *f* ἡ πήρωσις, ἡ ἀναπηρία.
ver-künden, ver-kündigen ἀγγέλλειν, ἀν-, ἀπαγγέλλειν, κηρύττειν, ἀνακηρύττειν.
Ver-kündiger *m* ὁ ἄγγελος.
Ver-kündigung *f* ἡ ἀγγελία, τὸ ἄγγελμα.
ver-kuppeln μαστροπεύειν.
Ver-kuppler *m*, **Ver-kupplerin** *f* ὁ, ἡ μαστροπός.
ver-kürzen συντέμνειν, συστέλλειν, βραχύνειν.
Ver-kürzung *f* ἡ συστολή, ἡ συντομή.
ver-lachen καταγελᾶν τινος, ἐπεγγελᾶν τινι.
ver-lacht καταγέλαστος (2).
ver-langen: etw. von j-m ~ ἀπαιτεῖν τινά τι, nach etw. ~ ἐπιθυμεῖν, ἐφίεσθαι, ὀρέγεσθαί τινος, ποθεῖν τι,

Ver-langen *n* ἡ αἴτησις, ἡ ἐπιθυμία, ὁ πόθος.
ver-längern μηκύνειν, ἀπομηκύνειν, ἀπο-, παρατείνειν.
Ver-längerung *f* durch Verba.
ver-laſſen[1] λείπειν, ἀπο-, ἐκλείπειν, προδιδόναι, προΐεσθαι, ſich auf j-n ~ πιστεύειν, πεποιθέναι τινί.
ver-laſſen[2] ἔρημος.
Ver-laſſenheit *f* ἡ ἐρημία.
ver-läßlich πιστός.
ver-läſtern διαβάλλειν.
Ver-lauf *m*: im ~ des Tages προϊούσης τῆς ἡμέρας, einen günſtigen ~ nehmen εὖ προχωρεῖν oder γίγνεσθαι.
ver-laufen ἀπορ-, διαρρεῖν, = ſich zerſtreuen διασκεδάννυσθαι, = ſich verirren πλανᾶσθαι.
ver-lauten λέγεσθαι, es verlautet λέγεται, λέγουσι, ὁ λόγος ἔχει.
ver-leben διαζῆν, διάγειν τὸν βίον oder τὸν αἰῶνα.
ver-lebt παρελθών, παρεληλυθώς.
ver-legen[1] μεθιστάναι, μετατιθέναι, μετακινεῖν, μετατάττειν, = verſperren ἀποκλείειν τινά τινος.
ver-legen[2] ἄπορος (2), ἀμήχανος (2).
Ver-legenheit *f* ἡ ἀπορία, ἡ ἀμηχανία, in ~ ſein ἄπορεῖν (auch M.), ἐν ἀπορίᾳ εἶναι, ἀπόρως ἔχειν.
Ver-legung *f* ἡ μετάστασις, ἡ μετάθεσις, ἡ μετακίνησις.
ver-leiden: j-m etw. ~ παρέχειν τινὶ ἀηδίαν τινός.
ver-leihen = ausleihen δανείζειν, = geben, gewähren διδόναι, παρέχειν, νέμειν, πορίζειν.
Ver-leiher *m* ὁ δανειστής, [durch *part.*]
Ver-leihung *f* ὁ δανεισμός, oder durch Verba.
ver-leiten παρ-, ὑπάγειν, πείθειν, = täuſchen ἀπατᾶν, ἐξαπατᾶν.
Ver-leitung *f* ἡ παραγωγή, ἡ ἀπάτη.
ver-lernen ἀπομανθάνειν.
ver-leſen διιέναι, λέγειν, καταλέγειν.
ver-letzen βλάπτειν, λυπεῖν, λυμαίνεσθαι, ἀδικεῖν, ein Bündnis ~ παραβαίνειν od. λύειν τὰς σπονδάς, ein Geſetz ~ παρανομεῖν.
Ver-letzung *f* durch Verba, ~ der Geſetze ἡ παρανομία.
ver-leugnen ἀπομνύναι τι.
Ver-leugnung *f* durch das Verbum.
ver-leumden διαβάλλειν, κακολογεῖν, κακῶς λέγειν τινά.
Ver-leumder *m* ὁ διάβολος.
ver-leumderiſch διάβολος (2), κακόλογος (2).
Ver-leumdung *f* ἡ διαβολή, ἡ κακολογία.
ver-lieben: ſich in j-n ~ ἐρασθῆναί τινος.
ver-liebt ἐρῶν, ἐρωτικός, in j-n ~ ſein ἐρᾶν τινος.
Ver-liebte(r) *m* ὁ ἐραστής.
Ver-liebtheit *f* ἡ φιλεραστία, τὸ ἐρωτικόν.

ver-lieren ἀποβάλλειν, ἀπολλύναι, die Besinnung, den Verstand ~ ἐξίστασθαι τοῦ φρονεῖν, die Hoffnung ~ ἐκπίπτειν ἀπὸ τῆς ἐλπίδος, den Kopf ~ ταράττεσθαι, ἐκπλήττεσθαι (P.), eine Schlacht ~ ἡττᾶσθαι, kein Wort ~ οὐδὲν λέγειν, verloren gehen ἀπόλλυσθαι, διαφθείρεσθαι.

Ver-lies *n* τὸ ὑπόγειον δεσμωτήριον.

ver-loben: j-m seine Tochter ~ ἐγγυᾶν, κατεγγυᾶν τινι τὴν θυγατέρα, sich ~ ἐγγυᾶσθαι (P.) τινα (mit e-m Mädchen), τινι (mit einem Manne).

ver-lobt ἐγγυητός.

Ver-lobte(r) *f* (*m*) ἡ νύμφη, ὁ νυμφίος.

Ver-lobung *f* ἡ ἐγγύη, ἡ ἐγγύησις. (auch M.).

ver-locken παρ-, ὑπάγειν

ver-lockend ἐπαγωγός (2).

Ver-lockung *f* ἡ παρ-, ὑπαγωγή.

ver-lodern ἀποσβέννυσθαι, καταφλέγεσθαι (P.).

ver-logen ψευδής.

ver-lohnen: es verlohnt sich der Mühe ἄξιόν ἐστιν.

ver-löschen ἀποσβέννυσθαι (P.). λαγχάνειν.

ver-losen διακληροῦν, δια-

Ver-losung *f* ἡ διακλήρωσις.

Ver-lust *m* ἡ ἀποβολή, ἡ βλάβη, ἡ ζημία, ἡ συμφορά, ἡ ἀτυχία, einen ~ erleiden βλάπτεσθαι, j-m einen ~ zufügen βλάπτειν τινά.

ver-lustig: einer Sache ~ gehen ἀποστερεῖσθαί (P.) τινος.

ver-machen διατίθεσθαί τινί τι.

Ver-mächtnis *n* ἡ διαθήκη.

ver-mählen, sich γαμεῖν τινα (vom Manne), γαμεῖσθαι (M.) τινι (vom Weibe).

Ver-mählung *f* ὁ γάμος.

ver-mahnen νουθετεῖν τινα, παραινεῖν τινί τι.

Ver-mahnung *f* ἡ παραίνεσις, ἡ νουθέτησις, ἡ νουθεσία.

ver-mauern ἀποτειχίζειν.

ver-mehren αὐξάνειν, ἐπαυξάνειν (sich ~ P.).

Ver-mehrung *f* ἡ αὔξησις, ἡ ἐπαύξησις.

ver-meiden φεύγειν, ἀπέχεσθαί τινος.

ver-meidlich φευκτός.

Ver-meidung *f* ἡ φυγή.

ver-meintlich δοκῶν.

ver-melden ἀπαγγέλλειν.

ver-mengen συμμειγνύναι.

ver-messen[1] ἀναμετρεῖν, sich ~ τολμᾶν. θρασύς.

ver-messen[2] τολμηρός,

Ver-messenheit *f* ἡ τόλμα, ἡ θρασύτης (ητος).

Ver-messung *f* ἡ ἀναμέτρησις.

ver-mieten μισθοῦν.

Ver-mietung *f* ἡ μίσθωσις.

ver-mindern μειοῦν, ἐλαττοῦν, συστέλλειν, συντέμνειν.

Ver-minderung *f* ἡ μείωσις, ἡ ἐλάττωσις, ἡ συστολή.

ver-miſchen μειγνύναι, συμμειγνύναι, κεραννύναι, συγκεραννύναι.

Ver-miſchung *f* ἡ κρᾶσις, ἡ σύγκρασις.

ver-miſſen ποθεῖν, ἐπιποθεῖν.

ver-mitteln μεσιτεύειν, (vom Schiedsrichter) διαιτᾶν.

ver-mittelſt διά mit dem *gen.* oder der bloße *dat.*

Ver-mittelung *f* ἡ μεσιτεία.

Ver-mittler *m* ὁ μεσίτης.

Ver-mittlerin *f* ἡ μεσῖτις (ιδος).

ver-modern μυδᾶν, σήπεσθαι (P.).

ver-modert σαπρός, σαθρός.

ver-möge ἐκ oder ἀπό mit *gen.*, κατά oder διά mit *acc.*

ver-mögen δύνασθαι, ἰσχύειν, οἷόν τε εἶναι, viel ~ μέγα δύνασθαι, nicht ~ ἀδυνατεῖν, j-n zu etwas ~ πείθειν τινά, προτρέπειν τινὰ ἐπί τι.

Ver-mögen *n* ἡ δύναμις, ἡ ἐξουσία, nach ~ κατὰ δύναμιν, über ~ παρὰ δύναμιν, = Vermögen τὰ χρήματα, τὰ κτήματα, ἡ οὐσία.

ver-mögend δυνατός, δυνάμενος, = begütert εὔπορος (2), πλούσιος.

Ver-mögens-umſtände *m/pl.*, **-verhältniſſe** *n/pl.* τὰ ὑπάρχοντα, τὰ τῶν χρημάτων.

ver-muten δοξάζειν, εἰκάζειν, ὑπολαμβάνειν, συμβάλλειν.

Ver-muten *n* ἡ δόξα, wider ~ παρὰ δόξαν.

ver-mutlich δοξαστός, *adv.* εἰκότως.

Ver-mutung *f* ἡ δόξα, ἡ εἰκασία, ἡ ὑπόληψις.

ver-nachläſſigen ἀμελεῖν τινος, ὀλιγωρεῖν τινος, sich ~ ῥᾳδιουργεῖν, ὑφίεσθαι.

Ver-nachläſſigung *f* ἡ ἀμέλεια, ἡ ὀλιγωρία.

ver-narben ἀπ-, ἐπουλοῦσθαι (P.), vernarbte Wunde ἡ οὐλή.

Ver-narbung *f* ἡ ἀπ-, ἐπούλωσις.

ver-narren: ſich in etwas ~ μαίνεσθαι (P.) ἐπί τινι.

ver-naſchen καταλιχνεύειν.

ver-nehm-bar, -lich σαφής, ἐμφανής.

ver-nehmen αἰσθάνεσθαι, πυνθάνεσθαι, ἀκούειν, = verhören ἀνακρίνειν τινά.

Ver-nehmung *f* ἡ ἀκοή, ἡ αἴσθησις, dem Vernehmen nach ὡς ἀκούω, ὡς λέγεται.

ver-neigen, ſich προσκυνεῖν τινα.

Ver-neigung *f.* ἡ προσκύνησις.

ver-neinen οὐ φάναι, ἀποφάναι, ἀρνεῖσθαι.

ver-neinend ἀρνητικός, ἀποφατικός.

Ver-neinung *f* ἡ ἀπόφασις, ἡ ἄρνησις.

ver-nichten ἀπολλύναι, διαφθείρειν, καθαιρεῖν, ἀφανίζειν, καταλύειν.

Ver-nichter *m* durch *part.*

Ver-nichtung *f* ἡ διαφθορά, ἡ καθαίρεσις, ἡ κατάλυσις.

Ver-nunft *f* ὁ λόγος, ἡ φρόνησις, ἡ σύνεσις, ὁ λογισμός, ~ haben λόγον oder νοῦν ἔχειν, ohne ~ ἄλογος (2).
ver-nünfteln μεριμνᾶν, σοφίζεσθαι.
ver-nünftig λόγον oder νοῦν ἔχων, φρόνιμος (2), ἔννους, ἔμφρων, ~ sein σωφρονεῖν. [φροσύνη.]
Ver-nünftigkeit *f* ἡ σω-]
Ver-nunftlehre *f* ἡ λογική.
ver-nunftlos ἄλογος (2), ἀνόητος (2), ἄφρων.
Ver-nunftlosigkeit *f* ἡ ἀλογία, ἡ ἀφροσύνη. [(2).]
ver-nunftmäßig φρόνιμος]
ver-nunftwidrig ἄλογος (2).
ver-öden ἐρημοῦν.
ver-ödet ἔρημος.
Ver-ödung *f* ἡ ἐρήμωσις.
ver-öffentlichen φανερὸν ποιεῖν, ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς, eine Schrift ἐκδιδόναι.
Ver-öffentlichung *f* durch Verba, = Herausgabe einer Schrift ἡ ἔκδοσις.
ver-ordnen τάττειν, διατάττειν, παραγγέλλειν.
Ver-ordnung *f* ἡ ἐπίταξις, τὸ ἐπίταγμα, τὸ παράγγελμα, eine ~ erlassen προτιθέναι ἐπίταγμα.
ver-pachten μισθοῦν, ἐκδιδόναι.
Ver-pachtung *f* ἡ μίσθωσις, ἡ ἔκδοσις.
ver-palisadieren χαρακοῦν, περιχαρακοῦν, σταυροῦν, περισταυροῦν.
Ver-palisadierung *f* ἡ χαράκωσις, ἡ σταύρωσις.
ver-passen παραλείπειν, παριέναι (von ἵημι), ἀμελεῖν τινος.
ver-pesten διαφθείρειν, λυμαίνεσθαι.
Ver-pestung *f* ἡ διαφθορά.
ver-pfänden ὑποτιθέναι.
ver-pfändet ὑποκείμενος, ~ sein ὑποκεῖσθαι.
Ver-pfändung *f* ἡ ἀποτίμησις.
ver-pflanzen μεταφυτεύειν.
Ver-pflanzung *f* ἡ μεταφυτεία.
ver-pflegen τρέφειν, τροφὴν παρέχειν τινί, σιτίζειν, θεραπεύειν. [ὁ τροφός.]
Ver-pfleger *m* ὁ τροφεύς,]
Ver-pflegerin *f* ἡ τροφός.
Ver-pflegung *f* ἡ τροφή.
Ver-pflegungsgeld *n* ἡ τροφή.
ver-pflichten: j-m sich ~ χάριν κατατίθεσθαί τινι, εὐεργετεῖν τινα, j-n zu etw. ~ παραινεῖν τινί τι, sich zu etw. ~ ὑπισχνεῖσθαι, ὑφίστασθαι, ἐπαγγέλλεσθαι, ὑποδέχεσθαί τι.
Ver-pflichtung *f* ἡ χάρις, τὸ δέον, τὸ προσῆκον.
ver-pfuschen διαφθείρειν.
ver-pichen πιττοῦν, καταπιττοῦν.
ver-plaudern λαλοῦντα διατρίβειν τὸν χρόνον.
ver-pönen ἀπαγορεύειν.
ver-pönt ἀπόρρητος (2).
ver-prassen διασπαθᾶν, καθηδυπαθεῖν.

ver-proviantieren σῖτον, ἐπιτήδεια ob. τὰ ἀναγκαῖα παρέχειν τινί, ſich ~ ἐπισιτίζεσθαι (M.), eine Stadt ~ σῖτον εἰσάγειν εἰς πόλιν.
Ver-proviantierung *f* ὁ ἐπισιτισμός.
Ver-putz *m* τὸ κονίαμα.
ver-putzen κονιᾶν.
ver-rammeln ἀπο-, διαφράττειν.
Ver-rammelung *f* ἡ ἀπό-[φραξις.]
Ver-rat *m* ἡ προδοσία.
ver-raten προδιδόναι, προΐεσθαι, = ausplaudern ἐξαγγέλλειν, ἐκφέρειν, = kundtun δηλοῦν, μηνύειν.
Ver-räter *m* ὁ προδότης.
Ver-räterei *f* ἡ προδοσία, ἡ πρόδοσις.
Ver-räterin *f* ἡ προδότις (ιδος).
ver-räteriſch προδοτικός.
ver-rauchen ἐξατμίζεσθαι (P.), ἐκθυμιᾶσθαι (P.).
ver-rechnen, ſich ψεύδεσθαι, σφάλλεσθαι (P.), παραλογίζεσθαι (M.).
Ver-rechnen *n*, **Ver-rechnung** *f* ὁ παραλογισμός.
ver-recken ἀπόλλυσθαι, ἀποθνήσκειν.
ver-reckt νεκρός.
ver-reiſen πορεύεσθαι (P.), ἀπο-, ἐκδημεῖν.
ver-reiſt ἀπό-, ἔκδημος (2).
ver-renken διαστρέφειν, ἐξ-, παραρθρεῖν.
Ver-renkung *f* ἡ διαστροφή, τὸ ἐξάρθρημα.
ver-richten ἐργάζεσθαι (M.), πράττειν, διαπράττειν, ἀνύτειν, περαίνειν, ἀποδείκνυσθαι, Gebete ~ εὐχὰς ποιεῖσθαι, ein Opfer ~ ἐπιτελεῖν θυσίαν.
Ver-richtung *f* τὸ ἔργον, ἡ πρᾶξις, τὸ πρᾶγμα.
ver-riegeln μοχλοῦν, ἐπιβάλλειν τὸν μοχλόν τινι.
ver-riegelt κλειστός.
Ver-riegelung *f* ἡ μοχλοῦ ἐπιβολή.
ver-ringern μειοῦν, ἐλαττοῦν, συντέμνειν, συστέλλειν.
Ver-ringerung *f* ἡ μείωσις, ἡ ἐλάττωσις, ἡ συστολή.
ver-rinnen διαχεῖσθαι (P.), διαρρεῖν, (von der Zeit) παρέρχεσθαι.
ver-roſten ἰοῦσθαι (P.).
ver-roſtet ἰώδης.
ver-ruchт μιαρός, ἀνόσιος (2), ἀσεβής.
Ver-ruchtheit *f* ἡ μιαρία, ἡ πονηρία, ἡ κακία, ἡ ἀσέβεια, τὸ ἀνόσιον.
ver-rücken κινεῖν, μετακινεῖν.
ver-rückt = wahnſinnig μανικός, παράπληκτος (2), ~ ſein μαίνεσθαι, ~ werden παραπλήττεσθαι (P.).
Ver-rücktheit *f* ἡ μανία, ἡ παράπληξις.
Ver-rückung *f* ἡ μετα-[κίνησις.]
Ver-ruf *m*: j-n in ~ bringen διαβάλλειν, διαβοᾶν τινα, in ~ kommen διαβάλλεσθαι, διαβοᾶσθαι, in ~ ſein κακῶς ἀκούειν.
ver-rufen ἄδοξος (2), κακῶς ἀκούων.

Vers *m* ὁ στίχος, τὸ ἔπος, ~e machen στίχους γράφειν.
ver-sagen ἀρνεῖσθαι (M.), ἀποφάναι, die Kräfte ~ mir ἀπαγορεύω, ἀπείρηκα.
Ver-sagen *n*, **Ver-sagung** *f* ἡ ἄρνησις.
ver-salzen[1] κάθαλον ποιεῖν τι.
ver-salzen[2] κάθαλος (2).
ver-sammeln συνάγειν, συλλέγειν, ἀγείρειν, συναγείρειν, ἀθροίζειν, συναθροίζειν, ſich an e-m Orte ~ συνιέναι, συνέρχεσθαι εἴς τι.
Ver-ſammlung *f* ὁ σύλλογος, ἡ ἄθροισις, ἡ σύνοδος, eine ~ halten, berufen σύλλογον (σύνοδον) ποιεῖσθαι, eine ~ auflöſen ἀφιέναι σύλλογον, eine feſtliche ~ ἡ πανήγυρις.
Ver-ſammlungs-ort, -platz *m* τὸ συνέδριον, ἡ ἀγορά.
ver-ſanden ἀποθινοῦσθαι (P.).
Verſart *f* τὸ μέτρον.
ver-ſäumen παραλείπειν, παριέναι (von ἵημι) τι, ἀμελεῖν, ὀλιγωρεῖν τινος.
Ver-ſäumnis *n*, **Ver-ſäumung** *f* ἡ ἀμέλεια, ἡ ὀλιγωρία.
ver-ſchaffen πορίζειν, παρασκευάζειν, παρέχειν, ſich ~ M.
ver-ſchämt αἰδήμων, αἰδοῖος, ~ ſein αἰδεῖσθαι (P.).
Ver-ſchämtheit *f* ἡ αἰδώς (οῦς).
ver-ſchanzen τειχίζειν, περιτειχίζειν, σταυροῦν, περισταυροῦν, χαρακοῦν, περιχαρακοῦν.
Ver-ſchanzung *f* ὁ περιτειχισμός, ἡ σταύρωσις, ἡ χαράκωσις, (als Sache) τὸ περιτείχισμα, τὸ σταύρωμα, τὸ χαράκωμα.
ver-ſchärfen ἐπιτείνειν.
Ver-ſchärfung *f* ἡ ἐπίτασις.
ver-ſcharren κατορύττειν, κατακρύπτειν γῇ.
ver-ſcheiden τελευτᾶν, ἀποθνήσκειν.
ver-ſchenken δωρεῖσθαί (M.) τινί τι oder τινά τινι, διδόναι τινί τι. [δόσις.]
Ver-ſchenkung ἡ δωρεά, ἡ
ver-ſcherzen ἀπολλύναι, προδιδόναι, ἀποβάλλειν.
ver-ſcheuchen ἀπελαύνειν, ἀποσοβεῖν.
Ver-ſcheuchung *f* ἡ ἀπελασία, ἡ ἀποσόβησις.
ver-ſchicken διαπέμπειν.
Ver-ſchickung *f* ἡ διαπομπή.
ver-ſchieben μετακινεῖν, = aufſchieben ἀναβάλλεσθαι (M.).
Ver-ſchiebung *f* ἡ μετακίνησις, ἡ ἀναβολή.
ver-ſchieden διάφορος (2), ἄλλοῖος, ἀνόμοιος (2), ~ ſein von j-m in etwas διαφέρειν τινός τινι, ~er Meinung ſein ἄλλην γνώμην ἔχειν.
ver-ſchiedenartig ἑτερογενής, παντοδαπός.
Ver-ſchiedenartigkeit *f* ἡ ἀλλοιότης, ἡ ἑτεροιότης (ητος).

ver-ſchiedenfarbig ἑτερόχρους (2).
Ver-ſchiedenheit *f* ſ. Verſchiedenartigkeit.
ver-ſchießen *trans.* ἐκτοξεύειν, *intr.* ἐξανθεῖν.
ver-ſchimmeln εὐρωτιᾶν.
ver-ſchlafen[1] κατακοιμίζειν.
ver-ſchlafen[2] καθυπνος (2), ὑπνώδης.
Ver-ſchlafenheit *f* τὸ ὑπνῶδες.
Ver-ſchlag *m* τὸ διάφραγμα.
ver-ſchlagen[1] ἀποπλανᾶν, (unperſönl.) es verſchlägt viel πολὺ διαφέρει.
ver-ſchlagen[2] πανοῦργος (2).
Ver-ſchlagenheit *f* ἡ πανουργία.
ver-ſchlämmen κατιλύειν, ἐπιχοῦν.
ver-ſchlämmt ἰλυώδης.
ver-ſchlechtern χεῖρον ποιεῖν, διαφθείρειν.
ver-ſchleiern καλύπτειν, κατακαλύπτειν.
Ver-ſchleierung *f* ἡ περικαλυφή, ἡ κατακάλυψις.
ver-ſchleifen διατρίβειν, ἀναβάλλεσθαι.
ver-ſchleimen φλέγμα ποιεῖν.
ver-ſchleimt φλεγματίας.
ver-ſchleppen διασπᾶν, διαφορεῖν.
ver-ſchleudern διαρρίπτειν, eine Ware ~ ἀποδίδοσθαί τι τοῦ ἐλαχίστου.
ver-ſchließbar κλειστός.
ver-ſchließen κλείειν, ἀπο-, συγκλείειν.
Ver-ſchließung *f* ἡ ἀπόκλεισις.
ver-ſchlimmern ſ. verſchlechtern.
Ver-ſchlimmerung *f* ἡ εἰς τὸ χεῖρον ἀπόκλισις.
ver-ſchlingen κατεσθίειν, = ineinander ſchlingen συμπλέκειν.
Ver-ſchlingung *f* durch Verba.
ver-ſchloſſen κεκλεισμένος, κλειστός, (von Menſchen) ἀκοινώνητος, κρυφίνους (2).
Ver-ſchloſſenheit *f* ἡ ἀκοινωνησία.
ver-ſchlucken κατεσθίειν.
Ver-ſchluß *m* ἡ φυλακή.
ver-ſchmachten μαραίνεσθαι, ἐκ-, ἀπομαραίνεσθαι (P.), vor Durſt ~ ἀπόλλυσθαι δίψει.
Ver-ſchmachtung *f* ἡ μάρανσις, ἡ ἀπομάρανσις.
ver-ſchmähen καταφρονεῖν τινος, ὀλιγωρεῖν τινος, ἀποπτύειν.
Ver-ſchmähung *f* ἡ καταφρόνησις, ἡ ὀλιγωρία.
ver-ſchmelzen συντήκειν, συμμειγνύναι, συγκεραννύναι, *intr.* durch das P.
Ver-ſchmelzung *f* ἡ σύγκρασις.
ver-ſchmitzt πανοῦργος (2).
Ver-ſchmitztheit *f* ἡ πανουργία.
ver-ſchnauben, ver-ſchnaufen ἀναπνεῖν.
ver-ſchneiden ἐκτέμνειν.
Ver-ſchneidung *f* ἡ ἐκτομή.
ver-ſchneien *trans.* καταγνίφειν, *intr.* κρύπτεσθαι χιόνι.

ver-schnitten ἐπί-, ἔκτομος (2).

Ver-schnittene(r) *m* ὁ ἐκτομίας, ὁ εὐνοῦχος.

ver-schnupft κορυζώδης.

ver-schollen ἄμνηστος (2), ~ sein ἀμνηστεῖσθαι (P.).

ver-schonen φείδεσθαί τινος, ἀπέχεσθαί τινος, ἐᾶν τινα, verschont bleiben mit etwas ἀπηλλάχθαι τινός.

ver-schönern καλλύνειν, καλλωπίζειν, κοσμεῖν.

Verschönerung *f* ἡ κόσμησις, ὁ καλλωπισμός.

Ver-schonung *f* ἡ φειδώ (οῦς).

ver-schränken ἐπαλλάττειν.

Ver-schränkung *f* ἡ ἐπαλλαγή.

ver-schreiben: j-m etw. als Eigentum ~ καταγράφειν τινί τι, etw. schriftlich anordnen προστάττειν τινί τι, = Fehler beim Schreiben machen ἁμαρτάνειν γράφοντα.

Ver-schreibung *f* durch Verba.

ver-schrieen διαβόητος (2).

ver-schrumpfen ῥικνοῦσθαι (P.).

ver-schrumpft ῥικνός.

Ver-schub *m* ἡ ἀναβολή.

ver-schulden αἴτιον εἶναί od. γίγνεσθαί τινος, ἁμαρτάνειν.

Ver-schulden *n* ἡ αἰτία.

ver-schuldet ὑπόχρεως.

Ver-schuldung *f* ἡ αἰτία.

ver-schütten ἐκ-, προχεῖν, mit Schutt bedecken ἐπι-, κατα-, συγχοῦν.

Ver-schüttung *f* durch Verba.

ver-schwägern: sich mit j-m ~ κηδεύειν τινί.

ver-schwägert κηδεστής.

Ver-schwägerung *f* τὸ κῆδος, τὸ κήδευμα.

ver-schwatzen λαλοῦντα διατρίβειν.

ver-schweigen σιωπᾶν, ἀπο-, κατασιωπᾶν.

Ver-schweigung *f* ἡ ἀποσιώπησις oder durch Verba.

ver-schwelgen καθηδυπαθεῖν.

ver-schwenden σπαθᾶν, διασπαθᾶν, ἀναλίσκειν, δαπανᾶν.

Ver-schwender *m* durch *part.*

ver-schwenderisch δαπανηρός, ἀφειδής, πολυτελής.

Ver-schwendung *f* ἡ δαπάνη.

ver-schwiegen σιωπηλός, σιωπηρός.

Ver-schwiegenheit *f* ἡ σιγή, ἡ σιωπή.

ver-schwinden ἀφανίζεσθαι (P.), ἀφανῆ γίγνεσθαι.

ver-schwistert ἀδελφός, ~ sein ἀδελφίζεσθαι (P.).

Ver-schwisterung *f* ἡ συγγένεια.

ver-schwören, sich ὄρκους ποιεῖσθαι, sich mit j-m ~ συνομνύναι, συνίστασθαί τινι ἐπί τινα.

Ver-schworene(r) *m* ὁ συνωμότης.

Ver-schwörung *f* ἡ συνωμοσία, ἡ σύστασις.

ver-sehen[1] = einen Fehler machen ἁμαρτάνειν, ein Amt ~ ἀρχὴν διοικεῖν, j-n mit etwas ~ παρέχειν, ὑπουρ-

γεῖν, πορίζειν τινί τι, sich einer Sache ~ προσδέχεσθαί τι.

ver-sehen[2] mit etw. ἔχων τι.

Ver-sehen *n* τὸ ἁμάρτημα, τὸ πλημμέλημα, ἡ πλημμέλεια.

ver-sehren βλάπτειν, κα-

Ver-sehrung *n* ἡ βλάβη, ἡ κάκωσις.

ver-senden ἀπο-, δια-

Ver-sendung *f* ἡ διαπομπή.

ver-sengen ἐπικάειν.

Ver-sengen *n* ἡ ἐπίκαυσις.

ver-senken καταδύειν, ins Meer ~ καταποντίζειν.

Ver-senkung *f* ἡ κατάδυσις.

ver-sessen sein auf etw. ἐπι-

ver-setzen μετακινεῖν, μεθιστάναι, μετατιθέναι, μετατάττειν, = antworten ἀποκρίνεσθαι (M.), j-n in Furcht ~ φοβεῖν, ἐκπλήττειν τινά, in die Notwendigkeit ~ ἀναγκάζειν τινά, j-m einen Schlag ~ ἐμβάλλειν τινὶ πληγήν.

Ver-setzung *f* ἡ μετακίνησις, ἡ μετάστασις, ἡ μετάθεσις, ἡ μετάταξις.

ver-sichern βεβαιοῦσθαι, ἰσχυρίζεσθαι, φάναι, φάσκειν, πιστὰ διδόναι oder πίστιν παρέχειν, sich einer Sache ~ κρατεῖν τινος.

Ver-sicherung *f* ἡ βεβαίωσις, ἡ πίστις, τὸ πίστωμα oder durch Verba.

ver-siegeln ἀποσφραγίζειν (a. M.), κατασημαίνεσθαι (M.).

Ver-siegelung *f* durch Verba.

ver-siegen ἀφανίζεσθαι (P.), ἐκλείπειν.

ver-silbern ἀργυροῦν, ἐπαργυροῦν, = zu Geld machen ἐξαργυρίζειν (a. M.).

ver-sinken καταδύεσθαι, in Unglück ~ περιπίπτειν κακοῖς.

Ver-sinken *n* ἡ κατάδυσις.

Versmaß *n* τὸ μέτρον.

ver-soffen μεθυστικός.

ver-söhnen ἱλάσκεσθαι, j-n mit j-m ~ δι-, συναλλάττειν τινά τινι, διαλύειν τινὰ πρός τινα, sich mit j-m ~ καταλλάττεσθαι (P.) τινι, δια-, καταλύεσθαι πρός τινα.

ver-söhnend ἐξιλαστήριος

Ver-söhner *m* durch *part.*

ver-söhnlich εὐκατ-, εὐδιάλλακτος (2).

Ver-söhnlichkeit *f* durch das *neutr.* der vorherg. *adj.*

Ver-söhnung *f* ἡ δι-, καταλλαγή, ἡ διά-, κατάλυσις.

Ver-söhnungsmittel *n* τὸ ἱλαστήριον.

ver-sorgen παρέχειν τινί τι, κήδεσθαί τινος, ἐπιμελεῖσθαί (P.) τινος.

Ver-sorger *m* durch *part.*

Ver-sorgung *f* ἡ ἐπιμέλεια, ἡ κηδεμονία.

ver-späten, sich ὑστερεῖν, ὑστερίζειν.

Ver-spätung *f* τὸ ὑστερεῖν.

ver-speisen κατεσθίειν, καταβιβρώσκειν.

Ver-speisung *f* ἡ κατάβρωσις.

ver-sperren ἀποκλείειν, ἀπείργειν, ἀποφράττειν.

Ver-sperrung *f* ἡ ἀπόκλεισις, ἡ ἀπόφραξις.

ver-spielen ἡττᾶσθαι (P.), μειονεκτεῖν.

ver-spotten καταγελᾶν τινος, ἐπισκώπτειν τινά.

Ver-spottung *f* ὁ κατάγελως (ωτος), ἡ σκῶψις.

ver-sprechen ὑπισχνεῖσθαι (M.), ἐπαγγέλλεσθαι (M.), ὑποδέχεσθαι (M.), ὑφίστασθαι, sich ~ = falsch sprechen ἐξαμαρτάνειν λέγοντα, s. verloben.

Ver-sprechen *n*, **Ver-sprechung** *f* ἡ ὑπόσχεσις, ἡ ἐπαγγελία, τὸ ἐπάγγελμα, ein ~ halten ἀποδιδόναι od. ἐπιτελεῖν τὴν ὑπόσχεσιν, ein ~ nicht halten ψεύδεσθαι τὴν ὑπόσχεσιν, Versprechungen machen ἐλπίδας λέγειν oder ποιεῖσθαι.

ver-sprengen διασκεδαννύναι, διασπείρειν.

Ver-sprengung *f* ἡ διασπορά.

ver-spritzen διαρραίνειν.

ver-sprochenermaßen κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν.

ver-spüren αἰσθάνεσθαί τινος oder τι.

Ver-stand *m* ὁ νοῦς, ἡ σύνεσις, ὁ λογισμός, ἡ φρόνησις, ἡ γνώμη, ~ haben νοῦν ἔχειν, bei gesundem ~e sein εὖ φρονεῖν, σωφρονεῖν, ohne ~ ἄνους (2), mit ~ handeln συνετῶς πράττειν, ohne ~ handeln ἀλογίστως πράττειν.

Ver-standeslosigkeit *f* ἡ ἄνοια.

ver-ständig ἔννους, φρόνιμος (2), σοφός, σώφρων.

ver-ständigen: sich mit j-m ~ συντίθεσθαί τινι oder πρός τινά τι, ἐλθεῖν εἰς λόγους τινί.

Ver-ständigkeit *f* ἡ σύνεσις.

Ver-ständigung *f* ἡ ὁμολογία, ἡ σύμβασις.

ver-ständlich σαφής, δῆλος, γνωστός.

Ver-ständlichkeit *f* ἡ σαφήνεια.

ver-standlos ἄνους, ἄφρων, ἀνόητος (2).

Ver-ständnis *n* ὁ νοῦς.

ver-stärken ῥωννύναι, κρατύνειν, αὐξάνειν.

Ver-stärkung *f* ἡ αὔξησις, ἡ ἐπίδοσις.

ver-statten συγχωρεῖν τινί τι, es ist mir ~t ἔξεστί μοι.

Ver-stattung *f* ἡ ἐξουσία.

Ver-steck *n* τὸ ἀφανές, ὁ μυχός.

ver-stecken κρύπτειν, ἀποκρύπτειν, περικαλύπτειν.

ver-steckt κρυπτός, (von Personen) κρυφίνους (2).

Ver-steckung *f* ἡ κρύψις, ἡ ἀπόκρυψις.

ver-stehen κατανοεῖν, μανθάνειν, γιγνώσκειν, συνιέναι, εἰδέναι, ἐπίστασθαι, mit den Ohren κατακούειν τι, das versteht sich δηλαδή, πῶς γὰρ οὐ, sich zu etw. ~ ὑποδέχεσθαί (M.) τι, etw. falsch ~ οὐκ ὀρθῶς γιγνώσκειν, παρανοεῖν.

Ver-stehen *n* ἡ μάθησις, ἡ νόησις oder durch Verba.
ver-steigern ἀποκηρύττειν.
Ver-steigerung *f* ἡ ἀποκήρυξις.
ver-steinern ἀπολιθοῦν.
ver-steinert λιθωτός.
Ver-steinerung *f* ἡ λίθωσις, ἡ ἀπολίθωσις.
ver-stellen διαφθείρειν, καταισχύνειν, λωβᾶσθαι, sich ~ προσποιεῖσθαι oder ὑποκρίνεσθαι mit *inf.* oder ὡς mit *part.*
verstellt δύσμορφος (2), προσποίητος (2), πλαστός, ψευδής.
Ver-stellung *f* ἡ ὑπόκρισις, ἡ προσποίησις.
Ver-stellungskunst *f* ἡ εἰρωνεία.
ver-sterben ἀποθνήσκειν.
ver-stimmen ἀθυμίαν oder λύπην κατασκευάζειν τινί, ἀνιᾶν oder λυπεῖν τινα.
verstimmt ἄ-, δύσθυμος(2), ~ sein ἀ-, δυσθύμως ἔχειν.
Ver-stimmung *f* ἡ ἀ-, δυσθυμία.
ver-stocken μυδᾶν.
ver-stockt σκληρός, ἀναίσθητος (2), ~ sein ἀναισθήτως ἔχειν.
Ver-stocktheit, Ver-stockung *f* ἡ σκληρότης (ητος), ἡ ἀναισθησία.
ver-stohlen κρυφαῖος, λαθραῖος, *adv.* κρύφα, κρύβδην, λάθρα.
ver-stopfen βύειν, ἐμβύειν, ἐμφράττειν.
verstopft στεγνός.
Ver-stopfung *f* ἡ ἔμφραξις, τὸ ἔμφραγμα, an ~ leidend στεγνός. [κρός.]
ver-storben τεθνηκώς, ν-
ver-stören ταράττειν, διαταράττειν.
Ver-störung *f* ἡ ταραχή.
Ver-stoß *m* τὸ ἁμάρτημα, ~ gegen Anstand u. dgl. ἡ ἀκοσμία.
ver-stoßen ἀπωθεῖν, ἐκβάλλειν, ἀποπέμπεσθαι, *intr.* παίειν, gegen j-n πρός τινα.
Ver-stoßung *f* ἡ ἀποπεμψις, ἡ ἐκβολή.
ver-streichen (von der Zeit) διέρχεσθαι. [διαχεῖν.]
ver-streuen διασπείρειν,
ver-stricken ἐμ-, περιπλέκειν, περιβάλλειν τινά τι.
Ver-strickung *f* ἡ περιπλοκή.
ver-stümmeln πηροῦν, κολούειν.
verstümmelt ἀνάπηρος (2).
ver-stummen = die Sprache verlieren κωφοῦσθαι (P.), = schweigen σιωπᾶν.
Ver-stummen *n*, **Ver-stummung** *f* ἡ ἀποσιώπησις.
ver-stutzen κολούειν, κολάζειν, übtr. συστέλλειν.
Ver-such *m* ἡ πεῖρα, ἡ ἀπόπειρα, einen ~ machen πεῖραν λαμβάνειν od. ποιεῖσθαί τινος, zum ~ ἐπὶ πείρᾳ.
ver-suchen πειρᾶσθαι (P.) τινος, ἐπι-, ἐγχειρεῖν τινι.
Ver-sucher *m* durch *part.*
Ver-suchung *f* ἡ πείρασις, j-n in ~ führen πειρᾶν τινα.

ver-sumpfen λιμνοῦν.
ver-sündigen: sich an j-m ~ ἁσεβεῖν περί oder εἴς τινα, ἁμαρτάνειν περί oder εἴς τινα. [βημα, ἡ ἁμαρτία.]
Ver-sündigung *f* τὸ ἀσέ-]
ver-süßen γλυκαίνειν, ἡδύνειν.
Ver-süßung *f* ἡ γλύκανσις.
ver-tagen ἀναβάλλεσθαι.
Ver-tagung *f* ἡ ἀναβολή.
ver-tauschen ἀλλάττειν, διαλλάττειν (auch M.) τί τινος oder ἀντί τινος, μεταλλάττειν τι, διαμείβειν (auch M.) τί πρός τι oder ἀντί τινος.
Ver-tauschung *f* ἡ ἐν-, κατ-, μεταλλαγή.
ver-teidigen λέγειν, ἀπολογεῖσθαι ὑπέρ τινος, sich ~ ἀπολογεῖσθαι, ἀμύνειν τινί, βοηθεῖν τινι.
Ver-teidigung *f* ἡ ἀπολογία, ἡ βοήθεια, ἡ ἐπικουρία.
Ver-teidigungsanstalten *f/pl.* ἡ παρασκευή.
Ver-teidigungsbündnis *n* ἡ ἐπιμαχία.
Ver-teidigungsmittel *n* τὸ ἀμυντήριον, ἡ προβολή.
Ver-teidigungs-rede, -schrift *f* ἡ ἀπολογία.
ver-teilen νέμειν, ἀπο-, διανέμειν, διαδιδόναι, etw. unter j-n τί τισιν.
Ver-teiler *m* ὁ διανομεύς.
Ver-teilung *f* ἡ διανομή, ἡ διάδοσις. [στηριάζειν.]
ver-teuern ἐπιτιμᾶν, πλει-]
Ver-teuerung *f* ἡ ἐπιτίμησις.
ver-teufelt πονηρότατος, κάκιστος.
ver-tiefen βαθύνειν, κοιλαίνειν, sich in etwas ~ φροντίζειν περί τινος.
ver-tieft κοῖλος, ἔγκοιλος (2), in Gedanken ~ σύννους (2), φροντιστής.
ver-tilgen διαφθείρειν, ἀφανίζειν, καθαιρεῖν, ἀπολλύναι.
Ver-tilger *m* ὁ καθαιρέτης, gew. durch *part.*
Ver-tilgung *f* ἡ διαφθορά, ἡ ἀφάνισις, ἡ καθαίρεσις.
Ver-trag *m* ἡ συνθήκη, ἡ ὁμολογία, αἱ σπονδαί, e-n ~ mit j-m schließen συνθήκας ποιεῖσθαί τινι od. πρός τινα, σπονδὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, σπένδεσθαί τινι oder πρός τινα, den ~ halten ἐμμένειν ταῖς σπονδαῖς, ἐμπεδοῦν τὰς σπονδάς, den ~ brechen λύειν oder ψεύδεσθαι τὰς σπονδάς, gegen den ~ handeln παρασπονδεῖν.
ver-tragen *trans.* φέρειν, ἀνέχεσθαι, ὑπομένειν, καρτερεῖν τι, = sich mit j-m ~ φιλικῶς διακεῖσθαι πρός τινα, = mit j-m einig sein ὁμονοεῖν, ὁμοφρονεῖν τινι, sich nicht mit j-m ~ ἀναρμοστεῖν τινι.
ver-träglich μέτριος, ἐπιεικής, φιλόφρων.
Ver-träglichkeit *f* ἡ μετριότης (ητος), ἡ ἐπιείκεια, ἡ φιλοφροσύνη.
Ver-tragsbedingungen *f/pl.*

τὰ ἐν ταῖς συνθήκαις od. σπονδαῖς γεγραμμένα.

ver-tragsbrüchig παράσπονδος (2).

ver-tragsmäßig κατὰ τὰς συνθήκας oder σπονδάς.

ver-trauen πιστεύειν, πεποιθέναι τινί, = j-m etw. anvertrauen ἐπιτρέπειν τινί τι.

Ver-trauen *n* ἡ πίστις, sein ~ auf j-n setzen s. vertrauen, j-m kein ~ schenken ἀπιστεῖν τινι.

Ver-trauensmann *m* ὁ ἀξιόπιστος ἀνήρ.

ver-trauensselig εὐπειθής.

ver-trauensvoll πιστεύων, θαρραλέος.

ver-trauens-wert, -würdig ἀξιόπιστος (2). [ήθης.]

ver-traulich οἰκεῖος, συν-]

Ver-traulichkeit *f* ἡ οἰκειότης (ητος), ἡ συνήθεια.

ver-traut οἰκεῖος, συνήθης, ~ sein mit j-m oder etwas ἐμπείρως ἔχειν τινος, ~er Umgang ἡ οἰκειότης (ητος), ἡ συνήθεια πρός τινα.

Ver-traute(r) *m* ὁ οἰκεῖος, ὁ συνήθης.

Ver-trautheit *f* ἡ οἰκειότης (ητος), ἡ συνήθεια, mit etwas ἡ ἐμπειρία τινός.

ver-treiben ἀπ-, ἐξελαύνειν, ἐκβάλλειν, P. ἐκπίπτειν, φεύγειν.

Ver-treiber *m* durch das *part.* der vorhergehenden Verba.

Ver-treibung *f* ἡ ἐξέλασις, ἡ ἐκβολή, ἡ φυγή.

ver-treten: j-n ~ ὑπέχειν τὴν τάξιν τινός, = j-s Sache führen ἀπολογεῖσθαι ὑπέρ τινος, für etwas einstehen λόγον ὑπέχειν τινός.

Ver-treter *m* durch das *part.* der vorhergehenden Verba.

Ver-tretung *f* durch Verba.

Ver-trieb *m* ἡ διάθεσις.

Ver-triebene(r) *m* ὁ φεύγων, ὁ φυγάς (άδος).

ver-trinken κατα-, ἐκπίνειν.

ver-trocknen ἐκξηραίνεσθαι (P.), ἐκμαραίνεσθαι (P.).

ver-trösten: j-n auf etw. ~ παρέχειν oder λέγειν ἐλπίδα τινί.

Ver-tröstung *f* ἡ ἐλπίς.

ver-tun δαπανᾶν, ἀναλίσκειν, προΐεσθαι.

Ver-tun *n* ἡ δαπάνη, ἡ ἀνάλωσις, ἡ πρόεσις.

ver-tuschen συναλείφειν.

ver-übeln μέμφεσθαί τινί τι.

ver-üben ἐργάζεσθαι (M.), πράττειν.

ver-unehren ἀτιμάζειν, αἰσχύνειν, λωβᾶσθαί τινα.

Ver-unehrung *f* ἡ ἀτιμία, ἡ αἰσχύνη, ἡ λώβη oder durch Verba.

ver-uneinigen διιστάναι, sich mit j-m ~ διίστασθαί τινος.

Ver-uneinigung *f* ἡ διαφορά.

ver-unglimpfen κακῶς λέγειν, κακολογεῖν, διαβάλλειν τινά, λοιδορεῖν τινα, λοιδορεῖσθαί τινι.

Ver-unglimpfung *f* ἡ κακολογία, ἡ διαβολή, ἡ λοιδορία.

ver-unglücken περιπίπτειν συμφορᾷ, κακῶς φέρεσθαι (P.).

Ver-unglückung *f* ἡ ἀτυχία, τὸ σφάλμα.

ver-unreinigen μιαίνειν.

Ver-unreinigung *f* ὁ μιασμός.

ver-unstalten αἰκίζεσθαι, αἰσχύνειν, λωβᾶσθαι.

Ver-unstaltung *f* ὁ αἰκισμός, ἡ λώβη.

ver-untreuen ὑπεξαιρεῖσθαι (M.), κλέπτειν.

ver-unzieren καταισχύνειν, διαφθείρειν.

ver-ursachen αἴτιον εἶναί od. γίγνεσθαί τινος, Gelächter ~ γέλωτα ποιεῖν, Neid ~ φθόνον ἔχειν, j-m Mühe, Beschwerden ~ πράγματα od. ἀσχολίαν παρέχειν τινί.

ver-urteilen καταγιγνώσκειν, καταδικάζειν, κατακρίνειν, καταψηφίζεσθαί (M.) τινός τι, j-n zum Tode ~ καταγιγνώσκειν usw. τινὸς θάνατον.

ver-urteilt κατάδικος (2), κατάκριτος (2).

Ver-urteilung *f* ἡ κατάγνωσις, ἡ κατάκρισις.

ver-vielfältigen πολλαπλασιοῦν.

ver-vielfältigt πολλαπλάσιος.

Ver-vielfältigung *f* ἡ πολλαπλασίωσις.

ver-vollkommnen ἐξεργάζεσθαι, διαπονεῖν, sich in etwas ~ βελτίω γίγνεσθαι ἔν τινι.

Ver-vollkommnung *f* ἡ τελείωσις.

ver-vollständigen ἀνα-, ἐκπληροῦν.

Ver-vollständigung *f* ἡ ἀνα-πλήρωσις.

ver-wachsen[1] συμφύεσθαι.

ver-wachsen[2] κακοφυής.

ver-wahren φυλάττειν, ἀποτίθεσθαι, σῴζειν, τηρεῖν.

ver-wahrlosen ἀμελεῖν τινος.

Ver-wahrlosung *f* ἡ ἀμέλεια.

ver-waisen *trans.* ἐρημοῦν, *intr.* ἐρημοῦσθαι.

ver-waist ἔρημος, ὀρφανός, ~ sein χηρεύειν.

Ver-waisung *f* ἡ ἐρημία, ἡ ὀρφανία, ἡ χηρεία.

ver-walten διοικεῖν, πράττειν, ἐπιστατεῖν τινος, ἐπιμελεῖσθαί τινος, ταμιεύειν, ein Amt ~ ἄρχειν ἀρχήν, ein Haus ~ οἰκονομεῖν, den Staat ~ πολιτεύειν, das Vermögen ~ διαχειρίζειν τὰ χρήματα.

Ver-walter *m* ὁ ταμίας od. durch *part.*

Ver-walterin *f* durch *part.*

Ver-waltung *f* ἡ ἐπιμέλεια, ἡ ταμιεία, ~ eines Amtes ἡ ἀρχή, ~ eines Hauses ἡ οἰκονομία, ~ eines Staates ἡ πολιτεία.

Ver-waltungsbehörde *f* οἱ ἐπιμεληταί.

ver-wandeln μεταβάλλειν, μεταλλάττειν, sich ~ ἀλλοιοῦσθαι (P.), ἄλλον γίγνεσθαι.

Ver-wandlung *f* ἡ μεταβολή, ἡ μετάλλαξις.

ver-wandt συγγενής, προσήκων, οἰκεῖος, ἀναγκαῖος,

mit j-m ~ sein συγγενῆ εἶναί τινι.

Ver-wandte(r) *m* ὁ συγγενής usw. s. die vorgehenden Wörter.

Ver-wandtſchaft *f* ἡ συγγένεια, ἡ οἰκειότης (ητος), ἡ κηδεία, ἡ κηδεστία.

ver-wandtſchaftlich συγγενικός, ~e Verhältniſſe τὰ τῆς συγγενείας.

ver-warnen νουθετεῖν.

Ver-warnung *f* ἡ νουθέτησις.

ver-weben ὑφαίνειν (zum Weben gebrauchen), συνυφαίνειν, συμ-, διαπλέκειν (durch Weben verbinden).

ver-wechſeln ſ. vertauſchen, = etwas unrichtig für etwas anderes nehmen συνταράττειν τινί τι, μεταλαμβάνειν τι ἀντί τινος, συγχεῖν τί τινι.

Ver-wechſlung *f* ἡ σύγχυσις, ſ. Vertauſchung.

ver-wegen τολμηρός, θρασύς, φιλοκίνδυνος (2).

Ver-wegenheit *f* ἡ τόλμα, τὸ θράσος, τὸ φιλοκίνδυνον.

ver-wehen διασκεδαννύναι.

ver-wehren κωλύειν, ἀπείργειν τινά τινος.

Ver-wehrung *f* ἡ κώλυσις.

ver-weichlichen ἀπαλύνειν, θρύπτειν, θηλύνειν.

ver-weichlicht μαλακός, θρυπτικός.

Ver-weichlichung *f* ἡ θρύψις, ἡ μαλακία.

ver-weigern οὐ φάναι, ἀρνεῖσθαι, ἀπαρνεῖσθαι (P.), οὐ βούλεσθαι, οὐκ ἐθέλειν.

Ver-weigerung *f* ἡ ἄρνησις, ἡ ἀπόρρησις.

ver-weilen διατρίβειν, ἐμμένειν.

Ver-weilen *n* ἡ διατριβή.

ver-weinen δακρύοντα διάγειν.

ver-weint ἔνδακρυς, δακρύων ὑπόπλεως (2).

Ver-weis *m* ἡ ἐπιτίμησις, ὁ ψόγος, τὸ νουθέτημα, einen ~ bekommen νουθετεῖσθαι.

ver-weiſen: einem etwas ~ μέμφεσθαί, ὀνειδίζειν τινί τι, etw. an j-n ~ ἀνάγειν τι πρός τινα, ἐπιτρέπειν τινί τι, j-n auf eine Stelle (z.B. im Buche) ~ ὑποδεικνύναι τινὶ χωρίον τι, = verbannen φυγαδεύειν, ἐκβάλλειν.

Ver-weiſung *f* = Hinweiſung ἡ ἀναφορά, = Verbannung ἡ φυγή.

ver-welken μαραίνεσθαι, ἀπομαραίνεσθαι (P.).

Ver-welken *n*, **Ver-welkung** *f* ἡ μάρανσις, ὁ μαρασμός.

ver-wenden: kein Auge von j-m ~ ἀτενὲς εἰσορᾶν, ἀσκαρδαμυκτὶ δρᾶν τινα, etw. zu etw. ~ χρῆσθαί τινι εἴς oder πρός τι, daſſelbe ~ ἀμφί τι, Geld ~ χρήματα προσαναλίσκειν τινί oder εἴς τι, Zeit ~ διατρίβειν περί τι, Sorgfalt ~ ἐπιμελείᾳ χρῆσθαι περί τι, etw. zu ſeinem Vorteil ~ εἰς τὸ ἴδιον κατατίθεσθαί τι, ſich für j-n ~ ἐντυγχάνειν τινὶ οd. ἱκετεύειν τινά

ὑπέρ τινος, παραιτεῖσθαι περί τινος.

Ver-wendung *f* ἡ χρῆσις, ἡ δαπάνη, ἡ ἀνάλωσις, = Fürſprache ἡ παραίτησις.

ver-werfen ἀπογιγνώσκειν, ἀποδοκιμάζειν, ἀποβάλλειν, οὐ δέχεσθαι.

ver-werflich ἀπόβλητος, ἀδόκιμος (2), φαῦλος.

Ver-werflichkeit *f* τὸ ἀδόκιμον, ἡ φαυλότης (ητος).

Ver-werfung *f* ἡ ἀποβολή, gew. durch Verba.

ver-weſen σήπεσθαι (P. *aor. II* ἐσάπην).

Ver-weſer *m* ὁ ἐπίτροπος, ὁ ταμίας.

ver-weslich θνητός, φθαρ-[τός.]

Ver-weſung *f* ἡ σῆψις.

ver-wichen παρεληλυθώς, παρελθών.

ver-wickeln ἐμ-, περιπλέκειν τινί, περιβάλλειν τινά τινι, ἐμβάλλειν τινὰ εἴς τι, καθιστάναι τινὰ εἴς τι oder ἔν τινι.

ver-wickelt οὐχ ἁπλοῦς, ἀσαφής, δύσκριτος (2).

Ver-wickelung *f* ἡ ἐμ-, περιπλοκή, ἡ ἀσάφεια (Unklarheit).

ver-wildern ἀπ-, ἐξαγριοῦσθαι (P.).

ver-wildert ἄγριος, θηριώδης.

Ver-wilderung *f* ἡ ἀπαγρίωσις.

ver-willigen ſ. bewilligen.

ver-winden ſ. verſchmerzen.

ver-wirken: das Leben ~ ἄξιον εἶναι θανάτου.

ver-wirklichen ἔργῳ ἀποδεικνύναι, ἀπεργάζεσθαι.

Ver-wirklichung *f* ἡ ἀπεργασία.

ver-wirren ταράττειν, συγ-[χεῖν.]

ver-wirrend ταραχώδης.

ver-wirrt ταρακτός, ἐκπεπληγμένος.

Ver-wirrung *f* ἡ ταραχή, ἡ τάραξις, in ~ bringen ſ. verwirren.

ver-wiſchen ἐξαλείφειν, ſ. [ἀφανίζειν.]

ver-wittern τήκεσθαι, διαφθείρεσθαι (P.).

verwittert σαθρός.

verwitwet χῆρος.

ver-wöhnen διαθρύπτειν, διαφθείρειν, verwöhnt ſein τρυφᾶν.

Ver-wöhnung *f* ἡ τρυφή, ἡ μαλακία, ἡ διαφθορά.

ver-worfen ἀπόβλητος (2), διεφθαρμένος, οὐδενὸς ἄξιος, πονηρός, κακός.

Ver-worfenheit *f* ἡ πονηρία, ἡ κακία.

ver-worren ἄτακτος, ἄκρι-[τος (2).]

Ver-worrenheit *f* ἡ ἀταξία.

ver-wundbar τρωτός.

ver-wunden τιτρώσκειν, τραυματίζειν.

ver-wundern: ſich über etw. ~ θαυμάζειν τί τινος, es iſt nicht zu ~ οὐδὲν θαυμαστόν (ἐστιν).

ver-wundert ἐκπλαγείς, ἐκπεπληγμένος.

Ver-wunderung *f* τὸ θαῦμα, τὸ θάμβος, in ~ ſetzen θαῦμα παρέχειν τινί, in ~ geraten θαυμάζειν.

Ver-wundete(r) *m* ὁ τραυμα-

τίας oder durch die *part.* der Verba. [τὸ τραῦμα.]

Ver-wundung *f* ἡ τρῶσις,

ver-wünschen ἐπαρᾶσθαί (M.) τινι, κατεύχεσθαί τινος.

ver-wünscht ἐπάρατος (2).

Ver-wünschung *f* ἡ ἀρά, ἡ κατάρα.

ver-wüsten διαφθείρειν, δῃοῦν, ἐρημοῦν, ἀνάστατον ποιεῖν.

Ver-wüster *m* durch *part.* **ver-wüstet** ἔρημος, ἀνάστατος (2).

Ver-wüstung *f* ἡ διαφθορά, ἡ δῄωσις, ἡ ἐρήμωσις.

ver-zagen ἀποδειλιᾶν, ἀθυμεῖν, ἀθύμως ἔχειν, ἀποβάλλειν τὸν θυμόν.

ver-zagt ἄθυμος (2), δειλός, ~ sein ἀθυμεῖν.

Ver-zagtheit *f* ἡ ἀθυμία, ἡ δειλία.

ver-zärteln θρύπτειν.

Ver-zärtelung *f* ἡ θρύψις.

ver-zaubern φαρμάττειν.

ver-zäunen ἀπο-, περιφράττειν. [φραξις.]

Ver-zäunung *f* ἡ ἀπό-

ver-zehren ἐσθίειν, κατεσθίειν, καταβιβρώσκειν, von Kummer und Schmerz τήκειν, κατατήκειν, = aufreiben κατατρίβειν.

ver-zehrend τηκτικός.

Ver-zehrung *f* durch Verba.

ver-zeichnen ἀνα-, ἀπογράφειν. [λογος.]

Ver-zeichnis *n* ὁ κατά-

Ver-zeichnung *f* ἡ ἀνα-, ἀπογραφή.

ver-zeihen συγγιγνώσκειν τινί τι, συγγνώμην ἔχειν τινί τινος.

ver-zeihend συγγνώμων.

ver-zeihlich συγγνωστός.

Ver-zeihung *f* ἡ συγγνώμη, um ~ bitten συγγνώμης δεῖσθαι, ~ erlangen συγγνώμην λαμβάνειν παρά τινος. [στρέφειν.]

ver-zerren δια-, παρα-

ver-zerrt διάστροφος (2).

Ver-zerrung *f* ἡ διαστροφή.

ver-zetteln διασπαθᾶν.

ver-zichten, Ver-zicht leisten auf etw. ἀφίστασθαί τινος, χαίρειν ἐᾶν τι.

ver-ziehen διαστρέφειν, παραspᾶν, = schlecht erziehen κακῶς παιδεύειν, = seinen Wohnsitz ändern μετοικίζεσθαι (P.), μετανίστασθαι, = warten μένειν, ἀναμένειν, = zögern μέλλειν, ὀκνεῖν.

ver-zieren κοσμεῖν, καλλωπίζειν.

Ver-zierung *f* ἡ κόσμησις, ὁ καλλωπισμός.

ver-zinsen τοκοφορεῖν.

ver-zinslich ἐπίτοκος (2).

Ver-zinsung *f* ἡ τοῦ τόκου ἀπόδοσις. [διατρίβειν.]

ver-zögern ἀναβάλλεσθαι,

Ver-zögerung *f* ἡ ἀναβολή, ἡ μέλλησις, ἡ διατριβή.

ver-zückt ἔνθεος (2).

Ver-zückung *f* ἡ μανία.

Ver-zug *m* s. Verzögerung, ohne ~ εὐθύς.

ver-zweifeln ἀπονοεῖσθαι (P.), ἀπογιγνώσκειν τινός,

ver-zweifelt ἄπορος (2).
Ver-zweif(e)lung *f* τὸ ἀνέλπιστον, ἡ ἀπόγνοια, ἡ ἀθυμία.
ver-zweiflungsvoll ἀπονενοημένος.
ver-zweigen, sich ἀποσχίζεσθαι (P.).
Vesperzeit *f* ἡ δειλινὴ ὥρα, ἡ δείλη.
Vetter *m* ὁ ἀνεψιός.
Vetterschaft *f* ἡ ἀνεψιότης (ητος).
Vieh *n* τὰ ζῷα, τὰ θηρία, τὰ κτήνη (Weidevieh).
Viehfutter *n* ὁ χόρτος.
Viehhändler *m* ὁ προβατοπώλης.
Viehherde *f* ἡ ἀγέλη, τὸ βόσκημα, ἡ ποίμνη.
Viehhirt *m* ὁ νομεύς, ὁ βουκόλος.
Viehhof *m* ἡ ἔπαυλις (εως).
viehisch θηριώδης.
Viehseuche *f* ὁ τῶν κτηνῶν λοιμός.
Viehstall *m* ὁ σταθμός.
Vieh-trift, -weide *f* ἡ νομή.
Viehzucht *f* ἡ κτηνοτροφία.
viel πολύς, πολλή, πολύ (steht neben πολύς noch ein anderes *adj.*, so muß es mit demselben durch καί verbunden werden, zB. ~e berühmte Männer πολλοὶ καὶ ἔνδοξοι ἄνδρες), ~ beim *comp.* heißt πολύ oder πολλῷ, zu ~ ἄμετρος (2), *adv.* ἄγαν, an ~en Orten πολλαχοῦ, πολλαχόθι, nach ~en Orten πολλαχόσε, von ~en Orten πολλαχόθεν, auf ~e Arten πολλαχῆ, πολλαχῶς.
vielartig πολυειδής, ποικίλος.
Vielartigkeit *f* ἡ πολυειδία, ἡ ποικιλία.
vielbesucht πολυάνθρωπος (2).
vielbewegt πολυκίνητος (2).
vieldeutig ποικίλος.
Vieldeutigkeit *f* ἡ ποικιλία.
vielerfahren πολύπειρος (2).
vielerlei παντοδαπός, παντοῖος, auf ~ Art πολλαχῶς, παντοίῳ τρόπῳ.
vielersehnt πολυπόθητος (2).
vielfach πολλαπλοῦς, ποικίλος, *adv.* πολλαχῶς, = oft πολλάκις.
vielfältig πολλαπλάσιος.
Vielfältigkeit *f* τὸ πολλαπλάσιον.
vielfarbig πολύχρους (2), ποικίλος.
Vielfarbigkeit *f* ἡ πολύχροια, ἡ ποικιλία.
Vielfraß *m* ὁ πολυφάγος.
Vielfuß (ein Insekt) *m* ὁ ἴουλος.
vielfüßig πολύπους (οδος).
Vielfüßigkeit *f* ἡ πολυποδία.
vielgeliebt φίλτατος, ἀγαπητός.
viel-gelobt, -gerühmt πολυεπαίνετος (2).
vielgeschäftig πολυπράγμων.
vielgestaltig πολυειδής, πολύμορφος (2).
Vielgestaltigkeit *f* ἡ πολυειδία, ἡ πολυμορφία.
Vielgötterei *f* ἡ πολυθεΐα.
Vielheit *f* τὸ πλῆθος.
vieljährig πολυετής.
vielleicht ἴσως, τάχα, πού (enkl.), wenn ~ εἴ (ἐάν) ποτε.
vielmal, vielmals πολλάκις.

vielmalig συχνός.
vielmehr μᾶλλον, πολὺ μᾶλλον.
vielnamig πολυώνυμος (2).
vielseitig πολύπλευρος (2), übtr. πολύτροπος (2).
Vielseitigkeit *f* ἡ πολυτροπία. [(2).
vielsprachig πολύγλωττος
vielstimmig πολύφωνος (2).
Vielstimmigkeit *f* ἡ πολυφωνία.
vieltägig πολυήμερος (2).
vieltätig φιλοπράγμων.
Vieltätigkeit *f* ἡ φιλοπραγμοσύνη.
viel-tönend, -tönig πολύφωνος (2), πολυηχής.
Vieltönigkeit *f* ἡ πολυφωνία.
vieltorig πολύπυλος (2).
Vieltrinker *m* ὁ πολυπότης, ὁ πολύποτος.
vielumfassend εὐρύχωρος (2), ~e Kenntniſſe ἡ πλείστων ἐμπειρία.
vielvermögend μέγα δυνάμενος.
vielversprechend καλὰς ἐλπίδας παρέχων.
Vielweiberei *f* ἡ πολυγαμία.
vielweniger πολὺ (πολλῷ) ἧττον.
vielwiſſend πολυμαθής.
Vielwiſſerei *f* ἡ πολυμαθία.
vielzüngig πολύγλωττος (2).
vier τέτταρες, τέτταρα, e-e Zeit von ~ Tagen ἡ τετράς (άδος), von ~ Jahren ἡ τετραετία.
vierbeinig τετράπους (οδος).
Viereck *n* τὸ τετράγωνον.
viereckig τετράγωνος (2).
viererlei τετραπλάσιος.
vierfach τετραπλοῦς.
vierfältig τετραπλάσιος.
vierfingerig τετραδάκτυλος (2). [πτερον.
Vierflügler *m* τὸ τετρά-
Vierfürſt *m* ὁ τετράρχης.
vierfüßig τετράπους (οδος).
Viergeſpann *n* τὸ τέθριππον.
viergliederig τετράκωλος (2).
vierhändig τετράχειρ (ειρος).
vierhundert τετρακόσιοι.
vierhundertmal τετρακοσιάκις. [στός.
vierhundertſte τετρακοσιο-
vierjährig τετραετής.
vierköpfig τετρακέφαλος (2).
viermal τετράκις. [(2).
viermonatlich τετράμηνος
vierräderig τετράκυκλος (2).
vierſchrötig εὐπαγής.
vierſeitig τετράπλευρος (2).
vierſilbig τετρασύλλαβος (2).
vierſpännig τέθριππος (2).
vierſtimmig τετράφωνος (2).
vierſtündig τεττάρων ὡρῶν.
viertägig τετραήμερος (2).
viertauſend τετρακισχίλιοι.
viertauſendſte τετρακισχιλιοστός.
vierte τέταρτος, zum ~n Male τὸ τέταρτον, am ~n Tage κομμένῃ τεταρταῖος.
vierteilig τετραμερής.
Viertel *n* τὸ τέταρτον μέρος.
Vierteljahr *n* τρεῖς μῆνες.
vierteljährig τρίμηνος (2).
vierteljährlich διὰ τρίτου μηνός.
viertens τὸ τέταρτον.

vierzehn τέτταρες-, τεττα-ρακαίδεκα.
vierzehnte τέταρτος καὶ δέκατος, τετταρακαιδέκατος.
vierzig τετταράκοντα.
vierzigmal τετταρακοντάκις.
vierzigſte τετταρακοστός.
vierzigtägig τετταρακονθήμερος (2).
vierzigtauſend τετρακισ-[μύριοι.]
Vignette *f* τὸ ἔμβλημα.
Viole *f* τὸ ἴον.
violett ἰάνθινος.
Viper *f* ἡ ἔχιδνα.
Virtuoſe *m* in etw. δεινός τι, σοφώτατός τι.
Virtuoſität *f* ἡ δεινότης (ητος), ἡ ἀρετή.
Viſion *f* τὸ φάντασμα, τὸ φάσμα, ἡ ὄψις.
Viſitation *f* ἡ ἐξέτασις.
Viſite *f* ἡ εἴς-, πρόσοδος.
viſitieren ἐξετάζειν.
Vitriol *n* τὸ μίσυ.
Vitriolöl *n* ἡ χαλκάνθη.
Vizeadmiral *m* ὁ ἐπιστολεύς.
Vlies *n* τὸ κῶας (κῶας).
Vogel *m* ὁ, ἡ ὄρνις (ιθος), τὸ ὄρνεον, (als Wahrzeichen) ὁ οἰωνός.
vogelartig ὀρνιθοειδής.
Vogelbauer *n* ὁ ὀρνιθών (ῶνος).
Vögelchen *n* τὸ ὀρνίθιον.
Vogeldeuter *m* ὁ οἰωνόμαντις.
Vogelei *n* τὸ ὀρνίθειον ᾠόν.
Vogelfang *m* ἡ ὀρνιθοθηρία. [θήρας.]
Vogelfänger *m* ὁ ὀρνιθο-
Vogelflug *m* οἱ οἰωνοί, den ~ beobachten οἰωνίζεσθαι.
vogelfrei ἀγώγιμος (2), ἐπικηρυχθείς, ἄτιμος (2), j-n für ~ erklären προαγορεύειν τινὰ ἄτιμον.
Vogelgarn *n* ἡ πάγη.
Vogelhändler *m* ὁ ὀρνιθοπώλης.
Vogelhaus *n* ſ. Vogelbauer.
Vogelleim *m* ὁ ἰξός.
Vogelneſt *n* ἡ καλιά.
Vogelnetz *n* ἡ πηκτή.
Vogelſchau *f* ἡ οἰωνοσκοπία.
Vogelſchauer *m* ὁ οἰωνοσκόπος.
Vogelſcheuche *f* τὸ φόβητρον.
Vogelſteller *m* ſ. Vogelfänger.
Vogt *m* ὁ ἐπίτροπος, ὁ ἐπιστάτης, ὁ ταμίας.
Volk *n* τὸ ἔθνος, ὁ δῆμος, τὸ πλῆθος, οἱ πολλοί, auf Koſten des ~es δημοσίᾳ, ein Mann aus dem ~e ὁ δημότης, ὁ ἰδιώτης.
Völkerrecht *n* οἱ κοινοὶ νόμοι.
Völkerſchaft *f* τὸ ἔθνος.
völkerweiſe κατ' ἔθνη.
volkreich πολυάνθρωπος (2).
Volksanführer *m* ὁ δημαγωγός.
Volksauflauf *m* ἡ (τῶν πολιτῶν) στάσις.
Volksbeluſtigung *f* ἡ δημοσία ἑορτή.
Volksbeſchluß *m* τὸ ψήφισμα, einen ~ faſſen ψηφίζεσθαι (M.).
Volkscharakter *m* τὸ τοῦ ἔθνους ἦθος.
Volksfeind *m* ὁ μισόδημος.

Volksfest *n* ἡ πανήγυρις.
Volksfreund *m* ὁ φιλόδημος.
Volksgemeinde *f* ὁ δῆμος.
Volksgunst *f* ἡ παρὰ τῶν πολλῶν εὔνοια.
Volkshaß *m* τὸ τῶν πολιτῶν μῖσος.
Volkshaufe *m* ὁ ὄχλος.
Volksherrschaft *f* ἡ δημοκρατία.
Volksleiter *m* ὁ δημαγωγός.
Volksleitung *f* ἡ δημαγωγία.
volksmäßig δημώδης.
Volksmenge *f* ὁ ὄχλος, τὸ πλῆθος.
Volkspartei *f* ὁ δῆμος.
Volksrede *f* ἡ δημηγορία.
Volksredner *m* ὁ δημηγόρος.
Volksregierung *f* ἡ δημοκρατία.
Volkssache *f* τὸ κοινόν, πρᾶγμα.
Volkssage *f* ὁ κοινὸς λόγος, ὁ μῦθος.
Volksschmeichler *m* ὁ τὸν δῆμον κολακεύων.
Volkssitte *f* ὁ κοινὸς νόμος.
Volkssprache *f* ἡ κοινὴ διάλεκτος.
Volksstamm *m* τὸ ἔθνος.
volkstümlich ἐγ-, ἐπιχώριος (2).
Volkstribun *m* ὁ δήμαρχος.
Volkstribunat *n* ἡ δημαρχία.
Volksversammlung *f* ἡ ἐκκλησία, eine ~ veranſtalten ἐκκλησίαν ποιεῖσθαι, συγκαλεῖν τοὺς πολίτας, eine ~ auflöſen ἀφιέναι οd. διαλύειν ἐκκλησίαν, in der ~ über etw. beraten ἐκκλησιάζειν περί τινος.
voll μεστός, πλέως, πλήρης, von etwas τινός, = vollſtändig πλήρης, ἐντελής.
vollauf ἄφθονος (2), δαψιλής, ~ zu tun haben ἔχειν πάμπολλα πράγματα.
vollblütig πολύαιμος (2).
Vollblütigkeit *f* ἡ πολυαιμία.
vollbringen ἐργάζεσθαι, ἀπ-, ἐξεργάζεσθαι, δια-, καταπράττειν, περαίνειν.
Vollbringung *f* durch Verba.
Vollbürger *m* ὁ πολίτης, (in Sparta) ὁ ὅμοιος.
vollbürtig γνήσιος.
Vollbürtigkeit *f* ἡ γνησιότης (ητος).
vollenden τελεῖν, ἀνύτειν, ſ. vollbringen.
vollends ὅλως, παντάπασι, παντελῶς.
Vollendung *f* durch Verba.
Völlerei *f* ἡ ἀσωτία, ἡ ἀσέλγεια.
vollführen ſ. vollbringen, vollenden.
vollfüllen ἀναπληροῦν.
vollgültig κύριος, ἱκανός.
Vollgültigkeit *f* τὸ κύριον, ἡ ἱκανότης (ητος).
völlig ἐντελής.
volljährig ἡλικίαν ἔχων, ἔφηβος (2), τέλειος.
Volljährigkeit *f* ἡ τελειότης (ητος).
vollkommen τέλειος, ἐντελής, ἄμεμπτος (2), ~ machen τελειοῦν, *adv.* τελέως, παντελῶς.
Vollkommenheit *f* ἡ τελειότης (ητος), τὸ τέλειον.

vollmachen ἐκπληροῦν.
Vollmacht *f* ἡ ἐξουσία, ~ zu etwas haben κύριον εἶναί τινος, j-m ~ zu etw. geben ἐπιτρέπειν τινί τι, mit unumschränkter ~ versehen αὐτοκράτωρ (ορος).
Vollmond *m* ἡ πανσέληνος.
vollpfropfen σάττειν.
vollsaftig πολύχυμος (2).
Vollsaftigkeit *f* τὸ πολύχυμον.
vollständig ὅλος, ἐντελής, πλήρης, τέλειος, *adv.* τελέως, παντελῶς.
Vollständigkeit *f* ἡ τελειότης (ητος).
vollstopfen σάττειν, βύειν.
vollstrecken, vollziehen ἀποτελεῖν, ἀπεργάζεσθαι (M.), die Todesstrafe an j-m ~ θανατοῦν τινα.
Vollstreckung, Vollziehung *f* durch Verba.
volltönend πάμφωνος (2).
vollwüchsig ἀδρός, τέλειος.
Vollwüchsigkeit *f* ἡ ἀδρότης, ἡ τελειότης (ητος).
vollzählig ἐν-, παντελής, ἔκπλεως (2), ~ machen ἀνα-, ἐκπληροῦν.
Vollzieher *m* durch *part.*
Volontär *m* ὁ ἐθελοντής.
von ἀπό, ἐκ mit *gen.*, bei den Verben des Entferntseins, Herauskommens u. dgl. kann neben ἀπό mit *gen.* auch der bloße *gen.* stehen, zB. entfernt sein von etw. ἀπέχειν τινός und ἀπό τινος; ~ vor Wörtern, die einen Ort bezeichnen, wird häufig durch die Anhängesilbe θεν wiedergegeben, zB. von Hause οἴκοθεν, von Athen Ἀθήνηθεν, von ... an ἀπό, ἐκ mit *gen.*, von ... zu ἀπό τινος, εἴς τι, κατά τι, zB. ~ Stadt zu Stadt κατὰ πόλεις, ~ Tag zu Tag εἰς ἡμέραν; ~ zur Bezeichnung eines Ursprungs od. einer Angehörigkeit wird durch den bloßen *gen.* wiedergegeben, zB. der König von Mazedonien ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεύς, viele ~ den Menschen πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, bei Städtenamen bisw. durch *adj.*, zB. ein Mann ~ Athen ἀνὴρ Ἀθηναῖος; ~ vor Wörtern, die einen Stoff bezeichnen, gewöhnlich durch *adj.*, zB. ~ Gold χρυσοῦς, ~ Eisen σιδηροῦς; ~ zur Angabe der Teile eines Ganzen durch den bloßen *gen.*, zB. eine Menge ~ Menschen πλῆθος ἀνθρώπων (*gen. partitivus*); ~ zur Angabe der Eigenschaft durch den bloßen *acc.*, zB. ein Meder ~ Geburt Μῆδος τὸ γένος, schön ~ Gestalt καλὸς τὸ σῶμα; ~ beim P. ὑπό mit *gen.* od. der bloße *dat.*; ~ bei den Verben des Bekommens, Empfangens, Lernens usw. παρά mit *gen.*; ~ = durch der bloße *dat.*, ~ bei Maßen durch den *gen.*, zB. eine Säule ~ 20 Fuß στήλη εἴκοσι ποδῶν; ~ = über (lt. de) περί mit *gen.*; ~ = in betreff, rücksichtlich κατά mit *gen.*

von-einander und ſeine Zſſgn ſ. unter auseinander.

von-nöten: es iſt ~ δεῖ, etwas τινός.

vor: von Raum und Zeit πρό mit *gen.*, vom Orte auch ἔμπροσθεν mit *gen.*, von der Zeit auch πρίν mit *inf.*, zB. ~ Tagesanbruch πρὶν ἡμέραν γενέσθαι, noch ~ ὑπέρ mit *acc.*, ~ = im Angeſichte, in Gegenwart ἐξ ἐναντίας mit *gen.*, ἐν mit *dat.*, πρός und εἰς mit *acc.*, ~ j-m reden λόγους ποιεῖσθαι ἐν mit *dat.* oder πρός mit *acc.*, ~ zur Bezeichnung der Entfernung oder der Abwehr unangenehmer Dinge ἀπό mit *gen.* oder bloßer *gen.*, zB. Furcht ~ den Feinden ὁ ἀπὸ τῶν πολεμίων od. bloß τῶν πολεμίων φόβος, ~ zur Angabe der wirkenden Urſache ὑπό mit *gen.*, zB. ~ Freude ὑπὸ χαρᾶς, auch διά mit *acc.* u. der bloße *dat.*, ~ zur Bezeichnung des Vorzugs πρό mit *gen.*, ~ allen Dingen πάντων μάλιστα, ~ zur Bezeichnung der Richtung wohin? εἰς oder πρός mit *acc.*, zB. etwas ~ die Richter bringen ἀναφέρειν τι πρὸς τοὺς δικαστάς. [σις.]

Vor-ahnung *f* ἡ προαίσθη-]

voran πρόσθεν, ἔμπροσθεν, πρῶτος, πρότερος (von zweien). [θαι (P.).]

voran-bringen προορμᾶσ-]

voran-eilen προτρέχειν, προεξορμᾶν.

voran-fahren προελαύειν.

voran-gehen προϊέναι, προάγειν, ἡγεῖσθαι, j-m ~ ἡγεῖσθαί, προηγεῖσθαί τινι.

voran-laufen ſ. voraneilen.

voran-reiſen προπορεύεσθαι (P.).

voran-reiten προελαύνειν.

voran-rücken προελαύνειν, προάγειν.

voran-ſchicken προ-, προαποπέμπειν, (in der Rede) προοιμιάζεσθαι.

voran-ſchreiben προγράφειν.

voran-ſegeln προπλεῖν.

voran-ſenden ſ. voranſchicken.

voran-ſetzen: j-n ~ πρῶτον (πρότερον) τιθέναι τινά.

voran-ſprengen προελαύνειν. [προτρέχειν.]

voran-ſpringen προπηδᾶν,]

voran-ſtehen πρῶτον (πρότερον) τετάχθαι.

voran-ſtellen πρῶτον (πρότερον) τάττειν.

voran-ſtürzen προεκπηδᾶν.

voran-tragen προφέρειν, προκομίζειν.

voran-treten ἡγεῖσθαι.

voran-ziehen ἡγεῖσθαι.

Vor-arbeit *f* ἡ προκατασκευή.

vor-arbeiten προκατασκευάζειν.

vor-auf ſ. voran.

vor-aus ἔμπροσθεν, πρῶτος, πρότερος, allen ~ πάντων διαφερόντως.

voraus-anzeigen προσημαίνειν.

voraus-bedingen πρότερον συντίθεσθαι.

voraus-bekommen προλαμβάνειν. [εἰπεῖν.]
voraus-bestimmen προ-]
voraus-bezahlen προδιδόναι.
voraus-eilen προτρέχειν.
voraus-empfinden προαισθάνεσθαι.
voraus-erzählen προδιηγεῖσθαι.
voraus-fahren προελαύνειν.
voraus-gehen προϊέναι, ἡγεῖσθαι.
voraus-haben πλέον ἔχειν τί τινος, πλεονεκτεῖν oder προέχειν τινί τινος, κρείττω εἶναί τινος.
voraus-laufen προτρέχειν.
voraus-marſchieren προάγειν, ἡγεῖσθαι.
voraus-merken προαισθάνεσθαι. [καταλαμβάνειν.]
voraus-nehmen προ-, προ-]
voraus-reiſen προπορεύεσθαι (P.).
voraus-reiten προελαύνειν.
voraus-ſagen προλέγειν, προειπεῖν.
voraus-ſchicken προπέμπειν.
voraus-ſehen προνοεῖν.
voraus-ſetzen ὑπολαμβάνειν, ὑποτιθέναι (auch M.), es läßt ſich ~ εἰκός mit *acc.* u. *inf.*, ~, daß ἐάν mit *conj.*
Voraus-ſetzung *f* ἡ ὑπόληψις, ἡ ὑπόθεσις, in oder unter der ~, daß ἡγούμενος oder νομίζων mit *inf.* oder ὡς mit *part.* [νερός.]
voraus-ſichtlich δῆλος, φα-]
voraus-ſprengen προελαύνειν.
voraus-ſtellen προτάττειν.
voraus-tragen προφέρειν.
voraus-verkündigen προαγγέλλειν.
Voraus-verkündigung *f* ἡ προμαντεία.
voraus-wiſſen προειδέναι.
voraus-zahlen προκαταβάλλειν.
voraus-ziehen προηγεῖσθαι.
Vor-bau *m* ἡ προβολή.
vor-bauen προοικοδομεῖν.
Vor-bedacht *m* ἡ πρόνοια, ἡ προβουλή, mit ~ ἐκ προνοίας, ἐκ προβουλῆς, ohne ~ ἀλόγως.
Vor-bedeutung *f* τὸ σημεῖον, ὁ οἰωνός, glückliche ~ καλὸν σημεῖον, unglückliche ~ κακὸν σημεῖον.
Vor-begriff *m* τὸ στοιχεῖον, ἡ ὑπόνοια.
Vor-behalt *m* ἡ ὑπόθεσις, mit dem ~, daß ἐπὶ τῷ od. ἐφ' ᾧ (ὥτε) mit *inf.*
vor-behalten: ſich etwas ~ ἀνατίθεσθαι oder ἀναβάλλεσθαι ποιεῖν τι.
vorbei: an etw. ~ παρά τι.
vorbei-eilen παρατρέχειν, παραφέρεσθαι (P.).
vorbei-fahren παρελαύνειν.
vorbei-fliegen παραπέτεσθαι.
vorbei-fließen παραρρεῖν.
vorbei-führen παράγειν, παρακομίζειν.
vorbei-gehen παριέναι, παρέρχεσθαι.
Vorbei-gehen *n* ἡ πάροδος, im ~ ἐκ παρόδου.
vorbei-kommen παρέρχεσθαι.

vorbei-laſſen παριέναι (von ἵημι), παραπέμπειν, ἐᾶν παρελθεῖν.
vorbei-laufen παρατρέχειν, παραθεῖν.
vorbei-lenken παρατρέπειν.
vorbei-marſchieren παρελαύνειν.
vorbei-paſſieren ſ. vorbei-gehen.
vorbei-reiſen παραπορεύεσθαι (P.).
vorbei-reiten παρελαύνειν, παριππεύειν.
vorbei-rennen ſ. vorbeilaufen.
vorbei-ſchiffen παραπλεῖν.
vorbei-ſchlüpfen παρολισθάνειν, παροίχεσθαι.
vorbei-ſchwimmen παρανεῖν, παρανήχεσθαι.
vorbei-ſegeln παραπλεῖν.
vorbei-ſein (an einem Orte) παρεληλυθέναι τι, (von der Zeit) ὀι-, παρεληλυθέναι, παροίχεσθαι, es iſt mit uns vorbei ἀπολώλαμεν, ἔρρει τὰ ἡμέτερα.
vorbei-ſtrömen παραρρεῖν.
vorbei-tragen παραφέρειν, παρακομίζειν.
vorbei-ziehen παρελαύνειν.
vor-benannt προειρημένος.
vor-beraten προβουλεύειν.
Vor-beratung *f* τὸ προβουλεύειν.
vor-bereiten παρα-, προπαρασκευάζειν, ἑτοιμάζειν, j-n ~ προπαιδεύειν τινά, ſich auf etw. ~ παρασκευάζεσθαι πρός oder εἴς τι, auch ὡς mit *part. fut.*, μελετᾶν τι.
Vor-bereitung *f* ἡ παρασκευή, ἡ μελέτη.
Vor-berge *m/pl.* οἱ ἔμπροσθεν τοῦ ὄρους λόφοι.
Vor-bericht *m* τὸ προοίμιον, ὁ πρόλογος.
vor-beſagt προειρημένος.
Vor-beſcheid *m* ἡ κλῆσις.
vor-beſcheiden καλεῖν, παρακαλεῖν. [βούλευμα.]
Vor-beſchluß *m* τὸ προ-
vor-beſtimmen προορίζειν.
Vor-beſtimmung *f* ὁ προορισμός.
vor-beten καταλέγειν εὐχάς, προηγεῖσθαι εὐχόμενον.
vor-beugen προφυλάττειν τι, ἐπικουρεῖν τινι, βοηθεῖν τινι.
Vor-beugung *f* ἡ προφυλακή, ἡ ἐπικουρία.
vor-biegen, ſich προκύπτειν.
Vor-bild *n* τὸ προτύπωμα, τὸ παράδειγμα, ἡ ἰδέα.
vor-bilden ὑποτυποῦν (auch M.), geiſtig ~ προπαιδεύειν.
Vor-bildung *f* ἡ προπαιδεία.
vor-binden περιδεῖν.
vor-blaſen: j-m ~ καταυλεῖν τινος.
Vor-bote *m* ὁ προάγγελος, = Vorzeichen τὸ σημεῖον.
vor-bringen προφέρειν, εἰς μέσον τιθέναι oder προτιθέναι, ἀποφαίνειν, eine Klage ~ ἀποφέρειν γραφήν, gegen j-n etwas ~ κατηγορεῖν τινός τι.
Vor-bringung *f* ἡ προφορά, ἡ εἰσήγησις.
vor-buchſtabieren ἀποστοματίζειν. [σκήνιον.]
Vor-bühne *f* τὸ προ-

Vor-dach *n* τὸ προτέγιον, τὸ προτέγισμα, τὸ γεῖσον.
vordeklamieren: j-m etw. ~ ἐμμελετᾶν τινί τι.
vor-dem πάλαι, πρότερον, ∫
Vorder-arm *m* ἡ ἀγκάλη, ὁ καρπός, ἡ χείρ (ειρός).
Vorder-bug *m* ὁ ὦμος, ἡ ὠμοπλάτη.
Vorder-bühne *f* ∫. Vorbühne.
vordere *m* ἐμπρόσθιος (2), πρόσθιος, ὁ, ἡ, τὸ πρόσθεν od. ἔμπροσθεν, der vorderſte ὁ πρῶτος.
Vorder-fuß *m* ἡ χείρ (ειρός), ὁ ἐμπρόσθιος πούς (bei Tieren), = der vordere Teil des Fußes ἄκρος ὁ πούς.
Vorder-gebäude *n* τὸ ἐμπρόσθιον οἴκημα.
Vorder-glied *n* ἄκρον τὸ κῶλον, (von Soldaten) οἱ προτεταγμένοι, ἡ πρώτη τάξις, (in der Mathematik und Logik) τὸ ἡγούμενον.
Vorder-grund *m* τὸ (τὰ) ἔμπροσθεν.
Vorder-hand *f* ἄκρα ἡ χείρ (ειρός).
Vorder-haupt *n*, **-kopf** *m* τὸ βρέγμα.
Vorder-haus *n* τὰ ἐμπροσθεν τοῦ οἴκου oder τῆς οἰκίας.
Vorder-lauf *m* (in der Jägerſprache) ὁ ἐμπρόσθιος πούς.
Vorder-leib *m* τὰ ἔμπροσθεν τοῦ σώματος.
Vorder-leute, die οἱ προτεταγμένοι, οἱ ἔμπροσθεν
Vorder-mann *m* ὁ προτεταγμένος, ὁ πρόσθεν, ὁ ἔμπροσθεν, ὁ προστάτης.
Vorder-rad *n* ὁ ἔμπροσθεν κύκλος.
Vorder-ſatz *m* τὸ πρότερον ∫
Vorder-ſchenkel *m* τὸ πρόσθιον σκέλος.
Vorder-ſeite *f* τὰ ἔμπροσθεν, τὸ μέτωπον, τὸ πρόσωπον.
Vorder-ſitz *m* τὰ ἔμπροσθεν τοῦ δίφρου.
vorderſte *m* ∫. vordere.
Vorder-ſtück *n* τὸ ἔμπροσθεν oder ἐμπρόσθιον μέρος.
Vorder-tatze *f* ἡ χείρ (ειρός).
Vorder-teil *m* u. *n* ∫. Vorderſtück, (eines Schiffes) ἡ πρῷρα.
Vorder-tür *f* ἡ ἔμπροσθεν θύρα.
Vorder-treffen *n* ἡ πρώτη τάξις, ἡ πρόταξις, τὸ πρόταγμα, τὸ μέτωπον, οἱ προτεταγμένοι, οἱ πρόμαχοι.
Vorder-zahn *m* ὁ πρόσθεν ὀδούς (όντος), ὁ γελαστῖνος.
vor-drängen προωθεῖν, ſich ~ προορμᾶσθαι (P.).
vor-dringen προϊέναι, προάγειν, προχωρεῖν.
vor-eilen φθάνειν τινά, προτρέχειν τινός.
vor-eilig προπετής, ἀπρονόητος (2), ~ handeln προπετεύεσθαι.
Vor-eiligkeit *f* ἡ προπέτεια.
Vor-eltern, die οἱ πρόγονοι, οἱ προπάτορες.
vor-empfinden προαισθάνεσθαί τινος oder τι.
Vor-empfindung *f* ἡ προαίσθησις, eines Übels ἡ προπάθεια.
vor-enthalten: j-m etwas ~ ἀπείργειν τινά τινος, οὐ

συγχωρεῖν τινί τι, φθονεῖν τινί τινος, ich will es dir nicht ~, οὐδεὶς φθόνος, οὐ φθονήσω.

vor-erinnern προπαραινεῖν, ὑπομιμνήσκειν.

Vor-erinnerung *f* τὸ ὑπόμνημα, τὸ προοίμιον.

vor-erſt (τὸ) πρῶτον, τὰ πρῶτα.

vor-erwählen προαιρεῖσθαι.

vor-erwählt προειρημένος.

vor-erzählen διέρχεσθαι, ἀφηγεῖσθαι.

Vor-eſſen *n* τὸ πρόδειπνον.

Vor-fahren *m/pl.* οἱ πρόγονοι, οἱ πατέρες.

vor-fahren: j-m ~ φθάνειν τινὰ ἐλαύνοντα.

Vor-fall *m* τὸ πρᾶγμα, τὸ γιγνόμενον (γενόμενον), τὸ συμβαῖνον (συμβάν, συμβεβηκός), ἡ συμφορά.

vor-fallen γίγνεσθαι, συμβαίνειν.

vor-faſſen προλαμβάνειν, vorgefaßte Meinung ἡ πρόληψις.

Vor-fechter *m* ὁ πρόμαχος.

vor-finden ἀνευρίσκειν, καταλαμβάνειν, περιτυγχάνειν τινί.

vor-fordern καλεῖν, μεταπέμπεσθαι (M.).

Vor-forderung *f* ἡ κλῆσις.

vor-führen προάγειν.

Vor-führung *f* ἡ προαγωγή.

Vor-gang *m* = Vorangehen ἡ ἡγεμονία, = Muſter τὸ παράδειγμα, = Ereigniß τὸ πρᾶγμα.

Vor-gänger *m* = Führer ὁ ἡγεμών, im Amte ὁ πρότινος ἔχων τὴν ἀρχήν od. τιμήν.

vor-gaukeln καταγοητεύειν τινός.

vor-geben προσποιεῖσθαι, φάσκειν, fälſchlich ~ ψεύδεσθαι.

Vor-geben *n* ἡ πρόφασις, ὁ λόγος, dem ~ nach λόγῳ.

Vor-gebirge *f* τὸ ἀκρωτήριον, ἡ ἄκρα.

vor-geblich λόγῳ.

Vor-gefühl *n* ἡ προαίσθησις, ein ~ von etwas haben προαισθάνεσθαί τινος.

vor-gehen ſ. vorangehen, = den Vorzug haben εἶναι ὑπέρ τινος, κρείττω εἶναί τινος, προφέρειν τινός, = ſich ereignen γίγνεσθαι, συμβαίνειν.

Vor-gemach *n* ὁ πρόδομος.

vor-genannt εἰρημένος, προειρημένος.

Vor-genuß *m* ἡ προαίσθησις, ἡ προαπόλαυσις, τὸ γεῦμα, einen ~ von etwas haben προαπολαύειν τινός.

Vor-gericht *n* τὸ πρόδειπνον.

Vor-geſang *m* τὸ προοίμιον, τὸ ἐνδόσιμον μέλος.

Vor-geſchmack *m* τὸ πρόγευμα, ſ. Vorſchmack.

Vor-geſetzte(r) *m* ὁ ἐπι-, προστάτης, ὁ ἄρχων.

vor-geſtern πρῴην, πρόχθες.

vor-glänzen ἐκ-, διαλάμπειν, ἐκ-, διαπρέπειν.

vor-greifen προλαμβάνειν, j-m in etw. ~ φθάνειν τινὰ ποιοῦντά τι.

Vor-greifen *n* ἡ πρόληψις.
vor-greifend προληπτικός.
vor-haben περιεζῶσθαι, = beabſichtigen ἐπινοεῖν, διανοεῖσθαι, μηχανᾶσθαι.
Vor-haben *n* ἡ διάνοια, ἡ γνώμη.
Vor-halle *f* τὸ προδωμάτιον, τὰ προπύλαια.
vor-halten προτείνειν, προβάλλεσθαι, = darreichen παρέχειν, = vorwerfen ὀνειδίζειν, ἐλέγχειν, μέμφεσθαι, = Beſtand haben ἀντέχειν, διαμένειν, = ausreichen ἀρκεῖν, ἐξαρκεῖν.
Vor-halten *n* durch Verba.
Vor-hand *f* ſ. Vorderhand, = Vorrang τὰ πρωτεῖα.
vor-handen ὑπάρχων, παρών, ~ ſein ὑπάρχειν, noch jetzt ~ ſein περιεῖναι.
Vor-hang *m* τὸ προκάλυμμα, ἡ αὐλαία, τὸ κατάβλημα.
vor-hangen προκρέμασθαι.
vor-hängen παραπεταννύναι, προκαλύπτειν.
Vor-haus *n* ὁ πρόδομος, ὁ θυρών (ῶνος).
vor-her πρόσθεν, πρότερον, πρὸ τοῦ, ἔμπροσθεν, kurz ~ ὀλίγῳ πρότερον, lange ~ πάλαι.
vorher-abfahren προεξελαύνειν.
vorher-abfallen προαφίστασθαι.
vorher-abſchicken προαποπέμπειν, προαποστέλλειν.
vorher-abſegeln προανάγεσθαι (P. und M.).
vorher-ahnen προαισθάνεσθαι.
vorher-anfüllen προεμπιμπλάναι.
vorher-angeben προδηλοῦν.
vorher-anklagen προκατηγορεῖν τινος.
vorher-ankommen προαφικνεῖσθαι.
vorher-ankündigen προσημαίνειν, προαγγέλλειν.
vorher-anzeigen προμηνύειν.
vorher-bedenken προβουλεύεσθαι, προενθυμεῖσθαι, προνοεῖν.
vorher-belehren προδιδάσκειν.
vorher-bereiten προπαρασκευάζειν.
vorher-beſchließen προβουλεύεσθαι.
vorher-beſetzen προκαταλαμβάνειν.
vorher-beſorgen προεπιμελεῖσθαί τινος.
vorher-beſtimmen προτάττειν, προλέγειν, προαγορεύειν, προορίζειν.
Vorher-beſtimmung *f* ὁ προορισμός.
vorher-betrachten προσκοπεῖν.
vorher-bezahlen προκαταβάλλειν.
Vorher-bezahlung *f* ἡ προκαταβολή.
vorher-einnehmen προκαταλαμβάνειν.
vorher-empfinden προαισθάνεσθαι.
Vorher-empfindung *f* ἡ προαίσθησις.
vorher-entſcheiden προκατεγνωκέναι.
vorher-erfahren προπυνθάνεσθαι, προμανθάνειν.
vorher-erinnern πρότερον ἀνα-, ὑπομιμνήσκειν.

vorher-erklären προδηλοῦν, προαποφαίνεσθαι.
vorher-erzählen προδιηγεῖσθαι.
vorher-eſſen προεσθίειν.
vorher-fragen προερωτᾶν.
vorher-geben προδιδόναι.
vorher-gehen προϊέναι, ἡγεῖσθαι.
vorher-gehend ὁ, ἡ, τὸ πρότερον.
vorher-genießen προαπολαύειν τινός.
vorher-hoffen προελπίζειν.
vor-herig ſ. vorhergehend.
vorher-lernen προμανθάνειν.
vorher-leſen προαναγιγνώσκειν.
vorher-melden προαγγέλλειν.
vorher-merken προαισθάνεσθαι.
vor-herrſchen κρατεῖν, ἐπικρατεῖν, κατισχύειν.
vorher-ſagen προλέγειν, προαγορεύειν.
Vorher-ſagung *f* ἡ προαγόρευσις.
vorher-ſehen προορᾶν, προνοεῖν.
vorher-ſterben προτελευτᾶν, προαποθνήσκειν.
vorher-töten προαποκτείνειν.
vorher-tun προεργάζεσθαι.
vorher-überlegen προενθυμεῖσθαι, προνοεῖν.
vorher-umkommen προαπόλλυσθαι.
vorher-unterſuchen προδιερευνᾶν.
vorher-urteilen προγιγνώσκειν.
vorher-verkündigen προαγγέλλειν, προκηρύττειν (vom Herold).
Vorher-verkündigung *f* ἡ προάγγελσις.
vorher-vermuten προεικάζειν.
vorher-wiſſen προειδέναι, προεπίστασθαι.
vorher-zahlen προκαταβάλλειν.
vor-heucheln: j-m et. ~ ἐξαπατᾶν τινα ψευδέσι λόγοις.
vor-hin ἄρτι, ἀρτίως.
Vor-hof *m* ἡ αὐλή, τὸ προπύλαιον.
Vor-hut *f* ἡ προπορεία.
vorig πρότερος, ὁ, ἡ, τὸ πρίν, ὁ, ἡ, τὸ πρότερον γενόμενος, ὁ, ἡ, τὸ πρόσθεν oder ἔμπροσθεν.
vor-jährig ὁ, ἡ, τὸ πέρυσι, προέτειος (2).
Vor-kämpfer *m* ὁ πρόμαχος, ὁ προαγωνιστής.
Vor-kauen μασᾶσθαι, dem Kinde ~ μασώμενον σιτίζειν τὸ παιδίον.
Vor-kauf *m* τὸ προπωλεῖν, τὸ προαγοράζειν.
Vor-kaufen *n* durch die vorhergehenden Verba.
Vor-käufer *m* ὁ προαγοραστής.
vor-kehren πρόσω τρέπειν, = Vorkehrungen treffen προμηχανᾶσθαι, προπαρασκευάζεσθαι.
Vor-kehrung *f* ἡ παρασκευή, ἡ μηχανή.
Vor-kenntniſſe *f/pl.* τὰ προπαιδεύματα, ἡ προπαιδεία.
vor-klagen ὀδύρεσθαι πρός τινα, ὀδυρόμενον λέγειν πρός τινα.
vor-kleben προσκολλᾶν.

vor-kommen: bei j-m ~ εἰσάγεσθαι πρός τινα, ἐντυγχάνειν τινί, = sich ereignen γίγνεσθαι, συμβαίνειν, es kommt vor ἐνδέχεται, es pflegt vorzukommen φιλεῖ γίγνεσθαι, es kommt mir vor, als ob δοκῶ μοι mit *inf.*

vor-kommendenfalls ἐάν (ὅταν) τύχῃ oder nach einem histor. Tempus εἰ (ὅτε) τύχοι.

Vor-kommnis *n* ἡ συμφορά.

Vor-kost *f* τὸ πρόδειπνον, τὸ πρόγευμα.

vor-kosten γεύεσθαι, προ-[γεύεσθαι.]

Vor-koster *m* ὁ προγεύστης.

vor-laden καλεῖν, εἰσκαλεῖν.

Vor-ladung *f* ἡ κλῆσις, ἡ πρόσκλησις.

Vor-lage *f* τὸ πρόβλημα.

vor-längſt πάλαι, πρόπαλαι.

vor-laſſen = j-n vorauslaſſen προπέμπειν, = j-n bei ſich ~ εἰσδέχεσθαί τινα, bei j-m vorgelaſſen werden ἐντυγχάνειν τινί.

Vor-laſſen *n* ἡ εἰσαγωγή.

vor-laufen προτρέχειν, προθεῖν, προεκθεῖν, προεξέρχεσθαι.

Vor-läufer *m* ὁ πρόδρομος.

vor-läufig προκέλευθος (2), προηγητικός, *adv.* προηγουμένως, gew. durch Zſgn mit προ-, z.B. ~er Beſchluß τὸ προβούλευμα, ~ beſchließen προβουλεύειν, ~ darſtellen προδιηγεῖσθαι.

vor-laut προπετής, ἄκαιρος (2), ~ ſein προπετεύεσθαι, ~es Weſen ἡ προπέτεια.

vor-legen ἐπιτιθέναι, προβάλλειν, Speiſen ~ παρατιθέναι, zur Beurteilung ~ προβάλλειν, προτείνειν, j-m eine Frage ~ προβάλλειν ἐρώτημά τινι, j-m etw. zur Entſcheidung ~ ἐπιτρέπειν τινί τι, der Volksverſammlung etw. zur Abſtimmung ~ ἐπιψηφίζειν τι τῇ ἐκκλησίᾳ.

Vor-leger *m* ὁ διανομεύς.

Vor-legeſchloß *n* τὸ ἐπίβλητον κλεῖθρον.

vor-leſen ἀνα-, ὑπαναγιγνώσκειν.

Vor-leſen *n* ἡ ἀνάγνωσις.

Vor-leſer *m* ὁ ἀνα-, ὑπαναγνώστης.

Vor-leſung *f* ἡ ἀνάγνωσις, ἡ ἀκρόασις, eines Lehrers vor Schülern οἱ λόγοι, ~en halten λόγους ποιεῖσθαι, διαλέγεσθαι.

vor-letzte δευτερέσχατος (2), παρατελευταῖος, παρατέλευτος (2).

vor-leuchten προφαίνειν, δᾳδουχεῖν τινι, λύχνον προφέρειν τινί, übtr. λαμπρὸν εἶναι oder φαίνεσθαι.

Vor-liebe *f* ἡ ἐπιθυμία (für etw. τινός), eine ~ für etw. haben προαιρεῖσθαί τι, μᾶλλον ἐπιθυμεῖν τινος.

vor-lieb nehmen: mit etw. ~ ἀγαπᾶν τινι oder τι, στέργειν τινί oder τι.

vor-liegen προκεῖσθαι, zur Behandlung ~ ἐκκεῖσθαι.

vor-liegend ὁ, ἡ, τὸ ἐμποδών, παρών.

vor-lügen: j-m etw. ~ καταψεύδεσθαί τινός τι.
vor-machen παραβάλλειν, ἐπιτιθέναι τινί τι, j-m etw. ~ ἐπι-, ὑποδεικνύναι τινί τι, = Unwahres sagen ψευδῆ λέγειν τινί, ἀπατᾶν τινα.
Vor-macht *f* ἡ ἡγουμένη πόλις.
vor-malen ὑπογράφειν.
vor-malig ὁ, ἡ, τὸ πάλαι, ὁ, ἡ, τὸ πρίν oder πρότερον, παλαιός.
vor-mals πάλαι, πρότερον, πρόσθεν, πρίν, πρὸ τοῦ.
Vor-mann *m* s. Vordermann, Vorderleute.
Vor-marſch *m* ἡ πρόοδος.
Vor-mauer *f* τὸ προτείχισμα, ἡ προβολή.
vor-meſſen προμετρεῖν.
Vor-meſſer *n* ὁ προμετρητής.
Vor-meſſung *f* ἡ προμέτρησις.
Vor-mittag *m* ἡ ὥρα oder ὁ χρόνος πρὸ τῆς μεσημβρίας, am ~ ἕωθεν.
vor-mittägig ἑωθινός.
vor-mittags ἕωθεν.
Vor-mund *m* ὁ ἐπίτροπος, ὁ ὀρφανιστής, j-s ~ ſein ἐπιτροπεύειν τινά, j-n zum ~ über j-n einſetzen καθιστάναι τινὰ ἐπίτροπόν τινος oder τινι, ἐπιτρέπειν τινί τινα.
Vor-mundſchaft *f* ἡ ἐπιτροπή, ἡ ἐπιτροπεία.
vor-mundſchaftlich ἐπιτροπικός, ἐπιτροπαῖος.
Vor-mundſchaftsangelegenheiten *f/pl.* τὰ περὶ τὴν ἐπιτροπήν.
Vor-mundſchaftsgeſetz *n* ὁ ἐπιτροπικὸς νόμος.
vorn πρόσθεν, ἔμπροσθεν, von ~ ἀντίον, ἐναντίον, *adj.* ἀντίος, ἐναντίος.
Vor-name *m* τὸ προωνύμιον, ἡ προσωνυμία, mit ~n προώνυμος.
vorn-an πρῶτος, ἔμπροσθεν, ~ ſein πρῶτον ἡγεῖσθαι, πρωτεύειν.
vor-nehm εὐγενής, γνώριμος (2), ~e Miene σεμνὸν πρόσωπον, ~ tun μεγαλύνεσθαι.
vor-nehmen ἀναλαμβάνειν, περιζώννυσθαι (e-n Schurz), = zur Hand nehmen ἐπιχειρεῖν τινι, ἅπτεσθαί τινος, ſich etwas ~ ποιεῖσθαι, βουλεύεσθαι, διανοεῖσθαι.
Vor-nehmen *n* ἡ ἐπιχείρησις, = Vorſatz ἡ βουλή, ἡ διάνοια.
Vor-nehmheit *f* ἡ εὐγένεια.
vor-nehmlich μάλιστα.
Vor-nehmtuerei *f* ἡ σεμνότης (ητος).
vorn-herein: von ~ ἐξ ἀρχῆς, τὴν ἀρχήν.
vorn-überbeugen, ſich ἐπικύπτειν ἐπί τι.
vorn-über-gebeugt, -geneigt πρηνής.
vor-pfeifen προαυλεῖν.
Vor-platz *m* τὰ ἔμπροσθεν, e-s Hauſes ὁ θυρών (ῶνος).
vor-plaudern λαλεῖν, φλυαρεῖν.
Vor-poſten *m* ἡ προφυλακή, auf ~ ſtehen προφυλάττειν.

Vor-poſtengefecht *n* αἱ τῶν προφυλακῶν ἀψιμαχίαι.
vor-predigen ὑπομιμνήσκειν τινά, παραινεῖν τινι.
Vor-predigen *n* ἡ παραίνεσις, ὁ παρακελευσμός.
vor-ragen ὑπερέχειν τινός.
Vor-ragung *f* ἡ ἐξοχή.
Vor-rang *m* ἡ πρωτεῖα, τὰ πρωτεῖα, den ~ vor j-m haben προτιμᾶσθαί τινος, πρωτεύειν τινός.
Vor-rat *m* ἡ περιουσία, ἡ εὐπορία, großer ~ ἡ ἀφθονία, ich habe ~ ὑπάρχει od. περίεστί μοι.
vor-rätig ὑπάρχων, παρών, ich habe ~ ὑπάρχει μοι.
Vor-ratskammer *f* τὸ ταμιεῖον, ἡ ἀποθήκη.
Vor-raum *m* τὸ (τὰ) ἔμπροσθεν.
vor-rechnen ἐξαριθμεῖν, ἐκδιηγεῖσθαι, καταλέγειν.
Vor-recht *n* ἡ προνομία, ἡ πλεονεξία.
vor-recken προτείνειν.
Vor-rede *f* τὸ προοίμιον, ὁ πρόλογος, eine ~ machen προοιμιάζεσθαι, in der ~ über etwas ſprechen προοιμιάζεσθαί τι.
vor-reden: j-m etw. ~ καταλῆρεῖν τινός τι.
Vor-redner *m* ὁ πρότερον λέγων.
vor-reiten προελαύνειν, προιππεύειν, ein Pferd ~ ἐπιδεικνύναι ἵππον.
Vor-reiter *m* ὁ προελαύνων.
vor-richten παρασκευάζειν.
Vor-richtung *f* ἡ παρασκευή.
vor-rücken προϊέναι, προάγειν, προελαύνειν, = vorwerfen ἐγκαλεῖν, μέμφεσθαι, ὀνειδίζειν.
Vor-rücken *n*, **Vor-rückung** *f* durch Verba.
vor-rufen ἐκ-, προκαλεῖν.
Vor-ſaal *m* ὁ πρόδομος.
vor-ſagen ὑφ-, ἐξηγεῖσθαι, παραινεῖν. [μέλος.]
Vor-ſänger *m* ὁ ἐνδιδοὺς τὸ
Vor-ſatz *m* ἡ προαίρεσις, ἡ γνώμη, ἡ πρόνοια, mit ~ ἐπίτηδες, ἀπὸ γνώμης.
vor-ſätzlich ſ. das vorherg. Wort.
Vor-ſchein *m*: zum ~ kommen φαίνεσθαι, φανερὸν γίγνεσθαι, zum ~ bringen ἀποφαίνειν.
vor-ſcheinen ἐκλάμπειν, διαφαίνειν (auch M.).
vor-ſchicken προπέμπειν.
vor-ſchieben προωθεῖν, προκινεῖν, einen Riegel ~ ἐπιβάλλειν μοχλόν.
vor-ſchimmern ſ. vorſcheinen.
Vor-ſchlag *m* ὁ λόγος, ἡ συμβουλία, j-m einen ~ machen λόγους προσφέρειν τινί.
vor-ſchlagen συμβουλεύειν.
Vor-ſchmack *m* τὸ γεῦμα, τὸ πρόγευμα, ἡ προαίσθησις, einen ~ von etw. haben προγεύεσθαί od. προαισθάνεσθαί τινος.
vor-ſchneiden διατέμνειν, διανέμειν. [τὰ κρέα.]
Vor-ſchneider *m* ὁ διανέμων
vor-ſchnell προπετής.
Vor-ſchnelligkeit *f* ἡ προπέτεια.

vor-ſchreiben ὑπογράφειν, = anordnen τάττειν, ἐπιτάττειν.
vor-ſchreiten προβαίνειν, προχωρεῖν.
Vor-ſchrift *f* ἡ ὑπογραφή, übtr. τὸ ἐπίταγμα, ὁ νόμος.
vor-ſchriftlich, vor-ſchriftsmäßig κατὰ τοὺς νόμους, ἔννομος (2).
vor-ſchriftswidrig παρὰ τοὺς νόμους, παράνομος (2).
Vor-ſchub *m*: j-m ~ leiſten ὠφελεῖν τινα, βοηθεῖν τινι.
Vor-ſchuß *m* ἡ πρόδοσις, ἡ προκαταβολή, ἡ ἀφορμή.
vor-ſchütten παρα-, προβάλλειν.
vor-ſchützen προβάλλεσθαι, προφασίζεσθαι.
Vor-ſchützung *f* ἡ πρόφασις.
vor-ſchwatzen ſ. vorreden.
vor-ſchweben παρίστασθαι.
vor-ſchwindeln καταγοητεύειν τινά.
vor-ſehen, ſich φυλάττεσθαι, εὐλαβεῖσθαι τινα.
Vor-ſehung *f* ἡ θεία ἐπιμέλεια, ἡ θεία φροντίς.
vor-ſetzen ἐπιτιθέναι, ἐπιβάλλειν τί τινι, Speiſen ~ παρατιθέναι, = j-n an die Spitze ſtellen ἐφιστάναι τινά τινι.
Vor-ſicht *f* ἡ πρόνοια, ἡ φυλακή, ἡ εὐλάβεια, ἡ προμήθεια.
vor-ſichtig εὐλαβής, φυλακτικός, προμηθής.
Vorſichtigkeit *f* ſ. Vorſicht.
Vor-ſichtsmaßregel *f* ἡ φυλακή, τὸ φυλακτήριον.
vor-ſingen ᾄδειν, ἐπᾴδειν τινί τι.
Vor-ſitz *m* ἡ προεδρία, den ~ haben προεδρεύειν.
Vor-ſitzende(r) *m* ὁ πρόεδρος. [(ἥρως) ἀκμή.]
Vor-ſommer *m* ἡ τοῦ ἔαρος
Vor-ſorge *f* ἡ πρόνοια, ἡ ἐπιμέλεια, ἡ φροντίς, ſ. Sorge. [ἐπικουρία.]
Vor-ſpann *m* ἡ ὑποζυγίων
vor-ſpannen ζευγνύναι, ὑποζευγνύναι.
vor-ſpiegeln: j-m etwas ~ προτείνειν τινί τι, φενακίζειν τινὰ λέγοντά τι.
Vor-ſpiegelung *f* ὁ φενακισμός, τὸ πλάσμα, ~en οἱ κενοὶ λόγοι.
Vor-ſpiel *n* τὸ ἐνδόσιμον, ἡ ἀναβολή, übtr. τὸ προοίμιον. [ζειν.]
vor-ſpielen αὐλεῖν, κιθαρί-
vor-ſpringen προπηδᾶν, προάλλεσθαι, = hervorragen ἐξέχειν. [(ἦτος).]
vor-ſpringend προβλής
Vor-ſprung *m*: einen ~ gewinnen προλαμβάνειν τῆς ὁδοῦ, einen ~ vor j-m haben προέχειν τινός τι.
Vor-ſtadt *f* τὸ προάστειον.
vor-ſtädtiſch προάστειος (2).
Vor-ſtand *m* = die Vorſteher οἱ προστάται. [στασία.]
Vor-ſtandſchaft *f* ἡ προ-
Vor-ſtandsmitglied *n* τῶν προστατῶν τις.
vor-ſtechen ἐκλάμπειν, ἐκπρέπειν, διαφαίνεσθαι.
vor-ſtechend ἐκπρεπής, διαφέρων, ἐπίσημος (2).

vor-stecken προβάλλειν, ἐπεμβάλλειν, j-m ein Ziel ~ προτιθέναι σκοπόν τινι.

vor-stehen: einer Sache ~ προστατεῖν, προΐστασθαι, ἐπιστατεῖν, ἄρχειν τινός.

Vor-steher *m* ὁ προστάτης, ὁ ἐπιστάτης, ὁ ἄρχων.

Vor-steheramt *n* ἡ προστατεία, ἡ προστασία, ἡ ἀρχή.

Vor-steherin *f* ἡ προστάτις (ιδος).

vor-stellen προτιθέναι, προτάττειν τί τινος, = darstellen ποιεῖν, πλάττειν, was stellt das vor? τί τοῦτο (θέλει); unter Ermahnungen u. dgl. ~ νουθετεῖν, διδάσκειν τινά.

vor-stellig machen: j-m etw. ~ machen διδάσκειν τινά τι.

Vor-stellung *f* ἡ προσαγωγή, ἡ σύστασις, = Darstellung ἡ ὑπο-, ἀνατύπωσις, auf der Bühne τὸ δρᾶμα, = Ermahnung ἡ νουθέτησις, ἡ παραίνεσις, = Begriff ἡ ἔννοια, ἡ ἰδέα, ἡ φαντασία.

Vor-stellungsvermögen *n* ἡ φαντασία, τὸ φανταστικόν, ἡ νόησις.

vor-stopfen παρεμβύειν, ἐμφράττειν.

Vor-stoß *m* ἡ παρυφή, τὸ κράσπεδον.

vor-stoßen προωθεῖν.

vor-strecken προβάλλεσθαι, προτείνειν, Geld ~ δανείζειν.

Vor-streckung *f* ἡ προβολή, von Geld ὁ δανεισμός.

vor-streuen προβάλλειν.

vor-stürmen προορμᾶν.

vor-suchen ἀναζητεῖν, ἐρευνᾶν.

vor-tanzen προορχεῖσθαι.

Vor-tänzer *m* ὁ προορχηστήρ (ῆρος), ὁ προορχηστής.

Vor-teil *m* τὸ συμφέρον, τὸ ἀγαθόν, ἡ ὠφέλεια, τὸ κέρδος, über andere τὸ πλεονέκτημα, ~ von etw. haben ἀπολαύειν τινός, ὠφελεῖσθαι ἔκ τινος, ~ aus etw. ziehen κερδαίνειν ἀπό τινος, im ~ sein πλέον ἔχειν, πλεονεκτεῖν, auf j-n ~ bedacht sein σκοπεῖν τὰ ἑαυτοῦ.

vor-teilhaft συμφέρων, σύμφορος (2), ὠφέλιμος, χρήσιμος, λυσιτελής, κερδαλέος.

Vor-tempel *m* ὁ πρόνεως (πρόναος).

Vor-trab *m* ἡ προπορεία, οἱ προπορευόμενοι, τὸ πρῶτον τάγμα, den ~ bilden ἡγεῖσθαι.

Vor-trag *m* ἡ λέξις, ὁ λόγος, οἱ λόγοι, einen ~ halten λόγους ποιεῖσθαι περί τινος.

vor-tragen λέγειν, διέρχεσθαι, διηγεῖσθαι.

vor-trefflich ἀγαθός, καλός, διαφέρων, ὑπερβάλλων, ἐκπρεπής, *adv.* εὖ, κάλλιστα, διαφερόντως, ὑπερβαλλόντως.

vor-treiben προάγειν, προ-ελαύνειν.

vor-treten προ-, παρέρχεσθαι.

Vor-treten *n* ἡ πάροδος, gew. durch Verba.

vor-trinken προπίνειν.
Vor-tritt *m* τὸ ἡγεῖσθαι, den ~ vor j-m haben προτερεύειν τινός, προτιμᾶσθαί τινος. [τάγμα.]
Vor-trupp *m* τὸ πρῶτον
vor-tun: j-m etwas ~ περιτιθέναι, περιβάλλειν τινί τι.
vor-üben προγυμνάζειν, προμελετᾶν.
vor-über in Zssgn ſ. unter vorbei.
vor-übergehend ὀλιγοχρόνιος (2), οὐ μόνιμος.
Vor-übung *f* ἡ προμελέτησις, ἡ μελέτη.
Vor-urteil *n* ἡ οὐκ ὀρθὴ δόξα, ἡ οἴησις, ἡ ὑποψία.
Vor-wache *f* ἡ προφυλακή.
vor-wachſen (**hervorw.**) βλαστάνειν, ἀναβλαστάνειν, ἐκφύεσθαι. [κρατεῖν.]
vor-walten κρατεῖν, ἐπι-
vor-wälzen προκυλίνδειν.
Vor-wand *m* ἡ πρόφασις, ἡ σκῆψις, ὁ λόγος, ſcheinbarer ~ ἡ εὐπρέπεια, unter dem ~ ἐπὶ προφάσει, dem ~ nach λόγῳ, etwas zum ~ nehmen προφασίζεσθαι, σκήπτεσθαι, ohne ~ ἀπροφασίστως.
vor-wärts πρόσω, εἰς τὸ πρόσω, in Zssgn προ-, zB. ~ ſchreiten προβαίνειν.
vor-weben προϋφαίνειν.
vor-weg πρῶτος, πρότερος, Zssgn ſ. unter voran, voraus.
vor-weiſen ἐπι-, ἀπο-, προδεικνύναι.
Vor-welt *f* οἱ πάλαι, οἱ παλαιοί, οἱ προγεγενημένοι.
vor-wenden προφασίζεσθαι, σκήπτεσθαι.
vor-werfen προ-, παραβάλλειν, j-m zB. e-n Fehler ~ ὀνειδίζειν, ἐγκαλεῖν, μέμφεσθαι.
Vor-werk *n* ἡ αὐλή.
vor-wiegen ſ. vorwalten.
Vor-wiſſen *n* τὸ συνειδός, ἡ συνείδησις, mit j-s ~ συνειδότος τινός, ohne j-s ~ ἀγνοοῦντός τινος.
Vor-witz *m* ἡ πολυπραγμοσύνη, ἡ περιεργία.
vor-witzig πολυπράγμων, περίεργος (2), ~ ſein πολυπραγμονεῖν, περιεργάζεσθαι.
Vor-wort *n* τὸ προοίμιον.
Vor-wurf *m* τὸ ὄνειδος, τὸ ἔγκλημα, ἡ μέμψις, j-m Vorwürfe machen ſ. vorwerfen.
vor-wurfsfrei ἄμεμπτος (2), ἀνέγκλητος (2).
vor-zählen ἐξαριθμεῖν, καταλέγειν. [ὁ οἰωνός.]
Vor-zeichen *n* τὸ σημεῖον,
vor-zeichnen ὑπογράφειν τινί τι. [διαγραφή.]
Vor-zeichnung *f* ἡ ὑπο-,
vor-zeigen ἐπι-, ἀνα-, ἀποδεικνύναι, ἀποφαίνειν.
Vor-zeigung *f* ἡ ἐπί-, ἀνά-, ἀπόδειξις.
Vor-zeit *f* ὁ πρότερον χρόνος, die Menſchen der ~ οἱ παλαιοί, οἱ προγεγενημένοι.
vor-ziehen (**hervorz.**) προέλκειν, προελκύειν, j-n ~ τιμᾶν τινα πρό τινος, pro-

τιμᾶν τινά τινος, προκρίνειν τί τινος.

Vor-zimmer *n* ὁ πρόδομος, τὸ προδωμάτιον.

Vor-zug *m* ἡ προτίμησις, ἡ πρόκρισις, τὸ ἀξίωμα, ἡ τιμή, j-m den ~ geben ſ. vorziehen.

vor-züglich ἐξαίρετος (2), ἐκ-, διαπρεπής, ἐπίσημος (2), *adv.* διαφερόντως, ὑπερβαλλόντως, μάλιστα, der vorzüglichſte ὁ κράτιστος, ὁ πρῶτος, οὐδενὸς δεύτερος, das Vorzüglichſte τὸ ἄκρον, ἡ ἀκμή.

Vor-züglichkeit *f* ἡ ἀρετή, ἡ ἐκπρέπεια.

vor-zugsweiſe κατ' ἐξοχήν, διαφερόντως, μάλιστα, οὐχ ἥκιστα.

votieren ψηφίζεσθαι, τίθεσθαι τὴν ψῆφον, gegen j-n καταψηφίζεσθαί τινος.

Votum *n* ἡ ψῆφος, ἡ γνώμη.

Vulkan *m* ὁ ῥύαξ (ακος), τὸ ῥύακας ἀναπέμπον ὄρος.

vulkaniſch καόμενος καὶ ἔχων κρατῆρας πυρός, ~er Ausbruch τὸ ἀναφύσημα.

W

Wabe *f* τὸ κηρίον.

wach ἐγρηγορώς, ἀγρυπνῶν, ἄϋπνος (2), ~ ſein ἐγρηγορέναι, ἀγρυπνεῖν.

Wache *f* ἡ φυλακή, ἡ φρουρά, ἡ φρούρησις, ~ ſtehen φυλακὴν ἔχειν oder ἄγειν, ~ tun φυλάττειν, die ~ haben ἐν φρουρᾷ εἶναι, = Wächter οἱ φύλακες, οἱ φρουροί.

wachen ἐγρηγορέναι, ἐγρηγορεῖν, ἀγρυπνεῖν, = Wache halten φυλάττειν, für etw. ~ φυλάττειν τι, ἐπιμελεῖσθαί τινος.

wachend ſ. wach.

wachhabend ὁ ἐν φρουρᾷ ὤν, ὁ φυλάττων.

Wacholder *m* ἡ ἄρκευθος, ἡ κέδρος.

Wacholder-baum, -buſch, -ſtrauch *m* ἡ ἄρκευθος.

Wacholderbeere *f* ἡ ἀρκευθίς, ἡ κεδρίς (ίδος).

Wacholderöl *n* τὸ ἀπὸ τῶν ἀρκευθίδων ἔλαιον.

Wacholderſaft *m* ὁ ἀπὸ τῶν ἀρκευθίδων χυλός.

Wacholderwein *m* ὁ ἀρκεύθινος οἶνος.

Wachs *n* ὁ κηρός.

wachſam ἐγρήγορος (2), φυλακτικός, ein ~es Auge auf etwas haben φυλάττειν τι, ~ ſein ἐγρηγορεῖν.

Wachſamkeit *f* τὸ φυλακτικόν, ἡ ἀγρυπνία.

wachsartig κηροειδής.

Wachsbild *n* τὸ κηρόπλαστον.

Wachsbildner *m* ὁ κηροπλάστης.

wachſen αὐξάνεσθαι, μείζω γίγνεσθαι, ἐπιδιδόναι, =

erzeugt werden φύεσθαι, βλαστάνειν, γίγνεσθαι.

wächsern κήρινος.

Wachs=fackel, =kerze *f*, =licht *n* ὁ κηρίων (ωνος).

wachs=farbig, =gelb κηροειδής.

Wachs=leinwand *f*, =tuch *n* ἡ κηρωτὴ ὀθόνη.

Wachstum *n* ἡ αὔξησις, ἡ ἐπίδοσις, ~ haben αὐξάνεσθαι.

Wachtdienst *m* ἡ φυλακή.

Wachtel *f* ὁ ὄρτυξ (γος).

Wachtelkönig *m* ἡ ὀρτυγομήτρα.

Wachtelschlag *m* ἡ τοῦ ὄρτυγος φωνή.

Wächter *m* ὁ φύλαξ, ὁ φρουρός.

Wächterin *f* ἡ φύλαξ.

Wachtfeuer *n* τὰ πυρά.

Wachthaus *n* τὸ φυλακτήριον.

Wachtkommandant *m* ὁ φρούραρχος.

Wachtkommando *n* ἡ φρουραρχία.

Wachtparade *f* ἡ ἐν τοῖς ὅπλοις παράταξις.

Wachtposten *m* ἡ φυλακή.

Wachtschiff *n* ἡ φρουρὶς οὐ. φυλακὶς ναῦς, ἡ προφυλακὶς ναῦς.

Wachtturm *m* τὸ φρυκτώριον, ἡ σκοπή.

wackelig σφαλερός, ἀκατάστατος (2).

wackeln σφάλλεσθαι (P.), σαλεύειν.

wacker ἀγαθός, ἀνδρικός, καλὸς κἀγαθός, χρηστός, γενναῖος.

Wackerkeit *f* ἡ καλοκἀγαθία, ἡ ἀρετή, ἡ ἀνδρεία, ἡ ἀνδραγαθία.

Wade *f* ἡ γαστροκνημία, ἡ κνήμη.

Waffe *f* τὸ ὅπλον, in den ~n ἔνοπλος, ~n tragen ὁπλοφορεῖν, die ~n ergreifen τὰ ὅπλα αἴρεσθαι.

Waffen=bruder, =gefährte *m* ὁ συστρατευόμενος (συστρατευσάμενος), ὁ σύμμαχος, ὁ σύσκηνος.

Waffen=brüderschaft, =genossenschaft *f* ἡ συμμαχία.

waffenfähig ὁ ἐν ἡλικίᾳ.

Waffengeklirr *n* ὁ τῶν ὅπλων ῥόρυβος.

Waffengewalt *f* τὰ ὅπλα.

Waffenglanz *m* ἡ τῶν ὅπλων λαμπρότης (ητος), τὸ ἀπὸ τῶν ὅπλων φέγγος.

Waffenglück *n* ἡ ἐν ταῖς μάχαις οder ἐν πολέμοις εὐπραγία.

Waffenhandwerk *n* τὰ ἐν ὅπλοις ἔργα.

Waffenkammer *f* ἡ ὁπλοθήκη, τὸ ὁπλοφυλάκιον.

waffenlos ἄνοπλος (2).

Waffenplatz *m* τὸ στρατόπεδον.

Waffenrock *m* ἡ χλαμύς (ύδος).

Waffenruhe *f* ſ. Waffenstillstand.

Waffenruhm *m* ἡ ἀπὸ τοῦ πολέμου δόξα.

Waffenrüstung *f* τὰ σκεύη, τὰ ὅπλα.

Waffenschau *f* ἡ ὁπλοσκοπία, ἡ τῶν ὅπλων ἐξέτασις.

Waffenschmied *m* ὁ ὁπλοποιός.

Waffenſchmiedekunſt *f* ἡ ὁπλοποιία.
Waffenſchmuck *m* ὁ τῶν ὅπλων κόσμος.
Waffenſtillſtand *m* αἱ ἀνοχαί, ἡ ἀνακωχή, ἡ ἐκεχειρία, αἱ σπονδαί, einen ~ mit j-m ſchließen σπονδὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, den ~ brechen λύειν τὰς σπονδάς.
Waffenſtreit *m* ἡ ὁπλομαχία.
Waffentanz *m* ἡ πυρρίχη.
Waffentat *f* τὸ πολεμικὸν ἔργον.
Waffenträger *m* ὁ ὁπλοφόρος.
Waffenübung *f* ἡ πολεμικὴ ἄσκησις.
waffnen ὁπλίζειν, ἐξ-, καθοπλίζειν, ſich ~ ὁπλίζεσθαι, ἐνδύεσθαι τὰ ὅπλα.
Wage *f* ὁ σταθμός, ὁ ζυγός, τὸ τάλαντον, j-m die ~ halten ἰσόρροπον εἶναί τινι, ἰσορροπεῖν τινί.
Wagehals *m*, **wagehalſig** τολμητής, φιλοκίνδυνος (2), ῥιψοκίνδυνος (2).
Wagen *m* τὸ ὄχημα (allg.), τὸ ἅρμα (zweiräderiger ~), ἡ ἅμαξα (Laſtwagen), ἡ ἁρμάμαξα (bedeckter Kutſchwagen), der ~ als Geſtirn ἡ ἅμαξα, ἡ ἄρκτος.
wagen τολμᾶν, ἐπιχειρεῖν (τινι), ſein Leben ~ κινδυνεύειν περὶ τοῦ βίου, alles ~ κινδυνεύειν περὶ τῶν ὅλων, friſch gewagt iſt halb gewonnen ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ παντός.
Wagen *n* ἡ τόλμησις, τὸ τολμᾶν, τὸ τόλμημα.
wägen σταθμᾶσθαι.
Wagenachſe *f* ὁ τοῦ ἅρματος ἄξων.
Wagenbauer *m* ὁ ἁρματοπηγός, ὁ ἁρματοποιός.
Wagenburg *f* τὸ ἁρμάτων ὀχύρωμα.
Wagendecke *f* ἡ τῆς ἁμάξης σκηνή.
Wagendeichſel *f* ὁ τοῦ ὀχήματος ῥυμός.
Wagen-geleiſe, -gleis *n* ἡ ἁρματοτροχία.
Wagengeſtell *n* τὸ τῆς ἁμάξης πῆγμα.
Wagenkorb *m* τὸ κάναθρον.
Wagenlenker *m* ὁ ἡνίοχος, ὁ ἁρματηλάτης.
Wagenpferd *n* ὁ ὀχηματικὸς ἵππος.
Wagenrad *n* ὁ ἁρμάτειος τροχός.
Wagen-remiſe *f*, **-ſchuppen** *m* ἡ τῶν ἁρμαμαξῶν παράθεσις.
Wagenrennen *n* ἡ ἁρματοδρομία.
Wagenſitz *m* ὁ δίφρος.
Wagenſpur *f* ſ. Wagengeleiſe.
wagerecht ἀντίρροπος, ἰσόρροπος, ἰσοτάλαντος (ſämtlich 2), ~er Stand ἡ ἀντιρροπία, ἡ ἰσορροπία.
Wageſtück, Wagnis *n* τὸ τόλμημα, τὸ κινδύνευμα.
Wagner *m* ſ. Wagenbauer.
Wagſchale *f* ἡ τρυτάνη, τὸ τάλαντον.
Wahl *f* ἡ αἵρεσις, ἡ κρίσις, ἡ ἐκλογή (Auswahl), ἡ χειρο-

τονία (durch Aufheben der Hände), ἡ ψηφοφορία (durch Stimmtäfelchen), eine ~ treffen αἱρεῖσθαι (M.), eine ~ anstellen αἵρεσιν ποιεῖσθαι, ich habe die ~ ἐπ' ἐμοί ἐστι αἱρεῖσθαι.

wählen αἱρεῖσθαι, ἐκλέγειν, ἀποδεικνύναι, (durch Abstimmung) ψηφίζεσθαι, (durch Aufheben der Hände) χειροτονεῖν.

Wählen *n* ſ. Wahl.

Wähler *m* ὁ χειροτονητής, gew. durch *part.*

wählerisch δύσκολος (2), ~ ſein δυσκολαίνειν.

wahlfähig αἱρετός.

Wahlfreiheit *f* ἡ τοῦ αἱρεῖσθαι ἐξουσία.

Wahlfürſt *m* ὁ αἱρετὸς ἄρχων.

Wahlherr *m* ὁ ψηφοφόρος, ὁ χειροτονητής.

Wahlrecht *n* ἡ αἵρεσις.

Wahlſpruch *m* ἡ γνώμη, ὁ λόγος, τὸ σύμβολον.

Wahlſtimme *f* ἡ ψῆφος, j-m ſeine ~ geben τὴν ψῆφον φέρειν oder τίθεσθαί τινι.

Wahltag *m* αἱ ἀρχαιρεσίαι.

Wahlumtriebe *m/pl.* αἱ ἐριθεῖαι.

Wahlurne *f* ἡ ὑδρία.

Wahlverſammlung *f* αἱ ἀρχαιρεσίαι, ἡ ἀρχαιρεσιακὴ ἐκκλησία, eine ~ halten ἀρχαιρεσιάζειν.

Wahn *m* ἡ δόξα, ἡ δόκησις, ἡ οἴησις, im ~ ſein ſ. wähnen.

wähnen δοξάζειν, οἴεσθαι, δοκεῖν.

Wahnglaube *m* ἡ ψευδὴς δόξα.

Wahnſinn *m* ἡ μανία, ἡ παράνοια, ἡ παραφροσύνη.

wahnſinnig μαινόμενος, μανείς, μανικός, παράφρων, ~ ſein μαίνεσθαι, παραφρονεῖν, j-n ~ machen ἐκμαίνειν τινά.

Wahnvorſtellung *f* ἡ κενὴ δόξα.

Wahnwitz *m* ἡ φρενοβλάβεια, ἡ παραπληξία.

wahnwitzig παράφρων, φρενοβλαβής, παράπληκτος (2).

wahr ἀληθής, ἀληθινός, ἀψευδής, πιστός, ~ reden ἀληθεύειν, ſo ~ οὕτω, ſo ~ ich lebe οὕτως ὀναίμην, ſo ~ mir Gott helfe νὴ τὸν θεόν, πρὸς θεῶν, nicht ~? οὔκουν;

wahren τηρεῖν, φυλάττειν.

währen μένειν, διαμένειν.

während *prp.* μεταξύ mit *gen.*, παρά mit *acc.*, διά mit *gen.*, *conj.* ἐν ᾧ, ὅτε, oft μεταξύ und ἅμα mit *part.*, zB. ~ er ſprach μεταξὺ λέγων.

wahr-haft, -haftig ἀληθινός, ἀληθευτικός, πιστός, ἀψευδής, *adv.* ἀληθῶς, ὄντως, wahrhaftig! ναὶ μὰ τὸν Δία! wahrhaftig? ἦ γάρ;

Wahrhaftigkeit *f* ἡ ἀλήθεια, τὸ ἀληθές.

Wahrheit *f* ἡ ἀλήθεια, τὸ ἀληθές, die ~ ſagen ἀληθεύειν, ἀληθῆ λέγειν, in ~ τῇ ἀληθείᾳ, der ~ gemäß μετ' ἀληθείας.

Wahrheitsfeind *m* ὁ μισαλήθης.
Wahrheitsforscher *m* ὁ περὶ τὴν ἀλήθειαν σπουδάζων.
Wahrheitsfreund *m* ὁ φιλαλήθης.
Wahrheitsliebe *f* τὸ φιλάληθες, ἡ ἀψεύδεια.
wahrheitsliebend φιλαλήθης.
wahrlich ἦ μήν, ἦ που, νὴ τὸν Δία, ναὶ μὰ τὸν Δία, ~ nicht οὐ μὰ τὸν Δία.
wahrnehmbar αἰσθητός.
wahrnehmen αἰσθάνεσθαί τινος oder τι, μανθάνειν, γιγνώσκειν, = aufmerksam sein τηρεῖν, φυλάττειν, den Zeitpunkt ~ παρατηρεῖν τὸν καιρόν, = sorgen προνοεῖν, ἐπιμελεῖσθαί τινος.
Wahrnehmung *f* ἡ αἴσθησις, durch Verba.
wahrsagen μαντεύεσθαι, χρησμῳδεῖν, ἀναιρεῖν (letzteres bsd. vom Orakel in Delphi).
Wahrsager *m* ὁ μάντις, ὁ χρησμολόγος.
Wahrsagerei, Wahrsagekunst *f* ἡ μαντική, ἡ μαντεία.
Wahrsagerin *f* ἡ μάντις.
Wahrsagung *f* ἡ μαντεία.
wahrscheinlich εἰκώς, δοκῶν, πιθανός, *adv.* εἰκότως, es ist ~ ἔοικε, ~erweise ὡς ἔοικε.
Wahrscheinlichkeit *f* τὸ εἰκός, τὸ δοκοῦν, der ~ nach ὡς ἔοικε, κατὰ τὸ εἰκός.
Wahrspruch *m* ἡ κρίσις.
Wahrung *f* ἡ τήρησις, ἡ φυλακή.
Währung *f* ἡ τῶν νομισμάτων ἀξία.
Wahrzeichen *n* τὸ σημεῖον, τὸ ἐπίσημον, τὸ σύμβολον, = Vorzeichen τὸ προγνωστικόν.
Waid *m* ἡ ἴσατις (ιδος).
waid-farben, -farbig ἰσατώδης.
Waise *f* ὁ ὀρφανός, ἡ ὀρφανή, ~n erziehen ὀρφανοτροφεῖν.
Waisenhaus *n* τὸ ὀρφανοτροφεῖον.
Waisen-kind *n*, **-knabe** *m* ὁ ὀρφανὸς παῖς.
Waisenmädchen *n* ἡ ὀρφανὴ παῖς.
Waisenmutter *f* ἡ ὀρφανοτρόφος.
Waisenstand *m* ἡ ὀρφανία, ἡ ἐρημία.
Waisenvater *m* ὁ ὀρφανοτρόφος.
Wald *m* ἡ ὕλη, ὁ δρυμός, τὸ ἄλσος.
wald-ähnlich, -artig ὑλώδης.
Waldaufseher *m* ὁ ὑλωρός.
Waldbach *m* ὁ χειμάρρους.
Waldbaum *m* τὸ ἄγριον δένδρον.
Waldbewohner *m* ὁ ἐν τῇ ὕλῃ οἰκῶν.
Waldbiene *f* ἡ ἀγρία μέλιττα.
Waldblume *f* τὸ ἄγριον ἄνθος.
Waldbrand *m* ἡ καθ' ὕλην πυρκαϊά.
Wäldchen *n* τὸ ἄλσος.
Waldesel *m* ὁ ὄναγρος.
Waldfliege *f* ἡ ἀγρία μυῖα.
Waldfrevel *m* ἡ τῆς ὕλης βλάβη.
Waldgegend *f* ἡ ὑλώδης χώρα.
Waldhorn *n* τὸ κέρας (ατος, ως).

Waldhuhn *n* ὁ, ἡ λαγώπους (ποδος).
Waldhüter *m* ſ. Waldaufſeher.
waldig ὑλώδης, κατάδρυμος (2).
Waldkauz *m* ὁ αἰγωλιός.
Waldleute, die οἱ τὰς ὕλας κατοικοῦντες.
Waldmaus *f* ὁ ἄγριος μῦς.
Waldmenſch *m* ὁ ἄγριος ἄνθρωπος.
Waldnymphe *f* ἡ δρυάς (ἀδος).
Waldrebe *f* ἡ ἀγριάμπελος, ἡ κληματίς (ἰδος).
Wald-ſchlucht *f*, **-tal** *n* ἡ νάπη, τὸ νάπος.
Waldſtrom *m* ὁ χειμάρρους.
Waldtaube *f* ἡ φάττα, ἡ οἰνάς (ἀδος).
Waldung *f* ſ. Wald.
Waldvogel *m* ὁ, ἡ ὑλονόμος ὄρνις (ιθος).
Waldweg *m* ἡ δι' ὕλης ὁδός.
Walfiſch *m* ἡ φάλαινα.
Walke *f* τὸ κναφεῖον (γναφεῖον).
walken κνάπτειν (γνάπτειν).
Walken *n* ἡ κνάφις (γνάφις).
Walker *m* ὁ κναφεύς (γναφεύς).
Walkererde *f* ἡ κιμωλία (γῆ, τὸ λίτρον.)
Walkergrube *f* ὁ πλυνός.
Walkerhandwerk *n* ἡ κναφευτική (γναφευτική).
Walkerwerkſtätte *f* τὸ κναφεῖον (γναφεῖον).
Wall *m* τὸ χῶμα, ὁ χοῦς, τὸ χαράκωμα, ὁ περιτειχισμός, τὸ περιτείχισμα, eine Stadt mit einem ~ umgeben περιτειχίζειν πόλιν.
wallen (von Flüſſigkeiten) ζεῖν, βλύζειν, (vom Meere) κυμαίνειν, (vom Blute) σφύζειν, = reiſen πορεύεσθαι, auf Erden ~ εἶναι ἐν τοῖς ἀνθρώποις.
Wallen *n*, **Wallung** *f* ἡ ζέσις, ἡ κύμανσις.
Wallfahrt *f* ἡ ἀποδημία, ἡ πρόσοδος (zu e-m Tempel).
wallfahrten ἀποδημεῖν, πρόσοδον ποιεῖσθαι.
Wallgraben *m* ἡ ἀναβεβλημένη τάφρος, τὸ τάφρευμα.
Walnuß *f* τὸ κάρυον.
Walnußbaum *m* ἡ καρύα.
Wal-platz *m*, **-ſtatt** *f* = Schlachtfeld τὸ πεδίον, ἡ μάχη.
Walroß *n* ὁ θαλάττιος ἵππος.)
walten κρατεῖν, κράτος ἔχειν, διοικεῖν τι.
Walze *f* ὁ κύλινδρος.
walzen κυλινδροῦν.
wälzen κυλίνδειν, κυλίειν, etwas auf j-n ~ ἐπιφέρειν τί τινι, etwas von ſich ~ ἀπωθεῖσθαί τι.
walzenförmig κυλινδροειδής, κυλινδρικός.
Wamme, Wampe *f* τὸ ωγάνιον.
Wams *n* ὁ χιτών (ῶνος), τὸ χιτώνιον, ὁ θώραξ, ἡ σπολάς.
Wand *f* ὁ τοῖχος.
Wandel *m* ὁ βίος, οἱ τρόποι.
wandelbar εὐμετάβλητος (2), ἀσταθής, σφαλερός.
Wandelbarkeit *f* ἡ εὐμεταβλησία, ἡ ἀστασία.

wandeln περιπατεῖν, βαδίζειν, — leben ζῆν.
Wanderer *m* ὁ ἐδίτης, ὁ ἐδοιπόρος.
Wanderleben *n* ὁ ἀκατάστατος βίος, ein ~ führen περιπλανᾶσθαι (P.). [(2).]
wanderlustig φιλαπόδημος.
wandern πορεύεσθαι, ἐδοιπορεῖν, in die Fremde ~ ἀποδημεῖν. [ἡ πορεία.]
Wandern *n* ἡ ἐδοιπορία.
Wanderschaft *f* ἡ ἀποδημία. [Wanderer.]
Wandersmann *m* siehe
Wanderstab *m* τὸ σκηπάνιον, den ~ ergreifen ὁρμᾶσθαι ἐπὶ τὴν πορείαν.
Wanderung *f* ἡ ἐδοιπορία, ἡ ἀποδημία, nach einem andern Wohnsitz ἡ μετοίκησις, ἡ μετανάστησις.
Wandervolk *n* τὸ πλανητὸν ἔθνος.
Wandgemälde *n* ἡ ἐπὶ τοίχου γραφή.
Wandmalerei *f* ἡ τοιχογραφία. [ὡρολόγιον.]
Wanduhr *f* τὸ ἐντοίχιον
Wange *f* ἡ παρειά.
Wankelmut *m* ἡ ἀστασία, τὸ τῆς γνώμης ἀγχίστροφον.
wankelmütig ἀσταθής, ἀβέβαιος (2), ἀγχίστροφος (2).
wanken σφάλλεσθαι, παραφέρεσθαι (P.), ὀλισθάνειν.
Wanken *n* τὸ ὀλίσθημα, ἡ παραφορά.
wankend σφαλερός, παράφορος (2), ~ machen σφάλλειν.
wann *adv. interr.* πότε. πηνίκα, dann und ~ ἐνίοτε, ἐνιαχοῦ, ἔσθ' ὅτε. *j.* wenn.
Wanne *f* τὸ σκάφος, ὁ πλυνός. [ἡ κοιλία.]
Wanst *m* ἡ γαστήρ (ρός).
Wanze *f* ἡ κόρις (εως).
Wappen *n* τὸ παρα-, ἐπίσημον, τὸ σημεῖον, τὸ σύμβολον.
wappnen *s.* waffnen.
Wardein *m* ὁ ἀργυρογνώμων (ονος).
Ware *f* τὰ ὤνια, ἡ ἐμπολή, τὰ φορτία.
Waren-haus, -lager *n* ἡ ἀποθήκη, τὸ ἐμπόριον.
Warentausch *m* αἱ φορτίων ἀμοιβαί. [ἡ ἐπωνία.]
Warenzoll *m* τὸ ἐπώνιον,
warm θερμός, ἀλεεινός, ein ~er Freund εὔνους φίλος, ~ machen θερμαίνειν, θάλπειν, ~ sein θερμαίνεσθαι, θάλπεσθαι.
Wärme *f* ἡ θέρμη, ἡ θερμότης (ητος), τὸ θάλπος. [πειν.]
wärmen θερμαίνειν, θάλ-
Wärmestoff *m* τὸ θερμαντικόν.
Wärmflasche *f* ὁ φακός.
warnen νουθετεῖν τινα, παραινεῖν τινι, j-n vor etw. ~ ἀποτρέπειν τινά τινος, sich ~ lassen νουθετεῖσθαι.
Warner *m* ὁ παραινέτης.
Warnung *f* ἡ νουθέτησις, ἡ παραίνεσις, ἡ ἀποτροπή.
Warte *f* ἡ σκοπή, ἡ κατασκοπή, ἡ σκοπιά, ἡ περιωπή, τὸ φρυκτώριον (bib.

zum Signalgeben), von einer ~ beobachten ἀποσκοπεῖν.

warten μένειν, ἀνα-, περιμένειν, auf j-n τινά, = hoffen προσδοκᾶν τι, j-n ~ θεραπεύειν τινά, seines Amtes (Berufes) ~ πράττειν τὰ δέοντα oder προσήκοντα.

Warten *n* ἡ μονή, ἡ ἀνα-, περιμονή, das ~ auf etwas ἡ προσδοκία.

Wärter *m* ὁ θεράπων (οντος), ὁ θεραπευτής, ὁ ἐπιμελητής od. durch *part.*

Wärterin *f* ἡ θεράπαινα oder durch *part.*

Wartturm *m* s. Warte.

Wartung *f* ἡ θεραπεία, ἡ ἐπιμέλεια, ἡ κομιδή.

warum διὰ τί; τί; τίνος χάριν od. ἕνεκα; διὰ τίνα αἰτίαν; ~ nur? τί ποτε; τί δήποτε; ~ denn? τί γάρ; ~ nicht? πῶς γὰρ οὔ; ~ nicht gar? θαυμαστὰ λέγεις.

Warze *f* ἡ ἀκροχορδών (όνος), an der Brust ὁ μαζός, ἡ θηλή.

was τί; ~ soll das heißen (bedeuten)? τί τοῦτο (θέλει); ~ denn? τί γάρ; τί δή; ~ für einer? ποῖος; relat. ὅ τι, ἅτινα (ἅττα). ὅ, ἅ, ὅπερ, ἅπερ, alles ~ ὅσα, ~ auch immer ὅ τι ἄν ποτε.

Waschbecken *n* τὸ χερνίβιον.

Wäsche *f* = das Waschen ἡ πλύσις, ὁ πλυσμός, = Leinenzeug τὰ λίνα, αἱ ὀθόναι.

waschen λούειν, νίζειν, sich ~ λοῦσθαι, νίζεσθαι, Wäsche ~ πλύνειν, ἀποπλύνειν, = schwatzen ἀδολεσχεῖν, φλυαρεῖν, φλεβονεύειν (a. M.).

Waschen *n* ἡ πλύσις, ὁ πλυσμός, τὸ λούειν.

Wäscherin, Wasch-frau *f* **-weib** *n* ἡ πλύντρια, ἡ πλυντρίς, = geschwätziges Weib ἡ λάλος γυνή.

Wasch-faß *n*, **-trog** *m* τὸ πλυντικὸν ἀγγεῖον.

Waschkessel *m* τὸ πλυντικὸν χαλκεῖον.

Waschlappen *m* τὸ πλυντικὸν ῥάκος.

Waschwanne *f* s. Waschfaß.

Wasser *n* τὸ ὕδωρ (ατος), ~ holen ὑδρεύειν (auch M.), zu ~ und zu Lande κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, j-m das ~ nicht reichen πολὺ ἥττω εἶναί τινος, ἀπολείπεσθαί τινος, = Harn τὸ οὖρον.

Wasserader *f* ὁ κρουνός, ὁ

wasserarm *m* ἄνυδρος (2).

wasserartig ὑδρώδης.

Wasserbecken *n* ἡ λίμνη (Bassin).

Wasser-behälter *m*, **-behältnis** *n* ἡ ὑδροθήκη.

Wasserbett *n* τὸ ῥεῖθρον.

Wasserblase *f* ἡ πομφόλυξ (υγος), ἡ φυσαλίς (φυσαλλίς).

Wasserblatter *f* ἡ ὑδατίς (ίδος).

wasserblau κυανοῦς.

Wasserblume *f* τὸ ἔνυδρον ἄνθος.

Wasserbruch *m* ἡ ὑδροκήλη.

Wässerchen *n* τὸ ὑδάτιον.
Wasserdamm *m* τὸ τὴν θάλατταν ἀπεῖργον χῶμα.
Wasserdampf *m* ὁ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἀποφερόμενος ἀτμός.
wasserdicht ὑδασιστεγής, ~ machen ἀποστεγνοῦν, ~ sein στέγειν ὕδωρ. [σαύρα.]
Wassereidechse *f* ἡ ἔνυδρος
Wassereimer *m* ἡ ὑδρία, ὁ ἀμφορεύς, ὁ κάδος.
Wasserfahrt *f* ὁ πλοῦς.
Wasserfall *m* ὁ καταῤῥάκτης.
Wasserfarbe *f* τὸ ὑδρομιγὲς χρῶμα (mit Wasser hergestellt), τὸ ὕδατος χρῶμα (Farbe des Wassers).
wasserfarbig ὑδατόχρους, ὑδατώδης.
Wasserfaß *n* ὁ κάδος.
Wasserfenchel *m* τὸ φελλάνδριον. [(ατος).]
Wasserfläche *f* τὸ ὕδωρ
Wasserflasche *f* ὁ ὑδροδόκος κέραμος.
Wasserflut *f* ὁ κλύδων (ωνος), ὁ κατακλυσμός.
Wasserfrosch *m* ὁ ἐνυδρόβιος βάτραχος.
Wassergefäß *n* s. Wassereimer.
Wassergeflügel *n* τὰ ἐφυδάτιοι oder ἐπιθαλάττιοι ὄρνιθες.
Wassergewächs *n* τὸ ἔνυδρον oder λιμναῖον φυτόν.
Wassergraben *m* ὁ ὀχετός.
wasserhell ὑδατώδης.
Wasserholen *n* ἡ ὑδρεία, ἡ ὕδρευσις.
Wasserhuhn *n* ἡ αἴθυια, ἡ φαλαρίς (ίδος). [τινος.]
wässerig ὑδαλέος, ὑδα-
Wasser-kanne *f*, **-krug** *m* ὁ κάδος, ἡ κάλπη, ἡ ὑδρία.
Wasserkessel *m* τὸ χαλκεῖον.
Wasserleitung *f* τὸ ὑδραγωγεῖον, οἱ ὀχετοί.
Wasserlilie *f* ἡ μαδωνάις (böotisch). [τος (2).]
wasserlos ἄνυδρος, ἀνύδα-
Wassermangel *m* ἡ ἀνυδρία.
Wassermann *m* ὁ ὑδροχοεύς, ὁ ὑδροχόος (Gestirn).
Wassermaus *f* ὁ ἐνυδρόβιος μῦς.
Wassermoos *n* τὸ φῦκος.
Wassermühle *f* ἡ ὑδρομύλη.
wässern ἀρδεύειν, ἄρδειν, ὑδρεύειν. [(ίδος).]
Wassernymphe *f* ἡ ναΐς
Wasserpflanze *f* s. Wassergewächs.
Wasserquelle *f* ἡ κρήνη.
Wasserrad *n* ὁ ἐν ὕδατι περιαγόμενος τροχός.
Wasserratte *f* ὁ ἔνυδρος ἐλεός. [ὑδρος (2).]
wasserreich ἔνυδρος, πολύ-
Wasserreise *f* ὁ πλοῦς.
Wasserrinne *f* ἡ ὑδρορρόα.
Wasserröhre *f* ὁ ὑδραγωγὸς αὐλός. [ὕδατος βλάβη.]
Wasserschaden *m* ἡ ἐκ τοῦ
wasserscheu ὑδροφόβος (2).
Wasserscheu *f* ἡ ὑδροφοβία, die ~ haben ὑδροφοβιᾶν.
Wasserschildkröte *f* ἡ ἔνυδρος χελώνη. [ὁ ὕδρος.]
Wasserschlange *f* ἡ ὕδρα.
Wasserschöpfen *n* ἡ ὑδρεία, ἡ ὕδρευσις.

Wasserschwalbe *f* ὁ κύψελος.
Wasserschwamm *m* ὁ σπόγγος. [ὑδάτων κίνδυνος.]
Wassersgefahr /. ὁ ἀπὸ τῶν
Wassersnot *f* ὁ καταϰλυσμός.
Wasserspiegel *m* ἡ τοῦ ὕδατος ἐπιφάνεια
Wasserspritze *f* ὁ σίφων (ωνος). [ὕδατος ὕψος.]
Wasserstand *m* τὸ τοῦ
Wasserständer *m* ὁ ληνός.
Wasserstrahl *m* τὸ προχεόμενον ὕδωρ.
Wasserstrom *m* τὸ ῥεῦμα.
Wasserstrudel *m* ἡ δίνη.
Wassersucht *f* ὁ ὕδρωψ (ωπος). ὁ ὕδερος, die ~ haben ὑδρωπιᾶν, ὑδρωπικόν εἶναι.
wassersüchtig ὑδρωπικός.
Wassertaufe *f* ὁ βαπτισμός.
Wassertier *n* τὸ ἔνυδρον ζῷον.
Wasser-träger *m*, **-trägerin** *f* ὁ, ἡ ὑδροφόρος.
Wassertrog *m* τὸ ὑδροδόϰον. [σταγών (όνος).]
Wassertropfen *m* ὁ ὕδατος
Wassertümpel *m* τὸ τέλμα.
Wasseruhr *f* ἡ ϰλεψύδρα, τὸ ὑδρολόγιον, τὸ ὑδροσϰόπιον. [ὄρνις.]
Wasservogel *m* ὁ λιμναῖος
Wasserwanne *f* ἡ σϰάφη.
Wasserweg *m* ὁ πλοῦς.
Wasserwirbel *m* ſ. Wasserstrudel.
Wasserwoge *f* τὸ ϰῦμα.
waten: durch einen Fluß ~ διαβαίνειν ποταμόν.
Webekunſt *f* ἡ ὑφαντιϰή.
weben ὑφαίνειν, ἱστουργεῖν, ϰερϰίζειν. [ἱστουργός.]
Weber *m* ὁ ὑφάντης, ὁ
Weberbaum *m* ὁ ἱστός.
Weberblatt *n* ἡ σπάθη.
Weberei *f* ἡ ὑφαντιϰή, ἡ ἱστουργία.
Weberfaden *m* ὁ μίτος.
Weberin *f* ἡ ὑφάντρια.
Weberkamm *m* ὁ ϰτείς (ενός).
Webertunſt *f* ἡ ὑφαντιϰή.
Weber-lade *f*, **-ſchiffchen** *n* ἡ ϰερϰίς.
Weberſpule *f* τὸ πηνίον.
Weberſtube *f* τὸ ἱστουργεῖον.
Weberſtuhl, Webſtuhl *m* ὁ ἱστός, ὁ ϰανών (όνος).
Wechſel *m* = Veränderung ἡ ἀλλαγή, ἡ ϰατ-, μεταλλαγή, ἡ μεταβολή, ~ der Jahreszeiten αἱ τοῦ ἔτους τροπαί, = Schuldverſchreibung ἡ συγγραφή.
Wechſelbank *f* ἡ τράπεζα.
Wechſelbrief *m* ἡ συγγραφή.
Wechſelfall *m* ἡ μεταβολή, Wechſelfälle des Glücks τὰ τῆς τύχης.
Wechſelfieber *n* ὁ διαλείπων πυρετός.
Wechſelgeſang *m* τὸ ἀμοιβαῖον ἆσμα.
Wechſelgeſchäft *f* ὁ χρηματισμός, ἡ τραπεζιτεία.
Wechſelgeſpräch *n* οἱ ἀμοιβαῖοι λόγοι, ἡ ϰοινολογία. [γαμίαι.]
Wechſelheirat *f* αἱ ἐπι-
Wechſelmord *m* ἡ ἀλληλοϰτονία.

wechseln *intr.* μεταβάλλειν, ἀλλοιοῦσθαι, ἄλλον γίγνεσθαι, *trans.* ἀμείβειν (a. M.), ἀλλάττειν, καταλλάττειν, Geld ~ κερματίζειν, die Kleider ~ μεταμφιέννυσθαι, Briefe ~ διδόναι καὶ λαμβάνειν γράμματα, Worte ~ διαλέγεσθαί τινι oder πρός τινα.

Wechseln *n* ἡ μεταβολή, ἡ μεταλλαγή.

Wechselrecht *n* τὰ περὶ τῶν συγγραφῶν νόμιμα.

Wechselschuld *f* τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν χρέος.

wechselseitig ἀμοιβαῖος, *adv.* κατὰ διαδοχήν, ἐκ διαδοχῆς, gew. durch das *pron. recipr.* ἀλλήλων ausgedrückt.

wechselvoll εὐμετάβολος (2).

wechselweise ἐν-, παρ-, ἐπαλλάξ, ἐν μέρει, ἀμοιβαίως.

Wechsler *m* ὁ κολλυβιστής, ὁ κερματιστής, ὁ τραπεζίτης. [τράπεζα.]

Wechsler-laden, -tisch *m* ἡ

wecken ἐγείρειν, ἀνεγείρειν, aus dem Schlafe ~ ἀφ-, ἐξυπνίζειν.

Wedel *m* ἡ ῥιπίς (ίδος).

wedeln ῥιπίζειν, mit dem Schwanze ~ σαίνειν τῇ οὐρᾷ oder τὴν οὐράν.

Wedeln *n* ἡ ῥίπισις.

weder ... noch οὔτε ... οὔτε (μήτε ... μήτε), weder ... noch auch οὔτε ... οὐδέ (μήτε ... μηδέ).

Weg *m* ἡ ὁδός, ὁ πόρος, = Reise ἡ πορεία, geraden ~es ὀρθήν, τὴν ὀρθήν, εὐθύ, einen ~ einschlagen τρέπεσθαι ὁδόν, j-m aus dem ~e gehen παραχωρεῖν ὁδοῦ τινι, j-n aus dem ~e räumen ἀναιρεῖν τινα, im ~e stehen ἐμποδὼν εἶναί τινι, j-m den ~ weisen ἡγεῖσθαί τῆς ὁδοῦ τινι, j-m die ~e weisen (übtr.) ἀπελαύνειν, ἀπωθεῖν τινα, sich auf den ~ machen ἑορμᾶσθαι, einen ~ zurücklegen ἀνύτειν oder διέρχεσθαι ὁδόν, auf diesem ~e τῇδε, ταύτῃ, Mittel und ~e ἡ μηχανή, ἡ ἀφορμή, geh deiner ~e! ἄπαγε!

weg *adv.* φροῦδος, ἐκποδών, ~! ἄπαγε! ἔρρε! ~ mit dir! ἄπαγε σεαυτόν! in einem ~ συνεχῶς, ἀδιαλείπτως.

wegbahnend ὁδοποιός.

weg-begeben, sich ἀπέρχεσθαι, ἀπιέναι, ἀπαλλάττεσθαι (P.), οἴχεσθαι (ἀπιόντα).

weg-beißen δάκνοντα ἀφαιρεῖσθαι, ἀποδάκνειν.

weg-beizen ἀποτήκειν.

weg-beugen ἀπο-, παρακλίνειν. [φυσᾶν.]

weg-blasen ἀπο-, δια-∫

weg-bleiben οὐκ ἐπανέρχεσθαι, οὐ παραγίγνεσθαι, = weggelassen werden παρα-, διαλείπεσθαι, = aufhören λήγειν. [βλέπειν.]

weg-blicken ἀφορᾶν, ἀπο-∫

weg-brechen καθαιρεῖν, κατασκάπτειν, = durch Erbrechen von sich geben ἀπεμεῖν.

weg-brennen κατα-, ἐκκάειν, καταφλέγειν.
weg-bringen μετακινεῖν, ἀποκομίζειν.
weg-drängen ἀπ-, παρωθεῖν.
Wegeaufseher *m* ὁ τῶν ὁδῶν ἐπιμελητής. [ἡ ὁδοποιία.]
Wegebau *m* ἡ ὁδοποίησις,
Wegebesserung *f* ἡ τῶν ὁδῶν ἐπισκευή. [τον.]
Wegebreit *m* τὸ ἀρνόγλωτ-
Wegedorn *m* ἡ ῥάμνος.
Wegegeld *n* ὁ ἀπὸ τῶν ὁδῶν τελούμενος φόρος, = Reisegeld τὸ ἐφόδιον.
weg-eilen οἴχεσθαι, φεύγειν.
Weg-eilen *n* ἡ φυγή.
Wegelagerer *m* ὁ ὁδοστάτης, ὁ ὁδοιδόκος.
wegen διά mit *acc.*, ἕνεκα und χάριν mit *gen.*, ὑπό u. ἀπό mit *gen.* [τον.]
Wegerich *m* τὸ ἀρνόγλωτ-
Wegesäule *f* ἡ στήλη.
weg-essen κατεσθίειν, καταβιβρώσκειν.
weg-fahren *trans.* ἀπάγειν, ἀποκομίζειν, *intr.* ἀπελαύνειν, ὁρμᾶν.
weg-fallen ἐκλείπειν, ἀπολείπεσθαι, etwas ~ lassen ἐᾶν, παραλείπειν τι.
weg-fangen ἀπολαμβάνειν. ἐκθηρᾶν (auch M.).
weg-faulen ἀποσήπεσθαι (P.). [ρειν.]
weg-fegen ἐκ-, ἀνακαθαί-
weg-feilen ἀπορρινᾶν.
weg-fischen ὑποκλέπτειν, ὑφαιρεῖσθαι, παρεξαιρεῖσθαι.
weg-fliegen ἀφίπτασθαι, ἀποπέτεσθαι.
weg-fliehen ἀπο-, ἐκφεύγειν, ἀποδιδράσκειν.
weg-flüchten *f.* das vorhergehende Wort.
weg-fressen *f.* weg-essen.
weg-führen ἄγειν, ἐξ-, ἀπάγειν, ἀποκομίζειν.
Weg-führung *f* ἡ ἀπαγωγή, ἡ ἀποκομιδή.
Weg-gang *m* ἡ ἀπαλλαγή.
weg-geben δια-, προδιδόναι.
weg-gehen ἀπέρχεσθαι, ἀπιέναι, ἀνα-, ἀποχωρεῖν.
Weg-gehen *n* ἡ ἀνα-, ἀποχώρησις, ἡ ἀπαλλαγή.
weg-gießen προ-, ἀπο-, ἐκχεῖν.
weg-haben ἀπειληφέναι, = verstehen μανθάνειν, ἐπίστασθαι.
weg-hacken ἀποκόπτειν.
weg-halten ἀπέχειν.
weg-hängen μετακινεῖν, μεθαρμόττειν.
weg-hauchen ἀποπνεῖν, διαφυσᾶν. [ἀποτέμνειν.]
weg-hauen ἀποκόπτειν.
weg-heben μετακινεῖν, ἀποβαστάζειν. [κομίζειν.]
weg-holen ἀπάγειν. ἀπο-
weg-hüpfen ἀποσκιρτᾶν, ἀφάλλεσθαι, ἀποπηδᾶν.
weg-huschen ἀποσοβεῖν, ἀποίχεσθαι.
weg-jagen ἀπελαύνειν, ἀποτρέπειν, ἀπωθεῖν, weggejagt werden ἐκπίπτειν, weggejagt sein φεύγειν.
weg-kapern ἁρπάζειν, ὑφαρπάζειν, ὑφεξαιρεῖσθαι.

weg-kaufen προπωλεῖν.
weg-kehren ἀποκορεῖν, = wegwenden ἀποτρέπειν, ἀποστρέφειν, sich von etwas ~ ἀποτρέπεσθαί τινος.
weg-kommen: von etwas ~ ἀπαλλάττειν (auch M.) τινός, gut bei etw. ~ *χαίροντα* ἀπαλλάττειν, es kommt mir etwas weg ἀποστεροῦμαί τινος. [δύνασθαι ἀπιέναι.]
weg-können: nicht ~ οὐ]
weg-kriechen ἀφέρπειν.
weg-lassen ἀφιέναι, ἀποπέμπειν, = auslassen παρα-, ἐπι-, διαλείπειν.
weg-laufen ἀποτρέχειν, ἀποθεῖν, ἀποδιδράσκειν, φεύγειν.
weg-legen ἀποτιθέναι (a. M.).
weg-leihen δανείζειν.
weg-leiten, -lenken παράγειν, παροχετεύειν.
weg-locken παράγειν, παραπείθειν. [αγωγή.]
Weg-lockung *f* ἡ παρ-]
weg-machen ἀναιρεῖν, ἐξαλείφειν, sich ~ s. weglaufen.
weg-marschieren ἀφ-, ἐξορμᾶσθαι, ἀπελαύνειν, ἀπέρχεσθαι, ἀπο-, ἐκπορεύεσθαι.
weg-meißeln ἀποκολάπτειν.
weg-müssen: ich muß weggehen δεῖ ἀπιέναι με.
weg-nagen ἀποτρώγειν.
Weg-nahme *f* ἡ αἵρεσις, ἡ ἀφαίρεσις, gew. durch Verba.
weg-nehmen αἱρεῖν, ἀφαιρεῖσθαί τινά (τινός) τι, ἀποστερεῖν τινά τινος, heimlich ~ ὑφαιρεῖν.

Weg-nehmen *n*, **Weg-nehmung** *f* durch Verba.
weg-packen μετασκευάζειν (auch M.), ἀνασκευάζειν, sich ~ ἀπάγειν ἑαυτόν.
weg-peitschen μαστιγοῦντα ἀπελαύνειν oder ἀποθεῖν.
weg-prügeln ἀποστυπάζειν.
weg-putzen ἀποκαθαίρειν, ἀποξύειν, ἀπομήν.
weg-radieren ἀποξεῖν, ἀποξύειν, ἐξαλείφειν.
weg-raffen ἁφαρπάζειν.
weg-rauben ἐξαρπάζειν.
weg-räumen ἀποκινεῖν, ἐκποδὼν ποιεῖσθαι, ἀφαιρεῖν, μετασκευάζειν.
Weg-räumung *f* durch Verba.
Weg-reise *f* ἡ ἀφ-, ἔξοδος, ἡ ἀποπορεία.
weg-reisen ἀποπορεύεσθαι, aus der Heimat ἀποδημεῖν.
weg-reißen ἀποσπᾶν, ἀφέλκειν. [ἐξελαύνειν.]
weg-reiten ἀφιππεύειν, ἀπ-,]
weg-rennen s. weglaufen.
weg-rollen ἀποκυλίνδειν (M. *intr.*).
weg-rücken *trans.* μετα-, ἀποκινεῖν, *intr.* ἀπο-, παραχωρεῖν.
weg-rufen ἀπο-, μετακαλεῖν.
weg-rupfen ἀποτίλλειν.
weg-jagen ἀποπρίειν.
wegsam εὔοδος, εὔπορος (2).
Wegsäule *f* ἡ στήλη.
weg-schaben ἀποξεῖν, ἀποξύειν. [ἀποσκευάζειν.]
weg-schaffen ἀποκομίζειν,]
Weg-schaffung *f* ἡ ἀποσκευή. [ὁδός.]
Wegscheide *f* ἡ σχιστὴ]

weg-schenken ἀποδιδόναι, προΐεσθαι.
weg-scheren ἀποκείρειν, ἀποξυράν.
weg-scheuchen ἀποσοβεῖν, ἀπελαύνειν.
weg-schicken ἀποπέμπειν, ἀποστέλλειν.
weg-schießen ἀφιέναι, Wild u. dgl. ~ τοξεύοντα ἀναιρεῖν, j-m z. B. einen Arm od. ein Bein ~ βαλόντα ἀφαιρεῖν. [ἀνάγεσθαι.]
weg-schiffen ἀπο-, ἐκπλεῖν,
weg-schlagen ἀπωθεῖσθαι.
weg-schleichen, sich ἀφέρπειν, ὑπεξέρχεσθαι, ὑποκλέπτειν ἑαυτόν.
weg-schleifen[1] ἀποτρίβειν.
weg-schleifen[2], **-schleppen** ἀποσπᾶν, ἀφέλκειν.
weg-schlendern ἀπορρίπτειν.
weg-schlürfen ἀπορροφεῖν.
weg-schmeißen s. wegwerfen.
weg-schmelzen κατα-, ἀποτήκειν, *intr.* durch das P.
weg-schnappen ἁφαιρεῖσθαί τινά (τινός) τι.
weg-schneiden ἀποτέμνειν, ἐκκόπτειν.
weg-schnellen ἀποπάλλειν.
weg-schrecken ἀποσοβεῖν, ἀποπτοεῖν. [(auch M.).]
weg-schütteln ἀποσείειν
weg-schütten ἐκ-, προ-, διαχεῖν. [ζειν.]
weg-schwemmen ἀποκλύ-
weg-schwimmen ἀπονήχεσθαι.
weg-segeln ἀποπλεῖν.
weg-sehen ἀφορᾶν, ἀποβλέπειν, ἀποστρέφειν τοὺς ὀφθαλμούς, über etwas ~ ὑπερ-, περιορᾶν τι.
weg-sehnen, sich ἐπιθυμεῖν ἀπελθεῖν.
weg-sein οἴχεσθαι, ἔρρειν, = abwesend sein ἀπεῖναι.
Weg-sein *n* ἡ ἀπουσία.
weg-senden ἀποπέμπειν, ἀποστέλλειν.
weg-sengen ἀποκάειν.
weg-setzen ἀπο-, μεταθέναι, μεθιστάναι, sich über j-n ~ καταφρονεῖν τινος.
weg-speien ἀπο-, ἐκπτύειν.
weg-sprengen *trans.* ἀποσχίζειν, ἀποτρίβειν, *intr.* ἀπελαύνειν δρόμῳ.
weg-springen ἀποπηδᾶν, über etwas ~ ὑπερπηδᾶν, ὑπεράλλεσθαί τι.
weg-spülen ἀποκλύζειν, ἀποπλύνειν.
weg-stecken κρύπτειν, κατακρύπτειν, ἀποκαλύπτειν.
weg-stehlen ὑπο-, διακλέπτειν.
weg-stellen μεθιστάναι, μετατιθέναι, μεθιδρύειν.
weg-sterben ἀποθνήσκειν, ἀπόλλυσθαι, οἴχεσθαι ἀποθανόντα.
weg-stoßen ἀπ-, παρωθεῖν, ἀποκρούειν.
Weg-strecke *f* ἡ ὁδός.
weg-streichen ἐξ-, διαλείφειν.
weg-tauen κατα-, ἀνατήκειν (*intr.* P.).
weg-tragen ἀποφέρειν, ἀποκομίζειν.
Weg-tragung *f* ἡ ἀποφορά, ἡ ἀποκομιδή.

weg-treiben ἀπ-, ἐξελαύνειν.
weg-treten μεθ-, ἐξίστασθαι, παραχωρεῖν.
weg-tun ἀποσκευάζειν. = aufbewahren ἀποτίθεσθαι, = verstecken κρύπτειν.
weg-wälzen ἀπο-, μετακυλίνδειν.
weg-wandern ἀποικεῖν, μετανίστασθαι.
weg-waschen ἀπο-, ἐκπλύνειν.
weg-wehen ἀποπνεῖν.
weg-weisen ἀπελαύνειν, ἀποκωλύειν.
Wegweiser *m* ὁ ὁδηγός, ὁ ἡγεμὼν τῆς ὁδοῦ.
weg-wenden ἀποτρέπειν, ἀποστρέφειν. sich von etw. ~ ἀποτρέπεσθαί τινος, ἀποστρέφεσθαί τινος.
weg-werfen ἀποβάλλειν, ἀπορρίπτειν, προΐεσθαι. sich ~ καταισχύνειν ἑαυτόν.
weg-werfend ὑβριστικός, καταφρονητικός.
Weg-werfung *f* durch Verba, übtr. ἡ καταφρόνησις, ἡ ὕβρις.
weg-wischen ἀπομοργνύναι, ἀπομάττειν.
weg-wollen βούλεσθαι oder μέλλειν ἀπιέναι.
weg-wünschen ἀπεύχεσθαι.
weg-zaubern ἀφανίζειν ἐπῳδαῖς. [auch *pl.*].
Weg-zehrung *f* τὸ ἐφόδιον
weg-zerren, -ziehen ἀποσπᾶν, ἀφέλκειν.
weg-ziehen (aus e-m Orte) ἀπ-, μετοικεῖν, (v. Truppen) ἀνα-, ἀποχωρεῖν, ἀπέρχεσθαι.
Weg-ziehen *n*, **Weg-zug** *m* ἡ μετοικεσία, ὁ μετοικισμός, ἡ μετανάστασις, (von Truppen) ἡ ἀνα-, ἀποχώρησις.
wehe[1] *int.* φεῦ (mit *nom.* od. *gen.*). ἰώ, ἰού, ~ mir! οἴ μοι! ~ rufen αἰάζειν.
wehe[2]: es tut mir ~ ἀλγῶ, ἄλγος ἔχω, j-m ~ tun ἀνιᾶν τινα.
Wehe *n* τὸ ἄλγος, ἡ λύπη, = Unglück τὰ κακά.
wehen πνεῖν, φυσᾶν.
Wehen *n* ἡ πνοή, τὸ πνεῦμα.
Wehklage *f* ἡ οἰμωγή, ἡ ὀλόφυρσις, ὁ θρῆνος.
wehklagen οἰμώζειν, ὀδύρεσθαι, θρηνεῖν, κλάειν, über etwas τί, περί τινος, ἐπί τινι.
Wehmut *f* ἡ λύπη, ἡ δυσ-, βαρυθυμία, τὸ ἄχθος. ~ über etw. empfinden ἄλγος ἔχειν ἔκ τινος, ἀχθεσθαι ἐπί τινι.
wehmütig, wehmutsvoll δύσ-, βαρύθυμος (2), λυπηρός, ἀνιαρός, ~ gestimmt sein δυσθύμως ἔχειν, = Wehmut erregend θρηνώδης, ὀδυρτικός, οἰκτρός.
Wehr[1] *f* = Widerstand ἡ ἄμυνα, sich zur ~ setzen εἰς oder πρὸς ἀλκὴν τρέπεσθαι, = Waffen τὰ ὅπλα.
Wehr[2] *n* = Damm τὸ χῶμα.
wehren κατέχειν, κωλύειν, εἴργειν, συστέλλειν, οὐκ ἐᾶν, einer Sache τί, j-m ~ νουθετεῖν, σωφρονίζειν

τινά, j-m etw. ~ ἀποτρέπειν τινά τινος, εἴργειν τινὰ ἀπό τινος, fich ~ ἀμύνεσθαι, ἀντέχειν, ἀνθίστασθαι. [(ῶνος).]

Wehrgehent *n* ὁ τελαμών[ος]

wehrhaft ἀμυντικός, μάχιμος (2), στρατεύσιμος (2), im ~en Alter ἐν ἡλικίᾳ ὤν, ἡλικίαν ἔχων.

Wehrkraft *f* ἡ δύναμις, τὸ μάχιμον.

wehrlos ἄν-, ἄοπλος (2).

Wehrlosigkeit *f* τὸ ἀνοπλον.

Wehrpflicht *f*: Verweigerung der ~ ἡ ἀστρατεία.

Wehrſtand *m* τὸ στρατιωτικόν.

Wehruf *m* ἡ οἰμωγή.

Weib *n* ἡ γυνή (αικός), altes ~ ἡ γραῦς (αός), ein ~ nehmen γαμεῖν, ἄγεσθαι γυναῖκα.

Weibchen *n* τὸ γυναικάριον, τὸ γυναίκειον, τὸ γύναιον, (bei Tieren) ἡ θήλεια.

Weiberanſchlag *m* ἡ γυναικεία βουλή.

Weiberarbeit *f* τὸ γυναικεῖον ἔργον.

Weiberart *f* ὁ γυναικεῖος τρόπος, nach ~ κατὰ τὰς γυναῖκας, ὥσπερ γυναῖκες.

Weiberfeind *m* ὁ μισογύνης.

Weiberfreund *m* ὁ γυναικοφίλης, ὁ φιλόγυνος, φιλογύνης, -γύναιξ.

Weiberfurcht *f* ὁ γυναικώδης φόβος, = Furcht vor Weibern ὁ ἀπὸ τῶν γυναικῶν φόβος.

Weibergefolge *n* αἱ παρεπόμεναι γυναῖκες.

Weibergeheul *n* αἱ γυναικῶν οἰμωγαί. [κῶν βοή.]

Weibergeſchrei *n* ἡ γυναι[-]

Weibergeſchwätz *n* οἱ γυναικεῖοι λῆροι.

Weibergezänk *n* αἱ γυναικεῖοι ἔριδες.

weiberhaft γυναικεῖος, γυναικώδης.

Weiberhaß *m* ἡ μισογυνεία, = von Weibern ausgehend τὸ ἐκ γυναικῶν μῖσος.

Weiberherrſchaft *f* ἡ γυναικοκρατία, unter ~ ſtehen γυναικοκρατεῖσθαι.

Weiberherz *n* ἡ γυναικεία ψυχή.

Weiberklage *f* ὁ γυναικεῖος θρῆνος (auch *pl.*).

Weiberkleider *n/pl.* τὰ γυναικεῖα ἱμάτια.

Weiberkleidung *f* ἡ γυναικεία στολή.

Weiberkrankheit *f* ἡ γυναικεία νόσος.

Weiberliebe *f* = Liebe zu Weibern ἡ φιλογυνία, = Liebe, die Weiber hegen, ὁ γυναικεῖος ἔρως (ωτος).

Weiberliſt *f* ἡ γυναικεία πανουργία.

Weibermacht *f* ἡ τῶν γυναικῶν δύναμις.

Weibermantel *m* ὁ πέπλος.

Weibermärchen *n* ἡ γραολογία.

Weibermut *m* ὁ γυναικεῖος θυμός.

Weibername *m* τὸ γυναικεῖον ὄνομα.

Weiber-putz, -schmuck *m* ὁ τῶν γυναικῶν κόσμος. **Weiberregiment** *n* ſ. Weiberherrſchaft. **Weiberrock** *m* ὁ γυναικεῖος χιτών (ῶνος). **Weiberſchönheit** *f* τὸ γυναικεῖον κάλλος. **Weiberſchuh** *m* τὸ γυναικεῖον σάνδαλον. **Weiberſinn** *m* τὸ γυναικεῖον ἦθος. **Weiberſtimme** *f* ἡ γυναικεία φωνή. **Weiberſtreit** *m* ἡ γυναικεία ἔρις. **Weiberſtube** *f* τὸ γυναικεῖον. **Weiber-ſucht, -tollheit** *f* ἡ γυναικομανία. **weibertoll** γυναικομανής, θηλυμανής, ~ ſein γυναικομανεῖν. **Weibertracht** *f* τὸ γυναικεῖον σχῆμα. **Weibertreue** *f* ἡ γυναικεία πίστις. **Weibertücke** *f* ἡ τῶν γυναικῶν κακοήθεια. **Weibertugend** *f* ἡ γυναικῶν ἀρετή. **weibiſch** γυναικεῖος, γυναικικός, θηλυκός, ~es Betragen ἡ γυναίκισις. ~es Weſen ἡ ἀνανδρία. ~ machen θηλύνειν, ἀπαλύνειν. **weiblich** γυναικεῖος, θῆλυς, θηλυκός. **Weiblichkeit** *f* τὸ γυναικεῖον ἦθος. **Weibs-bild** *n*, **-perſon** *f* ἡ γυνή, τὸ γυναίκιον. **weich** μαλακός, ἁπαλός, ἁβρός, (von Gemüt) ἐπιεικής, ἐλεεινός. **Weichbild** *n* οἱ ἀγροί, τὰ περικείμενα.

Weiche *n*, **Weichheit** *f* ἡ ἁπαλότης (ητος), ἡ μαλακία. **weichen** εἴκειν, ὑπείκειν, παραχωρεῖν, j-m aus dem Wege ~ εἴκειν od. ἐξίστασθαι τῆς ὁδοῦ τινι. **Weichen**[1] *n* ἡ παραχώρησις, gew. durch Verba. **Weichen**[2] *fpl.* (am Körper) ὁ κενεών (ῶνος), ὁ λαγών (ῶνος), τὸ ὑποχόνδριον (sämtlich gew. *pl.*). **weichhaarig** μαλακόθριξ (τριχος). **weichhäutig** ἁπαλόχρως. **weichherzig** ἁπαλόφρων, ἐλεεινός. **Weichherzigkeit** *f* τὸ ἐλεεινόν. **weichlich** μαλακός, ἁβρός, θρυπτικός, ~ machen θρύπτειν, μαλακίζειν, ~ ſein μαλακίζεσθαι. **Weichlichkeit** *f* ἡ μαλακία, ἡ τρυφή, ἡ ἡδυπάθεια. **Weichling** *m* ὁ μαλακίων, (ωνος) ὁ ἁβρυντής. **weichmütig** ſ. weichherzig. **Weichtier** *n* τὸ μαλάκιον. **Weide**[1] *f*, **Weidenbaum** *m* ἡ ἰτέα, ὁ λύγος. **Weide**[2] *f* = Viehweide ἡ νομή, auf die ~ treiben ἐξάγειν od. ἐξελαύνειν ἐπὶ τὴν νομήν, das Vieh auf der ~ τὰ βοσκήματα. = Futter ἡ τροφή, = Ergötzung ἡ τέρψις, ἡ ἡδονή. **Weideland** *n* τὰ νεμόμενα. **weiden** *trans.* νέμειν, ποιμαίνειν, *intr.* νέμεσθαι, ποιμαίνεσθαι, βόσκεσθαι, ſich an etwas ~ τέρπεσθαί

τινι, ἥδεσθαί τινι oder ἐπί τινι.
Weiden *n* ἡ νομή, ἡ βόσκησις.
weiden (von Weidenholz) ἰτέϊνος, οἰσύϊνος.
Weidenbast *m* ὁ ἰτέϊνος φλοιός.
Weidenbaum *m* s. Weide.
Weidengeflecht *n* τὰ οἴσυα.
Weidenholz *n* τὰ ἰτέϊνα ξύλα.
Weidenrinde *f* τὸ ἰτέϊνον λέπισμα oder λέμμα.
Weidenrute *f* ἡ ἰτεΐνη ῥάβδος.
Weidenzweig *m* ὁ ἰτέας κλάδος.
Weideplatz *m* ἡ νομή.
Weidevieh *n* τὰ βοσκήματα.
Weidicht *n* ὁ ἰτεών (ῶνος).
weidlich ἱκανός, ἀγαθός.
Weidmann *m* ὁ κυνηγέτης, ὁ κυνηγετικός.
weidmännisch κυνηγετικός, θηρατικός, θηρευτικός.
Weidmesser *n* ἡ ἀγρευτικὴ μάχαιρα.
Weife *f* ὁ ῥόμβος, ὁ στρόβος.
weifen ῥομβεῖν, στροβεῖν.
weigern, sich οὐκ ἐθέλειν, sich ~ etw. zu tun οὐ φάναι, οὐ βούλεσθαι oder οὐκ ἐθέλειν ποιεῖν τι, ohne sich zu πρόθυμος (2), ἑκών.
Weigerung *f* ἡ παραίτησις, ἡ ἄρνησις.
Weih, Weihe[1] *m* und *f* (Raubvogel) ὁ ἰκτῖνος.
Weihe[2] *f* ἡ τελέτη, ἡ τελεσφορία, ἡ τελετουργία.
weihen ἀφ-, καθοσιοῦν, ἀφ-, καθιεροῦν, ἱερὸν ποιεῖν, Geschenke ~ ἀνατιθέναι.
Weihgeschenk *n* τὸ ἀνάθημα.
Weihkessel *m* τὸ περιρραντήριον.
Weihnachten *f/pl.* τὰ γενέθλια Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Weihrauch *m* ὁ λιβανωτός.
Weihrauchbaum *m* ὁ λίβανος.
Weihrauchfaß *n* τὸ θυμιατήριον.
weihrauchtragend λιβανωτοφόρος (2).
Weihrede *f* ὁ καθιερωτικὸς λόγος.
Weihung *f* s. Weihe.
Weihwasser *n* τὸ ἱερὸν od. καθάρσιον ὕδωρ (ατος).
weil ὅτι, διότι, ἐπεί, ἐπειδή, διὰ τό od. ἐκ τοῦ mit dem *inf.*, oft auch durch das *part.*, ~ denn ἐπεί γε, ἐπειδή γε, ~ doch (einmal) ἐπείπερ.
weiland (τὸ) πάλαι, (τὸ) πρίν, τὸ παλαιόν, (von Verstorbenen) ἀποθανών.
Weilchen *n* οὐ πολὺς χρόνος, ὀλίγον oder μικρόν τι.
Weile *f* ὁ χρόνος, nach einer kleinen ~ οὐ πολλῷ ὕστερον, eile mit ~ σπεῦδε βραδέως.
weilen χρονίζειν, διατρίβειν, bei etwas ~ προσ-, παραμένειν τινί, ohne zu ~ οὐ μέλλων.
Weilen *n* ἡ διατριβή, ἡ μέλλησις.
Weiler *m* ἡ κώμη.
Wein *m* ὁ οἶνος, weißer ~ κιρρὸς οἶνος, roter ~ μέλας οἶνος, ungemischter ~ ἄκρατος οἶνος.
weinartig οἰνηρός, οἰνώδης.
Weinbau *m* ἡ ἀμπελουργία.
Weinbauer *m* ὁ ἀμπελοφύτης, ὁ ἀμπελουργός.
Weinbecher *m* ἡ φιάλη.

Weinbeere *f* ἡ ῥάξ (ἀγός).
Weinbeerkern *m* τὸ γίγαρτον.
Weinberg *m* ὁ ἀμπελών (ῶνος), τὸ ἀμπελεῖον.
Weinblatt *n* τὸ ἀμπέλινον φύλλον.
Weinblüte *f* ἡ οἰνάνθη, Zeit der ~ ἡ τῆς οἰνάνθης ὥρα.
Weinbrühe *f* τὸ οἴνινον ζωμίδιον.
weinen δακρύειν, δακρυρροεῖν, κλάειν.
Weinen *n* τὰ δάκρυα, ὁ κλαυθμός, τὸ κλαῦμα.
weinerlich κλαύσιμος (2), κλαυστός.
Weinessig *m* τὸ οἴνινον ὄξος.
weinfarbig οἰνωπός.
Weinfaß *n* ὁ οἴνου πίθος.
Weinfechser *m* τὸ φυτευτήριον.
Weinflasche *f* ὁ (ἡ) οἴνου λάγυνος.
Weingarten *m* ὁ ἀμπελών (ῶνος).
Weingärtner *m* ὁ ἀμπελουργός.
Weingefäß *n* τὸ οἰνοφόρον σκεῦος.
Weinglas *n* ὁ σκύφος.
Weingott *m* Βάκχος, Διόνυσος.
Weinhandel *m* ἡ οἴνου ἐμπορία.
Weinhändler *m* ὁ οἰνοπώλης, ὁ οἰνοκάπηλος.
Weinhaus *n* τὸ οἰνοπώλιον, τὸ καπηλεῖον.
Weinheber *m* ὁ σίφων (ωνος).
Weinhefe *f* ἡ τρύξ (γός).
Weinholz *n* τὰ ἀμπέλινα ξύλα.
weinig οἰνώδης, οἰνηρός.
Weinjahr *n*: ein gutes ~ ὁ εὐοινία.
Weinkäufer *m* ὁ οἰνέμπορος.
Weinkeller *m* ὁ οἰνών (ῶνος).
Weinkelter *f* ὁ (ἡ) ληνός, τὸ τρυγητήριον.
Weinkenner *m* ὁ ἐμπείρως ἔχων τοῦ οἴνου.
Weinkern *m* ἡ ῥάξ (γός), τὸ γίγαρτον.
Weinkranz *m* ὁ ἀμπέλινος στέφανος.
Weinkrug *m* ὁ (ἡ) στάμνος.
Weinladen *m* τὸ οἰνοπώλιον, τὸ καπηλεῖον.
Weinlager *n* ὁ οἰνών (ῶνος). ἡ οἰνοθήκη.
Weinland *n* ἡ οἰνοφόρος oder ἀμπελοφόρος γῆ oder χώρα.
Weinlaube *f* τὰ ἀμπέλινα φύλλα, τὸ οἴναρον.
Weinlese *f* ὁ τρύγητος (τρυγητός bezeichnet vielleicht die eingeerntete Frucht).
Weinleser *m* ὁ τρυγητής.
Weinliebhaber *m* ὁ οἰνεραστής, ὁ φίλοινος.
Weinmaß *n* τὸ οἰνηρὸν μέτρον.
Weinmesser *n* τὸ κλαστήριον.
Weinmost *m* τὸ οἰνόμελι.
Weinpfahl *m* ὁ οἴνωτρος.
Weinpresse *f* ſ. Weinkelter.
Weinranke *f* τὸ κλῆμα, ἡ οἰναρίς (ίδος).
Weinrausch *m* ἡ κραιπάλη.
Weinrebe *f* ἡ οἰνάς (άδος), ἡ ἄμπελος.
weinreich εὔ-, πολύοινος (2), οἰνηρός, οἰνώδης.
Weinschank *m* τὸ οἰνοπώλιον, τὸ καπηλεῖον.
Weinschenk *m* ὁ κάπηλος.
Weinschenke *f* τὸ καπηλεῖον.

Weinschlauch *m* ὁ οἰνηρὸς ἀσκός.
Weinstock *m* ἡ ἄμπελος, ἡ οἰνάς (άδος), ἡ οἴνη.
weintoll οἰνομανής.
weintragend οἰνοφόρος (2).
Weintraube *f* ὁ βότρυς (υος), ἡ σταφυλή.
Weintrinken *n* ἡ οἰνοποσία.
Weintrinker *m* ὁ οἰνοπότης.
weintrunken οἰνόφλυξ (γος).
Weintrunkenheit *f* ἡ οἰνοφλυγία.
weise σοφός, σώφρων. φρό-|νιμος.
Weise[1] *m* ὁ σοφός.
Weise[2] *f* ὁ τρόπος, τὸ σχῆμα. ἡ ὁδός, auf gleiche ~ ὁμοίως, ὡσαύτως auf alle ~ ἐκ παντὸς τρόπου, πάντως, auf keine ~ οὐδαμῶς, μηδαμῶς. auf diese ~ ταύτῃ, τῇδε, οὕτω. οὕτως, ὧδε. auf eine andere ~ ἄλλῃ, = Sitte, Gebrauch τὸ ἔθος, ὁ νόμος, ὁ τρόπος.
Weisel *m* ἡ τῶν μελιττῶν βασίλεια.
weisen δεικνύναι, ἐπι-, ἀποδεικνύναι, φαίνειν, ἀποφαίνειν, j-n an j-n ~ προστρέπειν τινά τινι, j-n von sich ~ διωθεῖν (auch M.) τινα, mit dem Finger auf etwas ~ δακτυλοδεικτεῖν τι, j-m den Weg ~ ἡγεῖσθαί τινι τῆς ὁδοῦ.
Weisheit *f* ἡ σοφία, ἡ σωφροσύνη.
Weisheitsdünkel *m* ἡ δοκησισοφία.
Weisheitslehrer *m* ὁ σοφίας διδάσκαλος, ὁ σοφιστής. |λόγος.|
Weisheitsregel *f* ὁ σοφός|
weislich φρονίμως, καλῶς, σοφῶς.
weismachen: j-m etwas ~ ἐξαπατᾶν, φενακίζειν τινά.
weiß λευκός, ~ machen λευκαίνειν, λευκοῦν.
weissagen μαντεύεσθαι, χρησμῳδεῖν, προφητεύειν, θεσπίζειν, ἀναιρεῖν (vom Delphischen Orakel), οἰωνίζεσθαι, οἰωνοσκοπεῖν (aus der Stimme und dem Fluge der Vögel), ἱεροσκοπεῖν (aus den Eingeweiden der Opfertiere), ἀεροσκοπεῖν (aus Lufterscheinungen).
Weissager *m* ὁ μάντις, ὁ προφήτης, ὁ χρησμολόγος, ὁ χρησμῳδός.
Weissagerin *f* ἡ μάντις, ἡ χρησμολόγος γυνή.
weissagerisch μαντικός, μαντευτικός. |τική.|
Weissagerkunst *f* ἡ μαν-|
Weissagung *f* ἡ μαντεία, ἡ προφητεία.
Weissagungsgabe *f* ἡ μαντική, μαντεία.
weißarmig λευκώλενος (2).
Weißbrot *n* ὁ ἄρτος.
Weißdorn *m* ἡ λευκάκανθα.
Weiße[1] *f* ἡ λευκότης (ητος), τὸ λευκόν.
Weiße[2] *n* τὸ λεύκωμα.
weißen λευκαίνειν, λευκοῦν. |λεύκανσις.|
Weißen *n* ἡ λεύκωσις, ἡ|
weißfarbig λευκόχρους (2).

Weißfisch *m* ὁ λευκίσκος.
weißfüßig λευκόπους (οδος).
weißgefiedert λευκόπτερος (2).
weiß-gefleckt, -gesprenkelt λευκόστικτος, λευκοποίκιλος (2). [δέψης.]
Weißgerber *m* ὁ βυρσο-
weißgrau λευκόφαρος (2).
weißhaarig λευκόθριξ (τριχος). [(ωτος).]
weißhäutig λευκόχρως
Weißkohl *m* ἡ λευκοκράμβη.
weißlich διά-, ὑπόλευκος (2).
Weißpappel *f* ἡ λεύκη.
Weißtanne *f* ἡ θήλεια ἐλάτη. [(2).]
weißwangig λευκοπάρειος
Weisung *f* ἡ ἐπιταγή, τὸ παράγγελμα, τὸ κέλευ-(σ)μα.
weit = entfernt μακρός, *adv.* μακράν, πόρρω, ~her μακράν, ~hin πόρρω, von ~em πόρρωθεν, = geräumig εὐρύς, εὐρύχωρος (2), bei Maßangaben durch die *acc.* τὸ εὖρος, τὸ πλάτος, zB. der Fluß ist vier Plethren breit ὁ ποταμὸς τέτταρα πλέθρα ἔχει τὸ εὖρος, ~, bei ~em beim *comp.* und *sup.* πολύ, πολλῷ, μακρῷ, so ~ μέχρι τούτου, so ~ in etw. gehen oder kommen εἰς τοῦτο προέρχεσθαι, ὥστε, ich bin ~ entfernt zu πολλοῦ γε δέω τοῦ mit *inf.*, ~ gefehlt πολλοῦ δεῖ, es ~ in etwas bringen μέγα προκόπτειν εἴς τι, πόρρω προβαίνειν τινός.
weitab πόρρω, von etwas τινός oder ἀπό τινος.
weitaus ſ. bei weitem unter weit. [ἀμφίβολος (2).]
weitausſehend μακρός,
weitberühmt περιβόητος (2).
Weite[1] *f* = Entfernung τὸ διάστημα, = Geräumigkeit τὸ εὖρος, τὸ πλάτος, = Ausdehnung in die Länge τὸ μῆκος. [γειν.]
Weite[2] *n*: das ~ ſuchen φεύ-
weiter πορρωτέρω, περαιτέρω, = noch dazu ἔτι, πρὸς τούτοις, ~ oben, ~ unten ἀνωτέρω, κατωτέρω, keiner ~ οὐδεὶς ἄλλος, und ſo ~ καὶ τὰ λοιπά (uſw. κτλ.), in Verbindung mit Verben durch Zſſgn mit πρό, zB. ~ gehen προελαύνειν, ~kommen προέρχεσθαι.
Weitergehen *n* ἡ πρόοδος.
weiterhin τὸ ἐπ' ἐκεῖνα.
Weiterreiſe *f* ἡ πρόοδος.
Weiterung *f* ἡ ἀναβολή, ~en machen ἀναβάλλεσθαι.
weither
weithin } ſ. weit.
weitläufig (von der Dauer) μακρός, πολύς, (vom Raume) εὐρύς, (von der Rede) μακρός, ~ ſein in etw. πολὺν εἶναι ποιοῦντά τι, ~ ſein im Reden μηκύνειν τὸν λόγον.
Weitläufigkeit *f* τὸ μῆκος, τὸ εὖρος, ἡ μακρολογία, ἡ μακρηγορία, ~en machen χρόνον ἐμποιεῖν, j-m πράγματα παρέχειν τινί.
weitreichend ἐπὶ πολὺ διήκων.

weitſchweifig ſ. weitläufig.
Weitſchweifigkeit *f* ſ. Weitläufigkeit.
weitſehend πολὺ προορῶν.
weitweg πόρρω.
Weizen *m* ὁ πυρός, ὁ σῖτος.
Weizen-acker *m*, **-feld** *n* ὁ πυροὺς φέρων ἀγρός.
Weizenbier *n* ὁ πύρινος οἶνος.
Weizenbrot *n* ὁ ἄρτος.
Weizenernte *f* ὁ τοῦ πυροῦ θερισμός.
Weizenkleie *f* τὸ πύρινον [πίτυρον.
Weizenkorn *n* ὁ πύρινος κόνδρος, ὁ πυρός.
Weizenmehl *n* τὸ ἄλευρον.
Weizenſtroh *n* αἱ ἀπὸ τῶν κυρῶν καλάμαι.
welch ein? τίς, τί; ποῖος; (im Ausruf) οἷος.
welcher *relat.* ὅς, ἥ, ὅ, ~ nur ὅστις, ἥτις, ὅ τι, ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, alle, welche ὅσοι, derjenige, ~ οὗτος, ὅς oder durch das *part.*, direktes *pron. interr.* τίς, τί; ποῖος; ~ von beiden? πότερος; auf welche Art? τίνα τρόπον; τίνι τρόπῳ; πῶς; [ὁποῖος.
welcher-geſtalt, -lei οἷος,
welk μαρανθείς, ἀπομαρανθείς, ~ werden μαραίνεσθαι, ἀπομαραίνεσθαι, παρακμάζειν.
Welkheit *f* ὁ μαρασμός.
Welle *f* τὸ κῦμα, **~n** ſchlagen κυμαίνειν, = Walze ὁ κύλινδρος.
wellen-förmig, -reich, wellig κυματώδης.
Wellenſchlag *m* ἡ κύμανσις.
Wels *m* ὁ σίλουρος.
welſch βάρβαρος (2).
Welt *f* = Weltall ὁ κόσμος, τὰ πάντα, τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν, = Erde ἡ γῆ, = die irdiſchen Dinge τὰ ἐν ἀνθρώποις, τὰ τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἀνθρώπινα, = die Menſchen οἱ ἄνθρωποι, auf die ~ kommen γίγνεσθαι, zur ~ bringen τίκτειν, aus der ~ gehen ἀπέρχεσθαι oder ἀφανίζεσθαι ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαλλάττεσθαι τοῦ βίου, alle ~ σύμπαντες οἱ ἄνθρωποι, die jetzige ~ οἱ νῦν ὄντες, οἱ νῦν ἄνθρωποι, die ~ kennen εἰδέναι πάντα τἀνθρώπινα, πεῖραν εἰληφέναι τῶν ἀνθρώπων.
Weltachſe *f* ὁ τοῦ κόσμου [ἄξων.
Weltall *n* ſ. Welt.
Weltalter *n* ὁ αἰών (ῶνος).
Weltbau *m* ἡ τῶν πάντων κατασκευή.
Weltbegebenheiten *f/pl.* τὰ ἐν ἀνθρώποις oder κατὰ τὴν οἰκουμένην γιγνόμενα.
Weltbeherrſcher *m* ὁ πάντων τῶν ἀνθρώπων κύριος.
weltbekannt πᾶσι δῆλος.
weltberühmt ἔνδοξος (2) παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις.
Weltbeſchreiber *m* ὁ περιηγητής, ὁ κοσμογράφος.
Weltbeſchreibung *f* ἡ κοσμογραφία, ἡ κοσμολογία, = Erdbeſchreibung *f* ἡ γεωγραφία.
Weltbezwinger *m* ὁ πᾶσαν

τὴν οἰκουμένην καταστρεφάμενος.

Weltbrauch *m* τὸ ἀνθρώπινον, τὸ τῶν ἀνθρώπων εἰωθός.

Weltbürger *m* ὁ κοσμο- [πολίτης.

Weltende *n* τὸ πέρας τῆς γῆς, = Weltuntergang ἡ τῶν ὅλων καταστροφή.

Welterlöser *m* ὁ σωτὴρ ἀνθρώπων.

Welterschaffung *f* ἡ κοσμοποιία.

Weltfreude *f* τὰ ἐν ἀνθρώποις καλά.

Weltgebäude *n* ſ. Weltbau.

Weltgegend *f* τὸ κλίμα.

Weltgeiſt *m* ἡ τοῦ κόσμου ψυχή.

Weltgericht *n* ἡ τελευταία κρίσις.

Weltgeſchichte *f* ἡ κοινὴ ἱστορία.

Welthändel *m/pl.* τὰ ἐν ἀνθρώποις γιγνόμενα.

Weltheiland *m* ſ. Welterlöſer.

Weltherrſchaft *f* ἡ πάντων τῶν ἐθνῶν ἀρχή.

Weltkenntnis *f* ἡ τῶν ἀνθρώπων oder τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐμπειρία.

Weltkind *n* ὁ περὶ τὰς ἡδονὰς σπουδάζων.

weltklug πολιτικός.

Weltklugheit *f* τὸ πολιτικόν.

Weltkörper *m* τὸ οὐράνιον σῶμα.

weltkundig πάνδηλος (2).

Weltlauf *m* τὸ ἐν ἀνθρώποις εἰωθός.

Weltlehre *f* ἡ κοσμολογία.

weltlich κοσμικός, = irdiſch κοινός, = nicht geiſtlich πολιτικός.

Weltluſt *f* ἡ κοινὴ ἐν ἀνθρώποις ἡδονή. [ἀνήρ.]

Weltmann *m* ὁ ἀστεῖος

Weltmeer *n* ὁ ὠκεανός.

Weltordnung *f* ἡ τῶν ὅλων σύνταξις.

Weltpol *m* ὁ τοῦ κόσμου πόλος. [διοικῶν.]

Weltregierer *m* ὁ τὰ ὅλα

Weltregierung *f* ἡ τῶν ὅλων διοίκησις.

Weltrichter *m* ὁ περὶ πάντων τῶν ἀποθανόντων τὴν κρίσιν ποιούμενος.

Weltſchöpfer *m* ὁ τὰ ὅλα oder τὸ πᾶν καταστήσας.

Weltſchöpfung *f* ἡ κοσμοποιία. [ψυχή.]

Weltſeele *f* ἡ τοῦ κόσμου

Weltſyſtem *n* ὁ τῶν ὅλων σύστημα. [μένης μέρος.]

Weltteil *m* τὸ τῆς οἰκου-

Weltumſegler *m* ὁ τὴν γῆν περιπλέων.

Weltumſeg(e)lung *f* ἡ τῆς γῆς περίπλους.

Weltuntergang *m* ἡ τῶν ὅλων καταστροφή.

Weltweiſe *m* ὁ φιλόσοφος.

Weltweisheit *f* ἡ φιλοσοφία.

Wendehals *m* ὁ ἴυγξ (γγος).

Wendekreis *m* ὁ τροπικὸς κύκλος, die Zeichen des Wendekreiſes τὰ τροπικὰ σημεῖα.

wenden τρέπειν, στρέφειν, = neigen κάμπτειν, κλίνειν, ſich wohin ~ τρέπε-

σθαι δδόν, ſeine Aufmerkſamkeit auf etw. ~ προσέχειν τὸν νοῦν τινι, ſich von j-m ~ ἀποτρέπεσθαί τινος, ſich an j-n ~ δεῖσθαί τινος, etw. auf etw. ~ δαπανᾶν od. ἀναλίσκειν τι εἴς τι.

Wendepunkt *m* ἡ καταστροφή, ἡ ῥοπή.

Wendung *f* ἡ ἐπιστροφή, eine ~ machen ἐπι-, περιστρέφεσθαι, e-e gute, ſchlechte ~ nehmen καλῶς, κακῶς ἀποβαίνειν.

wenig ὀλίγος, βραχύς, σπάνιος, λεπτός, mit ~en Worten διὰ βραχέων, ein ~ μικρόν, es fehlt ~ daran μικροῦ δεῖ, es fehlte ~ daran, daß ich gefallen wäre παρὰ μικρὸν ἤλθον πεσεῖν, ebenſo ~ als οὐ μᾶλλον ἤ.

wenige Male ὀλιγάκις.

weniger ἐλάττων, ἧττων, μείων, mehr oder ~ πλέων ἢ ἐλάττων, *adv.* μᾶλλον ἢ ἧττον, um nichts ~ οὐδὲν ἧττον, nichtsdeſto~ ἀλλ' ὅμως.

Wenigkeit *f* ἡ μικρότης, ἡ βραχύτης (ητος), eine ~ μικρόν τι.

wenigſtens τὸ ἐλάχιστον, τοὐλάχιστον, ich ~ ἔγωγε, am wenigſten ἥκιστα.

wenn ὅτε, ὁπότε, ἡνίκα mit *ind.* od. *opt.* (ſ. die Gramm.), εἰ mit *ind.* oder *opt.*, ἐάν, ἤν, ἄν, ὅταν (im Falle daß) mit *conj.*, oft auch Partizipialkonſtruktion, ~ nicht εἰ μή, ἤν μή, ὅτε μή, ~ nicht etwa εἰ μὴ ἄρα, ~ denn εἴ γε, ~ anders εἴπερ, εἰ δή, ~ vielleicht εἴ που, εἴ πως, ~ auch καὶ εἰ, auch ~ εἰ καί, καίπερ, ~ doch, ~ nur εἰ γάρ, εἴθε, ὤφελον oder ὡς ὤφελον, ες, ε uſw. mit *inf.*, z.B. ~ ich doch geſtorben wäre ὡς ὤφελον ἀποθανεῖν.

wenngleich καίπερ mit *part.*

wer *pron. interr.* τίς, τί (direkt), ὅστις, ἥτις, ὅ τι (indirekt), = jeder, welcher ὅστις oder Artikel mit *part.*, z.B. jeder, der will ὁ βουλόμενος, ~ auch nur ὅς ἄν mit *conj.*

werben (um eine Frau) μνηστεύεσθαι, (Soldaten) συλλέγειν.

Werben *n*, **Werbung** *f* ἡ μνηστεία, ἡ συλλογή, ὁ κατάλογος.

Werber *m* ὁ μνηστήρ (ῆρος), ὁ συλλογεύς.

werden γίγνεσθαι, von Natur ~ φύεσθαι, es wird Tag ἡμέρα ἐπιλάμπει, es wird Nacht ἡ νὺξ ἐπιγίγνεται, es wird Sommer τὸ θέρος ἐπέρχεται, es wird nichts daraus μάταιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα.

werfen βάλλειν, ῥίπτειν, ἰέναι, zu Boden ~ καταβάλλειν, in die Höhe ~ ἀναρρίπτειν, das Netz ~ καθιέναι τὸ δίκτυον, Anker ~ χαλᾶν τὴν ἄγκυραν, die Augen auf etw. ~ προσ-

βλέπειν τι, hin und her ~ διαβάλλειν, Zunge ~ τίκτειν, sich auf den Feind ~ ἐπιτίθεσθαι τοῖς πολεμίοις, sich j-m in die Arme ~ περιβάλλειν τινά.

Werfen *n* ἡ βολή, ἡ ῥῖψις oder durch Verba.

Werft *f* τὸ ναυπήγιον.

Werg *n* ἡ στύππη, τὸ στυππεῖον.

Werk *n* τὸ ἔργον, τὸ πρᾶγμα, = Schriftwerk ἡ συγγραφή, ein ~ unternehmen ἐπιχειρεῖν ἔργῳ, ἀντιλαμβάνεσθαι ἔργου, zum ~e schreiten, sich ans ~ machen ἅπτεσθαι τοῦ ἔργου, ἐπιχειρεῖν τῷ ἔργῳ, ὁρμᾶν ἐπὶ τὸ ἔργον, etwas ins ~ setzen διαπράττειν τι, ἀποτελεῖν τι.

Werkeltag, Werktag *m* ἡ ἐργάσιμος ἡμέρα.

Werkleute, die οἱ ἐργάται.

Werkmeister *m* ὁ τῶν ἐργατῶν ἐπιστάτης.

Werk-statt, -stätte *f* τὸ ἐργαστήριον.

werktätig ἐνεργής, πρακτικός.

Werktätigkeit *f* ἡ ἐνέργεια, ἡ πραγματεία.

Werkzeug *n* τὸ ἐργαλεῖον, τὸ ὄργανον, Sinneswerkzeug τὸ αἰσθητήριον.

Wermut *m* ἡ ἄψινθος, τὸ ἀψίνθιον.

wert ἄξιος, τίμιος, ἔντιμος (2), etw. ~ ~ sein ἄξιον εἶναί τινος, der Rede ~ λόγου ἄξιος, ἀξιόλογος (2), viel ~ πολλοῦ ἄξιος, es ist der Mühe ~ ἄξιόν ἐστιν, etw. ~ halten τιμᾶν τι, περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαί τι.

Wert *m* ἡ ἀξία (innerer ~), ἡ τιμή, τὸ τίμημα (geschätzter ~), ἡ δύναμις (Gültigkeit), ἡ ἀμοιβή (im Umtausch), ohne ~ οὐδενὸς ἄξιος, von gleichem ~ ἰσότιμος (2), im ~e steigen ἐπιτιμᾶσθαι.

wertgeschätzt τίμιος, ἀγαπητός.

wertlos οὐδενὸς ἄξιος, φαῦλος.

Wertlosigkeit *f* ἡ φαυλότης (ητος).

wertschätzen τιμᾶν, ἀγασθαι, περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι.

Wertschätzung *f* ἡ ἀξίωσις, ἡ τιμή.

wertvoll πολυτελής.

Wesen *n* = Eigentümlichkeit ἡ οὐσία, ἡ φύσις, = Betragen ὁ τρόπος (gew. *pl.*), = selbständiger Gegenstand τὸ ὄν, τὸ ὑπάρχον, ἡ φύσις, das gemeine ~ τὰ κοινά, τὰ τῆς πόλεως, viel ~s von etwas machen δεινόν ποιεῖσθαί τι, sein ~ treiben διατρίβειν, ἀναστρέφεσθαι.

Wesenheit *f* ἡ οὐσία.

wesenlos κενός.

wesentlich ἀρχοειδής, ἐνούσιος (2), = wichtig λόγου ἄξιος, ἀξιόλογος (2), *adv.* ὄντως, τῷ ὄντι.

weshalb, weswegen διὰ τί; τί; τίνος ἕνεκα; (indirekt) διότι, ὅτου ἕνεκα, (relat.) διότι, διό, οὗ ἕνεκα.

Wespe *f* ὁ σφήξ (ηκός).

wespenartig σφηκώδης.
Wespennest *n* ἡ σφηκιά.
West, Westwind *m* ὁ ζέφυρος. [ἑσπέρα.]
Westen *m* αἱ δυσμαί, ἡ
Westgrenze *f* οἱ ἑσπέριοι ὅροι.
westlich ἑσπερινός, ἑσπέριος.
Westseite *f* τὰ ἑσπέρια.
westwärts πρὸς ἑσπέραν.
Wette *f* ἡ ῥήτρα, ἡ περίδοσις, eine ~ um etw. machen ῥήτραν ποιεῖσθαι ἐπί τινι.
Wetteifer *m* ὁ ζῆλος, ἡ ἅμιλλα, ἡ φιλοτιμία, ἡ ἔρις, ὁ ἀγών.
Wetteiferer *m* ὁ ζηλωτής, ὁ ἀνταγωνιστής, ὁ ἀντεραστής.
wetteifern διαγωνίζεσθαι, ἁμιλλᾶσθαί τινι, ἐρίζειν, ἐρίζεσθαί τινι περί τινος.
wetten: um etwas ~ περιδίδοσθαι περί τινος.
Wetter *n* ἡ ὥρα, schönes ~ ἡ εὐδία, ἡ αἰθρία, schlechtes, stürmisches ~ ὁ χειμών, trübes ~ αἱ συννεφεῖς ἡμέραι.
Wetterbeobachter *m* ὁ μετεωρολόγος.
Wetterbeobachtung *f* ἡ μετεωρολογία.
Wetterfahne *f* τὸ ἀνεμούριον.
Wetterglas *n* τὸ ἀερόμετρον.
wetterleuchten ἀστράπτειν.
Wetterleuchten *n* ἡ ἀστραπή (auch *pl.*).
wettern χειμάζειν.
Wetterprophet *m* ὁ μετεωροσοφιστής, ὁ ἀεροσκόπος.
Wetterprophezeiung *f* ἡ ἀεροσκοπία.
Wetterschaden *m* ἡ χαλαζοκοπία. [βορρᾶν.]
Wetterseite *f* τὰ πρὸς
Wetterstrahl *m* ὁ κεραυνός, ὁ σκηπτός.
wetterwendisch εὐμετάβλητος (2), ἀσταθής.
Wetterwolke *f* τὸ χειμερινὸν νέφος. [δρομία.]
Wettfahrt *f* ἡ ἁρματο-
Wettgesang *m* τὸ ἀμοιβαῖον ᾆσμα.
Wettkampf *m* ὁ ἀγών, ἡ ἅμιλλα, ὁ ἆθλος, einen ~ anstellen τιθέναι oder προτιθέναι ἀγῶνα.
Wettkämpfer *m* ὁ ἀγωνιστής, ὁ ἀθλητής.
Wettlauf *m* ὁ δρόμος.
Wettläufer *m* ὁ σταδιοδρόμος. [ἅμιλλα.]
Wettreiten *n* ἡ ἵππων
wettrennen σταδιοδρομεῖν.
Wettrennen *n* ὁ δρόμος.
Wettrenner *m* ὁ σταδιοδρόμος.
Wettringen *n* ἡ πάλη.
Wettstreit *m* s. Wettkampf.
wettstreiten ἐρίζειν, ἀγωνίζεσθαί τινι. [kämpfer.]
Wettstreiter *m* s. Wett-
wetzen ἀκονᾶν, ὀξύνειν, θήγειν. [θηγάνη.]
Wetzstein *m* ἡ ἀκόνη, ἡ
wichsen περικωνεῖν.
Wicht *m* τὸ φαῦλον ἀνθρώπιον.
wichtig ἄξιος, ἀξιόλογος (2), (von Sachen) σπουδαῖος, βαρύς, (von Personen) δυνατός,

μέγα δυνάμενος, ~ tun δοκεῖν εἶναί τι, σεμνύνεσθαι, das Wichtigſte τὸ μέγιστον, τὸ κεφάλαιον.

Wichtigkeit *f* ἡ ἀξία, τὸ ἀξίωμα, ἡ βαρύτης, ἡ σεμνότης, ἡ σπουδαιότης (ητος).

Wicke *f* ὁ βῖκος, τὸ βικίον.

Wickel *m* ἡ ἀγαθίς, τὸ ἐνείλημα.

Wickelkind *n* ὁ σπαργανιώτης.

wickeln συμπλέκειν, συσπειρᾶν, ἐνειλεῖν, in Windeln ~ σπαργανίζειν.

Widder *m* ὁ κριός (auch als Belagerungsmaſchine).

widderartig κριοειδής.

wider ἐπί, παρά, εἰς, πρός mit *acc.*, κατά mit *gen.*, ſ. gegen.

wider-bellen ἀνθυλακτεῖν.

Wider-chriſt *m* ὁ ἀντίχριστος.

Wider-druck *m* ἡ ἀντ-[έρεισις.)

wider-fahren συμβαίνειν, es widerfährt mir etwas συμβαίνει, γίγνεταί μοί τι, πάσχω τι, περιπίπτω τινί, j-m Gerechtigkeit ~ laſſen δικαίως προσφέρεσθαί τινι.

Wider-haken *m* τὸ ἄγκιστρον, ὁ ἄγκινος.

Wider-hall *m* ἡ ἀνταπόδοσις, ἡ ἀντήχησις.

wider-hallen ἀνταποδιδόναι, ἀντηχεῖν.

Wider-halt *m* τὸ ἔρεισμα, τὸ ἀντέρεισμα, τὸ στήριγμα.

wider-halten ἀντερείδειν, ἀντέχειν, = dauern διαμένειν.

wider-legbar ἐλεγκτός, leicht ~ εὐ-, εὐεξέλεγκτος (2).

wider-legen ἐλέγχειν, ἐξελέγχειν, eine Beſchuldigung u. dgl. ~ ἀπολύεσθαι, ἀποτρίβεσθαι.

Wider-legung *f* ὁ ἔλεγχος, ἡ ἔλεγξις oder durch Verba.

wider-lich δυσχερής, ἀχθεινός, ἀηδής, es iſt mir etw. ~ δυσχεραίνω, βδελύττομαί τι. [ἡ ἀηδία.)

Widerlichkeit *f* ἡ δυσχέρεια,

widern: es widert mich etw. an μυσάττομαί τι.

wider-natürlich ἀλλόκοτος (2), ὁ, ἡ, τὸ παρὰ φύσιν.

Wider-part *m* ὁ ἐναντίος, ὁ ἐναντιούμενος, vor Gericht ὁ ἀντίδικος.

wider-raten πείθειν τινὰ μὴ ποιεῖν τι, ἀποτρέπειν τινά τινος.

wider-rechtlich ἄδικος, ἀθέσμιος, ἀ-, παράνομος (ſämtlich 2), ~ handeln ἀδικεῖν, παρανομεῖν.

Wider-rechtlichkeit *f* ἡ ἀδικία, ἡ παρανομία.

Wider-rede *f* ἡ ἀντιλογία, ἡ ἀντίφασις, ohne ~ ἀπροφάσιστος (2), πρόθυμος (2), ἑκών.

Wider-ruf *m* ἡ παλιλλογία, ἡ παλινῳδία.

wider-rufen ἀνα-, μετατίθεσθαι, παλινῳδεῖν.

Wider-ſacher *m* ὁ ἐναντίος, ὁ ἀνταγωνιστής, ὁ ἀντίδικος.

Wider-schein *m* ἡ ἀνταπόδοσις, ἡ ἀπόστιλψις, ἡ ἀντιφάνεια, einen ~ geben ἀποστίλβειν.

wider-setzen, sich ἐναντιοῦσθαι, ἀνθίστασθαι, ἀντιτάττεσθαι, ἀντέχειν, ἀντιτείνειν.

wider-setzlich, =spenstig ἀνυπότακτος (2), ἀνυπήκοος (2), ἀπειθής, στασιώδης.

Wider-setzlichkeit, =spenstigkeit *f* ἡ ἀπείθεια, ἡ ἀπειθαρχία, ἡ ἀταξία.

wider-sinnig ἄλογος, ἄτοπος, παράλογος (sämtlich 2).

Wider-sinnigkeit *f* ἡ ἀλογία, ἡ ἀτοπία oder durch das *neutr.* der vorh. *adj.*

Wider-spiel *n* τὸ ἐναντίον, τὰ ἐναντία, j-m das ~ halten ἐναντιοῦσθαί τινι.

wider-sprechen ἀντιλέγειν, ἀντιλογεῖν, ἐναντιοῦσθαι.

wider-sprechend ἄτοπος (2), ἐναντίος.

Widersprecher *m* durch das *part.* der Verba.

Wider-spruch *m* ἡ ἀντιλογία, ἡ ἐναντιολογία, τὸ ἐναντίωμα (als Handlung), ἡ ἐναντιότης (ητος), ἡ ἀλογία (als Zustand), im ~ stehen mit etw. ἐναντιοῦσθαί τινι.

Wider-stand *m* ἡ ἀντίστασις, τὸ ἐναντίωμα, j-m ~ leisten ἀντέχειν, ἀνθίστασθαί τινι.

wider-stehen s. Widerstand leisten, = aushalten καρτερεῖν τι, es widersteht mir etwas μυσάττομαί τι.

wider-strahlen ἀποστίλβειν.

wider-streben ἐναντίον εἶναί τινι, ἐναντιοῦσθαί τινι.

Wider-streben *n* ἡ ἀντίστασις, ἡ ἐναντίωσις.

Wider-streit *m* ἡ διαφωνία, s. Widerspruch.

wider-streiten s. widersprechen.

wider-wärtig ἀχθεινός, δυσχερής, es wird mir etw. ~ μισῶ τι, ἐνοχλεῖ μοί τι, βαρέως φέρω τι.

Wider-wärtigkeit *f* ἡ δυσχέρεια, ἡ βαρύτης (ητος), ἡ ἐπάχθεια, = Unfall τὸ κακόν, ἡ συμφορά, ~en haben πράγματα od. κακὰ ἔχειν, j-m ~en bereiten πράγματα παρέχειν τινί.

Wider-wille *m* ἡ ἀηδία, ἡ ἄση, ἡ δυσμένεια, ~n gegen etw. haben δυσχεραίνειν τι.

widmen ἀναδεικνύναι, κατονομάζειν, χαρίζεσθαι, den Göttern etw. ~ ἀνατιθέναι, sich einer Sache ~ σπουδάζειν περί τι.

Widmen *n*, **Widmung** *f* ἡ ἀνάθεσις, ἡ κατονομασία, ἡ ἀνάθεσις.

widrig ἐναντίος, ἀντίος, ~er Wind ὁ σκαιὸς ἄνεμος, = unangenehm ἀηδής, δυσχερής, χαλεπός, = schlimm κακός. [ἦν μή.]

widrigenfalls εἰ δὲ (ἐάν,)

Widrigkeit *f* ἡ ἐναντιότης (ητος), ἡ δυσχέρεια oder durch das *neutr.* der vorh. *adj.*

wie (direkt fragend) πῶς; ~ nun? πῶς οὖν; τί γάρ; ~ aber? τί δέ; ~ anders? πῶς γὰρ οὔ; ~ viel? πόσος; ~

alt? πηλίκος; ~ beſchaffen ποῖος; (direkt fragend) ὅπως, ~ groß, ~ viel ὁπόσος, *relat.* ὡς, ὥσπερ, ἥ, ἥπερ, ~ ... ſo ὥσπερ ... οὕτω, ebenſoviel ~ τοσοῦτος ... ὅσος, ſo ſchnell ~ möglich ὡς τάχιστα, *conj.* = als, daß ὡς, ὅτε, ἡνίκα, ~ auch = obgleich καίπερ mit *part.*

Wiedehopf *m* ὁ ἔποψ (οπος).

wieder αὖ, αὖθις, πάλιν.

wieder-abändern μεταλλάττειν.

wieder-abgeben ἀποδιδόναι.

wieder-abgehen ἀπιέναι.

wieder-abnehmen *trans.* περιαιρεῖσθαι πάλιν, *intr.* μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι πάλιν.

wieder-abteilen ὑποδιαιρεῖν.

wieder-abtreten *trans.* ἀποδιδόναι, *intr.* ἀπέρχεσθαι od. ὑποχωρεῖν πάλιν.

wieder-abziehen *trans.* περιαιρεῖσθαι πάλιν, *intr.* ἀναχωρεῖν πάλιν.

wieder-anbauen ἐργάζεσθαι πάλιν.

wieder-anbrennen ἀνακάειν.

wieder-ändern μεταλλάττειν.

wieder-anfangen *trans.* ἀναλαμβάνειν τι, *intr.* ἄρχεσθαι πάλιν.

wieder-angehen ſ. das vorhergehende Wort.

wieder-anlangen ἥκειν πάλιν.

wieder-angreifen ἅπτεσθαι πάλιν, die Feinde ~ ἐπιτίθεσθαι πάλιν τοῖς πολεμίοις.

wieder-anhalten ἐπ-, κατέχειν πάλιν.

wieder-anheben ἄρχεσθαι πάλιν.

wieder-anklagen ἀντικατηγορεῖν, ἀνθυπάγειν.

wieder-anknüpfen πάλιν ἀναλαμβάνειν.

wieder-ankommen ἐπανέρχεσθαι, ἀφικνεῖσθαι πάλιν.

wieder-annehmen ἀναλαμβάνειν.

wieder-anregen ἀνεγείρειν, παροξύνειν πάλιν.

wieder-anrücken ἐπέρχεσθαι πάλιν.

wieder-anſchaffen ἀνακτᾶσθαι.

wieder-antworten ἀποκρίνεσθαι.

wieder-aufbauen ἀνασκευάζειν.

Wieder-aufbauung *f* ἡ ἀνασκευή.

wieder-aufblühen ἀνανθεῖν.

wieder-aufbrechen *trans.* ἀναρρηγνύναι, *intr.* (von Wunden) ἀναξαίνεσθαι, ἑλκοῦσθαι πάλιν, (zum Abzug) ἀπανίστασθαι, ἀπαίρειν πάλιν.

wieder-aufbringen ἀποκαθιστάναι, εἰσάγειν πάλιν.

wieder-aufdecken ἀνακαλύπτειν πάλιν.

wieder-auferſtehen ἀνίστασθαι πάλιν ἐξ ᾅδου, ἀναβιώσκεσθαι.

wieder-auferwecken ἀνεγείρειν.

wieder-aufhelfen ἀνορθοῦν, βοηθεῖν τινι.

wieder-aufkommen ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν, ἀνίστασθαι, (von Sitten und Gebräuchen) ἐπικρατεῖν πάλιν.

wieder-aufleben ἀναβιοῦσθαι.
wieder-aufnehmen εἰσδέχεσθαι πάλιν.
wieder-aufreißen ἀναξαίνειν (eine Wunde).
wieder-aufrichten ἀποκαθιστάναι, durch Trost ἐπανορθοῦν, παραμυθεῖσθαι.
Wieder-aufrichtung *f* ἡ ἐπανόρθωσις.
wieder-aufsetzen, sich, z. B. auf ein Pferd ἀναβαίνειν πάλιν.
wieder-aufstehen ἀνίστασθαι πάλιν, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.
wieder-ausbessern ἀνασκευάζειν πάλιν, ἀκεῖσθαι.
wieder-ausbrechen ἀνακάεσθαι πάλιν, von Vulkanen ῥύακας ἀναπέμπειν πάλιν.
wieder-ausgraben ἀνορύττειν.
wieder-auslösen ἀναλυτροῦσθαι.
wieder-ausschlagen ἀναβλαστάνειν.
wieder-ausspeien ἀπεμεῖν πάλιν.
wieder-begehren ἀπαιτεῖν.
wieder-beginnen s. wieder-anfangen.
wieder-beißen ἀντιδάκνειν.
wieder-bekommen ἀναλαμβάνειν, ἀνακομίζεσθαι.
wieder-bekriegen ἀντιπολεμεῖν τινι.
wieder-beleben ἀνα-, ἐκζωπυρεῖν.
Wieder-belebung *f* ἡ ἐκζωπύρησις.
wieder-bemächtigen, sich ἀνακτᾶσθαί τι.
wieder-beschenken ἀντιδωρεῖσθαι.
wieder-besetzen κατέχειν πάλιν (mit Truppen), ἄλλον καθιστάναι ἄρχοντα (ein Amt).
wieder-bestellen κελεύειν αὖθις παραγίγνεσθαί τινα.
wieder-besuchen αὖθις (πάλιν) ἐπισκοπεῖν.
wieder-bezahlen ἀποδιδόναι πάλιν.
Wieder-bezahlung *f* ἡ ἀπόδοσις.
wieder-bitten αὖθις δεῖσθαι, ἀντιδεῖσθαι.
wieder-blühen ἀνανθεῖν.
wieder-bringen ἀνακομίζειν, ἀνάγειν.
wieder-dasein ἥκειν πάλιν.
wieder-dienen: j-m ~ ἀνθυπηρετεῖν, ἀντιχαρίζεσθαί τινι.
wieder-durchsehen ἀναγιγνώσκειν πάλιν.
wieder-einbringen ἐπανορθοῦν, ἀκεῖσθαι.
wieder-einführen εἰσάγειν πάλιν.
wieder-eingraben κατορύττειν πάλιν.
wieder-einladen αὖθις καλεῖν, ἀντικαλεῖν.
wieder-einlösen πάλιν λύεσθαι.
wieder-einnehmen ἀναλαμβάνειν.
wieder-einräumen ἀποδιδόναι.
wieder-einreißen καθαιρεῖν πάλιν.
wieder-einrichten ἀποκαθιστάναι.
Wieder-einrichtung *f* ἡ ἀποκατάστασις.
wieder-einschlafen πάλιν κατακοιμᾶσθαι.

wieder-einsetzen πάλιν καθιστάναι.
Wieder-einsetzung *f* ἡ ἀποκατάστασις.
wieder-einteilen διαιρεῖν πάλιν.
wieder-empfangen ἀναλαμβάνειν.
wieder-emporkommen ἀνακύπτειν, αὐξάνεσθαι.
wieder-entbrennen ἀναλάμπειν.
wieder-entreißen ἀφαιρεῖσθαι πάλιν.
wieder-entstehen πάλιν γίγνεσθαι.
wieder-ergreifen ἀναλαμβάνειν.
wieder-erhalten ἀναλαμβάνειν.
wieder-erholen, sich ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν, ἐπιρρώννυσθαι.
wieder-erinnern, sich ἀναμιμνήσκεσθαι.
Wieder-erinnerung *f* ἡ ἀνάμνησις.
wieder-erkennen ἀναγιγνώσκειν, ἀναγνωρίζειν.
Wieder-erkennen *n* ἡ ἀναγνώρισις.
wieder-erlangen ἀναλαμβάνειν, ἀνακομίζεσθαι.
Wieder-erlangung *f* ἡ ἀνακομιδή, ἡ ἀνά-, ἀπόληψις.
wieder-ermannen, sich ἀναλαμβάνειν θυμόν.
wieder-erneuern ἀνακαινίζειν πάλιν.
wieder-erobern κατέχειν οδ. κρατεῖν πάλιν.
Wieder-eroberung *f* ἡ ἀνάληψις.
wieder-erscheinen αὖθις φαίνεσθαι oder παραγίγνεσθαι.
wieder-erstatten, -ersetzen ἀπο-, ἀνταποδιδόναι.
Wieder-erstattung *f* ἡ ἀνταπόδοσις.
wieder-erwachen ἀντεγείρεσθαι πάλιν.
wieder-erwägen αὖθις σκοπεῖν, ἀναμετρεῖσθαι.
wieder-erwählen αἱρεῖσθαι πάλιν oder δεύτερον.
wieder-erwerben ἀνακτᾶσθαι, ἀναλαμβάνειν.
Wieder-erwerbung *f* ἡ ἀνάκτησις, ἡ ἀνάληψις.
wieder-erzählen αὖθις διελθεῖν, ἀπ-, ἐξαγγέλλειν.
wieder-fangen πάλιν αἱρεῖν.
wieder-finden ἀνευρίσκειν.
Wieder-finden *n* ἡ ἀνεύρεσις.
wieder-fordern ἀπαιτεῖν.
wieder-fragen ἀνερωτᾶν.
Wieder-gabe *f* ἡ ἀπό-, ἀντίδοσις.
wieder-gebären ἀναγεννᾶν.
wieder-geben ἀπο-, ἀντι-, ἀνταποδιδόναι.
wieder-geboren werden ἀναγεννᾶσθαι.
Wieder-geburt *f* ἡ ἀναγέννησις, ἡ παλιγγενεσία.
wieder-genesen ἀναρρώννυσθαι.
Wieder-genesung *f* ἡ ἀνάληψις.
wieder-gewinnen ἀνακτᾶσθαι, ἀναλαμβάνειν.
wieder-grünen ἀνανθεῖν, ἀναθάλλειν.
wieder-grüßen ἀντασπάζεσθαι, ἀντιπροσειπεῖν.

wieder-haben ἀπειληφέναι.
wieder-heilen ἀκεῖσθαι πάλιν.
wieder-heiraten ἐπιγαμεῖν.
wieder-helfen ἀντωφελεῖν, ἀνθυπηρετεῖν.
wieder-herausgeben ἀποδιδόναι.
wieder-herstellen ἀποκαθιστάναι, ἐπανορθοῦν, ἐπισκευάζειν, ἀκεῖσθαι.
Wieder-herstellung *f* ἡ ἀποκατάστασις, ἡ ἄκεσις.
wieder-holen ἀνακομίζειν.
wieder-holen αὖθις λέγειν.
wieder-holt πολύς, συχνός, *adv.* πολλάκις.
Wieder-holung *f* ἡ ταυτολογία.
wieder-kauen ἀναμασᾶσθαι, μηρυκάζειν, μηρυκίζειν.
Wieder-kauen *n* ὁ μηρυκισμός.
Wieder-kehr *f* ἡ ἄνοδος, ἡ ἐπάνοδος.
wieder-kehren ἐπαν-, κατέρχεσθαι, ἀναχωρεῖν.
wieder-kommen πάλιν ἔρχεσθαι.
Wieder-kunft *f* s. Wiederkehr.
wieder-lernen ἀναμανθάνειν.
wieder-lesen δεύτερον ἀναγιγνώσκειν.
wieder-lieben ἀντιφιλεῖν.
wieder-lösen ἀπο-, ἐκλυτροῦσθαι.
wieder-melden ἀνταπαγγέλλειν.
wieder-nachlassen ἀναπαύεσθαι πάλιν.
wieder-nehmen ἀναλαμβάνειν.
wieder-nützen ἀντωφελεῖν.
wieder-sagen διαθρυλεῖν, διαδιδόναι λόγον, j-m etw. ~ ἐκλαλεῖν τι πρός τινα.
wieder-sammeln συλλέγειν πάλιν, seine Kräfte ~ ἀναρρώννυσθαι, sich ~ ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.
wieder-schaffen ἀνευρίσκειν, σῴζειν.
wieder-schelten κακῶς ἀντειπεῖν.
wieder-schenken ἀντιδωρεῖσθαι.
wieder-schicken ἀναπέμπειν.
wieder-schimpfen s. wiederschelten.
wieder-schlagen ἀντιπαίειν.
wieder-schreiben ἀντεπιστέλλειν.
wieder-sehen αὖθις oder ὕστερον ὁρᾶν.
Wieder-sehen *n* ἡ αὖθις ἔντευξις.
wieder-senden s. wiederschicken.
wieder-stärken ἀναρρώννυναι.
wieder-suchen ἀναζητεῖν.
Wieder-taufe *f* ὁ ἀναβαπτισμός.
Wieder-täufer *m* ὁ ἀναβαπτιστής.
wieder-überdenken αὖθις σκέπτεσθαι oder σκοπεῖν.
wieder-um αὖ, αὖθις, πάλιν.
wieder-umkehren ὑποστρέφεσθαι πάλιν.
wieder-vereinigen συνάπτειν, συλλέγειν.
Wieder-vereinigung *f* ἡ διαλλαγή, ἡ καταλλαγή.
wieder-vergelten ἀντιδιδόναι, ἀνταποδιδόναι τινί τι, Wohltaten ~ ἀντευεργετεῖν τινα.
Wieder-vergeltung *f* ἡ ἀντίδοσις, ἡ ἀνταπόδοσις.

Wieder-verkauf *m* ἡ ἀνάπρασις. | πιπράσκειν.
wieder-verkaufen ἀνα-
Wieder-verkäufer *m* ὁ ἀνα-
πράτης. | (auch M.).
wieder-verlangen ἀπαιτεῖν
wieder-zahlen ἀπαριθμεῖν, ἀνταποδιδόναι.
wiefern καθ' ὅσον, ᾗ, (fragend) πῇ;
Wiege *f* ἡ κοιτίς, ἡ αἰώρα, ἡ σκάφη, von der ~ an ἐκ σπαργάνων, ἀπὸ τῆς γενεᾶς.
wiegen *trans.* σείειν, δινεῖν, αἰωρεῖν, *intr.* σταθμὸν οὐ. βάρος ἔχειν.
Wiegenlied *n* ἡ καταβαυκάλησις.
wie groß (direkt fragend) πόσος, πηλίκος, (indirekt fragend) ὁπόσος, ὁπηλίκος. *relat.* ὅσος, ἡλίκος.
wiehern χρεμετίζειν.
Wiehern *n* ὁ χρεμετισμός.
wie hoch (direkt fragend) πόσος τὸ ὕψος; (indirekt fragend) ὁπόσος τὸ ὕψος, *relat.* ὅσος τὸ ὕψος.
wie lange (direkt fragend) πόσον χρόνον; (indirekt fragend) ὁπόσον χρόνον, *relat.* ὅσον χρόνον.
wie oft (direkt fragend) ποσάκις; (indirekt fragend) ὁποσάκις, *relat.* ὁσάκις.
Wiese *f* ὁ λειμών (ῶνος).
wie sehr ὅσον.
Wiesel *n* ἡ γαλῆ.
Wieselfell *n* ἡ γαλῆς δορά.
Wiesenblume *f* τὸ λειμώνιον ἄνθος.
Wiesengras *n* ἡ λειμωνία πόα.
wieso τί γάρ; πῶς λέγεις;
wieviel (direkt fragend) πόσος; (indirekt fragend) ὁπόσος, *relat.* ὅσος.
wie weit (direkt fragend) πόση ὁδός; = bis zu welchem Grade εἰς τί; (indirekt fragend) ὁπόση ὁδός, εἰς ὅ τι, *relat.* ὅση ὁδός, εἰς ὅσον.
wiewohl εἰ καί mit *ind.*, καίπερ mit *part.*
wild ἄγριος, θηριώδης, = rasend μαινόμενος, μανικός, = heftig τραχύς, χαλεπός, ~es Schwein ὁ ὗς ἄγριος, ὁ κάπρος, ~es Tier τὸ θηρίον.
Wild *n* τὰ θηρία.
Wildbahn *f* τὸ κυνηγέσιον.
Wildbraten *m* τὰ ἀπὸ τῶν θηρίων κρέα ὀπτά.
Wildbret *n* τὰ θηρία (lebend), τὰ θήρεια κρέα (Fleisch).
Wilddieb *m* ὁ θηρία κλέπτων oder λάθρα κατακαίνων. | πος.
Wilde *m* ὁ ἄγριος ἄνθρω-
Wildfang *m* ὁ ὑβριστὴς ἄνθρωπος.
wildfremd παντελῶς ξένος, βάρβαρος. | (ηνός).
Wildgans *f* ὁ μικρὸς χήν
Wildgarn *n* τὸ δίκτυον.
Wildheit *f* ἡ ἀγριότης (ητος), τὸ θηριῶδες.
Wildkalb *n* ὁ νεβρός.
Wildnis *f* τὸ ἄγριον oder ἔρημον χωρίον, ἡ ἐρημία.
Wildpark *m* ὁ παράδεισος.
Wildschwein *n* ὁ κάπρος.

wildwachsend ἄγριος, αὐτοφυής.

Wille *m* ἡ βούλησις, τὸ βούλημα, ἡ γνώμη, ἡ θέλησις, τὸ θέλημα, aus freiem ~n ἑκών, ἑκούσιος, wider ~n ἄκων, ἀκούσιος, wider j-s ~n βίᾳ τινός, j-m zu ~n sein ὑπηρετεῖν, χαρίζεσθαί τινι, mit ~n ἐξεπίτηδες, es steht in meinem ~n ἐπ' ἐμοὶ ἔστιν, um meinetwillen ἐμὴν χάριν, um j-s willen χάριν τινός, um Gottes willen πρὸς θεῶν (θεοῦ), der letzte ~ αἱ διαθῆκαι, willens sein, etw. zu tun διανοεῖσθαι ποιεῖν τι.

willenlos ἄνευ γνώμης.

Willensäußerung *f* ἡ γνώμης δήλωσις.

Willensmeinung *f* ἡ γνώμη, τὸ δόξαν, τὸ δεδογμένον.

Willensneigung *f* ἡ γνώμη.

Willensrichtung *f* ἡ προαίρεσις.

Willensvermögen *n* ἡ βούλησις, ἡ θέλησις, τὸ ἐθέλειν.

willfahren χαρίζεσθαι, πείθεσθαι (P.), πειθαρχεῖν, ὑπηρετεῖν τινι, θεραπεύειν τινά.

willfährig ὑπηρετικός, εὐπειθής, πρόθυμος (2).

Willfährigkeit *f* das *neutr.* der vorh. *adj.*, ἡ προθυμία.

Willfahrung *f* ἡ χάρις, ἡ πειθαρχία.

willig πρόθυμος (2), ἑκών, ἀπροφάσιστος (2), ἄσμενος, ~ sein προθυμεῖσθαι.

willigen: in etw. ~ δέχεσθαί τι.

Willigkeit *f* ἡ προθυμία, ἡ πειθαρχία.

willkommen ἀσπαστός, ἀσπάσιος, ~! χαῖρε! j-n ~ heißen ἀσπάζεσθαί τινα.

Willkür *f* ἡ ἐξουσία, ἡ γνώμη, nach ~ κατὰ τὸ δοκοῦν, es steht in meiner ~ ἐπ' ἐμοὶ ἔστιν.

willkürlich ἑκούσιος, αὐτεξούσιος (2), αὐθαίρετος (2).

Willkürlichkeit *f* ἡ αὐθάδεια oder das *neutr.* der vorh. *adj.*

wimmeln γαργαίρειν, von etwas ~ ὑπερεμπλησθῆναί τινος.

wimmern οἰμώζειν, ὀλολύζειν, κλαυθμυρίζεσθαι.

Wimmern *n* ἡ οἰμωγή, τὸ οἴμωγμα, ἡ ὀλολυγή, ὁ ὀλολυγμός, ὁ κλαυθμυρισμός.

Wimpel *m/pl.* τὰ σημεῖα.

Wimper *f* ἡ βλεφαρίς, τὸ βλέφαρον.

Wind *m* ὁ ἄνεμος, τὸ πνεῦμα, ὁ χειμών (Sturmwind), günstiger ~ ὁ οὖρος, widriger ~ ὁ σκαιὸς ἄνεμος, etw. in den ~ schlagen παραβάλλειν (auch M.) τι.

Windbeutel *m* ὁ ἀλαζών (όνος).

Windbeutelei *f* ἡ ἀλαζονεία.

windbeuteln ἀλαζονεύεσθαι.

Windblatter *f* τὸ ἐμφύσημα.

Winde *f* ἡ στρέβλη, ὁ ὄνος (als Maschine), ἡ ἰασιώνη, ἡ

ἑλξίνη, τὸ δορύκνιον (Zaun-, Strauch- und Ackerwinde).

Windel *f* τὸ σπάργανον, in ~n liegen σπαργανοῦν.

winden στρέφειν, ἑλίττειν, περιάγειν, κυλινδεῖν, Kränze ~ πλέκειν στεφάνους, j-m etw. aus der Hand ~ ἐξαιρεῖσθαί τινός τι, ἐκβιάζεσθαί τί τινος, sich ~ ἑλίττεσθαι, κυρτοῦσθαι.

windesschnell: mit Windesschnelle τάχιστα.

Windfahne *f* τὸ ἀνεμούριον.

Windhafer *m* ὁ αἰγίλωψ (ωπος).

Windhund *m* ἡ λαγωνίκα, τὸ λαγωνικόν (neugriechisch), übertr. ſ. Windbeutel.

windig ἀνεμώδης, πνευματώδης, ἀνεμόεις, übertr. ἀνεμιαῖος, μάταιος, κενός, ein ~er Mensch ὁ ματαιολόγος ἄνθρωπος.

Windigkeit *f* ἡ κενότης (ητος), τὸ ἀνεμιαῖον.

Windmacher *m* ὁ ἀερολέσχης, ὁ ἀλαζών (όνος).

Windmacherei *f* ἡ ἀλαζονεία.

Windmühle *f* ἡ ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἀγομένη μύλη (ὁ ἀνεμόμυλος neugriechisch).

Windrose *f* ἡ ἀνεμώνη, τὸ ἠνέμιον.

Windsbraut *f* ὁ ὄτινος.

Windschaden *m* ἡ ἀνεμοφθορία.

windschnell ἀνέμου θάττων, τάχιστος, ἀνεμώκης, ἀνεμόεις.

windstill νήνεμος (2), εὐδιος (2), γαληνός.

Windstille *f* ἡ νηνεμία, ἡ εὐδία, ἡ γαλήνη.

Windstoß *m* ὁ καταιγισμός, ἡ καταιγίς, ἡ πνεύματος καταφορά.

Windung *f* ἡ σπεῖρα, ἡ συστροφή, ὁ ἕλιγμός, ~en eines Weges αἱ περίοδοι.

Wink *m* τὸ νεῦμα, ἡ σημασία, einen ~ geben σημαίνειν.

Winkel *m* ἡ γωνία, = verborgener Ort ὁ μυχός.

Winkel-eisen, -maß *n* ὁ κανών (όνος), ὁ γνώμων (ονος).

winkelig ἐγγώνιος (2), γωνιοειδής, γωνιώδης.

winkelrecht εὐγώνιος (2), κανονικός.

Winkelzug *m* ἡ πανουργία, ἡ παραγωγή, Winkelzüge machen πανουργίᾳ χρῆσθαι, ποικίλλειν.

winken νεύειν, σημαίνειν.

Winken *n* ἡ νεῦσις, ἡ σημασία.

winseln κνυζᾶσθαι (von Hunden usw.), μινυρίζειν, οἰμώζειν, ὀδύρεσθαι (von Menschen).

Winseln *n* ὁ μινυρισμός, ὁ κλαυθμυρισμός, ὁ κνυζηθμός.

Winter *m* ὁ χειμών (ῶνος).

Winterabend *m* ἡ χειμερινὴ ἑσπέρα.

Winterarbeit *f* τὸ χειμερινὸν ἔργον.

Winteraufenthalt *m* ἡ χειμασία.

Winterfeldzug *m* ἡ ἐν χειμῶνι στρατεία.

Winter-frucht *f*, **-getreide** *n* ὁ χειμόσπορος σῖτος.
Wintergrün *n* ὁ κιττός, ἡ κληματίς.
winterhaft χειμέριος, χειμερινός.
Winterkälte *f* τὸ τοῦ χειμῶνος κρύος.
Winterkleid *n* τὸ χείμαστρον.
Winterlager *n* τὰ χειμάδια.
winterlich s. winterhaft.
Wintermonat *m* ὁ χειμερινὸς μήν (ηνός).
wintern: es wintert χειμὼν ἔστι, χειμάζει.
Winternacht *f* ἡ χειμερινὴ νύξ (κτός).
Winterquartier *n* τὰ χειμάδια, ἡ χειμασία, das ~ beziehen, im ~ liegen χειμάζεσθαι.
Winterregen *m* ὁ χειμερινὸς ὄμβρος.
Winterreise *f* ἡ χειμερινὴ πορεία.
Wintersaat *f* ὁ χειμερινὸς σπόρος.
Winterschlaf *m* ἡ φωλεία, ἡ φώλευσις.
Winterseite *f* τὰ πρὸς βορρᾶν (τετραμμένα).
Wintersonne *f* ὁ χειμερινὸς ἥλιος.
Wintersonnenwende *f* αἱ χειμεριναὶ ἡλίου τροπαί.
Wintersturm *m* ὁ χειμὼν (ῶνος).
Wintertag *m* ἡ χειμερινὴ ἡμέρα.
Winterung *f* ἡ χειμασία.
Winterweizen *m* οἱ χειμερινοὶ πυροί.
Winterwetter *n* ὁ χειμὼν (ῶνος).
Winterwohnung *f* τὸ χειμάδιον.
Winterzeit *f* ἡ τοῦ χειμῶνος ὥρα, zur ~ τοῦ χειμῶνος, ἐν χειμῶνι.
Winzer *m* ὁ ἀμπελουργός, ὁ ἀμπελοφύτης, ὁ τρυγητής.
Winzermesser *n* τὸ κλαστήριον.
winzig ἀκαριαῖος, ἐλάχιστος.
Wipfel *m* ἡ κορυφή, τὸ ἄκρον.
wir ἡμεῖς.
Wirbel *m* = Kreisbewegung ὁ στρόβιλος, ὁ γῦρος, = Strudel ὁ δῖνος, ἡ δίνη, ~ auf dem Kopfe ἡ κορυφή.
Wirbel-bein *n*, **-knochen** *m* ὁ σφόνδυλος, ὁ στροφεύς.
wirbeln στροβεῖν, δινεῖν.
Wirbelwind *m* ὁ στρόβιλος, ἡ δίνη, ἡ λαῖλαψ (απος).
wirken *trans.* ποιεῖν, πράττειν, ἀνύτειν, ἐργάζεσθαι, *intr.* δύνασθαι, ἰσχύειν, = weben ὑφαίνειν, ἱστουργεῖν.
Wirken *n* ἡ ἐνέργεια, τὰ ἔργα, = Weben ἡ ὕφανσις, ἡ ὑφή.
Wirker *m* s. Weber.
wirklich ἀληθής, ἀληθινός, ὤν, *adv.* ἀληθῶς, τῷ ὄντι, ὄντως, ~? ἦ γάρ;
Wirklichkeit *f* ἡ ἀλήθεια, τὸ ὄν, in ~ τῷ ὄντι, ἔργῳ.
wirksam ἐνεργός, ἀνυτικός, ἀνύσιμος, ~ sein δύνασθαι, ἐνεργεῖν.
Wirksamkeit *f* ἡ ἐνέργεια, ἡ δύναμις, öffentliche ~ ἡ πολιτεία.
Wirkung *f* τὸ ἐνέργημα, ἡ δύναμις, keine ~ haben οὐδὲν δύνασθαι, große ~ haben πολὺ δύνασθαι.

Wirkungskreis *m* τὰ πράγματα, τὰ καθήκοντα, τὰ κατά τινα, τά τινος.
wirren: untereinander, durcheinander ~ ταράττειν, συν-, διαταράττειν.
Wirren, die αἱ ταραχαί, αἱ στάσεις.
Wirrwarr *m* ἡ ταραχή, ἡ ἀταξία, ἡ ἀκοσμία.
Wirt *m* ὁ οἰκονόμος (Wirtschaftsverwalter), ὁ οἴκου δεσπότης (Hausbesitzer), ὁ πανδοχεύς, ὁ κάπηλος (Gastwirt).
wirtbar οἰκήσιμος (2).
Wirtin *f* ἡ οἰκονόμος, ἡ δέσποινα.
wirtlich, wirtschaftlich οἰκονομικός. [ἡ διοίκησις.]
Wirtschaft *f* ἡ οἰκονομία,
wirtschaften οἰκονομεῖν, διοικεῖν.
Wirtschafter *m* ὁ οἰκονόμος, ὁ διοικητής, ὁ ταμίας.
Wirtschafterin *f* ἡ οἰκονόμος, ἡ ταμία.
Wirtschaftlichkeit *f* τὸ οἰκονομικόν.
Wirtschaftsbuch *n* τὸ γραμματεῖον.
Wirtschaftsgebäude *n* τὸ ταμιεῖον.
Wirtshaus *n* τὸ πανδοκεῖον, τὸ καταγώγιον, τὸ καπηλεῖον.
Wisch *m* ὁ σπόγγος (Schwamm), ein ~ Papier τὸ σκύβαλον.
wischen σμῆν, ἀποσμῆν.
Wischer *m* ἡ ἐπιτίμησις, ὁ ψόγος, j-m einen ~ geben ἐπιτιμᾶν, ψέγειν τινά.
Wißbegierde *f* ἡ φιλομάθεια, -μαθία.
wißbegierig φιλομαθής, ~ sein φιλομαθεῖν.
wissen εἰδέναι, ἐπίστασθαι, γιγνώσκειν, μεμαθηκέναι, nicht ~ ἀγνοεῖν, wohl ~ εὖ εἰδέναι, auswendig ~ ἐξεπίστασθαι, um etwas ~ συνειδέναι τι, ich weiß, daß οἶδα mit *part.*, j-m Dank ~ χάριν εἰδέναι oder ἔχειν τινί.
Wissen *n* ἡ ἐπιστήμη, τὸ εἰδέναι, ohne j-s ~ λάθρα oder κρύφα τινός, mit ~ und Willen ἐκ προθέσεως, meines ~s ὅσον γ' ἐμὲ εἰδέναι.
Wissenschaft *f* ἡ ἐπιστήμη, τὸ μάθημα, ἡ μάθησις, ἡ γνῶσις, die ~en τὰ γράμματα, οἱ λόγοι.
wissenschaftlich μαθηματικός, ~e Erkenntnis ἡ ἐπιστήμη, ~e Bildung ἡ παιδεία.
wissenswürdig ἀχρὴ εἰδέναι oder ἐπίστασθαι.
wissentlich εἰδώς, ἑκών, ἐπιτηδευτός, προαιρετός, *adv.* ἐκ προθέσεως, ἐκ προνοίας.
wittern ὀσφραίνεσθαί τινος, στιβεύειν τι (von Hunden), übertr. αἰσθάνεσθαί τινος, ὑποπτεύειν, ὑπονοεῖν.
Witterung *f* ὁ ἀήρ (ἔρος), αἱ ὧραι, = Spürsinn ἡ ἀποφερομένη ὀσμή.
Witterungskunde *f* ἡ μετεωρολογία.

Witwe *f* ἡ χήρα, ~ ſein χηρεύειν.
Witwenſtand *m* ἡ χηρεία.
Witwer *m* ὁ χῆρος.
Witz *m* (als Vermögen) ἡ ἀστειότης, ἡ κομψότης (ητος), ~ haben ἀστεῖον εἶναι, (als Sache) τὸ σκῶμμα, = Verſtand ἡ σύνεσις.
Witzbold *m* ὁ εὐτράπελος ἀνήρ.
Witzelei *f* ἡ λεπτολογία, τὰ σοφίσματα. [ζεσθαι.]
witzeln λεπτολογεῖν, σοφί-
witzig ἀστεῖος, εὐτράπελος (2), ~er Einfall ὁ ἀστεῖος λόγος. [νοῦν.]
witzigen σωφρονίζειν, φρε-
Witzigkeit *f* ἡ κομψότης, ἡ ἀστειότης (ητος).
Witzigung *f* ἡ σωφρόνισις, ὁ σωφρονισμός, τὸ σωφρόνισμα, ἡ φρένωσις.
Witzling *m* ὁ εὐτράπελος ἀνήρ.
Witzwort *n* τὸ ἀπόφθεγμα.
wo (direkt fragend) ποῦ; (indirekt fragend) ὅπου, wo in aller Welt? ποῦ ποτε γῆς; von wo? πόθεν; (relativ) οὗ, ὅπου, ἔνθα, von wo ὅθεν, ὁθενπερ.
wobei (fragend) πρὸς τίνι; παρὰ τίνι; ἐν τίνι; (relativ) πρὸς ᾧ, παρ' ᾧ, ἐν ᾧ.
Woche *f* ἡ ἑβδομάς (άδος).
Wochenlohn *m* ὁ καθ' ἑβδομάδα ἀποδιδόμενος μισθός. [ἡμέρα.]
Wochentag *m* ἡ ἐργάσιμος
wöchentlich καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα.
wodurch (fragend) διὰ τί; τίνος ἕνεκα; (indirekt) διότι, (relativ) δι' οὗ, ἀφ' οὗ, ἐξ οὗ (auch δι' ὧν uſw.).
wofern ἐάν, ἤν, ἄν mit *conj.*, εἰ, ὁπότε mit *ind.* und *opt.*
wofür (fragend) ἀντὶ τίνος od. τοῦ; διὰ τί; πρὸς τί; (indirekt) ἀνθ' οὗ, ἀνθ' ὅτου, (relativ) ἀνθ' οὗ, ἀνθ' ὧν.
Woge *f* τὸ κῦμα, ὁ κλύδων (ωνος), das Rauſchen der ~n ὁ ῥόθος, τὸ ῥόθιον.
wogen κυμαίνειν, κλυδωνίζεσθαι.
Wogen *n* ἡ κύμανσις.
wogenartig κυματοειδής, κυματώδης.
wogenlos ἄκυμος (2).
Wogen=ſchlag, =ſchwall *m* ὁ κλύδων (ωνος).
wogig κυμαίνων, κυματώδης, κυματηρός.
woher (fragend) πόθεν; (indirekt) ὁπόθεν, ~ denn? πόθεν γάρ; (relativ) ὅθεν, ἀφ' οὗ, ἀφ' ὅτου, ἐξ οὗ (ὧν).
wohin (fragend) ποῖ; (indirekt) ὅποι, ~ denn? ποῖ δή; ποῖ ποτε; (relativ) οἷ, ὅποι.
wohl εὖ, καλῶς, es tut j-m etw. ~ τέρπει τινά τι, es bekommt j-m etw. ~ εὖ γίγνεταί τινί τι, ſich ~ befinden καλῶς πράττειν od. ἔχειν, lebe ~ χαῖρε, ὑγίαινε, ἔρρωσο, ich weiß ~ εὖ οἶδα, ganz ~ πάνυ γε, μάλιστα, nun ~ εἶεν, ja ~ καὶ μάλα, πῶς γὰρ οὔ; (in Fragen) ἆρα; ἆρ' οὖν;

Wohl *n* τὸ ἀγαθόν, ἡ σωτηρία, ἡ εὐδαιμονία, ἡ εὐτυχία, ἡ εὐπραγία, das öffentliche ~ τὰ κοινὰ ἀγαθά. ‖(2), σεμνός.)

wohlachtbar τίμιος, ἔντιμος)

wohlan ἄγε, φέρε, ἴθι, ἀλλά, ~ denn ἄγε δή, ἀλλ' οὖν, ἀλλὰ γάρ.

wohlanständig εὐπρεπής, εὔκοσμος (2), εὐσχήμων, καλός, ſich ~ betragen εὐκοσμεῖν, εὐσχημονεῖν, es iſt ~ πρέπει. •

Wohlanſtändigkeit *f* ἡ εὐπρέπεια, ἡ εὐκοσμία, ἡ εὐσχημοσύνη.

wohlauf ſ. wohlan, ~ ſein εὖ οὐ. καλῶς ἔχειν, ἐρρῶσθαι.

wohlbedacht φρόνιμος (2), συνετός, σοφός.

wohlbedächtig εὐλαβής, φυλακτικός, προνοητικός.

Wohlbedächtigkeit *f* ἡ εὐλάβεια.

wohlbefeſtigt εὐτείχιστος (2).

wohlbefinden, ſich εὖ oder καλῶς ἔχειν, ὑγιαίνειν.

Wohlbefinden *n* ἡ εὐεξία, ἡ εὐρωστία.

wohlbegründet δίκαιος.

Wohlbehagen *n* ἡ εὐπάθεια, ἡ εὐθυμία, ἡ ἡδονή, ~ an etw. finden ἥδεσθαί τινι.

wohlbehalten σῶς (2), σῶος, ἀπαθής, ἀβλαβής.

Wohlbehaltenheit *f* ἡ σωτηρία.

wohlbekannt εὔγνωστος (2), εὔσημος (2).

wohlbeleibt εὖ-, πολύσαρκος (2), εὐσωματώδης.

Wohlbeleibtheit *f* ἡ εὖ-, πολυσαρκία, ἡ εὐσωματία.

wohlberaten εὔβουλος (2).

Wohlberatenheit *f* ἡ εὐβουλία.

wohlberedt δεινὸς λέγειν.

wohlbetagt μακρόβιος (2), βαθυγέρων.

wohlbewaffnet εὔοπλος (2).

wohl-bewandert, -erfahren ἔμπειρος (auch *sup.*), ~ ſein ἀκριβῶς εἰδέναι τι.

wohlbewährt εὐδόκιμος (2).

Wohlergehen *n* ἡ εὐεξία, ἡ εὐπραγία, ἡ εὐτυχία.

wohlerhalten σῶς (2), σῶος.

wohlerwogen εὖ οὐ. καλῶς βεβουλευμένος.

wohlerzogen εὖ οὐ. καλῶς πεπαιδευμένος.

Wohlfahrt *f* ἡ εὐδαιμονία, ἡ σωτηρία.

wohlfeil εὤνος (2), εὐτελής.

Wohlfeilheit *f* ἡ εὐωνία, ἡ εὐτέλεια.

wohlgeartet εὐφυής, εὐπαίδευτος (2).

wohlgebaut εὔμορφος (2), εὔρυθμος (2).

wohlgebildet ſ. wohlgebaut.

Wohlgebildetheit *f* ἡ εὐφυΐα, ἡ εὐμορφία.

wohlgeboren εὐγενής.

Wohlgefallen *n* ἡ εὐαρέστησις, ἡ ἡδονή, ~ an etw. finden εὐαρεστεῖσθαί τινι.

wohlgefällig εὐάρεστος (2), εὐάρεστος (2), ἐπίχαρις, κεχαρισμένος.

Wohlgefälligkeit *f* ἡ χάρις (ιτος), ἡ ἀρέσκεια.
wohlgehen: es geht mir wohl εὖ oder καλῶς πράττω.
wohlgekleidet εὐσταλής.
wohlgelegen εὖ κείμενος.
wohlgelitten sein bei j-m ἀρέσκειν τινί.
wohlgemeint εὔνους, εὐνοϊκός.
wohlgemut εὔθυμος (2), θαρρῶν, θαρραλέος.
wohlgenährt εὐτραφής, εὐσώματος (2).
Wohlgenährtheit *f* ἡ εὐτροφία.
wohlgeneigt εὐνοϊκός, εὐμενής, j-m ~ sein εὐνοϊκῶς ἔχειν τινί oder πρός τινα.
Wohlgeneigtheit *f* ἡ εὔνοια, ἡ εὐμένεια.
wohlgeordnet εὔτακτος (2), καλῶς τεταγμένος.
wohlgeraten εὔκαιρος, (von Kindern) καλῶς πεπαιδευμένος, εὐπαίδετος (2).
Wohlgeruch *m* ἡ εὐωδία, ἡ εὐοσμία.
wohlgerüstet εὔοπλος (2).
Wohlgeschmack *m* ἡ ἡδύτης (ητος), ἡ εὐστομία.
wohlgeschmückt καλῶς κεκοσμημένος.
wohlgesinnt εὔνους, εὐνοϊκός.
wohlgesittet εὐήθης, εὔκοσμος (2), κόσμιος.
Wohlgestalt *f* ἡ εὐμορφία.
wohlgestaltet εὔμορφος (2), καλὸς τὸ σχῆμα.
wohlgetan καλῶς ἔχων.
wohlgewachsen εὐφυής.
wohlgewogen s. wohlgeneigt.
wohlgezogen εὐπαίδευτος (2), εὐάγωγος (2), καλῶς πεπαιδευμένος.
Wohlgezogenheit *f* ἡ εὐαγωγία, ἡ εὐπαιδευσία.
wohlhabend εὐχρήματος (2), εὔπορος (2), ~ sein χρημάτων εὐπορεῖν.
Wohlhabenheit *f* ἡ εὐχρηματία, ἡ εὐδαιμονία.
Wohlklang, -laut *m* ἡ εὐφωνία, ἡ εὐρυθμία.
wohlklingen εὔφωνον εἶναι, εὐφθογγεῖν.
wohlklingend εὔφωνος (2), εὔφθογγος (2).
Wohlleben *n* ἡ ἡδυπάθεια, ἡ τρυφή, im ~ sein ἡδυπαθεῖν, τρυφᾶν.
wohlmeinend εὔνους, εὐνοϊκός, εὐμενής.
wohlredend εὐεπής, καλλιεπής, εὔλαλος (2).
Wohlredenheit *f* ἡ εὐέπεια, ἡ καλλιλεξία, ἡ καλλιέπεια.
wohlriechend εὐώδης, εὔοσμος (2).
wohlschmeckend ἡδύς, γλυκύς, εὔστομος (2).
Wohlsein *n* ἡ εὐεξία.
Wohlstand *m* ἡ εὐθηνία, ἡ εὐπορία, ἡ εὐδαιμονία, ἡ εὐχρηματία, sich im ~ befinden εὐπορεῖν, εὐδαιμονεῖν.
Wohltat *f* ἡ εὐεργεσία, τὸ εὐεργέτημα, j-m ~en erweisen εὐεργετεῖν τινα, εὖ ποιεῖν τινα, von j-m ~en empfangen εὐεργετεῖσθαι, εὖ πάσχειν ὑπό τινος, j-m

eine ~ vergelten ἀντευεργετεῖν τινα.

Wohltäter *m* ὁ εὐεργέτης, ὁ εὐεργετῶν, ὁ εὖ ποιῶν.

Wohltäterin *f* ἡ εὐεργέτις (ιδος).

wohltätig εὐεργετικός, ἀγαθοποιός (2), = nützlich, heilsam ἀγαθός, καλός, σύμφορος (2), χρήσιμος.

Wohltätigkeit *f* τὸ εὖ ποιεῖν, ἡ ἀγαθοποιία.

wohltönend εὔφωνος (2).

wohltun εὐεργετεῖν τινα, εὖ ποιεῖν τινα, es tut mir wohl τέρπει με.

wohlüberlegt εὔβουλος (2), εὐγνώμων. [(auch *sup.*).]

wohlunterrichtet ἔμπειρος]

wohlverdient ἄξιος, δίκαιος, sich ~ machen um j-n μέγα ὠφελεῖν τινα.

Wohlverhalten *n* ἡ εὐταξία, ἡ πειθαρχία, οἱ καλοὶ τρόποι.

wohlverstanden δῆτα, εὖ οἶδ. σαφῶς ἴσθι.

wohlweislich σοφώτατα.

wohlwollen εὐνοϊκῶς ἔχειν τινί οἶδ. πρός τινα, εὔνουν εἶναι, εὖ φρονεῖν τινι.

Wohlwollen *n* ἡ εὔνοια, ἡ εὐμένεια.

wohlwollend εὔνους, εὐνοϊκός, εὐμενής.

wohnbar οἰκήσιμος (2).

wohnen οἰκεῖν, ἐν-, κατοικεῖν, διατρίβειν, διαιτᾶσθαι.

Wohn=gebäude, =haus *n* ἡ οἰκία, ὁ οἶκος, τὸ οἰκητήριον.

wohnhaft οἰκῶν, κατοικῶν, ἔνοικος (2), κάτοικος (2).

wohnlich οἰκήσιμος (2).

Wohn=ort, =platz, =sitz *m*, **=stätte** *f* τὸ οἰκητήριον, seinen (seine) ~ verändern μετοικεῖν, μετανίστασθαι.

Wohnraum *m* τὸ οἴκημα.

Wohn=stube *f*, **=zimmer** *n* τὸ οἴκημα, ἡ δίαιτα.

Wohnung *f* ἡ οἴκησις, ἡ κατοίκησις, ἡ οἰκία, τὸ οἴκημα.

wohnungslos ἄοικος (2).

wölben καμαροῦν, κυρτοῦν, κατακάμπτειν.

Wölbung *f* τὸ καμάρωμα, τὸ κύρτωμα.

Wolf *m* ὁ λύκος.

wolfartig λυκώδης.

Wölfin *f* ἡ λύκαινα.

wölfisch λύκειος. [λυκῆ]

Wolfs=balg *m*, **=haut** *f* ἡ]

Wolfs=fang *m*, **=jagd** *f* ἡ τῶν λύκων θήρα.

Wolfsgeheul *n* ὁ λυκηθμός.

Wolfsjäger *m* ὁ λυκοθήρας.

Wolfsmilch *f* ὁ τιθύμαλος.

Wolfszahn *m* ὁ λύκειος ὀδούς (όντος).

Wölkchen *n* τὸ νεφέλιον.

Wolke *f* ἡ νεφέλη, τὸ νέφος.

wolkenähnlich νεφελώδης.

Wolkenbruch *m* τὸ νεφελῶν ἔκρηγμα.

wolkenlos ἀνέφελος (2).

wolkig νεφελώδης.

Wollarbeit *f* ἡ ἐριουργία.

Wollarbeiter *m* ὁ ἐριουργός.

wollartig ἐριώδης.

Wolle *f* τὰ ἔρια.

wollen[1] ἐρεόῦς.

wollen[2] βούλεσθαι, ἐθέλειν, wenn du willſt εἰ βούλει, εἴ σοι βουλομένῳ ἐστί, wollte Gott ὤφελε, ὡς ὤφελε, ſo Gott will σὺν θεῷ, lieber ~ βούλεσθαι (μᾶλλον), was willſt du? τίνος δέῃ; das will viel ſagen δεινὸν δή τοῦτο, = vorgeben, behaupten προσποιεῖσθαι, φάναι, oft ſteht das bloße *fut.*, zB. ich will es tun ποιήσω, bei Aufforderungen u. Ermunterungen ſteht der *conj. adhortat.*, zB. wir ~ gehen ἴωμεν.

Wollen *n* ἡ βούλησις, ἡ γνώμη.

Wollſpinnerei *f* ἡ ταλασία, ἡ ταλασιουργία.

wolletragend ἐριοφόρος (2).

Wollhändler *m* ὁ ἐριοπώλης.

wollig ἐριώδης.

Wollmarkt *m* τὸ ἐριοπώλιον.

wollreich δασύμαλλος (2).

Wollſchur *f* ὁ πόκος.

Wolluſt *f* ἡ κακὴ ἡδονή, τὰ ἀφροδίσια, ἡ ἀσέλγεια, ἡ λαγνεία.

wolllüſtig ἀφροδίσιος, ἀσελγής, ~ ſein ἀσελγαίνειν, ἀφροδισιάζειν, ~ leben τρυφερῶς ζῆν.

Wollüſtling *m* ὁ λάγνης, ὁ ἀβροδίαιτος.

Wollweber *m* ὁ ἐριουργός.

Wollweberei *f* ἡ ἐριουργία.

womit (fragend) τίνι; τῷ; (relat.) ᾧ, ᾗ, οἷς, αἷς.

wonach fragend durch τίς, τί, relat. durch ὅς wiederzugeben.

Wonne *f* ἡ ἡδονή, ἡ τέρψις, ~ empfinden ἥδεσθαι, τέρπεσθαι.

Wonnetaumel *m* ἡ ὑφ' ἡδονῆς μέθη.

wonnetrunken ἡδονῇ μαινόμενος.

wonnevoll, wonnig ἥδιστος, γλυκύτατος.

woran (fragend) παρὰ oder ἐπί τίνι; κατὰ τί; relat. dieſelben *prp.* mit ὅς.

worauf (fragend) ἐπὶ τίνος oder τίνι; ἐν τίνι; relat. dieſelben *prp.* mit ὅς.

woraus (direkt fragend) ἐκ τίνος oder τοῦ, (indirekt) ἐξ ὅτου, ὁπόθεν, (relat.) ἐξ οὗ oder ὧν, ὁθεν.

worfeln λικμᾶν, λικμαίνειν.

Worfſchaufel *f* ὁ λικμός, τὸ πτέον.

worin (direkt fragend) ἐν τίνι; ποῦ; (indirekt) ἐν ὅτῳ, ὅπου, (relat.) ἐν ᾧ uſw.

Wort *n* (*pl.* **Wörter**) ἡ λέξις, τὸ ῥῆμα, = Benennung τὸ ὄνομα, = Laut ἡ φωνή, ~ für ~ κατὰ λέξιν, (*pl.* **Worte**) ὁ λόγος, τὸ ἔπος, ἡ ῥῆσις, mit einem ~e ὡς ἐν βραχυτάτῳ δηλῶσαι, mit kurzen ~en ὡς συνελόντι εἰπεῖν, διὰ βραχέων, δι' ὀλίγων, ein gutes ~ für j-n einlegen ἱκετεύειν ὑπέρ τινος, j-m gute ~e geben πείθειν τινὰ λόγῳ, j-m ins ~ fallen ὑπολαμβάνειν λέγοντά τινα, viele ~e machen πολυλόγον εἶναι, = Verſprechen ἡ ὑπό-

σχεσις, ἡ πίστις, ~ halten ἐπιτελεῖν ἃ ὑπεδέξατό τις, ſein ~ brechen λύειν τὴν πίστιν, ein Mann von ~ πιστὸς ἀνήρ.

wortarm λόγων ἄπορος (2).

Wortarmut *f* ἡ λόγων ἀπορία.

Wortaufwand *m* ἡ πολυ-ſ. [λογία.]

Wortbildung *f* ἡ ὀνοματοθεσία.

wortbrüchig ἄπιστος (2).

Wortbrüchigkeit *f* ἡ ἀπιστία.

Wörtchen *n* τὸ ῥημάτιον, τὸ ὀνομάτιον.

Wörterbuch *n* τὸ λεξικόν, Verfaſſer e-s ~es ὁ λεξικογράφος.

Worterklärung *f* ὁ τῆς λέξεως διορισμός.

Wörterverzeichnis *n* ὁ τῶν ὀνομάτων κατάλογος.

Wortfolge *f* ἡ τῶν λέξεων συνάφεια. [λόγος.]

Wortforſcher *m* ὁ ἐτυμο-ſ.

Wortforſchung *f* ἡ ἐτυμολογία.

Wortfügung *f* ἡ σύνταξις.

Wortführer *m* ὁ λέγων, ὁ ποιούμενος τοὺς λόγους.

Wortfülle *f* ἡ τῶν λόγων εὐπορία.

Wortgepränge *n* ἡ περιττολογία, ὁ λόγων κόμπος.

wortkarg βραχυλόγος (2).

Wortklauber *m* ὁ λογολέσχης. [λεσχία.]

Wortklauberei *f* ἡ λογο-ſ.

Wortkram *m* τὸ τῶν λόγων πλῆθος. [δαίδαλος.]

Wortkünſtler *m* ὁ λογο-ſ.

Wortlaut *m*, z.B. die Reden j-s nach dem ~ berichten ἀπαγγέλλειν τοὺς λόγους τινὸς κατὰ ῥῆμα oder τὰ εἰρημένα ὑπό τινος.

wörtlich διὰ λόγου, κατὰ λέξιν, τῷ ῥήματι.

Wortregiſter *n* ὁ τῶν λέξεων κατάλογος.

wortreich πλῆθος λέξεων ἔχων, eine ~e Sprache ἡ πλουσία γλῶττα, = geſchwätzig πολυλόγος (2), λάλος (2).

Wortreichtum *m* ἡ λόγων εὐπορία.

Wortſchwall *m* ὁ ὀνομάτων πάταγος. [μασία.]

Wortſpiel *n* ἡ παρονο-ſ.

Wortſtellung *f* ἡ τῶν ῥημάτων θέσις.

Wortſtreit *m* ἡ λογομαχία.

Wortverdreher *m* ὁ τοὺς λόγους διαστρέφων, ὁ στρεψολόγος.

Wortverdrehung *f* ἡ στρεψολογία.

Wortwechſel *m* ἡ ἔρις (ιδος).

worüber (fragend) ἐπὶ τίνι; διὰ τί; περὶ τίνος; (relat.) ἐφ' ᾧ, δι' ὅ uſw.

worunter (fragend) ὑπὸ τίνι; ὑπὸ τί; (indir.) ὑφ' ὅτῳ uſw., (relat.) ὑφ' ᾧ uſw.

woſelbſt ἔνθα, ἔνθαπερ, οὗ, ὅπου.

wovon (fragend) πόθεν; ἀπὸ τίνος; περὶ τίνος; (relat.) ὅθεν, ἀφ' οὗ, περὶ οὗ.

wovor (fragend) πρὸ τίνος; ἀπὸ τίνος; τί; τίνι; (relat.) πρό und ἀπό mit ὅς.

wozu (fragend) τοῦ ἕνεκα; πρὸς τί; τί; (indir.) ὅτου ἕνεκα, ὅ τι, (relat.) πρὸς ὅ.
Wrack *n* τὸ ναυάγιον (gew. *pl.*).
Wucher *m* ὁ τόκος, ὁ καρπός, ~ treiben τοκίζειν.
Wucherblume *f* τὸ χρυσάνθεμον.
Wucherer *m* ὁ χρήστης (*gen. pl.* χρήστων), ὁ τοκιστής.
wuchern ſ. Wucher treiben, (von Pflanzen) ὀργᾶν, φυλλομανεῖν.
Wuchs *m* ἡ ἐπαύξη, ἡ ἐπίδοσις, im ~ ſein ἐπαυξάνεσθαι, ἐπιδιδόναι, = Statur ἡ φύσις, τὸ σῶμα, ſchöner ~ ἡ εὐφυΐα, von ſchönem ~ εὐφυής.
Wucht *f* ἡ ῥοπή, ἡ φορά.
wuchtig ἐμβριθής.
wühlen ὀρύττειν, ἀνα-, δι-, ὑπορύττειν, ἀνασκάπτειν.
Wühler *m* ὁ νεωτεροποιός.
Wühlerei *f* ἡ νεωτεροποιία.
Wulſt *m* ὁ ὄγκος.
wund = verwundet *part.* von τιτρώσκω, = eiternd ἑλκώδης.
Wundarzneikunſt *f* ἡ χειρουργία.
Wundarzt *m* ὁ χειρουργός.
wundärztlich χειρουργικός.
Wunde *f* τὸ τραῦμα, eiternde ~ τὸ ἕλκος, tödliche ~ ἡ καιρία πληγή.
Wundenmal *n* ἡ οὐλή, ἡ ὠτειλή.
Wunder *n* τὸ θαῦμα, τὸ τέρας (ατος), es nimmt mich etwas wunder θαυμάζω τι, es iſt kein ~ θαυμαστὸν οὐδέν, ein ~ aus etw. machen δεινὸν ποεῖσθαί τι, die ſieben ~ der Welt τὰ ἑπτὰ θεάματα.
wunderbar θαυμαστός, θαυμάσιος, = auffallend ἄτοπος (2), παράδοξος (2).
Wunderbarkeit *f* ἡ θαυμασιότης (ητος), τὸ θαυμαστόν, τὸ θαυμάσιον.
Wunderbaum *m* τὸ σιλλικύπριον, ὁ κρότων (ωνος).
Wunderbild *n* τὸ θαυματοποιὸν ἄγαλμα.
Wunderding *n* τὸ τέρας (ατος), τὸ θαῦμα, τὸ θαυμαστόν.
Wundererſcheinung *f* τὸ τέρας (ατος).
Wundergabe *f* ἡ θαυματοποιία, ἡ θαυματοποιητικὴ δύναμις.
Wundergeburt *f* ἡ τερατοτοκία.
Wundergeſchichte *f* τὸ θαυμαστὸν πρᾶγμα, ἡ τερατολογία.
Wundergeſchöpf *n* τὸ τέρας (ατος).
wundergroß θαυμάσιος τὸ μέγεθος.
Wunderkind *n* τὸ θαυμαστὸν παιδίον oder τέκνον.
Wunderkraft *f* ἡ θαυματοποιητικὴ δύναμις.
Wunderkur *f* ἡ θαυμασία θεραπεία.
wunderlich θαυμάσιος, καινός, ἄτοπος (2), παράδοξος (2), = eigenſinnig δύσκολος, δυσάρεστος, δυστράπελος (ſämtlich 2), ein ~er Kauz δαιμόνιος.

wundern, sich θαυμάζειν, über j-n τινός.

wunderschön κάλλιστος, πάγκαλος (2), θαυμάσιος τὸ κάλλος.

Wundertat *f* τὸ θαυμάσιον ἔργον, τὸ θαῦμα.

Wundertäter *m* ὁ τερατοποιός, ὁ τερατουργός, ὁ θαυματοποιός.

wundertätig τερατοποιός, τερατουργός (2), θαυματουργός (2).

Wundertier *n* τὸ τέρας (ατος), τὸ τερατῶδες θηρίον.

wundervoll θαυμαστός, [θαυμάσιος.]

Wunderwerk *n* τὸ τέρας (ατος), τὸ τερατῶδες ἔργον, ~e tun, verrichten θεῖα ἔργα ἀποτελεῖν, die sieben ~e der Welt s. Wunder.

Wunderzeichen *n* τὸ τέρας (ατος), τὸ οὐράνιον σημεῖον.

Wundfieber *n* ὁ ἐκ τραύματος πυρετός, ~ haben πυρέττειν ἐκ τραύματος.

Wunsch *m* ἡ εὐχή, ὁ πόθος, einen ~ tun εὔχεσθαι, einen ~ haben ἐπιθυμεῖν, ποθεῖν, nach ~ κατὰ γνώμην.

Wünschelrute *f* ἡ ἴυγξ (γγος).

wünschen εὔχεσθαι, βούλεσθαι, ich wünschte, daß βουλοίμην ἄν mit *inf.*

Wünschen *n* τὸ εὔχεσθαι, ἡ εὐχή, ἡ ἐπιθυμία.

wünschenswert εὐκτός, ἐπευκτός, ἐπιπόθητος (2), ποθεινός, ζηλωτός, αἱρετός.

Würde *f* ἡ ἀξία, τὸ ἀξίωμα, ἡ ἀξίωσις, ἡ τιμή (äußere), ἡ σεμνότης (ητος), τὸ σεμνόν (innere), nach ~ κατὰ τὴν ἀξίαν, nicht nach ~ παρὰ τὴν ἀξίαν, in ~n stehen ἔντιμον εἶναι, etwas unter seiner ~ halten ἀπαξιοῦν τι.

Würdenträger *m* ὁ τιμὴν ἔχων.

würdevoll σεμνός.

würdig ἄξιος, = ehrwürdig σεμνός, αἰδέσιμος, ἀξιόλογος (2).

würdigen: j-n einer Sache ~ ἀξιοῦν τινά τινος, τιμᾶν τινά τινι, etwas ~ ἀναμετρεῖσθαί τι, κρίσιν ποιεῖσθαι περί τινος.

Würdigkeit *f* τὸ ἄξιον, ἡ ἀξία, τὸ ἀξίωμα.

Würdigung *f* ἡ ἀξίωσις, ἡ τίμησις, = Beurteilung ἡ κρίσις.

Wurf *m* ἡ βολή, ἡ ῥιπή, einen glücklichen ~ tun εὐστόχως βάλλειν, glücklicher ~ ἡ εὐστοχία.

Würfel *m* ὁ κύβος, ὁ ἀστράγαλος, ~ spielen κυβεύειν.

Würfelbecher *m* ὁ φιμός.

Würfelbrett *n* ὁ ἄβαξ (ακος).

Würfelbude *f* τὸ σκιραφεῖον.

würfelförmig κυβικός, κυβοειδής, ἀστραγαλώδης.

Würfelgestalt *f* τὸ κυβικὸν εἶδος.

würfeln κυβεύειν, ἀστραγαλίζειν, σκιραφεύειν.

Würfeln, Würfelspiel *n* ἡ κυβεία, ὁ ἀστραγαλισμός.
Würfelspieler *m* ὁ κυβευτής, ὁ σκιραφευτής.
Wurfgeschoß *n* τὸ καταπελτικὸν βέλος.
Wurfmaschine *f* ὁ καταπέλτης, ἡ λιθοβόλος μηχανή.
Wurfriemen *m* ἡ ἀγκύλη.
Wurfscheibe *f* ὁ δίσκος, die ~ werfen δισκεύειν.
Wurf-speer, -spieß *m* τὸ ἀκόντιον, τὸ παλτόν, τὸ ξυστόν, τὸ βέλος.
Wurfspießträger *m* ὁ ἀκοντιστής.
Wurfweite *f* ἡ βολή, innerhalb der ~ ἐντὸς βέλους, außerhalb der ~ ἔξω βέλους.
würgen ἄγχειν, πνίγειν.
Würgen *n* ἡ πνῖξις, ὁ πνιγμός.
Würger *m* ὁ φονεύς.
Wurm *m* τὸ ἑρπετόν (alles was kriecht), ὁ σκώληξ (κος), ἡ ἕλμις (ινθος), Würmer haben σκωληκοῦσθαι.
wurm-artig, -förmig σκωληκώδης.
Würmchen *n* τὸ σκωλήκιον, τὸ ἑλμίνθιον.
wurmen: es wurmt mich etw. δάκνει μέ τι.
Wurmfraß *m* ἡ σκωλήκωσις.
wurmstichig σκωληκόβρωτος (2).
Wurst *f* τὸ χόρδευμα, ὁ ἀλλᾶς (ᾶντος), ἡ φύσκη, ὁ φύσκος, ~ machen χορδεύειν.
Würstchen *n* τὸ χορδάριον.
Wursthändler *m* ὁ ἀλλαντοπώλης.
Wurstmacher *m* ὁ ἀλλαντοποιός.
Würze *f* τὸ ἥδυσμα, τὸ ἄρτυμα.
Wurzel *f* ἡ ῥίζα, e-s Berges ἡ ὑπώρεια, der Hand ὁ καρπός, ~n schlagen ῥιζοβολεῖν, ῥιζοῦσθαι.
wurzelartig ῥιζώδης.
wurzeln s. Wurzeln schlagen.
Wurzelwort *n* τὸ ἀρχέτυπον, τὸ πρωτότυπον.
würzen ἡδύνειν, ἀρτύειν.
würzhaft ἀρωματικός.
würzig ἀρωματικός.
Wust *m* = Schmutz ὁ ῥύπος, = Menge ὁ ὄχλος.
wüst ἔρημος, ~es Land ἡ ἔρημος χώρα, ~ machen ἐρημοῦν, = wild, ausschweifend ἄσωτος (2), ἀνειμένος.
Wüste, Wüstenei *f* ἡ ἐρημία.
Wüstling *m* ὁ ἄσωτος, ὁ ἰθύφαλλος.
Wut *f* ἡ μανία, ἡ λύττα (bsd. Hundetollheit), ἡ παραφορά, in ~ geraten, sein μαίνεσθαι, παραφέρεσθαι, in ~ bringen ἐκμαίνειν.
wüten μαίνεσθαι, λυττᾶν, die Krankheit wütet ἀκμάζει ἡ νόσος, πολλοῖς ἐπιπίπτει ἡ νόσος.
wütend μαινόμενος, μανείς, μανικός, ~ machen ἐκμαίνειν, ~ werden μαίνεσθαι.
Wüterich *m* ὁ ἄγριος ἄνθρωπος.
wutschnaubend πληρούμενος θυμοῦ καὶ πνεύματος.

X

X Ξ, ξ, τὸ ξῖ, indekl.

Xenie *f* τὸ ἐπιγραμμάτιον, Verfaſſer von ~n ὁ ἐπιγραμματοποιός.

Y

Y Υ (Y), υ, τὸ ὖ ψιλόν, indekl.

Yſop *m* ὁ (ἡ) ὕσσωπος, τὸ ὕσσωπον.

Z

Z Ζ, ζ, τὸ ζῆτα, indekl. (Doch entſpricht das griechiſche ζ nicht ganz dem deutſchen Z, es wurde vielmehr wie dſ geſprochen.)

Zacke *f*, **Zacken** *m* ἡ στόρθη, ἡ στόρθυγξ (υγγος), ὁ ὀδούς (όντος).

zackig ὀδοντωτός.

zagen ὀκνεῖν, ἀθύμως ἔχειν, ἀθυμεῖν, verzagt werden ἀποδειλιᾶν.

zaghaft ἄθυμος (2), περίφοβος (2), ὀκνηρός, δειλός.

Zaghaftigkeit *f* ἡ ἀθυμία, ἡ δειλία, ὁ ὄκνος.

zähe γλίσχρος, γλισχρώδης, ~ ſein γλισχρεύεσθαι.

Zähigkeit *f* ἡ γλισχρότης (ητος), τὸ γλίσχρον.

Zahl *f* ὁ ἀριθμός, τὸ πλῆθος, = Ziffer τὸ σημεῖον, an ~ (τὸν) ἀριθμόν, ἀριθμῷ, τὸ πλῆθος, zu der ~ der Feinde gehören εἶναι τῶν πολεμίων, j-n unter die ~ der Feinde rechnen τιθέναι τινὰ ἐν πολεμίοις.

zahlbar ἀποδόσιμος (2), das Geld iſt ~ ἀποδιδόναι δεῖ τὰ χρήματα.

zählbar ἀριθμητός.

zahlen τίνειν, ἀποδιδόναι, καταβάλλειν, τελεῖν, ἀποφέρειν.

zählen ἀριθμεῖν, etw. unter etwas ~ καταλέγειν oder καταριθμεῖν τι ἔν τινι, j-n unter ſeine Freunde ~ ἡγεῖσθαί τινα τῶν φίλων εἶναι, leicht zu ~ εὐαρίθμητος (2). [κατάλογος.]

Zählen *n* ἡ ἀρίθμησις, ὁ[

Zahlengröße *f* ὁ ἀριθμός.

zahlenmäßig: etwas ~ feſtſtellen ἀριθμὸν ποιεῖσθαί τινος. [στίχος.]

Zahlenreihe *f* ὁ ἀριθμῶν[

Zahlenverhältnis *n* ὁ ἀριθμός. [Verba.]

Zahler *m* durch die *part.* der[

Zähler *m* ὁ ἀριθμός.

zahllos ἀνάριθμος, ἀναρίθμητος (2), ἄπειρος (2) τὸ πλῆθος.

Zahlloſigkeit *f* τὸ ἀνάριθμον, τὸ ἄπειρον τὸ πλῆθος.

Zahlmeiſter *m* ὁ ταμίας, ὁ τὸν μισθὸν ἐκτίνων.

Zahlpfennig *m* ἡ ψῆφος, τὸ σύμβολον.

zahlreich πολύς, πολλή, πολύ (mit und ohne τὸ πλῆθος), συχνός.

Zahltag *m* ἡ τῆς ἐκτίσεως oder ἀποδόσεως ἡμέρα.

Zahlung *f* ἡ ἀπόδοσις, ἡ ἔκτισις, ἡ καταβολή, ἡ εἰσφορά. [ἀριθμός.]

Zählung *f* ἡ ἀρίθμησις, ὁ ſ

zahlungsfähig ſein οἷόν τ' εἶναι ἐκτίνειν τὰ χρήματα.

Zahlungs-friſt *f*, **-termin** *m* ἡ πρὸς τὴν ἔκτισιν τεταγμένη ἡμέρα.

zahlungsunfähig ſein οὐχ οἷόν τ' εἶναι ἐκτίνειν τὰ χρήματα. [ὄνομα.]

Zahlwort *n* τὸ ἀριθμητικὸν

Zahlzeichen *n* τὸ γράμμα.

zahm ἥμερος (2), = kirre τιθασός (2), χειροήθης, = ſanft πρᾶος, ~ machen τιθασεύειν, ἡμεροῦν (P. ~ werden).

zähmen ἡμεροῦν, τιθασεύειν, ein Pferd ~ δαμάζειν ἵππον, den Zorn ~ κατέχειν τὴν ὀργήν, κρατεῖν τῆς ὀργῆς, die Zunge ~ κρατεῖν τῆς γλώττης, die Begierden ~ κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν.

Zähmer *m* ὁ τιθασευτής oder durch *part.*

Zahmheit *f* ἡ ἡμερότης (ητος), ἡ χειροήθεια.

Zähmung *f* ἡ τιθασεία, ἡ ἡμέρωσις, τὸ κρατεῖν.

Zahn *m* ὁ ὀδούς (όντος), mit den Zähnen knirſchen πρίειν τοὺς ὀδόντας, Zähne bekommen ὀδοντιᾶν, ὀδοντοφυεῖν, die Zähne putzen ἀποδοντοῦν.

zahnartig ὀδοντοειδής.

Zahnarzt *m* ὁ τῶν ὀδόντων ἰατρός. ξέστης.]

Zahnbürſte *f* ὁ ὀδοντο-]

Zähneklappern *n* ὁ τῶν ὀδόντων κρότος, ὁ βρυχετός.

Zähneknirſchen *n* ἡ τῶν ὀδόντων πρῖσις.

zahnen ὀδοντιᾶν, ὀδοντοφυεῖν. [ὀδοντοφυΐα.]

Zahnen *n* ἡ ὀδοντίασις, ἡ]

Zahnfäule *f* ἡ τῶν ὀδόντων σηπεδών (όνος).

Zahnfiſtel *f* ἡ συριγξ (γγος) κατὰ τὴν γνάθον.

Zahnfleiſch *n* τὸ οὖλον.

Zahngeſchwür *n* ἡ παρουλίς, ἡ ἐπουλίς.

Zahnhöhle *f* ὁ ὀλμίσκος.

zahnlos ἀνόδους (οντος).

Zahnlücke *f* τὸ χωρίον ὀδόντος ἔρημον.

Zahnpulver *n* τὸ ὀδοντόσμιγμα, τὸ ὀδοντότριμμα.

Zahnreihe *f* ὁ ὀδόντων στοῖχος.

Zahn-ſchmerzen *m/pl.*, **-weh** *n* ἡ ὀδονταλγία, ~ haben ὀδονταλγεῖν, ἀλγεῖν τοὺς ὀδόντας.

Zahnſtocher *m* ἡ καλαμίς (ίδος). [των βόλος.]

Zahnwechſel *m* ὁ τῶν ὀδόν-]

Zahnwurzel *f* ἡ τοῦ ὀδόντος ῥίζα.

Zahnzange *f* ἡ ὀδοντάγρα. τὸ ὀδονταγωγόν.

Zähre *f* ſ. Träne.

Zange *f* ἡ λαβίς, ὁ καρκίνος.

Zank *m* ἡ ἔρις, ἡ διαφορά, ~ mit j-m haben ἐρίζειν τινί, διαφέρεσθαι πρός τινα.

Zankapfel *m* τὸ τῆς Ἔριδος μῆλον, übertr. τὸ ἔρισμα, τὸ διάφορον.

zanken λοιδορεῖσθαι, μέμφεσθαι, ἐπιτιμᾶν τινι, ſich mit j-m über etw. ~ ἐρίζειν, διαγωνίζεσθαί τινι περί τινος.

Zänker *m* ὁ φιλόνικος, ὁ ἐριστής, ὁ ἐριστικός.

Zänkerei *f* ἡ φιλονικία, ἡ ἔρις.

zänkiſch, zankſüchtig φιλόνικος (2), ἐριστικός, φιλέριστος (2), = tadelſüchtig φιλόψογος (2), φιλομεμφής.

Zankſucht *f* ἡ φιλονικία, τὸ ἐριστικόν, = Tadelſucht ἡ φιλολοιδορία.

Zäpfchen *n* ἡ βάλανος, (im Schlunde) ὁ γαργαρεών (ῶνος), (als Frucht) τὸ στρόβιλον.

Zapfen *m* (am Faſſe) τὸ ἐπιστόμιον, τὸ ἔμβολον, (am Schloſſe) ἡ βάλανος, (an der Tür) ὁ στροφεύς, (an Nadelhölzern) ὁ στρόβιλος, ὁ κῶνος.

zapfen = abzapfen ἀφέλκειν.

Zapfenſtreich *m* τὸ ἀναπαυτήριον (σημεῖον), den ~ ſchlagen τὸ ἀναπαυτήριον σημαίνειν.

zappeln ἀσπαίρειν, σφαδάζειν, πάλλεσθαι (P.), j-n ~ laſſen (übtr.) οὐκ εἰσακούειν τινός, οὐ βοηθεῖν τινι.

Zappeln *n* ὁ σφαδασμός, ὁ σπασμός, ὁ παλμός.

zart λεπτός, ἁπαλός, μαλακός, ἁβρός, von ~er Jugend an ἐκ νηπίου, ἐκ νέας. ἐκ παίδων.

Zartgefühl *n* ἡ αἰδώς (οῦς).

Zartheit *f* ἡ λεπτότης, ἡ ἁπαλότης, ἡ ἁβρότης (ητος).

zärtlich ſ. zart, = ſanft, weichlich μαλακός, = verzärtelt θρυπτικός, = üppig ἁβρός, τρυφερός, = liebevoll φιλόστοργος (2), φιλόφρων, ~ ſein θρύπτεσθαι, ~e Liebe ἡ φιλοστοργία, ~e Freundſchaft ἡ οἰκειότης (ητος).

Zärtlichkeit *f* ἡ μαλακία, ἡ ἁβρότης, ἡ ἁπαλότης (ητος), τὸ θρυπτικόν, = Liebe ἡ στοργή, ἡ φιλοστοργία.

Zärtling *m* ὁ μαλακίας, ὁ ἁβροδίαιτος.

Zauber *m* ἡ γοητεία, ἡ βασκανία, ἡ κήλησις, übertr. ἡ χάρις (ιτος).

Zauberbann *m* ἡ δι' ἐπῳδῶν ἀνάγκη.

Zauberei *f* ἡ μαγική, ἡ γοητεία, ἡ φαρμακεία.

Zauberer *m* ὁ μάγος, ὁ γόης (ητος). ὁ φαρμακεύς.

Zauber-formel *f*, **-geſang** *m* τὸ μαγικὸν ἆσμα, ἡ ἐπῳδή, durch Zauberformeln beſprechen ἐπᾴδειν.

zauberhaft, zauberiſch μα-

γικός, μαγευτικός, = reizvoll *sup.* von χαρίεις.

Zauberin *f* ἡ φαρμακεύτρια, ἡ φαρμακίς.

Zauberkraft *f* ἡ μαγικὴ δύναμις, τὸ κηλητικόν.

Zauberkreifel *m* ἡ τυγξ (γγος).

Zauberkunſt *f* ἡ μαγική.

Zauberlied *n* ſ. Zauberformel.

Zaubermittel *n* τὸ φάρμακον, τὸ γοήτευμα.

zaubern μαγεύειν, γοητεύειν, φαρμακεύειν, ἐπᾴδειν.

Zauberrad *n* ὁ ῥόμβος.

Zauberreiz *m* ἡ κήλησις.

Zauberſpruch *m* ἡ ἐπῳδή.

Zauberſtab *m* ἡ μαγικὴ οd. θελκτικὴ ῥάβδος (auch bloß ἡ ῥάβδος).

Zaubertrank *m* τὸ φάρμακον, τὸ φίλτρον.

Zauberwort *n* τὸ μαγικὸν ὄνομα, ἡ ἐπῳδή.

Zauderer *m* ὁ μελλητής, ὁ ὀκνηρός.

zauderhaft, zauderud ὀκνηρός, ὀκνώδης, μέλλων, βραδύς.

Zauderhaftigkeit *f* ἡ βραδυτής (ῆτος), ἡ ὀκνηρία.

zaudern ὀκνεῖν, μέλλειν.

Zaudern *n* ὁ ὄκνος, ἡ μέλλησις.

Zaum *m* ὁ χαλινός, ἡ ἡνία, dem Pferde einen ~ anlegen χαλινοῦν oder ἡνιάζειν ἵππον, im ~e halten κολάζειν, κατέχειν τι, κρατεῖν τινος.

zäumen χαλινοῦν, χαλινὸν προσβάλλειν τῷ ἵππῳ.

zaumlos ἀχάλινος (2).

Zaun *m* ὁ φραγμός, τὸ φράγμα, τὸ περίφραγμα, τὸ ἕρκος, einen ~ um etw. machen περιφράττειν τι.

Zaunkönig *m* ὁ τροχίλος, ὁ βασιλίσκος.

Zaunpfahl *m* ὁ χάραξ (κος).

zauſen τίλλειν.

Zauſen *n* ἡ τίλσις, ὁ τιλμός.

Zechbruder *m* ὁ συμπότης, ὁ συμποτικός.

Zeche *f* τὸ σύμβολον, ὁ ἔρανος (deß einzelnen), ἡ εἰς τὸ συμπόσιον δαπάνη (ganze ~).

zechen πίνειν, συμπίνειν.

Zecher *m* ὁ πότης, ὁ φιλοπότης, ὁ συμπότης.

zechfrei ἀσύμβολος (2).

Zechgelage *n* τὸ συμπόσιον, ὁ πότος.

Zechgenoſſe *m* ὁ συμπότης.

Zechgeſellſchaft *f* τὸ συμπόσιον.

Zeder *f* ἡ κέδρος.

Zedernharz *n* ἡ κεδρία.

Zedernholz *n* τὰ κέδρινα ξύλα.

Zedernöl *n* τὸ κέδρινον, τὸ κεδρέλαιον.

Zederntanne *f* ἡ κεδρελάτη.

Zedernwein *m* ὁ κεδρίτης οἶνος.

Zehe *f* ὁ τοῦ ποδὸς δάκτυλος, auf den ~n ἀκροποδητί, auf den ~n gehen ἀκροβατεῖν.

zehn δέκα.

Zehneck *n* τὸ δεκάγωνον.

zehnellig δεκάπηχυς.

Zehner *m* ἡ δεκάς (άδος).
zehnerlei, zehn=fach, =fältig δεκαπλάσιος, δεκαπλοῦς.
zehnfingerig δεκαδάκτυλος (2).
zehnfüßig δεκάπους, πουν(ποδος).
zehnjährig δεκαετής, δεκέτης, δέκα ἐτῶν.
zehnmal δεκάκις.
Zehnmänner *m/pl.* οἱ δέκα.
zehnmonatlich δεκάμηνος (2), δέκα μηνῶν.
zehnruderig δεκήρης.
zehnsaitig δεκάχορδος (2).
zehntägig δεχήμερος (2), δέκα ἡμερῶν.
zehntausend μύριοι, ἡ μυριάς (άδος).
zehntausendfältig μυριοπλάσιος.
zehntausendmal μυριάκις.
zehntausendste μυριοστός.
zehnte δέκατος.
Zehnte *m* ἡ δεκάτη, ἡ δεκατεία, ἡ ἐπικαρπία, den ~n auflegen ἀποδεκατοῦν.
Zehntel *n* τὸ δέκατον μέρος, τὸ δεκατημόριον.
zehntens τὸ δέκατον.
Zehntpächter *m* ὁ δεκατώνης.
zehnzöllig δεκαδάκτυλος(2).
zehren ποιεῖσθαι τὸν βίον, δαπανᾶν, ἀναλίσκειν, an etw. ~ μειοῦν, ἐλαττοῦν τι, ~de Krankheit ἡ φθίσις.
Zehrfieber *n* ὁ μαρασμώδης πυρετός.
zehrfrei ἀδάπανος (2), j-n ~ halten ὑπουργεῖν τινι τὴν δαπάνην.
Zehr=geld *n*, **=pfennig** *m* ἡ δαπάνη, τὸ ἐφόδιον, j-m ~ geben ἐφοδιάζειν τινά.
Zehrung *f* ἡ τροφή, τὰ ἐπιτήδεια.
Zeichen *n* τὸ σημεῖον, τὸ σύμβολον, τὸ τεκμήριον, τὸ σῆμα, ein ~ geben σημαίνειν, es ist ein ~ von ... ἔστι τινός.
Zeichendeuter *m* ὁ τερατοσκόπος, ὁ οἰωνιστής.
Zeichendeuterei *f* ἡ τερατοσκοπία.
Zeichenkunst *f* ἡ γραφική.
Zeichen=lehrer, =meister *m* ὁ τῆς γραφικῆς διδάσκαλος.
Zeichensprache *f* ὁ διὰ σημείων λόγος.
Zeichenunterricht *m* ἡ τῆς γραφικῆς διδασκαλία.
zeichnen σημαίνειν, σημειοῦν, = bildlich darstellen γράφειν, διαγράφειν.
Zeichnung *f* ἡ γραφή, ἡ διαγραφή, τὸ διάγραμμα.
zeideln βλίττειν.
Zeidler *m* ὁ βλίττων.
Zeigefinger *m* ὁ λιχανός.
zeigen δεικνύναι, σημαίνειν, = lehren διδάσκειν τινά τι, = beweisen δεικνύναι, ἀποδεικνύναι, δηλοῦν, ἀποφαίνειν, = vorzeigen ἐπιδεικνύναι, ἀναφαίνειν, sich ~ φαίνεσθαι, ἀναφαίνεσθαι, sich als etwas zeigen, beweisen παρέχειν mit dopp. *acc.*, es zeigt sich, daß δῆλόν ἐστι, ὅτι, φαίνεται mit *part.*

Zeigen *n* ἡ δεῖξις, gew. durch Verba. [γνώμων.]
Zeiger *m* (an der Uhr) ὁ
zeihen: j-n einer Sache ~ καταμηνύειν τινός, ἐλέγχειν τινά mit *part.*
Zeile *f* ὁ στίχος, τὸ ἔπος.
zeilenweise κατὰ στίχον (στίχους), στιχηδόν.
Zeisig *m* ὁ σπίνος.
Zeit *f* ὁ χρόνος (allg.), ἡ ὥρα (bestimmte), ἡ σχολή (freie), ὁ καιρός (rechte, gelegene), zur rechten ~ ἐν καιρῷ, bei ~en εὐκαίρως, kurze ~ οὐ πολύς oder ὀλίγος χρόνος, lange ~ πολὺς od. μακρὸς χρόνος, nach langer ~ διὰ πολλοῦ χρόνου, die gegenwärtige ~ ὁ ἐνεστὼς χρόνος, die zukünftige ~ ὁ μέλλων χρόνος, die vergangene ~ ὁ παρεληλυθὼς χρόνος, eine ~lang χρόνον τινά, seit dieser ~ ἐκ τούτου, vor ~en πάλαι, zu unserer ~ καθ' ἡμᾶς, ἐφ' ἡμῶν, zur ~ der Perserkriege κατὰ τὰ Μηδικά, zu Alexanders ~en ἐπ' Ἀλεξάνδρου βασιλεύοντος, bis auf diese ~ μέχρι τοῦ νῦν, vor der ~ πρὶν καιρὸν εἶναι, zu welcher ~? πότε; es ist ~ καιρός ἐστι, die ~ zubringen διατρίβειν, διάγειν, ich habe ~, etwas zu tun σχολή ἐστί μοι ποιεῖν τι, ich habe keine ~ ἀσχολία ἐστί μοι.
Zeitabschnitt *m* τὸ χρόνου μέρος, ἡ περίοδος.
Zeitalter *n* ὁ αἰών (ῶνος), ἡ ἡλικία, ἡ γενεά; das Goldene ~ ἡ χρυσῆ γενεά.
Zeitangabe *f* ἡ χρονογραφία. [ἀνάλωμα.]
Zeitaufwand *m* τὸ χρόνου
Zeitbedürfnis *n* ἀναγκατόν τι τοῖς ἐν τῷ νῦν.
Zeitbegebenheiten *f/pl.* τὰ ἐν τῷ νῦν χρόνῳ πράγματα. [γράφος.]
Zeitbeschreiber *m* ὁ χρονο-
Zeitbeschreibung *f* ἡ χρονογραφία.
Zeitbestimmung *f* ὁ χρόνος.
Zeitbücher *n/pl.* τὰ χρονικά.
Zeitdauer *f* ὁ χρόνος.
Zeitfehler *m* ὁ ἀναχρονισμός.
Zeitfolge *f* ἡ χρόνου διαδοχή oder συνέχεια.
Zeitgeist *m* τὸ νῦν ἦθος, αἱ νῦν δόξαι.
zeitgemäß καίριος, εὔκαιρος (2), ἐπιτήδειος.
Zeitgenosse *m* ὁ ἡλικιώτης, unsere ~n οἱ καθ' ἡμᾶς, οἱ ἐφ' ἡμῶν. [τδος).]
Zeitgenossin *f* ἡ ἡλικιῶτις
Zeitgeschichte *f* ἡ χρονογραφία. [τοῦ νῦν.]
zeither μέχρι δεῦρο, μέχρι
zeitig ἐν καιρῷ, καίριος, = reif ὥραιος, = früh πρωΐ, = schnell ταχέως.
zeitigen πεπαίνειν (*trans.*, P. *intr.*). [(ητος).]
Zeitigkeit *f* ἡ ὡραιότης
Zeitigung *f* ἡ πέπανσις, ὁ πεπασμός.
Zeitkunde *f* ἡ χρόνων ἐπιστήμη.

Zeitlänge *f* τὸ χρόνου μῆκος. [οἱ καιροί.]
Zeitlauf *m* τὰ συμβάντα.]
zeitlebens ἐν παντὶ τῷ χρόνῳ, διὰ παντὸς τοῦ βίου.
zeitlich θνητός, ἀνθρώπινος, ὁ, ἡ, τὸ ἐν ἀνθρώποις, das Zeitliche segnen ἀπαλλάττεσθαι (P.) τοῦ ζῆν.
Zeitlichkeit *f* τὰ ἀνθρώπινα, ὁ ἐνθάδε βίος.
Zeitlose *f* τὸ κολχικόν, τὸ ἐφήμερον.
Zeitmangel *m* ἡ χρόνου ἀπορία, ἡ ἀσχολία.
Zeitmaß *n* ὁ ῥυθμός, τὸ μέτρον.
Zeitordnung *f* ἡ τῶν χρόνων τάξις, s. auch Zeitfolge.
Zeitperiode *f* ἡ (χρόνου) περίοδος.
Zeitpunkt *m* ὁ καιρός, ὁ χρόνος, (in der Geſchichte) ἡ ἐποχή, den günſtigen ~ abwarten τηρεῖν τὸ καίριον.
zeitraubend πολλοῦ χρόνου δεόμενος.
Zeitraum *m* ὁ χρόνος, τὸ χρόνου μέρος, (in der Geſchichte) ἡ περίοδος.
Zeitrechnung *f* ἡ χρονολογία.
Zeitſchrift *f* ἡ ἐφημερίς (gew. *pl.*).
Zeit=umſtände *m/pl.*, **=verhältniſſe** *n/pl.* οἱ καιροί, τὰ πράγματα.
Zeitung *f* αἱ ἐφημερίδες.
Zeit=verkürzung *f*, **=verluſt, =vertreib** *m* ἡ χρόνου διατριβή.
zeitweilig ὁ, ἡ, τὸ τέως.
zeitweiſe ἐνίοτε, ἔσθ' ὅτε.
Zeitwort *n* τὸ ῥῆμα.
Zelle *f* ἡ σκηνή, der Bienen τὸ μελίττιον, der Weſpen τὸ σφηκίον.
Zelt *n* ἡ σκηνή, τὸ σκήνωμα, ein ~ aufſchlagen σκηνοῦν, die ~e abbrechen διαλύειν τὰς σκηνάς.
Zeltbewohner *m* ὁ ἐν σκηνῇ κατοικῶν.
Zeltchen *n* τὸ σκηνίδιον.
Zeltdach *n* ὁ οὐρανίσκος, τὸ σκιάδιον.
Zeltgenoſſe *m* ὁ σύσκηνος.
Zeltgenoſſenſchaft *f* ἡ συσκηνία.
Zeltmacher *m* ὁ σκηνοποιός, ὁ σκηνορράφος.
Zeltnachbar *m* ὁ παρασκηνῶν.
Zeltwächter *m* ὁ σκηνοφύλαξ. [πόλος.]
Zenit *m* ἡ κορυφή, ὁ ζ.]
Zenſor *m* ὁ τιμητής, ~ ſein τιμητεύειν, Amt eines ~s ἡ τιμητεία.
Zenſur *f* ἡ τιμητεία.
Zenſus *m* τὸ τίμημα, ἡ τίμησις.
Zentner *m* τὰ δύο τάλαντα, αἱ ἑκατὸν λίτραι.
Zentnerlaſt *f* τὸ βαρύτατον ἄχθος. [οῦν.]
zentraliſieren συγκεφαλαι-]
Zentrum *n* τὸ μέσον.
Zenturie *f* ἡ ἑκατοντάς (άδος), ἡ ἑκατοστύς (ύος), ὁ λόχος.
Zenturio *m* ὁ ἑκατοντάρχης, ὁ λοχαγός.

Zephyr *m* u. *n* ὁ ζέφυρος.
Zepter *m* u. *n* τὸ σκῆπτρον.
zer-arbeiten καταπονεῖν, κατεργάζεσθαι, sich ~ διαπονεῖσθαι.
zer-beißen καταδάκνειν.
zer-bersten ῥήγνυσθαι, διαρρήγνυσθαι (P.).
zer-blasen διαφυσᾶν, διαπνεῖν.
zer-bleuen συγκόπτειν, δέ-
zer-bohren διατετραίνειν.
zer-brechen θραύειν, καταθραύειν, κατακλᾶν, ῥηγνύναι, διαρ-, καταρρηγνύναι, συντρίβειν, καταγνύναι (*intr.* P.).
zer-brechlich θραυστός, φθαρτός, εὔθραυστος (2), φαθυρός.
Zer-brechlichkeit *f* ἡ φαθυρότης (ητος), τὸ φθαρτόν, τὸ θραυστόν.
Zer-brechung *f* ἡ ῥῆξις, ἡ διάρρηξις, ἡ θραῦσις.
zer-bröckeln συντρίβειν, θρύπτειν (*intr.* P.).
Zer-bröckelung *f* ἡ σύντριψις.
zer-drücken κατα-, συνθλίβειν, συμπιέζειν.
zer-fahren[1]: etwas ~ ἐλαύνοντα κατατρίβειν τί.
zer-fahren[2] *adj.* διαλελυμένος.
zer-fallen δια-, συμπίπτειν, mit j-m ~ προσκρούειν τινί, διαφέρεσθαι πρός τινα.
zer-fällen διαιρεῖν, διαλαμβάνειν.
zer-feilen καταρρινᾶν, καταρρινίζειν.
zer-fetzen σπαράττειν, διασπαράττειν, καταδρύπτειν, κατακόπτειν.
zer-fleischen σπαράττειν, διασπαράττειν, ἀμύττειν.
Zer-fleischung *f* ὁ σπαραγμός.
zer-fließen τήκεσθαι, ἀνα-, κατατήκεσθαι, in Tränen ~ δακρυρροεῖν.
zer-fressen δια-, καταβιβρώσκειν.
zer-gehen τήκεσθαι, καταδιαλύεσθαι.
Zer-gehen *n* ἡ διάλυσις.
zer-gliedern μελίζειν, διαμελίζειν, διαρθροῦν, ἀνατέμνειν.
Zer-gliederung *f* ἡ ἀνατομή.
Zer-gliederungskunst *f* ἡ ἀνατομική.
zer-hacken κόπτειν, διακόπτειν, διατέμνειν.
zer-hämmern τυπίσι κατατρίβειν oder κατακόπτειν oder διαθρύπτειν.
zer-hauen διακόπτειν, διατέμνειν.
zer-kauen διαμασᾶσθαι.
zer-klopfen κατακόπτειν, κόπτοντα διατρίβειν.
zer-klüftet κεχαραδρωμένος.
zer-knacken κατακλᾶν (τοῖς ὀδοῦσιν).
zer-knicken διακατακλᾶν.
zer-knirscht περίλυπος (2), κατηφής, ~ sein κατηφεῖν.
zer-knittern κατα-, συντρίβειν.
zer-kochen καθέφειν.
zer-kratzen ἀπο-, κατα-, περιδρύπτειν.
zer-krümeln συντρίβειν.

zer-lassen τήκειν, ἀνα-, κατα-, συντήκειν.

Zer-lassen *n* ἡ τῆξις, ἡ διάλυσις.

zer-laufen διαρρεῖν.

zer-legbar διαίρετος.

zer-legen διαμερίζειν, διαλαμβάνειν, διαιρεῖν, διαλύειν, ἀνατέμνειν.

Zer-legung *f* ἡ διάλυσις, ἡ διαίρεσις, ἡ ἀνατομή.

zer-löchern διατρυπᾶν, διατετραίνειν.

zer-lumpt σαθρός, ῥακώδης.

zer-mahlen καταλεῖν, συν-τρίβειν.

zer-malmen λεαίνειν, συλλεαίνειν, συντρίβειν.

Zer-malmung *f* ἡ σύντριψις.

zer-martern ἐκδέρειν.

zer-nagen δια-, κατα-βιβρώσκειν, κατατρώγειν.

zer-peitschen διαμαστιγοῦν, δέρειν.

zer-platzen διαρ-, καταρρήγνυσθαι.

zer-pressen κατα-, συνθλίβειν.

zer-quetschen ἀπο-, καταθλᾶν, κατα-, συνθλίβειν, συντρίβειν.

Zer-quetschung *f* ἡ σύντριψις, ἡ σύνθλιψις.

zer-raufen κατατίλλειν.

zer-reiben κατα-, συντρίβειν, θρύπτειν, διαθρύπτειν.

zer-reißen ῥηγνύναι, διαρ-, καταρρηγνύναι, διασπᾶν, ἀνασχίζειν, σπαράττειν, διασπαράττειν (*intr.* P.).

Zer-reißung *f* ἡ ῥῆξις, ἡ διάρρηξις, ἡ διάσπασις, ἡ ἀνάσχισις, ὁ σπαραγμός.

zerren σύρειν, ἕλκειν, σπᾶν, hin und her ~ ἀνθέλκειν, περισπᾶν.

Zerren *n* ἡ ἕλκυσις, ὁ ἑλκυσμός.

zer-rinnen ῥεῖν, διαρρεῖν, διαχεῖσθαι.

zer-rupfen κατατίλλειν.

zer-rütten δια-, συνταράττειν, καθαιρεῖν, die Gesundheit ~ διαφθείρειν.

Zer-rüttung *f* ἡ καθαίρεσις, ἡ διατάραξις, ἡ διαφθορά.

zer-sägen δια-, καταπρίειν.

zer-schaben κατακνίζειν, καταξεῖν.

zer-scheitern διαρρήγνυσθαι.

zer-schellen καταθραύειν, συγκόπτειν (*intr.* P.).

zer-schlagen δια-, κατα-, συγκόπτειν, συντρίβειν, συνθραύειν, wie ~ sein κεκμηκέναι, ἀπειρηκέναι, sich ~ (übtr.) διαλύεσθαι, οὐκ ἀποβαίνειν.

zer-schmeißen συγκόπτειν.

zer-schmelzen ἀνα-, κατα-, ἀποτήκειν (*intr.* P.).

zer-schmettern καταθραύειν, συρρηγνύναι, συναράττειν, συνθραύειν.

Zer-schmetterung *f* ἡ θραῦσις.

zer-schneiden τέμνειν, διατέμνειν, διακόπτειν, διασχίζειν.

Zer-schneidung *f* ἡ διατομή, ἡ διχοτομία, ἡ διαίρεσις.

zer-setzen διακρίνειν, δια-, ἀναλύειν, sich ~ durch das P.

Zer-setzung *f* ἡ διάκρισις, ἡ ἀνάλυσις.
zer-spalten σχίζειν, ἀνα-, κατασχίζειν.
Zer-spaltung *f* ἡ διά-, κατάσχισις.
zer-splittern καταθραύειν, κατασχίζειν, übtr. διασπᾶν, *intr.* u. *refl.* durch das P.
Zer-splitterung *f* ἡ κατάθραυσις, ἡ κατάσχισις.
zer-sprengen διαρρηγνύναι, κατακόπτειν.
Zer-sprengung *f* ἡ διάρρηξις. [ρρήγνυσθαι.]
zer-springen διαρ-, κατα-]
zer-stampfen συν-, κατατρίβειν.
zer-stäuben διασκεδαννύναι.
Zer-stäubung *f* ἡ διασκέδασις.
zer-stechen κεντεῖν, διακεντεῖν, διαπείρειν.
zer-stieben διασπείρεσθαι.
zer-stören καθ-, ἀναιρεῖν, καταβάλλειν, κατασκάπτειν (Gebäude u. dgl.), ἀνάστατοῦν (Städte u. dgl.), καταλύειν (Zustände, Einrichtungen), διαφθείρειν (die Gesundheit).
Zer-störer *m*, **Zer-störung** *f* durch die *part.* der vorhergehenden Verba.
zer-stoßen συγ-, κατακόπτειν, κατασκεδαννύναι.
zer-streuen σκεδαννύναι, δια-, κατασκεδαννύναι, διασπείρειν, sich ~ διασπείρεσθαι, διαχεῖσθαι, j-n ~ ταράττειν τινά, ἐνοχλεῖν τινι, = aufheitern εὐθυμίαν παρέχειν τινί, zerstreut sein διατεταραγμένον εἶναι.
zer-streut durch *part.*, übertr. ἀσύννους. [σία.]
Zer-streutheit *f* ἡ ἀναισθη-]
Zer-streuung *f* ἡ διασκέδασις, ἡ διασπορά, = Unachtsamkeit ἡ ἀπροσεξία, = Erholung ἡ ἀνάπαυλα πόνων, ἡ ἄνεσις, ἡ τέρψις.
zer-stückeln σπαράττειν, διασπαράττειν, συντέμνειν.
Zer-stückelung *f* ὁ σπαραγμός.
zer-teilen μερίζειν, διαμερίζειν, διαιρεῖν, διαλαμβάνειν.
Zer-teilung *f* ἡ διαίρεσις, ὁ μερισμός.
zer-trennen δια-, καταλύειν, διαχωρίζειν.
Zer-trennung *f* ἡ διά-, κατάλυσις, ὁ χωρισμός.
zer-treten καταπατεῖν.
zer-trümmern ἐρείπειν, κατερείπειν, κατασκάπτειν.
Zer-trümmerung *f* ἡ κατασκαφή.
zer-weichen διαλύειν, *intr.* διαλύεσθαι, ἀνατήκεσθαι (P.).
zer-werfen βάλλοντα κατατρίβειν.
Zer-würfnis *n* ἡ διαφορά.
zer-zausen διαξαίνειν, σπαράττειν, διασπαράττειν.
zer-zupfen τίλλειν, διατίλλειν. [ἡ οἰμωγή.]
Zetergeschrei *n* ἡ δεινὴ βοή,
Zeter schreien δεινῶς βοᾶν.
Zettel *m* τὸ γραμματίδιον, τὸ χαρτίον, ἡ σχέδη.

Zeug *n* ἡ κατασκευή, = Gerät τὸ σκεῦος, albernes, dummes ~ οἱ λῆροι, αἱ φλυαρίαι, liederliches ~ τὰ οὐδενὸς ἄξια.

Zeuge *m* ὁ μάρτυς (υρος), ~n stellen παρέχεσθαι μάρτυρας, j-n zum ~n anrufen μάρτυρα ποιεῖσθαί τινα.

zeugen[1] μαρτυρεῖν, διαμαρτυρεῖν, falſch ~ ψευδομαρτυρεῖν, gegen j-n ~ καταμαρτυρεῖν τινος, von etw. ~ μαρτύριον oder σημεῖον εἶναί τινος, für etw. ~ τεκμήριον εἶναί τινος.

zeugen[2] γεννᾶν, τίκτειν, φύειν, Kinder ~ παιδο-, τεκνοποιεῖσθαι.

Zeugenaussage *f* τὸ μαρτύριον.

Zeugenverhör *n* ἡ τῶν μαρτύρων ἀνάκρισις.

Zeuger *m* ὁ γεννήτωρ, ὁ γεννητής, ὁ γενέτης.

Zeugerin *f* ἡ γεννήτειρα, ἡ γενέτειρα.

Zeughaus *n* ἡ σκευοθήκη, ἡ ὁπλοθήκη, τὸ ὁπλοφυλάκιον.

Zeugnis *n* τὸ μαρτύριον, ἡ μαρτυρία, ein ~ ablegen μαρτυρεῖν, διαμαρτυρεῖν, ein falſches ~ ἡ ψευδομαρτυρία, ein falſches ~ ablegen ψευδομαρτυρεῖν, gegen j-n καταψευδομαρτυρεῖν τινος.

Zeugung *f* ἡ γένεσις, ἡ γέννησις.

zeugungsfähig γόνιμος.

Zicklein *n* ὁ (ἡ) ἔριφος.

Ziege *f* ἡ αἴξ (γός), ἡ χίμαιρα.

Ziegel *m* ἡ πλίνθος, ὁ κέραμος, ἡ κεραμίς, ~ brennen πλίνθους ὀπτᾶν.

Ziegelbrenner *m* ὁ πλινθουργός.

Ziegelbrennerei, Ziegelei *f* τὸ πλινθεῖον, τὸ πλινθουργεῖον.

Ziegeldach *n* ἡ κεραμωτὴ στέγη.

Ziegeldecker *m* ὁ τὰς πλίνθους συνάπτων.

Ziegelerde *f* ἡ κεραμῖτις γῆ.

Ziegelform *f* τὸ πλίνθου σχῆμα.

ziegelförmig πλινθωτός.

Ziegelhütte *f* τὸ πλινθεῖον.

Ziegelmehl *n* αἱ κατατετριμμέναι πλίνθοι.

Ziegelofen *m* ἡ κεραμευτικὴ κάμινος.

Ziegelscheune *f* τὸ πλινθεῖον.

Ziegelstein *m* ἡ πλίνθος.

Ziegelstreicher *m* ὁ πλινθευτής, ὁ πλινθουργός.

Ziegenbart *m* ὁ αἴγειος πώγων.

Ziegenbock *m* ὁ τράγος.

Ziegenböckchen *n* ὁ αἰγίσκος, ὁ ἔριφος.

Ziegenfell *n* ἡ αἰγὸς δορά, ἡ αἰγῆ.

Ziegenfleisch *n* τὰ αἴγεα κρέα.

Ziegenfuß *m* ὁ αἰγὸς πούς (ποδός).

Ziegenhaar *n* αἱ αἰγῶν τρίχες.

Ziegenherde *f* ἡ αἰγῶν ἀγέλη, τὸ αἰπόλιον.

Ziegenhirt *m* ὁ αἰπόλος.

Ziegenhorn *n* τὸ αἰγὸς κέρας.

Ziegenkäse *m* ὁ αἴγειος τυρός.
Ziegenmilch *f* τὸ αἴγειον γάλα (ακτος).
Ziegenmist *m* ὁ σπύραθος.
Ziegenstall *m* ὁ αἰγῶν σταθμός. (ατος).
Ziehbrunnen *m* τὸ φρέαρ
ziehen ἕλκειν, ἄγειν, σύρειν, σπᾶν, das Schwert ~ σπᾶσθαι τὸ ξίφος, in die Höhe ~ ἀνασπᾶν, ἐπαίρειν, etw. an sich ~ ἐξιδιοποιεῖσθαί τι, σφετερίζεσθαί τι, aller Augen auf sich ~ πάντων τὰς ὄψεις εἰς ἑαυτὸν στρέφειν, Vorteil aus etw. ~ κέρδος ποιεῖσθαι ἔκ τινος, einen Schluß aus etw. ~ συλλογίζεσθαι ἔκ τινος, τεκμαίρεσθαί τινι, j-n zur Rechenschaft ~ λόγον λαμβάνειν παρά τινος, j-n vor Gericht ~ ἄγειν τινὰ πρὸς τοὺς δικαστάς, ὑπάγειν τινά, in Erwägung ~ σκοπεῖν, etw. auf sich ~ πρὸς ἑαυτὸν λαμβάνειν τι, sich etwas zu Gemüte ~ περίλυπον γίγνεσθαι, ἐνθυμεῖσθαί τι, j-n zu Rate ~ συμβουλεύεσθαί τινι περί τινος, sich aus einer Sache ~ ἀπαλλάττεσθαί τινος, = dehnen τείνειν, διατείνειν, einen Graben ~ ταφρεύειν, eine Mauer ~ περιβάλλειν τεῖχος, in die Länge ~ μηκύνειν, = aufziehen τρέφειν, ἀνατρέφειν, = erziehen παιδεύειν, *intr.* χωρεῖν, ἐλαύνειν, πορεύεσθαι, zu Felde ~ στρατεύειν, στρατεύεσθαι, in ein anderes Land ~ μετανίστασθαι εἰς ἄλλην χώραν, es zieht (von der Luft) πνεῖ ὁ ἄνεμος, es zieht mich im Fuße ἔχω σπάσματα κατὰ τὸν πόδα.
Ziehen *n* ἡ ἕλκυσις, gew. durch Verba, in den Gliedern ὁ σπασμός, τὸ σπάσμα.
Ziehung *f* (eines Loses) ἡ κλήρωσις.
Ziel *n* τὸ τέλος, ὁ ὅρος, τὸ τέρμα, einer Sache ein ~ setzen ὅρον ἐπιτιθέναι τινί, Maß und ~ halten μέτριον εἶναι, μετριάζειν, ans ~ gelangen ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὸ τέρμα, vorgestecktes ~ ὁ σκοπός, nach einem ~e schießen τέναι ἐπὶ σκοπόν, das ~ treffen τυγχάνειν οd. καθικνεῖσθαι τοῦ σκοποῦ, das ~ verfehlen ἁποτυγχάνειν oder ἁμαρτάνειν τοῦ σκοποῦ.
zielen στοχάζεσθαί τινος.
Zielscheibe *f* ὁ σκοπός.
Ziemer *m* (ein Vogel) ἡ κίχλη, = Rücken des Wildes, zB. Rehziemer τὰ δορκάδεια νῶτα.
ziemlich *adv.* σχεδόν.
Zier, Zierde *f* ὁ κόσμος, ἡ εὐπρέπεια, j-m zur ~ gereichen κόσμον φέρειν oder εἶναί τινι.
Zierat *m* τὸ κόσμημα, τὸ καλλώπισμα.
zieren κοσμεῖν, καλλωπίζειν, sich ~ (im Benehmen)

ἀκκίζεσθαι, ἁβρύνεσθαι, θρύπτεσθαι, κομψεύεσθαι, γυναικίζεσθαι.

Ziererei *f* ὁ ἀκκισμός, ἡ θρύψις. [εὐπρεπής.]

zierlich κομψός, κόσμιος,

Zierlichkeit *f* ἡ κοσμιότης, (ητος), ἡ εὐπρέπεια.

Ziffer *f* τὸ γράμμα, τὸ σημεῖον.

Zikade *f* ἡ τέττιξ (γος), τὸ τεττιγόνιον. [στέγη.]

Zimmer *n* τὸ οἴκημα, ἡ

Zimmerarbeit *f* τὸ τεκτονικὸν ἔργον.

Zimmeraxt *f* ἡ ξυάλη, ὁ πέλεκυς (εως).

Zimmerhandwerk *n* ἡ τεκτονική. [νεῖον.]

Zimmerhof *m* τὸ τεκτο-

Zimmerholz *n* ἡ ὕλη, ἡ ξυλεία.

Zimmermann *m* ὁ τέκτων (ονος), ὁ ξυλουργός.

zimmern τεκταίνεσθαι.

Zim(me)t *m* τὸ κίνναμον, τὸ κιννάμωμον. [κασία.]

Zim(me)t-rinde, -schale *f* ἡ

zimperlich θρυπτικός.

Zink *n* ὁ ψευδάργυρος.

Zinke *f* ὁ ὀδούς (όντος).

Zinn *n* ὁ κασσίτερος.

Zinne *f* ἡ ἔπαλξις.

zinnern κασσιτέρινος.

Zinngießer *m* ὁ κασσιτερουργός. [(εως).]

Zinnober *m* τὸ κιννάβαρι

zinnober-farbig, -rot κιννάβαρινος.

Zins *m* = Abgabe ὁ δασμός, ὁ φόρος, τὸ τέλος, ~ geben τελεῖν φόρον oder δασμόν, = Miete ὁ μισθός, = Interessen ὁ τόκος, αἱ ἐπικαρπίαι, Zinsen bringen τόκους φέρειν, auf Zinsen ausleihen ἐπὶ τόκῳ δανείζειν.

zinsbar συντελής, δασμοφόρος (2), j-m ~ sein συντελεῖν τινι.

zinsfrei ἀτελής.

Zinsfreiheit *f* ἡ ἀτέλεια.

Zinsfuß *m* ὁ τόκος.

Zinstag *m* ἡ ἡμέρα καθ' ἣν χρὴ ἀποδιδόναι τοὺς τόκους. [κράσπεδον.]

Zipfel *m* τὸ ἄκρον, τὸ

Zipperlein *n* ἡ ἀρθρῖτις (ιδος), an den Füßen ἡ ποδάγρα, an den Händen ἡ χειράγρα.

Zirbeldrüse *f* τὸ κωνάριον.

Zirbel-fichte, -kiefer *f* ἡ στροβιλοφόρος πεύκη.

Zirbelnuß *f* ὁ στρόβιλος.

Zirkel *m* ὁ κύκλος, ὁ γῦρος, im ~ κύκλῳ, (als Werkzeug) ὁ διαβήτης, (im Schließen) ὁ διάλληλος τρόπος.

zirkel-förmig, -rund κυκλικός, κυκλοειδής.

Zirkellinie *f* ὁ κύκλος.

zirkeln κυκλογραφεῖν.

Zirkus *m* ὁ ἱππόδρομος.

zirpen τρίζειν, τερετίζειν.

Zirpen *n* ὁ τριγμός, ὁ τρισμός.

zischeln ψιθυρίζειν, τρίζειν.

Zischeln *n* ὁ ψιθυρισμός.

zischen σίζειν, συρίττειν, τρίζειν. [ὁ συριγμός.]

Zischen *n* ἡ σίξις, ὁ σιγμός,

Zischlaut *m* τὸ σίγμα.

Zischler *m* ὁ ψιθυριστής.

Ziſterne *f* ὁ λάκκος, ἡ ὑποδοχή, τὸ φρέαρ (ατος).
Zitadelle *f* ἡ ἀκρόπολις.
Zitat *n* ἡ χρῆσις.
Zitation *f* ἡ κλῆσις, ἡ πρόσκλησις.
Zither *f* ἡ κιθάρα, ~ ſpielen κιθαρίζειν.
Zitherſpiel *n* ἡ κιθάρισις.
Zitherſpieler *m* ὁ κιθαριστής.
Zitherſpielerin *f* ἡ κιθάριστρια.
zitieren ἐπάγεσθαι, j-n ~ καλεῖν.
Zitrone *f* τὸ Μηδικὸν μῆλον, τὸ κιτρόμηλον.
zitronenartig κιτριοειδής.
Zitronenbaum *m* ἡ Μηδικὴ μηλέα, ἡ κιτρέα.
Zitronenblatt *n* τὸ κιτρόφυλλον.
zitronengelb κίτρινος.
Zitteraſpe *f* ἡ κερκίς (ίδος).
Zitterfiſch *m* ἡ νάρκη.
zittern πάλλεσθαι, ἀσπαίρειν, σείεσθαι, vor Furcht τρέμειν, nicht ~ ἀτρεμεῖν.
zitternd τρομικός, τρομώδης, ὑπότρομος (2), nicht ~ ἄτρεστος (2), ἄτρομος (2), ἀτρεμής.
Zittern *n* ὁ τρόμος.
Zitterpappel *f* ἡ κερκίς (ίδος).
Zitterroche *m* ἡ νάρκη.
Zitze *f* ἡ θηλή, ὁ μαστός, ὁ τιτθός.
zitzenförmig θηλοειδής.
zivil δημοτικός.
Zivilisation *f* ἡ ἡμέρωσις, ἡ παιδεία.
zivilisieren ἡμεροῦν, παιδεύειν.
Zivil-klage *f*, **-prozeß** *m* ὁ ἴδιος ἀγών.
Zobel *m*, **Zobeltier** *n* ὁ Πόντιος μῦς.
Zober (**Zuber**) *m* ἡ πύελος.
Zofe *f* ἡ θεράπαινα, ἡ ἀκόλουθος.
zögerer *m* ὁ μελλητής od. durch *part.*
zögern μέλλειν, διατρίβειν, βραδύνειν, ὀκνεῖν, χρονίζειν.
zögernd μέλλων, ὀκνηρός.
Zögerung *f* ἡ μέλλησις, ὁ ὄκνος, ἡ διατριβή.
Zögling *m* ὁ τρόφιμος.
Zoll *m* τὸ τέλος, ὁ φόρος, τὸ τελώνιον, den ~ einnehmen τελωνεῖν.
Zollamt *n* τὸ τελώνιον.
zollbar ὑποτελής.
Zoll-beamte(r), **-einnehmer** *m* ὁ τελώνης.
Zolleinnahme *f* ἡ τελωνία.
zollen (übtr.) νέμειν, ἀπονέμειν, ἀπο-, ἐκτίνειν, j-m Dank ~ χάριν ἀποδιδόναι oder ἀπονέμειν oder ἀποτίνειν τινί.
zollfrei ἀτελής.
Zollfreiheit *f* ἡ ἀτέλεια.
Zollhaus *n* τὸ τελώνιον.
Zöllner *m* ὁ τελώνης.
Zollpächter *m* ὁ τελώνης.
zollpflichtig ὑποτελής.
Zone *f* ἡ ζώνη, τὸ κλίμα.
Zoologie *f* ἡ ζωολογία.
Zopf *m* ὁ κρωβύλος.
Zorn *m* ἡ ὀργή, ὁ θυμός, ἡ χολή, j-n zum ~ reizen ὀργίζειν, ἐξ-, παροργίζειν τινά, in ~ geraten θυμοῦσθαι, ὀργίζεσθαι, ἐξ-,

παροργίζεσθαι, seinen ~ gegen j-n auslassen ἀφιέναι τὴν ὀργὴν εἴς τινα, vor ~ außer sich sein ἔξω φέρεσθαι ὑπ' ὀργῆς, seinen ~ fahren lassen παύεσθαι τῆς ὀργῆς, zum ~ geneigt ὀργίλος, Neigung zum ~ ἡ ὀργιλότης (ητος).

zornig ὀργιζόμενος, ὀργισθείς, θυμούμενος, auf j-n ~ sein δι' ὀργῆς ἔχειν τινά, χαλεπαίνειν τινί.

Zote *f* οἱ λόγοι αἰσχροί, ἡ αἰσχρολογία, ~n reißen αἰσχρολογεῖν, αἰσχροεπεῖν. [λόγος.]

Zotenreißer *m* ὁ αἰσχρο-ʃ

Zotenreißerei *f* ἡ αἰσχρολογία.

Zotenschreiber *m* ὁ ἀναισχυντογράφος.

Zotte *f* ὁ μαλλός.

zottig λάσιος, δασύς, μαλλωτός.

zu: auf die Frage wo? ἐν mit *dat.*, κατά mit *acc.*, ἐπί mit *gen.* u. *dat.*, πρός mit *dat.*, zu Hause οἴκοι, zu Wasser und zu Lande (καί) κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, zu beiden Seiten ἀμφοτέρωθι, ἀμφοτέρωθεν, zur Rechten ἐν δεξιᾷ, zur Linken ἐν ἀριστερᾷ, zu Pferde ἐφ' ἵππου, ἐφ' ἵππῳ, zu Fuß πεζός, auf die Frage wohin? πρός, ἐπί, εἰς, κατά mit *acc.*, bei Personen παρά mit *acc.*, zur Angabe des Zweckes oder der Bestimmung πρός mit *acc.*, ἐπί mit *dat.*, εἰς mit *acc.*, auch der bloße *dat.*, bei den Verben machen, ernennen, wählen zu etw. usw. steht im Akt. der doppelte *acc.*, im Pass. der doppelte *nom.*, bei Zeitbestimmungen κατά mit *acc.*, ἐπί mit *gen.*, zu als *adv.*, zB. das Haus ist zu κεκλεισμένη ἐστὶν ἡ οἰκία, vor *adj.* oder *adv.* ἄγαν, λίαν, auch der *comp.*

zu-bauen ἀπ-; περιοικοδομεῖν, ἀπο-, περιτειχίζειν.

Zu-behör *n* ἡ παρασκευή, τὰ ἐχόμενά τινος.

zu-beißen δάκνειν.

zu-benamen ἐπ-, προσονομάζειν, ἐπικαλεῖν.

Zuber *m* ʃ. Zober.

zu-bereiten σκευάζειν, κατα-, παρασκευάζειν, ἀρτύειν (Speisen).

Zu-bereiter *m* durch *part.*

Zu-bereitung *f* ἡ κατα-, παρασκευή, ἡ ἑτοιμασία.

Zu-bereitungsart *f* ἡ σκευασία.

zu-binden συνδεῖν, συνδεσμεῖν, Wunden ~ τραύματα ἐπιδεῖν.

Zu-binden *n* ὁ σύνδεσμος, ἡ σύνδεσις.

zu-blasen προσπνεῖν.

zu-blinzeln κατιλλώπτειν τινί.

zu-bringen προσ-, εἰσφέρειν, die Zeit ~ διατρίβειν, διάγειν, ἀναλίσκειν, den Tag ~ ἡμερεύειν, die Nacht ~ νυκτερεύειν.

Zu-bringen *n* ἡ διατριβή.

Zu-brot *n* τὸ ὄψον.

Zu-buße *f* τὸ προσκατάβλημα.

zu-büßen προσκαταβάλλειν, das Fehlende ~ πληροῦν τὸ ἐλλεῖπον.

Zucht *f* (von Tieren) ἡ τροφή, (von Gewächſen) ἡ φύτευσις, = Erziehung ἡ παιδεία, = Sittſamkeit ἡ εὐταξία, ἡ σωφροσύνη, ἡ κοσμιότης (ητος), ἡ πειθαρχία, in ~ und Ehren σωφρόνως καὶ κοσμίως, ohne ~ ἀτάκτως, ἀκόσμως.

Zuchtbock *m* τὸ ὀχεῖον.

Zuchthaus *n* τὸ κολαστήριον, τὸ σωφρονιστήριον, τὸ δεσμωτήριον.

Zuchthengſt *m* ὁ κήλων (ωνος). [κόσμιος (2).]

züchtig σώφρων, αἰδήμων,

züchtigen κολάζειν, παιδεύειν, σωφρονίζειν.

Züchtigung *f* ἡ κόλασις, ἡ παιδεία, ὁ σωφρονισμός.

Züchtigungsmittel *n* τὸ κολαστήριον, τὸ σωφρονιστήριον.

Züchtling *m* ὁ εἰς φυλακὴν παραδεδομένος.

zuchtlos ἄκοσμος, ἄτακτος, ἀκόλαστος (ſämtlich 2).

Zuchtloſigkeit *f* ἡ ἀταξία, ἡ ἀκολασία (ἀκολαστία), ἡ ἀκοσμία.

Zuchtmeiſter *m* ὁ κολαστής.

Zuchtochſe *m* ὁ ἀνα-, ἐπιβάτης βοῦς, τὸ ὀχεῖον.

Zuchtrute *f* ἡ μάστιξ (γος), τὸ σκῦτος.

Zuchtvieh *n* τὰ θρέμματα.

zucken *trans.* ſ. zücken, *intr.* κινεῖσθαι, σπᾶσθαι, πάλλεσθαι (ſämtlich P.), πηδᾶν, ἀσπαίρειν.

Zucken *n* ἡ πήδησις, ὁ παλμός, τὸ σπάσμα.

zücken: den Dolch, das Schwert ~ σπᾶσθαι oder γυμνοῦν τὸ ἐγχειρίδιον, τὸ ξίφος.

Zucker *m* τὸ σάκχαρ (αρος), τὸ σάκχαρον.

Zucker-bäcker *m* ὁ πλακουντοποιός, ὁ πεμματουργός.

Zuckergebäck *n* τὸ μελίπηκτον (auch *pl.*), τὰ πέμματα, τὰ τραγήματα.

zuckern ἡδύνειν σακχάρῳ.

zuckerſüß γλυκύτατος.

Zuckerwerk *n* ſ. Zuckergebäck.

Zuckerworte *n/pl.* τὰ γλυκέα ῥήματα.

Zuckerwurzel *f* τὸ σίσαρον.

Zuckung *f* τὸ σπάσμα, ὁ σπασμός, ὁ παλμός.

zu-dämmen ἀπο-, συγ-, προσχωννύναι (-χοῦν).

Zu-dämmung *f* ἡ χῶσις, ἡ ἀπόχωσις.

zu-decken καλύπτειν, περικαλύπτειν, σκεπάζειν (mit einer Decke), στέγειν und στεγάζειν (mit einem Dache od. Schirme), mit einem Deckel ~ ἐπιτιθέναι πῶμά τινι.

Zu-decken *n* ἡ περικαλυφή, ἡ κάλυψις.

zu-dem πρὸς δέ, προσέτι δέ, πρὸς δ' ἔτι, πρὸς τούτοις, ἔτι δέ.

zu-denken: j-m etw. ~ ἀνατιθέναι τινί τι.

Zu-drang *m* ἡ συνδρομή, τὸ ἀνθρώπων συλλεγομένων πλῆθος.

zu-drängen, sich εἰσδύεσθαι, εἰσορμᾶν, εἰσπίπτειν.

zu-drehen συστρέφειν.

zu-dringlich φορτικός, ἄκαιρος (2), ἄτοπος (2), ἐπαχθής.

Zu-dringlichkeit *f* τὸ φορτικόν, ἡ ἀκαιρία oder das *neutr.* der *adj.*

zu-drücken συλλαμβάνειν, j-m die Augen ~ συλλαμβάνειν τοὺς ὀφθαλμούς τινος, die Augen ~ καταμύειν, ein Auge bei etwas ~ ὑπερ-, περιορᾶν τι.

Zu-drücken *n* durch Verba.

zu-eignen, sich προσποιεῖσθαι, ἰδιοῦσθαι, ἰδιοποιεῖσθαι, εἰς τὸ ἴδιον κατατίθεσθαι, = widmen προσγράφειν, κατονομάζειν, ἀνατιθέναι, χαρίζεσθαι.

Zu-eignung *f* ἡ προσποίησις, = das Widmen ἡ κατονομασία.

zu-eilen δρόμῳ φέρεσθαι πρός oder ἐπί τι, auf j-n ~ προστρέχειν τινί.

zu-erkennen: j-m etw. ~ ἀνατιθέναι, νέμειν τινί τι, als Strafe καταγιγνώσκειν od. καταψηφίζεσθαί τινός τι.

Zu-erkennung *f* ἡ κατάγνωσις, ἡ κατάκρισις.

zu-erst πρῶτος, πρότερος (von zweien), = zum ersten Male (τὸ) πρῶτον, (κατ') ἀρχήν.

zu-fahren προσελαύνειν τινί, φέρεσθαι πρός τι, = heftig zugreifen ἁρπάζειν, ἐπιχειρεῖν τινι, = herbeibringen προσάγειν, προσκομίζειν.

Zu-fall *m* ἡ τύχη, durch ~ ἀπὸ τύχης, ein ~ ἡ συντυχία, τὸ συμβεβηκός, ein schlimmer, unglücklicher ~ ἡ συμφορά, ἡ ἀτυχία, τὸ ἀτύχημα.

zu-fallen συμπίπτειν, = zufällig zuteil werden προσπίπτειν.

zu-fällig τυχών, αὐτόματος (2), *adv.* ἀπὸ τύχης, τύχῃ, τυχόν, ἀπὸ ταὐτομάτου, die ~en Dinge τὰ τῆς τύχης, ~ sein, ~ etwas tun und dgl. τυγχάνω mit *part.*

Zu-fälligkeit *f* ἡ τύχη, τὸ συμβεβηκός.

zu-fertigen ἐπιστέλλειν.

Zu-fertigung *f* ἡ ἐπιστολή.

zu-flicken συρράπτειν, ἀκεῖσθαι.

zu-fliegen προσπέτεσθαι.

zu-fließen ἐπιρρεῖν, es fließt mir etwas zu γίγνεταί μοί τι, τυγχάνω τινός.

Zu-flucht *f* ἡ καταφυγή, seine ~ zu j-m nehmen καταφεύγειν πρός τινα.

Zu-fluchtsort *m* ἡ καταφυγή.

Zu-fluß *m* ἡ ἐπιρροή, ἡ ἐπίρροια, einer Menschenmenge ὁ τῶν συνιόντων πλῆθος, = Hilfsmittel οἱ πόροι, αἱ πρόσοδοι.

zu-flüstern λέγειν ἀτρέμα τι πρός τινα.

zu-folge ἐκ mit *gen.*, κατά mit *acc.*

zu-frieden εὔθυμος (2), ἵλαρός, αὐτάρκης, ~ sein mit etw. ἀγαπᾶν τινι od. τι.

Zu-friedenheit *f* ἡ εὐθυμία, ἡ αὐτάρκεια.

zu-frieren πήγνυσθαι, zugefroren παγείς.

zu-fügen ποιεῖν, παρέχειν, περιάπτειν, j-m Böses ~ κακῶς ποιεῖν τινα, Schaden ~ βλάπτειν τινά, Unrecht ~ ἀδικεῖν τινα.

Zu-fuhr *f* ἡ κομιδή, ἡ προσκομιδή, ἡ ἐπαγωγή, j-m die ~ abschneiden ἀποκλείειν τινὰ τῆς ἐπαγωγῆς τοῦ σίτου.

zu-führen ἄγειν, προσκομίζειν, (von Personen) προσάγειν τινά τινι.

Zu-führung *f* ἡ προσαγωγή.

zu-füllen ἐπεγχεῖν, = ausfüllen πληροῦν, ἀναπληροῦν.

Zu-füllung *f* ἡ πλήρωσις.

Zug *m* ἡ ὁλκή, ἡ φορά, ἡ ὁρμή, mit einem ~e μιᾷ ὁρμῇ, in einem ~e fort συνεχῶς, ~ eines Heeres ἡ στρατεία, ὁ στόλος, einen ~ unternehmen στρατεύειν, στρατεύεσθαι, ein ~ von Soldaten ἡ τάξις, τὸ τάγμα, den ~ anführen ἡγεῖσθαι τῆς τάξεως, den ~ schließen οὐραγεῖν, feierlicher ~ ἡ πομπή, einen feierlichen ~ halten πέμπειν πομπήν, ~ mit der Feder od. dem Pinsel τὸ διά-, ὑπόγραμμα, Gesichtszüge τὰ τοῦ προσώπου σχήματα, in den letzten Zügen liegen εἶναι πρὸς τὸ τελευτᾶν.

Zu-gabe *f* ἡ ἐπίδοσις, ἡ προσθήκη, eine ~ geben ἐπιμετρεῖν.

Zu-gang *m* ἡ πρόσοδος, (als Ort) ἡ εἴσοδος, ἡ πάροδος, ὁ πόρος.

zu-gänglich προσβατός, leicht ~ εὐπρόσοδος (2), schwer ~ δυσέμβατος (2).

Zu-gänglichkeit *f* τὸ προσβατόν, τὸ εὐπρόσοδον.

Zugbrücke *f* τὸ πτερόν, ἡ ἐπιβάθρα.

zu-geben ἐπιδιδόναι, προστιθέναι, ἐπιβάλλειν, = zugestehen ὁμολογεῖν, συμφάναι, zugegeben, daß καίτοι καὶ τοῦτο, εἰ mit *opt.*, = gestatten συγχωρεῖν, ἐᾶν.

zu-gegen παρών, παραγενόμενος, ~ sein παρεῖναι.

zu-gehen = schnell gehen σπεύδειν, ἐγκονεῖν, = sich zumachen lassen οἷόν τ' εἶναι κλείεσθαι, κατακλείεσθαι oder προστίθεσθαι, = sich ereignen γίγνεσθαι, συμβαίνειν, wie geht das zu? πῶς γίγνεται;

Zu-gehör *n* ſ. Zubehör.

zu-gehören εἶναί τινος.

zu-gehörig ἴδιος.

Zügel *m* ἡ ἡνία, ὁ χαλινός, die ~ schießen lassen χαλᾶν, διδόναι, ἐνδιδόναι oder ἀνιέναι τὰς ἡνίας, im ~ halten κολάζειν, κατέχειν,

κρατεῖν τινος, mit verhängtem ~ reiten ἀπὸ ῥυτῆρος ἐλαύνειν.

zügellos ἀκόλαστος (2), ἄμετρος (2), ἀκρατής.

Zügellosigkeit *f* ἡ ἀκολασία, ἡ ἀκρασία.

zügeln κολάζειν, κατέχειν, συστέλλειν. [(2).]

zu-gemessen σύμ-, ἔμμετρος

Zu-gemüse *n* τὸ ὄψον, τὸ ὀψώνιον.

zu-gesellen προσάπτειν τί τινι, συνιστάναι τινά τινι, sich j-m ~ ὁμιλεῖν τινι, ἕπεσθαί τινι.

Zu-geständnis *n* ἡ ὁμολογία, = Bewilligung ἡ συγχώρησις.

zu-gestehen ὁμολογεῖν, φάναι, συμφάναι, = bewilligen συγχωρεῖν, ἐᾶν, χαρίζεσθαι.

zu-getan εὔνους, εὐμενής, φίλος, j-m ~ sein φρονεῖν τά τινος.

Zugfische *m/pl.* οἱ ἀγελαῖοι ἰχθύες.

Zugführer *m* ὁ πεντηκόνταρχος.

Zuggarn *n* ἡ σαγήνη.

Zuggraben *m* ὁ ὀχετός, ὁ ὕδατος ὀλκός.

zu-gießen ἐπιχεῖν, ἐπεγχεῖν.

zugig sein διαπνεῖσθαι.

zu-gleich ὁμοῦ, ἅμα, oft durch Zusatz mit σύν, z.B. ~ sterben συναποθνῄσκειν.

Zugloch *n* ἡ διαπνοή, ἡ ὀπή. [καταφορά.]

Zugluft *f* ἡ πνεύματος

Zugnetz *n* ἡ σαγήνη, τὸ ἐπίσπαστρον (bsd. zum Vogelfang).

Zugochse *m* ὁ ἀροτὴρ oder ἐργάτης βοῦς.

Zugpferd *n* ὁ ὑποζύγιος ἵππος.

Zugpflaster *n* τὸ μάλαγμα.

zu-graben κατορύττειν.

zu-greifen συλλαμβάνειν τι, ἐπιλαμβάνεσθαί τινος, ἅπτεσθαί τινος, ἐπιχειρεῖν τινι, ἁρπάζειν.

Zugschiff *n* ἡ ἑλκάς (άδος).

Zugseil *n* τὸ ῥῦμα, ὁ ῥυτήρ (ῆρος), τὸ ἐπίσπαστρον.

Zugtier *n* τὸ ὑποζύγιον.

Zugtür *f* αἱ κάθετοι θύραι.

zu-gürten διαζωννύναι.

Zugvieh *n* τὰ ὑποζύγια.

Zugvogel *m* ὁ ὀδοιπόρος ὄρνις (ιθος), die Zugvögel οἱ ἀγελαῖοι ὄρνιθες.

zugweise ἀγεληδόν.

Zugwind *m* ὁ διαπνέων ἄνεμος, s. auch Zugluft.

zu-halten (verschlossen) κλείειν, (mit der Hand) κατέχειν oder καλύπτειν τῇ χειρί, sich die Ohren ~ ἐπέχεσθαι τὰ ὦτα ταῖς χερσίν.

zu-hauen = behauen περικόπτειν, πελεκᾶν, κατεργάζεσθαι, κατασκευάζειν, Steine ~ ξεῖν, ἐργάζεσθαι od. κατεργάζεσθαι λίθους, = einen Hieb tun παίειν, τύπτειν, κόπτειν, πλήττειν.

Zu-hauen *n* ἡ πελέκησις, ἡ περικοπή, ἡ κατεργασία, ἡ κατασκευή, ἡ ξέσις.

zu-hefteln συμπερονᾶν, ἐπι-, συμπορπᾶν.

zu-heilen *trans.* ἀκεῖσθαι, ἰᾶσθαι, *intr.* συμφύεσθαι, = vernarben ἀπ-, ἐπ-, κατουλοῦσθαι.

Zu-heilung *f* ἡ ἄκεσις, ἡ ἀπούλωσις.

zu-hören ἀκούειν, εἰσακούειν τινός, ἀκροᾶσθαί τινος, aufmerksam ~ προσέχειν τινί.

Zu-hören *n* ἡ ἀκρόασις.

Zu-hörer *m* ὁ ἀκούων, ὁ ἀκροατής, ὁ ἀκουστής, ὁ ἀκροώμενος.

Zu-hörerin *f* ἡ ἀκροωμένη.

Zu-hörerschaft *f* = die Zuhörer (s. dd).

zu-horchen ὑπακούειν τινός od. τινί, ὠτακουστεῖν τινα.

zu-hüllen περι-, ἀμφικαλύπτειν.

zu-jagen: j-m etw. ~ ἐλαύνειν oder συνελαύνειν τι πρός τινα.

zu-jauchzen, zu-jubeln ἐπαλαλάζειν τινι, ἐπευφημεῖν.

zu-kehren ἐπιστρέφειν, προστρέπειν, j-m den Rücken ~ ἐπιστρέφειν τινὶ τὰ νῶτα, ἀποστρέφεσθαί τινος.

zu-keilen ἐμφράττειν.

zu-klappen ἐπιπτύσσειν (ein Buch). [κροτεῖν.]

zu-klatschen ἐπι-, ἀνα-

zu-kleben ἐπικολλᾶν.

zu-klemmen συνθλίβειν, συμπιέζειν.

zu-klinken (die Tür) προστιθέναι τὴν θύραν.

zu-knöpfen συμπερονᾶν.

zu-knüpfen συνδεῖν, συμπλέκειν.

zu-kommen = übergeben werden παραδίδοσθαι, (von Nachrichten) εἰσαγγέλλεσθαι, j-m etwas ~ lassen μεταδιδόναι τινί τινος, j-m e-e Nachricht ~ lassen ἐπιστέλλειν τινί, es kommt mir zu προσήκει μοι, = gebühren προσ-, καθήκειν.

Zu-kost *f* τὸ ὄψον, τὸ ὀψάριον, τὸ προσόψημα.

Zu-kunft *f* τὸ μέλλον, ὁ μέλλων χρόνος, ὁ ἔπειτα χρόνος, für die ~ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον, in ~ ὕστερον, αὖθις, μετὰ ταῦτα.

zu-künftig μέλλων, προκείμενος, ὁ, ἡ, τὸ ὕστερον.

zu-lächeln προσμειδιᾶν, προσγελᾶν.

Zu-lage *f* ἡ προσθήκη, ἡ ἐπίδοσις, an Gehalt μισθός πλέων.

zu-langen = genug sein ἀρκεῖν, δι-, ἐξαρκεῖν, ἱκανὸν εἶναι, j-m etwas ~ παραδιδόναι, παρέχειν, ὑπηρετεῖν, ὑπουργεῖν, = für sich nehmen ἀπολαμβάνειν, προσφέρεσθαι.

zu-länglich ἱκανός, αὐτάρκης, ~ sein ἀρκεῖν, ἐξαρκεῖν, ἱκανὸν εἶναι.

Zu-länglichkeit *f* τὸ ἱκανόν, ἡ ἱκανότης (ητος).

zu-lassen, verschlossen halten κεκλεισμένον ἐᾶν, οὐκ ἀνοίγειν, = den Zugang verstatten προσάγειν, εἰσ-

πέμπειν, ἐᾶν εἰσέρχεσθαι, παριέναι, δέχεσθαι, εἰσδέχεσθαι, = gestatten ἐᾶν, ἐφιέναι, συγχωρεῖν.

zu-läſſig θεμιτός, ἐπιεικής, es iſt ~ ἔξεστι, ἐγχωρεῖ, ἐνδέχεται.

Zu-läſſigkeit *f* τὸ θεμιτόν, τὸ ἐνδεχόμενον.

Zu-laſſung *f* = Einlaſſung ἡ εἰς-, προσαγωγή, ἡ εἰσδοχή, = Erlaubnis ἡ συγχώρησις, ἡ ἔφεσις.

Zu-lauf *m* ἡ συνδρομή, τὸ πλῆθος συλλεγομένων ἀνθρώπων, es iſt ein ~ von Menſchen συντρέχουσι oder συνέρχονται πολλοί.

zu-laufen = herbeilaufen συντρέχειν, συνέρχεσθαι, συλλέγεσθαι, = ſich endigen τελευτᾶν εἴς τι, = auf etw. ~ ὁρμᾶσθαι ἐπί τι, δρόμῳ φέρεσθαι πρός τι.

zu-legen = verhüllen καλύπτειν, περι-, ἐπικαλύπτειν, = hinzulegen προστιθέναι, ἐπιβάλλειν.

Zu-legung *f* ἡ κατακάλυψις, ἡ προσθήκη.

zu-leimen συγκολλᾶν.

Zu-leimung *f* ἡ συγκόλλησις.

zu-leiten ὀχετεύειν ἐπί τι.

zu-letzt τέλος, (τό) τελευταῖον, auch durch *adj.* τελευταῖος, ὕστατος, ἔσχατος, τελευτῶν.

zu-machen κλείειν, κατακλείειν, die Augen ~ μύειν, καταμύειν, = verſtopfen ἐμφράττειν.

zumal καὶ ταῦτα, καὶ μάλιστα, καὶ πάνυ, ἄλλως τε καί, ~ da ἐπειδή γε καί, ~ wenn ἄλλως τε καὶ εἰ (ἐάν, ὅταν).

zu-mauern ἀποικοδομεῖν, διατειχίζειν, ἐμφράττειν τείχει.

zu-meſſen ἀπο-, διαμετρεῖν, = beilegen ἐπιφέρειν τινί τι, τρέπειν τι εἴς τινα.

zu-muten: j-m etw. ~ ἀξιοῦν, κελεύειν τινὰ ποιεῖν τι, j-m etwas mehr ~, als er leiſten kann προστάττειν τινὶ μείζω ἢ κατὰ δύναμιν.

Zu-mutung *f* ἡ ἀξίωσις, τὸ ἀξίωμα, ἡ πρόσ-, ἐπίταξις.

zu-nächſt ἐγγυτάτω, ἐγγύτατα mit *gen.* (örtlich), πρῶτον, μετὰ ταῦτα εὐθύς (zeitlich).

zu-nageln κατακλείειν

zu-nähen συρράπτειν, ἀκεῖσθαι.

Zu-nahme *f* ἡ αὔξη, ἡ αὔξησις, ἡ ἐπαύξη, ἡ ἐπαύξησις, ἡ ἐπίδοσις.

Zu-name *m* ἡ προσ-, ἐπωνυμία, ἡ ἐπίκλησις, τὸ προσηγορικὸν ὄνομα.

zünden *trans.* φλέγειν, ἅπτειν, ἀνακάειν, *intr.* durch das P.

Zunder *m* τὸ ἔναυσμα, τὸ αἴθυγμα, τὸ σπέρμα πυρός.

zu-nehmen αὐξάνεσθαι, ἐπαυξάνεσθαι, ἐπιδιδόναι, ἐπίδοσιν λαμβάνειν, προσχωρεῖν ἐπὶ τὸ πλέον, in etw. ~ προκόπτειν ἔν τινι.

Zu-nehmen *n* ſ. Zunahme.
zu-neigen προσκλίνειν.
Zu-neigung *f* ἡ πρόσκλισις, ἡ εὔνοια, ~ zu j-m haben εὐνοϊκῶς ἔχειν τινί oder πρός τινα.
Zunft *f* ἡ φυλή, τὸ σύστημα, ἡ ἐργασία.
zunftgemäß φυλετικός.
Zunftgenoſſe *m* ὁ φυλέτης, ὁ ἐμφύλιος.
zünftig ἐμφύλιος (2).
Zunftmeiſter *m* ὁ φύλαρχος.
zunftweiſe κατὰ φυλάς.
Zunge *f* ἡ γλῶττα, freche, zügelloſe ~ ἡ ἀθυρογλωττία, die ~ im Zaume halten κατέχειν τὴν γλῶτταν, die ~ an der Wage ἡ πλάστιγξ (γγος), in der Schnalle ἡ πόρπη, ἡ περόνη.
zungenähnlich γλωττοειδής.
Zungendreſcher *m* ὁ γλώττάλγος, ὁ ἀρθυρόγλωττος, ὁ ἀδολέσχης.
Zungendreſcherei *f* ἡ γλωττάλγια, ἡ ἀρθυρογλωττία.
Zungenfehler *m* ὁ τῆς γλώττης ἐλάττωμα.
zungenfertig εὔγλωττος (2).
Zungenfertigkeit *f* ἡ εὐγλωττία.
zungenförmig γλωττοειδής.
Zungenſpitze *f* ἄκρα ἡ γλῶττα.
zu-nicken νεύειν, προσ-, ἐπι-)
Zu-nicken *n* ἡ πρόσνευσις.
zu-ordnen προσ-, συντάττειν.
zupfen τίλλειν, κνίζειν, j-n am Ohr ~ τίλλειν τὸ οὖς τινος.
Zupfen *n* ὁ τιλμός, ἡ τίλσις, ὁ κνισμός.
zu-pflügen ὑπαροῦν, ἐπισκάπτειν.
zu-pfropfen ἐπιφράττειν.
zu-raten συμβουλεύειν oder παραινεῖν τινι ποιεῖν τι, πείθειν τινὰ ποιεῖν τι, auf j-s Z. etw. tun πεισθέντα ὑπό τινος ποιεῖν τι.
zu-raunen ὑποφθέγγεσθαί τινί τι.
zu-rechnen = auf j-s Rechnung ſetzen καταλογίζεσθαί τί τινι oder πρός τινα, = beimeſſen ἀνα-, προστιθέναι, ἐπιφέρειν, ἀπονέμειν τινί τι.
Zu-rechnung *f* ὁ καταλογισμός, ἡ ἀνάθεσις, ἡ ἐπιφορά.
zu-recht ἕτοιμος, παρεσκευασμένος.
zu-rechtbringen εὐτρεπίζειν, ἀπ-, ἐξεργάζεσθαι, ἀνύτειν.
zu-rechtfinden: ſich an einem Orte ~ εὑρίσκειν τὴν ὁδόν, ſich in etwas ~ ἐμπείρως ἔχειν τινός.
zu-rechthelfen ἡγεῖσθαί τινι, διδάσκειν τινά.
zu-rechtkommen mit etwas μετα-, διαχειρίζεσθαί τι, mit j-m ~ συμ-, συμπεριφέρεσθαί τινι.
zu-rechtlegen ἑτοιμάζειν, παρασκευάζειν. [σκευή.)
Zu-rechtlegung *f* ἡ παρα-)
zu-rechtmachen ἑτοιμάζειν, παρα-, κατασκευάζειν, ſich ~ durch das M.

zu-rechtrücken διατάττειν, διατιθέναι, j-m den Kopf ~ νουθετεῖν, σωφρονίζειν τινά.

zu-rechtsetzen διατιθέναι, διατάττειν, κοσμεῖν.

zu-rechtstellen διατιθέναι, ἑτοιμάζειν.

zu-rechtweisen ὁδηγεῖν τινα, übtr. διδάσκειν, νουθετεῖν, σωφρονίζειν τινά.

Zu-rechtweisung *f* ἡ νουθέτησις, τὸ νουτέθημα, ὁ σωφρονισμός.

zu-reden: j-m ~, etwas zu tun διακελεύεσθαί τινι, πείθειν τινά, tröstend παραμυθεῖσθαι, παρηγορεῖν τινα.

Zu-reden *n* ὁ διακελευσμός, ἡ παραίνεσις, ἡ παραμυθία, ἡ παρηγορία, durch ~ πειθοῖ καὶ λόγῳ, auf j-s ~ πεισθεὶς ὑπό τινος.

zu-reichen *intr.* ἀρκεῖν, ἐξαρκεῖν, ἱκανὸν εἶναι, = darreichen προτείνειν, ὀρέγειν, παρέχειν.

zu-reichend ἱκανός.

zu-reifen ἀφικνεῖσθαι.

zu-reiten *trans.* πωλεύειν, πωλοδαμνεῖν, *intr.* ἱππάζεσθαι.

Zu-reiten *n* ἡ πώλευσις.

zu-richten παρα-, κατασκευάζειν, καταρτύειν, j-n übel ~ κακοῦν τινα, κακῶς διατιθέναι τινά, übel zugerichtet sein κακῶς διακεῖσθαι.

Zu-richtung *f* ἡ παρα-, κατασκευή.

zu-riegeln ἐπιβάλλειν oder ἐπιτιθέναι τὸν μοχλόν τινι, μοχλοῦν oder μοχλεύειν τι.

zürnen ἀγανακτεῖν, ὀργίζεσθαι, θυμοῦσθαι, über etwas ἐπί τινι.

zu-rollen προσ-, ἐπικυλίνδειν, *intr.* durch das P.

zurück ὀπίσω, εἰς τοὐπίσω, πάλιν, ἔμπαλιν, ~! ἄναγε!

zurück-beben: vor etwas ~ ὀκνεῖν, ἀποκνεῖν τι und πρός τι.

zurück-begeben, sich ἀνακομίζεσθαι, ἀναχωρεῖν.

zurück-begehren ἀπαιτεῖν (auch M.).

zurück-behalten κατέχειν.

zurück-bekommen ἀνα-, ἀπολαμβάνειν, κομίζεσθαι, ἀνακομίζεσθαι.

zurück-berufen ἀνακαλεῖν (auch M.), ἀποκαλεῖν, aus der Verbannung κατάγειν, καταδέχεσθαι.

Zurück-berufung *f* gew. durch Verba.

zurück-beugen ἀνακάμπτειν, ἀνακλίνειν, sich ~ ἀναπίπτειν.

Zurück-beugung *f* ἡ ἀνάκαμψις, ἡ ἀνάκλισις, gew. durch Verba.

zurück-beziehen ἀνα-, ἐπαναφέρειν εἴς, ἐπί, πρός τι.

Zurück-beziehung *f* ἡ ἀνα-, ἐπαναφορά.

zurück-biegen s. zurückbeugen.

zurück-binden ἀναδεῖν.

Zurück-binden *n* ἡ ἀνάδεσις.

zurück-bleiben λείπεσθαι, ἀπο-, κατα-, ὑπολείπεσθαι

(P.), ὑπο-, καταμένειν, hinter j-m ~ λείπεσθαί τινος.

Zurück-bleiben *n* ἡ ὑπό-, ἀπόλειψις, ἡ ὑπομονή.

Zurück-blick *m* ἡ ἀνάμνησις (Erinnerung).

zurück-blicken ἀφορᾶν, ἀποβλέπειν πρός τι, = ſich erinnern ἀναμιμνήσκεσθαί τι, τινος, περί τινος.

zurück-bringen ἀνάγειν, ἀνακομίζειν, eine Nachricht ~ ἀπαγγέλλειν τι, j-n von etw. ~ ἀποσπᾶν τινά τινος, παραπείθειν τινὰ μὴ ποιεῖν τι, ἀποτρέπειν τινά τινος.

Zurück-bringung *f* ἡ ἐπαναγωγή, gew. durch Verba.

zurück-denken ἀναμιμνήσκεσθαί τι, τινος, περί τινος.

zurück-drängen ὠθεῖν ὀπίσω, ἀπωθεῖσθαι, ἀναστέλλειν.

zurück-drehen ἀναστρέφειν.

Zurück-drehung *f* ἡ ἀναστροφή, ἡ ἀνάκαμψις.

zurück-drücken ὑποπιέζειν, ἀπ-, παρωθεῖν.

zurück-eilen σπεύδειν oder φεύγειν εἰς τοὐπίσω, εἰς τοὔμπαλιν oder εἰς τοὐπισθεν.

zu-rücken *trans.* προσκινεῖν, προσάγειν, *intr.* auf j-n ~ ὁμόσε ἰέναι τινί, χωρεῖν τινι, ὁρμᾶν πρός, εἰς, ἐπί τινα, = Platz machen ὑπείκειν, ὑποχωρεῖν.

zurück-erstatten ἀποφέρειν.

zurück-fahren *trans.* ἀνακομίζειν, ἀν-, κατάγειν, *intr.* ἀπελαύνειν πάλιν, ἀνακομίζεσθαι, zu Schiffe κατάγεσθαι, vor Schrecken φρίττειν, ἐκ-, καταπλήττεσθαι.

zurück-fallen ἀναπίπτειν, wieder in einen Fehler ~ πάλιν περιπίπτειν ἁμαρτήματί τινι, die Schande fällt auf mich zurück τὸ αἰσχρὸν τρέπεται εἰς ἐμέ.

zurück-fliegen ἀποπέτεσθαι πάλιν.

zurück-fliehen ἀποφεύγειν, φεύγειν ὀπίσω.

zurück-fließen ἀναρρεῖν.

Zurück-fließen *n* ἡ ἀνάρροια.

zurück-fordern ἀπαιτεῖν (auch M.).

Zurück-forderung *f* ἡ ἀπαίτησις.

zurück-führen ἀν-, ἐπανάγειν, ἀνακομίζειν, einen Verbannten κατάγειν, etw. auf etw. od. auf j-n ~ ἀνα-, ἐπαναφέρειν εἴς τι, εἴς τινα.

Zurück-führung *f* ἡ ἀναγωγή, ἡ καταγωγή.

Zurück-gabe *f* ἡ ἀπό-, ἀνταπόδοσις.

Zurück-gang *m* ἡ ἀνα-, ὑποχώρησις.

zurück-geben ἀπο-, ἀνταποδιδόναι.

zurück-gehen ἀνα-, ὑποχωρεῖν, ἀνάγειν, ἀνιέναι, ἀνέρχεσθαι, es geht etwas zurück οὐκ ἀποβαίνει τι.

Zurück-gezogenheit *f* ἡ ἀναχώρησις, ἡ ἐρημία, ἡ ἀπραγμοσύνη, ἡ ἀπραξία.
zurück-haben ἀπειληφέναι.
zurück-halten ἀντ-, ἐπηχεῖν, ἀντιφθέγγεσθαι.
zurück-halten κατέχειν (z. B. den Zorn τὴν ὀργήν), ἐπέχειν, j-n von etwas ~ ἐπέχειν τινὰ μὴ ποιεῖν τι, ἀποτρέπειν τινά τινος, κωλύειν τινὰ μὴ ποιεῖν τι, sich ~ κρατεῖν ἑαυτοῦ.
zurück-haltend εὐλαβής.
Zurück-haltung *f* ἡ εὐλάβεια, ohne ~ μηδὲν ἀποκρυπτόμενος, ἁπλῶς.
zurück-holen ἀνακομίζειν.
Zurück-holung *f* ἡ ἀνακομιδή.
zurück-kehren ἐπανέρχεσθαι, ἐπανιέναι, aus der Verbannung κατέρχεσθαι εἰς τὴν πατρίδα.
zurück-kommen ἐπανέρχεσθαι, νοστεῖν, ἀπονοστεῖν, von etw. ~ (= etw. unterlassen) ἀφιέναι τι, ἐᾶν τι, ἀπαλλάττεσθαί τινος, in seinen Vermögensverhältnissen ~ μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι, καθίστασθαι εἰς πενίαν.
Zurück-kunft *f* ἡ ἐπάνοδος, ἡ ἀπονόστησις, ἡ κάθοδος.
zurück-lassen κατα-, ἀπο-, [ὑπολείπειν.]
Zurück-lassung *f* durch Verba.
zurück-laufen ἀναθεῖν, ἀνα-, ἐπανατρέχειν.
zurück-legen ἀνακλίνειν, στρέφειν εἰς τοὔπίσω, = aufheben κατα-, ἀποτιθέναι (auch M.), einen Weg ~ δι-, διεξέρχεσθαι, δι-, διεξιέναι.
Zurück-legung *f* durch Verba.
zurück-lehnen ἀνακλίνειν, ἀνακάμπτειν.
zurück-lenken ἀνακάμπτειν, ἀναστρέφειν.
Zurück-lenkung *f* ἡ ἀνακαμψις, ἡ ἀναστροφή.
zurück-liefern ἀπο-, ἀνταποδιδόναι, ἀποκαθιστάναι. [ἀνταπόδοσις.]
Zurück-lieferung *f* ἡ ἀπό-,
zurück-marschieren πορεύεσθαι εἰς τοὔμπαλιν, ἀναχωρεῖν, ἀπέρχεσθαι.
Zurück-nahme *f* ἡ ἀνά-, ἀπόληψις, des gegebenen Wortes ἡ τῆς πίστεως λύσις.
zurück-nehmen ἀνα-, ἀπολαμβάνειν, sein Wort, Versprechen ~ λύειν τὴν ὑπόσχεσιν.
zurück-neigen ἀνακλίνειν.
Zurück-neigung *f* ἡ ἀνάκλισις.
zurück-prallen ἀποπάλλεσθαι, ἀνακόπτεσθαι, von Licht und Schall ἀνα-, ἀντανακλᾶσθαι.
Zurück-prallen *n* ἡ ἀντανάκλασις, ἡ ἀνακοπή.
zurück-rechnen ἀναλογίζεσθαι. [ἡ κάθοδος.]
Zurück-reise *f* ἡ ἐπάνοδος,
zurück-reisen ὑποστρέφεσθαι, ἐπανέρχεσθαι, νοστεῖν, ἀπονοστεῖν.
zurück-reiten ὀπίσω ἐλαύνειν, ἀφιππεύειν.

zurück-rudern πρύμναν κρούεσθαι, ἀνακρούεσθαι ναῦν oder πρύμναν.
zurück-rufen ἀνακαλεῖν, j-m etwas ins Gedächtnis ~ ἀνα-, ὑπομιμνήσκειν τινά τι, sich etw. ins Gedächtnis ~ ἀνα-, ὑπομιμνήσκεσθαί τινος, ins Leben ~ ἀναβιώσκεσθαι. [κλησις.]
Zurück-rufung *f* ἡ ἀνά-
zurück-schaffen ἀνακομίζειν.
zurück-schallen ἀντ-, ἐπηχεῖν.
zurück-schaudern: vor etw. ~ ὀρρωδεῖν, καταρρωδεῖν τι, ἐκ-, καταπλήττεσθαί τι.
zurück-schauen ἀφορᾶν, ἀποβλέπειν εἴς, πρός τι.
zurück-scheinen ἀντιφαίνειν, ἀπολάμπειν, ἀποστίλβειν.
zurück-scheuchen ἀνασοβεῖν, ἀναφοβεῖν.
zurück-schicken ἀπο-, ἀναπέμπειν, ἀφιέναι.
zurück-schieben ἀποκινεῖν, ἀπωθεῖν, den Riegel ~ παραφέρειν oder χαλᾶν τὸν μοχλόν. [ωσις.]
Zurück-schiebung *f* ἡ ἀπ-
zurück-schießen ἀντιτοξεύειν.
zurück-schiffen ἀνα-, ἐπαναπλεῖν, ἀποπλεῖν πάλιν, κατάγεσθαι.
zurück-schlagen: die Feinde ~ ἀμύνεσθαι, ἀπωθεῖσθαι, τρέπειν, ἀναστέλλειν, das Gewand ~ ἀναβάλλεσθαι, den Mantel ~ διακαλύπτεσθαι τὸ ἱμάτιον, = zurückfallen ἀναπίπτειν, ὄπτιον καταπίπτειν.
Zurück-schlagen *n* durch Verba.
zurück-schlendern βραδέως ἐπανέρχεσθαι.
zurück-schleudern σφενδονᾶν εἰς τοὐπίσω, ἀντιπαίειν.
zurück-schnellen ἀνα-, ἀποπάλλειν, *intr.* durch das P.
zurück-schrecken *trans.* ἀναφοβεῖν, ἀνασοβεῖν, *intr.* ἐκ-, καταπλήττεσθαί (P.) τι, ὀρρωδεῖν, καταρρωδεῖν τι.
zurück-schreiben ἀντιγράφειν, ἀντεπιστέλλειν.
zurück-schreiten ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν.
zurück-schwimmen νεῖν (νήχεσθαι) ὀπίσω.
zurück-segeln ſ. zurückſchiffen.
zurück-sehen ἀφορᾶν, ἀποβλέπειν εἴς oder πρός τι.
zurück-sein λείπεσθαι, ἀπο-, ὑπολείπεσθαι, ὕστερεῖν, ὕστερον εἶναι (hinter j-m τινός), in etw. ~ οὐ προκόπτειν εἴς τι oder ἔν τινι, = zurückgekehrt sein ἐπανεληλυθέναι, ἐπανήκειν, ἀφῖχθαι.
zurück-senden ſ. zurückſchicken.
zurück-setzen: den Fuß ~ ἀναποδίζειν, ἀναχωρεῖν, beiseite ~ ἀποτιθέναι, παρακινεῖν, übertr. ὀλιγωρεῖν τινος, hinter j-m zurückgesetzt w. μειονεκτεῖν τινος.
Zurück-setzung *f* ἡ ἀπόθεσις, ἡ ὀλιγωρία, ἡ καταφρόνησις.
zurück-sinken ἀναπίπτειν, ὑπτιάζειν.
zurück-sinnen ἀναμιμνήσκεσθαί τινος.

zurück-spiegeln ἀντιφαίνειν.
Zurück-spiegeln *n* ἡ ἀπόστιλψις.
zurück-springen ἀποπηδᾶν, ἀφάλλεσθαι.
zurück-stehen: hinter j-m ~ ἥττᾶσθαι oder ἧττω εἶναί τινος, ὑστερεῖν τινος, μειονεκτεῖν τινος, von etw. ~ ἀφίστασθαί τινος, ἀφιέναι τι.
zurück-steuern s. zurückschiffen.
zurück-stoßen ἀπωθεῖν, ἀποκρούειν, ἀπελαύνειν.
zurück-stoßend (von Personen) δυσσύμβουλος, δύσφορος, δύσκολος (sämtlich 2), δυσχερής.
zurück-strahlen ἀντιλάμπειν, ἀποστίλβειν.
zurück-streichen ἀνασπᾶν.
zurück-strömen ἀναρρεῖν.
Zurück-strömen *n* ἡ ἀνάρροια.
zurück-stürzen s. zurückfallen.
zurück-tönen ἀντηχεῖν.
zurück-tragen ἀνακομίζειν, ἀναφορεῖν, φέρειν ὀπίσω.
zurück-transportieren ἀνακομίζειν.
zurück-treiben ἀπελαύνειν, ἀπωθεῖν, παρωθεῖν, ἀναστέλλειν, die Feinde ~ ἀπωθεῖσθαι oder τρέπειν εἰς φυγὴν τοὺς πολεμίους.
Zurück-treibung *f* ἡ ἄπωσις, ὁ ἀπωσμός, ἡ τροπή.
zurück-treten ἀνα-, ὑποχωρεῖν, (von Gewässern) ἀναδύεσθαι (ἀναδῦναι), vor j-m ~ ὑπείκειν oder παραχωρεῖν τινι, von etwas ~ ἀφίστασθαί τινος, ἀφιέναι τι.
Zurück-tretung *f* ἡ ἀνα-, ὑποχώρησις, ἡ ἀνάδυσις.
zurück-versetzen καθιστάναι oder κατατιθέναι πάλιν.
zurück-wälzen ἀνα-, ἀποκυλίνδειν.
zurück-wandern ὀπίσω πορεύεσθαι.
zurück-weichen εἴκειν, ὑπείκειν, ὑποχωρεῖν, ἐνδιδόναι, τρέπεσθαι, ἀπέρχεσθαι.
Zurück-weichung *f* ἡ ἀνα-, ὑποχώρησις, ἡ τροπή.
zurück-weisen: j-n ~ ἀπελαύνειν, ἀποκωλύειν, εἴργειν, ἀπωθεῖν, ἀποπέμπειν, eine Bitte u. dgl. ~ ἀπωθεῖσθαι, ἀνανεύειν, ἀρνεῖσθαι, οὐ δέχεσθαι, eine Klage ~ ἀπογιγνώσκειν γραφήν.
Zurück-weisung *f* durch Verba.
zurück-wenden ἀνα-, μεταστρέφειν, sich ~ μεταστρέφεσθαι.
Zurück-wendung *f* ἡ ἀναστροφή.
zurück-werfen ἀναβάλλειν, βάλλειν εἰς τοὐπίσω, ἀναρρίπτειν, die Feinde ~ s. zurückschlagen.
zurück-wickeln ἀνειλεῖν, ἀνελίττειν.
zurück-zahlen ἀποτίνειν, ἀπαριθμεῖν, ἀποδιδόναι, ἀνταποδιδόναι.
Zurück-zahlung *f* ἡ ἀπόδοσις, ἡ ἀνταπόδοσις.
zurück-ziehen ἀνασπᾶν, ἀνέλκειν, den Fuß ~ ἀναφέρειν τὸν πόδα, die Hand

von j-m ~ προλείπειν τινά, sich ~ ἀνα-, ὑποχωρεῖν, sich von et. ~ ἀφίστασθαί τινος, zurückgezogen ἀπράγμων.

Zurück-ziehen *n*, **Zurückziehung** *f trans.* ἡ ἀνάσπασις, ἡ ἀνολκή, *intr.* ἡ ἀνα-, ὑποχώρησις, (von Geschäften) ἡ ἀπραγμοσύνη.

zu-rudern κώπας ἀναφέρειν.

Zu-ruf *m* τὸ προσφώνημα, τὸ πρόσφθεγμα, τὸ ἐπιβόημα, ἡ κλῆσις.

zu-rufen προσφωνεῖν, προσφθέγγεσθαι, ἐπιβοᾶν.

zu-runden ἀποσφαιροῦν, ἐπι-, συστρογγύλλειν, zugerundet ἐπιστρόγγυλος (2).

zu-rüsten παρα-, κατασκευάζειν, ἑτοιμάζειν.

Zu-rüstung *f* ἡ παρα-, κατασκευή.

Zu-sage *f* ἡ ὑπόσχεσις, τὸ ἐπάγγελμα, ἡ πίστις, τὸ πιστόν, die ~ halten φυλάττειν τὴν πίστιν, nicht halten λύειν τὴν πίστιν.

zu-sagen ὑπισχνεῖσθαι, ὁμολογεῖν, ἐπαγγέλλεσθαι, ὑποδέχεσθαι, es sagt mir etwas zu ἀγαπῶ τι, ἔστι τί μοι ἡδομένῳ oder βουλομένῳ, ἀρέσκει μοί τι.

zusammen ὁμοῦ, ἅμα (von Zeit und Ort), ἐν τῷ αὐτῷ (an demselben Orte), εἰς ταὐτόν (an denselben Ort), = gemeinschaftlich κοινῇ, in Zssgn gew. durch σύν.

zusammen altern συγ-, συγκαταγηράσκειν.

zusammen arbeiten κοινῇ ἐργάζεσθαι, *trans.* καταπονεῖν, κατατρίβειν.

zusammen aufwachsen συν-, συνεκτρέφεσθαι, zusammen aufgewachsen σύν-, ὁμότροφος (2).

zusammen aufziehen συν-, συνεκτρέφειν.

zusammen-backen = zusammenkleben συμφύεσθαι (-φῦναι).

zusammen baden συλλοῦσθαι.

zusammen-ballen συστρέφειν.

zusammen-bauen συνοικοδομεῖν.

zusammen befestigen συνδεῖν, συνάπτειν.

zusammen begraben συνθάπτειν.

zusammen-beißen συνδάκνειν, die Zähne ~ συνερείδειν τοὺς ὀδόντας.

zusammen-bekommen συλλέγειν, συναγείρειν, = zugleich mit j-m bekommen κοινῇ λαμβάνειν.

zusammen beraten βουλεύεσθαι.

zusammen-berufen συγκαλεῖν, συνάγειν.

Zusammen-berufung *f* ἡ συλλογή, ἡ συναγωγή.

zusammen-betteln πτωχεύοντα συλλέγειν.

zusammen-biegen συγκάμπτειν, συγκλίνειν.

Zusammen-biegung *f* ἡ σύγκαμψις.

zusammen-binden συνδεῖν, συνάπτειν, συνείρειν.

zusammen-bleiben συμμένειν.

zusammen-brechen *trans.* συν-, καταθραύειν, συγκλᾶν, καταρ-, συρρηγνύναι, *intr.* συμ-, καταπίπτειν, καταρρήγνυσθαι.

zusammen-bringen συλλέγειν, συνάγειν, ἀθροίζειν, συναθροίζειν, j-n mit j-m ~ συνιστάναι τινά τινι.

Zusammen-bringung *f* ἡ σύλλεξις, ἡ συναγωγή, ἡ ἀθροισις, gew. durch Verba.

zusammen-drängen συστρέφειν, συνωθεῖν, συνάγειν, πυκνοῦν, ſich ~ συστρέφεσθαι, συσπειρᾶσθαι.

zusammen-drehen συστρέφειν.

zusammen-drücken πιέζειν, συμπιέζειν, συνθλίβειν.

zusammen-eilen συντρέχειν, συνθεῖν.

zusammen einſchließen συγκαθειργνύναι.

zusammen eſſen συνδειπνεῖν, συσσιτεῖν τινι, ὁμοῦ δειπνεῖν.

Zuſammen-eſſen *n* ἡ συσσιτία, τὸ συσσίτιον.

zusammen-fahren *trans.* συγκομίζειν, συνάγειν, *intr.* ὁμοῦ ἐλαύνειν, = erſchrecken ἐκ-, καταπλήττεσθαι.

zusammen-fallen συμπίπτειν, καταβάλλεσθαι, ἀνατρέπεσθαι, = abmagern κατασκέλλεσθαι, = gleichzeitig ſein ἅμα γίγνεσθαι.

zusammen-falten πτύσσειν, συμπτύσσειν, die Hände ~ συμπλέκειν τὼ χεῖρε.

zusammen-faſſen συλ-, περιλαμβάνειν, συναιρεῖν, συνάγειν, in der Rede ~ συντέμνειν, συνελόντα λέγειν.

Zuſammen-faſſung *f* ἡ σύλληψις, ἡ συναίρεσις, ἡ κεφαλαίωσις.

zusammen-fegen συγκαλ-

zusammen-finden, ſich ὁμοῦ (ἅμα) γίγνεσθαι, συνιέναι εἰς ταὐτόν.

zusammen-flechten συμπλέκειν.

zusammen-flicken συρράπτειν.

zusammen-fließen συρρεῖν, συμβάλλειν, συμμειγνύναι τὸ ὕδωρ.

Zuſammen-fluß *m* ἡ συρροή, ἡ συμβολή.

zusammen-fügen συναρμόττειν, συζευγνύναι, συμπηγνύναι.

Zuſammen-fügung *f* ἡ συναρμογή, ἡ σύζευξις, ἡ σύμπηξις, ἡ σύνθεσις.

zusammen-führen συνάγειν.

Zuſammen-führung *f* ἡ συναγωγή.

zusammen-füllen συγχεῖν.

zusammen-gehen κοινῇ ἰέναι, συμπορεύεσθαι, übtr. ſ. übereinſtimmen.

zusammen-gehören κοινωνίαν ἔχειν, ἔχεσθαι ἀλλήλων, = zueinander paſſen συναρμόττειν ἀλλήλοις.

zusammen-gehörig durch die *part.* der vorh. Verba.

Zuſammen-gehörigkeit *f* ἡ

ὁμοιότης, ἡ οἰκειότης (ητος).

zuſammen-geraten συν-, ἐπιτυγχάνειν τινί, in Kampfe ~ συμβάλλειν τινί, εἰς χεῖρας ἰέναί oder ἔρχεσθαί τινι, συμμειγνύναι τινί.

zuſammen-geſellen συζευγνύναι. [εθίζειν.]

zuſammen-gewöhnen συν-]

zuſammen-gießen συγχεῖν.

zuſammen-grenzen ὅμορον εἶναί τινι, ἔχεσθαί τινος.

zuſammen haben κοινῇ οδ. κοινὸν ἔχειν τι.

zuſammen-hängen *trans.* συνείρειν, συνάπτειν, συνδεῖν, *intr.* ἔχεσθαί τινος, συνηρτῆσθαί τινι.

zuſammen-hängend συνεχής, συναφής.

zuſammen-halten συνέχειν, συλλαμβάνειν.

Zuſammen-hang *m* ἡ συνέχεια, ἡ συναφή, in der Rede ἡ τοῦ λόγου ἀκολουθία.

zuſammen-hauen κατα-, συγκόπτειν, σφάττειν, κατασφάττειν. [σφαγή.]

Zuſammen-hauen *n* ἡ]

zuſammen-häufen συννεῖν, συναγείρειν, σωρεύειν, ἀθροίζειν. [πτειν.]

zuſammen-heften συρρά-]

zuſammen-hetzen συμβάλλειν τινά τινι, συγκρούειν τινά τινι.

Zuſammen-hetzung *f* ἡ σύγκρουσις.

zuſammen-holen συγκομίζειν, συνάγειν.

zuſammen-jagen συνθηρᾶν, κοινῇ θηρᾶν, συνθηρεύειν.

zuſammen-kaufen συνωνεῖσθαι. [λύειν.]

zuſammen-kehren συγκαλ-]

zuſammen-ketten συνδεῖν.

zuſammen-kitten συγκολλᾶν. [φωνία, ἡ ἁρμονία.]

Zuſammen-klang *m* ἡ συμ-]

zuſammen-knüpfen συμπλέκειν, συνδεῖν, συνάπτειν, συζευγνύναι.

Zuſammen-knüpfung *f* dasſelbe Verba.

zuſammen-kommen συνέρχεσθαι, συνιέναι, συγγίγνεσθαι, ὁμοῦ γίγνεσθαι, συλλέγεσθαι (P.), ἀγείρεσθαι (P.).

zuſammen-koppeln ζευγνύναι, συζευγνύναι, συνδεῖν.

Zuſammen-kunft *f* ἡ σύνοδος, ὁ σύλλογος, ἡ συλλογή; eine ~ veranſtalten σύνοδον (σύλλογον, συλλογήν) ποιεῖν.

zuſammen-laſſen οὐ χωρίζειν, οὐ διαιρεῖν.

Zuſammen-lauf *m* ἡ συνδρομή, ἡ σύστασις.

zuſammen-laufen συνθεῖν, συντρέχειν, = gerinnen πήγνυσθαι, συμπήγνυσθαι.

zuſammen-leben συζῆν, συνοικεῖν τινι.

zuſammen-legen τιθέναι οδ. καθιστάναι ἐν τῷ αὐτῷ.

Zuſammen-legung *f* ἡ συν-, παράθεσις.

zuſammen-leſen συναναγιγνώσκειν, = zuſammen aufleſen συλλέγειν.

zuſammen-liegen συγκεῖσθαι, ὁμοῦ κεῖσθαι.

zuſammen marſchieren συμπορεύεσθαι.

zuſammen-mengen, -miſchen συμμειγνύναι, συγκεραννύναι.

zuſammen-nähen συρράπτειν.

zuſammen-nehmen συλλαμβάνειν, ſich ~ συν-, διατείνειν, σπουδάζειν.

zuſammen-packen συσκευάζειν.

zuſammen-paſſen ἁρμόττειν, ἐφαρμόττειν τινί.

zuſammen-prallen συγκρούεσθαι.

zuſammen-preſſen συμπιέζειν, συνθλίβειν.

zuſammen-raffen συναρπάζειν, ſich ~ συναγείρειν od. συλλαμβάνειν ἑαυτόν.

zuſammen-rechnen συλλογίζεσθαι, συναριθμεῖν, συντιθέναι.

zuſammen-reihen συνείρειν, συνάπτειν, συντάττειν.

zuſammen-reimen ἐφ-, συναρμόττειν τινί.

zuſammen reiſen κοινῇ πορεύεσθαι. [ſammenlaufen.]

zuſammen-rennen ſ. zuſ-

zuſammen-rinnen συρρεῖν.

zuſammen-rotten, ſich συνίστασθαι (συστῆναι), συλλέγεσθαι.

Zuſammen-rottung *f* ἡ σύστασις, ἡ συνδρομή.

zuſammen-rufen συγκαλεῖν.

zuſammen-ſcharen συναθροίζειν.

zuſammen-ſcharren συμψῆν, ἀθροίζειν, συναθροίζειν, ἀγείρειν, συναγείρειν.

zuſammen-ſchießen καταβάλλειν, κατατοξεύειν, κατακοντίζειν, Geld ~ συμβάλλειν.

zuſammen-ſchiffen κοινῇ πλεῖν, συμπλεῖν.

zuſammen-ſchlagen συμβάλλειν, die Hände ~ συγκροτεῖν, mit Nägeln ~ πηγνύναι, συμπηγνύναι.

zuſammen-ſchleppen συνάγειν, συμφορεῖν.

zuſammen-ſchließen συγκλείειν.

zuſammen-ſchmelzen συν-, κατα-, ἀνατήκειν, *intr.* durch die P.

zuſammen-ſchreiben συγγράφειν. [κνοῦσθαι.]

zuſammen-ſchrumpfen ſ-

zuſammen-ſchütten συγχεῖν.

zuſammen-ſchweißen συγκροτεῖν.

zuſammen-ſein ὁμοῦ oder ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι, mit j-m ~ συνεῖναί τινι, ὁμιλεῖν, προσομιλεῖν τινι.

Zuſammen-ſein *n* ἡ συνουσία, ἡ ὁμιλία.

zuſammen-ſetzen συγ-, παρακαθίζειν, = vereinigen, verbinden συντιθέναι, συνιστάναι, συνάπτειν, zuſammengeſetzt σύνθετος (2).

Zuſammen-ſetzung *f* ἡ σύνθεσις, gew. durch Verba.

zuſammen-ſinken συμ-, καταπίπτειν.

zuſammen-ſitzen συγ-, παρακαθῆσθαι.

zusammen-stampfen συν-, κατατρίβειν, συγκόπτειν.
zusammen-stechen συγκεντεῖν.
zusammen-stecken συμπερονᾶν, συνηλοῦν, = zusammenstecken συνεῖναι.
zusammen-stehen συνεστάναι, συντιθέναι, im Geiste συντιθέναι (auch M.), συμβάλλειν (auch M.).
Zusammen-stellung *f* ἡ σύστασις, ἡ σύνθεσις, ἡ παραβολή.
zusammen-steuern συντελεῖν, συμβάλλειν.
zusammen-stimmen συμφωνεῖν, συνᾴδειν, ἁρμόττειν, ἐφαρμόττειν τινί, σύμμετρον, ὅμοιον εἶναί τινί, (von Personen) συμφωνεῖν, ὁμολογεῖν, τὰ αὐτὰ φρονεῖν.
Zusammen-stimmung *f* ἡ συμφωνία, ἡ ἁρμονία.
zusammen-stopfen συμβύειν, συμφράττειν.
Zusammen-stoß *m* ἡ συμβολή, ἡ σύγκρουσις.
zusammen-stoßen συγκρούειν, συμβάλλειν, συμμειγνύναι, = an etwas grenzen ἔχεσθαί, ἅπτεσθαί τινος.
zusammen-strömen συρρεῖν, συμβάλλειν, (von Menschen) συντρέχειν.
Zusammen-sturz *m* ἡ καταφορά, τὸ ἐρείπιον.
zusammen-stürzen συμ-, καταπίπτειν.
zusammen-suchen ἀναζητεῖν, συλλέγειν.
Zusammen-suchung *f* ἡ σύλλεξις.
zusammen-tragen συγκομίζειν, συνάγειν, συμφορεῖν.
Zusammen-tragung *f* ἡ συγκομιδή, gewöhnlich durch Verba.
zusammen-treffen ὁμοῦ γίγνεσθαι, συντυγχάνειν τινί, (feindlich) συμβάλλειν τινί, συνέρχεσθαι εἰς χεῖράς τινι, = sich zugleich ereignen κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γίγνεσθαι.
Zusammen-treffen *n* ἡ συντυχία, ἡ συνάντησις, (feindlich) ἡ συμβολή.
zusammen-treiben συνάγειν, συνελαύνειν.
zusammen-treten *trans.* συμ-, καταπατεῖν, *intr.* s. zusammenkommen.
zusammen-trinken συμπίνειν.
zusammen-tritt *m* ἡ σύστασις, ἡ σύνοδος.
zusammen-trommeln = zusammenrufen συγκαλεῖν.
zusammen-wachsen συμφύεσθαι (-φῦναι).
zusammen-weben συνυφαίνειν.
zusammen weiden *intr.* κοινῇ νέμεσθαι.
zusammen weinen συνθακρύειν.
zusammen-werfen συμβάλλειν εἰς ταὐτόν, συγχεῖν, συνταράττειν.
zusammen-wickeln συνειλεῖν, συνελίττειν.
zu-sammen-winden συστρέφειν, συσπειρᾶν.

zusammen-wirken κοινῇ πράττειν oder ἐργάζεσθαι.
Zusammen-wirken *n* ἡ συνεργία.
zusammen-wohnen συνοικεῖν τινι od. μετά τινος.
Zusammen-wohnen *n* ἡ συνοίκησις.
zusammen-würfeln ſ. zuſammenwerfen.
zusammen-zählen συναριθμεῖν, συλλογίζεσθαι.
Zusammen-zählung *f* ἡ συναρίθμησις.
zusammen zechen συμπίνειν.
zusammen-ziehen συνέλκειν, συσπᾶν, συνάγειν, Truppen ~ συλλέγειν oder ἀθροίζειν στρατιώτας, = kürzen συστέλλειν, ἐλαττοῦν, *intr.* κατοικεῖν εἰς τὸ αὐτό.
Zuſammen-ziehung *f* ἡ συστολή.
zuſammen-zimmern συντεκταίνεσθαι, συμπηγνύναι.
zusammen-zwängen συμβιάζεσθαι.
zu-samt ſ. zuſammen.
Zu-satz *m* ἡ προσ-, παραθήκη, ἡ ἐπιβολή, einen ~ zu etw. machen ἐπιβάλλειν τινί τι.
zu-säuſeln προσψιθυρίζειν.
zu-schanzen: j-m etwas ~ περιποιεῖν τινί τι.
zu-scharren ἐπι-, καταχοῦν (-χωννύναι), κατορύττειν.
zu-schauen θεᾶσθαι, θεωρεῖν.
Zu-ſchauer *m*, **Zu-ſchauerin** *f* durch die *part.* der vorhergehenden Verba.
Zu-ſchauerplatz *m* ἡ θέα, ὁ θᾶκος. [τρον.]
Zu-ſchauerraum *m* τὸ θέα-]
zu-ſchaufeln ἐπι-, καταχοῦν (-χωννύναι).
zu-ſchicken ἐπιστέλλειν, προσ-, ἐπιπέμπειν.
zu-ſchieben ἐπι-, ἐμβάλλειν. j-m etwas ~ ἐπι-, παραφέρειν τινί τι.
zu-ſchießen ἐπι-, προσκαταβάλλειν.
Zu-ſchlag *m* ἡ ἐπιτίμησις (im Preiſe), ἡ κατακύρωσις (in der Verſteigerung).
zu-ſchlagen: eine Tür ~ προσαράττειν πύλας, *intr.* παίειν, τύπτειν.
zu-ſchließen κλείειν, κατα-, συγκλείειν.
Zu-ſchließung *f* ἡ σύγ-, κατάκλεισις, ὁ κατακλεισμός.
zu-ſchmeißen ſ. zuſchlagen.
zu-ſchmieren ἐπι-, περιχρίειν, περιαλείφειν.
zu-ſchnallen κατα-, συμπερονᾶν.
zu-ſchnappen κάπτειν, nach etw. ~ ἐγχάσκειν τινί.
zu-ſchneiden τέμνειν, συντέμνειν. [*intr.* P.]
zu-ſchneien κατανίφειν,
Zu-ſchnitt *m* τὸ σχῆμα.
zu-ſchnüren σφίγγειν, ἀποσφίγγειν, ἀποπνίγειν, ἄγχειν.
Zu-ſchnüren *n*, **Zu-ſchnürung** *f* ἡ σφίγξις, ἡ ἀπόσφιγξις, ἡ πνῖξις, ὁ πνιγμός, ἡ ἀγχόνη.
zu-ſchrauben συστρέφειν.

zu-schreiben: j-m etw. ~ (gerichtlich) καταγράφειν, = beilegen, beimeſſen ἐπιφέρειν τινί τι, ἀπονέμειν τινί τι, αἴτιον ἡγεῖσθαί τινά τινος, ſich etwas ~ προσποιεῖσθαί τι.

Zu-ſchreiben *n*, **Zu-ſchreibung** *f* ἡ καταγραφή, gew. durch Verba.

zu-ſchreien βοᾶν, ἐμ-, ἐπι-

zu-ſchreiten ἐκτεταμένως πορεύεσθαι, σπεύδειν.

Zu-ſchrift *f* ἡ ἐπιστολή, τὰ ἀπό τίνος παραδεδομένα γράμματα.

Zu-ſchuß *m* ἡ ἐπιβολή, ἡ προσκαταβολή, ὁ ἔρανος, ἡ ἐπιφορά (bſd. vom Solde).

zu-ſchütten κατα-, ἐπι-, συγχοῦν (-χωννύναι), (von Flüſſigkeiten) ἐπι-, προσ-, ἐγχεῖν.

zu-ſchwören: j-m etwas ~ ὀμνύναι τινὶ ἐπί τινι oder mit *inf. fut.*

zu-ſehen θεᾶσθαι, θεωρεῖν, ὁρᾶν, = etw. hingehen laſſen περιορᾶν τι, = beobachten σκοπεῖν, ἐξετάζειν, = Sorge tragen ἐπιμελεῖσθαι (daß ὅπως mit *ind. fut.*), = ſich hüten φυλάττεσθαι, εὐλαβεῖσθαι, ὁρᾶν.

Zu-ſehen *n* ἡ θέα, ἡ θεωρία, ἡ θεώρησις.

zu-ſehends φανερῶς, σαφῶς, ἐμ-, περι-, κατα-, προφανῶς.

zu-ſetzen προστιθέναι, ἐπι-, προσβάλλειν, = einbüßen ἀπολλύναι, διαφθείρειν, j-m ~ προσ-, ἐγκεῖσθαί τινί.

zu-ſichern ὑπισχνεῖσθαι, διομολογεῖσθαι, διαβεβαιοῦσθαι.

Zu-ſicherung *f* ἡ ὑπόσχεσις, ἡ πίστις, τὰ πιστά.

zu-ſiegeln κατασημαίνεσθαι, ἐπισφραγίζειν.

zu-ſperren ἀποφραγνύναι, ἀπο-, κατακλείειν, ἀπ-, περιείργειν.

zu-ſpinnen ἐπικλώθειν (von den Schickſalsgöttinnen).

zu-ſpitzen ὀξύνειν, ἀποξύνειν, ἡγεῖν.

Zu-ſprache *f* ἡ παραμυθία.

zu-ſprechen: j-m Troſt ~ παραμυθεῖσθαί τινα, παρηγορεῖν τινα, j-m etw. zB. durch Urteil ~ ἐπικρίνειν, ἐπιδικάζειν.

zu-ſpringen προστρέχειν, zu Hilfe ἐπικουρεῖν, ἐπι-, προσβοηθεῖν.

Zu-ſpruch *m* ſ. Zuſprache, = Beſuch ἡ ἔντευξις, ἡ πρόσοδος, οἱ εἰσιόντες, οἱ ἐπισκοποῦντες, οἱ ὠνούμενοι (Käufer in Geſchäften).

Zu-ſtand *m* ἡ κατάστασις, ἡ ἕξις, τὸ σχῆμα, oft der bloße *art.* ohne *subst.*, zB. der gegenwärtige ~ τὰ παρόντα, τὰ καθεστῶτα, blühender ~ ἡ ἀκμή, ἡ εὐδαιμονία, in gutem ~e ἀκμάζων, εὐδαίμων, ſich in e-m ~ befinden διακεῖσθαι, ἔχειν mit *adv.*, in einen ~

verſetzen διατιθέναι, καθιστάναι, wieder in den früheren ~ verſetzen ἀποκαθιστάναι.

zu-ſtechen ἀπορράπτειν, ἀκεῖσθαι, = einen Stich tun παίειν, τύπτειν.

zu-ſtecken συμπερονᾶν, j-m etw. (heimlich) ~ ὑπουργεῖν, ὑποβάλλειν.

zu-ſtehen: es ſteht mir zu ἔξεστί μοι, δίκαιός εἰμι.

zu-ſtellen ἀπο-, παραδιδόναι, παρέχειν.

Zu-ſtellung *f* ἡ ἀπό-, παράδοσις.

zu-ſtimmen κατ-, συν-, συγκαταινεῖν τι, ὁμολογεῖν.

Zu-ſtimmung *f* ἡ κατ-, συν-, συγκαταίνεσις, ἡ ὁμολογία.

zu-ſtopfen ἐμ-, ἐπιφράττειν. ἐμ-, ἐπιβύειν.

Zu-ſtopfung *f* ἡ ἔμ-, ἐπί-, ἀπόφραξις.

zu-ſtoßen παίειν, τύπτειν, es ſtößt mir etw. zu συμβαίνει μοί τι, περιπίπτω τινί, πάσχω τι, wenn wir etw. ~ ſollte ἤν τι πάθω, εἴ τι πάθοιμι.

zu-ſtreichen καταπλάττειν, περιαλείφειν.

zu-ſtrömen ἐπιρρεῖν, (von Menſchen) συχνὸν προσφοιτᾶν.

zu-ſtürzen: auf j-n od. etw. ~ ὁρμᾶσθαι, φέρεσθαι (P.) ἐπί, εἴς τι.

zu-ſtutzen κολούειν, περιτέμνειν, πλάττειν, παιδεύειν.

zu-tappen ψηλαφᾶν, προπετῶς ἅπτεσθαι.

Zu-tat *f* ἡ προσθήκη, τὸ ἀνάλωμα.

zu-teilen νέμειν, ἐπι-, διανέμειν, παρέχειν.

zu-tragen προσ-, παραφέρειν, προσάγειν, ſich ~ γίγνεσθαι, συμβαίνειν.

Zu-tragen *n* ἡ προσφορά, ἡ προσαγωγή.

zu-träglich σύμφορος (2), συμφέρων, ὠφέλιμος, ὀνήσιμος (2), χρήσιμος (2), λυσιτελής, καλός, es iſt ~ συμφέρει.

Zu-träglichkeit *f* τὸ συμφέρον, τὸ ὄφελος, ἡ ὠφέλεια, τὸ ἀγαθόν.

zu-trauen: j-m etw. ~ ὑποπτεύειν τι εἰς τινα, νομίζειν oder ὑπολαμβάνειν mit *inf.*

Zu-trauen *n* ἡ πίστις, τὸ πιστόν, τὸ θάρρος, ~ haben θαρρεῖν, ~ zu j-m haben πιστεύειν, πεποιθέναι τινί.

zu-traulich οἰκεῖος, προσφιλής.

zu-treffen συμ-, ἀποβαίνειν, die Rechnung trifft zu ὀρθῶς ἔχει oder συμβαίνει ὁ λόγος.

zu-treiben προσ-, ἐπελαύνειν, προσάγειν.

zu-treten πατεῖν.

zu-trinken προπίνειν.

Zu-tritt *m* ἡ εἴσ-, πρόσοδος, ich habe ~ bei j-m ἔξεστί μοι εἰσιέναι παρά τινα, j-m den ~ geſtatten ἐᾶν εἰσέρχεσθαί τινα, j-m den

~ nicht gestatten ἀποκωλύειν τινά. [σκος, φιλόφρων.]

zu-tu(n)lich ἐπίχαρις, ἄρε-]

Zu-tu(n)lichkeit *f* ἡ ἀρέσκεια, ἡ φιλοφροσύνη.

zu-tun κλείειν, die Augen ~ μύειν, καταμύειν.

Zu-tun *n* ἡ συνεργία (-έργεια), ἡ βοήθεια, ohne j-s ~ ἄνευ τινός.

zu-verläſſig πιστός, ἀσφαλής, βέβαιος, ἀξιόπιστος (2), ἀψευδής.

Zu-verläſſigkeit *f* ἡ πιστότης, ἡ βεβαιότης (ητος), τὸ πιστόν, ἡ ἀσφάλεια.

Zu-verſicht *f* τὸ θάρρος. τὸ θαρραλέον, ἡ πίστις, ſeine ~ auf j-n ſetzen πεποιθέναι τινί.

zu-verſichtlich θαρρῶν, θαρραλέος. [θαρραλέον.]

Zu-verſichtlichkeit *f* τὸ]

zuvor πρότερον, πρίν, τὸ πρίν, πρὸ τοῦ, in Zſſgn gew. mit πρό oder φθάνειν mit *part.*, zB. zuvor-merken προαισθάνεσθαι, zuvor-ſterben προαποθνήσκειν, zuvor-wiſſen προειδέναι uſw.

zu-vörderſt (τὸ) πρῶτον, (τὰ) πρῶτα, μάλιστα.

zuvor-kommen φθάνειν, προφθάνειν τινά, in etw. durch das *part.*

zuvor-kommend θεραπευτικός, φιλόφρων, πρόθυμος (2).

Zuvor-kommenheit *f* ἡ προθυμία, ἡ φιλοφροσύνη.

zuvor-tun: j-m in etwas ~ περιεῖναι oder περιγίγνεσθαί τινός τι, διαφέρειν τινὸς εἴς τι.

Zu-wachs *m* ἡ ἐπίδοσις, ἡ αὔξη, ἡ αὔξησις, ~ bekommen ἐπιδιδόναι, ἐπίδοσιν λαμβάνειν, αὐξάνεσθαι. [φύεσθαι.]

zu-wachſen ὑπο-, ἐπι-]

zu-wachſen καταταθμίζειν, ἀποτάθμᾶν.

zu-warten περιμένειν.

zu-wegebringen ἐργάζεσθαι, ἀπεργάζεσθαι, ἀποτελεῖν, περαίνειν.

zu-wehen προσπνεῖν.

zu-weilen ἐνίοτε, ἔσθ' ὅτε.

zu-weiſen προστρέπειν, ἐπιτρέπειν τινί τι.

zu-wenden προστρέπειν, = verſchaffen παρέχειν.

zu-werfen ἐπιβάλλειν τινί τι, = zuſchütten καταχοῦν (-χωννύναι).

zu-wider ἐναντίος, πικρός, ἀηδής, δυσχερής, es iſt mir j. ~ μισῶ τινα, es iſt mir etwas ~ δυσχεραίνω τι, ἄχθομαί τινι.

zu-wiegen ſ. zuwägen.

zu-winken νεύειν, κατανεύειν, σημαίνειν.

zu-zählen καταλογίζεσθαι, προσ-, ἀπαριθμεῖν.

Zu-zählung *f* ἡ ἀπαρίθμησις, gew. durch Verba.

zu-ziehen ἐπι-, ἀνασπᾶν, καθιέναι, j-n zu etw. ~ προσκαλεῖσθαι εἴς, ἐπί τι, = verurſachen κατασκευάζειν, ſich etw. ~ ἐπάγεσθαι oder συνάγειν ἑαυτῷ τι.

Zu-ziehung *f* durch Verba.

zu-zischeln προσψιθυρίζειν.
Zu-zug *m*: er hoffte einen ~ ἤλπισεν ἑαυτῷ πολλοὺς προσγενήσεσθαι.
zwacken κνίζειν.
Zwang *m* ἡ ἀνάγκη, ἡ βία, aus ~ ἀναγκασθείς, ὑπ' ἀνάγκης, ~ anwenden βίᾳ χρῆσθαι.
zwängen διαναγκάζειν, βιάζεσθαι, βίᾳ χρῆσθαι.
zwangfrei, zwanglos ἀβίαστος, ἀνανάγκαστος, αὐτεξούσιος (sämtlich 2).
Zwanglosigkeit *f* τὸ ἀβίαστον, ἡ ἐλευθερία.
Zwangsdienst *m* τὸ ἀναγκαῖον ἔργον.
Zwangsmittel *n* ἡ ἀνάγκη, ~ gegen j-n anwenden προσάγειν ἀνάγκας τινί.
zwangsweise βίᾳ, πρὸς βίαν, ἀνάγκῃ, κατ' oder πρὸς ἀνάγκην, ἐξ oder δι' ἀνάγκης.
zwanzig εἴκοσι(ν).
zwanzigeckig εἰκοσάγωνος (2).
zwanzigfältig εἰκοσαπλάσιος.
zwanzigjährig εἰκοσαέτης, εἴκοσιν ἐτῶν.
zwanzigmal εἰκοσάκις.
zwanzigruderig εἰκοσήρης.
zwanzigste εἰκοστός.
zwanzigtausend δισμύριοι.
zwar μέν, μέντοι, und ~ καὶ ταῦτα, καὶ δή, ~ ... aber μέν ... δέ.
Zweck *m* ὁ σκοπός, τὸ τέλος, ἡ γνώμη, den ~ erreichen ἀφικνεῖσθαι ἐπὶ τὸ τῆς πράξεως τέλος, den ~ nicht erreichen, verfehlen ἁμαρτάνειν τῆς γνώμης, ἀτυχεῖν, ἀποτυγχάνειν, den ~ haben σκοπεῖν, φρονεῖν, ἐθέλειν τι, zu welchem ~? πρὸς τί; ἐπὶ τίνι (τῷ); τί βουλόμενος; zu dem ~ ἐπὶ τούτῳ, zu dem ~e, daß ἐπὶ τῷ, πρὸς oder εἰς τὸ mit *inf.*, zu einem guten ~ ἐπὶ τὸ καλόν, ἐπὶ τῷ καλῷ, gegen den wahren ~ ἀπὸ σκοποῦ, ohne allen ~ πρὸς οὐδένα σκοπόν, vom ~e abkommen ἐκτὸς (ἕξω) δρόμου φέρεσθαι, zum ~ führen πρὸς τέλος φέρειν, politische ~e verfolgen ἐπιχειρεῖν τοῖς πολιτικοῖς.
zweck-dienlich, -entsprechend, -gemäß, -mäßig ἐπιτήδειος (2), ὠφέλιμος, προσ-, καθήκων, χρήσιμος, λυσιτελής, συμφέρων, σύμφορος (2).
zwecklos μάταιος, ἀνεπιτήδειος (2), εἰκαῖος, *adv.* μάτην, εἰκῇ, εἰς οὐδὲν δέον.
Zwecklosigkeit *f* τὸ μάταιον, τὸ ἀνεπιτήδειον.
Zweckmäßigkeit *f* ἡ ἐπιτηδειότης (ητος), ἡ ὠφέλεια, τὸ ὄφελος oder durch die *neutr.* der *adj.*
zweckwidrig ἀνεπιτήδειος, ἄτοπος, ἄλογος, ἀπόσκοπος (sämtlich 2).
Zweckwidrigkeit *f* τὸ ἄτοπον.
zwei δύο.
zweibeinig δίπους (οδος).
zweiblätterig δίφυλλος (2).

zweideutig ἀμφίλογος (2), ἀμφίβολος, διπλοῦς, κίβδηλος (2), ἄπιστος (2), ~ sein ἐπαμφοτερίζειν.

Zweideutigkeit *f* ἡ ἀμφιλογία, ἡ ἀμφιβολία, ἡ ἀπιστία, auch durch das *neutr.* der vorherg. *adj.*

zweidrähtig δίλινος (2).

zweierlei ἕτερος, διάφορος ἐναντίος, *adv.* δίχα, das sind ~ Dinge τὸ μὲν ἕτερον, τὸ δ' ἕτερόν ἐστιν αὐτῶν.

zwei-fach, -fältig διπλοῦς, διπλάσιος, διετός, δίδυμος.

zweifarbig δίχρους, δίχρως.

Zweifel *m* ἡ ἀμφισβήτησις, ὁ ἐνδοιασμός, ἡ ἀπορία, ἡ ἀπόρησις, τὸ ἀπόρημα, ἡ ἀπιστία, in ~ sein ἐνδοιάζειν, ἀπορεῖν, ἀμφισβητεῖν, es ist kein ~ ἀναμφίλογόν ἐστι, ohne ~ ἀναμφιβόλως.

Zweif(e)ler *m* ὁ ἐνδοιαστής, ὁ σκεπτικός, ὁ ἀπορητικός.

zweifelhaft = zweifelnd ἄπορος (2), ἀπορῶν, ~ sein ἀπορεῖν, = ungewiß, zu bezweifeln ἀμφίβολος, ἀμφίλογος, ἀμφισβητήσιμος (sämtlich 2).

Zweifelhaftigkeit *f* ἡ ἀμφιβολία, τὸ ἀμφίβολον.

zweifellos ἀναμφισβήτητος ἀναμφίλογος (2).

zweifeln ἀμφισβητεῖν, ἐνδοιάζειν, ἀπορεῖν, an etw. ~ ἀμφισβητεῖν περί τινος oder περί τι, ἀμφιγνοεῖν περί τινος.

Zweifelsucht *f* τὸ ἀπορητικόν, τὸ ἐνδοιαστικόν.

zweifelsüchtig ἐνδοιαστικός, ἀπορητικός, σκεπτικός.

zweiflügelig δίπτερος (2).

zweifüßig δίπους (οδος), ουν.

Zweig *m* ὁ κλών (ωνός), ὁ κλάδος, τὸ κλῆμα, ὁ ἀκρεμών (όνος), ὁ ὄζος, τὸ βλάστημα, junger ~ ὁ θαλλός.

zweigartig ἀκρεμονικός.

zweigelenkig δικόνδυλος (2).

Zweigespann *n* τὸ ζεῦγος.

zweigestaltig δίμορφος (2), διφυής.

zweigipfelig δικόρυφος (2), δικόρυμβος (2).

Zweiglein *n* τὸ κλωνίον.

zweigliedrig δίκωλος (2).

zweihändig δύο χεῖρε (χεῖρας) ἔχων.

Zweiheit *f* ἡ δυάς (άδος).

zweihenkelig δίωτος (2).

zweihörnig δίκερως (ωτος), ων.

Zweihufer *m/pl.* τὰ δισχιδῆ.

zweihufig δίχηλος, δισχιδής.

zweihundert διακόσιοι.

zweihundertmal διακοσιάκις.

zweihundertste διακοσιοστός.

zweijährig διετής, δυοῖν ἐτοῖν (δύο ἐτῶν).

Zweikampf *m* ἡ μονομαχία, zum ~ herausfordern προκαλεῖσθαι εἰς μονομαχίαν.

Zweikämpfer *m* ὁ μονομάχος.

zweiköpfig δικέφαλος (2).

zweileibig δίσωμος (2), δισώματος (2).

zweimal δίς.
zweimonatlich δίμηνος (2), δυοῖν μηνοῖν (δύο μηνῶν).
zweipfündig δυοῖν λίτραιν.
zweiräderig δίκυκλος (2), ~er Wagen τὸ δίκυκλον.
zweireihig δίστοιχος (2).
zweiruderig δίκωπος (2), διήρης.
zweisaitig δίχορδος (2).
zweischichtig δίστοιχος (2).
zweischlitzig δίγλυφος (2), διχότομος (2).
zweischneidig δίστομος (2).
zweiseitig δίπλευρος (2).
zweisilbig δισύλλαβος (2).
Zweisilbigkeit *f* ἡ δισυλλαβία.
zweisitzig διωχής.
zweispännig δίζυγος, ~er Wagen ἡ συνωρίς (ίδος).
zweistimmig δίφωνος (2).
zweistöckig δίστεγος (2), διώροφος (2).
zweistündig δυοῖν ὥραιν (δύο ὡρῶν).
zweitägig δυοῖν ἡμέραιν (δύο ἡμερῶν).
zweitausend δισχίλιοι.
zweitausendste δισχιλιοστός.
zweite δεύτερος, unter zweien ἕτερος, zum ~n Male (τὸ) δεύτερον, αὖθις.
zweiteilig διμερής.
zweitens (τὸ) δεύτερον, εἶτα, ἔπειτα.
zweitorig δίπυλος (2).
zweitürig δίθυρος (2).
zweizackig δίκρανος (2).
zweizeilig δίστοιχος (2).
zweizeitig δίχρονος (2).
zweizöllig διδάκτυλος (2).
zweizüngig δίγλωττος (2), übtr. διχόμυθος (2).
Zweizüngigkeit *f* τὸ δίγλωττον, τὸ διχόμυθον.
Zwerchfell *n* τὸ διάζωμα τοῦ σώματος, τὸ ὑπόζωμα, τὸ διάφραγμα, αἱ φρένες.
Zwerg *m* ὁ νάννος.
zwergartig ναννώδης, ναννοφυής.
Zwergbohne *f* ὁ φάσηλος.
Zwergkirsche *f* ὁ χαμαικέρασος.
Zwetsche *f* s. Pflaume.
Zwickelbart *m* ἡ ὑπήνη.
zwicken κνίζειν.
Zwicken *n* ὁ κνισμός.
Zwieback *m* ὁ δίπυρος ἄρτος.
Zwiebel *f* ὁ βολβός, τὸ κρόμμυον.
zwiebel-ähnlich, -artig βολβώδης, κρομμυώδης.
zwiefach, zwiefältig s. zweifach, zweifältig.
Zwiefältigkeit *f* ἡ διδυμότης (ητος).
Zwielicht *n* τὸ λυκόφως (ωτος).
Zwiespalt *m* ἡ διαφορά, ἡ στάσις, ἡ διχοστασία.
zwiespältig διάφορος (2).
Zwietracht *f* ἡ διαφορά, ἡ ἔρις.
Zwilling *m* ὁ δίδυμος, ~e gebären διδυμοτοκεῖν.
Zwillingsbrüder *m/pl.* οἱ δίδυμοι ἀδελφοί.
Zwillingsgeburt *f* ἡ διδυμοτοκία.
Zwillingsnatur *f* ἡ διδυμότης (ητος).
Zwillingsschwestern *f/pl.* αἱ δίδυμοι ἀδελφαί.

Zwinge *f* ἡ κατακλείς (εἶδος).

zwingen ἀναγκάζειν, βιάζεσθαι (mit Gewalt), = bezwingen κρατεῖν τινος und τινα, νικᾶν.

Zwinger *m* ἡ εἱρκτή, τὸ μεσοτείχιον.

Zwingherr *m* ὁ τύραννος.

Zwingherrſchaft *f* ἡ τυραννίς (ἴδος).

zwinkern σκαρδαμύττειν, βλεφαρίζειν.

Zwirn *m* τὸ λίνον (auch *pl.*).

zwiſchen μεταξύ, ἐν μέσῳ mit *gen.* auf die Frage wo?, εἰς μέσον mit *gen.*, εἰς mit *acc.* auf die Frage wohin?

Zwiſchen-gang *m* ὁ μεταξὺ πόρος. [ψδός.]

Zwiſchen-geſang *m* ἡ μεσ-]

Zwiſchen-lage *f* τὸ διάφραγμα.

Zwiſchen-mauer *f* τὸ ἐν μέσῳ oder μεταξὺ τεῖχος, τὸ διατείχισμα.

Zwiſchen-ort, -platz *m* τὸ ἐν μέσῳ χωρίον.

Zwiſchen-raum *m* τὸ μεταξύ, τὸ μέσον, τὸ διάστημα, τὸ διάλειμμα, in Zwiſchenräumen ἐκ διαλείμματος.

Zwiſchen-rede *f* ὁ παρεμβεβλημένος λόγος.

Zwiſchen-regent *m* ὁ μεσοβασιλεύς.

Zwiſchen-regierung *f* ἡ μεσοβασιλεία.

Zwiſchen-ruhe *f* ἡ διανάπαυσις, τὸ διάπαυμα, ~ halten διαπαύεσθαι, διαναπαύεσθαι.

Zwiſchen-ſatz *m* ἡ παρεμβολή, ἡ παρένθεσις.

Zwiſchen-ſpiel *n* τὸ παρεμβεβλημένον μέλος.

Zwiſchen-vorfall *m* τὸ μεταξὺ συμβάν oder γενόμενον.

Zwiſchen-wand *f* τὸ διάφραγμα, ὁ μεσότοιχος.

Zwiſchen-weg *m* ἡ ἐν μέσῳ ὁδός.

Zwiſchen-zeit *f* ὁ μεταξὺ χρόνος, ὁ διὰ μέσου χρόνος, in der ~ ἐν τῷ μεταξύ, διὰ μέσου.

Zwiſchen-zuſtand *m* μέσον τι.

Zwiſt *m* ἡ διαφορά, τὸ διαφορον, ἡ στάσις, ἡ ἔρις (ιδος).

zwiſtig διάφορος (2).

Zwiſtigkeit *f* ſ. Zwiſt.

zwitſchern τρίζειν, τερετίζειν, ψιθυρίζειν.

Zwitſchern *n* ὁ τερετισμός, ὁ ψιθυρισμός, ὁ τριγμός.

Zwitter *m* ὁ ἀνδρόγυνος.

Zwitterblüte *f* τὸ διανθὲς ἄνθος.

Zwittergeſchöpf *n* τὸ ἀμφίβολον ζῷον. [μορφον.]

Zwittergeſtalt *f* τὸ δί-]

zwölf δώδεκα.

zwölfblätterig δωδεκάφυλλος (2).

Zwölfeck *n* τὸ δωδεκάγωνον.

zwölfeckig δωδεκάγωνος.

zwölffach δωδεκαπλάσιος.

Zwölffingerdarm *m* ἡ δωδεκαδάκτυλος ἔκφυσις.

zwölffüßig δωδεκάπους (οδος), ουν.

zwölfgliederig δωδεκάκωλος (2).

zwölfhundert διακόσιοι καὶ χίλιοι.
zwölfjährig δωδεκαετής, δώδεκα ἐτῶν.
zwölfmal δωδεκάκις.
zwölfmonatlich δωδεκάμηνος (2).
zwölfruderig δωδεκάσκαλμος (2), δωδεκήρης.
zwölfſtündig δωδεκάωρος (2), δώδεκα ὡρῶν.
zwölfttägig δωδεκαήμερος (2), δώδεκα ἡμερῶν.
zwölftauſend δισχίλιοι καὶ μύριοι.
zwölfte δωδέκατος.
Zwölfteil *n* τὸ δωδεκατημόριον.
zwölftens (τὸ) δωδέκατον.
Zwölfzahl *f* ἡ δωδεκάς (άδος).
Zylinder *m* ὁ κύλινδρος.
zylinderförmig, zylindriſch κυλινδροειδής, κυλινδρώδης, κυλινδρικός.
Zymbel *f* τὸ κύμβαλον, die ~ ſchlagen κυμβαλίζειν.
Zymbelſchläger *m* ὁ κυμβαλιστής.
Zypreſſe *f* ἡ κυπάριττος.
Zypreſſenhain *m* ὁ κυπαριττών (ῶνος).
Zypreſſenholz *n* τὰ κυπαρίττινα ξύλα, von ~ κυπαρίττινος.
Zytiſus *m* ὁ κύτισος.

Langenscheidtsche Buchdruckerei, Berlin-Schöneberg.

Eingetragene Schutzmarke

Langenscheidtsche Verlagsbuchhandlg.

(Prof G Langenscheidt)

Berlin-Schöneberg, Bahnstr. 29/30.

Spezial-Verlag

von Original-Hilfsmitteln für das Studium neuerer Sprachen und Literaturen unter besonderer Berücksichtigung des phonetischen Systems der

Methode

Toussaint-Langenscheidt

sowie von

neueren deutschen Übersetzungen sämtlicher griechischen und römischen Klassiker.

1. Original-Unterrichtsbriefe.

Briefl. Sprach- und Sprechunterricht für das Selbststudium Erwachsener.

Englisch

von den Professoren
Dr. C. van Dalen, H. Lloyd und G. Langenscheidt.
(960 S. gr. 8°.)

Französisch

von den Professoren
Ch. Toussaint und G. Langenscheidt.
(1050 S. gr. 8°.)

Seit 1856 alljährlich neu aufgelegt.

Russisch

von
Ad. Garbell, Prof. Dr. Körner und Staatsrat P. Perwow.
(950 Seiten gr. 8°.)

Spanisch

von Dr. S. Gräfenberg,
Don A. Paz y Mélia und Dr. L. González Agejas.
(1000 Seiten gr. 8°.)

Italienisch

von
Dr Heinr. Sabersky und Prof. Gustavo Sacerdote
(ca. 900 Seiten gr. 8°.)

Schwedisch

von Kammerrat E. Jonas,
Dr. Ebbe Tuneld und Dr. C. G. Morén
(ca. 800 Seiten gr. 8°.)

Ferner befinden sich in Vorbereitung: Niederländisch, Rumänisch Polnisch, Ungarisch, sämtlich für Deutsche.

Bezugsbedingungen: Jede Sprache umfasst 2 Kurse à 18 Mark. (Bei Einzelbezug der Briefe auch in Raten à 3 Mark Posteinzahlung.) Kursus I u. II einer Sprache zusammen (auf einmal) bezogen statt 36 nur 27 Mark. ☞ **Probebriefe** aller Sprachen senden wir à 1 Mark portofrei zur Ansicht.

Da das Studium jedes Briefes bei täglich ca. ein- bis zweistündiger Arbeit 14 Tage, jeder Kursus also etwa 9 Monate beansprucht, so beträgt das Honorar für den Unterricht pro Stunde nur einige Pfennige. Eine billigere Art und Weise, sich eine fremde Sprache gut und gründlich anzueignen, existiert nicht!

Eigentümlichkeiten dieses Unterrichts:

1. Es wird dem Schüler keine jener grossen trockenen Grammatiken in die Hand gegeben, deren Anblick allein manchen entmutigt, — sondern der Lehrstoff wird ihm in kleinen Quantitäten, aber stets in grosser Mannigfaltigkeit geboten.
2. Ein sittenreiner Roman oder kürzere Novellen dienen dem Unterrichte zur Grundlage und machen das ganze Studium spannend und unterhaltend.
3. Der Schwerpunkt liegt in der Angabe der Aussprache nach dem T.-L.schen System, das für die Sprache das ist, was die Notenschrift für die Musik. Jeder, der richtig deutsch lesen kann, vermag danach auch die fremde Sprache zu sprechen.
4. Der Vortrag ist allgemein verständlich.
5. Sprechen, Lesen und Schreiben der fremden Sprache von der ersten Stunde an.
6. Jeder Brief bringt die Lösungen der Aufgaben des vorigen.
7. Vervollkommnung auch im Deutschen. — Vorkenntnisse oder besondere Fähigkeiten werden nicht vorausgesetzt. — Auch Geübteren Vervollkommnung.

Erfolge der Methode Toussaint-Langenscheidt.

Die Verfasser können mit Genugtuung feststellen, dass der von ihnen vertretenen Sache die **denkbar grössten Anerkennungen** zu teil geworden sind:

von seiten des Staates und von allerhöchster und höchster Stelle aus wurden dem (vom Königl. Preuss. Unterr.-Ministerium zum Professor ernannten) Begründer der Methode vielfache Auszeichnungen verliehen;

von der Jury der Ausstellung deutscher Unterrichtsmittel wurde die Meth. ausgez.: Wien 1873 „**Verdienst-Med.**“ — Altona 1869 „**ehrenv. Anerk.**“ — Dresden 1879 „**I. Preis**“ — Berlin 1879 „**Ehrendipl.**“ — Brüssel 1888 „**Gold. Med.**“ — Paris 1900 „**Goldene Medaille**“ — St. Louis 1905 „**Grand prix**“;

von seiten der fachwissenschaftlichen Kritik und des studierenden Publikums endlich hat die Meth. T.-L. sowie das **Aussprache-Bezeichnungssystem** derselben eine Anerkennung erfahren, die wir wohl als noch nie vorgekommen bezeichnen dürfen.

Bestandene Examina.

Wie der gratis zur Verfügung stehende Prospekt durch Namensangabe nachweist, machen alljährlich viele das Examen als **Lehrer des Englischen** oder **Französischen** lediglich auf Grund des durch das Studium unserer Unterrichts-Briefe hierin erworbenen Wissens und Könnens.

Allgemeine Urteile über die Methode.

Herr Geheimrat Dr. **Fcodor Wehl** im Feuilleton der „Dresd. Kons. Ztg.":

„Hier ist es der Erfolg, der für die Sache spricht, und wenn wir eine Beifügung uns zu machen erlauben, so ist es nur die, dass wir unsere Bewunderung aussprechen über die Art und Weise, mit welcher die Sprachlehre gewissermassen in den Geist der Zeit aufgegangen ist und sich da mit imponierendem Geschick die Intelligenz zu eigen gemacht hat, die in der heutigen Welt Gemeingut der Menschen geworden ist. Auf sie basierend, handhabt diese Meth. die Regeln der Grammatik und Aussprache mit einer in Erstaunen setzenden Leichtigkeit, ja, wir möchten sagen, mit einer gewissen Anmut des Geistes, derart, dass alles Steife und Verknöcherte der Sprachlehre daraus verloren geht, und diese einem jung und frisch, gleichsam lebenquellend, entgegentritt etc. Die Lehrmethode T.-L. tritt ohne viel Gepäck wie ein Weltmann und Reisender bei uns ein. Sie hat einen leichten Umgangston und gefällige Manieren. Sie spricht einfach, kurz und schlicht, aber immer so, dass der Geist dadurch angeregt wird und man gewissermassen bei dem Sprechenlernen auch zugleich denken lernen kann. Das Organisatorische und Gymnastische der Methode hebt sie über viele hinaus und gibt ihr jenes gehobene geistige Leben, das sie vor vielen andern auszeichnet und ihr die grossen Erfolge verschafft, die sie hatte und noch haben wird."

„Diese Briefe verdienen die Empfehlung vollständig, welche ihnen von Prof. Dr. **Büchmann**, Sem.-Dir. Dr. **Diesterweg**, Prof. Dr. **Herrig**, Staatsminister Dr. v. **Lutz**, Exz., Staatssekr. Dr. **von Stephan**, Exz. u. and. Autoritäten geworden ist." (Lehrer-Ztg.)

„Wer, ohne Geld wegzuwerfen, wirklich zum Ziele gelangen will, bediene sich nur dieser Original-Unterrichtsbr." (N. Fr. Pr.)

„Über das in Ihren Briefen eingehaltene Unterrichtsverfahren muß ich meine vollste Anerkennung aussprechen. Die Anordnung und Darbietung des Stoffes, die Verbindung der Theorie mit der Anwendung, die vielseitige und stets anregende Einübung der Wiederholung, die an passenden Stellen eingestreuten Aufmunterungen zum Lernen, die Winke und Belehrungen, wie das Studium anzupacken ist, vornehmlich die peinlich genau erfolgende Einführung in die Aussprache, der feine und dabei herzliche Verkehr mit dem Lernenden, kurz gesagt, die Anlage des gesamten Werkes ist so glücklich getroffen, daß jeder, der sich an die Vorschriften hält und das Studium ernst nimmt, zum Ziele gelangen muß." Alois W . . ., Oberlehrer, Fischau.

„Ich habe die ersten italienischen Unterrichtsbriefe durchgesehen und mich davon überzeugt, daß sie ebenso zuverlässig nach ihrem Inhalte sind als praktisch angelegt in ihrer Form. Die Aussprache ist mit großer Genauigkeit angegeben und dabei sehr gut durch Anknüpfung an die deutsche Aussprache verständlich gemacht." Prof. Dr. Suchier an der Univ. Halle a. S.

„Nach 18wöchigem Studium Ihrer französischen Briefe — ohne vorherigen Unterricht — habe soeben die Berechtigung zum Einj.-Freiw.-Dienst erhalten. Meine mündlichen Leistungen in der Aussprache etc. setzten alle in Erstaunen." R. W . . ., Techniker in Nürnberg.

„Ihr System, die russische Sprache durch Selbstunterricht zu erlernen, ist nach meinem Ermessen das beste, was gedacht werden kann. Ich bin namentlich erstaunt darüber, mit wie großer Gewissenhaftigkeit man ganz subtile Feinheiten der Aussprache treffend wiederzugeben verstanden hat."
P. J . . ., Hannover.

„Obwohl erst kurze Zeit im Besitze Ihrer Unterrichtsbriefe, habe ich schon soviel Freude an ihnen gehabt, daß die geringe Mühe sich schon durch die Hebung des Selbstbewußtseins bezahlt gemacht hat und ich nun nicht mehr zweifle, das so lange vergebens erstrebte Ziel endlich zu erreichen, nachdem ich mich jahrelang mit elendem Stückwerk behelfen mußte." Dr. Emil L . . . an der Univ. Wien.

Herr Lehrer Bäge zu Göritz bei Coswig i. A. schreibt an Prof. G. Langenscheidt:

„Hochgeehrter Herr! Ich habe Ihre Unterrichtsbriefe auf meinem einsamen Dorfe in aller Stille studiert. Ohne auch nur eine englische Unterrichtsstunde genommen, ja, ohne auch nur einmal aus einem anderen Munde englische Worte gehört zu haben, unterwarf ich mich in der vorigen Woche der Mittelschullehrerprüfung in beiden Sprachen. Etwas ängstlich hinsichtlich meiner englischen Aussprache trat ich in den Prüfungssaal. Doch, mich fest an die gelernte Aussprache bindend, las ich etwa eine halbe Seite des mir vorgelegten Stückes von Macaulay. Wie erfreut war ich, als der Examinierende, Herr Prof. Fischer, meine Aussprache für „gut" erklärte und mich fragte, wo ich dieselbe erlernt hätte. — Gern gab ich ihm natürlich Bescheid."

„Mein Interesse für die Publikationen Ihres Verlages ist das allerlebendigste, nachdem ich in den langen Jahren meiner Tätigkeit als Mitglied der Kgl. wissenschaftl. Prüfungskommission wiederholt an Kandidaten gesehen habe, was sich durch Benutzung Ihrer Unterrichtsbriefe erreichen läßt. In Erinnerung ist mir besonders ein Fall, da ein Kandidat aus Danzig mich durch seine gute Aussprache des Französischen überraschte, die er, wie er sagte, sich lediglich durch das Studium Ihrer Unterrichtsbriefe erworben hatte."

Prof. Dr. **Alfons Kissner**, an der Univ. Königsberg.

„Es war für mich äusserst interessant und lehrreich, mich aufs neue davon zu überzeugen, daß nicht nur Anfänger, sondern auch tüchtige Kenner der Sprache viel aus den Unterrichtsbriefen lernen können." Prof. Dr. **Stimming**, an der Univ. Kiel.

„Eine eingehende Durchsicht der in Ihrem Verlage erschienenen italienischen, spanischen und schwedischen Unterrichtsbriefe hat mich die Überzeugung gewinnen lassen, daß dieselben ein ebenso vortreffliches Hilfsmittel für die Erlernung der betreffenden Fremdsprachen sind, wie die schon seit langen Jahren rühmlichst bekannten und in weitesten Kreisen mit bestem Erfolge gebrauchten französischen und englischen Unterrichtsbriefe." Geh. Reg.-Rat Dr. phil. **G. Körting**,
o. ö. Prof. der roman. Philologie an der Univ. Kiel.

„Wie ich Ihnen früher schon schrieb, halte ich die hier eingeschlagene Methode für das Selbststudium der italienischen Sprache für vorzüglich geeignet; ich habe auch meinen Hörern die spanischen Unterrichtsbriefe im spanischen Kolleg empfohlen." Prof. Dr. **Voretzsch**, an der Univ. Tübingen.

„Lediglich den Toussaint-Langenscheidtschen Briefen verdanke ich es, daß ich seit kurzer Zeit eine sehr gut honorierte Stelle bei einer hiesigen Aktiengesellschaft einnehme."

Otto R . . . in Bremerhaven.

Deutsch für Deutsche.

Deutsche Sprachbriefe von Prof. Dr. *Daniel Sanders*. (1905 mit Berücksichtigung der neuesten Rechtschreibung vollständig neu bearbeitet von Dr. J. Dumcke.) Ein Kursus von 20 Briefen zu je 16 bis 24 S. Nebst Geschichte der deutschen Sprache und Literatur (bis zur neuesten Zeit), Wörterbuch der Zeitwörter und Register. ca. 700 S., gr. 8°. Nur komplett in Mappe 20 M. (Einrichtung etc. wie die der englischen, französischen etc. Orig.-Unterrichtsbriefe.) **Einzelne Briefe werden — ausgenommen Brief 1 zur Probe à 1 M. — nicht abgegeben.**

„Wer sich 6—9 Monate täglich eine Stunde mit Ausdauer und Gewissenhaftigkeit dem Studium der Deutschen Sprachbriefe widmet, wird als Preis seiner Mühe die Fähigkeit erlangen, die Meisterwerke unserer Literatur mit größerem Verständnis und mit größerem Genuß zu lesen und seine eigenen Gedanken in klarer und anregender Form auszudrücken." (Daheim, Leipzig.)

Langenscheidts Sprachführer

mit Anwendung des Grammophons
für den Sprech-Selbstunterricht .....

Der kleine Toussaint-Langenscheidt

Mit Angabe der Aussprache nach dem phonetischen System der Methode Toussaint-Langenscheidt

ENGLISCH

Zur schnellsten Aneignung der Umgangssprache durch

Selbstunterricht

Reisesprachführer, Konversationsbuch, Grammatik u. Wörterbuch, Reisegespräche auch zur **Anwendung für Sprechmaschinen**

Bearbeitet von

Dr. Heinrich Baumann
Master of Arts of London University

Taschenformat, LXXX, 484 Seiten mit einer Karte und einer Münztafel

Ganzleinwandband 3 Mark

Ein Grammophon-Apparat „**Trompetenarm Monarch-Junior**“ nebst 29 Sprachplatten, welche die in dem Buche enthaltenen 25 Reisegespräche reproduzieren, kostet **200 Mark** * * * * * *

Das hier dargebotene Werkchen kann auch ohne Grammophon mit Nutzen gebraucht werden. Es soll zunächst als erste Grundlage zur Erwerbung englischer Sprachkenntnisse dienen. Es enthält deshalb eine kurzgedrängte, aber vollständige Grammatik; eine Sammlung von Gesprächen, die teils als Muster dienen, teils das heutige englische Leben nach allen möglichen Richtungen hin beleuchten sollen; ferner ein deutsch-englisches und ein kürzeres englisch-deutsches Wörterbuch. Das Ganze ist so zusammengestellt und ineinander gefügt, daß es nicht nur dem Anfänger als Sprachführer dienen, sondern auch dem, der die englische Welt aus eigener Anschauung kennen zu lernen wünscht, als nützlicher Wegweiser und Reisebegleiter auf Schritt und Tritt Hilfe gewähren kann. Die Aussprache der englischen Wörter ist mit ganz besonderer Sorgfalt nach dem Toussaint-Langenscheidtschen System behandelt worden.

☞ Gleiche Werkchen für **Französisch, Italienisch, Russisch, Schwedisch, Spanisch, Dänisch-Norwegisch, Polnisch** etc. befinden sich in Vorbereitung.

2. Wörterbücher.

Sachs-Villatte

Enzyklopädisches Wörterbuch der **französischen** und **deutschen** Sprache.

A. Grosse Ausgabe, ca. 4000 Seiten gr. Lexikon-Format. Teil I (Französisch-deutsch), Teil II (Deutsch-französisch). 2 Bände in elegantem Halbfranz geb. à 42 M.

B. Hand- und Schul-Ausgabe (1900 ganz neu bearbeitet), ca. 2000 Seiten gr. Lexikon-Format. Teil I (Französisch-deutsch), Teil II (Deutsch-französisch). Jeder Teil geb. à 8 M. Beide Teile in einen Band geb. 15 M.

Muret-Sanders

Enzyklopädisches Wörterbuch der **englischen** und **deutschen** Sprache.

A. Grosse Ausgabe (1901 vollständig geworden), ca. 5000 Seiten gr. Lexikon-Format. Teil I (Englisch-deutsch), Teil II (Deutsch-englisch). 4 Bände in elegantem Halbfranz geb. à 21 M. **B. Hand- und Schul-Ausgabe**, ca. 1700 Seiten gr. Lexikon-Format. Teil I (Englisch-deutsch), Teil II (Deutsch-englisch). Jeder Teil geb. à 8 M. Beide Teile in einen Band geb. 15 M.

Sachs-Villatte und Muret-Sanders

sind unter allen ähnlichen Werken die neuesten, reichhaltigsten und vollständigsten. Sie sind die einzigen, die bei jedem Worte angeben: **1. Aussprache, 2. Gross- und Kleinschreibung, 3. Konjugation und Deklination, 4. Stellung der Adjektive, 5. Etymologie etc.**

Herr Prof. Ferd. Ginzel, Wien, schreibt im „Gaudeamus": „. . . **Sachs-Villatte** und **Muret-Sanders** sind die bestgedruckten aller Wörterbücher; sie sind das Vollkommenste, das von irgendeiner Nation auf diesem Gebiete geleistet worden ist, sie haben ihre Vorgänger einfach tot gemacht."

Ausführliche Prospekte und Probeseiten gratis und franko.

Menge

Griechisch-deutsches Schulwörterbuch

mit besonderer Berücksichtigung der **Etymologie.**

XII, 635 S. gr. Lexikonformat. Preis eleg. geb. 7 M. 50 Pf.

Vorzüge: 1. Angabe der Etymologie. — 2. Neue Rechtschreibung. — 3. Gute typographische Ausstattung. — 4. Übersichtliche Anordnung der längeren Artikel, insbesondere sorgfältige Unterscheidung der Bedeutung. — 5. Angabe der abweichenden Nominal- und Verbalformen. — 6. Ersatz für alle Spezialwörterbücher. — 7. Nur ein Alphabet. — 8. Bemerkungen über das Vorkommen der Wörter.

Bester Ersatz für ein grösseres Wörterbuch!

Langenscheidts Taschenwörterbücher

für

Reise, Lektüre, Konversation und den Schulgebrauch ◈ ◈ ◈

Mit Angabe der Aussprache nach dem phonetischen System der Methode Toussaint-Langenscheidt

Englisch **Französisch** **Italienisch** **Portugiesisch**

Spanisch **Hebräisch** **Lateinisch** **Griechisch**

Unter der Presse befinden sich:

Russisch, Schwedisch, Portugiesisch-deutsch
Neugriechisch

Preis in elegantem Leinenband mit mehrfarbiger Prägung:

Jeder Teil einer Sprache 2 M.

Beide Teile einer Sprache in einen Band geb. M. 3.50

Langenscheidts Sachwörterbücher

Land und Leute in Frankreich. Von Prof. Dr. C. Villatte. (1905 völlig neu bearbeitet von Prof. Dr. R. Scherffig). **13.—15. Tausend,** XX, 532 S. 16°, geb. 3 M.

Land und Leute in England. Von Geheimrat **Carl Naubert. 15.—16.** Tausend. 722 S., 16°, geb. 3 M.

Land und Leute in Amerika. Von Geheimrat **Naubert und H. Kuerschner. 10.—11. Tausend.** 516 S., 16°, geb. 3 M.

In Vorbereitung befinden sich:

Land und Leute in Italien — Land und Leute in Russland
Land und Leute in Spanien.

Wer ein fremdes Land besucht, will nicht nur verstehen, was er hört, und sagen können, was er denkt, sondern er will auch Land und Leute insoweit kennen, als dies notwendig ist, um von seinem Aufenthalt dort den richtigen Nutzen zu ziehen, Verstöße gegen Sitte und Gepflogenheiten zu vermeiden, und um in sprachlicher Beziehung jene Eigenarten des Landes berücksichtigen zu können, deren Kenntnis zum Verständnis und zur richtigen Anwendung sehr vieler Ausdrücke etc. unbedingt notwendig ist. — Diesem Erfordernis dienen die obigen, gleichfalls in Taschenformat und lexikalischer Form erschienenen Werkchen.

Wörterbuch der Hauptschwierigkeiten in der deutschen Sprache. Von Prof. Dr. D. Sanders. Räumt die im Verkehr sich darbietenden sprachlichen Schwierigkeiten dem hinweg, der im Falle der Verlegenheit nachschlägt. 425 S., 8°. 4 M.

Parisismen. Sammlung eigenartiger Pariser Ausdrucksweisen mit deutscher Übersetzung. Von Prof. Dr. C. Villatte. 322 S., 8°. 5 M., geb. 5 M. 60 Pf.

Londinismen. Ein Wörterbuch der Londoner bezw. englischen Volkssprache. Von Dir. H. Baumann. 2. stark vermehrte Auflage. 430 Seiten, 8°. 5 M., geb. 5 M. 60 Pf.

Deutsches Nachschlagebuch. Ausführliches grammatikalisches und orthographisches Nachschlagebuch der deutschen Sprache mit Einschluss der gebräuchlicheren Fremdwörter und Angabe der schwierigeren Silbentrennung und der Interpunktionsregeln. Von Dr. A. Vogel. (33.—50. Tausend.) 525 S., 8°, eleg. geb. 2 M. 80 Pf.

3. Literaturgeschichten.

Grundriss der Geschichte der englischen Sprache u. Literatur. Von Prof. Dr. C. van Dalen. 40 S., gr. 8°. 75 Pf.

Coup d'œil sur le développement de la langue et de la littérature françaises. 16 S., gr. 8°. 75 Pf.
Beide Werkchen bringen vom Wichtigen das Wichtigste.

Leitfaden der Geschichte der englischen Literatur von A. Brooke, M. A. Deutsch von Dr. A. Matthias. 120 S., gr. 8°. 1 M. 50 Pf.

Geschichte der deutschen Sprache und Literatur von Prof. Dr. D. Sanders, fortgeführt bis zur Neuzeit von Dr. Jul. Dumcke. 177 S., gr. 8°, geb. 2 M. 50 Pf.

4. Vokabularien.

Phraseologie der franz. Sprache. Nebst Vocabulaire systématique. Von Prof. Dr. Bernh. Schmitz. 2 M. 50 Pf., geb. 3 M.

Phraseologie der engl. Sprache. Nebst Systematic Vocabulary. Von Dr. H. Löwe. (Seitenstück z. Obigem.) 2 M. 50 Pf., geb. 3 M.
Beide Werke geben die zum geläufigen Sprechen unentbehrlichen Redefiguren in leicht erlernbarer Weise.

English Vocabulary. By **Charles van Dalen,** Dr. — Thoroughly revised. 360 S. Taschenformat. — Geb. 1 M. 50 Pf.

Petit Vocabulaire français. Par **G. van Muyden,** docteur ès lettres. En deux parties: 1re partie: 170 S. Taschenformat. Geb. 1 M.; 2e partie: 170 S. Taschenformat. Geb. 1 M.

5. Schulgrammatiken.

Lehrbuch der französischen Sprache. Nur für Schulen. Von Toussaint und Langenscheidt. In 3 Abteilungen. Kursus I: 1 M. 50 Pf.; Kursus II: 2 M.; Kursus III: 3 M.

Lehrbuch der englischen Sprache. Nur für Schulen. Von Prof. Dr. A. Hoppe. 352 Seiten. 2 M. 40 Pf., geb. 2 M. 90 Pf.

Lehrbuch der deutschen Sprache. Nur für Schulen. Von Prof. Dr. Daniel Sanders. 3 Stufen: 1. Stufe, 45 S., kart. 40 Pf.; 2. Stufe, 100 S., kart. 80 Pf.; 3. Stufe, 65 S., kart. 50 Pf.

Leitfaden für den Unterricht in der russischen Sprache. Von A. Garbell. Teil I (Fibel), kart. 75 Pf.; Teil II (Elemente), geb. 2 M. 30 Pf.

6. Diverse sonstige Hilfsmittel.

The Cricket on the Hearth. A Fairy Tale of Home by Charles Dickens. Von Prof. Dr. A. Hoppe. 134 S., 8°. 1 M. 20 Pf.

Mosaïque française, ou Extraits des prosateurs et des poètes français, par A. de la Fontaine. 288 S., 8°. 2 M., gb. 2 M. 50 Pf.

Répertoire dramatique des écoles et des pensionnats de demoiselles, par Mme C. Dræger. 164 S. 1 M. 50 Pf. — Enthält 13 Lustspiele, d. sich z. Aufführung in Familien etc. eignen.

Englisch für Kaufleute. Von Prof. Dr. C. van Dalen. 106 Seiten, gr. 8°. 2 M., geb. 2 M. 50 Pf.

Französisch für Kaufleute. Von Toussaint u. Langenscheidt. 96 Seiten, gr. 8°. 2 M., geb. 2 M. 50 Pf.
Beide Werke bieten deutschen Kaufleuten das zur Beherrschung der fremden Geschäftssprache erforderliche Material.

Schwierige Übungsstücke zum Übersetzen aus dem Deutschen ins Franz. Von A. Weil, Oberlehrer. 8°. 144 S. 2 M., geb. 2 M. 50 Pf. **Schlüssel** hierzu: (82 S.) 1 M. 50 Pf., geb. 1 M. 90 Pf.

Konjugationsmuster für alle Verba der französischen Sprache, regelmässige wie unregelmässige. Von Prof. G. Langenscheidt. Mit Angabe der Aussprache jeder aufgeführten Zeitform und Person. 56 S., gr. 8°. Preis 1 M., geb. 1 M. 40 Pf.

Das russische Zeitwort (Konjugation, Betonung u. Rektion). Von A. Garbell. (XVI, 205 S.) gr. 8°. geb. 4 M. 50 Pf.

Oden und Epoden des Horaz. Von Prof. Dr. H. Menge. 3., durch erklärende Anmerkungen vermehrte Aufl. X, 505 und 74 Seiten 8°. Preis eleg. geb. 9 M.

Eins der grössten

Sammelwerke

umfassend mehr als

= 40000 Seiten =

ist die

Langenscheidtsche Bibliothek

sämtlicher

griechischen und römischen Klassiker

in

neueren deutschen Muster-Übersetzungen.

Von den Professoren Dr.Dr.

Bähr, Bender, Donner, Gerlach, Kühner, Minckwitz, Prantl, Sommerbrodt

und 40 anderen Meistern deutscher Übersetzungskunst.

Bandausgabe

in 110 schönen und festen Halbfranzbänden.

Lieferungs-Ausgabe in 1166 Lieferungen.

Die ganze Sammlung sowohl als Teile davon vorzüglich als Geschenk geeignet.

Ausführlichere Kataloge mit Angabe des Inhaltes jedes einzelnen Heftes gratis.

Neueste und beste aller ähnlichen Übersetzungs-Bibliotheken.

Für Generationen ein Erb- und Familienschatz. Nie veraltend. Mit wissenschaftl. Erläuterungen. 110 Bde., geb. à 4 M.; 1166 Lfrgn. à 35 Pf.

Erschienen sind folgende 65 Klassiker:

	Lfrgn.
Ä'schylos, v. Prof. Dr. Donner	10
Aso'p, von Prof. Dr. Binder	2
Ana'kreon, v. Prof. Dr. Mörike	3
Anthologie, gr., v. Dr. Regis	6
Aristo'phanes, von Prof. Dr. Minckwitz u. Dr. Wessely	38
Aristo'teles, v. Karsch, Prof. Dr. Stahr u. Prof. Dr. Bender	79
Arria'n, v. Prof. Dr. Cless	13
Cae'sar, v. Prof. Dr. Köchly u. Oberst Rüstow	11
Catu'll, v. Rektor Dr. Pressel	3
Ci'cero, von Prof. Dr. Mezger, Kühner, Prof. Dr. Siebelis, Geh. Hofrat Bähr, Wendt, Prof. Dr. Binder, Sommerbrodt u. Prof. Dr. Köchly	160
Corn. Nepos, Prf. Dr. Siebelis	2
Cu'rtius Rufus, do.	9
Demo'sthenes, von Prof. Dr. Westermann	12
Diodo'r, v. Pr. Dr. Wahrmund	13
Epikte't, von Prof. Dr. Conz	2
Euri'pides, v. Prof. Dr. Minckwitz u. Prof. Dr. Binder	52
Eutro'pius, v. Konrektor Dr. Forbiger	3
Heliodo'r, von Dr. Fischer	6
Herodia'n, v. Prof. Dr. Stahr	5
Herodo't, v. Geh. Hofrat Bähr	24
Hesio'd, von Prof. Dr. Eyth	2
Home'r, v. Prof. Dr. Donner	20
Hora'z, v. Prof. Dr. Binder	7
Iso'krates, v. Prof. Dr. Flathe u. Prof. Dr. Binder	4
Justi'nus, von Dr. Forbiger	12
Juvena'lis, von Dr. Berg	10
Li'vius, v. Prof. Dr. Gerlach	57
Luca'nus, von Prof. Krais	7
Lucia'n, von Dr. Fischer	21
Lucre'tius, v. Prof. Dr. Binder	6
Lyku'rgos, v. Prof. Dr. Bender	2
Ly'sias, v. Prof. Dr. Westermann u. Prof. Dr. Binder	5
Mark Aure'l, v. Pr. Dr. Cless	5
Martia'lis, von Dr. Berg	16
Ovi'd, v. Prf. Dr. Suchier, Prf. Dr. Klussmann u. Dr. Berg	33
Pausa'nias, v. Dr. Schubart	21
Pe'rsius, v. Prof. Dr. Binder	3
Phä'drus, v. Prof. Dr. Siebelis	2
Pi'ndar, v. Prof. Dr. Schnitzer	9
Pla'to, von Prof. Dr. Prantl, Prof. Dr. Eyth, Prof. Dr. Conz, Planck u. Gaupp	39
Plau'tus, v. Prof. Dr. Binder	46
Pli'nius, von Prof. Dr. Klussmann u. Prof. Dr. Binder	9
Pluta'rch, v. Prof. Dr. Eyth	60
Poly'bios, v. Prof. Dr. Haakh u. Kraz	29
Prope'rtius, v. Prof. Dr. Jacob u. Prof. Dr. Binder	6
Quintilia'nus, von Prof. Dr. Bender	2
Qui'ntus, v. Prof. Dr. Donner	9
Sallu'stius Crispus, v. Prof. Dr. Cless	10
Se'neca, von Dr. Forbiger	18
So'phokles, v. Prof. Dr. Schöll	33
Sta'tius, von Prof. Bindewald	6
Stra'bo, von Dr. Forbiger	34
Sueto'n, von Prof. Dr. Stahr	12
Ta'citus, von Prof. Dr. Roth	25
Tere'ntius, v. Prof. Dr. Herbst	12
Theo'gnis, v. Prof. Dr. Binder	2
Theokri't, v. Prof. Dr. Mörike u. Notter	6
Theophra'st, v. Prf. Dr. Binder	2
Thuky'dides von Prof. Dr. Wahrmund.	13
Tibu'llus, v. Prof. Dr. Binder	3
Velle'jus Pate'rculus, von Prof. Dr. Eyssenhardt	3
Vi'ctor, Aurel. v. Dr. Forbiger	5
Virgi'lius v. Prof. Dr. Binder	10
Vitru'vius v. Prof. Dr. Reber	10
Xe'nophon, v. Prof. Dr. Zeising, Rieckher, Konrektor Dr. Forbiger u. Dörner	36

Als Ergänzungsschriften* erschienen:

Abriss der Geschichte der antiken Literatur von Dr. Erwin Rex. Mit besonderer Berücksichtigung d. Langenscheidtschen Bibliothek sämtlicher griechischen u. römischen Klassiker etc. (☞ Als ein kaum entbehrliches Hilfsmittel für Kenntnis und Kunde der antiken Schriftsteller und ihrer Werke, sowie als Führer bei der Wahl und Lektüre letzterer ganz besonders zu empfehlen.) 40 Pf.; geb. 65 Pf.

Gerlach, Die Geschichtschreiber der Römer, 1 M. 75 Pf.

Gerlach, Marcus Porcius Cato der Censor, 70 Pf.

Minckwitz, Vorschule zum Homer, 2 M. 80 Pf.

Prantl, Übersicht d. griechisch-römisch. Philosophie, 1 M. 40 Pf.

Sommerbrodt, Das altgriechische Theater, 1 M. 5 Pf.

Wahrmund, Die Geschichtschreibung der Griechen, 1 M. 5 Pf.

* Die Ergänzungsschriften sind nicht in der gebundenen Ausgabe enthalten, daher apart zu verlangen.

Bezugsbedingungen der Langenscheidtschen Klassiker-Bibliothek.[1]

I. Einzelne Bestandteile nach Auswahl.

A. **Broschiert,** 1166 Lfrgn. à 35 Pf.

B. **Gebunden,** 110 höchst solide Halbfranzbände[1] mit echter Rückenvergoldung[2] à Band 4 M., bei 15 Bänden auf einmal 3 M. 50 Pf., bei 25 Bänden auf einmal 3 M., bei 50 Bänden ausserdem 5 Bände unberechnet.

Bei **Subskription**[3] auf mindest. 40 ausgewählte Bände, wöchentlich ein Band à 4 M., die letzten 10 Bände unberechnet.

II. Bezug der vollständigen Bibliothek.

A. Bei **Subskription**[3]: 110 Halbfranzbände à 3 M., wöchentlich 1 Band, die letzten 5 Bände unberechnet.

B. Bei **Entnahme auf einmal: Broschiert** 1166 Lieferungen für 250 M. (statt 408 M. 10 Pf.); **gebunden** 110 Halbfranzbände für 285 M. (statt 440 M.).

☞ Die elegant und solide gebundene Bandausgabe (Probeband in jeder Buchhandlung) oder Teile davon sehr geeignet als Geschenk. ☜

1. Freibleibend und ohne Verbindlichkeit für Differenzen in der Färbung etc. des Papiers, da die Herstellung der Bibliothek ca. drei Jahrzehnte erforderte. — 2. Jeder Band den Inhalt von 10—15 Lieferungen umfassend. — 3. Bei der Subskription behält die Verlagshandlung sich die Reihenfolge der zu expedierenden Bände vor.

☞ **Ausführliche Kataloge gratis.** ☜

Abrifs der Geschichte ✵ ✵ der antiken Literatur

Mit besonderer Berücksichtigung der Langenscheidtschen Bibliothek sämtlicher griechischen und römischen Klassiker in neueren deutschen Muster-Übersetzungen

von

Dr. Erwin Rex

$8^1/_2$ Bogen 8^0, 40 Pfg., geb. 65 Pfg.

Der Verfasser entwickelt in der mit wohltuender Wärme geschriebenen Einleitung die Bedeutung der antiken Literatur gegenüber den Strömungen der Neuzeit, indem er nachweist, wie Wissenschaft und Kunst, wie auch die deutsche Poesie in ihren Heroen auf jener antiken Welt fufsen und neue Anregung und Förderung aus ihr gewinnen. Sodann bietet er eine kompendiöse, aber zuverlässige und wohlorientierte Charakteristik der antiken Autoren, schildert die Zeit und Ziele ihres Wirkens und den Inhalt ihrer Schriften. Endlich begegnen wir am Schlusse des „Abrisses" einem in seiner Art durchaus neuen und einzig dastehenden **Sachregister**, das eine bedeutende Anzahl Notizen alphabetisch vorführt, d. h. eine sicherlich zur Überraschung manches Lehrers gereichende Übersicht vieler Forschungen, Versuche und Ansichten, die bereits das Altertum mit unseren heutigen Bestrebungen gemeinsam hatte.

VIRGIL

Jahrbuch

der

Deutschen Shakespeare-Gesellschaft

Band 35 u. ff.

Herausgegeben von

Dr. phil. **A. Brandl** und Dr. phil. **W. Keller**

ord. Univers.-Prof. ord. Univers.-Prof.

Jeder Band umfasst ca. 400 Seiten 8° und kostet gebunden **12 M.**, brosch. **11 M.**

Das Jahrbuch ist im Laufe der Jahre zum Centrum der Shakespeare-Studien in Deutschland geworden und daher das unentbehrlichste Organ für jeden Shakespeare-Freund, -Darsteller und -Forscher. Es erfreut sich der höchsten Anerkennung im ganzen Kreise der deutschen, englischen und amerikanischen Shakespearianer und wird von den Unterrichtsministerien den Schulen zur Anschaffung empfohlen.

Niemals hat eine der verschiedenen neben und nacheinander entstandenen englischen Shakespeare-Vereinigungen ein so wohlgeordnetes, neben neuen selbständigen Arbeiten zugleich eine vortreffliche Übersicht über den jeweiligen Stand der Shakespeare-Forschung bietendes Werk zu stande gebracht. Es gibt keine zweite Fundgrube von solcher Mannigfaltigkeit, von solchem Reichtum auf allen Gebieten der Shakespeare-Forschung, wie das Jahrbuch, an dem jeder irgendwie um Shakespeare Beflissene einmal mitgearbeitet hat. Wer sich niemals eingehender mit Shakespeare beschäftigt hat, mag vielleicht die Frage aufwerfen: was denn solche Jahrbücher überhaupt noch nützen können; es sei doch schon alles, was man von Shakespeare wissen kann, längst erforscht und festgestellt. Ein halbes Stündchen Blätterns in irgend einem Bande des Jahrbuchs wird auch den Zweifelsüchtigsten belehren und ihn in Erstaunen setzen über die unabsehbare Fülle dessen, was sich bei dem tieferen Studium Shakespeares an Fragen von höchstem literarischen Reiz aufdrängt: Fragen, die keineswegs nur den Fachmann angehen, sondern fast in alle Gebiete menschlicher Bildung übergreifen und daher auch jeden allgemein Gebildeten aufs lebhafteste fesseln müssen. --

Inhaltsverzeichnis der einzelnen Bände gratis und franko durch jede Buchhandlung oder vom Verlag.

Vom Juli 1905 an beginnt zu erscheinen:

BAUSTEINE

Eine Zeitschrift für neuenglische Wortforschung.

Unter Mitwirkung des Neuphilologischen Vereins in Wien
Herausgegeben von
Dr. phil. **Leon Kellner** und Dr. phil. **Gustav Krueger**
Ord. Univ.-Professor in Czernowitz Oberlehrer in Berlin

Jährlich 6 Hefte zu je 5 Bogen 8°.

Wenn die neue Zeitschrift in erster Linie der lebenden Sprache dienen will, so wird sie sich doch keine zeitlichen Grenzen für das von ihr zu behandelnde Gebiet setzen, vielmehr alles aufnehmen, was zur Aufklärung der Geschichte englischer Wörter sowie von Stellen in irgend welchen englischen Schriftwerken dient, sie mögen der ältesten oder neuesten Zeit angehören.

Die „Bausteine" wollen nicht in Wettbewerb mit den bestehenden wissenschaftlichen Zeitschriften, welche dem Englischen gewidmet sind, treten, sondern das, was ihre anderen Aufgaben ihnen nur nebenbei zu pflegen erlauben, zu ihrer Hauptbeschäftigung machen.

Jedes Heft soll folgende Abteilungen enthalten:

1. **Gröfsere Aufsätze.** Hierin sollen bestimmte Schriftsteller oder einzelne Wissensgebiete oder einzelne Wörter zur Behandlung kommen.
2. **Auslegung neuenglischer Schriftsteller.**
3. **Eine Bibliographie einschlägiger Werke.**
4. **Eine Bücherschau.** Diese soll den Besprechungen und Anzeigen gewidmet sein.
5. **Eine Plauderecke.** Hier sollen die Leser der „Bausteine" Fragen stellen und beantworten, Anregungen bieten u. dergl.

Inhalt der ersten Hefte:

Die ersten Hefte werden u. a. bringen:

Jakob Schipper, Die Terminologie der englischen Metrik. — **Moritz Winternitz**, Anglo-Indisches. — **Anna Wüstner**, Sentiment und Sentimental im 18. Jahrhundert. — **Josef Redlich**, Die Geschäftsausdrücke des englischen Parlaments. — **Leo Horowitz**, Der englische Kriminalprozefs. — **Gustav Reiniger**, Ergänzungen zu Eitzens Wörterbuch. — **Helene Richter**, Zum Wortschatz Chattertons. — **Leopold Brandl**, Die naturwissenschaftlichen Ausdrücke bei Erasmus Darwin. — **Gustav Krüger**, Shakespeareana. — **Leon Kellner**, Suggest, suggestions, suggestive. — **Rudolf Brotanek**, Bibliographie lexikographischer Erscheinungen.

Langenscheidtsche Buchdruckerei, Berlin-Schöneberg.

Grössere Ausgaben moderner Wörterbücher

Sachs-Villatte

Enzyklopädisches Wörterbuch
der **französischen** und **deutschen Sprache**

A. Grosse Ausgabe

ca. 4000 Seiten gr. Lexikon-Format. **Teil I** (Franz.-deutsch), **Teil II** (Deutsch-franz.). 2 Bde. in eleg. Halbfranz geb. à 42 M.

B. Hand- und Schul-Ausgabe

(1900 ganz neu bearbeitet), ca. 2000 Seiten gr. Lexikon-Format. **Teil I** (Franz.-deutsch), **Teil II** (Deutsch-franz.). Jeder Teil geb. à 8 M.
Beide Teile in einem Bande geb. 15 M.

Muret-Sanders

Enzyklopädisches Wörterbuch
der **englischen** und **deutschen Sprache**

A. Grosse Ausgabe

(1901 vollständig geworden), ca. 5000 Seiten gr. Lexikon-Format. **Teil I** (Englisch-deutsch). **Teil II** (Deutsch-englisch). 4 Bde. in eleg. Halbfranz geb. à 21 M.

B. Hand- und Schul-Ausgabe

(1901 revidierte Stereotyp-Ausgabe), ca. 1700 Seiten gr. Lexikon-Format. **Teil I** (Englisch-deutsch), **Teil II** (Deutsch-englisch). Jeder Teil geb. à 8 M.
Beide Teile in einem Bande geb. 15 M.

* Menge *

Griechisch-deutsches Schulwörterbuch, mit besonderer Berücksichtigung der Etymologie. XII, 635 S. gr. Lexikon-Format, geb. 7,50 M.

Ausführliche Prospekte nebst Probeseiten bitten wir zu verlangen.

Langenscheidtsche Verlagsbuchhandlung
(Prof. G. Langenscheidt)
Berlin-Schöneberg, Bahnstrasse 29/30.

UNIVERSITY OF ILLINOIS-URBANA
3 0112 081455856